

आनन्दाश्रमसंस्कृतग्रन्थावलिः १^३

ग्रन्थाङ्कः ४९

महामुनिश्रीमद्वासप्रणीतं

वायुपुराणम् ।

एतत्पुस्तकमानन्दाश्रमस्थपण्डितैः सपाठान्तर-

निर्देशं संशोधितम् ।

तच्च

हरि नारायण आपटे

इत्यनेन

पुण्याख्यपत्तने

आनन्दाश्रममुद्रणालये

आयसाक्षरैर्मुद्रयित्वा

प्रकाशितम् ।

शालिवाहनशकाब्दाः १८२७

स्मिताब्दाः १९०९

(अस्य सर्वेऽधिकारा राजशासनानुमारेण स्थायचीकृताः)

मूल्यं

किंमत ७ रुपये

११

आदर्शपुस्तकोल्लेखपत्रिका ॥

* अथैतस्य वायुपुराणस्य पुस्तकानि यैः परहितैकपरतया संस्करणार्थं प्रदत्तानि तेषां नामादीनि पुस्तकानां संज्ञाश्च कृतज्ञतया प्रदर्शयन्ते—

(क.) इति संहितम्—कलिकत्तास्थं मुद्रितम् ।

(ख.) इति संहितम्—बडोदरग्रामनिवासिनां रा. रा. 'वाण्यासा० मैराळ' इत्येतेषाम् ।

(ग.) इति संहितम्—पुण्यपत्तननिवासिनां रा. रा. 'तात्यासा० खाजगीवाले' इत्येतेषाम् ।

(घ.) इति संहितम्—रा. रा. 'भिवराव माधवराव पोतनीस' इत्येतेषाम् ।

(ङ.) इति संहितम्—संस्थान मिरजमळास्थं रा. रा. 'गङ्गाधर गोविन्द पटवर्धन' इत्येतेषाम् ।

समाप्तेयमादर्शपुस्तकोल्लेखपत्रिका ।

अथ वायुपुराणान्तर्गताध्यायस्थविषयानुक्रमः ।

मङ्गलारणम् । वृक्षप्रै स्तस्याऽऽगमनम् ।
 ऋषीणां सूतं प्रति पुराणप्रश्नविषयकः
 प्रश्नः । सूतेत्यतिक्रमणम् । सूतधर्मनिरूपणम् ।
 व्याघ्रोत्पत्तिप्रकारवर्णनम् । ऋषिभूतसंवादे
 वायुऋषिसंवादः । ब्रह्माणां सुत्पत्तिनिरूपणम् ।
 एतत्पुराणगतकथानामनुक्रमः । आद्यपादाध्यय-
 नस्य फलनिरूपणम् ... ..
 विश्वसृजं सन्ननिरूपणम् । नैमिषारण्यस्य नैमिष-
 मित्यभिधायाः कारणमिधानम् । विश्वामित्र-
 वशिष्ठयोर्वैरनिरूपणम् । मृगयासंचारीणः पुरुषसो
 हिरण्यवयवसंवादे आगमनम् । यज्ञवाटं हनुकामस्य
 पुरुषवतः कुशवर्जनां शापवर्णनम् । सप्तवर्णनम्
 प्रजापतिसृष्टिवर्णनम् । ... ..
 पुराणलक्षणम् । प्रकियादिपादचतुष्टयनिरूपणम् ।
 भूतसर्गकथनम् । ब्रह्मादिप्रदानां भयव्यापारमि-
 धानम् । अहंकारादीनामुत्पत्तिः । पथमहाभूतानां
 तद्गुणानां च निरूपणम् । प्राकृतसर्गवर्णनम् । हिर-
 ण्यगर्भस्य जन्मनिरूपणम् ... ..
 ईशस्य दिनस्वरूपकथनम् । परमेशस्य रात्रिस्वरूप-
 वर्णनम् । क्षीं न्यमानगुणैर्मन्यो ब्रह्मादिदेवानामु-
 त्पत्तिः । वाराहकल्पाभिधानम् ... ..
 वाराहकल्पवर्णनम् । पृथिव्युद्धारणप्रकारवर्णनम् । अग्नि-
 योत्पत्तिनिरूपणम् । प्राकृतवैकृतसर्गाणां कथनम्
 वक्त्रादिभ्यो ब्राह्मणादिवर्णानामुत्पत्तिवर्णनम् ...
 प्रतिशधिकीर्तनम् । हिरण्यगर्भस्य रूपवर्णनम् । कल्प-
 लक्षणम् ... ..
 पृथिवीतन्निवेशादिवर्णनम् । कृतादिगुणानां निरूपणम् ।
 मानससृष्टिनिरूपणम् । सृष्ट्यर्माणां मिधानम् ।
 प्रादेशादीनां लक्षणम् । ओषध्यादीनामुत्पत्तिनिरू-
 पणम् । पृथिवीदेहनादमीषादिभान्यानां प्रादुर्भावः ।
 ब्राह्मणादिवर्णनां धर्माभिधानम् । आधमधर्मनिरू-
 पणम् ... ..
 देवादिमृष्टिकथनम् । पित्रादीनां सगवः । पक्षिगणादी-
 नामुत्पत्तिप्रकारवर्णनम् । ब्रह्मणः सत्त्वासाद्रूपादि-
 मानसपुत्राणामुत्पत्तिः । रुद्रोत्पत्तिवर्णनम् । देवीनां
 नामानिरूपणम् । ब्राह्मणादिवर्णानामुत्पत्तिस्थाना-
 भिधानम् ... ..
 स्वायम्भुवनपञ्चवर्णनम् । स्वायंभुवात्प्रियव्रतोत्तान-
 पादयोः स्तुतिः । आकूतिप्रभृत्सोऽस्त्रवृत्तिनिरूपणम् ।

दक्षारप्रसूतां भद्रादिद्विहृत्पा जननम् । भद्रादीनां
 धर्मादिरुतं पत्नीत्वेन सप्रहणम् । धर्ममर्गवर्णनम् ।
 तामससर्गाभिधानम् । रुद्ररुद्रोत्पत्तिनिरूपणम् ।
 महेश्वरयोमवर्णनम् । प्राणायामलक्षणम् । प्राणा-
 यामादीनां फलकथनम् १०
 प्राणायामस्य शान्त्यादिप्रयोजनानां निरूपणम् ।
 १ प्राणायामादीनां लक्षणम् । प्राणायामदीपाभिधा-
 नम् । प्राणायामदीपापनुत्तये विकित्तानिरूपणम् ।
 योगप्रवृत्तिरूपणम् ११
 योगोपसर्गनिरूपणम् १२
 योगैश्वर्यनिरूपणम् १३
 २ गमोत्पत्तिप्रकारवर्णनम् १४
 ३ पाशुपतयोगनिरूपणम् १५
 शीवाचारलक्षणम् । शैलवर्षाभिधानम् । भिक्षुव्रतानां
 कथनम् । शिखनियमाः । मुक्तलक्षणम् १६
 परमाश्रमविधिरूपणम् १७
 यतिप्रायश्चित्तविधिः । पापस्य त्रैविध्यबोधनम् । योग-
 प्रशंसा । व्रतोपव्रतापक्रमे भिक्षुणां प्रायश्चित्तम् ।
 श्रीगमनादिविषये यतीनां प्रायश्चित्तम् । रेतःपाते
 भिक्षुणां प्रायश्चित्तम् १८
 अरिष्टनिरूपणम् १९
 ओंकारप्राप्तिरूपणम् २०
 ६ कल्पानां निरूपणम् । मन्वन्तराणां कालसंख्यामिधा-
 नम् । वाराहादिकल्पानामभिधानम् २१
 कल्पसंख्यानिरूपणम् २२
 ७ महेश्वरावतारयोगः २३
 शेषपर्यङ्के शयानस्य विष्णोर्ब्रह्मणा सह संवादः ।
 ब्रह्मण उदरे विष्णुकृतसप्तद्वीपावलोकेनवर्णनम् ।
 विष्णोरुदरे ब्रह्मणः प्रवेशः । विष्णोर्नाभिकमला-
 द्ब्रह्मणः प्रादुर्भावः । ब्रह्मण जपकण्ठे शिवस्याऽऽग-
 मनम् । प्रसङ्गाच्छिवमहेश्वरवर्णनम् । विष्णुकृत-
 तिस्रस्तवननिरूपणम् २४
 संस्काराद्ब्रह्मविष्णोर्वैरासिनिरूपणम् । प्रमत्ताच्छि-
 वविष्णोर्वैरव्यवर्णनम् । मधुकैटभोत्पत्तिवर्णनम् ।
 विष्णुजिष्णुकृतो मधुकैटमयोवेषः । ब्रह्मणः सत्ता-
 दादिकादशरुद्रोत्पत्तिः । भृगुवादिमानसपुत्राणामुत्प-
 त्तिनिरूपणम् २५
 स्वरोत्पत्तिनिरूपणम् २६

नीलोद्दितस्य नाममंप्राप्तिकारणमिधानम् । अप्पु
मूत्रपुटिपादिरूपे निषेधनिरूपणम् । छायादिव
पुरीपायुत्वे निषेधकथनम् । महादेवतनुवर्णनम्
ऋषिसर्गनिरूपणम् । मार्कण्डेयोत्पत्तिकथनम् । आग्नि-
रसः सकाशात्सिनीवास्यादीनामुत्पत्तिः । अत्रेरन-
सूयायां सत्यनेनादिपुत्राणां जननम् । पण्डितहस्ताणां
वालखिल्यानामुत्पत्तिः ... ..
अग्निवद्वर्णनम् । स्वाहापुत्राणां कथनम् । देवादीना-
मग्न्यामिधानम् । हव्यबाह्वनपुत्राणां कथनम् । पाव-
कामिपुत्राणां निरूपणम् ... ..
पितृवंशवर्णनम् । अमिष्यत्ता वाहिपद इतिभेदेन पितृ-
णां द्वैविध्यबोधनम् । हिमवतो मेनायां मैनाक्रौत्य-
सिनिरूपणम् । दक्षकृतसत्यपमानवर्णनम् । अपमा-
नात्सत्ता देहत्यागः । सतीदेहत्यागधवणात्संजात-
कोपशंकरादक्षस्य शापः । वैवस्वतेऽन्तरे हिमवतो
मेनायां सतीजन्मकथनम् । प्रचेतसः सकाशादक्ष-
जन्मनिरूपणम् । दक्षयज्ञवर्णनम् । यज्ञविध्वंसनाय
घोरभद्रोत्पत्तिः । वीरभद्रकृतदक्षयज्ञध्वंसवर्णनम् ।
घोरभद्रादक्षास्य वरप्राप्तिः । दक्षकृतशिवस्तुति-
निरूपणम् । ज्वरोत्पात्तिवर्णनम् । शिवस्तुतेः फल-
भुक्तिनिरूपणम् ... ..
देववंशवर्णनम् । देवयोनीनामभिधानम् । कालावस्था-
निरूपणम् । सेवस्तरादीनां निरूपणम् ... ..
प्रणवविनिधयः । युगधर्माणां निरूपणम् । युगप्रमाणा-
भिधानम् । प्रक्रियादिपादचतुष्टयस्य युगसंख्यया
साम्यकथनम् । एतत्पुराणसंस्थाननिरूपणम्... ..
स्वायम्भुववंशवर्णनम् । सप्तद्वीपनिवेशनादिप्रकारवर्ण-
नम् । नामैः सर्गनिरूपणम्... ..
जम्बूद्वीपवर्णनम् । वर्षपर्वतानां निरूपणम् । इलावृतादि-
वर्षाणां कथनम् । व्रण उत्पत्तिवर्णनम् । मेरुपर्वत-
वर्णनम् । प्रह्लासमावर्णनम् । इन्द्रायष्टलोकपालानां
महाविमानानां वर्णनम् ... ..
मेरुसमुद्राऽऽयामनिरूपणम् । सर्वोदपर्वतानामभिधा-
नम् । जम्बुनदीवर्णनम् । केतुमालद्वीपवर्णनम् ...
चैत्ररपादिदेवाक्राडनकानां निरूपणम् । अरुणेदादिस-
रसां कथनम् । शीतान्तादिपर्वतानां निरूपणम्...
भुवनविन्यासः । श्रीसुरसरोवर्णनम् । धीवनादीनां
निरूपणम् । कश्यपाश्रमवर्णनम् । एकविलया भूमे-
वर्णनम् ... ..
उदुम्बरवनवर्णनम् । कर्मसत्याऽऽश्रमवर्णनम् । विन-
त्योत्पत्तीनां वर्णनम् । किंशुधवनवर्णनम् । बृहस्प-
तेराश्रमवर्णनम् । शुक्राधमादीनां निरूपणम् ...
शीतान्तादिपर्वतानां वर्णनम् । पारिजातवनवर्णनम् ।
महानीलतैलवर्णनम् । करञ्जादिपर्वतानां वर्णनम् ।

सप्तर्षीनामाश्रमनिरूपणम् । श्वेतोद्रादिपर्वतानां
तत्रस्वपुरादीनां च वर्णनम् ३९
२ देवकूटस्थपाक्षिराजमवनवर्णनम् । कालकेयर्दल्यानां नग-
रवर्णनम् । आँरुचराक्षसानां पुरवर्णनम् । महादे-
वस्य भूतवटावासवर्णनम्... .. ४०
२८ कैलासवर्णनम् । पुष्पकवर्णनम् । पद्मादिनिधीनां निरूप-
णम् । मन्दाकिन्या वर्णनम् । महामात्यादिवक्षाणां
निरूपणम् । रुद्रस्याऽऽश्रमभूमिनां वर्णनम् । शर-
वणस्याननिरूपणम् । मृगरुडाद्युप्याश्रमाणां निरू-
पणम् । विष्ण्वादिदेवतानां स्थानाभिधानम् ।
२९ पृथिव्या आकाशनिरूपणम् ४१
आकाशगङ्गावर्णनम् । ४२
गण्डिकावर्णनम् । भद्राश्रयितकुलपर्वतानां निरूप-
णम् । जनपदानां निरूपणम् । महानदीनामभिधा-
नम् । भद्राश्रयजनानामायुधप्रमाणकथनम् ... ४३
केतुमालवर्णनम् । केतुमाजस्थकुलपर्वताभिधानम् ।
तत्रस्थजनपदानां निरूपणम् । कम्बलादिनदीनां
प्रतिपादनम् ४४
भारतवर्षवर्णनम् । इन्द्रद्वीपादिभेदेन भारतवर्षस्य नव
भेदाः । मेरुन्द्रादिकुलपर्वतानां निरूपणम् । भारत-
वर्षस्य जनपदानामभिधानम् । ४५
३० किंपुरुषादेवर्षाणां वर्णनम् ४६
३१ कैलासवर्णनम् । चैत्ररवणननिरूपणम् । मानससरोवर्ण-
नम् । गङ्गाया उत्पत्तिः । नलिन्यादिभेदेन गङ्गायाः
सप्त प्रवाहाः । तत्प्रवाहवर्णनं च ४७
३२ जम्बूद्वीपान्तर्गताद्वीपादीनां कथनम् । अगस्त्यमव-
नवर्णनम् । लङ्कावर्णनम् । गोकर्णवर्णनम् । वराह-
३३ पर्वतवर्णनम् ४८
प्रह्लादीपवर्णनम् । गोमेदकादिपर्वतानां निरूपणम् ।
प्रह्लादीपस्थवर्षाणामभिधानम् । शात्मलद्वीपवर्णनम् ।
कुशाद्वीपवर्णनम् । श्रीवद्वीपस्य विस्तारवर्णनम् ।
शक्रद्वीपनिरूपणम् । सुदुर्गादीनदीनां कथनम् ।
समुद्रादिशब्दानां योगिकर्षाभिधानम् ... ४९
३५ अतलादीनां वर्णनम् । सूर्याचन्द्रसूर्योर्मितिनिरूपणम् ।
मूर्ल्लोकादीनां निरूपणम् । ज्योतिर्मणप्रचारस्य
प्रमाणनिरूपणम् । सूर्यं खादितुमिच्छतां मन्देह-
३६ राक्षसानां गायत्र्याभिमुखितजलप्रक्षेपेण नाश
इत्यादिकथनम् । प्रातस्तनादिकालानां निरूपणम् ।
३७ पितृधानार्थाः । देवयानमार्गाभिधानम् । विष्णुपद-
निरूपणम् ५०
ज्योतिष्प्रचारः । मेघेभ्यो जलवर्षणप्रकारनिरूपणम् ।
३८ यनानां त्रैविध्यबोधनम् । सूर्यरथस्य संनिवेश-
वर्णनम् ५१
सूर्यरथस्थापिष्ठादेवतानां निरूपणम् । सूर्यायानां

गतिनिरूपणम् । सोमरथवर्णनम् । यवादिस्त-
काना चन्द्राधानामभिधानम् । सोमकलाया
शुद्धिध्वविषये कारणाभिधानम् । स्वर्मांवादिप्र-
हाणा रथवर्णनम् । निशुमारवर्णनम् ...
वैयुतायात्रीना लक्षणम् । प्रहणा प्रकृतिनिरूपणम् ।
सूर्यमहिमवर्णनम् । सूर्यादिप्रहाणा मण्डलमा-
णनिरूपणम् । विशाखादियु सूर्यादिप्रहाणामुप-
रितिनिरूपणम् । ज्योतिर्गणविचिन्तने पञ्च हेतवः
ऋषिसूतसंवादे वसिष्ठकर्तृव्यसंवादः । वसिष्ठकृत
कार्तिकेयस्तुतिः । बैलासशिखरवर्णनम् । कण्ठो-
ल्मान जिज्ञासमानायां पार्वत्या शक्र प्रति
प्रश्नः । काल्कटाविश्राजनेपिपिदितं ब्रह्मादि-
देवाना शक्रोपरण्डे गमनं ब्रह्मादिदेवकृतस्तु-
तिनिरूपण च देवप्रार्थनया शक्रकृतविषयान-
वर्णनम् । सुराणकृतनीलकण्ठस्तवाभिधानम् ।
एतदध्यायस्य फलभूति ...
ब्रह्माविष्णुकृतादीर्बालदशनिवर्णनम् । तदन्तसानाय
ब्रह्माविष्णोर्गमनानिरूपणम् । अनधिगतलिङ्गान्त-
ब्रह्मदशशिवस्तुति । स्तुतिप्रीतशक्राब्रह्मावि-
ष्णोर्वैराग्यं वर्णनम् । एतत्स्तवपाठस्य फलाभि-
धानम् ...
सोमादित्याभ्या सहैलस्य सयौगनिरूपणम् । सौम्या-
दिपित्रजातीनामभिधानम् । सवत्सरादियुगा-
रमकाना निरूपणम् । सूर्यवर्षादिऽऽद्यावित-
सोमतनुवर्णनम् । इक्ष्वादिपर्वणा निरूपणम् ।
मासधातुमुजा पितृणामभिधानम् । कर्मप्रश्नाना
गतिनिरूपणम् ...
निमेषादिकालनिरूपणम् । कृतादियुगाभिधानम् ।
तत्परिमाणनिरूपणम् । मन्वन्तरसंख्याभिधानम् ।
प्रेतायुगधर्मनिरूपणम् । यज्ञप्रवृत्तिनिरूपणम्...
युगधर्माभिधानम् ...
दिव्यमानुषभावाना निरूपणम् । यमादीना लक्षणम् ।
यज्ञलक्षणम् । दयादीना लक्षणाभिधानम् । ऋषि-
जातीना निरूपणम् । वादादित्यवर्णनम् । सूत्र-
लक्षणम् ...
वेदविभागवर्णनम् । जनककृताभ्यमेवे याज्ञस्त्वयस्य
ऋषिभिः सह संवादः । तयो यज्ञवल्केन पराभूत-
ऋषिगणः सविवादविधोः शास्त्रस्य चासम्बन्ध-
शास्त्राशा इत्यादिकथनम् । वायुशेखरदर्शनाद्व्या-
घ्राना मुक्तिनिरूपणम् ...
शाखाभदनिरूपणम् । ऋगादीना संख्याभिधानम् ।
आष्टादशविद्याना वचनम् । ब्रह्मर्ष्यादीना लक्षणम् ।
मन्वन्तराणां सत्यानिरूपणम् । मन्वन्तरप्रति-
स्थापनलक्षणम् । प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ...

स्वायम्भवादिमनुना सर्गनिरूपणम् । पृथुजन्मकथनम् ।
मृतमागऽयोरुत्पत्तिवर्णनम् । सुतमागभाभ्यामनु-
पमगवदेशयोर्दानवर्णनम् । पृथिविदोहननिरूपणम् ६३
५२ पृथोयशोवर्णनम् । पृथिवीदोहने वसन्तिविशेषाणा
दोषादीना च कर्मनिरूपणम् । पृथुवशानुकीर्तनम् ।
दक्षजन्मकथनम् ... ६३
वेवस्वतसर्गवर्णनम् ... ६४
५३ मृगवादीनामुपतिनिरूपणम् । शुक्रोत्पत्तिकथनम् ।
तत्पुत्राणामभिधानम् । इन्द्रकृतवह्निपुत्राणा
नाशः । मृगवशवर्णनम् । अङ्गिरसो वशनिरूपणम् ।
मारीचवशकथनम् । नारदजन्माभिधानम् ।
इक्ष्वाकनिरूपणम् ... ६५
मन्वशकथनम् । सोमवशनिरूपणम् । रौद्रादीदिनमु-
हूर्ताना निरूपणम् । जारद्ववादिस्थानाना कथनम् ।
धानादिद्वादशादित्यानामभिधानम् । एकादश
रुद्राणा कथनम् । ब्रह्मादिदेवाना तनुवर्णनम् । ब्रह्मा-
दीनामशक्तारनिरूपणम् । प्रसङ्गाद्ब्रह्मनावतारवर्ण-
नम् । योगेश्वरमहिमवर्णनम् ... ६६
५४ नक्षत्र सकाराशक्तानादिपुत्राणामुत्पत्ति । जयास्वय-
हरदानामुत्पत्तिवर्णनम् । रुचोरीजतायामजितास्वय-
मानसपुत्राणा जनिनिरूपणम् । प्रसङ्गाद्विरण्या-
क्षहिरण्यकशिपोर्जैन्मकथनम् । तदपल्याना निरू-
पणम् । क्षितिगर्भस्येन्द्रकृतसप्तधा छेदनवर्णनम् ।
पद्मतामुत्पत्तिकथनम् ... ६७
५५ दनुवशवर्णनम् । दनोः प्रधानपुत्राणामभिधानम् ।
एकाक्षोदिदनुपुत्राणा निरूपणम् ... ६८
५६ मौनेयाद्यदेवगन्धर्वदीना निरूपणम् । गन्धर्वदुहितृणा
कथनम् । विश्रह्वादिगन्धर्वाणामभिधानम् ।
किन्नराण्यप्रतिषेधान्तरम् । मेलकायप्तरस्तामभिधानम् ।
५७ पर्वतनारदयोः सभूतिकथनम् । विनतायशवर्ण-
नम् । राक्षसादीना सर्गनिरूपणम् । एतदध्यायस्य
पठनफलम् ... ६९
५८ सोमादीनामापिष्यकथनम् । कट्यपाद्द्वारासितसङ्क-
पुत्रयोस्तुतिस्तद्गवर्णन च । वैश्रवणोत्पत्तिरच-
नम् । तदणकुम्भकर्षादीना जन्माभिधानम् । यातु-
५९ धानादिदशसज्जातीना निरूपणम् । अग्निवशानु
कीर्तनम् । दत्तात्रेयादीनामुपतिनिरूपणम् । द्वैपा-
यनादरण्या शुक्रजन्मकथनम् । मृरिधयआदीना-
नुकपुत्राणा निरूपणम् ... ७०
६० पितृमर्गनिरूपणम् । आश्विनप्रशस्ता । ऋषिसूतसंवादे
शुभमुत्पत्तिप्रवादः । वैरजादीनामुत्पत्तिकथनम् ।
आश्विनवरणे कारणाभिधानम् । योगिन्यः आश्विनाने
महाफलम् । तद्वर्षे ब्रह्मचार्यादीना निरू-
६१ पणम् ...

पितृगणानां निरूपणम् । प्रसङ्गमेनोत्पत्तिकथनम् ।
 हिमवतः सकाशान्मेनायां मेनाकोत्पत्तिः । अपर्णा-
 दिकन्यानां जन्मकथनम् । अपर्णादिकन्यानां
 महादेवादिभूतं पत्नीत्वेन ग्रहणम् । रतिकाले विघ्नं
 कुर्वतोऽमरपर्णायाः शापः । शरवणे कार्तिकेयोत्प-
 त्तिनिरूपणम् ... ..
 अच्छोदसरोवर्णनम् । अशिष्यात्तादित्यनृणां तत्क-
 न्यानां च निरूपणम् । पितृप्रसादादिर्थाप्रसक्ति-
 रूपणम् ... ..
 पितृप्राज्ञाणामभिधानम् । पितृस्थाननिरूपणम् । सप्ता-
 र्थिभ्यश्चतस्रः फलकथनम् ... ..
 बलिप्राज्ञाणां कीर्तनम् । पितृभ्यो माल्यादिदाना-
 क्ष्यादिप्राप्तिनिरूपणम् । पितृभ्योऽन्नदानम् । पिण्ड-
 दानविधिनिरूपणम् । धाद्वे वर्जनीयाणि । धाद्वक-
 र्तुनियमाः । होमप्रवृत्ताणामभिधानम् । यज्ञियवृ-
 क्षाणां निरूपणम्... ..
 विश्वेशानामुत्पत्तिः । ब्रह्मणः सकाशाद्विश्वेशानां वर-
 प्राप्तिः । पद्महायज्ञानां कर्तव्यत्वेन बोधनम् ।
 शूद्रस्य पञ्चमहायज्ञेषुऽभ्यनुज्ञा । अमयादिषु पिण्ड-
 प्रक्षेपविधिकथनम् । ब्राह्मणविसर्जनम् ... ..
 अमरकण्टकादिस्थानाविशेषेषु पिण्डदानाफलविन्ययो-
 धनम् । पुष्करादितीर्थेषु धाद्वारणास्तिवृत्त्या-
 मक्षयवृत्तिः । अजतुष्टादितीर्थेषु धाद्वदानास्तु-
 ष्याधिक्यकथनम् । कालव्रतादिदेशेषु धाद्वारणा-
 स्फलानन्याभिधानम् । फलकनन्यादितीर्थानां
 निरूपणम् । अथह्वानादयस्तीर्थफलमाजो न भव-
 न्तीत्यादिनिरूपणम् ... ..
 धाद्वोपादेयानि । धाद्वेऽपासनीयानि । प्रसङ्गद्वयशु-
 द्धिनिरूपणम् । शौचाचारादिविधिकथनम् ... ..
 धाद्वे ब्राह्मणपरीक्षणम् । मृताशीचजननाशीचयोरभि-
 धानम् । शौचाचारादिविधिकथनम् । पुण्यादिद्रव्याणां
 शुद्धिः । आवमनविधिः । पशुप्राधान्यां निरूपणम्
 धाद्वे वर्ज्यद्राघाणानामभिधानम् । धाद्वोच्छास-
 दानं दोषनिरूपणम् । सवनादीनां प्रवृत्ता ...
 पिशुनैर्यज्ञानां नानाविधदानानां निरूपणं तद्वाक्य-
 कथनं च ... ..
 अष्टाधाद्वकलनिरूपणम् । तिथिविशेषे धाद्वकल-
 णनम् ... ..
 नक्षत्रविशेषे धाद्वकलनिरूपणम् ... ..
 त्रिगुणमिगाधनद्रव्याणामभिधानम् । गद्याधाद्वकलनिरू-
 पणम् । मन्त्रपुत्रादितीर्थविशेषे धाद्वकलनिरूपणम् ।
 गद्यायुषे उपरमित्रादीनुद्दिष्ट्य पिण्डपातने मित्रा-
 दीनां मोक्षः । पिशुनैर्यज्ञाद्यस्तर्ग्यकृत्यभिधानम् ।
 धाद्वोच्छासनाग्निशदानम् । अथधाद्वानां निरू-

पणम् । वेदपरागादिब्राह्मणानां लक्षणम् । एत-
 च्छाद्वकल्पस्य पठनकलम् । देवकार्यावेक्षया पितृ-
 कार्यस्य महत्त्वबोधनम् ८३
 वरुणवंशवर्णनम् । त्वष्टृकृत्यत्तिकथनम् । मार्तण्ड इति-
 संज्ञायाः कारणाभिधानम् । मार्तण्डवंशनिरूपणम् ।
 संज्ञाकृतवद्वारुणप्रहणकारवर्णनम् । संज्ञातो-
 यमस्य शापः । अश्विनीसुतयोजनमकथनम् ... ८४
 वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् । नवानामिस्वाकादिपुत्राणां
 निरूपणम् । इत्येतत्त्व्यभिधानम् । सुयज्ञस्य स्त्रीभावे
 कारणाभिधानम् ८५
 वैवस्वतमनुवंशभिधानम् । स्वरमण्डलवर्णनम् ।
 पृथ्वादिस्वराणां निरूपणम् । गान्धारमाभिकाणां
 कथनम् । मूर्धनालक्षणाभिधानम् । स्वरदेवतानां
 निरूपणम्... .. ८६
 गीतालकारविशेषः । वर्णानां रौहणावरोहाभिधानम् ।
 स्यापन्यादिभेदेन चतुर्णामलकाराणां निरूपणं तल्ल-
 क्षणाभिधानं च । अलंकारप्रयोजनकथनम् ।
 अलंकाराद्यमोक्षसत्तिकथनम् ८७
 वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् । इक्ष्वाकुवंशानिरूपणम् । कुवला-
 श्रुतधुनुदेवस्य वधः । ददश्यादिकुवलाश्वपुत्रा-
 णामभिधानम् । मांथाद्वंशवर्णनम् । त्रिशद्वला-
 ह्यानम् । हरिश्चन्द्रजन्मकथनम् । हरिश्चन्द्रवंशानि-
 रूपणम् । सगरतोत्पत्तिः । सगरकृतहयमेधयज्ञवर्ण-
 नम् । कपिलकृतः सगरपुत्राणां नाशः । तदुद्धरणाय
 गह्वानयनवर्णनम् । भगीरथवंशवर्णनम् । श्रीराम-
 चरितवर्णनम् ८८
 निमिर्वंशवर्णनम् । जनकजन्मानिरूपणं तद्वंशवर्णनं च
 सीताया उदयतिकथनम् । कुशाव्यजपेर्वाचनरूपणम् ८९
 सोमजन्मकीर्तनम् । सोमकृतराजसूययज्ञवर्णनम् ।
 ताराहरणादिवर्णनम् । सोमपुत्रस्य सुवस्य जन्मादि-
 कथनम् । सोमजन्मथवर्णनम् ९०
 सोमवंशानुकीर्तनम् । गुरुवत् आह्वयानम् । गन्धर्वद-
 त्तवरस्य गुरुवरयो गन्धर्वलोकप्राप्तिः । आधुराधु-
 वैशीपुत्राणां कथनम् । भृगुवंशानिरूपणं परशुरामो-
 त्पत्तिकथनं च । विश्वामित्रस्य वंशवर्णनम् । दान-
 प्रज्ञाया ९१
 अयोर्वंशवर्णनम् । प्रसङ्गाद्वन्यतमुत्पत्तिकीर्तनम् ।
 धन्वन्तरौर्वणुतो वरप्रदानम् । पारजस्यो शंकरा-
 वासस्य कारणाभिधानम् । वाराणस्या निष्कम्भशापः ।
 दिवोदासवधवर्णनम् । दानवैः सह रेजयुद्धवर्णनम् ।
 रजिपुत्रकृतः शकपराजयः । गुरुप्रसादादिन्द्रस्य
 स्वयन्दोषलब्धिनिरूपणम् ९२
 योगवंशवर्णनम् । नटुवंशभिधानम् । ययातिपरि-
 तम् । तगरितथपञ्चकनम् ९३

शापः । शापमुक्तये धर्मव्रतायास्तपआचरणवर्णनम् । धर्मव्रताया देवेभ्यो वरप्राप्तिः ... १०५
शिलामाहात्म्यम् । रामतीर्थवर्णनम् । यमादिभ्यो बलिप्रदानम् । भरताश्रमे धाद्वचरणादक्षय्यफलप्राप्तिः । अभ्युद्यन्तकादिगिरिषु पिण्डदानातिपितृणां ब्रह्मपुरप्राप्तिः । कपिलायां स्नात्वा पिण्डदानातिपितृणां मुक्तिः । गृध्रकूटादिषु पिण्डदानाच्छिवलोकप्राप्तिः । बोधपदे पिण्डदानात्स्वर्गवाप्तिः । भस्मकूटे पिण्डदानाद्विष्णुलोकवाप्तिः । ... १०८
गदाधराख्यानम् । गदामुरकृत ब्रह्मणे स्वास्तिदानवर्णनम् । विश्वकर्मकृतं तदस्तिगदाविर्माणम् । ब्रह्मपुत्रस्य हेतीनशाचरस्य देवीर्भोजलेन्द्रपदारोहणादिस्तीर्तनम् । तद्गदया विष्णुकृतो हेतिराक्षसस्य वधः । सगदस्य हरेर्गयासुराशिरःशिलायां संस्थितिः । प्रभासादिपर्वतानां निरूपणम् । शिलाया गायत्र्यादिदेवतानां स्थितिनिरूपणम् । हेतिराक्षसस्य विष्णुपुरे गमनम् । ब्रह्मादिदेवकृता गदाधरस्तुतिः । विष्णोः सकाशाद्ब्रह्मणो वरप्राप्तिः । आदिगदाधरदर्शनस्य फलकथनम् । शिवकृतगदाधरस्तोत्रानुकीर्तनम् । गदाधरपूजनस्य फलनिरूपणम् ... १०९
गयावात्राभिधानम् । गयां गन्तुमुद्यतस्थानुष्ठाननिरूपणम् । गयां प्राप्य प्रेतपर्वते धाद्वसपादनाथं कञ्चबाहादिदेवतानां प्रार्थना । प्रेतशिलायां पद्मगव्येन तत्स्थानशोधनम् । पितृणां कुशेष्वावाहनादिकथनम् । सप्तानां गोत्राणामनुकीर्तनम् । पिण्डदानविधिः । पितृकार्ये गदाधरप्रार्थना ... ११०

उत्तरमानसतीर्थे पितृमुख्यर्थे स्नानादिविधिकथनम् । कनकालादितीर्थवर्णनम् । पञ्चतीर्थवर्णनम् । मतङ्गवाचां स्नात्वा मतङ्गेशनिष्ठे धाद्वाचरणम् । ब्रह्ममरसि पिण्डदानातिपितृणां मुक्तिः । यमादिभ्यो बलिदानम् । रुद्रपदादिषु पिण्डदानां शिवपुरादिप्राप्तिः । कदम्बपदे पिण्ड दातुमुच्यते भारद्वाजे पदमुद्गिर्य शुक्रकृष्णहस्तयोर्निगमनम् । पिण्डदानोद्यतेन रामेण सह स्वर्गतस्य दशरथस्य संभाषणम् । रामाय दशरथस्य वरदानम् । विष्णुपदे भीष्मकृतपिण्डदानानुकीर्तनम् । गदालोलतीर्थे पिण्डदानातिपितृणां ब्रह्मलोकवाप्तिः । अक्षयवदे धाद्वाचरणान्महाफलम् । गयातीर्थपुरोधसे षोडशकदाननिरूपणम् । अक्षयवदप्रार्थनामन्त्रः ... १११
गयराजस्य यज्ञवर्णनम् । विष्णवादिदेवेभ्यो गयराजस्य वरप्राप्तिकथनम् । गयस्य विष्णुलोकवाप्तिः । पितृभिः सह विशालस्य संभाषणम् । पितृदत्तवरस्य विशालस्य स्वर्गं प्रति गमनम् । गयायां पिण्डदानात्प्रेतानां मुक्तिः । गायत्र्यादितीर्थादौ स्नानानादिभ्यः पितृणां मुक्तिः । विशालायां भरताश्रमादौ च पिण्डदानात्पिण्डदस्य कुलशतोद्धारः । दशश्वमेधिकादितीर्थादिषु पिण्डदानातिपितृणां स्वर्गादिलोकवाप्तिः । मरीचः शकराद्वरप्राप्तिः । युधिष्ठिरकृतपिण्डदानात्पाण्डोः शाश्वतपदप्राप्तिवर्णनम् । मतङ्गपदादौ धाद्वदानातिपितृणां ब्रह्मलोकः । गयाख्यानस्य पठनपाठनफलम् । ... ११२

समाप्तेऽथ वायुपुराणान्तर्गताध्यायानां विषयानुक्रमः ।

ॐ तत्सद्ब्रह्मणे नमः ।

श्रीमद्देवायनमुनिप्रणीतम्

वायुपुराणम् ।

तत्र प्रक्रियापादे

प्रथमोऽध्यायः ।

अनुक्रमणिका ।

- *नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् । देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदीरयेत् ॥ १
- जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः ।
यस्याऽऽस्यकमलगलितं वाङ्मयममृतं जगद्विवर्ति ॥ २
- प्रपद्ये देवमीशानं शाश्वतं ध्रुवमव्ययम् । महादेवं महात्मानं सर्वस्य जगतः पतिम् ॥ ३
- ब्रह्माणं लोककर्तारं सर्वज्ञमपराजितम् । प्रभुं भूतभविष्यस्य सांप्रतस्य च सत्पतिम् ॥ ४
- ज्ञानमप्रतिमं यस्य वैराग्यं च जगत्पतेः । ऐश्वर्यं चैव धर्मश्च सहसिद्धं चतुष्टयम् ॥ ५
- य इमान्पश्यते भावान्नित्यं सदसदात्मकान् । आविशन्ति पुनस्तं वै क्रियाभावार्थमीश्वरम् ॥ ६
- लोककृल्लोकतत्त्वज्ञो योगमास्थाय तत्त्ववित् । अमृतं सर्वभूतानि स्थावराणि चराणि च ॥ ७
- तमजं विश्वकर्माणं चित्पतिं लोकताक्षिणम् । पुराणारूपानजिज्ञासुर्ब्रह्माणि शरणं प्रभुम् ॥ ८
- ब्रह्मवासुमेहन्द्रेभ्यो नमस्कृत्य समाहितः । ऋषीणां च वरिष्ठाय वसिष्ठाय महात्मने ॥ ९
- तत्क्षणे चातिवशसे जातृकर्णा(ण्यां)य चर्षये । वसिष्ठोऽयं शुचये कृण्वेदेवायनाय च ॥ १०
- पुराणं संप्रवक्ष्यामि ब्रह्मोक्तं वेदसंमितम् । धर्मार्थन्यायसंयुक्तरागमैः सुविभूषितम् ॥ ११
- असीमकृष्णं विक्रान्ते राज्ञ्येऽनुपमस्त्वपि । प्रशासतीमां धर्मेण भूमिं भूमिपसत्तमे ॥ १२
- ऋषयः संशितात्मानः सत्यव्रतपरायणाः । ऋजवो नष्टरजमः शान्ता दान्ता जितेन्द्रियाः ॥ १३
- धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे दीर्यसत्रं तु ईजिरे । नद्यास्तीरे हृषदत्त्याः पुण्यायाः शुचिरोधसः ॥ १४
- दीक्षितास्ते यथाशास्त्रं नैमिषारण्यगोचराः । द्रष्टुं तान्स महाबुद्धिः सूतः पौराणिकोत्तमः ॥ १५
- लोमानि हर्षणांचक्रे श्रोतॄणां यत्सुभाषितैः । कर्मणा प्रथितस्तेन लोकेऽस्मिन्द्वैतमहर्षणः ॥ १६
- तपःश्रुताचारनिर्धेदेऽव्यासस्य धीमतः । शिष्यो बभूव मेधावी त्रिषु लोकेषु विद्वतः ॥ १७

* एतच्छ्लोकद्वय ग. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. घ. 'मैत्रय स' । २ घ. 'मिद्वि' । ३ ख. घ. 'ध भाराना' । ४ क. 'दाय च शु' । ५ न.
ग. घ. ङ. 'गु' आसी' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'जन्म' । ७ ख. 'जा धर्मनामिनाम् । क' ।

पुराणवेदो ह्यखिलस्तस्मिन्सम्यक्प्रतिष्ठितः । (*भारती चैव विपुला महाभारतवर्धिनी ॥ १८
 धर्मार्थकाममोक्षार्थाः कथा यस्मिन्प्रतिष्ठिताः ।) सूक्ताः सुपरिभाषाश्च भूषावोपधयो यथा ॥ १९
 स तावयायेन सुधियो न्यायविन्मुनिपुंगवान् । अभिगम्योपसंसृत्य नमस्कृत्य कृताञ्जलिः ॥ २०
 तोषयामास मेधावी प्रणिपातेन तानृषीन् । ते चापि सत्रिणः प्रीताः ससदस्या महौजसः ॥ २१
 तस्मै साम च पूजां च यथावत्प्रतिपेदिरे । अथ तेषां पुराणस्य शुश्रूषा समपद्यत ॥ २२
 दृष्ट्वा तैमतिविश्वस्तं विद्वांसं लोमहर्षणम् । तस्मिन्सत्रे गृहपतिः सर्वशास्त्रविशारदः ॥ २३
 इद्वितैर्भावमालक्ष्य तेषां सूतमचोदयत् । त्वया सूत महाबुद्धिर्भगवान्ब्रह्मवित्तमः ॥ २४
 इतिहासपुराणार्थं व्यासः सम्यगुपासितः । दुदोह वै मतिं तस्य त्वं पुराणाश्रयां कथाम् ॥ २५
 एषां च ऋषिमुख्यानां(णां) पुराणं प्रति धीमताम् । शुश्रूषाऽस्ति महाबुद्धे तच्छ्रावयितुमर्हसि ॥
 सर्वे हीमे महात्मानो नानागोत्राः सपागताः । स्वान्स्वान्वंशान्पुराणैस्तु शृणुयुर्व्रह्मवादिनः ॥ २७
 सपुत्रान्दीर्घसत्रेऽस्मिन्ध्यावयेथा मुनीनथ । दीक्षिष्यमाणैरस्माभिस्तेन प्रागसि संस्मृतः ॥ २८
 इति संनोदितः सूतः प्रत्युवाच शुभां गिराम् । श्लक्ष्णां च न्यायसंयुक्तां यां ब्रूयाल्लोमहर्षणः ॥ २९

सूत उवाच—

पूतोऽस्म्यनुगृहीतश्च भवद्भिरभिनोदितः । पुराणार्थं पुराणज्ञैः सत्यव्रतपरायणैः ॥ ३०
 स्वधर्म एव सूतस्य सद्भिर्दृष्टः पुरातनैः । देवतानामृषीणां च राज्ञां चाभिततेजसाम् ॥ ३१
 वंशानां धारणं कार्यं श्रुतानां च महात्मनाम् । इतिहासपुराणेषु दिष्टा ये ब्रह्मवादिभिः ॥ ३२
 न हि वेदेष्वधीकारः कश्चित्सूतस्य दृश्यते । वैज्यस्य हि पृथोर्यज्ञे वर्तमाने महात्मनः । ३३
 सुत्यायामभवत्सूतः प्रथमं वर्णवैकृतः । ऐन्द्रेण हविषा तत्र हविः पूतं बृहस्पतेः ॥ ३४
 जुहावेन्द्राय देवाय ततः सूतो व्यजायत । प्रमादात्तत्र संजज्ञे प्रायश्चित्तं च कर्मसु ॥ ३५
 शिष्यहव्येन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः । अधरोत्तरचारेण (+जज्ञे तद्वर्णवैकृतः ॥ ३६
 यच्च क्षत्रात्समभवद्ब्राह्मणावरयोनितः । ततः पूर्वेण साधर्म्यात्तुल्यधर्मा प्रकीर्तितः ॥ ३७
 मध्यमो ह्येव सूतस्य धर्मः क्षत्रोपजीवनम् । रथनागाश्वचरितं जघन्यं च चिकित्सितम् ॥ ३८
 तत्स्वधर्ममहं पृष्टो भवद्भिर्व्रह्मवादिभिः । कस्मात्सम्यङ्गं विब्रूयां पुराणमृषिपूजितम् ॥ ३९
 पितृणां मानसी कन्या वासवी समपद्यते । अपध्याता च पितृभिर्मर्त्ययोनौ बभूव सा ॥ ४०
 अरणीव हुताशस्य निमित्तं यस्य जन्मनः । तस्यां जातो महायोगी व्यासो वेदविदां वरः ॥ ४१
 तस्मै भगवते कृत्वा नमो व्यासाय वेधसे । पुरुषाय पुराणाय भृगुर्वाक्यप्रवर्तिने ॥ ४२
 मानुषच्छत्ररूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे । जातमात्रं च यं वेद उपतस्थे ससंग्रहः ॥ ४३
 धर्ममेव पुरस्कृत्य जातूकर्णादवाप तम् । मतिं मन्थानमाविध्य येनासौ श्रुतिसागरात् ॥ ४४
 प्रकाशं जनितो लोके महाभारतचन्द्रमाः । वेदद्वयश्च यं प्राप्य सशाखः समपद्यत ॥ ४५
 भूमिकालगुणान्प्राप्य बहुशाखो यथा द्रुमः । तस्मादहमुपस्थुत्य पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ४६

* धनुषिहान्तर्गतमन्यो य. पुस्तके नास्ति । + धनुषिहान्तर्गतमन्यो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ग. 'वर्धिनी' । २ ख. द. 'संग्रह' । ३ ख. 'तत्पूर्ववि' । ४. 'तत्प्रतिवि' । ५ ख. ग. घ. 'द. 'दिम-
 न्सां ध्यावये मो मुनीन् । दी' । ५ क. 'सुतरैरेव मुनिभिः पुरा । पुराणा' । ६ ख. घ. 'श्रुतेन च म' । ७ ख. द. दृष्टा ।
 ८ ख. घ. द. 'हृतम् । य' । ९ घ. 'त । यातिता या च वि' । १० ख. घ. द. 'यान्यायव' ।

(अनुक्रमणिका)

सर्वज्ञात्सर्ववेदेषु पूजितादीप्ततेजसः । पुराणं संप्रवक्ष्यामि यदुक्तं मातरिभ्यः ॥	४७
पृष्टेन मुनिभिः पूर्वं नैमिषीर्यैर्महात्मभिः । महेश्वरः परोऽव्यक्तश्चतुर्बाहुश्चतुर्मुखः ॥	४८
अचिन्त्यश्चाप्रमेयश्च स्वयंभूर्हेतुरीश्वरः । अव्यक्तं कारणं यैद्यन्नित्यं सदसदात्मकम् ॥	४९
महैदादिविशेषान्तं सृजतीति विनिश्चयः । अण्डं हिरण्यं चैव बभूवामतिमं ततः ॥	५०
अण्डस्याऽऽवरणं चाद्भिरपामपि च तेजसा । वायुना तैत्स नभसा नभो भूतादिनाऽऽवृतम् ५१	
भूतादिर्महता चैव) अव्यक्तेनाऽऽवृतो महान् । अतोऽत्र विश्वदेवानामृषीणां चोपवर्णनम् ॥ ५२	
नदीनां पर्वतानां च प्रादुर्भावोऽत्र शस्यते । मन्वन्तराणां सर्वेषां कल्पानां चोपवर्णनम् ॥ ५३	
कीर्तनं ब्रह्मक्षत्रस्य ब्रह्मजन्म च कीर्त्यते । अतो ब्रह्मणि सृष्टत्वं प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ ५४	
अवस्थाश्चात्र कीर्त्यन्ते ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । कल्पानां वत्सरं चैव जगतः स्थापनं तथा ॥ ५५	
शयनं च हरेरत्र पृथिव्युद्धरणं तथा । संनिवेशः पुरादीनां वर्णाश्रमविभागशः ॥ ५६	
वृक्षाणां वृक्षसंस्थानां सिद्धीनां च विनाशनम् । योजनानां पथां चैव संचरं बहुविस्तरम् ॥ ५७	
स्वर्गे स्थानविभागं च मर्त्यानां शुभचारिणाम् । वृक्षाणांभोपधीनां च वीरुथां च प्रकीर्तनम् ५८	
वृक्षनारकिरीटत्वं मर्त्यानां परिकीर्तनम् । *देवतानामृषीणां च द्वे ह्येती परिकीर्तिते ॥ ५९	
अन्नादीनां तनूनां च सृजनं त्यजनं तथा । प्रथमं सर्वशास्त्राणां पुराणं ब्रह्मणा स्मृतम् ॥ ६०	
अनन्तरं च वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिःसृताः । अङ्गानि धर्मशास्त्रं च व्रतानि नियमास्तथा ५१	
पशूनां पुरुषाणां च संभवः परिकीर्तितः । तथा निर्वचनं प्रोक्तं कल्पस्य च परिग्रहः ॥ ६२	
नव सर्गाः पुनः प्रोक्ता ब्रह्मणो बुद्धिपूर्वकाः । त्रयोऽन्ये बुद्धिपूर्वास्तु ततो लोकानकल्पयत् ६३	
ब्रह्मणोऽव्यवस्थेभ्यश्च धर्मादीनां समुद्भवः । ये द्वादश प्रसूयन्ते भ्रूजाकल्पे पुनः पुनः ॥ ६४	
कल्पयोरन्तरं प्रोक्तं प्रतिसंधिश्च यस्तयोः । तमोमार्गोऽमृतत्वाच्च ब्रह्मणोऽधर्मसंभवः ॥ ६५	
तथैव शतच्छर्पायाः संभवश्च ततः परम् । प्रियव्रतोच्चानपादौ प्रसूत्याकृतपश्च ताः ॥ ६६	
कीर्त्यन्ते धृतपाप्मानो येषु लोकाः प्रतिष्ठिताः । रुचेः प्रजापतेश्चोर्ध्वमाकृत्या मिथुनोद्भवः ॥ ६७	
प्रसूत्यामपि दक्षस्य कन्यानां भववत्ततः । दाक्षायणीषु चाप्यूर्ध्वं अद्राद्यासु महात्मनाम् ॥ ६८	
धर्मस्य कीर्त्यते सर्गः सात्त्विकैस्तु सुखोदयः । तथाऽधर्मस्य हिंसायां तामसोऽशुभलक्षणः ॥ ६९	
महेश्वरस्य सत्यां च प्रजासर्गः प्रकीर्तितः । निरामयं च ब्रह्माणं तादृशं कीर्तितं पुनः ॥ ७०	
योगं योगनिधिः प्राह द्विजानां मुक्तिकाङ्क्षिणाम् । अवतारश्च रुद्रस्य महाभाग्यं तथैव च ॥ ७१	
त्रैवेदिका कथा वाऽपि सैवाद्ः परमो महान् । ब्रह्मनारायणाभ्यां च यत्र स्तोत्रं प्रकीर्तितम् ७२	
स्तुतस्ताभ्यां स देवैस्तुतोप भगवाञ्जिवः । प्रादुर्भावोऽयं रुद्रस्य ब्रह्मणोऽङ्गे महात्मनः ॥ ७३	
कीर्त्यते नामहेतुश्च यथाऽरोदीन्महामनाः । रुद्रादीनि यथा द्रष्टौ नामान्यामोत्स्वयंपुनः ॥ ७४	

* इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके ।

१ ख. घ. ड. 'तुर्व्यूह' । २ ख. घ. ड. 'यत्तभि' । ३ क. 'तस्य न' । ४ ख. ग. ड. 'न' । अन्तर्भावश्च दे' ।
 ५ ड. 'वर्णनम् । की' । ६ ख. ग. घ. 'णितः । न' । ७ क. 'सिद्धानां' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पथ' । ९ क. 'नां भुवि च' ।
 १० ग. घ. ड. 'णामाप' । ११ ड. 'गती' । १२ ख. घ. 'ते । अन्तादी' । ग. ड. 'ते । अन्तादी' । १३ क. 'प्रजाः' ।
 १४ क. 'प्रावृत्' । १५ ख. 'पायां सं' । १६ ग. ड. 'कस्तु सु' । १७ ग. घ. ड. 'कीर्तनं' । १८ क. 'दिकां' ।
 कथा चापि ।

यथा च तैर्व्याप्तिमिदं त्रैलोक्यं सचराचरम् । भृग्वादीनामृषीणां च प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ ७५
 *वशिष्टस्य च ब्रह्मर्षेयत्र गोत्रानुकीर्तनम् । अग्नेः प्रजायाः संभृतिः स्वाहायां यत्र कीर्तिता ॥
 पितॄणां द्विप्रकाराणां स्वधायास्तदनन्तरम् । पितृवंशप्रसङ्गेन कीर्त्यते च महेश्वरात् ॥ ७७
 दक्षस्य शापः सत्यर्थे भृग्वादीनां च धीमताम् । प्रतिशापश्च रुद्रस्य दक्षादद्भुतकर्मणः ॥ ७८
 प्रतिषेधश्च वैरस्य कीर्त्यते (ऽदोषदर्शनात् । मन्वन्तरप्रसङ्गेन कालज्ञानं च कीर्त्यते ॥ ७९
 प्रजापतेः कर्दमस्य कन्या या शुभलक्षणा । मियत्रतस्य पुत्राणां कीर्त्यते) यत्र विस्तरः ॥ ८०
 तेषां नियोगो द्वीपेषु देशेषु च पृथक्पृथक् । स्वायंभुवस्य सर्गस्य ततश्चाप्यनुकीर्तनम् ॥ ८१
 उक्तो नाभेर्निसर्गश्च रजसश्च महात्मनः । द्वीपानां सप्तसमुद्राणां पर्वतानां च कीर्तनम् ॥ ८२
 वर्षाणां च नदीनां च तद्भेदानां च सर्वशः । द्वीपभेदसहस्राणामन्तर्भेदश्च सप्तसु ॥ ८३
 विस्तरान्मण्डलांश्चैव जम्बुद्वीपसमुद्रयोः । प्रमाणं योजनाग्रेण कीर्त्यते पर्वतैः सह ॥ ८४
 हिमवान्हेमकूटस्तु निपथो मेरेरेव च । नीलः श्वेतः शृङ्गवांश्च कीर्त्यन्ते वर्षपर्वताः ॥ ८५
 तेषामन्तरविष्कम्भा उच्छ्वायायामविस्तराः । कीर्त्यन्ते योजनाग्रेण ये च तत्र निवासिनः ॥ ८६
 भारतादीनि वर्षाणि नदीभिः पर्वतैस्तथा । भूतैश्चोपनिविष्टानि गतिमद्भिर्भुवैस्तथा ॥ ८७
 जम्बुद्वीपादयो द्वीपाः समुद्रैः सप्तभिर्वृताः । ततश्चाऽऽप्यमयी भूमिल्लोकालोकश्च कीर्त्यते ॥ ८८
 अण्डस्यान्तस्त्विमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूरादयश्च कीर्त्यन्ते घरणैः प्राकृतैः सह ॥ ८९
 सर्वं च तत्प्रधानस्य परिमाणैकदेशिकम् । सन्यासपरिमाणं च संसेवेणैव कीर्त्यते ॥ ९०
 सूर्याचन्द्रमसोश्चैव पृथिव्याश्चाप्यशेषतः । प्रमाणं योजनाग्रेण सांप्रतैरभिमानिभिः ॥ ९१
 महेंद्राद्याः सभाः पुण्या मानसोत्तरमूर्धनि । अत ऊर्ध्वं गतिश्चोक्ता स्वर्गस्यालातचक्रवत् ॥ ९२
 नागवीथ्यजवीथ्योश्च लक्षणं परिकीर्त्यते । काष्ठयोल्लेखयोश्चैव मण्डलानां च योजनैः ॥ ९३
 लोकालोकस्य संख्याया अहो विपुवतस्तथा । लोकपालाः स्थिताश्चोर्ध्वं कीर्त्यन्ते ये चतुर्दिशम्
 पितॄणां देवतानां च पन्यानौ दक्षिणोत्तरौ । गृहिणां न्यासिनां चोक्तौ रजःसत्त्वसमाश्रयात् ॥ ९५
 कीर्त्यते च पदं विष्णोर्मार्गया यत्र धिष्ठिताः । सूर्याचन्द्रमसोश्चोक्तौ ग्रहाणां ज्योतिषां तथा ॥ ९६
 कीर्त्यते ध्रुवसामर्थ्यात्प्रजानां च शुभाशुभम् । ब्रह्मणा निर्मितः सौरः स्यन्दनोऽर्ध्ववशात्स्वयम्
 कीर्त्यते भगवान्येन प्रसर्पति दिवि स्वयम् । स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्वैर्ऋषिभिस्तथा ॥ ९८
 (गन्धर्वैरप्सरोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः । अपां सारमयश्चेन्दोः कीर्त्यते च रथस्तथा ॥ ९९
 वृद्धिक्षयौ च सोमस्य कीर्त्यते सूर्यकारितौ । सूर्यादीनां स्यन्दनानां ध्रुवादेष प्रकीर्तनम् ॥ १००
 कीर्त्यते शिशुमारश्च यस्य पुच्छे ध्रुवः स्थितः । तारारूपाणि सर्वाणि नक्षत्राणि ग्रहैः सह ॥ १०१
 निवासा यत्र कीर्त्यन्ते देवानां गुणकारिणाम् । सूर्यरश्मिसहस्रे च वर्षशीतोष्णनिःस्रवः ॥ १०२
 प्रविभागश्च रश्मीनां नामतः कर्मतोऽर्थतः । परिमाणगती चोक्ते ग्रहाणां सूर्यसंश्रयात् ॥ १०३
 यथा चाऽऽशु विपात्माप्ता शंभोः कण्ठस्य नीलता । ब्रह्मप्रसादितस्याऽऽशु विपादः शूलपाणिनः

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + धनुर्ध्विहान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । † धनुर्ध्विहान्तर्गतप्रत्ययः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ य. ग. घ. नियोगा । २ य. 'पर्वतः । नि' । ३ य. ग. घ. द. श्वेतश्च शृङ्गी च वी' । ४ ख. घ. द. जम्बुद्वी' । ५ द. 'प्रमाणस्य । ६ ख. घ. द. 'मिः । मादे' । ७ ग. घ. द. 'वि श्रवः । स ।

(अनुक्रमणिका)

स्तूयमानः सुरैर्विष्णुः स्तौति देवं महेश्वरम् । लिङ्गोद्भवकथां पुण्यां सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १०५
 विश्वरूपात्मधानस्य परिणामोऽयमद्भुतः । पुरुरवस ऐलस्य माहात्मानुप्रकीर्तनम् ॥ १०६
 पितॄणां द्विप्रकाराणां तर्पणं चामृतस्य वै । ततः पर्वाणि कीर्त्यन्ते पर्वणां चैव संघयः ॥ १०७
 स्वर्गलोकगतानां च प्राप्तानां चाप्पधोगतिम् । पितॄणां द्विप्रकाराणां श्राद्धेनानुग्रहो महान् ॥ १०८
 युगसंख्या प्रमाणं च कीर्त्यते च कृतं युगम् । त्रेतायुगे चापकर्षाद्वातायाः संपवर्तनम् ॥ १०९
 * वर्णानामाश्रमाणां च संख्यानां च प्रवर्तनम् । वर्णानामाश्रमाणां च संस्थितिर्धर्मतस्तथा ॥ ११०
 यज्ञप्रवर्तनं चैव संवादो यत्र कीर्त्यते । ऋषीणां वसुना सार्धं वसोश्चाधः पुनर्गतिः ॥ १११
 प्रश्नानां दुर्वचस्त्वं च स्वायंभुवमृते मनुम् । प्रश्नंसा तपसश्चोक्ता युगावस्थाश्च कृत्स्नज्ञः ॥ ११२
 द्वापरस्य कलेश्चात्र संक्षेपेण प्रकीर्तनम् । देवतिर्यङ्मनुष्याणां प्रमाणानि युगे युगे ॥ ११३
 कीर्त्यन्ते युगसामर्थ्यात्परिणाहोच्छ्रयायुषः । शिष्टादीनां च निर्देशः प्रादुर्भावश्च कीर्त्यते ॥ ११४
 (+ मन्त्राणां ब्राह्मणानां च लक्षणं परिकीर्तितम् । ईश्वराणामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च) ॥
 (* वेदस्य तद्विजातानां मन्त्राणां च प्रकीर्तनम् । शास्त्रानां परिमाणं च वेदव्यासादिशब्दनम्
 मन्वन्तराणां संहारः संहारान्ते च संभवः । देवतानामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च ॥) ११७
 न शक्यं विस्तराद्भक्तमित्युक्तं च समासतः । मन्वन्तरस्य संख्या च मानुषेण प्रकीर्तिता ॥ ११८
 मन्वन्तराणां सर्वेषामेतदेव च लक्षणम् । अतीतानागतानां च वर्तमानेन कीर्त्यते ॥ ११९
 तथा मन्वन्तराणां च प्रतिसंधानलक्षणम् । अतीतानागतानां च प्रोक्तं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ १२०
 मन्वन्तरत्रयं चैव कालज्ञानं च कीर्त्यते । मन्वन्तरेषु देवानां प्रजेशानां च कीर्तनम् ॥ १२१
 दक्षस्य चापि दौहित्राः मियाया दुहितुः सुताः । ब्रह्मादिभिस्ते जनिता दक्षेणैव च धीमता ॥
 सावर्ण्याद्याश्च कीर्त्यन्ते मनवो मेरुमाश्रिताः । ध्रुवस्योत्तानपादस्य प्रजासर्गोपवर्णनम् ॥ १२३
 पृथुर्ना वाऽपि धैर्येण भूमेर्दोहप्रवर्तनम् । पात्राणां पयसां चैव वंशानां च विशेषणम् ॥ १२४
 ब्रह्मादिभिः पूर्वमेव दुग्धा चैव वसुंधरा । दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मौरिपार्या प्रजापतेः ॥ १२५
 दक्षस्य कीर्त्यते जन्म सोमस्यांशेन धीमतः । भूतभव्यभवेष्टत्वं महेंद्राणां च कीर्त्यते ॥ १२६
 मन्वादिका भविष्यन्ति आख्यानैर्वहुभिर्हताः । वैवस्वतस्य च मनोः कीर्त्यते सर्गविस्तरः ॥ १२७
 देवस्य महतो यज्ञे वारुणां विश्रतस्तनुम् । ब्रह्मशुक्रात्समुत्पत्तिर्भृगवादीनां च कीर्त्यते ॥ १२८
 विनिवृत्ते प्रजासर्गे बाक्ष्यस्य मनोः शुभे । दक्षस्य कीर्त्यते सर्गो ध्यानाद्वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १२९
 नारदः मियसंवादो दक्षपुत्रान्महाबलान् । नाशयाप्रास श्लापाय आत्मनो ब्रह्मणः सुतः ॥ १३०
 ततो दक्षोऽमृजत्कन्याम् वीरिण्यामेव विश्रुताः । कीर्त्यते धर्मसर्गश्च कश्यपस्य च धीमतः ॥ १३१
 अत उर्ध्वं ब्रह्मणश्च विष्णोश्चैव भवस्य च । एकत्वं च पृथक्त्वं च विशेषत्वं च कीर्त्यते ॥ १३२
 ईशत्वाच्च यथा शक्ता जाता देवाः स्वयंभुवा । मरुत्प्रसादो मरुतां दित्या देवाश्च संभवाः ॥ १३३

* इदमर्थं नास्ति ख, घ, ङ, पुस्तकेषु । + धनुर्बिहान्तर्गतमर्थः क, पुस्तके नास्ति । × धनुर्बिहान्तर्गत
 नास्ति घ, पुस्तके ।

* १ क, 'कथा पुण्या सर्वपापप्रणाशिनी । वि' । २ क, कृते युगे । ३, ४ ख, ग, ङ, च । शोभाणा लक्षणाना
 च वर्णानां च प्र' । ४ क, 'नाऽपि च वै' । ५ ख ग म मार्गायां च प्र' । ६ क, 'वादी द' । ७ ख, घ,
 'या वैरि' । ८ ग, घ, ङ, 'ईशित्वा' । ९ ग, ङ, 'सा जया दे' । १० क, 'देवाश्च' ।

कीर्त्यन्ते मरुतां चाथ गणास्ते सप्तसप्तकाः । देवत्वं पितृवाक्येन(ण) वायुस्कन्धेन चाऽऽश्रयः ॥ १३५
 दैत्यानां दानवानां च गन्धर्वोरगरक्षसाम् । सर्वभूतपिशाचानां पशूनां पक्षिवीरुधाम् ॥ १३६
 उत्पत्तयश्चाप्सरसां कीर्त्यन्ते बहुविस्तराः । समुद्रसंयोगकृते जन्मैरावतहस्तिनः ॥ १३७
 वैनतेयसमुत्पत्तिस्तथा चास्याभिषेचनम् । भृगूणां विस्तरश्चोक्तस्तथा चाङ्गिरसामपि ॥ १३८
 कश्यपस्य पुलस्त्यस्य तथैवात्रेभ्यः महात्मनः । पराशरस्य च मुनेः प्रजानां यत्र विस्तरः ॥ १३९
 देवतानामृषीणां च मजोत्पत्तिस्ततः परम् । तिस्रः कन्याः प्रकीर्त्यन्ते यासु लोकाः प्रतिष्ठिताः
 पितृदौहित्रनिर्देशो देवानां जन्म चोच्यते । विस्तरस्ते भगवतः पञ्चानां सुमहात्मनाम् ॥ १४०
 इलाया विस्तरश्चोक्त आदित्यस्य ततः परम् । विकुञ्जिचरितं चोक्तं धुन्धोश्चैव निर्वहणम् ॥ १४१
 बृहद्बलान्तसंक्षेपादिश्वाकायाः प्रकीर्तिताः । निम्पादीनां क्षितीशानां यावज्जहनुगणादिति ॥
 कीर्त्यन्ते विस्तरा यश्च ययातेरपि भूपतेः । यदुवंशसमुद्देशो हैहयस्य च विस्तरः ॥ १४२
 क्रोष्टोरनन्तरं चोक्तस्तथा वंशस्य विस्तरैः । ज्यामघस्य च माहात्म्यं प्रजासर्गश्च कीर्त्यते १४३
 देवावृधस्य त्वर्कस्य वृष्णेश्चैव महात्मनः । (*अनमित्रान्वयश्चैव विष्णोर्[+दिव्याभिषंसनम् १४५
 विवस्वतोऽथ संमार्त्तिर्मणिरत्नस्य धीमतः । युधाजितः प्रजासर्गः कीर्त्यते च महात्मनः) ॥ १४६
 कीर्त्यन्ते चान्वयः श्रीमान् राजर्षेर्देवमीदुपः । पुनश्च जन्म चाप्युक्तं चरितं च महात्मनः ॥ १४७
 कंसस्य चापि दौरात्म्यमेकान्तेन समुद्भवः । वासुदेवस्य देवक्यां विष्णोर्जन्म प्रजापतेः ॥ १४८
 विष्णोरनन्तरं चापि प्रजासर्गोपवर्णनम् । देवासुरे समुत्पत्ते विष्णुना स्त्रीवधे कृते ॥ १४९
 संरक्षता शक्रवधं शापः प्राप्तः पुरा भृगोः । भृगुश्चोत्थापयामास दिव्यां शुकस्य मातरम् ॥ १५०
 देवानामसुराणां च सङ्ग्रामाद्वादर्शान्कृताः । नारसिंहप्रभृतयः कीर्त्यन्ते प्राणनाशनाः ॥ १५१
 शुक्रेणाऽऽराधनं स्थाणोर्धारेण तपसा कृतम् । वरदानप्रलुब्धेन यत्र शर्वस्तवः कृतः ॥ १५२
 अनन्तरं विनिर्दिष्टं देवासुरविचेष्टितम् । जयन्त्या सहै सक्ते तु यत्र शुक्रे महात्मनि ॥ १५३
 असुरान्मोहयामास शुकुरूपेण बुद्धिमान् । बृहस्पतिस्तु ताञ्शुकः शशाप सुमहाद्युतिः ॥ १५४
 उक्तं च विष्णुमाहात्म्यं विष्णोर्जन्मादिशब्दनम् । तुवसुः शुकदौहित्रो देवयान्यां यदोरमुत् ॥
 अनुद्बुध्यस्तथा पूर्ययातितनया नृपाः । अत्र वंदया महात्मानस्तेषां पार्थिवसत्तमाः ॥ १५६
 कीर्त्यन्ते यत्र कात्स्न्येन भूरिद्रविणतेजसैः । कुशिकस्य च विप्रयैः सम्यग्यो धर्मसंश्रयैः ॥ १५७
 वार्हस्पत्यं तु सुरभिर्यत्र शापमिहानुदत् । कीर्तनं जहनुवंशस्य शान्तनोर्यशब्दनम् ॥ १५८
 भविष्यतां तथा राज्ञामुपसंहारशब्दनम् । अनागतानां सप्तानां मनुनां स्त्रीपवर्णनम् ॥ १५९
 भौमस्यान्ते कैलियुगे क्षीणे संहारवर्णनम् । परार्ध्यपरयोश्चैव लक्षणं परिकीर्ष्यते ॥ १६०
 ब्रह्मणो योजनाग्रेण परिमाणविनिर्णयः । नैमिचिकः प्राकृतिकस्तथैवाऽऽत्यन्तिकः स्मृतः १६१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थाः ख. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ प. द. चाऽऽश्रयः । २ क. 'स्तरात् । स' । ३ ख. ग. प. द. 'स्तरं ते भो' । ४ ख. प. 'र. । याम-
 घस्य । ५ क. 'वृष्टे' । ६ क. घ. 'अग्निमि' । ७ घ. 'विविशोपमनुप्रा' । ८ क. 'मीयुपः ।
 ९ ख. ग. 'न्ते स्यात्समु' । १० क. 'न्ते सप्तम्' । ११ क. 'शायुताः । १२ ख. द. 'त्र शर्व' । १३ ख. घ. 'हं युष्मे ।
 द. 'द शक्ते । १४ क. 'न्ते दौषेयशो भू' । १५ घ. द. 'स. । अजितस्य । १६ ग. घ. द. 'धयाः । वा' । ख.
 'धयात् । वा' । १७ ख. क्ली पाते 'क्षी' । १८ ख. घ. 'रशब्दनम् ।

(अनुक्रमणिका)

त्रिविधः सर्वभूतानां कीर्त्यते प्रतिसंचरः । अनावृष्टिर्भास्कराच्च घोरः संवर्तकोऽनलः ॥ १६२
मेघी ह्येकार्णवं वायुस्तथा रात्रिर्महात्मनः । संख्यालक्षणमुद्दिष्टं ततो ब्राह्मं विशेषतः ॥ १६३
भूरादीनां च लोकानां सप्तानामुपवर्णनम् । कीर्त्यन्ते चात्र निरयाः पापानां रौरवादयः ॥ १६४
ब्रह्मलोकोपरिष्ठात्तु शिवस्य स्थानमुत्तमम् । यत्र संहारमायान्ति सर्वभूतानि संक्षये ॥ १६५
सर्वेषां चैव सत्त्वानां परिणामविनिर्णयः । ब्रह्मणः प्रतिसंसर्गे सर्वसंहारवर्णनम् ॥ १६६
अष्टरूप्यमतः प्रोक्तं प्राणस्याष्टकमेव च । गतिश्चोर्ध्वमधश्चोक्ता धर्माधर्मसमाश्रयात् ॥ १६७
कल्पे कल्पे च भूतानां महतामपि संक्षयः । प्रसंख्याय च दुःखानि ब्रह्मणश्चाप्यनित्यता ॥ १६८
दौरात्म्यं चैव भोगानां परिणामविनिर्णयः । दुर्लभत्वं च मोक्षस्य वैराग्यादोपदर्शनम् ॥ १६९
व्यक्ताव्यक्तं परित्यज्य सर्वं ब्रह्मणि संस्थितम् । नानात्वदर्शनाच्छुद्धं ततस्तदैर्भविर्ते ॥ १७०
ततस्तापत्रयातीतो नीरूपाख्यो निरञ्जनः । आनन्दो ब्रह्मणः प्रोक्तो न विभेति कुतश्चन ॥ १७१
कीर्त्यते च पुनः सर्गो ब्रह्मणोऽन्यस्य पूर्ववत् । कीर्त्यते ऋषिर्वंशश्च सर्वपापप्रणाशनः ॥ १७२
इतिकृत्यसमुद्देशः पुराणस्योपवर्णितः । कीर्त्यन्ते जगतो ह्यत्र सर्वप्रलयविक्रियाः ॥ १७३
प्रवृत्तयश्च भूतानां निवृत्तीनां फलानि च । प्रादुर्भावो वैशिष्ट्यस्य शक्तेर्जन्म तथैव च ॥ १७४
सौदासाभिन्नप्रहस्तस्य विश्वामित्रकृतेन च । पराशरस्य चोत्पत्तिरहश्यत्वं यथा विभोः ॥ १७५
जज्ञे पितॄणां कन्यायां व्यासश्चापि यथा मुनिः । शुकस्य च तैथा जन्म सह पुत्रस्य धीमतः ॥ १७६
पराशरस्य प्रद्वेपो विश्वामित्रकृतो यथा । वैशिष्ट्यसंभूतश्चाग्निर्विश्वामित्रजिघांसाया ॥ १७७
संतानहेतोर्विभुना चीर्णः स्कन्देन धीमता । दैवेन विधिना विप्र विश्वामित्रहितैषिणा ॥ १७८
एकं वेदं चतुष्पादं चतुर्धा पुनरीश्वरः । यथा विभेद भगवान्ग्यासः सर्वान्स्वबुद्धितः ॥ १७९
तस्य शिष्यैः प्रशिष्यैश्च शाखाभेदाः पुनः कृताः । प्रयोगैः पेंडुर्गुणीयैश्च यथा पृष्टः स्वयंभुवा ॥ १८०
वृष्टेन चार्तुपृष्टास्ते मुनयो धर्मकाङ्क्षिणः । देशं पुण्यमभीप्सन्तो विभुना तद्धितैषिणा ॥ १८१
मुनाभं दिव्यरूपाख्यं सत्याङ्गं शुभविक्रमम् । अनौपम्यमिदं चक्रं वर्तमानमतन्द्रिताः ॥ १८२
पृष्टतो यात नियतास्ततः प्राप्स्यथ यद्वितम् । गच्छतो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिविशीर्यते ॥ १८३
पुण्यः स देशो मन्तव्य इत्युवाच तदा प्रभुः । उक्त्वा चैवमृषीन्ब्रह्मा हृदयत्वमगात्पुनः ॥ १८४
गङ्गागर्भसमाहारं नैमिषेयत्वमेव च । ईजिरे चैव सत्रेण मुनयो नैमिषे तदा ॥ १८५
मृते शरद्वति तथा तस्य चोत्थापनं कृतम् । ऋषयो नैमिषेयास्तु श्रद्धया परया पुनः ॥ १८६
निःसीमां गामिमां कृत्वा कृत्वा राजानमाहरन् । यथाविधि यथाशास्त्रं तमातिथ्यैरेज्यन् ॥ १८७
प्रीतं चैव कृतातिथ्यं राजानं विधिवच्चदा । अन्तर्धानगतः क्रूरः स्वर्भानुरसुरोऽहरत् ॥ १८८
अर्नुसंशुद्धं चापि नृपमैदं यथा पुरा । गन्धर्वसहितं दृष्ट्वा कलापग्रामवासिनम् ॥ १८९
संनिपातः पुनस्तस्य यथा यज्ञे महर्षिभिः । दृष्ट्वा हिरण्मयं सर्वं यज्ञे वस्तु महात्मनाम् ॥ १९०

१ ड. 'मिदात्म' । २ ड. 'सद्वयया च' । ३ ख. ग. घ. 'दत्तित' । ४ ख. ग. घ. 'तो निरु' । ५ ग. ड. 'पसिष्ट' । ६ ख. ड. यज्ञे । ७ ख. ग. घ. ड. 'यथा' । ८ ग. ड. 'पसिष्ट' । ९ ख. ग. घ. ड. 'चोदनुमहात् । त' । १० ख. ग. घ. ड. 'शिष्यप्र' । ११ ड. 'यह्मल्लिख' । १२ ख. ग. घ. 'दुर्गुण्यै' । १३ ख. 'पृष्टप्रवाहशास्त्रास्ते' । १४ ग. घ. 'नुशास्तास्ते' । १५ ख. घ. 'निःसीमां गामिमां कृत्वा कृत्वा रा' । १६ ड. 'रपायन्' । १७ क. 'तं तथा कृ' । १८ घ. ड. 'नुशस्तुहितं' । १९ घ. 'सस्तुहितं' । २० घ. ड. 'जज्ञे' ।

तदा वै नैमिषेयाणां सत्रे द्वादशवार्तिके । यथा विवदमानास्तु ऐडः संस्थापितस्तु तैः ॥ १९१
जनयित्वा त्वरणान्त ऐडपुत्रं यथायुषम् । समापयित्वा तत्सत्रमायुषं पथुपासते ॥ १९२
एतत्सर्वं यथावृत्तं व्याख्यातं द्विजसत्तमाः । ऋषीणां परमं चात्र लोकतत्त्वमनुत्तमम् ॥ १९३
ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं पुराणं ज्ञानमुत्तमम् । अवतारश्च रुद्रस्य द्विजानुग्रहकारणात् ॥ १९४
तथा पाशुपता योगाः स्थानानां चैव कीर्तनम् । लिङ्गोद्भवस्य देवस्य नीलकण्ठत्वमेव च ॥ १९५
कथ्यते यत्र विष्णोणां वायुना ब्रह्मवादिना । धन्यं यश्चक्षमायुष्यं सर्वं पापप्रणाशनम् ॥ १९६
कीर्तनं श्रवणं चास्य धारणं च विशेषतः । अनेन हि क्रमेणैवं पुराणं संप्रचक्ष्यते ॥ १९७
मुखमर्थः समासेन महानप्युपलभ्यते । तस्मैर्वाक्यैस्तस्मिन्निदृश्य पश्चाद्रक्ष्यामि विस्तरम् ॥ १९८
पादमाद्यभिदं स्मरन्त्योऽधीयीत जितेन्द्रियः । तेनाधीतं पुराणं तत्सर्वं नास्त्यत्र संशयः ॥ १९९
यो विद्याञ्चतुरो वेदान्साङ्गोपनिषदो द्विजः । न चेत्पुराणं संविद्यान्नैव स स्याद्विचक्षणः ॥ २००
इतिहासपुराणाभ्यां वेदं समुपबृंहयेत् । विभेत्यल्पश्रुताद्देवो मामयं ग्रैहरिष्यति ॥ २०१
अभ्यसन्निममध्यायं साक्षात्प्रोक्तं स्वयंभुवा । आपदं प्राप्य मुच्येत यथेष्टां प्रामुयाद्भित्तम् ॥ २०२
यस्मात्पुरा ह्यनन्तीदं पुराणं तेन तत्स्मृतम् । निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २०३
नारायणः सर्वभिदं विश्वं व्याप्य प्रवर्तते । तस्यापि जगतः स्रष्टुः स्रष्टा देवो महेश्वरः ॥ २०४

अतश्च संक्षेपमिदं शृणुष्व महेश्वरः सर्वभिदं पुराणम् ।
स सर्गकाले च करोति सर्गं संहारकाले पुनराददीत ॥

२०५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादेऽनुक्रमणिकाकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

अथ द्वितीयोऽध्यायः ।

द्वादशवार्तिकसत्रनिरूपणम् ।

प्रत्यवृत्तपुनः सूतमृषयस्ते तपोधनाः । कुत्र सत्रं समभवत्तेषामद्भुतकर्मणाम् ॥ १
कियन्तं चैव तत्कालं कथं च समवर्तत । आचक्षत पुराणं च कथं तेभ्यः प्रभञ्जनः ॥ २
आचक्ष्व विस्तरेणैवं परं कौतूहलं हि नः । इति संनोदितः सूतः प्रत्युवाच शुभं वचः ॥ ३
शृणुष्व यत्र ते धीरा ईजिरे सत्रमुत्तमम् । यावन्तं चाभवत्कालं यथा चेत् समवर्तत ॥ ४
सिद्धसमाणा विश्वं हि यत्र विश्वस्रजः पुरा । सत्रं हि ईजिरे पुण्यं सहस्रं परितत्सरान् ॥ ५
तपोऽष्टपतिर्षत्र ब्रह्मा ब्रह्माऽभवत्स्वयम् । इलाया यत्र पत्नीत्वं शमित्रं यत्र बुद्धिमान् ॥ ६
मृत्युश्चक्रे महातेजास्तस्मिन्सत्रे महात्मनाम् । विबुधा ईजिरे तत्र सहस्रं प्रतिवत्सरान् ॥ ७
अमर्तो धर्मचक्रस्य यत्र नेमिरवीर्यत । कर्मणा तेन विख्यातं नैमिषं मुनिपूजितम् ॥ ८
यत्र सा गोमती पुण्या सिद्धचारणसेविता । रोहिणी सुपुत्रे तत्र तर्हः सौम्योऽभवत्सुतः ॥ ९

(द्वादशवार्पिकसप्रतिरूपणम्)

शक्तिर्ज्येष्ठाः समभवन्वशिष्ठस्य महात्मनः । अरुन्धत्याः सुना यत्र शतमुत्तमतेजसः ॥	१०
कुम्भापपादो नृपतिर्यत्र शप्तश्च शक्तिना । यत्र वैरं समभवद्विश्वामित्रवैशिष्ठयोः ॥	११
अहृदयन्त्यां समभवन्मुनिर्वत्र पराशरः । पराभवो वशिष्ठस्य यस्मिञ्जातैः स्वपर्वतः ॥	१२
तत्र त ईजिरे सत्रं नैमिषे ब्रह्मवादिनः । नैमिष ईजिरे यत्र नैमिषेयास्ततः स्मृताः ॥	१३
तत्सत्रमभवत्तेषां समा द्वादश धीमताम् । पुरुखासि विक्रान्ते प्रशासति वसुंधराम् ॥	१४
अष्टादश समुद्रस्य द्वीपानश्नपुरुखाः । तुतोप नैव रत्नानां लोभादिति हि नः श्रुतम् ॥	१५
उर्वशी चक्रमे यं च देवैर्हृतिप्रणोदिता । आजहार च तत्सत्रं स्वर्गस्यासहस्रगतः ॥	१६
तस्मिन्नरपती सत्रं नैमिषेयाः प्रचक्रिरे । यं गर्भे सुपुत्रे गङ्गा पावकादीप्ततेजसम् ॥	१७
सिद्धुल्लवं पर्वते न्यस्तं हिरण्यं प्रत्यपद्यत । हिरण्यं ततश्चक्र यज्ञवाटं महात्मनाम् ॥	१८
विश्वकर्मा स्वयं देवां भावयल्लोकभावनम् । बृहस्पतिस्ततस्तत्र तेषाममिततेजसाम् ॥	१९
ऐहः पुरुखा भजे तं देशं मृगयां चरन् । तं दृष्ट्वा महदाश्चर्यं यज्ञवाटं हिरण्यमयम् ॥	२०
लोभेन हतविज्ञानस्तदादातुं प्रचक्रमे । नैमिषेयास्ततस्तस्य चुक्रुर्धुनृपतेर्भृशम् ॥	२१
निजमुश्वापि संक्रुद्धाः कुशवज्रैर्मनीषिणः । ततो निशान्ते राजानं मुनयो देवनोदिताः ॥	२२
कुशवज्रैर्विनिष्पिष्टः स राजा व्यजहाचनुम् । और्विकेशं ततस्तस्य पुत्रं चक्रुर्नृपं भुवि ॥	२३
नहुपस्य महात्मानं पितरं यं प्रचक्षते । स तेषु वर्तते सम्यग्धर्मशीलो महीपतिः ॥	२४
आयुरारोग्यमत्युग्रं तस्मिन्स नरसत्तमैः । सान्त्वयित्वा च राजानं ततो ब्रह्मविदा वराः ॥	२५
सत्रमारेभिरे कर्तुं यथावद्धर्मभूतये । बभूव सत्रं तत्तेषां बह्वाश्चर्यं महात्मनाम् ॥	२६
विश्वं सिद्धसमाणानां पुरा विश्वसृजामिव । वैखानसैः प्रियसखैर्वालिखित्यैर्मरीचिकैः ॥	२७
अन्यैश्च मुनिभिर्जुष्टं सूर्यवैश्वानरमभैः । पितृदेवाप्सरःसिद्धैर्गन्धर्वैरंगचारणैः ॥	२८
संभारिस्तु शुभैर्जुष्टं तैरेवेन्द्रसदो यथा । स्तोत्रैस्तत्रग्रदैर्वाग्निपूज्यैश्च कर्मभिः ॥	२९
आनर्च्युथ यथाजाति गन्धर्वादीन्यथाविधि । आराधयितुमिच्छन्तस्ततः कर्मान्तरेष्वथ ॥	३०
जगुः सामानि गन्धर्वा नवतुष्टाप्सरोगणाः । व्याजहूर्धुनयो वाचं चित्राक्षरपदां शुभाम् ॥	३१
मन्त्रादितैश्चविद्वांसो जगदुद्युः परस्परम् । वितण्डावचनाश्चैके निजमुः प्रतिवादिनः ॥	३२
ऋषयस्तत्र विद्वांसः सांख्यार्थद्वयाकोविदाः । न तत्र दुरितं किञ्चिद्विदुर्धुर्धराक्षसाः ॥	३३
न च यज्ञह्नो दैत्या न च यज्ञभृषोऽसुराः । प्रायश्चित्तं द्रष्टुं वा न तत्र समजायत ॥	३४
शक्तिप्रज्ञाक्रियायोगैर्विधिरासीत्स्वनुष्ठितः । एवं वितेनिरे सत्रं द्वादशाब्दं मनीषिणः ॥	३५
भुग्वाद्या ऋतुपयो धीरा ज्योतिष्टोमान्पृथक्पृथक् । चक्रिरे पृथगमनान्सर्वानयुतदक्षिणात् ॥	३६
समाप्तयज्ञास्ते सर्वे वायुमेव महाधिपम् । पप्रच्छुरमितात्मानं भवद्विर्षदहं द्विजाः ॥	३७

१ क. 'ज्येष्ठा' स. 'य. 'ज्येष्ठा समभवन्वाशि'. २ क. 'वशिष्ठ'. ३ ख. घ. 'तेऽप्य वर्तते । त'. ४ ख. घ. क. 'वदूतप्रनोदि'. ५ ख. ग. घ. ड. 'स्तत्रमुर्वंश्या'. ६ ग. ड. 'गमः । त'. ७ ग. घ. ड. गर्भ'. ८ ख. तद्रभ'. ९ क. ड. 'वाडय'. १० ख. ग. घ. ड. 'वो जीवन लो'. ११ ख. ग. घ. ड. 'स्ततः सने ते'. १२ ख. ग. घ. ड. 'रायुरवाप्याम'. १३ ख. 'म. 'ज्ञान्तयि'. १४ ख. घ. ड. 'वालिखित्यैर्मरीचिणः । ॥'. १५ ग. घ. 'यैविश्या'. १६ ख. घ. 'नराग्रम'. १७ ख. घ. ड. 'तत्ते वि'. १८ ख. घ. ड. 'स. सख्या'. १९ ख. घ. ड. 'मुक्षोऽसु'. २० ग. घ. ड. 'क्रतिवज्रो'.

प्रणोदितश्च वंशार्थं स च तानब्रवीत्प्रभुः । शिष्यः स्वयंभुवो देवः सर्वप्रत्यक्षदृग्बशी ॥ ३८
 अणिमादिभिरष्टाभिरैश्वर्यैः समन्वितः । तिर्यग्योन्यादिभिर्धर्मैः सर्वलोकान्विभर्ति यः ॥ ३९
 सप्तस्कन्धादिकं शश्वत्प्लवते योजनाद्वरः । विषये नियता यस्य संस्थिताः सप्तका गणाः ॥ ४०
 व्यूहांस्त्रयाणां भूतानां कुर्वन्त्य महाबलः । तेजसश्चाप्युपधमानं दधातीमं शरीरिणम् ॥ ४१
 प्राणाद्या वृत्तयः पञ्च करणानां च वृत्तिभिः । प्रेयमाणाः शरीराणां कुर्वते यास्तु धारणम् ॥ ४२
 आकाशयोनिर्द्विगुणः शब्दस्पर्शसमन्वितः । तेजसप्रकृतिश्चोक्तोऽप्ययं भावो मनीषिभिः ॥ ४३
 तत्राभिपानी भगवान्वायुश्चातिक्रियात्मकः । घातारणिः समाख्यातः शब्दशास्त्रविशारदः ॥ ४४
 भारत्या श्लक्ष्ण्या सर्वाङ्गमुनीन्प्रह्लादयन्निव । पुराणज्ञः सुमनसः पुराणाश्रययुक्तया ॥ ४५
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते द्वादशवापकसन्निरूपण नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तषड्भाः—२४९

अथ तृतीयोऽध्यायः ।

प्रजापतिसृष्टिकथनम् ।

सूत उवाच—

महेश्वरायोत्तमवीर्यकर्मणे सुरर्षभायामितबुद्धितेजसे ।
 सहस्रमूर्धानलवर्चसे नमस्त्रिलोकसंहारविस्मृष्टये नमः ॥ १
 प्रजापतीष्टौकनमस्कृतांस्तथा स्वयंभुरुद्रप्रभृतीन्महेश्वरान् ।
 भृगुं भरीचिं परमेष्ठिनं मनुं रजस्तमोर्षर्षमथापि कश्यपम् ॥ २
 यशिष्ठदक्षात्रिपुलस्त्यकर्दमान्चिविवस्वन्तमथापि च क्रतुम् ।
 मुनिं तथैवाङ्गिरसं प्रजापतिं प्रणम्य मूर्ध्ना पुलहे च भावतः ॥ ३
 तथैव च(च?)क्रोधनमेकविंशति प्रजाविद्वद्भ्याऽर्पितकार्यशासनम् ।
 पुरातनानप्यपरांश्च शश्वत्तांस्तथैव चान्यान्सगणानवस्थितान् ॥ ४
 (*मन्त्रं सर्वानखिलानवस्थितां) स्तथैव चान्यानपि धैर्यशोभिनः ।
 मुनीन्वृहस्पत्युशनःपुरोगमांस्तपःशुभाचारैर्ऋषीन्दयान्वितान् ॥ ५
 प्रणम्य वक्ष्ये कर्लिपापनाशिनीं प्रजापतेः सृष्टिप्रियामनुत्तमाम् ।
 सुरेशदेवर्षिगणैरलंकृतां शुभामतुल्याममदामृपिप्रियाम् ॥ ६
 प्रजापतीनामपि चोल्बणाचिपां (+विशुद्धवाग्बुद्धिशरीरतेजसां) ।
 तपोभृतां ब्रह्मादिनादिकालिकीं प्रभूतमाविष्कृतपौरुषपश्रियम् ॥ ७
 श्रुती स्मृती च प्रसृतामुदाहृतां परां पराणामनिलमकीर्तिताम् ।
 समासवन्धैर्निर्यतैर्यथातथं विशब्देनैनापि मनःप्रहर्षिणीम् ॥ ८

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + धनुर्ध्वान्तर्गत नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. द. 'ये वियतो व' । २ स. घ. द. 'रिणाम् । प्रा' । ३ ग. द. 'रदे । आ' । ४ स. द. 'क्षय-
 न्तवो' । ५ ग. घ. द. पुनः । ६ स. ग. घ. द. 'दंभं रचि' । ७ ग. द. 'रदपीन्द' । घ. 'रनिपीन्द' । ८ द.
 'लिरालना' । ९ स. सुरर्षिदे' । १० स. 'मुद्धिवा' । ११ स. ग. द. 'लिङ्गां प्र' । १२ स. ग. द. 'शियाम् ।
 १३ द. 'यं यपा' ।

यस्यां च वेद्धा प्रथमा प्रवृत्तिः प्राधानिकी चेश्वरकारिता च ।

यत्तत्समृतं कारणमप्रमेयं ब्रह्म प्रधानं प्रकृतिप्रसूतिः ॥

९

आत्मा गुहा योनिरथापि चक्षुः क्षेत्रं तथैवामृतमक्षरं च ।

शुक्रं तपः सत्त्वमभिप्रकाशं तैव्याष्टि नित्यं पुरुषं द्वितीयम् ॥

१०

तमप्रमेयं पुरुषेण युक्तं स्वयंभुवा लोकपितामहेन ।

उत्पादकत्वाद्भजसोऽतिरेकात्कालस्य योगान्नियमावधेश्च ॥

११

क्षेत्रज्ञयुक्ताभिपतान्विकाराद्धोकस्य संतानविद्वद्धिदेहेतून् ।

प्रकृत्यवस्था सुषुप्ते तथाऽष्टौ संकल्पमात्रेण महेश्वरस्य ॥

१२

देवासुराद्रिद्रुमसागराणां (ऋगन्धर्वयक्षोरगमानुपाणाम् ।)

मनुप्रजेशपितृद्विजानां पिशाचयक्षोरगराक्षसानाम् ॥

१३

ताराग्रहार्कैर्क्षनिशाचराणां मासर्तुसंवत्सरराज्यर्हानाम् ।

दिक्पालयोगादियुगायनानां वनौषधीनामपि वीरुधां च ॥

१४

जलौकसामप्सरसां पशूनां विद्युत्सरनिमेषविहङ्गमानाम् ।

यत्सूक्ष्मं यद्भुवि यद्विषयस्थं यत्स्थायरं यत्र यदस्ति किञ्चित् ॥

१५

सर्वस्य तस्यास्ति गतिर्विभक्तिराग्रहणो यावदियं प्रसूतिः ।

छन्दांसि वेदाः सक्त्रचो यज्ञपि सामानि सोमश्च तथैव यज्ञः ॥

१६

आजीव्यमेपां यदभीप्सितं च देवस्य तस्यैव च वै प्रज्ञानाम् ।

वैवस्वतस्यास्य मनोः पुरस्तात्संभूतिरुक्ता प्रसवश्च तेषाम् ॥

१७

येपामिदं पुण्यकृतां प्रसूत्या लोकत्रयं लोकनमस्कृतानाम् ।

सुरेशदेवपितृर्भूतानामापूर्तितं चोपरिभूषितं च ॥

१८

रुद्रस्य शापात्पुनरुद्भवश्च दक्षस्य चाप्यत्र मनुष्यलोके ।

वासः क्षितौ वा न्यसमाद्भवस्य दक्षस्य चान्न प्रविश्यापलाभः ॥

१९

मन्वन्तराणां परिवर्तनानि युगेषु संभूतिविकल्पनं च ।

ऋषित्वमार्पस्य च संप्रवृद्धिर्यथा युगादिष्वपि चेचदत्र ॥

२०

ये द्वापरेषु प्रथयन्ति वेदान्ग्यासाश्च तेऽत्र क्रमशो निबद्धाः ।

कल्पस्य संख्या भुवनस्य संख्या द्यौर्हस्य चाप्यत्र दिनस्य संख्या ॥

२१

अण्डोद्भजस्वेदजरायुजानां धर्मात्मनां स्वर्गनिवासिनेनां वा ।

ये यातनास्थानगताश्च जीवास्तर्केण तेषामपि च प्रमाणम् ॥

२२

आत्यन्तिकः प्राकृतिकश्च योऽयं नैमित्तिकश्च प्रतिसर्गहेतुः ।

वन्धश्च मोक्षश्च विशिष्य तत्र प्रोक्ता च संसारगतिः परा च ॥

२३

* धनुर्ध्रान्तर्गतं नास्ति क पुस्तके । + 'अण्डोद्भज' इत्यपि प्रयोगः ।

१ घ. सुदृष्टा । २ क. 'सृति । आ' । ३ ख. गृह । ग. गुहा । ४ क. 'मतिप्र' । ५ ख. ग. ड. तद्वृष्टि । ६ ख ग ड तदप्र । ७ ख. ग घ. ड. 'हेतुम् । प्र' । ८ ख. घ. 'हणाम् । ९ ख. घ. ड. 'ना नाना' । १० ख. 'विभाग धार' । ११ क. प्रजापतेः । १२ क. 'प्रधीनामा' । १३ ख. ग. घ. ड. 'पविभूय च । १४ ख. ग. ग्राह्यस्य । १५ ख. ग. घ. ड. 'ना च । ये । १६ ख. ग. घ. ड पर ।

मकृत्यवस्थेषु च कारणेषु या च स्थितिर्या च पुनः प्रवृत्तिः ।

तच्छास्त्रेष्वेत्या स्वमतिर्भयत्नात्समस्तमाविष्कृतधीधृतिभ्यः ॥

विप्रा ऋषिभ्यः समुदाहृतं यद्यथातथं तच्छृणुतोच्यमानम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरणे नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२७३

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

ऋषयस्तु ततः श्रुत्वा नैमिषारण्यवासिनः । प्रत्युच्यस्ते ततः सर्वे सूर्तं पर्याकुलेक्षणाः ॥ १
भवान्वै वंशकुशलो व्यासात्प्रत्यक्षदर्शिवान् । तस्मात्त्वं भवनं कृत्स्नं लोकस्यामुष्य वर्णय ॥ २
यस्य मय्यान्वया ये ये तांस्तानिच्छाम वेदितुम् । तेषां पूर्वपि सृष्टिं च विचित्रां तां प्रजापतेः ॥ ३
असकृत्परिपृष्टस्तेर्षहात्मा लोमहर्षणः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च कथयामास सत्तमः ॥ ४

लोमहर्षण उवाच—

पृष्टां चैतां कथां दिव्यां शृङ्क्षणां पापप्रणाशिनीम् । कथ्यमानां मया चित्रां बहूनां श्रुतिसंमताम्
यश्चेमां धारयेन्नित्यं शृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । श्रावयेच्चापि विप्रेभ्यो यतिभ्यश्च विशेषतः ॥ ५
शुचिः पर्वसु युक्तात्मा तीर्थेष्वायतनेषु च । दीर्घमायुरवाप्नोति स पुराणानुकीर्तनात् ॥ ७
स्ववंशधारणं कृत्वा स्वर्गलोके महीयते । विस्तारावयवं तेषां यथाशब्दं यथाश्रुतम् ॥ ८
कीर्त्यमानं निबोधध्वं सर्वेषां कीर्तिवर्धनम् । धन्यं यशस्यं शशुभ्रं स्वर्ग्यमायुर्विवर्धनम् ॥ ९
कीर्तनं स्थिरकीर्तीनां सर्वेषां पुण्यकारिणाम् । सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वन्तराणि च ॥ १०
वंशयानुचरितं चेति पुराणं पञ्चलक्षणम् । कल्पेभ्योऽपि हि यः कल्पः शुचिभ्यो नियतः शुचिः
पुराणं संभवक्ष्यामि मार्हतं वेदसंमितम् । प्रबोधः प्रलयश्चैव स्थितिरुत्पत्तिरेव च ॥ १२
प्रक्रिया प्रथमः पादः कथ्यवस्तुपरिग्रहः । उपोद्घातोऽनुपद्गश्च उपसंहार एव च ॥ १३
धर्म्यं यशस्वमायुष्यं सर्वपापप्रणाशनम् । एवं हि पादाश्चत्वारः समासात्कीर्तिता मया ॥ १४
षड्याभ्येतान्पुनस्तास्तु विस्तरेण यथाक्रमम् । तस्मै दिग्गण्यगर्भाय पुरुषायेश्वराय च ॥ १५
अर्जाय प्रथमायैव विशिष्टाय प्रजात्मने । ब्रह्मणे लोकतन्त्राय नमस्कृत्वा स्वयंभुवे ॥ १६
महदायं विशेषान्तं सर्वरूप्यं सलक्षणम् । पञ्चप्रमाणं पट्श्वेतं पुरुषार्थाधिष्ठितं नुतम् ॥ १७
अमर्शपातमरक्ष्यामि भूतसर्गमनुत्तमम् । अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् ॥ १८
प्रधानं प्रकृतिं चैव यमाहुस्तत्त्वचिन्तकाः । गन्धर्वणरसहर्षिणं शब्दस्पर्शविचर्जितम् ॥ १९
अज्ञानं ध्रुवमस्य नित्यं स्वात्मन्यवस्थितम् । जगद्योनिं महद्भूतं परं ब्रह्म सनातनम् ॥ २०
विग्रहं सर्वभूतानामव्यक्तमभवत्किल । अनाद्यन्तमनं सभूतं त्रिगुणं प्रभवीप्ययम् ॥ २१
असामंतमविश्रयं ब्रह्माग्रे समवर्तत । तस्याऽऽत्मना सर्वमिदं व्याप्तमासीत्तमोमयम् ॥ २२

१ रा. घ. द. 'ब्रह्मण्य' । २ रा. 'प्रभावाय' । ३ क. 'दर्शकः' । ग. 'दर्शनार्' । त. ' । ४ रा. ग. 'पृष्टानि
२' । ५ ग. 'पृष्टा' । ६ रा. घ. द. 'आशां य' । ७ रा. ग. घ. द. 'प्रदात' । ८ क. 'भन्ताय' । ९ रा. 'रहस्य' ।
१० घ. 'भयं' । ११ क. रा. घ. द. 'वच्यय' ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

गुणसाम्ये तदा तस्मिन्गुणभावे तमोमये । सर्गकाले प्रधानस्य क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्य वै २३
 गुणभावाद्वाच्यमानो महान्मादुर्बभूव ह । सूक्ष्मेण महता सोऽथ अव्यक्तेन समावृतः ॥ २४
 सत्त्वोद्विक्तो महानग्रे सत्त्वमात्रं प्रकाशकम् । मनो महाश्च विज्ञेयौ मनस्तत्कारणं स्मृतम् ॥ २५
 लिङ्गमात्रसमुत्पन्नः क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तु सः । धर्मादीनां तु रूपाणि लोकतत्त्वार्थहेतवः ॥ २६
 महास्तु सृष्टिं कुरुते नोद्यमानः समृक्षया । मनो महान्मतिर्वर्द्धा भूबुद्धिः ख्यातिरीश्वरः ॥ २७
 प्रज्ञा चितिः स्मृतिः संविद्विपुरं चोच्यते बुधैः । मनुते सर्वभूतानां यस्माच्चेष्टाफलं विभुः ॥ २८
 सौ(सु)क्ष्मत्वेन विवृद्धानां तेन तन्मन उच्यते । तत्त्वानामर्षग्रजो यस्मान्महाश्च परिमाणतः ॥ २९
 शेषेभ्योऽपि गुणेभ्योऽसौ महानिति ततः स्मृतः । विभार्ति मानं मनुते विभागं मन्यतेऽपि च ॥
 पुरुषोपभोगसंबन्धात्तेन चासौ मतिः स्मृतः । बृहच्चाद्वृंहणत्वाच्च भावानां सलिलाश्रयात् ३१
 यस्माद्वबुध्यते भावान्ब्रह्मा तेन निरुच्यते । आपूरयित्वा यस्माच्च कृत्स्नान्देहाननुग्रहैः ॥ ३२
 तत्त्वभावांश्च नियतांस्तेन भूरिति चोच्यते । बुध्यते पुरुषश्चात्र सर्वभावान्निताहितान् ॥ ३३
 यस्माद्वबोधयते चैव तेन बुद्धिर्निरुच्यते । ख्यातिः प्रत्युपभोगश्च यस्मात्संवर्तते ततः ॥ ३४
 भोगस्य ज्ञाननिष्ठत्वात्तेन ख्यातिरिति स्मृतं । ख्यायते तद्गुणैर्वाऽपि नैमादिभिरनेकशः ॥ ३५
 तस्माच्च महतः 'संज्ञा ख्यातिरित्यभिधीयते । साक्षात्सर्वं विजानाति महात्मा तेन चेश्वरैः ॥ ३६
 तस्माज्जाता ग्रहाश्चैव प्रज्ञा तेन स उच्यते । ज्ञानादीनि च रूपाणि क्रतुकर्मफलानि च ॥ ३७
 चिनोति यस्माद्भोगार्थं तेनासौ चितिरुच्यते । वर्तमानान्यतीतानि तथा चानागतान्यपि ॥ ३८
 स्मरते सर्वकार्याणि तेनासौ स्मृतिरुच्यते । कृत्स्नं च विन्दते ज्ञानं तस्मान्माहात्म्यमुच्यते ॥ ३९
 तस्माद्दिन्देर्विदश्चैव संविदित्यभिधीयते । विद्यते स च सर्वस्मिन्सर्वं तस्मिन् विद्यते ॥ ४०
 तस्मात्संविदिति प्रोक्तो महान्वै बुद्धिर्मेचरैः । ज्ञानात्तु ज्ञानमित्याह भगवान्ज्ञानसंनिधिः ॥ ४१
 द्वंद्वानां विपुरीर्भावाद्विपुरं प्रोच्यते बुधैः । सर्वेशत्वाच्च लोकानामवश्यं च तथेश्वरः ॥ ४२
 बृहच्चाच्च स्मृतो ब्रह्मा भूतर्वाद्भव उच्यते । क्षेत्रक्षेत्रज्ञविज्ञानादेकत्वाच्च स कः स्मृतः ॥ ४३
 यस्मात्पुण्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । नोत्पादितत्वात्पूर्वत्वात्स्वयंभूरिति चोच्यते ॥ ४४
 पर्यायवाचकैः शब्दैस्तत्त्वमाधमनुत्तमम् । व्याख्यातं तत्त्वभावज्ञैरेवं सद्भावचिन्तकैः ॥ ४५
 महान्सृष्टिं विकुरुते बोधमानः समृक्षया । संकर्षोऽध्यवसायश्च तस्य हेतुचिद्वयं स्मृतम् ॥ ४६
 धर्मादीनि च रूपाणि लोकतत्त्वार्थहेतवः । त्रिगुणस्तु स विज्ञेयः सत्त्वराजसतामसः ॥ ४७
 त्रिगुणाद्रजसोद्विक्तादहंकारस्ततोऽभवत् । महता चाऽऽवृतः सर्गो भूतादिविकृतस्तु सः ॥ ४८
 तस्माच्च तमसोद्विक्तादहंकारादजायत । भूततन्मात्रसर्गस्तु भूतादिस्तामसस्तु सः ॥ ४९
 भूतादिस्तु विकुर्वाणः शब्दमात्रं ससर्ज ह । (+आकाशं शुषिरं तस्मादुद्विक्तं शब्दलक्षणम् ॥ ५०

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. भुस्तके नास्ति ।

१ क. 'ग. घ. ड. 'माने म' । २ क. 'मात्रप्र' । ३ घ. ड. 'ज्ञेय एतत्का' । ४ ख. ग. घ. ड. 'मात्र समुत्पन्न हो' । ५ ख. ग. घ. ड. 'चोद्यमान' । ६ क. 'ज्ञा पूर्वदि' । ७ घ. ड. 'विविधाना' । ८ ड. 'मन्यते य' । ९ ख. ग. घ. ड. 'यो गुणतत्त्वेभ्यो म' । १० घ. 'तः । सख्यायते गुणैर्वा' । ११ ख. घ. ड. 'जानादे' । १२ ख. घ. सख्या । १३ ख. घ. ड. 'रः । यस्माज्जातमुग्रा चैव । १४ क. 'दिन्देर्विदेव' । १५ ख. घ. ड. 'दिमाभरिः । श' । १६ ख. घ. ड. 'भाव विपु' । १७ ख. घ. ड. 'त्वाद्भाव' । १८ ख. घ. ड. 'स्यो व्य' । १९ ख. घ. ड. 'बुद्धि' । २० ख. घ. ड. 'दिबोयत' ।

आकाशं शब्दमात्रं तु भूतादिश्चाऽऽहृणोत्पुनः । शब्दमात्रं तदाकाशं स्पर्शमात्रं ससर्ज ह ॥५१
 *वलवाञ्जायते वायुः स वै स्पर्शगुणो मतः । आकाशं शब्दमात्रं तु स्पर्शमात्रं समाहृणोत् ॥५२
 वायुश्चापि विकृर्वाणो रूपमात्रं ससर्ज ह । ज्योतिरुत्पद्यते वायोस्तद्रूपगुणमुच्यते ॥ ५३
 स्पर्शमात्रं तु वै वायो रूपमात्रं समाहृणोत् । ज्योतिश्चापि विकृर्वाणं रसमात्रं ससर्ज ह ॥ ५४
 संभवन्ति ततो ह्यापः पश्चात्तापै रसात्मिकाः । रसमात्रास्तु ता ह्यापो रूपमात्राभिराहृणोत् ५५
 आपो रसान्विकुर्वत्यो गन्धमात्रं ससर्जिरे । संघातो जायते तस्मात्तस्य गन्धो गुणः स्मृतः ५६
 रसमात्रं तु तत्तोयं गन्धमात्रं समाहृणोत् । तस्मिंस्तास्मिंस्तु तन्मात्रा तेन तन्मात्रता स्मृता ॥५७
 अविशेषवाचकत्वादविशेषास्ततः स्मृताः । अशान्तघोरमूढत्वादविशेषास्ततः पुनः ॥ ५८
 भूततन्मात्रसर्गोऽयं विज्ञेयस्तु परस्परात् । वैकारिकादहंकारात्सत्त्वोद्विक्ताच्च सात्त्विकात् ॥ ५९
 वैकारिकः स सर्गस्तु युगपत्संप्रवर्तते । बुद्धीन्द्रियाणि पञ्चैव पञ्च कर्मेन्द्रियाण्यपि ॥ ६०
 साधकानीन्द्रियाणि स्युर्देवा वैकारिका दश । एकादशं मनस्तत्र देवा वैकारिकाः स्मृताः ॥६१
 श्रोत्रं त्वक्चक्षुषी जिह्वा नासिका चैव पञ्चमी । शब्दादीनामवाप्त्यर्थं बुद्धियुक्तानि वक्ष्यते ॥६२
 पादौ पायुरुपस्थश्च हस्तौ वाग्दशमी भवेत् । गतिर्विसर्गो ह्यानन्दः शिल्पं वाक्यं च कर्म च ६३
 आकाशं शब्दमात्रं च स्पर्शमात्रं समाविशत् । द्विगुणस्तु ततो वायुः शब्दस्पर्शात्मकोऽभवत् ६४
 रूपं तथैव विशतः शब्दस्पर्शगुणानुभौ । त्रिगुणस्तु ततथाग्निः स शब्दस्पर्शरूपवान् ॥ ६५
 स शब्दस्पर्शरूपश्च रसमात्रं समाविशत् । तस्माच्चतुर्गुणा ह्यापो विज्ञेयास्ता रसात्मिकाः ॥ ६६
 स शब्दस्पर्शरूपेण गन्धस्तेषु समाविशत् । संयुक्ता गन्धमात्रेण आचिर्वैन्तो महीमिमाम् ॥ ६७
 तस्मात्पञ्चगुणा भूमिः स्थूलभूतेषु दृश्यते । शान्ता घोराश्च मूढाश्च विशेषास्तेन ते स्मृताः ॥६८
 परस्परात्मन्येवाऽहोरायन्ति परस्परम् । भूमेरन्तस्त्विदं सर्वं लोकालोकधनादृतम् ॥ ६९
 विशेषा इन्द्रियग्राह्या नियतत्वाच्च ते स्मृताः । गुणं पूर्वस्य पूर्वस्य प्राप्नुवन्त्युत्तरोत्तरम् ॥ ७०
 तेषां यावच्च यद्यच्च तत्तत्तावद्गुणं स्मृतम् । उपलभ्य शुचेर्गन्धं केचिद्वायोरनैपुणात् ॥ ७१
 पृथिव्यामेव तद्विद्यादेर्षां वायोश्च संश्रयात् । (+एतेसप्त महावीर्या नानाभूताः पृथक्पृथक् ॥७२
 नाशकृवन्मजाः सप्तमसमागम्य कृत्स्नशः । ते समेत्य महात्मानो ह्यन्योन्यस्यैव संश्रयात् ॥७३
 पुरुषाधिष्ठितत्वाच्च अव्यक्तानुग्रहेण च । महदादयो विशेषान्ता अण्डमुत्पादयन्ति ते ॥ ७४
 (÷ एककालं समुत्पन्नं जलबुद्बुदवच्च तत् । विशेषेभ्योऽण्डमभवद्बृहत्तदुदकं च यत् ॥ ७५
 तत्तस्मिन्कार्यकरणं संसिद्धं ब्रह्मणस्तदा । प्राकृतेऽण्डे विबुद्धे सन्नेत्रो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ ७६
 [= स वै शरीरी प्रथमः स वै पुरुष उच्यते) । आदिकतो च भूतानां भ्रूमाऽग्रे समवर्तत ॥७७
 हिरण्यगर्भः सोऽग्रेऽस्मिन्मादुर्भूतश्चतुर्मुखः । सर्गे च प्रतिसर्गे च क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ ७८
 करणैः सह सृज्यन्ते प्रत्याहारे त्यजन्ति च । भजन्ते च पुनर्देहानसमाहारसंधिषु ॥ ७९
 हिरण्यमस्तु यो मेरुस्तस्योत्पन्नं तन्महात्मनः । गर्भोदकं समुद्राश्च जरायुस्थीनि पर्वताः ॥ ८०

* इदमर्थं द. पुस्तके नास्ति । + धनुषिहान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । - धनुषिहान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । = एतद्विहान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकेनो नास्ति ।

१ ख. ग. घ. द. 'वा' । शब्दः स्पर्शश्च रूपश्च गन्धस्तेषां स । २ क. 'न्यन्ति य' । ३ ख. घ. 'न च पूर्वपूर्वस्य ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

तस्मिन्नण्डे त्वमे लोका अन्तर्भूतास्तु सप्त वै । सप्तद्वीपा च पृथिवी समुद्रैः सह सप्तभिः ॥ ८१
 पर्वतैः सुमहद्भिश्च नदीभिश्च सहस्रशः । अन्तस्तास्मिन्स्त्वमे लोका अन्तर्विश्वमिदं जगत् ॥ ८२
 चन्द्रादित्यौ सनसत्रौ सग्रहौ सह वायुना । लोकालोकं च यत्किञ्चिच्चाण्डे तस्मिन्समपितम् ८३
 अद्भिर्दशगुणाभिस्तु बाह्यतोऽण्डं समावृतम् । आपो दशगुणा ह्येवं तेजसा बाह्यतो वृताः ॥ ८४
 तेजो दशगुणेनैव बाह्यतो वायुनाऽऽवृतम् । श्रवौर्दशगुणेनैव बाह्यतो नभसाऽऽवृतः ॥ ८५
 आकाशेन वृतो वायुः स्वं च भूतादिनाऽऽवृतम् । भूतादिर्मदता चापि अव्यक्तेन वृतो महान् ८६
 एतैरावरणैरण्डं सप्तभिः प्राकृतैर्वृतम् । एताश्चाऽऽवृत्य चान्योन्यमष्टौ प्रकृतयः स्थिताः ॥ ८७
 प्रसर्गकाले स्थित्वा च ग्रसन्त्येताः परस्परम् । एवं परस्परौत्पन्ना धारयन्ति परस्परम् ॥ ८८
 आधाराधेयभावेन विकारैश्च विकारिणु । अव्यक्तं क्षेत्रमुद्दिष्टं ब्रह्मा क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ ८९
 इत्येव प्राकृतः सर्गः क्षेत्रज्ञाधिष्ठितस्तु सः । अवुद्दिपूर्वं प्रागासीत्प्रादुर्भूता तद्विद्यथा ॥ ९०
 एतद्विरण्यगर्भस्य जन्म यो वेद तत्त्वतः । आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजावांश्च भवत्युत ॥ ९१
 निवृत्तिकर्मोऽपि नरः शुद्धात्मा लभते गतिम् । पुराणश्रवणान्नित्यं सुखं च क्षेममाप्नुयात् ॥ ९२

इति धीमहापुराणे वायुश्रोत्रे सृष्टिप्रकरणकथनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३६६

अथ पञ्चमोऽध्यायः ।

सृष्टिप्रकरणम् ।

+लोकमहर्षण उवाच—

यैदिसृष्टेस्तु संख्यातं मया कालान्तरं द्विजाः । एतत्कालान्तरं ज्ञेयमहर्वं पारमेश्वरम् ॥ १
 रात्रिस्त्वेतावती ज्ञेया परमेशस्य कृत्स्नशः । अहस्तस्य तु या सृष्टिः प्रलयो रात्रिरुच्यते ॥ २
 अहश्च विद्यते तस्य न रात्रिरिति धारणा । उपचारः प्रक्रियते लोकानां हितकाम्यया ॥ ३
 (प्रजाः प्रजानां पतय ऋषयो मुनिभिः सह । ऋषीन्सनत्कुमाराख्यान्ब्रह्मसायुज्यगैः सह ४
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च महाभूतानि पथ च ।) तन्मात्रा इन्द्रियगणो बुद्धिश्च मनसा सह ॥ ५
 अहस्तिष्ठन्ति ते सर्वे परमेशस्य धीमतः । अहरन्ते प्रलीयन्ते राज्यन्ते विश्वसंभवः ॥ ६
 स्वात्मैर्न्यवस्थिते सत्त्वे त्रिकारे प्रतिसंहृते । सार्धैर्मैर्म्येणावतिष्ठते प्रधानपुरुषाबुधौ ॥ ७
 तमःसत्त्वगुणावेतौ सत्त्वेन व्यवस्थितौ । अत्रोद्विक्तौ प्रसूतौ च तौ तथा च परस्परम् ॥ ८
 गुणसाम्ये लयो ज्ञेयो वैषम्ये सृष्टिरुच्यते । तिलेषु वा यथा तैलं घृतं पयसि वा स्थितम् ॥ ९
 तथा तमसि सत्त्वे च रजोऽव्यक्ताश्रितं स्थितम् । उपास्य रजनीं कृत्स्नां परां माहेश्वरीं तदा ॥
 अहर्मुखे प्रवृत्ते च परैः प्रकृतिसंभवः । क्षोभयामास योगेन परेण परमेश्वरः ॥ ११

* इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + सूत उवाचेति घ. पुस्तके । † घनुविद्वान्तर्गतं नास्ति द. पुस्तके ।

१ क. 'पृथिवं स' । २ द. 'तो मृताः' । ३ क. 'वायोर्द' । ४ कं. 'नृवम् । आ' । ५ क. 'रस्य वि' । ६ ख. ग. घ. द. 'काले च न' । ७ घ. 'यदि नृ' । ८ द. 'पारिणा' । ९ ख. ग. घ. द. 'त्यन्वेव' । १० क. 'सहते' । ११ ग. 'धर्म्येणा' । घ. 'धर्म्येण विति' । १२ ख. ग. घ. द. 'तौ' । १३ ग. 'परस्यरी' । १४ क. 'पुरः' ।

प्रधानं पुरुषं चैव प्रविश्याण्डं महेश्वरः । प्रधानात्सोभ्यमानात्तु रजो वै समवर्तत ॥ १२
 रजः प्रवर्तकं तत्र बीजेष्वपि यथा जलम् । गुणवैपम्यमासाद्य प्रसूयन्ते ह्यधिष्ठिताः ॥ १३
 गुणेभ्यः क्षोभ्यमाणेभ्यस्त्रयो देवा विजज्ञिरे । आश्रिताः परमा गुह्याः सर्वात्मानः शरीरिणः ॥
 रजो ब्रह्मा तपो ह्यग्निः सत्त्वं विष्णुरजायत । रजःप्रकाशको ब्रह्मा स्रष्टृत्वेन व्यवस्थितः ॥ १५
 *तमःप्रकाशकोऽग्निस्तु कालत्वेन व्यवस्थितः । सत्त्वप्रकाशको विष्णुरौदासीन्ये व्यवस्थितः ॥
 +एत एव त्रयो लोका एत एव त्रयो गुणाः । एत एव त्रयो वेदा एत एव त्रयोऽग्नयः ॥ १७
 परस्पराश्रिता ह्येते परस्परमनुव्रताः । परस्परेण वर्तन्ते धारयन्ति परस्परम् ॥ १८
 अन्योन्यमिधुना ह्येते ह्यन्योन्यमुपजीविनः । क्षणं वियोगो न ह्येषां न त्यजन्ति परस्परम् ॥ १९
 ईश्वरो हि परो देवो विष्णुस्तु महतः परः । ब्रह्मा तु रजसोद्विक्तः सर्गायेह प्रवर्तते ॥
 परश्च पुरुषो ज्ञेयः प्रकृतिश्च परा स्मृता ॥ २०

अधिष्ठितोऽसौ हि महेश्वरेण प्रवर्तते चोद्यमानः समन्तात् ।

अनुमवर्तन्ति महान्तैमेव चिरस्थिताः स्वे विषये प्रियत्वात् ॥ २१

प्रधानं गुणवैपम्यात्सर्गाकाले प्रवर्तते । ईश्वराधिष्ठितोत्पूर्वं तस्मात्सदसदौत्पत्तिकात् ॥ २२
 ब्रह्मा बुद्धिश्च मिथुनं युगपत्संवभूवतुः । तस्मात्तमोऽव्यक्तमयः क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥ २३
 ('संसिद्धः कार्यकरणैर्ब्रह्माग्रे समवर्तत । तेजसा प्रथमो धीमानव्यक्तः संप्रकाशते ॥ २४
 स वै शरीरी प्रथमः कारणत्वे व्यवस्थितः ।) = अर्प्रतीयेन ज्ञानेन ऐश्वर्येण च सोऽन्वितः २५
 धर्मेण चाप्रतीयेन वैराग्येण समन्वितः । तस्येश्वरस्याप्रतिघ्नं ज्ञानं वैराग्यलक्षणम् ॥ २६
 धर्मैश्वर्यकृता बुद्धिर्ब्राह्मी जज्ञेऽभिमानिनः । अव्यक्ताज्जायते चास्य मनसा च यदिच्छति ॥ २७
 वशीकृतत्वाद्वैगुण्यात्सुरेशत्वात्स्वभावतः । चतुर्मुखस्तु ब्रह्मत्वे कालत्वे चान्तकोऽभवत् ॥ २८
 सहस्रमूर्धा पुरुषस्तिष्ठोऽवस्थाः स्वयंभुवः । [*सत्त्वं रजश्च ब्रह्मत्वे कालत्वे च रजस्तमः ॥ २९
 सात्त्विकं पुरुषत्वे च गुणवृत्तिः स्वयंभुवः] । लोकान्मृजति ब्रह्मत्वे कालत्वे संक्षिपत्यपि ॥ ३०
 पुरुषत्वे ह्युदासीनस्तिष्ठोऽवस्थाः प्रजापतेः । ब्रह्मा कमलगर्भाभः कालो जात्याऽञ्जनमभः ॥ ३१
 पुरुषः पुण्डरीकाक्षो रूपं तत्परमात्मनः । योगेश्वरः शरीराणि करोति विकरोति च ॥ ३२
 नानाकृतिक्रियारूपनामवृत्तिः स्वंलीलया । त्रिधा यद्गते लोके तस्मात्त्रिगुण उच्यते ॥ ३३
 चतुर्धा प्रविभक्तत्वाच्चतुर्व्यूहः प्रकीर्तितः । यदाप्नोति यदादत्ते यदास्ति(त्ति)विषयं प्रति ॥ ३४
 त(य)द्यास्य सततं भावस्त्वस्मादात्मा निरुच्यते । ऋषिः सर्वगतत्वाच्च शरीराद्यात्स्वयं प्रभुः ॥ ३५
 स्वामित्वमस्यं तत्सर्वं विष्णुः सर्वप्रवेशनात् । भगवान्भगसद्भावाद्भागो रास्य शासनात् ॥ ३६
 परश्च तु प्रकृष्टत्वादवनादोषिणि स्मृतः । सर्वज्ञः सर्वविज्ञानात्सर्वः सर्व यतस्ततः ॥ ३७
 नराणामपनं यस्मात्तेन नारायणः स्मृतः । त्रिधा विभज्य स्वात्मानं त्रैलोक्यं संप्रवर्तते ॥ ३८

* अयं श्लोको नास्ति द. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । † धनुषिहान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।
 = इदमर्थं नास्ति य पुस्तके । × एतच्चिह्नान्तर्गतो ग्रन्थो नास्ति च य पुस्तके यो ।

१ द. 'धान्यो' । २ घ. 'नाक्षो' । ३ क. 'न्त एव' । ४ घ. द. 'ता पूर्व त' । ५ घ. द. 'दात्मिका' । ग. 'प्र' ।
 ६ द. 'प्रतिघ्ने' । ७ ग. द. 'स्वशील' । ८ ख. 'राधापत्य' । ग. 'राधात्मय' । घ. 'राधातय' । द. 'राधापत्य' । ९ रा.
 प. द. 'स्य यत्त' ।

(मृष्टिप्रकरणम्)

मृजते ग्रसते चैव बीजते च त्रिभिस्तु यत् । अग्रे हिरण्यगर्भः स प्रादुर्भूतश्चतुर्मुखः ॥ ३९
 आदित्वाद्याऽऽदिदेवोऽसावजातत्वादजः स्मृतः । पाति यस्मात्प्रजाः सर्वाः प्रजापातिरतः स्मृतः
 देवेषु च महान्देवो महादेवस्ततः स्मृतः । सर्वेशत्वाच्च लोकानामवश्यत्वाच्चेश्वरः ॥ ४१
 बृहच्चाच्च स्मृतो ब्रह्मा भूतत्वाद्भूत उच्यते । (ऋषेवद्भ्यः क्षेत्रविज्ञानादिभ्यः सर्वगतो यतः ॥ ४२
 यस्मात्पुनर्युगं शेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । नोत्पादितत्वात्पूर्वत्वात्स्वयं भूरिति स स्मृतः) ॥ ४३
 इज्यत्वादुच्यते यज्ञैः कविर्विक्रान्तदर्शनात् । क्रमणः क्रमणीयत्वाद्दर्शनकस्याभिपालनात् ॥ ४४
 आदित्यसंज्ञः कपिलस्त्वग्रजोऽग्निरिति स्मृतः । हिरण्यमस्य गर्भोऽभूद्धिरण्यस्यापि गर्भजः ॥ ४५
 तस्माद्धिरण्यगर्भः स पुराणेऽस्मिन्निरुच्यते । स्वयंभुवो निवृत्तस्य कालो वर्षाग्रजस्तु यः ॥ ४६
 न शक्यः परिसंख्यातुमपि वर्षशतैरपि । कल्पसंख्यानिवृत्तस्तु पराख्यो ब्रह्मणः स्मृतः ॥ ४७
 तावच्छेषोऽस्य कालोऽन्यस्तस्यान्ते प्रतिमृज्यते । कोटिकोटिसहस्राणि अन्तर्भूतानि यानि वै ॥
 समतीतानि कल्पानां तावच्छेषाः परास्तु ये । यस्त्वयं वर्तते कल्पो वाराहं तं निबोधत ॥ ४९
 प्रथमः सांप्रतस्तेषां कल्पोऽयं वर्तते द्विजाः । तस्मिन्स्वायंभुवाद्यास्तु मनवः स्युश्चतुर्दश ॥ ५०
 अतीता वर्तमानाश्च भविष्या ये च वै पुनः । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा समन्ततः ॥ ५१
 पूर्णं युगसहस्रं वै परिपालया नरेश्वरैः । प्रजाभिस्तपसा चैव तेषां शृणुत विस्तरम् ॥ ५२
 मन्वन्तरेण चैकेन सर्वाण्येवान्तराणि वै । भविष्याणि भविष्यैश्च कल्पः कल्पेन चैव ह ॥ ५३
 अतीतानि च कल्पानि सोदकानि सहान्वयैः । अनागतेषु तद्वच्च तर्कः कार्यो विजानता ॥ ५४

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे प्रक्रियापादे प्रकृतिकोमणो नाम पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१९

अथ षष्ठोऽध्यायः ।

मृष्टिप्रकरणम् ।

सूत उवाच—

आपो ह्यग्नेः समभवन्नष्टेऽग्नौ पृथिवीतले । सान्तरालैकलीनेऽस्मिन्नष्टे स्थावरजद्रूपे ॥ १
 एकार्णवे तदा तस्मिन्ने प्राज्ञायत किंचन । तदा सै र्भगवान्ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २
 सहस्रशीर्षा पुरुषो रुक्मवर्णोऽहतीन्द्रियः । ब्रह्मा नारायणारूपः स सुष्वाप सलिले तदा ॥ ३
 सप्तद्वेकात्मबुद्धस्तु शून्यं लोकमुदीक्ष्य सः । इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति ॥ ४
 आपो नारा वै तनव इत्येषां नाम शुश्रुम । अप्सु शेते च यत्तस्मात्तेन नारायणः स्मृतः ॥ ५
 तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं कालमुपास्य सः । शर्वर्यन्ते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गाकारणात् ॥ ६
 ब्रह्मा तु सलिले तस्मिन्वायुर्भूत्वा तदा चर्चन् । निशायामिव खद्योतः प्रावृट्काले ततस्ततः ॥ ७
 ततस्तु सलिले तस्मिन्विज्ञायान्तर्गतं महीम् । अनुपानादसंभूतो भूषेद्धरणं प्रति ॥ ८
 अकरोत्स तन्ने हन्यां कल्पादिषु यथा पुरा । ततो महात्मा मनसा दिव्यं रूपमचिन्तयत् ॥ ९

* धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति ।

* १ ख. ह. कीदृशे । २ ग. घ. ह. 'तिरिति स्मृ' । ३ ख. ग. घ. ह. 'ज्ञ' हचिद्विक्रान्त' । ४ ख. घ. ह. न
 प्रज्ञा' ५ ग. समभवन् । ६ ख. घ. ह. भवति ब्रह्मा । ७ ख. 'रवोदितवार' । ८ क. ग. 'रत् । नि' । ९ क.
 नु स्वयं ।

सलिलेनाऽऽसृतां भूमिं दृष्ट्वा स तु समन्ततः । किं नु रूपं महत्कृत्वा उद्धरेयमहं महीम् ॥ १०
 जलक्रीडासु रुचिरं वाराहं रूपमस्मरत् । अष्टपुं सर्वभूतानां वाङ्मयं धर्मसंहितम् ॥ ११
 दशयोजनविस्तीर्णं शतयोजनमुच्छ्रितम् । नीलमेघप्रतीकाशं मेघस्तनितनिस्वनम् ॥ १२
 महापर्वतवर्ष्माणं श्वेतं तीक्ष्णोद्गदं ध्रुवम् । विद्युदग्निप्रकाशाक्षमादित्यसमेतजसम् ॥ १३
 पीनवृत्तायतस्कन्धं सिंहविक्रान्तगायिनम् । पीनोन्नतकटीदेशं सुश्लक्ष्णं शुभलक्षणम् ॥ १४
 रूपमास्थाय विपुलं वाराहममितं हरिः । पृथिव्युद्धरणार्थाय प्रविशेश रसातलम् ॥ १५
 स वेदपाद्यूपदंष्ट्रः क्रतुवक्षोऽश्रितीमुखः । अग्निजिह्वा दर्भरोमा ब्रह्मशीर्षो(र्षा) महातपाः ॥ १६
 अहोरात्रेक्षणधरो वेदाङ्गश्रुतिभूषणः । आज्यनाशः(सः) स्रुवतुण्डः सामघोपस्त्रनो महान् ॥ १७
 सत्यधर्ममयः श्रीमान्धर्मविक्रमसंस्थितः । प्रायश्चित्तरथो धारः पञ्चानुर्मुहाकृतिः ॥ १८
 सद्गात्रो होमलिङ्गः स्थानवीजी महौषधिः । वेद्यान्तरात्मा मन्त्रस्फिगाज्यस्पृक्सोमशोणितः ॥
 वेदस्कन्धो हविर्गन्धो हव्यकव्यातिवेगवान् । प्राग्वंशकायो पुतिमात्रानादीक्षाभिरन्वितः ॥ २०
 दक्षिणाहृदयो योगी महासत्रमयो विभुः । उपाकर्मेष्टिरुचिरः पर्वगर्भविचभूषणः ॥ २१
 नानाछन्दोगतिपथो गुह्योपनिषदांसनः । छायापत्नीसहायो वै मणिशृङ्ग इवोच्छ्रितः ॥ २२
 भूत्वा यज्ञवराहो वै अपः स प्राविशैतमभुः । (अङ्घ्रिः) संछादितामूर्ध्वं स तामश्नन्मजापतिः ॥
 उपगम्पोज्जहाराऽऽशु अपस्ताश्च स विन्यसेत् । सामुद्रीर्वै समुद्रेषु नादेवीश्च नदीप्वथ ॥ २४
 रसातलतले) मग्नं रसातलतले गताम् । प्रभुलोकहितार्थाय दंष्ट्रायाऽभ्युज्जहार गाम् ॥ २५
 ततः स्वस्थानमानीय पृथिवीं पृथिवीकरः । मुमोच पूर्वं मनसा धारयित्वा धराधरः ॥ २६
 तस्योपरि जलौघस्य महती नौरिव स्थिता । चरितत्वाच्च देहस्य न मही याति विप्रवम् ॥ २७
 ततोऽस्य सितिं देवो जगतः स्थापनेच्छया । पृथिव्याः प्रविभागाय मनश्चक्रेऽभ्युज्जेषणः ॥ २८
 पृथिवीं तु सवीकृत्य पृथिव्यां सोऽचिनोद्विरीन् । मार्क्सर्गे दक्षमानास्तु तदा संवर्तकाग्निना २९
 तेनाग्निना विशीर्णास्ते पर्वता भुवि सर्वशः । शैत्यादेकार्णवे तस्मिन्वायुनाऽऽपस्तु संहताः ॥ ३०
 निपिक्ता यत्र यत्राऽऽसंस्तत्र तत्राचलोऽभवत् । स्कन्नाचलत्वादचलाः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः
 गिरयोऽन्तर्निगीर्णत्याद्ययनाच्च शिलोच्चयाः । ततस्तेषु विशीर्णेषु लोकोदधिगिरिष्वथ ॥ ३२
 विश्वकर्मा विभजते कल्पादिषु पुनः पुनः । ससमुद्रामिमां पृथ्वीं सप्तद्वीपां सपर्वताम् ॥ ३३
 भूराधाश्चतुरो लोकान्पुनः सोऽथ प्रकल्पयत् । लोकान्प्रकल्पयित्वा च मजासर्गं ससर्ज ह ॥ ३४
 मजा स्वयंभूर्भगवान्सिद्धसुर्विविधाः मजाः । ससर्ज सृष्टिं तैर्द्वीपां कल्पादिषु यथा पुरा ॥ ३५
 तस्याभिध्यायतः सर्गं तदा वै शुद्धिपूर्वकम् । प्रधानसमकालं वै मादुर्भूतस्तमोमयः ॥ ३६
 तमोमोहो महामोहस्तामिस्रो अ(पः)न्धसंज्ञितः । अविद्या पञ्चपर्वणा मादुर्भूता महात्मनः ॥ ३७
 पथर्षो चाऽऽधितः सर्गो ध्यायतः सोऽभिमानिनः । सर्वतस्तमसा चैव दीपः कुम्भवदावृतः ॥

० धनुषिहस्तमैतप्रन्धो घ. पुनके नास्ति ।

१ ग. घ. किं नु ॥ २ ग. भूयः । ३ ख. घ. 'क्षाम्भित' । ४ ख. 'रतो यो' । ५ क. घोयः । ६ क.
 'तिः' । छायापत्नी हो । ७ ग. घ. द. 'विः' । कादन्तरा । ८ ख. ग. घ. द. 'ब्रह्मोन्नतम्' । ९ द. 'गुप्तो' । १० ख.
 'दन्धः' । ११ ग. द. 'विन्यस्यः' । १२ घ. 'द्विभुः' । १३ द. 'सह' । ग. '१४ क. घ. 'सिपः' । १५ द.
 'मार्क्स' । १६ ख. ग. 'रुद्रो' । १७ ख. ग. घ. द. 'भाऽऽविद्यः' ।

(सृष्टिप्रकरणम्)

वहिरन्तःप्रकाशश्च शुद्धो निःसङ्ग एव च । यस्मात्तैः संवृता बुद्धिर्मुख्यानि करणानि च ॥ ३९
 तस्मात्ते संवृतात्मानो नगा मुख्याः प्रकीर्तिताः । मुख्यसर्गं तथाभूतं ब्रह्मा दृष्ट्वा ह्यसाधकम् ४०
 अप्रसन्नमनाः सोऽथ ततो न्यासोऽभ्यमन्यत । तस्याभिधायतस्त्वत्र तिर्यक्स्रोतोऽभ्यवर्तते ॥ ४१
 तस्मात्तिर्यग्व्यवर्तन्ते तिर्यक्स्रोतस्ततः स्मृतम् । तमोवहुत्वात्ते सर्वे ह्यज्ञानबहुलाः स्मृताः ॥ ४२
 उत्पद्यग्राहिणश्चापि ते ध्यानाद्ध्यानागमानिनः । तिर्यक्स्रोतस्तु दृष्ट्वा वै द्वितीयं विश्वमीश्वरः ॥ ४३
 (* अहंकृता अहंमाना अष्टाविंशद्विधात्मकाः । एकादशेन्द्रियविधा नवधा चोदयस्तथा ॥ ४४
 अष्टौ च तारकाद्याश्च तेषां शक्तिविधाः स्मृताः ।) अन्तःप्रकाशस्ते सर्वे आवृताश्च बहिः पुनः ॥
 यस्मात्तिर्यग्व्यवर्तन्ते तिर्यक्स्रोताः स उच्यते । (+ तिर्यक्स्रोतश्च दृष्ट्वा वै द्वितीयं विश्वमीश्वरः ४६
 अभिप्रायमयोद्धतं दृष्ट्वा सर्वं तथाविधम् । तस्याभिधायतो नित्यं सात्त्विकः सप्रवर्तते) ॥ ४७
 ऊर्ध्वस्रोतास्त्वृतीयस्तु स चैवोर्ध्वं व्यवस्थितः । यस्माद्व्यवर्ततोर्ध्वं तु ऊर्ध्वस्रोतास्ततः स्मृतः ४८
 ते सुखमीतिवहुला वहिरन्तश्च संवृताः । प्रकाशा वहिरन्तश्च ऊर्ध्वस्रोतोद्भवाः स्मृताः ॥ ४९
 तेन वातादयो ज्ञेयाः सृष्टात्मानो व्यवस्थिताः । ऊर्ध्वस्रोतास्त्वृतीयो वै तेन सर्गस्तु स स्मृतः ॥
 ऊर्ध्वस्रोतःसु सृष्टेः देवेषु स तदा प्रभुः । प्रीतिमानभवद्ब्रह्मा ततोऽन्यं सोऽभ्यमन्यत ॥ ५१
 ससर्गं सर्गमन्यं स साधकं प्रभुरीश्वरः । अथाभिधायतस्त्वस्य सत्याभिधायिनस्तदा ॥ ५२
 प्रादुर्बभूव चाव्यक्तादर्वाक्श्रोतः सुसाधकम् । यस्मादर्वाग्व्यवर्तते (?) ततोऽर्वास्रोत उच्यते ५३
 ते च प्रकाशबहुलास्तमःसत्त्वरजोधिकाः । तस्मात्ते दुःखबहुला भूयो भूयश्च कारिणः ॥ ५४
 प्रकाशा वहिरन्तश्च मनुष्याः साधकाश्च ते । लक्षणैस्तारकाद्यैस्ते अष्टधा च व्यवस्थिताः ॥ ५५
 सिद्धात्मानो मनुष्यास्ते गन्धर्वसहधर्मिणः । इत्येव तैजसः सर्गो ह्यर्वास्रोताः प्रकीर्तिताः ॥ ५६
 पञ्चमोऽनुग्रहः सर्गश्चतुर्धा स व्यवस्थितः । विपर्ययेण शक्त्या च तुष्ट्वा सिद्ध्या तथैव च ॥ ५७
 विद्वत्तं वर्तमानं च तेऽर्थं जानन्ति तत्त्वतः । भूतादिकानां सत्त्वानां पट्टः सर्गः स उच्यते ॥ ५८
 (* ते परिग्रहिणः सर्वे संविभागरताः पुनः । स्वादनाश्चाप्यशीलाश्च ज्ञेया भूतादिकास्तु ते) ५९
 विपर्ययेण भूतादिरशक्त्या च व्यवस्थितः । प्रथमो महतः सर्गो विशेषो महतस्तु सः ॥ ६०
 तन्मात्राणां द्वितीयस्तु भूतसर्गः स उच्यते । वैकारिकस्त्वृतीयस्तु सर्वे ऐन्द्रियकः स्मृतः ॥ ६१
 इत्येव प्राकृतः सर्गः संभूतो बुद्धिपूर्वकः । मुख्यसर्गश्चतुर्थस्तु मुख्या वै स्थावराः स्मृताः ॥ ६२
 तिर्यक्स्रोताश्च यः सर्गस्तिर्यग्यानिः स पञ्चमः । तथोर्ध्वस्रोतसां पट्टो देवसर्गस्तु स स्मृतः ॥ ६३
 (- तथाऽर्वास्रोतसां सर्गः सप्तमः स तु मानुषः । अष्टमोऽनुग्रहः सर्गः सात्त्विकस्तामसस्तु सैः ॥
 पञ्चैते वैकृताः सर्गाः प्राकृतास्तु त्रयः स्मृताः । प्राकृतो वैकृतश्चैव कौमारो नचमः स्मृतः ॥ ६५
 प्राकृतास्तु त्रयः सर्गाः कृतास्ते बुद्धिपूर्वकाः) । बुद्धिपूर्वं प्रवर्तन्ते पदसर्गा ब्रह्मणस्तु ते ॥ ६६
 विस्तरानुग्रहं सर्गं कीर्त्यमानं नियोषत । चतुर्धाऽनस्थितः सोऽथ सर्वभूतेषु कृन्तनः ॥ ६७

* धनुषिहान्तर्गतप्रण्यो ग पुस्तके नास्ति । + धनुषिहान्तर्गतप्रण्यो द. पुस्तके नास्ति । × धनुषिहान्तर्गतं नास्ति य पुस्तके । - धनुषिहान्तर्गतप्रण्यो य पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'त । यस्मा' । २ ग. घ द. 'त्यप्रया' । ४ ख ग घ द. 'ते ज्ञानज्ञानमा' । ४ ख. घ. 'दयज्ञ' ।
 ५ ख घ द. 'जिहया' । ६ क. द. अत । ७ ख ग. घ. द. 'स्रोतस्त' । ८ ख. ग द. 'पयता द' । ९ ख. ग.
 घ. द. 'करोत प्र' । १० ख. ग. घ. द. च । शृणु च वर्त' । ११ ख. द. य. । १२ ख. घ द. 'गं वृता' ।

विपर्ययेण शक्त्या च तुष्ट्या सिद्ध्या तथैव च । स्थावरेषु विपर्यासस्तिर्यग्योनिषु शक्तिता ॥
 सिद्ध्यात्मानो मनुष्यास्तु तुष्टिर्देवेषु कृत्स्नशः । इत्येते प्राकृताश्चैव वैकृताश्च नव स्मृताः ॥ ६९
 सर्गाः परस्परस्याथ प्रकारा बहवः स्मृताः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७०
 सनन्दनं च सनकं विद्वांसं च सनातनम् । विज्ञानेन निवृत्तास्ते वैवर्तेन महौजसः ॥ ७१
 संबुद्धाश्चैव नानात्वादपविद्धास्त्रयोऽपि ते । असृष्टैव प्रजासर्गं प्रतिसर्गं गताः पुनः ॥ ७२
 तदा तेषु व्यतीतेषु तदाऽन्यान्साधकांश्च तान् । मानसानमृजद्ब्रह्मा पुनः स्थानाभिमानिनः ७३
 आभूतसंभवावस्थानामतस्तान्निबोधत । आपोऽग्निः पृथिवी वायुस्तन्त्रिंशं दिशस्तथा ॥ ७४
 स्वर्गं दिवः समुद्रांश्च नदाञ्चैलान्वनस्पतीन् । ओषधीनां तथाऽऽत्मानो ह्यात्मानो वृक्षवीरुषाम्
 लवाः काष्ठाः कलाश्चैव मुहूर्ताः संधिराज्यहाः । अर्धमासाश्च मासाश्च अयर्नाब्दयुगानि च ॥
 स्थानाभिमानिनः सर्वे स्थानारूपाश्चैव ते स्मृताः ॥ ७६

ब्रह्माद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसूतास्तद्वत्तस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ।

वैश्याश्चोर्वोर्यस्य पद्भ्यां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ ७७

नारायणः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्ब्रह्मा लोकास्तेन कृताः स्वयम् ७८
 एष चः कथितः पादः समासात् तु विस्तरात् । अनेनाऽऽद्येन पादेन पुराणं संप्रकीर्तितम् ॥ ७९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रक्रियापादे सृष्टिप्रकरणं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४९८

समाप्तः प्रक्रियापादः ।

अथ सप्तमोऽध्यायः ।

प्रतिसंधिकीर्तनम् ।

+ सूत उवाच—

इत्येवं प्रथमः पादः प्रक्रियार्थः प्रकीर्तितः । श्रुत्वा तु संहृष्टमनाः काश्यपेयः सनातनः ॥ १

सिंघोच्य सूतं वचसा पप्रच्छाथोत्तरां कथाम् । अतः प्रभृति कल्पेन प्रतिसंधिं प्रचक्ष्व नः ॥ २

समतीतस्य कल्पस्य वर्तमानस्य चोभयोः । कल्पयोरन्तरं यच्च प्रतिसंधिर्यतस्तयोः ॥

एतद्वेदितुमिच्छाम अमो ह्यत्यन्तकुशलोऽहसि ॥ ३

लोमहर्षण उवाच—

अत्र वोऽहं प्रवक्ष्यामि प्रतिसंधिं यस्तयोः । समतीतस्य कल्पस्य वर्तमानस्य चोभयोः ॥ ४

मन्वन्तराणि कल्पेषु येषु यानि च सुव्रताः । यथायं वर्तते कल्पो वाराहः सांमर्तः शुभः ॥ ५

अस्मात्कल्पाद्य यः कल्पः पूर्वोऽतीतः सनातनः । तस्य चास्य च कल्पस्य मध्यावस्थां निबोधत

+ इदं नास्ति क पुस्तके ।

१ क. 'विद्वांसः' । २ ख. ग. घ. ड. 'अ समन' । ३ ख घ. 'ज्ञानविनिवृ' । ४ ग. ड. 'ने विनिवृ' । ५ घ. 'मं मुच्छिहामा म' । ६ ग. 'नानि शु' । ७ ड. 'प्रभृत्त' । ८ घ. ग. घ. ड. 'संघोच्य' । ९ ख. ड. 'स्वतः प्र' । १० ग. 'त. रजुतः । अ' । ११ घ. घ. ड. 'मन्वेत्त' ।

(प्रतिसंधिकीर्तनम्)

प्रत्याहते पूर्वकल्पे प्रतिसंधिं च तत्र वै । अन्यः प्रवर्तते कल्पो जनाल्लोकात्पुनः पुनः ॥ ७
 व्युच्छिन्नात्प्रतिसंधेस्तु कल्पात्कल्पः परस्परम् । व्युच्छिद्यन्ते क्रियाः सर्वाः कल्पान्ते सर्वशस्तदा
 तस्मात्कल्पास्तु कल्पस्य प्रतिसंधिर्निगद्यते । मन्वन्तरयुगारख्यानमव्युच्छिन्नाश्च संघयः ॥ ९
 परस्पराः प्रवर्तन्ते मन्वन्तरयुगैः सह । उक्ता ये प्रक्रियार्थेन पूर्वकल्पाः समासतः ॥ १०
 तेषां परार्धकल्पानां पूर्वा ह्यस्मात्तु यः परः । आसीत्कल्पो व्यतीतो वै परार्धं न परस्तु सः ॥
 अन्ये भविष्या ये कल्पा अपरार्धाद्गुणीकृताः । प्रथमः सांप्रतस्तेषां कल्पोऽयं वर्तते द्विजाः ॥ १२
 यस्मिन्पूर्वः परार्धे तु द्वितीये पर उच्यते । एतावान्स्थितिकालेऽयं प्रत्याहारस्ततः स्मृतः ॥ १३
 अस्मात्कल्पास्तु यः पूर्वं कल्पोऽतीतः सनातनः । चतुर्युगसहस्रान्ते अहोमन्वन्तरैः पुरा ॥ १४
 क्षीणे कल्पे तदा तस्मिन्दाहकाले क्षुपस्थिते । तस्मिन्कल्पे तदा देवा आसन्वैमानिकास्तु ये १५
 नक्षत्रग्रहतारास्तु चन्द्रसूर्यग्रहाश्च ये । अष्टाविंशतिरेवैताः कोऽयस्तु सुकृतात्मनाम् ॥ १६
 मन्वन्तरे तथैकस्मिन्चतुर्दशसु वै तथा । त्रीणि कोटिशतान्यासन्कीड्यो दिनवतिस्तथा ॥ १७
 अष्टाधिकाः सप्तशताः सहस्राणां स्मृताः पुरा । वैमानिकानां देवानां कल्पेऽतीते तु येऽभवन् ॥
 एकैकस्मिन्स्तु कल्पे वै देवा वैमानिकाः स्मृताः । अथ मन्वन्तरेष्वासंश्रुतुर्दशसु वै दिवि ॥ १९
 देवाश्च पितरश्चैव मुनयो मनवस्तथा । तेषामनुचरा ये च मनुषुत्रास्तथैव च ॥ २०
 वर्णाश्रमविभिरिड्याश्च तस्मिन्काले तु ये सुराः । मन्वन्तरेषु ये ह्यासन्देवलोके दिवौकसः ॥ २१
 ते तैः संयोजकैः सार्धं प्राप्ते संकालने तथा । तुल्यनिष्ठास्तु ते सर्वे प्राप्ते ह्याभूतसंघवे ॥ २२
 ततस्तेऽवश्यभाविताद्विबुध्वा पर्यायमात्मनः । त्रेलोक्यवासिनो देवा (*इहस्थानाभिमानिनः
 स्थितिकाले तदा पूर्णे ह्यासन्ने पथिमेऽन्तरे । कल्पावसानिका देवा) स्तस्मिन्प्राप्ते क्षुपष्ठवे ॥ २४
 तेनौत्सुक्यविपादेन त्यक्त्वा स्थानानि भावतः । महर्लोक्याय संविश्रास्ततस्ते दधिरे मतिम् ॥ २५
 ते युक्ता उपपद्यन्ते महसि स्वैः शरीरकैः । विशुद्धिबहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥ २६
 तैः कल्पवासिभिः सार्धं महानासादितस्तु यैः । ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैस्तद्भक्तैश्चापरैर्जनैः ॥ २७
 मत्वा तु ते महर्लोकं देवसंघाश्चतुर्दश । ततस्ते जनलोकाय सोद्वेगा दधिरे मतिम् ॥ २८
 विशुद्धिबहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः । तैः कल्पवासिभिः सार्धं महानासादितस्तु यैः
 दशकृत्व इवाऽऽष्टल्य तस्माद्गच्छन्ति स्वस्तपः । तत्र कल्पान्दश स्थित्वा सत्यं गच्छन्ति वै पुनः
 एतेन क्रमयोगेन (ग) यान्त्रि कल्पनिवासिनः । एवं देवयुगानां तु सहस्राणि परस्परात् ॥ ३१
 गतानि ब्रह्मलोकं वै अप्रवर्तिनीं गतिम् । आधिपत्यं विना ते वै ऐश्वर्येण तु तत्समाः ॥ ३२
 भवन्ति ब्रह्मणस्तुल्या रूपेण विषयेण च । तत्र ते ह्यवतिष्ठन्ति (न्ते) प्रीतियुक्ताः प्रसंगमात् ॥ ३३
 आनन्दं ब्रह्मणः प्राप्य मुच्यन्ते ब्रह्मणा सह । अवश्यंभाविनाऽर्थेन प्राकृतेनैव ते स्वयम् ॥ ३४
 नानात्वेनाभिसंबद्धास्तदा तत्कालमाविनः । स्वपतो बुद्धिपूर्वं हि यथा भवति जाग्रतः ॥ ३५
 तत्कालभावि तेषां तु तथा ज्ञानं प्रवर्तते । प्रत्याहारे तु भेदानां येषां भिन्नोभिसूक्ष्मणाम् (?) ३६

* धनुर्बिहान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. 'त्याहते' । २ ख. घ. 'साधित्तु' । ३ ड. 'स्य कल्पस्य प्र' । ४ क. 'सार्धेन' । ५ क. 'तत्र प्र' ।
 ६ क. 'नोल्यादि' । ७ ख. ड. तु योऽभवत् । ए । < ख. ग. घ. ड. 'प्रमति' । ९ क. 'सकल' । १० ग. ड.
 भावितः । ११ क. 'स्वरूपतो बुद्धिपूर्वं य' । १२ ख. ड. 'प्राप्ति सुख्यण' । ग. 'प्राप्ति सुख्यण' ।

तैः सार्धं प्रतिष्ठज्यन्ते कार्याणि^१ करणानि च । नानात्वदर्शनात्तेषां ब्रह्मलोकनिवासिनाम् ३७
 विनष्टस्वाधिकाराणां स्वेन धर्मेण तिष्ठताम् । ते तुल्यलक्षणाः सिद्धाः शुद्धात्मानो निरञ्जनाः ॥
 प्रकृतौ कारणातीताः स्वात्मन्येव व्यवस्थिताः । प्रख्यापयित्वा ह्यात्मानं प्रकृतिस्तेषु सर्वशः ३९
 पुरुषान्वयवहृत्त्वे(त्वे)न प्रतीता न प्रवर्तते । प्रवर्तिते पुनः सर्गे तेषां वा कारणं पुनः ॥ ४०
 संयोगे प्राकृते तेषां युक्तानां तत्त्वदर्शिताम् । अत्रापवर्णिणां तेषामपुनर्मार्गगामिना(णा)म् ॥ ४१
 अभावः पुनैरुत्पत्तौ शान्तानामाचिपामिव । ततस्तेषु गतेपूर्व्वं त्रैलोक्यात्सुमहात्मसु ॥ ४२
 तैः सार्धं ये महर्लोकचिदा नाऽऽसादितं जनाः । तच्छिष्टाश्चेह तिष्ठन्ति कल्पाद्देहमुपासते ॥ ४३
 गन्धर्वाद्याः पिशाचान्ता मानुषा ब्राह्मणादयः । पशवः पक्षिणश्चैव स्थावराः ससरीसृपाः ॥ ४४
 तिष्ठत्सु तेषु तत्कालं पृथिवीतलवासिषु । सहस्रं यत्तु रश्मीनां सूर्यस्येह विभासते ॥ ४५
 ते सप्तरश्मयो भूत्वा ह्येकैको जायते रविः । क्रमेणोत्तिष्ठमानास्ते त्रीँल्लोकान्प्रदहन्त्युत ॥ ४६
 जर्झ्रं स्थावरं चैव नदीः सर्वाश्च पर्वतान् । पूर्वं शुष्का ह्यनादृष्ट्या सूर्यस्तैश्च प्रधूपिताः ॥ ४७
 तदा ते विवशाः सर्वे निर्दग्धाः सूर्यरश्मिभिः । जङ्गमाः स्थावराः सर्वे धर्माधर्मात्मकास्तु वै ॥
 दग्धदेहास्ततस्ते वै गताः पापयुगात्यये । योन्या तया ह्यनिर्मुक्ताः शुभपापानुबन्धया ॥ ४९
 ततस्ते क्षुपपद्यन्ते तुल्यरूपा जने जनाः । विशुद्धिवहुलाः सर्वे मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥ ५०
 उपित्वा रजनीं तत्र ब्रह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । पुनः सर्गे भवन्तीह ब्रह्मणो मानसीमजाः(?) ॥ ५१
 ततस्ते ध्वेनवृत्तेषु जने त्रैलोक्यवासिषु । निर्दग्धेषु च लोकेषु तेषु सूर्यस्तु सप्तभिः ॥ ५२
 वृष्ट्या सितौ घ्रावितायां विशीर्णेज्जालयेषु च । समुद्राश्चैव मेघाश्च आपः सर्वाश्च पार्थिवाः ॥ ५३
 व्रजन्त्येकार्णवत्त्वं हि सलिलारूपास्तर्दांश्रिताः । आगतागतिक तदैव यदा तु सलिलं बहु ॥ ५४
 संछाद्येमां स्थितां भूमिमणवाख्या तदा च सा । आभान्ति यस्मान्नाऽऽभान्ति भासन्तो
 व्याप्तिदीप्तिषु ॥ ५५
 सर्वतः समनुष्ठाप्य तासां चाम्भो विभाव्यते । तदम्भस्तनुते यस्मात्सर्वा पृथ्वीं समन्ततः ॥ ५६
 धातुस्तनोति विस्तारे तेनाम्भस्तनवः स्मृताः । अरमित्येष श्रीघ्नं तु निपातः कविभिः स्मृतः ॥
 एकार्णवे भवन्त्यापो न श्रीघ्रास्तेन ते नराः । तस्मिन्पुगसहस्रान्ते संस्थिते ब्रह्मणोऽहनि ॥ ५८
 रजण्यां वर्तमानांषां तावत्तत्सलिलात्मना । ततस्तु सलिले तस्मिन्नष्टे स्यात्पृथिवीतले ॥ ५९
 प्रशान्तवातेऽन्धकारे निरालोके समन्ततः । येनैवाधिष्ठितं हीदं ब्रह्मास पुरुषः प्रभुः ॥ ६०
 विभागमस्य लोकस्य पुनर्वै कर्तुमिच्छति । एकार्णवे तदा तस्मिन्नष्टे स्यात्परजङ्गमे ॥ ६१
 तदा स भवति ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् । सहस्रशीर्षा पुरुषो रुक्मवर्णः पृथ्वीन्द्रियः ॥ ६२
 ब्रह्मा नारायणारपस्तु मुखाप सलिले तदा । सत्त्वोद्वेकात्मबुद्धस्तु दून्यं लोकमवेक्ष्य च ॥ ६३
 इमं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं नारायणं प्रति । आपो नारायणस्तनव इत्येषां नाम शुभ्रम् ॥
 आपूर्य नाभिं तत्राऽऽस्ते तेन नारायणः स्मृतः ॥ ६४

१ प. द. 'मि कार' । २ ख. घ. 'ता । व्याख्या' । ३ क. 'हासे' । ४ ख. द. 'रेते पु' । ५ प. द. 'ते नैवा' ।
 ६ ग. 'नारायण' । ७ ग. 'दितो जन । त' । ८ ख. घ. द. 'इमान्स्वापराधिन' । ९ ग. ग. घ. द. 'पूर्व' । १० ख.
 ग. 'नराः प्र' । ११ क. 'रेतेषु प्र' । १२ द. 'वपु' । १३ ग. घ. द. 'मेधाव' । १४ ख. ग. द. 'दायुषा' ।
 १५ प. 'सो याव' । १६ द. 'ह्यनिर्मुक्त' । १७ 'सो नाय' ।

सहस्रशीर्षा सुमनाः सहस्रपात्महसचक्षुर्वदनः सहस्रभुक् ।

सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्त्रयीपथे यः पुरुषो निरुच्यते ॥

६६

आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता एको ह्यपूर्वः प्रथमं तुरापाद् ।

हिरण्यगर्भः पुरुषो महात्मा स पठ्यते वै तमसः परस्तात् ॥

६७

कल्पादौ रजसोद्विक्तो ब्रह्मा भूत्वाऽऽसृजत्प्रजाः । कल्पान्ते तमसोद्विक्तः कालो भूत्वाऽग्रसत्पुनः
स वै नारायणाख्यस्तु सचोद्विक्तोऽर्णवे स्वप्न । त्रिधा विभज्य चाऽऽत्मानं त्रैलोक्ये संमवर्तत
सृजते ग्रसते चैव यीक्षते च त्रिभिस्तु तान् । एकार्णवे तदा लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ ७०

चतुर्युगसहस्रान्ते सर्वतः सलिलावृते । ब्रह्मा नारायणाख्यस्तु अप्रकाशाणवे स्वप्न ॥ ७१

चतुर्विधाः प्रजा ग्रस्त्वा ब्राह्मण्यां राज्यां महर्णवे । पश्यन्ति तं महर्लोकान्मुमुक्षुः कालं महर्षयः ७२

भृगवादयो यथा सप्त कल्पे ह्यस्मिन्महर्षयः । (ततो विवर्तमानैस्तेर्षहान्परिगतः परः ॥ ७३

गत्यर्थैर्हपयो धातो ना(र्ना)मनिर्वृत्तिरादितः । तस्माद्विपरित्यजेन महान्तस्मान्महर्षयः ॥) ७४

महर्लोकस्थितैर्दृष्टः कालः सुप्तस्तदा च तैः । सत्याद्याः सप्त ये ह्यासन्कल्पेऽतीते महर्षयः ॥ ७५

एवं ब्राह्मीषु रात्रीषु ह्यतीतासु सहस्रशः । दृष्टवन्तस्तथा ह्यन्ये सुप्तं कालं महर्षयः ॥ ७६

कल्पस्याऽऽदौ तु बहुशो यस्मात्संस्थाश्रुतुर्दश । कल्पयामास वै ब्रह्मा तस्मात्कल्पो निरुच्यते ॥

स स्रष्टा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । व्यक्ताव्यक्तो महादेवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥ ७८

इत्येव प्रतिसंधिर्वैः कीर्तितः कल्पयोर्द्वयोः । सांप्रतातीतयोर्मध्ये प्रागवस्था बभूव वा ॥ ७९

कीर्तिता तु समासेन कल्पे कल्पे यथा तथा । सांप्रते ते प्रवक्ष्यामि कल्पमेतं निबोधत ॥ ८०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रतिसंधिकीर्तनं नाम सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५७८

अथाष्टमोऽध्यायः ।

चतुराश्रमविभागः ।

सूत उवाच—

तुल्यं युगसहस्रस्य नैशं काष्ठमुपास्य सः । शर्वर्यन्ते प्रकुरुते ब्रह्मत्वं सर्गकारणात् ॥ १

ब्रह्मा तु सलिले तस्मिन्प्रायुर्भूत्वा तदा चरन् । अन्धकारे तदा तस्मिन्क्षेत्रे स्थावरजङ्गमे ॥ २

जलेन समनुव्याप्ते सर्वतः पृथिवीतले । अविभागेन भूतेषु समन्तात्सुस्थितेषु तु ॥ ३

निशायामिव खद्योतः प्रादुर्दृशकाले ततस्ततः । तदाऽऽकाशे चरन्तोऽप्य यीक्ष्यमाणः स्वयंभुवः ॥ ४

प्रतिष्ठायां सुपायं तु मार्गमाणस्तदा प्रभुः । ततस्तु सलिले तस्मिन्प्रायुर्भूत्वा ह्यन्तर्गतां महीम् ॥ ५

अनुमानान्तु संबुद्धो भूमेरुद्धरणं प्रति । चकारान्यां तनुं चैव पूर्वकल्पादिषु स्मृताम् ॥ ६

स तु रूपं वराहस्य कृत्वाऽपः प्राविशत्प्रभुः । अद्भिः संछादितामुखीं समीक्ष्याथ प्रजापतिः ॥ ७

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रत्यय ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

उद्धत्योर्वीमथाद्भस्तु अपस्तास्तु स विन्यसेन् । सामुद्रीस्तु समुद्रेषु नादेयीनिप्रगास्वपि ॥ ८
 पार्थिवीस्तु स विन्यस्य पृथिव्यां सोऽचिनोद्गिरीन् । प्राक्सर्गे दह्यमाने तु तदा संवर्तकाग्निना
 तेनाग्निना प्रलीनास्ते पर्वता भुवि सर्वशः । (*शैल्यादेर्काणर्वे तस्मिन्वायुनाऽऽपस्तु संहताः १०
 निषेक्ता यत्र यत्राऽऽसंस्तत्र तत्राऽचलोऽभवत् । स्कन्नाचलत्वादचलाः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः)
 गिरयोऽर्द्धिनिगीर्णत्वाच्चयनाच्च शिलोच्चयाः । ततस्तु तां समुद्धृत्य क्षितिमन्तर्जलात्प्रभुः ॥ १२
 स्वस्थाने स्थापयित्वा च विभागमकरोत्पुनः । सप्त सप्त तु वर्षाणि तस्या द्वीपेषु सप्तसु ॥ १३
 विषमाणि समीकृत्य शिलाभिरचिनोद्गिरीन् । द्वीपेषु तेषु वर्षाणि चत्वारिंशत्तथैव च ॥ १४
 तावन्तः पर्वताश्चैव वर्षान्ते समवस्थिताः । सर्गादौ संनिविष्टास्ते स्वभावेनैव नान्यथा ॥ १५
 सप्त द्वीपाः समुद्राश्च अन्योन्यस्य तु मण्डलम् । संनिकृष्टाः स्वभावेन समावृत्य परस्परम् ॥ १६
 भूराख्यांश्चतुरो लोकांश्चन्द्रादित्यौ ग्रहैः सह । पूर्वं तु निर्ममे ब्रह्मा स्थानानीमानि सर्वशः ॥ १७
 कल्पस्य चास्य ब्रह्मा वै ह्यसृजत्स्थानिनः पुरा । आपोऽग्निः पृथिवी वायुरन्तरिक्षं दिवं तथा ॥
 स्वर्गं दिशः समुद्रांश्च नदीः सर्वाश्च पर्वतान् । ओषधीनां तथाऽऽत्मानमात्मानं वृक्षवीरुधाम् ॥
 लवाः का(वान्का)ष्ठाः कलाश्चैव मुहूर्तं संधिराज्यहम् । अर्धमासांश्च मासांश्च अयनाब्दयुगानि च
 स्थानाभिमानिनश्चैव स्थानानि च पृथक्पृथक् । स्थानात्मनः स सृष्ट्वा वै युगावस्थां विनिर्ममे ॥
 कृतं प्रेता द्वापरं च कलिं चैव तथा युगम् । कल्पस्याऽऽदौ कृतयुगे प्रथमे सोऽसृजत्प्रजाः ॥ २२
 प्रागुक्ता या मया तुभ्यं पूर्वकौलं प्रजास्तु ताः । तस्मिन्संवर्तमाने तु कल्पे दग्धास्तदाऽग्निना ॥
 अमाप्ता यास्तपोलोकं जनलोकं समाश्रिताः । प्रवर्तन्ति(न्ते) पुनः सर्गे बीजार्थं ता भवन्ति हि ॥
 बीजार्येन स्थितास्तत्र पुनः सर्गस्य कारणात् । ततस्ताः सृज्यमानास्तु संतानार्थं भवन्ति हि ॥
 धर्मार्थकाममोक्षानामिह ताः साध(धि)काः स्मृताः । देवाश्च पितरश्चैव ऋषयो मनवस्तथा ॥ २६
 ततस्ते तपसा युक्ताः स्थानान्यापूरयन्ति हि । ब्रह्मणो मानसास्ते वै सिर्द्धात्मानो भवन्ति हि ॥
 ये सङ्गाद्वैपयुक्तेन कर्मणा ते दिवं गताः । आवर्तमाना इह ते संभवन्ति युगे युगे ॥ २८
 स्वकर्मफलशेषेण स्वार्ताश्चैव तथार्तिर्माकाः । संभवन्ति जनाल्लोकात्कर्मसंशयवर्धनात् ॥ २९
 आशयः कारणं तत्र बोद्धव्यं कर्मणां तु सः । तैः कर्मभिस्तु जायन्ते जनाल्लोकाः शुभाशुभैः ॥
 गृह्णन्ति ते शरीराणि नानार्हवाणि योनिषु । देवाद्यस्यावरान्ते च उत्पद्यन्ते परस्परम् ॥ ३१
 तेषां ये यानि कर्माणि प्राक्कृष्टेः प्रतिपेदिरे । (+ तान्येव प्रतिपद्यन्ते सृज्यमानाः पुनः पुनः ॥
 हिंसाहिंसे मृदुहरे धर्माधर्मे ऋतानृते । तद्भाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ३३
 कल्पेऽप्यासन्न्यतीतिषु रूपनामानि यानि च । तान्येवानागते काले प्रायशः प्रतिपेदिरे ॥ ३४
 + तस्मात्तु नामरूपाणि तान्येव प्रतिपेदिरे । पुनः पुनस्ते कल्पेषु जायन्ते नामरूपतः ॥ ३५

* धनुर्विद्यान्तर्गतमन्यो ह. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्यान्तर्गतमन्यो ह. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके ।

१ ग. ह. 'स्तु भाप' । २ क. म. प. 'सह' । सा । ३ प. 'सुरास्तु' । ४ य. च. निदिष्टा । ५ रा. ग. प. ह. 'न्यस्यन्तु' । ६ म. ग. प. ह. च निर्व्यं ६ । ७ य. ह. 'वर्तते प्र' । ८ ग. प. ह. 'सिद्धान्ता' । ९ ग. ह. 'ता' । १० ग. ह. 'मिहा । ते' । ११ ग. ह. 'न्यनाः । मा' । १२ य. 'मन्तु ताः' । १३ प. 'प्रागु यो' । १४ य. ह. 'रादे रस' । १५. ह. 'वपासा' । १६ ह. 'वेदो प्र' ।

(चतुराश्रमविभागः)

ततः सर्गे ह्यवष्टब्धे मिस्रस्रोत्रक्षणास्तु वै । प्रजास्ता ध्यायतस्तस्य सत्याभिध्यायिनस्तदा ॥ ३६
 मिथुनानां सहस्रं तु सोऽसृजद्रे मुखाचदा । जनास्ते ह्युपपद्यन्ते सत्त्रोद्रिकाः सुचेतसः ॥ ३७
 सहस्रमन्यद्दक्षस्तो मिथुनानां ससर्ज ह । ते सर्वे रजसोद्रिकाः शुष्मिणश्चाप्यशुष्मिणः ॥ ३८
 सृष्ट्वा सहस्रमन्यत्तु द्वंद्वानामूतः पुनः । रजस्तमोभ्यामुद्रिका ईहाशीलास्तु ते स्मृताः ॥ ३९
 पद्भ्यां सहस्रमन्यत्तु मिथुनानां ससर्ज ह । उद्रिकास्तमसा सर्वे निःश्रीका बलरतेजसः ॥ ४०
 ततो वै हर्षमाणास्ते द्वंद्वोत्पन्नास्तु प्राणिनः । अन्योन्या हृच्छयाविष्टा मैथुनायोपचक्रमुः ॥ ४१
 ततः प्रभृति कल्पेऽस्मिन्मिथुनोत्पत्तिरुच्यते । मासे(सि) मासे(स्या) तैवं यद्यत्तत्तदासीद्धि योपैताम्
 तस्मात्तदा न सुपुत्रुः सेवितैरपि मैथुनैः । आयुषोऽन्ते प्रसूयन्ते मिथुनान्येव ते सकृत् ॥ ४२
 (* कुट्टकाः कुविकाश्चैव उत्पद्यन्ते सुपूर्पिताः । ततः प्रभृति कल्पेऽस्मिन्मिथुनानां हि संभवः ४४
 ध्याते तु मनसा तासां प्रजानां जायते सकृत् ।) शब्दादिविषयः शुद्धः मत्वेकं पञ्चलक्षणः ४५
 इत्येवं मानसी पूर्वं भावकष्टिर्था प्रजापतेः । तस्यान्ववाये संभूता यैरिदं पूरितं जगत् ॥ ४६
 सरित्सरःसमुद्राश्च सेवन्ते पर्वतानपि । तदा नात्यम्बुशीतोष्णा युगे तस्मिन्धरन्ति वै ॥ ४७
 † पृथ्वीरसोद्भवं नाम आहारं ह्यहरन्ति वै । ताः प्रजाः कामचारिण्यो मानसीं सिद्धिमास्थिताः ॥
 धर्माधर्मौ न तास्वास्तां (+ निर्विशेषाः प्रजास्तु ताः । तुल्यमायुः सुखं रूपं तासां तस्मिन्कृते युगे
 धर्माधर्मौ न तास्वास्तां) कलादौ तु कृते युगे । स्वेन स्वेनाधिकारेण जज्ञिरे ते कृते युगे ५०
 चत्वारि तु सहस्राणि वर्षाणां दिव्यसंख्यया । आद्यं कृतयुगं प्राहुः संध्यानां तु चतुःशतम् ५१
 ततः सहस्रशस्तासु प्रजासु प्रथितास्वपि । न तासां प्रथितातोऽस्ति न द्वंद्वं नापि च क्रमः ॥ ५२
 पर्वतोद्गमिसेविन्यो ह्यनिकेताश्चास्तु ताः । विशोकाः सत्त्वबहुला एकाः तैः सुखितैः प्रजाः ॥ ५३
 ता वै निकामचारिण्यो नित्यं मुदितमानसाः । पशवः पक्षिणश्चैव न तदाऽऽसन्नसरीसृपाः ॥ ५४
 नोद्भिज्जा नारकाश्चैव ते ह्यधर्मप्रसूतयः । न मूलफलपुष्पं च नाऽऽर्च्यमृतवो न च ॥ ५५
 सर्वकामसुखः कालो नात्यर्थं ह्युष्णशीतता । (× मनोभिलषिताः कामास्तासां सर्वत्र सर्वदा ॥
 उत्तिष्ठन्ति पृथिव्यां वै तामिध्याता रसोत्थिताः) बलवर्णकरी तासां सिद्धिः सा रोगनाशिनी
 असंस्कार्यैः शरीरैश्च प्रजास्ताः स्थिरयौवनाः । तासां विशुद्धास्तंस्कल्पाज्जायन्ते मिथुनाः प्रजाः
 समं जन्म च रूपं च म्रियन्ते चैव ताः समम् । तदा सत्यमलोभश्च क्षमा तुष्टिः सुखं दमः ॥ ५९
 निर्विशेषास्तु ताः सर्वा रूपायुःशीलचेष्टितैः । अबुद्धिपूर्वकं वृत्तं प्रजानां जायते स्वयम् ॥ ६०
 अमृतृप्तिः कृतयुगे कर्मणोः शुभपापयोः । वर्णाश्रमव्यवस्थाश्च न तदाऽऽसन्न संकरः ॥ ६१
 अनिच्छाद्वेषयुक्तास्ते वर्तयन्ति परस्परम् । तुल्यरूपायुषः सर्वा अघपात्तमवर्जिताः ॥ ६२
 सुखमाया दशोकाश्च उत्पद्यन्ते कृते युगे । नित्यमहृष्टमनसो महासत्त्वा महाबलाः ॥ ६३

* धनुर्बिहान्तर्गतप्रन्यो ग. पुस्तके नास्ति । † इदमर्थं नास्ति ८. पुस्तके । + धनुर्बिहान्तर्गतप्रन्यः ख.
 घ. पुस्तकयोर्नास्ति । × धनुर्बिहान्तर्गतप्रन्यः ख. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. घ. ड. 'न्योन्यह' । २ घ. ड. 'सिन्नेयु' । ३ ड. 'मिति । त' । ४ ख. घ. ड. 'टका कु' । ५ ख.
 ड. 'वा सेव' । ६ ड. 'सृतात्' । त' । घ. 'सृताः । त' । ७ ख. ड. 'क्षयम्' । ८ ड. 'मनसा' । ९ घ. 'वायस' ।
 १० ड. 'स्वारासह' । ११ ख. ड. च ह्रस्वः । १२ ड. 'नवकुशः प्र' । १३ घ. 'विनाः प्र' । १४ ग. घ. ड.
 'सोमनाः । १५ क. 'शेषाः कृताः ।

लाभालाभौ न तास्वास्तां मित्रामित्रे प्रियाप्रिये । मनसा विषयस्तासां निरीहाणां प्रवर्तते ॥ ६४
 न लिप्सन्ति हि ताऽन्योन्यं नालुपृहन्ति चैव हि । ध्यानं परं कृतयुगे भेदायां ज्ञानमुच्यते ॥ ६५
 प्रवृत्तं द्वापरे यज्ञं (ज्ञो) दानं कलियुगे वरम् । सत्त्वं कृतं रजस्वेता द्वापरे तु रजस्तमौ ॥ ६६
 कलौ तमस्तु विज्ञेयं युगवृत्तवशेन तु । कालः कृते युगे त्वेष तस्य संख्या निबोधत ॥ ६७
 चत्वारि तु सहस्राणि वर्षाणौ तत्कृतं युगम् । संध्याशौ तस्य दिव्यानि शतान्यष्टौ च संख्याया
 तदा तासां बभूवाऽऽयुर्न च छैश्विपत्तयः । तैतः कृतयुगे तस्मिन्संध्यां हि गते तु वै ॥ ६९
 पादावशिष्टो भवति युगधर्मस्तु सर्वशः । संध्यायामप्यतीतायामन्तकाले युगस्य तु ॥ ७०
 पादतश्चावशिष्टे तु संध्याधर्मो युगस्य तु । एवं कृते तु निःशेषे सिद्धिस्त्वन्तर्दधे तदा ॥ ७१
 तस्यां च सिद्धौ भ्रष्टायां मानस्यामभवत्ततः । सिद्धिरन्या युगे तस्मिन्नेतायामन्तरे कृता ॥ ७२
 सर्गादौ या मयाऽष्टौ तु मानस्यो वै प्रकीर्तिताः । अष्टौ ताः क्रमयोगेन (ण) सिद्धयो यान्ति संक्षयम्
 कल्पादौ मानसी धेया सिद्धिर्भवति सा कृते । मन्वन्तरेषु सर्वेषु चतुर्युगविभागशः ॥ ७४
 वर्षाश्रमाचारकृतः कर्मसिद्धोद्भवः स्मृतः । संध्या कृतस्य पादेन संध्यापादेन चांशतः ॥ ७५
 कृतसंध्यांशका द्वेते त्रीन्हीन्पादान्परस्परान् । हसन्ति युगधर्मैस्ते तपःश्रुतबलायुषैः ॥ ७६
 ततः कृतांशे क्षीणे तु बभूव तदनन्तरम् । त्रेतायां युगमन्यत्तु कृतांशमपि सत्तमाः ॥ ७७
 तस्मिन्क्षीणे कृतांशे तु तच्छिष्टास्तु प्रजास्विह । कल्पादौ (*संप्रवृत्तायास्त्रेतायाः प्रमुखे तदा ॥
 प्रणश्यति तदा सिद्धिः कालयोगेन नान्यथा । तस्यां सिद्धौ मनष्टायामन्या सिद्धिरवर्तते ॥ ७९
 अंशं सौख्ये) प्रतिगते तदा मेघात्मना तु तौ । मेघेभ्यः स्तनयित्नुभ्यः प्रवृत्तं वृष्टिसर्जनम् ८०
 सकृदेव तया वृष्ट्या संयुक्ते पृथिवीतले । प्रादुरासंस्तदा तासां वृक्षास्तु गृहसंस्थिताः ॥ ८१
 सर्वप्रत्युपभोगस्तु तासां तेभ्यः प्रजायते । वनेयन्ति हि तेभ्यस्तास्त्रेतायुगमुखे प्रजाः ॥ ८२
 ततः कालेन महता तासामेव विपर्ययात् । रागलोभात्मको भावस्तदा ह्याकस्मिकोऽभवत् ॥ ८३
 पतद्भवति नारीणां जीवितान्ते तदाऽऽर्तवम् । तदा तद्वै न भवति पुनर्युगवलेन तु ॥ ८४
 तासां पुनः प्रवृत्तं तु मासे मासे तदार्तवम् । ततस्तेनैव योगेन वर्ततां मिथुने तदा ॥ ८५
 तासां तत्कालभावित्वान्मासि मास्युपगच्छताम् । अकाले ह्यार्तवोत्पत्तिर्भातपत्तिरजायत ॥ ८६
 विपर्ययेण तासां तु तेन कालेन भाविना । प्रणश्यन्ति ततः सर्वे वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः ॥ ८७
 तनस्तेषु मनष्टेषु विभ्रान्ता व्याकुलेन्द्रियाः । अभिध्यायन्ति तां सिद्धिं सत्याभिध्यायिनस्तद्वा
 प्रादुर्भव्युन्तामां च वृक्षास्ते गृहसंस्थिताः । वृक्षाणि च प्रमूयन्ते फलान्प्राभरणानि च ॥ ८९
 तेष्वेव जायते तामां गन्धवर्णरसान्वितम् । अमाशिकं महावीर्यं पुटके पुटके मधु ॥ ९०
 तेन ता वर्नेयन्ति स्म मुखे त्रेतायुगस्य वै । हर्षेणुष्टास्तया सिद्ध्या प्रजा च विगतज्वराः ॥ ९१
 पुनः कालान्तराण्य पुनर्लोभावृतास्तु ताः । वृक्षास्तान्यर्ग्यगृहन्त मधु वा माशिकं चलात् ॥ ९२

* भन्विहान्तर्गमन्यो ग. पुनर्तके नास्ति ।

१ ग. प्रवृत्ते । २ ग. 'लो गृह' । ३ ग. घ. ङ. 'त्रेता वि' । ४ ङ. तदा । ५ ङ. 'वतिष्टेयु म' । ६ ग.
 'मे कश्चि नला' । ७ ग. हृते । ८ ग. घ. ङ. 'देवा मि' । ९ ग. ङ. सिद्धिः । १० ग. 'लो मीमां प्रणिपति त' ।
 ११ ग. ग. ङ. 'वृष्टि म' । १२ ग. ग. घ. ङ. 'लो मि' । १३ घ. ग. य गु । १४ ग. घ. ङ. 'परोक्षम्' । १५ ङ.
 ५ । १६ ग. 'प्रवृत्त' ।

(चतुराश्रमविभागः)

तासां तेनापचारेण पुनर्लोककृतेन वै । प्रनष्टा मधुना सार्धं कल्पवृक्षाः कचित्कचित् ॥ ९३
 तस्यामेवाल्पशिष्टायां संध्याकालवशात्तदा । प्रावर्तन्त तदा तासां द्वंद्वान्यभ्युत्थितानि तु ॥ ९४
 शीतवातातपैस्तीव्रैस्ततस्ता दुःखिता भृशम् । द्वंद्वैस्ताः पीड्यमानास्तु चक्रुः शरणानि च ॥ ९५
 कृत्वा द्वंद्वप्रतीकारं निकेतानि हि भेजिरे । पूर्वं निकामचारास्ते अनिकेताश्च या भृशम् ॥ ९६
 यथायोग्यं यथाप्रीतिं निकेतेष्ववसन्पुनः । मरुधन्वसु निम्नेषु पर्वतेषु नदीषु च ॥ ९७
 संश्रयन्ति च दुर्गाणि धन्वानं शाश्वतोदकम् । यथायोगं यथाकामं समेषु विपमेषु च ॥ ९८
 आरब्धास्ते निकेता वै(नै) कर्तुं शीतोष्णवारणम् । ततः संस्थापयामास खेटानि च पुराणि च
 ग्रामांश्चैव यथाभागं तथैवान्तःपुराणि च । तासामायामविष्कम्भान्संनिवेशान्तराणि च ॥ १००
 चक्रुस्तदा यथाप्रज्ञं (*मित्रा मित्राऽऽत्मनोऽङ्गुलैः । मनुष्यानि प्रमाणानि तदा प्रभृति चकिरे
 यथाङ्गुलमदेशांस्त्रीन्हस्तकिष्कुधनूपि च । दश त्वङ्गुलपर्वणि) (+प्रदेशः संज्ञितस्तु तैः) ॥ १०२
 अष्टाङ्गुलः प्रदेशिन्या व्यासः प्रादेश उच्यते । तालः स्मृतो मध्यमया गोकर्णश्चाप्यनामया ॥
 कनिष्ठया वितस्तिस्तु द्वादशाङ्गुल उच्यते । रत्निरङ्गुलपर्वणि संखयया त्वेकविंशतिः ॥ १०४
 चतुर्विंशतिभिश्चैव हस्तः स्यादङ्गुलानि तु । किष्कुः स्मृतो द्विरत्निस्तु द्विचत्वारिंशदङ्गुलम्(?) ॥
 चतुर्हस्तं धनुर्दण्डो नालिकायुगमेव च । धनुःसहस्रे द्वे तत्र गण्यतिस्तेर्विभाव्यते ॥ १०६
 अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनं तैर्निरुच्यते । एतेन योजनेनैव संनिवेशस्ततः कृतः ॥ १०७
 चतुर्णामेव दुर्गाणां स्वसमुत्थानि त्रीणि तु । चतुर्थं कृत्रिमं दुर्गं तस्य वक्ष्याम्यहं विधिम् ॥ १०८
 सौधोच्चवमप्राकारं सर्वतश्चातकावृतम् । तदेकं स्वस्तिकद्वारं कुमारीपुरमेव च ॥ १०९
 स्रोतसीसंहतद्वारं निखातं पुनरेव च । हस्ताष्टौ च दश श्रेष्ठा नवाष्टौ वाऽपरे मताः ॥ ११०
 खेटानां नगराणां च ग्रामाणां चैव सर्वशः । त्रिविधानां च दुर्गाणां पर्वतोदकबन्धनम् ॥ १११
 त्रिविधानां च दुर्गाणां विष्कम्भायाममेव च । योजनानां च विष्कम्भमष्टभागार्धमायतम् ॥ ११२
 परमार्धार्धमायामं प्रागुदकमवणं पुरम् । छिन्नकर्णं विकर्णं तु व्यञ्जनं कृतसंस्थितम् ॥ ११३
 वृत्तं हीनं च दीर्घं च नगरं न प्रशस्यते । चतुरस्रार्जवं दिक्स्थं प्रशस्तं वै* पुरं पुरम् ॥ ११४
 चतुर्विंशतिरायं तु हस्तानष्टशतं परम् । अत्र मध्यं प्रशंसन्ति हस्वोत्कृष्टविचित्रितम् ॥ ११५
 अथ किष्कुशतान्यष्टौ ग्राह्यमुख्यं निवेशनम् । नगरार्धविष्कम्भं खेटं ग्रामं ततो बहिः ॥ ११६
 नगराद्योजनं खेटं खेटाङ्गाम्रोऽर्धयोजनम् । द्विक्रोशं परमा सीमा क्षेत्रसीमा चतुर्धनुः ॥ ११७
 विंशद्वनूपि विस्तीर्णो दिशां मार्गस्तु तैः कृतः । विंशद्वनूप्याममार्गः सीमामार्गो दशैव तु ॥ ११८
 धनूपि दश विस्तीर्णः श्रीमान्नाजपथः स्मृतः । नृवाजिरथनागानामसंचाधः सुसंचरः ॥ ११९
 धनूपि चैव चत्वारिंशत्पथस्तु तैः कृताः । गृहस्थपथपरध्याश्च द्विकाश्चाप्युपरध्यकाः ॥ १२०
 घण्टापथश्चतुष्पादस्त्रिपदं च गृहान्तरम् । वृत्तिमार्गोऽस्त्वर्धपदं प्राग्वंशः पदिकः स्मृतः ॥ १२१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'दा । वर्ततां तु त' । २ ख. घ. ङ. 'द्वद्वत्सु सुनि' । ३ ख. घ. 'योग्यं य' । ४ क. भृ-
 दस्य प्र' । ५ ख. ग. 'द्वगुण' । ६ ङ. 'ध' । स्ववर्क । ७ ख. ग. 'सिद्धं द्वा' । ८ क. च । 'श्रोतसीमह त' । ९ क.
 'दक्षप्रवरं पुर' । १० क. 'वै परं पर' । ११ क. 'मुख्यनि' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'सोऽर्धतः । न' ।
 १३ ख. 'ध्याद' ।

अवस्करं परीवाहं पदमात्रं समन्ततः । कृतेषु तेषु स्थानेषु पुनश्चकृर्गृहाणि वै ॥ १२२
यथा ते पूर्वमासन्वै वृक्षास्तु गृहसंस्थिताः । तथा कर्तुं समारब्धाश्चिन्तयित्वा पुनः पुनः १२३
वृक्षाश्चैव गताः शाखा न ताश्चैव परागताः । अन ऊर्ध्वं गताश्चान्या एवं तिर्यग्गताः पुरा १२४
युद्ध्वाऽन्विष्यंस्तथा न्यायो वृक्षशाखा यथा गताः । तथा कृतास्तु तैः शाखास्तस्माच्छा-
लास्तु ताः स्मृताः ॥ १२५
एवं प्रसिद्धाः शाखाभ्यः शालाश्चैव गृहाणि च । (*तस्मात्ता वै स्मृताः शालाः शालात्वं चैव
तासु तत् ॥ १२६
प्रसीदति मनस्तासु मनैः प्रसादयन्ति ताः ।) तस्माद्गृहाणि शालाश्च प्रासादाश्चैव संक्षिताः १२७
कृत्वा द्वंद्वोपघातांस्तान्वातार्त्तापायमचिन्तयन् । नष्टेषु मधुना सार्धं कल्पवृक्षेषु वै तदा ॥ १२८
विषादव्याकुलास्ना वै प्रजास्तृष्णाक्षुधात्मिकाः । ततः प्रादुर्भवौ तासां सिद्धिस्त्रेतायुगे पुनः ॥
वार्तार्थसाधिकाऽप्यन्या वृत्तिस्तासां हि कापतः । तासां वृष्ट्युदकानीह यानि निम्नैर्गतानि तु ॥
+वृष्ट्या तदभवत्स्रोतः खातानि निम्नगाः स्मृताः । एवं नद्यः प्रवृत्तास्तु द्वितीये वृष्टिसर्जने १३१
ये परस्तादपां स्तोका आपन्नाः पृथिवीतले । अपां भूमेश्च संयोगादोपध्यस्तासु चाभवन् ॥ १३२
पुष्पमूलफलिन्यस्तु औपध्यस्ताः मज्जिरे । अफालकृष्टाश्चानुक्ता ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ १३३
प्रतुपुष्पफलाश्चैव वृक्षा गुल्माश्च जम्बिरे । प्रादुर्भावश्च त्रेतायां वार्तायामौपध्यस्तु ॥ १३४
तेनौपधेन वर्तन्ते प्रजास्त्रेतायुगे तदा । ततः पुनरभूतासां रागो लोभश्च सर्वशः ॥ १३५
अर्धस्यभाविनाऽर्धेन त्रेतायुगवशेन तु । ततस्ताः पर्यगृह्णन्त नदीक्षेत्राणि पर्वतान् ॥ १३६
वृक्षाः गुल्मौपधीश्चैव प्रसङ्गे तु यथावलम् । सिद्धात्मानस्तु ये पूर्व व्याख्याताः श्रीकृते मया १३७
ब्रह्मणा मानवास्ते वा उत्पन्नौ योजनादिह । श्रान्ताश्च शुष्मिणश्चैव कर्मिणो दुःखिनस्तदा १३८
ततः प्रवर्तमानास्ते त्रेतायां जम्बिरे पुनः । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा द्वौहिजनास्तथा १३९
भाविताः पूर्वजातीषु कर्मभिश्च शुभाशुभैः । इतस्तेभ्यो बला ये तु सत्यशीला हार्दिसकाः १४०
चीतलोभा जितात्मानो निवसन्ति स्म तेषु वै । प्रतिगृह्णन्ति कुर्वन्ति तेभ्यश्चान्येऽल्पतेजसः १४१
तेषां कर्माणि कुर्वन्ति तेभ्यश्चैवावलास्तु ये । परिचर्यास्व(सु)वर्तन्ते तेभ्यश्चान्येऽल्पतेजसः १४२
एवं विप्रतिपक्षेषु प्रपन्नेषु परस्परम् । तेन दोषेण तेषां ता औपध्यो मीपतां तदा ॥ १४३
भ्रमेष्टा हियमाणा वै मुष्टिभ्यां सिकता यथा । अग्रसद्भ्युगबलाद्ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश ॥ १४४
फलं गृह्णन्ति पुणैश्च पुष्पं पत्रैश्च याः पुनः । ततस्तासु प्रनष्टासु विश्रान्तास्ताः प्रजास्तदा १४५

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थो ह. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थस्थाने “ वृष्ट्या निम्ना निरभवत्स्रोतःखातानि निम्नगा”
इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. ङ. “वार प” । २ घ. ते सर्वमासान्वै । ३ ख. ग. घ. वृक्षाश्चैव । ४ ख. ग. घ. ङ. वृक्षाऽन्विष्य
तथा न्याया वृ । ५ ख. ग. घ. ङ. गता । त । ६ घ. शाखात्वं । ७ ग. घ. न. प्रासादयथ ताः । ८ ख. घ. ङ.
‘साधकाऽप्यन्या वृष्टिस्ता’ । ९ ख. ङ. वृक्षम् । १० ङ. वश्यमा । ११ घ. ‘वितार्थ’ । १२ क. ‘सह’ तु । १३ ग.
घ. ङ. सिद्धात्मा । १४ क. ख. ग. घ. प्राकृते । १५ ख. घ. ङ. ‘ह्यथो मा । १६ ख. ‘ना यज’ । घ. ‘द. ‘मा
येज’ । १७ ङ. द्वौहिज’ । १८ ख. घ. ‘वितार्थ’ । १९ घ. प्रहृष्टा । २० ख. २ । शङ्कित । २१ ख. ग. घ. ङ. ‘थ
६ छैः प’ ।

(चतुराश्रमविभागः)

स्वयंभुवं प्रभुं जग्मुः क्षुधाविष्टाः प्रजापतिम् । वृत्तार्थमभिलिप्सन्त आदौ त्रेतायुगस्य तु ॥१४६॥
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्ज्ञात्वा तासां मनीषितम् । युक्तं प्रत्यक्षदृष्टेन दर्शनेन विचार्य च ॥ १४७॥
 प्रस्ताः पृथिव्या ओषध्यो ज्ञान्वा प्रत्यदुद्वृणुनः । कृत्वा वनसं सुमेरुं तु दुदोह पृथिवीमिमाम् ॥
 दुग्धेयं गौस्तदा तेन बीजानि पृथिवीतले । जज्ञिरे तानि बीजानि ग्राम्यारण्यास्तु ताः पुनः ॥
 ओषध्यः फलपाकान्ताः सप्तसप्तदशास्तु ताः । ब्रीहयश्च यवाश्चैव [शृगोधूमा अणवस्तिलाः ॥
 (+मियंगवो हृदाराश्च कारूपाश्च सैवी(ती)नकाः । मापा मुद्गा मसूराश्च निष्पावाः सकुलत्थकाः
 औदक्यथणकाश्चैव सप्तसप्तदशाः स्मृताः । इत्येता ओषधीनां तु ग्राम्याणां जातयः स्मृताः ॥
 ओषध्यो यज्ञियाश्चैव] ग्राम्यारण्याश्चतुर्दश । ब्रीहयः सयवा मापा गोधूमा अणवस्तिलाः) ॥१५३॥
 मियंगुसप्तमा ह्येते अष्टमी तु कुलत्थिका । श्यामाकास्त्वथ नीवारा जतिलाः सगवेधुकाः ॥१५४॥
 कुरुविन्दा वेणुयवास्तथा मर्कटकाश्च ये । ग्राम्यारण्याः स्मृता ह्येता ओषध्यस्तु चतुर्दश ॥१५५॥
 उत्पन्नाः प्रथमा ह्येता आदौ त्रेतायुगस्य तु । अकालकृष्टा ओषध्यो ग्राम्यारण्यास्तु सर्वशः ॥
 वृक्षा गुल्मलता वल्ली वीरुधस्तृणजातयः । मूलैः फलैश्च रोहिण्यो गृह्यन्तुर्वै जायते(?) ॥१५७॥
 पृथ्वी दुग्धा तु बीजानि यानि पूर्वं स्वयंभुवा । क्रतुपुष्पफलास्ता वै ओषध्यो जज्ञिरे त्विह ॥
 यदा प्रकृष्टा ओषध्यो न प्ररोहन्ति ताः पुनः । ततः स तासां वृत्त्यर्थं वार्तोपायं चकार ह ॥१५९॥
 ब्रह्मा स्वयंभूर्भगवान्देष्टुं सिद्धिं तु कर्मजाम् । ततः प्रभृत्यथौषध्यः कृष्टपच्यास्तु जज्ञिरे ॥१६०॥
 संसिद्धायां तु वार्तायां ततस्तासां स्वयंभुवा । मर्यादाः स्थापयामास यथारब्धाः परस्परम् ॥
 ये वै परिग्रहीतारस्तासामांशं निविधात्मकाः । श्तेरेषां कृतव्रणाः स्थापयामास क्षत्रियान् ॥१६२॥
 उपतिष्ठन्ति ये तान्वै यावन्तो निर्भयास्तथा । सत्यं ब्रह्म यथा भूतं भवन्तो ब्राह्मणैश्च ते १६३॥
 ये चान्येऽप्यवलाक्तेषां वैश्वसं कर्म संस्थिताः । कीर्त्तयन्ति नाशयन्ति स्म पृथिव्यां प्रागतन्द्रिताः
 वैश्वानेव तु तानाहुः कीनाशान्द्रुत्तिसाधकान् । शोचन्तश्च द्रवन्तश्च परिचर्यासु ये रताः ॥१६५॥
 निस्तेजसोऽल्पवीर्याश्च शूद्रास्तानब्रवीत्तु सः । तेषां कर्माणि धर्माश्च ब्रह्मा तु व्यदधात्प्रभुः ॥
 संस्थितौ प्राकृतायां तु चातुर्वर्णस्य सर्वशः । पुनः प्रजास्तु ता मोहोत्तान्धर्मन्तानपालयन् ॥
 वर्णधर्मैरजीवन्त्यो व्यरुध्यन्त परस्परम् । ब्रह्मा तमर्थं वैदध्वा १ याथातथ्येन वै प्रभुः ॥ १६८॥
 क्षत्रियाणां घलं दण्डं युद्धमाजीवमादिशत् । याजनोन्वापनं चैव तृतीयं च प्रतिग्रहम् ॥ १६९॥
 ब्राह्मणानां विभुस्तेषां कर्माण्येतान्यथाऽऽदिशत् । पाशुपाल्यं वाणिज्यं च कृषिं चैव विशां ददौ
 शिल्पाजीवं श्रुतिं चैव शूद्राणां व्यदधात्प्रभुः । सामान्यानि तु कर्माणि ब्रह्मक्षत्रविशां पुनः ॥
 यजनाध्ययनं दानं सामान्यानि तु तेषु १ । कर्माजीवं ततो दत्त्वा तेभ्यश्चैव परस्परम् ॥ १७२॥
 लोकान्तरेषु स्थानानि तेषां सिद्ध्याऽर्द्धदात्प्रभुः । माजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रियाव्रताम्

* एतद्विद्वान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. द. 'रणस' । २ ख. 'सचीन' । ३ ख. ग. 'भाऊन्य' । ४ ख. 'ब साणसप्तद' । ५ ख. घ. 'विन्दो
 वे' । ६ ख. ग. द. 'यम ह्ये' । ७ ख. ग. घ. द. 'वृक्षगुल्मलतावत्स्यो वी' । ८ ख. घ. द. 'क्ष यः फल्म्' । ९ ग.
 घ. द. 'बन्धु-सि' । १० ख. 'मासास्त्वयमिन्द्रा' । ११ द. 'सन्ववात्मिका' । १२ द. 'णास्तु ये । ये । घ. 'णास्तु ते ।
 १३ क. 'वैयस' । १४ घ. 'नाश ना' । १५ द. 'शाश्वरा' । १६ द. 'तौ प्रकृता' । १७ ग. द. 'हान्त्वमर्हान्त्वान्वपा' ।
 १८ ख. द. 'युद्धा' । १९ घ. द. 'तु यथा त' । २० ख. ग. घ. द. 'नाध्ययनं' । २१ ख. ग. घ. द. 'दे' । २२ क.
 'ददम' ।

स्थानमैन्द्रं क्षत्रियाणां सद्भागेष्वपलौघिनाम् । वैश्यानां मारुतं स्थानं स्वधर्ममुपजीविनाम् ॥ १७४ ॥
 गान्धर्वं शूद्रजातीनां प्रतिचारेण तिष्ठताम् । स्थानान्येतानि वर्णानां व्यत्याचारवर्ता स्वयम् ॥
 सतः स्थितेषु वर्णेषु स्थापयामास चाऽऽश्रमान् । गृहस्थो ब्रह्मचारित्वं वानप्रस्थं सभिक्षुकम् ॥
 आश्रमाश्रमुरो ह्येतान्पूर्वमास्थापयत्प्रभुः । वर्णकर्माणि ये कोचत्तेषामिह न कुर्वते ॥ १७५ ॥
 कुतः कर्माक्षितिं प्राहुराश्रमस्थानवासिनः । ब्रह्मा तान्स्थापयामास आश्रमान्नाम नामतः ॥ १७६ ॥
 निर्देशार्थं ततस्तेषां ब्रह्मा धर्मानर्भोपेत । मस्यानानि च तेषां वै यमांश्च नियमांश्च ह ॥ १७७ ॥
 चातुर्वर्णात्मकः पूर्वं गृहस्थश्चाऽऽश्रमः स्मृतः । त्रयाणामाश्रमाणां च प्रतिष्ठा योनिरेव च ॥ १७८ ॥
 यथाक्रमं प्रवक्ष्यामि यमैश्च नियमैश्च ते ॥ दाराग्रयोऽथाऽऽतिथेय इत्याश्चाद्वक्रियाः प्रजाः ॥ १७९ ॥
 इत्येष वै गृहस्थस्य समासाद्वर्गसंग्रहः । दण्डी च मेखली चैव द्वयः शायी तथा जट्टी ॥ १८० ॥
 गुरुगृध्रपणं भैक्ष्यं विर्यायं ब्रह्मचारिणः । चौरपञ्चाजिनानि स्पर्धान्यमूलफलौघम् ॥ १८१ ॥
 लभे संध्ये वगाहश्च होमधारणवासिनाम् । आसन्नभुसले भैक्षमस्तेषां शौचमेव च ॥ १८२ ॥
 अग्रमादोऽव्यवायश्च दया भूतेषु च क्षमा । अकोधो गुरुगृध्रा सत्यं च दक्षमं स्मृतम् ॥ १८३ ॥
 दशलक्षणको द्वेप धर्मः प्रोक्तः स्वर्गभुवा । भिक्षोर्व्रतानि पञ्चात्र पञ्चैवोपव्रतानि च ॥ १८४ ॥
 आचारशुद्धिर्विनयः शौचं चाप्रतिकर्म च । सम्यग्दर्शनमित्येवं पञ्चैवोपव्रतान्यपि ॥ १८५ ॥

ध्यानं समाधिर्मनसेन्द्रियाणां ससामरैर्भैक्ष्यपथोपगम्य ।

मौनं पवित्रोपचितैर्भिक्षुक्तिः परिव्रैजो धर्ममिदं वदन्ति ॥

१८६

सर्वे ते श्रेयसे प्रोक्ता आश्रमा ब्रह्मणा स्वयम् । सत्याजर्वं तपः क्षान्तिर्योगेज्वा दमपूर्विका ॥
 वेदोः साहाय्य यज्ञाश्च व्रतानि नियमाश्च ये । न सिध्यन्ति प्रदुष्टस्य भावदोष उपागते ॥ १९० ॥
 बहिः कर्माणि सर्वाणि प्रसिध्यन्ति कदाच न । अन्तर्भावप्रदुष्टस्य कुर्वतोऽपि पराक्रमान् ॥ १९१ ॥
 सर्वस्वमपि यो दद्यात्कलुषेणान्तरात्मना । न तेन धर्मभाक्स स्याद्ब्राह्म एवात्र कारणम् ॥ १९२ ॥
 एवं देवाः सपितर ऋषयो मनवस्तथा । तेषां स्थानममुष्मिस्तु संस्थितानां प्रचक्षते ॥ १९३ ॥
 अष्टाशीतिसहस्राणि ऋषीणामुर्ध्वरेतसाम् । स्मृतं तु तेषां तत्स्थानं तदेव गुरुवासिनाम् ॥ १९४ ॥
 सप्तर्षीणां तु यत्स्थानं स्मृतं तद्वै दिवौकसाम् । प्राजापत्यं गृहस्थानां न्यासिनां ब्रह्मणा भैक्ष्यम् ॥ १९५ ॥
 योगिनाममृतं स्थानं नानाधीनां न विद्यते । स्थानान्पाश्रमिणां तानि ये स्वधर्मे क्ववस्थिताः ॥
 चत्वार एते पन्थानो देवयाना विनिमिताः । ब्रह्मणा लोकतत्रेण आद्ये सन्वन्तरे भुवि ॥ १९७ ॥
 पन्थानो देवयानाय तेषां द्वारं रविः स्मृतः । तथैव पितृयानानां चन्द्रमा द्वारमुच्यते ॥ १९८ ॥
 एवं वर्णाश्रमाणां वै प्रविभागे कृते तदा । यदाऽस्य न व्यवर्तन्त प्रजा वर्णाश्रमात्मिकाः ॥ १९९ ॥
 ततोऽन्या मानसीः सोऽथ ज्ञेतामध्येऽष्टजल्पजाः । आत्मनः स्वशरीराच्च तुरयाश्चैवाऽऽत्मना तु वै
 तस्मिन्नेतायुगे त्वाद्ये मध्यं मासे क्रमेण तु । ततोऽन्या मानसीस्तत्र प्रजाः सप्तं प्रचक्रवे ॥ २०१ ॥

१ ख. "न्यायम्" । २ ख. ग. घ. ङ. "रित्रं वा" । ३ ख. ग. ङ. "ते । कृतक" । ङ. "ते । कृतवर्णाक्षि" ।
 ४ ङ. "भावतः । प्र" । ५ ख. ग. घ. "वतः । प्र" । ६ ख. "स्थानाऽऽश्र" । ग. घ. "स्थानाश्र" । ७ ङ. ग. घ. ङ.
 ते । ८ क. "गार्ह" । ९ ख. ग. घ. ङ. "मुसले" । १० क. घ. "दिनियमः शौच च प्र" । ११ ख. ग. ङ. "भैक्षम्" ।
 १२ ख. ग. घ. ङ. "मते धर्ममिदं च" । १३ ख. ग. ङ. "वेदायामथ य" । घ. "वेदायामथ य" । १४ क. शयः ।
 १५ ङ. "वजातमि" ।

(देवादिसृष्टिकथनम्)

ततः सत्त्वरजोद्रिक्ताः प्रजाः सोऽध्यासृजत्प्रभुः । धर्मार्थकाममोक्षाणां चार्तायाश्चैव साधिकाः ॥
 देवश्च पितरश्चैव ऋषयो मनुवस्तथा । युगानुरूपा धर्मेण यैरिमा विचिताः प्रजाः ॥ २०३
 उपस्थिते तदा तस्मिन्प्रजाधर्मे स्वयंभूवः । अभिदध्यौ प्रजाः सर्वा नानारूपास्तु मानसीः २०४
 पूर्वोक्ता या मया तुभ्यं जनलोकं समाश्रिताः । कलेश्जीते तु ते ह्यासन्देवाद्यास्तु प्रजा इह २०५
 ध्यायतस्तस्य ताः सर्वाः संप्रत्यर्थमुपस्थिताः । मन्वन्तरक्रमेणैह कनिष्ठे प्रथमे मताः ॥ २०६
 रूपात्याऽनुवन्धैस्तैस्तस्तु सर्वार्थरिह भाविताः । कुशलाकुशलप्रायैः कर्मभिस्तैः सदा प्रजाः २०७
 तत्कर्मफलशेषेण उपपृन्थाः प्रजज्ञिरे । देवासुरपितृत्वैश्च पशुपक्षिसरीसृपैः ॥ २०८
 वृक्षनारिकीटैस्तैस्तैर्भावैरुपस्थिताः । आधीनार्थं प्रजानां च आत्मनो वै विनिर्ममे ॥ २०९

इति धीमहापुराणे वायुप्रोक्ते चतुराश्रमविभागकथन नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७८७

अथ नवमोऽध्यायः ।

देवादिसृष्टिकथनम् ।

सूत उवाच—

ततोऽभिध्यायतस्तस्य जज्ञिरे मानसी(स)प्रजाः । तच्छरीरसमुत्पन्नैः कार्यैस्तैः कारणैः सह ॥ १
 क्षेत्रज्ञाः समवर्तन्त गात्रेभ्यस्तस्य धीमतः । ततो देवासुरपितृन्मानवं च चतुष्टयम् ॥ २
 सिसृक्षुरर्न्भात्येतांश्च स्वात्मना समग्रयुजत् । युक्तात्मनस्ततस्तस्य ततो मोक्षा स्वयंभुवा ॥ ३
 तमभिध्यायतः सर्गं मयत्नोऽभूत्प्रजापतेः । ततोऽस्य जघनात्पूर्वमसुरा जज्ञिरे सुताः ॥ ४
 असुः प्राणः स्मृतो विप्रैस्तज्जन्मानस्ततोऽसुराः । यया सृष्टाः सुरास्तन्वा तां तनुं स व्यपो(पौ)हत
 साऽपविद्धा तनुस्तेन (*सद्यो रात्रिरजायत । सा तपोबहुला यस्मात्ततो रात्रिस्त्रिपायिका ॥ ५
 आहृतास्तमसा रात्रौ प्रजास्तस्मात्स्वयंभुवः । दृष्ट्वा सुरास्तु देवेशस्तनुमन्यामपद्यत ॥ ७
 अर्वाँक्तां सत्त्वबहुलां ततस्तां सोऽभ्यग्रयुजत् । ततस्तां युज्यतस्तस्य भिषमासीत्प्रभोः किल ८
 ततो मुखे समुत्पन्ना दीव्यतस्तस्य देवताः । यतोऽस्य दीव्यतो जातास्तेन देवाः प्रकीर्तिताः ९
 घातुर्दिधीति यः प्रोक्तः ऋषिदामां स विभाव्यते । तस्यां तन्वां तु दिव्यायां जज्ञिरे तेन देवताः
 देवान्छृष्ट्वाऽथ देवेशस्तनुमन्यामपद्यत । †उत्सृष्टा सा तनुस्तेन सद्यो हस्तादजायत ॥ ११
 †तस्मादहःकर्मयुक्तो देवताः समुपासते । सत्त्वमात्रात्मिकां देवस्ततोऽर्न्भां सोऽभ्यपद्यत ॥ १२
 पितृवन्मन्यमानस्तान्पुत्रान्भाध्यायत प्रभुः । पितरो ह्युपपन्नाभ्यां रात्र्यद्वोरन्तराऽसृजत् ॥ १३
 तस्मात्ते पितरो देवाः पुत्रत्वं तेन तेषु तत् । यया सृष्टास्तु पितरस्तां तनुं स व्यपो(पौ)हर्त ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो यः पुस्तके नास्ति । † इदमर्थं क. ख. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. ख. ग. पुस्तकेषु ।

* १ ख. साधनाः । २ ग. विनिताः । ३. विपिताः । ४ ग. 'सुरा' । ५ ग. 'मुतास्त्रि' । ६ ख. 'यया म' ।
 ६. 'ययातानु' । ७ ख. घ. 'न्यानुयां च' । ८. 'सद्य' । ९. ग. घ. 'मात्राः स्व' । १०. 'विप्रास्त' । ११. क.
 घ. । १२. ग. 'यं त्युत' । १३. ख. 'व्यक्तं सा च बहुला तत' । १४. ख. 'तत्' । १५. 'सा' ।

साऽपविद्धा तनुस्तेन सद्यः संध्या प्रह्लाजायत । तस्मादहस्तु देवानां रात्रिर्था साऽऽमुरी स्मृता
 तयोर्मध्ये तु वै पैत्री या तनुः मा गरीयसी । तस्माद्देवामुगः सर्वं ऋपयो मनवस्तथा ॥ १६
 ते युक्तास्तामुपामन्ते ब्रह्मणो मध्यमां तनुम् । ततोऽन्यां स पुनब्रह्मा तनुं वै प्रत्यपद्यत ॥ १७
 रजोमात्रात्मिकायां तु मनसा सोऽसृजत्प्रभुः । रजःप्रायात्ततः सोऽथ मानसानसृजत्स्मृतान् १८
 मनसस्तु ततस्तस्य मानसा(स्यो) जज्ञिरे प्रजाः । [*दृष्ट्वा पुनः प्रजाश्चापि स्वां तनुं तामपी(पौ)हत
 साऽपविद्धा तनुस्तेन ज्योत्स्ना सद्यस्त्वजायत । तस्माद्भवन्ति संहृष्टा ज्योत्स्नाया उद्भवे प्रजाः]
 इत्येतास्तनवस्तेन व्यपविद्धा महात्मना । सद्यो रात्र्यहनी चैव संध्या ज्योत्स्ना च जज्ञिरे ॥ २१
 ज्योत्स्ना संध्या तथाऽहश्च सत्त्वमात्रात्मकं स्वयम् । तमोमात्रात्मिका रात्रिः सा वै तस्मान्निपात्मिका
 तस्माद्देवा दिव्यैर्तन्वा हृष्टाः सृष्टा मुक्तास्तु वै । यस्मात्तेषां दिवा जन्म बलिनस्तेन ते दिवा ॥
 तन्वा यदसुरात्रात्रौ जयनादसृजन्प्रभुः । प्राणेभ्यो-रात्रिजन्मानो ह्यमक्षा निशि तेन ते ॥ २४
 एतान्येव भविष्याणां देवानामसुरैः सह । पितॄणां मानवानां च अतीतानागतेषु वै ॥ २५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु निमित्तानि भवन्ति हि । ज्योत्स्ना रात्र्यहनी संध्या चत्वार्याभासितानि वै ॥
 भान्ति यस्मात्ततोऽभा(म्भां)सि भासब्दोऽयं मनीषिभिः । व्याप्तिदीप्त्यां निगदितः पुनश्चाऽऽह
 प्रजापतिः ॥ २७

सोऽम्भांस्वेतानि दृष्ट्वा तु देवदानवमानवान् । पितॄंश्च वाऽसृजत्सोऽन्यानात्मनो धिर्बुधान्पुनः २८
 तामुत्कृत्य तनुं कृत्स्नां ततोऽन्यामसृजत्प्रभुः । मूर्ते रजस्तमःप्रायां पुनरेवाभ्ययूयजत् ॥ २९
 अन्धकारे क्षुधाविष्टस्ततोऽन्यां सृजते पुनः । तेन सृष्टाः क्षुधात्मानस्तेऽम्भांस्वादातमुद्यताः ॥ ३०
 अम्भांस्वेतानि रक्षाम उक्तवन्तश्च तेषु च । राक्षसास्ते स्मृता लोके क्रोधात्मानो निशाचराः ॥
 येऽनुवन्तिष्णुमोऽम्भांसि तेषां हृष्टाः परस्परम् । तेन ते कर्षणा यज्ञा शुद्धकाः क्रूरकर्मिणः ॥ ३२
 रक्षणे पालने चापि धातुरेष विभाव्यते । य एष क्षितिधातुर्वै क्षयणे संनिरुच्यते ॥ ३३
 तान्दृष्ट्वा ह्यभियेणास्य केशाः शीर्यन्तः(१) धीमतः । शीतोष्णाश्चोच्छ्रिता बध्ध्वै तदाऽरोहन्त तं प्रभुम्
 हीना मच्छिरसो व्याला यस्माच्चैवापसर्पिताः । (+व्यालात्मानः स्मृता व्याली हीनत्वादहयः
 स्मृताः ॥ ३५

पञ्चत्वात्पञ्चगाश्चैव सर्पाश्चैवापसर्पिणः ।) तेषां पृथिव्यां निलयाः सूर्याचन्द्रमसोरधः ॥ ३६
 तस्य क्रोधोद्भवो योऽसावग्निर्गर्भमुदाकूणः । स तु सर्पसहोत्पन्नानाविवेश विषात्मकान् ॥ ३७
 सर्पांसृष्ट्वा ततः क्रोधात्क्रोधात्मा(त्म)नो विनिर्ममे । वर्णेन कपिशोनेगास्ते भूताः पिशिताशनाः
 भूतत्वात्ते स्मृता भूताः पिशाचाः पिशिताशनाद्वै । घयन्तो गास्त्वतस्तस्य गन्धर्वा जज्ञिरे तर्दो ॥
 घयतीत्येष धातुर्वै पानार्थं परिपठ्यते । पिबन्तो जज्ञिरे गास्तु गन्धर्वास्तेन ते स्मृताः ॥ ४०

* एतद्विद्वान्तर्गतग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतश्लोको न दृश्यते ख. ग घं पुस्तकेषु ।

१ घ. प्रयम् । २ ख. दिवा तन्वा दृष्ट्वा सृ । ग. दिव्यतत्त्वदृष्टाः सृ । घ. दिवा तन्वा दृष्ट्वा सृ । ड. दिवात-
 त्वादृष्टान्मृष्टा । ३ क. 'तत्त्वा ह' । ४ ख ग घ ड. जज्ञिः । प्रा । ५ क. सर्वेण । ६ ख विविधातुः । घ. 'विवि-
 धान्पु' । ७ ख. घ. ड. 'तोऽन्यां प्राप्य स प्रभुः' । ८ ख. वै । ग घ ये । ड. ते । ९ ड. 'कर्मण' । १० ख. ग.
 'वीक्ष्यपणे । घ. 'वीक्ष्यते' । ११ क. 'लादीन' । १२ ड. 'पांशान्पु' । १३ क. च. 'तु' । चयनो गा' । १४ क.
 'दा । व्याय' । १५ क. ग. 'वै यात्रायि' ।

संकल्पं चैव धर्मं च पूर्वेषामपि पूर्वजः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७१
 सनन्दनं ससनकं विद्वांसं च सनातनम् । सनत्कुमारं च विभुं सनकं च सनन्दनम् ॥ ७२
 न ते लोकेषु सज्जन्ते निरपेक्षाः सनातनाः । सर्वे ते ह्यागतज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ ७३
 तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकवृत्तानुकारणात् । हिरण्यगर्भो भगवान्परमेष्ठी ह्यचिन्तयत् ॥ ७४
 तस्य रोपात्समुत्पन्नः पुरुषोऽर्कसमद्युतिः । अर्धनारीनरवपुस्तेजसा ज्वलनोपमः ॥ ७५
 सर्वं तेजोमयं जातमादित्यसमतेजसम् । विभजाऽऽत्मानमित्युक्त्वा तत्रैवान्तरधीयत् ॥ ७६
 एवमुक्त्वा द्विधा भूतः पृथक्स्त्री पुरुषः पृथक् । स चैकादशधा जज्ञे अर्धमात्मानमीश्वरः ॥ ७७
 तेनोक्तास्ते महात्मानः सर्वे एव महात्मना । जगतो बहुलीभावमधिकृत्य हितैषिणः ॥ ७८
 लोकवृत्तान्तहेतोर्हि प्रयतध्वमतन्द्रिताः । विश्वं विश्वस्य लोकस्य स्थापनाय हिताय च ॥ ७९
 एवमुक्तास्तु रुरुदुर्दुबुधश्च समन्ततः । रोदनाद्भवणाच्चैव रुद्रा नाञ्जैति विश्रुताः ॥ ८०
 यैर्हि व्याप्तमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तेषामनुचरा लोके सर्वलोकेपरायणाः ॥ ८१
 नैकनागापुतबला विक्रान्ताश्च गणेश्वराः । तत्र या सा महाभागा शंकरस्यार्धकायिनी ॥ ८२
 मागुक्तौ न मया तुभ्यं स्त्री स्वयंभोर्मुखोद्भवा । कायार्धं दक्षिणं तस्याः शुक्लं वामं तथाऽसितम् ॥
 आत्मानं विभजस्वेति सोक्ता देवी स्वयंभुवा । सौ तु प्रोक्ता द्विधा भूता शुक्ला कृष्णा च वै द्विजाः
 तस्या नामानि वक्ष्यामि शृणुध्वं सुसमाहिताः । स्वाहा स्वधा महाविद्या मेधा लक्ष्मीः सरस्वती
 अँपर्णा चैकँपर्णा च तथा स्यादैव पाटला । उमा हैर्मवती पृष्ठी कल्याणी चैव नामतः ॥ ८६
 रुपातिः प्रज्ञा महाभागा लोके गौरीति विश्रुता । विश्वरूपमयाऽऽर्षयाः पृथग्देहिभावनात् ॥
 शृणु संक्षेपतस्तस्या यथावदनुपूर्वशः । प्रकृतिनियता रौद्री दुर्गा भद्रा प्रमाथिनी ॥ ८८
 कालरात्रिर्महामाया रेवती भूतनायिका । द्वापरान्तविकारेषु देव्या नामानि मे शृणु ॥ ८९
 गौतमी कौशिकी आर्या चण्डी कात्यायनी सती । कुमारी यादवी देवी वरदा कृष्णपिङ्गला ॥
 पार्श्वार्धैर्ध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी । माहेन्द्री चेन्द्रभगिनी वृषकैर्न्यैकवासिनी ॥ ९१
 अपराजिता बहुभुजा प्रगल्भा सिंहवाहिनी । एकानंसा(शा) दैत्यहनी माया महिषमैदिनी ॥ ९२
 अमोघा विन्ध्यनिलया विक्रान्ता गणनायिका । देवीनामविकाराणि इत्येतानि यथाक्रमम् ९३
 भद्रकाल्यास्तवोक्तानि देव्या नामानि तत्त्वतः । ये पठन्ति नरास्तेषां विद्यते न पराभवः ॥ ९४
 अरण्ये प्रान्तरे वाऽपि पुरे वाऽपि गृहेऽपि वा । रसामेतां प्रयुञ्जीत जले वाऽपि स्थलेऽपि वा ॥
 व्याघ्रकुम्भीरचौरिभ्यो भूतस्थाने विशेषतः । आधिप्यपि च सर्वासु(र्वेषु) देव्या नामानि कीर्तयेत्
 अर्भकग्रहभूतैश्च पूतनामातृभिः सदा । अभ्यर्चितानां बालानां रसामेतां प्रयोजयेत् ॥ ९७
 महादेवी कुले द्वे तु प्रज्ञा श्रीश्च प्रकीर्त्यते । आभ्यां देवीसहस्राणि चैर्घ्याममखिलं जगत् ॥ ९८
 साऽसृजद्यवसायं तु धर्मं भूतमुखावहम् । संकल्पं चैव कल्पादौ जज्ञिरेऽव्यक्तपोनिनैः ॥ ९९
 मानसश्च रुचिर्नाम विश्वेयो ब्रह्मणः सुतः । प्राणात्स्वादसृजदक्षं चक्षुर्भ्यां च मरीचिर्नमू ॥ १००

१ घ. 'रं चतुरं स'. २ घ. 'रं चरितुं सन'. ३ घ. 'कपराङ्गनाः'. ४ घ. 'कवरा गणाः'. ५ घ. 'का
 गु म'. ६ घ. 'ग. घ. क. छा सज्जोक्ता'. ७ घ. 'ग. घ. द. अवर्णा'. ८ घ. 'ग. घ. द. कवर्णा'. ९ घ. 'द. 'देवपा'.
 १० घ. 'दिगवती'. ११ घ. 'द. 'नायका'. १२ घ. 'वदिर'. १३ घ. 'ग. घ. द. 'लपारी प'. १४ घ. 'ग. घ. द. 'कन्य-
 कयासता'. १५ घ. 'ग. घ. द. 'लपारी प'. १६ घ. 'क. 'कानसा'. १७ घ. 'मदेनी'. १८ घ. 'ग. घ. भूतं तु'. १९ घ. 'निजः'.
 २० घ. 'पिदम्'. २१ घ. 'म'.

(मन्वन्तरवर्णनम्)

भृगुस्तु हृदयाज्ज्ञे ऋषिः सलिलजन्मनः । शिरसोऽङ्घ्रिरसं चैव श्रोत्रार्द्रात्रिस्तपैव च ॥ १०१
 पुलस्त्यं च तथोदानाभ्यानाञ्च पुलहं पुनः । समानजं वशिष्ठं तु अपानान्निर्ममे क्रतुम् ॥ १०२
 अभिमानात्मकं भद्रं निर्ममे नीललोहितम् । इत्येते ब्रह्मणः पुत्राः प्राणजा द्वादश स्मृताः १०३
 इत्येते मानसाः पुत्रा विज्ञेया ब्रह्मणः सुताः । भृग्वादयस्तु ये सृष्टा नैवैते ब्रह्मवादिनः ॥ १०४
 गृहमेधिनः पुराणास्ते धर्मस्तैः प्राक्प्रवर्तितः । द्वादशैते प्रवर्तन्ते सह रुद्रेण वै प्रजाः ॥ १०५
 ऋभुः सनत्कुमारस्तु द्वावेतावृध्वरेतसौ । पूर्वोत्पन्नौ पुरा तेभ्यः सर्वेषामपि पूर्वजौ ॥ १०६
 व्यतीते प्रथमे कल्पे पुराणे लोकसाधकौ । वैराजे तावुभौ लोके तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थितौ ॥
 तावुभौ योगधर्माणावारोप्याऽऽत्मानमात्मनि । प्रजाधर्मं च कामं च वर्तयेतां महौर्जसौ ॥ १०८
 यथोत्पन्नस्तथैवैह कुमार इति चोच्यते । तस्मात्सनत्कुमारोऽयमिति नामास्य कीर्तितम् ॥ १०९
 तेषां द्वादश ते वंशा दिव्या देवगुणान्विताः । क्रिपावन्तः प्रजावन्तो महर्षिभिरलंकृताः ॥ ११०
 इत्येव करणोद्भूतो लोकान्स्पृष्टं स्वयंभुवः । महदादिविशेषान्तो विकारः प्रकृतेः स्वयम् ॥ १११
 चन्द्रसूर्यप्रभालोको ग्रहनक्षत्रमण्डितः । नदीभिश्च समुद्रैश्च पर्वतैश्च समावृतः ॥ ११२
 पुरैश्च विविधाकारैः प्रतीर्जनपदैस्तथा । तस्मिन्ब्रह्मवनेऽव्यक्ते ब्रह्मा चरति शर्वरीम् ॥ ११३
 अव्यक्तबीजप्रभवस्तस्यैवानुग्रहोत्थितः । बुद्धिस्कन्धमयश्चैव इन्द्रिषाङ्कुरकोटरः ॥ ११४
 महाभूतप्रशास्त्रश्च विशेषैः पत्रवांस्तथा । धर्माधर्मसंयुजस्तु सुखदुःखफलोदयः ॥ ११५
 आजीवः सर्वभूतानामयं वृक्षः सनातनः । एतद्ब्रह्मवर्णं चैव ब्रह्मवृक्षस्य तस्य ह ॥ ११६
 अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् । इत्येपोऽनुग्रहः सर्गो ब्रह्मणः प्राकृतस्तु यः ॥ ११७
 मुरुषादयस्तु पदसर्गा वैकृता बुद्धिपूर्वकाः । त्रैकोले समवर्तन्त ब्रह्मणस्तेऽभिमानिनः ॥ ११८
 सर्गाः परस्परस्याथ कारणं ते बुधैः स्मृताः । दिव्यौ सुपर्णौ सयुजौ सशाखौ पटविद्रुमौ ॥
 एकस्तु यो द्रुमं वेत्ति नान्यः सर्वात्मनस्ततः ॥ ११९

द्यौर्धूमनिं यस्य विर्भाः स्तुवन्ति खं नौभिर्वै चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे ॥

दिशः श्रोत्रे चरणौ चास्य भूमिः सोऽचिन्त्यात्मा सर्वभूतप्रसृतिः ॥ १२०

वक्राद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसृता यद्वृक्षस्तः सन्निपाः पूर्वभागे ॥

वैश्याश्चोरोर्यस्य पट्या च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसृताः ॥ १२१

महेश्वरः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्ज्ञे पुनर्ब्रह्मा येन लोकाः कृतास्त्वित्थमे ॥ १२२

इति श्रीमहापुराणे वायुपुराणे देवादिमृष्टिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

• आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९०८

अथ दशमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरवर्णनम् ।

सूत उवाच—

एवं भूतेषु लोकेषु ब्रह्मणा लोककर्तृणा । यदा ता न प्रवर्तन्ते प्रजाः केनापि हेतुना ॥ १

१ क. 'दधि तथै' । २ ड. 'दशाः स्मृ' । ३ क. ख. न चैते । ४ ख. ग. घ. ङ. 'त्यन्नाः पु' । ५ ख. घ. ङ. 'वर्जैः । व्य' । ६ क. ग. 'जसा । य' । ७ ड. 'दिव्यदे' । ८ ड. 'चरितश' । ९ ख. घ. 'मंसपु' । १० ख. घ. ङ. 'तानां प्रसृ' । ११ क. ग. 'द्वयलं चै' । १२ ख. घ. ङ. 'काल्ये स' । १३ ग. घ. ङ. 'आ भवन्ति । १४ क. नाभि वै च' ।

संकल्पं चैव धर्मं च पूर्वेषामपि पूर्वजः । अग्रे ससर्ज वै ब्रह्मा मानसानात्मनः समान् ॥ ७१
 सनन्दनं ससनकं विद्वांसं च सनातनम् । सनत्कुमारं च विभुं सनकं च सनन्दनम् ॥ ७२
 न ते लोकेषु सज्जन्ते निरपेक्षाः सनातनाः । सर्वे ते ह्यागतज्ञाना वीतरागा विमत्सराः ॥ ७३
 तेष्वेवं निरपेक्षेषु लोकवृत्तानुकारणात् । हिरण्यगर्भो भगवान्परमेष्ठी ह्यचिन्तयत् ॥ ७४
 तस्य रोपात्समुत्पन्नः पुरुषोऽर्कसमद्युतिः । अर्धनारीनरवपुस्तेजसा ज्वलनोपमः ॥ ७५
 सर्वं तेजोमयं जातमादित्यसमतेजसम् । विभजाऽऽत्मानमित्युक्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ७६
 एवमुक्त्वा द्विधा भूतः पृथक्स्त्री पुरुषः पृथक् । स चैकादशधा जज्ञे अर्धमात्मानमीश्वरः ॥ ७७
 तेनोक्तास्ते महात्मानः सर्वे एव महात्मना । जगतो बहुलीभावमधिकृत्य हितैषिणः ॥ ७८
 लोकवृत्तान्तहेतोर्हि प्रयतध्वमतन्द्रिताः । विश्वं विश्वस्य लोकस्य स्थापनाय हिताय च ॥ ७९
 एवमुक्तास्तु रुद्रदुर्दुमुत्थ समन्ततः । रोदनाद्भवणाच्चैव रुद्रा नान्नेति विश्रुताः ॥ ८०
 यैर्हि व्याप्तमिदं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तेषामनुत्तरा लोके सर्वलोकपरायणाः ॥ ८१
 नैकनागायुतवला विक्रान्ताश्च गणेश्वराः । तत्र या सा महाभागा शंकरस्यार्धकायिनी ॥ ८२
 प्रागुक्ता न मया तुभ्यं स्त्री स्वयंभोर्मुखोद्भवा । कायार्धं दक्षिणं तस्याः शुक्लं वामं तथाऽसितम् ॥
 आत्मानं विभजस्वेति सोक्ता देवी स्वयंभुवा । सर्पं तु प्रोक्ता द्विधा भूता शुक्ला कृष्णा च वै द्विजाः
 तस्या नामानि वक्ष्यामि शृणुष्वं सुसमाहिताः । स्वाहा स्वधा महाविद्या मेधा लक्ष्मीः सरस्वती
 अर्पणा चैकपर्णा च तथा स्यादैव पाटला । उमा हैमवती पृष्ठी कल्याणी चैव नामतः ॥ ८६
 ख्यातिः प्रज्ञा महाभागा लोके गौरीति विश्रुता । विश्वरूपमयाऽऽर्यायाः पृथग्देहिभावनात् ॥
 शृणु संक्षेपतस्तस्या यथावदनुपूर्वशः । प्रकृतिनियता सौद्री दुर्गा भद्रा प्रमाथिनी ॥ ८८
 कालरात्रिर्महामाया रेवती भूतनायिका । द्वापरान्तविकारेषु देव्या नामानि मे शृणु ॥ ८९
 गौतमी कौशिकी आर्या चण्डी कात्यायनी सती । कुमारी यादवी देवी वरदा कृष्णपिङ्गला ॥
 पार्श्वध्वजा शूलधरा परमब्रह्मचारिणी । माहेन्द्री चेन्द्रभगिनी वृषकैर्नयैकवासिनी ॥ ९१
 अपराजिता बहुभुजा मगलभा सिंहवाहिनी । एकोनंता(शा) दैत्यहनी माया महिषमर्दिनी ॥ ९२
 अमोघा विन्ध्यनिलया विक्रान्ता गणनायिका । देवीनामविकाराणि इत्येतानि यथाक्रमम् ९३
 भद्रकाल्यास्तवोक्तानि देव्या नामानि तत्त्वतः । ये पठन्ति नरास्तेषां विद्यते न पराभवः ॥ ९४
 अरण्ये प्रान्तरे वाऽपि पुरे वाऽपि गृहेऽपि वा । रक्षामेतां प्रयुञ्जीत लले वाऽपि स्थलेऽपि वा ॥
 व्याघ्रकुम्भीरचरैरभ्यो भूतस्थाने विशेषतः । आधिपत्यं च सर्वोसु(र्वेषु) देव्या नामानि कीर्तयेत्
 अर्भकग्रहभूतैश्च पूतनामातृभिः सदा । अभ्यादितानां बालानां रक्षामेतां प्रयोजयेत् ॥ ९७
 महादेवी कुले द्वे तु प्रज्ञा श्रीश्च प्रकीर्त्यते । आभ्यां देवीसहस्राणि यन्व्याप्तमखिलं जगत् ॥ ९८
 साऽष्टजह्मवसायं तु धर्मं भूतमुखावहम् । संकल्पं चैव कल्पादौ जज्ञिरेऽन्यक्तयोनिनैः ॥ ९९
 मानसश्च रचिर्नाम विज्ञेयो ब्रह्मणः सुतः । प्राणात्स्वादसृजदक्षं चतुर्भ्यां च मरीचिर्नम ॥ १००

१ प. 'देवगुरुं स' । ए. ड. 'देवगुरुं सन' । २ ए. ड. 'वपराङ्गनाः' । घ. 'वपरा गणाः' । ३ क. 'का
 तु म' । ४ क. ग. घ. ङ. सा तस्योक्ता । ५ ए. ग. घ. ड. अवर्णा । ६ ए. ग. घ. ड. 'कवर्णा' । ७ घ. ड. 'देवता' ।
 ८ घ. 'दिगम्बरी' । ९ घ. ड. 'नायका' । १० ए. वरिष्ण' । ११ ए. ग. घ. ड. 'लपायि प' । १२ ए. घ. ड. 'कन्य-
 कशास' । म' । १३ ग. 'तथा' । म' । १४ क. 'कानसा' । १५ ड. 'मर्दिनी' । १६ घ. घ. भूतं तु' । १७ घ. 'विजः' ।
 गा' । १८ क. 'पिङ्ग' । घ' ।

(मन्वन्तरवर्णनम्)

भृगुस्तु हृदयाज्जज्ञे ऋषिः सलिलजन्मनः । शिरसोऽङ्गिरसं चैव श्रोत्रार्द्रनिस्तयैव च ॥ १०१
 पुलस्त्यं च तथोदानाश्वानाच्च पुलहं पुनः । समानजं वशिष्ठं तु अपानान्निर्ममे क्रतुम् ॥ १०२
 अभिमानात्मकं भद्रं निर्ममे नीललोहितम् । इत्येते ब्रह्मणः पुत्राः प्राणजा द्वादश स्मृताः १०३
 इत्येते मानसाः पुत्रा विज्ञेया ब्रह्मणः सुताः । भृग्वादयस्तु ये सृष्टा नैवैते ब्रह्मवादिनः ॥ १०४
 गृहमेधिनः पुराणास्ते धर्मस्तैः प्राक्प्रवर्तितः । द्वादशैते प्रवर्तन्ते सह रुद्रेण वै प्रजाः ॥ १०५
 ऋभुः सनत्कुमारस्तु द्वावेतावर्ध्वरेतसौ । पूर्वोत्पन्नौ पुरा तेभ्यः सर्वेषामपि पूर्वजौ ॥ १०६
 व्यतीते प्रथमे कल्पे पुराणे लोकसाधकौ । वैराजे तावुभौ लोके तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थितौ ॥
 तावुभौ योगधर्माणावारोप्याऽऽत्मानमात्मनि । प्रजाधर्मं च कामं च वर्तयेतां महौर्जसौ ॥ १०८
 यथोत्पन्नस्तयैवेह कुमार इति चोच्यते । तस्मात्सनत्कुमारोऽयमिति नामास्य कीर्तितम् ॥ १०९
 तेषां द्वादश ते वंशा दिव्या देवगुणान्विताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तो महर्षिभिरलंकृताः ॥ ११०
 इत्येष करणोद्भूतो लोकान्स्त्रपुं स्वयंभुवः । महदादिविशेषान्तो विकारः प्रकृतेः स्वयम् ॥ १११
 चन्द्रसूर्यप्रभालोको ग्रहनक्षत्रमण्डितः । नदीभिश्च समुद्रैश्च पर्वतैश्च समावृतः ॥ ११२
 पुरैश्च विविधाकारैः प्रीतैर्जनपदैस्तथा । तस्मिन्ब्रह्मवनेऽव्यक्ते ब्रह्मा चरति शर्वरीम् ॥ ११३
 अव्यक्तधीजप्रभवस्तस्यैवानुग्रहोत्थितः । बुद्धिस्कन्धमयश्चैव इन्द्रियाङ्गुरकोटरः ॥ ११४
 महाभूतप्रशास्त्रश्च विशेषैः पञ्चवांस्तथा । धर्माधर्मसुपुष्पस्तु सुखदुःखफलोदयः ॥ ११५
 आजीवः सर्वभूतानामयं वृक्षः सनातनः । एतद्ब्रह्मैवं चैव ब्रह्मवृक्षस्य तस्य ह ॥ ११६
 अव्यक्तं कारणं यत्तु नित्यं सदसदात्मकम् । इत्येषोऽनुग्रहः सर्गो ब्रह्मणः प्राकृतस्तु यः ॥ ११७
 मुख्यादयस्तु पद्मसर्गा वैकृता बुद्धिपूर्वकाः । त्रैलोक्ये समवर्तन्त ब्रह्मणस्तेऽभिमानिनः ॥ ११८
 सर्गाः परस्परस्याथ कारणे ते बुधैः स्मृताः । दिव्यौ सुपणौ सयुजौ सशाखौ पदविद्रुमौ ॥
 एकस्तु यो ध्रुवं वेत्ति नान्यः सर्वात्मनस्ततः ॥ ११९

द्यौर्मूर्धानं यस्य त्रिधाः स्तुवन्ति खं नौभिर्वै चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे ॥
 दिशः श्रोत्रे चरणौ चास्य भूमिः सोऽचिन्त्यात्मा सर्वभूतप्रसूतिः ॥ १२०
 वक्राद्यस्य ब्राह्मणाः संप्रसूता यदक्षस्तः क्षत्रियाः पूर्वभागे ॥
 वैश्याश्चोरोर्यस्य पद्मां च शूद्राः सर्वे वर्णा गात्रतः संप्रसूताः ॥ १२१
 महेश्वरः परोऽव्यक्तादण्डमव्यक्तसंभवम् । अण्डाज्जज्ञे पुनर्व्रह्मा येन लोकाः कृतास्त्विमे ॥ १२२
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते देवादिसृष्टिवर्णनं नाम नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तषड्भाः—९०८

अथ दशमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरवर्णनम् ।

सूत उवाच—

एवं भूतेषु लोकेषु ब्रह्मणा लोककृत्तृणा । यदा ता न प्रवर्तन्ते प्रजाः केनापि हेतुना ॥ १

१ क. "द्वि तथै" । २ ड. "दशाः स्मृ" । ३ क. ख. न चैते । ४ ख. ग. घ. ङ. "तस्माः पु" । ५ ख. घ. ङ. "वजैः । व्य" । ६ क. ग. "जसा । य" । ७ ड. "दिव्यदे" । ८ ड. "चरितस" । ९ ख. घ. "मंसपु" । १० ख. घ. ङ. "तानां ब्रह्म" । ११ क. ग. "क्षमल जै" । १२ ख. घ. ङ. "काल्ये स" । १३ ग. घ. ङ. "प्रा स्तुवन्ति । १४ क. नाभि वै च" ।

तपोमात्रावृत्तो ब्रह्मा तदामश्रुति दुःखितः । ततः स विदधे बुद्धिमर्थनिश्चयगामिनीम् ॥ २
 अथाऽऽत्मनि समस्राक्षीत्तपोमात्रां नियामिकाम् । राजसत्त्वं पराजित्य वर्तमानं स धर्मतः ॥ ३
 तप्यते तेन दुःखेन शोकं चक्रे जगत्पतिः । तमथ व्यनुदत्तस्माद्रजस्तमसमावृणोत् ॥ ४
 तत्तमः प्रतिर्जुतं चै मिथुनं स व्यजायत । अधर्माधरणाज्जज्ञे हिंसा शोकादजायत ॥ ५
 ततस्तस्मिन्समुद्भूते मिथुने चरणात्मनि । ततश्च भगवानासीत्प्रीतैश्वर्यमशिश्रियत् ॥ ६
 स्वां तनुं स ततो ब्रह्मा तामपो(पौ)हृदभास्वराम् । द्विधाऽकरोत्स तं देहमर्धेन पुरुषोऽभवत् ॥ ७
 अर्धेन नारी सा तस्य शतरूपा व्यजायत । प्राकृतां भूतधार्त्री तां कामान्वै सृष्टवान्विभुः ॥ ८
 सा दिवं पृथिवीं चैव महिम्ना व्याप्य धिष्ठिता । ब्रह्मणः सा तनुः पूर्वा दिवमावृत्य तिष्ठति ॥ ९
 या त्वर्धाऽस्मज्जते नारी शतरूपा व्यजायत । सा देवी नियुतं तप्त्वा तपः परमदुश्चरम् ॥ १०
 भर्तारं दीप्तयज्ञसं पुरुषं प्रत्यपद्यत । स वै स्वायंभुवः पूर्वं पुरुषो मनुरुच्यते ॥ ११
 तस्यैकसप्ततिषुर्गं मन्वन्तरमिहोच्यते । लब्ध्वा तु पुरुषः पत्नीं शतरूपामयोनिजाम् ॥ १२
 तथा स रमते सार्धं तस्मात्सा रतिरुच्यते । प्रथमः संप्रयोगः स कल्पादौ समवर्तत ॥ १३
 विराजमसृजद्ब्रह्मा सोऽभवत्पुरुषो विराट् । सै स्रष्टादसंस्वरूपास्तु वैराजस्तु मनुः स्मृतः ॥ १४
 स वैराजः प्रजासर्गः स सर्गे पुरुषो मनुः । वैराजात्पुरुषाद्वैराजश्चतुरूपा व्यजायत ॥ १५
 मियद्वतोत्तानपादौ पुत्रौ पुत्रवतां वरौ । कन्ये द्वे च महाभागे याभ्यां जाताः प्रजास्त्विमाः ॥ १६
 देवी नाम्ना तथाऽऽकृतिः प्रसूतिश्चैव ते शुभे । स्वायंभुवः प्रसूतिं तु दक्षाय व्यसृजत्प्रभुः ॥ १७
 (+प्राणो दक्षस्तु विज्ञेयः संकल्पो मनुरुच्यते । रुचेः प्रजापतेश्चैव आकृतिं प्रत्यपादयत् ॥ १८
 आकृत्यां मिथुनं जज्ञे मानसस्य रुचेः शुभम्) । यज्ञश्च दक्षिणा चैव यमकौ संवभूवतुः ॥ १९
 यज्ञस्य दक्षिणायां च पुत्रा द्वादश जज्ञिरे । यामा इति समाख्याता देवाः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ २०
 यमस्य पुत्रा यज्ञस्य तस्माद्यामास्तु ते स्मृताः । अजिताश्चैव शुकाश्च गणौ द्वौ ब्रह्मणः स्मृतौ ॥ २१
 यामाः पूर्वं परिक्रान्ता यतः संज्ञा दिवौकसः । स्वायंभुवसुतायां तु प्रसूत्यां लोकमातरः ॥ २२
 तस्यां कन्याश्चतुर्विंशद्वत्स्वजनयत्प्रभुः । सर्वास्ताश्च महाभागाः सर्वाः कमललोचनम् ॥ २३
 योगपत्न्यश्च ताः सर्वाः सर्वास्ता योगमातरः । *सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वा विश्वस्य मातरः ॥
 श्रद्धा लक्ष्मीर्धृतिस्तुष्टिः पुष्टिर्महा क्रिया तथा । बुद्धिर्लज्जा वपुःशान्तिः सिद्धिः कीर्तिस्त्रयोदशी
 पत्न्यर्थे प्रतिजग्राह धर्मो दाक्षायणीः प्रभुः । द्वाराण्येतानि चैवास्य विहितानि स्वयंभुवा ॥ २४
 ताभ्यः शिष्टा र्यवीयस्य एकादश सुलोचनाः । ख्यातिः सत्यश्च संभूतिः स्मृतिः प्रीतिः सत्यम्
 संनतिश्चानसूया च ऊर्जा स्वाहा स्वधा तथा । तास्ततः प्रत्यपद्यन्त पुनरन्ये महर्षयः ॥ २५
 रुद्रो भृगुर्मरीचिश्च अङ्गिराः पुलहः क्रतुः । पुलस्त्योऽचिर्वैशिष्ट्यश्च पितरोऽग्निस्तथैव च ॥ २६
 सती भवाय प्रायच्छत्ख्यातिं च भृगवे तथा । मरीचये च संभूतिं स्मृतिमङ्गिरसे ददौ ॥ २७
 प्रीतिं चैव पुलस्त्याय क्षमां वै पुलहाय च । क्रतवे संनतिं नाम अनसूयां तथाऽत्रये ॥ २८

+ पलुविद्वान्तर्गतप्रणयो ॥ पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. ग. द. 'स्तप्यते' । २ द. 'मुन्य वै' । ३ ग. द. 'स्त्रीविद्ये' । घ. 'स्त्रीतिथेनम्' । ४ घ. 'तराजि ता' ।
 स. 'तराजि' । ५ क. 'सप्तमानव' । ६ घ. 'साद मास्वरुपां तु वै' । ७ द. 'द्वयापुरु' । घ. 'सादया सरूपा तु वै' । ८ ग.
 घ. 'मुनोऽन्त' । द. 'मुवान्त' । ९ घ. ग. घ. 'न्ता येऽन्तः स' । १० स. 'यथा य' । घ. द. 'यपीय' । ज. 'यपीयथ' ।

(मन्वन्तरवर्णनम्)

ऊर्जा ददौ वसिष्ठाय स्वाहां वै ह्यग्रे ददौ । स्वधां चैव पितृभ्यस्तु तास्वपत्यानि वक्ष्यते(?) ॥
एते सर्वे महाभागाः प्राज्ञाः स्वानुष्ठिताः स्थिताः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु यावदाभूतसंष्टवम् ॥ ३३
श्रद्धा कामं विजज्ञे वै दर्पो लक्ष्मीसुतः स्मृतः । धृत्यास्तु नियमः पुत्रस्तुष्ट्याः संतोष उच्यते ३४
पुष्ट्या लाभः सुतश्चापि मेधापुत्रैः श्रुतस्तथा । क्रियायास्तु नयः प्रोक्तो दण्डः समय एव च ३५
युद्धेर्वोधः सुतश्चापि अप्रमादश्च तावुभौ । लज्जाया विनयः पुत्रो व्यवसायो वैयोः सुतः ॥ ३६
क्षेमः शान्तिसुतश्चापि सुखं सिद्धैर्व्यजायत । यज्ञः कीर्तिः सुतश्चापि इत्येते धर्मसूनवः ॥ ३७
कामस्य हर्षः पुत्रो वै देव्या रत्या व्यजायत । इत्येव वै सुखोदकः सर्गो धर्मस्य कीर्तिः ॥ ३८
जहो हिंसा त्वधर्माद्वै निकृतिश्चानृतावुभौ । निकृत्यनृत्योर्जज्ञे भयं नरक एव च ॥ ३९
माया च वेदना चापि मिथुनद्वयमेतयोः । भयाज्जज्ञेऽस्य सा माया मृत्युं भूतापहारिणम् ॥ ४०
वेदनायास्ततश्चापि दुःखं जज्ञेऽथ रौरवात् । मृत्योर्व्याधिर्जरा शोकः क्रोधोऽसूया च जज्ञिरे ॥
दुःखान्तराः स्मृता ह्येते सर्वे चाधर्मलक्षणम् । नैपा भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ह्यनिधनाः स्मृताः
इत्येव तामसः सर्गो जज्ञे धर्मनियामकः । प्रजाः सृजेति व्यादिष्टो ब्रह्मणा नीललोहितः ॥ ४३
सोऽभिध्याय सतीं भार्या निर्भये ह्यात्मसंभवानानाधिकान् च हीनांस्तान्मानसानात्मनः समान्
सहस्रं हि सहस्राणामसृजत्कृत्तिवासंसाम् । तुल्याथैवाऽऽत्मनः सर्वे रूपतेजोबलधृतैः ॥ ४५
पिङ्गलांस्निपिङ्गांश्च सर्कपद्वान्विलोहितान् । विर्वोसान्हरिकेशांश्च दृष्टिघ्नांश्च कपालिनः ॥ ४६
वह्नीरूपान्विरूपांश्च विश्वरूपांश्च रूपिणः । रथिनो वर्मिणश्चैव चर्मिणश्च वरूथिनः ॥ ४७
सहस्रशतवाहूश्च दिव्यान्भौमान्तरिक्षगान् । स्थूलशीर्षान्पृष्ठान्निहान्निहान्निहान्निहान् ॥ ४८
अन्नादान्पिशितादांश्च आज्यपान्तोमपांस्तथा । मेढ्रांश्चातिकायांश्च शितिकण्ठोग्रमन्यवः ॥ ४९
सोर्षांसङ्गतलज्जांश्च धन्विनो ह्युपवर्मिणः । आसीनान्धावतश्चैव जृम्भिनश्चैव धिष्टितान् ॥ ५०
अध्यापिनोऽस्य जपतो युज्जतो ध्यायतस्तथा । ज्वलतो वर्षतश्चैव द्योतमानान्प्रभूषितान् ॥ ५१
बुद्धान्बुद्धतमांश्चैव ब्रह्मिष्ठार्जुनदर्शनान् । नीलग्रीवान्सहस्राक्षान्सर्वांश्चाथ क्षपाचरान् ॥ ५२
अदृश्यान्सर्वभूतानां महायोगान्महौजसः । रुदतो द्रवतश्चैव एवं युक्तान्सहस्रशः ॥ ५३
अयातयामानसृजद्बुद्रूपान्पुरोत्तमान् । ब्रह्मा दृष्ट्वाऽब्रवीदेतान्मा स्नाक्षीरीदृशीः प्रजाः ॥ ५४
सृष्टव्या नाऽऽत्मनस्तुल्या प्रजा नैवाधिकास्तवया । अन्याः सृज त्वं भद्रं ते (*प्रजा वै मृत्युसंयुताः
नाऽऽस्त्वन्ते हि कर्माणि प्रजा विगतमृत्यवः । एवमुक्तोऽब्रवीदेनं नाहं मृत्युसमन्विताः ॥ ५६
प्रजाः स्रक्ष्यामि भद्रं ते) स्थितोऽहं त्वं सृज प्रजाः । एते ये वै मया सृष्टा विरूपा नीललोहिताः
सहस्राणां सहस्रं तु आत्मनोपमनिश्चिताः । एते देवा भविष्यन्ति रुद्रा नाम महाबलाः ॥ ५८
पृथिव्यामन्तरिक्षे चैव रुद्रनाम्ना प्रतिश्रुताः । अतरुद्रसमाम्नाता भविष्यन्तीह यक्षियाः ॥ ५९

* धनुर्ध्वान्तर्गतप्रत्ययः कः पुस्तके नास्ति ।

१ क. ख. प्रजाः । २ घ. 'यः शुभस्त' । ३ च. वयुः शु' । ५ ग. ह. 'सिद्धिर्व्य' । ६ ख. ग. घ. 'शे तु री' । ७ क. 'धिराः शोकाः क्रो' । ८ क. 'णाः । तेषां । ९ क. ख. 'सया । तु' । १० ख. ग. घ. 'स्थानाणि' । ११ ख. ग. ह. 'पद्वान्' । १२ ख. ग. ह. 'विशानन्द' । १३ क. 'व धर्म' । १४ ख. 'सोपठ' । १५ ख. 'मिणां । था' । १६ ख. ग. ह. 'जृम्भतश्चै' । १७ ख. ग. 'ध्यायिनोऽ' । १८ ग. 'शान्मुतद' । १९ घ. च ये च रुद्राः प्र' । २० ख. ह. रुद्रा नां ।

यज्ञभाजो भविष्यन्ति सर्वे देवयुगैः सह । मन्वन्तरेषु ये देवा भविष्यन्तीह च्छन्दजाः ॥ ६०
 तैः सार्धमिज्यमानास्ते स्थास्यन्तीह(हा) युगस्रयात् । एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा महादेवेन धीमता ६१
 प्रत्युवाच तदा भीमं हृष्यमाणः प्रजापतिः । एवं भवतु भद्रं ते यथा ते व्याहृतं प्रभो ॥ ६२
 ब्रह्मणा समनुज्ञाते सदा सर्वमभूत्किल । ततः प्रभृति देवेशो न प्रासूयत वै प्रजाः ॥ ६३
 ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्थाणुर्यावदाभूतसंस्तुवम् । यस्माच्चोक्तं स्थितोऽस्मीति ततः स्थाणुरिति स्मृतः
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । संप्रवृत्तमात्मसंयतोऽस्त्वधिष्ठातृत्वमेव च ॥ ६५
 अथ यानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शंकरे । सर्वान्देवानृषींश्चैव समेतानसुरैः सह ॥ ६६
 अत्येति तेजसा देवो महादेवस्ततः स्मृतः । अत्येति देवानैश्वर्याद्वलेन च महासुरान् ॥
 ज्ञानेन च मुनीन्सर्वान्योगैर्ज्ञातानि सर्वशः ॥ ६७

ऋषय ऊचुः—

योगं तपश्च सत्यं च धर्मं चापि महामुने । माहेश्वरस्य ज्ञानस्य साधनं च प्रचक्ष्व नः ॥ ६८
 येन येन च धर्मेण गतिं प्राप्स्यन्ति वै द्विजाः । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि योगं माहेश्वरं प्रभो ॥ ६९

वायुरुवाच—

पञ्च धर्माः पुराणे तु रुद्रेण समुदाहृताः । माहेश्वर्यं यथा प्रोक्तं रुद्रैरक्लिष्टकर्मभिः ॥ ७०
 आदित्यैर्वसुभिः साध्वैरश्विभ्यां चैव सर्वशः । मरुद्भिर्भृगुभिश्चैव ये चान्ये विबुधालयाः ॥ ७१
 यमशुक्रपुरोगैश्च पितृकालान्तकैस्तथा । एतैश्चान्यैश्च बहुभिस्ते धर्माः पर्युपासिताः ॥ ७२
 ते वै प्रक्षीणकर्माणः शारदाम्बरनिर्मलाः । उपासते मुनिगणाः संघायाऽऽत्मानमात्मनि ॥ ७३
 गुरुभियद्दिष्टे युक्ता गुरुणां वै प्रियेऽप्यसवः । विमुच्य मानुषं जन्म विहरन्ति च देववर्त ॥ ७४
 महेश्वरेण ये प्रोक्ताः पञ्च धर्माः सनातनाः । तान्सर्वान्क्रमयोगेन(ण) उच्यमानान्निबोधत ॥ ७५
 प्राणायामस्तथा ध्यानं प्रत्याहारोऽथ धारणा । स्मरणं चैव योगेऽस्मिन्पञ्च धर्माः प्रकीर्तिताः ७६
 तेषां क्रैमविशेषेण लक्षणं कारणं तथा । प्रवक्ष्यामि तैषा तत्त्वं यथा रुद्रेण भाषितम् ॥ ७७
 प्राणायामगतिश्चापि प्राणस्याऽऽयाम उच्यते । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मन्दो मध्योत्तमस्तथा
 प्राणानां च निरोधस्तु स प्राणायामसंज्ञितः । प्राणायामप्रमाणं तु मात्रा वै द्वादश स्मृताः ॥ ७९
 मन्दो द्वादशमार्गवस्तु उद्धाता द्वादश स्मृताः । मध्यमश्च द्विरुद्धातश्चतुर्विंशतिर्भाषिकः ॥ ८०
 उत्तमस्तत्रिरुद्धातो मात्राः पद्मत्रिंशदुच्यते । स्वेदकम्पविषादानां जननो ह्युत्तमः स्मृतः ॥ ८१
 इत्येतन्निविधं प्रोक्तं प्राणायामस्य लक्षणम् । प्रमाणं च समासेन लक्षणं च निबोधत ॥ ८२
 सिंहो वा कुञ्जरो वाऽपि तयाऽन्यो वा मृगो वने । गृहीतः सेव्यमानस्तु मृदुः समुपजायते ॥ ८३
 (तथा प्राणो दुराधर्षः सर्वेषामकृतात्मनाम् । योगतः सेव्यमानस्तु स एवाभ्यासतो ब्रजेत्) ८४
 स चैव हि यथा सिंहः कुञ्जरो वाऽपि दुर्बलः । कालान्तरवशाद्योगैर्द्रव्यते परिभेदनात् ॥ ८५

* धनुश्चिह्नान्तर्यतमन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. 'शतं स' । २ ख. घ. 'न्योगोद्भू' । ३ ख. ग. घ. ड. च । ४ ख. ड. 'त्' । माहे' । ५ ख. घ. ह.
 क्रमं वि' । ६ ख. घ. ड. यथा । ७ ख. 'णायामवि' । घ. ड. 'णायाननि' । ८ ख. घ. ड. 'स्तु प्रा' । ९ ख. घ.
 ह. 'मस्तु स' । १० क. 'मात्रास्तु' । ११ ख. 'मातृकः' । ग. घ. ड. 'मातृकाः' । उ' । १२ ग. घ. 'श उच्य' । १३ घ.
 'मा गम्यन्ते परिमर्दनाः' । प' । १४ ख. ड. 'र्दनाः' । प' ।

(पाशुपतयोगः)

परिधाय मनो मन्दं वश्यत्वं चाधिगच्छति । परिधाय मनोदेवं तथा जीवति मारुतः ॥ ८६
 वश्यत्वं हि यथा वायुर्गच्छते योगमास्थितः । तदा स्वच्छन्दतः प्राणं नयते यत्र चेच्छति ॥ ८७
 यथा सिंहो गजो बाष्पि वश्यत्वादवतिष्ठते । अभयाय मनुष्याणां मृगेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ८८
 यथा परिचितश्चायं वायुर्वै विश्वतोमुखः । परिधायमानः संरुद्धैः शरीरे किल्विषं ददेत् ॥ ८९
 प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः । सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सच्चस्थैव जायते ॥ ९०
 तपांसि यानि तप्यन्ते त्रेतानि नियमाश्च ये । सर्वयज्ञफलं चैव प्राणायामश्च तत्समः ॥ ९१
 अविन्तुं यः कुशाग्रेण मासि मासि समश्नुते । संवत्सरशतं साग्रं प्राणायामं च तत्समम् ॥ ९२
 प्राणायामैर्देहेदोषान्धारणाभिश्च किल्विषम् । प्रत्याहारेण विषयान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ९३
 तस्माद्युक्तः सदा योगी प्राणायामपरो भवेत् । सर्वपापविर्मुद्धात्मा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ९४
 इति श्रीमहापुराणे वायुश्रीके पाशुपतयोगे मन्वन्तरादिवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१००२

अथैकादशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगः ।

+वायुरुवाच—

एकं महान्तं दिवसमहोरात्रमथापि वा । अर्धमासं तथा मासमपनाद्दयुगानि च ॥ १
 महायुगसहस्राणि ऋषयस्तपसि स्थिताः । उपासते महात्मानः प्राणं दिव्येन चक्षुषा ॥ २
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामप्रयोजनम् । फलं चैव विशेषेण यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ३
 प्रयोजनानि चत्वारि प्राणायामस्य विद्धि वै । शान्तिः प्रशान्तिर्दीप्तिश्च प्रसादश्च चतुष्टयम् ॥ ४
 घोराकारदिवाणां तु कर्मणां फलसंभवम् । स्वयंकृतानि कालेन इहामुत्र च देहिनाम् ॥ ५
 पितृमातृप्रदुष्टानां ज्ञातिसंबन्धिसंकरैः । क्षपणं हि कपायाणां पापानां शान्तिरुच्यते ॥ ६
 लोभमानात्मकानां हि पापानामपि संयमः । इहामुत्र हितार्थाय प्रशान्तिस्तप उच्यते ॥ ७
 सूर्येन्दुग्रहताराणां तुल्यस्तु विषयो भवेत् । ऋषीणां च प्रसिद्धानां ज्ञानविज्ञानसंपदाम् ॥ ८
 अतीतानागतानां च दर्शनं सांप्रतस्य च । बुद्धस्य समतां यान्ति दीप्तिः स्यात्तप उच्यते ॥ ९
 *इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मनः पञ्च च मारुतान् । प्रसादयति येनासौ प्रसाद इति संश्रितः ॥ १०
 इत्येष धर्मः प्रथमः प्राणायामश्चतुर्विधः । (संनिर्कृष्टफलो ज्ञेयः सद्यःकालप्रसादजः ॥ ११
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामस्य लक्षणम् । आसनं च यथा तत्त्वं युज्यते योगमेव च ॥ १२
 ओंकारं प्रथमं कृत्वा चन्द्रसूर्यौ नमस्य च । आसनं स्वस्तिकं कृत्वा पद्ममर्धासनं तथा ॥ १३
 सप्तजानुरेकजानुरुत्तानः सुस्थितोऽपि च । समो द्वादसनो भूत्वा संहृत्य चरणानुभौ ॥ १४

+ य. पुस्तके सूत उवाचेति पाठः । * इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके । † यनुविहान्तगतप्रन्यो द. पुस्तके नास्ति ।

१ य. य. 'पुनो यो' । २ य. य. द. 'रिषाय' । ३ य. 'दः घाटीरं ति' । ४ य. द. 'रीरं कि' । ५ य. य. द. 'पुन्यते' । ६ य. 'विनिर्मुक्तः प' । ७ द. 'यं सद्यस्य योगतः । भ' । ८ य. य. 'वापेय' । ९ य. 'यो प्रसा' । १० य. य. य. 'दृष्टः क' । ११ य. य. वा ।

यज्ञभाजो भविष्यन्ति सर्वे देवयुगेः सह । मन्वन्तरेषु ये देवा भविष्यन्तीह च्छन्दजाः ॥ ६०
 तैः सार्धमिष्यमानास्ते स्थास्यन्तीह(हा) युगक्षयात् । एवमुक्तस्तदा ब्रह्मा महादेवेन धीमता ६१
 प्रत्युवाच तदा भीमं हृष्यमाणः प्रजापतिः । एवं भवतु भद्रं ते यथा ते व्याहृतं प्रभो ॥ ६२
 ब्रह्मणा समनुज्ञाते सदा सर्वममूर्त्तिकल । ततः प्रभृति देवेशो न प्रासूयत वै प्रजाः ॥ ६३
 ऊर्ध्वरेताः स्थितः स्थाणुर्यावदाभूतसंघ्रयम् । यस्माच्चोक्तं स्थितोऽस्मीति ततः स्थाणुरिति स्मृतः
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । संपृत्वमात्मसंवाग्भस्त्वधिष्ठातृत्वमेव च ॥ ६५
 अथ यानि दशैतानि नित्यं तिष्ठन्ति शंकरे । सर्वान्देवानृषींश्चैव समेतानसुरैः सह ॥ ६६
 अत्येति तेजसा देवो महादेवस्ततः स्मृतः । अत्येति देवानैश्वर्याद्वलेन च महासुरान् ॥
 ज्ञानेन च मुनीन्सर्वान्यागौर्जुतानि सर्वशः ॥ ६७

ऋषय ऊचुः—

योगं तपश्च सत्यं च धर्मं चापि महामुने । माहेश्वरस्य ज्ञानस्य साधनं च प्रचक्ष्व नः ॥ ६८
 येन येन च धर्मेण गतिं प्राप्स्यन्ति वै द्विजाः । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि योगं माहेश्वरं प्रभो ॥ ६९

वायुरुवाच—

पञ्च धर्माः पुराणे तु रुद्रेण समुदाहृताः । माहेश्वर्यं यथा प्रोक्तं रुद्रैरक्लिष्टकर्मभिः ॥ ७०
 आदित्यैर्वसुभिः साधैरश्विभ्यां चैव सर्वशः । मरुद्भिर्भृगुभिश्चैव ये चान्ये विबुधाऽलयाः ॥ ७१
 यमशुकपुरोगैश्च पितृकालान्तकैस्तथा । एतैश्चान्यैश्च बहुभिस्ते धर्माः पर्युपासिताः ॥ ७२
 ते वै प्रसीणकर्माणः शारदाम्बरनिर्मलाः । उपासते मुनिगणाः संधायाऽऽत्मानमात्मनि ॥ ७३
 गुरुमिषहिते युक्ता गुरुणां वै^३ म्रियेप्सवः । विमुच्य मानुषं जन्म विहरन्ति च देववर्त् ॥ ७४
 महेश्वरेण ये प्रोक्ताः पञ्च धर्माः सनातनाः । तान्सर्वान्क्रमयोगेन(ण) उच्यमानान्निबोधत ॥ ७५
 प्राणायामस्तथा ध्यानं प्रत्याहारोऽथ धारणा । स्मरणं चैव योगेऽस्मिन्पञ्च धर्माः प्रकीर्तिताः ७६
 तेषां क्रैमविशेषेण लक्षणं कारणं तथा । प्रवक्ष्यामि तैश्च तत्त्वं यथा रुद्रेण भाषितम् ॥ ७७
 प्राणायामगतिश्चापि प्राणस्याऽऽयाम उच्यते । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मन्दो मध्योत्तमस्तथा
 प्राणानां च निरोधस्तु स प्राणायामसंज्ञितः । प्राणायामप्रमाणं तु मात्रा वै द्वादश स्मृताः ॥ ७९
 मन्दो द्वादशर्मांस्तु उद्याता द्वादश स्मृताः । मध्यमश्च द्विरुद्धातश्चतुर्विंशतिर्मात्रिकः ॥ ८०
 उत्तमस्तत्रिरुद्धातो मात्राः पट्त्रिंशदुच्यते । स्वेदकम्पविषादानां जनूनो ह्युत्तमः स्मृतः ॥ ८१
 इत्येतत्रिविधं प्रोक्तं प्राणायामस्य लक्षणम् । प्रमाणं च समासेन लक्षणं च निबोधत ॥ ८२
 सिंहो वा कुञ्जरो वाऽपि तथाऽन्यो वा मृगो वने । गृहीतः सेव्यमानस्तु मृदुः समुपजायते ॥ ८३
 (तथा प्राणो दुराधर्षः सर्वपापकृतात्मनाम् । योगतः सेव्यमानस्तु स एवाभ्यासतो ब्रजेत्) ८४
 स चैव हि यथा सिंहः कुञ्जरो वाऽपि दुर्बलः । कालान्तरवशाद्योगौर्द्विष्यते परिमर्दनात् ॥ ८५

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. 'ज्ञातं स' । २ ख. घ. 'न्योगोद्भू' । ३ ख. ग. घ. ट. च । ४ ख. ट. 'त' । माहे' । ५ ख. घ. ह. 'कर्म वि' । ६ ख. घ. ट. यथा । ७ ख. 'णायामनि' । घ. ट. 'णायामनि' । ८ ख. घ. ट. 'स्तु प्रा' । ९ ख. घ. ट. 'मस्तु स' । १० क. 'मात्रास्तु' । ११ ख. 'मात्राः' । ग. घ. ट. 'मात्राः' । उ' । १२ ग. घ. 'श उच्य' । १३ घ. 'मा गम्यन्ते परिमर्दनाः' । १४ ख. ट. 'र्दनाः' । घ' ।

(पाशुपतयोगः)

परिधाय मनो मन्दं वश्यत्वं चाधिगच्छति । परिधाय मनोदेवं तथा जीवति मारुतः ॥ ८६
 वश्यत्वं हि यथा वायुर्गच्छते योगमास्थितः । तदा स्वच्छन्दतः प्राणं नयते यत्र चेच्छति ॥ ८७
 यथा सिंहो गजो वाऽपि वश्यत्वादवतिष्ठते । अभयाय मनुष्याणां मृगेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ८८
 यथा परिचितश्चायं वायुर्वै विश्वतोमुखः । परिधेयायमानः संरुद्धैः शरीरे किल्बिषं दहेत् ॥ ८९
 प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः । सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सच्चस्थश्चैव जायते ॥ ९०
 तर्पांसि यानि तप्स्यन्ते त्रेतानि नियमाश्च ये । सर्वयज्ञफलं चैव प्राणायामश्च तत्समः ॥ ९१
 अञ्चिन्तुं यः कुशाग्रेण मासि मासि समश्रुते । संवत्सरशतं साग्रं प्राणायामं च तत्समम् ॥ ९२
 प्राणायामैर्देहेदोषान्धारणाभिश्च किल्बिषम् । प्रत्याहारेण विषयान्ध्यानेनानीश्वरान्गुणान् ॥ ९३
 तस्माद्युक्तः सदा योगी प्राणायामपरो भवेत् । सर्वपापविशुद्धात्मा परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ९४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रीके पाशुपतयोगे मन्वन्तरादिवर्णनं नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१००२

अथैकादशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगः ।

+वायुरुवाच—

एकं महान्तं दिवसमहोरात्रमथापि वा । अर्धमासं तथा मासमयनाद्द्वयुगानि च ॥ १
 महायुगसहस्राणि ऋषयस्तपसि स्थिताः । उपासते महात्मानः प्राणं दिव्येन चक्षुषा ॥ २
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामप्रयोजनम् । फलं चैव विशेषेण यथाऽऽह भगवान्मनुजः ॥ ३
 प्रयोजनानि चत्वारि प्राणायामस्य विद्धि वै । शान्तिः प्रशान्तिर्दीप्तिश्च प्रसादश्च चतुष्टयम् ॥ ४
 घोराकारशिवानां तु कर्मणां फलसंभवम् । स्वयंकृतानि कालेन इहामुत्र च देहिनाम् ॥ ५
 पितृमातृमदृष्टानां ज्ञातिसंबन्धिसंकरैः । क्षपणं हि कपायाणां पापानां शान्तिरुच्यते ॥ ६
 लोभमानात्मकानां हि पापानामपि संयमः । इहामुत्र हितार्थी प्रशान्तिस्तप उच्यते ॥ ७
 सूर्येन्दुग्रहतारानां तुल्यस्तु विषयो भवेत् । ऋषीणां च प्रसिद्धानां ज्ञानविज्ञानसंपदाम् ॥ ८
 अतीतानागतानां च दर्शनं सांप्रतस्य च । बुद्धस्य समतां यान्ति दीप्तिः स्यात्तप उच्यते ॥ ९
 * इन्द्रियाणीन्द्रिर्षीर्याश्च मनः पथं च मारुतान् । प्रसादयति येनासौ प्रसाद इति संज्ञितः ॥ १०
 इत्येव धर्मः प्रथमः प्राणायामश्चतुर्विधः । (सर्निर्कृष्टफलो ज्ञेयः सद्यःकालप्रसादजः ॥ ११
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि प्राणायामस्य लक्षणम् । आसनं च यथा तत्त्वं युञ्जतो योगमेव च ॥ १२
 ओंकारं प्रथमं कृत्वा चन्द्रसूर्यौ नमस्य च । आसनं स्वस्तिकं कृत्वा पद्मपर्व्यासनं तथा ॥ १३
 सूर्यजानुरेकजानुरुक्तानः सुस्थितोऽपि च । समो दृढासनो भूत्वा संहृत्य चरणानुभौ ॥ १४

+ स. पुस्तके सूत उवाचेति पाठः । * इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । † धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति ।

१ स. घ. "उज्जतो यो" । २ स. घ. द. "रियाय" । ३ घ. "द. शरीर किं" । ४ स. द. "रीर किं" । ५ स. म. घ. द. पठ्यन्ते । ६ स. "विनिर्मुक्तः प" । ७ द. "सयम्य योगतः । अ" । ८ स. म. "शर्मथ" । ९ घ. "सो प्राप्ता" । १० स. म. घ. "कृष्टः फ" । ११ स. घ. ना ।

संहृतास्योऽववद्भाक्ष उरो विष्टभ्य चाग्रतः । पार्ष्णिभ्यां वृषणौ छाद्य तथा प्रजननं यतः ॥ १५
 किंचिद्वृक्षामितशिराः शिरो ग्रीवां तथैव च । संप्रेक्ष्य नासिकाग्रं स्वं दिशस्थानवलोकयन् ॥ १६
 तमः प्रच्छाद्य रजसा रजः सत्त्वेन च्छादयेत् । ततः सत्त्वस्थितो भूत्वा योगं युञ्जन्तमाहितः ॥
 इन्द्रियाणीन्द्रियार्थाश्च मनः पञ्च समारुतान् । निगृह्य समवायेन) प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ १८
 यस्तु प्रत्याहरेत्कामान्कूर्मोऽङ्गानीव सर्वतः । तथाऽऽत्सरतिरेकस्थः पश्यत्यात्मानमात्मनि ॥ १९
 पूरयित्वा शरीरं तु सवाह्याभ्यन्तरं शुचिः । आकण्ठनाभियोगेन प्रत्याहारमुपक्रमेत् ॥ २०
 कलामौत्रस्तु विज्ञेयो निमेषोन्मेष एव च । तथा द्वादशमात्रस्तु प्राणायामो विधीयते ॥ २१
 धारणाद्वादशायापो योगो वै धारणाद्वयम् । तथा वै योगयुक्तश्च ऐश्वर्यं प्रतिपद्यते ॥ २२
 वीक्षते परमात्मानं दीप्यमानं स्वतेजसा । प्राणायामेन युक्तस्य विप्रस्य नियतात्मनः ॥ २३
 सर्वे दोषाः प्रणश्यन्ति सत्त्वस्थश्चैव जायते । एवं वै नियताहारः प्राणायामपरायणः ॥ २४
 जित्वा जित्वा सदा भूमिमारोहेच्च सदा मुनिः । अजिता हि महाभूमिर्दोषानुत्पादयेद्ब्रह्म ॥ २५
 विवर्धयति संमोहं न रोहेदजितां ततः । नालेन तु यथा तोयं यन्नेणेव वल्लान्वितः ॥ २६
 आपिबेत् प्रयत्नेन तथा वायुं जितश्रमः । नाभ्यां च हृदये चैव कण्ठे उरसि चाऽऽनने ॥ २७
 नासाग्रे तु तथा नेत्रे भ्रुवोर्मध्येऽथ मूर्धनि । किंचिदूर्ध्वं परस्मिन् धारणा परमा स्मृता ॥ २८
 प्राणापानसमारोधात्प्राणायामः स कथ्यते । मनसो धारणा चैव धारणेति प्रकीर्तिता ॥ २९
 निवृत्तिर्विषयाणां तु प्रत्याहारस्तु संज्ञितः । सर्वेषां समवाये तु सिद्धिः स्याद्वागलक्षणा ॥ ३०
 तयोत्पन्नस्य योगस्य ध्यानं वै सिद्धिलक्षणम् । ध्यानयुक्तः सदा पश्येदात्मानं सूर्यचन्द्रवत् ॥ ३१
 सत्त्वस्यानुपपत्तौ तु दर्शनं तु न विद्यते । अदेशकालयोगस्य दर्शनं तु न विद्यते ॥ ३२
 अग्न्यभ्यासे वैने वाऽपि शुष्कपर्णचये तथा । जन्तुव्याप्ते श्मशाने वा जीर्णगोष्ठे चतुष्पथे ॥ ३३
 सशब्दे सभये वाऽपि चैत्यवल्मीकसंचये । उदपाने तथा नद्यां न चाऽऽध्मातः कदाचन ॥ ३४
 क्षुधात्रिष्टांस्तथाऽप्रीता न च व्याकुलचेतसः । युञ्जीत परमं ध्यानं योगी ध्यानपरः सदा ॥ ३५
 एतान्दोषान्विनिश्चित्य प्रमादाद्यो युनक्ति वै । तस्य दोषाः प्रकुप्यन्ति शरीरे विघ्नकारकाः ॥ ३६
 जडत्वं बधिरत्वं च मूकत्वं चाधिगच्छति । अन्धत्वं स्मृतिलोपथ जरा रोगस्तथैव च ॥ ३७
 एते दोषाः प्रकुप्यन्ति अज्ञानाद्यो युनक्ति वै । तस्माज्ज्ञानेन शुद्धेन योगी युञ्जेत्समाहितः ॥ ३८
 अप्रमत्तः सदा चैव न दोषान्प्राप्नुयात्कचित् । तेषां चिकित्सां वक्ष्यामि दोषाणां च यथाक्रमम्
 यथा गच्छन्ति ते दोषाः प्राणायामसमुत्थिताः । स्निग्धां यवाशूपत्युष्णां भुक्त्वा तत्रावधारयेत्
 एतेन क्रमयोगेन(ण) वातमुलं प्रशाम्यति । गु(उ)दावर्तप्रतीकारमिदं कुर्याच्चिकित्सितम् ॥ ४१
 भुक्त्वा दधि यवागूं वा वायुरूर्ध्वं ततो ब्रजेत् । वायुग्रन्थिं ततो भित्त्वा वायुदेशे प्रयोजयेत् ॥ ४२
 तथाऽपि न विशेषः स्याद्धारणां मूर्ध्नि धारयेत् । युञ्जानस्य तनुं तस्य सत्त्वस्थस्यैव देहिनः ॥ ४३
 गु(उ)दावर्तप्रतीघाते एतत्कुर्याच्चिकित्सितम् । सर्वगात्रप्रक्रमेण(ण) समारब्धस्य योगिनः ॥ ४४
 इमां चिकित्सां कुर्वीत तर्था संपद्यते सुखी । मनसो पर्वतं किंचिद्विष्टम्भीकृत्य धारयेत् ॥ ४५

१ क. घ. ड. वृषणे । २ ख. ग. 'मुपाक' । ३ ख. घ. 'मात्रा तु वि' । ४ ख. ग घ ड. वीक्ष्यते । ५ ख. घ. 'रयस्याधे' । ६ ख. ग. घ. ड. 'लाभिः । आ' । ७ ख. ग. ड. वले । ८ ख. 'धा । यन्तु' । ९ ग. घ. वाप्यां । १० क. न वायातः । ११ घ. 'विष्टस्तथाऽशान्तो न । ड. 'विष्टस्तथा आन्तो न । १२ क. ग. तस्य । १३ क. घ. ड. तथा । १४ क. 'सा यद्मत ।

(योगोपसर्गकथनम्)

उरोद्घात उरःस्थानं कण्ठदेशे च धारयेत् । त्वचोऽवघाते तां वाचि वाधिर्धे श्रोत्रयोस्तथा ॥
 जिह्वास्थाने तृपार्तस्तु अग्रेः स्नेहांश्च तन्तुभिः । फलं वै चिन्तयेद्योगी ततः संपद्यते सुखी ॥ ४७
 क्षये कुष्ठे सकीलासे धारयेत्सर्वसाच्चिकीम् । यस्मिन्पास्मिन्नजोदेशे तस्मिन्पुक्तो विनिर्दिशेत् ॥
 यौगोत्पन्नस्य विप्र(द्र)स्य इदं कुर्याच्चिकित्सितम् । वंशकीलेन मूर्ध्नि धारयान(ण)स्य ताडयेत् ॥
 मूर्ध्नि कीले प्रतिष्ठाप्य काष्ठं काष्ठेन ताडयेत् । भयभीतस्य सा संज्ञा ततः प्रत्यागमिष्यति ॥ ५०
 अथ रौ लुप्तसंज्ञस्य हस्ताभ्यां तत्र धारयेत् । प्रतिलभ्य ततः संज्ञां धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ५१
 स्निग्धमरणं च भुञ्जीत ततः संपद्यते सुखी । अमानुषेण सत्त्वेन यदा बुध्यति योगवित् ॥ ५२
 दिवं च पृथिवीं चैव वायुमग्निं च धारयेत् । प्राणायामेन तत्सर्वं दक्षमानं वशी भवेत् ॥ ५३
 अथापि प्रविशेद्देहं ततस्तं प्रतिपेधयेत् । ततः संस्तभ्य योगेन धारयान(ण)स्य मूर्धनि ॥ ५४
 प्राणायामाग्निना दग्धं तत्सर्वं विलयं व्रजेत् । कृष्णसर्पापराधं तु धारयेद्दृढयोदरे ॥ ५५
 महो जनस्तपः सत्यं हृदि कृत्वा तु धारयेत् । विप्रस्य तु फलं पीत्वा विशल्यां धारयेत्ततः ५६
 सूर्यतः सनगां पृथ्वीं कृत्वा मनसि धारयेत् । हृदि कृत्वा समुद्रांश्च तथा सर्वांश्च देवताः ॥ ५७
 सहस्रेण घटानां च युक्तः स्नायीत योगवित् । उदके कण्ठमात्रे तु धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ५८
 प्रतिस्नोतोविपाविष्टो धारयेत्सर्वगात्रिकीम् । शीर्णोऽर्कपत्रपुटकैः पिबेद्बल्मीकमृत्तिकां ॥ ५९
 चिकित्सितविधिर्द्वेपं विश्रुतो योगनिर्मितः । व्याख्यातस्तु सपासेन योगदृष्टेन हेतुना ॥ ६०
 श्रुततो लक्षणं विद्धि विप्रस्य कथयेन्कचित् । अथापि कथयेन्मोहात्तद्विज्ञानं प्रलीयते ॥ ६१
 तस्मात्प्रवृत्तिर्योगस्य न वक्तव्या कथंचन ॥ ६२

सत्त्वं तथाऽऽरोग्यमलोलुपत्वं वर्णप्रभा सुस्वरसौम्यता च ।

गन्धः शुभो मूत्रपुरीषमल्पं योगप्रवृत्तिः प्रथमा शरीरे ॥

६३

आत्मानं पृथिवीं चैव ज्वलन्तीं यादि पश्यति । कृत्वाऽन्यं विशते चैव विद्यात्सिद्धिमुपसिध्यताम्

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रौतं पाशुपतयोगो नामैकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०६६

अथ द्वादशोऽध्यायः ।

योगोपसर्गकथनम् ।

सूत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि उपसर्गा यथा तथा । प्रादुर्भवन्ति ये दोषा दृष्टतत्त्वस्य देहिनः ॥ १
 भानुप्यान्विविधान्कामान्कामयेत क्रैतुं स्त्रियः । विद्यादानफलं चैव उपसृष्टस्तु योगवित् ॥ २
 अग्निहोत्रं हविर्यज्ञभेदं तत्प्रतपनं तथा । मायाकर्म धनं स्वर्गमुपसृष्टस्तु काङ्क्षति ॥ ३
 पशु कर्षसु युक्तस्तु सोऽविद्यावशमागतः । उपसृष्टं तु जानीयाद्बुद्ध्या चैव विसर्जयेत् ॥ ४
 नित्यं ब्रह्मपरो युक्त उपसर्गात्प्रमुच्यते । जितप्रत्युपसर्गस्य जितश्वासस्य देहिनः ॥ ५

१ स. ग. श्रोत्रिये तथा । २ घ. द. अग्निस्ते । ३ द. 'स्मिन्योगो वि' । ४ घ. द. वाऽलुप्त । ५ स. घ. शीर्षकः । ग. शीर्षकं । द. शीर्षके प । ६ ग. घ. द. ज्वलन्तं । ७ स. घ. द. कृतान्यावि । ८ ग. घ. 'सिद्धतम्' । ९ स. ग. घ. द. 'क्रतुभिः' । १० क. 'तदध्यायतनं' ।

उपसर्गाः प्रवर्तन्ते सात्त्वराजसतामसाः । प्रतिभा श्रवणे चैव देवानां चैव दर्शनम् ॥ ६
 भ्रमावर्तश्च इत्येते सिद्धिलक्षणसंज्ञिताः । विद्या काव्यं तथा शिल्पं सर्वेषां कृतानि तु ॥ ७
 विद्यार्थीश्रोपतिप्रतिभं भावस्यैव लक्षणम् । शृणोति शब्दाऽश्रोतव्यान्व्योजनानां शतादपि ॥ ८
 सर्वज्ञश्च विधिज्ञश्च योगी चोन्मत्तवद्भवेत् । यस्मिन्नाक्षसगन्धर्वान्वीक्षते दिव्यमानुषान् ॥ ९
 वेत्ति तांश्च महायोगी उपसर्गस्य लक्षणम् । देवदानवगन्धर्वान्पुण्यापि तथा पितॄन् ॥ १०
 प्रेक्षते सर्वतथैव उन्मत्तं तं विनिर्दिशेत् । भ्रमेण भ्राम्यते योगी चोद्यमानोऽन्तरात्मना ॥ ११
 भ्रमेण भ्रान्तबुद्धेस्तु ज्ञानं सर्वं प्रणश्यति । (अवार्ता नाशयते चित्तं चोद्यमानोऽन्तरात्मना) ॥ १२
 वर्तनाक्रान्तबुद्धेस्तु सर्वं ज्ञानं प्रणश्यति । प्रावृत्य मनसा शुक्लं पटं वा कम्बलं तथा ॥ १३
 ततस्तु परमं ब्रह्म क्षिप्रमेवाभुचिन्तयेत् । तस्माच्चैवाऽऽत्मनो दोषांस्तुपसर्गानुपस्थितान् ॥ १४
 परित्यजेत् मेधावी यदीच्छेत्सिद्धिमात्मनः । ऋषयो देवगन्धर्वा यक्षोरगमहासुराः ॥ १५
 उपसर्गेषु संयुक्ता आवर्तन्ते पुनः पुनः । तस्माद्युक्तः सदा योगी लक्ष्म्याहारो जितेन्द्रियः ॥ १६
 तथा सुप्तः सुसूक्ष्मेषु धारणां मूर्ध्नि धारयेत् । ततस्तु योगयुक्तस्य जितेन्द्रियस्य योगिनः ॥ १७
 उपसर्गाः पुनश्चान्ये जायन्ते माणसंज्ञकाः । पृथिवीं धारयेत्तत्तवी ततश्चापो हानन्तरम् ॥ १८
 ततोऽग्निं चैव सर्वेषामाकाशं मन एव च । ततः परां पुनर्बुद्धिं धारयेद्यत्नतो यती ॥ १९
 सिद्धीनां चैव लिङ्गानि दृष्ट्वा दृष्ट्वा परित्यजेत् । पृथ्वीं धारयमाणस्य मही सूक्ष्मा प्रवर्तते ॥ २०
 +आत्मानं मन्यते नित्यं पृथ्वीगन्धश्च जायते । अपो धारयमाणस्य आपः सूक्ष्मा भवन्ति हि ॥ २१
 शीता रसाः प्रवर्तन्ते सूक्ष्मा ह्यमृतसंनिभाः । तेजो धारयमाणस्य तेजः सूक्ष्मं प्रवर्तते ॥ २२
 (आत्मानं मन्यते तेजस्तद्भावमनुपश्यति) = वायुं धारयमाणस्य वायुः सूक्ष्मः प्रवर्तते ॥ २३
 आत्मानं मन्यते वायुं वायुवन्मण्डलं भ्रमेत् । आकाशं धारयमाणस्य व्योम सूक्ष्मं प्रवर्तते ॥ २४
 पश्यते मण्डलं सूक्ष्मं धोपश्चास्य प्रवर्तते । (आत्मानं मन्यते नित्यं वायुः सूक्ष्मः प्रवर्तते ॥ २५
 तथा मनो धारयतो मनः सूक्ष्मं प्रवर्तते । मनसा सर्वभूतानां मनस्तु विशते हि सः ॥ २६
 बुद्ध्या बुद्धिं यदा युजेत्तदा विज्ञाय बुध्यते । एतानि सप्त सूक्ष्माणि विदित्वा यस्तु योगविद् ॥
 परित्यजति मेधावी स बुद्ध्या परमं व्रजेत् । यस्मिन्मस्मिन्संयुक्तो भूत ऐश्वर्यलक्षणे ॥ २८
 तथैव सङ्गं भजते तेनैव प्रविनश्यति । तस्माद्विदित्वा सूक्ष्माणि संसक्तानि परस्परम् ॥ २९
 परित्यजति यो बुद्ध्या स परं प्राप्नुयाद्भिजः । दृश्यन्ते हि महात्मानं ऋषयो दिव्यचक्षुषः ॥ ३०
 संसक्ताः सूक्ष्मभावेण ते दोषास्तेषु संज्ञिताः । तस्मात्प्र निश्चयः कार्यः सूक्ष्मपिव ह कदाचन ॥ ३१
 ऐश्वर्याज्जायते रागो विरागं ब्रह्म चोच्यते । विदित्वा सप्त सूक्ष्माणि षडङ्गं च महेश्वरम् ॥
 प्रधानं विनियोगज्ञः परं ब्रह्माधिगच्छति ॥ ३२

३२

* धनुर्दिहान्तर्गतप्रश्नो घ. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क पुस्तके । × धनुर्दिहान्तर्गतप्रश्नो घ. पुस्तके नास्ति । = इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । (इदमर्थं ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. 'सिद्धं' । २ क. 'चापता' । ३ घ. ङ. 'नित् प्रातिमस्वै' । ४ घ. 'प्रतिभास्थेव' । ५ ख. ग. 'न्वीक्षन्ते' ।
 ६ ङ. 'स्तु ज्ञानं सर्वं प्र' । ७ घ. 'सर्वज्ञ' । ८ ग. घ. ङ. 'येत प्रयानतः' । 'सि' । ९ घ. 'पृथ्वीं न' । १० ख. ङ.
 'स्य चाऽऽपः' । घ. 'स्य त्वापः' । ११ ख. ख. हि । सीता । १२ क. 'लं प्रयो' । 'आ' । १३ घ. ग. घ. ङ. 'यमा' ।
 १४ ख. ग. 'धुपा' । 'क्ष' ।

(योगैश्वर्यनिरूपणम्)

सर्वज्ञता तृप्तिरनादिवोधः स्वतन्त्रता नित्यमलुप्तजक्तिः ।

अनन्तशक्तिश्च विभोर्विधिज्ञाः पडाहुरद्वाभि महेश्वरस्य ॥

नित्यं ब्रह्मधनो युक्त उपसर्गैः प्रमुच्यते । जितश्वासोपसर्गस्य जितरागस्य योगिनः ॥ ३४

एकां बहिः शरीरेऽस्मिन्धारणा सार्वकामिकी । विशेषदा द्विजो युक्तो यत्र यथार्पयेन्मनः ॥ ३५

भूतान्पाविशते वाऽपि त्रैलोक्यं चापि कम्पयेत् । एतया प्रविशेदेहं हित्वा देहं पुनस्त्वह ॥ ३६

मनो द्वारं हि योगानामादित्यं च विनिर्दिशेत् । आदानादिक्रियाणां तु आदित्य इति चोच्यते

एतेन विधिना योगी विरक्तः सूक्ष्मवर्जितः । प्रकृतिं समतिक्रम्य रुद्रलोके महीयते ॥ ३८

(*ऐश्वर्यगुणसंप्राप्तं ब्रह्मभूतं तु तं प्रभुम् । देवस्थानेषु सर्वेषु सर्वतस्तु निवर्तते) ॥ ३९

पैशाचेन पिशाचांश्च राक्षसेन च राक्षसान् । गान्धर्वेण च गन्धर्वान्कौबेरेण कुबेरजान् ॥ ४०

इन्द्रमैन्द्रेण स्थानेन सौम्यं सौम्येन चैव हि । प्रजापतिं तथा चैव प्राजापत्येन साधयेत् ॥ ४१

ब्राह्मं ब्राह्मे(ण) चाप्येषमुपामन्त्रयेत् प्रभुम् । तत्र सक्तस्तु उन्मत्तस्तस्मात्सर्वं प्रवर्तते ॥ ४२

नित्यं ब्रह्मपरो युक्तः स्थानान्येतानि वै त्यजेत् । असञ्जमानः स्थानेषु द्विजः सर्वगतो भवेत् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते योगोपसर्गनिरूपणं नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११०९

अथ त्रयोदशीऽध्यायः ।

योगैश्वर्यनिरूपणम् ।

वायुर्वाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि ऐश्वर्यगुणविस्तरम् । येन योगविशेषेण सर्वलोकानतिक्रमेत् ॥ १

तत्राष्टगुणमैश्वर्यं योगिनां समुद्राहृतम् । तत्सर्वं क्रमयोगेन(ण) उच्यमानं निबोधत ॥ २

अणिमा लघिमा चैव महिमा प्राप्तिरेव च । प्राकाम्यं चैव सर्वत्र ईशित्वं चैव सर्वतः ॥ ३

वशित्वमथ सर्वत्र यत्र कामावसायिता । तच्चापि विविधं ज्ञेयमैश्वर्यं सार्वकामिकम् ॥ ४

सावर्धं निरवर्धं च सूक्ष्मं चैव प्रवर्तते । सावर्धं नाभं यत्तत्त्वं पञ्चभूतात्मकं स्मृतम् ॥ ५

निरवर्धं तर्था नाम पञ्चभूतात्मकं स्मृतम् । इन्द्रियाणि पुनश्चैव अहंकारश्च वै स्मृतम् ॥ ६

तत्र सूक्ष्मप्रवृत्तस्तु पञ्चभूतात्मकं पुनः । इन्द्रियाणि मनश्चैव बुद्ध्यहंकारसंज्ञितः ॥ ७

तथा सर्वमयं चैव आत्मस्या रूपातिरेव च । संयोग एव त्रिविधः सूक्ष्मेत्येव प्रवर्तते ॥ ८

पुनरष्टगुणस्यापि तेज्वेवाथ प्रवर्तते । तस्य रूपं प्रवक्ष्यामि यथाऽऽह भगवान्प्रभुः ॥ ९

त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु जीवस्यानियतः स्मृतः । अणिमा च यथाव्यक्तं सर्वं तत्र प्रतिष्ठितम् ॥ १०

त्रैलोक्ये सर्वभूतानां दुष्प्राप्यं समुद्राहृतम् । तच्चैषि भवति प्राप्यं प्रथमं योगिनां बलात् ॥ ११

* धनुर्ध्वान्तर्गतप्रश्नो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'शक्तिं च विभोर्विदित्वा प' । २ ख. घ. ङ. 'नादिन्द्रियाणां । ३ ख. ङ. 'संयत् । ४

४ ख. घ. ङ. 'संयत् । ५ ख. ग. घ. ङ. 'सर्वलोकां' । ६ ख. ग. 'ये सर्व' । ७ ख. 'य तत्' । ८ घ. यय ।

९ घ. 'णि मन' । १० क. 'वृत्त तु प' । ११ क. 'हितम् । त' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'गुणव्यापि । १३ ख. ङ. 'वपत्' । १४ ख. ग. घ. ङ. 'शास्त्र म' ।

लम्बनं पुनः योगे रूपस्य सदा भवेत् । शीघ्रं सर्वभूतेषु द्वितीयं^१ तत्पदं स्मृतम् ॥ १२
 त्रैलोक्ये सर्वभूतानां प्राप्तिः प्राकाम्यमेव च । महिमा चापि यो यस्मिंस्तृतीयो योग उच्यते^२ ॥ १३
 त्रैलोक्ये सर्वभूतेषु त्रैलोक्येण गमं स्मृतम् । प्रकामान्विषयान्भुङ्क्ते न च प्रतिहतः कश्चित् ॥ १४
 त्रैलोक्ये सर्वभूतानां सुखदुःखे प्रवर्तते । ईशो भवति सर्वत्र प्रविभागेन योगवित् ॥ १५
 यदयानि चैव भूतानि त्रैलोक्ये सचराचरे । भवन्ति सर्वकार्येषु इच्छतो न भवन्ति च ॥ १६
 यत्र कामावसायित्वं त्रैलोक्ये सचराचरे । इच्छया चेन्द्रियाणि स्थुर्भवन्ति न भवन्ति च^३ ॥ १७
 शब्दः स्पर्शो रसो गन्धो रूपं चैव मनस्तथा । प्रवर्ततेऽस्य चेच्छातो न भवन्ति तथेच्छया^४ ॥ १८
 न जायते न म्रियते भिद्यते न च छिद्यते । न दहते न मूढते हीयते न च छिप्यते ॥ १९
 न क्षीयते न क्षरति न खिद्यति कदाचन । क्रियते चैव सर्वत्र तथा विक्रियते न च ॥ २०
 अगन्धरसरूपस्तु स्पर्शशब्दविवर्जितः । अवर्णो ह्यस्वरश्च तथा वर्णस्य कर्हिचित् ॥ २१
 भुङ्क्तेऽथ विषयाश्चैव विषयैर्न च गुड्यते । ज्ञात्वा तु परमं सूक्ष्मं सूक्ष्मत्वाद्यापवर्गकः ॥ २२
 व्यापकस्त्वपवर्गाच्च व्यापित्वात्पुरुषः स्मृतः । पुरुषः सूक्ष्मभावानु ऐश्वर्यं परतः स्थितः ॥ २३
 गुणान्तरं तु ऐश्वर्यं सर्वतः सूक्ष्म उच्यते । ऐश्वर्यमर्पणीयाति प्राप्य योगमनुत्तमम् ॥ २४
 अपवर्गं ततो गच्छेत्सुसूक्ष्मं परमं पदम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते योगेश्वरनिरूपणं नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२३३

अथ चतुर्दशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

न चैवमागतो ज्ञानाद्रागात्कर्म समाचरेत् । राजसं तामसं वाऽपि भुक्त्वा तत्रैव गुड्यते ॥ १
 तथा सुकृतकर्मा तु फलं स्वर्गे समश्नुते । तस्मात्स्थानात्पुनर्भ्रष्टो मानुष्यमनुपद्यते ॥ २
 तस्माद्ब्रह्म परं सूक्ष्मं ब्रह्म ज्ञाश्वतमुच्यते । ब्रह्मं एव हि सेवेत ब्रह्मैव परमं सुखम् ॥ ३
 परिश्रमस्तु यज्ञानां महताऽर्थेन वर्तते । भूयो मृत्युवशं याति तस्मान्मोक्षः परं सुखम् ॥ ४
 अथ वै ध्यानसंयुक्तो ब्रह्मयज्ञपरायणः । न सै स्याद्वापितुं शक्यो मन्वन्तरशतैरपि ॥ ५
 दद्यात् तु पुरुषं दिव्यं विश्वारूपं विश्वरूपिणम् । विश्वपादशिरोशीर्वं विश्वेशं विश्वभावनम् ॥ ६
 विश्वगन्धं विश्वमाख्यं विश्वाम्बरधरं प्रभुम् ॥

गोभिर्मही^१ संयतते पतत्रिणं महात्मानं परममर्तिं वरेण्यम् ।

कार्त्तिकं पुराणमनुशासितारं सूक्ष्माच्च सूक्ष्मं महतो महान्तम् ॥

* न दह्यतेऽयं श्लोकः ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ ख. ग. घ. द. लघ्वण । २ ख. घ. योगैर्ल । ३ घ. द. 'य तु प' । ४ ख. घ. 'कथममनं स्मृ' । ५ क. 'दुःखं प्र' । ६ क. 'द्वार' । ७ घ. द. भुज्यते । ८ द. 'मैत' । ९ क. घ. 'प्रतिपत्ति' । १० घ. 'द्विं तं' । ११ ख. द. भुज्यते । १२ ख. द. स ध्यात्वा, वसितु । १३ ग. घ. द. संपतते । १४ द. सूक्ष्मो म' ।

(पाशुपतयोगनिरूपणम्)

योगेन पश्यन्ति न चक्षुषा तं निरिन्द्रियं पुरुषं रुक्मवर्णम् ।

अलिङ्गिनं पुरुषं रुक्मवर्णं सलिङ्गिनं निर्गुणं चेतनं च ॥

नित्यं सदा सर्वगतं तु शौचं पश्यन्ति युक्त्या ह्यचलं प्रकाशम् ।

तद्भावितस्तेजसा दीप्यमानः अ(नो ह्य)पाणिपादोदरपार्श्वजिह्वः ॥

अतीन्द्रियोऽद्यापि सुसूक्ष्म एकः पश्यत्यचक्षुः स शृणोत्यकर्णः ।

नास्यास्त्यबुद्धं न च बुद्धिरस्ति स चेद सर्वं न च वेदवेद्यः ॥

तमादुरग्न्यं पुरुषं मदान्तं सचेतनं सर्वगतं सुसूक्ष्मम् ॥

तमाहुर्मुनयः सर्वे लोके प्रसवधौमणीम् । प्रकृतिं सर्वभूतानां युक्ताः पश्यन्ति चेतसा ॥

सर्वतःपाणिपादान्तं सर्वतोक्षिशिरोमुखम् । सर्वतःश्रुतिपैङ्गोके सर्वमावृत्य तिष्ठति ॥

युक्ता योगेन चेशानं सर्वतश्च सनातनम् । पुरुषं सर्वभूतानां तस्माद्व्याता न मुञ्चति ॥

(+ भूतात्मानं महात्मानं परमात्मानमव्ययम् । सर्वात्मानं परं ब्रह्म तदै ध्यात्वा न मुञ्चति ॥)

पवनो हि यथा प्रादो विचरन्सर्वभूतिषु । पुरि शेते तथोऽग्रे च तस्मात्पुरुष उच्यते ॥

अथ चेष्टुष्वर्मास्तु सविशेषैश्च कर्मभिः । ततस्तु ब्रह्म योन्या वै युक्तद्योणितसंयुतम् ॥

ह्रीमुमांस(पुंसयोः)प्रयोगेण जायते हि पुनः पुनः । ततस्तु गर्भकाले तु कललं नाम जायते ॥

कालेन कलनं(कं) चापि युद्बुद्ध प्रजायते । मृत्पिण्डस्तु यथा चक्रे चक्रावर्तेन पीडितः ॥

इस्ताभ्यां क्रियमाणस्तु विश्वत्वमुपगच्छति । एवमात्मात्पिसंयुक्तो वायुना समुदीरितः ॥

जायते मानुषस्तत्र यथा रूपं तथा मनः । वायुः संभवते तेषां वातात्संजायते जलम् ॥

जलात्संभवति माणः प्राणाच्छुक्रं विवर्धते । रक्तभीगास्त्रयस्त्रिचन्द्राभागाश्चतुर्दश ॥

भागतोऽर्धपलं कृत्वा ततो गर्भे निषेध्यते । ततस्तु गर्भसंयुक्तः पथभिर्वायुभिर्वृतः ॥

पितुः शरीरात्प्रत्यङ्गं रूपमस्योपजायते । ततोऽस्य मानुरादारात्पीतबीजमवेशितम् ॥

नाभिः क्षीतः प्रवेशेन प्राणाधारो हि देहिनाम् । नव मासान्परिकृष्टः संवेष्टिनशिरोपरः ॥

वेष्टितः सर्वैर्गात्रैश्च अवर्यापक्रमगतः । नवमासोपितश्चैव योनिच्छिद्राद्वारुमुत्तः ॥

ततस्तु कर्मभिः पार्थैरित्यं प्रतिपद्यते । असिपत्रवर्नं चैव शाल्यम्लीछेदभेदयोः ॥

तत्र निर्भर्त्सनं चैव तथा शोणितभोजनम् । एतास्तु यातना योराः कुम्भीपांक्तमुदुःसहाः ॥

यथा ह्यापस्तु विच्छिन्नाः स्वरूपमुपयान्ति वै । तस्माच्छिन्नाश्च भिक्षाश्च यातनास्थानमागताः ॥

एवं जीवस्तु तैः पार्थैस्तप्यमानः स्वयंकृतैः । श्राप्यात्कर्मभिः श्रेष्ठैः दुःखैश्च यादि चेतनम्(त्वं) ॥

एकेनैव तु गन्तव्यं सर्वमन्युनिवेशनम् । एकेनैव च भोक्तव्यं तस्मात्सुकृतयाचरेत् ॥

न ह्येनं प्रस्थितं कश्चिद्भ्रूयन्तमनुगच्छति । यदनेन कृतं कर्म तदेनमनुगच्छति ॥

+ अनुविधानमन्त्रयो य. पुनः के नरितः ।

१ ग. घ. 'मुनीजन' । २. 'मुने' । ३ ग. 'न' सप्तमवेदादुरातो प्रकृतिम् । अथेवम। सर्वगतं। युक्तं २ ।

४ ग. द. 'विमर्शके' । ५ द. ग. 'मुने' । ६ ग. द. 'वातःपुत्रे' य । ७ द. ग. घ. द. 'मु मावसे' । ८ ग.

घ. द. 'वेदे' । ९ घ. 'वे दया' । १० घ. द. 'वातःपुत्रः' । ११ घ. ग. द. 'मात्र' । १२ घ.

'वेदे' । १३ घ. ग. घ. 'वेदे' । १४ घ. ग. घ. द. 'वातः' मु । १५ घ. ग. 'वेदे' । १६ घ. ग. 'वेदे' ।

घ. द. 'वेदे' ।

ते नित्यं यमविषये विभिन्नदेहाः क्रोशन्तः सततमनिष्टसंयोगैः ।

शुष्यन्ते परिगतवेदनाशरीरा वहीभिः सुभृशमवर्धमातनाभिः ॥

३३

कर्मणा मनसा वाचा यदभीक्ष्णं निषेव्यते । तत्प्रसह्य ईरेत्पापं तस्मात्सुकृतमाचरेत् ॥

३४

चाह्यजातानि पापानि पूर्वं कर्माणि देहिनः । संसारं तामसं तादृक्पह्विविधं प्रतिपद्यते ॥

३५

मानुष्यं पशुभावं च पशुभावान्मृगो भवेत् । मृगत्वात्पक्षिभावं तु तस्माच्चैव सरीसृपः ॥

३६

सरीसृपत्वाद्वच्छेदि स्थावरत्वं न संशयः । स्थावरत्वं पुनः प्राप्तो यावदुन्मिषते नरः ॥

३७

कुलालचक्रवद्भ्रान्तस्तत्रैव परिकीर्तितः । इत्येवं हि मनुष्यादिः संसारे स्थावरान्तिके ॥

३८

विज्ञेयस्तामसो नाम तत्रैव परिवर्तते । सात्त्विकश्चापि संसारो ब्रह्मादिः परिकीर्तितः ॥

३९

पिशाचान्तः स विज्ञेयः स्वर्गस्थानेषु देहिनाम् । ब्राह्मे तु केवलं सत्त्वं स्थावरे केवलं तमः ॥४०

चतुर्दशानां स्थानानां मध्ये विष्टम्भकं रजः । मर्मसु च्छिद्यमानेषु वेदनार्तस्य देहिनः ॥

४१

ततस्तु परमं ब्रह्म कथं विप्रः स्मरिष्यति । संस्कारात्पूर्वधर्मस्य भावनायां भ्रानो(णो)दितः ॥

४२

मानुष्यं भजते नित्यं तस्मान्नित्यं समादधेत् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे पाशुपतयोगनिरूपण नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११७५

अथ पञ्चदशोऽध्यायः ।

पाशुपतयोगनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

चतुर्दशविधं ह्येतद्बुद्ध्वा संसारमण्डलम् । तथा समारभेत्कर्म संसारभयपीडितः ॥

१

ततः स्मरति संसारं चक्रेण परिवर्तितः । तस्मात्तु सततं युक्तो ध्यानतत्परयुञ्जकः ॥

२

तथा समारभेद्योगं यथाऽऽत्मानं स पश्यति । एष आद्यः परं ज्योतिरेप सेतुरनुत्तमः ॥

३

विष्टद्वो ह्येव भूतानां न संभेदश्च शाश्वतः । तदेनं सेतुमात्मानमग्निं वै विश्वतोमुखम् ॥

४

हृदिस्थं सर्वभूतानामुपासीत विधानवित् । हुत्वाऽष्टाबाहुतीः सम्यक्शुचिस्तद्गतमानसः ॥

५

चैश्वानरं हृदिस्थं तु यथावदनुपूर्वशः । अपः पूर्वं सकृत्प्राश्य तूष्णीं भूत्वा उपासते ॥

६

प्राणायेति ततस्तस्य प्रथमा ह्याहुतिः स्मृता । अपानाय द्वितीया तु सम्पत्नायेति चापरा ॥

७

उदानाय चतुर्थीति व्यानायेति च पञ्चमी । स्वाहाकारैः परं हुत्वा शेषं भुङ्क्षीत कामतः ॥

८

अपः पुनः सकृत्प्राश्य व्याचम्य हृदयं स्पृशेत् । ॐ प्राणानां ग्रन्थिरस्यात्मा रुद्रो ह्यात्मा विशान्तकः

स रुद्रो ह्यात्मनः प्राणा एवमाप्याययेत्स्वयम् । त्वं देवानामपि ज्येष्ठ उग्रस्त्वं चतुरो दृष्टा ॥१०

मृत्युघ्नोऽसि त्वमस्मभ्यं भद्रमेतद्भुतं हविः । एवं हृदयमालभ्य पादाङ्गुष्ठे तु दक्षिणे ॥

११

विश्राव्य दक्षिणं पाणिं नाभिं वै पाणिना स्पृशेत् । ततः पुनरुपस्पृश्य चाऽऽत्मानमभिसंस्पृशेत्

१ ग. घ. ड. हरन्योऽन्य त' । २ ख. घ. 'त' । यथापि नातिगन्धस्यापूर्वक' । ग. 'त' । यथाऽपि वाऽतिगन्धः

स्योत्पूर्वकर्मणि । ३ ख ग. घ. ड. 'स सोवे यद्वि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'रिवर्तते' । इ' । ५ क. 'रान्तके' । ६ ख. ग.

घ. ड. 'वस्यापि' । ७ क. ग. प्रतीकितः । ८ ख. ग. घ. ड. पदं । ९ ग. घ. 'न्य रुद्र' ।

(शौचाचारलक्षणनिरूपणम्)

* अक्षिणी नासिका श्रोत्रे हृदयं शिर एव च । द्वावात्मानानुभावेतौ प्राणापानानुदाहृतौ ॥ १३
 वयोः प्राणोऽन्तरात्माऽस्य बाह्योऽपानोऽत उच्यते । अन्नं प्राणस्तथाऽपानं मृत्युर्जातमेव च ॥
 अन्नं ब्रह्म च विज्ञेयं प्रजानां प्रसवस्तथा । अन्नाद्भूतानि जायन्ते स्थितिरन्नेन चेप्पते ॥ १५
 * वर्धन्ते तेन भूतानि तस्मादन्नं तदुच्यते । तदेवायौ हुतं ब्रह्म भुजते देवदानवाः ॥ १६
 गन्धर्वपक्षरक्षांसि पिशाचाश्चान्नमेव हि ॥ १७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते पाशुपतयोगनिरूपणं नाम पञ्चदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—११९२

अथ पौर्वशोऽध्यायः ।

शौचाचारलक्षणनिरूपणम् ।

वायुस्वाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि शौचाचारस्य लक्षणम् । यदनुष्ठाय शुद्धात्मा भवेत् स्वर्गं हि चाऽऽप्नुयात्
 उदकार्थं तु शौचानां मुनीनामुत्तमं पदम् । यस्तु तेऽप्यमृतः स्यात्स मुनिर्नावसीदति ॥ २
 मानावमानौ द्वावेतौ तावेवाऽऽहुर्विषामृते । अवमानं विषं तत्र भौतस्त्वमृतमुच्यते ॥ ३
 यस्तु तेऽप्यमृतः स्यात्स मुनिर्नावसीदति । गुरोः प्रियहिते युक्तः स तु संवत्सरं वसेत् ॥ ४
 नियमेऽप्यमृतस्तु यमेषु च सदा भवेत् । प्राप्यानुज्ञां ततश्चैव ज्ञानागमनमुत्तमम् ॥ ५
 अविरोधेन धर्मस्य विचरेत्पृथिवीमिमाम् । चक्षुषूतं ब्रजेन्मार्गं वस्त्रपूतं जलं पिबेत् ॥ ६
 सत्यपूतां वदेद्वाणीमिति धर्मानुशासनम् । आतिथ्यं श्राद्धयज्ञेषु न गच्छेद्योगवित्कचित् ॥ ७
 एवं ह्यहिंसको योगी भवेदिति विचारणौ । वहाँ विधूये वपद्वारे सर्वस्मिन्भुक्तयज्जने ॥ ८
 विचरेन्मतिर्मान्योगी न तु तेऽप्येव नित्यशः । यथैवमयमन्यन्ते यथा परिभवन्ति च ॥ ९
 युक्तस्तथाऽऽचरेद्भैक्षं सतां धर्ममद्वयम् । भैक्षं चरेद्दृष्ट्येव यथाचारगृहेषु च ॥ १०
 श्रेष्ठा तु परमा चेयं वृत्तिरस्योपदिशमते । अत ऊर्ध्वं गृहस्थेषु शालीनेषु चरेद्विजः ॥ ११
 श्रद्धधानेषु दान्तेषु श्रीश्रिमेषु महात्मसु । अत ऊर्ध्वं पुनश्चापि अदुष्टप्रतिषेधेषु च ॥ १२
 भैक्षचर्यां श्रवणेण जयन्त्या वृत्तिरुच्यते । भैक्षं ययाम् तत्र वा पयो यावकमेव च ॥ १३
 फलमूलं विषकं वा पिष्यार्कं शक्तितोऽपि वा । इत्येते च मया प्रोक्ता योगिनां निदिद्विषयनाः ॥
 आहारास्तेषु सिद्धेषु श्रेष्ठं भैक्षमिति स्मृतम् । अल्पिन्तुं यः कुशाग्रेण मासे मासे समश्नुते ॥ १५
 न्यायतो यस्तु भिक्षेत स पूरोक्ताद्विजिष्यते । योगिनां चैव सर्वेषां श्रेष्ठं चान्द्रायणं स्मृतम् ॥ १६
 एकं द्वे त्रीणि चत्वारि शक्तितो वा समाचरेत् । अस्तेयं ब्रह्मचर्यं च अलोभस्त्याग एव च ॥ १७
 व्रतानि चैव भिक्षणामहिमा परमार्थिता । अक्रोधो मुह्यद्व्याधौ वाचमाहारन्यायम् ॥ १८
 नित्यं स्वाध्याय इत्येते नियमाः परिकीर्तिताः । शीतपोनिर्गुणपरिदः कर्मभिरेव च ॥ १९

* * इदमर्थं नास्ति स. घ. पुनस्तयो ।

* १ घ. च । २ स. हि विन्दति । उ । ३ क. मार्गं तस्मै । ४ म. द. मुनिं प्रि । घ. गुरुप्रि । ५ ग. घ.
 क. 'न । गृहे दि' । ६ घ. म. म. द. 'मान्मेधं न । ७ क. श. भैक्ष । द. भैक्षं परं गृह । ८ घ. द. 'यो विर' । ९ म.
 घ. द. 'मार्गता ।

यथा द्विप इवारण्ये मनुष्याणां विधीयते । प्राप्यते वाऽचिरादेवाङ्कुशेनैव निवारितः ॥ २०
एवं ज्ञानेन शुद्धेन दग्धवीजो क्षकल्पपः । विमुक्तवन्धः श्रान्तोऽसौ मुक्त इत्यभिधीयते ॥ २१

वेदैस्तुल्याः सर्वयज्ञक्रियास्तु यज्ञे जप्यं ज्ञानिनामाहुरङ्गम् ।
ज्ञानाद्व्यानं सङ्गरागव्यपेत् तस्मिन्माते शाश्वतस्योपलब्धिः ॥ २२
दमः शमः सत्यमकल्मषत्वं मौनं च भूतेष्वखिलेष्वथाऽऽजवम् ।
अतीन्द्रियज्ञानमिदं तथाऽऽर्जवं प्राहुस्तथा ज्ञानविशुद्धे सत्त्वाः ॥ २३
समाहितो ब्रह्मपरोऽप्रमादी शुचिस्त्वयैवाऽऽत्मरतिजितेन्द्रियः ।
समायुय्यो गमिषं महर्षयो महर्षयश्चैवमनिन्दितामलाः ॥ २४
इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शौचाचारलक्षणनिरूपण नाम षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२१६

अथ सप्तदशोऽध्यायः ।

परमाश्रमविधिरूपनम् ।

वायुरुवाच—

आश्रमत्रयमुत्सृज्य प्राप्तस्तु परमाश्रमम् । अतः संवत्सरस्यान्ते प्राप्य ज्ञानमनुत्तमम् ॥ १
अनुहाप्य गुरुं चैव विचरेत्पृथिवीमिमाम् । सारभूतमुपासीत ज्ञानं यैर्ज्ज्ञेयसाधकम् ॥ २
इदं ज्ञानमिदं ज्ञेयमिति यैस्तृपितश्चरेत् । अपि कल्पसहस्रायुर्नैव ज्ञेयमवामुपात् ॥ ३
त्यक्तसङ्गो जितक्रोधो लघ्वाहारो जितेन्द्रियः । त्रिधा य बुद्ध्या द्वाराणि ध्याने शेषं मनो दधेत्
शून्येष्वेवावकाशेषु गृहास्तु च वने तथा । नदीनां पुलिने चैव नित्यं युक्तः सदा भवेत् ॥ ५
चाग्दण्डः कर्मदण्डश्च मनोदण्डश्च ते त्रयः । यस्यैते निरता वृन्दाः स त्रिदण्डी व्यवस्थितः ॥ ६
अवस्थितो ध्यानरतिजितेन्द्रियः शुभाशुभे हित्य च कर्मणी उभे ॥ ७
इदं शरीरं प्रविमुच्य शास्त्रतो न जायते म्रियते वा कदाचित् ॥ ८
इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते परमाश्रमविधिरूपन नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२२४

अथाष्टदशोऽध्यायः ।

यतिप्रायश्चित्तविधिकथनम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं मवक्ष्यामि यतीनामिह निश्चयम् । प्रायश्चित्तानि तत्त्वेन नान्यकामकृतानि तु ॥ १
अथ कामकृतेऽप्याहुः सूक्ष्मधर्मविदो जनाः । पापं च त्रिविधं श्रोतं चाश्रनः कायसेवकम् ॥ २

१ घ. इ. 'मन्त्रनः शा' । २ ख. ग. घ. ङ. 'सिल तथाऽऽ' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'द्वयदयः । त' । ४ घ. 'न त्रयम् । त' । ५ ख. ङ. 'मया सा' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'द ज्ञेयम्' । ७ घ. 'यत्पु' । ८ ख. ङ. 'विधाय' ।

(अरिष्टनिरूपणम्)

सततं हि दिवा रात्रौ येनैदं वर्धते जगत् । न कर्माणि न चाप्येप तिष्ठतीति परा श्रुतिः ॥ ३
क्षणमेव प्रयोज्यं तु आयुषस्तु विधारणात् । भवेद्दीरोऽप्रमत्तस्तु योगो हि परमं बलम् ॥ ४
न हि योगात्परं किञ्चिन्नराणापिह दृश्यते । तस्माद्योगं प्रशंसन्ति धर्मयुक्ता मनीषिणः ॥ ५
अविद्यां विद्यया तीर्त्वा प्राप्यैश्वर्यमनुत्तमम् । दृष्ट्वा परापरं धीराः परं गच्छन्ति तत्पदम् ॥ ६
व्रतानि यानि भिक्षूणां तथैवोपव्रतानि च । एकैकापक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते ॥ ७
उपेत्य तु स्त्रियं कामात्प्रायश्चित्तं विनिर्दिशेत् । प्राणायामसमायुक्तं कुर्यात्सततपनं तथा ॥ ८
ततश्चरति निर्देशं कृच्छ्रस्यान्ते समाहितः । पुनराश्रमपागम्य चरेद्भिक्षुरतन्द्रितः ॥ ९

न म(न)र्मयुक्तं वचनं हिनस्तीति मनीषिणः । तथाऽपि च न कर्तव्यः प्रसङ्गो ह्येष दारुणः ॥ १०
अहोरात्राधिकः कश्चिन्नास्त्यधर्म इति श्रुतिः । हिंसा ह्येषा परा यष्टा देवैर्तर्पिणीभिस्तथा ॥ ११
यदेतद्भविष्यं नाम प्राणा ह्येते वृद्धिधराः । स तस्य हरति प्राणान्यो यस्य हरते धनम् ॥ १२
एवं कृत्वा स दुष्टात्मा भिन्नवृत्तौ व्रताङ्क्युतः । भूयो निर्वेदमापन्नश्चरेच्चान्द्रायणं व्रतम् ॥ १३
विधिना शास्त्रदृष्टेन संवत्सरमिति श्रुतिः । ततः संवत्सरस्यान्ते भूयः प्रक्षीणकल्मषः ॥ १४
भूयो निर्वेदमापन्नश्चरेद्भिक्षुरतन्द्रितः । अहिंसा सर्वभूतानां कर्मणा मनसा गिरा ॥ १५
अकामादपि हिंसेत यदि भिक्षुः पशून्मृगान् । कृच्छ्रातिकृच्छ्रं कुर्वीत चान्द्रायणमथापि वा ॥ १६
स्कन्देदिन्द्रियदौर्बल्यात्स्त्रियं दृष्ट्वा यतिर्यदि । तेन धारयितव्या वै प्राणायामास्तु षोडश ॥ १७
दिवा स्कन्नस्य विप्रस्य प्रायश्चित्तं विधीयते । (ऋत्रिरात्रमुपवासश्च प्राणायामशतं तथा ॥ १८
रात्रौ स्कन्नः शुचिः स्नातो द्वादशैव तु धारणाः । प्राणायामेन शुद्धात्मा विरेजा जायते द्विजः
एकान्तं मधु मांसं वा ह्यामश्राद्धं तथैव च । अभोज्यानि यतीनां च प्रत्यक्षलवणानि च ॥ २०
एकैकातिक्रमे तेषां प्रायश्चित्तं विधीयते) । प्राज्ञापत्येन कृच्छ्रेण ततः पापात्प्रमुच्यते ॥ २१
व्यतिक्रमाच्च ये केचिद्वाङ्मनःकापसंभवं । सद्भिः सह विनिश्चित्य यद्भूयुस्तत्समाचरेत् ॥ २२

विशुद्धबुद्धिः समलोष्टकाञ्चनः समस्तमूर्तेषु चरन्समाहितः ॥

स्थानं ध्रुवं शान्तमव्ययं सती परं स गत्वा न पुनर्हि जायते ॥ २३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते यतिप्रायश्चित्तविधिनयनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१२४७

अधेहोनापिशोऽध्याय ।

अरिष्टनिरूपणम् ।

वायुसूत्राच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि अरिष्टानि निबोधत । येन ज्ञानविशेषेण मृत्युं पश्यति चाऽऽत्मनः ॥ १
अरुन्धतीं ध्रुवं चैव सोमच्छायां महापथम् । यो न पश्येत्स नो जीवेन्नरः संवत्सरात्परम् ॥ २
अरश्मिवन्तमादित्यं रश्मिवन्तं च पावकम् । यः पश्येन्न च जीवेत् मासादेकादशात्परम् ॥ ३

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थो यः पुस्तके नास्ति ।

१ स. ग. घ. द. वेष्टयते । २ स. ग. घ. द. 'वेद्धोरोऽ' । ३ स. ग. घ. द. 'तन्त्रं प्र' । ४ स. ग. द. 'रणा । प्र' । ५ स. 'इतो जा' । ६ स. घ. 'भवा । ख' । ग. द. 'भवा । ख' ।

वमेन्मूत्रं करीपं वा सुवर्णं रजतं तथा । प्रत्यक्षमथ वा स्वमे दश मासान्स जीवति ॥ ५
अग्रतः पृष्ठतो वाऽपि क्षणं यस्य पदं भवेत् । पांशुले कर्दमे वाऽपि सप्त मासान्स जीवति ॥ ५
काकः कपोतो शृगो वा निलीयेद्यस्य पूर्धनि । क्रव्यादो वा लग्नः कश्चित्पणमासान्नातिवर्तते ॥ ६
बैद्येद्वापसपद्मीभिः पांशुवर्षेण वा पुनः । छायां वा विकृतां पश्येच्चतुः पञ्च स जीवति ॥ ७
अनैश्चे विद्युतं पश्येदक्षिणां दिशमाश्रिताम् । उदकेन्द्रधनुर्वाऽपि त्रयो द्वौ वा स जीवति ॥ ८
अप्सु वा यदि वाऽऽदृशे आत्मानं यो न पश्यतिअशिरस्कं तथाऽऽत्मानं मासादूर्ध्वं न जीवति
श्वगान्धि भवेद्वात्रं वशा(सा)गन्धि ह्यथापि वा । मृत्युर्मुखास्थितस्तस्य अर्धमासं स जीवति ॥ १०
(*) यस्य वै स्नातमात्रस्य हृत्पादं वाऽवशुप्यतिभूयो(मं) वा मस्तर्कांश्चक्षेत्(त्यस्ये) दशहं न ॥ जीवति ॥ १०
संभिन्नो मारुतो यस्य मर्षस्थानानि कृन्तति । अग्निः स्पृष्टो न ॥ मृत्युरुपस्थितः ॥ १२
क्षतवानरयुक्तेन रथेनाऽऽक्षां तु दक्षिणाम् । गायत्र्य प्रजेत्यस्मै ॥ १३
कृष्णाम्बरधरा श्यामा गायन्ती वाऽथ चाङ्गना । यज्ञयेदक्षिणामाशां स्वमे सोऽपि न ॥ १४
छिद्रं वातश्च कृष्णं च स्वमे यौ विभृयाक्षरः । भयं वा श्रयणं दृष्ट्वा विद्यान्मृत्युरुपस्थितः ॥ १५
आ मस्तकतलायस्तु निपजेत्पङ्कसागरे । दृष्ट्वा तु तादृशं स्वमे सद्य एव न जीवति ॥ १६
भस्माद्गारांश्च केशांश्च नदीं शुष्कां भुजंगमान् । पश्येद्यो दशरात्रं तु न स जीवेत् तादृशः ॥ १७
कृष्णैश्च विकटैश्चैव पुरुषैरुच्यतायुधैः । पापाणिस्ताप्यते स्वमे यः सद्यो न स जीवति ॥ १८
सूर्योदये प्रत्युपासि प्रत्यक्षं यस्य वै शिवा । क्रोशन्ती संमुखाऽभ्येति स गतायुर्भवेन्नरः ॥ १९
यस्य वै स्नातमात्रस्य हृदयं पीड्यते भृशम् । जायते दन्तहर्षश्च तं गतायुपमादिशेत् ॥ २०
भूयो भूयोः श्वसेद्यस्तु रात्रौ वा यदि वा दिवा । दीपगन्धं च नो वेति विद्यान्मृत्युरुपस्थितम्
रात्रौ चेन्द्रायुधं पश्येद्दिवा नक्षत्रमण्डलम् । परनेत्रेषु चाऽऽत्मानं न पश्येन्न स जीवति ॥ २२
नेत्रमेकं स्रवेद्यस्य कर्णौ स्थानाश्च भ्रजयतः । नासा च वक्त्रा भवति स ज्ञेयो गतजीवितः ॥ २३
यस्य कृष्णा खरा जिह्वा यद्गुयासं च वै मुखम् । गण्डे क्षिपितके रक्ते तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ २४
मुक्तकेशो हस्तैश्च गायत्र्यर्थं यो नरः । याम्पाशाभिमुखो गच्छेत्तदन्तं तस्य जीवितम् ॥ २५
यस्य स्वेदसमुद्गताः श्वेतसर्पपसंनिभाः । स्वेदा भवन्ति हासकृत्तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ २६
दृष्ट्वा वा रासभा वाऽपि मुक्ताः स्वमे रथेऽशुभाः । यस्य सोऽपि न जीवेत् दक्षिणाभिमुखो गतः
द्वं चात्र परमे रिष्टे एतैर्दृष्टं परं भवेत् । धोषं न शृणुयात्कर्णे ज्योतिर्नेत्रे न पश्यति ॥ २८
अथ यो निपतेत्स्वमे द्वारं चार्थं न विद्यते । न चोत्तिष्ठति यः श्वभ्राचदन्तं तस्य जीवितम् ॥

ऊर्ध्वा च दृष्टिर्न च संभतिष्ठा रक्ता पुनः संपरिवर्तमाना ।

मुखस्य चोष्मा शुषिरा च नाभिरत्युष्णमूत्रो विषमस्य एव ॥

दिवा वा यदि वा रात्रौ प्रत्यक्षं योऽभिहन्यते । तं पश्येद्य हन्तारं स हतस्तु न जीवति ॥ ३१

आग्निमयेयं कुरुते स्वमाने, यस्तु मानवः । स्मृतिं नोपलभेद्यथापि तदन्तं तस्य जीवितम् ॥ ३२

यस्तु प्रावरणं शुद्धं स्वकं पश्यति मानवः । रक्तं कृष्णमपि स्वमे तस्य मृत्युरुपस्थितः ॥ ३३

• धनुर्विद्वान्तर्यतन्मयः क. घ. पुस्तकयोगाति ।

१ घ. ग. घ. द. 'प्र युती' । २ द. 'वदे द्वादश' । ३ द. 'नक्षत्रि' । ४ घ. 'द्वय बाव' । ५ घ. 'बाय-
येर' । ६ घ. द. 'य वाऽऽ' । ७ क. घ. 'को श्रिय' । ८ ग. घ. य. 'रा' । नर । ९ द. 'ताप्यते' । १० घ. ग. घ.
'भयमे' । ११ घ. घ. द. 'दे वाऽऽ' । १२ घ. घ. घ. द. 'तद्वय' । १३ घ. ग. घ. द. 'य विधीयते' ।

(ओंकारप्राप्तिलक्षणनिरूपणम्)

अरिष्टसूचिते देहे तस्मिन्काल उपागते । त्यक्त्वा भयविषादं च उद्वेगं बुद्धिमान्नरः ॥ ३४
 प्राचीं वा यदि वोदीचीं दिशं निष्क्रम्य वै शुचिः । समेऽतिस्थावरे देशे विविक्ते जनवर्जिते ३५
 उदङ्मुखः प्राङ्मुखो वा स्वस्थः स्वाचान्त एव च । स्वस्तिकोपनिविष्टश्च नमस्कृत्वा (त्य) महेश्वरम् ॥
 समं (मे) कायशिरोप्रीवं धारयेच्चालोकयेत् । यथा दीपो निवातस्थो नेह तै सोपमा स्मृता ॥ ३७
 प्रागुदकप्रवणे देशे तस्माद्युञ्जीत योगवित् । (+कारं वितर्कं प्रीतिं च सुखदुःखे उभे य(त)या ॥
 निगूह्य मनसा सर्वं शुद्धध्यानमनुस्मरेत्) । प्राणे च रपते नित्यं चक्षुषोः स्पर्शने तथा ॥ ३९
 श्रोत्रे मनसि बुद्धौ च तथा वक्षसि धारयेत् । कालधर्मं च विज्ञाय समूहं चैव सर्वशः ॥ ४०
 द्वादशाध्यात्म इत्येवं योगधारणमुच्यते । शतमष्टशतं वाऽपि धारणां मूर्ध्नि धारयेत् ॥ ४१
 न तस्य धारणायोगाद्वायुः सर्वं प्रवर्तते । ततस्त्वापूरयेद्देहमोंकारेण समाहितः ॥ ४२
 अर्थोंकारमयो योगी न क्षरेस्वक्षरी भवेत् ॥ ४३

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रेऽरिष्टनिरूपणं नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१२९०

अथ विंशोऽध्यायः ।

ओंकारप्राप्तिलक्षणनिरूपणम् ।

वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि ओंकारमाप्तिलक्षणम् । एष त्रिमात्रो विज्ञेयो व्यञ्जनं चात्र सत्स्वरम् ॥ १
 प्रथमा वैद्युती मात्रा द्वितीया तामसी स्मृता । तृतीया निर्गुणां विद्यान्मात्रामक्षरगामिनीम् ॥ २
 ग(गा)न्धर्वीति च विज्ञेया गान्धारस्वरसंभवा । पिपीलिकासमस्पर्शा प्रयुक्ता मूर्ध्नि लक्ष्यते ॥ ३
 तथा प्रयुक्तमोंकारं प्रति निर्वाति मूर्धनि । तथोंकारमयो योगी ह्यक्षरे स्वक्षरी भवेत् ॥ ४
 मणवो धनुः शरो ह्यात्मा ब्रह्म तल्लक्ष्यमुच्यते । अप्रमत्तेन वेदद्वयं शरवत्तन्मयो भवेत् ॥ ५
 ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म गुहायां निहितं पदम् । ओमित्येतन्नयो वेदास्त्रयो लोकास्त्रयोऽग्नयः ॥ ६
 विष्णुकमास्त्रपत्वेतै ऋक्सामानि यज्ञं च । मात्राश्चात्र चतस्रस्तु विज्ञेयाः परमार्थतः ॥ ७
 तत्र युक्तश्च यो योगी तस्य सालोक्यतां व्रजेत् । अकारस्वक्षरो ज्ञेय उकारः स्वरितः स्मृतः ८
 मकारस्तु द्युतो ज्ञेयस्त्रिमात्र इतिसंज्ञितः । अकारस्वयं भूर्लोक उकारो भुव उच्यते ॥ ९
 सव्यञ्जनो मकारश्च स्वलोकश्च विधीयते । ओंकारस्तु त्रयो लोकाः शिरस्तस्य त्रिविष्टपम् ॥ १०
 भुवनान्तं च तत्सर्वं त्रौह्यं तत्पदमुच्यते । मात्रापदं रुद्रलोको ह्यमात्रस्तु शिवं पदम् ॥ ११
 एवं ध्यानविशेषेण तत्पदं समुपांसते । तस्माद्व्यानरतिनित्यममात्रं हि तदक्षरम् ॥ १२
 उपास्यं हि प्रयत्नेन शान्तं पदमिच्छता । हस्ता तु प्रथमा मात्रा ततो दीर्घा त्वनन्तरम् ॥ १३
 ततः पुनर्वती चैव तृतीया उपदिश्यते । एतास्तु मात्रा विज्ञेया यथावदनुपूर्वशः ॥ १४
 यावच्चैव तु शक्यन्ते धार्यन्ते तावदेव हि । इन्द्रियाणि मनो बुद्धिं ध्यापन्नात्मनि यः सदा ॥ १५

+ धनुर्विद्वान्तर्गतप्रत्ययः कः पुस्तके नास्ति ।

५४

श्रीमद्देवायनमुनिप्रणीतम्—

[अ० २१ श्लो० १०-३२]

(कल्पनिरूपणम्)

(॥ ॥) द्वाभ्यामपि च संगीतिर्विष्णोर्ब्रह्म भवस्य च । यथापि कुरुते नित्यं प्रणामं शंकरस्य च ॥
निस्तरेणाऽऽनुपूर्णा च ध्रुवतः भवतो मम । मन्वन्तरस्य संहारे पश्चिमस्य महात्मनः ॥ ११
आसीत्तु साया कल्पः पशो नाम द्विजोत्तमाः । वाराहः सार्धतस्तेषां तस्य वक्ष्यामि विस्तरम् ॥

सायनिरूपणम्—

कियता पैम कालेन कल्पः संभवते कथम् । किं च प्रमाणं कल्पस्य तैवः प्रवृद्धिं पृच्छताम् ? १

सायनिरूपणम्—

मानन्तराणां सप्तानां कालसंख्या(रूपा) यथाक्रमम् । प्रवक्ष्यामि समासेन भवतो मे निबोधत ॥
कोडीनां द्वे सहस्रे भै अष्टौ कोटिशतानि च । द्विपट्षि तथा कोट्यो नियुतानि च सप्ततिः ॥ १५
कल्पार्थस्य तु संख्यायामेतत्सर्वमुदाहृतम् । पूर्वोक्तौ च गुणच्छेदौ वर्षाभिं लब्धमादिशेत् ॥ १६
शतं पैम तु कोडीनां कोडीनामष्टसप्ततिः । द्वै च शतसहस्रे तु नवतिर्नियुतानि च ॥ १७
मातुषेण भभाणेन यान्द्वैवस्यतान्तरम् । एष कल्पस्तु विज्ञेयः कल्पार्धद्विगुणिकृतः ॥ १८
अनागतानां सप्तानामेतदेव यथाक्रमम् । प्रमाणं कालसंख्याया विज्ञेयं सर्वमैश्वरम् ॥ १९
नियुतस्यैष सप्तसंख्यायाऽसीतिज्ञतानि च । चतुर्सीति चा(श्वा)न्यानि मयुवानि प्रमाणतः ॥ २०
सप्तसंख्ये मनुष्यै देवाश्चेन्द्रपुरोगताः । पर्वत्कालस्य विज्ञेयं वर्षाभिं तु प्रमाणतः ॥ २१
एष मन्वन्तरे तेषां मातुषान्तः प्रसीदितः । प्रसंशान्वाय ये देवाः साध्या देवगन्धर्व ॥ २२
द्विषे देवाश्च ये भित्ताः करणं जीवन्ति ते गन्धाः । अपं यो ब्रवी कस्तो वाराहः स तु कीर्तिते
पक्षिस्त्वादेवमाह सर्वव्यं चतुर्दश ॥ २३

सर्वव्यं—

कस्तो वाराहस्तो वाराहः पक्षिर्द्विषः । कस्तो करणं वाराहः पक्षिर्द्विषः ॥ २४
को वः वाराहः भयान्वाय दोषिः विचालकः । वाराहः कस्तुलक एवद्विषाणि वेदितुम् ॥ २५

वाराहः—

वाराहस्तु वाराहो वलिर्द्वै च कीर्तितः । वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु ॥ २६
वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु ॥ २७
वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु ॥ २८
वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु ॥ २९
वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु ॥ ३०
वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु ॥ ३१
वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु ॥ ३२
वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु वाराहस्तु ॥ ३३

॥ श्रीमद्देवायनमुनिप्रणीतम् ॥

(कल्पनिरूपणम्)

उत्पन्नस्तु यथा नादो गन्धर्वा यत्र चोत्थिताः । ऋषभस्तु ततः कल्पो ज्ञेयः पञ्चदशो द्विजाः ३३
 ऋषभो यत्र संभूतः स्वरो लोकमनोहरः । पैङ्गस्तु षोडशः कल्पः पद्मजना यत्र चर्षयः ॥ ३४
 शिशिरश्च वसन्तश्च निदाघो वर्ष एव च । शरद्धेमन्त इत्येते मानसा ब्रह्मणः सुताः ॥ ३५
 उत्पन्नाः पैङ्गसंसिद्धाः पुत्राः कल्पे तु षोडशे । यस्मिंज्जातैश्च तैः पद्मभिः सद्योजातो महेश्वरः
 तस्मात्समुत्थितः पैङ्गः स्वरस्तूदधिसंनिभः । ततः सप्तदशः कल्पो मार्जालीय इति स्मृतः ३७
 मार्जालीयं तु तत्कर्षं यस्माद्वाह्यमकल्पयत् । ततस्तु मध्यमो नाम कल्पोऽष्टादश उच्यते ॥ ३८
 यस्मिंस्तु मध्यमो नाम स्वरो धैवतपूजितः । उत्पन्नः सर्वभूतेषु मध्यमो वै स्वयंभुवः ॥ ३९
 ततस्त्वेकोनविंशस्तु कल्पो वैराजकः स्मृतः । वैराजो यत्र भगवान्मनुर्वै ब्रह्मणः सुतः ॥ ४०
 तस्य पुत्रस्तु धर्मात्मा दधीचिर्नाम धार्मिकः । प्रजापतिर्महातेजा बभूव त्रिदशेश्वरः ॥ ४१
 अकामयत गायत्री यजमानं प्रजापतिम् । तस्मोज्जज्ञे स्वरः स्निग्धः पुत्रस्तस्य दधीचिनः ॥ ४२
 ततो विंशतिमः कल्पो निपादः परिकीर्तितः । प्रजापतिस्तु तं दृष्ट्वा स्वयंभूमभवं तदा ॥ ४३
 विरराम प्रजाः स्रष्टुं निपादस्तु तपोऽतपत् । दिव्यं वर्षसहस्रं तु निराहारो जितेन्द्रियः ॥ ४४
 तमुवाच महातेजा ब्रह्मा लोकपितामहः । ऊर्ध्वबाहुं तपोग्लानं दुःखितं क्षुत्पिपासितम् ॥ ४५
 निपीदित्वब्रवीदेनं पुत्रं शान्तं पितामहः । तस्मान्निपादः संभूतः स्वरस्तु स निपादवान् ॥ ४६
 एकविंशतिमः कल्पो विज्ञेयः पञ्चमो द्विजाः । प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च ४७
 ब्रह्मणो मानसाः पुत्राः पञ्चैते ब्रह्मणः सभाः । तैस्त्वर्थवादिभिर्पुर्त्युक्तैर्वर्षिभिरिष्टो महेश्वरः ॥ ४८
 यस्मात्परिगतैर्गीतः पञ्चभिस्तैर्महात्मभिः । स्वरस्तु पञ्चमः स्निग्धस्तस्मात्कल्पस्तु पञ्चमः ॥ ४९
 द्वाविंशस्तु तथा कल्पो विज्ञेयो मेघवाहनः । यत्र विष्णुर्महाबाहुर्मैधी भूत्वा महेश्वरम् ॥ ५०
 दिव्यं वर्षसहस्रं तु अवहत्कृत्तिवाससम् । तस्य निश्चसमानस्य भाराकान्तस्य वै मुखात् ॥ ५१
 निर्जगाम महाकायः कालो लोकमर्कालनः । यस्त्वयं पठ्यते विमैर्विष्णुर्वै कश्यपात्मजः ॥ ५२
 त्रयोविंशतिमः कल्पो विज्ञेयश्चिन्तकस्तथा । प्रजापतिस्तुतः श्रीमार्धितश्च मिथुनं च तौ ॥ ५३
 ध्यायतो ब्रह्मणश्चैव यस्माच्चिन्ता समुत्थिता । तस्मैतु चिन्तकः सोवै (कोऽसौ) कल्पः मोक्तः
 स्वयंभुवा ॥ ५४
 चतुर्विंशतिमश्चापि ह्याकृतिः कल्प उच्यते । आकृतिश्च तथा देवी मिथुनं संवभूव ह ॥ ५५
 प्रजाः स्रष्टुं तथाऽऽकृतिं यस्मादाह प्रजापतिः । तस्मात्स पुरुषो ज्ञेय आकृतिः कल्पसंज्ञितः ५६
 पञ्चविंशतिमः कल्पो विज्ञातिः परिकीर्तितः । विज्ञातिश्च तथा देवी मिथुनं संम(सम)सूर्यत ॥ ५७
 ध्यायतः पुत्रकामस्य मनस्यध्यात्मसंज्ञितम् । विज्ञातं वै समासेन विज्ञातिस्तु ततः स्मृतः ॥ ५८
 पद्मविंशस्तु ततः कल्पो मन इत्यभिधीयते । देवी च शंकरी नाम मिथुनं संमसूयते ॥ ५९
 प्रजा वै चिन्तमानस्य सप्तकापस्य वै तदा । यस्मात्प्रजासंभवनादुत्पन्नस्तु स्वयंभुवा ॥ ६०

१ क. 'दस द्वि' । २ ख. प. पद्मस्तु । ३ ख. प. द. पद्मस्तु । ४ ख. प. द. 'स्माद्वि' । ५ ख. ग. प. द. पद्मः । ६ ग. प. 'सं तस्माद्वाह' । ७ प. क. 'मो द्वी स्व' । ८ ग. द. 'स्वेकाग्रो' । ९ ख. द. 'स्मापनेश्वरः' । १० द. पञ्चभिः । ११ क. 'कायानः' । १२ ख. प. 'क्षितिषः' । १३ ख. द. 'स्नाप वि' । १४ ख. प. 'भुवः' । १५ ख. प. द. 'दासीत्वर्थयुवः' । १६ ख. 'यते । ध्या' । १७ ख. द. 'क्षित । वि' । १८ ख. ग. प. 'न्तयान' । १९ ख. प. द. 'भुवः' । २० ।

तस्मात्प्रजासंभवनाद्भावनासंभवः स्मृतः । सप्तविंशतिमः कल्पो भावो वै कल्पसंज्ञितः ॥ ६१
 पौर्णमासी तथा देवी मिथुनं समपद्यत । प्रजा वै सप्तकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ६२
 ध्यायतस्तु परं ध्यानं परमात्मानमीश्वरम् । अग्निस्तु मण्डलीं भूत्वा रश्मिजालसमावृतः ॥ ६३
 भुवं दिवं च विष्टभ्य दीप्यते स महावपुः । ततो वर्षसहस्रान्ते संपूर्णे ज्योतिर्मण्डले ॥ ६४
 आविष्टया सहोत्पन्नमपश्यत्सूर्यमण्डलम् । यस्माददृश्यो भूतानां ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ ६५
 दृष्टस्तु भगवान्देवः सूर्यः संपूर्णमण्डलः । सर्वे योगाश्च मन्त्राश्च मण्डलेन सहोत्थिताः ॥ ६६
 यस्मात्कल्पो ह्ययं दृष्टस्तस्मात्तं दर्शमुच्यते(?) । यस्मान्मनसि संपूर्णो ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ ६७
 पुरा वै भगवान्सोमः पौर्णमासी ततः स्मृता । तस्मात्तु पूर्वदैर्घ्यं वै पौर्णमासं च योगिभिः ॥ ६८
 उभयोः पक्षयोर्योज्यमात्मनो हितकाम्यया । दर्शं च पौर्णमासं च ये यजन्ति द्विजातयः ॥ ६९
 न तेषां पुनरावृत्तिर्ब्रह्मलोकात्कदाचन । योऽनाहिताग्निः प्रयतो वीराध्वानं गतोऽपि वा ॥ ७०
 समाधाय मनस्वीं मधुमन्त्रारयेच्छनैः । त्वमग्रे रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिपे
 र्वं पाशगन्धर्वशिषं पूषा विधत्तपासिना । इत्येव मन्त्रं मनसा सम्यगुच्चारयेद्विजः ॥ ७१
 अग्निं प्रविशते यस्तु रुद्रलोके स गच्छति । सोमश्चाग्निस्तु भगवान्कालो रुद्र इति श्रुतिः ॥ ७२
 तस्माद्यः प्रविशेदग्निं स रुद्रान्न निवर्तते । अष्टाविंशतिमः कल्पो बृहदित्यभिसंज्ञितः ॥ ७३
 ब्रह्मणः पुत्रकामस्य सप्तकामस्य वै प्रजाः । ध्यायमानस्य मनसा बृहत्साम रथंतरम् ॥ ७४
 यस्मात्तत्र समुत्पन्नो बृहत्तः सर्वतोमुखः । तस्मात्तु बृहत्तः कल्पो विज्ञेयस्तत्त्वचिन्तकैः ॥ ७५
 अष्टाशीतिसहस्राणां योजनानां प्रमाणतः । रथंतरं तु विज्ञेयं परमं सूर्यमण्डलम् ॥ ७६
 तस्मादण्डं तु विज्ञेयमभेद्यं सूर्यमण्डलम् । यत्सूर्यमण्डलं चापि बृहत्साम तु मिथ्यते ॥ ७७
 भित्त्वा चैनं द्विजा यान्ति योगात्मानो दृढव्रताः । संधातमुपनीताश्च अन्ये कल्पा रथंतरे ॥ ७८
 इत्येतत्तु मया प्रोक्तं चित्रमध्यात्मदर्शनम् । अतः परं प्रवक्ष्यामि कल्पानां विस्तरं शुभम् ॥ ७९

* जिह्वे स्तुहि(?) जगत्त्रितयैकनाथं नारायणं परमकारुणिकं सदैव ।

प्राचीनकर्षाणिगडार्गलवन्धुमुक्त्यै अन्यः पुराणपुरुषादपरोऽस्त्युपायः ॥ ८१

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोके कल्पविशेषे नामैकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

आदितः श्लोकानां संमेष्यङ्काः—१४१०

अथ द्वाविंशोऽध्यायः ।

कल्पसंख्यानिरुपणम् ।

कल्पय ऊचुः—

अत्यद्भुतमिदं सर्वं कल्पानां ते महापुने । रहस्यं वै समाख्यातं मन्त्राणां च प्रकल्पनम् । १
 न तवाविदितं किंचिद्विषु लोकेषु विद्यते । तस्माद्विस्तरतः सर्वाः कल्पसंख्या ब्रवीहि नः ॥ २

* स्व पुस्तकं ध्याय भगवो नान्यादर्शमुत्तरेषु ।

१ य. ग. घ. ड. सप्तविं । २ य. घ. ड. ले । अवि । ३ ख. ग. घ. ड. 'दैर्घ्यं वै' । ४ क. 'योज्यं प्रमा' ।
 ५ घ. 'त्व वादेरहमेयासि शक्यित्व पूषा पीतचामासि न त्मनाः । ६' । ड. 'त्व वादेर्यासि शक्यराय त्व पूषापीतथा-
 मासितन्मनाः । ६' । ६ ग. 'सिनाः । ६' । ७ ख. घ. ड. 'रयन्द्रिजा । अ' । ८ ड. 'स्मृति । ९ घ. 'स्मात् प्र' ।
 १० ख. 'त्वो विज्ञेय. सत्त्वचिन्त' । अष्टाशीतिसहस्राणि वृद्ध' । ११ ड. 'त्य दृष्टु' । १२ ड. 'हत्तत्तर्ष' । १३ य. घ.
 ड. 'साजि यो' । १४ ख. ड. 'रयान्त' ।

(कल्पसंख्याविरचयणम्)

वायुरुवाच—

अत्र वः कथयिष्यामि कल्पसंख्या यथा तथा । युगाग्रं च वर्षाग्रं तु ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ३
 एकं कल्पसहस्रं तु ब्रह्मणोऽब्दः प्रकीर्तितः । एतदष्टसहस्रं तु ब्रह्मणस्तद्युगं स्मृतम् ४
 एकं युगसहस्रं तु सवनं तत्प्रजापतेः । सवनानां सहस्रं तु द्विगुणं त्रिवृतं तथा ॥ ५
 ब्रह्मणः स्थितिकालस्य चैतत्सर्वं प्रकीर्तितम् । तस्य संख्यां भवक्ष्यामि पुरस्ताद् द्वि यथाक्रमम् ६
 अष्टाविंशतिर्ये कल्पा नामतः परिकीर्तिताः । तेषां पुरस्ताद्भक्ष्यामि कल्पसंज्ञा यथाक्रमम् ७
 रथंतरस्य साम्नस्तु उपरिष्ठाग्निबोधत । कल्पान्ते नामधेयानि मन्त्रोत्पत्तिश्च यस्य यौ ॥ ८
 एकोनविंशकः कल्पो विज्ञेयः श्वेतलोहितः । यस्मिंस्तत्परमं ध्यानं ध्यायतो ब्रह्मणस्तथा ९
 श्वेतोष्णीपः श्वेतमाल्यः श्वेताम्बरधरः शिखी । उत्पन्नस्तु महातेजाः कुमारः पावकोपमः १०
 भीमं मुखं महारौद्रं मुघोरं श्वेतलोहितम् । दीप्तं दीप्तेन वपुषा महास्यं श्वेतवर्चसम् ११
 तं दृष्ट्वा पुरुषः श्रीमान्ब्रह्मा वै विश्वतोमुखः । कुमारं लोकधातारं विश्वरूपं महेश्वरम् १२
 पुराणपुरुषं देवं विश्वात्मा योगिनां वैरम् । वचन्दे देवदेवेशं ब्रह्मा लोकपितामहः १३
 हृदि कृत्वा महादेवं परमात्मानमीश्वरम् । सद्योजातं ततो ब्रह्म ब्रह्मा वै समचिन्तयत् १४
 ज्ञात्वा मुमोच देवेशो हृष्टो हासं जगत्पतिः । ततोऽस्य पार्श्वतः श्वेता ऋषयो ब्रह्मवर्चसः १५
 प्रादुर्भूता महात्मानः श्वेतमाल्यानुलर्चनाः । सुनन्दो नन्दकश्चैव विश्वनन्दोऽथ नन्दनः १६
 शिष्यास्ते वै महात्मानो यैस्तु ब्रह्म ततो हृतम् । तस्याग्रे श्वेतवर्णाभिः श्वेतनामा महामुनिः १७
 विजज्ञेऽथ महातेजा यस्माज्जज्ञे नरस्त्वसौ तत्र ते ऋषयः सर्वे सद्योजातं महेश्वरम् १८
 तस्माद्विश्वेश्वरं देवं ये श्रेष्ठयन्ति वै द्विजाः । प्राणायामपरा युक्ता ब्रह्मणि व्यवसायिनः १९
 ते सर्वे पापनिर्मुक्ता विमला ब्रह्मवर्चसः । ब्रह्मलोकमतिक्रम्य ब्रह्मलोकं व्रजन्ति च ॥ २०

वायुरुवाच—

ततस्त्रिंशत्तमः कल्पो रक्तो नाम प्रकीर्तितः । रक्तो यत्र महातेजा रक्तवर्णमधारयत् २१
 ध्यायतः पुत्रकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रादुर्भूतो महातेजाः कुमारो रक्तविग्रहः २२
 रक्तमाल्याम्बरधरो रक्तेनेत्रः प्रतापवान् । स तं दृष्ट्वा महादेवं कुमारं रक्तवाससम् २३
 ध्यानयोगं परं गत्वा बुभुधे विश्वमीश्वरम् । स तं प्रणम्य भगवान्ब्रह्मा परमयशितः २४
 वामदेवं ततो ब्रह्मा ब्रह्मात्मकं व्यचिन्तयत् । एवं ध्यातो महादेवो ब्रह्मणा परमेष्ठिना २५
 मनसा प्रीतियुक्तेन पितामहमथाब्रवीत् । ध्यायता पुत्रकामेन(ण) यस्मात्तेऽहं पितामह २६
 दृष्टः परमया भक्त्या ध्यानयोगेन सत्तम । तस्माद्ब्रह्मानं परं प्राप्य-कल्पे कल्पे महातपाः २७
 वेत्स्यसे मां महासत्त्व लोकधातारमीश्वरम् । एवमुक्त्वा ततः शर्वः अ(र्वस्त्व)दृष्टासं मुमोच ह २८
 ततस्तस्य महात्मानश्चत्वारश्च कुमारकाः । संवभूर्बुधमहात्मानो विरेजुः शुद्धयुद्धपः ॥ २९
 चिरञ्जय विर्वाहुश्च विशोको विश्वभावनः । ब्रह्मण्या ब्रह्मणस्तुल्या वीरा-अध्यवसायिनः ॥३०

१ घ. द. एकक' । २ ग. तु त्रिगु' । द. तु त्रिगुण त्रि' । ३ घ. द. 'सज्ञ य' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'ह्यमान्त-
 ना' । ५ द. सा । ६ क. 'नोवश' । ७ क. चिरम् । ८ ख ग 'पन । मु' । ९ ख ग. द. 'द्विस्तद्व' ।
 १० ग. द. 'स्मायत' । ११ क. प्रपन्नन्ति । १२ घ. घ. रक्त व' । १३ ख. द. 'बुध त्रि' । १४ घ. द. 'देव्य त' ।
 १५ घ. द. 'ममेव व्य' । द. 'ममेव विवि' । १६ क. 'मह- । द' । १७ घ. द. चिरज. शु' । १८ क. 'बाह्य ।

रक्ताम्बरधराः सर्वे रक्तमाल्यानुलेपनाः । रक्तभस्मानुलिप्ताङ्गा रक्तास्या रक्तलोचनाः ॥ ३१
 ततो वर्षसहस्रान्ते ब्रह्मण्या व्यवसायिनः । गृणन्तश्च महात्मानो ब्रह्म तद्दामदैविकम् ॥ ३२
 अनुग्रहार्थं लोकानां शिष्याणां हितकाम्यया । धर्मोपदेशमखिलं कृत्वा ते ब्राह्मणाः स्वयम् ॥
 पुनरेव महादेवं प्रविष्टा रुद्रमव्ययम् । येऽपि चान्ये द्वित्रिश्रेष्ठा युञ्जाना वाममीश्वरम् ॥ ३४
 प्रपद्यन्ति महादेवं तद्भक्तास्तत्परायणाः । ते सर्वे पापनिर्मुक्ता विमला ब्रह्मवर्चसः ॥
 रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ३५

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रौते कल्पसूक्त्यानिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

आवितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१४४५

अथ त्रयोविंशोऽध्यायः ।

माहेश्वरावतारयोगः ।

वायुरूपाच—

एकत्रिंशत्तमः कल्पः पीतबोसा इति स्मृतः । ब्रह्मा यत्र महातेजाः पीतवर्णत्वमागतः ॥ १
 ध्यायतः पुत्रकामस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रादुर्भूतो महातेजाः कुमारः पीतवस्त्रवान् ॥ २
 पीतगन्धानुलिप्ताङ्गः पीतमाल्यधरो युवा । पीतयज्ञोपवीतश्च पीतोष्णीपो महाभुजः ॥ ३
 तं दृष्ट्वा ध्यानसंयुक्तं ब्रह्मा लोकेश्वरं प्रभुम् । मनसा लोकधातारं बवंन्दे परमेश्वरम् ॥ ४
 ततो ध्यानगतस्तत्र ब्रह्मा माहेश्वरीं पराम् । अपश्यद्वां विरूपां च महेश्वरमुखच्युताम् ॥ ५
 चतुष्पदां चतुर्वक्त्रां चतुर्हस्तां चतुस्तनीम् । चतुर्नेत्रां चतुःशृङ्गां चतुर्दंष्ट्रां चतुर्मुखीम् ॥ ६
 द्वात्रिंशल्लोकसंयुक्तामीश्वरीं सर्वतोमुखीम् । स तां दृष्ट्वा महातेजा महादेवीं महेश्वरीम् ॥ ७
 पुनराह महादेवः सर्वदेवनमस्कृतः । मतिः स्मृतिर्बुद्धिरिति गायमानः पुनः पुनः ॥ ८
 एषेहीति महादेवीं सोत्तिष्ठन्प्राञ्जलिर्भृशम् । विश्वमावृत्य योगेन जगत्सर्वं वशी कुरु ॥ ९
 अधोवाच महादेवो रुद्राणी त्वं भविष्यसि । ब्राह्मणानां हितार्थाय परमार्थं भविष्यसि ॥ १०
 अथैनान् पुत्रकामस्य ध्यायतः परमेष्ठिनः । प्रददौ देवदेवेशश्चतुष्पदां महेश्वरीम् ॥ ११
 ततस्तां ध्यानयोगेन विदित्वा परमेश्वरीम् । ब्रह्मा लोकनमस्कार्यः जप्य तां महेश्वरीम् ॥ १२
 गायत्रीं तु ततो रीद्रीं ध्यात्वा ब्रह्मा सुयन्त्रितः । इत्येतां वैदिकीं विद्यां रीद्रीं गायत्रीमापिताम् ॥
 जपित्वा तु महादेवीं रुद्रलोकनमस्कृताम् । प्रपन्नस्तु महादेवं ध्यानयुक्तेन चेतसा ॥ १४
 ततस्तस्य महादेवो दिव्यं योगं पुनः स्मृतम् । ऐश्वर्यं ज्ञानसंपात्तिं वैराग्यं च ददौ पुनः ॥ १५
 अथादृष्टासं मुमुचे भोषणं दीप्तमीश्वरः । ततोऽस्य सर्वतो दीप्ताः प्रादुर्भूताः कुमारकाः ॥ १६
 पीतमाल्याम्बरधराः पीतोष्णविलेपनाः । पीतोष्णीपशिराश्रयैव पीतास्याः पीतमूर्धजाः ॥ १७
 ततो वर्षसहस्रान्तं जपित्वा विमलीजसः । योगात्मानस्त्वेतैः स्नाता ब्राह्मणानां हितैषिणः ॥ १८

१ क. 'देवक' । २ ग. घ. ङ. 'ते ब्रह्मण्ये' ख' । ३ ग. ङ. 'एषा युञ्जाना । ४ ग. ङ. 'वर्चसा' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'वाता इ' । ६ घ. 'शरणं त्व' । ७ क. 'मार्थं अ' । ८ ख. ग. घ. ङ. 'वर्चसा' । ९ ख. 'यन्त्रिपण्डिता' । ग. ङ. 'यन्त्रिपी-
 टिता' । घ. 'यन्त्रपण्डिता' । १० व. स्मृत । ११ ऐ' । १२ ख. ग. घ. ङ. 'श्वरम् । त' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'तदा-
 गन्तव्ये' । १४ ख. ग. 'रातो ग्लाना मा' ।

(माहेश्वरावतारयोगः)

धर्मयोगवलोपेता ऋषीणां दीर्घसत्रिणाम् । उपदिश्य तु ते योगं प्रविष्टा रुद्रमीश्वरम् ॥ १९
एवमेतेन विधिना प्रपन्ना ये महेश्वरम् । अन्येऽपि नियतात्मानो ध्यानयुक्ता जितेन्द्रियाः ॥ २०
ते सर्वे पापमुत्सृज्य विरजा ब्रह्मवर्चसः । प्रविशन्ति महादेवं रुद्रं ते त्वपुनर्भवाः ॥ २१

वायुरुवाच—

ततस्तस्मिन्नाते कल्पे पीतवर्णे स्वयंभुवः । पुनरन्यः प्रवृत्तस्तु सितकल्पो हि नामतः ॥ २२
एकार्षेय तदा वृत्ते दिव्ये वर्षसहस्रके । स्रष्टुकामः प्रजा ब्रह्मा चिन्तयामास दुःखितः ॥ २३
तस्य चिन्तयमानस्य पुत्रकामस्य वै प्रमोः । कृष्णः समभक्षद्वर्णो ध्यायतः परमेष्ठिनः ॥ २४
अथापश्यन्महातेजाः प्रादुर्भूतं कुमारकम् । कृष्णवर्णं महावीर्यं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ २५
कृष्णाम्बरैश्चरोष्णीपं कृष्णयज्ञोपवीतिनम् । कृष्णेन मौलिना युक्तं कृष्णस्रगनुलेपनम् ॥ २६
स तं दृष्ट्वा महात्मानममरं घोरमन्त्रिणम् । वन्दे देवदेवेशं विश्वेशं कृष्णपिङ्गलम् ॥ २७
प्राणायामपरः श्रीमान्हृदि कृत्वा महेश्वरम् । मनसा ध्यानसंयुक्तं प्रपन्नस्तु यतीश्वरम् ॥ २८
अथोरेति ततो ब्रह्मा ब्रह्म एवानुचिन्तयन् । एवं वै ध्यायतस्तस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २९
मुमोच भगवान्कूर्दः अद्भुतस्त्वद्दहासं महास्वनम् । अथास्य पार्श्वतः कृष्णाः कृष्णस्रगनुलेपनाः ॥
चत्वारस्तु महात्मानः संवभ्रुवः कुमारकाः । कृष्णाः कृष्णाम्बैरोष्णीपाः कृष्णास्याः कृष्णवाससः
तैश्चाद्दहासः सुमहार्णवकारश्चैव पुष्कलः । नमस्कारश्च सुमहान्पुनः पुनरुदीरितः ॥ ३२
ततो वर्षसहस्रान्ते योगात्तत्पारमेश्वरम् । उपासित्वा महाभागाः शिष्येभ्यः प्रददुस्ततः ॥ ३३
योगेन योगसंपन्नाः प्रविश्य मनसा शिवम् । अमलं निर्गुणं स्थानं प्रविष्टा विश्वमीश्वरम् ॥ ३४
एवमेतेन योगेन ये चाप्यन्ये द्विजातयः । स्मरिष्यन्ति विधानज्ञा गन्तारो रुद्रमव्ययम् ॥ ३५
ततस्तस्मिन्नाते कल्पे कृष्णरूपे भयानके । अन्यः प्रवर्तितः कल्पो विश्वरूपस्तु नामतः ॥
विनिवृत्ते तु संहारे पुनः सृष्टे चराचरे । ब्रह्मणः पुत्रकामस्य ध्यायतः परमेष्ठिनः ॥ ३७
प्रादुर्भूता महानादा विश्वरूपा सरस्वती । विश्वमाल्याम्बरधरं विश्वयज्ञोपवीतिनम् ॥ ३८
विश्वोष्णीपं विश्वगन्धं विश्वस्थानं महाभुजम् । अथ तं मनसा ध्यात्वा युक्तात्मा वै पितामहः
वन्दे देवमीशानं सर्वेशं सर्वगं प्रभुम् । ओमीशानं नमस्तेऽस्तु महादेव नमोऽस्तु ते ॥ ४०
एवं ध्यानगतं तत्र प्रणमन्तं पितामहम् । उवाच भगवानीशः प्रीतोऽहं ते किमिच्छसि ॥ ४१
ततस्तु प्रणतो भूत्वा चाग्निः स्तुत्वा महेश्वरम् । (उवाच भगवान्ब्रह्मा भीतः प्रीतेन चेतसा
यदिदं विश्वरूपं ते विश्वगं विश्वमीश्वरम् ।) एतद्देदिनुमिच्छामि कश्चायं परमेश्वरः ॥ ४३
कैपा भगवती देवी चतुष्पादा चतुर्मुखी । चतुःशृङ्गी चतुर्वक्त्रा चतुर्दन्ता चतुःस्तनी ॥ ४४
चतुर्हस्ता चतुर्नेत्रा विश्वरूपा कथं स्मृता । किर्नामैवेया कोऽस्यात्मा किंवीर्या चाऽपि कर्मतः ॥

* धनुर्विहान्तर्गतं ग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. निदिता । २ ग. घ. ह. 'वर्णं स्व' । ३ ग. घ. ट. 'हस्तिके' । ४ ख. ग. प्रमो । ५ क. 'रवरो' । ६ ट. द. अ. । ७ ख. ग. 'म्बरयोः कृष्णा' । ८ ग. घ. ह. 'ब्रह्म उवाच' । ९ ख. घ. ट. 'हस्त तु यो' । १० घ. सर्वेश । ११ ख. ग. घ. 'मू. उमी' । १२ ख. घ. ट. 'मनेया को' । १३ ख. ग. घ. ट. 'यो चापि' ।

महेश्वर उवाच—

रहस्यं सर्वमन्त्राणां पावनं पुष्टिवर्धनम् । शृणुष्वैतत्परं गुह्यमादिसर्गे यथातथम् ॥ ४६
अयं यो वर्तते कल्पो विश्वरूपस्त्वसौ स्मृतः । यस्मिन्भवादयो देवाः पदत्रिंशन्मनवः स्मृताः
ब्रह्मस्थानमिदं वाऽपि यदा प्राप्तं त्वया विभो । तदाप्रभृति कल्पश्च त्रयस्त्रिंशत्तपो ह्ययम् ॥ ४७
शतं शतसहस्राणामतीता ये स्वयंभुवः । पुरस्तात्तव देवेश ताञ्शृणुष्व महामुने ॥ ४८
आनन्दस्तु स विज्ञेय आनन्देत्वे महातपैः । गालव्यगोत्रतपसा मम पुत्रस्त्वमागतः ॥ ४९
त्वेयि योगश्च सांख्यं च तपो विद्याविधिः क्रिया । ऋतं सत्यं च यद्रह्य अहिंसा संततिक्रमाः ॥
ध्यानं ध्यानवपुः शान्तिर्विद्याऽविद्या मतिर्धृतिः । कान्तिः शान्तिः स्मृतिर्मेधा लज्जा शुद्धिः
सरस्वती । जुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैव लज्जा शान्तिः प्रतिष्ठिता ॥ ५०
पदत्रिंशत्तपसा देवा द्वात्रिंशासरसंज्ञिता । प्रकृतिं विद्धि तां ब्रह्मस्त्वत्प्रभृतिं महेश्वरीम् ॥ ५१
सैषा भगवती देवी तत्प्रभृतिः स्वयंभुवः । चतुर्मुखी जगद्योनिः प्रकृतिर्गौः प्रकीर्तिता ॥
प्रधानं प्रकृतिं चैव यदाहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ ५२

अजामेतां लोहितां शुक्लकृष्णां विश्वं संप्रसृजमानां मूर्तयाम्

अजोऽहं वै बुद्धिमान् विश्वरूपां गायत्रीं गां विश्वरूपां हि बुबुध्वा ॥ ५३

एवमुक्त्वा महादेवः अवस्त्वद्दृढासमथाकरोत् । वैलितास्फोटितरवं कदाकहनदं तथा ॥ ५४
ततोऽस्य पार्श्वतो दिव्याः सर्वरूपाः कुमारकाः । जटी मुण्डी शिखण्डी च अर्धमुण्डश्च जडिरे
ततस्ते तु यथोक्तेन योगेन सुमहौजसः । दिव्यं वर्षसहस्रं तु उपासित्वा महेश्वरम् ॥ ५५
धर्मोपदेशं नियतं कृत्वा योगमयं दृढम् । शिष्टानां नियतात्मानः प्रविष्टा रुद्रमीश्वरम् ॥ ५६

वायुस्वाच—

ततो विस्मयमापन्नो ब्रह्मा लोकपितामहः । प्रपन्नस्तु महादेवं भक्तियुक्तेन चेतसा ॥
उवाच वचनं सर्वं श्वेतत्वं ते कथं विभो ॥ ५७

भगवानुवाच—

श्वेतः कल्पो यदा ह्यासीदहं श्वेतस्ततोऽभवम् । श्वेतोऽप्यीपः श्वेतमाल्यः श्वेताम्बरधरः शिवः ॥ ५८
श्वेतास्थिमांसरोमा च श्वेतत्वक्श्वेतलोहितः । तेन नाम्ना च विख्यातः श्वेतकल्पस्तदा श्वेतौ
मत्स्यसादाश्च देवेशः श्वेताङ्गः श्वेतलोहितः । श्वेतैर्बर्णां तदा ह्यासीद्विषयी ब्रह्मसंज्ञिता ॥ ५९
यस्मिन्निर्दहं च देवेश त्वया गुह्ये पदे स्थितः । विज्ञातः स्वेन तपसा सयोजातः सनातनः ॥
सयोजोऽहमेति ब्रह्मैतदहं चैव प्रकीर्तितम् ॥ ६०
तस्मात्तत्त्वमात्रं ये वेत्स्यन्ति द्विजातयः । तत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ६१

१ ग. के. घ. ट. 'रुमुखा' । २ क. ट. प. 'विश्व' । ३ क. 'देवापि' । ४ क. 'इति महा' ।
ग. घ. ट. 'वै' । ५ ग. घ. ट. 'मन्त्रा' । ६ ग. घ. ट. 'शुद्धिः' । ७ ग. घ. ट. 'पद' । ८ ग. घ. ट. 'पद' । ९ ग. घ. ट. 'पद' । १० ग. घ. ट. 'पद' । ११ ग. घ. ट. 'पद' । १२ ग. घ. ट. 'पद' । १३ ग. घ. ट. 'पद' । १४ ग. घ. ट. 'पद' । १५ ग. घ. ट. 'पद' । १६ ग. घ. ट. 'पद' । १७ ग. घ. ट. 'पद' । १८ ग. घ. ट. 'पद' । १९ ग. घ. ट. 'पद' । २० ग. घ. ट. 'पद' । २१ ग. घ. ट. 'पद' । २२ ग. घ. ट. 'पद' । २३ ग. घ. ट. 'पद' । २४ ग. घ. ट. 'पद' । २५ ग. घ. ट. 'पद' । २६ ग. घ. ट. 'पद' । २७ ग. घ. ट. 'पद' । २८ ग. घ. ट. 'पद' । २९ ग. घ. ट. 'पद' । ३० ग. घ. ट. 'पद' । ३१ ग. घ. ट. 'पद' । ३२ ग. घ. ट. 'पद' । ३३ ग. घ. ट. 'पद' । ३४ ग. घ. ट. 'पद' । ३५ ग. घ. ट. 'पद' । ३६ ग. घ. ट. 'पद' । ३७ ग. घ. ट. 'पद' । ३८ ग. घ. ट. 'पद' । ३९ ग. घ. ट. 'पद' । ४० ग. घ. ट. 'पद' । ४१ ग. घ. ट. 'पद' । ४२ ग. घ. ट. 'पद' । ४३ ग. घ. ट. 'पद' । ४४ ग. घ. ट. 'पद' । ४५ ग. घ. ट. 'पद' । ४६ ग. घ. ट. 'पद' । ४७ ग. घ. ट. 'पद' । ४८ ग. घ. ट. 'पद' । ४९ ग. घ. ट. 'पद' । ५० ग. घ. ट. 'पद' । ५१ ग. घ. ट. 'पद' । ५२ ग. घ. ट. 'पद' । ५३ ग. घ. ट. 'पद' । ५४ ग. घ. ट. 'पद' । ५५ ग. घ. ट. 'पद' । ५६ ग. घ. ट. 'पद' । ५७ ग. घ. ट. 'पद' । ५८ ग. घ. ट. 'पद' । ५९ ग. घ. ट. 'पद' । ६० ग. घ. ट. 'पद' । ६१ ग. घ. ट. 'पद' । ६२ ग. घ. ट. 'पद' । ६३ ग. घ. ट. 'पद' । ६४ ग. घ. ट. 'पद' । ६५ ग. घ. ट. 'पद' । ६६ ग. घ. ट. 'पद' । ६७ ग. घ. ट. 'पद' । ६८ ग. घ. ट. 'पद' । ६९ ग. घ. ट. 'पद' । ७० ग. घ. ट. 'पद' । ७१ ग. घ. ट. 'पद' । ७२ ग. घ. ट. 'पद' । ७३ ग. घ. ट. 'पद' । ७४ ग. घ. ट. 'पद' । ७५ ग. घ. ट. 'पद' । ७६ ग. घ. ट. 'पद' । ७७ ग. घ. ट. 'पद' । ७८ ग. घ. ट. 'पद' । ७९ ग. घ. ट. 'पद' । ८० ग. घ. ट. 'पद' । ८१ ग. घ. ट. 'पद' । ८२ ग. घ. ट. 'पद' । ८३ ग. घ. ट. 'पद' । ८४ ग. घ. ट. 'पद' । ८५ ग. घ. ट. 'पद' । ८६ ग. घ. ट. 'पद' । ८७ ग. घ. ट. 'पद' । ८८ ग. घ. ट. 'पद' । ८९ ग. घ. ट. 'पद' । ९० ग. घ. ट. 'पद' । ९१ ग. घ. ट. 'पद' । ९२ ग. घ. ट. 'पद' । ९३ ग. घ. ट. 'पद' । ९४ ग. घ. ट. 'पद' । ९५ ग. घ. ट. 'पद' । ९६ ग. घ. ट. 'पद' । ९७ ग. घ. ट. 'पद' । ९८ ग. घ. ट. 'पद' । ९९ ग. घ. ट. 'पद' । १०० ग. घ. ट. 'पद' ।

(महिश्चरावतारयोगः)

यदाऽहं च पुनस्त्वामं लोहितो नाम नामतः । स भक्तुतेनैव षण कल्पो वै लोहितः स्मृतः ॥ ६८
 तदा लोहितमांसास्थिलोहितक्षीरसंनिभा । लोहिताक्षस्तनवती गायत्री गौः प्रकीर्तिता ॥ ६९
 ततोऽस्य लोहितत्वेन वर्णस्य च विपर्यये । वामत्वाच्चैव योगस्य वामदेवत्वमागतः ॥ ७०
 तथापि हि महासच्च त्वयाऽहं नियतात्मना । विज्ञातैः श्वेतवर्णेन तस्माद्गोचराः स्मृतः ॥
 ततोऽहं वामदेवेति रूपान्ति यातो महीतले ॥ ७१
 ये चापि वामदेवत्वं ज्ञास्यन्तीह द्विजातयः । विज्ञाय चेमां रुद्राणीं गायत्रीं मातरं विभो ॥ ७२
 सर्वपापाविनिर्मुक्तो विरजा ब्रह्मवर्चसः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ७३
 यदा तु पुनरेवायं कृष्णवर्णो भयानकः । मत्कृतेन च वर्णेन मत्कल्पः कृष्ण उच्यते ॥ ७४
 तत्राहं कालसंकाशः कालो लोकमकांशनः । विज्ञातोऽहं त्वया ब्रह्मन् घोरो घोरपराक्रमः ॥
 तस्माद्घोरस्त्वमापन्नं ये मां वेत्स्यन्ति भूतले । तेषामघोरः शान्तश्च भविष्याम्यहमव्ययः ॥ ७५
 तस्माद्विश्वत्वमापन्नं ये मां पश्यन्ति भूतले । तेषां शिवश्च सौम्यश्च भविष्यामि सदैव तु ॥ ७६
 तस्माच्च विश्वरूपो वै कल्पोऽयं समुदाहृतः । विश्वरूपा तथा च ये सावित्री समुदाहृता ॥ ७७
 सर्वरूपास्तथा चे मे संवृत्ता मम पुत्रकाः । चत्वारस्ते समारूपाः पादा वै लोकसंमताः ॥ ७८
 तस्माच्च सर्ववर्णत्वं प्रजातत्वं मे भविष्यति । सर्वभक्ष्या च मेध्या च वर्णस्तथ भविष्यति ॥ ८०
 मोक्षो धर्मस्तथाऽर्थश्च कामश्चेति चतुष्टयम् । तस्माद्वैचा च वेद्यं च चतुर्था वै भविष्यति ॥ ८१
 भूतग्रामाश्च चत्वार आश्रमाश्चतु(त्वा)स्तथा । धर्मस्य पादाश्चत्वारश्चत्वारो मम पुत्रकाः ॥ ८२
 तस्माच्चतुर्गुणावस्थं जगद्वै सचराचरम् । चतुर्थाऽवस्थितं चैव चतुष्पादं भविष्यति ॥ ८३
 भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ महर्गथा । जनस्तपश्च शान्तश्च रुद्रलोकस्ततः परम् ॥ ८४
 (+ अष्टाक्षरः स्मृतो लोकः स्थाने स्थाने तदक्षरम् । भुवं दिवं परं चैव पादाश्चत्वार एव च ॥
 भूर्लोकः प्रथमः पादो भुवर्लोकस्ततः परम् ।) स्वर्लोको हि तृतीयस्तु चतुर्त्तु मरः स्मृतः ॥
 तत्र लोकः परं स्थानं परं तद्योगिनां स्मृतम् ॥ ८६
 निर्भया निरङ्काराः कामक्रोधविवर्जिताः । द्रक्ष्यन्ते तद्दिदो युक्ता ध्यानतत्परपुञ्जकाः ॥ ८७
 तस्माच्चतुष्पदा द्रष्टा त्वया दृष्टा सरस्वती । तस्माच्च पञ्चवः सर्वे भविष्यन्ति चतुष्पदाः ॥
 तस्माच्चैषां भविष्यन्ति चत्वारो वै पयोधराः ॥ ८८
 सोमश्च मन्त्रसंयुक्तो यस्मान्मम मुक्ताच्युतः । जीवः प्राणभृतां ब्रह्मन्सर्वैः पीत्वा स्तनैर्भूतम् ॥
 तस्मात्सोममयं त्रैतदमृतं चैव संग्रितम् । चतुष्पादा भविष्यन्ति श्वेतत्वं चास्य तेन तैर् ॥ ९०
 यस्माच्चैवं क्रिया भूत्वा द्विपादा वै महेश्वरी । दृष्टा पुनस्त्वया चैषा सावित्री लोकभाविनी ॥
 तस्माद्वै द्विपादाः सर्वे द्विमनाथ नराः स्मृताः ॥ ९१

+ यन्निहान्तमन्त्रग्रन्थः क. ग. पुनर्द्वयोर्द्वि ।

महर्गथा । २. त. 'निहर्गथा ये न कल्पो लो' । ३. घ. 'निहर्गथा' । ४. घ. 'तः स्तन व' । ५. घ. ग. द. 'यद्विद्वद्भोग्या' । घ. 'क. । वे चेन चैव यदा' । ६. घ. घ. द. 'ब्रह्मन्' । ७. घ. 'महा प' । ८. क. ग. 'यो' । घ. 'मुक्तो यो' । ९. घ. 'पलो' । १०. घ. 'पलो' । ११. घ. 'पलो' । १२. द. 'निर्भूत' । १३. घ. घ. द. 'तयो' । १४. द. 'त' । १५. घ. 'त' । १६. घ. 'त' । १७. घ. 'त' । १८. घ. 'त' । १९. घ. 'त' । २०. घ. 'त' । २१. घ. 'त' । २२. घ. 'त' । २३. घ. 'त' । २४. घ. 'त' । २५. घ. 'त' । २६. घ. 'त' । २७. घ. 'त' । २८. घ. 'त' । २९. घ. 'त' । ३०. घ. 'त' । ३१. घ. 'त' । ३२. घ. 'त' । ३३. घ. 'त' । ३४. घ. 'त' । ३५. घ. 'त' । ३६. घ. 'त' । ३७. घ. 'त' । ३८. घ. 'त' । ३९. घ. 'त' । ४०. घ. 'त' । ४१. घ. 'त' । ४२. घ. 'त' । ४३. घ. 'त' । ४४. घ. 'त' । ४५. घ. 'त' । ४६. घ. 'त' । ४७. घ. 'त' । ४८. घ. 'त' । ४९. घ. 'त' । ५०. घ. 'त' । ५१. घ. 'त' । ५२. घ. 'त' । ५३. घ. 'त' । ५४. घ. 'त' । ५५. घ. 'त' । ५६. घ. 'त' । ५७. घ. 'त' । ५८. घ. 'त' । ५९. घ. 'त' । ६०. घ. 'त' । ६१. घ. 'त' । ६२. घ. 'त' । ६३. घ. 'त' । ६४. घ. 'त' । ६५. घ. 'त' । ६६. घ. 'त' । ६७. घ. 'त' । ६८. घ. 'त' । ६९. घ. 'त' । ७०. घ. 'त' । ७१. घ. 'त' । ७२. घ. 'त' । ७३. घ. 'त' । ७४. घ. 'त' । ७५. घ. 'त' । ७६. घ. 'त' । ७७. घ. 'त' । ७८. घ. 'त' । ७९. घ. 'त' । ८०. घ. 'त' । ८१. घ. 'त' । ८२. घ. 'त' । ८३. घ. 'त' । ८४. घ. 'त' । ८५. घ. 'त' । ८६. घ. 'त' । ८७. घ. 'त' । ८८. घ. 'त' । ८९. घ. 'त' । ९०. घ. 'त' । ९१. घ. 'त' । ९२. घ. 'त' । ९३. घ. 'त' । ९४. घ. 'त' । ९५. घ. 'त' । ९६. घ. 'त' । ९७. घ. 'त' । ९८. घ. 'त' । ९९. घ. 'त' । १००. घ. 'त' ।

यस्माच्चैवमजा भूत्वा सर्ववर्णा महेश्वरी । दृष्टा त्वया महासत्त्वा सर्वभूतधरा परा ॥ ९२
 तस्मात्तु विश्वरूपत्वमजानां वै भविष्यति । अजश्चैव महातेजा विश्वरूपो भविष्यति ॥ ९३
 अमोघरेताः सर्वत्र मुखे चास्य हुताशनः । *तस्मात्सर्वगतो मेधः पशुरूपी हुताशनः ॥ ९४
 तपसा भावितात्मानो ये वै द्रक्ष्यन्ति वै द्विजाः । ईशित्वे चैव शिवत्वे च सर्वगं सर्वतः स्थिरम् ॥
 रजस्तमोविनिर्मुक्तास्त्यक्त्वा मानुष्यकं भुवि । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ९६
 इत्येवमुक्तो भगवानब्रह्मा रुद्रेण वै द्विजाः । प्रणम्य प्रयतो भूत्वा पुनराह पितामहः ॥ ९७

ब्रह्मोवाच—

भगवन्देवदेवेश विश्वरूपोऽपि महेश्वरः (र) । इमास्तव महादेव तनवो लोकवन्दिताः ॥ ९८
 विश्वरूप महासत्त्व कस्मिन्काले महाधुञ्ज । कस्यां वा युगसंभूत्यां द्रक्ष्यन्ति त्वां द्विजातयः ॥
 केन वा तत्त्वयोगेन ध्यानयोगेन केन वा । तनवस्ते महादेव शक्या द्रष्टुं द्विजातिभिः ॥ १००

भगवानुवाच—

तपसा नैव योगेन दानधर्मफलेन वा । न तीर्थफलयोगेन क्रतुभिर्वा सदैक्षिणैः ॥ १०१
 न वेदाध्यापनैर्वाऽपि न विचेर्न निवेदनैः । शृङ्ख्योऽहं मानुषैर्द्रष्टुमृते ध्यानात्परं न हि ॥ १०२
 साध्वो नारायणश्चैव विष्णुश्चिमुनेश्चरः । भविष्यतीह नाम्ना तु वाराहो नाम विश्रुतः ॥ १०३
 चतुर्बाहुश्चतुष्पादश्चतुर्नेत्रश्चतुर्मुखः । तदा संवत्सरो भूत्वा यज्ञरूपो भविष्यति ॥

पदङ्गश्च त्रिशीर्षश्च त्रिस्थानस्त्रिशरीरवान् ॥

१०४

कृतं त्रेता द्वापरं च कल्लिश्चैव चतुर्युगम् । एतस्य पादाश्चत्वीरः अरुधाः प्राणि क्रतवस्तथा ॥ १०५
 भुजाश्चैव वेदाश्चत्वारः क्रतुः संधिमुखानि च । द्वे मुखे द्वे च अयने नेत्राश्च चतुरस्तथा ॥ १०६
 शिरांसि त्रीणि पर्वाणि फाल्गुन्यापादकृतिकाः । दिव्यान्तरिक्षभौमानि त्रीणि स्थानानि
 यानि तु ॥ संभवः प्रलयश्चैव आश्रमौ द्वौ प्रकीर्तितौ ॥

१०७

स पदा कालरूपाभो वराहत्वे उपस्थितः । भविष्यति यदा साध्वो विष्णुर्नारायणः प्रभुः ॥
 तदा त्वमपि देवेश चतुर्वक्त्रो भविष्येति । ब्रह्मलोकमस्कार्यो विष्णुर्नारायणः प्रभुः ॥ १०९
 एकार्णवे पुत्रे चैव शयानं पुरुषं हरिम् । यदा द्रक्ष्यसि देवेश ध्यानयुक्तं महामुनिम् ॥ ११०
 तदा वां मम योगेन मोहितौ नष्टचेतसौ । अन्योन्यस्पर्धिनौ रात्रावविज्ञाय परस्परम् ॥ १११
 एकैकस्यादरस्थास्तु दृष्ट्वा लोकांश्चराचरान् । विस्मयं परमं गत्वा ध्यानाद्बद्ध्वा तु मानुषौ ॥ ११२
 ततस्त्वं पद्मसंभूतः पद्मनाभः सनातनः । पञ्चाङ्गितस्तदा कल्पे रूपातिं यास्यासि पुष्कलाम् ॥
 ततस्त्वस्मिस्तदा कल्पे वाराहे सप्तमे भ्रमोः । पुनर्विष्णुर्महातेजाः कालो लोकप्रकालनः
 मनुर्वैवस्वतो नाम तव पुत्रो भविष्यति ॥

११४

* इदमर्थं नास्ति घं. क. पुस्तकयोः ।

११५

१ घ. प. प्रभाः । २ ख. ड. च शशिते । ३ घ. ग. प. भुजः । ४ घ. ग. ड. व्यावर्त्ये । ५ घ. ग. प.
 'गिष्वात्तद' । ६ घ. ग. 'बोऽऽसह' । ७ ख. प. ड. 'दाप्यवने' । ८ घ. 'न न वे' । ९ 'न विरे' । १० घ. 'यन्निपी-
 १० घ. ग. प. क. 'स्तानो' द्विष' । ११ ख. प. 'शिरां' । १२ घ. ग. ड. 'य' वागारो वेदा' । १३ घ. प. ड. 'तप-
 १३ घ. 'तुरानना । शि' । १४ ख. ग. ड. 'तिष्ठा । दि' । १५ ख. ग. प. ड. 'ध्याति । म' । १६ घ.

(माहेश्वरावतारयोगः ।)

तदा चतुर्युगावस्थे कल्पे तस्मिन्पुर्णान्तके । भविष्यामि शिवायुक्तः श्वेतो नाम महापुनिः ॥
 हिमवच्छिखरे रम्ये छागले पर्वतोत्तमे । चतुःशिष्याः शिवे युक्ता भविष्यन्ति तदा मम ॥
 देवेतथैव शिखथैव श्वेताश्वः श्वेतलोहितः । चत्वारस्ते महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥
 ततस्ते ब्रह्मभूयिष्ठा दृष्ट्वा ब्रह्मगतिं पराम् । तत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभाम् ॥ ११८
 पुनस्तु मम देवेशो द्वितीयद्वापरे प्रभुः । प्रजापतिर्यदा व्यासः सत्यो नाम (भविष्यति) ॥ ११९
 तदा लोकहितार्थाय सुतारो नाम नामतः । भविष्यामि कलौ तस्मिंल्लोकानुग्रहकारणात् ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्या नाम नामतः) । दुन्दुभिः शतरूपध क्रुचिकः केतुमांस्तथा ॥
 आप्य पोगं तथा ज्ञानं ब्रह्म चैव सनातनम् । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १२२
 तृतीये द्वापरे चैव यदा व्यासस्तु भार्गवः । तदा ह्यहं भविष्यामि दमनस्तु पुगान्तिके ॥ १२३
 तत्रापि च भविष्यन्ति चत्वारो मम पुत्रकाः । विशोकश्च विकेशश्च विशापः शापनाशनः ॥
 तेऽपि तेनैव मार्गेण योगोक्तेन महोजसः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १२५
 चतुर्थे द्वापरे चैव यदा व्यासोऽग्निराः स्मृतः । तदाऽप्यहं भविष्यामि सुहोत्री नाम नामतः ॥
 तत्रापि मम सत्पुत्राश्चत्वारश्च तपोधनाः । १२६
 भविष्यन्ति द्विजप्रेष्ठा योगात्मानो हृदव्रताः । सुमुखो दुर्मुखश्चैव दुर्दमो दुरतिक्रमः ॥ १२७
 आप्य योगगतिं सूक्ष्मां विमला दग्धकिल्बिषाः । तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः ॥
 पञ्चमे द्वापरे चैव व्यासस्तु सधिता यदा । तदा चापि भविष्यामि कलौ नाम महातपाः ॥ १२९
 अनुग्रहार्थं लोकानां योगात्मा नैककर्मकृत् । चत्वारस्तु महाभागा विरजाः शुद्धयोनयः ॥ १३०
 पुत्रा मम भविष्यन्ति योगात्मानो हृदव्रताः । सनः सनन्दनश्चैव प्रभुर्यस्य सनातनः ॥ १३१
 श्रद्धुः सनरकुमारश्च निर्भमा निरद्रेकृताः । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १३२
 परिवर्ते पुनः पष्ठे मृत्युर्ध्यासो यदा विभुः । तदाऽप्यहं भविष्यामि लोकाक्षिर्नाम नामतः ॥ १३३
 शिष्याश्च मम ते दिव्या योगात्मानो हृदव्रताः । भविष्यन्ति महाभागाश्चत्वारो लोकसंमताः ॥
 सुयामा विरजश्चैव शङ्खपादश्च एव च । योगात्मानो महात्मानस्ते सर्वे दग्धकिल्बिषाः ॥ १३५
 तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः । सप्तमे परिवर्ते तु यदा व्यासः शतक्रतुः ॥ १३६
 विष्णुर्नाम महातेजाः पूर्वमासीच्छतक्रतुः । तदाऽप्यहं भविष्यामि कलौ तस्मिन्पुर्णान्तिके ॥ १३७
 जैगीपन्वेति विख्यातः सर्वेषां योगिनां वरः । तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति युगे तदा १३८
 सारस्वतः सुमेधश्च वसुवाहः सुवाहनः । तेऽपि तेनैव मार्गेण ध्यानयुक्तिं समाश्रिताः ॥ १३९
 भविष्यन्ति महात्मानो रुद्रलोकरायणाः । वसिष्ठश्चाष्टमे व्यासः [परिवर्ते भविष्यति] ॥ १४०
 कपिलश्चाऽऽसुरिश्चैव तथा पञ्चशिखो मुनिः । चाग्निलिश्च महायोगी सर्व एव महोजसः ॥ १४१
 आप्य माहेश्वरं योगं ध्यानिनो दग्धकल्मषाः । मत्समीपं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ १४२

॥ अत्र विद्वान्तर्गतमनसो यः पुस्तके नास्ति । + अत्र विद्वान्तर्गतमनसो यः पुस्तके नास्ति ।

१. 'गतिदे' । २. 'व. श्वेतः श्वेतश्च' । ३. 'देवः श्वेतश्च' । ४. 'अन्य' । ५. 'य. ग. रतो' । ६. 'मि मदन' । ७. 'रुद्रं दु' । ८. 'य. ग. शत्रु' । ९. 'य. प. लाः' । १०. 'ला' । ११. 'य. ग. रतो' । १२. 'य. ग. रतो' । १३. 'य. ग. रतो' । १४. 'य. ग. रतो' । १५. 'य. ग. रतो' । १६. 'य. ग. रतो' । १७. 'य. ग. रतो' । १८. 'य. ग. रतो' । १९. 'य. ग. रतो' । २०. 'य. ग. रतो' । २१. 'य. ग. रतो' । २२. 'य. ग. रतो' । २३. 'य. ग. रतो' । २४. 'य. ग. रतो' । २५. 'य. ग. रतो' । २६. 'य. ग. रतो' । २७. 'य. ग. रतो' । २८. 'य. ग. रतो' । २९. 'य. ग. रतो' । ३०. 'य. ग. रतो' । ३१. 'य. ग. रतो' । ३२. 'य. ग. रतो' । ३३. 'य. ग. रतो' । ३४. 'य. ग. रतो' । ३५. 'य. ग. रतो' । ३६. 'य. ग. रतो' । ३७. 'य. ग. रतो' । ३८. 'य. ग. रतो' । ३९. 'य. ग. रतो' । ४०. 'य. ग. रतो' । ४१. 'य. ग. रतो' । ४२. 'य. ग. रतो' । ४३. 'य. ग. रतो' । ४४. 'य. ग. रतो' । ४५. 'य. ग. रतो' । ४६. 'य. ग. रतो' । ४७. 'य. ग. रतो' । ४८. 'य. ग. रतो' । ४९. 'य. ग. रतो' । ५०. 'य. ग. रतो' । ५१. 'य. ग. रतो' । ५२. 'य. ग. रतो' । ५३. 'य. ग. रतो' । ५४. 'य. ग. रतो' । ५५. 'य. ग. रतो' । ५६. 'य. ग. रतो' । ५७. 'य. ग. रतो' । ५८. 'य. ग. रतो' । ५९. 'य. ग. रतो' । ६०. 'य. ग. रतो' । ६१. 'य. ग. रतो' । ६२. 'य. ग. रतो' । ६३. 'य. ग. रतो' । ६४. 'य. ग. रतो' । ६५. 'य. ग. रतो' । ६६. 'य. ग. रतो' । ६७. 'य. ग. रतो' । ६८. 'य. ग. रतो' । ६९. 'य. ग. रतो' । ७०. 'य. ग. रतो' । ७१. 'य. ग. रतो' । ७२. 'य. ग. रतो' । ७३. 'य. ग. रतो' । ७४. 'य. ग. रतो' । ७५. 'य. ग. रतो' । ७६. 'य. ग. रतो' । ७७. 'य. ग. रतो' । ७८. 'य. ग. रतो' । ७९. 'य. ग. रतो' । ८०. 'य. ग. रतो' । ८१. 'य. ग. रतो' । ८२. 'य. ग. रतो' । ८३. 'य. ग. रतो' । ८४. 'य. ग. रतो' । ८५. 'य. ग. रतो' । ८६. 'य. ग. रतो' । ८७. 'य. ग. रतो' । ८८. 'य. ग. रतो' । ८९. 'य. ग. रतो' । ९०. 'य. ग. रतो' । ९१. 'य. ग. रतो' । ९२. 'य. ग. रतो' । ९३. 'य. ग. रतो' । ९४. 'य. ग. रतो' । ९५. 'य. ग. रतो' । ९६. 'य. ग. रतो' । ९७. 'य. ग. रतो' । ९८. 'य. ग. रतो' । ९९. 'य. ग. रतो' । १००. 'य. ग. रतो' ।

परिवर्तेऽथ नवमे व्यासः सारस्वतो यदा । तदा चाहं भविष्यामि ऋषभो नाम नामतः ॥ १४३
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । पराशरश्च गार्ग्यश्च भार्गवो ह्यङ्गिरास्तथा ॥ १४४
 भविष्यन्ति महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारगाः । सर्वे तपोबलोत्कृष्टाः श्लाघानुग्रहकोविदाः ॥ १४५
 तेऽपि तेनैव मार्गेण योगोक्तेन तपास्विनः । ध्यानमार्गं समासाद्य गमिष्यन्ति तथैव ते ॥ १४६
 दशमे द्वापरे व्यासस्त्रिधाया नाम नामतः । भविष्यति यदा विप्रास्तदाऽहं भविता पुनः ॥ १४७
 हिमवच्छिखरे रम्ये भृगुतुङ्गे नगोत्तमे । नाम्ना भृगोस्तु शिखरं तस्माच्छिखरं भृगुः ॥ १४८
 तत्रैव मम ते पुत्रा भविष्यन्ति दृढव्रताः । यत्नवन्धुर्निरा(र)मित्रः केतुशृङ्गस्तपोधनः ॥ १४९
 योगात्मानो महात्मानो ध्यानयोगसमन्विताः । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति तपसा दग्धकल्मषाः ॥
 एकादशे द्वापरे तु तिष्ठत्यासो भविष्यति । तदाऽप्यहं भविष्यामि गङ्गाद्वारे कल्हेधुरि ॥ १५१
 चम्रा नाम महानादास्तत्रैव मम पुत्रकाः । भविष्यन्ति महौजस्काः सुवृत्ता लोकविधुताः ॥ १५२
 लम्बोदरश्च लम्बश्च लम्बासो लम्बकेशकः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥
 तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति परां गतिम् ॥ १५३
 द्वादशे परिवर्ते तु शततेजा महामुनिः । भविष्यति महासत्त्वो व्यासः कविवरोत्तमः ॥ १५४
 ततोऽप्यहं भविष्यामि अत्रिर्नाम युगान्तिके । हेमकं वनमासाद्य योगमास्थाय भूतले ॥ १५५
 अत्रापि मम ते पुत्रा भस्मस्नानानुष्ठेपनाः । भविष्यन्ति महायोगा रुद्रलोकपरायणाः ॥ १५६
 सर्वज्ञः समबुद्धिश्च साध्यः सर्वस्तथैव च । रुद्रलोकं गमिष्यन्ति ध्यानयोगपरायणाः ॥ १५७
 त्रयोदशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमेण तु । धर्मो नारायणो नाम व्यासस्तु भविता यदा ॥ १५८
 तदाऽप्यहं भविष्यामि वालिर्नाम महामुनिः । वालि(ल)स्त्रिलयाश्रमे पुण्ये पर्वते गन्धमादने ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । सुभामा काश्यपश्चैव वसिष्ठो विरजास्तथा ॥ १५९
 महायोगबलोपेता विमलौ ऊर्ध्वरेतसः । तेनैव योगमार्गेण गमिष्यन्ति न संशयः ॥ १६०
 यदा व्यासः सुरसंस्तु पर्यायश्च चतुर्दश । तत्रापि पुनरेवाहं भविष्यामि युगान्तिके ॥ १६१
 षंशे त्वङ्गिरसः श्रेष्ठो गौतमो नाम योगवित् । तस्माद्भविष्यते पुण्यं गौतमं नाम तद्वनम् ॥ १६२
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति कलौ तेषा । अत्रिरुद्रतपश्चैव श्रावणोऽर्थ स्त्रियष्ट(ष्ट)कः ॥ १६३
 योगात्मानो महात्मानो ध्यानयोगपरायणाः । तेऽपि तेनैव मार्गेण रुद्रलोकनिवासिनः ॥ १६४
 ततः प्राप्ते पञ्चदशे परिवर्ते क्रमागते । आरुणिस्तु यदा व्यासो द्वापरे भविता प्रभुः ॥ १६५
 तदाऽप्यहं भविष्यामि नाम्ना वेदशिरा द्विजाः । तत्र वेदशिरा नाम अस्त्रं तत्पारमेश्वरम् ॥ १६६
 भविष्यति महावीर्यं वेदशीर्षश्च पर्वतः । हिमवत्पृष्ठमाश्रित्य सरस्वत्या नगोत्तमे ॥ १६८
 तदाऽपि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । कुणिश्च कुणिवाहुश्च कुशरीरः कुनेत्रकः ॥ १६९
 योगात्मानो महात्मानो ब्रह्मिष्ठाश्रोर्ध्वरेतसः । तेऽपि तेनैव मार्गेण रुद्रलोकं गतास्तु ते ॥ १७०
 ततः षोडशमे चापि परिवर्ते क्रमागते । व्यासस्तु संजयो नाम भविष्यति तदा प्रभुः ॥ १७१
 तदाऽप्यहं भविष्यामि गोकर्णो नाम नामतः । [तस्माद्भविष्यते पुण्यं गोकर्णं नाम तद्वनम् ॥ १७२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ- पुस्तके नास्ति ।

१ स. ग. घ. ड. हेमकं व । २ घ. 'मि वलि' । ३ स. ग. घ. ड. 'ला सूर्ध्व' । ४ क. 'क्षणपर्यायस्तु' । ५ ख.

६ ट. तदा । ६ स. '...

(माहेश्वरावतारयोगः)

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । काश्यपो ह्युशना चैन च्यवनोऽथ वृहस्पतिः]
तेऽपि तेनैव मार्गेण गमिष्यन्ति परं पदम् ॥ १७३

ततः सप्तदशे चैव परिवर्ते क्रमागते । तदा भविष्यते व्यासो नाम्ना देवकृतञ्जयः ॥ १७४
तदाऽप्यहं भविष्यामि गृहावासीति नामतः । हिमवच्छिखरे चैव महातुङ्गे मङ्गलये ॥

सिद्धक्षेत्रं महापुण्यं भविष्यति महालयम् ॥ १७५

तत्रापि मम ते पुत्रा ब्रह्मज्ञा योगवेदिनः । भविष्यन्ति महात्मानो मर्मज्ञा निरहङ्कृताः ॥ १७६

उतथ्यो वामदेवश्च महाकालो महालयः । तेषां शतसहस्रं तु शिष्याणां ध्यानमाधनम् ॥ १७७

भविष्यन्ति तदा कल्पे सर्वे ते ध्यानयुञ्जकाः । ते तु संनिहिता योगे हृदि कृत्वा महेश्वरम् ॥

महालये पदं क्षिप्त्वा प्रविष्टाः शिवमन्त्रयम् ॥ १७८

ये चान्येऽपि महात्मानः काले तस्मिन्पुणान्तिके । ध्यानयुक्तेन मनसा निमलाः शुद्धबुद्धयः ॥

गत्वा महालयं पुण्यं दृष्ट्वा माहेश्वरं पदम् । तूर्णं तारयते जन्तून् दश पूर्वान्दशापरान् ॥ १७९

आत्मानभेकविशं च तारयित्वा महार्णवम् । मम मसादाद्यास्यन्ति रुद्रलोकं गतञ्ज्वराः ॥ १८०

ततोऽष्टादशमथैव परिवर्तो यदा भवेत् । तदा ऋतञ्जयो नाम व्यासस्तु भविता मुनिः ॥

तदाऽप्यहं भविष्यामि शिखण्डी नाम नामतः ॥ १८१

सिद्धक्षेत्रे महापुण्ये देवदानवपूजिते । हिमवच्छिखरे पुण्ये शिखण्डी यत्र पर्वतः ॥

शिखण्डिनो वनं चापि ऋषिसिद्धनिषेवितम् ॥ १८२

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । वाचस्पता ऋची(ची)कश्च शार्ङ्गस्य दृढव्रतः ॥ १८३

योगात्मानो महासत्त्वाः सर्वे ते वेदपारगाः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं व्रजन्ति ते ॥ १८४

ततस्त्वेषकोनविंशे तु परिवर्ते क्रमागते । व्यासस्तु भविता नाम्नो भरद्वाजो महामुनिः ॥ १८५

तत्राप्यहं भविष्यामि जटामालीति नामतः । हिमवच्छिखरे रम्ये जटायुर्व्रज पर्वतः ॥ १८६

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । हिरण्यनामा कौशिल्यः काशीयः कुथमिस्तथा ॥

ईश्वरा योगधर्माणः सर्वे ते ह्यर्धरेतसः । प्राप्य माहेश्वरं योगे गमिष्यन्ति न संशयः ॥ १८८

ततो विंशतिमे सर्गे परिवर्ते क्रमेण तु । वाचःश्रवाः स्मृतो व्यासो भविष्यति महामतिः ॥ १८९

तदाऽप्यहं भविष्यामि हृष्टहासेति नामतः । अष्टासप्तियाश्चापि भविष्यन्ति तदा नराः ॥ १९०

तत्रैव हिमवत्पृष्ठे तट्टासो महागिरिः । भविष्यति महातेजाः सिद्धचारणसेवितः ॥ १९१

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । युक्तात्मानो महासत्त्वा धर्मानिनो नियतव्रताः ॥

सुमन्तुर्वर्चरिर्विद्वान्मुवन्धुः कुञ्जिकन्धरः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकाय ते गताः ॥ १९३

एकविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमेण तु । वाचस्पतिः स्मृतो व्यासो यदा स ऋषिसत्तमः ॥

तदाऽप्यहं भविष्यामि टालको नाम नामतः । तस्माद्विष्यते पुण्यं देवदाकननं महत् ॥ १९५

तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महौजसः । प्रुतो दीक्षायाणिश्च केतुमाला वक्रस्तथा ॥ १९६

१ क. वदयते । २ म. द. युधया । ३ क. गिदिते । ४ द. 'द्वयानो' । ५ म. द. 'नो विदमा नि' । ६

म. म. प. द. 'होने म' । ७ क. 'तमे वे' । ८ क. वर्ते य' । ९ म. नाम । १० म. म. द. 'वदय' । ११ म.

प. 'मा गार' । १२ द. 'तयः कन्धिवः' । १३ म. 'ग्रा ध्यायन्ता नि' । १४ द. 'कन्यन्तो नि' । १५ द. 'वदयते' ।

१६ म. द. 'विद नर' ।

योगात्मानो महात्मानो नियता हृद्घ्वरेतसः । परमं योगमास्थाय रुद्रं प्राप्तास्तदाशनघाः ॥
 द्वाविंशे परिवर्ते तु व्यासः शुक्लायनो यदा । तदाऽप्यहं भविष्यामि वाराणस्यां महामुनिः ॥
 नाम्ना वै लाङ्गली भीमो यत्र देवाः सवासवाः । द्रक्ष्यन्ति मां कलौ तस्मिन्नवतीर्णं ह्रलायधम् ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति सुधार्मिकाः । तृत्वार्यर्चिर्गुणपिङ्गाक्षः श्वेतकेतुस्तथैव च ॥ २००
 तेषि माहेश्वरं योगं प्राप्य ध्यानपरायणाः । विराजा ब्रह्मभूयिष्ठा रुद्रलोकाय संस्थिताः ॥
 परिवर्ते त्रयोविंशे तृणविन्दुर्यदा मुनिः । व्यासो भविष्यति ब्रह्मा तदाऽहं भविता पुनः ॥
 श्वेतो नाम महाकायो मुनिपुत्रः सुधार्मिकः ॥ २०१
 तत्र कालं जरिष्यामि तदा गिरिवरोत्तमे । तेन कालंजरो नाम भविष्यति स पर्वतः ॥ २०४
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति महोजसः । जंसिजो बृहद्वैद्यश्च देवलः कविरेव च ॥
 प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं गता हि ते ॥ २०५
 परिवर्ते चतुर्विंशे ऋक्षो व्यासो भविष्यति । तत्राहं भविता ब्रह्मन्कलौ तस्मिन्पुगान्तिके ॥
 शूली नाम महायोगी नैमिषे योगिवन्दिते ॥ २०६
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपस्विनः । शालिहोत्रोऽग्निवेशश्च युवनाश्वः शरद्वसुः ॥
 तेषि योगबलोपेता रुद्रं यास्यन्ति सुव्रताः ॥ २०७
 पञ्चविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते यथारुमम् । वसिष्ठस्तु यदा व्यासः शक्तिर्नाम भविष्यति ॥ २०८
 तदाऽप्यहं भविष्यामि दण्डी मुण्डीश्वरः प्रभुः । कोटिर्बर्षं समासाद्य नगरं देवपूजितम् ॥ २०९
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति क्रमागताः । योगात्मानो महात्मानः सर्वे ते हृद्घ्वरेतसः ॥ २१०
 छगलः कुम्भकर्पाक्ष्यः कुम्भश्चैव प्रवाहुकः । प्राप्य माहेश्वरं योगं गमिष्यन्ति तथैव ते ॥ २११
 षड्विंशे परिवर्ते तु यदा व्यासः परांशरः । तदाऽप्यहं भविष्यामि सहिष्णुर्नाम नामतः ॥
 पूर्णं रुद्रवटं प्राप्य कलौ तस्मिन्पुगान्तिके ॥ २१२
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति सुधार्मिकाः । उल्लूको वैद्युतश्चैव शर्वको ह्याश्वलायनः ॥
 प्राप्य माहेश्वरं योगं गन्तारस्ते तथैव हि ॥ २१३
 सप्तविंशतिमे प्राप्ते परिवर्ते क्रमागते । जातूकर्ण्यो यदा व्यासो भविष्यति तपोधनः ॥ २१४
 तदाऽप्यहं भविष्यामि सोमशर्मा द्विजोत्तमः । प्रभांसं तीर्थमासाद्य योगात्मा लोकविश्रुतः ॥
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपोधनाः । अक्षपादः कणादश्च उल्लूको वत्स एव च ॥ २१५
 योगात्मानो महात्मानो विर्मलाः शुद्धबुद्धयः । प्राप्य माहेश्वरं योगं रुद्रलोकं ततो गताः ॥
 अष्टाविंशे पुनः प्राप्ते परिवर्ते क्रमागते । पराशरसुतः श्रीमान्विष्णुर्लोकप्रितामहः ॥ २१७
 यदा भविष्यति व्यासो नाम्ना द्वैपायनः प्रभुः । तदा पष्ठेन चांशेन कृष्णः पुरुषसत्तमः ॥
 वसुदेवाद्यदुष्टेष्टो वासुदेवो भविष्यति ॥ २१८

१ प. ग. 'स्तथाऽन' । २ अ. घ. ड. 'वा मत्वाचिर्म' । ३ घ. 'हास्यचिर्म' । ४ य. अतिजो । ग. ओमिजो । ड. ओमिजो । ५ य. ग. दुस्विध' । ६ य. ड. 'ब्रह्मा क' । ७ य. ग. घ. ड. 'कर्ण्य तु' । ८ य. 'प्य रोदयन प्रा' । ९ क. 'शर्वको' । ख. घ. शर्वको । ड. 'शर्वको' । १० क. 'भासती' । ११ य. प. ड. 'गलानु' । १२ य. पूर्ण' ।

(शार्वस्तव.)

तदा चाहं भविष्यामि योगात्मा योगमायया । (ऋलोकविस्मयनार्थाय ब्रह्मचरिश्चरीरकः ॥
 इमं शाने मृतमुत्सृष्टं दृष्ट्वा लोकमनाथकम् । ब्राह्मणानां हितार्थाय प्रविष्टो योगमायया) ॥ २२०
 दिव्यां मेरुगुहां पुण्यां त्वया सार्धं च विष्णुना । भविष्यामि तदा ब्रह्मन्कुली नाम नामतः ॥
 कायारोहणमित्येवं सिद्धसेनं च वै तदा । भविष्यति तु विख्यातं यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ २२२
 तत्रापि मम ते पुत्रा भविष्यन्ति तपस्विनः । कुशिकश्चैव गार्ग्यश्च मित्रको रुष्ट एव च ॥ २२३
 योगयुक्ता महात्मानो ब्राह्मणा वेदपारमाः । प्राप्य माहेश्वरं योगं विमला ह्युर्वरेतसः ॥
 रुद्रलोकं गमिष्यन्ति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ २२४
 इत्येतद्वै मया प्रोक्तमवतारेषु लक्षणम् । मन्वादिऋणपर्यन्तमष्टाविंशयुगकपात् ॥ २२५
 + भविष्यति तदा कल्पे कृष्णद्वैपायनो यदा । तत्र स्मृतिसमूहानां विभागो धर्मलक्षणम् ॥ २२६
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते माहेश्वरावतारयोगेनाम प्रयोगविशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१६७१

अथ चतुर्विंशोऽध्यायः ।

शार्वस्तवः ।

वायुसूत्राच—

चत्वारि भारते वर्षे युगानि मुनयो विदुः । कृतं प्रेता द्वापरं च तिर्य्यं चेति चतुर्युगम् ॥ १
 एतत्सहस्रपर्यन्तमहर्ष्यब्रह्मणः स्मृतम् । यामाद्यास्तु गणाः सप्त रोमवन्तश्चतुर्दश ॥ २
 सशरीराः श्रयन्ते स्म जनलोकं सहानुगाः । एवं देवेष्वतीतेषु महर्लोकान्ननं तपः ॥ ३
 मन्वन्तरेष्वतीतेषु देवाः सर्वे महौजसः । ततस्तेषु गतेष्वर्ध्वं सायुज्यं कल्पवासिनाम् ॥ ४
 समेत्य देवैस्ते देवाः प्राप्ते संकालने तदा । महर्लोकं परित्यज्य गणास्ते वै चतुर्दश ॥ ५
 भूतादिष्ववशिष्टेषु स्थावरान्तेषु वै तदा । शून्येषु तेषु लोकेषु महान्तेषु भुवादेषु ॥ ६
 देवेष्वथ गतेष्वर्ध्वं कल्पवासिषु वै जनयं ॥ ६
 तत्संहृत्य ततो ब्रह्मा देवर्षिमणदानवान् । संस्थापयति वै सर्वान्द्राहृष्ट्या युगक्षये ॥ ७
 योऽधीतः सप्तमः कल्पो मया वः परिकीर्तितः । समुद्रेः सप्तभिर्गोदमेकीभूतैर्महार्णवैः ॥ ८
 आसीदेकार्णवं घोरमविभागं तमोमयम् ॥ ८
 माययकार्णवे तस्मिन्शङ्खचक्रगदाधरः । जीमूनाभोऽम्बुजाक्षश्च किरीटी श्रीपतिर्हरिः ॥ ९
 नारायणमुत्तोद्भीर्णः सोऽष्टमः पुरुषोत्तमः । अष्टबाहुर्महोरस्को लोकानां योनिरुच्यते ॥ १०
 किमप्यचिन्त्यं युक्तात्मा योगमास्थाय योगवित् ॥ १०
 कणासहस्रकलितं तपसतिमवर्चसम् । महाभोगपतेर्भागमन्वास्तीर्य महोच्छ्रयम् ॥ ११
 तस्मिन्महति पर्यङ्के गते वै कनकमये ॥ ११
 एवं तत्र शयानेन विष्णुना प्रभविष्णुना । आत्मारामेण क्रीडार्थं सृष्टं नाभ्यां तु पद्मजम् ॥ १२

* धनुर्विद्वान्तर्गततन्मयः स, घ. पुस्तकयोर्मास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ द. 'प्राजायम' २ ग. घ. द. लङ्मा । ३ न. ग. घ. ट. 'अ धुनि' । ४ ग. घ. द. 'म. तान्म' ।

५ घ. घ. ट. 'महावश सं' । ६ घ. 'चिन्दायोगात्मा' ।

शतयोजनविस्तीर्णं तरुणादित्यवर्षसम् । वज्रदण्डं महोत्सेधं न्नीलया प्रभविष्णुना ॥ १३
 तस्यैवं क्रीडयानस्य सग्रीपं देवमीदृषः । हेमवत्पाण्डनो वक्रा रुक्मवर्णो वतीन्द्रियः ॥
 चतुर्मुखो विशालाक्षः संपागम्य गृहच्छया ॥ १४
 श्रिया युक्तेन नच्येन सुप्रभेण सुगन्धिना । तं क्रीडमानं पञ्चनद्वर्षाद्यथा तु भोजिवान् ॥ १५
 स विस्मयमथाऽऽगम्य अस्वसंपूर्णया गिरा । भोवाचक्रो भवाञ्जते आश्रिता मध्यमम्भसा ॥
 अथ तस्याच्युतः श्रुत्वा ब्रह्मवस्तु श्रुपं वचः । उदतिप्रत पर्यङ्गादिस्मयात्फुल्लोचनः ॥ १७
 प्रत्युवाचात्तरं चैव कियते यद्य किंचन । रौरन्तरिक्षं भूधैव परं पदमहं मभुः ॥ १८
 तमेवमुक्त्वा भगवान्विष्णुः पुनरथाब्रवीत् । कस्त्वं खलु समायातः सग्रीपं भगवान्मुक्तः ॥
 कुतश्च भूपो गन्तव्यं कुत्र या ते प्रतिश्रयः ॥ १९
 को भवान्विश्वमूर्तिस्त्वं कर्तव्यं किं च ते मया । एवं सुवाणं वैकुण्ठं प्रत्युवाच पितामहः ॥ २०
 यथा भवांस्तथा चाहमादिकर्ता प्रजापतिः । नारायणसमाख्यानः सर्वं वै मयि तिष्ठति ॥ २१
 सविस्मयं परं श्रुत्वा ब्रह्मणा लोककर्तृणा । सोऽनुज्ञातो भगवता वैकुण्ठो विश्वसंभवः ॥ २२
 कौतुहलान्महायोगी प्रविष्टो ब्रह्मणो मुखम् । इमानष्टादश द्वीपान्सममुद्रान्तर्पर्वतान् ॥ २३
 प्रविश्य स महातेजाश्चातुर्वर्षसमाकुलान् । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तान्सप्तलोकान्सनातनान् ॥ २४
 ब्रह्मणस्तूदरे दृष्ट्वा सर्वान्विष्णुर्ब्रह्मायशाः । अहोऽस्य तपसो वीर्यं पुनः पुनरभापते ॥ २५
 पर्यटन्विविधाष्टौकान्विष्णुर्नानाविधाश्रमान् । ततो वर्षसहस्रान्ते नान्तं हि ददते तदा ॥ २६
 तदाऽस्य वक्त्राक्षिण्मय्य पद्मगेन्द्रादिकेतनः । अजातशत्रुर्वगरान्नितामहमथाब्रवीत् ॥ २७
 भगवन्नादिमध्यं च अन्तः कौलदिशो न च । नाहमन्तं मपश्यामि ह्युदरस्य तवानघ ॥ २८
 एवमुक्त्वाऽप्रवीक्ष्य पितामहमिदं हरिः । द्वाभ्यान्पेयमेवाद्य ह्युदरं मम शान्वा ॥
 प्रविश्य लोकान्पश्यैताननौपम्यान्दिजोत्तम ॥ २९
 मनःप्रहादनीं वार्षां श्रुत्वा तस्याभिनन्द्य च । श्रीपतेरुदरं भूयः प्रविशेत् पितामहः ॥ ३०
 तानेव लोकान्गर्भस्थः पश्यन्सोऽचिन्त्यविक्रमः । पर्यटित्वाऽऽदिदेवस्य ददर्शान्तं न वै हरेः ॥ ३१
 ज्ञात्वाऽऽर्गमं तस्य पितामहस्य द्वाराणि सर्वाणि पिपाय विष्णुः ।
 विभुर्भनः कर्तुमिवेप चाऽऽशु मुखं प्रमुक्तोऽस्मि गृहाजलौघे ॥ ३२
 ततो द्वाराणि सर्वाणि विहितान्युपलक्ष्य तै । सङ्गमं कृत्वाऽऽत्मनो रूपं नाभ्यां द्वारमविन्दत ॥
 पञ्चमूत्रानुमार्गेण ह्यनुगम्य पितामहः । उज्ज्वलाराऽऽत्मनो रूपं पुष्कराचतुराननः ॥
 विरराजारविन्दस्थः पद्मगर्भसमश्रुतिः ॥ ३४
 एतस्मिन्नन्तरे ताभ्यामेकैकस्य तु कात्स्न्यतः । प्रवर्तमाने संक्षेप मध्ये तस्यार्णवस्य तु ॥ ३५
 मृत उवाच—
 ततो ह्यपरिगेयात्मा सूतानां प्रभुरीश्वरः । शूलपाणिर्महादेवो हैमचीराम्बरच्छदः ॥
 आगच्छद्यत्र सोऽनन्तो नागभोगपतिर्हरिः ॥ ३६

(शर्वस्तमः)

शीघ्रं विक्रमतस्तस्य पञ्चथामत्यन्तपीडिताः । उद्धृतास्तूर्णपाकाशे पृथलास्तोयविन्दवः ॥

अत्युष्णाश्चातिशीताश्च वायुस्तत्र बभौ भृशम् ॥

३७

तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं ब्रह्मा विष्णुमभाषत । अन्विन्दवो हि स्थूलोष्णाः कम्पते चाम्युजं भृशम्
एतं मे संशयं ब्रूहि किंचान्यत्त्वं चिकीर्षसि ॥

३८

एतदेवंविधं वाक्यं पितामहमुवाच ॥ शुक्लाऽप्रतिमकर्माऽऽह भगवानसुरान्तकृत् ॥

३९

किं नु खल्वत्र मे नाभ्यां भूतमन्यत्कृतालयम् । वदति म्रियमत्यर्थं विप्रियेऽपि च ते मया ॥४०

इत्येवं मनसा ध्यात्वा प्रत्युवाचेदमुत्तरम् । किं न्वत्र भगवांस्तस्मिन्पुष्करे जातसंभ्रमः ॥

४१

किं मया यत्कृतं देव यन्मां म्रियमनुत्तमम् । भाषसेऽपुरुषश्रेष्ठ किमर्थं ब्रूहि तत्त्वतः ॥

४२

एवं प्रुवाणं देवेशं लोकयात्रां तु तत्त्वैर्गाम् । प्रत्युवाचांमुजाभास्कः ब्रह्मा वेदनिधिः प्रभुः ॥

योऽसौ तवोदरं पूर्वं प्रविष्टोऽहं त्वदिच्छया । यथा ममोदरे लोकाः सर्वे दृष्टास्तथा प्रभो ।

तथैव दृष्टाः कार्त्स्न्येन मया लोकास्तवोदरे ॥

४४

ततो वर्षसहस्रान्त उपगृह्यन्त्य मेऽनघ । नूनं मत्सरभावेन मां वशीकर्तुमिच्छता ॥

आशु द्वाराणि सर्वाणि घटितानि त्वया पुनः ॥

४५

ततो मया महाभाग संचिन्त्य स्वेन चेतसा । लब्धो नाभ्यां प्रवेशस्तु पद्मसूत्रादिनिर्गमः ॥

मा भूते मनसोऽल्पोऽपि व्याघातोऽयं कथंचन । इत्येर्षाऽनुगतिविष्णोः कार्याणामपसङ्गिकी ॥

यन्मयाऽनन्तरं कार्यं मयाऽध्यवसितं त्वयि । त्वां वा बाधितुकामेन क्रीडापूर्वं यदृच्छया ॥

आशु द्वाराणि सर्वाणि घटितानि मया पुनः ॥

४८

न तेऽन्यथाऽवमर्त्तव्यो मान्यः पूज्यश्च मे भवान् । सर्वं मर्षय कल्याण यन्मयाऽथ कृतं तव ॥

तस्मान्मयोच्यमानस्त्वं पश्चादवतर प्रभो ॥

४९

नाहं भवन्तं शक्नोमि सोढुं तेजोमयं गुहम् । स चोवाच वरं ब्रूहि पश्चादवतराम्पहम् ॥

५०

विष्णुहवाच—

पुनो भव ममारिन्न मुदं प्राप्स्यसि शोभनाम् । संत्यधनो महायोगी त्वपीड्यः मणयात्मकः ॥५१

अद्यप्रभृति सर्वेश श्वेतोष्णीपविभूषणः । पद्मयोनिरितीत्येवं रूपातो नाम्ना भविष्यसि ॥

पुनो मे त्वं भव ब्रह्मन्सर्वलोकाधिप प्रभो ॥

५२

ततः स भगवान्ब्रह्मा वरं श्रेयं किरीटिनः । एवं भवतु चेन्मुखात् प्रातात्वा गतमत्सरः ॥

५३

प्रत्यामन्नमयाऽऽर्पयन्तं वालार्कभं महाननम् । भूतमत्यद्भुतं दृष्ट्वा नारायणमथाब्रवीत् ॥

५४

अप्रमैयो महावक्त्रोऽदृष्टी वपस्तशिरोरुहः । उक्षवाहुस्त्रिमूलाद्रो नयनैर्विभक्तोमुखः ॥

५५

लोकप्रभुः स्वयं साक्षाद्विकृतो मुञ्जमेखली । मेद्रेणोर्ध्वेन महता नदमानोऽतिभयम् ॥

५६

कः खल्वेव पुमान्विष्णो तेजोराशिर्गहायुतिः । व्याप्य सर्वा दिशो द्यां च इत एवाभिवर्धने ॥

१ ग. 'म'. २ ग. 'म'. ३ ग. 'म'. ४ ग. 'म'. ५ ग. 'म'. ६ ग. 'म'. ७ ग. 'म'. ८ ग. 'म'. ९ ग. 'म'. १० ग. 'म'. ११ ग. 'म'. १२ ग. 'म'. १३ ग. 'म'. १४ ग. 'म'. १५ ग. 'म'. १६ ग. 'म'. १७ ग. 'म'. १८ ग. 'म'. १९ ग. 'म'. २० ग. 'म'. २१ ग. 'म'. २२ ग. 'म'. २३ ग. 'म'. २४ ग. 'म'. २५ ग. 'म'. २६ ग. 'म'. २७ ग. 'म'. २८ ग. 'म'. २९ ग. 'म'. ३० ग. 'म'. ३१ ग. 'म'. ३२ ग. 'म'. ३३ ग. 'म'. ३४ ग. 'म'. ३५ ग. 'म'. ३६ ग. 'म'. ३७ ग. 'म'. ३८ ग. 'म'. ३९ ग. 'म'. ४० ग. 'म'. ४१ ग. 'म'. ४२ ग. 'म'. ४३ ग. 'म'. ४४ ग. 'म'. ४५ ग. 'म'. ४६ ग. 'म'. ४७ ग. 'म'. ४८ ग. 'म'. ४९ ग. 'म'. ५० ग. 'म'. ५१ ग. 'म'. ५२ ग. 'म'. ५३ ग. 'म'. ५४ ग. 'म'. ५५ ग. 'म'. ५६ ग. 'म'. ५७ ग. 'म'. ५८ ग. 'म'. ५९ ग. 'म'. ६० ग. 'म'. ६१ ग. 'म'. ६२ ग. 'म'. ६३ ग. 'म'. ६४ ग. 'म'. ६५ ग. 'म'. ६६ ग. 'म'. ६७ ग. 'म'. ६८ ग. 'म'. ६९ ग. 'म'. ७० ग. 'म'. ७१ ग. 'म'. ७२ ग. 'म'. ७३ ग. 'म'. ७४ ग. 'म'. ७५ ग. 'म'. ७६ ग. 'म'. ७७ ग. 'म'. ७८ ग. 'म'. ७९ ग. 'म'. ८० ग. 'म'. ८१ ग. 'म'. ८२ ग. 'म'. ८३ ग. 'म'. ८४ ग. 'म'. ८५ ग. 'म'. ८६ ग. 'म'. ८७ ग. 'म'. ८८ ग. 'म'. ८९ ग. 'म'. ९० ग. 'म'. ९१ ग. 'म'. ९२ ग. 'म'. ९३ ग. 'म'. ९४ ग. 'म'. ९५ ग. 'म'. ९६ ग. 'म'. ९७ ग. 'म'. ९८ ग. 'म'. ९९ ग. 'म'. १०० ग. 'म'.

१ ग. 'म'. २ ग. 'म'. ३ ग. 'म'. ४ ग. 'म'. ५ ग. 'म'. ६ ग. 'म'. ७ ग. 'म'. ८ ग. 'म'. ९ ग. 'म'. १० ग. 'म'. ११ ग. 'म'. १२ ग. 'म'. १३ ग. 'म'. १४ ग. 'म'. १५ ग. 'म'. १६ ग. 'म'. १७ ग. 'म'. १८ ग. 'म'. १९ ग. 'म'. २० ग. 'म'. २१ ग. 'म'. २२ ग. 'म'. २३ ग. 'म'. २४ ग. 'म'. २५ ग. 'म'. २६ ग. 'म'. २७ ग. 'म'. २८ ग. 'म'. २९ ग. 'म'. ३० ग. 'म'. ३१ ग. 'म'. ३२ ग. 'म'. ३३ ग. 'म'. ३४ ग. 'म'. ३५ ग. 'म'. ३६ ग. 'म'. ३७ ग. 'म'. ३८ ग. 'म'. ३९ ग. 'म'. ४० ग. 'म'. ४१ ग. 'म'. ४२ ग. 'म'. ४३ ग. 'म'. ४४ ग. 'म'. ४५ ग. 'म'. ४६ ग. 'म'. ४७ ग. 'म'. ४८ ग. 'म'. ४९ ग. 'म'. ५० ग. 'म'. ५१ ग. 'म'. ५२ ग. 'म'. ५३ ग. 'म'. ५४ ग. 'म'. ५५ ग. 'म'. ५६ ग. 'म'. ५७ ग. 'म'. ५८ ग. 'म'. ५९ ग. 'म'. ६० ग. 'म'. ६१ ग. 'म'. ६२ ग. 'म'. ६३ ग. 'म'. ६४ ग. 'म'. ६५ ग. 'म'. ६६ ग. 'म'. ६७ ग. 'म'. ६८ ग. 'म'. ६९ ग. 'म'. ७० ग. 'म'. ७१ ग. 'म'. ७२ ग. 'म'. ७३ ग. 'म'. ७४ ग. 'म'. ७५ ग. 'म'. ७६ ग. 'म'. ७७ ग. 'म'. ७८ ग. 'म'. ७९ ग. 'म'. ८० ग. 'म'. ८१ ग. 'म'. ८२ ग. 'म'. ८३ ग. 'म'. ८४ ग. 'म'. ८५ ग. 'म'. ८६ ग. 'म'. ८७ ग. 'म'. ८८ ग. 'म'. ८९ ग. 'म'. ९० ग. 'म'. ९१ ग. 'म'. ९२ ग. 'म'. ९३ ग. 'म'. ९४ ग. 'म'. ९५ ग. 'म'. ९६ ग. 'म'. ९७ ग. 'म'. ९८ ग. 'म'. ९९ ग. 'म'. १०० ग. 'म'.

- नेनेवमुक्तो भगवान्विष्णुर्ब्रह्माणमब्रवीत् । पद्मनां तलनिपातेन यस्य विक्रमतोऽणवे ॥
 वेगेन महताऽऽकाशे व्यथिताश्च जलमयाः ॥ ५८
- छटाभिर्विश्रुताऽस्त्यर्थे सिच्यने पद्ममयः । घ्राणजेन च वातेन कम्पमानं त्वया सह ॥
 दाभूपने महापद्मे स्वच्छन्दं मम नाभिजम् ॥ ५९
- स एव भगवानीशो ह्यनादिश्रान्तकृद्भिः । भवानहं च स्तोत्रेण ह्यपतिष्ठाव गोध्वजम् ॥ ६०
- ततः क्रुद्धोऽम्बुजाभास्कं ब्रह्मा प्रोवाच केशवम् । न भवान्नूनमात्मानं लोकानां योनिमुत्तमम् ॥
 ब्रह्माणं लोककर्तारं मां च वेत्ति सनातनम् । कोऽयं भोः शंकरो नाम ह्यावयोर्व्यतिरिच्यते ॥
 तस्य तत्क्रोधजं वायवं श्रुत्वा विष्णुरभाषते । मा मेवं वद कल्याण-परिवादं महात्मनः ॥ ६३
- मायायोगेश्वरो धर्मो दुराधर्षो वरपदः । हेतुरस्याज जगतः पुराणः पुरुषोऽव्ययः ॥ ६४
- जीवः तल्लेप जघानां ज्योतिरेकं प्रकाशते । वालक्रीडनकैर्देवः क्रीडते शंकरः स्वपम् ॥ ६५
- प्रधानमव्ययं ज्योतिरव्यक्तं प्रकृतिस्तमः । अस्य चैतानि नामानि नित्यं प्रसवधर्मिणः ॥
 यः कः स इति दुःस्वार्तैर्भ्रमते यतिभिः शिवः ॥ ६६
- एव बीजी भवान्वीजमहं योनिः सनातनः । एवमुक्तोऽयं विश्रुत्वा ब्रह्मा विष्णुमभाषत ॥ ६७
- भवान्योजिरहं बीजं कथं बीजी महेश्वरः । एतन्ये सूक्ष्ममव्यक्तं संशयं छेतुमईसि ॥ ६८
- ज्ञात्वा चैवं तमुत्पत्तिं ब्रह्मणा लोकेतन्निजा । इदं परमसाहचर्यं प्रथममध्यमवद्भिरः ॥ ६९
- अस्मान्महर्षरं गुह्यं श्रुतमन्यत्र विद्यते । महतः परमं धाम शिर्वमध्यात्मिनां पदम् ॥ ७०
- द्विधीभावेन चाऽऽत्मानं प्रावृष्टस्तु व्यवस्थितः । निष्कलः सूक्ष्ममव्यक्तः सकलश्च महेश्वरः ॥
 अस्प मायाविभिन्नस्य अस्पगमनस्य च । पुरा लिङ्गं भवद्वीजं प्रथमं त्वादितर्गिकम् ॥ ७२
- मयि योनौ समायुक्तं तद्वीजं कालउर्यवात् । हिरण्यमपारं तद्योन्यामण्डमजायत ॥ ७३
- ज्ञातानि दश वर्षाणामण्डं चाप्सु मनिष्ठितम् । अन्ते वर्षसहस्रस्य वायुना तद्विधा कृतम् ॥ ७४
- कपालमेकं धौर्जज्ञे कपालमपरं सितिः । उल्लवं तस्य महोत्सेधं योऽसौ कनकपर्वतः ॥ ७५
- ततस्तस्मात्प्रबुद्धात्मा देवो देववरः प्रभुः । हिरण्यगर्भो भगवानहं जज्ञे चतुर्भुजः ॥ ७६
- (* ततो वर्षसहस्रान्ते वायुना तद्विधा कृतम् ।) अताराकैन्दुनक्षत्रं शून्यं लोकमधेक्ष्य च ॥
 कोऽयं मन्त्रेण विश्रुते कुमारस्तेऽभवंस्तदा ॥ ७७
- भियदर्शनास्तु तनवो(पा) पेक्षीताः पूर्वजास्तव । श्रूयो वर्षसहस्रान्ते तत एवाऽऽत्मजास्तव ॥
 भवनातलसंकाशाः पञ्चपत्रायतेक्षणाः ॥ ७८
- श्रीमान्सतत्कुमारस्तु र्ऋतुशैशोर्वरतसौ । सनातनश्च सनकस्तथैव च सनन्दनः ॥
 उत्पन्नः समकालं ते बुद्ध्याऽसीन्द्रियदर्शनाः ॥ ७९
- उत्पन्नाः प्रतिघातमानो जगदुत्थैतदेव हि । नारप्सन्वे च कर्माणि तापत्रयविवर्जिताः ॥ ८०
- अल्पसौख्यं बहुलेशं जराशोकसमन्वितम् । जीवितं मरणं चैव संभवं च पुनः पुनः ॥ ८१

* इदमर्थवास्ति य. घ. पुस्तकेषु ।

१ ख. इ. सिच्यते । २ ख. य. घ. ड. ओ. । ३ ख. 'योगेन्धनो धर्मो' । घ. 'योगेन्धनीय' । ४ ख. घ. 'रा
 पुह' । ५ ख. 'कर्मणा' । ६ ख. घ. प. ड. 'विमन्त्र्य न्य' । ७ य. ड. 'विमने' । ८ घ. ड. 'कमुधे' । ९ क.
 अस्य सौत्य म' ।

(शार्वस्तव.)

स्वप्नभूतं पुनः स्वर्गं दुःखानि नरकास्तथा । विदित्वा चाऽऽगमं सर्वमवश्यं भवितव्यताम् ॥ ८२
 ऋतुं सनत्कुमारं च दृष्ट्वा तव वशे स्थितौ । त्रयस्तु त्रीन्गुणान्हित्वा आत्मजाः सनकादयः ॥
 वैवर्चनं तु ज्ञानेन निवृत्तास्ते महौजसः ॥ ८३
 ततस्तेष्वपवृत्तेषु सनकादिषु वै त्रिषु । भविष्यसि त्रिमुदेस्तु मायया शंकरस्य तु ॥ ८४
 एवं कल्पे तु वै कल्पे संज्ञा नश्यति तेऽनघ । कल्पशेषाणि भूतानि सूक्ष्माणि पार्थिवानि च ॥ ८५
 सा चैषा ह्यैश्वरी माया जगतः समुदाहृता । स एष पर्वतो मेरुर्देवलोको ह्युदाहृतः ॥ ८६
 तवैवेदं हि माहात्म्यं दृष्ट्वा चाऽऽत्मानमात्मना । ज्ञात्वा चेद्वरसद्भावं ज्ञात्वा मायाम्बुजेक्षणम् ॥
 महादेवं महायोगं भूतानां वरदं प्रभुम् । प्रणीत्वात्मानमासाद्य नमस्कृत्वा (त्य) जगद्भुम् ॥
 त्वां च मां चैव संकुद्रो निश्वासाभिर्देहदयम् ॥ ८८
 एवं ज्ञात्वा महायोगमभ्युत्तिष्ठ महाबल । अहं त्वामग्रतः कृत्वा स्तोप्येऽहमेतलप्रभम् ॥ ८९

सूत उवाच—

ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा ततः स गरुडध्वजः । अतीतैश्च भविष्यैश्च वर्तमानैस्तथैव च ॥
 नामभिश्छान्दसैश्चैव इदं स्तोत्रमुदीरयत् ॥ ९०
 नमस्तुभ्यं भगवते सुव्रतेऽनन्ततेजसे । नमः क्षेत्राधिपतये धीजिने शूलिन नमः ॥ ९१
 अमेद्वायोर्वमेद्वाय नमो वैकुण्ठरेतसे । नमो ज्येष्ठाय श्रेष्ठाय क्षपूर्वप्रथमाय च ॥ ९२
 नमो हव्याय पूज्याय सद्योजाताय वै नमः । ऋगद्वाराय धनेशाय हैमवीराम्बराय च ॥ ९३
 नमस्ते ह्यस्मदादीनां भूतानां ममवाय च । वेदकर्मावदातानां द्रव्याणां प्रभवे नमः ॥ ९४
 +ग्रहाणां प्रभवे चैव ताराणां प्रभवे नमः ।) × नमो योगस्य प्रभवे सारूप्यस्य प्रभवे नमः ॥
 नमो ध्रुवनिक्षीपानामृषीणां पतये नमः ॥) ९५
 विष्णुदशनिमेषानां गजितप्रभवे नमः । उदधीनां च प्रभवे द्वीपानां प्रभवे नमः ॥ ९६
 अदीनां प्रभवे चैव वर्षाणां प्रभवे नमः । नमो नदीनां प्रभवे नदीनां प्रभवे नमः ॥ ९७
 नमश्चापधिप्रभवे वृक्षाणां प्रभवे नमः । धर्माध्यक्षाय धर्माय स्थितीनां प्रभवे नमः ॥ ९८
 नमो रत्नानां प्रभवे रत्नानां प्रभवे नमः । नमः क्षणानां प्रभवे कलानां प्रभवे नमः ॥ ९९
 निमेषप्रभवे चैव काष्ठानां प्रभवे नमः । अहोरात्रार्थमासानां मामानां प्रभवे नमः ॥ १००
 नम ऋतूनां प्रभवे संख्यायाः प्रभवे नमः । प्रभवे च परार्थस्य परस्य प्रभवे नमः ॥ १०१
 नमः पुराणप्रभवे युगस्य प्रभवे नमः । चतुर्विधस्य सर्गस्य प्रभवेऽनन्तचक्षुषे ॥ १०२
 कल्पोद्देयनियद्दानां ज्ञातानां प्रभवे नमः । नमो विश्वस्य प्रभवे ब्रह्मादिप्रभवे नमः ॥ १०३
 विद्यानां प्रभवे चैव विद्यानां पतये नमः । नमो व्रतानां पतये मन्त्राणां पतये नमः ॥ १०४
 पितॄणां पतये चैव पशूनां पतये नमः । वाग्व्याय नमस्तुभ्यं पुराणरूपेभाय च ॥ १०५

* धनुर्ब्रह्मन्तमन्त्रो ग पुनरेकं नास्ति । + इतिमर्द्धं क. ग. ग. प. पुनरेव नास्ति । × धनुर्ब्रह्मन्तमन्त्रो ह. पुनरेकं नास्ति ।

१ क. 'हो' । २ क. 'सः' । ३ ग. 'ह' । ४ 'ह' । ५ क. 'ह' । ६ 'ह' । ७ 'ह' । ८ 'ह' । ९ 'ह' । १० 'ह' । ११ 'ह' । १२ 'ह' । १३ 'ह' । १४ 'ह' । १५ 'ह' । १६ 'ह' । १७ 'ह' । १८ 'ह' । १९ 'ह' । २० 'ह' । २१ 'ह' । २२ 'ह' । २३ 'ह' । २४ 'ह' । २५ 'ह' । २६ 'ह' । २७ 'ह' । २८ 'ह' । २९ 'ह' । ३० 'ह' । ३१ 'ह' । ३२ 'ह' । ३३ 'ह' । ३४ 'ह' । ३५ 'ह' । ३६ 'ह' । ३७ 'ह' । ३८ 'ह' । ३९ 'ह' । ४० 'ह' । ४१ 'ह' । ४२ 'ह' । ४३ 'ह' । ४४ 'ह' । ४५ 'ह' । ४६ 'ह' । ४७ 'ह' । ४८ 'ह' । ४९ 'ह' । ५० 'ह' । ५१ 'ह' । ५२ 'ह' । ५३ 'ह' । ५४ 'ह' । ५५ 'ह' । ५६ 'ह' । ५७ 'ह' । ५८ 'ह' । ५९ 'ह' । ६० 'ह' । ६१ 'ह' । ६२ 'ह' । ६३ 'ह' । ६४ 'ह' । ६५ 'ह' । ६६ 'ह' । ६७ 'ह' । ६८ 'ह' । ६९ 'ह' । ७० 'ह' । ७१ 'ह' । ७२ 'ह' । ७३ 'ह' । ७४ 'ह' । ७५ 'ह' । ७६ 'ह' । ७७ 'ह' । ७८ 'ह' । ७९ 'ह' । ८० 'ह' । ८१ 'ह' । ८२ 'ह' । ८३ 'ह' । ८४ 'ह' । ८५ 'ह' । ८६ 'ह' । ८७ 'ह' । ८८ 'ह' । ८९ 'ह' । ९० 'ह' । ९१ 'ह' । ९२ 'ह' । ९३ 'ह' । ९४ 'ह' । ९५ 'ह' । ९६ 'ह' । ९७ 'ह' । ९८ 'ह' । ९९ 'ह' । १०० 'ह' । १०१ 'ह' । १०२ 'ह' । १०३ 'ह' । १०४ 'ह' । १०५ 'ह' ।

मुचारुचारुकेशाय र्जध्वचक्षुःशिराय च । नमः पञ्चानां पतये गोवृषेन्द्रध्वजाय च ॥	१०६
प्रजापतीनां पतये सिद्धानां पतये नमः । (ऋ दैत्यदानवसंघानां रक्षसां पतये नमः ॥	१०७
गन्धर्वाणां च पतये यक्षाणां पतये नमः । गरुडोरगसर्पाणां पक्षिणां पतये नमः ॥	१०८
गोकर्णाय च गोष्ठाय शङ्खकुकर्णाय वै नमः । वराहायामेयाय रक्षोधिपतये नमः ॥	१०९
नमोऽप्सरसाणां पतये गणानां पतये नमः । अम्भसां पतये चैव तेजसां पतये नमः ॥	११०
नमोऽस्तु लक्ष्मीपतये श्रीमते ह्रीमते नमः । बलावलसमुद्भाय ह्यक्षोभ्यक्षोभणाय च ॥	१११
दीर्घशृङ्गकशृङ्गाय वृषभाय ककुभिने । नमः स्थैर्याय वेपुषे तेजसे सुप्रभाय च ॥	११२
भूताय च भविष्याय वर्तमानाय वै नमः । सुवर्चसेऽथ वीराय शूराय ह्यसिगाय च ॥	११३
वरदाय वरेण्याय नमः सर्वगताय च । नमो भूताय भञ्ज्याय भवाय महते तथा ॥	११४
सर्वाय महतेऽजाय नमः सर्वगताय च । जनाय च नयस्तुभ्यं तपसे वरदाय च ॥	११५
नमो वन्द्याय मोक्षाय जनाय नरकाय च ॥	११६
भवाय भजमानाय ईष्टाय याजकाय च । अभ्युदीर्णाय दीप्ताय तत्त्वाय निर्गुणाय च ॥	११७
नमः पाशाय हस्ताय नमः स्वाभरणाय च । हुताय अपहुताय प्रहृतैर्भाशिताय च ॥	११८
नमस्त्विष्टाय मूर्ताय ह्यग्निष्टोमत्विजाय च । (नमः ऋताय सत्याय भूताधिपतये नमः)	११९
सदस्याय नमश्चैव दक्षिणावभृताय च । अहिंसायाथ लोकानां पशुमन्त्रोपधाय च ॥	१२०
नमस्तगिष्ठायाय व्यम्बकाय सुगन्धिने । नमोऽस्त्विन्द्रियपतये पारहांराय स्रग्विणे ॥	१२१
विश्वाय त्रिविख्याय विश्वतोऽस्मिमुखाय च । सर्वतःपाणिपादाय रुद्रायाप्रमिताय च ॥	१२२
नमो हव्याय कव्याय हव्यकव्याय वै नमः । नमः सिद्धाय मेध्याय चेष्टाय त्वच्ययाय च ॥	१२३
सुवीराय सुघोराय ह्यक्षोभ्यक्षोभणाय च । सुमेधसे सुप्रजाय दीप्ताय भास्कराय च ॥	१२४
नमो नमः सुपर्णाय तपनीयनिभाय च । विरूपाक्षाय व्यक्षाय पिङ्गलाय महौजसे ॥	१२५
दृष्टिघ्नाय नमश्चैव नमः सौम्येक्षणाय च । नमो धूम्राय श्वेताय कृष्णाय लोहिताय च ॥	१२६
पिषिताय पिशङ्गाय पीताय च निषिङ्गिणे । नमस्ते सविशेषाय निर्विशेषाय वै नमः ॥	१२७
(=नमः इक्ष्वाय पूज्याय चोपजीव्याय वै नमः । नमः क्षेम्प्याय वृद्धाय वत्सलाय नमो नमः ॥)	१२८
नमः ऋताय सत्याय सत्यासत्याय वै नमः ॥	१२९
नमो वै पद्मवर्णाय मृत्युघ्नाय वै मृत्यवे । नमः इषामाय गौराय कद्रवे रोहिताय च ॥	१३०
(† नमः क्रान्ताय सन्ध्याभ्रवर्णाय वह्नुरूपिणे ।) नमः कपालहस्ताय दिग्बन्धाय कपदिने ॥	१३१
अप्रमेयाय शर्वाय ह्यवध्याय वराय च । पुरस्तात्पृष्ठतश्चैव विभ्रान्ताय कृशानवे ॥	१३२
दुर्गाय महते चैव रोधाय कपिलाय च । अर्कप्रभशरीराय बलिने रंहसाय च ॥	१३३

* धनुर्ध्वान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं ग. घ. ङ. पुस्तकेषु नास्ति । = वास्तव्यप्रत्ययानि इदमर्थं रङ्गते ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । महासंघाप्रवर्णाय चाहर्ण्याय दक्षिणे । † धनुर्ध्वान्तर्गतप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'ध्वचक्षुः शिरा' । २ ख. घ. ङ. 'य ऋताय' । ३ ड. 'भवाय' । ४ ग. घ. ङ. 'इक्ष्वाय' । ५ क. ग. 'तपनीय' । ६ घ. 'दिग्बन्धाय' । ७ ग. ङ. 'हस्ताय' । ८ ख. ग. ङ. 'दाय मतिदाय' । ९ घ. 'दाय प्र' । १० ग. ङ. 'दिव्य रान्धवाय' । ११ ड. 'च वै नमः' । १२ ख. '११ घ. दिग्बन्धाय' । १३ क. 'विज्ञायाय' । १४ ड. 'य' । १५ ग. 'अप्रमेयाय' । १६ ग. घ. 'वर्णाय' ।

• (शर्वस्तवः)

पिनोकिने प्रसिद्धाय स्फीताय प्रसृताय च । सुमेधसेऽक्षमालाय दिग्वासाय शिखण्डिने ॥ १३२
चित्राय चित्रवर्णाय विचित्राय धराय च । चैकितानाय तुष्टाय नमस्त्वनिहिताय च ॥ १३३
नमः क्षान्ताय शान्ताय वज्रसंहननाय च । रक्षोघ्नाय मखघ्नाय शितिकण्ठोर्ध्वरेतसे ॥ १३४
अरिहाय कृतान्ताय तिम्रायुधधराय च । संपोदाय प्रमोदाय इरिण्यायैव ते नमः ॥ १३५
मणवप्रणवेशाय भक्तानां शर्मदाय च । मृगन्यायाय दसाय दक्षयज्ञहराय च ॥ १३६
सर्वभूताय भूनाय सर्वेशातिशयाय च । पुरेभेत्रे च शान्ताय सुगन्धार्थं वरेष्वैव ॥ १३७
पृष्णो दन्तविनाशाय भगनेशान्तकाय च । कणादाय वरिष्ठाय कामाद्गदहनाय च ॥ १३८
रवेः करालचक्राय नागेन्द्रदमनाय च । दैत्यानामन्तकायाथो दिव्याक्रन्दकराय च ॥ १३९
दमशानरतिनित्याय नमस्तुभ्यम्बकधारिणे । नमस्ते प्राणपालाय धवमालाधराय च ॥ १४०
महीणशोर्ध्वविधैर्भूतैः परिपुताय च । नरनारीशरीराय देव्याः प्रियकराय च ॥ १४१
जटिने दण्डिने तुभ्यं व्यालयज्ञोपवीतिने । नमोऽस्तु त्वय्यशीलाय वायनृत्यप्रियाय च ॥ १४२
मन्यवे गीतशीलाय सुगीर्तिं गायते नमः । कटककराय भीमाय चोग्ररूपधराय च ॥ १४३
विभीषणाय भीमाय भगप्रमथनाय च । सिद्धसंघातगीताय महाभागाय चैव नमः ॥ १४४
नमो मुक्तादृहासाय क्ष्वेदितास्फोटिताय च । नदते कूर्दते चैव नमः प्रमुदिताय च ॥ १४५
नमोऽद्भुताय स्वपते धावते प्रस्थिताय च । ध्यायते जृम्भते चैव तुर्दते द्रवते नमः ॥ १४६
चलते क्रीडते चैव लम्बोदरशरीरिणे । नमस्कृताय कम्पाय मुण्डाय विकैराय च ॥ १४७
नम उन्मत्तवेपाय किंकिणीकाय चैव नमः । नमो विकृतवेपाय क्रूरोग्रामर्पणाय च ॥ १४८
अप्रमेयाय दीप्ताय दीप्तये निर्मुणाय चैव । नमः प्रियाय वादाय मुद्रामणिधराय च ॥ १४९
(नमस्तोकाय तनवे गुणैरमतिमाय च । नमो रैणाय गुणायै गम्याय गमनाय च ॥) १५०
लोकधात्री त्वयं भूमिः पादौ सज्जनसेवितौ । सर्वेषां सिद्धयोगानामधिष्ठानं तवोदरम् ॥ १५१
मध्येऽन्तरिक्षं विस्तीर्णं तारागणविभूषितम् । तारापथं द्वाऽऽभ्राति श्रीमान्धारस्तवोरसि ॥ १५२
दिशा दश भुजांस्ते वै केयूराङ्गदभूषिताः । विस्तीर्णपरिणाहश्च नीलाम्बुदचपोपमः ॥ १५३
कण्ठस्ते शोभते श्रीमान्हेममूत्रविभूषितः । दंष्ट्रकिरालकुर्धर्ममनौपम्यं मुखं तव ॥ १५४
पद्ममालाकृतोष्णीपं शीर्षेण शोभते कथम् । दीप्तिः स्यैव वपुश्चन्द्रे स्थैर्यं भूर्धनिलो वले ॥ १५५

* धनविहान्तर्गतप्रश्नः स. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. 'नानयाय प्र' । २ ख. 'य चित्रचर्मध' । ग. घ. 'य चित्रधर्मध' । ड. 'य चित्रधर्मव' ।

३ क घ. 'समो' । ४ क 'रिणाय' । ५ ख. ग. घ. ड. 'पुरेविताय दा' । ६ ख घ. 'य वरेष्वै' । ७ क. ख. घ. 'देशवे' ।

८ देहवे । ८ क 'वे पुष्यवेन्तस्वस्थाय' । ९ ख. ग. घ. ड. 'च कामदा' । १० ग. घ. 'लवन्त्राय' । ११ ख. ग.

घ. ड. 'मन्त्रमक' । १२ ख. ग. घ. ड. 'य घनमा' । १३ ख. ग. घ. ड. 'रिपुता' । १४ ड. 'वृत्तशीलाय चोपनृत्तप्रि' ।

ख. ग. 'मृगशी' । १५ ख. ग. घ. 'य चोपनृ' । १६ क. 'वे शति' । १७ क. 'भीतिमा' । १८ ख. घ. ड. 'दृष्टाय' ।

१९ ख. ग. घ. ड. 'चोपमप्रतरा' । २० घ. ड. 'तस्यस्थि' । २१ ख. ग. ड. 'दृते' । घ. 'वदते' । २२ ख. घ. ड. 'निले' ।

२३ ख. ग. घ. ड. 'दृष्टाय' । २४ ख. घ. ड. 'गोलाय' । २५ ख. घ. ड. 'च' । वादयि' । २६ ड. 'मुणाय' । २७ क. ख. 'य

आम्यामम' । २८ ख. घ. 'सिद्धियो' । २९ ख. घ. ड. 'जास्तुभ्य के' । ३० घ. ड. 'य शिरो र्धः सो' । ३१ ख. घ. 'य

ड. 'ले' । तीक्ष्णममे. प्र' ।

तैक्ष्ण्यमग्नौ प्रभा चन्द्रे खे शब्दः शैत्यमप्सु च । असरोत्तमनिष्प(स्प)न्दान्गुणानेतान्विदुर्बुधाः ॥
 जपो जैष्यो महायोगी यहादेनो महेश्वरः । पुरेशयो गुहावासी खेचरो रजनीचरः ॥ १५६
 तपोनिधिर्गुहगुर्नन्दनो नन्दिवर्धनः । ह्यशीषो धराघाता विधाता भूतिवाहनः ॥ १५७
 बोद्धव्यो बोधनो नेता धूर्वहो दृष्टकम्पकः । वृद्धद्रथो भीमकर्मा बृहत्कीर्तिर्धनंजयः ॥ १५८
 घण्टाम्रियो ध्वजी छत्री पताकाध्वजिनीपतिः । कवची पट्टिशी शङ्खी पाशहस्तः परश्वभृत् ॥
 अगस्त्यमनघः शूरो देवराजारिर्मर्दनः । त्वां प्रसाद्य पुराऽस्माभिर्द्विपन्तो निर्हता युधि ॥
 अग्निस्त्वं चार्णवान्सर्वान्पिबन्नेव न तृप्यसे । क्रोधागारः प्रसन्नात्मा कामहा कामदः प्रियः ॥
 ब्रह्मण्यो ब्रह्मचारी च गोम्रस्त्वं शिष्टपूजितः । वेदानामव्ययः कोशस्त्वया यज्ञः प्रकल्पितः ॥
 हव्यं च वेदं वहति वेदोक्तं हव्यवाहुनः । प्रीते त्वयि महादेव वयं प्रीता भवामहे ॥ २६२

भवानीशोऽनादिमान्धामराशिर्व्रह्मा लोकानां त्वं कर्ता त्वादिसर्गः ।

सांख्याः प्रकृतिभ्यः परमं त्वां विदित्वाऽक्षीर्णध्यानास्ते न मृत्युं विशन्ति ॥ १६३

योगेन त्वां ध्यानिनो नित्ययुक्ता ज्ञात्वा भोगान्संत्यजन्ते पुनस्तान् ॥

येऽन्ये मर्त्यास्त्वां प्रपन्ना विगृह्णास्ते कर्मभिर्दिश्यभोगान्भजन्ते ॥ १६४

अप्रमेयस्य तत्त्वस्य यथा विशः स्वज्ञात्तुः । कीर्तिनं तव माहात्म्यमपारं परमात्मनः ॥

शिवो नो भव सर्वत्र योऽसि सोऽसि नमोऽस्तु ते ॥ १६५

इति भीमहापुराणे वायुप्रोक्ते शार्वस्तवो नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१८३६

अथ पञ्चविंशोऽध्यायः ।

मनुकैटभोत्पत्तिविनाशवर्णनम् ।

मृत उवाच—

संपिपात्रव तौ दृष्ट्वा मधुपिङ्गायतेक्षणः । प्रहृष्टवदनोऽत्यथैभभवच्च स्वकीतेनात् ॥ १

समापतिर्विरूपाक्षो दक्षयज्ञविनाशनः । पिनाकी खण्डपरशुर्भूतमान्तस्त्रिलोचनः ॥ २

ततः स भगवान्देवः श्रुत्वा वाक्यामृतं तयोः । जानन्नपि महाभागं प्रीतिपूर्वमथाब्रवीत् ॥ ३

कौ भवन्तौ महात्मानौ परस्परद्वितीयौ । समेतावम्बुजाभाक्षौ तस्मिन्चोरे जलमुद्रे ॥ ४

तानूचतुर्महात्मानौ संनिरीक्ष्य परस्परम् । भगवन्किञ्च तद्धयेन विज्ञातेन त्वया विभो ॥

कुन वा सुखमानन्त्यमिच्छोच्चैरमृते त्वया ॥ ५

* तयोस्तद्वचनं श्रुत्वा ह्यभिनन्द्यानुमान्य च । उवाच भगवान्देवो मधुरश्लक्ष्णया गिरा ॥

भो गो हिरण्यगर्भ त्वां त्वां च कृष्ण वदाम्प्रहम् ॥ ६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ड. 'मतिष्पन्दा' । २ घ. जाप्यो । ३ ग. झ. ड. 'ताकी ध्व' । ४ घ. 'मध्यग को' । ५ ख. घ. 'शिवेहरो' । ६ घ. ड. 'त्य इत्याऽऽदि' । ७ ग. घ. 'रमत्वा' । ८ घ. 'णयामास्ते' । ९ घ. ड. 'शुद्धा. र्वी. क' । १० घ. ड. 'च । आपि' । ११ ख. घ. घ. ड. 'ग. क्रीडापू' । १२ घ. प्रमो । १३ घ. 'व्यावो वा मृ' । १४ ख. ग. ड. 'वाऽमृ' ।

(मधुदैतमोत्पतिविनाभावनेनम्)

प्रीतोऽहमनया भक्त्या शाश्वताक्षरयुक्त्या । भवन्तौ भाननीयौ वै मम द्रष्टारानुभौ ॥
 युवाभ्यां किं ददाम्यय वराणां वरमुत्तमम् ॥
 तेनैवमुक्ते वचने ब्रह्माणं विष्णुरब्रवीत् । ब्रूहि ब्रूहि महाभाग वरो यस्ते विवक्षितः ॥ ८
 भजाकामोऽस्म्यहं विष्णो पुत्रमिच्छामि धूर्वहम् । ततः स भगवान्ब्रह्मा चरेप्सुः पुत्रलिप्सया ९
 अथ विष्णुस्त्वाचेदं भजाकामं भजापतिम् । वीरमप्रापितं पुत्रं यच्चमिच्छसि धूर्वहम् ॥ १०
 पुत्रत्वेनाभियुद्धस्व त्वं देवदेवं महेश्वरम् । स तस्य वाक्यं संपृज्य केशवस्य पितामहः ॥ ११
 ईशानं वरदं रुद्रमभिवाच कृताञ्जलिः । उवाच पुत्रकामस्तु वाक्यानि सह विष्णुना ॥ १२
 यदि मे भगवान्प्रीतः पुत्रकामस्य नित्यशः । पुत्रो मे भव विश्वात्मन्स्वतुल्यो वाऽपि धूर्वहः ॥
 नान्यं वरपदं वग्रे प्रीते त्वयि महेश्वर । तस्य तां प्रार्थनां श्रुत्वा भगवान्भगनेन ॥ १४
 निष्कलमपमपामं च वाढमित्यब्रवीद्वचः । यदा कार्यसमारम्भे कस्मिंश्चित्तत्र सुव्रत ॥ १५
 अनिष्यत्तौ च कार्यस्य क्रोधस्त्वां समुपैष्यति । आत्मैकादश ये रुद्रा विहिताः प्राणहेतवः ॥ १६
 सोऽहमेकादशात्मा वै शूलहस्तः सदानुगः । ऋषिभिश्चो महात्मा वै ललाटाद्भविता तदा ॥ १७
 प्रसादमतुलं कृत्वा ब्रह्मणेस्तादृशं पुरा । विष्णुं पुनस्त्वाचेदं ददामि च वरं तव ॥ १८
 स होवाच महाभागो विष्णुर्भवमिदं वचः । सर्वमेतत्कृतं देव परितुष्टोऽसि मे यदि ॥
 त्वयि मे सुमतिष्टाऽस्तु भक्तिरम्बुदवाहनेन ॥ १९
 एवमुक्तस्ततो देवः समभाषत केशवम् । विष्णो नृणु यथा देव प्रीतोऽहं तव शाश्वत ॥ २०
 प्रकाशं चाप्रकाशं च जद्रमं स्यावरं च यत् । विश्वरूपमिदं सर्वं रुद्रनारायणान्मकम् ॥ २१
 अहमग्निर्भवान्तामो भवान्नाविरहं दिनम् । भवान्मृतमहं सत्यं भवान्कतुरहं फलम् ॥ २२
 भवान्ज्ञानमहं ज्ञेयं यज्जपित्वा सदा जनाः । मां विशन्ति त्वयि प्रीते जनाः सुकृतकारिणः ॥
 आवाभ्यां सहिता चैव गतिर्नान्या युगक्षये ॥ २३
 आत्मानं प्रवृत्तिं विद्धि मां विद्धि पुरुषं शिवम् । भवानर्थशरीरं मे त्वदं तव तथैव च ॥ २४
 वामपार्श्वे महन्मष्टं श्यामं श्रीवत्सलक्षणम् । त्वं च वामेतरं पार्श्वे त्वहं वै नीललोहितः ॥ २५
 त्वं च मे हृदयं विष्णो तव चाहं हृदि स्थितः । भवान्सर्वस्य कार्यस्य कर्ताऽहमधिदैवतम् ॥ २६
 तदेहि स्वस्ति ते वत्स गमिष्याम्यम्बुदर्थम् । एवमुक्त्वा गतो विष्णोर्देवोऽन्तर्धानमश्वरः ॥ २७
 ततः सोऽन्तर्हिते देवे संग्रहंस्तदा पुनः । अश्वेन शयने भूयः मथिदयान्तर्जले हरिः ॥ २८
 तं पश्यं पद्मगर्भाभं पद्माक्षः पद्मभवनः । संग्रहंमना ब्रह्मा भजे ब्राह्मं तदामनम् ॥ २९
 अथ दीर्घेण कालेन तत्राप्यप्रतिमाबुभौ । महाबल्यो महासत्त्वो भ्रातरो मधुकैटभो ॥ ३०
 (+नृत्पश्यं तरुणाकारिं दीप्ताक्षो तपशालिनौ । कन्यायामामनुर्धरो हगन्नाविव निर्भरौ ॥
 वभञ्जनुश्च पत्राणि तावुभौ मधुकैटभौ) ॥ ३१
 ऊचनुश्च वचनं भेदयो वै नौ भविष्यामि । एवमुक्त्वा तु तौ तम्मिग्नान्तराग्निं गताबुभौ ॥ ३२

+ अनुविशन्मनोपमः २. क. पुस्तके नास्ति ।

१. घ. 'ननो ददां म' । २. ट. 'दमर्वाह' । ३. ख. ग. घ. 'सर्वं मय रत' । ४. घ. ख. 'द्वयः । ए' ।
 ५. ख. ग. घ. ट. 'म' । मुन्यं कमेते पारिं त' । ६. ग. घ. ख. 'प्रम' । ७. घ. ख. 'यो देवो' । ८. ग. ख.
 'जेल ह' । ९. ग. ननो । १०. ख. 'पश्य' । ११.

दारुणं तु तयोर्भावं ज्ञात्वा पुष्करसंभवः । माहात्म्यं चाऽऽत्मनो बुद्ध्वा विज्ञानमुपचक्रमे ॥
 कर्णिकाघटनं भूयो नाभ्यजानाद्यदा गतिम् । ततः स पद्मनालेन अवतीर्य रसातलम् ॥
 कृष्णाजिनोत्तरासङ्गं ददुशेऽन्तर्जले हरिम् ॥

स च तं बोधयामास विबुद्धं चेदमब्रवीत् । भूतेभ्यो मे भयं देव त्रायस्योत्तिष्ठ शं कुरु ॥
 ततः स भगवान्विष्णुः सप्रहासमरिंदमः । न भेतव्यं न भेतव्यमित्पुत्राच मुनिः स्वयम् ॥
 यस्मात्पूर्वं त्वया चोक्तं भूतेभ्यो मे महद्भयम् । तस्माद्भूतादिवाक्पैतृस्तौ दैत्यौ त्वं नाशयिष्यसि ॥
 भूर्भुवः स्वस्ततो देवं विविशुस्तमयोनिजम् । ततः प्रदक्षिणं कृत्वा तमेवाऽऽसीनमागतम् ॥
 गते तस्मिन्स्ततोऽनन्त उद्वीर्य भ्रातरौ पुत्रात् । विष्णुं जिष्णुं च प्रोवाच ब्रह्माणमभिरक्षताम् ॥
 मधुकैटभयोज्ञात्वा तयोरोगमनं पुनः ॥

चक्रांतं रूपसादृश्यं विष्णोर्जिष्णोश्च सत्तमौ । कृतसादृश्यरूपौ तौ तावेवाभिमुखौ स्थितौ ॥
 ततस्तौ प्रोचतुर्द्वैतौ ब्रह्माणं दारुणं वचः । अस्माकं युध्यमानानां मध्ये वै प्राश्निको भव ॥
 ततस्तौ जलमाविश्य सेस्तम्भ्यापः स्वमायया । चक्रतुस्तुमुलं युद्धं यस्य येनेप्सितं तदा ॥
 तेषां तु युध्यमानानां दिव्यं वर्षशतं गतम् । न च युद्धमदोत्सेको हन्योन्यं संन्यवर्तत ॥
 लक्षणद्वयसंस्थानाद्रूपवन्तौ स्थितेद्वितौ । सादृश्याभ्याकुलमना ब्रह्मा ध्यानमुपागमत् ॥
 स तयोरन्तरं बुद्ध्वा ब्रह्मा दिव्येन चक्षुषा । पञ्चकेसरजं सूक्ष्मं बबन्ध कवचं तयोः ॥

आमेखलं च गात्रं च ततो मध्नुदाहरत् ॥
 जपतस्त्वभवत्कन्या विश्वरूपसमुत्थिता । पद्मेन्दुवदनप्रख्या पद्महस्ता शुभा सती ॥
 तां दृष्ट्वा व्यथितौ दैत्यौ भयादूर्णविवाजितौ ॥

ततः प्रोवाच तां कन्यां ब्रह्मा मधुरया गिरा । कीदृशं त्वमवगन्तव्या ब्रूहि सत्यमनिन्दिते ॥
 सान्ना संपूज्य सा कन्या ब्रह्माणं प्राञ्जलिस्तदा । मोहिनीं विद्धि मां मायां विष्णोः संदेशकारिणीम्

त्वया संकीर्त्यमानाऽहं ब्रह्मन्प्राप्ता त्वरायुता । अस्याः प्रीतमना ब्रह्मा गौणं नाम चकार ह ॥
 मया च व्याहृता यस्मात्त्वं चैव समुपस्थिता । महाव्याहृतिरित्येव नाम ते विचारिष्यति ॥
 उत्थिता च शिरो भित्त्वा सावित्री तेन चोच्यते । ऐकानंशात्तु यस्मात्त्वमनेकांशा भविष्यसि ॥

गौणानि तावदेतानि कर्षजान्यपराणि च । नामानि ते भविष्यन्ति मत्प्रसादाच्छ्रुतानि ॥
 ततस्तौ पीड्यमानौ तु वरमेनमयाचताम् । अनादृतं नौ मरणं पुत्रत्वं च भवेत्तव ॥
 तथैत्युक्त्वा ततस्तुर्णमनयथमसादनम् । अनयत्कैटभं विष्णुं जिष्णुंश्चाप्यनयन्मधुम् ॥

एवं तौ निहतौ दैत्यौ विष्णुना जिष्णुना सह । प्रीतेन ब्रह्मणा साथ लोकानां हितकाम्यया ॥
 पुत्रत्वमीशेन यथा ह्यात्मा दत्तो निबोधत । विष्णुना जिष्णुना सार्धं मधुकैटभयोस्तथा ॥
 संपराये व्यतिक्रान्ते ब्रह्मा विष्णुमभाषत ॥

१ य बुद्ध्वा । २ रा ग. घ. ट. गतिः । ३ य 'य विबुद्ध' । ४ घ. 'वैस्तु दे' । ५ रा 'नादृश्यावेष्टितो
 मि' । ६ गा । ७ ग. नादृश्यावेष्टितेद्वौ । सा' । घ. 'नादृश्यावेष्टितेद्विते' । रा' । ड. 'नादृश्यावेष्टितेद्विते' । सा' ।
 ८ ग. 'रा' । ९ रा. ग. घ. 'मेलक च गणेशेन त' । १० रा. ग. घ. का च त्व' । ११ घ. ट. गीष्ण ।
 १२ ग. घ. ट. 'सा' । १३ घ. ट. 'काशसा' । १४ घ. ट. 'यस्मात्त्वमनेकांशा भ' । १५ ग. घ. ट. 'अमादत' । रा. अमादत ।
 १६ ग. घ. ट. 'म' । विनयात् ।

(मधुकैटभोत्पासावनाशवर्णनम्)

अथ वर्षशतं पूर्णं समयः प्रत्युपस्थितः । संक्षेपसमुद्रं घोरं स्वस्थानं यामि चाप्यहम् ॥ ५७
 स तस्य वचसा देवः संहारमकरोत्तदा । महीं निस्थावरां कृत्वा प्रकृतिस्थांश्च जङ्गमान् ॥ ५८
 यदि गोविन्द भद्रं ते क्षिप्तं ते यादसौ प्रति । मूहि यत्करणीयं स्यान्मया ते लक्ष्मिवर्धन* ॥ ५९
 वीरं शृणु त्वं हेमाभ पद्मयोने वचो मम । प्रसादो यस्त्वया लब्ध ईश्वरात्पुत्रलिप्सया ॥ ६०
 तं तथा सफलं कृत्वा मत्तोऽभ्युदयः भवान् । चतुर्विधानि भूतानि सृज त्वं विसृजस्व च ॥ ६१
 अत्राप्य संज्ञां गोविंदात्पद्मयोनेः पितामहः । प्रजाः स्रष्टुमान्स्तेपे तप उग्रं ततो मेहत् ॥ ६२
 तस्यैवं तप्यमानस्य न किञ्चित्समवर्तत । ततो दीर्घेण कालेन दुःखात्क्रोधो व्यवर्धत ॥ ६३
 सक्रो(तत्क्रो)धाविष्टेन्राभ्यामपतन्नश्रुविन्दवः । ततस्तेभ्योऽश्रुविन्दुभ्यो वातपितृकफात्मकाः ॥
 महोभोगा महासत्त्वाः स्वस्तिकैरभ्यलंकृताः । प्रकीर्णकेशाः सर्पास्ते प्रादुर्भूता महाविपाः ॥ ६५
 सर्पास्तथाऽग्रजान्हेष्टा ब्रह्माऽऽत्मानमनिन्दत । अहो धिक्पसा महं फलमीदृशकं यदि ॥
 लोकवैनाशिकी जज्ञे आदायेव प्रजा मम ॥ ६६
 तस्य तीव्राऽभवन्मूर्छा क्रोधापरिपसमुद्भवा । मूर्छाभितापेन तदा जहौ प्राणान्मजापतिः ॥ ६७
 तस्याप्रतिमवीर्यस्य देहात्कारुण्यपूर्वकम् । आत्मैकादश ते रुद्राः प्रोद्भूता रुदतस्तथा ॥
 रोदनात्खलु रुद्रास्ते रुद्रत्वं तेन तेषु तत् ॥ ६८
 ये रुद्राः खलु ते प्राणा ये प्राणास्ते तदात्मकाः । प्राणाः प्राणभृतां ज्ञेयाः सर्वभूतेष्ववस्थिताः ॥
 अत्युग्रस्य महत्त्वस्य साधुना चरितस्य च । तस्य प्राणान्ददौ भूयस्त्रिशूली नीललोहितः ॥
 ललाटोत्पद्मयोनेस्तु प्रभुरैकादशात्मकः ॥ ७०
 ब्रह्मणः सोऽर्द्धात्प्राणानात्मजः स तदा प्रभुः । महद्वदनो रुद्रः किञ्चित्प्रत्यागतासवम् (?) ॥
 अभ्यभापत्तदा देवो ब्रह्माणं परमं वचः ॥ ७१
 उपयाचस्व मां ब्रह्मन्समर्तुमर्हसि चाऽऽत्मनः । मां च वेत्थाऽऽत्मजं रुद्रं प्रसादं कुरु मे प्रभो ॥
 श्रुत्वा त्विदं वचस्तर्ष्य प्रभूतं च मनोगतम् । पितामहः प्रसन्नात्मा नेत्रैः फुल्लाम्बुजप्रभैः ॥ ७३
 ततः प्रत्यागतप्राणः स्निग्धगम्भीरिया गिरा । उवाच भगवान्ब्रह्मा शुद्धजाम्बूनदप्रभः ॥ ७४
 भो भो वद महाभाग आनन्दयसि मे मनः । को भवान्विभर्तृस्त्वं स्थित एकादशात्मकः ॥
 एवमुक्तो भगवता ब्रह्मणाऽनन्ततेजसा । ततः प्रत्यवददुद्रो त्वभिवाद्याऽऽत्मजैः सह ॥ ७६
 यत्ते वरमहं ब्रह्मन्याचितो विष्णुना सह । पुत्रो मे भव देवेति त्वत्तुल्यो वाऽपि धैर्यहः ॥ ७७
 लोकेषु विधुतः कार्यं सर्वैर्विश्वात्मसंभवं । विषादं त्यज देवेश लोकांस्त्वं स्रष्टुमर्हसि ॥ ७८
 एवं स भगवानुक्तो ब्रह्मा प्रीतमना भवत् । रुद्रं प्रत्यवददुद्रो लोकान्ते नीललोहितम् ॥ ७९
 साहाय्यं मम कार्पाथं प्रजाः सृज मया सह । वीजी त्वं सर्वभूतानां तत्प्रपन्नस्तथा भव ॥
 वादमित्येव तां वार्णां प्रतिजग्राह शंकरः ॥ ८०

* अथ स्थले विष्णुवर्णनेन प पुनरेकं ।

१ रा. ग. घ. ट. सक्षिपेर्षं प्र' । २ क. क्षिप्तं यादसौ पतिः । घृ' । ३ ग. 'सौ पतिन् । घृ' । ४ घ. द. मदान् । ५ घ. 'हामाग । ६ ग. ग. घ. ट. रुद्रा युरासमन्तोऽर्द्धात् । ७ ग. घ. घ. 'ददत्त' । ८ ग. द. 'न्य र- प्रभो' न' । ९ 'न्य र-प्रभो' म' । १० ग. घ. घ. ट. 'नर्कः' म' । १० रा. ग. घ. ट. 'वद' । रो' । ११ ग. 'वी' मर्षाणि मृताणि इव मयस्य तथा नयान् । मा' । ग. 'जी मर्षाणि मृताणि तं प्रयत्नं तथा' भवान् । वा' । घ. 'जी मर्षाणि मृताणि तं प्रयत्नं तथा' भवान् । मा' ।

ततः स भगवान्ब्रह्मा कृष्णाजिनविभूषितः । मनोऽग्रे सोऽमृजहेवो भूतानां भारणां ततः ॥
 जिह्वां सरस्वती चैव ततस्तां विश्वरूपिणीम् ॥ ८१
 भृगुभद्रिरसं दक्षं पुलस्त्यं पुलहं क्रतुम् । वसिष्ठं च महातेजाः समृजे सप्त मानसान् ॥ ८२
 पुत्रानात्मसमानन्यान्सोऽमृजद्विषसभवान् । तेषां भूयोऽनुमार्गेण गावो वक्त्राद्विजहिरे ॥ ८३
 ओंकारप्रमुखान्वेदानभिर्मान्याश्च देवताः । एवमेतान्यथा प्रोक्तान्ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ ८४
 दक्षाद्यान्मानसान्पुत्रान्प्रोवाच भगवान्प्रभुः । प्रजाः सृजत भद्रं वो रुद्रेण सह धीमता ॥ ८५
 अनुगम्य महात्मानं प्रजानां पतयस्तदा । वयमिच्छामहे देव प्रजाः स्रष्टुं त्वया सह ॥
 ब्रह्मणस्त्वेव संदेशस्तव चैव महेश्वरं ॥ ८६
 तैरेवमुक्तो भगवान्ब्रह्मः प्रोवाच तान्प्रभुः । ब्रह्मैणश्चाऽऽत्मजा मष्टं प्राणान्मृक्ष च वै सुराः ॥ ८७
 कुत्वाऽग्रजोऽग्रजानेतान्ब्राह्मणानात्मजान्प्रम । ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तान्सप्त लोकान्ममा(दा)त्मकान्
 भवन्तः स्रष्टुर्महन्ति वचनान्प्रम स्वस्ति वः ॥ ८८
 तेनैवमुक्ताः प्रत्यूच रुद्रमाद्यं त्रिशलिनम् । यथाऽऽज्ञापयसे देव तथा तद्वै भविष्यति ॥ ८९
 अनुमान्य महादेवं प्रजानां पतयस्तदा । ऊचुर्दक्षं महात्मानं भर्वाञ्छ्रेष्ठः प्रजापतिः ॥
 त्वां पुरस्कृत्य भद्रं ते प्रजाः स्रक्ष्यामहे वयम् ॥ ९०
 एवमस्त्विति वै दक्षः प्रत्यपद्यत भाषितम् । तैः सह स्रष्टुमारेभे प्रजाकामः प्रजापतिः ॥
 सर्गरिधिते ततः स्थाणौ ब्रह्मा सर्गमयामृजत् ॥ ९१
 अथास्य सप्तमेऽतीते कल्पे वै संवभूवतुः । ऋभुः सनत्कुमारश्च तपोलोकनिवासिनौ ॥
 ततो महर्षीनन्यान्स मानसान्मृजत्प्रभुः ॥ ९२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मधुकेटभोत्पत्तिविनाशवर्णनं नाम पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

• आदितः श्लोकानां सम्प्रत्यङ्काः—१९२८

अथ पदविंशोऽध्यायः ।

स्वरोत्पत्तिरूपणम् ।

सूत उवाच—

अहो विस्मयनीयानि रहस्यानि महामते । त्वयोक्तानि-यथातत्त्वं लोकानुग्रहकारणात् ॥ १
 तत्र वै संशयो महामयतारेषु शूलिनः । किं कारणं महादेवः कालं प्राप्य सुदारुणम् ॥
 हित्वा युगानि पूर्वाणि अवतारं करोति वै ॥ २
 आस्मिन्मन्वन्तरे चैव प्राप्ते वैवस्वते प्रभो । अवतारं कथं चक्रे एतदिच्छामि वेदितुम् ॥ ३
 न तेऽस्त्यविदितं किंचिदिह लोके परत्र च । भक्तानामुपदेशार्थं विनयात्पृच्छतो मम ॥ ४
 कथयस्व महाप्राज्ञ यदि श्राव्यं महामते ॥

१ म. ग. घ. क. 'प्राप्तेन सोऽ' । २ घ. द. 'मानाथ' । ३ स. ग. घ. द. 'महेश्वर' । ४ स. घ. क. 'र' ।
 तेनैव । ५ ग. घ. द. 'सप्त वाऽऽत्मजा मष्टा प्राणाऽहं यो हृद-सुरा' । ६ घ. 'द्विजा वाऽऽत्म' । ७ ग. द. 'वाऽऽत्म' ।
 ८ स. घ. क. 'द्वितीये' । ९ क. घ. क. 'वाज्येष्ठ' । १० क. घ. द. 'मतम्' । सो' ।

(स्वरौप्यसिन्धुपणम्)

लोमश उवाच—

- एवं पृष्टोऽथ भगवान्वायुर्लोकहिते रतः । इदमाह महातेजा वायुर्लोकनमस्कृतः ॥ १
- एतद्भूततमं लोके यन्मां त्वं परिपृच्छसि । तत्सर्वं शृणु माधेय उच्यमानं यथाक्रमम् ॥ ६
- पुरा ह्येकार्णवे वृत्ते दिव्ये वर्षसहस्रके । स्रष्टुक्तामः भजा ब्रह्मा चिन्तयामास दुःखितः ॥ ७
- तस्य चिन्तयमानस्य प्रादुर्भूतः कुमारकः । दिव्यगन्धः सुधापेक्षी दिव्यां श्रुतिमुदीरयन् ॥ ८
- अशब्दस्पर्शरूपां तामगन्धां रसवर्जिताम् । श्रुतिं मुदीरयन्देवो यामविन्दचतुर्मुखः ॥ ९
- ततस्तु ध्यानसंयुक्तस्तप आस्थाय भैरवम् । चिन्तयामास मनसा त्रितयं को न्वयं त्रिविति ॥ १०
- तस्य चिन्तयमानस्य प्रादुर्भूतं तदक्षरम् । अशब्दस्पर्शरूपं च रसगन्धविवर्जितम् ॥ ११
- अयोचितं स लोकेषु स्वमूर्तिं चापि पश्यति । ध्यायन्वै स तदा देवमर्थनं पश्यते पुनः ॥ १२
- तं श्वेतमथ रक्तं च पीतं कृष्णं तदा पुनः । वर्णस्थं तत्र पश्यते न स्त्री न च नपुंसकम् ॥ १३
- तत्सर्वं सुचिरं ज्ञात्वा चिन्तयन्हि तदक्षरम् । तस्य चिन्तयमानस्य कण्ठादुत्तिष्ठतेऽक्षरम् ॥ १४
- एकमात्रो महाघोषः श्वेतवर्णः सुनिर्मलः । स ओंकारो भवेद्देवः अदो ह्यक्षरं वै महेश्वरः ॥ १५
- ततश्चिन्तयमानस्य त्वक्षरं वै स्वयंभुवः । प्रादुर्भूतं तु रक्तं तु स देवः प्रथमः स्मृतः ॥ १६
- ऋग्वेदं प्रथमं तस्य त्वग्निमीळे पुरोहितम् । एतां दृष्ट्वा ऋचं ब्रह्मा चिन्तयामास वै पुनः ॥ १७
- तदक्षरं महातेजाः किमेतदिति लोककृत् ॥ १७
- तस्य चिन्तयमानस्य तस्मिन्नेव महेश्वरः । द्विमात्रमक्षरं जज्ञे ईशित्वेन द्विर्मात्रिकम् ॥ १८
- ततः पुनर्द्विमात्रं तु चिन्तयामास चाक्षरम् । प्रादुर्भूतं च रक्तं तच्छेदने गृह्य सा यजुः ॥ १९
- इषे त्योजेत्वा वायवः स्थ देवो वः सविता ऋपुनः । ऋग्वेद एकमात्रस्तु द्विर्मात्रस्तु यजुः स्मृतः ॥ २०
- ततो वेदं द्विमात्रं तु दृष्ट्वा चैव तदक्षरम् । द्विमात्रं चिन्तयन्ब्रह्मा त्वक्षरं पुनरीश्वरः ॥ २१
- तस्य चिन्तयमानस्य चोंकारः संवभूव ह । ततस्तदक्षरं ब्रह्मा ओंकारं समचिन्तयत् ॥ २२
- अथापश्यत्ततः पीतामृचं चैव समुत्थिताम् । + अथ आयाहि वीतये शृणानो हव्यदातये ॥ २३
- ततस्तु स महातेजा दृष्ट्वा वेदानुपस्थितान् । चिन्तयित्वा च भगवांस्त्रिसंध्यं यन्निरक्षरम् ॥ २४
- त्रिवर्णं यत्त्रिपवणमोंकारं ब्रह्मसंज्ञितम् ॥ २४
- ततश्चैव त्रिसंयोगादिवर्णं तु तदक्षरम् । († लक्ष्म्यालक्ष्यग्रहणं च सहितं त्रिदिवं त्रिकम् ॥ २५
- त्रिमात्रं त्रिपदं चैव त्रियोगं चैव शाश्वतम् । तस्मात्तदक्षरं ब्रह्मा चिन्तयामास वै प्रभुः ॥ २६
- तस्मात्तदक्षरं सोऽथ ब्रह्म रूपं स्वयंभुवः । चतुर्दशमुखं देवं पश्यते दीप्तिनेजसम् ॥ २७
- तमोकारं स कृत्वाऽऽदौ विज्ञेयः स स्वयंभुवः ॥ २७

१ पुनरिति पद नास्ति स. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति स. पुस्तके । † धनुरियदन्तर्गतमन्यो प. पुस्तके नास्ति ।

१ घ. 'मदपाठ' । २ घ. 'धनुर्गुण' । ३ स. ग. घ. ङ. 'दुपयन लोभ स' । ४ ग. घ. ङ. 'हृदिहे । ५ ग. घ. 'यि किं त्वय । ६ स. घ. 'वात्य । ७ ङ. 'यो रूप स' । ८ ङ. 'वाऽयि । ९ ग. घ. 'तथा देवमपेक्ष' । १० स. ग. घ. वा । ११ अ. घ. 'नः । स्वर्ग' । १२ ग. घ. ङ. 'परेव स' । १३ घ. 'मन्त्रे न' । १४ घ. 'मात्रक । त' । १५ ग. ङ. 'निर । त' । १६ स. ग. घ. ङ. 'छ तु' । १७ ङ. 'मात्र तु यजुः स्मृतम् । त' । १८ ग. ङ. 'ये ततस्तु । १९ ग. ङ. 'संध्यो स' ।

(महादेवतनुवर्णनम्)

अथ सप्तविंशोऽध्यायः ।

महादेवतनुवर्णनम् ।

कृपय ऊचुः—

अस्मिन्कल्पे त्वया चोक्तः प्रादुर्भावो महात्मनः । महादेवस्य रुद्रस्य साधकैर्मुनिभिः सह ॥ १

सूत उवाच—

उत्पत्तिरादिसर्गस्य मया प्रोक्ता समासतः । विस्तरेणास्य वक्ष्यामि नामानि तर्तुभिः सह ॥ २

पत्नीषु जनयामास महादेवः सुतान्वहन् । कल्पेऽष्टमे व्यतीति तु यस्मिन्कल्पे नृ तत्तच्छृणु ॥ ३

कल्पादौ चाऽऽत्मनस्तुल्यं सुतं प्रध्यायतः प्रभोः । प्रादुरासीत्ततोऽङ्केऽस्य कुमारो नीललोहितः ॥ ४

तं दधे सुस्वरं घोरं निर्देहशिव तेजसा ॥ ५

दृष्ट्वा रुदन्तं सहमा कुमारं नीललोहितम् । किं रोदिषि कुमारेति ब्रह्मा तं प्रत्यभाषत ॥ ६

सोऽब्रवीदेहि मे नाम प्रथमं वै पितामह । रुद्रस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः ॥ ७

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । नाम देहि द्वितीयं मे इत्युवाच स्वयंभुवम् ॥ ८

भवस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा प्रत्युवाचाथ शंकरम् ॥ ९

तृतीयं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । शिवस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः ॥ १०

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । चतुर्थं देहि मे नाम इत्युवाच स्वयंभुवम् ॥ ११

पञ्चमं त्वं पतिर्देव इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् ॥ १२

पञ्चमं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । ईशस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः ॥ १३

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । षष्ठं मे नाम देहीनि इत्युवाचाथ तं प्रभुम् ॥ १४

भीमस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः । किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् ॥ १५

मत्तमं देहि मे नाम इत्युक्तः प्रत्युवाच तम् । उग्रस्त्वं देव नाम्नाऽसि इत्युक्तः सोऽरुद्रत्पुनः ॥ १६

किं रोदिषीति तं ब्रह्मा रुदन्तं पुनरब्रवीत् । अष्टमं देहि मे नाम त्वं विभो पुनरब्रवीत् ॥ १७

महादेवस्तु नाम्नाऽसि इत्युक्तो विरराम ह ॥ १८

लब्ध्वा नामानि चैतानि ब्रह्मणो नीललोहितः । प्रोवाच नाम्नामेतेषां स्थानानि प्रदिशेति ह ॥ १९

ततोऽभि सृष्टास्तनय एषां नाम्नां स्वयंभुवा । सूर्यो मही जलं वह्निर्वायुराकाशमेव च ॥ २०

दासितो ब्राह्मणश्चन्द्र इत्येते ब्रह्मधातवः । तेषु पूज्यश्च वन्यः स्याद्रुद्रस्तान्न हिनस्ति वै ॥ २१

ततोऽब्रवीत्पुनर्ब्रह्मा तं देवं नीललोहितम् । द्वितीयं नामधेयं ते मया प्रोक्तं भवेति यत् ॥ २२

मृतस्याऽऽप्तो द्वितीया ते तनुर्नाम्ना भवेत्प्रथमि ॥ २३

इत्युक्तं यत्स्थिरं तस्य शरीरस्थ रसात्मकम् । तद्विवेश तनस्तोयं तस्मादापो भवः स्मृतः ॥ २४

यस्माद्भवन्ति सूतानि ताभ्यस्ता भावयन्ति च । भवनाद्भावनाच्च भूतानां संभवः स्मृतः ॥ २५

१८. मनुजैः । २ स ग. घ ट. 'होतृवेष्यतीतेषु य' । ३ स ग. ट. मे । ४ ट. 'वाच स्वयंभुवम्' । ५ ग. घ. ट. च । ६ घ. सूतानि । ७ ट. 'तो विभ' । ग. घ. ट. 'तो विभ' । ८ ग. घ. ट. 'त्युन्नीतमयनादी' ।

८८री । ९ ट. घ. स्मृताः ।

(ऋषिपुत्रानुकीर्तनम्)

वैभानदीक्षितानां तु या स्थितिर्ब्रह्मवादिनाम् । तनुग्राहिण्यसा सा तु तेनोद्गो दीक्षितः स्मृतः ॥
 यष्टु संकल्पकं तस्य प्रजास्तिह समं स्थितम् । सा तनुर्मानसी तस्य चन्द्रमाः प्राणिषु स्थितः ॥
 नवो नवो भवति हि जायमानः पुनः पुनः । नीयते यो यथाकामं त्रिविधैः पितृभिः सह ॥
 महादेवोऽमृतात्माऽसौ शम्भयश्चन्द्रमाः स्मृतः ॥ ४८

तस्य या प्रथमा नाम्ना तन् रौद्री प्रकीर्तिता । पत्नी सुवर्चला तस्य पुत्रस्तस्याः शनैश्चरः ॥ ४९
 भवस्य या द्वितीया तु तनुरापः स्मृता तु वै । तस्योपाऽत्र स्मृता पत्नी पुत्रश्चाप्युशना स्मृतः ॥
 शर्वस्य या तृतीया तु नाम भामस्तनुः स्मृता । पत्नी तस्य विकेशोति पुत्रश्चाङ्गारकः स्मृतः ॥

ईशानस्य चतुर्थस्यै र्वर्गतस्य च या तनुः । तस्य पत्नी शशा नाम पुत्रश्चास्य मनोजवः ॥ ५२

(* नाम्ना पशुपतेर्या तु तनुरग्निर्द्विजैः स्मृता । तस्य पत्नी स्मृता स्वाहा स्कन्दश्चापि सुतः स्मृतः
 नाम्ना पशुस्य या भीमा तनुराकाश उच्यते । दिशः पत्न्यः स्मृतास्तस्य स्वर्गश्चास्य सुतः स्मृतः
 उग्रा तनुः सप्तमी या दीक्षितैर्ब्राह्मणैः स्मृता । दीक्षा पत्नी स्मृता तस्य संतानः पुत्र उच्यते ॥
 नान्नाऽष्टमस्य महत्स्तनुर्या चन्द्रमाः स्मृतः । पत्नी तु रोहिणी तस्य पुत्रश्चास्य गुधः स्मृतः ॥
 इत्येतास्तनवस्तस्य नामभिः परिकीर्तिताः । तांस्तु चन्द्या नमस्याश्च प्रतिनाम तनूषु वै ॥ ५७
 भोक्तैः सूर्येऽप्सु पृथिव्यां, वाय्वग्निव्योमदीक्षितैः । तथा च वै चन्द्रमासि तनुभिर्नामाभिः सह ॥
 प्रजावानेति सांयुज्यमीश्वरस्य नरो हि सः ॥ ५८

इत्येतद्वी मयाऽऽख्यातं गुह्यं भीमस्य तत्रशः । शं नोऽस्तु द्विपदे नित्यं शं नोऽस्तु च चतुष्पदे
 एतत्प्रोक्तं निदानं वस्तूनां नामभिः सह । महादेवस्य देवस्य भृगोस्तु शृणुत प्रजाः ॥ ६०

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोते महादेवतनुयणनं नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२०३८

अष्टाविंशोऽध्यायः ।

ऋषिपुत्रानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

भृगोः कृपातिर्निजज्ञेऽथ ईश्वरौ मुखदुःखयोः । शुभाशुभमदातारौ सर्वप्राणभूतामिह ॥
 देवौ धाताविधातारौ मन्वन्तरविचारिणौ ॥ १
 तयोर्ज्येष्ठा तु भगिनी देवी श्रीलोकभाविनी । सा तु नारायणं देवं पतिमासाद्य शोभनम् ॥
 नारायणात्मजौ सीध्वी बलोत्साहौ व्यजायत ॥ २
 तस्यास्तु मानसाः पुत्रा ये चान्ये दिव्यचारिणः । ये वहन्ति विमानानि देवानां पुण्यकर्मणाम्
 द्वे तु कन्ये स्मृते भार्ये विधातुर्धार्तुरे च । आयतिर्निधित्यैव तयोः पुत्रौ दृढव्रतौ ॥ ४

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ह पुस्तके नास्ति ।

* १ ख घ ङ स्य वायुस्तस्य । २ ग घ ङ नाम्नोऽष्ट । ३ ख ङ स्मृता । ४ ख म घ ङ तासु वन्धो

नमस्यश्च । ५ य मजे । ख घ. भक्ति । ६ क. "क्षित । तं । ७ ख ग घ ङ सायोज्यम् । ८ ख च । प्रजा ।
 पतिर्वतिथे ।

पाण्डुश्चैव मृकण्डुश्च ब्रह्मकोशौ सनातनौ । मनस्विन्यां मृकण्डोश्च मार्कण्डेयो बभूव ह ॥
 सुतो वेदशिरास्तस्य मूर्धन्यायामजायत । पीवर्यां वेदशिरसः पुत्रा बंशकराः स्मृताः ॥
 मार्कण्डेया इति ख्याता ऋषयो वेदपारगाः ॥
 पाण्डोश्च पुण्डरीकायां द्युतिमानात्मजोऽभवत् । उत्पन्नौ द्युतिमन्तश्च सृजवानश्च तावुभौ ॥
 तयोः पुत्राश्च पौत्राश्च भार्गवाणां परस्परम् । स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीते मरीचेः शृणुत प्रजाः ॥
 पत्नी मरीचेः संभृतिर्विजज्ञे साऽऽत्मसंभवम् । प्रजौपतेः पूर्णमासं कन्याश्चेमा निबोधते ॥
 कुष्टिः पृष्टिस्त्रिपदा चैव तथा चापंचितिः शुभा ॥
 पूर्णमासः सरस्वत्यां द्वौ पुत्रावुदपादयत् । विरजं चैव धर्मपुं पर्वसं चैव तावुभौ ॥
 विरजस्याऽऽत्मजो विद्वान्मुधामा नामविश्रुतः । सुधर्मसुत(तो) वैराजः प्राच्यां दिशि समाश्रितः
 लोकपालः सुधर्मात्मा गौरीपुत्रः प्रतापवान् । पर्वसः सर्वगणानां प्रविष्टः स महायशाः ॥
 पर्वसः पर्वसायां तु जनयामास वै सुतौ । यज्ञधामं च श्रीमन्तं सूर्यं काश्यपमेव च ॥
 तयोगोत्रकरौ पुत्रौ तौ जातौ धर्मनिश्चितौ ॥
 स्मृतिश्चाद्विरसः पत्नी जज्ञे तावात्मसंभवौ । पुत्रौ कन्याश्चतस्रश्च पुण्यास्ता लोकनिश्चिताः ॥
 सिनीवाली कुहूश्चैव राका चानुमतिस्तथा । तथैव भरताम्रं च कीर्तिमन्तं च तावुभौ ॥
 अग्नेः पुत्रं तु पर्जन्यं संहृती सुपुत्रे प्रभुम् । हिरण्यरोमा पर्जन्यो मारीच्यामुदपादयत् ॥
 आभूतसंघवस्यायी लोकपालः स वै स्मृतः ॥
 जज्ञे कीर्तिमतश्चापि धेनुका तावकल्पपौ । वैरिपुं धृतिमन्तं चाप्युभावद्विरसां वरौ ॥
 तयोः पुत्राश्च पौत्राश्च येऽतीता वै सहस्रशः । अनसूयाऽपि जज्ञे तान्पश्चाऽऽश्रेयानकल्पमान् ॥
 कन्यां चैव धुतिं नाम माता शङ्खपदस्य या । कर्दमस्य तु या पत्नीः पुलहस्य प्रजापतेः ॥
 सत्यनेत्रश्च हव्यश्च आपोमूर्तिः शैनीश्वरः । सोमश्च पञ्चमस्तेषामासीत्स्वायंभुवेऽन्तरे ॥
 यामेऽतीते सहातीताः पश्चाऽऽश्रेयाः प्रकीर्तिताः ॥
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च ह्यग्निना वै महात्मना । स्वायंभुवेऽन्तरे यामे शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 श्रित्यां पुलस्त्यभार्यायां दत्तालिस्तसुतोऽभवत् । पूर्वजन्तानि सोऽगस्त्यः स्मृतः स्वायंभुवेऽन्तरे
 मध्यमो देवबाहुश्च विनीतो नाम ते त्रयः ॥
 स्वसा यवीयसी तेषां संहृती नाम विश्रुता । पर्जन्यजननी शुभ्रा पत्नी त्र्यम्बेः स्मृता शुभा ॥
 पौलस्त्यस्य ऋपेथापि प्रीतिपुत्रस्य धीमतः । दत्तालेः सुपुत्रे पत्नी सृजदद्यादीन्वद-सुतान् ॥
 पौलस्त्या इति विख्याताः स्मृताः स्वायंभुवेऽन्तरे ॥
 भौ तु सुपुत्रे पुत्रान्पुलहस्य प्रजापतेः । ते चाग्निचक्षुः सर्वे येषां कीर्तिः प्रतिष्ठिता ॥

१ या ग. घ. द. 'जगोमु मा' । २ घ. 'ज्येय द' । ३ क. 'जादते पू' । ४ घ. 'ते । दृषिर्भृष्टिरिया' । घ. 'त ।
 गिरिर्भृष्ट' । ५. 'न । गिरिर्भृष्ट' । ६ घ. 'परिग' । घ. 'परानि' । ६ घ. 'विजयं शी' । ७ ख ग घ द. 'पामामु' । ८ घ.
 १. द. घ. १. २. घ. द. 'पामि वे री' । १० ग. घ. मुद्रती । ११ घ. घ द. 'दयया । श' । १२ रा. गं. घ. द.
 'दयया' । १३ ग. द. जनेश्वर । १४ घ. द. 'तनी य' । १५ ग घ. द. 'रेऽतीता य' । १६ रा. घ. द. 'शो
 वेद' । १७ ग. द. 'कल' । १८ घ. ग. 'मादय मु' । २० रा ग. घ. द. 'ते । पामि' ।

(अग्निवशवर्णनम्)

कर्दमश्चाश्वरीषश्च सहिष्णुश्चेति ते त्रयः । ऋषिर्धनकपीवांश्च शुभा कन्या च पीवरी ॥ २६
 कर्दमस्य श्रुतिः पत्नी आश्वेत्यजनयत्सुतान् । पुत्रं शङ्खपदं चैव कन्यां काम्यां तथैव च ॥ २७
 स वै शङ्खपदः श्रीमाल्लोकपालः प्रजापतिः । दक्षिणस्यां दिशि रतः काम्यां दत्त्वा प्रियव्रते ॥
 काम्या प्रियव्रताल्लेभे स्वायंभुवसमान्सुतान् । दक्षकन्याद्वयं चैव यैः क्षत्रं संभवति तम् ॥ २९
 पुत्रो धनकपीवांश्च सहिष्णुर्नाम विश्रुतः । यज्ञोधारी विजज्ञे वै कौमदेवः सुमध्यमः ॥ ३०
 ऋतोः ऋतुसप्तः पुत्रो विजज्ञे सततिः शुभा । नैपां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वे ते ह्युर्वरेतसः ॥
 पथ्येतानि सहस्राणि बालखिल्या इति श्रुत्वाः । ३१
 अरुणस्याग्रतो यान्ति परिवार्य दिवाकरम् । आभूतसंयुक्तात्मर्षे पतङ्गसहचारिणः ॥ ३२
 स्वसारौ तु यथीयस्यौ पुण्यात्मसुमती च ते । परिसस्य क्षुपे ते वै पूर्णमाससुतस्य वै ॥ ३३
 र्जनीयां तु वसिष्ठस्य पुत्रा वै सप्त जज्ञिरे । ज्वायसी च स्वसा तेषां पुण्ड्रीका सुमध्यमा ॥ ३४
 जननी सा ह्युत्तिमतः पाण्डोस्तु महिषी प्रिया । अस्यां त्विमे यवीयांसो वासिष्ठाः सप्त विश्रुताः
 रजःपुत्रोऽर्धबाहुश्च सवनश्चापनश्च यः । सुतपाः शुक्र इत्येते सर्वे सप्तर्षयः स्मृताः ॥ ३६
 रजसो वाऽप्यजनयन्मार्कण्डेयी यशस्विनी । प्रतीच्यां दिशि रज्ज्यं नेतुमन्तं प्रजापतिम् ॥ ३७
 गोत्राणि नामभिस्तेषां वासिष्ठानां महात्मनाम् । स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीतास्त्वग्नेस्तु मृणुत प्रजाः ॥
 इत्येव ऋषिर्गन्तु सा मुबन्धः प्रकीर्तितः । विस्तेरेणाऽऽनुपूर्व्या चाप्यग्नेस्तु मृणुत प्रजाः ॥ ३९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ऋषिश्चक्षुर्नृसिंहनामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२०७७

अथोनात्रिकोऽध्यायः ।

अग्निवशवर्णनम् ।

योऽसावग्निरभिमानो ह्यासीत्स्वायंभुवेऽन्तरे । ब्रह्मणो मानसः पुत्रस्तस्मात्स्वाहा व्यजायत ॥ १
 पावकैः पवमानश्च पावमानश्च यः स्मृतः । शुचिः शौरस्तु विज्ञेयः स्वाहापुत्रास्त्रयस्तु ते ॥ २
 निर्मध्यपवमानस्तु शुचिः शौरस्तु यः स्मृतः । पावका वैद्युताश्चैव तेषां स्थानानि यानि वै ॥ ३
 पवमानात्मजश्चैव कण्ववाहन उच्यते । पावकास्तिसहरसस्तु हव्यवाहः शुचिः सुतः ॥ ४
 देवानां हव्यवाहोऽग्निः पितॄणां कण्ववाहनः । सहरसोऽसुराणां तु त्रयाणां तु त्रयोऽग्नयः ॥ ५
 एतेषां पुत्रपोत्रास्तु चत्वारिंशन्नरैव तु । वक्ष्यामि नामतस्तेषां प्रविभागं पृथक्पृथक् ॥ ६
 वैद्युतो लौकिकाग्निस्तु प्रथमो ब्रह्मणः सुतः । ब्रह्मादनाग्निस्तत्पुत्रो भरतो नाम विश्रुतः ॥ ७

१ ख. ड. 'निर्यत' । २ ख. 'श्रो वनवर्षानथ' । घ. 'नो वनवर्षीप्रथ' । ड. 'श्रो वनवर्षान्द्रथ' । ३ ख. ग. घ. ड.

'शोषराय' । ४ ख. घ. ड. 'मद य सु' । ५ ग. 'ध्ययः' । ऋ. '६ गे' । घ. ड. 'मा' । क. 'मोक्तु' । ७ ग. घ. सप्तति ।

८ ख. पुण्याज्यास्त सती । ९ ग. 'ण्यासमुपती' । घ. 'णामवापती' । १० ख. ग. ड. 'अस्यास्त्विमे' । ११ घ. ड.

'राजान' । १२ घ. 'वः पाव' । १३ ख. घ. ड. 'ख शुचिरग्निश्च' । १४ ग. ड. 'वि. सीह' । १५ ख. ग. घ. ड. 'वक्र'.

१६ । १७ ख. ग. घ. ड. 'ते' । १८ ख. ग. घ. ड. 'धीन तु च' ।

वैश्वानरमुखस्तस्य महः काव्यो ह्यपां रसः । अमृतोऽथर्वणात्पूर्वं मयितः पुष्करोदधौ ॥

सोऽथर्वा लौकिकाप्रिस्तु दधैद्रोऽथर्वणः सुतैः ॥

अथर्वा तु भृगुर्ज्ञेयोऽप्यत्रिंशोऽथर्वणः सुतैः । तस्मात्स लौकिकामिस्तु दध्यङ्नोऽथर्वणो मतः

अथ यः पवर्मानोऽग्निनिर्मथ्यः कविभिः स्मृतः । स ज्ञेयो गार्हपत्योऽग्निस्ततः पुत्रद्वयं स्मृतम्

नास्यस्त्वाहवनीयोऽग्निर्यः स्मृतो हन्यवाहनः । द्वितीयस्तु सुतः प्रोक्तः शुक्रोऽग्निर्यः प्रणीयते

तथा सम्भावसध्या वै शंस्यस्याग्नेः सतावभौ । शंस्यास्तु षोडश नदीश्चकमे हव्यवाहनः ॥

योऽसावाहवर्नीयोऽग्निरभिषानी द्विजेः स्मृतः ॥

कावेरीं कृष्णवेणीं च नर्मदां यमुनां तथा । (*गोदावरीं चितस्तां च चन्द्रभागाभिरावतीम्॥ ?

विषाशां कौशिकीं चैव शतद्रुं सरयूं तथा । सतितां सरस्वतीं चैव हादिनीं पावनीं तथा ॥१॥

तासु षोडशधाऽऽत्मानं प्रविभज्य पृथक्पृथक् । आत्मानं व्यदधात्तासु त्रिण्णीष्वथ बभूव सः॥

धिष्ण्यादव्यभिचारिण्यस्तामृत्यक्षास्तु धिष्ण्यः । धिष्ण्यि जगिरे यस्माद्धिष्ण्यस्तेन कीर्तिताः

इत्येते वै नदीपुत्रा धिष्णीष्वेव विजज्ञिरे । तेषां विहरणीया ये वपस्वेयाश्च येऽमयः ॥

ताङ्गृण्ध्वं समासेन कीर्त्यमानान्यथा तथा ॥ ११

क्रतुः प्रवाहणोऽभीष्टः पुरस्ताद्विष्णयोऽपरे । विधीयन्ते यथास्थानं सौत्येऽह्नि सवनक्रमाद् ॥

अनिर्देश्यान्यवाच्यानामघीनां शृणुत क्रमम् । सप्तादाशः कृशानुर्पो द्वितीयात्तरवेदिकः ॥ १९

सम्राडभिः स्मृतौ ह्यष्टौ उपतिष्ठन्ति तान्द्विजाः । अपस्तात्पर्षदन्यस्तु द्वितीयः सोऽत्र दृश्यते ॥

प्रतद्दोषे नमो नाम चत्वारि स विर्भाव्यते । ब्रह्मज्योतिर्वसुनां ब्रह्मस्थाने स ज्ञ्यते ॥ २१ ॥
[+ ब्रह्मसर्गाष्टमः सर्गः शक्तिं स विभाव्यते । विदुस्त्राय सपतेः शक्तिर्ब्रह्मस्थाने स कीर्यते ॥

[+ हव्यसूयायससृष्टः शामित्र स विभाष्यते । विश्वस्याय समुद्राऽप्रिवृक्षस्थाने स कीर्त्यते ॥
(× ऋतुधामा च सज्योतिरौदम्बर्या स कीर्त्यते । ब्रह्मज्योतिर्वसन्निभः प्रकृत्याने स वक्ष्यते) ॥

अत्रैकपात्रप्रयोगः यत्रैवाग्राह्यग्राहकः । अत्रैकपात्रप्रयोगः सोऽभिहितः प्रपतिः स्मृतः ॥ ३४

अनेकपावुपस्थयः स च शालामुखायकः । अनुद्विष्याऽप्याहबुधः साजगृहपातः स्मृतः ॥ २४ ॥
 शंस्पस्थैव सताः सर्वे उपस्थेयः द्विजैः स्मृताः । ततो विहरणीयाश्च वक्ष्याम्यहो कृतसत्तमैः ॥

कृतप्रवाहोऽसीधस्तत्रस्था धिष्णयोऽग्रे । विहयन्ते यथास्थानं सौत्येऽङ्कि सवनकृत्वा ॥

क्रतुप्रवाहनाऽग्निधस्तत्रस्था धिष्ण्यऽपर । । बह्व्यन्त यथास्थाने सत्यऽग्निं सचनक्रमात् ॥
 पौत्रैर्यैस्तत्सन्तो वाग्निः स्मृतो यो हव्यवाहनः । शान्तिश्चाग्निः प्रचेतास्तु द्वितीयः संत्य उच्यते ॥

तथाऽग्निर्विश्वदेवस्तु ब्रह्मस्थाने स उच्यते । अथ सूरश्चावाकस्तु भूवः स्थाने विभाज्यते ॥ २८

ॐ श्रीराशिः सर्वायस्तु नैऋत्यः संविभाव्यते । अष्टमस्तु वरस्तिस्तु मार्जालीयः प्रकीर्तितः ।

धिष्ण्या विहरणीया ये सौम्येनोऽऽज्येन चैव हि । तयोः पावको नाम स जायां गर्भ उच्यते ॥

* घनुविहान्तर्गतग्रन्थो ङ. पुस्तके नास्ति । + घनुविहान्तर्गतग्रन्थो ङ. पुस्तके नास्ति । X घनुविहा

* धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थो ढ. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थो ढ. पुस्तके नास्ति । X धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थो छ. पुस्तके नास्ति ।

अन्य. ख. पुस्तके नास्ति ।

१ द. कान्यामपार^० । २ घ. ^०न्योमपां रत्न । ३ छ. ग. ^१ध्याय । ४ ख. ग. घ. द. स्मृत । ५

४. स्मृत । ६ क. वंशः सुतः । ७ ख. ग. घ. ङ. मानसु निर्म । ८ ख. ग. घ. ङ. यथा । ९ ख. ग. घ. ङ.

१० क. पिप्पश्यो दिव्यः ११ ख. घ. विहियन्ते । ग. ङ. विद्रियन्ते । १२ ख. ३ तावष्टौ । १३

सो' १२ स. ग. द. 'भाष्यते' । १५ अ. ग. अनुर्दश्यो' । १७ स. घ. ००

प्रवाहणोमी' । १८ ख. ग. घ. ङ. विहियन्ते । १९ क । २० शस्य ।

‘वस्युर’ । २२ ग. घ. ‘वः’ स्वायच्छ विभाष्यते । २३

१५

(दक्षशापवर्णनम्)

अग्निः सोऽवभृथो ज्ञेयः सम्यक्प्राप्याप्सु हूयते । हृच्छयस्तत्सुतो जगिर्जठरे यो नृणां स्थितः ॥
 मन्युमाञ्जाठरस्याग्नेर्विद्वानग्निः सुतः स्मृतः । परस्परोच्छ्रितः सोऽग्निर्भूतानीह विमुर्महान् ॥ ३२
 पुत्रः सोऽग्नेर्मन्युमतो घोरः संवर्तकः स्मृतः । पिबन्नपः स वमति समुद्रं बड्वामुत्तः ॥ ३३
 संमुद्रनासिनः पुत्रः सहरक्षो विभान्यते । सहरक्षसुतः क्षामो गृह्णाणि स दहेन्नृणाम् ॥ ३४
 ऋष्यादोऽग्निः सुतस्तस्य पुरुषानन्ति यो मृतान् । इत्येते पावकस्याग्नेः पुत्रा श्वेवं प्रकीर्तिताः ॥
 ततः शुचेस्तु यैः सौरेर्गन्धर्वैरसुरावृतैः । मथितो यस्त्वरण्यां वै सोऽग्निरग्निः समिधयते ॥ ३५
 आयुर्नामाऽथ भगवान्पशौ यस्तु मणीयते । आयुषो महिमान्पुत्रः स शावान्नामतः सुतः ॥ ३७
 पाकयज्ञेष्वभिमानी सोऽग्निस्तु सवनः स्मृतः । पुत्रश्च सवनस्याग्नेरद्भुतः स महायशः ॥ ३८
 विविचिस्त्वद्भुतस्यापि पुत्रोऽग्नेः स महान्स्मृतः । प्रायश्चित्तेऽथ भीमानां हुतं भुङ्क्ते हविः सदा
 विविचेस्तु सुतो हर्को योऽग्निस्तस्य सुतास्त्वमे । अनीकवान्वास्तुर्जवाश्च रक्षोहा पितृकृतधा ॥
 सुरभिर्विसुरत्नादौ प्रविष्टो यश्च रुक्मवान् ॥ ४०
 शुचेरग्नेः मजा घोषा बह्वस्तु चतुर्दश । इत्येते बह्वयः प्रोक्ताः प्रणीयन्तेऽध्वरेषु ये ॥ ४१
 आदिसर्गे हतीता वै यामैः सह सुरोत्तमैः । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वमग्नयस्तेऽभिमानिनः ॥ ४२
 एते विहरणीयास्तु चेतनाचेतनेष्विह । स्थानाभिमानिनो लोके भागासन्हव्यवाहनाः ॥ ४३
 काम्यनैमित्तिकाजसेष्वेते कर्मस्ववस्थिताः । पूर्वमन्वन्तरेऽर्तते शुक्लैर्यामैः सुतैः सह ॥
 देवैर्महात्माभिः पुण्यैः प्रथमस्यान्तरे मनोः ॥ ४४
 इत्येतानि मयोक्तानि स्थानानि स्थानिन्श्च ह । तैरेव तु प्रसंख्यातमतीतानागतेष्वपि ॥ ४५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु लक्षणं जातवेदमाम् । सर्वे तपस्विनो ह्येते सर्वे श्वभृथास्तथा ॥
 भोजानां पतयः सर्वे ज्योतिष्मन्तश्च ते स्मृताः ॥ ४६
 स्वारोचिषादिषु ज्ञेयाः सावर्ण्यन्तेषु मत्सु । मन्वन्तरेषु सर्वेषु नानारूपमयोजनैः ॥ ४७
 वर्तन्ते वर्तमानश्च देवैरिह महाप्रयः । अनागतैः सुरैः सार्धं वर्तन्तेऽनागताग्रयः ॥ ४८
 त्वेषं विनयोऽशीनां मया प्रोक्तो यथातथम् । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च पितॄणां वक्ष्यते ततः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽग्निवर्णनेन नामानत्रिसोऽध्यायः ॥ २९ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तषट्काः—२१, २६

अथ त्रिसोऽध्यायः ।

दक्षशापवर्णनम् ।

एतेषां

वैद्यतो

सूत उवाच—

सृजतः पुत्रान्पूर्वे स्वायंभुवेऽन्तरे । अम्भांसि जज्ञिरे तानि मनुष्यासुरदेवताः ॥ १

शोधराव न्यमानस्य जज्ञिरे पितरोऽस्य वै । तेषां निसर्गः प्रागुक्तो विस्तरस्तस्य वक्ष्यते ॥ २

८ ख पुन्योः

राजान् । १२ ख ग. घ. ङ. 'तः' । सप्तमी । २ ङ. 'ताना ह । ३ ग. ङ. 'महत्' । पु. । ४ ग. घ. ङ. 'भाष्यते । ५ ग.

स' । १६ न. । सु. । ६ ख. ग. घ. ङ. 'हाम स' । ७ ख. घ. ङ. 'वैद्यपुरात' । म' । ८ घ. 'न. दाता' । ९ ख. ङ.

। १० ख. ङ. 'जगत्' । ११ ख. ग. घ. ङ. 'तीतोः सु' । १२ ख. घ. ङ. 'प्रताना ।

देवासुरमनुष्याणां दृष्ट्वा देवोऽभ्यधापत । पितृवन्मन्वमानस्य जज्ञिरे चोपपक्षिताः ॥ १
 मध्वादयः पद्वतवस्तापितृन्परिचक्षते । ऋतवः पितरां देवा इत्येषा वैदिकी श्रुतिः ॥ ४
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु क्षतीतानागतेष्वपि । एते स्वयंभुवे पूर्वमुत्पन्ना मन्तरे शुभे ॥ ५
 अग्निष्वात्ताः स्मृता नाम्ना तथा वहिषदश्च वै । अयज्वानस्तथा तेषामासन्वै गृहमेधिनः ॥
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्ते वै पितरोऽनाहिताग्रयः ॥ ६
 यज्वानस्तेषु ये ह्यासन्पितरः सोमवीधिनः । स्मृता वहिषदस्ते वै पितरस्त्वभिर्होत्रिणः ॥
 ऋतवः पितरो देवाः शास्त्रेऽस्मिन्निश्चयो मतः ॥
 मधुमाधवौ रसौ ज्ञेयौ शुचिशुक्लौ तु शुष्मिर्णा । नभश्चैव नभस्यश्च जीवायेताबुदाहृतौ ॥ ८
 इषभैव तथार्जक्ष सुधावन्ताबुदाहृतौ । सह(हा)श्चव सहस्यश्च मन्वुमन्तौ तु तौ स्मृतौ ॥
 तप(पा)श्चैव तपस्यश्च योरायेतौ तु शैशिरौ ॥ ९
 कालावस्थास्तु पद्वतेषां मासाख्या वै व्यवस्थिताः । त इमे ऋतवः प्रोक्ताश्चेतनाचेतनास्तु वै ॥
 ऋतवो ब्रह्मणः पुत्रा विज्ञेयास्तेऽभिमानिनः । मासार्थमासस्थानेषु स्थानं च ऋतवोर्तवाः ॥
 स्थानानां व्यतिरेकेण ज्ञेयाः स्थानाभिमानिनः । अहोरात्रं च मासाश्च ऋतवश्चापनानि च ॥ १६
 संवत्सराश्च स्थानानि कालावस्थाभिमानिनः । निमेषाश्च कलाः काष्ठा मुहूर्ता वै दिनक्षपाः ॥
 एतेषु स्थानिनो ये तु कालावस्थास्ववस्थिताः । तन्मयत्वात्तदात्मानस्तान्वक्ष्यामि निबोधत ॥
 पर्वण्यास्तितथयः संध्या पैक्षा मासार्धसंज्ञिताः । अग्निमेषाश्च कलाः काष्ठा मुहूर्ता वै दिनक्षपाः ॥
 द्वावर्धमासौ मासस्तु द्वौ मासावृत्तुच्यते ॥ १५
 ऋतुत्रयं चाप्ययनं द्वेऽयने दक्षिणीचरे । संवत्सरः सुमेरुस्तु स्थानान्येवानि स्थानिनाम् ॥ १६
 ऋतवः सुमेरुश्चा विज्ञेया क्षाष्ट्या तु पद । ऋतुषुत्राः स्मृताः पञ्च प्रजास्त्वावर्तवलक्षणैः ॥ १७
 यस्माच्चैवाऽऽर्तवेयास्तु जायन्ते स्थाणुजग्गमाः । आर्तवाः पितरश्चैव ऋतवश्च पितामहाः ॥ १८
 सुमेरुस्तु मत्स्यन्ते ऋतवन्ते च प्रजातयः । तस्मात्स्मृतः प्रजानां वै सुमेरुः प्रपितामहः ॥ १९
 स्थानेषु स्थानिनो ह्येते स्थानात्मानः प्रकीर्तिताः । तदाख्यास्तेन्मयत्वाच्च तदात्मानश्च ते स्मृताः
 प्रजापतिः स्मृतो यस्तु स तु संवत्सरो मतः । संवत्सरः स्मृतो ह्यग्निर्ऋतमित्युच्यते द्विजैः ॥
 ऋतास्तु ऋतवो यस्माज्जज्ञिरे ऋतवस्ततः । मासाः पद्वतवो ज्ञेयास्तेषां पञ्चाऽऽर्तवाः सुताः
 द्विपदा चतुष्पदा चैव पक्षिसंसर्पतामपि । स्थावरार्णां च पञ्चानां पुण्यं कालार्तवै स्मृतम् ॥ २३
 ऋतुत्वमार्तवत्यं च पितृव्यं च प्रकीर्तितम् । इत्येते पितरौ ज्ञेया ऋतवश्चाऽऽर्तवाश्च ये ॥ २४
 सर्वभूतानि तेभ्योऽथ ऋतुकालाद्विजज्ञिरे । तस्मादेतेऽपि पितर आर्तवा इति नः श्रुतम् ॥ २५
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु स्थिताः कालाभिमानिनः । स्थानाभिमानिनो ह्येते तिष्ठन्तीह मत्स्यमात् ॥ २६
 अग्निष्वात्ता वहिषदः पितरौ द्विविधाः स्मृताः । जज्ञाते च पितृभ्यस्तु द्वे कन्ये लोकविश्रुते ॥

* ईदमर्थेनास्ति व. पुस्तके ।

१ ग. स्मृतिः । २ ख. ग. पक्षमा । ३ ग. घ. द. 'क्षयाः । द्वा' । ४ ग. 'सर्वसुमे' । ५ घ. 'तपस्तुमे' ।
 ६ ग. सुमेरु । द. 'युक्ते पु' । ७ ग. 'णाः । तस्मा' । ८ ख. घ. 'वे-वन्तु' । ९ ख. घ. द. 'स्त सम-ता' । १० ख.
 घ. 'ऋतुमि' ।

(दक्षदापवर्णनम्)

मेना च धारिणी चैव याभ्यां विश्वमिदं धृतम् । पितरस्ते निजे कन्ये धर्मार्थं प्रददुः शुभे ॥
ते ऊभे ब्रह्मवादिन्यौ योगिन्यौ चैव ते उभे ॥ २८

अग्निप्रात्तास्तु ये प्रोक्तास्तेषां मेना तु मानसी । धारणी मानसी चैव कन्या बहिषदां स्मृता
मेरोस्तु धारणी नाम पत्न्यैर्यं व्यमृजञ्जुमाम् । पितरस्ते बहिषदः स्मृता ये सोमपीथिनः ॥
अग्निप्रात्तास्तु तां मेनां पत्नीं हिमवते ददुः । स्मृतास्ते वै तु दौहित्रास्तदौहित्राच्चिवोधत ॥ ३१
(+मेना हिमवतः पत्नी मेनाकं साऽन्वसूयत । गङ्गा सरिद्रा चैव पत्नी यौ लवणोदधेः ॥

मैनाकस्यानुगः क्रौञ्चः क्रौञ्चद्वीपा यतः स्मृतः) ॥ ३२

मेरोस्तु धारणी पत्नी दिव्यौषधिसमन्वितम् । मन्दरं सुषुवे पुत्रं तिस्रः कन्याश्च विश्रुताः ॥ ३३

थेला च नियतिश्चैव तृतीया चाऽऽयतिः पुनः । धानुश्चैवाऽऽयतिः पत्नी विधातुनियतिः स्मृता
स्वायंभुवंऽन्तरे पूर्वं तयोर्वै कीर्तिनाः प्रजाः । सुषुवे सागराद्रेला कन्यामेकामनिन्दिनाम् ॥ ३५

साधारिणा च सामुद्री पत्नी प्राचीनबहिषः । सवर्णा साऽथ सामुद्री दक्ष प्राचीनबहिषः ॥

सर्वे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः ॥ ३६

तेरां स्वायंभुरो दक्षः पुत्रत्वे जज्ञिवान्मभूः । ज्यम्बकस्याभिशापेन चाक्षपस्यान्तरे मनोः ॥ ३७

एतच्छ्रुत्वा ततः सूतमपृच्छच्छाशपायनः । उत्पन्नः स कथं दक्षो द्यभिशपाद्भवस्य तु ॥

चाक्षुषः । नये । पूर्णं तथाः । पूर्णं पृच्छताम् ॥ ३८

इत्युक्तः कथयामास सूतो दक्षाश्रितो कथाम् । शाशपायनयामन्त्र्य ज्यम्बकाच्छापकारणम् ॥

दक्षस्याऽऽसन्सुता दक्षो कन्या याः कीर्तिना मया । स्वेभ्यो मृदेभ्यो ह्यानाद्य ताः पिताऽभ्यर्चयैतद्दे
ततस्त्वभ्यर्चिताः सर्वे न्यवमस्ताः पितुर्मृदे ॥ ४०

तामां ज्येष्ठा सती नाम पत्नी या ज्यम्बकस्म वै । नाऽऽजुहावाऽऽत्मजां तां वै दक्षो रुद्रमभिद्विपन्
अक्रोत्स नतिं दक्षं न कदाचिन्मदेष्वरः । जामाता श्वशुरे तस्मिन्स्वभ्रात्राचो जसि स्थितः ॥ ४२

ततो ज्ञात्वा सतीमयाः स्वसू । प्राप्ताः पितुर्मृदम् । जगाम साऽप्यनाहूता सती तत्स्वं पितुर्मृदम्

भ्रातृभ्यो ह्येनां पिता चक्रे सत्याः प्रजामसंमताम् ॥ ४३

तवाऽब्रवीत्ता पितरं देवी क्रोधादवर्षिता । यथीयसीभ्यो जयापसीं किंतु पूजामिमां प्रभो ॥

अक्षमतावज्ञाय कृतवानासु गर्हिताम् ॥ ४४

अटं ज्येष्ठा बहिष्ठा हि मे तमत्कर्तुमहेति । एवमुक्तोऽब्रवीदेनां दक्षः संरक्तलोचनः ॥ ४५

त्वं तु ज्येष्ठा बहिष्ठा च पूज्या वाला मदा मम । तासां ये चैव भर्तारस्ते मे बहुमताः सदा ॥

ब्रह्मि । न तपिष्ठाश्च भटायोगाः सुधाभिकाः । गुणैर्बैवाभिकाः श्लाघ्याः सर्वे ते ज्यम्बकात्सति
वसिष्ठोऽग्निः पुलस्त्यश्च अद्विराः पुलहः क्रतुः । भूमर्मगीचिथ तथा श्रेष्ठो जामातरो मम ॥ ४८

नम्याऽऽन्या स च ते सर्वे भक्ता चानि हिरे रदा । तेन त्वां ननु मयापि प्रतिपूज्यो हि मे भवः

दम्याच तदा दक्षः संभ्रम्येन चेतसा । शापायमान्मनश्चैव ये चोक्ताः परमर्षयः ॥ ५०

+ धनुर्धन्वातमन्त्रो द. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१. द. दुर्गे । २. द. 'सा बहिषदस्ता' । ३. द. 'ज्येष्ठे ज्यम्बकसुभ्याम्' । ४. द. 'दुः' । उपज्ञा. 'गृहाणा
ये तयो' । ५. स. ता । ६. द. 'ज्येष्ठाभि' । ७. द. 'यन्म' । ८. द. 'रातः' । ९. स. 'न. द. 'अ' ।
१०. द. 'न. स. 'न. य. द. 'न. य. म' । ११. द. 'वेत्ता' ।

सदीत्या तितं वा वै मुक्ता देवदेवस्यैव । ब्रह्मः कर्मेन येत्याह्वयं न विदिते ॥

अथानन्तरं देवादिभिरुक्तं ॥

॥ १३ ॥

ममार्थसंग्रहः सुवर्णेन बाधनाः नृपान्दरसुताः सुवर्णेन बाधिताः पुनः ॥

गुणैः परमहंसैः परमहंसैः परमहंसैः ॥

मैत्रेयाय सप्तार्षीणा वृक्षाऽऽत्मनः सदाशुभे । वाग्दाम्पत्यं वाऽऽश्रेयो वाक्प्रां सप्तमाऽऽत्मनः ।

नन आद्रिपिमस्येन दादुना समुदीरितः । सर्वाङ्गिन्या विनिःसृत्य बहिमेत्य वनार ताम् ॥

तद्व्यप्रत्यय नियतं मन्त्रा देवाभ्य श्रुतेषु । संवादं च न्योबुद्धा सायानध्येनःशंकरः ॥

हस्तप्रायः कर्माणि च कुर्वीत भगवान्मनुः ॥

यस्याश्चमना दूत मङ्कतं नाम सा मन्त्री । ननन्नाश्चमनाः सर्वाः स्तुमुता भद्रंभिः सह ॥ ५७

नृत्पाद्विषयं नाथ्य पुनर्न मरुषयः । उत्पन्नं द्विर्वाच्यं न मम यत्र यथोक्तिः ॥

इमे वै ब्रह्मणा मेकं चाक्षुष्यान्तरे मनोः । धामन्याहृत्य च कृषीन्दसमभ्यगमत्पुनः ॥ ५९

अभिना चाल्लुपां गजा चाल्लुपस्य समन्वये । प्राचीनवर्द्धिपः पौत्रः पुत्रश्चैव प्रचेतसः ॥

दत्त इत्येष नास्तीत्यं मायायां जनयिष्यमि । कन्यायां शास्त्रिणां चैव प्राप्ते वै चाक्षपेऽन्तरे ॥

दश कृत्य—

अहं नशापि ते विघ्नमाचरिष्यामि दुर्मते । धर्मार्थकामयुक्तेषु कर्मस्तिह पुनः पुनः ॥ ६३

यस्मात्तत्र मन्त्रे प्रमृष्टीन्याहृतवानामि । तस्मान्मार्थं मूर्गयेते न त्वां यक्ष्यन्ति वै द्विजाः ॥

श्रुत्वाऽऽहुनि ततः कूर अपस्तयस्यन्ति कर्मसु । इहैव वत्स्यसि तथा दिवं हित्वाऽऽयगक्षयात् ॥

४३३ पञ्चानन—

सर्वपापक लोकानां भर्त्सकस्तथादिरुच्यते । तमहं धारयिष्यामि निदेशात्परमेष्ठिनः ॥ ६५

अभ्यां क्षितौ वृत्ता लोकाः सर्वे तिष्ठन्ति भास्कराः । तानहं धारयामीह सततं न तवाऽऽज्या ॥

मातृवर्ण्यं हि देवानां ते नाभ्येकत्र भुञ्जते । नाहं तैः सह भोक्ष्यामि ततो दास्यन्ति ते पथक ॥

सतो देवैः स नैः सार्धं नश्यते पृथगिज्यते ॥

ततोऽभिषेच्य हृतो दक्षो रुद्रेणामितेजसा । स्वायंभुवेऽन्तरे त्यक्त्वा उत्पन्नो मानुषोऽपि ह ॥ ६८

ज्ञात्वा गृहपाते दशं ज्ञानानामश्विनं प्रभुम् । दशो नाम महायज्ञैः सीप्यजर्हवतैः सह ॥ ६९

अथ देवी सती या तु प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे । मेनायां ताम्रमां देवीं जज्ञयामास शूलराद ॥ ७०

सा तु देवी सती पुर्य ततः पश्चादुमाऽभवत् । सहव्रता भवस्येपा न तया मुच्यते भवः ॥

यावद्विच्छति संस्थातुं प्रभुगन्वन्तरादिवह ॥

नाराचि कश्यप दत्तो यथाऽदितेरनुग्रहात् । साध्य नारायण आस्तु मध्वन्त शर्चा यथा ॥ ७२ ॥

विष्णुं कृतां कृतेः सूर्यं वासिष्ठं चाप्यरुन्धती । न तास्तु विजहस्यतां न भून्दव्यः कथंचन ॥

आधत्मानिकल्पपु पुनर्जायन्ति तः सह ॥

तनस्तस्य मेखे देवाः शतक्रतुपुरोगमाः । गमनाय सभागम्य बुद्धिमापदिरे तदा ॥ ९९
 स्वैर्विमानैर्महात्मानो ज्वलद्भिर्ज्वलनप्रभाः । देवस्यानुमतेऽगच्छन्गङ्गाद्वार इति श्रुतिः ॥ १०६
 गन्धर्वाप्तरसाकीर्णं नानाद्रुमलतावृतम् । ऋपिसंघैः परिरुतं दक्षं धर्मभृतां वरम् ॥ १०७
 पृथिव्यामन्तरिक्षे वा ये च स्वर्लोकावासिनः । सर्वे प्राञ्जलयो भूत्वा उपतस्थुः प्रजापतिम् ॥
 आदित्या वसवो रुद्राः साध्याः सहस्रमरुद्गणैः । जिष्णुना सहिताः सर्वे आगता यज्ञभागिनः ॥
 उष्मपाः सोमपाश्चैव भाज्यपा धूमपास्ता । अभिनौ पितरश्चैव आगता ब्रह्मणा सह ॥ १००
 एते चान्ये च बहवो भूतप्राणास्तथैव च । जरायुजाण्डजाश्चैव स्वेदजोद्भिज्जकास्तथा ॥ १०१
 आहूता मन्त्रतः सर्वे देवाश्च सह पत्निभिः । विराजन्ते विमानस्था दीप्यमाना इवाग्नयः ॥
 तान्हृष्टा मनुमाविष्टो दधीचो वाक्यमब्रवीत् । अपूज्यपूजनं चैव पूज्यानां चाप्यपूजने ॥
 नरः पापमवाप्नोति महद्द्वे नात्र संशयः ॥ १०३

दक्ष उवाच—

सन्ति मे बहवो रुद्राः शूलहस्ताः कर्पादिनः । एकादशावस्थगता नान्यं वोषि महेश्वरम् ॥ १०५

दधीच उवाच—

सर्वेषामेकमन्त्रोऽयं येनेशो न निमज्जितः । यथाऽहं शंकरादूर्ध्वं नान्यत्पश्यामि दैवतम् ॥
 तथो दक्षस्य विपुलो यज्ञोऽयं न भाविष्यति ॥ १०६

दक्ष उवाच—

एतन्मखेशाय सुवर्णपात्रे हविः समस्तं विधिमन्त्रपूतम् ।

विष्णोर्नार्याम्यप्रतिमस्य सर्वं प्रभोर्विभोर्हविर्वायनीयनित्यम् ॥ १०७

गतास्तु देवता ज्ञात्वा शैलराजमुता तदा । उवाच वचनं साध्वी देवं पशुपतिं तदा ॥ १०८

उमोवाच—

भगवन्कृता ह्येते देवाः शक्रपुरोगमाः । ब्रूहि तत्त्वेन तत्त्वज्ञ संशयो मे महानयम् ॥ १०९

महेश्वर उवाच—

दक्षो नाम महाभागे प्रजानां पतिरुत्तमः । हयमेधेन यजते तत्र यान्ति दिवौकसः ॥ ११०

देव्युवाच—

यज्ञमेतं महाभाग किमर्थं न गतोऽसि वै । केन वा प्रतिपेधेन गमनं प्रतिपिष्यते ॥ १११

महेश्वर उवाच—

सुरैरेव महाभागे सर्वमेतदनुष्ठितम् । यज्ञेषु मम सर्वेषु न भाग उपकल्पितः ॥ ११२

पूर्वोपायोपपन्नेन मार्गेण चरवर्णिनि । न मे गुराः प्रयच्छन्ति भागं यज्ञस्य धीमतः ॥ ११३

+ आर्य. प्रयोगः ।

१ ग. श. द. मय. २ रा. ग. प. द. 'दा. तैवि'. ३ प. द. च. ४ ग. विष्णुना. ५ रा. ग. द. 'य सह-
 संस्वेदजोद्भिज्जैः १३' । ६ प. 'च सह संस्वेदजोद्भिज्जैः १३' । ७ रा. 'धौविस्वा'. ८ क. 'वै
 निमज्जिता देवा येन ईशो नि'. ९ रा. च यथा. १० क. 'अशूर मु'. ११ क. 'विभो दा'. १२ रा. ग. प. द.
 पतिम्. १३ क. ग. 'भागोय'. १४ च. ग. प. द. 'मृत म'. १५ रा. च. द. पर्यतः ।

(दक्षशापवर्णनम्) .

कर्णिकारस्रजे दीप्तं क्रोधाद्द्वान्तलोचनम् । कचिद्वृत्त्यति चित्राङ्गं कचिद्वदति सुस्वरम् ॥ १३४
 कचिद्व्यायति युक्तात्मा कचित्स्थूलं प्रमार्जति । कचिद्वापति विश्वात्मा कचिद्रौति सुहृमुहम् ॥
 ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः । प्रभुत्वमात्मसंबोधो ह्याधिष्ठानगुणैर्युतः ॥ १३६
 जानुभ्यामवर्ति गत्वा प्रणतः प्राञ्जलिः स्थितः । आज्ञापय त्वं देवेश किं कार्यं करवाणि ते
 तमुवाचाऽऽक्षिप मखं दक्षस्येह महेश्वरः । देवस्यानुपौति श्रुत्वा वीरभद्रो महाबलः ॥
 प्रणम्य शिरसा पादौ देवेशस्य उवापतेः ॥ १३८
 ततो वन्धात्ममुक्तेन सिंहेनेवेह लीलया । देव्या मन्युकृतं मत्वा इतो दक्षस्य स क्रतुः ॥ १३९
 मन्युना च महाभीर्मा भद्रकाली महेश्वरी । आत्मनः सर्वसाक्षित्वे तेन सार्धं सहानुगा ॥ १४०
 स एव भगवान्कुद्धः प्रेतावासकृतालयः । वीरभद्र इति ख्यातो देव्या मन्युप्रमार्जकः ॥ १४१
 सोऽसृजद्रोमकूपेभ्यो रौद्रान्नाम गणेश्वरान् । रुद्रानुगा महावीर्या रुद्रवीर्यपराक्रमाः ॥ १४२
 रुद्रस्यानुचराः सर्वे सर्वे रुद्रसमप्रभाः । ते निपेतुस्ततस्तूर्णं शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १४३
 ततः किलाकिलाशब्द आकाशं पूरयन्निव । तेन शब्देन महता व्रस्ताः सर्वे दिवौकसः ॥ १४४
 पर्वताश्च व्यशीर्यन्ते कम्पते च वसुंधरा । मेरुश्च घूर्णते विप्राः क्षुब्धन्ते वज्रणालयाः ॥ १४५
 अग्रयो नैव दीप्यन्ते न च दीप्यति भास्करः । ग्रहा नैव प्रकाशन्ते नक्षत्राणि न तारकाः ॥
 ऋषयो नाभ्यभाषन्त न देवा न च दानवाः । एवं हि तिभिरीभूते निर्दहन्ति विमानिताः ॥
 सिंहनादं प्रमुक्षन्ते घोररूपा महाबलाः । प्रभञ्जन्ते परे घोरा यूपानुत्पाटयन्ति च ॥ १४८
 प्रमदन्ति तथा चान्ये विनृत्यन्ति तथाऽपरे । आधावन्ति प्रधावन्ति वायुवेगा मनोजवाः ॥
 घूर्णन्ते यज्ञपात्राणि योगस्याऽऽपतनानि च । शीर्यमाणानि दृश्यन्ते तारा इव नभस्तलात् ॥
 दिव्यान्पानभक्षणां राशयः पर्वतोपमाः । क्षीरनद्यस्तथा चान्या घृतपायसकर्दमाः ॥
 मधुमण्डोदका दिव्याः स्रग्दशर्करवालकाः ॥ १५१
 पङ्कसाभिवहन्त्यन्या गुह्यकुल्या मनोरमाः । उच्चावचानि मांसानि भक्षुयाणि विविधानि च ॥
 पानकानि च दिव्यानि लक्षं चोप्यं तथाऽपरे । भुञ्जते विविधैर्वैवर्धैर्विलुण्ठन्ति (*क्षिपन्ति च
 रुद्रैकोपान्महाकायाः कालाग्रिसदृशोपमाः । सुरसैन्यानि मर्दन्तो भीषयन्ति) च सर्वशः ॥
 क्रीडन्ति विविधाकाराश्चक्षिपुः सुरयोपितः ॥ १५४
 रुद्रकोपमयुक्तास्तु सर्वदेवैः सुरक्षितम् । तं यज्ञमहनञ्शीघ्रं रुद्रकल्पाः समीपतः ॥ १५५
 चक्रुरन्ये तथा नादान्सर्वभूतभयकरान् । छित्त्वा शिरोऽन्ये यज्ञस्य विनदन्ति भयंकरैः ॥ १५६
 दक्षो दक्षपतिश्चैव देवो यज्ञपतिस्तथा । मृगरूपेण चाऽऽकाशे प्रपलायितुमारभत ॥ १५७
 वीरभद्रोऽममेयात्मा ज्ञात्वा तस्य बलं तदा । अन्तरिक्षगतस्याऽऽशु चिच्छेदास्य शिरो भेदान् ॥

* धनुर्ध्वान्तर्गतमन्य* क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. द. दिव्यं । २ ग. ह. स्वनम्
 प. ह. मत धुं । ३ ख. घ.
 रुद्रपुत्रा । ११ क. च । य
 'इलोकाय' । १५ ख. ग.

क. 'शो अग्निष्टानेयुं' । ४ ख. घ. 'जैयंतः' । ५ ग.
 नृगन्ते । ६ ग. घ. रु. याज्याभायं । १० ख. ग.
 १३ अ विदुमन्ति । १४ ख. घ.
 म

सेवत्सरस्त्वमृतत्रो मांसो मासादेमेव च । कलाकाष्ठाणिमेपाश्च नक्षत्राणि तुंगा ग्रहाः ॥ २३३
 टपाणां कुक्षुदं त्वं हि गिरीणां शिखराणि च । सिंहो मृगाणां पततां ताक्ष्योऽनन्तश्च भोगिनाम्
 क्षीरोदो ह्युदधीनां च यन्त्राणां धनुरेव च । वज्रं प्रहरणानां च व्रतानां सत्यमेव च ॥ २३५
 इच्छा द्वेषश्च रागश्च मोहः क्षामो दमः शमः । व्यवसायो धृतिलोभः कामक्रोधौ जयाजयौ ॥
 त्वं गदी त्वं शरी चापि खट्वाङ्गी भुर्भरी तथा । छेत्ता भेत्ता प्रहर्ता च त्वं नेतोऽप्यन्तको मतः ॥
 दशलक्षणसंयुक्तो धर्मोऽर्थः काम एव च । इन्द्रः समुद्राः सरितः पल्वलानि सरांसि च ॥ २३८
 लतावेली तृणौषधः पशवो मृगपक्षिणः । द्रव्यकर्मगुणारम्भः कालोऽप्युपफलप्रदः ॥ २३९
 आदिर्धान्तश्च मध्यश्च गायत्र्याङ्कार एव च । हरितो लोहितः कृष्णो नीलः पीतस्तथाऽरुणः ॥
 कद्रुश्च कपिलश्चैव कैपोतो मेचकस्तथा । सुवर्णरेता विख्यातः सुवर्णश्चाप्यतो मतः ॥ २४१
 सुवर्णनामा च तथा सुवर्णम्रिय एव च । (* त्वमिन्द्रोऽथ यमश्चैव वरुणो धनदोऽनलः ॥ २४२
 उत्फुल्लिश्रित्रभानुश्च स्वर्भानुर्भानुरेव च । होत्रं होता च होमस्त्वं हुतं च प्रहुतं प्रभुः ॥ २४३
 सुपर्णश्च तथा ब्रह्म यजुषां शतरीद्रवम् । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ २४४
 गिरिः स्तोकस्तथा वृक्षो जीवः पुङ्गव एव च) । सत्त्वं त्वं च रजैस्त्वं च तमश्च प्रजनं तथा ॥
 प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च । उन्मेषैश्चैव मेपश्च तथा जृम्भितमेव च ॥ २४६
 लोहितार्क्षो गदी दंष्ट्री महावक्त्रो महोदरैः । शुचिरोमा हरिलम्भश्चरुर्ध्वकेशस्त्रिलोचनः ॥ २४७
 गीतवादिन्नृत्याङ्गो गीतवादनकमियः । मत्स्यो जलो जलो जल्यो जवः कालः कली कलः ॥
 विकालश्च सुकालश्च दुःकालैः कालनाशनः । मृत्युश्चैव क्षयोऽन्तश्च क्षमापायकरो हरः ॥ २४९
 सर्वर्तकोऽन्तकश्चैव संवर्तकबलाहकौ । वटो घटीको घण्टीको चूडालो लवलो वेली ॥ २५०
 ब्रह्मकालोऽग्निवक्त्रश्च दण्डी भुण्डी च दण्डधृक् । चतुर्गन्धतुर्वेदश्चतुर्होत्रश्चतुष्पथः ॥ २५१
 चतुराश्रमपेक्षा च चातुर्वर्ण्यकरश्च ह । क्षराक्षरमियो धूर्तोऽप्येवोऽप्यवगताधिपैः ॥ २५२
 रक्तभेल्याम्बरधरो गिरिशो गिरिकप्रियः । शिल्पीशः शिल्पिनां, श्रेष्ठः सर्वशिल्पप्रवर्तकः ॥
 भगनेत्रान्तकश्चन्द्रः पूष्णो दन्तविनाशनः । + स्वाहा स्वधा वषट्कार नमस्कार नमोऽस्तु ते ॥
 गूढावर्तश्च गूढश्च गूढप्रतिनिपेवितौ ॥ २५४
 तरणैस्तारकश्चैव सर्वभूतमुतारणः । धाता विधाता सत्त्वानां निधातो धारणो धरः ॥ २५५

* धनुर्ध्रिहान्तंगसप्रश्न ख. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थे नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. मासा मासा । २ ख. युगप्र । ग. ड. युग प्र । ३ स ड. व । त्वमेव चेच्छा द्वेषध रागो मोहः क्षमः
द्रामः । घ. व । त्वमेव चेच्छा द्वेषध रागो मोहः क्षमा क्षम । ४ ख. ग. घ. ड. ता मन्ता मनो मी ५ स. ग. घ ड.
क्षमार्थ । ६ ग. ग. घ ट. शन्यरक्षणी । ७ क ग. लुपि । ८ ख. ड. धान्तं व मध्य व गा । ९ घ. ड.
मिन्द्रय । १० ग. ड. भु. धर्मोपपत्तं तं । घ. भु. । वैसाधोपत्तं । ११ ग. घ. ड. गिरिकोपेन्द्रको नृ ।
१२ घ. जीवमुद्र । १३ घ. त्व स त्व रजस्येव तं । १४ ड. जख त्व तं । १५ ख. घ. ड. पध निपेयध धुतं नृ ।
१६ ख. घ. घ. ड. तामाद्रदो । १७ ख. ग. रः । मुनीरो । १८ घ. ड. ध्र यु.पाल । १९ क. ल. कट ।
२० घ. ट. री परः । २१ ग. यमम् । २२ घ. मुद्रमिद्र । ड. मुद्रलिदम्भत । २३ ख. ग. गय्यागयो गणा ।
२४ ग्यागयय । २५ क. पः । रुद्राधमा । २६ घ. गिरिको । २७ ख. ग. ड. मालाम् । २८ ग. ड. ता ।
ता । २९ ख. घ. नं पिता । ३० ड. ता भट ।

(दक्षशपवर्णनम्)

तपो ब्रह्म च सत्यं च ब्रह्मचर्यमथाऽऽर्जवम् । भूतात्मा भूतकृद्भूतो भूतभव्यभवंोद्भवः ॥ २५६
 भूर्भुवस्वरितिश्चैव तैथोत्पत्तिर्भदेववरः । ईशानोद्दीक्षणः शान्तो दुर्दान्तो दन्तनाशनः ॥ २५७
 ब्रह्मावर्ते सुरावर्ते कायावर्ते नमोऽस्तु ते । कामविम्बैर्निर्हर्ता च कर्णिकाररजःमियः ॥ २५८
 सुखचन्द्रो भीममुखः सुमुखो दुर्मुखो मुखः । चतुर्मुखो बहुमुखो रणे ह्यभिमुखः सदा ॥ २५९
 हिरण्यगर्भः शकुनिर्होर्दधिः परो विराट् । अघर्महा महादण्डो दण्डधारो रणमियः ॥ २६०
 गौतमो गोर्भतारश्च गोद्वेषेश्वरवाहनः । * घर्मकृद्घर्मक्षष्टा च घर्मो घर्मविदुत्तमः ॥ २६१
 त्रैलोक्यगोप्ता गोविन्दो मानदो मान एव च । तिष्ठस्थिरश्च स्थानुश्च निष्कम्पः कम्प एव च ॥
 दुर्वारणो दुर्धिपदो दुःसहो दुरतिक्रमः । दुर्धरो दुष्प्रकम्पश्च दुर्विदो दुर्जयो जयः ॥ २६२
 शशः शशाङ्कः जमनः शीतोष्णं दुर्जराऽय तद् । आघयो व्याघयश्चैव व्याधिहा व्याधिगश्च ह
 सन्नो यज्ञो मृग व्याधो व्याधीनायाकरोऽक्षरः । शिखण्डी पुण्डरीकाक्षः पुण्डरीकावलोकनः ॥
 दण्डधरः सदण्डश्च दण्डमुण्डविभूषितः । विषपोऽमृतपश्चैव सुरापः क्षीरसोमपः ॥ २६६
 मर्षुषश्चाज्यपश्चैव सर्वपक्षमहाबलः । वृषोऽश्ववाहो वृषभस्तथा वृषभलोचनः ॥ २६७
 वृषभश्चैव विख्यातो लोकानां लोकसत्कृतः । चन्द्रादित्यौ चक्षुरी ते हृदयं च पितामहः ॥
 अशिरापस्तथा देवो धर्मकर्मप्रसाधितः ॥ २६८
 न ब्रह्मा न च गोविन्दः पुराण ऋषयो न च । माहात्म्यं वेदिषुं शक्ता याथातथ्येन ते शिव ॥
 या मूर्तयः समूहमास्ते न मह्यं यान्ति दर्शनम् । ताभिर्मां सततं रक्ष पिता पुत्रभिर्बौरसम् ॥
 रक्ष मां रक्षणीयोऽहं तवानघ नमोऽस्तुते । भक्तानुकम्पी भगवान्भक्तश्चाहं सदा त्वयि ॥ २७१
 यः सहस्राण्यनेकानि पुंसामाहत्य दुर्दशः । तिष्ठत्येकः समुद्रान्ते स मे गोप्ताऽस्तु नित्यशः ॥
 यं विनिद्रा जितश्वासाः सत्त्वस्थाः समदर्शिनः । ज्योतिः पश्यन्ति युञ्जानास्तस्मै योगात्मने नमः
 संभक्ष्य सर्वभूतानि युगान्ते समुपस्थिते । यः ज्ञेते जलमध्यस्थस्तं प्रपद्येऽस्तु शायिनम् ॥ २७४
 श्विद्व्य वदने राहोर्षः सोमं ग्रसते निशि । असत्यैर्कं च स्वर्भानुर्भूत्वा सोमाग्निरेव च ॥ २७५
 येऽङ्गुष्ठमात्राः पुरुषा देहस्थाः सर्वदेहिनाम् । रक्षन्तु ते हि मां नित्यं नित्यमाप्यापयन्तु माम् ॥
 ये चाप्युत्पतिता गर्भादर्धाभागगताश्च ये । तेषां स्वाहाः स्वधाश्चैव आप्नुवन्तु स्वदन्तु च ॥ २७७
 ये न रोदन्ति देहस्थाः प्राणिनो रोदयन्ति च । हर्षयन्ति च हृष्यन्ति नमस्तेभ्यस्तु नित्यं ॥
 ये समुद्रे नदीदुर्गे पर्वनेषु गुहासु च । वृक्षमूलेषु गोष्ठेषु कान्तारगहनेषु च ॥ २७८
 चतुर्पथेषु रथेषां च त्वरेण सभासु च । † हस्त्यश्वरथशालासु जीर्णोपायानरूपेषु च ॥ २७९

* इदमर्थं नास्ति रा. ग. घ. ड. पुस्तकेषु । † चतुर्ध्वजान्तर्गतप्रत्ययः क. ख. घ. पुस्तकेषु नास्ति

१ रा. ग. घ. ड. ब्रह्मा । २ क. ग. ड. 'सितधै' । ३ रा. ग. घ. तथा ह्यभिर्भे । ४ क. 'नो योक्षयः ।
 ५ ग. ड. 'वर्तं. कृ' । ६ रा. ग. घ. ड. 'म्वविनेदन्ता क' । ७ घ. 'सुगस्तथा । हि' । ८ रा. ग. घ. ड. 'दधिपति-
 विरा' । ९ ग. घ. ड. 'दापुत्रो द' । १० रा. ग. घ. ड. 'गोनपो गोर्भ' । ११ घ. 'प्रदानय' । १२ रा. 'न्दो गोमा' ।
 मार्ग' । १३ ग. 'न्दो गोमार्गमार्ग' । १४ घ. 'न्दो गोमार्गमार्ग' । १५ क. 'न्दो गोविन्दोभगम्' । १६ रा. घ. ड. नि. छत्रः ।
 १७ रा. घ. ड. 'रोदुः प्रक' । १८ क. 'नो सुवरा' । १९ रा. 'द्वय' । २० रा. 'द्वय' । २१ रा. 'द्वय' । २२ रा. 'द्वय' ।
 २३ रा. 'द्वय' । २४ रा. 'द्वय' । २५ रा. 'द्वय' । २६ रा. 'द्वय' । २७ रा. 'द्वय' । २८ रा. 'द्वय' । २९ रा. 'द्वय' ।
 ३० रा. 'द्वय' । ३१ रा. 'द्वय' । ३२ रा. 'द्वय' । ३३ रा. 'द्वय' । ३४ रा. 'द्वय' । ३५ रा. 'द्वय' । ३६ रा. 'द्वय' ।
 ३७ रा. 'द्वय' । ३८ रा. 'द्वय' । ३९ रा. 'द्वय' । ४० रा. 'द्वय' । ४१ रा. 'द्वय' । ४२ रा. 'द्वय' । ४३ रा. 'द्वय' ।
 ४४ रा. 'द्वय' । ४५ रा. 'द्वय' । ४६ रा. 'द्वय' । ४७ रा. 'द्वय' । ४८ रा. 'द्वय' । ४९ रा. 'द्वय' । ५० रा. 'द्वय' ।
 ५१ रा. 'द्वय' । ५२ रा. 'द्वय' । ५३ रा. 'द्वय' । ५४ रा. 'द्वय' । ५५ रा. 'द्वय' । ५६ रा. 'द्वय' । ५७ रा. 'द्वय' ।
 ५८ रा. 'द्वय' । ५९ रा. 'द्वय' । ६० रा. 'द्वय' । ६१ रा. 'द्वय' । ६२ रा. 'द्वय' । ६३ रा. 'द्वय' । ६४ रा. 'द्वय' ।
 ६५ रा. 'द्वय' । ६६ रा. 'द्वय' । ६७ रा. 'द्वय' । ६८ रा. 'द्वय' । ६९ रा. 'द्वय' । ७० रा. 'द्वय' । ७१ रा. 'द्वय' ।
 ७२ रा. 'द्वय' । ७३ रा. 'द्वय' । ७४ रा. 'द्वय' । ७५ रा. 'द्वय' । ७६ रा. 'द्वय' । ७७ रा. 'द्वय' । ७८ रा. 'द्वय' ।
 ७९ रा. 'द्वय' । ८० रा. 'द्वय' । ८१ रा. 'द्वय' । ८२ रा. 'द्वय' । ८३ रा. 'द्वय' । ८४ रा. 'द्वय' । ८५ रा. 'द्वय' ।
 ८६ रा. 'द्वय' । ८७ रा. 'द्वय' । ८८ रा. 'द्वय' । ८९ रा. 'द्वय' । ९० रा. 'द्वय' । ९१ रा. 'द्वय' । ९२ रा. 'द्वय' ।
 ९३ रा. 'द्वय' । ९४ रा. 'द्वय' । ९५ रा. 'द्वय' । ९६ रा. 'द्वय' । ९७ रा. 'द्वय' । ९८ रा. 'द्वय' । ९९ रा. 'द्वय' ।

संवत्सरस्त्वमृतवो मांसो मातार्द्धमेव च । कलाकाष्ठानिमेपाश्च नक्षत्राणि युगा ग्रहाः ॥ २३३
 वृषाणां क्रुद्धं त्वं हि गिरीणां शिखराणि च । सिंहो मृगाणां पततो ताक्ष्योऽनन्तश्च भोगिनाम्
 सीरोदो ह्युदधीनां च यन्त्राणां धनुरेव च । वज्रं प्रहरणानां च व्रतानां सत्यमेव च ॥ २३५
 इच्छा द्वेषश्च रागश्च मोहः क्षामो दमः श्रमः । व्यवसायो धृतिर्लोभः कामक्रोधौ जयाजयौ ॥
 त्वं गदी त्वं शरी चापि खट्वाङ्गी शुभ्ररी तथा । छत्ता भेत्ता प्रहर्ता च त्वं नेतोऽप्यन्तको मतः ॥
 दशलक्षणसंयुक्तो धर्मोऽर्थः काम एव च । इन्द्रः समुद्राः सरितः पल्वलानि सरांसि च ॥ २३८
 लतार्बली तृणौषधयः पशवो मृगपाक्षिणः । द्रव्यकर्मगुणारम्भः कालोऽप्युपफलप्रदः ॥ २३९
 आदिर्धन्तश्च मध्यश्च गायत्र्याङ्गार एव च । हरितो लोहितः कृष्णो नीलः पीतस्तथाऽरुणः ॥
 कट्वश्च कपिलश्चैव कपोतो मेचकस्तथा । सुवर्णरेता विख्यातः सुवर्णश्चाप्यतो मतः ॥ २४१
 सुवर्णनामा च तथा सुवर्णमिय एव च । (* त्वामिन्द्रोऽथ यमश्चैव वरुणो धनदोऽनलः ॥ २४२
 वत्कुलश्चिप्रभानुश्च स्वर्भानुर्भानुरेव च । होत्रं होता च होमस्त्वं हुतं च महुतं प्रभुः ॥ २४३
 सुपर्णश्च तथा ब्रह्म यजुर्भा शतरुद्रियम् । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ २४४
 गिरिः स्तोकस्तथा वृक्षो जीवः पुङ्गव एव च) । सर्वं त्वं च रजस्त्वं च तमश्च मजनं तथा ॥
 प्राणोऽपानः समानश्च उदानो व्यान एव च । उन्मेषश्चैव मेपश्च तथा जृम्भितमेव च ॥ २४६
 लोहितार्द्रो गदी दंष्ट्री महावक्त्रो महोदरैः । शुचिरोमा हरिलम्भश्चूर्णकेशस्त्रिलोचनः ॥ २४७
 गीतवादिन्नृत्याङ्गो गीतवादनकमियः । मत्स्यो जलो जलो जल्यो जवः कालः कली कलः ॥
 विकालश्च मुकालश्चैवः कालैः कालनाशनः । मृत्युश्चैव शयोऽनन्तश्च क्षमापायकरो हरः ॥ २४९
 संवर्तकोऽप्यथ गतिकबलाहकौ । चटो घटीको घण्टीको जूहालो लवलो बेली ॥ २५०
 कलनाय च कल्पाय शङ्खी मुण्डी च दण्डधृक् । चतुर्ध्वजश्चतुर्वेदश्चतुर्होत्रश्चतुष्पथः ॥ २५१
 उग्राय च नवो नित्यं नवर्णकरश्च ह । क्षराक्षरमियो धूर्तोऽग्रेषोऽगणवगणार्धिणः ॥ २५२
 विशीपणाय भीष्माय नगरिशो गिरिकमियः । शिल्पीशः शिल्पिनां श्रेष्ठः सर्वशिल्पमयः कः ॥
 कटकटाय चण्डाय पूणो दन्तविनाशनः । + स्वाहा स्वधा वषट्कार नमस्कार नमोऽस्तु ते ॥
 वरगन्धमालगूढश्च गृध्रमतिनिषेवितौ ॥ २५४
 नवो रक्ताक्षश्चैव सर्वभूतसुतारणः । धाता विधाता सत्त्वानां निधातौ धारणो धर ॥ २५५
 अपौरुषः

पञ्चपञ्चसुभूतेषु दिशासु विदिशासु च) । चन्द्रार्कयोर्बध्यगता ये च चन्द्रार्कराश्वपु ॥ २८०
 रसातलगता ये च ये च तस्मात्परंगताः । नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यो नमस्तेभ्यश्च नित्यशः ॥ २८१
 सूर्याः स्यात् । कुशा ह्रस्वा नमस्तेभ्यस्तु नित्यशः ॥ २८२
 सर्वस्त्वं सर्वं गो देव सर्वभूतपतिर्भवान् । सर्वभूतान्तरात्मा च तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥ २८३
 त्वमेव चेज्यसे यस्माद्यज्ञैर्विधिप्रदाक्षिणैः । त्वमेव कर्ता सर्वस्य तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥ २८४
 अथ वा मायया देव मोहितः सूर्यमया त्वया । एतस्मात्कारणाद्वाऽपि तेन त्वं न निमन्त्रितः ॥
 प्रसीद गग देवेश त्वमेव शरणं मम । त्वं गतिस्त्वं प्रतिष्ठा च न चान्वाऽस्ति न मे गतिः ॥
 स्तुत्वैवं स महादेवं विरराम प्रजापतिः । भगवानपि सुप्रीतः पुनर्दक्षमभाषत ॥ २८७
 परितुष्टोऽस्मि ते दक्ष स्तवेनानेन सुव्रत । वहुनाऽत्र किमुक्तेन मत्सर्मापं गमिष्यसि ॥ २८८
 अथैनमब्रवीद्वाक्यं त्रैलोक्याधिपतिर्भवः । कृत्वाऽऽश्वासकरं वाक्यं वाक्यज्ञो वाक्यमाहृतम् ॥
 दक्ष दक्ष न कर्तव्यो मनुर्विघ्नमिमं प्रति । अहं यज्ञंहा न त्वन्यो दृश्यते तत्पुरा त्वया ॥ २९०
 भूयश्च तं वरमिमं मत्तो गृह्णीष्व सुव्रत । प्रसन्नवदनो भूत्वा त्वमेकाग्रमनाः शृणु ॥ २९१
 अश्वमेधसहस्रस्य वाजपेयशतस्य च । प्रजापते मत्प्रसादात्फलभागी भविष्यसि ॥ २९२
 वेदान्पङ्क्तानुद्धृत्य सांख्यान्योर्गाश्च कृत्स्नशः । तपश्च विदुलं तप्त्वा दुःश्चरं देवदानवैः ॥ २९३
 अथैर्दशाधंसंयुक्तैर्गुहमप्राज्ञनिमितम् । वर्णाश्रमकृतैर्धर्मविपरीतं क्वचित्समम् ॥ २९४
 श्रुत्यैरध्ययसितं पशुपाशविमोक्षणम् । सर्वेषामाश्रमाणां तु मया पाशुरतं व्रतम् ॥
 उत्पादितं शुभं दक्ष सर्वेषामविमोक्षणम् ॥ २९५
 अस्य चीर्णस्य यत्सम्पदफलं भवति पुष्कलम् । तदस्तु ते महाभाग मानसस्त्यज्यतां ज्वरः ॥
 एवमुक्त्वा महादेवः सप्तरीकः सहानुगः । अदर्शनमनुभातो दक्षस्यापितविक्रमः ॥ २९७
 अवाप्य च तदा भागं यथोक्तं ब्रह्मणा भवः । ज्वरं च सर्वभर्मज्ञो बहुधा व्यभजत्तदा ॥
 शान्त्यर्थं सर्वभूतानां शृणुष्व तत्र वै द्विजाः ॥ २९८
 शीर्षाभितापो नागानां पर्वतानां शिलाैरुजः । आर्ता तु नीलिकां विद्यान्निर्मोकं भुजगेष्वपि ॥
 सौरकः सौरभेयानाम्परः पृथिवीतले । इभानामपि धर्मज्ञं दृष्टित्यवरोधनम् ॥ ३००
 रन्ध्रीद्वारं तथाऽश्वानां शिखोद्धेदश्च बहिणाम् । नेत्ररागः कोकिलानां ज्वरः प्रोक्तो महात्मभिः
 र्जजानां पित्तभेदश्च सर्वेषामिवि नः श्रुतम् । शुकानामपि सर्वेषां हिषिका श्रोच्यते ज्वरः ॥
 शार्ङ्गलेष्वपि वै विप्राः शमो ज्वर इहोच्यते ॥ ३०२
 मानुषेषु तु सर्वज्ञ ज्वरो नामैव कीर्तितः । मरणे जन्मानि तथा मध्ये च विशते सदा ॥ ३०३
 एतन्माहेश्वरं तेजो ज्वरो नाम सुदारुणः । नमस्यन्त्यैव मान्यश्च सर्वमाणिभिरीश्वरः ॥ ३०४
 इमां ज्वरोत्पत्तिमदीनमानसः पठेत्सदा यः सुसमाहितो नरः ॥
 विमुक्तारोगः स नरो मुदा युतो । लभेत् कामान्स यथा मनोऽपितान् ॥ ३०६

१ ख. ग. द. 'आत्यक्त' । च. 'आत्यपर' । २ ख. ग. ड. 'अहनस्तुभ्य दृष्टयेतत्पुत्रो मया' । ३ ख. ग. घ. 'लानुज' । ड. 'लामुज' । अ. 'च ख. नीलिका । ख. घ. घ. ड. पीक । ५ ख. ग. घ. ड. 'ले । शुभा । ६ ख. ग. घ. ड. 'प्रोद्वत' । ७ क. 'नदीग । ८ ख. घ. ड. अन्तावा । ९ ख. ग. ड. 'हिषिका । घ. 'हिषिका । १० ख. ग. सर्वेषु । ११ घ. 'नीलिका' ।

(देववशवर्णनम्)

दक्षप्रोक्तं स्तवं चापि कीर्तयेद्यः शृणोति वा । नाशुभं प्राप्नुयात्किंचिदर्थं चाऽऽयुरवाप्नुयात् ॥
 यथा सर्वेषु देवेषु वरिष्ठो योगवान्हरः । तथा स्तवो वरिष्ठोऽयं स्तवानां ब्रह्मनिमित्तः ॥ ३०७
 यशोराज्यसुखैश्वर्यवित्तायुर्धनकाङ्क्षिभिः । स्तोतव्यो भक्तिमास्थाय विद्याकामैश्च यत्नतः ॥
 व्याधितो दुःखितो दीनश्चौरत्रस्तो भयार्दितः । राजकार्यनियुक्तो वा मुच्यते महतो भयात् ॥
 अनेन चैव देहेन गणानां स गणाधिपः । इह लोके सुखं प्राप्य गण एवोपपद्यते ॥ ३१०
 न च यक्षाः पिशाचा वा न नागा न चिनायकाः । कुर्युर्विघ्नं गृहे तस्य यत्र संस्तूयते भवः ॥
 शृणुयाद्वा इदं नारी सुभक्त्या ब्रह्मचारिणी । पितृभिर्भर्तृपत्न्यां पूज्या भवति देववत् ॥ ३१२
 शृणुयाद्वा इदं सर्वं कीर्तयेद्वाऽप्यभीक्ष्णशः । तस्य सर्वाणि कार्याणि सिद्धिं गच्छन्त्यविघ्नतः ॥
 मनसा चिन्तितं यच्च यच्च वाचाऽप्युदाहृतम् । सर्वं संपद्यते तस्य स्तवनस्यानुकीर्तनात् ॥ ३१४
 देवस्य सगुहस्याथ देव्या नन्दीश्वरस्य तु । बलिं विपद्यतः कृत्वा दमेन नियमेन च ॥ ३१५
 ततः सँ शूलको गृहीयान्नामान्याशु यथाक्रमम् । ईप्सिताल्लभतेऽत्यर्थं कामान्भोगांश्च मानवः ॥
 मृतश्च स्वर्गमाप्नोति स्त्रीसहस्रपरीवृतः ॥ ३१६
 सर्वकर्मसु युक्तो वा युक्तो वा सर्वपातकैः । पठन्दक्षकृतं स्तोत्रं सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥
 मृतश्च गणसालोक्यं पूज्यमानः सुरासुरैः ॥ ३१७
 वृषेव विधियुक्तेन विमानेन विराजते । आभूतसंप्रवस्थापी रुद्रस्यानुचरो भवेत् ॥ ३१८
 इत्याह भगवान्व्यासः पराशरमुतः प्रभुः । नेतद्वेदयते कश्चिन्नेदं श्राव्यं तु कस्यचित् ॥ ३१९
 अतैव तत्परमं गुणं येऽपि स्युः पापकारिणः । वदया स्त्रियश्च शूद्राश्च रुद्रलोकमवाप्नुयुः ॥ ३२०
 श्रावयेद्यस्तु विभेभ्यः सदा पर्वसु पर्वसु । रुद्रलोकमवाप्नोति द्विजो वै नात्र संशयः ॥ ३२१
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते दक्षप्रोक्तस्तवो नाम त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—२४४७

अथैकत्रिंशोऽध्यायः ।

देववशवर्णनम् ।

स्तुत उवाच—

इत्येवा समनुज्ञाता कथा पापमर्णाशिनी । या दक्षमधिकृत्येह कथा शर्वादुपागता ॥ १
 पितृवंशप्रसङ्गेन कथा ह्येषा प्रकीर्तिता । पितृणामानुपूर्व्येण देवान्वक्ष्याम्यतः परम् ॥ २
 त्रेतायुगमुखे पूर्वमार्सिन्स्वायंभुवेऽन्तरे । देवा यामा इति ख्याताः पूर्वं ये यज्ञमूनवः ॥ ३
 अजिता ब्रह्मणः पुत्रा जिता जिदजिताश्च ये । पुत्राः स्वायंभुवस्थिते शुक्रनाम्ना तु पानसाः ॥ ४
 वृक्षिपन्तो गणा ह्येते देवानां तु त्रयः स्मृताः । छन्दोगास्तु त्रयस्त्रिंशत्सर्वं स्वायंभुवस्य ह ॥ ५
 मर्दुर्ययातिर्द्वौ देवौ दीधनः स्रवसो मतिः । विभासश्च क्रतुश्चैव प्रजातिर्विशतो धृतिः ॥ ६

१ ग. घ. च । २ ख. घ. दर्विमायु । ३ घ. सुभगा । ४ क. सौम्यको ग । ५ ग. शुक्रो । ६ ख. घ. द.

स्तुतप्रभुः । ६ घ. नातनी । ७ घ. द. नी । यद्वशः । ८ ख. ग. घ. द. आ अमत्वाश्रितास्तु ये । ९ ग. द. 'घाः ।
 विधिम् । १० ख. ग. द. 'त वै स्वा' ।

वायसो मङ्गलश्चैव यामा द्वादश कीर्तिताः । [*अभिमन्युर्ग्रहद्विष्टः समयोऽथ शुचिश्रवाः ॥

केवलो विश्वरूपश्च सुपक्षो मधुपस्तथा ॥

तुरीयो निर्दयुश्चैव युक्तो ब्राह्मजिनस्तु ते । यमिनो विश्वदेवाद्यं यन्निष्ठोऽमृतवानपि ॥

अजिरो विभुर्विभावश्च मूलिकोऽथ दिदेहकः । अतिशृणो बृहच्छुको देवा द्वादश कीर्तिताः ॥

आसन्स्वायंभुवस्यैते अन्तरे सोमपायिनः । त्विषिपन्तो गणा ह्येते वीर्यवन्तो महाबलाः ॥ १०

तेपाभिन्द्रः सदा द्वासीद्विश्वभुक्प्रयमो विभुः । अमरा ये तदा तेषामासन्दायादवान्धवाः ॥

सुपर्णयक्षगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । अष्टौ ते पितृभिः सार्धं नासत्या देवयोनयः ॥ १२

स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीताः प्रजास्त्वासां सहस्रशः । प्रभावरूपसंपन्ना आयुषा च बलेन च ॥ १३

विस्तरादिह नोच्यन्ते मा प्रसक्तो भवत्विह । स्वायंभुवो निसर्गश्च विज्ञेयः संप्रति मनुः ॥ १४

अतीते वर्तमाने न दृष्टो वैवस्वतेन सः । प्रजाभिर्देवताभिश्च ऋषिभिः पितृभिः सह ॥ १५

तेषां समर्पयः पूर्वमासन्त्ये तांश्चिबोधत । भृग्वज्रिरा मरीचिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ १६

अग्निश्चैव वसिष्ठश्च सप्त स्वायंभुवेऽन्तरे । अग्नीध्रश्चातिवाहुश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः ॥ १७

ज्योतिष्मान्युतिमान्हव्यः सवनः पुत्र एव च । मनोः स्वायंभुवस्यैते दशै पुत्रा महौजसः ॥ १८

वायुप्रोक्ता महासत्त्वा राजानः प्रथमेऽन्तरे । सासुरं तत्सगन्धर्वं सयक्षोरमराक्षसम् ॥

सपिशाचमनुष्यं च सुपर्णाप्सरसां गणम् ॥ १९

नो शक्यमानुपूर्व्येण वक्तुं वर्षक्षतैरपि । बहुत्वान्नामपेयानां संख्या तेषां कुरुते तथा ॥ २०

चा वै व्रजकुलारुपास्तु आसन्स्वायंभुवेऽन्तरे । कालेन बहुनाऽतीता अपनान्दयुगक्रमैः ॥ २१

कृपय उचुः—

क एष भगवान्कालः सर्वयुतापहारकः । कस्य योनिः किमादिश्च किं तत्त्वं स किमात्मैजः २२

किमस्य चक्षुः का श्रोतः के चास्यावयवाः स्मृताः किं नामधेयः कोऽस्यात्मा एतत्प्रश्नं हि पृच्छताम्

सूत उवाच—

श्रूयतां कालसद्भावः श्रुत्वा चैवावधारयताम् । सूर्ययोनिरनिर्भेदादिः संख्याचक्षुः च उच्यते ॥

श्रुतिरस्य त्वहोरात्रे निमेषावयवश्च सः । संवत्सरश्च त्वस्य नाम चास्य कालात्मकम् ॥

संप्रतिनागतातीतकालात्मा स प्रजापतिः ॥ २३

पञ्चानां मविभक्तानां कालावस्थां निबोधत । दिनार्धमासमासैस्तु क्रतुभिस्त्वयैस्तथा ॥ २४

संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्साहः ॥ २५

वत्सरः पञ्चमस्तेषां कालः च युगसंज्ञितः । तेषां तु तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २६

क्रतुरपिस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । आदित्येयस्त्वज्जसौ सारः कालाभिः परिवत्सरः

* भगवद्गीतासंग्रहः ख ग. ग. पुस्तके पुनरितः ।

ख. घ. द. 'इयमे' । २ द. 'प्रकृतिः' । ३ द. 'मुद्रयो' । ४ द. 'देयमे' । ५ द. 'ते । अजिमा विश्वदेवा च । १ रागो । ७ ख. ग. घ. द. 'यैमन्तो' । ८ ख. ग. घ. द. 'पितरो' । ९ ग. घ. द. 'श्री ताः पि' । १० ख. 'लभतः' । ११ द. 'तु तु' । १२ ख. घ. द. 'जीतो य' । १३ ग. द. 'जु' । १४ द. 'च समुपगम्योरो' । १५ द. 'नोदो' । १६ द. 'ते पुने' । १७ ख. ग. घ. द. 'स्तकः' । १८ द. 'च' । १९ द. 'रिवग' । २० द. 'नीतिग' ।

(देवयन्त्रधर्मम्)

शुक्रकृष्णा गतिध्यापि अपां सारमयः खगः । स उदात्ततरः सोमः पुराणे निश्चयो मतः ॥ ३०
 यथायं तपते लोकास्तनुभिः सप्तसप्तभिः । आशु कर्ता च लोकस्य स वायुरिति वत्सरः ॥ ३१
 अङ्काराद्बुद्धद्रुः सद्भूतो ब्रह्मणस्त्रयः । स रुद्रो वत्सरस्तेषां त्रिजज्ञे नीललोहितः ॥
 तेषां हि तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ३२

अद्रमत्यद्रमयोग त्कालात्म प्रपितामहः । ऋक्सामयजुषां योनिः पञ्चानां पतिरीश्वरः ॥ ३३
 सोऽग्निर्यजुश्च सोमश्च स भूतः स प्रजापतिः । प्रोक्तः संवत्सरश्चेति सूर्यो योनिर्मनीषिभिः ॥
 यस्मात्कालविभागानां भासत्स्वयनयोरपि । ग्रहनक्षत्रशीतोष्णवर्षायुःकर्मणां तथा ॥
 योजितः प्रविभागानां दिवसानां च भास्करः ॥ ३५

वैकारिकः प्रसन्नात्मा ब्रह्मपुत्रः प्रजापतिः । एकेनैकोऽयं दिवसो मासोऽधर्तुः पितामहः ॥ ३६
 आदित्यः सविता भानुजर्जितो ब्रह्मसत्कृतः । प्रभवध्यान्वयश्चैव भूतानां तेन भास्करः ॥ ३७
 ताराभिमानो विज्ञेयस्तृतीयः परिवत्सरः । सोमः सर्वोपधिपतिर्यस्मात्स प्रपितामहः ॥ ३८
 आजीवः सर्वभूतानां योगसेमकृद्दीश्वरः । अवैक्षमाणः सततं त्रिभार्तिं जगदंगुभिः ॥ ३९

तिथीनां पर्वसंधीर्नो पूर्णिमादर्शयोरपि । योनिर्नैशाकरो यश्च योऽमृतात्मा प्रजापतिः ॥ ४०
 तस्मात्स पितृमानसा ऋग्यजुश्छन्दसात्मवः । माणापानसमानाद्यैर्व्यानोदानात्मकैरपि ॥ ४१
 कर्मभिः प्राणिना लोके सर्वचेष्टामवर्तकः । माणापानसमानानां वायूनां च प्रवर्तकः ॥ ४२
 पञ्चानां चेन्द्रियमनोबुद्धिस्मृतिजलात्मनाम् । समानकालकरणः त्रियाः संपादयन्निव ॥ ४३

सर्वात्मा सर्वलोकानामावहः प्रवहादिभिः । विधाता सर्वभूतानां शमी नित्यं प्रभञ्जनः ॥ ४४
 योनिरग्रेरपां भूमेरवैश्वन्द्रममश्च यः । वायुः प्रजापतिर्भूतं लोकात्मा प्रपितामहः ॥ ४५
 प्रजापतिर्मुखैर्देवैः सम्यगिष्टफलार्थिभिः । मिमिरेव कपालैस्तु अम्बकैरोपधिक्षपे ॥
 इज्यते भगवान्यस्मात्तस्माद्व्यम्बक उच्यते ॥ ४६

गायत्री चैव त्रिष्टुप्च जगती चैव या स्मृता । व्यम्बका नाभेतः प्रोक्ता योनयः सप्तनस्य ताः ॥
 ताभिरेकत्वभूताभिस्त्रिविधाभिः स्ववीर्यतः । त्रिसाधनपुरोडाशस्त्रिकपालः स वै स्मृतः ॥ ४८
 इत्येतत्पञ्चवर्षं हि युगं प्रोक्तं मनीषिभिः । यच्चैव पञ्चधात्मा वै प्रोक्तः संवत्सरो द्विजैः ॥
 सैकं पदकं विज्ञेयमध्वादीनृपः किल ॥ ४९

ऋतुपुरातनैः पञ्च इति सर्गः समासतः । इत्येव प्रथमानो वै प्राणिना जीवितानि तु ॥ ५०
 नदीवेगसमायुक्तं कालो धावति सहरन् । अहोरात्रकरस्तस्मात्स वायुरभवत्युनः ॥ ५१
 एते प्रजानां पतयः प्रधानाः सर्वदेहिनाम् । पितरः सर्वलोकानां लोकात्मानः प्रकीर्तिताः ॥ ५२
 ध्यायतो ब्रह्मणो वक्त्राद्बुद्धन्समभवद्भवः । ऋषिर्विभो महादेवो भूतात्मा प्रपितामहः ॥ ५३
 ईश्वरः सर्वभूतानां प्रणवायोपपत्यते । आत्मवेशेन भूतानामद्रमत्यद्रमभवः ॥ ५४

अग्निः संवत्सरः सूर्यश्चन्द्रमा वायुरेव च । युगाभिमानो कालात्मा नित्यं संक्षेपकृद्भिः ॥
 उन्मादकोऽनुग्रहकृत्स इद्वत्सर उच्यते ॥ ५५

वायसो मङ्गलश्चैव यामा द्वादश कीर्तिताः । *अभिमन्युर्यद्वैष्टिः समयोऽथ शुचिश्रवाः ॥
 केवलो विश्वरूपश्च सुपक्षो मधुपस्तथा ॥ ७
 तुरीयो निर्हयश्चैव युक्तो ग्रावाजिनस्तु ते । यमिनो विश्वदेवाद्यं यविष्ठोऽमृतवानपि ॥ ८
 अजिरो विभुर्विभावश्च मूलिकोऽथ दिदेहकः । अतिशृणो बृहच्छुको देवा द्वादश कीर्तिताः ॥ ९
 आसन्स्वायंभुवस्यैते अन्तरे सोमपायिनः । त्विषिपन्तो गणा ह्येते वीर्यवन्तो महाबलाः ॥ १०
 तेपाभिन्द्रः सदा ह्यासीद्विभुश्चमयमो विभुः । असुरा ये तदा तेपामासन्दायादवान्धवाः ॥ ११
 सुपर्णयसगन्धर्वाः पिशाचोरगराक्षसाः । अष्टौ ते पितृभिः सार्धं नासत्वा देवयोनयः ॥ १२
 स्वायंभुवेऽन्तरेऽतीताः प्रजास्त्वासां सहस्रशः । प्रभावस्त्वसंपन्ना आयुषा च बलेन च ॥ १३
 विस्तरादिह नोच्यन्ते मा प्रसन्नो भवत्विह । स्वायंभुवो निसर्गश्च विज्ञेयः सांप्रतं मनुः ॥ १४
 अतीते वर्तमाने न दृष्टो वैवस्वतेन सः । प्रजाभिर्देवताभिश्च ऋषिभिः पितृभिः सह ॥ १५
 तेषां सप्तर्षयः पूर्वमासन्त्येतां निबोधत । भृग्वक्षिरा मरीचिश्च पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः ॥ १६
 अत्रिश्चैव बसिष्ठश्च सप्त स्वायंभुवेऽन्तरे । अग्नीध्रश्चातिवाहुश्च मेधा मेधातिथिर्वसुः ॥ १७
 ष्योतिष्मान्पुतिमान्द्रव्यः सवनः पुत्र एव च । मनोः स्वायंभुवस्यैते दशै पुत्रा महौजसः ॥ १८
 वायुमोक्ता महासत्त्वा राजानः प्रथमेऽन्तरे । सासुरं तत्सगन्धर्वं सयशोरगराक्षसम् ॥ १९
 सपिशाचमनुष्यं चैव सुपर्णाप्सरसां गणम् ॥ २०
 नो शक्यमानुष्येण वर्कं वर्षशतैरपि । बहुत्वान्नामधेयानां संख्या तेषां कुले तथा ॥ २१
 या वै ब्रजकुलारुपास्तु आसन्स्वायंभुवेऽन्तरे । कालेन बहुनाऽतीता अयनाब्दयुगक्रमैः ॥ २२
 ऋषय उचुः—

क एष भगवान्कालः सर्वभूतापहारकः । कस्य योनिः किमादिश्च किं तत्त्वं स किमात्मजः २२
 किमस्य चक्षुः का श्रुतिः के चास्यावयवाः स्मृताः किनामधेयः कोऽस्यात्मा दत्तप्रवृत्तिं पृच्छताम्
 सूत उवाच—

भूयतां कालसद्भावः सत्त्वा चैवावधार्यताम् । सूर्ययोनिर्निभेषादिः संख्याचक्षुः स उच्यते ॥
 मूर्तिरस्य त्वहोरात्रे निभेषावयवश्च सः । संवत्सरश्च तत्त्वस्य नाम चास्य कलात्मकम् ॥
 सांप्रतानागतातीतकालात्मा स प्रजापतिः ॥ २५
 पञ्चानां प्रविभक्तानां कालावस्थां निबोधत । दिनार्धमासमासैस्तु क्रतुभिस्त्वयमैस्तथा ॥ २६
 संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थश्चानुवत्सराष्टः ॥ २७
 वत्सरः पञ्चमस्तेषां कार्लः स युगसंज्ञितः । तेषां तु तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २८
 क्रतुरभिन्नु यः मोक्तः स तु संवत्सरो मतः । आदित्येयस्त्वस्ती सारः कालाभिः परिवत्सरः

* धनुषिद्वान्तर्गम्यस्य, रा. ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

ध. घ. ङ. 'द्वय' । २ ङ. 'प्रयुः' । ३ ङ. 'गुदसो' । ४ ङ. 'द्वय' । ५ ङ. 'ते । जनिमा विश्वदेवा' ।
 १ गगरो । २ ग. घ. ङ. 'द्वय' । ८ घ. ग. घ. 'पितरो' । ९ ग. घ. ङ. 'धी मा. वि' । १० रा.
 'मनुः' । ११ 'तु' । १२ घ. घ. ङ. 'सोति' । १३ ग. ङ. 'अयो' । १४ 'मयपन' । १५ रा.
 'नो' । १६ 'तु' । १७ ग. घ. ङ. 'सकः' । १८ ङ. 'द्वय' । १९ 'द्वय' । २० 'द्वय' । २१ 'द्वय' । २२ 'द्वय' ।

• (देववतार्णवम्)

शुक्लकृष्णा गतिश्चापि अपां सारमयः स्वमः । स इदावत्सरः सोमः पुराणे निश्चयो मतः ॥३०

यथायं तपते लोकास्तनुभिः सप्तसप्तभिः । आशु कर्ता च लोकस्य स वायुरिति वत्सरः ॥ ३१

अहंकाराद्बुद्धुद्रः सद्भूतो ब्रह्मणस्त्वयः । स रुद्रो वत्सरस्तेषां विजग्रे नीललोहितः ॥

तेषां हि तत्त्वं वक्ष्यामि कीर्त्यमानं निबोधत ॥

अद्भुतसङ्गो त्कालात्म प्रपितामहः । ऋक्सामयजुषां योनिः पञ्चानां पुतिरीश्वरः ॥ ३२

सोऽभिर्पञ्चस्य सोमश्च स भूतः स मजापतिः । प्रोक्तः संवत्सरश्चेति सूर्यो योनिर्मनीषिभिः ॥

यस्मात्कालविभागानां मासत्वयनयोरपि । ग्रहनक्षत्रशीतोष्णवर्षायुःकर्मणां तथा ॥

योजितः मविभागानां दिवसानां च भास्करः ॥

वैकारिकः प्रसन्नारामा ब्रह्मपुत्रः मजापतिः । एकेनैकोऽथ दिवसो मासोऽधर्तुः पितामहः ॥ ३५

आदित्यः सविता भानुजर्ज्वनो ब्रह्मसत्कृतः । प्रभवश्चाव्ययश्चैव भूतानां तेन भास्करः ॥ ३७

ताराभिमानी विज्ञेयस्तृतीयः परिवत्सरः । सोमः सर्वोपधिपतिर्यस्मात्स प्रपितामहः ॥ ३८

आजीवः सर्तभूतानां योगक्षेमकृदीश्वरः । अवेक्षमाणः सततं विभर्ति जगदंशुभिः ॥ ३९

तिथीनां पर्वसंघीर्णो पूर्णिमादर्शयोरपि । योनिर्नैशाकरो यश्च योऽमृतात्मा मजापतिः ॥ ४०

तस्मात्स पितृभान्साः ऋग्यजुःछन्दसात्मवः । प्राणापानसमानाद्यैर्व्यानां दानात्मकैरपि ॥ ४१

कर्षभिः प्राणिनां लोके सर्वचेष्टाप्रवर्तकः । प्राणापानसमानानां वायूनां च प्रवर्तकः ॥ ४२

पञ्चानां चेन्द्रियमनोबुद्धिस्मृतिजलात्मनाम् । समानकालकरणः क्रियाः संपादयन्निव ॥ ४३

सर्वरथा सर्वलोकानामावहः प्रवहादिभिः । विधाता सर्वभूतानां शमी नित्यं प्रभञ्जनः ॥ ४४

योनिरेतरेषां भूभरेवैश्वन्त्र्यमश्च यः । वायुः मजापतिर्भूते लोकात्मा प्रपितामहः ॥ ४५

मजापतिर्मुखदेवैः सम्यगिष्टफलार्थिभिः । शिपिरेव कपालैस्तु अम्बकैरोपधिक्षये ॥

इत्यते भगवान्प्रमात्तरमाऽप्यम्बक उच्यते ॥

गायत्री चैव त्रिष्टुप्च जगती चैव या स्मृता । त्र्यम्बक्ता नामतः प्रोक्ता योनयः सवनस्य ताः ॥

ताभिरैकत्वभूताभिस्त्रिभिर्धाभिः स्वदीर्घतः । त्रिसप्तनपुरोडाशस्त्रिकपालः स वै स्मृतः ॥ ४८

इत्येतत्पञ्चवर्षे हि युगं प्रोक्तं मनीषिभिः । यच्चैव पञ्चधात्मा वै प्रोक्तः संवत्सरो द्विजैः ॥

सैकं पदकं विज्ञेयं मध्वादीनृपः तिल ॥

ऋतुपुत्रादेवः पञ्च इति सगैः समासतः । इत्येव पञ्चमनो वै प्राणिनां जीवितानि तु ॥ ५०

नदीविगसमायुक्तं कालो घटति संहरन् । अहोरात्रकरस्तस्मात्स वायुरभवत्पुनः ॥ ५१

एते प्रजानां पर्वयः प्रपाणाः सर्वदेहिनाम् । पितरः सर्वलोकानां लोकात्मानः प्रकीर्तिताः ॥ ५२

ध्यायतो ब्रह्मणो वषट्काराद्बुद्धस्तपश्चन्द्रवः । ऋषिर्विश्वो महादेवो भूतात्मा प्रपितामहः ॥ ५३

ईश्वरः सर्वभूतानां प्रणवापोपपत्रे । अर्तत्वक्षेपेन भूतानामपद्रवत्सद्ब्रतंभवः ॥

अग्निः संवत्सरः सूर्यश्चन्द्रमा वायुरेव च । युष्माभिमानी कालात्मा नित्यं संसेपकृद्भिषुः ॥ ५४

छन्मादकोऽनुग्रहकृत्स इदं वत्सर उच्यते ॥

१ ख ग ह 'पुराते' । २ ख ग ह 'वा छतत्त्व' । घ 'वा सत्त्व जव' । ङ 'योऽग्निमे' । ४ घ 'ना' ।

पौर्णमा' । द. 'ना पौर्णमा' । ५ घ. द. 'मता प्रो' । ६ ख घ प्रजाणा । ७ ख ग घ द. 'तयश्चत्वार उपपद्यन्' ।

रुद्राग्निष्टो भगवता जगत्स्यस्मिन्स्वेतजसा । आश्रयाश्रयसंयोगाच्चनुभिर्नामभिस्तथा ॥ ५६

ततस्तस्य तु वीर्येण लोकानुग्रहकारकम् । द्वितीयं भद्रसंयोगं शतं तस्यैककारकम् ॥ ५७

देवत्वं च पितृत्वं च कालत्वं चास्य यत्परम् । तस्माद्वै सर्वथा भद्रस्तेद्विद्विरभिपूज्यते ॥ ५८

पतिः पतीनां भगवान्भजेशानां भजापतिः । भवनः सर्वभूतानां सर्वेषां नीललोहितः ॥ ५९

ओषधीः प्रतिसंधत्ते रुद्रः क्षीणाः पुनः पुनः ॥ ६०

इत्येषां यदपत्यं वै न तच्छक्यं प्रमाणतः । बहुत्वात्परिसंख्यातुं पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ ६०

इमं वंशं भजेशानां महतां पुण्यकर्मणाम् । कतिपयान्स्थिरकतिर्तीनां महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ६१

इति श्रीमहापुराणे वायुपौत्रे देववशाचनेन नामैकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥

आश्रितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२५०८

अथ द्वात्रिंशोऽध्यायः ।

युगधर्माः ।

वायुहवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मणवस्य विनिश्चयम् । ओंकारमक्षरं ब्रह्म त्रिवर्णं चाऽऽदितः स्मृतम् ॥ १

यो यो यस्य यथा वर्णो विहितो देवतास्तथा । ऋचो यजूंषि सामानि वायुरग्निस्तथाजलम् ॥ २

तस्मात्तु अक्षरादेव पुनरन्यो मज्झिरे । चतुर्दश महान्मानो देवानां ये तु देवताः ॥ ३

तेषु सर्वगतश्चैव सर्वगः सर्वयोगवित् । अनुग्रहाय लोकानामादिमध्यान्त उच्यते ॥ ४

सप्तर्षिस्तथेद्रा ये देवाश्च पितृभिः सह । अक्षराभिः सृताः सर्वे देवदेवान्महेश्वरात् ॥ ५

इहामुन हितार्थाय वदन्ति परमं पदम् । पूर्वमेव मयोक्तस्ते कालस्तु युगसंज्ञितः ॥ ६

कृतं भेदा द्वापरं च युगादिः कलिना सह । परिवर्तमानैस्तेरेव भ्रममाणेषु चक्रवत् ॥ ७

देवतास्तु तदोद्दिष्टाः कालस्य वशमागतः । न शक्नुवन्ति तन्मानं संस्थापयितुमात्मना ॥ ८

तदा ते बाण्यता भूत्वा भादौ मन्वन्तरस्य वै । ऋणयश्चैव देवाश्च इन्द्रश्चैव महातपाः ॥ ९

सामापाय मनस्वीमं सहस्रं परिवारसरान् । श्रवणास्ते महादेवं भीताः कालस्य वै तदा ॥ १०

अयं हि कालो देवेशश्चतुर्भुजश्चतुर्मुखः । कोऽस्य विद्यामहादेव अगाधस्यं महेश्वर ॥ ११

अथ दृष्ट्वा महादेवस्तनु कालं चतुर्मुखम् । न भेतव्यमिति प्राह को वः कामः प्रदीयताम् ॥ १२

तत्करिष्याम्यहं सर्वं न ह्याऽयं परिभयः । उवाच देवो भगवान्स्वयं कालः सुदुर्जयः ॥ १३

यदेतस्य मुखं श्वेतं चतुर्जिह्वं हि लक्ष्यते । एतत्कृतयुगं नाम तस्य कालस्य वै-मुखम् ॥ १४

असौ देवः सुरभ्रेष्ठो ब्रह्मा वैवस्वतो मुखः ॥ १५

यदेतद्वक्तवर्णानं तृतीयं वः स्मृतं मया । त्रिजिह्वं लेलिहानं तु एतज्जैता युगं द्विजाः ॥ १६

* नामाश्रयपरिग्रहमात्रिंश, पुस्तके । + जलमित्यन्तेऽध्यायपरिममाभिर्द्वयमेव य. पुस्तके ।

. (युगधर्माः)

- अत्र यज्ञप्रवृत्तिस्तु जायते हि महेश्वरात् । ततोऽत्र इज्यते यज्ञस्तिष्ठो जिह्वास्त्रयोऽग्रयः ॥
 उग्रश्चैवाग्रयो विप्राः कालजिह्वा प्रवर्तते ॥ १६
- यदेतद्वै मुखं भीमं द्विजिह्वं रक्तपिङ्गलम् । द्विपादोऽत्र भविष्यामि द्वापरं नाम तद्युगम् ॥ १७
- येदेतत्कृष्णवर्णाभिं तुरीयं रक्तओचनम् । एकजिह्वं पृथु इषामं लेलिहानं पुनः पुनः ॥ १८
- ततः कलियुगं घोरे सर्वलोकभयंकरम् । कल्पस्य तु मुखं द्वैतचतुर्थं नाम भीषणम् ॥ १९
- न मुखं नापि निर्वानं तस्मिन्भवति वै युगे । कालग्रस्ता प्रजा चापि युगे तस्मिन्भविष्यति २०
- ब्रह्मा कृतयुगे पूज्यस्त्रेतायां यज्ञ उच्यते । द्वापरे पूज्यते विष्णुरहं पूज्यश्चतुर्विधिः ॥ २१
- ब्रह्मा विष्णश्च यज्ञश्च कालस्यैव कलास्त्रयः । सर्वेष्वेव हि कालेषु चतुर्धर्महेश्वरः ॥ २२
- अहं जनो जनयिता वः कालः कालप्रवर्तकः । युगकर्ता तथा चैव परं परपरायणः ॥ २३
- तस्मात्कलियुगं प्राप्य लोकानां हितकारणात् । अभयार्थं च देवानामुभयोर्लोकयोरपि ॥ २४
- तद्वै भव्यश्च पूज्यश्च भविष्यामि सुरोत्तमाः । तस्माद्भवं न कार्यं च कलिं प्राप्य महाजसः ॥ २५
- एवमुक्तास्ततः सर्वा देवता ऋषिभिः सह । मणभ्य शिरसा देव पुनरुचुर्जगत्पतिम् ॥ २६
- देवर्षय ऊचुः—
- महादेवा महाकायो महावीर्यो महाद्युतिः । भीषणः सर्वभूतानां कथं कालश्चतुर्धर्मः ॥ २७
- महादेव उवाच—
- एष कालश्चतुर्धर्मः शतैर्द्वैतैश्चतुर्धर्मैः । लोकसंरक्षणार्थाय अतिक्रामन्ति सर्वशः ॥ २८
- नासाध्यं विद्यते चास्य सर्वस्मिन्तत्तत्तत्तत् । कालः सृजति भूतानि पुनः संहरति कर्मात् ॥ २९
- सर्वं कालस्य वशमा न कालः कम्पचिद्वशे । नस्मात्तु सर्वभूतानि कालः कलयते सदा ॥ ३०
- विक्रमस्य पदान्यस्य पूर्वोक्तान्येकमस्मतिः । तानि मन्वन्तराणि द्वे परिवृत्तयुगक्रमात् ॥ ३१
- एतं पदं परिक्रम्य पदानामेकमस्मतिः । यदा कालः प्रक्रमते तदा मन्वन्तरक्षयः ॥ ३२
- एवमुक्त्वा वा तु भगवान्देवर्षिपितृदानवान् । नमस्कृत्य तैः सर्वैस्त्वैवमन्तरधीयत ॥ ३३
- एवं स कालो भगवन्देवर्षिपितृदानवात् । पुनः पुनः संहरते सजते च पुनः पुनः ॥ ३४
- अतो मन्वन्तरे चैव देवर्षिपितृदानवैः । पूज्यते भगवानीशो भयात्कालस्य तस्य वै ॥ ३५
- तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कर्त्ता कुर्यात्तपो द्विजैः । प्रपन्नस्य महादेवं तस्य पुण्यफलं महत् ॥ ३६
- तस्माद्देवा दिव्यं मन्वा अर्चयन्त्य च भूतले ॥ ३६
- ऋषयश्चैव देवाश्च ऋषिं प्राप्य सुदारुणम् । तत्र उच्छ्रित्तिं भूयिष्ठं कर्तुं धर्मपरायणाः ॥ ३७
- अतस्तारान्कलिं प्रप्य ऋषिर्होति च पुनः पुनः ॥ ३७
- एवं कालान्तरे सर्वं येऽर्चिता वै सहस्रशः । वैवस्वतेऽन्तरे तस्मिन्देवराजर्षयस्तथा ॥ ३८
- देवापिः पौरवा राजा भूतयश्चासुरर्षिजाः । महायोगवन्द्यो देवाः कालान्तरमुपासते ॥ ३९
- भूषिणं कलियुगे तस्मिन्दिन्ये त्रेतायुगे कृते । महागोभर्धनं मार्त्ये भान्ते त्रेतायुगे पुनः ॥ ४०
- गोत्राणां भद्रियाणां च भविष्यान्ते प्रकीर्तिताः ॥ ४०

द्वापरान्ते प्रतिष्ठन्ते क्षत्रिया ऋषिभिः सह । कृते त्रेतायुगे चैव तथा क्षीणे च द्वापरे ॥ ४१
 [* ब्रह्मक्षत्रस्य चोच्छेदा द्विजार्थाय कलौ स्मृताः । एवमेतेषु सर्वेषु युगेषु क्रमशस्तथा ॥ ४२
 सप्तर्षिभिस्तथा सार्धं संतानार्थं युगे युगे । एवं क्षत्रस्य चोच्छेदाः संबन्धाद् द्विजैः स्मृताः] ॥
 + नराः पातकिनो ये वै वर्तन्ते ते कलौ स्मृताः ॥ ४३
 मन्वन्तराणां सप्तानां सान्तानार्था भूतिः स्मृतिः । एवमेतेषु सर्वेषु युगस्यक्रमस्तथा ॥ ४४
 परस्परं युगानां च ब्रह्मक्षत्रस्य चोद्भवः । यथा वै प्रकृतिस्तेभ्यः प्रवृत्तानां यथाक्षयम् ॥ ४५
 जामदग्नयेन रामेण क्षत्रे निरवशेषिते । क्रियन्ते कुण्डटाः सर्वाः क्षत्रियैर्वसुधाधिपैः ॥
 दिव्यगतानहं तुभ्यं कीर्तयिष्ये निबोधत ॥ ४६
 वैदमिह्वाकुर्वन्स्य प्रकृतिं परिचक्षते । राजानः श्रोणिष्वन्वास्तु तथाऽन्वे क्षत्रिया भुवि ॥ ४७
 पेटवंशेऽथ संभूतास्तथा चेन्वाकवो नृपाः । तेभ्य एव शतं पूर्णं कुलानामभिषेचितम् ॥ ४८
 तावदेव तु भोजानां विस्तरः द्विगुणः स्मृतः । भोजं तु त्रिशतं क्षत्रं चतुर्धा तथादिशम् ॥ ४९
 तेष्वतीतास्तु राजानो ब्रुवतस्तान्निबोधत । शतं वै प्रतिविन्ध्यानां हैहयानां तथा शतम् ॥ ५०
 धार्तराष्ट्रास्त्वेकशतमश्वोतिर्जनमेजयाः । शतं वै ब्रह्मदत्तानां कुलानां वीरिणां शतम् ॥ ५१
 ततः शतं तु पौलानां शतं काशिकुशादयः । तथाऽपरं सहस्रं तु येऽतीताः शशविन्दवः ॥
 ईजानास्तेऽश्वमेधैस्तु सर्वे निमुत्तदक्षिणैः ॥ ५२
 [* एवं राजर्षयोऽतीताः शतशोऽथ सहस्रशः । मनोर्वैवस्वतस्येह वर्तमानेऽन्तरे शुभे ॥ ५३
 पुनरुक्तबहुत्वाच्च न शक्यं विस्तरेण तु ।] एवं संक्षेपतः श्रोक्ता न शक्या विस्तरेण तु ॥
 बहुं राजर्षयः कुरुक्ता येऽतीतास्तेऽर्गुमै सह ॥ ५४
 एते ययातिवंशस्य बभूवुर्वक्षवर्धनाः । कीर्तिता द्युतिपतस्ते ये लोकान्धारयन्ति वै ॥ ५५
 लभन्ते च वरान्शु दुर्लभान्ब्रह्मलौकिकान् । आयुः पुत्रा धनं कीर्तिरैश्वर्यं भूतिरेव च ॥ ५६
 धारणाच्छ्रवणाच्चैव पञ्चवर्गस्य धीमताम् । तथोक्ता लौकिकाश्चैव ब्रह्मलोकं व्रजन्ति वै ॥ ५७
 चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां च कृतं युगम् । तस्य तावच्छती संध्या संध्यांश्च तथाविधः ॥
 कृते वै प्रक्रियापादश्चतुःसाहस्र उच्यते । तस्माच्चतुःशतं संध्या संध्यांश्च तथाविधः ॥ ५९
 त्रेता त्रीणि सहस्राणि संख्यया मुनिभिः सह । तस्यापि त्रिशती संध्या संध्यांश्च त्रिशतः स्मृतः
 अनुपपन्नादस्त्रेतां पार्श्वसाहस्रस्तु संख्यया । द्वापरे द्वे सहस्रे तु वर्षाणां संमकीर्तितम् ॥ ६१
 तस्यापि द्विशती संध्या संध्यांश्चो द्विशतसंध्या । उपोद्घातस्तृतीयस्तु द्वापरे पाद उच्यते ॥ ६२
 कलिं वर्षसहस्रं तु माऽऽहुः संख्याविदो जनाः । तस्यापि शतिका संध्या संध्यांश्च शतमेव च
 संहारपादः संख्यातयतुर्गो वै कैर्लो युगे । ससंध्यानि सहांशानि चत्वारि तु युगानि वै ॥ ६४
 एतद्वादशसाहस्रं चतुर्गुणमिति स्मृतम् । एवं पादः सहस्राणि श्लोकानां पञ्चपञ्च च ॥ ६५
 संध्यासंध्यांश्चक्रेव द्वे सहस्रे तथाऽपर । एवं द्वादशमाहस्य पुराणं ह्ययो विदुः ॥ ६६

* धनुर्दिह इत्येवमन्वयः. * पुनरुक्तं नास्ति. + इदमर्थं नास्ति य. ग. घ. ङ. पुनरुक्तं. * धनुर्दिहान्तं.
 गणनायो. पुनरुक्तं नास्ति. - इदमर्थं नास्ति य. ग. घ. ङ. पुनरुक्तं.

१ घ. 'नी सता गये' । घ. ङ. 'नी सता गये' । २ ग. ग. घ. ङ. 'द्वयम् । य' । ३ क. 'ता यया ।
 ४ ङ. 'सिम् । ते' । ५ अ. ग. घ. ङ. 'तीता. गणनायो' । ६ ग. घ. य. 'ईजा' । ७ य. घ. 'गू । ययो' । लोके.
 * १. ८ ग. घ. ङ. 'इदम्' । ९ ङ. 'इति' । १० ग. घ. ङ. 'इति' । ११ य. घ. ङ. 'अविर्गम्' ।

(स्थायम्भववशवर्णनम्)

यथा वेदश्चतुष्पादश्चतुष्पादं तथा युगम् । यथा युगं चतुष्पादं विधाया विहिं स्रगम् ॥
चतुष्पादं पुराणं तु ब्रह्मणा विहितं परा ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते युगधर्मनिरूपणं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२५८५

अथ त्रयोविंशोऽध्यायः ।

स्वायंभुववंशवर्णनम् ।

सुतउवाच-

मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानागतेष्विह । तुल्याभिमानिनः सर्वे जायन्ते नामरूपतः ॥ १

देवांश्च विविधाभ्ये च तस्मिन्मन्त्रन्तरेऽधिपाः । ऋषयो मनवश्चैव सर्वे तुल्याभिमानिनः २

महर्षिसर्गः प्रोक्तो वै वंशे स्वायम्भुवस्य तु । विस्मरेणानुगृह्या च कीर्त्यमानं निबोधत ॥

मनोः स्वायम्भुवस्याऽऽसन्दश पौत्रास्तु तत्समाः । यैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्विपैसमन्विता ॥

ससमुद्रा करवती प्रतिवर्षं निवेशिता । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वपाद्ये त्रेतायुगे तदा ॥ ५

प्रियव्रतस्य पुत्रैस्तैः पौत्रैः स्वायंभुवस्य तु । प्रजासर्गतपोयोगैस्सैरियं विनिवेशिता ॥ ६

प्रियव्रतात्मजोऽन्तो वीर्यात्कन्या व्यजायत । कन्या सा तु महाभागा कर्दमस्य मजापतेः ॥ ७

कन्ये द्वे शतपुत्राश्च सम्राट्कृषिश्च ते जमे । तयोर्वै भ्रातरः शूराः प्रजापतिममा दश ॥ ८

अग्नीध्रश्च वृषष्मांश्च मेधा मेधातिथिर्विभुः । ज्योतिष्मान्द्युतिमान्हव्यः सर्वानः सर्व एव च ॥ ९

प्रियव्रतोऽभिषिच्यैतान्सप्तमसु पार्थिवान् । द्वीपेषु तेषु धर्मेण द्वीपांस्तांश्च निबोधत ॥ १०

पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ पञ्चविंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

राजाभिः । वरुणपुत्रं राजानमभिषिक्तवान् । ज्योतिष्मते कर्मदीपे राजानं कृतवान्ममः ॥ १३

सुविप्रपुत्रं च सुवपुत्रं कौशुपीये समं दिशतं । शाकटीयेभ्यं चापि हृष्यं चक्रे मिप्रयतः ॥ १३

सुखमन्त्रे च राजानि क्रोशन्त्यापि समादिगत् । शोकद्वारेणैव व्याप हृदये चक्रा मियव्रतः ॥ १२ ॥
पदस्यपिपतिं चापि सर्वत्र कृतव्यापस्यः । पदस्यैव सज्जनस्यापि महावीरः सतोऽभवत् ॥

पुष्कराविषात चापि सैनं कृतवान्मुनिः । पुष्कर सैनस्त्वापि महावीरं सुतोऽनन्वद ॥
 पुष्कराविषात चापि सैनं कृतवान्मुनिः । पुष्कर सैनस्त्वापि महावीरं सुतोऽनन्वद ॥ १४

नामनीं नामं यत् नमः नाम्ना परात्मने । नाम्ना न प्रतिक्रियायि प्रतिक्रियते ॥ १५

महावाति स्मृतं वयं तस्य नास्ति महात्मनः । नास्ति तु वातकथोपि वातकाले^{१३} ॥ १५ ॥

इत्था व्यजनपत्पुत्राञ्चाकद्वापश्वरान्धुः । जलदं च कुमारं च मुकुमारं यणाचकम् ॥

बसुमोदं सुमोदाकं सप्तमं च महाशुभम् ॥ १६

जलदं जलदस्याथ वर्षं प्रथममुच्यते । कुमारस्य च कुमारं द्वितीयं पञ्चमितीतम् ॥ १७

१ ख. ग. घ. ङ. 'वापयविषा' । २ क. 'यो मानवा' । ३ ग. 'सप्त पी' । घ. 'नितो पुत्रा' । ४ ग. ग. घ. ङ. 'पामपुत्रागता' । ख. ५ ग. ग. यो यी' । ६ ख. ग. घ. 'रालक' । ७ क. 'पुत्राव' । ८ ख. ग. घ. 'प्रयामिवापु' । ९ ख. 'धनः' । १० ग. घ. 'न. पुत्र ए' । ११ ख. ग. घ. ङ. 'ध्रुमो' । १२ ख. घ. ङ. 'प्रातुकि' । १३ ख. ग. ङ. 'वीयव' । १४ ख. ग. घ. 'दृ. मयो' । १५ 'दृ. मयो' ।

- चसुमोद्भूय वै वर्षं पञ्चमं चसुमोदकम् । मोदकस्य तु मोदकं वर्षं षष्ठं प्रकीर्तितम् ॥ १९
- महाद्रुमस्य नाज्जा तु सप्तमं तु महाद्रुमम् । एषां तु नामभिस्तानि सप्तवर्षाणि तत्र वै ॥ २०
- क्रौञ्चद्वीपेश्वरस्यापि पुत्रा द्युतिमत्स्तु वै । [* कुशला मनुगश्चोष्णः पीवरश्चान्वकारकः ॥
मुनिश्च दुन्दुभिश्चैव सुता द्युतिमत्स्तु वै ॥] २१
- तेषां स्वनामभिर्देशाः क्रौञ्चद्वीपाश्रयाः ब्रूयाः । उष्णशोष्णः स्मृतो देशः पीवरस्यापि पीवरः
अन्वकारकदेशस्तु अन्वकारश्च कीर्त्यते । मुनेस्तु मुनिदेशो वै दुन्दुभेर्दुम्भिः स्मृतः ॥
- एते जनपदाः सप्त क्रौञ्चद्वीपे तु भास्वराः ॥ २३
- ज्योतिष्मतः कुशद्वीपे सप्तैते सुप्रहोजसः । उद्भिदो वेणुमाश्चैव स्वैरयो लवणो धृतिः ॥
- पष्ठः प्रभाकरश्चैव सप्तमः कपिलः स्मृतः ॥ २४
- उद्भिदं प्रथमं वर्षं द्वितीयं वेणुपण्डलम् । तृतीयं स्वैरथाकारं चतुर्थं लवणं स्मृतम् ॥ २५
- पञ्चमं धृतिपद्वर्षं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् । सप्तमं कपिलं नाम कपिलस्य प्रकीर्तितम् ॥ २६
- तेषां द्वीपाः कुशद्वीपे तत्सनामान एव तु । आश्रयाचारयुक्ताभिः प्रजाभिः समलंकृताः ॥ २७
- शास्त्रमस्येश्वराः सप्त पुत्रास्ते तु चपुष्पतः । श्वेनश्च हरितश्चैव जीमूतो रोहितश्चथा ॥
- वैद्युतो मानसश्चैव सुप्रभः सप्तमस्तथा ॥ २८
- श्वेतस्य श्वेतदेशस्तु रोहितस्य च रोहितः । जीमूतस्य च जीमूतो हरितस्य च हरितः २९
- वैद्युतो वैद्युतस्यापि मानसस्यापि मानसः । सुप्रभः सुप्रभस्यापि सप्तैते देशपालकाः ॥ ३०
- सप्तद्वीपे तु बह्यामि जम्बूद्वीपादनन्तरम् । सप्त मेधातिथेः पुत्राः पुस्तद्वीपेश्वरा नृपाः ॥ ३१
- ज्येष्ठः शान्तभयस्तेषां सप्तवर्षाणि तानि वै । तस्माच्छान्तैर्भयाच्चैव शिशिरस्तु सुलोदयः ॥
- आनन्दश्च ध्रुवश्चैव क्षेमकश्च शिवस्तथा ॥ ३२
- तानि तेषां सनामानि सप्तवर्षाणि भागशः । निवेशितानि तैस्तानि धूर्वे स्वायंभुवेऽनरे ॥ ३३
- मेधातिथेस्तु पुत्रैस्तैः सप्तद्वीपनिवासिभिः । वर्णाश्रयाचारयुक्ताः पुस्तद्वीपे प्रजाः कृताः ॥ ३४
- कुशद्वीपादिकेष्वेव शाकद्वीपान्तरेषु वै । श्लेषः पञ्चमः षष्ठो वै वर्णाश्रमविभागशः ॥ ३५
- उत्तरमायुश्च कर्गं च घलं धर्मश्च नित्यशः । पञ्चस्तेषु द्वीपेषु सर्वे साधारणं स्मृतम् ॥ ३६
- सप्तद्वीपपरिक्रान्तं जम्बूद्वीपं निबोधत । अग्नीध्रे ज्येष्ठशयादे कन्यापुत्रं महाबलम् ॥
- मिषम्रतोऽभ्यपिञ्चं जम्बूद्वीपेश्वरं नृपम् ॥ ३७
- तस्य पुत्रा चतुर्दशैः प्रजावतिसैर्माजसतः । ज्येष्ठो नाभिरितिरूपोऽतस्तस्य किम्पुत्रोऽनुजः ॥ ३८
- हरिवर्गस्त्रीपस्तु चतुर्थोऽभ्यद्विलाटतः । रम्यः स्यात्पञ्चमः पुत्रो हरिण्वानपुत्र उच्यते ॥ ३९
- पुरुषस्तु सप्तमस्तेषां भद्राश्चो षष्ठमः स्मृतः । नवमः केतुमात्रेण तेषां देशानिबोधत ॥ ४०

* धनुषिद्वान्तर्गोष्ठ्यः म. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ रा. 'मस्वर' । २ रा. ग. घ. द. '४१' । प्रशदो' । ३ क. 'जम्बू' । ४ ग. घ. य. 'याः सप्तद्वी' ।
५ क. 'सप्तवर्षाणि' । ६ ग. घ. द. 'द्वयम्' । आ' । ७ ग. घ. 'नन्द' च शिरे 'नय' क्षेमकं च पूर्व तथा । ग. द. 'नन्द'
च भ्रा' चैव क्षेमकं च शिरे तथा । ८ घ. द. 'पूर्व' स्ता' । ९ ग. घ. द. 'स्त्री' । प्रशदो' । १० रा. गताः । मु' । घ. द.
भगताः । मु' । ११ ग. घ. य. द. 'म' । प्रशदो' । पितृता' ते ज' । १२ ग. द. 'द' काम्यद्वी' । १३ रा. ग. घ. 'द' । समा
न' । उच्य' । १४ द. 'इयायो नाभेः विन्दु' । १५ घ. 'यो दिव्यमा' । १६ ग. घ. द. 'ते' । भूयस्तु । १७ रा. ग.
द. 'तय' ते' ।

(स्वायम्भुवशवर्णनम्)

- नाभेस्तु दक्षिणं वर्षं हिमाहं तु पिता ददौ । हेमकूटं तु यद्वर्षं ददौ किं पुरुषाय तत् ॥ ४१
- नैपथं यत्स्मृतं वर्षं हरिवर्षाय तददौ । मेघ्यमं यत्सुमेरोस्तु स ददौ तदित्यावृते ॥ ४३
- नीलं तु यत्स्मृतं वर्षं रम्भायैतत्पिता ददौ । श्वेतं यदुत्तरं तम्पात्पित्रा दत्तं हरिष्मते ॥ ४२
- यदुत्तरं शृङ्गवतो वर्षं तत्कुर्वे ददौ । वर्षं माल्यवतं चापि भद्राश्वाय न्यवेदयेत् ॥ ४४
- गन्धपादनवर्षं तु केतुमाले न्यवेदयेत् । इत्येतानि महान्तीह नव वर्षाणि भागशः ॥ ४५
- अग्नीध्रस्तेषु सर्वेषु पुत्रांस्तानभ्यपिञ्चत । यथाक्रमं स धर्मात्मा ततस्तु तपसि स्थितः ॥ ४६
- इत्येतैः सप्तभिः कृत्स्नाः सप्तद्वीपा निवेशिताः । प्रियव्रतस्य पुत्रैस्तैः पौत्रैः स्वायम्भुवस्य तु ॥ ४७
- यानि किम्पुरुषाद्यानि वर्षाण्यष्टौ शुभानि तु । तेषां स्वभावतः सिद्धिः सुखमाया ह्यपत्नतः ॥
- विपर्ययो न तेष्वस्ति जरामृत्युभयं न च । धर्माधर्मा न तेष्वास्तां नोत्तमाधममध्यमाः ॥
- न तेष्वस्ति युगावस्था क्षेत्रेण्येव तु सर्वशः ॥ ४९
- नाभेर्हि सर्गं वक्ष्यामि हिमाहे तन्निर्वाणत । नाभिस्त्वज्रायःपुत्रं मरुदेणां महाद्युतिः ॥
- भ्रूवभं पाथिवश्रेष्ठं सर्वक्षभस्त्र पूर्वजम् ॥ ५०
- ऋषभाद्धरतो जज्ञे रीरः पुत्रशायग्रजः । सोऽभिषिन्प्यार्थं भानः पुत्रं प्र ब्राह्मणमासितः ॥ ५१
- हिमाहं दक्षिणं वर्षं भरताय न्यवेदयेत् । तस्मात्तद्धारतं वर्षं तस्य नाज्जा विदुर्बुधाः ॥ ५२
- भरतस्याऽऽत्मजो विद्वान्सुमतिर्नाम धार्मिकः । बभूव तस्मिन्तद्राज्यं भरतः संन्ययोजयत् ॥
- पुत्रसंक्रामितश्रीको वनं राजा त्रिवेश सैः ॥ ५३
- तैजसस्तत्सुतश्चापि भजापतिरभिजर्जि । तैजसस्याऽऽत्मजो विद्वानिन्द्रद्युम्न इति श्रुतः ॥ ५४
- परमेष्ठा सुनस्पाथ निधने तस्य शोभनः । प्रतीहाराः कुले तस्य नाज्जा जज्ञे तदन्वयात् ॥
- प्रतिहर्तेति विख्यातो जज्ञे तस्यापि धीमतः ॥ ५५
- जज्ञेता प्रतिहर्तुस्तु भुवस्तस्य सुतः । मृतः । जह्नीथस्तस्य पुत्रोऽभ्रार्थिः । विष्वापि तत्सुतः ॥ ५६
- भ्रैरवेस्तु विभुः पुत्रः पृथुस्तस्य सुतो मतः । पृथोश्चापि सुतो नक्तो नक्तस्यापि गैयः स्मृतः ॥
- गैयस्य तु नरः पुत्रो नरस्यापि सुतो विराट् । विराट्सुतो महारीयो धीमांस्तस्य सुतोऽभवत् ॥
- धीमतश्च महान्पुत्रो महत्तश्चापि भौवनः । भौवनस्य सुतस्त्वष्टा भरिजस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ५७
- भरिजस्य रजः पुत्रः शशजिद्रजमो मयः । तस्य पुत्रशतं तन्नामीन्द्राज नः सर्व एव ते ॥ ६०
- विश्वर्ध्धोनिष्प्रधाना येस्तैरिमा वर्धिताः भजाः । तैरिदं भारतं वर्षं (*मर्षस्त्वष्टं कृतं पुरा ॥
- तेषां वंशप्रसूतैस्तु भुक्तैर्भारती घग् । कुनव्रतादियुक्तानि युगाख्यान्येकममनिः ॥ ६२
- येऽतीतास्तर्पुणैः प्रमर्ष राजानस्ते तदन्वयाः । स्वायम्भुवेऽन्तरे पूर्वं शतशोऽथ सदस्रशः ॥ ६३

* घमुदिहान्तर्गमनप्रत्यो ड पुनक्ते नन्ति ।

१ रा. 'माद' तु । २ रा. घ. 'स हिरण्य' । ३ म. ड. 'हवातो' । ४ रा. घ. ड. 'इत्या सप्तद्वीपा निवेशिताः' ।
 ५ रा. घ. 'लुतिम्' । ६ रा. घ. ड. 'यैः ऋषयः पु' । ७ क. स. 'तेजस्तु सुत' । ८ क. 'तु' । ९ रा. 'तथापि' । १० क. घ. 'हार्क' । ११ रा. ड. 'हर्तु' । १२ रा. ग. ड. 'प्रस्तावि' । घ. 'प्रस्तापना' । १३ रा. ग. ड. 'प्रस्तावे' । १४ ड. गजः । १५ ड. गजस्य । १६ घ. भरत' । १७ घ. भरजस्य । १८ घ. ज्यातिप्रपादने धीरि ।
 १९ रा. ग. 'पद्मीमहिनिर्जम्' । ते । घ. 'पद्मीमहिनिर्जम्' । से ।

एष स्वायंभुवः सर्गो येनेदं पूरितं जगत् । ऋषिभिर्देवतैश्चापि पितृगन्धर्वराक्षसैः ॥ ६४
यक्षभूतपिशाचैश्च मनुष्यमृगपक्षिभिः । तेषां सृष्टिरिधं लोकं युगैः सदैव विवर्तते ॥ ६५

इति श्रीमद्भागुराणे वायुप्रोक्ते स्वायम्भुववंशानुगीतेन नाम त्रयविंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२६४०

अथ चतुर्विंशोऽध्यायः ।

अम्बूद्वीपवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

एवं प्रजासंनिवेशं श्रुत्वा च ऋषिपुंगवः । प्रपञ्च निपुणः सूरं पृथिव्यायामविस्तरौ ॥ १
कति द्वीपाः समुद्रा वा पर्वताश्च कति प्रभो । कियन्ति चैव वर्षाणि तेषु नद्यश्च काः स्मृताः ॥
महाभूतप्रमाणं च लोकालोकौ तथैव च । पर्यायपरिमाण्यं च गतिश्चन्द्रार्कयोस्तथा ॥
[* एतत्प्रवृत्ति नः सर्वं विस्तरेण यथा तथा ॥ ३

सुत उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि पृथिव्यायामविस्तरम् । संख्यां चैव समुद्राणां द्वीपानां चैव विस्तरम् ॥
यावन्ति चैव वर्षाणि तेषु नद्यश्च याः स्मृताः । महाभूतप्रमाणं च लोकालोकौ तथैव च ॥
पर्यायपरिमाण्यं च गतिश्चन्द्रार्कयोस्तथा ॥ ५

द्वीपभेदसहस्राणि सप्तस्यन्तर्गतानि वै । न शक्यन्ते प्रमाणेन वक्तुं वर्षशतैरपि ॥ ६
सप्तद्वीपं तु वक्ष्यामि चन्द्रार्दित्यग्रहैः सह । येषां मनुष्यास्त्वेकैः प्रमाणानि प्रचक्षते ॥ ७
अचिन्त्याः खलु ये भावा न तांस्तर्केण भावयेत् । प्रकृतिभ्यः परं यच्च तन्निर्णयं च प्रवक्ष्यामि ते
नववर्षं प्रवक्ष्यामि जम्बूद्वीपं यथा तथा । विस्तरान्मण्डलाच्चैव योननैस्तन्निर्वाचत ॥ ९
शतमेकं सहस्राणां योजनानां प्रमाणतः । नानाजनपद्माकीर्णैः पुरैश्च विविधैः शुभैः ॥ १०
सिद्धचारणगन्धर्वपर्वतैरुपशोभितम् । सर्वधातुनिबद्धं च शिलाजालसमुद्भवैः ॥

पर्वतप्रभाभिश्च नदीभिः पर्वतैस्तथा ॥ ११

जम्बूद्वीपः पृथुः श्रीमान्सर्वतः परिवारितः । नवभिश्चाऽऽवृतः सर्वैर्भुवनैर्भूतभावनैः ॥
(+ लावणेन समुद्रेण सर्वतः परिवारितः ॥) १२

जम्बूद्वीपस्य विस्तारात्समेन तु गर्भतनः । प्रागायताः सुपुत्राणाः पंक्तिरे वर्षपर्वताः ॥ १३

अवगाढा उभयतः समुद्रौ पूर्वपश्चिमौ ॥ १४

हिमपायथ हिमवान्हेमकुटश्च हेमवान् । तरुणादित्यवर्णाभौ हैरण्यो निपथः स्मृतः ॥ १५

चानुवर्णस्तु सावर्णा मेरुश्चोन्नतमः स्मृतः । शुभाकृतिप्रमाणश्च चतुरस्रः समुच्छिन्नः ॥ १६

नानावर्णस्तु पार्वेषु प्रजापतिगुणान्वितः । नाभिवन्धनसंभूतो ब्रह्मणोऽप्यक्तजन्मनः ॥ १७

* भूतयुहात्तर्जनमन्थो य. एतत्के नास्ति । + इदमर्थं नास्ति स य. पुस्तकयोः ।

१ य. 'द निव' । २ य. ग. क. 'त्वा वै' । ३ य. 'या यो' । ४ य. 'या यो' । ५ य. 'या यो' । ६ य. 'या यो' । ७ य. 'या यो' । ८ य. 'या यो' । ९ य. 'या यो' । १० य. 'या यो' । ११ य. 'या यो' । १२ य. 'या यो' । १३ य. 'या यो' । १४ य. 'या यो' । १५ य. 'या यो' । १६ य. 'या यो' । १७ य. 'या यो' ।

१ य. 'या यो' । २ य. ग. क. 'त्वा वै' । ३ य. 'या यो' । ४ य. 'या यो' । ५ य. 'या यो' । ६ य. 'या यो' । ७ य. 'या यो' । ८ य. 'या यो' । ९ य. 'या यो' । १० य. 'या यो' । ११ य. 'या यो' । १२ य. 'या यो' । १३ य. 'या यो' । १४ य. 'या यो' । १५ य. 'या यो' । १६ य. 'या यो' । १७ य. 'या यो' ।

१ य. 'या यो' । २ य. ग. क. 'त्वा वै' । ३ य. 'या यो' । ४ य. 'या यो' । ५ य. 'या यो' । ६ य. 'या यो' । ७ य. 'या यो' । ८ य. 'या यो' । ९ य. 'या यो' । १० य. 'या यो' । ११ य. 'या यो' । १२ य. 'या यो' । १३ य. 'या यो' । १४ य. 'या यो' । १५ य. 'या यो' । १६ य. 'या यो' । १७ य. 'या यो' ।

• (जम्बूद्वीपवर्णनम्)

पूर्वतः श्वेतवर्णोऽसौ ब्राह्मण्यं तस्य तेन तत् । पीतश्च दक्षिणेनासौ तेन वैश्यत्वमिष्यते ॥ १७

भृङ्गवन्ननिभयासौ पश्विमेन-मर्धवलः । तेनास्य शूद्रता दृष्टा मेरोर्नानार्थकारणात् ॥ १८

पादवृक्षमुत्तरतस्तस्य रक्तवर्णं स्वभावतः । तेनास्य क्षत्रता च स्वादिति वर्णाः प्रकीर्तिताः ॥

व्यक्तः स्वभावतः भोक्तो वर्णतः परिमाणतः ॥ १८

नीलश्च वैदूर्यमयः श्वेतशूद्रो हिरण्यमयः । मयूरवर्धवर्णस्तु शातकौम्भस्तु शूद्रवान् ॥ २०

एते पर्वतराजानः सिद्धचारणसेविताः । तेषामन्तराविष्कम्भो नवसाहस्र उच्यते ॥ २१

मध्ये विवलादृतं यस्तु महामेरोः समन्ततः । नवैव तु सहस्राणि विस्तीर्णः पर्वतस्तु सः ॥

मध्ये तस्य महामेरोर्निर्गम इव पावकः ॥ २२

वेद्यर्थं दक्षिणं मेरोरुत्तरार्थं तथोत्तरम् । वर्षाणि यानि सप्तात्र तेषां ये वर्षपर्वताः ॥

द्वे द्वे सहस्रे विस्तीर्णा योजनानि समुच्छ्रयात् ॥ २३

जम्बूद्वीपस्य विस्तारात्तेषामाश्रय उच्यते । योजनानां सहस्राणि शते द्वे मध्यमौ गिरी ॥ २४

नीलश्च निपथश्चैव ताभ्यां हीनोस्तु चेऽपरे । श्वेतश्च हेमकूटश्च हिमवाञ्चशृङ्गवांश्च यः ॥ २५

नवतिर्द्विवर्षातिर्द्वा सहस्राण्यायनास्तु ये । तेषां मध्ये जनपदास्थानि वर्षाणि सप्त वै ॥ २६

संपातविषमैस्तैस्तु पर्वतैरावृतानि च । संततानि नदीभेदैरगम्यानि परस्परम् ॥

वसन्ति तेषु सत्त्वानि नानाजातीनि भागशः ॥ २७

इदं हेमवतं वर्षं भारतं नाम विश्रुतम् । हेमकूटं परं तस्मान्नाम्ना किंपुरुषं स्मृतम् ॥ २८

नैपथ्यं हेमकूटं तु हरिवर्षं तदुच्यते । हरिवर्षात्परं चैव मेरोश्च तद्विलाहृतम् ॥ २९

इलाहृतप(तात्पर्यं) नील रम्यकं नाम विश्रुतम् । रम्यात्परतरं श्वेतं विश्रुतं तद्विरण्मयम् ॥

हिरण्यमयात्परं चापि शृङ्गवांस्तु कुरु स्मृतम् ॥ ३०

धनुःसंस्थे च विज्ञेये द्वे वर्षे दक्षिणोत्तरे । दीर्घाणि तत्र चत्वारि मध्यमं तद्विलाहृतम् ॥ ३१

अर्वाकृष निपथम्याश्च वेद्यर्थं दक्षिणं स्मृतम् । परं नीलवतो यश्च वेद्यर्थं तु तदुत्तरम् ॥

वेद्यर्थं दक्षिणे ग्रीणि वर्षाणि ग्रीणि चोत्तरे ॥ ३२

तयोर्मध्ये तु विज्ञेयं मेरुमध्यमिळावृतम् । दक्षिणेन तु नीलस्य निपथम्योत्तरेण तु ॥ ३३

उद्गायतो महाभूलो माल्यवाक्षाम पर्वतः । योजनानां सहस्रोऽहुरानीलनिपथः यतः ॥

[*आयामनश्चतुर्विंशत्सहस्राणि प्रकीर्तितः ॥ ३४

तस्य मतोऽस्या मिथुनः पर्वतो गन्धमादनः । आर्योपादय विस्तारान्माल्यवाक्षिणि विश्रुतः] ॥

परिमण्डलगेर्मध्ये मेरुरुत्तमपर्वतः । चतुर्वर्णः सुमीषणश्चतुरस्रः समुच्छ्रयाः ॥

अव्यक्ता धातवः सैव समुत्पन्ना जलदयः ॥ ३६

अव्यक्तात्पृथिवीपथं मेरुपर्वतकर्णरुम् । चतुष्पथं समुत्पन्नं व्यक्तं पञ्चगुणं गच्छ ॥ ३७

* धनुःशिरान्तर्गतमन्वः स, पुनर्नो नास्ति ।

१ रा. ग. 'शिवलः' । २ ग. 'वर्दुष' । ३ ग. ग. द. 'भोः' सव । ४ ग. 'मिथुन' । ५ ग. ग. 'नाथ ये' । ६ ग. ग. य. द. 'ते । ७ ग. च । मतिं ता' । ८ ग. ग. द. 'हम ह कु' । ९ क. 'वर्ष द' । १० ग. 'यानप विस्तार म' । ११ ग. ग. द. 'मेरोऽह' । १२ ग. ग. द. 'मरीः' । १३ ग. द. 'ता गृध' । १४ ग. 'मिथुन' ।

ततः सर्वाः समुत्पन्ना वृत्तयो द्विजस्य ततः । नैऋतस्यार्जितैः पुण्यैर्विविधैः प्रागुपार्जितैः ॥ ३८
 कृतात्मभिर्विनीतात्मा महात्मा पुरुषोत्तमः । महादेवो महायोगी जगज्ज्येष्ठो महेश्वरः ॥
 सर्वलोकगतोऽन्तो ह्यमूर्तित्वादजायत ॥ ३९
 न तस्य प्राकृता मूर्तिर्मासमेदोस्थिसंभवा । योगाच्चैश्वरत्वाच्च सर्वात्मा(त्म)गत एव सं ॥ ४०
 तन्निमित्तं समुत्पन्नं लोकद्वयं मनाननम् । कल्पशेषस्य तस्याऽऽदौ कालस्य गतिरीदृशी ॥ ४१
 तस्मिन्नेव समुत्पन्नो देवदेवर्ष्यमुखः । प्रजापतिपतिर्ब्रह्मा ईशानो जगतः प्रभुः ॥ ४२
 तस्य बीजनिर्गो हि पुष्कस्य यथार्यवत् । कृत्स्नः प्रजानिसर्गेण विस्तरेणेह कथ्यते ॥ ४३
 यद्वर्णं वैष्णवं कार्यं ततस्तस्माभिर्नोऽभवत् । पञ्चाक्षरं समुत्पन्ना पृथिवी सवनद्रुमा ॥ ४४
 तदस्य लोकपद्मस्य विस्तरेण प्रकाशितम् । वर्णमानं विभागैः क्रमशः शृणुत द्विजाः ॥ ४५
 महाद्वीपास्तु विरुद्राताश्चत्वारः पञ्चसंस्थिताः । ततः कर्णिकमंस्थानो मेरुर्नाम महोदधः ॥ ४६
 नानार्धर्णेषु पार्श्वेषु पूर्वतः श्वेत उच्यते । पीतं तु दक्षिणं तस्य शृङ्गं कृष्णं तथाऽपरम् ॥ ४७
 उत्तरं तस्य रक्तं वै शोभिर्वर्णसमन्वितम् । मेरुस्तु शोभते शुभ्रा राजवत्स तु धिष्ठिताः ॥ ४८
 तरुणादित्यवर्णाभो विधूम इव पावकः । चतुरशीतिसाहस्र ऊर्ध्वसेधेन प्रकीर्तितः ॥ ४९
 प्रविष्टः षोडशाधस्ताद्विस्वतस्तवदेव तु । स शरावर्त्तितः पूर्वं द्वाविंशन्मूर्ध्नि विस्वतः ॥ ५०
 विस्ताराङ्गिगणश्चाम्य परिणादः समन्ततः । [अपण्णनेन दमाणेन ज्येष्ठेऽर्थे तु तदिष्यते ॥ ५१
 चत्वारिंशत्सहस्राणि योजनानां+] समन्ततः । अष्टाभिरधिकानि स्युःरूपसे मानं प्रकीर्तितम् ॥
 चतुस्त्रेण मानेन परिणादः समन्ततः ।] चतुःषष्टिः सहस्राणि योजनानां] विधीयते ॥ ५३
 स पर्वतो महाविन्दव्यो दिव्यौषधिसमन्वितः । भुवनैरावृतः सर्वो जातरूपमयैः शुभैः ॥ ५४
 तत्र देवगणाः सर्वे गन्धर्वोरगराक्षसाः । शैलरंजि प्रदृश्यन्ते शुभाश्चाप्सरसां गणाः ॥ ५५
 रा तु मेरुः परिवृतो भुवनैर्भूतमार्बेनः । चम्पारो यस्य देशा वै नानापाद्वैष्ण्वधिष्ठिताः ॥ ५६
 भद्रादयो भरतश्चैव केतुमालश्च पश्चिमः । उत्तराः कुम्भश्चैव कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ५७
 कर्णिका तस्य पश्चिम्य समन्तात्परिमण्डला । योजनानां सहस्राणि नवतिः पद्मकीर्तिताः ॥
 चत्वारश्चाप्यशीतिश्च अन्तरा(र)न्तराधिष्ठिताः ॥ ५८
 विज्ञानं च मह्यं हि योजनानां परमाणुम् । तस्य केदारजालानि विष्णोर्णानि समन्ततः ॥ ५९

(अमृतोपनिषत्)

यद्यद्यस्य हि यत्पादस्य पर्वताधिपतेर्नभिः । तत्तदेवास्य वेदार्मा ब्रह्मैव वेदं कृत्स्नशः ॥	६४
मणिरत्नमयं चित्रं नानावर्णप्रभायुतम् । अनेकवर्णनिचयं सौवर्णमरुणम् ॥	६५
कान्तं सहस्रपर्वणं सहस्रोदकचन्द्रम् । सहस्रशतपत्रं तं विद्धि मेरुं नगोत्तमम् ॥	६६
मणिरत्नापिनस्तम्भैर्धणिचित्रितवेदिकैः । सुवर्णमणिचित्राङ्गं तथा विद्रुमतोरणैः ॥	६७
विमानपानैः श्रीमद्भिः शतसंख्यैर्दिवौकसाम् । प्रभादीरितरप्यन्तं मेरुं पर्वणि पर्वणि ॥	६८
तस्य पर्वसहस्रेऽस्मिन्नानाश्रयविभूषिते । सर्वदेवनिकायानि संनिविष्टान्यनेकशः ॥	६९
तमावसचोर्व्वतले देवदेवश्चतुर्मुखः । ब्रह्मा ब्रह्मविदां श्रेष्ठो वरिष्ठस्त्रिदिवौकसाम् ॥	७०
महाभुवनसंपूर्णः सर्वैः कार्यफलमयैः । गर्हापुरसहस्रैस्तं दिङ्मनेकसमाकुलम् ॥	७१
तत्र ब्रह्मसभा रम्या ब्रह्मापिगणनेविता । नाञ्जा मनोवती नाम सर्वलोकेषु विभ्रुता ॥	७२
तत्रेशानस्य देवस्य सहस्रादित्यवर्चमम् । महाविमानसंस्थस्य महिम्ना वर्तते सदा ॥	७३
तत्र सर्पिगणा देवाश्चतुर्वक्त्रस्य ते तदा । तदेव तेजसां राशिर्देवानां तत्र कीर्त्यते ॥	७४
तत्राऽऽस्ते श्रीपतिः श्रीमानसहस्राक्षः पुरंदरः । उपास्यमानस्त्रिदशैर्महायोगैः सुरार्पिभिः ॥	७५
तत्र लोकपतेः स्थानमादित्यस्यवर्चमम् । महेन्द्रस्य महाराज्ञः सर्वसिद्धैर्ममस्कृतम् ॥	७६
तस्मिन्द्रलोकं लोकस्य ऋद्ध्या परमया युतम् । दीप्यते त्वपरश्रेष्ठेस्त्रिदिशोनित्यसेवितम् ॥	७७
द्वितीयेऽप्यन्तरतटे वैदिश्ये पूर्वदक्षिणे । नानाधातुशतैश्चित्रैः सुरम्यमतितेजसम् ॥	७८
नैकरत्नाधिततलमनेकस्तम्भसंयुतम् । जाम्बूनकृतोद्यानं नानारत्नसुवैदिकम् ॥	७९
कूटागारैर्दिनिक्षिप्तमनेकैर्यवनोत्तमैः । महाविमानं मयितं भास्वरं जातवेदसम् ॥	८०
सा हि तेजोवती नाम हुताक्षस्य महासभा । साशाक्षत्र सुरश्रेष्ठः सर्वदेवमुखोऽनलः ॥	८१
शिखाशतसहस्राढ्यां ज्वालामाली विभावसुः । स्नूपते हूयते चैव तत्र सर्पिगणैः सुरैः ॥	८२
अधिदैवकृतं विमैर्विशेषः स तु उच्यते । सविभागं च तेजश्च सर्व ए(मे)व न संशयः ॥	८३
भोगान्तरमनुमास एकतेजोविभुः स्मृतः । पृथक्त्वं च हि युक्त्या तु कार्यकारणमिश्रितम् ॥	८४
तस्मिन् लोकलोकैस्त्वर्द्धायेस्तत्पराकर्मैः । महात्मभिर्महासिद्धैर्महाभार्गैर्ममस्कृतैर्धुम् ॥	८५
तृतीयेऽप्यन्तरतटे एवमेव महासभा । वैवस्वतस्य विज्ञेया लोके ख्याता सुसंपदा ॥	८६
तथा चतुर्थदिग्दक्षे नैर्ऋत्याधिपतेः सभा । नाञ्जा कृष्णाङ्गना नाम विरूपाक्षस्य धीमतः ॥	८७
पञ्चमंऽप्यन्तरतटे एवमेव महासभा । वैवस्वतस्य विज्ञेया नाञ्जा शुभवती संती ॥	८८
छन्दसाधिपतेः ख्याता वरुणस्य महात्मनः ॥	
षोडशे तथा देशे षष्ठेऽन्तरतटे शिव । वायोगेन्द्रवती नाम सभा सर्वगुणोच्चरा ॥	८९
सप्तमंऽप्यन्तरतटे नक्षत्राधिपतेः सभा । नाञ्जा महोदया नाम शुद्धवैदूर्यं वेदिका ॥	९०
तथाऽष्टमेऽन्तरतटे ईशानस्य महात्मनः । यक्षोत्तरी नाम सभा तप्तकाञ्चनसुषभा ॥	९१

१ ख. रणम् । वि० १२ ख. ग. ड. 'यन्तो मरुः प' । ३ ख. ग. ड. 'पिता । घं । ४ ख. सर्वेश्वरगुणे
 सरैः । मं । ५ घ. ड. 'मगुणोत्तरी । मं । ६ क. 'हामुर' । ७ क. 'मान गत्याप्य म' । ८ ख. 'वैवस्वतस्य
 तदे' । ९ ख. घ. 'शिवस' । ग. ड. 'प्राज' । घं । १० क. भास्वर । ११ क. 'तेजोभु' । १२ क. 'व सगुरार्पिण्य' ।
 नः । मं । १३ ख. घ. 'धिदेव' । १४ क. घ. 'ग तेजस्य एव ए' । १५ ख. म. 'द्विती' । १६ ख. ग. घ. भा ।
 १७ ग. ड. 'महोदया' । १८ ख. ड. 'शुद्ध' ।

(उम्बुद्गीपवर्णनम्)

महाविमानान्येतानि दिक्ष्वष्टासु शुभानि हि । अष्टानां देवमुख्यानामिन्द्रादीनां महात्मनाम् ॥९२॥

ऋषिभिर्देवगन्धर्वैरप्सरसोभिर्महार्णवैः । सेवितानि महाभागैरुपस्थानगतैः सदा ॥ १३

नाकपृष्ठं दिवं स्वर्गमिति यैः परिपठ्यते । वेदवेदाङ्गविद्भिर्हि शब्दैः पर्यायवाचकैः ॥ ९४

तदेतत्सर्वदेवानामधिवासे कृणात्मनाम् । देवलोको गिरौ तस्मिन्सर्वश्रुतिषु गीयते ॥ ९६

नियमैर्विविधैर्षर्द्धैर्वह्निभिर्नियतात्मभिः । पुष्पैरन्यैश्च विविधैर्नकजातिस्रताजितैः ॥

प्राप्नोति देवलोकं तं स स्वर्ग इति चोच्यते ॥ ९६

इति श्रीमहापराणे वायुप्रोक्ते जम्बूद्वीपवर्णन नाम चतुर्विंशोऽध्याय ॥ ३४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२७ः६

अथ पञ्चनिशोऽध्यायः ।

जम्बूद्वीपवर्णनम् ।

सूत उवाच—

यत्तद्वै कणिकामूलमिति वै संपकीर्तितम् । तद्योजनसहस्राणां सप्ततीनामथः स्मृतम् ॥ १

षत्वारिंशत्तथाऽष्टौ च सहस्राण्यत्र मण्डलम् । शैलैराजावृतं रम्यं मेरुमूलगिति श्रुतिः ॥ २

तेषां गिरिसहस्राणामनेकेषु महोच्छिताः । दिक्षु सर्वासु पर्यन्तैर्मर्यादाः पर्वताः स्मृताः ॥ ३

निकुञ्जकन्दरनदीगहानिर्भरशोभिताः । बहूपासादककैस्तदर्थं कुम्भपुञ्जव्रतैः ॥ ४

नितम्बपुष्पमालाधैः सानुभिर्धानुर्मण्डितैः । शिखरैर्हेमकपिलैर्नकमस्रवणादृतैः ॥

शोभिता गिरयः सर्वे पटं रत्नसमापितैः ॥ ५

विहंगशतसंपर्पः कञ्चौनपमैरपि । सिंहशार्दूलशरभैर्नकञ्चामरवारणैः ॥

नानावर्णाकृतिधरैः मेखिता विविधैर्नगैः ॥

ॐ सावहारिकृष्णाङ्गैकैकं दशपर्वतम् । वाह्याभ्यन्तरा ये च त्रिवाहास्त समाः स्मृताः ॥ ७

जठरो देवकूटश्च पूर्वस्यां दिशि पर्यतौ । तौ दक्षिणोत्तरायामावानीलनिपधायतौ ॥ ८

कैलासो हिमवांश्च दक्षिणोत्तरपर्वतौ । पूर्णपश्चायतावतावर्णवान्तव्यवस्थितौ ॥ ९

योऽसौ मेखर्दिजश्रेष्ठाः प्राग्नुः कनकपर्वतः । विष्कम्भं तस्य वक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ १०

महापादास्तु चत्वारो भेरोरथ चतुर्दिशम् । यधृतृत्वाच्च चलति समद्रीपवती मही ॥ ११

दशयोजनसाहस्र आगमस्तेषु पठ्यते । देवगन्धर्वयक्षाणां नानारत्नोपशोभिताः ॥

नैकनिर्भुखप्राप्त्या रम्यकन्दरनिर्भिताः ॥ १२

नितम्बपुष्पादिभ्यः शाभिताथितसानवः । मनःशिल्पादरीभिश्च हरितालतल्लेख्यता ॥ १३

सुवर्णमणिनिष्ठाभगुदाभिश्च समन्ततः । मुद्गहिरुलरुपरग्यः कश्चिन्ध्यातुमण्डितः ॥ १४

१ ख. घ. ड. 'देव सौ' । २ ग. घ. ड. 'जाग' । ३ व. य. 'लेवि मि' । ४ रा. ग. घ. ड. 'मर्ममति-
विषये' । ५ ग. ड. 'लनागवु' । ६ ख. घ. ड. 'यादाव' । ७ रा. घ. ड. 'प्यसालभेदे गा' । ८ रा. 'मण्डले । शि'
९ ख. व. ड. 'बैष्टे' । १० ख. 'गुपे' । ११ घ. ड. 'दयामर्णे' । १२ घ. 'प्रेमने । म' । १३ घ. ड. 'सप्तशतवि-
क्रो' । १४ ग. घ. ड. 'सौवर्ण्यम न च' । १५ ख. घ. य. 'वैचरिषा नानारत्नविभूषिता' । १६ ग. प. ड. 'कालवि-
क्रो' । १७ ख. घ. व. 'वाजने' ।

जम्बूद्वीपवर्णनम्)

- वरकाश्चनचित्रैश्च प्रवालैः समलंकृताः । रुचिराः शतपर्वाणाः सिद्धवासा मुदन्विताः ॥
 महाविमानैः श्रीमद्भिः समन्तात्परिदीपिताः ॥ १५
 पूर्वेण मन्दरो नाम दक्षिणे मन्धमादनः । विपुलः पश्चिमे पार्श्वे सुपार्श्वोत्तरे स्मृतः ॥ १६
 तेषां सहस्रगङ्गेषु चञ्चलैर्दूरवेदिकाः । शाखासहस्रकालताः समूलाः सुप्रतिष्ठिताः ॥ १७
 स्निग्धैर्नालैर्धनैः पर्णैः संच्छन्नविविधाश्रयाः । अनेकैर्भोजनोत्सेधाः सदा पुष्पफलोपगाः ॥
 यक्षमन्धर्वसेन्याश्च सेविताः सिद्धचारणैः । महावृक्षाः समुत्पन्नाश्चत्वारो दीपकेतवः ॥ १८
 मन्दरस्य गिरेः शृङ्गे महावृक्षः स केतुराट् । आलम्ब्यशाखाशिखरः कन्दरश्चैव पादपः ॥ २०
 महाकुम्भप्रमाणैस्तु पुष्पैर्विकचकेसरैः । महागन्धैर्मनोर्झैश्च शोभितः सर्वकालजैः ॥ २१
 सहस्रमधिकं सोऽयं गन्धेनाऽऽपूर्येन्दियः । भोजनानां सयन्नाहं मन्दप्रालम्बजीवितः ॥ २२
 वरकेतुरेष प्रथितो भद्राश्वो नाम यो द्विजाः । यत्र साक्षाद्दृष्टीकेशः सिद्धसर्वैर्गृहीयते ॥ २३
 तस्य रुद्रकदम्बस्य तदा श्वेतहरो हरिः । प्राप्तवानमरार्थं तृष्टः स तत्र सहितः पुरा ॥ २४
 तेन चाऽऽलोकितं सर्वं द्वीपं द्विपदानयकाः । यस्य नाम्ना समाख्यातो भद्राश्वो नाम नामतः ॥
 दक्षिणस्यापि शैलस्य शिखरे देवसेविता । जम्बूः सदा पुष्पफला सदा माल्योपशोभिता ॥ २६
 महामूलैर्बहास्कन्धैः स्निग्धवर्णैर्विष्पृषिता । नरैः सदापुष्पफलैः शाखाभिश्चोपशोभिता ॥ २७
 तस्या ह्यतिप्रमाणानि स्वादूनि च मृदूनि च । फलान्यमृतकल्पानि पतन्ति गिरिर्मूर्धनि ॥ २८
 तस्माद्गिरिचरप्रस्थोऽप्युनः प्रसन्दवाहिनी । नदी जम्बूनदी नाम प्रवृत्ता मधुवाहिनी ॥ २९
 तत्र जम्बूनदं नाम सुवर्णं ज्वलनप्रभम् । देवालंकारमगुलं जायते पापनाशनम् ॥ ३०
 देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः । तत्पिबन्त्यमृतमख्यं मधुं जम्बूरसस्रवम् ॥ ३१
 स केतुर्दक्षिणे द्वीपे जम्बूलाकेषु विद्युता । यस्या नाम्ना स विख्यातो जम्बूद्वीपः सनातनः ॥
 विपुलस्यापि शैलस्य पश्चिमस्य महावनः । जातः शृङ्गेऽतिसमहानश्वरश्चैव पादपः ॥ ३३
 विलम्बिवरमालाढ्यः सुवर्णपणिवेदिकः । महाचक्रान्यविद्योः नैकसत्त्वगुणालयः ॥ ३४
 कुम्भप्रमाणैः सुखैर्दः फलैः सर्वैर्कैः शुभैः । सकेतुः केतुमालानां देवगन्धर्वसेवितः ॥ ३५
 केतुमालेति च यथो तस्या नाम प्रकीर्तनम् । तन्निरोपत विप्रेन्द्रा निरुक्तं नाम कर्मनः ॥ ३६
 शीतान्दमथने पृच्छे दैत्यपक्षे पराजिते । महासमरमर्मद्वृक्षक्षोभविमर्दिता ॥ ३७
 सहस्रेण विदिता माला तस्य मुनान्विता । तस्य स्कन्धे ममामेतेत्या गन्धस्थस्य वनस्पतेः ॥
 सा तस्यैव महागन्ध्या गम्भानां सवेकार्णिकी । इत्यनेन सुमहाभागा विविर्धः सिद्धचारणैः ॥ ३९
 तस्य केतोः सर्वे माला देवदत्ता विराजते । परनेनेरिता दिव्ये वाति गन्धे मनोरमम् ॥ ४०
 ताभ्यां नामादिनो द्वीपः पार्श्वे बहुविधतरः । केतुमाल इति ख्यातो दिवि चेह च सर्वेशः ॥
 स्वपार्श्वस्योत्तरे चापि शृङ्गे जातो महाद्रुमः । न्यग्रोधो विपुलस्कन्धोऽनेन रूपोजनमण्डलः ॥ ४२

१ ग. 'देव्य' । २ प. 'तिः स्मृ' । ३ 'तिता मु' । ४ प. 'कन्नजो देवा मन्त्र' । ५ क. 'गिरि' । ६ ग. प. 'स्निग्ध' । ७ ग. प. 'श्रित' । ८ 'विदे' । ९ 'ता' । १० 'मे' । ११ 'स' । १२ 'स' । १३ 'स' । १४ 'स' । १५ 'स' । १६ 'स' । १७ 'स' । १८ 'स' । १९ 'स' । २० 'स' । २१ 'स' । २२ 'स' । २३ 'स' । २४ 'स' । २५ 'स' । २६ 'स' । २७ 'स' । २८ 'स' । २९ 'स' । ३० 'स' । ३१ 'स' । ३२ 'स' । ३३ 'स' । ३४ 'स' । ३५ 'स' । ३६ 'स' । ३७ 'स' । ३८ 'स' । ३९ 'स' । ४० 'स' । ४१ 'स' । ४२ 'स' ।

(भुवनविन्यास)

शीतान्तश्च कुमुजश्च सुवीरश्चाचलोत्तमः । विकटो मणिशीलश्च वृषभश्चाचलोत्तमः ॥	१८
महानीलोऽथ रुचकः सधिन्दुमन्दरस्तथा । वेणुमांश्च सुमेधश्च निपथो देवपर्वतः ॥	१९
इत्येते पर्वतवरो अन्ये च गिरयस्तथा । पूर्वेण मन्दरस्यैते सिद्धवासा उदाहृताः ॥	२०
सरसो मानसस्येह दक्षिणा ये महाचलाः । ये कीर्त्तिता मया ते वै नामतस्तान्निबोधत ॥	२१
शैलसिंशिलश्चापि शिशिरश्चाचलोत्तमः । कलिङ्गश्च पतङ्गश्च रुचकश्चैव सानुमान् ॥	२२
ताम्राम्बुश्च विशालश्च तथा श्वेतोदरो गिरिः । समूलो विषधाराश्च रत्नधाराश्च पर्वतः ॥	२३
एकशृङ्गो महामूलो गजशैलः पिशाचकः । पञ्चशैलोऽथ कैलासो हिमवांश्चाचलोत्तमः ॥	२४
इत्येते देवचरिता ह्युत्कृष्टाः पर्वतोत्तमाः । दिग्भागे दक्षिणे प्रोक्ता मेरोरमरवर्चसः ॥	२५
अपरेण सितोदस्य सरसो द्विजसज्जमा । उत्तमा ये महाशैलास्तान्मवक्ष्ये यथाक्रमम् ॥	२६
मुवसाः शिखिशैलश्च कालो वैद्यपर्वतः । कपिलः पिङ्गलोऽरुद्रः सुरसश्च महाचलः ॥	२७
कुमुदो मधुमांश्चैव अञ्जनो मुकुटस्तथा । कृष्णश्च पाण्डुरश्चैव सहस्रशिखरश्च ह ॥	२८
पारिजातश्च शैलेन्द्रसिङ्गश्चाचलोत्तमः । इत्येते पर्वतवरा दिग्भागे पश्चिमे स्मृताः ॥	२९
महाभद्रस्य सरस उत्तरेणार्पि श्रीमतः । ये मया पर्वताः प्रोक्तास्तान्वदिष्ये यथाक्रमम् ॥	३०
शङ्कुद्वयो महाशैलो वृषभो हंसपर्वतः । नागश्च कपिलश्चैव इन्द्रशैलश्च सानुमान् ॥	३१
नीलः कनकशृङ्गश्च शतशृङ्गश्च पर्वतः । पुष्पको मेघशैलश्च विराजश्चाचलोत्तमः ॥	३२
जावधिश्चैव शैलेन्द्र इत्येते उत्तराः स्मृताः ॥	३२
एतेषां शैलमुखयानामन्तरेषु यथाक्रमम् । स्थाल्योऽहन्तरद्रोणश्च सरांसि च निबोधत ॥	३३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासी नाम पट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२८१६

अथसप्तत्रिंशोऽध्यायः ।

• भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

शीतान्तस्याचलेन्द्रस्य कुमुजस्यान्तरेण तु । द्रोणो विहङ्गसमुष्टा नानासन्धनिपेविताः ॥	१
(* त्रियोजनशतायामा विस्तीर्णाः शतयोजनाः । सरसामलपानीपरम्पं तत्र सरोवरम् ॥	२
द्रोण्यायामप्रमाणस्तु पुण्डरीकैः सुगन्धिभिः) । सहस्रशतपत्रैर्हि महापद्मैरलंकृतम् ॥	३
महोरगैरभ्युपेतं + महाभोगैर्दुरासदैः । देवदानवगन्धर्वैरुपस्पृष्टं जलं शुभम् ॥	४
पुण्यं तच्छीसरो नाम प्रकाशं दिशि चेद च । मसन्नजलतपूर्णं शरभ्यं सर्वदेहिनाम् ॥	५

* धनुर्बिहान्तर्गतमन्यो ह. पुस्तके नास्ति । + महाभोगैरित्यारभ्य सप्तचत्वारिंशाध्यायस्योद्देशोक्त-
स्वप्नशायी नियमनीत्यन्तमन्य य. पुस्तके नास्ति ।१ प ह 'य समे । २ घ. शिखर । ३ घ. द 'प्राग्र' । ४ स ड 'वर्द्ध' । ५ द 'म । पर्वत' पिङ्गलो
२० । ६ य 'ल' पिङ्गलो ह । ७ क 'रियाग्र' । ८ द 'पि शीम' । ९ ग. 'स्य मुङ्कस्यो' । १० घ 'न च । दो' ।
११ य 'द्रोणावापत्र' । घ 'द्रोणावापत्र' । य. 'द्रोणाया' ।

(भुवनविन्यास)

तितान्तश्च कुमुदश्च सुवीरश्चाचलोत्तमः । विकटो मणिशैलश्च वृषभश्चाचलोत्तमः ॥	१८
हानीलोऽथ रुचकः सविन्दुर्मन्दरस्तथा । वेणुपार्थं सुमेधश्च निपथो देवपर्वतः ॥	१९
इत्येते पर्वतवरा अन्ये च गिरयस्तथा । पूर्वेण मन्दरस्यैते सिद्धवासा उदाहृताः ॥	२०
सरसो मानसस्येह दक्षिणा ये महाचलाः । ये कीर्तिता मया ते वै नामतस्तान्निबोधत ॥	२१
शैलश्चिखरश्चापि शिशिरश्चाचलोत्तमः । कलिद्वय पतङ्गश्च रुचकश्चैव सानुमान् ॥	२२
ताम्राम्बुश्च विशालश्च तथा श्वेतोदरो गिरिः । समूलो विषधारश्च रत्नधारश्च पर्वतः ॥	२३
एकशृङ्गो महामूलो गजशैलः पिशाचकः । पञ्चशैलोऽथ कैलासो हिमवाञ्छाचलोत्तमः ॥	२४
इत्येते देवचरिता सुकृष्टाः पर्वतोचमाः । दिग्भागे दक्षिणे प्रोक्ता मेरोरमरवर्चसः ॥	२५
अपरेण सितोदस्य सरसो द्विजसत्तमाः । उत्तमा ये महाशैलास्तान्मयक्ष्ये यथाक्रमम् ॥	२६
सुवसाः शिखिशैलश्च कालो वैदर्भपर्वतः । कपिलः पिङ्गलोऽरुद्रः सुरसश्च महाचलः ॥	२७
कुपुद्रो मधुपार्थिव अञ्जनो मुकुटस्तथा । कृष्णश्च पाण्डरश्चैव सहस्रशिखरश्च ह ॥	२८
पारिजातश्च शैलेन्द्रशिङ्गश्चाचलोत्तमः । इत्येते पर्वतवरा दिग्भागे पश्चिमे स्मृताः ॥	२९
महाभद्रस्य सरस उत्तरेणार्पि श्रीमतः । ये मया पर्वताः प्रोक्तास्तान्वदिष्ये यथाक्रमम् ॥	३०
शङ्खद्वयो महाशैलो वृषभो हंसपर्वतः । नागश्च कपिलश्चैव इन्द्रशैलश्च सानुमान् ॥	३१
नीलः कनकशृङ्गश्च शतशृङ्गश्च पर्वतः । पुष्पको मेघशैलश्च विराजश्चाचलोत्तमः ॥	३२
जातुधिश्चैव शैलेन्द्र इत्येते उत्तराः स्मृताः ॥	३३
एतेषां शैलमुख्यानामन्तरेषु यथाक्रमम् । स्थारयोऽहान्तरद्रोण्यश्च सरांसि च निबोधत ॥	३४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पट्विंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२८१६

अथसप्तविंशोऽध्यायः ।

. भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

शीतान्तस्याचलेन्द्रस्य कुमुदस्यान्तरेण तु । द्रोण्यां विहङ्गसमुद्रा नानासत्त्वनिपेत्रिताः ॥	१
(* त्रियोजनशतयाया विस्तीर्णाः शतयोजनाः । सरसामलपानीपरम्पं तत्र सरोवरम् ॥	२
द्रोण्यायामप्रमाणस्तु पुण्डरीकैः सुमन्विभिः) । सहस्रगतपर्वतैर्ह महामयैरलंकृतम् ॥	३
महोरगैरधुपितं + महाभोगैर्द्वारासदैः । देवदानवगन्धर्वैरुपस्पृष्टं जलं शुभम् ॥	४
पुण्यं तच्छीसरो नाम प्रकाशं दिवि चेह च । मसञ्जलसपूर्णं शरग्यं सर्वदेहिनाम् ॥	५

* अनुविहान्तर्गतग्रन्थो ह पुस्तके नास्ति । + महाभोगैरिवारभ्य सत्त्वत्वारिदाध्यायस्योदशश्लोक-
स्वमहापातो निवसतीत्यन्तग्रन्थः ख पुस्तके नास्ति ।* १ य द *य सम । २ य सितम् । ३ य द *वाग्रश्च । ४ ल द वैद्वै । ५ द *त । पर्वतं पित्रो
द । ६ य *ल पितरो द । ७ य *रिपायश्च । ८ द *पि क्षीम । ९ य *स्व मुक्तस्त्वो । १० य *न च । दो ।
११ य द्रोणाजाम् । य द्रोणवापम् । य द्रोणवा ।

- तत्र त्वेकं महापद्मे मध्ये पद्मवनस्य ह । कोटिपत्रप्रचारे तत्तरुणादित्यवर्चसम् ॥ ६
- नित्यं व्याकोशमजरं चाञ्चल्याच्चातिमण्डलम् । चारुकेशरजालाढ्यं मत्तपट्पटनादितम् ॥ ७
- तस्मिन्पद्मे भगवती साक्षाच्छ्रीनित्यमेव हि । लक्ष्म्याः पद्मं तदावासं सृष्टिमत्या न संशयः ॥ ८
- सरसस्तस्य पूर्वस्मिन्तीरे सिद्धनिपेधिते । सदा पुष्पफलं रम्यं तत्र विल्ववनं महत् ॥ ९
- शतयोजनविस्तीर्णं त्रियोजनशतायतम् । अर्धक्रोशोच्चशिखरैर्महावृक्षैः सहस्रशः ॥ १०
- शाखासहस्रकलितैर्महास्कन्धैः समाकुलम् । फलैः सुवर्णसंकाशैर्हरितैः पाण्डुरैस्तथा ॥ ११
- अमृतस्वादुसदशैर्भीरिमात्रैः सुगन्धिभिः । शीर्षमाणैः पतद्भिश्च कीर्णं भूमिर्निरन्तरा ॥ १२
- नाम्ना तच्छ्रीवनं नाम सर्वलोकेषु विश्रुतम् । गन्धर्वैः किन्नरैर्यक्षैर्महानागैश्च सेवितम् ॥ १३
- सिद्धैश्चैव समाकीर्णं नित्यं विल्वफलाशिभिः । विविधैर्भूतसंघैश्च नित्यमेव निपेधितम् ॥ १४
- तस्मिन्वने भगवती साक्षाच्छ्रीनित्यमेव हि । देवी संनिहिता तत्र सिद्धसंघैर्मस्कृता ॥ १५
- विकङ्कस्याचलेन्द्रस्य मणिशैलस्य चान्तरे । शतयोजनविस्तीर्णं त्रियोजनशतायतम् ॥ १६
- विपुलं चम्पकवनं सिद्धचारणसेवितम् । पुष्पलक्ष्म्यादृतं भाति ज्वलन्तमिव नित्यदा ॥ १७
- अर्धक्रोशोच्चशिखरैर्महास्कन्धैः पलाशिभिः । मकुलशाखाशिखरैः पिञ्जरं भाति तद्वनम् ॥ १८
- द्विबाहुपरिणाहैस्तैस्त्रिहस्तायामविस्तरैः । मनःशिलाचूर्णनिभैः पाण्डुकेशरशालिभिः ॥ १९
- पुष्पैर्मनोहरैर्व्याप्तं व्याकोशैर्गन्धशालिभिः । विराजते वनं सर्वं मत्तभ्रमरनादितम् ॥ २०
- तद्वनं दानवदैर्गन्धर्वैर्व्यस्रराक्षसैः । किन्नरैरुप्सरोभिश्च महानागैश्च सेवितम् ॥ २१
- तत्राऽऽश्रमं भगवतः कश्यपस्य प्रजापतेः । सिद्धसा-पगुणाकीर्णं नानाश्रुतिविभूषितम् ॥ २२
- महानीलकुमुजाभ्यामन्तरेऽप्यचलावध ॥ २३
- महानयाः सुखायास्तु तीरे सिद्धनिपेधिते । पञ्चान्नद्योजनायामं त्रिशयोजनाविस्तरम् ॥ २४
- रम्यं तालवनं तद्धि अर्धक्रोशोच्चमस्तकम् ॥ २५
- महामूलैर्महासारैः स्थिरैरविरलैः शुभैः । कुमुदाञ्जनसंस्थानैः परितृप्तैर्महाफलैः ॥ २६
- शृणुगन्धरसोपेतैरुपेतं सिद्धसेवितम् ॥ २७
- माहेन्द्रस्य द्विपेन्द्रस्य तत्र वास उदाहृतः । ऐरावतस्य भद्रस्य सर्वलोकेषु विश्रुतः ॥ २८
- वेणुमन्तस्य शैलस्य सुमेधस्योत्तरेण च । सहस्रयोजनायामं विस्तीर्णं शतयोजनम् ॥ २९
- वृक्षगुल्मलतागुच्छैः सर्ववीरुद्विरीरितम् । दुर्वाग्रस्तारमेवाथ सर्वसत्त्वविराजितम् ॥ ३०
- तथा निपधशैलस्य देवशैलस्य चोत्तरे । सहस्रयोजनायामा शतयोजनविस्तरा ॥ ३१
- सर्वा शैकशिला भूमिवृक्षवीरुद्विवाजिता । आप्लुता पादमात्रेण ह्युदकेन समन्ततः ॥ ३२
- इत्येता दान्तरद्रोणो नानाकाराः प्रकीर्तिताः । मेरोः पूर्वेण विभेन्द्रा यथावदनुपूर्वधः ॥ ३३

रति श्रीमहापुराणे याज्ञोल्के भुवनविन्यासे नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि दक्षिणां दिशपाश्रिताः । या द्रोण्यः सिद्धवरिताः शृणु ता ह्यनुपूर्वशः ॥ १
 शिगिरस्याचलेन्द्रस्य पतङ्गस्यान्तरेण च । श्लक्ष्णभूमिश्रिया युक्तं लतालिङ्गितपादपम् ॥ २
 पृथुसेषोच्चशिखरं पादपैरुपशोभितम् । उदुम्बरवनं रम्यं पक्षिसंघनिपेक्षितम् ॥ ३
 पर्कषिद्विमुसंकाशैर्मधुपूणैर्मनोरमैः । उच्चलितं तद्वनं याति महाकुम्भोपमैः फलैः ॥ ४
 तत्सिद्धपक्षगन्धर्वाः किनरा उरगास्तथा । विद्याधराश्च मुदिना उपजीवन्ति नित्यशः ॥ ५
 प्रसन्नस्वादुसलिलास्तत्र नद्यो बहूदकाः । सुरसामलनोपास्ताः सराणि च समन्ततः ॥ ६
 तत्राऽऽश्रमं भगवतः कर्मस्य प्रजापतेः । रम्यं सुरगणाकीर्णं सर्वतश्चित्रकाननम् ॥ ७
 समन्ताद्योजनजतं तद्वनं परिमण्डलम् ॥ ८
 ताम्रवर्णस्य शैलस्य पतङ्गस्यान्तरेण तु । शतयोजनविस्तीर्णं द्विभोजनश्रतायतम् ॥ ९
 तरुणादित्यसंकाशैः पुण्डरीकैः समन्ततः । सदस्रपत्रैर्निकर्षैर्हृदयसंरंकुतम् ॥ १०
 तथा भ्रमरसंलानैः शतपत्रैः सुगन्धिभिः । प्रफुल्लैः शोभितजलं रक्तनीलैर्महोत्पलैः ॥ ११
 सरोवरं महापुष्पं देवदानवसेवितम् । महोरगैरधुपितं नीलजालैर्बभूषितम् ॥ १२
 तस्य मध्ये जनपदो ह्यायतः शतयोजनः । त्रिशद्वयोजनविस्तीर्णो रक्तधातुविभूषितः ॥ १३
 तस्योपरि महोरध्या प्रांशुप्रकारतोरणा । नरनारीगणाकीर्णा स्फीता विभवविस्तरैः ॥ १४
 बलभीकृदनिर्घृष्टैर्मणिभक्तिविचित्रितैः । रत्नचित्रार्पिततलैः श्लक्ष्णचित्रोच्चरच्छदैः ॥ १५
 महाभवनमालाभिर्महाप्रांशुभिर्हृतमैः । विद्याधरपुरं तत्र शोभते आजपच्छपम् ॥ १६
 विद्याधरपतिस्तत्र पुत्रोऽयं तत्र विभ्रतः । चित्रवेषधरः हृत्पीठं महेन्द्रसदृशमुतिः ॥ १७
 दीप्तानां चित्रवेषाणां सूर्यप्रतिमतेजसाम् । विद्याधरसदस्याणामनेकेषां स राजराट् ॥ १८
 विशाखस्याचलेन्द्रस्य पतङ्गस्यान्तरेण च । सरसस्ताम्रवर्णस्य पूर्वं तीरे परिभ्रुतम् ॥ १९
 पञ्चपुलेर्षणैर्विद्धं मुशारां वर्णशोभितम् । सर्वकालफलं तत्र स्पीतं चाऽऽम्रैर्न मृदत् ॥ २०
 फलैः कनकसंकाशैर्महारवद्वैः सुगन्धिभिः । महाकुम्भप्रमाणैश्चतनुशतैः समन्ततः ॥ २१
 गन्धर्वकिनरा यक्षा नागा विद्याधरास्तथा । पिबन्त्याम्ररसं तत्र सुस्वादुं समुतोपपम् ॥ २२
 तथाऽऽम्ररसपीतामो मुदितानां महात्मनाम् । धूम्रान् हृत्पुष्पाणां नादास्सन्निभहावने ॥ २३
 समूलस्याचलेन्द्रस्य वसुधारस्य चान्तरे । समामरविषुण्डिद्या विद्वद्विषुण्डिभिरा ॥ २४
 विशयोजनविस्तीर्णा पञ्चाशयोजनायता । तत्र विस्वस्वर्णी विप्राः शुद्धानिघ्नफलद्रवाः ॥ २५
 सुस्वाद्वैविद्यमनिर्घैः फलैर्वर्णैर्महोपमैः । शीर्षमाणैर्विगीर्णैश्च प्रल्लिखतश्चमृचिताः ॥ २६
 मां स्थलीमपजीवन्ति यज्ञगन्धर्वकिनराः । मिद्धा नागाश्च वृक्षश्च निजं चित्रकलाशिवः ॥ २७
 अन्तरे वसुधारस्य रत्नधारस्य चान्तरे । त्रिभयोजनविस्तीर्णमायनं शतयोजनम् ॥ २८
 स्रग्गन्धं किञ्चकननं नित्यं पुष्पितपादपम् । पुष्पलक्ष्म्यायुजं भानि मदीप्तमिव सर्गतः ॥ २९

यस्य गन्धेन दिव्येन वास्यते परियण्डलम् । सप्रश्रं योजनशतं काननानि समन्ततः ॥ २९
 तत्सिद्धचारणगणैरुत्सराभिर्ध्वं सेवितम् । रम्यं तत्किंशुकवनं जलाशयविभूषितम् ॥ ३०
 तत्राऽऽदित्यस्य देवस्य दीप्तमायतनं महत् । मामे मासेऽवतरति तत्र सूर्यः प्रजापतिः ॥ ३१
 तत्र कालस्य कर्तारं सहस्रांशुं स्रोतचतमम् । सिद्धसंधा नमस्यन्ति सर्वलोकमस्कृतम् ॥ ३२
 पञ्चकूटस्य शैलस्य कैलासस्यान्तरेण तु । पद्मत्रिशश्रोजनायाम् विस्तीर्णं शतयोजनम् ॥ ३३
 क्षुद्रसत्त्वरैनाधृष्यं सर्वतो हंसपाण्डुरम् । दुष्पारं सर्वसत्त्वानां दुर्गमं लोमहर्षणम् ॥ ३४
 इत्येता ह्यन्तरद्रोण्यो दक्षिणे परिकीर्तिताः । यथानुपूर्वमखिलाः सिद्धसंधनिषेविताः ॥ ३५
 पश्चिमायां दिशि तथा येऽन्तरद्रोणिविस्तराः । तान्वर्णयमानास्तत्त्वेन शृणुनेमान्द्रिजोत्तमाः ॥ ३६
 अन्तराले गिरौ तस्मिन्सुवसःशिखिशैलयोः । समन्ताद्योजनशतमेकभूषं शिलातलम् ॥ ३७
 नित्यतमं महाघोरं दुःस्पर्शं रोमहर्षणम् । अगम्यं सर्वसत्त्वानामीश्वराणां सुदारुणम् ॥ ३८
 मध्ये तस्यां शिलास्थलयां त्रिशद्योजनमण्डलम् । ज्वालासहस्रकलिलं वह्निस्थानं सुदारुणम् ॥ ३९
 अनित्यनस्तत्र सदा ज्वालापालो विभावसुः । ज्वलत्येव सदा देवः शश्वत्तत्र हुताशनः ॥ ४०
 अधिदेवकृते योऽस्तावेष्टेर्भागो विधीयते । स तत्र ज्वलते नित्यं लोकसंवर्तकोऽनलः ॥ ४१
 अन्तरे शैलवरयोर्दोषां वाऽपि तयोः शुभाः । धातुलुङ्गस्थलीं तत्र ह्यायामादशयोजना ॥ ४२
 मधुगणजनसंस्थानैः सुरसैः कनकमयैः । फलैः परिणतैः सर्वा शोभिता सा महास्थली ॥ ४३
 तत्राऽऽश्रमं महागुण्यं सिद्धसंधनिषेवितम् । बृहस्पतेः ममदितं सर्वकामगुणैर्युतम् ॥ ४४
 तथैव शैलवरयोः कुमुदाञ्जनयोरपि । अन्तरे केमद्रोणिरेनेकायामयोजना ॥ ४५
 दिवाहुपरिणहैस्तैस्त्रिहस्तायतविस्तृतैः । चन्द्राशुवर्णैर्व्याकोशैर्मन्त्रपटपद्मनादितैः ॥ ४६
 मधुसर्पैरिजःपृक्तैर्महागन्धैर्मनोहरैः । शबलं तद्वनं भाति कुमुदैः सर्वकालजैः ॥ ४७
 तत्र विष्णोः सुरगुरोर्दीप्तिमायतनं महत् । प्रकाशं त्रिषु लोकेषु सर्वलोकमनस्कृतम् ॥ ४८
 अन्तरे शैलवरयोः कृष्णपाण्डुरयोरपि । त्रिशद्योजनविस्तीर्णं नवस्यायतयोजनम् ॥ ४९
 श्लक्ष्णमेककिलं देशं वृक्षनीलैर्दिवार्जितम् । सुस्रगादमचारं च निम्नोत्ततविवर्जितम् ॥ ५०
 मध्ये तु सरसस्तस्य रम्या तु स्थलपद्मिनी । सहस्रपत्रैर्व्याकोशैश्चन्द्रमयैरलंकृता ॥ ५१
 पुण्डरीकैर्महापद्मैर्विचित्रैर्गन्धशालाभिः । शतपत्रैश्च विकर्चैरुत्पलैर्नल्लपवृक्षैः ॥ ५२
 मन्दोत्कटैर्भुक्तैर्भ्रमरैश्च मन्दोत्कटैः । मृदुगतदकण्डानां किनराणां च निस्सर्गैः ॥ ५३
 उपगीतपद्मस्रण्डादद्या विस्तीर्णी स्थलपद्मिनी । यक्षगन्धर्वचरिता सिद्धचारणसेविता ॥ ५४
 मध्ये तस्याश्च पश्चिमाः पञ्चयोजनमण्डलः । न्यग्रोथो विपुलस्कन्धो ह्यनेकारोहिमण्डितः ॥ ५५
 तत्र चन्द्रप्रभः श्रीमानूर्णचन्द्रनिभाननः । सहस्रवदनो देवो नीलवर्त्तुः सुरारिहा ॥ ५६
 पद्मनाभधरस्त्वस्यां महाभागेऽपराजितः । इज्यते यक्षगन्धर्वविद्याधरगणैस्तथा ॥ ५७
 तस्मिन्नाश्रुतेन सात्तादनादिनिधनो हरिः । पद्मोद्धारैर्विविधैरिज्यते सिद्धचारणैः ॥ ५८

१ घ. द. 'संश्लिष्टम्' । २ ग. घ. द. 'त्रि' । ३ घ. 'न्तर्द्रो' । ४ घ. द. 'रात्रि' । ५ ग.
 द. 'मेघः' । ६ ग. 'वाऽपि प्रययो' । ७ घ. द. 'वाऽपि नवयो शुभा' । ८ घ. '७ दमस्तु' । ९ घ. '७ दमस्तु' ।
 १० ग. घ. 'सर्पि' । ११ ग. घ. द. 'उपव' । १२ ग. द. 'रम्या' । १३ घ. 'रम्या' । १४ घ. 'रम्या' ।
 १५ ग. द. 'वायु' ।

(भुवनविन्यासः)

तदनन्तसदो नाम सर्वलोकेषु त्रिध्रुतम् । पञ्चमालावलम्बाभिर्मालाभिरुपशोभितम् ॥ ५९
 तथा सहस्रशिखरकुमुदस्यान्तरेण च । पञ्चाशद्योजनायामं त्रिशद्योजनविस्तरम् ॥
 इषुक्षेपोच्चशिखरं नानाविहगसेवितम् ॥ ६०
 महागन्धैर्महास्वादैर्गजदेहनिभैः फलैः । मधुस्रवैर्वहाट्टभैरुपेतं तत्समन्ततः ॥ ६१
 तत्राऽऽश्रमं महापुण्यं देवर्षिगणसेवितम् । शुक्रस्य प्रथितं तत्र भास्वरं पुण्यकर्मणः ॥ ६२
 शक्रुकूटस्य शैलस्य वृषभस्यान्तरेण च । परुषकस्थली रम्या हानेकाय(यु)तयोजना ॥ ६३
 विल्वप्रमाणैश्च शुभैर्महास्वादैः सुगन्धिभिः । फलैः प्रकृष्यते भूमिः पुरुषैर्वृन्तविच्युतैः ॥ ६४
 तां स्थलीमुज्जीवन्ति किन्नरोरगमाधवः । परुषकरसोन्मत्ता मानाढ्यास्तत्र चारणाः ॥ ६५
 कपिञ्जलस्य शैलस्य नागशैलस्य चान्तरे । द्वियोजनश्रतायामा विस्तीर्णा शतयोजना ॥ ६६
 स्थली मनोहरा सा हि नानावनविभूषिता । नानापुष्पफलोपेता किन्नरोरगसेविता ॥ ६७
 द्राक्षावनानि रम्याणि तथा नागवनानि च । स्रग्भूवनखण्डानि नीलाशोकवनानि च ॥ ६८
 दाडिमानां च स्वाङ्गनामक्षोटकवनानि च । अतसीतिलकानां च कदलीनां वनानि च ॥ ६९
 वदरीणां च स्वादूनां वनखण्डानि सर्वदाः । स्वादुशीताम्बुपूर्णभिर्नदीभिः शोभितानि च ॥ ७०
 तथा पुष्पकशैलस्य महामेघस्य चान्तरे । पट्टियोजनविस्तीर्णा सा भूमिः शतमायता ॥ ७१
 समा पाणिनलप्रख्या काठना पाण्डुरा घना । वृक्षगुलनलतागुल्मैस्तृणैश्चापि विवर्जिता ॥ ७२
 वर्जिता विविधैः सरसैर्नित्यमस्मिन्निराश्रया । सा काननस्थली नाम दारुणो रोमहर्षणा ॥ ७३
 महासरांसि च तथा महावृक्षास्तथैव च । महावनानि सर्वाणि कान्तानीमानि सर्वदाः ॥ ७४
 सरसां च वनानां च स्थलीनां च प्रजापतैः । क्षुद्राणां सरसां चैव संख्या तत्र न विद्यते ॥ ७५
 दश द्वादश सप्ताष्टौ विंशश्चिञ्च योजनाः । स्थल्यो द्रोणयश्च विलयाताः सरांसि च वनानि च
 केचित्सन्ति महाघोराः इयामाः पर्वतकुक्षयः । सूर्याशुजालैरसृष्टा नित्यं शीता दुरासदाः ॥
 तथा क्षनलवह्निना सरांसि द्विजसत्तमाः । शैलकुक्ष्यन्तरस्थानि सहस्राणि शतानि च ॥ ७८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामाष्टाविंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२९२४

भविनेनयनारिसोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

मृत उवाच—

अतः परं भवद्वयामि यस्मिन्मयस्मिन्निश्लोचये । ये संनिविष्टा देवानां विविधानां गृहोत्तमाः ॥
 तत्र योऽसौ महाशैलः शीतान्तो नैकविस्तरः । नैकभानुशतैश्चिर्भनकरत्नकराकरः ॥ २
 नित्यैः पुष्पसालस्मरैर्नैकसचरगुणालयः । महादमणिचित्राभिर्हर्म्यैश्चैव शैलैः ॥ ३

१ घ. 'या सादृश्यादिर कु' । २ घ. द. 'मानिः काशिरम' । ३ घ. द. 'त्य नोमरे' । ४ ग. घ. द. 'नि
 मदी' । ५ घ. 'ना मोम' । ६ घ. 'वान्तनामा' । ७ घ. 'ना च ना द्यर्ज' च घ' । ८ घ. 'कलादि' । ९ घ. द.
 द. 'स्थानां सं' । १० घ. 'नित्य' ।

नितम्बैः पट्टपदोद्गीतैः प्रवालैर्हैमचित्रकैः । तटैः कुसुमसंकीर्णैर्मत्तभ्रमरनादितैः ॥	४
लतालम्बैश्चित्रैर्वज्रिश्चैर्धतुस्तताचैतैः । सानुभी रत्नचित्रैश्च पुष्पाढ्यैश्च विभूषितः ॥	५
विमलस्वाधुपानीयैर्नैकमस्रवणैर्युतः । निकुञ्जैः कुसुमोत्कीर्णैरनेकैश्च विभूषितः ॥	६
पुष्पोद्बुधवहाभिश्च स्रवन्तीभिरलंकृतः । किंनराचरिताभिश्च दरीभिः सर्वतस्ततः ॥	७
यक्षगन्धर्वचरितैरनेकैः कन्दरोदरैः । शोभितश्च सुखासेन्यैश्चित्रैर्गहनैः संकटैः ॥	८
नानास्रवणपाकीर्णैः सुपानीयैः सुस्वाश्रयैः । नानापुष्पफलोपेतैः पादपैः समलंकृतः ॥	९
तस्मिन्गुहाश्रयाकीर्णैः अनेकोदरकन्दरैः । क्रीडावनं महेन्द्रस्य सर्वकामगुणैर्युतम् ॥	१०
तत्र तद्देवराजस्य पारिजातवनं महत् । प्रकाशं त्रिषु लोकेषु गीयते श्रुतिनिश्चयात् ॥	११
तरुणादित्यसंकाशैर्महामन्धैर्मनोहरैः । पुष्पैर्भाति नमश्चेष्टः सुदीप्त इव सर्वशः ॥	१२
समग्रं योजनशतं तं गन्धमनिलो ववौ । पारिजातकपुष्पाणां माहेन्द्रवननिर्गतः ॥	१३
वैवर्प्यनालैः कमलैः सौवर्णैर्वज्रकेशरैः । सर्वगन्धजलोपेतैर्मत्तपट्टपदनादितैः ॥	१४
व्याकोशैर्विकचैश्चापि शतपत्रैर्मनोहरैः । सुपङ्कजैर्महापत्रैर्वाप्यस्तत्र विभूषिताः ॥	१५
विरिजुरन्तरम्बुस्थाः सौवर्णमणिभूषिताः । परिस्पन्देक्षणा नित्यं मीनयूथाः सहस्रशः ॥	१६
कूर्मैश्चानेकसंस्थानैर्हैमरत्नपरिष्कृतैः । चञ्चर्यमाणैः सलिलैर्भाति चित्रं समन्ततः ॥	१७
नानावर्णैश्च शकुनैर्नारत्नतनूरुहैः । सुवर्णपुष्पैश्चानैकैर्मणितुण्डैर्द्विजातिभिः ॥	१८
वल्गुस्वरैः सदोन्मत्तैः संपतद्भिः समन्ततः । शुशुभे तद्वनं रम्यं सहस्राक्षस्य धीमतः ॥	१९
मत्तभ्रमरसंनादैर्विहङ्गानां च कूजितैः । नित्यमानन्दितवनं तस्मात्क्रीडावनं महत् ॥	२०
सुवर्णपाद्वैश्च नगैर्मणिमुक्तापुस्कृतैः । मणिशृङ्गैर्गणपत्नैः पतद्भिश्च समन्ततः ॥	२१
शाखाभृगैश्च विप्राङ्गैर्नारत्नतनूरुहैः । नानावर्णप्रकारैश्च सत्त्वैरन्यैः समाकुलम् ॥	२२
मुञ्चन्ति-पुष्पवर्षं च तत्र बाललता द्रुमाः । पारिजातकपुष्पाणां मन्दमारुतकम्पिताः ॥	२३
शयनासननिबन्धैः स्तीर्णैः रत्नविभूषितैः । विहारभूयस्वस्तत्र द्विजाः शकवने शुभाः ॥	२४
न च शीतो न चाप्युष्णो रविस्तत्र समः सदा ॥	२४
नित्यमुन्मादजननो मधुमाधवसंभवः । वाति चाप्यनिलस्तत्र नानापुष्पाधिवासितः ॥	२५
निरयं सद्रसुखाढ्यादी श्रमलमविनाशनः ॥	२५
तस्मिन्निद्रवने शुभ्रे देवदानवपन्नगाः । यक्षराक्षसगुह्याश्च गन्धर्वाश्चापितौजसः ॥	२६
विद्याधराश्च सिद्धाश्च किन्नराश्च मुद्रा युताः । तथाऽम्भरोगणाश्चैव नित्यं क्रीडापरायणाः ॥	२६
तस्य पवतरानस्य पूर्वं पाद्वै महोचिनम् । कुण्डं (१) शैलराजानं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥	२८
तस्य धातुविचित्रेषु कूटेषु बहुविस्तराः । अष्टौ द्युयां हृदीर्णाय दानवानां महात्मनाम् ॥	२९
वज्रते पर्वते चापि अनेकशिखरोदरैः । उदीर्णा राक्षसानामा नरनारीसमाकुलाः ॥	३०
नीलता नाम ते घोरा राक्षसाः कामरूपिणः । तत्र तेऽभिरता नित्यं महाबलवराक्रमाः ॥ ३१	३१

१ ग. प. द. 'प्रसिद्धे' । २ ग. 'नृपिनीतिः' । ३ ग. द. 'कुट्टे' । ४ ग. 'निकुञ्जैः' । ५ द. 'न-
कन्दरैः' । ६ ग. 'पट्टपट्टे' । ७ ग. 'द्वारान्तैः' । ८ ग. 'नैः' । ९ ग. 'नैः' । १० ग. 'नैः' । ११ ग. 'नैः' । १२ ग. 'नैः' । १३ ग. 'नैः' । १४ ग. 'नैः' । १५ ग. 'नैः' । १६ ग. 'नैः' । १७ ग. 'नैः' । १८ ग. 'नैः' । १९ ग. 'नैः' । २० ग. 'नैः' । २१ ग. 'नैः' । २२ ग. 'नैः' । २३ ग. 'नैः' । २४ ग. 'नैः' । २५ ग. 'नैः' । २६ ग. 'नैः' । २७ ग. 'नैः' । २८ ग. 'नैः' । २९ ग. 'नैः' । ३० ग. 'नैः' । ३१ ग. 'नैः' ।

(भुवनविन्यासः)

- महानीलेऽपि शैलेन्द्रे पुराणि दश पञ्च च । ह्याननानां विलयाताः किंनराणां महात्मनाम् ॥
 देवसेनो महाबाहुर्वलमिन्द्रादयस्तथा । तत्र किंनरगजानो दश पञ्च च गर्विताः ॥ ३३
 सुवर्णपाश्र्वाः प्रायेण नानावर्णसमाकुलैः । विलम्बवर्षेनगरैः शैलेन्द्रः सोऽभ्यलंकृतः ॥ ३४
 अतिदारुणा दृष्टिर्विषा ह्यग्निकोपा दुरासदाः । महोरगशतास्तत्र सुवर्णवशवर्तिनः ॥ ३५
 सुनागेऽपि महाशैले दैत्यावासाः सहस्रशः । हर्म्यभासादकलिलाः प्रांशुभाकारतोरणाः ॥ ३६
 वेणुमन्ते महाशैले विद्याधरपुरत्रयम् । त्रिशद्योजनविस्तीर्णं पञ्चाशद्योजनायतम् ॥ ३७
 उलूको रोमशश्चैव महानेत्रश्च वीर्यवान् । विद्याधरवरास्तत्र शक्रतुल्यपराक्रमाः ॥ ३८
 वैकङ्के शैलशिखरे ह्यन्तःकन्दरुनिर्झरे । महोच्छृङ्गे रुचिरे रत्नधातुविचित्रिते ॥ ३९
 तत्राऽऽस्ते गरुडिर्नित्यमुरगारिर्दुरासदः । महाबायुजवञ्चण्डः सुग्रीवो नाम वीर्यवान् ॥ ४०
 महाप्रमार्णाङ्गिकान्तेर्महावलपराक्रमैः । स शैलो ह्यवृतः सर्वैः पक्षिभिः पद्मगारिभिः ॥ ४१
 करज्जेऽभिरतो नित्यं साक्षाद्भूतपतिः प्रभुः । वृषभाङ्को महादेवः शंकरो योगिनां प्रभुः ॥ ४२
 नानावैषधैर्भूतैः प्रमथैश्च दुरासदैः । करज्जे सानवः सर्वे ह्यवकीर्णाः समन्ततः ॥ ४३
 वसुधारे वसुमतां वसूनामभितौजसाम् । अष्टावायतनान्याहुः पूजितानि महात्मनाम् ॥ ४४
 रत्नधातौ गिरिवरे सप्तर्षीणां महात्मनाम् । सप्ताधमाणि पुण्यानि सिद्धावासयुतानि च ॥ ४५
 महामजापतेः स्थानं हेमशृङ्गे नगोत्तमे । चतुर्वक्त्रस्य देवस्य सर्वभूतनमस्कृतम् ॥ ४६
 गजशैले भगवतो नानाभूतगणावृताः । रुद्राः प्रमुदिता नित्यं सर्वभूतनमस्कृताः ॥ ४७
 सुमेधे धातुचित्राढ्ये शैलेन्द्रे मेघसन्निभे । नैकोदस्दरीवप्रनिकुञ्जैश्चोपशोभिते ॥ ४८
 आदित्यानां वसूनां च रुद्राणां चामितीजसाम् । तत्राऽऽयतनविन्यासा रम्याश्चैवाश्विनोरपि ॥
 स्थानानि सिद्धिर्देवानां स्थापितानि नगोत्तमे । तत्र पूजापरा नित्यं यक्षगन्धर्वकिंनराः ॥ ५०
 गन्धर्वनगरी स्फीता हेमकक्षे नगोत्तमे । अशीत्यमरपुर्यभा महाप्राकारतोरणा ॥ ५१
 सिद्धा ह्यपत्तना नाम गन्धर्वा युद्धशालिनः । येषामधिपतिर्देवो राजराजः कपिञ्जलः ॥ ५२
 अनले राक्षसावासाः पञ्चरूटेऽपि दानवाः । ऊर्जिता देवरिपवो महावलपराक्रमाः ॥ ५३
 शतशृङ्गे पुरश्चते यक्षाणामभितौजसाम् । ताम्राभे काद्रवेयस्य तक्षकस्य पुरोत्तमम् ॥ ५४
 विशाखे पर्वतश्रेष्ठे नैऋतप्रदरीगुप्ते । गुहानिरतवासस्य गुहस्याऽऽयतनं महत् ॥ ५५
 श्वेतोदरे महाशैले महाभवनमण्डिते । पुरं गरुडपुत्रस्य सुनाभस्य महात्मनः ॥ ५६
 पिशाचके गिरिवरे हर्म्यभासादमण्डितम् । यक्षगन्धर्वचरितं कुबेरभवनं महत् ॥ ५७
 हरिकूटे हरिर्देवः सर्वभूतनमस्कृतः । प्रभावात्तस्य शैलोऽस्मा महानाभः प्रकाशते ॥ ५८
 कुमुदे किंनरावासा अञ्जने च महोरगाः । कृष्णं गन्धर्वनगरा महाभवनं शालिनः ॥ ५९
 पाण्डुरे चारुशिखरे महाप्राकारतोरणे । विद्याधरपुरं तत्र महाभवनमालिनम् (?) ॥ ६०
 सहस्रशिखरे शैले दैत्यानामुग्रकर्मणाम् । पुराणि समुदीर्णानां सहस्रं हेममालिनम् ॥ ६१
 मुकुटे पद्मगावासा अनेकाः पर्वतोत्तमाः । पुण्ड्रके वै मुनिगणा नित्यमेव मुदा गुताः ॥ ६२

जाम्बूनदमयैः पद्मैर्गन्धस्पर्शगुणान्वितैः । नीलवैद्युत्पद्मैश्च गन्धोपेतैर्महोत्पलैः ॥ १५
 तथा कुमुदखण्डैश्च महापद्मैश्चलंकृतम् । यक्षगन्धर्वनारीभिरुत्परोभिश्च शोभितम् ॥ १६
 देवदानवगन्धर्वैर्यक्षराक्षसपन्नगैः । उपस्पृष्टजला रम्या वापी मन्दाकिनी शुभा ॥ १७
 तथैव अलकनन्दा च नन्दा च सरितां वरा । पर्नरेव गुणैर्युक्ता नद्यो देवर्षिसेविताः ॥ १८
 तस्यैव शैलराजस्य पूर्वे कूटे परिश्रुताः । सहस्रयोजनाधामास्त्रिशयोजनविस्तराः ॥ १९
 दश गन्धर्वनगराः समृद्धा परया युताः । महाभवनमालाभिरनेकाभिर्विभूषिताः ॥ २०
 सुबाहुहरिकेशाद्याश्वमेदनजरादयः । दश गन्धर्वराजानो दीप्तवह्निपराक्रमाः ॥ २१
 तस्यैव पश्चिमे कूटे कुन्देन्दुसदृशप्रभे । नानाधातुशतैश्चित्रैः सिद्धदेवर्षिसेविते ॥ २२
 अशीतिपोजनायापं चत्वारिंशत्तमविस्तरम् । एकैकयज्ञभवनं महाभवनमालिनम् ॥ २३
 महापैशालपाण्यं च त्रिंशदाढ्यानि मे शृणु । मुदाऽथ परमर्द्ध्या च संयुक्तानि समन्ततः ॥ २४
 महामालिमुनेत्राद्यास्तथा मणिर्वरादयः । उदीर्णा यक्षराजानस्तत्र त्रिंशत्सदा वभुः ॥ २५
 इत्येते कथिता यस्या वाय्वग्निमतेजसः । येषामभिपतिर्देवः श्रीमान्वैश्रवणः प्रभुः ॥ २६
 तस्यैव दक्षिणे पार्श्वे हिमवत्यचलोत्तमे । निकुञ्जनिर्क्षरगृहानैकसानुदरीतटे ॥ २७
 अर्णवादर्णवं यावत्पूर्वपश्चाद्यतेऽचले । किनराणां पुरश्चरं निविष्टं वै कचित्कचित् ॥ २८
 नैकशृङ्गकलापस्य शैलराजस्य कुक्षिपु । नरनारीममुदितं हृष्टपुष्टजनाकुलम् ॥ २९
 द्रुममुश्रीवसैन्याद्या भगदत्तपुरःसराः । तत्र राजशतं तेषां दीप्तानां बलशालिनाम् ॥ ३०
 विवाहो यत्र रुद्रस्य महादेव्यामया सह । तपस्तप्तवती चैव यत्र देवी वराहना ॥ ३१
 किरातरूपिणा चैव तत्र रुद्रेण क्रीडितम् । यत्र चैव कृतं ताभ्यां जम्बूद्वीपावलोकनम् ॥ ३२
 यत्र ताः संमुदा युक्ता नानाभूतगणैर्युताः । चित्रपुष्पफलोपेता रुद्रस्याऽऽक्रीडभूमयः ॥ ३३
 हृष्टा गिरिदरीवासाः कुशोदर्यो मनोरमाः । सुन्दर्यो यत्र किंनर्यो रमन्ते स्म सुलोचनाः ॥ ३४
 विशालाक्षस्तथा यस्या अन्याश्चात्सरसां गणाः । गन्धर्वाश्चाङ्गनालिन्यो यत्र तत्र मुदा युताः ॥ ३५
 तत्रैवोमावनं नाम सर्वलोकेषु विश्रुतम् । अर्धनारीनरं रूपं धृतवान्यत्र शंकरः ॥ ३६
 तथा शरवणे नाम यत्र जातः पटाननः । यत्र चैव कृतोत्साहः क्रौञ्चशैलवनं प्रति ॥ ३७
 ध्वजापताकिनं चैव किङ्किणीजालमालिनम् । यत्र सिंहस्थं युक्तं कार्तिकेयस्य धीमतः ॥ ३८
 चित्रपुष्पनिकुञ्जस्य क्रौञ्चस्य च गिरिस्तटे । देवारिस्कन्दनः स्कन्दो यत्र शक्तिं विमुक्तवान् ॥ ३९
 यनाभिषिक्तश्च गृहः सेन्त्रेन्द्रैः सुरोत्तमैः । सेनापत्ये च दैत्यारिर्द्वादशार्कमतापवान् ॥ ४०
 भवसंपावकीर्णानि एतान्यन्यानि च द्विजाः । तत्र तत्र कुमारस्य स्थानान्यायुतानि च ॥ ४१
 पाण्डुशिला नाम ह्यकीडा क्रौञ्चवातिनः । नानाभूतगणाकीर्णं पृष्टे हिमवतः शुभे ॥ ४२
 पूर्वे तटे रम्ये सिद्धावासमुदाहृतम् । कलापप्रापमित्येवं नाम्नाऽऽख्यातं मनीषिभिः ॥ ४३
 ०१५ वासिष्ठस्य भरतस्य नलस्य च । निम्बाभिषयस्य विष्णुस्यैवोद्दालकस्य च ॥ ४४
 अन्येषां चोग्रतपसाष्टपीणां भावितात्मनाम् । हिमवत्प्रायमाणानां च सहस्राणि शतानि च ॥ ४५

वैवस्वतस्य सोमस्य वायोर्नागाधिपस्य च । सुपक्षे पर्वतवरे चत्वार्यायतनानि च ॥ ६१

गन्धर्वैः किर्नर्यक्षैर्नागैर्विद्याधरात्तमैः । सिद्धैर्हतेषु स्थानेषु नित्यमिष्टः प्रपूज्यते ॥ ६४

इति श्रीमहापुराणे काश्र्मोक्ते भुवनविन्यासे श्रीमैत्रेयवल्किरक्षोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः — २९८८

अथ चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच —

मर्षोदापर्वते शुभ्रे देवकूटे निबोधत । विस्तीर्णे गिरौ तस्य कटे गिरिवरस्य ह ॥ १
समन्ताद्योजनशतं महाभवनमण्डितम् । ज मक्षेत्रं सपणसा वैनतेयस्य भीमतः ॥ २
नैकैर्महापक्षिणैर्गारुडैः शीघ्रविक्रमैः । संपूर्णवीर्यसंपन्नैर्देवैरुगारिभिः ॥ ३
पक्षिराजस्य भवनं प्रथमं तन्महात्मनः । महाबाहुमवेगस्य शाल्मलिह्रीपवासिनः ॥ ४
तस्यैव चात्तमूर्ध्वस्तु कूटेषु च महाधिषु । दक्षिणेषु विचित्रेषु सप्तस्वपि तु शोभिनः ॥ ५
[*संध्याभौमाः समुदिता रुक्ममाकारतोरणाः । महाभवनमालाभिः शोभिता देवानिमिताः ॥ ६
विशद्योजनविस्तीर्णश्चत्वारिंशच्चमायताः । सप्त गन्धर्वनगरा नरनारीसमाकुलाः ॥ ७
आग्नेया नाम गन्धर्वा महाबलपराक्रमाः । कुबेरातुचरा दीप्तास्तेषां ते भवनोत्तमाः ॥ ८
तस्य चोत्तरकूटेषु भुवनस्य महागिरिः । इर्म्यप्रासादवद्धं च उद्यानवनशोभितम् ॥ ९
पुरमासीच्चिवैः पूर्णं महामाकारतोरणम्] । वादित्रशतनिर्घोषैरानन्दितवनान्तरम् ॥ १०
दुष्प्रसन्नमभिजाणां विशद्योजनमण्डलम् । नगरं सैहिकेयानामुदारीर्णं देवीविद्विषार्धम् ॥ ११
सिद्धदेवोपचरितं देवकूटे निबोधत ॥ १२
द्वितीये द्विजगार्धूला मर्षोदापर्वते शुभे । महाभवनमालाभिर्नानावर्णाभिरावृतम् ॥ १३
सुवर्णमणिचित्राभिरनेकाभिरलंकृतम् । विशालरथ्यं दुर्धर्षं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ १४
नरनारीगणार्कणैः प्रागुपाकारतोरणम् । पट्टिद्योजनविस्तीर्णं शतशोजनमायतम् ॥ १५
नगरं कालकेयानाममुदाराणां दुरासदम् । देवकूटनटे रम्ये संनिविष्टं सुकुर्जयम् ॥ १६
महाभ्रचपसंकाशं सुनाशं नाम विश्रुतम् ॥ १७
तस्यैव दक्षिणे कूटे विशद्योजनविस्तरम् । द्विपट्टिद्योजनोपायं हेमप्राकारतोरणम् ॥ १८
द्विपट्टिद्योजनविस्तीर्णं कामरूपिणाम् । औत्कचानां प्रमुदितं राक्षसानां महापुरम् ॥ १९
मध्यमे तु महाकूटे देवकूटस्य वै गिरिः । सुवर्णमणिपापार्णविर्नः श्रुत्स्वतरीः शुभैः ॥ २०
शास्त्रासनसहस्राव्युत्तमैः कारोहसमाकुलम् ॥ २१

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रयोगे य. पुस्तके नास्ति ।

१ य. प. क. 'मर्षा' २ य. 'विद्या' ३ य. च । ४ य. द. 'जित' । ५ य. द. 'प्रार्तता' य. ।
६ य. 'पुमा' । ७ य. य. 'म' । ८ य. 'म' । ९ य. 'म' । १० य. 'म' । ११ य. 'म' । १२ य. 'म' । १३ य. 'म' । १४ य. 'म' । १५ य. 'म' । १६ य. 'म' । १७ य. 'म' । १८ य. 'म' । १९ य. 'म' । २० य. 'म' । २१ य. 'म' ।

(भुवनविन्यासः)

स्निग्धपर्णमहामूलमनेकस्कन्धवाहनम् । रम्यं ह्यत्रिरलच्छायं दशयोजनमण्डलम् ॥	१९
तत्र भूतवटं नाम नानाभूतगणालयम् । महादेवस्य प्रथितं त्र्यम्बकस्य महात्मनः ॥	
दीप्तमायतनं तत्र सर्वलोकेषु विश्रुतम् ॥	२०
वराहगजसिंहर्शशार्दूलकरभाननः । गृध्रोलूकमुखैश्च मेघोद्घाजमहामुखैः ॥	२१
कदम्बैर्विकटैः स्थूलैर्मन्त्रकेशतनूरुहैः । नानावर्णाकृतिधरेर्नानासंस्थानसंस्थितैः ॥	२२
दीप्तिरनेकैरुग्रास्यैर्भूतैरुग्रपराक्रमैः । अशून्यमभवन्नित्यं महापरिपदैस्तथा ॥	२३
तत्र भूतपतेर्भूता नित्यं पूजां प्रयुञ्जते । श्रेष्ठैरेः शङ्खपटहैर्भेरीदिण्डिमगोमुखैः ॥	२४
रणितालसितोक्षीर्णैर्नित्यं चलिदैर्वाजितैः । विस्फूर्जितशतैस्तत्र पूजायुक्ता गणेश्वराः ॥	
प्रीताः पुरारिममभास्तत्र क्रीडापराः सदा ॥	२५
सिद्धदेवार्पिगन्धर्वपक्षनामेन्द्रपूजितः । स्थाने तस्मिन्महादेवः साक्षाल्लोकेशिवः शिवः ॥	२६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्लोकेऽमुष्यङ्गपादे भुवनविन्यासो नाम चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०१४

६, यैकचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

विविक्तचारुशिखरं पत्रितं शङ्खवर्चसम् । कैलासं देवभक्तानामालयं सुकृतात्मनाम् ॥	१
तस्य कूटतटे रम्ये मध्यमे कुन्दसंनिभे । योजनानां शतायामे पञ्चाशच्च तथाऽऽयैतम् ॥	२
सुवर्णमणिचित्राभिरनेकाभिरलंकृतम् । महाभवनमालाभिर्भूषितं नैकविस्तरम् ॥	३
धनाध्यक्षस्य देवस्य कुबेरस्य महात्मनः । नगरं तदुनाष्ट्यष्ट्यष्ट्युक्तं मुदा युतम् ॥	४
तस्य मध्ये सभा रम्या नानाकनकमण्डिता । विपुला नाम त्रिरुपाता विपुलस्तम्भतोऽरुणा ॥	५
तत्र तत्पुष्पकं नाम नानारत्नविभूषितम् । महाविमानं रुचिरं सर्वकामशुणैर्युतम् ॥	६
मनोजवं कामगमं हेमजालविभूषितम् । बाहनं यक्षराजस्य कुबेरस्य महात्मनः ॥	७
तत्रैकपिङ्गलो देवो महादेवमतः स्वयम् । वसति-स्य स यक्षेन्द्रः सर्वभूतनमस्कृतः ॥	८
तत्राप्सरोगणैर्यक्षैर्गन्धर्वैः सिद्धैः । अत्रैव देवसत्तमः ॥	९
तत्र पद्ममहापद्मा तथा मकरक	१०
अष्टावैतेऽक्षपा दिव्या धनेशस्य	
तथेन्द्राभिपमादीनां देवानाम्	
कृत्वा पूर्वमुपस्थानं यक्षेन्द्रस्य	
तत्र पन्दाकिनी नाम सुरम	

भूतिः ।

भूतिः ।

भूतिः ।

भूतिः ।

भूतिः ।

भूतिः ।

भूतिः ।

भूतिः ।

भूतिः ।

१ ग. ड. ह. इति । ग. सुतो । २ ड. 'सगति' । ३ ग. प. ड. 'न' । भूमिम् । ४ प. १० । ५ ग. घ. ड. 'यते । गु' । ६ ग. घ. ड. 'रक्ततरम्' । ७ क. 'सचितम्' । ८ ग. प. ड. ९ ग. प. ड. 'म रम्या वि' ।

वैवस्वतस्य सोमस्य वायोनीगाधिपस्य च । सुपक्षे पर्वतवरे चत्वार्यायतनानि च ॥ ६१

गन्धर्वैः किंनरैर्यक्षैर्नागैर्विद्याधरोत्तमैः । सिद्धैर्हितेषु स्थानेषु नित्यमिष्टः प्रपूज्यते ॥ ६४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामैकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

आदितः शक्तानां समष्ट्यङ्काः— २२८८

अथ चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

स्त उवाच—

- मर्षादापर्वते शुभ्रे देवकूटे निबोधत । विस्तीर्णे शिखरे तस्य कूटे गिरिवरस्य ह ॥ १
- समन्ताद्योजनशतं महाभवनमण्डितम् । ज पक्षेभं सपणसा वैततेयस्य धीमतः ॥ २
- नैकैर्महापक्षिणैर्गार्गहैः शीघ्रविज्रमैः । संपूर्णवीर्यसंपन्नैर्दमनैरुगारिभिः ॥ ३
- पक्षिराजस्य भवनं प्रथमं तन्महात्मनः । महावायुप्रवेगस्य शाल्मलिद्वीपवासिनः ॥ ४
- तस्यैव चासुधृस्तु कूटेषु च महोधुपु । दक्षिणेषु विचित्रेषु सप्तस्वपि तु शोभिनः ॥ ५
- [*संध्याभ्रौभाः समुदिता रुक्मपाकारतोरणाः । महाभवनमालाभिः शोभिता देवनिर्मिताः ॥ ६
- विशयोजनविस्तीर्णाश्चत्वारिंशच्चापयताः । सप्त गन्धर्वनगरा नरनारीसमाकुलाः ॥ ७
- आधेया नाम गन्धर्वा महाबलपराक्रमाः । कुबेरानुचरा दीक्षास्तेषां ते भवन्तीत्याः ॥ ८
- तस्य चोत्तरकूटेषु भुवनस्य महागिरिः । हर्म्यपासादवर्द्धं च उद्यानवनशोभितम् ॥ ९
- पुरमाशीविषैः पूर्णं महापाकारतोरणम्] । वादिप्रशतनिर्घोषैरानन्दितवनान्तरम् ॥ १०
- दुष्प्रसङ्गमपिधानां विशयोजनमण्डलम् । नगरं संहिकेयानामुदीर्णं देवविहिषार्थं ॥ ११
- सिद्धदेवपिचरितं देवकूटे निबोधत ॥ १२
- द्वितीये द्विजशार्ङ्गला मर्षादापर्वते शुभे । महाभवनमालाभिर्नानावर्णाभिरावृतम् ॥ १३
- सुवर्णपणिचित्राभिरनेकाभिरलंकृतम् । विशालरुध्यं दुर्धर्षं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ १४
- नरनारीगणार्काणि प्राशुप्राकारतोरणम् । पट्टियोजनविस्तीर्णं शतयोजनप्रापतम् ॥ १५
- नगरं कालकेयानामसुराणां दुरासदम् । देवकूटगटे रम्ये संनिविष्टं सुदुर्जयम् ॥ १६
- महाअचपसंकाशं सुनारिं नाम विश्रुतम् ॥ १७
- तस्यैव दक्षिणे कूटे विशयोजनविस्तरम् । द्विपट्टियोजनायाम् हेमपाकारतोरणम् ॥ १८
- द्विष्टपुष्टावलिमानामार्वासाः कामरूपिणाम् । औत्कवानां प्रमुदितं राक्षसानां महापुरम् ॥ १९
- मध्यमे तु महाकूटे देवकूटस्य वै गिरिः । सुवर्णपणिपापार्णश्चित्रैः शृङ्गतरैः शुभैः ॥ २०
- शाखाशतसहस्राढ्यैर्नकारैरुसमाकुलम् ॥ २१

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. पक्ष 'मयज ग' । २ क. 'जीवा य' । ३ घ. च । ४ घ. द. 'मिता' । स. '५ घ. द. 'आस्ता. स' ।
६ घ. 'पु भ' । ७ क. घ. क. 'म' । दुष्ट स. '८ घ. 'म' । महापिदेवच' । ९ घ. क. 'नाम ना' । १० ग. क. 'दृष्ट-
याव' । ११ घ. द. 'वाय क' ।

(भुवनविन्यासः)

नैकैर्विमानसंघातैः प्रेकापद्भिर्नगस्तलम् । सिद्धैरुपसृष्टजला पद्मपुण्यजला शिवा ॥	६
वायुना मेघमाणा च अनेकाभोगगामिनो । परिवर्तित्यहरहो य(हर्ष)धा सूर्यस्तथैव सा ॥	७
चत्वार्यशीतिपतता योजनानां समन्ततः । वेगेन कुर्वती मेघं सा प्रपाता प्रदक्षिणम् ॥	८
विभिद्यमाना सलिलैस्तैजसेनानिलेन च । मेरुकुत्तरकूटेषु पतिऽऽथ चतुर्ध्वपि ॥	९
मेरुकुटतटान्तेभ्य उत्कृष्टेभ्यो निर्वर्तिता । विकीर्यमाणसलिला चतुर्धा संसृतोदका ॥	१०
पट्टियोजनसाहस्रं निरालम्बनमम्बग्म् । निपपात महाभागा [श्रमेरोस्तस्य चतुर्दशम् ॥	११
सा चतुर्ध्वभित्तयैव महापादेषु शोभना । पुण्या मन्दरपूषेण पतिता हि महानदी ॥	१२
पूर्वेषांशेन देवानां सर्वसिद्धैर्गणालयम् । सुवर्णचित्रकटकं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥	१३
प्लावयन्ती सर्वशैलेन्द्रं मन्दरं चावकन्दरम् । वमपतापत्रमनैरनेकैः स्फाटिकोदकैः ॥	१४
तथा चैत्ररथं रम्यं प्लावयन्ती प्रदक्षिणम् । प्रविष्टा ह्यम्बरनदी वरुणोदमेरोवरम् ॥	१५
वरुणोदाभिद्रुताऽथ शीतान्ते रम्यनिर्झरे । शैले सिद्धगणावासे निपपात सुगामिनी ॥	१६
सीता नाम महापुण्या नदीनां प्रवरा नदी । सा निकुञ्जनिबद्धा तु अनेकाभोगगामिनी ॥	१७
शीतान्तशिखराद्वृष्टा मुकुञ्जे वरपर्वते । निपपात महाभागा तस्मादपि सुमञ्जसम् ॥	१८
तस्मान्माल्यवतं शैलं भावयन्ती वराणां । वैरुद्धं समनुगता वैरुद्धान्यपि पर्वतम् ॥	१९
मणिपर्वतान्महाशैलमृषभं नैरुक्तन्दरम् ॥	१९
एवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । पतिनाऽथ महाशैले जवरे सिद्धसेविते ॥	२०
तस्मादपि महाशैलं देवकूटं तरङ्गिणी । तस्य कुतिसमुद्रान्ता क्रमेण पृथिवीं गता ॥	२१
सैव स्थलीसहस्राणि शैलराजशतानि च । वनानि च त्रिचित्राणि सरांसि विविधानि च ॥	२२
प्लावयन्ती महाभागा] विस्फारयन्ती लोकतः । नदीसहस्रानुगता मरुता च महानदी ॥	२३
भद्राश्वं समहादीपं प्लावयन्ती वराणां । प्रविष्टा क्षणैर्न पूर्वं पूर्वं द्वीपे महानदी ॥	२४
दक्षिणेऽपि मपन्ना या शैलेन्द्रे गन्धमादने । चित्रैः प्रपातैर्विविधैर्नैकविस्फामितोदका ॥	२५
तद्वम्बमादनवनं नन्दनं देवनन्दनम् । प्लावयन्ती महाभागा प्रपाता सा प्रदक्षिणम् ॥	२६
नाम्ना ह्यलकनन्देति सर्वलोकेषु विश्रुता । प्रविष्टात्युत्तरसरो मानसं देवमानसम् ॥	२७
मानसाच्छैलराजानं रम्यं त्रिशिरसं गता । त्रिषटाच्छैलशिखरात्कलिश्रुशिखरं गता ॥	२८
कलिश्रुशिखराद्वृष्टा रुचके निपपात सा । रुचकाश्रिपथं प्राप्ता ताम्रार्धं निपपादपि ॥	२९
ताम्राभिश्रुताद्वृष्टा गता श्वेनोदरं गिरिम् । तस्मात्समुच्चं शैलेन्द्रं वसुधारं च पर्वतम् ॥	३०
हंसकूटं गता तस्मादेवशृङ्गे ततो गता । तस्माद्गता महाशैले ततथापि पिशाचकम् ॥	३१
पिशाचकाच्छैलवरात्कूटं गता पुनः । पथकृताच्च कैलासं देवावासं शिलोच्चयम् ॥	३२
तस्य कुक्षिषु विभ्रान्ता नैरुक्तन्दरमनुषः । [महिषवत्युत्तमनदी निपपाताचलोत्तमे ॥	३३
सैवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । स्थलीशतान्यनेकानि प्लावयन्त्यानुगामिनी ॥	३४
वनानां च सहस्राणि कन्दराणां शतानि च । प्लावयन्ती महाभागा प्रपाता दक्षिणोदधिम् ॥	३५

* ययुषिहस्तगतप्रश्नो द. पुस्तके नास्ति । + ययुषिहस्तगतप्रश्नो द. पुस्तके नास्ति ।

तत्र नागपतिश्चण्डश्चण्डो नाम दुरासदः । शतशीर्षो महाभागो विष्णुचक्राङ्गचिह्नितः ॥
 इत्येवमष्टौ विज्ञेया विचित्रा देवपर्वताः ॥ ७१
 पुरैरायतनैः पुण्यैः पुण्योदैश्च सरोवरैः । सुवर्णपर्वतैर्नैकैस्तथा रजतपर्वतैः ॥ ७४
 नानारत्नप्रभासैश्च नैकैश्च मणिपर्वतैः । हरितालपर्वतैर्नैकैस्तथा हिङ्गुलकाञ्चनैः ॥ ७५
 शुद्धैर्मनःशिलाजालैर्भास्वरैररुणप्रभैः । नानाधातुविचित्रैश्च नैकैश्च मणिपर्वतैः ॥ ७६
 पूर्णा वसुमती सर्वा गिरिभर्तृकविस्तरैः । नदीकन्दरशैलाढ्यैर्नैकैश्चित्रसानुभिः ॥ ७७
 (* तेषु शैलसहस्रेषु नानावर्णेषु नित्यशः । दैत्यदानवगन्धर्वयक्षाणां च महालयैः ।)
 इत्येवमवल्लुक्तेर्दैत्यराक्षससानुभिः । किन्नरोरगगन्धर्वैर्विचित्रैः सिद्धचारणैः ॥ ७९
 गन्धर्वैरप्सरामिश्च सेविता नैकविस्तराः । पुण्यकुब्जैः समाकीर्णाः कंसराकृतयो नगाः ॥ ८०
 गिरिजालं तु तन्मेरोः सिद्धलोकमिति स्मृतम् । चित्रं ज्ञानाश्रयोपेतं प्रचारं सुकृतात्मनाम् ॥
 नात्युग्रकर्षसिद्धानां प्रतिमा मध्यमाः स्मृताः । स हि स्वर्ग इति ख्यातः क्रमस्त्वेष प्रकीर्तितः ॥
 चतुर्भुवाद्दीपयती सेयमुर्वी प्रकीर्तिता । नानावर्णप्रमाणैर्ह नानावर्णवलेस्तथा ॥ ८१
 नानामक्ष्यान्प्रपन्नैश्च नानाच्छादनभूषणैः ॥ प्रजाविकारैर्विचित्रैश्चित्रैरध्युषितैः सह ॥ ८४
 चत्वारो नैकवर्णाढ्या महाद्वीपाः परिश्रुताः । भद्राश्च भरताश्चैव केतुमालाश्च पश्चिमाः ॥
 उत्तराः कुरवश्चैव कृतपुण्यप्रतिश्रयाः ॥ ८५
 सैषा चतुर्भुवाद्दीपा नानाद्वीपसमाकुला । पृथिवी कीर्तिता कृत्स्ना पश्चात्कारा मया द्विजाः ॥ ८६
 तदेषा सान्तरद्वीपा सशैलवनकानना । पद्मत्यभिहिता कृत्स्ना पृथिवी बहुविस्तरा ॥ ८७
 सन्नसदनं लोकं सदेवासुरमानुषम् । त्रिलोकमिति विख्यातं यत्सर्वैर्भ्यवहार्यते ॥ ८८
 चन्द्रादित्यावतं यत्तज्जगत्परिगीयते । गन्धवर्णरसोपेतं शब्दस्पर्शगुणान्वितम् ॥ ८९
 तं लोकपदं श्रुतिभिः पद्ममित्यभिधीयते । एष सर्वपुराणेषु क्रमः सुपरिनिश्चितः ॥ ९०
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुग्रहादे भुवनविन्यासो नामैकवत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३१०४

अथ द्विचतुर्विंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

सरोवरैर्भ्यः पुण्योदा देवनद्यो विनिर्गताः । भूमीयतोया नद्यश्च ताः शृणुष्व यथाक्रमम् ॥ १
 आकाशाम्भोनद्येयोऽसौ सोम इत्यभिधीयते । आधारः सर्वभूतानां देवानाममृताकरः ॥ २
 तस्मात्प्रवृत्ता पुण्योदा नदी आकाशगामिनी । सप्तमेनानिलपथा मयाता विमलोदका ॥ ३
 सा ज्योतिषि निवर्तन्ती ज्योतिर्मणनिषेविता । ताराकोटिसहस्राणां नभसश्च समायता ॥ ४
 माहर्द्रेण गजेन्द्रेण आकाशपथयायिना । क्रीडिता ह्यन्तरतले या सा विशोभितोदका ॥ ५

* भृगुविद्वान्तपतप्रमथ. क. ग. द. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ य. द. 'निर्गते' ति । २ क. 'न्याय' म । ३ ग. द. 'निष्ठितः' ।

(भुवनेविन्यासः)

नैकैर्विमानसंघातैः प्रेकामद्भिर्नवस्तलम् । सिद्धैरुपसृष्टजला महापुण्यजला शिवा ॥	६
वायुना मेर्यमाणा च अनेकाभोगगामिनी । परिवर्तत्यहरहो य(हर्ष)था सूर्यस्तथैव सा ॥	७
चत्वार्यशीतितप्तता योजनानां समन्ततः । वेगेन कुर्वीते मेरुं सा प्रयाता प्रदक्षिणम् ॥	८
विभिद्यमाना सलिलैस्तैजसेनानिलेन च । मेरोरुत्तरकूटेषु पतिताऽथ चतुर्ध्वपि ॥	९
मेरुकूटतटान्तेभ्य वटकूटभ्यां निर्वर्तिता । विकीर्यमाणसलिला चतुर्धा संमृतोदका ॥	१०
पट्टिपोजनसाहस्रं निरालम्बनमन्वरम् । निपपात महाभागा [श्रमेरोस्तस्य चतुर्दिशम् ॥	११
सा चतुर्ध्वभित्तश्चैव महापादेषु शोभना । पुण्या मन्दरपूँण पतिता हि महानदी ॥	१२
पूर्वेणांशेन देवानां सर्वसिद्धैर्गणालयम् । सुवर्णचित्रकटकं नैकनिर्झरकन्दरम् ॥	१३
प्रावयन्ती सशैलेन्द्रं गन्दरं चाकन्दरम् । वममत्तापन्नमनैरनेकैः स्फाटिकोदकैः ॥	१४
तथा त्रैवरथं रम्यं प्रावयन्ती प्रदक्षिणम् । प्रविष्टा हम्बरनदी ह्यहणोदसरोवरम् ॥	१५
अहणोदाभिन्नुत्ताऽथ शीतान्ते रम्यनिर्झरे । शैले सिद्धगणावासे निपपात सुगामिनी ॥	१६
सीता नाम महापुण्या नदीनां प्रवरा नदी । सा निकुञ्जानिकुञ्जा तु अनेकाभोगगामिनी ॥	१७
शीतान्तगिरिराक्ष्ण मुकुञ्जे वरपर्यन्ते । निपपात महाभागा तस्मादपि सुमञ्जसम् ॥	१८
तस्मान्मात्स्यवत् शैलं भावयन्ती वराणां । वैरुहं सगनुनासा वैरुहान्मणिपर्वतम् ॥	१९
मणिपर्वतान्नदाशैलमृषभं नैरुहकन्दरम् ॥	२०
एवं शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी । पतिताऽथ महाशैले जडरे सिद्धसेषिते ॥	२०
तस्मादपि महाशैलं देवकूटं तरङ्गिणी । तस्य कुक्षिसमुद्रान्ता क्रमेण पृथिवीं गता ॥	२१
तैव स्थलीसहस्राणि शैलराजसत्तानि च । वनानि च विविधाणि सरांसि विविधानि च ॥	२२
प्रावयन्ती महाभागा] विस्फारेणवलोकदा । नदीसहस्रानुगता मृष्टा च महानदी ॥	२३
भद्रार्थं समहादीपं प्रावयन्ती वरापगा । प्रविष्टा ह्यर्णवं पूर्वं पूर्वं द्वीपं महानदी ॥	२४
दक्षिणेऽपि प्रपन्ना या शैलेन्द्रे गन्धमादने । विभ्रैः प्रपार्तविधिर्नेकाविस्फामितादका ॥	२५
तद्गन्धमादनपनं नन्दनं देवजन्दनम् । प्रावयन्ती महाभागा प्रयाता सा प्रदक्षिणम् ॥	२६
नाम्ना दालहनमिति सर्वलोकेषु विधुता । प्रविशत्युत्तरसरो मानसं देवमानमम् ॥	२७
मानसाच्छैलराजानं रम्यं विशिष्यं गता । त्रिफलाच्छैलशिखरात्कलिद्रुशिररं गता ॥	२८
कलिद्रुशिखराक्ष्ण रुचकं निपपात सा । रुचकाश्रिपथं मासा ताम्रार्धं निपपादपि ॥	२९
ताम्राभितराक्ष्ण गता श्वेतोदरं गतिम् । तस्मान्मुमुक्षुं शैलेन्द्रं वसुधारं च पर्वतम् ॥	३०
देवकूटं गता तस्मादेवमृष्टे घनो गता । तस्माद्रुद्रा महाशैलं तत्रधापि पिशाचकम् ॥	३१
पिशाचकाच्छैलवर्गस्तपश्चकृतं गता पुनः । पश्चकृताणु केलामं देवावातं शिलोद्ययम् ॥	३२
तस्य कुक्षिषु रिभ्रान्ता नैरुहकन्दरसानुषः । [सिद्धमन्युनमनदी निपपाताचलोत्तमे ॥	३३
तैव शैलसहस्राणि दारयन्ती महानदी] स्थलीसान्मन्यनेकानि प्रावयन्त्यानुगामिनी ॥	३४
वनानां च सरसाणि कन्दराणां घनानि च । प्रावयन्ती महाभागा प्रयाता दक्षिणोदधिम् ॥	३५

• भुवनेविन्यासमन्त्रो ८. पू. १. ७. २९ । + भुवनेविन्यासमन्त्रो ८. पुस्तके नास्ति ।

१. द. दलान्तरं । २. द. 'विधि' । ३. द. 'कूट' । ४. द. 'श्वेतोद' । ५. द. 'पिशाच' ।

रम्या योजनविस्तीर्णा शैलकुक्षिपु संवृता । या धृता देवदेवेन शंकरेण महात्मना ॥ ३६
 पावनी द्विजशार्दूल घोरानामपि पाप्मनाम् । शंकरस्याङ्गसंस्पर्शान्महादेवस्य धीमतः ॥ ३७
 द्विगुणं पवित्रसलिला सर्वलोके महानदी ॥ ३८
 अलुलैर्लं समस्ताच्च निर्गता बहुभिर्मुखैः । अथोऽन्येनाभिधानेन ख्याता नद्यः सहस्रशः ॥ ३९
 तस्माद्धिमवतो गङ्गा गता सा तु महानदी । एवं गङ्गति नाञ्जो हि प्रकाशा सिद्धसेविता ॥ ४०
 धन्यास्ते सत्तमा देशा यत्र गङ्गा महानदी । रुद्रसाध्यानिलादित्यैर्जुष्टतोया र्यशोवती ॥ ४१
 महापादं प्रवक्ष्यामि मेरोरपि हि पश्चिमम् । नानारत्नाकरं पुष्पं पुष्पकृद्धिर्निषेवितम् ॥ ४२
 विपुलं शैलराजानं विपुलोदरकन्दरम् । नितम्बकुञ्जकटकैर्विमलैर्मण्डितोदरम् ॥ ४३
 अपि या ज्यवकस्यैषा त्रिदशैः सेवितोदका । वायुवेगा गताभोगा लतेव भ्रामिता पुनः ॥ ४४
 मेरुकूटतटाद्वृष्टा महतैः स्वादितोदका । विस्तीर्यमाणसलिला निर्मलांशुकसंनिभा ॥ ४५
 तस्य कूटेऽम्बरनदी सिद्धचारणसेविता । प्रदक्षिणमथाऽऽवृत्त्य पतिता संानुगामिनी ॥ ४६
 देवभ्राजं महाभ्राजं सर्वभ्राजं महावनम् । स्त्रावयन्ती महाभागा नानापुष्पाफलोदका ॥ ४७
 प्रदक्षिणं प्रकुर्वाणा नानावनविभूषिता । प्रविष्टा पश्चिमसरः सितोदं विमलोदकम् ॥ ४८
 सा सितोदाद्दिनिष्क्रान्ता सुपक्षं पर्वतं गता । सुपक्षतस्तु पुष्पोदाचतो देवर्षिसेविता ॥ ४९
 सुपक्षकूटतटा गता तस्माच्च संशितोदका । निपपात महाभागा रमण्यं शिखिपर्वतम् ॥ ५०
 शिखेश्वर पर्वतोत्कङ्कं कङ्काद्वैदूर्यपर्वतम् । वैदूर्यात्कपिलं शैलं तस्माच्च गन्धमादनम् ॥ ५१
 तस्माद्भिरिवरात्मासा पिञ्जरं वरपर्वतम् । पिञ्जरात्सरसं याता तस्माच्च कुमुदाचलम् ॥ ५२
 मधुपतं जनं चैव मुकुटं च शिलोद्यमम् । मुकुटाच्छैलशिखरात्कुण्ठं याता महागिरिम् ॥ ५३
 कृष्णाच्छ्रेतं महाशैलं महानगनिषेवितम् । श्वेतात्सहस्राशेखरं शैलेन्द्रं पतिता पुनः ॥ ५४
 अनेकाभिः स्रवन्तीभिराप्यायितजला शिवा । एवं शैलसहस्राणि सादयन्ती महानदी ॥ ५५
 पारिजाते महाशैले निपपाताऽऽशुगामिनी ॥ ५६
 अनेकनिर्झरनदी गुहासानुषु राजते । तस्य कुक्षिण्डनेकामु भ्रान्ततोया तरङ्गिणी ॥ ५७
 व्याहृत्यमानसवेगा गण्डशैलेरनेकशः । संविद्यमानसलिला गता च धरणीतले ॥ ५८
 केतुमालं महादीपं नानाम्लेच्छगणैर्युतम् । स्त्रावयन्ती महाभागा मयाता पश्चिमार्णवम् ॥ ५९
 सुवर्णचित्रपार्श्वे तु सुपार्श्वेऽप्युचरे गिरौ । मेरोश्चित्रमहापादे महासंच्चननिषेविते ॥ ६०
 मेरुकूटतटाद्वृष्टा पवनेनेरितोदका । अनेकाभोगवैकाद्री क्षिप्यर्षाणि नभस्तले ॥ ६१
 पट्टिपोजनसाहसै निरालम्बेऽम्यरे शुभे । विकीर्यमाणा मालेव निपपात महान्दी ॥ ६२
 एवं कूटतटैर्धृष्टा नैर्कैर्देवर्षिसेवितैः । विकीर्यमाणमलिला नैकपुणोद्भूतोत्कचा ॥ ६३
 नानारत्नवनोद्देशमरण्यं सवितुर्धनम् । महावनं महाभागा स्त्रावयन्ती प्रदक्षिणम् ॥ ६४
 सरोवरं महापुष्पं महाभागनिषेवितम् । तत्राऽऽविवेश कल्याणी महाभद्रं सितोदका ॥ ६५

१ घ. 'पु विन्दता' । २ घ. 'लोह' । ३ घ. 'ग. द.' 'नुचल' । ४ घ. 'भन्यान्ते' । ५ क. 'मनादित्र' ।
 ६ घ. 'प्रापे म' । ७ क. 'परवती' । ८ घ. 'द्वेगता' । ९ घ. 'भोग' । १० घ. 'क.' 'तेवभिल' 'भ्रुवता' । ११ घ. 'म' ।
 १२ क. 'मा तु मा' । १३ घ. 'र' । १४ घ. 'सा' । १५ घ. 'द.' 'तारका' 'कायदे' । १६ घ. 'प' 'दाना' । १७ घ. 'ग. द.'
 'मकार' । १८ क. 'माना' । १९ घ. 'मादेन' । २० घ. 'विता' 'वि' । २१ घ. 'द.' 'वाहृत्य' 'वृष्टा' । २२ घ. 'द.'
 'द' 'म' ।

(भुवनविन्यासः)

भद्रसोमेति माघा हि महापारा महाजवा । महानदी महापुण्या महाभद्रा विनिर्गता ॥ ६४
 नैकनिर्झरवपादया शङ्खकूटतटे तु सा । तत्र कूटे गिरितटे निपपाताऽऽशुगामिनी ॥ ६५
 शङ्खकूटतटाद्भ्रष्टा पपात वृषपर्वतम् । वृषपर्वताद्दत्तसगिरिं नामशैलं ततो गता ॥ ६६
 तस्माशैलं नगश्रेष्ठं संपाप्ता वर्षपर्वतम् । नीलात्कपिञ्जलं चैव इन्द्रनीलं च निम्नगा ॥ ६७
 ततः परं महानीलं हेमशृङ्गं च सा ययौ । हेमशृङ्गाद्रता श्वेतं श्वेताश्च मुनगं ययौ ॥ ६८
 मुनगाच्छतशृङ्गं च संपाप्ता सा महानदी । शतशृङ्गान्महाशैलं पुष्करं पुष्पमण्डितम् ॥ ६९
 पुष्कराश्च महाशैलं द्विराजं सुमहाबलम् । वराहपर्वतं तस्मोन्मयूरं च शिलोच्चयम् ॥ ७०
 मयूराच्चैकशिखरं कन्दरोदरमण्डितम् । जातुर्धि शैलशिखरं निपपाताऽऽशुगामिनी ॥ ७१
 एवं गिरिसहस्राणि दारयन्ती महानदी । त्रिशृङ्गं शृङ्गकलिलं भयादापर्वतं गता ॥ ७२
 त्रिशृङ्गतदाविभ्रष्टा महाभागनिपेविता । मेरुकूटतटाद्भ्रष्टा पवनेर्निरतोदका ॥ ७३
 वीरुधं पर्वतवरं पपात विमलोदका । घ्रावयन्ती महाभाना मयाता पश्चिमार्णवम् ॥ ७४
 सुवैर्णभ्रावि पार्श्वे तु सुपार्श्वेऽप्युत्तरे गिरौ । मेरोश्चिन् महापादे महासत्त्वनिपेविता ॥ ७५
 कन्दरोदरविभ्रष्टा तस्मादपि तरङ्गिणी । नैकभोगा पपातोर्वी चित्रगुणोद्दुषोत्कचा ॥ ७६
 घ्रावयन्ती ममुदिता उत्तरान्ता कुक्षिशिवा । महादीपस्य मध्येन मयाता सौत्तरार्णवम् ॥ ७७
 एषं तास्तु महानद्यश्चतस्रो विमलोदकाः । महागिरितटभ्रष्टाः संपयाताश्चतुर्दिशम् ॥ ७८
 तत्संयं कथितमाया पृथिवी बहुमिस्तरा । मेरुशैलमहाकीर्णाऽविशेष सर्वतोदिशम् ॥ ७९
 चतुर्भद्रादीपवती चतुराक्रीडकानना । चतुष्केतुमहावृक्षा चतुर्भरसरस्वती ॥ ८०
 चतुर्भद्राशैलवती चतुरोदगसंश्रया । अष्टोत्तरमहाशैला तथाऽष्टपरपर्वता ॥ ८१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१३८५

अथ त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

गन्धमादनपार्श्वे तु स्फीता चोपरि गण्डिका । द्वाविंशतं सहस्राणि योजनैः पूर्वपश्चिमा ॥ १
 अस्याऽऽयामशतुष्टिशतसहस्राणि प्रमाणतः । तत्र ते शुभकर्मणः केतुमालाः परिभ्रुताः ॥ २
 तत्र काला नराः सर्वे महासत्त्वा महाबलाः । स्त्रियश्चोत्पलपनाभाः सर्वास्ताः भियेदरीनाः ॥ ३
 तत्र दिव्यो महावृद्धः पनसः पद्मसाश्रयः । ईश्वरो ब्रह्मणः पुत्रः कामाचारी मनोजवः ॥ ४
 तस्य पीत्वा फलरसं जीवन्ति हि समायुतम् ॥ ५
 पार्श्वे माल्यवतश्चापि पूर्वे पूर्वा तु गण्डिका । आयामतोऽयं विस्ताराद्यथेवापरगण्डिका ॥ ६

१ घ. क. जाह्नवि । २ क. ग. "का । विपद् प" । ड. "का । वीरुध प" । ३ घ. क. "वर्ग मु" । ४ ग. घ. "दुषो-
 ल्प । प्ला" । ५. "दुचोत्कचा प्ला" । ५ घ. विपुष्वात" । य विटज्यात" । ड. विमृष्वात" । ६ ग. घ. क. सरोवती ।
 ७ क. "व्यस्तपा" । ८ ड. "भंता । इ" । ९ ग घ. क. "न्ति वै वर्णयु" ।

रम्या योजनविस्तीर्णा शैलकुक्षिपु संहृता । या धृता देवदेवेन शंकरेण महात्मना ॥ २६

पावनी द्विजशार्दूल घोरारणामपि पाप्मनाम् । शंकरस्याङ्गसंस्पर्शान्महादेवस्य धीमतः ॥

द्विगुणं पवित्रसलिला सर्वलोकं महानदी ॥

३७

अनुशैलं समगताच्च निर्गता बहुभिर्भुवैः । अथोऽन्येनाभिधानेन ख्याता नद्यः सहस्रशः ॥ ३८

तस्माद्विमवतो गङ्गा गता सा तु महानदी । एवं गङ्गेति नाम्नो हि प्रकाशा सिद्धसेविता ॥ ३९

धन्यास्ते सप्तमा देशा यत्र गङ्गा महानदी । रुद्रसाध्यानिलादित्यैर्जुष्टोया यशोवती ॥ ४०

महापादं प्रवक्ष्यामि मेरोरपि हि पश्चिमम् । नानारत्नाकरं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥ ४१

विपुलं शैलराजानं विपुलोदरकन्दरम् । नितम्बकुञ्जकटकैर्विमलैर्मण्डितोदरम् ॥ ४२

अपि या त्र्यम्बकस्पैषा त्रिदशैः सेवितोदका । वायुर्गता गताभौगा लतेव भ्रामिता पुनः ॥ ४३

मेरुकूटतटाद्गङ्गा प्रवृत्तैः स्वादितोदका । विस्तीर्यमाणसलिला निर्मलांशुकसंनिभा ॥ ४४

तस्य कूटेऽम्बरनदी सिद्धचारणसेविता । प्रदक्षिणमथाऽऽवृत्त्य पतिता सांनुगामिनी ॥ ४५

देवभ्राजं महाभ्राजं सर्वभ्राजं महावनम् । ग्रावयन्ती महाभागा नानापुष्पाफलोदका ॥ ४६

प्रदक्षिणं प्रकुर्वाणा नानावनविभूषिता । प्रविष्टा पश्चिमसरः सितोदं विमलोदकम् ॥ ४७

सा सितोदाद्विनिष्क्रान्ता सुपक्षं पर्वतं गता । सुपक्षतस्तु पुण्योदात्ततो देवर्षिसेविता ॥ ४८

सुपक्षकूटतटा तस्माच्च संशितोदका । निपपात महाभागा रमण्यं शिखिपर्वतम् ॥ ४९

शिखेश्व पर्वतोत्कङ्कं कङ्काद्वैदूर्यपर्वतम् । वैदूर्यात्कपिलं शैलं तस्माच्च गन्धमादनम् ॥ ५०

तस्माद्विरिवरात्प्राप्ता पिञ्जरं वरपर्वतम् । पिञ्जरात्सरसं याता तस्माच्च क्षुमुदाचलम् ॥ ५१

मधुमन्तं जनं चैव मुकुटं च शिलोच्चयम् । मुकुटाच्छैलशिखरत्कुण्ठं याता महागिरिम् ॥ ५२

कृष्णाच्छ्रुतं महाशैलं महानगानिषेवितम् । श्वेतात्सहस्रशिखरं शैलेन्द्रं पतिता पुनः ॥ ५३

अनेकाभिः स्रवन्तीभिराप्यायितजला शिवा । एवं शैलसहस्राणि सादयन्ती महानदी ॥

पारिजाते महाशैले निपपाताऽऽश्रुगामिनी ॥ ५४

अनेकनिर्झरनदी गुहासानुषु राजते । तस्य कुक्षिप्वनेकासु भ्रान्तततोपा तरङ्गिणी ॥ ५५

व्याह्नयमानसंवेगा गण्डशैलरनेकशः । संविद्यमानसलिला गता च धरणीतले ॥ ५६

केतुमालं महाद्वीपं नानाम्लेच्छगणैर्युतम् । ग्रावयन्ती महाभागा प्रवाता पश्चिमार्णवम् ॥ ५७

सुवर्णचित्रपार्श्वं तु सुपार्श्वेऽप्युत्तरे गिरौ । मेरोश्चित्रमहापादे महासत्त्वनिषेविते ॥ ५८

मेरुकूटतटाद्गङ्गा पवनेनिरितोदका । अनेकाभोगैर्वैक्राङ्गी सिन्धुपार्श्वे नभस्तले ॥ ५९

षष्टियोजनसाहस्रे निरालम्बेऽम्बरे शुभे । विकीर्यमाणा मालेव निपपात महानदी ॥ ६०

एवं कूटतटैर्भ्रष्टा नैकैर्देवर्षिसेवितैः । विकीर्यमाणसलिला नैकपुण्योदुपोत्कचा ॥ ६१

नानारत्नवनोद्देशमरण्यं सवितुर्धनम् । महावनं महाभागा ग्रावयन्ती प्रदक्षिणम् ॥ ६२

सरोवरं महापुण्यं महाभागनिषेवितम् । तत्राऽऽविवेश कल्याणी महाभद्रं सितोदका ॥ ६३

१ घ. 'पु विस्तृता' । २ ग. घ. 'लोचम्' । ३ क. ग. ट. 'नुवील' । ४ ड. 'भन्याये' । ५ क. 'म्याविप्र' ।
 ६. 'आ धै म' । ७ क. यशस्वती । ८ घ. ट. 'वेगता' । ९ ग. 'भोगल' । १० ग. घ. क. 'तेजनिभ्रामिता । मे' ।
 ११ क. 'सा तु गा' । १२ ड. 'दका' । सा । १३ घ. ट. 'तत्काक काकदि' । १४ ग. घ. 'हानाम' । १५ ग. घ. क.
 'व्याह्राङ्गी' । १६ क. 'मानन' । ग. क. 'मानेन' । १७ ड. 'विता । वि' । १८ ग. घ. क. 'प्राद्विमेत्कटा । नानार' ।
 १९ ग. घ. क. 'दकम् । मे' ।

भद्राश्वास्तत्र विज्ञेया नित्यं मुदितमानसाः । भेद्रं सालवनं तत्र कालौघाश्च महाद्रुमाः ॥ ६
 तत्र ते पुरुषाः श्वेता पैहासत्त्वा महाबलाः । स्त्रियः कुमुदवर्णाभाः सुन्दर्यः प्रियदर्शनाः ॥ ७
 चन्द्रप्रभाश्चन्द्रवर्णाः पूर्णचन्द्रनिभाननाः । चन्द्रशीतलर्गान्यश्च स्त्रियश्चोत्पलगन्धिकाः ॥ ८
 दश वर्षसहस्राणि तेषामायुर्निरामयम् । कालास्रस्य रसं पीत्वा सर्वदा स्थिरयौवनाः ॥ ९

प्रपय ऊचुः—

प्रमाणं वर्णमायुश्च पाथातथ्येन कीर्तितम् । चतुर्णामपि द्वीपानां समौसाद्य तु विस्तरात् ॥ १०

सूत उवाच—

भद्राश्वानां यथा चिह्नं कीर्तितं कीर्तिवर्धनाः । तच्छृणुध्वं तु कात्स्न्येन पूर्वसिद्धैरुदाहृतम् ॥ ११
 देवकूटस्य सर्वस्य मथितस्येह यत्परम् । पूर्वेण दिक्षु सर्वासु यथान्वयं प्रकीर्तितम् ॥ १२
 कुलाचलानां पक्षानां नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥ १३
 सैवालो वर्णमालाग्रः कोरञ्जश्चालोत्तमः । श्वेतवर्णश्च नीलश्च पञ्चैते कुलवर्तमाः ॥ १४
 तेषां प्रसूतिरन्येऽपि पथैता बहुविस्तराः । कोटिकोटिः क्षितौ ज्ञेयाः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १५
 तैर्विमिश्रा जनपदैर्नानासत्त्वसमाकुलाः । नानाप्रकारजानीयास्त्वनेकनृपपालिताः ॥ १६
 नामधेयैश्च विक्रान्तैः श्रीमद्भिः पुरुषपथैः । अध्यासिता जनपदाः कीर्तनीयाश्च शोभिताः ॥ १७
 तेषां तु नामधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्यन्तरनिविष्टानि समेषु विपमेषु च ॥ १८
 तथा सुमङ्गलाः शुद्धाश्चन्द्रकान्ताः सुनन्दनाः । व्रजका नीलमालेयाः सोमविरा विजयस्थलाः ॥ १९
 महास्थलाः सुकामाश्च महाकेशाः सुर्मूर्धजाः । वार्तेरहाः सोपसङ्गाः परिव्रायाः पराचकाः ॥ २०
 सैवैवजला महानेत्राः सैवालास्तनपास्तथा । कुमुदाः शाकमुण्डाश्च उरःमंकीर्णभौमकाः ॥ २१
 मोदका वत्सकाश्चैका वारोहो हारवामकाः । शङ्कराख्या भाविमन्द्राश्च उचरा हैमभौमकाः ॥ २२
 कृष्णभौमाः सुभौमाश्च महाभौमाश्च कीर्तिताः । एते चान्ये च विख्याता नानाजनपदा मया ॥ २३
 ते पिबन्ति महापुण्यां महागङ्गां महानदीम् । भाद्रौ त्रैलोक्यविख्याता शीता शीताम्बुवाहिनी ॥ २४
 तथा च हंसवसतिर्गङ्गा च निम्नगा । चक्रा वज्रा च कौक्षी च सुरसा चापगोचरा ॥ २५
 घाखावती चेन्द्रनदी मेघा मङ्गारवाहिनी । कावेरी हरितोया च सोमावर्त्ता शतहृदा ॥ २६
 पनमाला वसुमती पम्पा पम्पावती शुभा । सुवर्णा पञ्चवर्णा च तथा पुण्या वपुष्मती ॥ २७
 मणिवन्ता सुवन्ता च ब्रह्मगागा शिलाशिनी । कृष्णतोया च पुण्योदा तथा नामगदी शुभा ॥ २८
 शैवालिनी मणितटा सौरोदा चारुणावती । तथा विष्णुपदी चैव महापुण्या महानदी ॥ २९
 हिरण्यवाहिनीला च स्कन्दमाला सुरावती । वामोदा च पताका च वेताली च महानदी ॥ ३०
 एता गङ्गा महानद्यो नायिकाः परिकीर्तिताः । क्षुद्रनद्यस्त्वसंख्याताः शतशोऽथ सदस्रशः ॥ ३१
 एवंप्रदीपस्य चारिन्यः पुण्यवत्यश्च कीर्तिताः । कीर्तनेनापि चैतासां पूतः स्यादिति मे मतिः ॥

१ ग. भद्राणां । २ ग. क. कालश्च महाद्रुमाः । ३ ग. घ. क. महासाला मं । ४ क. कोरञ्ज । ५ ग. क. मासे न मु । ६ क. क. मं । ७ क. कोरञ्जश्चालोत्तमाः । ८ ग. क. पदा नास्त । ९ ग. घ. क. न्ता शतनद्याः । १० ग. क. लोटे । ११ ग. क. मङ्गलाः । १२ ग. क. तारुणा सो । १३ क. सौवर्ण्य । १४ ग. घ. क. हारिवा । १५ क. वारो हारिवा । १६ ग. क. कृष्णभौ । १७ ग. क. मणिवन्ता । १८ ग. क. पताका । १९ ग. क. वेताली । २० ग. क. क. पदा । २१ ग. क. क. पदा । २२ ग. क. क. पदा । २३ ग. क. क. पदा । २४ ग. क. क. पदा । २५ ग. क. क. पदा । २६ ग. क. क. पदा । २७ ग. क. क. पदा । २८ ग. क. क. पदा । २९ ग. क. क. पदा । ३० ग. क. क. पदा । ३१ ग. क. क. पदा ।

• (भुवनविन्यासः)

समृद्धराष्ट्रं स्फीतं च नानाजनपदाटुलम् । नानावृक्षवनोद्देशं नानानगसुवेष्टितम् ॥ ३३
 नरसारीगणाकीर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् । बहुधान्यवनोपेतं नानानृपतिपालितम् ॥
 वृषेतं कीर्तनशतैर्नानारत्नाकराकरम् ॥ ३४
 तस्मिन्देशे समाख्याता हेमशङ्खदलप्रभाः । महाकाया महावीर्याः पुरुषाः पुरुषर्षभाः ॥ ३५
 संघाषणं दर्शनं च समस्थानोपसेचनम् । देवैः सह महाभागाः कुर्वते तत्र वै मजाः ॥ ३६
 दत्ता वर्षसहस्राणि तेषामायुः प्रकीर्तितम् । धर्माधर्मविशेषश्च न तेष्वस्ति महात्मसु ॥
 आर्हिसा सत्यवाक्यं च प्रकृत्यैव हि वर्तते ॥ ३७
 ते भक्त्वा शंकरं देवं गौरौ परमवैष्णवीम् । इज्यापूजानमस्कारांस्ताभ्यां नित्यं प्रयुजते ॥ ३८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२२३

अथ चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

मिसर्गे एव विख्यातो भद्राश्वानां यथार्थवत् । शृणुष्वं केतुमालानां विस्तरेण प्रकीर्तनम् ॥ १
 निपथस्याचलेन्द्रस्य पश्चिमस्य महात्मनः । पश्चिमेन हि यच्चत्र दिक्षु सर्वान् कुर्वितम् ॥ २
 कुलाचलानां सप्तानां नदीनां च विशेषतः । तथा जनपदानां च विस्तरं श्रोतुमर्हथ ॥ ३
 विशालः कम्बलः कृष्णो जयन्तो हरिपर्वतः । अशोको वर्षमानश्च सप्तेन कुलपर्वताः ॥ ४
 तेषां प्रसूतिरन्येऽपि पर्वता बहुविस्तराः । कोटिकोटिशता श्रेयाः शनशोऽथ सहस्रशः ॥ ५
 तैर्विमिस्रा जनपदा नानाजातिसमाकुलाः । नानाप्रकारविशेषास्त्वेकनृपपालिताः ॥ ६
 ते नामधेयैर्विक्रान्ता विविधाः प्रथिता भुवि । अध्यासिता जनपदैः कीर्तनैश्च विभूयिताः ॥ ७
 [+ तेषां सनामधेयानि राष्ट्राणि विविधानि च । गिर्यन्तरनिविष्टानि समेषु विपमेषु च ॥ ८
 यथेह कथिताः पौरा गोमर्तुष्यकपोतकाः] । तत्सुखौ भ्रमरा म्या माहेयाचलशृङ्गाः ॥ ९
 सुमीलाः स्तावकाः क्रौञ्चाः कृष्णाङ्गमणिपुञ्जकाः । शृङ्गकम्बलमौषीयाः समुद्रान्तरकास्तथा ॥
 कर्मभवाः कुचाः श्वेताः सुवर्णकटकाः शुभाः । श्वेताङ्गाः कृष्णापादाश्च विहाः कपिलकर्णिकाः
 अत्याकरालगोत्राणां हीनानां वनपातकाः । महिराः कुम्भमाश्रय कपटाः सहोदरकाः ॥
 मुनिकाया मरानासा वनासगजभूमिकाः । करजमञ्जमा चाराः किण्टिलणीपाण्डुभूमिकाः ॥ १३
 कुवरा भूमजा वैज्रा वज्रा राजीवकोकिटाः । वाचाङ्गाश्च मराङ्गाश्च मधौरेयाः सुनेत्रकाः ॥ १४

• इत्यर्थं शरितं य पुस्तके । + यन्मुच्यते नृगणमन्त्रो य, पुस्तके नास्ति ।

१ ग. य. ह. 'नरपतनम्' । २ ग. य. ह. 'ते चतस्रिणा' । ३ य. ह. 'तीरा' । ४ य. ह. 'सुम्भाः क' ।
 ५ य. 'श्या भ्राम' । ६ य. 'सिपुजा' । ७ य. य. इयेण । ८ ग. य. ह. 'केडट' । ९ ग. विहा क' । १०. विहा । ११.
 विहा क' । १२ ग. य. 'वा' । उरवा । १३. 'का' । उरवा । १४ ग. य. य. 'माश्रय' । १५ य. य. 'मन्त्र' ।
 १६ य. 'जहा' ।

पितृलाः काचलाश्चैव श्रवणा मत्तैकासिकाः । गोदावा वकुला वाङ्गा वङ्गकामोदकाः कलाः ॥
 ते पिबन्ति महाभागाः प्रथमां तु महानदीम् । सुवर्णां पुण्यसलिलां महानागनिपेविताम् ॥ १६
 कम्बलां तामसीं श्यामां सुमेधां वैकुलां नदीम् । वीकीर्णां शिखिमालां च तथा दर्भावतीमपि ॥
 भद्रानदीं शुक्रनदीं पलाशां च महानदीम् । भीमां प्रभञ्जनां काश्चीं पुण्यां चैव कुशावतीम् ॥
 दक्षां शाकवतीं चैव पुण्योदीं च महानदीम् । (*चन्द्रावतीं सुमूलां च ऋषभां चाऽऽपगोत्तमाम्
 नदीं समुद्रमालां च तथा चम्पावतीमपि । एकाक्षां पुष्कलां वाह्यां सुवर्णां नन्दिनीमपि ॥ २०
 कालिन्दीं चैव पुण्योदीं भारतीं च महानदीम् । सीतोदापास्तिकां घ्राक्षीं विशालां च महानदीम्)
 पीवरीं कुम्भकारीं च रुपां चैवापगोत्तमाम् । महिषीं मानुषीं दण्डां तथा नदनदीं शुभाम् ॥ २२
 एताश्चान्याश्च पीयन्ते बह्व्यो हि सरितोत्तमाः । देवर्षिसिद्धचरिताः पुण्योदाः पापहाः शुभाः ॥
 नानाजनपदास्कीर्तं महापगाविभूषितम् । नानारत्नौषसंपूर्णं नित्यं प्रमुदितं शिवम् ॥ २४
 उदीर्णं धनधान्याढ्यैर्नरवासैः सपन्ततः । संनिविष्टं महाद्वीपं पश्चिमं मुकृतात्मनाम् ॥
 निसर्गः केतुमालानामेष वः परिकीर्तितः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सुवनविन्यासो नाम चतुष्टवारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—३२३८

अथ पञ्चत्वारिंशोऽध्यायः ।

सुवनविन्यासः ।

शशिपायन उवाच—

पूर्वपारौ समाख्यातौ द्वौ देशौ नस्त्वया प्रभो । उत्तराणां च वर्षाणां दक्षिणानां च सर्वशः ॥
 आचक्ष्व नो यथातथ्यं ये च पर्यतवासिनः ॥

सूत उवाच—

दक्षिणेन तु श्वेतस्य नीलस्यैवोत्तरेण तु । वर्षं रमणकं नाम जायन्ते तत्र मानवाः ॥ २
 सर्वर्तुकामदाः सत्त्वा भरादुर्गन्धवार्जिताः । शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे च भियदर्शनाः ॥ ३
 तत्रापि सुमहान्दिव्यो न्यग्रोधो रोहिणो महान् । तस्य पीत्वा फलरसं पिबन्तो वर्तयन्त्युत ॥
 दशं वर्षसहस्राणि शतानि दश पञ्च च । जीवन्ति ते महाभागाः सदा हृष्टा नरोत्तमाः ॥ ५
 उत्तरेण तु श्वेतस्य शृङ्गसाहस्य दक्षिणे । वर्षं हिरण्यं नाम यत्र हिरण्यती नदी ॥ ६
 महाचलाः सुतेजस्का जायन्ते तत्र मानवाः । सर्वर्तुकामदाः सत्त्वा धनिनः भियदर्शनाः ॥ ७
 एकादश सहस्राणि वर्षाणां तेऽमितौलसः । आयुष्ममाणं जीवन्ति ज्ञतानि दश पञ्च च ॥ ८
 तस्मिन्त्येषं महाक्षौ स्रुचः पद्माश्रयः । तस्य पीत्वा फलरसं तत्र जीवन्ति मानवाः ॥ ९
 त्रीणि शृङ्गवतः शृङ्गाण्युच्छिन्नानि महान्ति च । एकं यणिमयं तेषामेकं चैव हिरण्यमयम् ॥
 सर्वरत्नमयं चैकं भयनैरुपशोभितम् ॥

* पञ्चविहान्तं गतमन्यो यः पुस्तके गणितः । + आयोऽयं पाठः ।

१ ग. द. 'तनाः का' । २ घ. 'तवासि' । ३ ग. द. 'सुवर्णां पु' । ४ ग. द. 'भृङ्गा' । ५ घ. 'दासमि' ।
 ६. 'दामापा' । ६ क. ग. 'न्यायै' । ७ घ. 'वेतोपायन' ।

(भुवनविन्यासः)

- उत्तरस्य समुद्रस्य समुद्रान्ते च दक्षिणे । क्रुरयस्तत्र तदूर्ध्वं पुण्यं सिद्धिनिपेक्षितम् ॥ ११
- तत्र वृक्षा मधुफला नित्यं पुष्पफलोपमाः । वज्राणि च प्रसूयन्ते फलेष्वाभरणानि च ॥ १२
- सर्वकामफलास्तत्र केचिद्वृक्षा मनोरमाः । गन्धवर्णरसोपेतं प्रसरन्ति मधूत्तमम् ॥ १३
- अपरे क्षीरिणो नाम वृक्षास्तत्र मनोरमाः । ये क्षरन्ति सदा क्षीरं पद्मं ह्यमृतोपमम् ॥ १४
- सर्वा मणिमयी भूमिः सूक्ष्मकाञ्चनवालुका । सर्वतः सुखसंस्पर्शा मिष्यद्वा नीलजा शुभा ॥ १५
- देयलोकाद्भूतास्तत्र जायन्ते मानवाः शुभाः । शुक्लाभिजनसंपन्नाः सर्वे च स्थिरयौवनाः ॥ १६
- मिथुनानि प्रसूयन्ते स्त्रियश्चातिमनोहराः । ते च तं क्षीरिणं वृक्षं पिबन्ति ह्यमृतोपमम् ॥ १७
- मिथुनं जायते सद्यः सयं चैव दिवर्षते । सयं शीलं च रूपं च द्रियन्ते चैव ते समम् ॥ १८
- अन्योन्यमनुरक्ताश्च चक्रवाकसधर्मिणः । अनामया ह्यशोकाश्च मित्यं सुखनिपेक्षिणः ॥ १९
- त्रयोदश सहस्राणि शतानि दशपथ च । जीवन्ति ते महावीर्या न चान्पल्लीनिपेक्षिणः ॥ २०
- कुरुणामपि चैतेषां शृणुष्वं विस्तरेण तु । जारुधेः शैलराजस्याप्युत्तरेणोत्तरस्य हि ॥
- दिक्षु सर्वासु यद्यत्र कीर्त्यमानं विबोधत ॥ २१
- अनेकदन्तरदरीगुहानिर्क्षरमण्डितौ । नैककुञ्जयोपेतौ चिप्रघातुविभूषितौ ॥ २२
- अनेकधातुकलितौ सर्वधातुविभूषितौ । पुष्पमूलफलोपेतौ सिद्धचारणसेवितौ ॥ २३
- द्वाचपेतौ सुमहान्ताबुद्धितौ फुलपर्वतौ । ताभ्यां कूटयतैर्नैकेस्तद्वीपमुपसेयितम् ॥ २४
- चन्द्रकान्तश्च शनश्चः सूर्यकान्तश्च सानुमान् । ययोर्मध्येन सा याता भद्रसीमा महानदी ॥ २५
- सहस्रशश्च तपोऽन्याः प्रसक्तमुरसोदकाः । पर्याप्तोदाः कुरुणां हि स्नानपानावगाहनैः ॥ २६
- तथाऽन्याः क्षीरवाहिन्यो महानद्यः सहस्रशः । मधुपरेषवाहिन्यो घृतवाहिन्य एव च ॥ २७
- दध्नः शतहृदाश्चान्यास्ततः स्मदन्नपर्वताः । अमृतस्त्रावुकवपाणि फलानि विविधानि च ॥ २८
- गन्धवर्णरसादयानि मूलानि च फलानि च । पञ्चगोत्रनर्णानानि महामन्थानि सर्वशः ॥ २९
- नानावर्णप्रकाराणि पुष्पाणि च सहस्रशः । उपभोगसैद्दस्याणि भद्राणि च महान्ति च ॥ ३०
- गन्धवर्णरसादयानि वृक्षोपेतानि सर्वशः । तमालागुग्गुण्ठानां चन्दनानां वनानि च ॥ ३१
- अमरैरुपगीतानि प्रफुल्लानि सदैव च । वृक्षगुल्मलतादयानि वनानि सुमुखानि च ॥ ३२
- पद्मपद्मपगीतानि द्विभ्रान्त्यैर्द्विनीलमाः । पद्मोत्पलवनादयानि सरांसि च सहस्रशः ॥ ३३
- भक्ष्यमाल्यसमुद्भाश्च बहुशाल्यानुलेपनाः । मनोहरमुख्यैश्चैः पक्षिसंघैर्नरूजिताः ॥ ३४
- शोपनासनोपभोगाश्च अनैरागुणविस्तराः । विहारभूमयो रम्याः सर्वेषु सुखमदाः ॥ ३५
- आक्रीडाः सर्वतः स्फीता मणिहर्मपरिच्छन्ताः । शिखारुहा वृक्षगृहा वरेण्याः कदलीगृहाः ॥ ३६
- लतापुद्गसहस्राणि सुमुद्राणि समन्ततः । शुद्धशङ्खदलाभानि भूमिवेद्यमनानि च ॥ ३७
- तपनीपगदाक्षाणि मणिमालान्तराणि च । सुवर्णमणिचित्राणि सर्वेषु विपुलानि च ॥ ३८
- महावृक्षसहस्राणि वरेण्यानि च सर्वशः । नानाकाराणि वासांसि मुद्राणि सुमुखानि च ॥
- मृदह्वेषुपणवनीपाद्या बहुविस्तराः । फलान्ति कल्पवृक्षाणां सहस्राणि वनानि च ॥ ४०

१ क. 'न ह्येव' । २ द. 'नयने' । ३ क. 'तस्मिन् हि' । ४ ग. घ. 'प्रत्यक्षे' । ५ क. ग. 'वैत' । ६ अ. द. 'नयने' । ७ घ. द. 'हर्मयै' । ८ ग. घ. द. 'मुद्रा' । ९ घ. द. 'शिरसा' । १० घ. द. 'मुद्रा' । ११ ग. द. 'सिद्धि' । १२ ग. घ. 'नि रक्त' ।

सर्वत्रैव तथोद्यानं सर्वत्रैव हि तत्पुरम् । सर्वद्वीपमुदितं नरनारीसमाकुलम् ॥

प्रवाति चानिलस्तत्र नानापुष्पाधिवासितः ॥

४१

नित्यमङ्गमुखारहादस्तस्मिन्द्वीपे श्रमापहे । तत्र स्वर्गपरिभ्रष्टा जायन्ते हि नराः सदा ॥

भोगं तदपि हि स्वर्गं तत्रापि च गुणोत्तमम् ॥

४२

चन्द्रकान्ता नरवराः श्यामोङ्काः पूर्वकूलजाः । श्यामावदाताः सुखिनः सूर्यकान्ता वराः प्रजाः

तस्मिन्द्वेषे नराः श्रेष्ठा देवसत्त्वपराक्रमाः । सदा विहारिणः सर्वे कामवृत्त्या सुवर्चसाः ॥

४४

बलयाद्बद्धकेयूरहारकुण्डलभूषिताः । स्रग्विणश्चित्रमुकुटाश्चित्राच्छादनवाससः ॥

४५

अजीर्णयौवनधराः सुप्रियाः प्रियदर्शनाः । प्रजा वर्षसहस्राणि जीवन्ति सुवह्न्युत ॥

४६

न ताः प्रसवधर्मापयो न वंशधर्मयो विधिः । भियुनं जायते वृक्षादुपक्षमपेनीदृशम् ॥

४७

सामान्यविभवाः सर्वे समत्वपरिवर्जिताः । न तत्र विद्यते धर्मो नाधर्मः संप्रवर्तते ॥

४८

न व्याधिर्न जरा तत्र न दुर्मेधा न च क्रमः । पूर्णे काले विनश्यन्ति जलबुद्बुदवत् ते ॥

४९

एवमत्यन्तसुखिनः सर्वदुःखविजिताः । रक्ता धर्मं न पश्यन्ति दुःखाद्धर्मोऽभिजायते ॥

५०

उचराणां कुरुणां तु पार्श्वे श्रेयं तु वक्षिणे । समुद्रपूर्णिमालाढ्यं नानास्वरविभूषितम् ॥

५१

पञ्चयोजनसाहस्रमतिक्रम्य सुरालयम् । चन्द्रद्वीपमिति ख्यातं चन्द्रमण्डलसंस्थितम् ॥

५२

सहस्रयोजनानां तु सर्वतःपरिमण्डलम् । नानापुष्पफलोपेतं समृद्ध्या परया युतम् ॥

५३

शतयोजनविस्तीर्णमुच्छ्रितं तावदेव तु ॥

५४

तस्य मध्ये गिरिवरः सिद्धचारणसेवितः । चन्द्रतुल्यप्रभैः कान्तैश्चन्द्राकारैः सुलक्षणैः ॥

५५

भेतवैदूर्यकुमुदैश्चित्रोऽसौ कुमुदप्रभः । अनेकचित्रकोद्यानो नैकनिर्झरकन्दरः ॥

५६

महासानुदरीकुर्जैर्विविधैः समलंकृतः ॥

५७

तस्माच्छैलान्महापुण्या चन्द्राशुविमलोदका । मवहत्युत्तमनदी चन्द्रावर्णा तरङ्गिणी ॥

५८

तत्र चन्द्रप्रसः स्थानं नक्षत्राधिपतेर्वरम् । सदाऽवतरते तत्र चन्द्रगा ग्रहनायकः ॥

५९

तत्र चन्द्रप्रसो नाज्जा शैलः स तु परिश्रुतः । चन्द्रद्वीपं महाद्वीपं प्रकाशं दिवि चेह च ॥

६०

तत्र चन्द्रप्रतीकाशाः पूर्णचन्द्रनिभाननाः । चन्द्रकान्ताः प्रजाः सर्वा विमलाश्चन्द्रदैवताः ॥

६१

अत्यन्तधार्मिकाः सौम्याः सत्वसंधाः सुतेजसाः । प्रजास्तत्र सदाचारा दशवर्षशतायुयः

६२

पश्चिमेन तु द्वीपस्य पश्चिमस्य प्रकीर्तितम् । चतुर्योजनसाहस्रं समतीत्य महोदधिम् ॥

६३

दशयोजनसाहस्रं समन्तात्परिमण्डलम् । द्वीपं भद्राकरं नाम नानापुष्पोपशोभितम् ॥

६४

मभूधनधनान्याढ्यमनेकनृपपालितम् । नित्यं प्रमुदितं स्फीतं महाशैलं च शोभितम् ॥

६५

तत्र भद्रासनं वायोर्नानारत्नैश्च मण्डितम् । तत्र चित्रहान्तायुः सदा पर्वसु पूज्यते ॥

६६

तपनीयसुवर्णाभास्तपनीयविभूषिताः । विराजन्तेऽपरमरूपास्तत्र चित्राम्बरस्रजः ॥

६७

वीर्यवन्तो महाभासाः पञ्चवर्षव्रतागुणः । सत्यसन्धा मुदा युक्ताः प्रजास्ता वार्यदैवताः

६८

सूत उवाच—

एवमेव निमग्नोऽयं वर्षाणां भास्ते यगे हिष्टः परमतत्त्वज्ञैर्भूयः किं कीर्तयामि ते ॥

१७

१ ग. घ. द. 'हारा' तस्मिन् । २ ग. घ. द. 'मङ्गल' पूर्वकूल । 'श्या' । ३ ग. घ. 'विमन्देय' । ४ ग. घ. 'प्रजापति' । ५ द. 'मन्त्र' । ६ ग. घ. 'पर्व' न जा । ७ ग. घ. 'देव' 'मृते' 'यितो' 'अशु' 'मुद' 'प्रने' । ८ ग. घ. 'नाना' 'व' । ९ ग. घ. 'माना' । १० ग. घ. द. 'दुरे' । ११ ग. घ. 'पञ्च' । अ ।

(भुवनाविन्ध्यतः)

आख्यातं त्वेवमुपयः सूतपुत्रेण धीमता । उत्तरश्रवणे भूयः पप्रच्छस्तदनन्तरम् ॥

६८

• ऋषय उचुः—

यदिदं भारतं वर्षं यस्मिन्स्वायंभुवादयः । चतुर्दशैते मनवः प्रजासर्गे भवन्त्युत ॥

६९

एतद्वेदिनुमिच्छामस्तन्नो निगद सत्तम । एतच्छ्रुत्वा वचस्तेषामब्रवील्लोमहर्षणः ॥

७०

पौराणिकस्तदा सूत ऋषीणां भाविष्यनाम् । एतद्विस्तरतो भूयस्तानुवाच समाहितः ॥

७१

सूत उवाच—

निसर्ग एष विरूपाक्षः कुरुणां तु यथार्थवत् । भारतस्य तु वक्ष्यामि निसर्गं तं निबोधत ॥

७२

पुण्यतीर्थे हिमवतो दक्षिणस्यातलस्य हि । पूर्वपथायतस्यास्य दक्षिणेन द्विजोत्तमाः ॥

७३

तथा जनपदानां च तिस्रस्तं श्रोतुमर्हथ । अत्र वो वर्णयिष्यामि वर्षेऽस्मिन्भारते प्रजाः ॥

७४

द्वंद्वे तु मध्यमं चित्रं शुभाशुभफलोदयम् । उत्तरं यत्समुद्रस्य हिमवदक्षिणं च यत् ॥

७५

वर्षं यद्भारतं नाम यत्रैवं भारती प्रजा । भरणाच्च मजानां वै मनुर्भरत उच्यते ॥

७६

निरुक्ताचचार्षेय वर्षं तद्भारतं स्मृतम् ॥

७७

ततः स्वर्गश्च मोक्षश्च मध्यश्चान्तश्च गम्यते । न खल्वन्यत्र मर्त्यानां भूमौ कर्म विधीयते ॥

७८

भारतस्यास्य वर्षस्य नव भेदाः प्रकीर्तिताः । समुद्रान्तरिता ज्ञेयास्ते त्वगम्पाः परस्परम् ॥

७९

इन्द्रद्वीपः कसेरुश्च ताम्रवर्णी गभास्तिमान् । नागद्वीपस्तथा सौम्यो गन्धर्वस्त्वथ वारुणः ॥

८०

अयं तु नवमस्तेषां द्वीपः सागरसंवृतः । योजनानां सहस्रं तु द्वीपोऽयं दक्षिणोत्तरम् ॥

८१

आयतो ह्यकुमारिवयादागद्गाममवाच वै । तिर्यगुत्तरविस्तीर्णः सहस्राणि नवैव तु ॥

८२

द्वीपो ह्युनिविष्टोऽयं म्लेच्छैरन्तेषु नित्यजः । पूर्वं किराता ह्यस्यान्ते पश्चिमे यवनाः स्मृताः ॥

८३

ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्ये मध्ये शूद्राश्च भागवतः । इज्यायुद्धवज्रिज्याभिर्वर्तयन्तो ज्यवस्थिताः ॥

८४

तेषां संव्यवहारोऽयं वर्तते तु परस्परम् । धर्मार्थकामसंयुक्ता वर्णानां तु स्वकर्मसु ॥

८५

संकल्पपञ्चमानां तु आश्रमाणां यथाविधि । इह सर्गापवर्गार्थं मनुचित्येषु मानुषी ॥

८६

यस्त्वयं नवमो द्वीपस्तिर्यगायत उच्यते । कुलं जयति यो ह्येनं स सद्भाविह कीर्त्यते ॥

८७

अयं लोकस्तु वै सद्भावन्तरिक्षो विराट्स्मृतः । स्वराट्पत्यः स्मृतो लोकः पुनर्वक्ष्यामि विस्तरम्

८८

सप्त चारिमन्सुपर्वाणो विश्रुताः कुलपर्वताः । महेन्द्रो मलयः सह्यः शुक्तिपाट्टसुपर्वतः ॥

८९

विन्ध्यपश्च पारियात्रश्च सप्तैते कुलपर्वताः ॥

९०

तेषां सहस्रशान्धे पर्वतास्तु सप्तोपगाः । अभिजाताः सर्वगुणा विपुलाश्चिरमानवः ॥

९१

मन्दरः पर्वतश्रेष्ठो वैहारी दहुरस्तथा । कोलाहलः ससुरसो मनाको वैद्युतस्तथा ॥

९२

पान्धनो नाम गिरिस्तथा पाण्डुरपर्वतः । गन्तुमस्थः कृष्णगिरिर्गोष्मो गिरिरेव च ॥

९३

पुष्पगिर्गृजयन्तौ च शैलो रयतकस्तथा । श्रीपर्वतश्च काशश्च कूटशैलो गिरिस्तथा ॥

९४

अन्ये तेभ्यः परिज्ञाया हस्याः स्वरोपजीविनः । तैर्भूमिश्च जनपदा और्ध्वम्लेच्छाश्च नित्यजः

९५

पयन्ते यस्मिन् नद्यो गङ्गा सिन्धुमरुस्वती । शतशुभ्रन्द्रभागा च यमुनो सरयुस्तथा ॥

९६

इरावती चितस्ता च विपाशा देविका कुङ्कुः । गोमती पुतपाषा च योहुदा च द्यवती ॥

९७

कौशिकी च तुतीया तु निथीरा गण्डकी तथा । इत्युल्लिखित इत्येता हिमरत्नादनिःसृताः ॥

९८

वेदस्मृतिर्वेदवती वृत्रघ्नी सिन्धुरेव च । वर्णाशा चन्दना चैव सतीरा महती तथा ॥ ९७
 पेरा चर्मवती चैव विदिशा चेन्नवत्यपि । शिप्रा ह्यवन्ती च तथा पारियात्राश्रयाः स्मृताः ॥ ९८
 शोणो महानदथैव नर्मदा सुमहाद्रुमा । मन्दाकिनी दशाणां च चित्रकूटा तथैव च ॥ ९९
 तमसा पिप्पला श्रोणी करतोया पिशाचिको । नीलोत्पला विपाशा च जम्बुला बालुवाहिनी
 सितेरजा शुक्तिमती मकुषा त्रिदिवा कर्मात् । ऋक्षपादात्प्रसूतास्ता नद्यो मणिनिभोदकाः ॥
 तापी पयोष्णी निर्वन्ध्या मद्रा च निपथा नदी । वेन्वा चैतरणी चैव शितिवाहुः कुमुद्री ॥
 तोया चैव महागौरी दुर्गा चान्तशिला तथा । विन्ध्यपादप्रसूताश्च नद्यः पुण्यजलाः शुभाः ॥
 गोदावरी भीमरथी कृष्णा वैष्णव्य बल्लला । तुङ्गभद्रा सुप्रयोगा कावेरी च तथाऽऽपगा ॥
 दक्षिणापथनद्यस्तु सहापादाद्दिनिःसृताः ॥ १०४
 कृतमाला ताम्रैवर्णा पुष्पजास्त्युत्पलावती । मलयाभिजानास्ता नद्यः सर्वाः शीतजलाः शुभाः
 त्रिसामा ऋतुकल्या च हस्तला विदिशा च या । लाङ्गूलिनी वंशधरा महेन्द्रतनयाः स्मृताः ॥
 ऋषीका सुकुमारी च मन्दगा मन्दवाहिनी । कूपा पलाशिनी चैव शुक्तिमत्प्रधवाः स्मृताः ॥
 सर्वाः पुण्याः सरस्वत्याः सर्वा गङ्गाः समुद्रगाः । विश्वस्य मातरः सर्वा जम्बुपापहराः स्मृताः
 तासां नद्युपनद्योऽपि शतशोऽथ सहस्रशः । तास्विनमे कुरुपाश्चालाः शालयाश्चैव सजाङ्गलाः ॥
 शरसेना मद्रकारा बोधैः शतपथैश्चरैः । वरताः किंसण्णाः कुल्याश्च कुन्तलाः काशिकोशलाः
 अथैषाश्च तिलङ्गाश्च मगधाश्च वृकैः सह । मध्यदेशा जनपदाः प्रायशोऽभी प्रकीर्तिताः ॥ १११
 (सहास्य चोत्तरार्धे तु यत्र गोदावरी नदी । पृथिव्यामिह कुरुक्षेत्रायां स प्रदेशो मनोरमः ॥
 [तत्र गोवर्धनो नाम सुरराजेन निर्मितः] । रामप्रियार्थं स्वर्गोऽयं वृक्षा आपवपस्तथा ॥
 भरद्वाजेन मुनिना तस्मिन्पार्थेऽवतारिताः । अन्तःपुरवनोद्देशस्तत्र जज्ञे मनोरमः] ॥ ११४
 बाह्यीका धौतधानाश्च आभीराः कालतोयकाः । अपरीताश्च शूद्राश्च पर्वथाश्चर्मसिन्धकाः ॥ ११५
 गान्धारा यवनाश्चैव सिन्धुसौवीरभद्रकाः । शका हदाः कुलिन्दाश्च पारिता हारपूरिकाः ॥
 रमटा रङ्गकटका कैकया दक्षमानिकाः । सत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यशूद्रकुलानि च ॥ ११७
 काम्बोजा दरदाश्चैव वर्बराः मियलीकिरैः । पीनाश्चैव तुपाराश्च पछरा चाक्षतोदराः ॥ ११८
 आशेयाश्च भरद्वाजाः प्रस्थलाश्च कसेरकाः । लम्पाकैः स्तनैर्पाश्चैव पौडिका जहुडैः सह ॥ ११९
 भ्रमगाश्चालिमद्राश्च किरातानां च जातवः । तोमरा हम्पामार्गाश्च काश्मीरास्तङ्गगास्तथा ॥ १२०
 खलिकीश्चाहुकाश्चैव पूर्णोदार्वास्तथैव च । एते देशा ह्युदीच्याश्च प्राच्यान्देशां ज्ञेयोधत ॥ १२१
 अन्ध्रवाकाः सुजरका अन्तर्गिरिवहिर्गिराः । तथा मयङ्गवङ्गैर्माल्लोदा मालवतैः ॥ १२२

* धनुषिहस्तर्गनग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति । + धनुषिहस्तर्गनग्रन्थो घ पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. द. 'सतीरा महती' । २ घ. द. 'पारा' । ३ घ. द. 'शिप्रा' । ४ घ. द. 'गुरहा' । ५ घ. द. 'ता
 नितोप' । ६ घ. द. 'जा मुक्ति' । ७ घ. 'मा' । ८ घ. 'मिन्ध्या' । ९ घ. 'नेमा' । १० घ. द. 'शिनिमा' ।
 ११ घ. 'मर्गो पु' । १२ घ. द. 'नि' । १३ घ. द. 'घा सह' । १४ घ. 'किष्ठा' । १५ घ. 'विष्ठा' ।
 १६ घ. 'अथ पर्वति' । १७ घ. 'रार्द्र तु' । १८ घ. 'वाडपा' । १९ घ. द. 'पल्लवा' । २० घ. 'कुलिन्दा' । २१ घ. 'पौडिका' ।
 २२ घ. 'वा' । २३ घ. 'पीना' । २४ घ. 'कास्तानका' । २५ घ. 'नरायो' । २६ घ. 'नमार्थ' । २७ घ. द. 'वृदिशा' ।
 २८ घ. 'वा बाहु' । २९ घ. 'वा मद्रा मद्रा' । ३० घ. 'लवा मद्रा' ।

(भुवनविन्यास)

ब्रह्मोत्तराः प्रविजया भार्गवा गेयपर्यकाः । प्राग्ज्योतिषाश्च मुण्डाश्च विदेहास्तान्नाल्लिप्तकाः ॥
माला मगधगोविन्दाः प्राच्यां जनपदाः स्मृताः ॥

१२३

अथापरे जनपदा दक्षिणापथवासिनः । पाण्ड्याश्च केरलाश्चैव चौल्याः कुल्यास्तथैव च ॥ १२४

सैतुका मृषिकाश्चैव कुमना वनवासिकाः । महाराष्ट्रा माहिषकाः कलिङ्गाश्चैव सर्वशः ॥ १२५

अ(आ)भीराः सहचैपीका आठव्याश्च वराश्च ये । पुलिन्दा विन्ध्यमूलीका वैदर्भा दण्डकैः सह

पौनिका मौनिकाश्चैव अस्मका भोगवर्धनाः । नैर्णिकाः कुन्तला अन्ध्रा उद्भिदा नलकालिकाः

दक्षिणात्याश्च वै देशा अपरांस्तान्निबोधत । सर्पाकाराः कोलवना दुर्गाः कालीतकैः सह ॥

पुल्याश्च सुरालाश्च रूपास्तापतैः सह । तथा तुरसिताश्चैव सर्वे चैव परेश्वराः ॥ १२६

नौसिक्कियाद्याश्च ये चान्ये ये वै चान्तरनर्मदाः । भानुकच्छाः समाहेयाः सहसा शान्तैरपि ॥

कच्छीपाश्च सुराष्ट्राश्च आनर्ताश्चार्धद्वैः सह । इत्येतैः संपरीताश्च शृणुष्व विन्ध्यवासिनः ॥ १२७

मालवाश्च कक्षपाश्च रोकलाश्चोत्कलैः सह । उत्तमाणां दशार्णाश्च भोजाः किटिकन्धकैः सह ॥

तोसलाः कोसलाश्चैव त्रैपुरा वैदिकास्तथा । तुमुरास्तुम्बुराश्चैव पद्मसुरा निपथैः सह ॥ १२८

अनूपास्तुण्डकेराश्च वीतिहोत्रा ह्यवन्तयः । एते जनपदाः सर्वे विन्ध्यपृष्ठनिवासिनः ॥ १२९

अतो देशान्प्रवक्ष्यामि पर्वताश्चयिणश्च ये । निगर्हरा हंसमार्गाः क्षुणास्तङ्गणाः खैसाः ॥ १३०

कुशमावरणाश्चैव ह्युणा दर्वाः सङ्खेकाः । त्रिगर्ता मालवाश्चैव किरातास्तामसैः सह ॥ १३१

चत्वारि भारते वर्षे युगानि क्वयथो विदुः । कृतं ज्ञेता द्वापरं च कलिश्चेति चतुष्टयम् ॥

तेषां निसर्गं वक्ष्यामि उपरिष्टान्निबोधत ॥

१३७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नाम पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३३८५

अथ पञ्चचत्वारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

(* सूत उवाच)

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषय उत्तरं पुनरेव ते । श्रुश्रुपवा मुदा युक्ताः पप्रच्छुर्लोपहर्षणम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

यद्य किंपुरुष वर्षे हरिवर्षं तथैव च । आचक्ष्व नो यथा तत्त्वं कीर्तितं भारतं त्वया ॥ २

पृष्टस्त्विदं यथा विमर्गयामश्रं विशोषतः । उवाच मुनिनिर्दिष्टं पुगणं विहितं यथा ॥ ३

सूत उवाच—

श्रुश्रुपा यत्र वो विप्रास्तच्छृणुष्व मुदा युताः । प्रुसखण्डः किंपुरुषे सुमहासन्दनोपमः ॥ ४

* इदं नास्ति ग घ, ङ. पुस्तकेषु ।

१ घ. ङ. 'तमिर्व' । २ घ. ङ. 'रक्षरा' । ३ ङ. 'नालिकाया' । ४ घ. 'सिन्धवा' । ५ क. 'यै वान्त' ।
६ घ. ङ. 'भारत' । ७ क. 'यै वान्त' । ८ घ. 'तेषां पदान्ताश्च' । ९ घ. ङ. 'रा नैव' । १० घ. ङ.
अमुपा' । ११ घ. 'ताः कुलास्त' । १२ घ. 'कुणास्त' । १३ घ. 'असा' । घ. 'स्वमा' । १४ घ. ङ. 'कुप्रा' ।
१५ ङ. 'वा. मुद्रुका' । १६ घ. 'मुद्रुका' ।

(भुवनविन्यासः)

ब्रह्मोपेक्षाया यक्षाश्च सर्वे हैमवताः स्मृताः । हेमकटे तु गन्धर्वा विज्ञेयाः साप्तरोगणाः ॥ ३३

माला मगस्तु निषधे शेषवासुकितक्षकाः । महामेरो त्रयस्त्रिंशद्भूमन्ते यज्ञियाः सुराः ॥

अथापरे जलसमये सिद्धब्रह्मर्षयोऽमलाः ॥

संतुका यूपिकाश्चेतां च श्वेतपर्वत उच्यते । शृङ्गवान्पर्वतः श्रेष्ठः पितृणां प्रतिसंचरः ॥

अ(आ)भीराः सद्भाभागस्थितेषु वै । भूतान्युपनिविष्टानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥

पौनिका मौनिकाश्चैव ग्यते देवमानुषौ । न शक्या परिसंख्यातुं श्रद्धेयाऽनुभूयता ॥

दाक्षिणात्याश्च वै देशा राणे वायुशेके भुवनविन्यासो नाम पदत्वत्वारिणोऽध्यायः ॥ ४६ ॥

पुलेयाश्च सुरालाश्च रूपाः ।

नासिकेयाश्च ये चान्ये आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३४२२

कच्छीदाश्च सुराग्राश्च आनत

मालवाश्च कक्षपाश्च रोकलोश्चोः भव सप्तचत्वारिणोऽध्यायः ।

तोसलाः कोसलाश्चैव त्रैपुरा वैदिकः भुवनविन्यासः ।

अनूपास्तुण्डिकेराश्च वीरिहोत्रा ह्यवन

अतो देशान्मवक्ष्यामि पर्वताश्रयिणश्चैव । तस्मिन्निवसति श्रीमान्कुबेरः सह राक्षसैः ॥

कुंशमावरणाश्चैव ह्ना दर्वाः सहैरावः ॥

चत्वारि भारते वर्षे युमानि कवशुभम् । मन्दं नाम्ना कुमुदन्तं शरदम्बुदसंनिभम् ॥

तेषां निसर्गं वक्ष्यामि उपरिष्ठाकिनी शुभा । दिव्यं च नन्दनं तत्र तस्यास्तीरे महदनम् ॥

इति श्रीमहापुराणे ४६ गिरिम् । सुरधातुमयं चित्रं सुवर्णं पर्वतं प्रति ॥

५ रत्नसंनिभः । तस्य पादे महद्विव्यमच्छोदं नाम तत्सरः ॥

श्रीदा नाम निम्नगा । तस्यास्तीरे महद्विव्यं वनं चैव रथं स्मृतम् ॥ ६

। णभद्रः सहानुगः । यक्षसेनापतिः कूरगुप्तकैः परिवारितः ॥

७ निम्नगाच्छोदिका तथा । महीमण्डलमध्येन प्रविष्टे ते महीदधिम् ॥ ८

। पां शिवसच्यौपार्थं गुरुम् । मनः शिलाभयं दिव्यं पिनाङ्गं पर्वतं प्रति ॥

(१) सूतस्तु गिरिः सूर्यप्रभो महान् । तस्य पादे महद्विव्यं लोहितं नाम तत्सरः ॥ १०

एतच्छ्रुत्वा तु भवति लौहित्यः सदनो महान् । देवारण्यं विशोकं च तस्य तीरे महावनम् ॥ ११

ऋष निवसति यक्षो मणिवरो वशी । सौम्यैः सुधार्मिकैश्चैव गुप्तकैः परिवारितः ॥ १२

यश्च किंप्रतिष्णे पाश्वे कूरसत्त्वौपार्थं गिरिम् । वृत्रकोपात्किलोत्पन्नपञ्जनं त्रिककुं प्रति ॥ १३

पृष्ठस्तिवनेपस्तत्र सुमहान्वैद्यतो गिरिः । तस्य पादे सरः पुण्यं मानसं मिद्धसेवितम् ॥ १४

। भवते पुण्या सरयूलोकभावनी । तस्यास्तीरे वनं दिव्यं वैभ्राजं नाम विश्रुतम् ॥ १५

गुध्रुपाचिरस्तत्र महेतनयो वशी । वैभ्रैवातो निवसति राक्षसोऽन्तन्विक्रमः ॥

सचरैर्यौरैर्यन्तुधानशतैर्वृतः ॥

अपरेण तु कैलासान्मुखसत्त्वोपाधिं गिरिम् । अरुणं पर्वतश्रेष्ठं रुक्मवामुपयं प्रति ॥ १७
 भवस्य दयितः श्रीमान्पर्वतो मेघसंनिभः । शतकुम्भमयैः शुभ्रैः शिलाजालैः समवृतः ॥ १८
 शतसंख्येस्तापनीयैः शुद्धैर्दिव्यमिवोल्लिखन् । सञ्जवान्स महादिव्यो दुर्गशैलो हिमाचितः ॥ १९
 तस्मिन्गिरौ निवसति गिरिशो धूम्रलोहितः । तस्य पादात्प्रभवति शैलोदं नाम तत्सरः ॥ २०
 तस्मात्प्रभवते दिव्या शैलोदा नाम निम्नगा । सा चक्षुःशीतयोर्मध्ये प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥ २१
 तस्यास्तीरे वनं दिव्यं विश्रुतं सुरभीति वै । अस्त्युत्तरेण कैलासाच्छिन्नसत्त्वोपाधौ गिरिः ॥ २२
 गौरो नाम गिरिस्तत्र हरितालमयः शुभः । हिरण्यशृङ्गः सुमहान्दिव्यो मणिमयो गिरिः ॥ २३
 तस्य पादे महादिव्यं शुभं काञ्चनवालुकम् । रम्यं बिन्दुसरो नाम यत्र यतो भगीरथः ॥ २४
 गङ्गानिमित्तं राजपिरुवास बहुलाः समाः । दिवं यास्यन्ति मे पूर्वं गङ्गातोयपरिहृताः ॥ २५
 तत्र त्रिपथगा देवी प्रथमं तु प्रतिष्ठिता । सोमपादप्रसृता सा सप्तधा प्रतिपद्यते ॥ २६
 यूपामणिमयास्तत्र चितयश्च हिरण्यमयाः । तत्रेष्टा तु गतः शंकरः सर्वैः सुरैः सह ॥ २७
 दिवि च्छायापथो यस्तु अनुनक्षत्रमण्डलम् । दृश्यते भास्वरो रात्रौ देवी त्रिपथगा तु सा ॥ २८
 अन्तरिक्षं दिवं चैव भावयन्ती भुवं गता । भवोत्तमाङ्गे पतिता-संरुद्धा योगमाययः ॥ २९
 तस्या ये बिन्दवः केचित्कुद्धायाः पतिताः क्षिता । कृतं बिन्दुसरस्तत्र ततो बिन्दुसरः स्मृतम् ॥
 ततो निरुद्धा देवी सा भवेन स्मयता किल । चिन्तयापास मनसा शंकरक्षेपणं प्रति ॥ ३१
 भित्त्वा विशामि पातालं स्रोतसाऽऽवृष्ट शंकरम् । ज्ञात्वा तस्या अभिप्रायं कूरं देव्याधिकीर्षितम्
 तिरोभावयितुं बुद्धिरासीदङ्ग्रेषु तां नदीम् । तस्या बलेपं तं बुद्ध्वा नद्याः क्रुद्धस्तु शंकरः ॥
 निरुध्य तु शिरस्येनां वेगेन पतितां भुवि ॥ ३३
 एतस्मिन्नेव काले तु दृष्ट्वा राजानमग्रतः । धमनीसंततं क्षीणं क्षुधापरिगतोन्द्रियम् ॥ ३४
 अनेन तोषितश्चाहं नद्यर्थं पूर्वमेव हि । बुद्ध्वाऽस्य वरदानं तु कोपं नियतवांस्तु सः ॥ ३५
 ब्रह्मणो हि वचः श्रुत्वा प्रतिज्ञाप्रारणं प्रति । ततो विसर्जयामास संरुद्धां स्वेन तेजसा ।
 नदीं भगीरथस्यार्थं तपस्रेण तोषितः ॥ ३६
 ततो विसर्ज्यमानायाः स्रोतस्तत्सप्ततां यतम् । प्रथः प्राचीमभिमुखं प्रतीचीं त्रय एव तु ॥ ३७
 नद्याः स्रोतस्तु गङ्गायाः प्रत्यपद्यत सप्तधा । नलिनी हादिनी चैव पावनी चैव प्राग्गता ॥ ३८
 सीता चक्षुश्च सिन्धुश्च प्रतीचीं दिशमाश्रिताः । सप्तमी त्वनुगा तासां दक्षिणेन भगीरथम् ॥
 तस्माद्भगीरथी या सा प्रविष्टा लवणोदधिम् । सप्तैता भावयन्तीह दिपाहं वर्षमेव तु ॥ ४०
 प्रसृताः सप्त नद्यस्ताः शुभा बिन्दुसरोद्भवाः । नानादेशान्भावयन्त्यो म्लेच्छप्रायाश्च सर्वशः ॥
 उपगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवः । सिरिन्धान्क्रुन्तलांश्चीनान्वर्षारान्यवसानान्द्रुहान् ॥
 रुपाणांश्च कुणिन्दांश्च अङ्गलोकराश्च ये । कृत्वा द्विधा सिन्धुमहं सीताऽमात्पश्चिमोदधिम् ॥
 अथ चीनमरुक्षैव तद्गणान्सर्वमूलिकान् । सान्द्रांस्तुपारांस्तम्पाकान्पद्मान्दरदान्जकान् ॥
 एताञ्जनपदाक्षरुः श्रावयन्ती गतोदधिर्भू ॥ ४४
 दरदांश्च सकादमीरान्गान्धारान्वरपान्द्रुहान् । शिवपौरानिन्द्रहासान्द्वदार्तोश्च विसर्जयान् ॥ ४५

१ ख. ग. घ. ङ. अभ्युप। २ ख. ग. घ. ङ. 'वर्ष गिरिम् । गौ' । ३ ख. ङ. 'प्र गात्रा भ' । ४ ग. -
 न. पात्रा ५ घ. स्वर्ग । ६ घ. पूर्व । ६ ख. ग. घ. ङ. 'वर्षूत' । ७ ख. 'क्षुः क्षाव' । ८ ख. घ. 'म' । मर' ।

(भुवनविन्यासः)

सैन्धवान्नैघ्रकरकान्ध्रपैराभीररोहकान् । शुनामुखान्धोर्ध्वमनून्सिद्धचारणसेवितान् ॥ ४६
 गन्धर्वान्किन्नरान्यक्षान्क्षोविद्याधरोरगान् । कलापग्रामकांश्चैव पारिदान्सीगणान्वसान् ॥ ४७
 किरातांश्च पुलिन्दांश्च कुरून्सभरतानपि । पञ्चालकाशिमत्स्यांश्च मगधाङ्गास्तथैव च ॥ ४८
 ब्रह्मोत्तरांश्च वज्रांश्च तामलिमांस्तथैव च । एताञ्जनपदानार्याङ्गङ्गा भावयते शुभांन् ॥ ४९
 ततः प्रतिहृता विन्ध्ये प्रविष्टा दक्षिणोदधिम् । ततश्चाऽऽह्लादिनी पुण्या प्राचीनाभिमुखी ययौ ॥
 स्वावयन्त्युपभोगांश्च निषादानां च जातयः । धीवरान्वृषिकांश्चैव तथा नीलमुखानपि ॥ ५१
 केरलानुष्टूर्णांश्च किरातानपि चैव हि । कालोदरान्विवर्णांश्च कुर्भारान्वृषिभूषितान् ॥ ५२
 सा मण्डले समुद्रस्य तिरोभूताऽनुपूर्वतः । ततस्तु पावनी चैव प्राचीमेव दिशं गता ॥ ५३
 भूपथांश्चावयन्तीह इन्द्रपुत्रसरोऽपि च । तथा खरापथांश्चैव इन्द्रशङ्खकुपथानपि ॥ ५४
 मध्येनोद्यानंभकरान्कुपमावरणान्ययौ । इन्द्रदीपसमुद्रे तु प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥ ५५
 ततश्च नलिनी चागात्प्राचीमाशां जवेन तु । तोमरींश्चावयन्तीह हंसपागान्सङ्गुहकान् ॥ ५६
 पूर्वान्देशांश्च सेवन्ती भिरया सा बहुया गिरीन् । कर्णमावरणांश्चैव प्राप्य चाश्वमुखानपि ॥
 सिकतापर्वतमरुणात्वा विद्याधरान्ययौ । नेपिमण्डलकोष्ठे तु प्रविष्टा सा महोदधिम् ॥ ५८
 तासां नद्युपनद्यश्च जतशोऽथ सहस्रशः । उपगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वासवः ॥ ५९
 वैद्योकसायास्तीरे तु वने सुरभिविश्रुते । हरिगृहे तु वसन्ति विद्वान्कौवेरको वशी ॥ ६०
 यज्ञोपेतः स सुमहानमिताजाः सुविक्रमः । तत्राऽऽगस्त्यैः परितृतो विद्वद्भिर्भक्षराक्षसैः ॥
 कुवेरानुचरा ह्येते चत्वारस्तत्तमाः स्मृताः ॥ ६१
 एवमेव तु विज्ञेया ऋद्धिः पर्वतवासिनाम् । परस्परं द्विगुणा धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ६२
 हेमकुटं त्य पृष्ठे तु सायनं नाम तत्सरः । मनस्विनी प्रभवति तस्माज्ज्योतिष्मती च सा ॥ ६३
 अचर्गो ह्युपयतः समुद्रो पूर्वपार्श्वमौ । सरो विष्णुपदं नाम निपथे पर्वतोत्तमे ॥ ६४
 तस्माद्द्वयं प्रभवति गान्धर्वी नैवली च या । मेरोः पश्चात्प्रभवति हृदब्धन्द्रप्रभो महान् ॥ ६५
 तत्र जाम्बूनदी पुण्या यस्यां जाम्बूनदं शुभम् । पयोदं तु सरो नीले सुशुभ्रं पुण्डरीकवत् ॥ ६६
 पुण्डरीका पयोदा च तस्माद्वर्षा विनिर्गते । श्वेतात्प्रभवते पुण्यं सरस्तूचरसानसम् ॥ ६७
 ज्योत्स्ना च मृगकान्ता च तस्माद्देव संभवतुः । घृणत्सरैः पुण्यं च पद्ममीनद्विजाकुलम् ॥ ६८
 कल्पवृक्षसमाकीर्णं मधुवत्सर्वतः सुखम् । रुद्रकान्तमिति ख्यातं निर्मितं तद्वनं तु ॥ ६९
 अन्ये चाप्यत्र विख्यताः पद्ममीनद्विजाकुलाः । नार्ज्जुना हृदा जया नाम द्वादशोदधिसंनिभाः ॥
 तेभ्यः शोन्ती च माध्वी च द्वे नद्यां मधुमूवतुः । यानि किंरुपाद्यानि तेषु द्वयो न वर्षति ॥
 उद्भिज्जान्युदकान्यत्र प्रवहन्ति सरिद्राः । रुद्रप्रभो दुःखिश्चैव घृष्टश्चैव महागिरिः ॥ ७२
 पूर्वायता महाभागा निम्नगा लवणाम्भसि । चन्द्रकलुस्त्वथा प्राणा महानमिः शिशोशयः ॥
 उद्गयाता उर्दीच्यान्ती अवगाढा महोदधिम् ॥ ७३

७३

१ घ. 'प्रवर' । २ ख. घ. ट. 'महामी' । ३ म. घ. ट. 'मरुतिमुत्तरान्विवते । गं । ४ ख. ट. 'रिदा-
 स्ताहना' । ५ ख. ग. घ. ट. 'आ । त' । ६ ख. घ. ट. 'मिगुला य । ७ ख. ग. घ. 'सा नोटक' । ८ ख. ग. घ. ट.
 'मारीस' । ९ क. 'आन्मा' । १० क. 'मस्कारा' । ११ क. 'रान्मा' । १२ ख. ग. घ. 'वत्सो' । १३ क. तु
 'वारि' । १४ ख. तु 'अश्वेदना' । १५ ख. 'ग. घ. ट. 'गाडे ह' । १६ क. 'नन्वली' । १७ ख. घ. ट. 'रः भूषण प' ।
 ग. 'रः प्रभूषण' । १८ क. 'श्रवदाज' । १९ क. 'माप्ता च' । २० घ. 'दक्षिणा ते देवगा' । २१ ग. ट. 'न्ना
 देवगाऽऽप य म' ।

सोमकथ वराहश्च नारदश्च महीधरः । प्रतीचीमायतास्ते वै प्रविष्टा लवणोदधिम् ॥ ७४
 चक्रो बलाहकश्चैव मैनाकश्चैव पर्वतः । आयतास्ते महाशैलाः समुद्रं दक्षिणं प्रति ॥
 ७५ चन्द्रमैनाकयोर्मध्ये विदिशं दक्षिणं प्रति ॥ ७६
 तत्र संवर्त्तको नाम सोऽग्निः पिबति तज्जलम् । नाम्ना समुद्रपः श्रीमानैवैः स बडवामुखः ॥
 द्वादशैते प्रविष्टा हि पर्वता लवणोदधिम् । महेन्द्रभयवित्रस्ताः पसच्छेदभयात्तदा ॥
 यदेतदृश्यते चन्द्रे श्वेते कृष्णशशाङ्कंति ॥ ७७
 भारतस्य तु वर्षस्य भेदास्ते नव कीर्तिताः । इहोदितस्य दृश्यन्ते तथाऽन्येऽन्यत्र नोदिते ॥
 उत्तरोत्तरमेतेषां वर्षभेद्विद्वत् ते गुणैः । आरोग्मासुप्पमाणाभ्यां धर्मतः क्वाप्तोऽर्धतः ॥ ७९
 समन्वितानि भूतानि गुणैरनैस्तु भार्गवतः । वसन्ति नानाजातीनि तेषु वर्षेषु तानि वै ॥
 इत्येषाऽभारयत्सर्वं पृथ्वी विश्वं जगत्सिर्धतौ ॥ ८०
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामसप्तवत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३५०२

अष्टाष्टवारिंशोऽध्यायः ।

भुवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

दक्षिणेनापि वर्षस्य भारतस्य निबोधत । दशयोजनसाहस्रं समतीत्य महान्वषम् ॥ १
 शीण्येव तु सहस्राणि योजनानां समावृतम् । अतस्त्रिभागाविस्तीर्णं नानापुष्पफलोदयम् ॥ २
 विद्युत्सप्तं महाशैलं तत्रैकं कुलपर्वतम् । येन कृततर्दनैर्कस्तद्वीपं समलंकृतम् ॥ ३
 पसन्नस्वादुसलिलास्तत्र नद्यः सहस्रशः । वाप्यस्तस्य तु द्वीपस्य षट्चा विमलोदकाः ॥ ४
 तस्य शैलस्य च्छिद्रेषु त्रिस्तीर्णेष्वायतेषु च । अनेकेषु संश्रुद्धानि नानाकाराणि सर्वशः ॥ ५
 नरनारीसमादधानि मुदितानि महान्ति च । तेषां तलप्रवेशानि सहस्राणि शतानि च ॥ ६
 पुराणि संनिविष्टानि पर्वतान्तर्गतानि च । सुसंश्रुद्धानि चान्योन्यमेकद्वाराणि तान्यथ ॥ ७
 दीर्घपद्मधरात्मनो नीला मेघसमप्रभाः । जातमात्राः प्रजास्तत्र अशीतिपरमायुषः ॥ ८
 शाखाभृगसधर्माणः फल्मूलाशिनस्तथा । गोधर्माणो ह्यनिर्दिष्टाः शैवाचारविवाजिताः ॥ ९
 तद्वीपं तादृशैः पूर्णं मनुजैः सुद्रुमाक्षुषैः । एवमेतेऽन्तरद्वीपा व्याख्याता अनुपूर्वशः ॥ १०
 विंशतिशतं पञ्चाशत्पञ्चशीतिः शतं तथा । सहस्रमपि चाप्युक्तं योजनानां समन्ततः ॥ ११
 विस्तीर्णाश्चाऽऽस्यताश्चैव नानासंख्यसमाकुलाः । बहिर्णद्वीपपर्वणि सुद्रुद्वीपाः सहस्रशः ॥ १२

इदमेवं नस्ति यः पुस्तके ।

१ क 'म'. चक्रो । २ क 'क्षिणा' । ३ ख 'कृष्ण' । ४ क 'कृतिः' । भा० । ५ ख. घ. 'मुद्रिच्यते' ।
 ६ ग. ड. 'मश' । ब. । ७ ग. ड. 'जात नि' । ८ क. 'स्थिता' । इ. । ख. ड. 'स्थिता' । इ. । ९ ख. घ. 'श' ।
 प. 'यिन्यस्तस्यद्वी' । ड. 'श' । 'यिनस्तस्यद्वी' । १० ख 'सहस्राणि' । ११ ग. घ. ड. 'पा तिल' । १२ ख. 'नीलमे' ।
 १३ ग. ड. 'जै' । 'तुद्रमा' ।

। (भुवनविन्यासः)

अम्बुद्वीपदेशास्तु षडन्ये विविधाश्रयाः । अत्र द्वीपाः समाख्याता नानारत्नाकराः क्षितौ ॥

अद्भुद्वीपं यमद्वीपं मलयद्वीपमेव च । शङ्खद्वीपं कुशद्वीपं वराहद्वीपमेव च ॥ १४

अद्भुद्वीपं निबोध त्वं नानासंघममाकुलम् । नानाम्लेच्छगणाकीर्णं तद्द्वीपं बहुविस्तरम् ॥ १५

हेमविद्रुमपूर्णानां रत्नानामाकरं क्षितौ । नदीशैलनैश्चित्रं संनिभं लवणाम्भसा ॥ १६

तत्र चक्रगिरिर्नाम नैकनिर्झरकन्दरः । तत्र सा तु दरी चास्य नानासंघसमाश्रया ॥ १७

स मध्ये नागदेशस्य नैकदेशो महागिरिः । कोटिभ्यां नागनिलयं प्राप्तो नन्दनद्वीपतिम् ॥ १८

यमद्वीपमिति प्रोक्तं नानारत्नाकराचतम् । (+तत्रागि द्युतिमान्नाम पर्वतो धातुमण्डितः ॥

समुद्रगानां(णो) प्रभवः प्रभवः काञ्चनस्य तु ॥ १९

तथैव मलयद्वीपमेवमेव सुमंभृतम् ।) मणिरत्नाकरं स्फीतमाकरं कनकस्य च ॥ २०

आकरं चन्दनानां च समुद्राणां तथाऽऽकम् । नानाम्लेच्छगणाकीर्णं नदीपर्वतमण्डितम् ॥ २१

तत्र श्रीमांस्तु मलयः पर्वतो रजनाकरः । महामलय इत्येवं विख्यातो वरपर्वतः ॥ २२

द्वितीयं मन्दरं नाम प्रथितं च सदा क्षितौ । +नानापुष्पफलोपेतं रम्यं देवांपसेवितम् ॥ २३

अगस्त्यभयनं तत्र देवासुरनमस्कृतम् ॥ २४

तथा काञ्चनपादस्य मलयस्थावरस्य हि । निकुञ्जस्तणसोमाङ्गिराश्रयं पुष्पसेवितम् ॥ २५

नानापुष्पफलोपेतं स्वर्गादपि विशिष्यते । तत्रावतरते स्वर्गः सदा पर्वसु पर्वसु ॥ २६

तथा त्रिद्विनिलये नानाधानुविभूषिते । अनेकयोजनोत्सेधे चित्रसानुदरीगृहे ॥ २७

तस्य कूटतटे रम्ये हेमप्राकारतोरणा । निर्यूहबलभी चित्रा हर्म्यभासादमालिनी ॥ २८

ज्ञतयोजनविस्तीर्णां भिक्षाद्यामयोजना । निस्पृग्मुदिता स्फीता लङ्का नाम महापुरी ॥ २९

सा कामरूपिणां स्थानं राक्षसानां महात्मनाम् । आवासो बलहसानां तद्विद्यादेवविद्विषाम् ॥ ३०

मानुषाणामसंवाधा ह्यगम्या सा महापुरी ॥ ३१

तस्य द्वीपस्य वै पूर्वं तीरे नन्दनद्वीपतेः । गोकर्णनाभेयस्य शंकरस्याऽऽलयं महत् ॥ ३२

तथैकराज्यं विंशत्यं शङ्खद्वीपसमास्थितम् । ज्ञतयोजनविस्तीर्णं नानाम्लेच्छगणालयम् ॥ ३३

तत्र शङ्खगिरिर्नाम धौतशङ्खद्वलपथः । नानारत्नाकरः पुण्यः पुष्पकृद्भिर्निषेवितः ॥ ३४

शङ्खनागा महापुण्या यस्मात्प्रभवते नदी । यत्र शङ्खमुखो नाम नागराजः कृतालयः ॥ ३५

तथैव कुमुदद्वीपं नानापुष्पयोषशोभितम् । नानाग्राससमाकीर्णं नानारत्नाकरं शिवम् ॥ ३६

कुमुदा नाम महाभागा कुण्डचित्तनिर्वहणी । महादेवस्य भगिनी प्रभाभिस्ताभिरिज्यते ॥ ३७

तथा वराहद्वीपे च नानाम्लेच्छगणाकुले । नानाजातिममाकीर्णं नानाधिष्ठानपत्तने ॥ ३८

धनधान्ययुते स्फीते धर्मिष्ठजनसंकुले । नदीशैलवनैश्चित्रैर्वहुपुष्पफलोपमैः ॥ ३९

वराहपर्वतो नाम तत्र रम्यः शिलाच्छयः । अनेककन्दरद्वीगुहानिर्झरशोभितः ॥ ४०

वाराहद्वीपे च नानाम्लेच्छगणाकुले । नानाजातिममाकीर्णं नानाधिष्ठानपत्तने ॥ ४१

वागाहरूपिणे तत्र विष्णवे प्रभविष्णवे । अनन्यदेवतास्तस्मै नमस्कुर्वन्ति वै प्रजाः ॥ ४२

* इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके । + धनुषिष्ठान्तर्गतप्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । x इदमर्थं नास्ति क. ख ग. पुस्तके ।

१ ग. घ. ङ. वर्षप । २ ग. घ. निर्यूह । ३ ख. घ. 'क' नाम देवस्य । ४ ग. द. 'म' देवस्य ५ क. ख ग. प. पुष्पयोष । ६ क. 'रत्न' । ७ ख. 'निषेवितो' । ८ ख. ग. घ. द. 'स्मात्' । ९ क. 'सा' । १० क. 'निर्वह' । ११ ख. द. 'प्रजा' ।

एवं पठेते कथिता अनुद्वीपाः समन्ततः । भास्वद्वीपदेशो वै दक्षिणे बहुविस्तरः ॥ ४१
 एवमेकमिदं वर्षं बहुद्वीपमिहोच्यते । समुद्रजलसंभिन्नं खण्डं खण्डीकृतं स्मृतम् ॥ ४२
 एवं चतुर्भुजाद्वीपः सान्तरद्वीपमण्डितः । सानुद्वीपः समारूपातो जम्बूद्वीपस्य विस्तरः ॥ ४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवनविन्यासो नामाष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३५४५

अथैवेनपमाशस्तमोऽध्यायः ।

भवनविन्यासः ।

सूत उवाच—

प्लक्षद्वीपं प्रवक्ष्यामि यथावदिह संग्रहात् । जृणुतेमं यथातत्त्वं द्रुवतो मे द्विजोत्तमाः ॥ १
 जम्बूद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणस्तस्य विस्तरः । विस्तारात्रिगुणथास्य परिणाहः समन्ततः ॥
 तेनाऽऽवृतः समुद्रोऽयं द्वीपेन लवणोदेकः ॥ २
 तत्र पुण्या जनपदाश्चिरात् त्रियते मजा । कुत एव हि दुर्भिक्षं जराव्याधिभयं कुतः ॥ ३
 तत्रापि पर्वताः शुभ्राः सप्तैव मणिभूषणाः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तासां नामानि वक्ष्यते (चम्यहम्)
 प्लक्षद्वीपादिषु त्वेषु सप्त सप्तसु सप्तसु । ऋज्वायताः प्रतिदिशं निविष्टाः पर्वताः सदा ॥ ५
 प्लक्षद्वीपे तु वक्ष्यामि संसद्वीपान्महाचलान् । गोमेदकोऽत्र प्रथमः पर्वतो मेघसंनिभः ॥
 ख्यायते तस्य नाज्जा वै वर्षं गोमेदकं तु तत् ॥ ६
 द्वितीयः पर्वतश्चन्द्रः सर्वोपधिसमन्वितः । अश्विभ्याममृतस्यार्थे ओषध्यस्तत्र संस्थिताः ॥ ७
 तृतीयो नारदो नाम दुर्गशैलो महोच्छ्रयः । तत्राचले समुत्तरन्नो पूर्व नारदपर्वतो ॥ ८
 चतुर्थस्तत्र वै शैलो दुन्दुभिर्नाम नामतः । शब्दमृत्युः पुरा तस्मिन्दुन्दुभिस्ताडितः सुरैः ॥
 रज्जुदारो रज्जुमयः शालमलश्चासुरान्तकृत् ॥ ९
 पञ्चमः सोमको नाम देवैर्यत्रामृतं पुरा । संभूतं च हनं चैव मातुरर्थे गरुत्मता ॥ १०
 षष्ठस्तु सुमना नाम स एवर्षभ उच्यते । हिरण्याक्षो वराहेण तस्मिञ्छैले निषिद्धतः ॥ ११
 वैभ्राजः सप्तमस्तत्र भ्राजिष्णुः स्फाटिको महान् । यस्माद्विभ्राजतेऽर्वाभिर्भैभ्राजस्तेन स स्मृतः
 तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि नामतस्तु यथाक्रमम् । गोमेदं प्रथमं वर्षं नाज्जा शान्तंभयं स्मृतम् ॥
 चन्द्रस्य शिखरं नाम नारदस्य सुखोदयम् । आनन्दं दुन्दुभेर्वर्षं सोमकस्य शिवं स्मृतम् ॥
 क्षेमकमृगमस्यापि वैभ्राजस्य ध्रुवं तथा ॥ १४
 एतेषु देवगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारणैः । विहरन्ति रमन्ते च दृश्यमानास्तु तैः सह ॥ १५
 तेषां नद्यश्च सप्तैव प्रतिवर्षं समुद्रगाः । नामतस्ताः प्रवक्ष्यामि सप्त गङ्गा महानैदीः ॥ १६
 (* अनुत्ता सुतर्सेव निष्पापा मुदिता क्रतुः । अमृता मुक्रता चैव सप्तैवाः सरितां वराः) ॥
 अभिगच्छन्ति ता नद्यस्ताम्यथान्याः सहस्रशः । बहुदकाश्चोचन्त्यो यतो वर्षति वासवः ॥

* भुविश्रान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

(भुवनविन्यासः)
ताः पिवन्ति सदा हृष्टा नदीर्जनपदास्तु ते । शुभाः शान्तवहाश्चैव प्रमोदा ये च ते शिवाः ॥
अनन्दाश्च धृताश्चैव शेषकाश्च शिवैः सह । वर्षाश्रमाचारयुक्ताः प्रजास्तेष्वथ सर्वशः ॥ २०
सर्वेष्वरोगाः सुव्याः प्रजास्त्वामयवार्जिताः । अधःसर्पिणी न तेष्वस्ति तथैवोत्सर्पिणी न च
ने तत्रास्ति युगावस्था चतुर्युगकृता कंचित् । त्रेतायुगसमः कालः सर्वदा तत्र वर्तते ॥ २२
पुल्लदीपादिषु ज्ञेयः पञ्चस्वनेषु सर्वशः । देशस्यानुविधानेन कालस्यानुविधाः स्मृताः ॥ २३
पञ्च वर्षसहस्राणि तेषु जीवन्ति मानवाः । सुरुषाश्च सुवेपाश्च अरोगा बलिनस्तथा ॥ २४
सुखमायुर्वर्षं रूपमारोग्यं धर्म एव च । पुल्लदीपादिषु ज्ञेयं शाकद्वीपान्तर्केषु च ॥ २५
पुल्लदीपः पृथुः श्रीमान्सर्वतोधनधान्यवान् । दिव्यौषधिकलोपेतः सर्वौषधिवनस्पतिः ॥ २६
आवृतः पशुभिः सर्वैर्ग्राया(स्या)रण्यैः सहस्रशः । जम्बूद्वीपे संख्यातस्तस्य मध्ये द्विजोत्तमाः ॥
पुल्लो नाम महावृक्षस्तस्य नाम्ना स उच्यते ॥ २७
स तत्र पूज्यते स्थाणुर्मध्ये जनपदस्य हि । स चापीश्वरसोद्देशः पुल्लदीपसमावृतः ॥ २८
पुल्लदीपस्य चैवेह वैपुल्याद्विस्तरेण तु । इत्येव संनिवेशो वः पुल्लदीपस्य कीर्तितः ॥
आनुपूर्व्या समासेन शाल्मलं तं निबोधत ॥ २९
तत्तत्तृतीयं द्वीपानां शाल्मलं द्वीपमुत्तमम् । शाल्मलेन समुद्रस्तु द्वीपेनेश्वरसोदकः ॥
पुल्लदीपस्य विस्ताराद्विगुणेन समावृतः ॥ ३०
तत्रापि पर्वताः सप्त विज्ञेया रत्नयोनयः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तेषु वर्षेषु सप्तसु ॥ ३१
प्रथमः सूर्यसंकाशः कुम्भदो नाम पर्वतः । सर्वधातुमयैः शृङ्गैः शिलाजालसमुद्भूतैः ॥ ३२
द्वितीयः पर्वतस्तस्य उन्नतो नाम विश्रुतः । हरितालमयैः शृङ्गैर्दिव्यमावृत्य तिष्ठति ॥ ३३
तृतीयः पर्वतस्तस्य बलाहक इति श्रुतः । जात्यञ्जनमयैः शृङ्गैर्दिव्यमावृत्य तिष्ठति ॥ ३४
चतुर्थः पर्वतो द्रोणो वर्णापधो महाबलः । विशल्यकरणी चैव मृतसंजीवनी तथा ॥ ३५
कङ्कस्तु दशमस्तत्र पर्वतः सुप्रहोदयः । दिव्यपुष्पफलोपेतो वृक्षवीरुसमावृतः ॥ ३६
पष्ठस्तु पर्वतस्तत्र महिषो मेघसंनिधः । यस्मिन्सोऽग्निनिवसति महिषो नाम वारिजः ॥ ३७
सप्तमः पर्वतस्तत्र ककुद्वाग्राम् भाष्यते । तत्र रत्नान्यनेकानि स्वयं वर्धते वासवः ॥
मन्त्रापतिप्रपाटाय प्राजापत्ये विधिः स्वयम् ॥ ३८
इत्येते पर्वताः सप्त शाल्मले मणिभूषिताः । तेषां वर्षाणि वक्ष्यामि समेतं तु शुभानि वै ॥
कुम्भदात्प्रथमं श्वेतर्मृन्नतस्य तु लोहितम् ॥ ३९
बलाहकस्य ज्जीमूतं द्रोणस्य हरितं स्मृतम् । कङ्कस्य वैद्युतं नाम महिषस्य तु मानसम् ॥ ४०
कुकुदः सुप्रभं नाम सप्ततानि तु सप्तधा । वर्षाणि पर्वताश्चैव नदीस्तेषु निबोधत ॥ ४१
पार्वतीतोया वितृणा च चन्द्रा शुक्रा विमोचनी । निवृत्तिः सप्तमी तासां प्रतिवर्षं तु ताः स्मृताः
तासां समीपमाश्रान्याः शतशोऽप्य सहस्रशः । अशस्याः परिसंख्यातुं श्रद्धेयास्तु बुभूषता ॥
इत्येव संनिवेशो वः शाल्मलस्यापि कीर्तितः । पुल्लदीपे संख्यातस्तस्य मध्ये महाद्रुपः ॥ ४२

शाल्मलिर्विगुलस्कन्धस्तस्य नाम्ना स उच्यते । शाल्मलिस्तुसमुद्रेण सुगोदेन समन्ततः ॥

विस्ताराच्छाल्मलस्यैव समेन तु समन्ततः ॥

४५

उत्तरेषु तु धर्षणा द्वीपेषु गृणुन प्रजाः । यथाश्रुतं यथान्यायं ब्रुवतो मे निबोधत ॥

४६

कुशद्वीपं प्रवक्ष्यामि चतुर्थं तं समासतः । सुरोदकः परिवृतः कुशद्वीपेन सर्वतः ॥

४७

सप्तैव गिरयस्तत्र वर्ण्यमानाश्चिबोधत । शाल्मलस्य तु विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ॥

४८

कुशद्वीपे तु विज्ञेयः पर्वतो विद्रुमोच्चयः । द्वीपस्य प्रथमस्तस्य द्वितीयो हेमपर्वतः ॥

४९

तृतीयो धृतिमाश्राम जीमूतसदृशो गिरिः । चतुर्थः पुण्यवाश्राम पञ्चमस्तु कुशेशयः ॥

५०

षष्ठो हरिगिरिर्नाम सप्तमो मन्दरः स्मृतः । मन्दा इति स्थां नाम मन्दरो दारणादधाम् ॥

५१

तेषामन्तरिक्षम्भो द्विगुणः परिवारितः । उज्ज्वलं प्रथमं वर्षं द्वितीयं त्रेणुमण्डलम् ॥

५२

तृतीयं स्वैरथाकारं चतुर्थं लवणं स्मृतम् । पञ्चमं धृतिमद्र्वं षष्ठं वर्षं प्रभाकरम् ॥

सप्तमं कपिलं नाम सप्तैते वर्षपर्वताः ॥

५३

एतेषु देवान्धर्वाः प्रभासु जगदीश्वराः । विहरन्ति रमन्ते च हृद्यमानास्तु वर्षशः ॥

५४

न तेषु दस्यवः सन्ति म्लेच्छजात्यस्तथैव च । गौरमाषो जनः सर्वः क्रपाच्च क्षियते तथा ॥

५५

तेषां नयः सप्तैव धृतपापाः शिवास्तथा । पवित्रा संततिश्चैव धृतिगर्भा मही तथा ॥

५६

अन्यास्तांभ्योऽपरिज्ञाताः शतशोऽथ सहस्रशः । अभिगच्छन्ति ताः सर्वा यतो वर्षति वामवः

धृतोदेन कुशक्षीपो बाह्यतः परिवारितः । विज्ञेयः स तु विस्तारात्कुशद्वीपसमेन तु ॥

५८

इत्येष संनिवेशो वः कुशद्वीपस्य वर्णितः । क्रौञ्चद्वीपस्य विस्तारं वक्ष्याम्यहमतः परम् ॥

५९

कुशक्षीपस्य विस्ताराद्विगुणः स तु वै स्मृतः । धृतोदकसमुद्रो वै क्रौञ्चक्षीपेन संवृतः ॥

६०

तस्मिन्क्षीपे नगश्रेष्ठः क्रौञ्चस्तु प्रथमो गिरिः । क्रौञ्चात्परो वामनको वामनादन्धकारकः ॥

६१

अन्धकारात्परश्चापि दिवाहृतो वामनको । दिवाहृतः परश्चापि दिविन्द्रो गिरिरुच्यते ॥

६२

दिविन्द्रात्परतश्चापि पुण्डरीको महागिरिः । पुण्डरीकात्परश्चापि शोक्यते दुन्दुभिस्वनः ॥

६३

एते रत्नमयाः सप्त क्रौञ्चक्षीपस्य पर्वताः । बहवस्तफलोक्ता नानावसलताकुलाः ॥

६४

(भुवनाविन्यासः)

- अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि शाकद्वीपस्य यो विधिः । शाकद्वीपस्य कृत्स्नस्य यथावदिह निश्चयात् ॥
 शृणुष्वं वै यथातत्त्वं ब्रुवतो मे यथार्थवत् ॥ ७४
- श्रीश्वद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणस्तस्य विस्तरः । परिवार्य समुद्रं स दधिमण्डोदकं स्थितः ॥ ७५
- तत्र पुण्या जनपदाश्चिराच्च म्रियते जनः । कुत एव तु दुर्भिक्षं जराव्याधिभयं कुतः ॥ ७६
- तत्रापि पर्वताः शुभ्राः सप्तैव परिभूषिताः । रत्नाकरास्तथा नद्यस्तासां नामानि मे शृणु ॥ ७७
- देवापि गन्धर्वयुतः प्रथमो मेरुरुच्यते । प्रागायतः ससौवर्ण उदयो नाम पर्वतः ॥ ७८
- तत्र मेघास्तु वृष्ट्यर्थं प्रभवन्ति च यान्ति च । तस्यापरेण सुमहाञ्जलधारो महागिरिः ॥ ७९
- तस्माभित्यमुपादत्ते वासवः परमं जलम् । ततो वर्षं प्रभवति वर्षाकाले मजास्त्रिह ॥ ८०
- तस्यापरे रैवतको यत्र नित्यं प्रतिष्ठितः । रेवती दिवि नक्षत्रं पितामहकृतो गिरिः ॥ ८१
- तस्यापरेण सुमहाञ्जयामो नाम महागिरिः । तस्माच्छयापत्यमापन्नाः मजाः पूर्वमिमाः किल ॥
- तस्यापरेण रजतो महानस्तो गिरिः स्मृतः । तस्यापरेणाऽऽम्बिकेशो दुर्गः शैलो हिमानितः ॥
- आम्बिकेशात्परो रम्यः सर्वोपधिसमन्वितः । स चैव केशरीत्युक्तो यतो वायुः प्रवायति ॥ ८४
- शृणुष्वं नामतस्तानि यथावदनुपूर्वशः । उदयस्योदयं वर्षं जलदे नाम विश्रुतम् ॥ ८५
- द्वितीयं जलधारस्य सुकुमारपति स्मृतम् । रैवतस्य तु कौमारं ज्यामभ्य तु मणीचक्रम् ॥ ८६
- अस्तस्यापि शुभं वर्षं विज्ञेयं कुसुमोत्तरम् । आम्बिकेशस्य मोद्राकं केशरेषु महाद्रुमम् ॥ ८७
- द्वीपस्य परिमाणं च ह्रस्वदीर्घत्वमेव च । शाकद्वीपेन विख्यातस्तस्य मन्वे वनरातिः ॥
- शाको नाम महावृक्षस्तस्य पूजां प्रयुज्जते ॥ ८८
- एतेन देवगन्धर्वाः सिद्धाश्च सह चारणेः । विहरन्ति रमन्ते च हृदयमानाश्च तैः सह ॥ ८९
- तत्र पुण्या जनपदाश्चानुवर्णसमन्विताः । तेषु नद्यश्च सप्तैव प्रतिवर्षं समुद्रगोः ॥
- विदि नोन्नध (ज्जा च) ताः सर्वा गङ्गास्ताः सप्त ग स्मृताः ॥ ९०
- प्रथमा सुकुमारीति गङ्गा शिवजला तथा । अनुत्ता च नाञ्जैव नदी संपरिकीर्तिता ॥ ९१
- कुमारी नामतः सिद्धा द्वितीया सा पुनः सती । नन्दा च पार्वती चैव तृतीया परिकीर्तिता ॥
- शिवेति का चतुर्थी स्वाग्निदिना च पुनः स्मृता । इक्षुध पञ्चमी ज्ञेया तथैव च पुनः क्रतुः ॥
- धेनुका च ष्ठा चैव षष्ठी संपरिकीर्तिता । एताः सप्त महागङ्गाः प्रतिवर्षं शिवोदकाः ॥
- भावयन्ति जने सर्वे शाकद्वीपनिवासिनम् ॥ ९४
- अनुगच्छन्ति तास्त्वन्या नदीर्नद्यः सरस्वता । यद्दक्षपरिस्त्रावा यतो वर्षति वासवः ॥ ९५
- तासां तु नामधेयानि परिमाणं तथैव च । न शयं परिसंख्यातुं पुण्यास्ताः सरिदुत्तमाः ॥
- ताः पियन्ति सदा हृष्टा नदीर्जनपदास्तु ते । ९६
- नोन्नापायनं विस्तीर्णो द्वीपोऽसौ चक्रसंस्थितः । नदीर्जलैः प्रतिच्छिन्नः पर्वतश्चाभ्रमं निर्भः ॥ ९७
- सर्वधानुविचित्रैश्च मणिविद्रुमभूषितैः । पुरैश्च विविधाकरैः स्फूर्तिर्जनपदगपि ॥ ९८
- वृक्षैः पुष्पफलोपैः समन्ताद्जनधान्यवान् । क्षीरोदेन समुद्रेण सर्वतः परिवारितः ॥ ९९
- शाकद्वीपस्तु विस्तारात्समेन तु समन्ततः ॥

तस्मिञ्जनपदाः पुण्याः पर्वतान्तरिते शुभाः । वर्णाश्रमसमाक्रीर्णा देशास्ते सप्त वै स्मृताः ॥
 न संकरश्च तेष्वस्ति वर्णाश्रमकृतः कश्चित् । धर्मस्य चाव्यभोचारादेकान्तमुखिताः प्रजाः ॥
 न तेषु लोभो माया वा ईर्ष्याऽमूयाऽधृतिः कुतः । विपर्ययो न तेष्वस्ति एतत्स्वाभाविकं स्मृतम्
 करोत्पत्तिर्न तेष्वस्ति न दण्डो न च दण्डकाः । स्वधर्मेणैव धर्मज्ञास्ते रक्षन्ति परस्परम् ॥
 एतावदेव शक्यं वै तस्मिन्दीपे निवासिनाम् । पुष्करं सप्तमं द्वीपं प्रथम्यामि निबोधत ॥ १०४
 पुष्करेण तु द्वीपेन वृतः क्षीरोदको वहिः । शक्रद्वीपस्य विस्ताराद्विगुणेन समन्ततः ॥ १०५
 पुष्करे पर्वतः श्रीमानेक एव महाशिलः । चित्रैर्मणिमयैः शैलैः शिखरैस्तु समुच्छ्रितैः ॥ १०६
 द्वीपस्य तस्य पूर्वार्धे चित्रसानुः स्थितो महान् । परिमण्डलसदृशाणि विस्तीर्णः पञ्चविंशतिः ॥
 ऊर्ध्वं चैव चतुस्त्रिंशत्सदृशाणि समाचितः । द्वीपार्धस्य परिस्तोमः पर्वतो मानसोत्तमः ॥ १०८
 स्थितो वेलासपीपे तु नवचन्द्र इवोदितः । योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वं पञ्चाशदुच्छ्रितः ॥ १०९
 तावदेव स विस्तीर्णः सर्वतः परिमण्डलः । स एवं द्वीपपश्चार्धे मानसः पृथिवीधरः ॥ ११०
 एक एव महासानुः संमिवेक्षाद्विधा कृतः । स्वाद्दुक्केनोदधिना सर्वतः परिवारितः ॥ १११
 पुष्करद्वीपविस्ताराद्विस्तीर्णोऽसौ समन्ततः । तस्मिन्दीपे स्मृतौ द्वौ तु पुण्यौ जनपदौ शुभौ ॥
 अभितो मानसस्याथ पर्वतस्यानुमण्डलौ ॥ ११२

महावीतं तु यद्वर्षं बाह्यतो मानसस्य तत् । तस्यैवाभ्यन्तरे यच्च धातकीखण्डमुच्यते ॥ ११३
 दश वर्षसहस्राणि तत्र जीवन्ति मानवाः । आरोग्यसुखभूयिष्ठा मानसी सिद्धिमास्थिताः ॥ ११४
 सममायुश्च रूपं च तस्मिन्वर्षद्वये स्थितम् । अधमोत्तमौ न तेष्वस्तां तुल्यस्ते रूपशीलतः ॥
 न तत्र वधको मेघा न स्तेया(यं) न भयं तथा । निग्रहो न च दण्डोऽस्ति न लोभो न परिग्रहः
 सत्यामृतं न तत्रास्ति धर्माधर्मौ तथैव च । वर्णाश्रमाणां वार्ता वा पाशुपाल्यं वणिक्क्रिया ॥
 त्रयी विद्या दण्डनीतिः शुश्रूषां शल्यमेव च । वर्षद्वये सर्वमेतत्पुष्करस्य न विद्यते ॥ ११८
 न तत्र नद्यो वर्षं च शीतोष्णं वा न विद्यते । दक्षिज्जान्मुदकान्यत्र गिरिमश्र(स)वणानि च ॥
 उत्तराणां कुरूणां च तुल्यकालो जनः सदा । सर्वत्र सुसुखस्तत्र जराकृमिविवर्जितः ॥ १२०
 इत्येव धातकीखण्डे महावीते तथैव च । आनुपूर्व्याद्विधिः कृत्स्नः पुष्करस्य प्रकीर्तितः ॥ १२१
 स्वाद्दुक्केनोदधिना पुष्करः परिवारितः । विस्तरान्मण्डलाच्चैव पुष्करस्य तथैव च ॥ १२२
 एवं द्वीपाः समुद्रैस्तु सप्त सप्तभिरावृताः । द्वीपस्यानन्तरो यस्तु समुद्रैस्तत्सप्तसु सः ॥ १२३
 एवं द्वीपसमुद्राणां वृद्धिर्ज्ञेया परस्परात् । अपां चैव समुद्रेकात्समुद्रा इति संज्ञिताः ॥ १२४
 ऋषयो निवसन्त्यस्मिन्प्रजा यस्माच्चतुर्विधाः । तस्माद्वर्षमिति प्रोक्तं प्रजानां सुखदं तु तत् ॥
 ऋषे इत्येव ऋषिणो वृषः शक्तिप्रबन्धने । रतिप्रबन्धनात्सिद्धं वर्षत्वं तेन तेषु तत् ॥ १२६
 गुरुपते चन्द्रवृद्धौ समुद्रः पूर्यते सदैव । प्रक्षीयमाणे वृद्धे क्षीयतेऽस्तमिते खगे ॥ १२७
 आपूर्यमाण उदधिः स्वत एवाभिपूर्यते । ततोऽप्रक्षीयमाणेऽपि स्वात्मनैवापकृष्यते ॥ १२८

१ ख. 'रिताः शु' । २ ख. 'द्वारः स' । ३ ग. ग. घ. 'रे सर्व' । ४ ग. घ. ड. 'धे भित' । ५ ख. ग. घ. ड. 'वाः । अतोमाः गु' । ६ ड. 'णिक्रिया । ज' । ७ घ. 'पाशित्पणे' । ८ घ. ड. क. '५ क खण्डो न' । १० क. 'द्रस्तु समन्ततः । ए' । ११ ग. घ. 'ऋषि दे' । १२ क. 'ऋषयो वृ' । १३ क. 'ने । दे' । १४ क. ड. तदा । १५ ख. ड. 'दुःक्षः क्षी' । ग. 'दुःक्षः क्षी' ।

(सुवनविन्यासः)

उत्थास्थमग्निर्संयोगाज्जलमुद्रिच्यते यथा । तथा महोदधिगर्भं तोयमुद्रिच्यते ततः ॥ १२९

अन्यूना ह्यतिरिक्ताश्च वर्धन्त्यापो हसन्ति च । उदयास्तमितेऽन्धोः पक्षयोः शुककृष्णयोः ॥ १३०

अथ वृद्धिरेवमुदधेः सोमवृद्धिस्तथात्पुनः ॥ १३०

दशोत्तराणि पञ्चैत्र अङ्गुलीनां शतानि तु । अथां वृद्धिः क्षयो वृद्धैः समुद्राणां तु पर्वसु ॥ १३१

द्विरापत्वात्स्मृता द्वीपाः सर्वतश्चोदकावृताः । उदकेऽस्योऽऽधानं यस्मात्तस्मादुदधिरुच्यते ॥

अपर्वाणस्तु गिरयः पर्वभिः पर्वताः स्मृताः । पुस्तद्वीपे तु गोमेदः पर्वतस्तेन चोच्यते ॥ १३२

शाल्मलिः शालमलद्वीपे पूज्यते च महाद्रुमः । कुशद्वीपे कुशस्तम्बस्तस्य नाम्ना स उच्यते ॥

क्रौञ्चद्वीपे गिरिः क्रौञ्चो मध्ये जनपदस्य ह । शाकद्वीपे द्रुमः शाकस्तस्य नाम्ना स उच्यते ॥

न्यग्रोधः पुष्करद्वीपे तत्र तैः स नमस्कृतः । महादेवः पूज्यते तु ब्रह्मा त्रिभुवनेश्वरः ॥ १३५

तस्मिन्निवसति ब्रह्मा सार्धैः सार्धं प्रजापतिः । उपासते तत्र देवास्त्रयस्त्रिंशन्महर्षिभिः ॥

स तत्र पूज्यते चैव देवैर्देवोत्तमोत्तमः ॥ १३६

जम्बूद्वीपात्पर्वतान्ते रत्नानि विविधानि च । द्वीपेषु तेषु सर्वेषु प्रजानां हि क्रमास्त्विह ॥ १३७

सर्वशो ब्रह्मचर्येण सत्येन च दमेन च । आरोग्यायुःप्रपाणादि द्विर्गुणं च समन्ततः ॥ १३८

एतस्मिन्पुष्करद्वीपे यदुक्तं वर्षकद्रुमम् । गोपायति प्रजास्तत्र स्वयं संज्जनमण्डिताः ॥ १३९

ईश्वरो दण्डमुग्रस्य ब्रह्मा त्रिभुवनेश्वरः । सविष्णुः सशिशो देवः स पिता स पितामहः ॥ १४०

भोजनं चैवपत्नेन तत्र स्वयमुपस्थितम् । पद्मसं सुवहावीर्यं भुञ्जते च प्रजाः सदा ॥ १४१

परेण पुष्करस्याथ आह्वत्यायः(यं) स्थितो महान् । स्वाद्दकः समुद्रस्तु समन्तात्परिवेष्टितः ॥

परेण तस्य महती दृश्यते लोकसंस्थितिः । काञ्चनी द्विगुणा भूमिः सर्वा चैकशिलोपमा ॥ १४३

तस्मात्परेण शैलस्तु मर्यादान्ते तु मण्डलम् । प्रकाशश्चाप्रकाशश्च लोकालोकः स उच्यते ॥ १४४

आलोकस्तस्य चार्वाकु निरालोकस्ततः परम् । योजनानां सहस्राणि दश तस्योच्छ्रयः स्मृतः ॥

तार्वाश्च बिस्तरस्तस्य पृथिव्यां कामगश्च सः । आलोके लोकशब्दस्तु निरालोके सलोकता ॥

लोकार्थं संमतो लोको निरालोकस्तु वाद्यतः ॥ १४६

लोकविस्तरमात्रं तु आलोकः सर्वतो बहिः । परिच्छिन्नः समन्ताच्च उदकेनाऽऽवृतश्च सः ॥

निरालोकात्परिच्छिन्नः अण्डमवृत्य तिष्ठति ॥ १४७

अण्डस्यान्तस्त्वमे लोकाः समुद्रीपा च मेदिनी । भूर्लोकोऽथ भुवर्लोकः स्वर्लोकोऽथ भैरवस्तथा

जनस्तपस्तथा सत्य एतावान्लोकसंग्रहः । एतावानेव विज्ञेयो लोकान्तर्ध्वं तत्परः ॥ १४९

कुम्भस्थापी भवेद्युष्टावप नीच्यां दिशि चन्द्रमाः । आदितः शुकपक्षस्य पुरण्डस्य तद्विषम् ॥

अण्डानामीदृशानां तु कोट्यो ज्ञेयाः सदस्रजः । तिर्यगूर्ध्वमधस्ताच्च कारणस्याव्ययात्मनः ॥

कारणः प्राकृतस्तत्र द्यवृतं प्रतिमर्षेभिः ॥ १५१

दन्नाधिक्येन चान्धोन्यं धारयन्ति परस्परम् । परस्परावृताः सर्वे उत्पन्नाश्च परस्परात् ॥ १५२

१. ग. उपास्य । ग. उपस्थितम् । घ. द. उपास्य । २. घ. घ. द. 'द्रुमनां । ३. ग. ग. द. '२' मासुरी । ४. घ. 'नस्य निगन यत्नस्य' । ५. घ. ग. रियाशन ६. घ. पुष्कर । ७. घ. 'मासि' । ८. ग. घ. 'पुष्करिणी' । ९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ११. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २१. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । २९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३१. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ३९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४१. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ४९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५१. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ५९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६१. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ६९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७१. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ७९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८१. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ८९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९०. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९१. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९२. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९३. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९४. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९५. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९६. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९७. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९८. घ. घ. 'पुष्करिणी' । ९९. घ. घ. 'पुष्करिणी' । १००. घ. घ. 'पुष्करिणी' ।

अण्डस्यास्य समन्तात्तु संनिविष्टो घनोदधिः । समन्ताद्येन तोयेन धार्यमाणः स तिष्ठति ॥
 बाह्यतो घनतोयस्य तिर्यग्ध्वानुमण्डलम् । धार्यमाणं समन्तात्तु तिष्ठते घनतेजसा ॥ १५४
 अयोगुडनिधो वह्निः समन्तान्गण्डलाकृतिः । समन्तोद्भनवातेन धार्यमाणः स तिष्ठति ॥
 घनवातस्तथाऽऽकाशं धारवाणस्तु तिष्ठति ॥ १५५
 भूतादिश्च तथाऽऽकाशं भूताद्यं चाप्यसौ महान् । महान्व्याप्तो ह्यनन्तेन अव्यक्तेन तु धार्यते ॥
 अनन्तमपरिव्यक्तं दशधा सूक्ष्म एव च । अनन्तमकृतात्मानमनादिनिधनं च तत् ॥ १५६
 अतीत्य परतो योरमनालम्बमनामयम् । नैकयोजनसाहस्रं विप्रकृष्टं तमोवृतम् ॥ १५७
 तम एव निरालोकमपर्यादभेदेक्षिकम् । देवानामप्यविविक्तं व्यवहारविबर्जितम् ॥ १५८
 तमसोऽन्ते च विरूपातमाकाशान्ते च भास्वरम् । मर्यादायामतस्तस्य शिवस्याऽऽयतनं महत् ॥
 त्रिदशानामगम्यं तु स्थानं दिव्यमिति श्रुतिः । महतो देवदेवस्य मर्यादायां व्यवस्थितम् ॥ १५९
 चन्द्रादित्यागतस्तास्तु ये लोकाः मथिता बुधैः । ते लोका इत्यभिहिता जगतश्च न संज्ञयः ॥ १६०
 रसातलालात्मसं सप्तैशोर्ध्वतलाः क्षितौ । तस्य स्कन्धास्तथा वायोः सवहसदना द्विजाः ॥ १६१
 आपातालादिवं यावदत्र पञ्चविधा गतिः । प्रमाणमेतज्जगत एव संसारसागरः ॥ १६२
 अनाद्यन्ता प्रयात्येवं नैकजातिसमुद्भवा । विचित्रा जगतः सा वै मवतिरनवस्थिता ॥ १६३
 यथैतज्जातिकं नाम निसर्गवद्विस्वरम् । अतीन्द्रियैर्महाभागैः सिद्धैरपि न लक्ष्यते ॥ १६४
 पृथिव्यां चाग्निवायूनां महत्तमस्तथा । ईश्वरस्य तु देवस्य अनन्तस्य द्विजोत्तमाः ॥ १६५
 क्षयो वा परिमाणं वा अन्तो वाऽपि न विद्यते । अनन्त एव सर्वत्र सर्वस्थानेषु पठ्यते ॥
 तस्य चोक्ते मया पूर्वं तस्मिन्नामानुकीर्तने ॥ १६६
 य एव शिवनाम्ना हि तद्वः कातस्त्वेन कीर्तितम् । स एव सर्वत्र गतः सर्वस्थानेषु पूज्यते ॥
 भूमी रसातले चैव आकाशे पवनेऽनले । अर्णवेषु च सर्वेषु दिवि चैव न संज्ञयः ॥ १६७
 तथा तपनि विज्ञेय एव एव महापुतिः । अनेकधा विभक्ताङ्को महायोगी महेश्वरः ॥
 सर्वलोकेषु लोकेश इज्यते बहुधा प्रभुः ॥ १६८
 एवं परस्परोत्पन्ना धार्यन्ते च परस्परान् । आधारार्थेयभावेन विकारास्ते विकारिणः ॥ १६९
 पृथ्व्यादयो विकारास्ते परिच्छिन्नाः परस्परम् । परस्परविकाराश्चैव प्रविष्टाश्च परस्परम् ॥ १७०
 यस्माद्विष्टाश्च तेऽन्योन्यं तस्मात्स्थैर्यमुपागताः । भौगासन्धाविशेषास्तु विशेषान्योन्यवेशनात् ॥
 पृथिव्यायाश्च वायव्यन्ताः परिच्छिन्नास्त्रयस्तु ते ।
 गुणपञ्चमसारेण परिच्छेदो विशेषतः । शेषाणां तु परिच्छेदः सौक्ष्म्यान्नेह विभाव्यते ॥ १७१
 भूतैश्च परतस्तैश्चोद्घालोक्तः परतः स्मृतः । भूतान्घालोक्त आकाशे परिच्छिन्नाति सर्वशः ॥
 पाने महति पात्राणि यथैवान्तर्गतानि तु । भवन्त्यन्योन्यवर्द्धानानि परस्परसमाश्रयात् ॥
 तथा घालोक्त आकाशे भेदास्त्वन्तर्गता मताः ॥ १७२
 कृत्स्नान्येतानि चत्वारि अन्योन्यस्याधिकानि तु । यावदेतानि भूतानि तावदुत्पत्तिरुच्यते ॥ १७३

(उपोतिप्रचारः)

जन्तूनामिह संस्कारो भूतेष्वन्तर्गतो मतः । प्रत्याख्याय च भूतानि कार्योत्पत्तिर्न विद्यते ॥ १७९ ॥
तस्मान्परिमिता भेदाः स्मृताः कार्यात्मकास्तु ते । करणात्मकास्तथैव स्युर्भेदा ये महदादयः ॥

इत्येष संनिवेशो यो मया प्रोक्तो विभागशः । सप्तद्वीपसमुद्राया यायातथ्येन वै द्विजाः ॥ १८१ ॥

विस्तारान्मण्डलाद्यैव प्रसंख्यातेन चैव हि । वैश्वरूपं प्रधानस्य परिमाणैकदेशिकम् ॥ १८२ ॥

अग्निष्ठानं भगवतो यस्य सर्वमिदं जगत् । एवं भूतगणाः सप्त संनिविष्टाः परस्परम् ॥ १८३ ॥

एतावान्संनिवेशस्तु मया शक्यः प्रभाषितम् । एतावदेव श्रोतव्यं संनिवेशे तु पार्थिव ॥ १८४ ॥

सप्त प्रकृतपद्वेत्ता धारयन्ति परस्परम् । तास्वैवप्रमाणेन प्रसंख्यातुमिहोच्यते ॥ १८५ ॥

असंख्येयाः प्रकृतपस्तिर्यग्ध्वमथ याः ॥ १८६ ॥

तारकासंनिवेशश्च यावद्विष्यं तु मण्डलम् । मर्पादासंनिवेशस्तु भूमेस्तदनुमण्डलम् ॥ १८७ ॥

अतः परं प्रवक्ष्यामि पृथिव्यां वै द्विजोत्तमाः ॥ १८८ ॥

इति भीमहापुराणे वायुप्रोक्ते भुवर्गोपन्यासो नामैकोनशतशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आश्रितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२६३१

अथ पञ्चाशोऽध्यायः ।

उपोतिप्रचारः ।

सूत्र उवाच—

अथः प्रमाणमर्थं च वर्णयमानं निबोधत । पृथिवी वायुराकाशमापो उपोतिश्च पञ्चमम् ॥
अनन्तधातवो ह्येते व्यापकास्तु प्रकीर्तिताः ॥ १

जननी सर्वभूतानां सर्वभूतधरा परा । नानाजनपदाकीर्णा नानाधिष्ठानपत्तना ॥ २

नानानदनद्रीशैला नैकजातिसमाकुल्या । अनन्ता गीषते देवी पृथिवी बहुविस्तरा ॥ ३

नदीनदसमुद्रस्यास्तथा सुद्राश्रयाः स्थिताः । पर्वताकाशसंस्थाश्च अन्तर्भूमिगताश्च याः ॥ ४

आपोऽनन्तांश्च विज्ञेयास्तथाऽग्निः सर्वलौकिकः । अनन्तः पटयने चैव व्यापकः सर्वसंभवः ॥ ५

तथाऽऽकाशगताऽम्बं रम्यं नानाश्रयं स्मृतम् । अनन्तं प्रथितं सर्वं वायुश्चाऽऽकाशसंभवः ॥ ६

आपः पृथिव्यामुदके पृथिवी चोपरि स्थिता । आकाशश्चापरमथः पुनर्भूमिः पुनर्जलम् ॥ ७

पञ्चमन्तमन्तो ह्यनन्तस्य भौतिकस्य न विद्यते । पुरा सुरैरेभिहितं निधिनं तु निबोधत ॥ ८

भूमिर्जलमथाऽऽकाशमग्निं ज्ञेया परम्परा । स्थितिरेषा तु विज्ञेया सप्तपेऽस्मिन्प्रमानले ॥ ९

दशयोजनमाहर्षमेकभौमं रमानलम् । साधुभिः परिविख्यातमेकैकं बहुविस्तरम् ॥ १०

प्रथममन्तं चैव सुतलं तु ततः परम् । ततः परतरं विद्यादितलं बहुविस्तरम् ॥ ११

ततो मधमन्तं नाम परतश्च महानलम् । श्रीतलं च ततः प्राऽऽद्भुः पातालं सप्तमं स्मृतम् ॥ १२

कुण्डलोभौ च प्रथमं भूमिभागं च कीर्तितम् । पाण्डुभौमं द्वितीयं तु तृतीयं रक्तमृत्तिकम् ॥ १३

१ सा. ह. 'इत्युपचरम्' । २ सा. घ. 'इति वा पाणि' । ३ सा. घ. 'दि' । विष्. '४ घ. ह. 'दि' । म. '५

५ घ. ग. 'दत्तं प' । ६ सा. ह. ह. 'दिवा' । ७ सा. 'ले' अथवा । ८ घ. 'ते' । गुप्ता । ९ सा. घ. 'विज्ञेया' । वि.

१० ह. 'रविर्दिवा' ।

पातभौमं चतुर्थं तु पञ्चमं शर्करातलम् । पष्ठं शिलाभयं चैव सौवर्णं सप्तमं तलम् ॥ १४
 अथैव तु तले ख्यातमसुरेन्द्रस्य मन्दिरम् । नमुचेरिन्द्रशत्रोर्हं महानादस्य चाऽऽलयम् ॥ १५
 पुरं च घाटुकर्णस्य कवचस्य च मन्दिरम् । निष्कुलादस्य च पुरं गृहपुत्रनसंकुलम् ॥ १६
 राक्षसस्य च भीमस्य शूलदन्तस्य चाऽऽलयम् । लोहितौक्षकलिङ्गानां नगरं श्वापदस्य तु ॥ १७
 अनंजयस्य च पुरं माहेन्द्रस्य महात्मनः । कालियस्य च नागस्य नगरं कलैस्य च ॥ १८
 अयं पुरसदृशाणि नागदानवरक्षसाम् । तले ज्ञेयानि प्रथमे कृष्णभौमे न संशयः ॥ १९
 द्वितीयेऽपि तले विप्रा दैत्येन्द्रस्य सुवक्षसः । महाजम्भस्य च तथा नगरं प्रथमस्य तु ॥ २०
 तृतीयस्य कृष्णस्य निकुम्भस्य च मन्दिरम् । शङ्खरूपेयस्य च पुरं नगरं गोमुखस्य च ॥ २१
 राक्षसस्य च नीलस्य मेघस्य क्रथनस्य च । पुरं च कुर्कुपादस्य महोष्णीपस्य चाऽऽलयम् ॥ २२
 अथ पलस्य च नागस्य पुरमन्वतरस्य च । कट्टुपुत्रस्य च पुरं तक्षकस्य महात्मनः ॥ २३
 अथ पुरसदृशाणि नागदानवरक्षसाम् । द्वितीयेऽस्मिन्तले विप्राः पाण्डुभौमे न संशयः ॥ २४
 तृतीये तु तले ख्यातं महादस्य महात्मनः । अर्तुह्लादस्य च पुरं दैत्येन्द्रस्य महात्मनः ॥ २५
 चारकोरूपस्य च पुरं पुरं निगिरसस्तथा । शिशुमारस्य च पुरं हृष्टपुत्रनाकुलम् ॥ २६
 चयवनस्य च विक्षेपं राक्षसस्य च मन्दिरम् । राक्षसेन्द्रस्य च पुरं कुम्भिलस्य खरस्य च ॥ २७
 विराधस्य च कुरस्य पुरमुल्कापुत्रस्य च । हेमकैस्य च नागस्य तथा पाण्डुरकस्य च ॥ २८
 अथ निमग्नस्य च पुरं कपिलस्य च मन्दिरम् । नन्दस्य चोरगपतेर्बिशालस्य च मन्दिरम् ॥ २९
 अथ पुरसदृशाणि नागदानवरक्षसाम् । तृतीयेऽस्मिन्तले विप्राः पीतभौमे न संशयः ॥ ३०
 चतुर्थे दैत्यासिहस्य कालनेमेर्भहात्मनः । गजकर्णस्य च पुरं नगरं कुर्जरस्य च ॥ ३१
 राक्षसेन्द्रस्य च पुरं सुमालेर्वह्निवस्तरम् । मुञ्जस्य लोकनाथस्य वृकवत्कस्य चाऽऽलयम् ॥ ३२
 गृहपुत्रनसाहस्यं बहुपक्षिसमाकुलम् । नगरं वैनतेयस्य चतुर्थेऽस्मिन्तले ॥ ३३
 अथैव शर्कराभौमे बहुयोजनविस्तृते । विरोचनस्य नगरं दैत्यासिहस्य धीमतः ॥ ३४
 दूर्यस्याग्निजिह्वस्य हिमपाक्षस्य चाऽऽलयम् । पुरं च विद्युज्जिह्वस्य राक्षसस्य च धीमतः ॥ ३५
 पात्राघस्य च पुरं राक्षसेन्द्रस्य शालिनः । कैर्भरस्य च नागस्य स्वस्तिकस्य जयस्य च ॥ ३६
 अथ पुरसदृशाणि नागदानवरक्षसाम् । पञ्चमेऽपि तथा ज्ञेयं शर्करानिलये सदा ॥ ३७
 अथ तले दैत्यपतेः केसरेर्नगरोत्तमम् । सुपर्णैः पुलोमश्च नगरं गहिपस्य च ॥ ३८
 राक्षसेन्द्रस्य च पुरमुत्क्रोशस्य महात्मनः ॥ ३९
 अथाऽऽस्ते सुरसापुत्रः शतवीर्यो मुदा युतः । कश्यपस्य सुतः श्रीमान्नासकिर्नाम नागराद् ॥ ४०
 अथ पुरसदृशाणि नागदानवरक्षसाम् । षष्ठे तलेऽस्मिन्निख्याते शिलाभौमे रंसीतले ॥ ४१
 गतमे तु तले ज्ञेयं पाताले सर्वपथिमे । पुरं बलेः प्रमुदितं नरनारीसमाकुलम् ॥ ४२
 असुराशीविपैः पूर्णमुद्धतैर्देवशत्रुभिः । मुचुकुन्दस्य दैत्यस्य तत्र वै नगरं महत् ॥ ४३

१ द. 'यम तु' । २ ख. 'शून्यद' । ३ अ. 'तादृशकलिङ्गाभ्यां न' । ४. 'तादृशकलिङ्गाभ्यां न' । ५ ग. ड.
 'तादृश न' । ६ घ. ड. 'लक्षस्य' । ६ क. स. 'सुरस्य' । ७ ख. घ. ड. 'ह्लादस्य' । ८ क. ग. 'कुर्क' । ९ घ. ड.
 'नगराद्' । १० ग. ड. 'कापस्य' । ११ ख. 'मकुटस्य' । १२ ग. घ. 'वत्सस्य' । १३ ख. ड. 'वेदस्य' । १४ ख. घ. ड.
 'मरि' । १५ क. 'ग. मुने' ।

(उच्योतिध्वजारः)

अनेकैर्दतिपुत्राणां समुदीर्णैर्महापुरैः । तथैव नामनगरैर्ऋद्धिगङ्गैः सहस्रशः ॥ ४३
 दैत्यानां दानवानां च समुदीर्णैर्महापुरैः । उदीर्णैराक्षसावासेरनेकैश्च समाकुलम् ॥ ४४
 पातालान्ते च विभेन्द्रा विस्तीर्णै बहुयोजने । आस्ते रक्तारविन्दार्क्षो महात्मा ह्यजरामरः ॥ ४५
 र्धातिशहोदरवपुर्नीलवास महाभुजः । विशालभोगो घुतिमार्गश्चित्रमालाधरो वली ॥ ४६
 रुक्मशृङ्गावदातेन दीप्तास्येन विराजता । प्रभुर्मुखसहस्रेण शोभते वै स कुण्डली ॥ ४७
 स जिह्वामालया देवो लोलज्वालानलार्चिषा । ज्वालामालापरिक्षिप्तः कैलास इव लक्ष्यते ।
 स तु नेत्रसहस्रेण द्विगुणेन विराजता । बालमूर्ध्नाभिताम्रेण शोभते स्निग्धमण्डलः ॥ ४८
 तस्य कुन्देन्दुवर्णस्य असमाला विराजते । तरुणादित्यमालेव श्वेतपर्वतमूर्धनि ॥ ४९
 जटाकरालो घुतिमार्गश्च्यते शयनासने । विस्तीर्ण इव मेदिन्यां सहस्रशिखरो गिरिः ॥ ५०
 महाभोगैर्महाभार्गैर्महानागैर्महावलैः । उपास्यते महातेजा महानागपतिः स्वयम् ॥ ५१
 स राजा सर्वनागानां शेषो नाम महाघुतिः । सा वैष्णवी ह्यद्वितनुर्ध्यादायां व्यवस्थिता ॥ ५२
 सप्तैवमेते कथिता व्यवहार्या रसातलाः । देवासुरमहानागराक्षसाधुपिताः सदा ॥ ५३
 अतः परमनालोच्यमगम्यं सिद्धसाधुभिः । देवानामप्यविदितं व्यवहारविवाजितम् ॥ ५४
 पृथिव्यभयम्बुवायूनां नभसश्च द्विजोत्तमाः । महत्त्वमेवमृषिभिर्वर्ण्यते नात्र संशयः* ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सूर्याचन्द्रमसोर्गतिम् । सूर्याचन्द्रमसावतौ भ्रमन्तौ यावदेव तु ॥
 प्रकाशतः स्वभाभिस्तौ मण्डलाभ्यां समास्थितौ ॥ ५७
 सप्तानां च समुद्राणां द्वीपानां तु स विस्तरः । विस्तरार्थं पृथिव्यास्तु भवेदन्यत्र वाद्यतः ॥ ५८
 पर्यासपारिमाण्यं तु चन्द्रादित्यौ प्रकाशतः । पर्यासपारिमाण्येन भूमेस्तुल्यं दिवं स्मृतम् ॥ ५९
 अवति त्रीणिमाहौकान्यस्मात्सूर्यः परिभ्रमन् । अवधातुः प्रकाशाख्यां ह्यवनात्स रविः स्मृतः ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रमाणं चन्द्रसूर्ययोः । महितत्वान्महीशब्दो ह्यस्मिन्वर्षे निपात्यते ॥ ६०
 अस्प भारतवर्षस्य विष्कम्भं तु सुविस्तरम् । मण्डलं भास्करस्याथ योजनानां निबोधत ॥ ६१
 नवयोजनसाहस्रो विस्तारो भास्करस्य तु । विस्तारात्रिगुणस्याथ परिणाहोऽथ मण्डलम् ॥ ६२
 विष्कम्भो मण्डलस्यैव भास्कराद्विगुणः शशी ॥ ६३
 अतः पृथिव्यां वक्ष्यामि प्रमाणं योजनैः सह । सप्तद्वीपसमुद्राया विस्तारो मण्डलं च यत् ॥ ६४
 इत्येतदिह संख्यातं पुराणं परिमाणतः । तद्वक्ष्यामि प्रसंख्याय सांप्रतैरभिमानीभिः ॥ ६५
 अभिमानिष्यतीना ये तुल्यमाने सांप्रतैरिह । देवा ये वै क्षतीतास्ते कृपेनोपभिर्यच च ॥ ६६
 तस्मात् सांप्रतैर्देवैर्वक्ष्यामि वसुधातलम् । दिवस्तु संनिवेशो वै सांप्रतैरेव कृत्स्नशः ॥ ६७
 शतार्धहोदिस्तिरारा पृथिवी कृत्स्नतः स्मृता । तस्या वाधप्रमाणेन मेरौ च चातुरन्तरम् ॥ ६८
 पृथिव्या वाधविस्तारो योजनाग्रातप्रकीर्तितः । मेरुमन्यात्यनिदिनं कोटिरैकं तु सा स्मृता ॥ ६९
 तथा शतमहन्माणि एकाननवतिः पुनः । पञ्चाशच्च महद्गणि पृथिव्यावाध विस्तरः ॥ ७०

* परमनालतत्त्वमोक्षान्तैः प्रवक्ष्यामि तानि ।

१ म. 'द. नि । पृथ' । २ प. 'लोचनवर्ण्यते' । ३ म. घ. द. 'नभसिधौ' । ४ म. द. 'आश्रयिणी' । ५ म. घ. द. 'रश्मिनाम्' । ६ म. घ. द. 'निषेध' । ७ म. 'मं चतु' । ८ क. 'मं चतु' । ९ म. 'व्यवहार्य' ।

पृथिव्या विस्तरं कृत्स्नं योजनैस्तन्निबोधत । तिस्रः कोट्यस्तु विस्तारः संख्यातः स चतुर्दिशम् ॥
 तथा शतसहस्राणामेकोनाशीतिरूप्यते । सप्तद्वीपसमुद्राद्याः पृथिव्यास्त्वेव विस्तरः ॥ ७२
 विस्तारात्त्रिमुणं चैव पृथिव्यन्तस्य मण्डलम् । गणितं योजनान्नं तु कोट्यस्त्वेकादश स्मृताः ॥
 तथा शतसहस्रं तु सप्तत्रिंशाधिकानि तु । इत्येतद्वै प्रसंख्यातं पृथिव्यन्तस्य मण्डलम् ॥ ७३
 तारकासंनिवेशस्य दिवि यावद्धि मण्डलम् । पर्यासः संनिवेशस्य भूमेस्तावत्तु मण्डलम् ॥ ७४
 पर्यासपारिमाण्येन भूमेस्तुल्यं दिवं स्मृतम् । सप्तानामपि लोकानामेतन्मानं प्रकीर्तितम् ॥ ७५
 पर्यासपारिमाण्येन मण्डलानुगतेन च । षण्णपरि लोकानां छत्रवत्परिमण्डलम् ॥ ७६
 संस्थितिर्विहित्वा सर्वा येषु तिष्ठन्ति जन्तवः । एतदण्डकैटाहस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् ॥ ७७
 अण्डस्यान्तस्त्विमे लोकाः सप्तद्वीपा च मेदिनी । भूलोकश्च भुवश्चैव तृतीयः स्वरिति स्मृतः ॥
 महर्लोको जनश्चैव तपः सत्यश्च सप्तमः ॥ ७८
 एते सप्त कृता लोकाश्छन्नाकारा व्यवस्थिताः । स्वकैरावरणैः सूक्ष्मैर्धार्यमाणाः पृथगपृथक् ॥
 दशभागानाधिकाभिश्च ताभिः प्रकृतिभिर्विहिः । धार्यमाणा विशेषैश्च समुत्पन्नैः परस्परम् ॥ ८१
 अस्याण्डस्य समन्ताच्च संनिविष्टो घनोदधिः । पृथिवीमण्डलं कृत्स्नं घनतोयेन धार्यते ॥ ८२
 घनोदधिपरेणाथ धार्यते घनतेजसा । बाह्यतो घनतेजस्तु तिर्यगूर्ध्वं तु मण्डलम् ॥ ८३
 समन्ताद्धनवातेन धार्यमाणं प्रतिष्ठितम् । घनवातात्तथाऽऽकाशमाकाशं च महात्मना ॥ ८४
 भूतादिना वृतं सर्वं भूतादिर्महता वृतः । वृतो महाननन्तेन प्रधानेनाव्ययात्मना ॥ ८५
 पुराणि लोकपालानां प्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् । ज्योतिर्गणप्रचारस्य प्रमाणं परिवक्ष्यते ॥ ८६
 मेरोः प्राच्यां दिशि तथा मानसस्यैव मूर्धनि । वैश्वोकसारा माहेन्द्री पुण्या हेमपरिष्कृता ॥ ८७
 दक्षिणेन पुनर्मैरोर्मानसस्यैव मूर्धनि । वैवस्वतो निवसति यमः संयमने पुरे ॥ ८८
 प्रतीच्यां तु पुनर्मैरोर्मानसस्यैव मूर्धनि । सुखा नाम पुरी रम्या वरुणस्याथ धीमतः ॥ ८९
 दिव्युत्तरस्यां मेरोस्तु मानसस्यैव मूर्धनि । तुर्या माहेन्द्रपूर्वा तु सोमस्यापि विभाबरी ॥ ९०
 मानसोत्तरपृष्ठे तु लोकपालाश्चतुर्दिशम् । स्थिता धर्मव्यवस्थायै लोकसंरक्षणाय च ॥ ९१
 लोकपालोपरिष्ठास्तु सर्वतो दक्षिणायेन । काष्ठागतस्य सूर्यस्य गतिर्षा तां निबोधत ॥ ९२
 दक्षिणे प्रक्रमे सूर्यः क्षिप्तेषुरिव सर्पति । ज्योतिषां चक्रमादाय सततं परिगच्छति ॥ ९३
 मध्यगश्चापरावत्यां यैदा भवति भास्करः । वैवस्वते संयमने उदर्थस्तत्र वक्ष्यते ॥ ९४
 सुखायामर्धरात्रं च मध्यगः स्याद्विष्यदा । सुखायामथ वारुण्यामुत्तिष्ठन्म तु दृश्यते ॥ ९५
 विभायामर्धरात्रं स्यान्माहेन्द्रायामस्तमेति च । तदा दक्षिणपूर्वेषामपराहो विधीयते ॥ ९६
 दक्षिणापरदेश्यानां पूर्वाह्नः परिकीर्त्यते । तेषामपररात्रं च ये जना उत्तरापथे ॥ ९७
 देश उत्तरपूर्वा ये पूर्वरात्रं तु तान्यति । एवमेवोत्तरेष्वर्को भवनेषु चिराजते ॥ ९८

१ ख. 'तुर्दिश' । २ क. 'विस्तारः' । ३ ग. ड. 'वपाकस्य' । ४ ड. 'गूर्वाणुम्' । ५ ग. ड. 'पत्नीक' । ६ ख. ग. घ. ङ. यथा । ७ ग. ड. 'यस्तपः' । ८ घ. 'रात्रे च' । ९ ख. ग. घ. ङ. 'ते' । सुखाया ।

; (ज्योतिषप्रचारः)

सुखायामथ वारुण्यां मध्याह्ने चार्यमा यदा । * विभावर्यां सोमपुर्यामुत्तिष्ठति विभावसुः ॥
 राज्यर्थं चामरावत्यामस्तमेति यमस्य च । सोमपुर्यां विभाव्यां तु मध्याह्ने स्याद्दिवाकरः ॥१००॥
 महेन्द्रस्यामरावत्यामुत्तिष्ठति यदा रविः । अर्धरात्रं संयमने वारुण्यामस्तमेति च ॥ १०१॥
 स शीघ्रमेति पर्येति भास्करोऽस्लातचक्रवत् । भ्रमन्वै भ्रममाणानि क्रक्षाणि गगने रविः ॥१०२॥

* एतदर्धस्थानेऽय ग्रन्थः ख. पुस्तके वर्तते—विभावर्यां सोमपुर्यां भास्वर सूर्यसंज्ञितम् ॥१॥
 नक्षत्रग्रहसोमाना प्रीतिष्ठा योनिरेव च । कक्षचन्द्रग्रहाः सर्वे विज्ञेयाः सूर्यतमवाः ॥ २ ॥
 नक्षत्राधिपतिः सोमो ग्रहराजो दिवाकरः । शेयाः पञ्चग्रहा शेया ईश्वराः कामरूपिणः ॥ ३ ॥
 पञ्चते चाभिरादित्य उदकचन्द्रमाः स्मृतः । शेयाणां प्रकृतिः सम्यगवर्णमात्रां विबोधत ॥ ४ ॥
 सुरसेनापतिः सः सन्दः पञ्चतेऽङ्गारको ग्रहः । नारायणं बुधं प्राहुर्देवं ज्ञानविदो ब्रह्माः ॥ ५ ॥
 द्रोरो वैवस्वतः साक्षाद्यमो लोकप्रभुः स्वयम् । महाग्रहो द्विजप्रेष्ठो मन्दगामो शनैश्चरः ॥ ६ ॥
 देवानुगुरुः द्वौ तु भानुमन्तौ महाग्रहौ । प्रजापतिस्तत्तावेतावभौ शुक्रबृहस्पतौ ॥ ७ ॥
 देवी महेन्द्रस वनयोराधिपत्ये विनिर्मितौ । आदित्यमूचमखिलं त्रैलोक्यं नात्र संशयः ॥ ८ ॥
 भयलस्यजगरुकृष्णं सर्वबाधुररमानुषम् । कहेन्द्रोपेन्द्रचन्द्राणां विप्रेन्द्राणिदिविक्रिसाम् ॥ ९ ॥
 सुतिष्ठितमता क्रक्षा यतेजः सार्वभौकिकम् । सर्वात्मी सर्वलोकेशो मूर्त्तं परमदैवतम् ॥ १० ॥
 ततः संज्ञायते सर्वे तत्र चैव प्रतीयते । भाषाभाषौ हि लोकानामादिशक्तिभिरुता पुरा ॥ ११ ॥
 जगज्ज्योतिषां प्रहो विप्रा रीतिमानुसुग्रहो रविः । यत्र गच्छन्ति निधनं जायन्ते च पुनः पुनः ॥ १२ ॥
 क्षणां मुहूर्तां दिवसां निशाः पक्षाश्च कृत्तवाः । मासाः संवत्सराश्चैव क्षततोऽष्टदयुगानि च ॥ १३ ॥
 सप्तदिव्याहते येषां कालसप्त्या न विद्यते । कालाहते न निगमो न दीक्षा साहिक्रमः ॥ १४ ॥
 ऋतूनामविभागश्च पुष्पमूलफल कुतः । कुतः सत्त्वाभिनिष्पत्तिर्गुणैष्वियथादि वा ॥ १५ ॥
 अभाषो व्यवहाराणां देवानां दिवि चैव च । जगत्प्रतापनमृते भास्करं वारितस्करम् ॥ १६ ॥
 स एव कालश्चाभिश्च द्वादशामा प्रजापतिः । तपस्वेष द्विजप्रेष्ठान्ने गौर्यं सचराचरम् ॥ १७ ॥
 स एष तेजसां राशिः समस्तः सार्वभौकिकः । उत्तम आर्यामास्थाय वायोमोभिरीदं जगत् ॥ १८ ॥
 पार्श्वमूर्ध्वमधश्चैव तापबल्येषु सर्ववाः । रवे रश्मिषश्चैव यत्प्रादमया समुदाहृतम् ॥ १९ ॥
 तेषां प्रेष्टाः पुनः सप्त रश्मयो ग्रहयोनयः । सुपुत्रो हरिकेशश्च विश्वकर्मा तथैव च ॥ २० ॥
 विश्वश्रवाः पुनश्चान्यः संपदमुरतः परम् । अर्वाविषु पुनश्चान्यः स्वराक्षस्यः प्रकीर्तितः ॥ २१ ॥
 सुपुत्रा मूर्यादिनस्तु क्षीणं शशिनमेधयन् । तिर्यगूर्ध्वप्रचागोऽप्यो सुपुत्रः परिधीतितः ॥ २२ ॥
 हरिकेशः पुरस्त्रयाश्च शश्वोनिः प्रकीर्तितः । दक्षिणे विश्वकर्मा तु रश्मिर्वर्धयते बुधम् ॥ २३ ॥
 विश्वश्रवास्तु यः पञ्चायुक्कयोनिः स्मृतो बुधैः । सपद्मस्तु यो रश्मिः सा योनिर्द्विदित्य तु ॥ २४ ॥
 पञ्चस्वर्गान्मूर्दिमयोरिस्तु स बृहस्पतेः । शनैश्च पुनश्चापि रश्मिरेव पञ्चावते स्वराट् ॥ २५ ॥
 एव सूर्यप्रभाणेन ग्रहणक्षत्रतारकाः । वर्धन्ते त्रिदिताः सर्वा विश्वे चैव पुनर्जगन् ॥ २६ ॥
 न शश्वते पुनस्त्यानि तस्मादक्षत्रता स्मृता । क्षेत्राण्येतानि च पूर्वमापतन्ति यम स्ताभिः ॥ २७ ॥
 तेषां क्षेत्राण्यप्याऽऽहते सूर्यो नक्षत्रात् ततः । तीर्णानां सुहृतेनेह सुहृतान्ते गृह्णाभ्याम् ॥ २८ ॥
 ताराणां तारका ह्येताः शुक्राश्चैव तारकाः । दिव्यानां पाणिनां च नेषानां चैव सर्वशः ॥ २९ ॥
 अर्वादिनामिलमदिलतमसं तेजसां महान् । सुयतिस्यन्दनार्थं धातुरेष विभाव्यते ॥ ३० ॥
 सवनार्त्तेजसोऽप्य च तेजसो खविना मतः । बह्वर्ध्वेन्द्र इत्येष रूढादने धातुरित्यते ॥ ३१ ॥
 शुक्रवै चामस्तवे च शीतले च विभाव्यते । सूर्याचन्द्रमयोर्दिव्ये मण्डले भास्करे यणे ॥ ३२ ॥
 उबलतेजोमये शुक्रं वृत्तमन्मानिमे शुभे । घनतोयामकं तत्र मण्डलं शशिनः स्मृतम् ॥ ३३ ॥
 घनतेजोमयं शुक्रं मण्डलं भास्करस्य तु । निशान्तिं तर्धदेवास्तु स्थानान्वितानि चरंवाः ॥ ३४ ॥
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु ऋतून्मयग्रहाश्रयाः । तानि देवगृहान्येव तदाख्यासने भवन्ति च ॥ ३५ ॥
 दक्षिणे सूर्योविश्वस्याः .....तिविभावसुः इति ॥

(अयोतिष्यचारः)

नागवीध्युत्तरा यीधी अजवीधी च दक्षिणा । मूलं चैव तथाऽऽपादे ह्यजवीध्युदयास्त्रयः ॥

अभिजिन्पूर्वतः स्वातिर्नागवीध्युदयास्त्रयः ॥ १३०

काष्ठयोरन्तरं यद्य तदक्षये योजनैः पुनः । एतच्छतसहस्राणामेकात्रिंशोत्तरं शतम् ॥ १३१

त्रयस्त्रिंशधिकान्ध्यान्वे त्रयस्त्रिंशच्च योजनैः । काष्ठयोरन्तरं ह्येतद्योजनाग्रात्पथेतिष्ठितम् ॥ १३२

काष्ठयोरैल्लसयांश्चैव अन्तरे दक्षिणोत्तरे । ते तु वक्ष्यामि संख्याय योजनैस्तन्निबोधत ॥ १३३

एकैकमन्तरं तस्या नियुतान्येकसप्ततिः । सहस्राण्यतिरिक्ताश्च ततोऽन्या पञ्चसप्ततिः ॥ १३४

ल्लसयोः काष्ठयोश्चैव बाह्याभ्यन्तरयोः स्मृतम् । अभ्यन्तरं तु पथेति मण्डलान्युत्तरायणे ॥ १३५

बाह्यतो दक्षिणे चैव सततं तु यथाक्रमम् । मण्डलानां शतं पूर्णमशीत्यधिकमुत्तरम् ॥ १३६

* चरते दक्षिणे चापि तावदेव विभावसुः । प्रमाणं मण्डलस्याथ योजनाग्रात्निबोधते ॥ १३७

एकविंशद्योजनानां सहस्राणि सप्तासतः । शते द्वे पुनरप्यन्ये योजनानां प्रकीर्तिते ॥ १३८

एकविंशतिभिश्चैव योजनैरपि कौटिले । एतत्प्रमाणमाख्यातं योजनैर्मण्डलं हि तत् ॥ १३९

विष्कम्भो मण्डलस्यैव तिर्यक्स तु विधीयते । प्रत्यहं चरते तानि सूर्यो वै मण्डलक्रमम् ॥ १४०

कुलालचक्रपर्यन्तो यथा शीघ्रं निवर्तते । दक्षिणे प्रक्रमे सूर्यस्तथा शीघ्रं निवर्तते ॥ १४१

तस्मात्प्रकृष्टां भूमिं च कालेनाल्पेन गच्छति । सूर्यो द्वादशभिः शीघ्रं मुहूर्तेर्दक्षिणोत्तरे ॥ १४२

त्रयोदशार्धमृक्षाणामहोऽनुचरते रविः । मुहूर्तेस्तावदक्षाणि नक्तमष्टादशैश्चरन् ॥ १४३

कुलालचक्रमध्यस्तु यथा मन्दं प्रसर्पति । तथोदगयने सूर्यः सर्पते मन्दविक्रमः ॥ १४४

त्रयोदशार्धमर्धेन ऋक्षाणां चरते रविः । तस्माद्दीर्घेन कालेन भूमिर्मलयां निगच्छति ॥ १४५

अष्टादशमुहूर्तेस्तु उत्तरायणपश्चिमम् । अर्धमर्धानि तच्चापि चरते मन्दविक्रमः ॥ १४६

त्रयोदशार्धमर्धेन ऋक्षाणां चरते रविः । मुहूर्तेस्तावदक्षाणि नक्तमष्टादशैश्चरन् ॥ १४७

ततो मन्दतरं तावद्यां चक्रं भ्रमति वै यथा । मृत्पिण्ड इव मय्यस्यो ध्रुवो भ्रमति वै तथा ॥

त्रिंशन्मुहूर्तानिवाऽऽहुरहोरात्रं ध्रुवो भ्रमन् । उभयोः काष्ठयोर्मध्ये भ्रमते मण्डलानि सः ॥ १४९

कुलालचक्रनाभिस्तु यथा तत्रैव वर्तते । ध्रुवस्तथा हि विज्ञेयस्तत्रैव परिवर्तते ॥ १५०

उभयोः काष्ठयोर्मध्ये भ्रमते मण्डलानि तु । दिवा नक्तं च सूर्यस्य मेन्दा शीघ्रा च वै गतिः ॥

उत्तरे प्रक्रमे त्रिन्दोर्दिवा पुन्दा गतिः स्मृता । तथैव च पुनर्नक्तं शीघ्रा सूर्यस्य वै गतिः ॥

दक्षिणे प्रक्रमे चैव दिवा शीघ्रं विधीयते । गतिः सूर्यस्य नक्तं वै मन्दा चापि तथा स्मृता ॥

एवं गतिविशेषेण विभजन् रात्र्यहानि तु । तथा विचरते मार्गं समेन विषमेषु च ॥ १५४

लोकालोके स्थिता ये ते लोकपालाश्चतुर्दिगम् । अगस्त्यश्चरते तेषामुपरिष्ठाज्जवेन तु ॥

भजन्तमावहोरात्रमेवं गतिविशेषणैः ॥ १५५

दक्षिणे नागवीध्ययां लोकालोकस्य चोत्तरम् । लोकसंसारको ह्येष वैश्वानरपथाद्बहिः ॥ १५६

पृष्ठे यावत्प्रभा सांघी पुनस्तात्संप्रकाशते । पार्श्वयोः पृष्ठतस्तावलोकालोकस्य सर्वतः ॥ १५७

* अत्राऽऽ मनेपदमार्गम् ।

१ ख. घ. द. 'प्रकीर्तितम्' । २ ख. ग. घ. द. 'त । योजनानां सहस्राणि सप्तासतस्य' । ३ घ. 'स्थेय तिर्यक्-
 शतविधी' । ४ घ. 'भिः शेषान्मुहूर्त' । ५ ख. ग. घ. द. 'हर्ते द' । ६ ख. ग. क. 'मय्ये नि' । ७ ख. ग. द. 'हर्तेस्तु'
 ८ घ. द. तु । ९ ग. 'मन्ददीर्घा' । १० घ. 'मन्दगतिस्तथा' । ११ ग. घ. द. 'तावद्ये' । १२ 'तापको' ।

(उद्योतिप्रकारः)

योजनानां सहस्राणि दशोर्ध्वं तुच्छतो गिरिः । प्रकाशश्चाप्रकाशश्च सर्वतः परिमण्डलः ॥ १५८

नक्षत्रचन्द्रसूर्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह । अभ्यन्तरं प्रकाशन्ते लोकलोकस्य वै गिरिः ॥ १५९

एतवानेव लोकस्तु निरालोकस्त्वतः परम् । लोकालोक एकधा तु निरालोकस्त्वनेकधा ॥ १६०

लोकालोकं तु संधत्ते यस्मात्सूर्यः परिग्रहम् । तस्मात्संधयेति तामाहुरुपाव्युष्योर्ध्वदन्तरम् ॥ १६०

उषा रात्रिः स्मृता विमैर्गुणैश्चापि त्वहः स्मृतम् ॥ १६१

सूर्ये हि ग्रसमानानां संध्याकाले हि रक्षसाम् । प्रजापतिनियोगेन शपस्तेषां दुरात्मनाम् ॥ १६२

अक्षयत्वं च देहस्य प्रापिता मरणं तथा ॥ १६२

तिस्रः कोट्यस्तु विरुपाता मन्देहा नाम राक्षसाः । प्रार्थयन्ति सहस्रांशुमुदयन्तं दिने दिने ॥ १६३

तापयेन्तो दुरात्मानः सूर्यमिच्छन्ति स्वादितुम् ॥ १६३

अथ सूर्यस्य तेषां च युद्धमासीत्सुदारुणम् । ततो ब्रह्मा च देवाश्च ब्राह्मणाश्चैव सत्तमाः ॥ १६४

संधेति समुपासन्तः क्षेपयन्ति महाजलम् ॥ १६४

ओंकारब्रह्मसंयुक्तं गायत्र्या चाभिमन्त्रितम् । तेन दहन्ति ते दैत्या बज्रभूतेन वारिणा ॥ १६५

(*अग्निहोत्रे हूयमाने समन्ताद्ब्राह्मणाहुतिः । सूर्यज्यातिः सहस्रांशुः सूर्यो दीप्यति भास्करः) ॥ १६५

ततः पुनर्भूतेजा महाद्युतिपराक्रमः । योजनानां सहस्राणि ऊर्ध्वमुत्तिष्ठते ज्ञतम् ॥ १६७

ततः प्रयाति भगवान्ब्राह्मणैः परिवारितः । नाकास्त्रिवैभ्य मुनिभिः कुतार्थैः समरीचिमिः ॥ १६७

काष्ठा निमेषा दश पञ्च चैव त्रिशच्च काष्ठा गणयेत्कलान्तम् । १६८

त्रिशत्कलाश्चैव भवेन्मुहूर्तस्त्रीणिशता राज्यहनी ज्ञते । १६९

हासवद्दी त्वहर्भागैर्दिवसानां यथाक्रमम् । संध्या प्रसिध्वा तु होतुं वृद्धी समा स्मृता ॥ १६९

केत्वाप्रधृत्यथाऽऽदित्ये त्रिमुहूर्तांगे तु वै । प्रसन्नः स्मृतः कालो भागैस्त्वहः स पञ्चमः ॥ १७०

तस्मात्प्रातस्तनत्कालात्त्रिमुहूर्तस्तु संगवः । संध्याद्विमुहूर्तस्तु तस्मात्कालाच्च संगवात् ॥ १७१

तस्मान्मध्यदिनात्कालादपराह्ण इति पञ्चमः । अथ एव मुहूर्तास्तु तस्मात्कालाच्च मध्यमात् ॥ १७२

अपरार्द्धे व्यतीपाते काळः सप्तमः वर्धते । दशपञ्च मुहूर्ताद्दे मुहूर्तास्त्रय एव च ॥ १७३

दशपञ्चमुहूर्तं वै अहर्निषुवति स्मृतम् । दशपञ्चमुहूर्ताद्दे रात्रिर्दिवमिति स्मृतम् ॥ १७४

वर्धते हसते चैव अयने दक्षिणोत्तरे । अहस्तु ग्रसते रात्रिं रात्रिस्तु ग्रसते त्वहः ॥ १७५

मेघरश्मस्तयोर्मध्ये विधुनं तद्विभाज्यते । अहोरात्रं कलाश्चैव सप्त सोमः समञ्जते ॥ १७६

तथा पञ्चदशाहानि पक्ष इत्यभिधीयते । द्वौ पक्षौ च भवेन्मासो द्वौ मासावन्तरौ द्वेदुः ॥ १७७

शाकदीप्यमपनं स्याद्देवयने वर्धमुच्यते ॥ १७८

चत्वारिंशः ॥ १७८

अग्नीनिर्निधुः * पुनश्चिह्नं तर्गतप्रश्नः कः पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति अ. ग. घ. क. पुस्तकेषु ।

१ ग. ग. घ. क. 'पुनश्चिह्नं' । २ अ. ग. घ. क. 'तावदेव' । ३ ग. घ. क. 'राक्षसास्त' ।

४. ग. घ. क. 'दिनानि' । ५ अ. ग. घ. क. 'सूर्य' । ६ अ. घ. क. 'स्मृतः' । ७ क. ग. 'यन्ति दिने दिने' ।

८. 'दिन' । ९. 'तपन्तं दुः' । १० अ. ग. घ. क. 'दिनायति' । ११ अ. ग. घ. क. 'मया' ।

१२. 'निर्निधुनां' । १३ अ. ग. घ. क. 'हरावद्विद्य सा स्मृ' । १४ अ. ग. घ. क. 'मया' ।

१५ अ. ग. घ. क. 'तावद्' । १६ अ. ग. घ. क. 'पुनर्गति' । १७ अ. घ. क. 'राक्षस' ।

१८. 'यमपनं द्वे रश्मिने वर्धते' । १९. 'नि' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

निमेषादिकृतः कालः काष्ठाया दश पञ्च च । कलायास्त्रिंशतः काष्ठा मात्राशीतिद्वयात्मिका ॥
 शतप्रेकानकास्त्रिंशन्मात्रात्रिंशत्पटुत्तरा । द्विपटिभाक्त्रयोविंशन्मात्रायां च चूला भवेत् ॥ १८०
 चत्वारिंशत्सहस्रणि शतान्यष्टौ च विद्युतिः । सप्ततिं चापि तत्रैव नवतिं विद्विनिश्चये ॥ १८१
 चत्वार्येव शतान्याहुर्विद्युतौ वैषसंयुगे । चरांशो द्वेषु विज्ञेयो नालिका चात्र कारणम् ॥ १८२
 संवत्सरादयः पञ्च चतुर्पानैविकल्पिताः । निश्चयः सर्वकालस्य युगमित्यभिधीयते ॥ १८३
 संवत्सरस्तु प्रथमो द्वितीयः परिवत्सरः । इद्वत्सरस्तृतीयस्तु चतुर्थथानुवत्सरः ॥
 पञ्चमो पत्सरस्तेषां कालस्तु परिसंज्ञितः ॥ १८४
 विंशं शतं भवेत्पूर्णं पर्वणां तु रवेर्युगम् । एतान्यष्टादशास्त्रिंशदुदयो भास्करस्य च ॥ १८५
 ऋतवस्त्रिंशतः सौरा अयनानि दशैव तु । पञ्चत्रिंशच्छतं चापि पटिर्मासाश्च भास्करैः ॥ १८६
 त्रिंशदेव त्वहोरात्रं स तु मासश्च भास्करः । एकपटिस्त्वहोरात्रा दनुरेको विभाष्यते ॥ १८७
 अर्द्धां तु त्र्यधिकाशीतिः शतं चाप्यधिकं भवेत् । मानं तच्चित्रभानोस्तु विज्ञेयं भुवनस्य तु ॥ १८८
 सौरसाम्यं तु विज्ञेयं नैषात्रं सावनं तथा । नामान्येतानि चत्वारि यैः पुराणं विभाव्यते ॥ १८९
 श्वेतस्पोत्तरतथैव शृङ्गवान्नाम पर्वतः । त्रीणि तस्य तु शृङ्गाणि स्पृशन्तीव नभस्तलम् ॥ १९०
 तैश्चापि शृङ्गवान्नाम सर्वतथैव विभ्रुतः । एकैर्मासैश्च विस्तारो विष्कम्भश्चापि कीर्तितः ॥ १९१
 तस्य वै पूर्वतः शृङ्गं मध्यमं तद्विरण्मयम् । दक्षिणं राजतं चैव शृङ्गं तु स्फटिकप्रभम् ॥ १९२
 सर्वरत्नमयं चैकं शृङ्गमुत्तरमुत्तमम् । एवं कूटैस्त्रिभिः शैलैः शृङ्गवानिति विभ्रुतः ॥ १९३
 यत्तद्विषुवतं शृङ्गं तदकीः प्रतिपद्यते । शरद्वसन्तयोर्मध्ये मध्यमां गतिमास्थितः ॥
 अहस्तुल्यमथो रात्रिं करोति तिमिरापहः ॥ १९४
 हरिताश्च हया दिव्यास्ते निपुक्ता महारथे । अनुलिप्ता इवाऽऽभान्ति पञ्चरक्तैर्गर्भस्तिभिः ॥ १९५
 मेपान्ते च कुलान्ते च भास्करोदयतः स्मृताः । मुहुर्ता दश पञ्चैव अहो रात्रिश्च तावती ॥ १९६
 कृत्तिकानां यदा सूर्यः प्रथमांशगतो भवेत् । विशाखानां तथा ज्ञेयश्चतुर्थांशे निशाकरः ॥ १९७
 विशाखायां यदा सूर्यश्चरतेऽंशे तृतीयकम् । तदा चन्द्रं विजानीयात्कृत्तिकाशिरसि स्थितम् ॥
 विषुवन्तं तदा विद्यादेयमाहुर्महर्षयः । सूर्येण विपर्ययं विद्यात्कालं सोमेन लक्षयेत् ॥ १९८
 समा रात्रिरहश्चैव यदा तद्विषुवद्भवेत् । तदा दानानि देयानि पितृभ्यो विषुवत्यपि ॥
 ब्राह्मणेभ्यो विशेषेण मुखमेतच्च दैवतम् ॥ २००
 ऊनरात्राधिमासी च कलाकाष्ठ मुहूर्तकाः । पौर्णमासी तथा ज्ञेया अमात्रास्या तथैव च ॥
 सिनीवाली कुक्ष्यैव राका चानुमतिस्तथा ॥ २०१

तपस्तपस्यां मधुमाधवौ च शुक्रः शुचिश्चायनमुत्तरं स्यात् ।

नभो नभस्योऽथ ईषेः सहोर्जः सहःसहस्पाविति दक्षिणं स्यात् ॥ २०२

१ ख. ग. क. 'कोटिका' । २ ख. विपुतः । घ. द. 'वीपुतः' । ३ घ. द. 'वद्वि' । ४ घ. क. 'युतो द्विध' ।
 ५ ख. 'नयक' । ६ क. 'विशय' । ७ घ. द. 'त्रिंशं शतं' । ८ ख. घ. 'शशत' । ९ ख. ग. घ. द. 'स्तराः त्रि' । १० ग.
 द. 'भाष्यते' । ११ क. घ. नद्यैः । १२ ख. ग. घ. क. 'गृहेः स नयः शृङ्गवान्नाम वि' । १३ द. 'वर्ग' । १४ घ.
 'मंस्य वि' । १५ क. वै सर्व' । १६ क. ख. शैलैः । १७ घ. द. 'ताहदमात्रेव' । १८ ख. ग. घ. द. 'विपुद्विधा' ।
 १९ ख. घ. द. 'इयः' ।

संवत्सरास्ततो ज्ञेयाः पञ्चाब्दा ब्रह्मणः सुताः । तस्मात्तु ऋतवो ज्ञेया ऋतवो ह्यन्तराः स्मृताः ॥
तस्मादनुमुखा ज्ञेया अमावास्याऽस्य पर्वणः । तस्मात्तु विपुवं ज्ञेयं पितृदेवहितं सदा ॥ २०४
एवं ज्ञात्वा न मुञ्चेत दैवे पित्र्ये च मानवः । तस्मात्स्मृतं मजानां वै विपुवत्सर्वगं सदा ॥ २०५
आलोकन्तः स्मृतो लोको लोकान्तो लोक उच्यते । लोकपालाः स्थितास्तत्र लोकालोकस्य मध्यतः
चत्वारस्ते महात्मानस्तिष्ठन्त्याभूतसंप्रवात् । सुधामा चैव वैराजः कर्दमः शङ्खपास्तथा ॥

हिरण्यलोमा पर्जन्यः केतुमात्रजतश्च यः ॥

२०७

निर्द्वेहा निरभीमाना निस्तत्रा निष्परिग्रहाः । लोकपालाः स्थिता ह्येते लोकालोके चतुर्दिशम् ॥

उत्तरं यदगस्त्यस्य अजनीध्याश्च दक्षिणम् । पितृपाणः स वै पन्था वैश्वानरपथाङ्गहिः ॥ २०९

तत्राऽऽसते मजावन्तो मुनयो ह्यग्निहोत्रिणः । लोकस्य संतानकराः पितृपाणे पथि स्थिताः ॥

भूतारम्भकृतं कर्म आशिषा ऋत्विगुच्यते । प्रारभन्ते लोककामास्तेषां पन्थाः स दक्षिणैः ॥

चलितं ते पुनर्धर्मं स्थापयन्ति युगे युगे । संतत्या तपसा चैव मर्यादाभिः श्रुतेन च ॥ २१२

जायमानास्तु पूर्वं वै पश्चिमानां गृहेषु च । पश्चिमाश्चैव जायन्ते पूर्वेषां निधनेष्वपि ॥

एवमावर्तमानास्ते तिष्ठन्त्याभूतसंप्रवात् ॥

२१३

अष्टाशीतिसहस्राणि मुनीनां गृहमेधिनाम् । सवितुर्दक्षिणं मार्गं श्रिता ह्याचन्द्रतारकम् ॥

क्रियावतां प्रसंख्येया ये इमशानानि भेजिरे ॥

२१४

लोकसंव्यवहारेण भूतारम्भकृतेन च । इच्छाद्वेपमकृत्या च मैथुनोपगमेन च ॥

२१५

तथा कायकृतेनेह सेवनाद्विषयस्य च । एतैस्तैः कारणैः सिद्धाः इमशानानि हि भेजिरे ॥

प्रजैपिणस्ते मुनयो द्वापरेष्विह जज्ञिरे ॥

२१६

नागधीश्वचरे यच्च सप्तपिंश्वश्च दक्षिणम् । उत्तरः सवितुः पन्था देवयानस्तु स स्मृतः ॥

॥

यत्र ते वासिनः सिद्धा त्रिमला ब्रह्मचारिणः । सततं ते जुगुप्सन्ते सप्तानमृत्युजितस्तु तैः ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि तेषामप्यूर्ध्वरेतसांम् । उदक्पन्थानमर्म्यन्ः श्रिता ह्याभूतसंप्रवात् ॥ २१९

(* ते प्रसङ्गात् लोकस्य मैथुनस्य तु वर्जनात् । इच्छाद्वेपनिवृत्त्या च भूतारम्भविषर्जनात् ॥

॥

पुष्टिश्च कामसंयोगाच्छब्दादिदोषदर्शनात्) ॥

२२०

इत्येतैः कारणैः शब्दैस्तेऽस्मृतत्वं हि भेजिरे । आभूतसंप्रवस्थानममृतत्वं विर्भाव्यते ॥

२२१

घ्नन्तौ वयस्थितिकालोऽयमनुनर्भागीनामिनः । ब्रह्महत्याश्वमेधाभ्यां पुण्यपापकृतोऽपरम् ॥

आभूतसंप्रयान्ते तु क्षीयन्तेऽप्यूर्ध्वरेतसः ॥

२२२

ऊर्ध्वोत्तरमृषिप्यस्तु ध्रुवो यत्रास्ति वै स्मृतम् । एतद्विष्णुपदं दिव्यं तृतीयं व्योम्नि भास्वरम् ॥

तत्र गरता न शोचन्ति तद्विष्णोः परमं पदम् । धर्मं भुवाद्यास्तिष्ठन्ति यत्र ते लोकसाधकाः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ज्योतिषप्रचारो नाम पञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५० ॥

आदितः श्रोकानां समष्ट्यङ्काः—३८५४

* अनुविधानमन्तमन्यः क. ग. पुनरुच्योर्गोस्ति ।

१ क. घ. द. "इमारभूतः" । २ क. घ. "तुदेव" । ३ क. "तेष्टपरातया" । ४ घ. द. "पातया" । ५ क. "मुमात-
विष" । ६ घ. द. "विष्णोः" । ७ क. घ. द. "इष्टानामि" । ८ घ. ग. घ. द. "नापक्षे" । ९ ग. ग. घ. द. "मिनाम्" । १०
१० ग. घ. द. "नन्ते" । ११ ग. ग. घ. द. "यत्र स वै इष्टः" । १२ ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

अथैकपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

• सूत उवाच—

स्वायंभुवे निसर्गे तु व्याख्यातान्युत्तराणि तु । भविष्याणि च सर्वाणि तेषां वक्ष्याम्यनुक्रमम् ॥
एतच्छ्रुत्वा तु मुनयः पप्रच्छुर्लोमहर्षणम् । सूर्याचन्द्रमसोश्च ग्रहाणां चैव सर्वशः ॥ २

ऋषय ऊचुः—

भ्रमन्ते कप्रमेतानि ज्योतींषि दिवि मण्डलम् । तिर्यग्व्यूहेन सर्वाणि तथैवासंकरेण च ॥
कश्च भ्रामयते तानि भ्रमन्ति यदि वा स्वयम् ॥ ३

एतद्वेदितुमिच्छामस्तन्नो निगद सत्तम । भूतसंमोहनं त्वेतच्छ्रोतुमिच्छा प्रवर्तते ॥ ४

सूत उवाच—

भूतसंमोहनं ह्येतद्ब्रुवतो मे निबोधत । मत्सक्षमपि दृश्यं यत्तत्संमोहयते प्रजाः ॥ ५

योऽसौ चतुर्दिशं पुच्छे दैशुमारं व्यवस्थितः । उत्तानपादपुत्रोऽसौ मेढ्रीभूतो ध्रुवो दिवि ॥ ६

स हि भ्रमन्भ्रामयते चन्द्रादित्वां ग्रहैः सह । भ्रमन्तपनुगच्छन्ति नक्षत्राणि च चक्रवत् ॥ ७

ध्रुवस्य मनसा चासौ सर्पते भगणः स्वयम् । सूर्याचन्द्रमसौ तारा नक्षत्राणि ग्रहैः सह ॥ ८

वातानीकमपैर्वैर्ध्रुवे वद्धानि तानि वै । तेषां योगश्च भेदाश्च कालचारस्तथैव च ॥ ९

अस्तोदयौ तथोत्पाता अयने दक्षिणोचरे । विपुत्रद्गृहवर्णाश्च ध्रुवात्सर्वं प्रवर्तते ॥ १०

वर्षा घर्मो हिमं रात्रिः संध्या चैव दिनं तथा । शुभाशुभं प्रजानां च ध्रुवात्सर्वं प्रवर्तते ॥ ११

ध्रुवेणाधिकृताश्चैव सूर्योपावृत्य तिष्ठति । तदेष दीप्तकिरणः स कालाभिर्दिवाकरः ॥ १२

परिवर्तक्रमाद्विषा भाभिरालोकयन्दिशः । सूर्यः किरणजालेन वायुयुक्तेन सर्वशः ॥ १३

जगतो जलमादत्ते कृत्स्नस्य द्विजसत्तमाः ॥ १४

आदित्यपीतं सूर्यमिः सोमं संक्रमते जलम् । नाढीभिर्वायुयुक्ताभिर्लोकाधानं प्रवर्तते ॥ १५

यत्सोमात्स्रवते सूर्यं तदभ्रेर्ष्ववतिष्ठते । मेघा वायुनिघातेन विसृजन्ति जलं भुवि ॥ १६

एवमुत्तिष्ठत्यते चैव पतते च पुनर्जलम् । न नाशमु(च)दकस्यास्ति तदेव परिवर्तते ॥ १७

संधारणार्थं भूतानां मायैषां विश्वनिर्मिता । अनया मायया व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ १८

विश्वेशो लोककृदेवः सहस्रांशुः प्रजापतिः । धाता कृत्स्नस्य लोकस्य प्रभुर्विष्णुर्दिवाकरः ॥ १९

सार्वभौमिकमम्भो वै यत्सोमाभ्यर्थसंश्रुतम् । सोमाधारं जगत्सर्वमेतच्छ्रुतं प्रकीर्तितम् ॥ २०

सूर्यावुष्णं निष्प्रवते सोमाच्छीतं प्रवर्तते । शीतोष्णवीर्यौ द्वावेतौ युक्तौ धारयतो जगत् ॥ २१

सोमाधारा नदी गङ्गा पवित्रा विमलोदका । सोमपुत्रपुरोगाश्च महानद्यो द्विजोत्तमाः ॥ २२

सर्वभूतशरीरेषु आपो ह्यनुगताश्च याः । तेषु संह्रामानेषु जङ्गमस्यावरेषु च ॥

धूमभूतास्तु ता आपो निष्क्रामन्तीह सर्वशः ॥

१ ख ग. घ. 'भुवि' । २ क. क. 'च्छे शिशु' । ३ क. मेढ्री भू' । ४ ख ग. द. 'ते ज्योतिषा गणः' । ५ ख ग. द. 'योनिः' । ६ ख. ग. घ. द. 'लोका' । ७ क. 'सूर्यतरेऽध' । ८ 'त्रिधैव तिष्ठति' । ९ '१०' । १० क. 'र' । ११ क. 'सर्व' । १२ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । १३ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । १४ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । १५ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । १६ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । १७ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । १८ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । १९ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । २० ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । २१ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' । २२ ख ग. घ. द. 'यत्सोमा' ।

आकृष्येते यदा तौ वै ध्रुवेण समधिष्ठितौ । तदा सोऽभ्यन्तरं सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु ॥ ७४
अशीतिमण्डलशतं काष्ठयोरुभयोश्चरन् । ध्रुवेण मुच्यमानाभ्यां रश्मिभ्यां पुनरेव तु ॥ ७५
तथैव बाह्यतः सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु । उद्धृष्टयन्स वेगेन मण्डलानि तु गच्छति ॥ ७६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रेऽनुप्राप्तपदे ज्योतिषप्रचारो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३९३०

अथ द्विपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिषप्रचारः ।

सुत उवाच—

स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा । गन्धर्वैरप्सरसोभिश्च ग्रामणीसर्वराक्षसैः ॥ १
एते वसन्ति वै सूर्ये द्वौ द्वौ मासौ क्रमेण तु । घाताऽर्यया पुलस्त्यश्च पुलहश्च मजापतिः ॥ २
वरुणो वासुकिश्चैव सेकीणरश्च तावुभौ । तुम्बुकर्नारदश्चैव गन्धर्वौ गायतां वरौ ॥ ३
ऋतुर्त्यल्यप्तराश्चैव तथा वै गुञ्जिकस्थला । ग्रामणी रथकृच्छश्च तथोर्णश्चैव तावुभौ ॥ ४
रक्षो हेतिः महेतिश्च यातुधानाबुदाहृतौ । मधुमाधवयोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ५
वासन्तौ ग्राष्मकौ मासौ मित्रश्च वरुणश्च ह । ऋषिरत्रिर्वशिष्ठश्च तप्तको रम्भ एव च ॥ ६
मेनका सहजन्त्या च गन्धर्वौ च हहा हहः । रथस्वनश्च ग्राण्यौ रथचित्रश्च तावुभौ ॥ ७
पौरुषेयो वधश्चैव यातुधानाबुदाहृतौ । एते वसन्ति वै सूर्ये मासयोः शुचिक्रयोः ॥ ८
ततः सूर्ये पुनस्तवत्या निषसन्तीह देवताः । इन्द्रश्चैव विषस्वांश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥ ९
एलापर्णस्तथा सर्पः शङ्खपालश्च तावुभौ । विश्वावसृष्टसेनौ च मातश्चैवारुणश्च ह ॥ १०
मल्लोचेति च विरुधातौ निम्लोचेति च ते उभे । यातुधानस्तथा सप्तौ ज्वाघ्नः श्वेतश्च तावुभौ
नभोनभस्ययोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ११
शरहृतौ पुनः शुभ्रा वसन्ति मुनिदेवताः । पर्जन्याथाप पूषा च भरद्वाजः सगौतमः ॥ १२
विश्वावसुश्च गन्धर्वास्तथैव सुरभिश्च यः(या) । विश्वाची च घृताची च उभे ते शुभलक्षणे ॥ १३
नारा ऐरावतश्चैव विभुतश्च परंजयः । सेन(ना)जिच सुपेणश्च सेनानीग्रामिणीश्च तौ ॥ १४
आपो वातश्च तापेती यातुधानाबुभौ स्मृतौ । वसन्त्येते तु वै सूर्ये मासयोश्च इषोर्जयोः ॥ १५
हैमन्तिकौ तु द्वौ मासौ वसन्ति तु दिवाकरे । अंशो भगश्च द्वावेतौ कंठपथश्च ऋतुश्च ह ॥ १६
भुजङ्गश्च महापद्मः सर्पः कर्कोटकस्तथा । चित्रसेनश्च गन्धर्व ऊर्णापुश्चैव तावुभौ ॥ १७
सर्वशी विप्रचिच्छिश्च तथैवाप्तरसौ शुभे । तार्क्ष्यथारिष्टनेमिश्च सेनानीग्रामिणीश्च तौ ॥ १८
विद्युत्स्फूर्जश्च तावुभौ यातुधानाबुदाहृतौ । सहै चैव सहस्ये च वसन्त्येते दिवाकरे ॥ १९
ततः शशिरथोश्चापि मासयोर्नवसन्ति वै । त्वष्टा विष्णुर्जमदशिविंश्वामित्रस्तथैव च ॥ २०
काद्रवेयौ यथा नागौ कम्बलाश्वतरावुभौ । गन्धर्वौ घृतराष्ट्र सूर्यवर्चास्तथैव च ॥ २१

(ज्योतिष्प्रचारः)

तिलोत्तमाप्सरश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिचैव ग्रामण्यौ लोकविश्रुतौ ॥ २२
 ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥ २३
 स्थानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥ २४
 प्रथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥ २५
 ग्रामणीयक्षभूतास्तु कुर्वते भीमसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नृपान्ति च ॥
 वालखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥ २६
 एतेषामेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथावलम् ॥ २७
 यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥ २८
 ऋणयो देवगन्धर्वाः पद्मगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भूयशः ॥ २९
 एते तपन्ति वर्पन्ति भान्ति बान्ति सृजन्ति च । भूर्वीनामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥ ३०
 मानवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि प्रचाराणां व्यपोहन्ति कचित्कचित् ॥ ३१
 विमानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरहेःसः । एते । सदैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥ ३२
 वर्पन्तश्च तपन्तश्च द्वादयन्तश्च वै प्रजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽमनुजपात् ॥ ३३
 स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥ ३४
 एवं वसन्ति वै सूर्ये सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दिशसु संगेषु गणा मन्वन्तरेषु च ॥ ३५
 ग्रीष्मे हिमं च वर्षासु च भुञ्जमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।
 कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरदिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥ ३६
 ग्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुञ्जेन विवर्धयित्वा ।
 शुके तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विवर्धयः पिवन्ति ॥ ३७
 पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णपक्षे रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्धम् ।
 स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥ ३८
 सूर्येण गोभिस्तु समुद्धताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धताभिः ।
 वृद्धाऽतिवृद्धाभिरथौषधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वन्नपानैर्जयन्ति ॥ ३९
 अमृतेन तृप्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मीसार्यतृप्तिः स्वधया पितृणाम् ।
 अन्नेन शश्वत्तु दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विपर्ति गोभिः ॥ ४०
 अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगैर्मरयन् हि चापो हरतीति रश्मिभिः ।
 विसर्गकाले विस्मजंश्च ताः पुनर्विपर्तिं शश्वत्सञ्चिता चराचरम् ॥ ४१
 हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पिवत्ययापो हरिभिः सहस्रधा ।
 ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुद्रपानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥ ४२
 इत्येव एकचक्रेण सूर्यस्तुर्णं रथेन तु । भद्रैस्तैरसतैरथैः सर्पतेऽसौ दिवि क्षये ॥ ४३

* अत्र संभिरार्यः ।

* १ ख. घ. ङ. भीसर्धं । २ ख. ग. घ. मुत्पयशः । ३ ख. ग. घ. द. 'गाना च शु' । ४ ग. घ. हसि । ए' ।
 ५ ख. घ. ङ. 'तुर्दिशं च' । ६ क. घ. 'मुधा' । ७ ग. द. मासं मुधा तु स्व' । ८ ख. ग. घ. ङ. अयन्हरि' ।
 ९ ख. ग. घ. द. रद्दैर' । १० ख. ग. घ. द. अन्नः ।

तेन चाभ्राणि जायन्ते स्थानमत्राम्भसां स्मृतम् । आर्कं तेजो हि भूतेभ्यो ह्यादत्ते रश्मिभिर्जलम्
समुद्राद्वायुसंयोगाद्दहन्त्यापो गभस्तपः । यतस्तत्तुवशात्काले परिवर्तो दिवाकरः ॥

यच्छत्सपो हि मेघेभ्यः शुक्लाः शुक्लगमस्तिभिः ॥

२४

अभ्रस्थाः पतन्त्यापो वायुना समुदीरिताः । सर्वभूतहितार्थाय वायुंभिश्च समन्ततः ॥

२५

ततो वर्षति पण्यासान्सर्वभूतविद्वदये । वायव्यं स्तनितं चैव वैद्युतं चाग्रिसंभवम् ॥

२६

मेघनाच मिहर्षातोर्मैघत्वं व्यञ्जयन्ति च । न भ्रष्टयन्ति यतस्त्वापस्तदश्च कवयो विदुः ॥

२७

मेघानां पुनरुत्पत्तिस्त्रिविधा योनिरुच्यते । आग्नेया ब्रह्मजाश्चैव पक्षणाश्च पृथग्विधाः ॥

२८

त्रिधा घनाः समारुपातास्तेषां वक्ष्यामि संभवम् ॥

२९

आग्नेयास्त्वर्णजाः शोक्तास्तेषां तस्मात्पवर्त्तनम् । शीतवृर्दिनवाता ये स्वगुणास्ते व्यवस्थिताः ॥

३०

महिषाश्च धराहश्च मत्तमातङ्गगामिनः । भूत्वा धरणिमभ्येत्य विश्रान्ति रमन्ति च ॥

३१

जीमूता नाम ते मेघा एतेभ्यो जीवसंभवाः । विद्युद्गुणविहीनाश्च जलधाराविलम्बिनः ॥

३२

मूका घना महाकाया ओम्बहस्य वशानुगाः । क्रोशपावाश्च वर्षन्ति क्रोशार्धादपि वा पुनः ॥

३३

पर्वताग्रनिम्बेषु वर्षन्ति च रमन्ति । बलाकागर्भदाश्चैव बलाकागर्भधारिणः ॥

३४

ब्रह्मजा नाम ते मेघा ब्रह्मनिष्वाससंभवाः । ते हि विद्युद्गुणोपेताः स्तनयन्ति स्वनभिधाः ॥

३५

तेषां शब्दप्रणादेन भूमिः स्वाङ्गुरुहोद्भवा । राक्षी रौद्राधिपिक्तेव पुनर्यौवनमश्नुते ॥

३६

तेध्विर्यं मीतिमासक्ता भूतानां जीवितोद्भवा ॥

३७

जीमूता नाम ते मेघा येभ्यो जीवस्य संभवाः । द्वितीयं पवहं वायुं मेघास्ते तु समाश्रिताः ॥

३८

एते योजनमात्राश्च सार्धार्धोन्मिष्कृतादपि । दृष्टिसमैस्तथा तेषां धारासाराः प्रकीर्तिताः ॥

३९

पुष्करावर्तका नाम ये मेघाः पक्षसंभवाः ॥

४०

शस्त्रेण पक्षाक्षिज्ज्ञा ये पर्वतानां महौजसाम् । कामयानां गृहद्वानां भूतानां शिवमिच्छताः ॥

४१

पुष्करा नाम ते मेघा बृहन्तस्तोपपत्सराः । पुष्करावर्तकास्तेन कारणेनेह शब्दिताः ॥

४२

नानारूपधराश्चैव महाघोरतराश्च ते । कल्पान्तदृष्टेः सप्तराः संवर्ताग्नेनिर्यापकाः ॥

४३

वर्षन्त्येते युगान्तेषु तृतीयास्ते प्रकीर्तिताः । अनेकरूपसंस्थानाः पूरयन्तो गहीतलम् ॥

४४

वायुं परं वहन्तः स्फुराश्रिताः कल्पसाधकाः ॥

४५

वाय्वस्याण्डकपालस्य प्राकृतस्याभवंददा । तस्माद्भवा समुत्पन्नप्रतुर्नवः स्तयंभुवः ॥

४६

ताम्येवाण्डकपालस्य सर्वे मेघाः प्रकीर्तिताः ॥

४७

तेषामाप्पायनं घूमः सर्वेषामग्निरुपतः । तेषां श्रेष्ठस्तु पर्जन्यश्चत्वारश्चैव दिग्गजाः ॥

४८

गङ्गानां पर्यतानां च मेघानां भोगिभिः सह । कुलमेकं पृथग्भूतं योनिकेका जलं स्मृतम् ॥

४९

पर्जन्यो दिग्गजाश्चैव देवन्ते ज्ञातसंभवाः । तुषारदृष्टिं वर्षन्ति सर्वसस्यविद्वदये ॥

५०

श्रेष्ठः परिवहो नाम तेषां वायुरथाश्रयः । योऽसौ विभर्ति भगवान्नाह्नामाकाशगोचराम् ॥

५१

दिग्वाभृतजलां पुष्पां त्रिधां स्वर्गपथे स्थिताम् ॥

५२

१ रा. घ. ड. 'शुभिः' । २ 'युष्मिन्' । ३ रा. घ. ड. 'आवह' । ४ रा. घ. ड. 'सप्तमि' । ५ घ. ड. 'सातः' । ६ घ. ड. 'तितः' । ७ रा. घ. ड. 'परावह' । ८ रा. घ. ड. 'वायु' । ९ रा. घ. ड. 'वह' । १० घ. ड. 'व्यापन' । ११ घ. 'व्यो विद्यो' । १२ घ. ड. 'धारिणः' ।

; (ज्योतिष्प्रचारः)

तस्याविष्पन्दजं तोयं दिग्गजाः पृथुभिः करैः । शीकरं संप्रमुञ्चन्ति नीहार इति स स्मृतः ॥ ४७

दक्षिणेन गिरिर्योऽसौ हेमकूट इति स्मृतः । उदग्भिगवतः शैलादुत्तरस्य च दक्षिणे ॥

पुण्ड्रं नाम समाख्याते नगरं तत्र वै स्मृतम् ॥

१८

तस्मिन्निपतितं वर्षं यत्पुषारसमुद्भवं । ततस्तदावहो वायुर्हिमैशैलात्समुद्बहन् ॥

आनयत्यात्मयोगेन सिद्धमानो महागिरिम् ॥

१९

हिमवन्तमतिक्रम्य दृष्टिशेषं ततः परम् । इहाभ्येति ततः पश्चादपरान्तविष्टद्वये ॥

२०

मेघोवा(वाऽऽ)प्यायनं चैव सर्वमेतत्पकीर्तितम् । सूर्य एव तु दृष्टीनां स्रष्टा समुपदिश्यते ॥ २१

ध्रुवेणाऽऽवेष्टितः सूर्यस्ताभ्यां दृष्टिः प्रवर्तते । ध्रुवेणाऽऽवेष्टितो वायुर्दृष्टिं संहरते पुनः ॥ २२

२२

ग्रहाभिः सूर्यास्तु कृत्स्ने नक्षत्रमण्डले । वारस्यान्ते विशत्यर्कं ध्रुवेण परिवेष्टितम् ॥ २३

२३

अतः सूर्यरथस्याय संनिवेशं निबोधत । संस्थितेनैकचक्रेण पञ्चारेण त्रिनेत्रिभिना ॥ २४

२४

द्विरण्मयेन भगवान्पर्वणा तु महौजसा । नष्टर्वर्त्माऽन्धकारेण पद्मकारैकनेभिना ॥

चक्रेण भास्वता सूर्यः स्यन्दनेन प्रसर्पति ॥

२५

दशयोजनसाहस्रो विस्तारायापतः स्मृतः । द्विगुणोऽस्य रथोपस्थादीपादण्डममाणतः ॥ २६

२६

स तस्य ब्रह्मणा सृष्टो रथो ह्यर्थवशेन तु । असङ्गः काञ्चनो दिव्यो युक्तः परमगैर्हयैः ॥ २७

२७

छन्दोभिर्वाजिरूपास्तु यतः शुकस्ततः स्थितः । वरुणस्यन्दनस्पृह लक्षणैः सदृशस्तु सः ॥

सेनासौ सर्पति व्योम्नि भास्वता तु दिवाकरः ॥

२८

अथेमानि तु सूर्यस्य प्रत्यङ्गानि रथस्य तु । संवत्सरस्यावयवैः कल्पितानि यथाक्रमम् ॥ २९

२९

अहस्तु नाभिः सूर्यस्य एकचक्रः स वै स्मृतः । आराः पञ्चर्तवस्तस्य नेभिः पट्टनवः स्मृताः ॥

रथनीडः स्मृतो ह्यब्दस्त्वयने कूवराबुधौ । मुहूर्ता बन्धुरास्तस्य शम्भ्या तस्य कलाः स्मृताः ॥

तस्य काष्ठाः स्मृता घोणा ईपादण्डः क्षणास्तु वै । निमेषाश्चानुकर्पोऽस्य ईपा चास्य लवाः स्मृताः ॥

रात्रिर्वर्क्यो धर्मोऽस्य ध्वज ऊर्ध्वः समुद्रितः । युगाक्षकोटी ते तस्य अर्थकामाबुधौ स्मृता ॥

सप्ताभरूपाश्छन्दांसि वहन्ते वायवतो ध्रुवम् । गायत्री चैव त्रिपुण्व अनुष्टुप्त्रयजुः तथा ॥ ३४

३४

पङ्क्तिश्च बृहती चैव उष्णिक्चैव तु सप्तमम् । अक्षे चक्रं निबद्धं तु ध्रुवे त्वक्षः समापितः ॥ ३५

३५

सहचक्रो भ्रमत्यक्षः सहासौ भ्रमति ध्रुवः । अक्षः सहैव चक्रेण भ्रमतेऽसौ ध्रुवरितः ॥ ३६

३६

एवमर्थवशात्तस्य संनिवेशो रथस्य तु । तथा संयोगभागेन संसिद्धो भास्वरो रथः ॥ ३७

३७

सेनासौ तरणिर्देवस्तरसा सर्पते दिवि । युगाक्षकोटिसंघद्वौ रश्मी द्वौ स्यन्दनस्य हि ॥ ३८

३८

ध्रुवेण भ्रमतो रश्मी विचक्रयुगयोस्तु वै । भ्रमतो मण्डलानि स्युः खेचरस्य रथस्य तु ॥ ३९

३९

युगाक्षकोटी त्रे तस्य दक्षिणे स्यन्दनस्य तु । ध्रुवेण संघृहीते वै द्विर्वैकश्वेतरज्जुवत् ॥ ४०

४०

भ्रमन्तमनुगच्छेतां ध्रुवं रश्मी तु तावुधौ । युगाक्षकोटी ते तस्य वातोर्ध्वौ स्यन्दनस्य तु ॥ ४१

४१

कीलासक्तो यथा रज्जुभ्रमते सर्वनोदिशम् । हमतस्तस्य रश्मी तौ मण्डलेषूत्तरायणे ॥ ४२

४२

वर्धते दक्षिणे चैव भ्रमतो मण्डलानि तु । ध्रुवेण संघृहीतौ तु रश्मी ॥ ४३

४३

तेन चाभ्राणि जायन्ते स्थानमत्राम्भसां स्मृतम् । आर्के तेजो हि भूतेभ्यो ह्यादत्ते रश्मिभिर्जलम्
समुद्राद्वायुसंयोगाद्ब्रह्मन्त्यापो गभस्तयः । यतस्तद्वृत्तवशात्काले परिवर्तो दिवाकरः ॥ २४
यच्छत्यपो हि मेघेभ्यः शुक्लाः शुक्लगभस्तिभिः ॥ २४
अभ्रस्थाः प्रपतन्त्यापो वायुना समुदीरिताः । सर्वभूतहितार्थाय वायुंभिश्च समन्ततः ॥ २५
ततो वर्षति पण्यासान्सर्वभूतविद्वदये । वायव्यं स्तनितं चैव वैद्युतं चाग्निसंभवम् ॥ २६
मेघनाथ मिहैर्धातोर्मैवत्वं व्यञ्जयन्ति च । न भ्रश्यन्ति यतस्त्वापस्तदभ्रं कवयो विदुः ॥ २७
मेघानां पुनरुत्पत्तिस्त्रिविधा योनिरुच्यते । आग्नेया ब्रह्मजाश्चैव पक्षणाश्च पृथग्विधाः ॥ २८
त्रिधा घनाः समाख्यातास्तेषां वक्ष्यामि संभवम् ॥ २८
आग्नेयास्त्वर्णजाः प्रोक्तास्तेषां तस्मात्पवर्तनम् । शीतदुर्दिनवाता ये स्वगुणास्ते व्यवस्थिताः ॥ २९
महिषाश्च वराहाश्च मत्तमातङ्गगामिनः । भूत्वा घरणिमभ्येत्य विचरन्ति रमन्ति च ॥ ३०
जीमूता नाम ते मेघा एतेभ्यो जीवसंभवाः । विद्युद्गुणविहीनाश्च जलधाराविलम्बिनः ॥ ३१
मूका घना महाकाया ओवहस्य वशानुगाः । क्रोशमावाश्च वर्णन्ति क्रोशार्थादपि वा पुनः ॥ ३२
पर्वताग्रनितम्बेषु वर्णन्ति च रमन्ति । बलाकागर्भदाश्चैव बलाकागर्भधारिणः ॥ ३३
ब्रह्मजा नाम ते मेघा ब्रह्मनिश्वाससंभवाः । ते हि विद्युद्गुणोपेताः स्तनयन्ति स्वनमियाः ॥ ३४
तेषां शब्दमणादेन भूमिः स्वाङ्गरुहोद्भवा । राक्षी रौक्षाभिपिक्तेव पुनर्पौवनमश्नुते ॥ ३५
तेष्विषं प्रीतिमासक्ता भूतानां जीवितोद्भवा ॥ ३५
जीमूता नाम ते मेघा येभ्यो जीवस्य संभवाः । द्वितीयं मयहं वायुं मेघास्ते तु समाश्रिताः ॥ ३६
एते योजनमात्राश्च सार्धार्धान्निष्कृतादपि । दृष्टिसर्गस्तथा तेषां धारासाराः प्रकीर्तिताः ॥ ३७
पुष्करावर्तका नाम ये मेघाः पक्षसंभवाः ॥ ३७
शकेण पक्षाद्विद्युन्ना ये पर्वतानां महीजसाम् । कामगानां मयूदानां भूतानां शिवमिच्छता ॥ ३८
पुष्करा नाम ते मेघा बृहन्तस्तोयमत्सरः । पुष्करावर्तकास्तेन कारणेनेह शब्दितः ॥ ३९
नानारूपधराश्चैव महाघोरतराश्च ते । कल्पान्तदृष्टेः स्रष्टारः संवर्ताग्नेयिणामकाः ॥ ४०
वर्षन्त्येते युगान्तेषु तृतीयास्ते प्रकीर्तिताः । अनेकरूपसंस्थानाः पूरयन्तो गहीतलम् ॥ ४१
वायुं परं वहन्तः स्युराश्रिताः कल्पसाधकाः ॥ ४१
यान्यस्याण्डकपालस्य प्राकृतस्याभवंस्तदा । तस्माद्ब्रह्मा समुत्पन्नश्चतुर्वक्त्रः स्वयंभुवः ॥ ४२
तान्येवाण्डकपालस्य सर्वे मेघाः प्रकीर्तिताः ॥ ४२
तेषामाप्यायनं घूमः सर्वेषामविशेषतः । तेषां श्रेष्ठस्तु पर्जन्यश्चत्वारश्चैव दिग्गजाः ॥ ४३
गजानां पर्वतानां च मेघानां भोगिभिः सह । कुलमेकं पृथग्भूतं योनिरैका जलं स्मृतम् ॥ ४४
पर्जन्या दिग्गजाश्चैव हेमन्ते शीतसंभवाः । तुषारदृष्टिं वर्षन्ति सर्वसस्यविवृदये ॥ ४५
श्रेष्ठेः परिवहो नाम तेषां वायुपराश्रयः । योऽसौ विभर्ति भगवान्गङ्गाभाकाशमोचराम् ॥ ४६
दिव्यामृतजलं पुष्पं त्रिषोऽस्वर्गपथे स्थिताम् ॥ ४६

१ रा. ग. ह. "सुमिरेः स" । २. "गुभुनेः स" । ३. ह. "आयह" । ४. रा. घ. ह. "सज्याभि" । ५. रा. घ. ह. "सज्याभि" । ६. घ. ह. "पारः प्र" । ७. घ. ह. "तितः" । ८. घ. ग. घ. ह. "परावहन्ते" । ९. रा. ग. घ. ह. "परावहन्ते" । १०. घ. ह. "परावहन्ते" । ११. घ. ह. "परावहन्ते" । १२. घ. ह. "परावहन्ते" । १३. घ. ह. "परावहन्ते" । १४. घ. ह. "परावहन्ते" । १५. घ. ह. "परावहन्ते" । १६. घ. ह. "परावहन्ते" । १७. घ. ह. "परावहन्ते" । १८. घ. ह. "परावहन्ते" । १९. घ. ह. "परावहन्ते" । २०. घ. ह. "परावहन्ते" । २१. घ. ह. "परावहन्ते" । २२. घ. ह. "परावहन्ते" । २३. घ. ह. "परावहन्ते" । २४. घ. ह. "परावहन्ते" । २५. घ. ह. "परावहन्ते" । २६. घ. ह. "परावहन्ते" । २७. घ. ह. "परावहन्ते" । २८. घ. ह. "परावहन्ते" । २९. घ. ह. "परावहन्ते" । ३०. घ. ह. "परावहन्ते" । ३१. घ. ह. "परावहन्ते" । ३२. घ. ह. "परावहन्ते" । ३३. घ. ह. "परावहन्ते" । ३४. घ. ह. "परावहन्ते" । ३५. घ. ह. "परावहन्ते" । ३६. घ. ह. "परावहन्ते" । ३७. घ. ह. "परावहन्ते" । ३८. घ. ह. "परावहन्ते" । ३९. घ. ह. "परावहन्ते" । ४०. घ. ह. "परावहन्ते" । ४१. घ. ह. "परावहन्ते" । ४२. घ. ह. "परावहन्ते" । ४३. घ. ह. "परावहन्ते" । ४४. घ. ह. "परावहन्ते" । ४५. घ. ह. "परावहन्ते" । ४६. घ. ह. "परावहन्ते" ।

(ज्योतिषप्रचारः)

तिलोत्तमाप्सराश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिचैव ग्रामण्या लोकाविश्रुतौ ॥ २२
 ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्यर्के द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥ २३
 स्थानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥ २४
 प्रथितैस्तैर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । गन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतवृत्त्यैरुपासते ॥ २५
 ग्रामणीयक्षभृतास्तु कुर्वते भीमसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नृपान्ति च ॥
 वालखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥ २६
 एतेपापेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्यं यथाधर्मं यथाबलम् ॥ २७
 यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥ २८
 ऋषयो देवगन्धर्वाः पद्मगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्यश्च तथा यज्ञा यातुधानाश्च भूयशः ॥ २९
 एते तपन्ति वर्षन्ति भान्ति वान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥ ३०
 मानवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि मचाराणां व्यपोहन्ति कश्चित्कश्चित् ॥ ३१
 विमानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरंहसाः । एते । सहैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥ ३२
 वर्षन्तश्च तपन्तश्च द्वादयन्तश्च वै मजाः । गोपापन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽमनुक्षपात् ॥ ३३
 स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥ ३४
 एवं वसन्ति वै सूर्यं सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दिशसु संगेय गणा मन्वन्तरेषु च ॥ ३५
 ग्रीष्मे हिमं च वर्षासु च भुञ्जमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।
 कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरदिमर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥ ३६
 प्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुञ्जेन विवर्षयित्वा ।
 शुके तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विबुधाः पिवन्ति ॥ ३७
 पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णपक्षे रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्म् ।
 स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कल्पम् ॥ ३८
 सूर्येण गोभिस्तु समुद्धताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धताभिः ।
 वृष्ट्याऽतिवृद्धाभिरथौषधीभिर्मर्त्याः क्षुधं स्वन्नपानैर्जपन्ति ॥ ३९
 अमृतेन वृत्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मर्त्याश्चतुर्भिः स्वधया पितृणाम् ।
 अन्नेन शश्वत् दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥ ४०
 अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगमैरपन्दि चापो हरतीति रश्मिभिः ।
 विसर्गकाले विसृजंश्च ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥ ४१
 हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पितृव्यापो हरिभिः सहस्रधा ।
 ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुद्ग्रामानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥ ४२
 इत्येव एकचक्रेण सूर्यस्तुर्णं रथेन तु । भद्रैस्तैरसतैरथैः सर्पतैऽसौ ॥ ४३

* अत्र सधिरार्थः ।

* १ ख. घ. ड. भीसधं । २ ख. ग. घ. मुत्पशः । ३ ख. ग. घ. ड. 'तानां च शु' । ४ ग. घ. हसि । ५ ख. घ. ड. 'तुर्दिश' । ६ क. 'म' । गुणा । ७ ग. ड. मासं मुगं तु स्व' । ८ ख. ग. घ. ड. अयन्हरि' । ९ ख. ग. घ. ड. 'रद्वै' । १० ख. ग. घ. ड. ध्रुवः ।

आकृष्येते यदा तौ वै ध्रुवेण समधिष्ठितौ । तदा सोऽभ्यन्तरं सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु ॥ ७४
अशीतिमण्डलगतं काष्ठयोरुभयोरश्वरम् । ध्रुवेण मुच्यमानाभ्यां रश्मिभ्यां पुनरेव तु ॥ ७५
तथैव बाह्यतः सूर्यो भ्रमते मण्डलानि तु । उद्धेष्टयन्स वेगेन मण्डलानि तु गच्छति ॥ ७६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्तेऽनुष्मन्नादे ज्योतिष्प्रचारो नामैकपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ३९३०

अथ द्विपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिष्प्रचारः ।

सूत उवाच—

स रथोऽधिष्ठितो देवैरादित्यैर्ऋषिभिस्तथा । गन्धर्वैरप्सररोभिश्च ग्रामणीसर्पराक्षसैः ॥ १
एते वसन्ति वै सूर्ये द्वौ द्वौ मासौ क्रमेण तु । धाताऽर्यमा पुलस्त्यश्च पुलहश्च प्रजापतिः ॥ २
उरगो वासुकिश्चैव संकीर्णारश्च तावुभौ । तुम्बुरुर्नारदश्चैव गन्धर्वौ गायतां वरौ ॥ ३
ऋतुर्स्थल्यप्सराश्चैव तथां वै पुञ्जिरुस्थला । ग्रामणी रथकृच्छश्च तथोर्जश्चैव तावुभौ ॥ ४
रक्षो हेतिः प्रहेतिश्च यातुधानाबुदाहृतौ । मधुमाधवयोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ५
वासन्तौ ग्रैष्मिकौ मासौ मित्रश्च वरुणश्च ह । ऋषिरिर्विशिष्टश्च तप्तको रम्भ एव च ॥ ६
मेनका सहजन्त्या च गन्धर्वौ च हहा हहः । रथस्वनश्च ग्रामण्यौ रथवित्रश्च तावुभौ ॥ ७
पौरुषेयो वधश्चैव यातुधानाबुदाहृतौ । एते वसन्ति वै सूर्ये मासयोः शुचिक्रयोः ॥ ८
ततः सूर्ये पुनस्त्वन्था निवसन्तीह देवताः । इन्द्रश्चैव विवस्वाश्च अङ्गिरा भृगुरेव च ॥ ९
एलापर्णस्तथा सर्पः शङ्खपालश्च तावुभौ । विश्वावसूयसेनौ च प्रातश्चैवारुणश्च ह ॥ १०
मम्लोचेति च विरुषार्ता निम्लोचेति च ते जमे । यातुधानस्तथा सर्पो व्याघ्रः श्वेतश्च तावुभौ
नभोनभस्ययोरेप गणो वसति भास्करे ॥ ११
शरदृतौ पुनः शुभ्रा वसन्ति मुनिदेवताः । पर्जन्याथाय पूषा च भरद्वाजः सगौतमः ॥ १२
विश्वावसुश्च गन्धर्वास्तथैव सुरभिश्च यः(या) । विश्वाची च घृताची च जमे ते शुभलक्षणे ॥ १३
नाग पेरावतश्चैव विभ्रुतश्च धनंजयः । सेन(ना)जिश्च सुपेणश्च सेनानीर्ग्रापणीश्च तौ ॥ १४
आपो वातश्च तावेतौ यातुधानाबुभौ स्मृतौ । वसन्त्येते तु वै सूर्ये मासयोश्च इपोर्जयोः ॥ १५
रैमन्तिकौ तु द्वौ मासौ वसन्ति तु-दिवाकरे । अंशो भगश्च द्वावेतौ कर्कपपश्च ऋतुश्च ह ॥ १६
मुनिरश्च मरुपपः सर्पः कर्कोटकस्तथा । चित्रसेनश्च गन्धर्व ऊर्णापुश्चैव तावुभौ ॥ १७
उर्वशी त्रिमचिच्चित्तिश्च तथैवाप्सरसौ शुभे । तार्क्ष्यश्चरित्रिणेमिश्च सेनानीर्ग्रापणीश्च तौ ॥ १८
विपुत्स्फुर्जश्च तावुभौ यातुधानाबुदाहृतौ । सहै चैव सहस्ये च वमन्त्येते दिवाकरे ॥ १९
ततः शशिरषोऽपि मासयोर्निवसन्ति वै । त्वष्टा विष्णुर्जमदग्निर्विद्वामित्रस्तथैव च ॥ २०
काद्रवेयौ यथा नागौ कम्बलाश्चतरावुभौ । गन्धर्वौ धृतराष्ट्रश्च सूर्यवर्चास्तथैव च ॥ २१

सारम्—

'वायुनि ७ पा. घ. सङ्कीर्ण' । ३. सङ्कीर्ण' । २ ग. ग. घ. द. 'रथस्वन' । ३ क. रथस्वनः । ४ घ. 'मोय धे' ।
'धारताति' । ५ ग. द. 'तामुन्म्लो' । ७ घ. द. 'भृगु' ।

(ज्योतिष्प्रचारः)

- तिलोत्तमाप्सराश्चैव देवी रम्भा मनोरमा । ऋतजित्सत्यजिच्चैव ग्रामण्या लोकाविश्रुता ॥ २२
- ब्रह्मोपेतस्तथा दक्षो यज्ञोपेतश्च स स्मृतः । एते देवा वसन्त्येकं द्वौ मासौ तु क्रमेण तु ॥ २३
- स्थानाभिमानिनो ह्येते गुणा द्वादश सप्तकाः । सूर्यमाप्याययन्त्येते तेजसा तेज उत्तमम् ॥ २४
- प्रथितैस्तेर्वचोभिस्तु स्तुवन्ति मुनयो रविम् । मन्धर्वाप्सरसश्चैव गीतनृत्यैरुपासते ॥ २५
- ग्रामणीयक्षभूतास्तु कुर्वते भीमसंग्रहम् । सर्पा वहन्ति सूर्यं च यातुधाना * नृपान्ति च ॥
- बालखिल्या नयन्त्यस्तं परिचार्योदयाद्रविम् ॥ २६
- एतेपामेव देवानां यथावीर्यं यथातपः । यथायोगं यथासत्त्वं यथाधर्मं यथावलम् ॥ २७
- यथा तपत्यसौ सूर्यस्तेषां सिद्धस्तु तेजसा । इत्येते वै वसन्तीह द्वौ द्वौ मासौ दिवाकरे ॥ २८
- ऋषयो देवगन्धर्वाः पन्नगाप्सरसां गणाः । ग्रामण्याश्च तथा यक्षा यातुधानाश्च भूयशाः ॥ २९
- एते तपन्ति वर्पन्ति भान्ति बान्ति सृजन्ति च । भूतानामशुभं कर्म व्यपोहन्तीह कीर्तिताः ॥ ३०
- मानवानां शुभं ह्येते हरन्ति दुरितात्मनाम् । दुरितं हि प्रचाराणां व्यपोहन्ति क्वचित्क्वचित् ॥ ३१
- विमानेऽवस्थिता दिव्ये कामगा वातरहेस्तः । एते । सहैव सूर्येण भ्रमन्ति दिवसानुगाः ॥ ३२
- वर्षन्तश्च तपन्तश्च द्वादश्यन्तश्च वै प्रजाः । गोपायन्ति तु भूतानि सर्वाणीहाऽऽमनुक्षपात् ॥ ३३
- स्थानाभिमानिनामेतत्स्थानं मन्वन्तरेषु वै । अतीतानागतानां वै वर्तन्ते सांप्रतं तु ये ॥ ३४
- एवं वसन्ति वै सूर्यं सप्तकास्ते चतुर्दिशम् । चतुर्दिशसु संगेण गणा मन्वन्तरेषु च ॥ ३५
- ग्रीष्मे हिमं च वर्षासु च मुञ्चमानो धर्मं हिमं च वर्षं च दिनं निशां च ।
- कालेन गच्छत्यृतुवशात्परिवृत्तरश्मिर्देवान्पितृंश्च मनुजांश्च स तर्पयन्वै ॥ ३६
- प्रीणाति देवानमृतेन सूर्यः सोमं सुपुञ्जेन विवर्धयित्वा ।
- शुके तु पूर्णं दिवसक्रमेण तं कृष्णपक्षे विवृषाः पिवन्ति ॥ ३७
- पीतं तु सोमं द्विकलावशिष्टं कृष्णक्षये रश्मिभिस्तं क्षरन्तर्ध् ।
- स्वधामृतं तत्पितरः पिवन्ति देवाश्च सौम्याश्च तथैव कव्यम् ॥ ३८
- सूर्येण गोभिस्तु समुद्धृताभिरद्भिः पुनश्चैव समुद्धृताभिः ।
- वृष्ट्याऽतिवृद्धाभिर्यौगधीभिर्मर्त्याः क्षुधं त्वन्नधानैर्जपन्ति ॥ ३९
- मृतेन वृत्तिस्त्वर्धमासं सुराणां मीतार्थतृप्तिः स्वधया पितृगाम् ।
- अग्नेन शश्वद् दधाति मर्त्याः सूर्यः स्वयं तच्च विभर्ति गोभिः ॥ ४०
- अयं हरिस्तैर्हरिभिस्तुरंगैर्मरयन् हि चापो हरतीति रश्मिभिः ।
- विमर्गकाले विसृज्यं ताः पुनर्विभर्ति शश्वत्सविता चराचरम् ॥ ४१
- हरिर्हरिर्द्भिर्हियते तुरङ्गमैः पितृव्यापो हरिभिः सहस्रधा ।
- ततः प्रमुञ्चत्यपि तास्त्वसौ हरिः समुद्यमानो हरिभिस्तुरंगमैः ॥ ४२
- इत्येव एकचक्रेण सूर्यस्तुणी रथेन तु । मर्दस्त्वरसतैरथैः सर्पतेऽसौ दिवि क्षंये ॥ ४३

* अत्र सधिरार्यः ।

* १ रा. घ. द. भीसर्धं । २ रा. ग. घ. मुरयस । ३ रा. ग. घ. द. 'तानां च शु' । ४ ग. घ. द. वृत्ति । ए
५ रा. घ. द. 'तुर्दिश' । च । ६ क. 'म' । गुपा । ७ ग. द. मासं गुगा तु स्वं । ८ स. ग. घ. द. 'अयं हरि' ।
९ ग. ग. घ. द. 'रश्मि' । १० रा. ग. घ. द. धवः ।

अहोरात्राद्रथेनाऽसौ एकचक्रेण तु भ्रमन् । समद्वीपसमुद्रान्तं समभिः समभिर्हयैः ॥	४४
छन्दोभिरश्वरूपैस्तेर्यतश्चक्रं ततः स्थितैः । कामरूपैः सकृद्युक्तैरपितैस्तेर्मनोजवैः ॥	४५
हरितैर्वज्रपयैः पिङ्गैरश्वरैर्ब्रह्मवादिभिः । अशीतिमण्डलगतं भ्रमन्त्यब्देन ते हयाः ॥	४६
चाहमभ्यन्तरं चैव मण्डलं दिवसक्रीपात् । कल्पादौ संप्रयुक्तास्ते बह्वन्त्याभूतसंघात् ॥	
आवृत्ता चालविलयैस्ते भ्रमन्ते रात्र्यर्हाणि तु ॥	४७
प्रथितैर्वचोभिरउपैः स्तूयमानो यद्वर्षिभिः । सेव्यते गीतनृत्यैश्च गन्धर्वैरप्सरारोगणैः ॥	
पतङ्गः पतंगैरथैर्भ्रममाणो दिवस्पतिः ॥	४८
वीथ्याश्रयाणि चरति नक्षत्राणि तथा ज्ञानी । द्वासहस्री तथैवास्य रश्मीनां सूर्यवत्स्मृते ॥	४९
त्रिचैक्रोभयपार्श्वस्थो विज्ञेयः ज्ञाशिनो रथः । अपां गर्भसमुत्पन्नो रथः साश्वः ससारथिः ॥	
शतारैश्च त्रिभिश्चक्रेयुक्तः शुक्लैर्हयोचमैः ॥	५०
दशभिस्तु कृशैर्दिग्धैरसङ्गैस्तेर्मनोजवैः । सकृद्युक्ते रथे तस्मिन्बहन्ते चाऽऽयुगक्षपात् ॥	५१
संगृहीतो रथे तस्मिन्भवेत्तचक्षुःश्रवास्तु वै । अश्वास्तमेकवर्णास्ते बहन्ते शतवर्चसम् ॥	५२
ययुश्च त्रिमनाश्चैव वृषो राजीवलो हयः । अश्वो वामस्तुरण्यश्च हंसो ज्योमी मृगस्तथा ॥	५३
इत्येते नामभिः सर्वे दश चन्द्रमसो हयाः । एते चन्द्रमसं देवं वहन्ति दिवसक्षपात् ॥	५४
देवैः परिहृतः सोमः पितृभिश्चैव गच्छति । सोमस्य शुक्रपक्षादौ भास्करे पुरतः स्थिते ॥	
आपूर्यते पुरस्यान्तः सततं दिवसक्रमात् ॥	५५
देवैः पीतं सपे सोममाप्याययति नित्यदा । पीतं पञ्चदशाहं तु रश्मिनैकेन भास्करः ॥	५६
आपूरयन्सुपुत्रेन भागं भागमहःक्रमात् । सुपुत्राप्त्यायमानस्य शुक्ला वर्षन्ति वै कलाः ॥	५७
तस्माद्वसन्ति वै कृष्णे शुक्ल आप्याययन्ति च । इत्येवं सूर्यवीर्येण चन्द्रस्याऽऽप्यायिता तनुः ॥	
पौर्णमास्यां स हृदयेत शुक्रः संपूर्णमण्डलः । एवमाप्यायितः सोमः शुक्लपक्षे दिनक्रमात् ॥	५९
ततो द्वितीयामष्टि बहुलस्य चतुर्दशी । अपां सारमपस्येन्दो रसमात्रात्मकस्य च ॥	
पिबन्त्यम्बुमयं देवा मधु सौम्यं सुपर्णमयम् ॥	६०
संभृतं चार्धमासेन अमृतं सूर्यतेजसा । भक्षार्धममृतं सौम्यं पौर्णमास्यामुपामते ॥	६१
एकरात्रं सुरैः सर्वैः पितृभिश्च महर्षिभिः । सोमस्य कृष्णपक्षादौ भास्कराभिमुखस्य च ॥	
प्रक्षीयते परस्यान्तः पीयमीनाः कलाः क्रमात् ॥	६२
(* प्रपथं त्रिशतं चैव प्रपथिश्चतथैव च । त्रयस्त्रिंशत्सहस्राश्च देवाः सोमं पिबन्ति वै ॥	६३
इत्येतः पीयमानस्य कृष्णा वर्षन्ति वै कलाः) ॥ सौम्यन्ते तस्मात्कृष्णे याः शुक्ले द्वाप्याययन्ति ताः	
एवं दिनक्रमातीति निर्धुवास्तु निशाकरम् । पीत्वाऽर्धमासं गच्छन्ति अमावास्यां सुरोत्तमाः ॥	
पितरमोपतिष्ठन्ति अमावास्यां निशाकरम् ॥	६५

● भुविशान्तर्गतमन्वः क. म. पुस्तकयोर्नास्ति । + एनदन्तवान इदमर्थं वर्तते—क्षीयन्ति तस्मात्पुत्रा याः कृष्णा द्वाप्याययन्ति च ।

५२ १ ग. द. 'सुरो यो समभिः' । २ ग. द. 'सुरो यो मृतिभिः ग' । ३ ग. द. 'जे.संयवर्ते' । ४ द. 'जयन्' ।
 ५३ १ ग. म. द. 'हाभि मु । ५ ग. म. द. 'त्रिचैक्रोभयपार्श्वस्थो वि' । २ क. म. सौम्यः । ३ ग. द. 'स्माद्रु' ।
 ५४ १ ग. म. द. 'हयाः दुःखाप्या' । २ क. च. 'भायु' । ३ ग. द. 'भायु' । ४ ग. द. 'भायु' । ५ ग. द. 'भायु' ।
 ५५ १ क. 'सं प' । २ द. 'म' । ३ ग. द. 'सुपर्ण' । ४ ग. द. 'सुपर्ण' । ५ ग. द. 'सुपर्ण' ।

(ज्योतिषधाराः)

ततः पञ्चदशे भागे किञ्चिच्छिष्टे कलान्मके । अपराह्णे पितृगणैर्जघन्यः पृथुग्रास्यते ॥ ६६
 पिबन्ति द्विकलं कालं शिष्टा तस्य तु या कला । निःसृतं तदमावास्यां गमस्तिभ्यः स्वधामृतम् ।
 तां स्वधां मासतृप्त्यै तु पीत्वाऽगच्छन्ति तेऽमृतम् ॥ ६६
 सौम्या बर्हिपदश्चैव अग्निष्वात्तास्तथैव च । कन्याश्चैव तु ये प्रोक्ताः पितरः सर्व एव ते ॥ ६७
 संवत्सरास्तु वै कैव्याः पञ्चाब्दा ये द्विजैः स्मृताः । सौम्यास्तु ऋतवो ज्ञेया मासा बर्हिपदः स्मृताः
 अग्निष्वात्ता(त्त)र्तवश्चैव पितृसर्गा हि वै द्विजाः ॥ ६८
 पितृभिः पीयमानस्य पञ्चदश्यां कला तु वै । यावन्न क्षीयते तस्य भागः पञ्चदशरतु सः ॥ ६९
 अमावास्यां तदा तस्य अन्तमापूर्यते परम् । दृद्धिस्तथा वै पक्षादौ षोडश्यां शशिनः स्मृतौ ॥
 एवं सूर्यनिमित्तेषां क्षयवृद्धिर्निशाकरे । ताराग्रहाणां वक्ष्यामि स्वर्भानोश्च रथं पुनः ॥ ७१
 तोयतेजोमयः शुभ्रः सोमपुत्रस्य वै रथः । युक्तो ह्ययं विशङ्गैस्तु अष्टाभिर्वार्तरहसैः ॥ ७२
 सवर्णः सानुकर्पः स्रोतो दिव्यो रथे महान् । सोपासद्रूपताकुस्तु सध्वजो मेघसंनिभः ॥ ७३
 भार्गवस्य रथः श्रीमांस्तेजसा सूर्यसंनिभः । पृथिवीसंभवैर्युक्तैर्नानावर्णैर्हयोत्तमैः ॥ ७४
 श्वेतः पिशङ्गः सारङ्गो नीलः पीतो विलोहितः । कृष्णश्च हरितश्चैव पृषतः पुंश्चिरेव च ॥
 दशभिस्त्रैर्महाभागैरङ्गैर्वार्तवर्गितैः ॥ ७५
 अष्टाश्वः काञ्चनः श्रीमान्सोमस्यापि रथोऽभवत् । असद्वैलौहिनीरथैः सर्वगैरभिसंभवैः ॥
 सर्पतेजसौ कुमारो वै ऋतुर्वक्रानुचक्रगः ॥ ७६
 ततस्त्वाङ्गिरसो विद्वान्देवाचार्यो बृहस्पतिः । शोणैरथैः काञ्चनेन स्पन्दनेन प्रसर्पति ॥ ७७
 युक्तस्तु वाजिभिर्दिव्यैरष्टाभिर्वार्तसंमितैः । नक्षत्रेऽब्दं निवसति सर्वगस्तेन गच्छति ॥ ७८
 ततः शनैश्चरोऽप्यथैः शवलैर्व्योमिसंभवैः । कार्पण्यसं समावृष्टा स्पन्दनं याति वै शनैः ॥ ७९
 स्वर्भानोस्तु तथैवाश्वाः कृष्णा ह्यष्टौ मनोजवाः । रथं तमोमयं तस्य सकृद्युक्ता बहन्त्युत ॥ ८०
 आदित्याग्निःसृगो राहुः सोमं गच्छति पर्वसु । आदित्यमेति सोमाच पुनः सौरिषु पर्वसु ॥ ८१
 अथ केतुरथस्याम्बा अष्टाष्टौ वातरहसः । पलालधूमसंकाशाः शवला रासभारुणाः ॥ ८२
 एते बाहा ग्रहाणां वै मर्या प्रोक्ता रथैः सह । सर्वे ध्रुवनिबद्धास्ते प्रवद्धा वातरश्मिभिः ॥ ८३
 एते वै भ्राम्यमाणास्तु यथायोगं भ्रमन्ति वै । वायव्याभिरदृश्याभिः प्रवद्धा वातरश्मिभिः ॥
 परिभ्रमन्ति तद्वद्धाश्चन्द्रमर्याग्रहा दिवि । भ्रमन्तमनुगच्छन्ति ध्रुवं ते ज्योतिषां गणाः ॥ ८५
 यथा नद्युदके नौस्तु सलिलेन सहोद्यते । तथा देवालया ह्येतं उन्नते वातरश्मिभिः ॥
 तस्मात्सर्वेण दृश्यन्ते ज्योतिर्देवगणास्तु ते ॥ ८६
 यावत्पथैव तारास्तु तावन्तो वानरश्मयः । सर्वा ध्रुवनिबद्धास्ता भ्रमन्त्यो भ्राम्यन्ति तम् ॥
 गैलपीढाकरं चक्रं भ्रमद्भ्राम्यते यथा । तथा भ्रमन्ति ज्योतीर्वा वातवद्भानि सर्वशः ॥ ८८

१ क. 'बलाह' । २ स. ग. घ. ड. कन्याः पञ्चाशः ये । ३ क. 'युवो नाना' । ४ क. ड. पृथ्विरे । ५ ख. घ. ड. 'मानुमीन' । ६ घ. 'वज्रानुवज्रयः' । ७ ख. ग. घ. ड. 'नुशतस्य' । ८ ग. ड. 'याऽऽकान्तार' । ९ ख. ग. घ. 'दाप्यावक' भ्रमन्तो भ्राम्यन्ति तम् । त° ।

अलातचक्रवद्यान्ति यातचक्रेरितानि तु । यस्माज्ज्योतीषि बहते प्रबहंस्तेन स स्मृतः ॥ ८९
 एवं ध्रुवनियद्धोऽसौ सर्पते ज्योतिषां गणः । सैष तारामयो ज्ञेयः शिशुमारो ध्रुवो दिवि ।
 यदद्वा कुरुते पापं दृष्ट्वा तं निशि मुच्यते ॥ ९०
 यावत्त्यथैव तारास्ताः शिशुमाराश्रिता दिवि । तावन्त्येव तु वर्षाणि जीवन्त्यभ्यधिकानि तु ॥
 शाश्वतः शिशुमारोऽसौ विज्ञेयः प्रविभागशः । उत्तानपादस्तस्याथ विज्ञेयो ह्युत्तरो हनुः ॥
 यज्ञोऽधरस्तु विज्ञेयो धर्मो पूर्णानमाश्रितः । हृदि नारायणः साध्य(ध्या) अभिर्नो पूर्वपादयोः ॥
 यरुणश्चार्यमा चैव पश्चिमे तस्य सक्वियनी । शिशुः संवत्सरस्तस्य मित्रोऽपौने समाश्रितः ॥
 पुच्छेऽग्निश्च महेन्द्रश्च मरीचिः कश्यपो ध्रुवः । तारकाः शिशुमारश्च नास्तमेति चतुष्टयम् ॥ ९५
 नक्षत्रचन्द्रसूर्याश्च ग्रहास्तारागणैः सह । उन्मुखाभिमुखाः सर्वे चक्रीभूताश्रिता दिवि ॥ ९६
 ध्रुवेणाधिष्ठिताः सर्वे ध्रुवमेव प्रदक्षिणम् । प्रयान्तीह वरं श्रेष्ठं मेढीभूतं ध्रुवं दिवि ॥ ९७
 ध्रुवाधिकद्वयपानां तु वरश्चासौ ध्रुवः स्मृतः । एक एव भ्रमत्येव मेरुपर्वतमूर्धनि ॥ ९८
 ज्योतिषां चक्रमेतद्धि सदा कर्पत्यंघाड्मुखः । मेरुमालोकयत्येव प्रयातीह प्रदक्षिणम् ॥ ९९
 इति श्रीमहा-राणे वायुयोगे ध्रुववर्षा नाम द्विपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

आदितः श्लोकानां सगण्यङ्काः—४०२९

अथ त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ।

ज्योतिः सन्निवेशः ।

शार्शपायन उवाच—

एतच्छ्रुत्वा तु मुनयः पुनस्ते संशयान्विताः । पमच्छुक्लचरं भूयस्तदा ते लोमहर्षणम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

पदेतदुक्तं भवता गृहाण्येतानि विश्रुतम् । कथं देवगृहाणि स्युः कथं ज्योतीषि वर्षाय ॥ २

एतत्सर्वं समाचक्ष्व ज्योतिषां चैव निश्चयम् । श्रुत्वा तु यचनं तेषां तदा सूतः समाहितः ॥ ३

अस्मिन्नर्थे महोपदेशैरुक्तं ज्ञानबुद्धिभिः । तद्वोऽहं संप्रवक्ष्यामि सूर्याचन्द्रमसोर्भवम् ॥

यथा देवगृहाणीह सूर्याचन्द्रमसोर्गृहम् ॥

अत्रापरं त्रिविधमर्थक्षेपेऽहं तु समुद्भवम् । दिव्यस्य भौतिकस्यागोराक्षपात्रेः पार्थिवस्य च ॥ ५

पृष्ठापां तु रजन्यां वै ब्राह्मणोऽव्यक्तजन्मनः । [अव्याकृतमिदं त्वाभीक्ष्ण्येन तममाऽऽहृतम्
 यनुर्भूतावशिष्टेऽस्मिन्पार्थिवः सोऽग्निरुच्यते । यश्चाऽऽदौ तपते सूर्ये शुचिरग्निरुच्यते ॥

वैष्णवतारुणस्तु विशेषस्तेषां वक्ष्येऽथ लक्षणम् । वैष्णवो जाडरः सौरो द्वापां गर्भोऽस्योऽग्रयः ॥

तस्मादपः पिबन्सूर्यो गोभिर्दीप्यत्यमौ दिवि ॥

अथ नृपिदानसर्गप्रश्नः य य पुनरुक्तोर्गन्ति ।

१ य. य. सर्वते । २ य. य. द'ऽग्नय स' । ३ क. 'मिषीम्' । ४ य. य. 'मि' । भविष्यत् । य. य. 'मि' ।
 भाविष्यत् । ५ य. य. द. 'पञ्चम पर्वते' । ६ य. य. 'श' । ७ य. य. 'मि' । भविष्यत् । ८ य. य. 'मि' । भविष्यत् ।
 ९ य. य. 'मि' । भविष्यत् । १० य. य. 'मि' । भविष्यत् । ११ य. य. 'मि' । भविष्यत् । १२ य. य. 'मि' । भविष्यत् ।
 १३ य. य. 'मि' । भविष्यत् । १४ य. य. 'मि' । भविष्यत् । १५ य. य. 'मि' । भविष्यत् । १६ य. य. 'मि' । भविष्यत् ।

(ज्योतिःसंनिवेश)

वैद्युतेन समाविष्टो वाक्षो नार्द्रिः प्रशाम्यति । मानवानां च कुक्षिस्थो नार्द्रिः शाम्यति पावकः
अग्निष्पान्नैरमः सोऽग्निः प्रभवो जाठरः स्मृतः । यथायं मण्डली शुक्रो निरूपमा संपकाशते
प्रभा हि सौरी पादेन ह्यस्त्रं याति दिवाकरे । अग्निमाविशते रात्रौ तस्माद्दरात्मकाशते ॥ ११
उद्यन्तं च पुनः सूर्यमौष्ण्यपाशेषमाविशत् । पादेन पार्थिवस्याग्रे तस्मादग्निस्तत्पत्न्यसौ ॥ १२
प्रकाशश्च तथौष्ण्यं च सौराग्नेये तु तेजसी । परस्परानुप्रवेयादाप्यायेते दिवानिशम् ॥ १३
उत्तरे चैव भूम्यर्धे तस्मादग्निश्च दक्षिणे । उचिष्ठति पुनः सूर्ये रात्रिराविशते त्वपः ॥
तस्मात्ताम्रा भवन्त्यापो दिवा रात्रिप्रवेशनात् ॥ १४

अस्तं याति पुनः सूर्ये अर्धे प्रविशत्यपः । तस्मान्नक्तं पुनः शुक्रा आपो विशन्ति भास्करे ॥
एतेन क्रमयोगेन (ण) भूम्यर्धे दक्षिणोत्तरे । उदयास्तगये नित्यमहोरात्रं विशत्यपः ॥ १५
यथासौ तपते सूर्ये पिबन्नम्भो गभस्तिभिः । पार्थिवो हि विमिश्रोऽसौ दिव्यः शुचिरिति स्मृतः
सहस्रपादः सोऽग्निस्तु वृत्तः कुम्भनिभः शुचिः । आदत्ते तत्तु रश्मीनां सहस्रेण समन्ततः ॥
नादेयीष्वैव सामुद्रीः कौप्याष्वैव सधान्वनीः । स्यावरा जङ्गमाश्चैव यश्च सूर्यो हिरण्यपः ॥
तस्य रश्मिसहस्रं तु वर्षशीतोष्णनिस्रवम् ॥ १६

तासां चतुःशता नाड्यो वर्षन्ति चित्रमूर्तयः । वन्दनाश्चैव वन्द्याश्च ऋतना नूतनास्तथा ॥
अमृता नामतः सर्वा रश्मयो वृष्टिसर्जनाः ॥ २०

हिमवाहाश्च ताम्योऽन्या रश्मयस्त्रिशताः पुनः । दृश्या मेध्याश्च बाह्याश्च हादिन्यो हिमसर्जनाः
चन्द्रास्ता नामतः सर्वाः पीताभास्तु गभस्तपः । शुक्राश्च कर्कुमश्चैव गावो विश्वभृतस्तथा ॥
शुक्रास्ता नामतः सर्वास्त्रिशता धर्मसर्जनाः । समं विभर्ति ताभिस्तु मनुष्यपितृदेवताः ॥ २३
मनुष्यानापि पथेनेह स्वधया च पितृनपि । अमृतेन सुरान्सर्वस्त्रीभिस्तर्पयत्यसौ ॥ २४
वसन्ते चैव ग्रीष्मे चैव स तैः सुतपते त्रिभिः । वर्षास्वथो शरदि च चतुर्भिः संपकर्षति ॥ २५
हेमन्ते शिशिरे चैव हिमं स मृजते त्रिभिः । ओषधीषु बलं धत्ते स्वधया च पितृनपि ॥
सूर्योऽमरत्वममृतमयं त्रिषु नियच्छति ॥ २६

एवं रश्मिसहस्रं तत्सौरं लोकार्धसाधकम् । भिद्यते ऋतुमासाद्य जलशीतोष्णनिस्रवम् ॥ २७
इत्येतन्मण्डलं शुक्रं भास्वरं सूर्यसंज्ञितम् । (*नक्षत्रग्रहसोमानां प्रतिष्ठा योनिरिव च ॥

ऋक्षचन्द्रग्रहाः सर्वे विज्ञेयाः सूर्यसंभवाः ॥ २८
नक्षत्राधिपतिः सोमो ग्रहराजो दिवाकरः । शेषाः पञ्च ग्रहा शेषा ईश्वराः कामरूपिणः ॥ २९
पथ्यते चाग्निरादित्य उदकश्चन्द्रमाः स्मृतः । शेषाणां प्रकृतिं सम्पन्नवर्णमानां निबोधन ॥ ३०
सुरसेनापतिः स्कन्दः पथ्यतेऽङ्गारको ग्रहः । नारायणं बुवं प्राहुर्देवं ज्ञानविदो विदुः ॥ ३१

* धनुर्विज्ञानसंग्रहग्रन्थः स पुनरेव नास्ति ।

१ द. नाग्निः प्र० । २ ग. ह नाग्निः शो० । ३ ग. घ द यवनः सोऽग्निर्विः प्रतो जा० । ४ स. नास्वराः ।
ग. भास्वराः । ५ स. घ. द. वृत्तकु० । ६ स ग घ. द. नार्द्रिना । ७ स. 'योजनस' । ८ ग घ. मेध्या । ९ स.
ग. घ. 'धे हरादि' । १० स. घ. शुक्राश्च । ११ स. घ. 'कुम्भ' । १२ स. घ. शुक्रास्ता । १३ स. सर्वोऽग्निमाभि० ।
१४ स. च शतेः स त० । १५ स ग घ. द. 'मृतेन पितृषु' । १६ स. घ. द. जन्मस्थाने । १७ स. 'सोम सोम्य' ।
सर्पय च । शी० । १८ स ग. 'सोम' । १९ स. घ. द. कुषाः ।

रुद्रो वैवस्वतः सप्तोद्धर्मो लोके प्रभुः स्वयम् । महाग्रहो द्विजश्रेष्ठो मन्दगामी शनैश्चरः ॥ ३२

देवासुरगुरु द्वौ तु भानुमन्तौ महाग्रहौ । प्रजापतिमुतावेतावुभौ शुक्रबृहस्पती ॥

दैत्यो महेन्द्रश्च तयोराधिपत्ये विनिर्गते ॥ ३३

आदित्यमूलमखिलं त्रिलोकं नात्र संशयः । भवत्यस्य जगत्कृत्स्नं सदेवासुरमानपम् ॥ ३४

रुद्रेन्द्रोऽपेन्द्रचन्द्राणां विभेन्द्रास्त्रिदिवौकसाम् । धुतिर्धुतिमतां कृत्स्ना यतेजः सार्वलौकिकम् ॥

सर्वात्मा सर्वलोकेशो मूलं परमदैवतम् । ततः संजायते सर्वं तत्र चैव प्रलीयते ॥ ३५

भावाभावौ हि लोकानामादित्याग्निःशुक्रौ पुरा । जगज्ज्ञेयो ग्रहो विप्रा दीप्तिमान्मुग्रहो रविः ।

यत्र गच्छन्ति निधनं जायन्ते च पुनः पुनः । क्षणा मुहूर्ता दिवसा निशाः पक्षाश्च कृत्स्नशः ॥

मासाः संवत्सराश्चैव क्रतवोऽब्दयुगानि च । ३६

तदादित्यादौ तेषां कालसंख्या न विद्यते । कालादौ न निगमो न दीक्षा नाहिकक्रमः ॥ ३७

ऋतूनामविभागश्च पुण्यमूलफलं कुतः । कुतः सस्याभिनिष्पत्तिर्गुणोपधिगणादि वा ॥ ३८

अभावो व्यवहाराणां देवानां दिवि चेह च । जगत्प्रतापनमृते भास्करं चारितस्करम् ॥ ३९

स एव कालश्चाग्निश्च द्वादशात्मा प्रजापतिः । तपत्येष द्विजश्रेष्ठास्त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ४०

स एव तेजसां राशिः समस्तः सार्वलौकिकः । उच्चमं पार्श्वमास्थाय बायोर्भाभिरिदं जगत् ॥

पार्श्वमूर्ध्वमधश्चैव तापयत्येष सर्वशः । ४१

स्वोराक्षिसहस्रं यत्प्राक्प्राया समुद्राहृतम् । तेषां श्रेष्ठाः पुनः सप्त रजमयो ग्रहयोनयः ॥ ४२

सुपुञ्जा, हरिकेशश्च विश्वकर्मा तथैव च । विश्वभवाः पुनश्चान्यः संयदसुरत परम् ॥

अवर्गयसुः पुनर्थान्यो मया चात्र प्रकीर्तितः ॥ ४३

सुपुञ्जः सूर्योऽभिस्तु क्षीणं शशिनमेधयन् । तिर्यग्मूर्ध्वचारोऽसौ सुपुञ्जः परिकीर्त्यते ॥ ४४

हमिकेशः पुरेस्त्वाद्या ऋक्षयोनिः प्रकीर्त्यते । दक्षिणे विश्वकर्मा तु रश्मिर्धैर्यते पुष्यम् ॥ ४५

विश्वभवास्तु यः पश्चाच्छुक्रयोनिः संभूता वृषेः । संयदपुत्रश्च यो रश्मिः सा योनिर्लोहितस्म तु ॥

पद्मस्त्वर्गमसू रश्मिर्योनिस्तु स बृहस्पतेः । शनैश्चरं पुनश्चापि रश्मिराप्त्वायते सराह् ॥ ४६

एवं सूर्यमभावेन ग्रहनशत्रतारकाः । वर्धन्ते विदिताः सर्वा विश्वं चेदं पुनर्जगत् ॥

न क्षीयन्ते पुनस्तानि तस्मान्नशत्रता स्मृता ॥ ४७

क्षेत्राण्येतानि वै पूर्वमापतन्ति गमस्तिभिः । तेषां क्षेत्राण्यथाऽऽदत्ते सूर्यो नक्षत्रेतां गतः ॥ ४८

नीर्णानां सुकृतेनेह सुकृतान्ते ग्रहाश्रयान् । ताराणां तारका स्मृताः शुरुन्वाच्चैव तारकाः ॥ ४९

दिप्यानां पाथिवानां च तैदानां चैव सर्वशः । आदानान्तिपयादित्यस्त्वयसां तेजसां महान् ॥

मुच्यते स्पन्दनार्थं च धातुरेष विभाव्यते । तयनाचेनजोऽथां च तेनासौ-सविता मतः ॥ ५०

वहर्धेन्द्र इत्येष ह्यदने धातुरिव्यते । शुरुन्वे चामृतां च शीतस्ते च विभाव्यते ॥ ५१

१ म. घ. ह. 'क्षायको को' । २ क. 'सिद्धि प्र' । ३ घ. ह. 'क्षेपण' । ४ म. घ. ह. 'ती' । देवो मे' । म. 'ती' । देवो मे' । ५ घ. 'देवो मे' । ६ स. देवः । ७ म. घ. ह. 'क्षायः स्वतन्त्रः प्र' । ८ क. 'प्रतापः' । ९ घ. पुनरुच्यते । १० घ. 'मिः व' । ११ म. 'मिः व' । १२ घ. घ. ह. 'सूर्यो पु' । १३ क. घ. ह. 'सूर्यो पु' । १४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । १५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । १६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । १७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । १८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । १९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २१ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २२ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २३ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । २९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३१ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३२ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३३ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ३९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४१ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४२ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४३ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ४९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५१ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५२ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५३ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ५९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६१ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६२ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६३ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ६९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७१ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७२ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७३ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ७९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८१ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८२ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८३ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ८९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९१ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९२ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९३ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९४ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९५ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९६ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९७ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९८ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । ९९ म. घ. ह. 'सूर्यो पु' । १०० म. घ. ह. 'सूर्यो पु' ।

: (ज्योतिःसंनिवेशः)

सूर्याचन्द्रमसोर्दिव्ये मण्डले भास्वरे खगे । ज्वलत्तेजोमये शुक्ले वृत्तकुम्भनिभे शुभे ॥ ८६
 घनतोयात्मकं तत्र मण्डलं शशिनः स्मृतम् । घनतेजोमयं शुक्लं मण्डलं भास्करस्य तु ॥ ८७
 विशन्ति सर्वदेवास्तु स्थानान्येतानि सर्वशः । मन्वन्तरेषु सर्वेषु कस्यसूर्यग्रहाश्रयाः ॥ ८८
 तानि देवगृहाण्येव तदाख्यास्ते भवन्ति च । सौरं सूर्यो विशः स्थानं सौम्यं सोमस्तथैव च ॥
 शौकं शुक्रो विशः स्थानं षोडशाक्षिः प्रतापवान् । बृहद्बृहस्पतिश्चैव लोहितं चैव लोहितः
 शनैश्चरं तथा स्थानं देवश्चैव शनैश्चरः ॥ ८९

आदित्यगृहिमसंयोगात्संप्रकाशात्मिकाः स्मृताः । नवयोजनसाहस्रो विष्कम्भः सवितुः स्मृतः
 त्रिगुणस्तस्य विस्तारो मण्डलं च प्रमाणतः । द्विगुणः सूर्यविस्ताराद्विस्तारः शशिनः स्मृतः ॥
 तुल्यस्तपोस्तु स्वर्भानुर्भूत्वाऽधस्तात्प्रसर्पति । उद्धृत्य पार्थिवच्छायां निर्मितो मण्डलाकृतिः ॥
 स्वर्भानोस्तु बृहत्स्थानं निर्मितं यत्तमोमयम् । आदित्यात्तच्च निष्कम्प्य सोमं गच्छति पर्वसु ॥
 आदित्यमेति सोमाच्च पुनः सोमं च पर्वसु । स्वर्भासा नुदते यस्मात्ततः स्वर्भानुरुच्यते ॥ ९०
 चन्द्रस्य षोडशो भागो भार्गवश्च विधीयते । विष्कम्भान्मण्डलाच्चैव योजनाप्राप्तमागतः ॥ ९१
 भार्गवात्पादहीनस्तु विज्ञेयो वै बृहस्पतिः । बृहस्पतेः पादहीनौ कुजसौरावुभौ स्मृतौ ॥
 विस्तारान्मण्डलाच्चैव पादहीनस्तथोर्बुधः ॥ ९२

तारानक्षत्ररूपाणि वपुष्मन्तीह यानि वै । बुधेन समनुल्यानि विस्तारान्मण्डलादथ ॥ ९३
 प्रायश्चन्द्रयोगिनी(णि) विद्यादृक्षाणि तत्रात्रिन् । तारानक्षत्ररूपाणि हीनानि तु परस्परम् ॥
 शतानि पञ्च चत्वारि त्रीणि द्वे चैव योजने । पूर्वापरनिकृष्टानि तारकाण्डलानि तु ॥
 योजनान्यर्धमात्राणि तेभ्यो ह्रस्वं न विद्यते ॥ ९४

उपरिष्ठात्त्रयस्तेषां ग्रहा ये कुरैःसर्पिणः । सौरोऽद्विराश्रयकश्च ज्ञेया मन्दविचारिणः ॥ ९५
 तेभ्योऽधस्तात्तु चत्वारः पुनरन्ये महाग्रहाः । सूर्यः सोमो बुधश्चैव भार्गवश्चैव शीघ्रगाः ॥ ९६
 यावन्त्यस्तारकाः कोट्यस्तावदृक्षाणि सर्वशः । बीधीनां नियमाच्चैवर्धृक्षमार्गो व्यवस्थितः ॥
 गतिस्तात्त्वे सूर्यस्य नीचोच्चत्वेऽपनक्रमात् । उत्तरायणमार्गस्थो यदा पर्वसु चन्द्रमाः ॥
 बौधं बौधोऽथ स्वर्भानुः स्वर्भानोः स्थानमास्थितः ॥ ९७

नक्षत्राणि च सर्वाणि नक्षत्राणि विशन्त्युत । गृहाण्येतानि सर्वाणि ज्योतीषि सुकृतात्मनाम् ॥
 कल्पपादौ संप्रवृत्तानि निर्मितानि स्वयंभुवा । स्थानान्येतानि तिष्ठन्ति यावदाभूतसंप्रवृत्तम् ॥ ९८
 मन्वन्तरेषु सर्वेषु देवतायतनानि वै । अभिमानिनोऽवतिष्ठन्ति स्थानानि तु पुनःपुनः ॥ ९९
 अतीतैस्तु सहातीता भाग्या भाग्यैः सुरासुरैः । वर्तन्ते वर्तमानैश्च स्थानानि सैः सुरैः सह ॥
 अस्मिन्मन्वन्तरे चैव ग्रहा वैमानिकाः स्मृताः । विवस्वानदितेः पुत्रः सूर्यो वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १००
 त्विषिभान्धर्मपुत्रस्तु सोमदेवो वसुः स्मृतः । शुक्रो देवस्तु विज्ञेयो भार्गवोऽसुरायाजकः ॥ १०१
 बृहत्तेजाः स्मृतो देवो देवाचार्योऽद्विरःसुतः । बुधो मनोहरश्चैव त्विषिपुत्रस्तु स स्मृतः ॥ १०२

अधिर्यिकलपात्संजज्ञे गुवाऽसौ लोहिताधिपः । नक्षत्रग्रहसंगामिन्यो दाक्षायण्यः स्मृतास्तु ताः ॥
 स्वर्भानुः सिद्धिकापुत्रो भूतसंतापनोऽसुरः । सोमर्षग्रहसूर्ये तु कीर्तितास्त्वभिमानिनः ॥ ८३
 स्थानान्येतान्यथोक्तानि स्थानिन्यथैव देवताः । शुक्रमग्निमयं स्थानं सहस्रांशोर्विवस्वतः ॥ ८४
 सहस्रांशोस्त्वपः स्थानमग्निमयं शुक्रमेव च । आर्ष्यं श्यामं मनोज्ञस्य पञ्चरश्मेष्टुहं स्मृतम् ॥ ८५
 शुक्रस्याप्यग्निमयं स्थानं सद्यः षोडशरश्मिवत् । नवरश्मेस्तु यूनो हि लोहितस्थानमग्निमयम् ॥ ८६
 हरिश्चा(चाऽऽ)प्यं बृहच्चापि द्वादशांशोर्वृहस्पतेः । अष्टरश्मेष्टुहं प्रोक्तं कृष्णं ध्रुवस्य अग्निमयम् ॥ ८७
 स्वर्भानोस्तामसं स्थानं भूतसंतापनालयम् । विज्ञेयास्तारकाः सर्वास्त्वग्निमयास्त्वेकरश्मयः ॥ ८८
 आश्रयाः पुण्यकीर्तिनां सुशुक्लाश्चैव वर्णतः । घनतोयात्मिका ज्ञेयाः कल्पादौ वेदनिर्मिताः ॥
 उच्चत्वाद्वृषते शीघ्रमभिव्यक्तैर्गर्भस्तिभिः । तथा दक्षिणमार्गस्थो नीवीवीथीसमाश्रितः ॥ ९०
 भूमिलेखावृतः सूर्यः पूर्णिमावास्यास्तथा । न दृश्यते यथाकालं शीघ्रेणस्मरुपैति च ॥ ९१
 तस्मादुत्तरमार्गस्थो ह्यभावास्यां निशाकरः । दृश्यते दक्षिणे मार्गे नियमाद्वृषते न च ॥ ९२
 ज्योतिषां गतियोगेन सूर्याचन्द्रमसाबुधौ । समानकालास्तमयो विपुवत्सु समोदयौ ॥ ९३
 उत्तरासु च बीधीषु व्यन्तरास्तमयोदयौ । पौर्णि(पूर्णा)मावास्यायोर्ज्ञेयौ ज्योतिश्चक्रानुवर्तिनौ ॥
 दक्षिणायनमार्गस्थो यदा भवति रश्मिवान् । तदा सर्वग्रहाणां स सूर्योऽधस्तात्प्रसर्पति ॥ ९५
 विस्तीर्णं मण्डलं कृत्वा तस्योर्ध्वं चरते शशी । नक्षत्रमण्डलं कृत्वा सोमादूर्ध्वं प्रसर्पति ॥ ९६
 नक्षत्रेभ्यो बुधश्चोर्ध्वं बुधादूर्ध्वं बृहस्पतिः । तस्माच्छनैश्चरश्चोर्ध्वं तस्मात्सप्तपिमण्डलम् ॥
 ऋषीणां चैव सप्तानां ध्रुव ऊर्ध्वं व्यवस्थितः ॥ ९७
 द्विगुणेषु सहस्रेषु योजनानां शतेषु च । ताराग्रहान्तराणि स्युरूपरिष्टाद्यथाक्रमम् ॥ ९८
 ग्रहाश्च चन्द्रसूर्यौ ॥ दिवि दिव्येन तेजसा । नित्यमृक्षेपु येऽप्यन्ति गच्छन्ति नियमक्रमात् ॥
 ग्रहनक्षत्रसूर्यास्तु नीचोचमृद्वस्थिताः । समागमे ध्वं भेदे च पश्यन्ति युगपत्प्रजाः ॥ १००
 परस्परस्थिता ह्येते युज्यन्ते च परस्परम् । असंकरेण विज्ञेयस्तेषां योगस्तु वै बुधैः ॥ १०१
 इत्येव संनिवेशो वः पृथिव्यां ज्योतिषस्य च । द्वीपानामुदधीनां च पर्वतानां तथैव च ॥ १०२
 वर्षाणां च नदीनां च ये च तेषु वसन्ति वै । एते चैव ग्रहाः पूर्वं नक्षत्रेषु समुत्थिताः ॥ १०३
 विवस्वानदितेः पुत्रः सूर्यो वै चाक्षुषेऽन्तरे । विशाखासु समुत्पन्नो ग्रहाणां प्रथमो ग्रहः ॥ १०४
 त्विषिमान्धर्मपुत्रस्तु सोमो बिहवावसुस्तथा । शीतरश्मिः समुत्पन्नः कृत्तिकासु निशाकरः ॥
 षोडशांशचर्चुर्गोः पुत्रः शुक्रः सूर्यादनन्तरम् । ताराग्रहाणां प्रवरस्त्वप्यक्षेत्रे समुत्थितः ॥ १०६
 ग्रहश्चात्रिरसः पुत्रो द्वादशांशोर्वृहस्पतिः । फल्गुनीषु समुत्पन्नः सर्वासु च जगद्गुरुः ॥ १०७

* अत्राऽऽत्यन्तपदं छन्दोमुपोधात् ।

१ ग. 'च'। अथ श्या'। २ ग. 'द'। च। अर्ध'। ३ घ. 'ज्यं स्थानं म'। ४ ख. 'नं पद्म'। ५ रा. घ. 'रिचाप्य'। ६ क. ग. 'गुदस्य'। ७ घ. 'श्रीमुपाधि'। ८ ग. 'र्यः पौर्ण'। ९ क. ग. 'प्रतोस्त'। १० ख. ग. घ. द. 'सूर्यचन्द्रमसावृत'। ११ घ. 'वर्तते'। १२ ख. द. 'तिर्ध'। १३ ख. ग. घ. द. 'ध्रुवपञ्चाद'। १४ ख. घ. 'पयन्'। १५ घ. द. 'यनक'। १६ ख. 'व ते देवं प'। १७ क. 'येषु ते'। १८ ख. ग. घ. द. 'ते-
 येव'। १९ घ. 'मन्त्रिताः'। २० ख. घ. द. 'दक्षिण'।

(नीलकण्ठस्तव) ।

नवाचिलोहिताद्भस्तु प्रजापतिसुतो ग्रहः । आपाढास्विह पूर्वासु समुत्पन्न इति श्रुतिः ॥ १०८

रेवतीष्वेव सप्ताचिस्तथा सौरः शनैश्चरः । रेवतीषु समुत्पन्नौ ग्रहौ चन्द्रार्कमर्दनौ ॥ १०९

पूते ताराग्रहाश्चैव बौद्धव्या भार्गवादयः । जन्मनक्षत्रपीडासु यान्ति वैगुण्यतां यतः ॥

(+ स्पृशन्ते तेन दोषेण ततस्ता ग्रहभक्तौषु) ॥ ११०

सर्वग्रहाणांमेतपापादिरादित्य उच्यते । ताराग्रहाणां शुक्रस्तु केतुनां चैव धूमवान् ॥ १११

ध्रुवः कीलो ग्रहाणां तु विषक्तानां चतुर्दिशम् । नक्षत्राणां श्रविष्ठा स्यादयनानां तथोत्तरम् ॥

वर्षाणां चापि पञ्चानामाद्यः संवत्सरः स्मृतः । ऋतूनां शिशिरं चापि मासानां माघ एव च ॥

पक्षाणां शुक्लपक्षस्तु तिथीनां प्रतिपत्तथा । अहोरात्रविभागानामहर्षापि प्रकीर्तितम् ॥ ११४

मुहूर्तानां तथैवाऽऽदिर्मुहूर्तो रुद्रदैवतः । अक्षोर्ध्वापि निमेषादिः कालः कालविदो मतः ॥

श्रवणान्तं श्रविष्ठादि युगं स्यात्पञ्चवार्षिकम् । भानोर्गतिविशेषेण चक्रवत्परिवर्तते ॥ ११६

दिवाकरः स्मृतस्तस्मात्कालस्तं विद्धि चेश्वरम् । चतुर्विधानां भूतानां प्रवर्तकनिवर्तकः ॥ ११७

इत्येव ज्योतिषामेव संनिवेशोऽर्थनिश्चयात् । लोकसंख्यवहारार्थमीश्वरेण विनिर्मितः ॥ ११८

उत्पन्नः श्रवणेनासौ संक्षिप्तश्च ध्रुवे तथा । सर्वतोऽन्तेषु विस्तीर्णो वृत्ताकार इति स्थितिः ॥

शुद्धिपूर्वं भगवता कल्पादौ संप्रकीर्तितः । साश्रयः सोऽभिमानो च सर्वस्य ज्योतिषात्मकः ॥

विश्वखण्डे प्रधानस्य परिणामोऽयमद्भुतः ॥ १२०

नैव शक्यं प्रसंख्यार्तुं याथातथ्येन केनचित् । गतागतं मनुष्येषु ज्योतिर्षां मांसचक्षुषा ॥

आगमादनुमानाच्च मत्प्रसादुपपत्तिः । परीक्ष्य निपुणं भक्त्या श्रद्धातव्यं विपश्चिता ॥ १२२

चक्षुः शालं जलं लेख्यं गणितं बुद्धिसत्तमाः । प्रवृत्ते हेतवो ज्ञेया ज्योतिर्गणविचिन्तने ॥ १२३

इति भीमहापुराण वायुश्लोकेऽनुपपन्नादे ज्योतिःसंनिवेशो नाम त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५३ ॥

आदितः श्लोकानां समख्यङ्काः—४१५२

अथ चतुष्पञ्चाशोऽध्यायः ।

नीलकण्ठस्तवः ।

ऋषय उचुः—

कस्मिन्देशे महापुण्यमेतदाख्यानमुत्तमम् । वृत्तं ब्रह्मपुरोगाणां कस्मिन्काले मरायुते ॥

एतदाख्याहि नः सम्यग्यथावृत्तं तपोधनः ॥

सूत उवाच—

यथा श्रुतं मया पूर्वं वायुना जगदायुना । कथ्यमानं द्विजश्रेष्ठाः सत्रे वर्षसदृशके ॥

नीलता येन कण्ठस्य देवदेवस्य शालिनः । तदहं कीर्तयिष्यामि शृणुष्वं शंसितव्रताः ॥

+ इदमर्थं नास्ति यः यः पुस्तक्या ।

१ क. 'तेहिणीयु' । २ ख. ग. घ. ड. 'विश्वो महद्यन्द्रार्कमर्दनः' । ए. '। ३ ड. 'हितः' । ४ ख. ग. ड. 'यादिः' । ५ ख. घ. 'न्तं प्राविष्टः' । ६ ख. ग. ड. 'कः' । ७ ख. '। ८ ख. घ. 'वा मासः' । ९ ख. घ. 'सतिम्' । १० घ. 'सतिम्' ।

उत्तरे शैलराजस्य सरांसि सरितो हृदाः । पुण्योद्यानेषु तीर्थेषु देवतायतनेषु च ॥

गिरिशृङ्गेषु लुङ्गेषु गदगोपवनेषु च ॥

देवभक्ता महात्मानो मुनयः शंसितव्रताः । स्तुयन्ति च महादेवं यत्र यत्र यथाविधि ॥ ४

ऋषयस्तुःसामवेदैश्च नृत्यगीतार्चनादिभिः । ओंकारं ह्रूं नमस्कृतैरर्चयन्ति सदा शिवम् ॥ ६

मदृते ज्योतिषां चक्रे मध्यव्यासे दिवाकरे । देवता नियतात्मानः सर्वे तिष्ठन्ति तां कथाम् ॥

अर्थं नियममर्हं तां प्राणशेषव्यवस्थिताः ॥

नमस्ते नीलकण्ठाय इत्थुवाच सदागतिः । तच्छ्रुत्वा भावितात्मानो मुनयः शंसितव्रताः ॥

वालखिलयेति विख्याताः पतङ्गसहचारिणः ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि मुनीनामूर्ध्वरेतसाम् । तस्मात्पृच्छन्ति वै वायुं वायुपर्णाम्बुभोजनाः ॥ ९

ऋषय ऊचुः—

नीलकण्ठेति यत्प्रोक्तं त्वया पवनसत्तम । एतद्गुह्यं पवित्राणां पुण्यं पुण्यकृतां वराः ॥ १०

तद्वयं श्रोतुमिच्छामस्त्वत्प्रसादात्प्रभञ्जन । नीलता येन कण्ठस्य कारणेनाम्बिकापतेः ॥ ११

श्रोतुमिच्छामहे सम्पत्तय वनत्राद्विशेषतः । यावद्वाचः प्रवर्तन्ते तथार्थास्ताश्च त्वये रिताः ॥ १२

वर्णस्थानगते वायौ चाग्निविधिः संप्रवर्तते । ज्ञानं पूर्वमथोत्साहस्त्वचो वायौ प्रवर्तते ॥ १३

त्वयि निर्णन्दमाने तु शेषा वर्णप्रवृत्तयः । यत्र वाचो निवर्तन्ते देहबन्धाश्च दुर्लभाः ॥ १४

तत्रापि तेऽस्ति सद्भावः सर्वगस्त्वं सदाऽनिल । नान्यः सर्वगतो देवस्त्वद्वदस्ति समीरण ॥

एष वै जीवलोक्ते मल्लक्षः सर्वतोऽनिल । वेत्य वाचस्पतिं देवं मनोनायकनीश्वरम् ॥ १६

इति तत्कण्ठदेशस्य किंकृता रूपाभिक्रिया । श्रुत्वा वाक्यं ततस्तेषामृषीणां भावितात्मनाम् ॥

प्रत्युवाच महातेजा वायुर्लोकनमस्कृतः ॥

वायुश्वाच—

पुरा कृतपुगे विप्रो वेदनिर्णयतत्परः । वसिष्ठो नाम धर्मात्मा मानसो वै प्रजर्पतेः ॥ १८

पृच्छ कर्तिकेयं वै मयूरवरवाहनम् । महिषासुरनारीणां नयनाञ्जनतस्करम् ॥ १९

महासेनं महात्मानं मेघस्तनितनिस्वनम् । उमापनः सहपेण वाल्मीकिं छन्नरूपिणम् ॥ २०

शौचजीवितहर्तारं पार्वतीहृदि नन्दनम् । वसिष्ठः पृच्छते भक्त्या कर्तिकेयं महाबलम् ॥ २१

वसिष्ठ उवाच—

नमस्ते हरनन्दाय उमागर्भे नमोऽस्तु ते । नमस्ते अग्निगर्भाय गङ्गागर्भे नमोऽस्तु ते ॥ २२

नमस्ते शरगर्भाय नमस्ते कृत्तिकासुत । नमो ह्यादशनेत्राय पण्डिताय नमोऽस्तु ते ॥ २३

नमस्ते शक्तिहस्ताय दिव्यघण्टापताकिने । एवं स्तुत्वा महासेनं पृच्छ शिखिवाहनम् ॥ २४

यदेतद्दृश्यते वैद्यं शुभं शुभ्राञ्जनमथम् । तत्किमर्थं समुत्पन्नं कण्ठे कुन्देन्दुसमम् ॥ २५

१ ख ग. घ ड 'वन्ते च' । २ क. 'मि' । ओंकारेण न° । ३ ख 'य' ते नियमावृत्ता इ° । ४ घ. ड. 'यता' प्र° । ५ घ. ड. 'य' लक्षित । ६ घ 'वर' यद्वा । ड. वर त° । ७ ख. घ. ड. 'न्ते सर्वोत्सा' । ८ ख. ग. ड. 'पतमा' । ९ ख घ तन । १० ख ग. ड. 'निल' । ११ ख. ड. 'देहस्य' । १२ ख ग घ. ड. 'पतिः' । १३ ग. ग. घ ड. 'लक्ष' । १४ क. नर्ते । १५ घ ड. 'शुभ' । १६ 'न्दुसम' ।

(नीलकण्ठस्तवः)

एतदासाय भक्ताय दान्ताय ब्रूहि पृच्छते । कथां मद्गलसंयुक्तां पवित्रां पापनाशिनीम् ॥	
मत्प्रियार्थं महाभाग वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥	२६
श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्य वसिष्ठस्य महात्मनः । प्रत्युवाच महानेजाः सुरारिवलमूदनः ॥	२७
शृणुष्व वदतां श्रेष्ठ कथ्यमानं वचो मम । उमोत्सङ्गनिविष्टेन मया पूर्वं यथा श्रुतम् ॥	२८
पार्वत्या सह संवादः शर्वस्य च महात्मनः । तदहं कीर्तयिष्यामि त्वत्प्रियार्थं महामुने ॥	२९
कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते । [ऋतरुणादित्यमंकाशे तप्तचामीकरप्रभे ॥	३०
वज्रस्फटिकसोपाते चित्रपट्टशिलातले । जाम्बूनदमये दिव्ये नानाधातुविचित्रिते] ॥	
नानाद्रुमलताकीर्णे चक्रवाकोपशोभिते ॥	३१
षट्पद्मोद्गीतबहुले धारासंपातनादिते । मचक्रौष्ठमयूराणां नादैरुद्गुणकन्दरे ॥	३२
अप्सररोगणसंकीर्णे किन्नरस्थोपशोभिते । जीवंजीवकजातीनां धीरर्जिरूपशोभिते ॥	३३
कोकिलारावमधुरे सिद्धचारणसेविते । सौरभैषीनिनादाढ्ये मेघस्तनितनिस्वने ॥	३४
विनायकभयोद्भिदैः कुञ्जरैर्मुक्तकन्दरे । वीणावादिश्रनिर्घोषैः श्रोत्रेन्द्रियमनोरमैः ॥	३५
दोलालम्बितसंपाते वनितासंघसेविते । ध्वजैर्लम्बितदोलानां चण्डानां निनदाकुले ॥	३६
मुखमर्दलवादिर्नर्तलिनां स्फोटितैस्तथा । क्रीडारवविचारणां निर्घोषः पूर्णमन्दिरे ॥	३७
हासैः सञ्चासजननैविकरालमुखैस्तथा । देहगन्धैर्विचित्रैश्च प्रक्रीडितगणेश्वरैः ॥	३८
+वज्रस्फटिकसोपानचित्रपट्टशिलातले । व्याघ्रनिहृपुल्लैश्चान्यैर्गजवाजिमुखैस्तथा ॥	३९
विडालवदनैश्चोद्रेः क्रोष्टृकाकामूर्तिभिः । हंसैर्द्विर्घोषैः कुशैः स्थूलैर्लम्बोदरमहोदरैः ॥	४०
ह्रस्वजडैश्च लम्बोष्ठैस्तालजङ्घ्यैस्तथा परैः । गोकर्णैरेककर्णैश्च महाकर्णैरकर्णकैः ॥	४१
बहुपात्रैर्महापादैरेकपादैरपादकैः । बहुशीर्षमहाशीर्षैरेकशीर्षैरशीर्षकैः ॥	४२
बहुनेत्रैर्महानेत्रैरेकनेत्रैरनेत्रकैः । एवंविधमहायोगी भूतैर्भूतपतिवृत्तैः ॥	४३
विशुद्धमुक्तामणिरन्तर्भूषिते शिलातले हेममये मनोरमे ।	
सुखोपविष्टं मदनान्ननाशनं शोवाच वाक्यं गिरिराजपुत्री ॥	४४
देव्युवाच—	
भगवन्भूतभवेष्टे गोहृगाङ्गिणशामन । तव कण्ठे महादेव भ्राजतेऽम्बुदसन्निभम् ॥	४५
नात्युत्खणं नातिशुभ्रं नीलाञ्जनचषोपमम् । किमिदं दीप्यते देव कण्ठे कामाङ्गनाशन ॥	४६
को हेतुः कारणं किञ्च कण्ठे नीलत्वगीश्वर । एतत्सर्वं यथान्यायं ब्रूहि कौतुहलं हि मे ॥	४७
श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्याः पार्वत्याः पार्वतीप्रियः । कथां मद्गलसंयुक्तां कथयामास शंकरः ॥	४८
मध्यमानेऽमृते पूर्वं क्षीरोद्रे सुरदानवैः । अग्रे समुत्थितं तस्मिन्निपं कालानलप्रभम् ॥	४९
तं दृष्ट्वा सुरसंघाश्च दैत्याश्चैव वरानने । विपण्णवदनाः सर्वे गतास्ते द्रष्टव्योऽन्तिकम् ॥	५०

* घनविहान्तर्गतमन्यः क. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति घ. पुस्तके । + नन्दकेरियुक्तं बहुसंविख्यायर्थं

* म. गं. घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. घ. 'दः सर्व' । २ ख. ग. घ. ड. 'नि मत्प्रि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'समिधोपकान्ते' । ४ ख. घ. ड. 'भवेति' । ५ घ. 'द्विमकु' । ६ घ. ड. 'द्विर्लिंगितासो' । ७ ड. 'विहारा' । ८ ख. ड. 'नैरुन्दरे' । ९ क. 'वह्नि' । १० ख. घ. ड. 'ह्रस्वोद्गीत' । ११ ख. ग. घ. ड. 'कैः' । १२ घ. ग. ड. 'क' । १३ ख. ग. घ. ड. 'देव शीत्यन्त क' । १४ ग. घ. ड. 'वा' ।

(नीलकण्ठस्तवः) ;

दृष्ट्वा सुरगणान्भीतान्ब्रह्मोवाच महद्युतिः । किमर्थं भो महाभागा भीता जद्विप्रचेतसः ॥ ५१
 मयाऽष्टगुणमैश्वर्यं भगतां संप्रकल्पितम् । केन व्यावर्तितैश्वर्या यूयं वै सुरसत्तमाः ॥ ५२
 त्रैलोक्यस्येश्वरा यूयं सर्वे वै विगतज्वराः । प्रजासर्गे न सोऽस्तीह आशां यो मे निर्वर्तयेत् ॥
 विमानगायिनः सर्वे सर्वे स्वच्छन्दगायिनः । अध्यात्मे चाधिभूते च आधिदैवे च नित्यशः ॥
 प्रजाः कर्मविपाकेन शक्ता यूयं प्रवर्तितुम् ॥ ५४
 तत्किमर्थं भयोद्विष्टा मृगाः सिंहादिता इव । किं दुःखं केन संतापः कुतो वा भयमागतम् ॥
 एतत्सर्वं यथान्यायं श्रीप्रणारूपातुमर्हथ ॥ ५५
 श्रुत्वा वाक्यं ततस्तस्य ब्रह्मणो वै महात्मनः । ऊचुस्ते ऋषिभिः सार्धं सुरदैत्येन्द्रदानवाः ॥
 सुरासुरैर्मथ्यमाने पार्थोर्ध्वा च महात्मभिः । भुजङ्गभृङ्गसंकाशं नीलजीमूतसंनिभम् ॥
 प्रादुर्भूतं विपं घोरं संवर्ताग्निसमप्रभम् ॥ ५७
 कालमृत्युरिवोद्धृतं युगान्तादित्यवर्धसम् । त्रैलोक्योत्सादिसूर्याभं प्रस्फुटन्तं समन्ततः ॥ ५८
 विषेणोत्तिष्ठमानेन कालानलसमात्त्रिपा । निर्दग्धो रक्तगौराङ्गः कृतः कृष्णो जनार्दनः ॥ ५९
 दृष्ट्वा तं रक्तगौराङ्गं कृतं कृष्णं जनार्दनम् । भीताः सर्वे वयं देवास्तवामिव शरणं गताः ॥ ६०
 सुराणामसुराणां च श्रुत्वा वाक्यं पितामहः । प्रत्युवाच महातेजा लोकानां हितकाम्यया ॥
 शृणुध्वं देवताः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः । यत्तदग्रे समुत्पन्नं मथ्यमाने महोद्दधौ ॥ ६२
 विपं कालानलप्रख्यं कालकूटेतिविधुतम् । येन प्रोद्धृतमात्रेण ह्येषः कृष्णो जनार्दनः ॥ ६३
 तस्य विष्णुरहं चापि सर्वे ते सुरपुङ्गवाः । न च कुरुते वै सोढुं वेगमन्ये तु शंकरात् ॥ ६४
 इत्युक्त्वा पद्मगर्भाभिः पद्मयोनिर्यानिजः । ततः स्तोतुं समारब्धो ब्रह्मा लोकपितामहः ॥ ६५
 नमस्तुभ्यं विरूपाक्ष नमस्तेऽनेकचक्षुषे । नमः पिनाकहस्ताय वज्रहस्ताय वै नमः ॥ ६६
 नमस्त्रैलोक्यनाथाय भूतानां पतये नमः । नमः सुरारिसंहर्त्रे तापसाय त्रिचक्षुषे ॥ ६७
 ब्रह्मणे चैव रुद्राय विष्णवे चैव ते नमः । सारूपाय चैव योगाय भूतप्रापाय वै नमः ॥ ६८
 मन्मथाङ्गविनाशाय कालकालाय वै नमः । रुद्रार्थं च सुरेशाय देवदेवार्थं ते नमः ॥ ६९
 कपार्दिने कैरालाय शंकरार्थं कपालिने । विरूपायैकरूपाय शिवाय-वरदाय च ॥ ७०
 त्रिपुराङ्गाय घन्याय मातृणां पतये नमः । बुद्धाय चैव शुद्धाय मुक्ताय केवलाय च ॥ ७१
 नमः कमलहस्ताय दिग्वासाय शिखण्डिने । लोकत्रयविधात्रे चैव चन्द्राय वरुणाय च ॥ ७२
 अग्राय चैव चोम्राय विप्रायानेकचक्षुषे । रजसे चैव सखाय तमसेऽव्यक्तयोनये ॥ ७३
 नित्यायानित्यायानित्यायानित्याय वै नमः । व्यक्ताय चैवाव्यक्ताय वै नमः ७४

* ना लयं श्लोको घ. पुनर्दे ।

१ घ. घ. द. ने । २ ख. 'धैवन्' । वि । ३ ख. ग. घ. द. 'तोप कु' । ख. ग. घ. द. 'सुरदैत्य' ।
 ४ ग. ग. घ. 'ने पयोमसि भ' । ५ घ. 'योमसि ग' । ६ घ. 'मितस्त्रिभ' । ७ क. 'स्तादि सू' । ८
 ख. ग. घ. 'द. न विरु' । ९ क. 'द्वैकत' । १० क. 'कृत' । ११ क. 'कृत' । १२ ख. घ. द. 'शृणुन्तु दे' । १३
 क. 'कृत' । १४ घ. घ. 'यन्मा' । १५ घ. द. 'मथ्यन्तु' । १६ घ. 'दि ह्ये' । १७ घ. 'सोमसूयामित्जते' । १८
 १७ घ. घ. 'न वरुणाय' । १८ ख. घ. द. 'य रहते' । १९ घ. 'ग' । २० ख. ग. घ. द. 'कबीराय' । २० ख. ग. घ.
 द. 'म हराय च' । २१ क. 'वि' । २२ ख. ग. द. 'प्रमत्तप्रायमा' । २३ ख. ग. द. 'च हन्ता' । २४
 ख. ग. घ. द. 'नाय भग' । २५ घ. 'नित्याय' ।

(नीलकण्ठस्तवः)

चिन्त्याय चैवाचिन्त्याय चिन्त्याचिन्त्याय वै नमः । भक्तानामार्तिनाशाय नरनारायणाय च ॥
 उग्रप्रियाय शैवीय नन्दैचक्राङ्गिनाय च । पक्षमासार्धमासाय नमः संवत्सराय च ॥ ७६
 बहुरूपाय मुण्डाय दण्डिनेऽथ वक्त्रिणे । नमः कपालहस्ताय दिग्भासाय शिखण्डिने ॥ ७७
 रथजिने रथिने चैव योधिने ब्रह्मचारिणे । ऋग्यजुःसामवेदाय पुरुषायेश्वराय च ॥
 इत्येवमादिचरितैस्तुभ्यं देव नमोऽस्तु ते ॥ ७८

श्रीमहादेव उवाच—

एवं स्तुत्वा ततो देवः प्राणिपत्य वरानने ॥

७९

ज्ञात्वा तु भक्तिं मम देवदेवो गङ्गाजलाप्लावितकेशदेशः ॥

सूक्ष्मोऽतिथोगातिशयादचिन्त्यो न हि मुनो व्यक्तमुपैति चन्द्रः ॥ ८० ॥

एवं भगवता पूर्वं ब्रह्मणा लोककृत्वा । स्तुतोऽहं विविधैस्तोत्रैर्वेदवेदाङ्गसंभवैः ॥ ८१

ततः प्रीतोऽहं तस्मै ब्रह्मणे सुमहात्मने । तनोऽहं सूक्ष्मया वाचा पितामहमथाब्रवम् ॥ ८२

भगवन्भूतभण्डेश लोकनाथ जगत्पते । किं कार्यं ते मया ब्रह्मन्कर्तव्यं वद सुव्रत ॥ ८३

श्रुत्वा वाक्यं ततो ब्रह्मा प्रत्युवाचाभ्युज्जेषणः । भूतभण्डभवननाथ श्रूयतां कारणेश्वर ॥ ८४

सुरासुरैर्मध्यमाने पयोधावभ्युज्जेषण । भगवन्मेघमंकारं नीलजीमूतसंनिभम् ॥ ८५

प्रादुर्भूतं विपं घोरं संवर्तामिसमप्रभम् । कालमृत्पुंरिवोद्धूतं युगान्तादित्यवर्चसम् ॥ ८६

त्रैलोक्योत्तरीदसूर्याभं विस्फुरन्तं समन्ततः । अग्रे समुत्थितं तस्मिन्निव पं कालानलमभम् ॥ ८७

तं दृष्ट्वा तु वपं सर्वे भीताः संभ्रान्तचेतसः । तत्पिबस्व महादेव लोकानां हितकाम्यया ॥

भवानग्रयस्य भोक्ता वै भवाश्चैव वरः प्रभुः ॥ ८८

त्वामृतेऽभ्यो महादेव^३ विपं सोढुं न विद्यते । नास्ति कश्चित्पुण्यार्जुनैस्त्रैलोक्येषु च गीयते ॥

एवं तस्य वचः श्रुत्वा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । वाढमित्येव तद्वाक्यं प्रतिपद्य वरानने ॥ ८९

ततोऽहं पातुमारब्धो विपमन्तकसंनिभम् । पिबतो मे महाघोरं विपं सुरभयंकरम् ॥

कण्ठः समभवत्तूर्णं कृष्णो मे वरवाणिनि ॥ ९०

तं दृष्ट्वात्पलप्रभं कण्ठे सक्तमिवोरगम् । तक्षकं नागराजानं लेलिहानमिव स्थितम् ॥ ९१

अयोवाच महातेजा ब्रह्मा लोकपितामहः । शोभसे त्वं महादेव कण्ठेनानेन सुव्रत ॥ ९२

ततस्तस्य वचः श्रुत्वा मया गिरिवरात्मने । पश्यतां देवसंघानां देव्यानां च वरानने ॥ ९३

यक्षगन्धर्वभूतानां पिशाचोरगैरैतसाम् । घृतं कण्ठे विपं घोरं नीलकण्ठस्ततो ग्रहम् ॥ ९४

तत्कालकूटं विपस्यतेजः कण्ठे मया पर्वतराजपुत्रि ।

निवेद्यमानं सुरदैत्यसंघो दृष्ट्वा परं विस्मयमाजगाम ॥ ९५ ॥

ततः सुरगणाः सर्वे सदैवोत्तराक्षसाः । ऊचुः प्राञ्जलयो भूत्वा मत्तमातङ्गगाभिनि ॥ ९६

१ ख. ग. द. 'य प्रियता' । २ ख. शैवीय । ३ ख. घ. 'द्विचक्राङ्गि' । ४ ख. ग. घ. द. 'ध्याने रथिने चै' । ५ छ. ग. घ. द. 'यतिने' । ६ क. 'स्तुतस्ततो देवः श' । ७ ख. ग. घ. द. 'देव ग' । ८ क. ख. ग. घ. द. 'लासलितमुककेशः' । ९ म. 'व्यक्तिनु' । १० ख. घ. द. 'त्युनिरो' । ११ क. 'स्त्रादि न' । १२ ख. घ. द. 'म' । १३ ख. घ. द. 'व वेग रो' । १४ ख. घ. द. 'कल्पिपुत्रैरेषु निदने' । १५ ख. ग. घ. द. 'गराने' ।

अहो बलं धीर्यपराक्रमस्ते अहो पुनर्योगवत् तथैव ।
 अहो प्रभुत्वं तव देवदेव गङ्गाजलास्फालिनमुक्तकेश ॥ ९७
 त्वमेव विष्णुश्चतुराननस्त्वं त्वमेव मृत्युवरदस्त्वमेव ।
 त्वमेव सूर्यो रजनीकरश्च त्वमेव भूमिः सलिलं त्वमेव ॥ ९८
 त्वमेव यज्ञो नियमस्त्वमेव त्वमेव भुतं भविता त्वमेव ।
 त्वमेव चाऽऽर्दिनिधनं त्वमेव स्थूलश्च सूक्ष्मः पुरुषस्त्वमेव ॥ ९९
 त्वमेव सूक्ष्मस्य परः परस्य त्वमेव बहिः पवनस्त्वमेव ।
 त्वमेव सर्वस्य चराचरस्य लोकस्य कर्ता प्रलये च गोप्ता ॥ १००
 इतीदमुक्त्वा वचनं सुरेन्द्राः प्रगृह्य सोमं प्रणिपत्य मूर्ध्ना ।
 गता विमानैरनिगृह्यैर्गर्भिहात्मनो मेरुमुपेत्य सर्वे ॥ १०१

इत्येतत्परमं गुणं पुण्यात्पुण्यतरं महत् । नीलकण्ठेति यत्प्रोक्तं विख्यातं लोकविश्रुतम् ॥ १०२
 स्वयं स्वयंमुखा प्रोक्ता कथां पापमणाशनीम् । यस्तु धारयते नित्यमेनां ब्रह्मोज्ज्वां कथाम् ॥
 तस्याहं संभवक्ष्यामि फलं वै विपुलं महत् ॥ १०३
 विषं तस्य वरारोहे स्थावरं जङ्घमं तथा । गात्रं प्राप्य त्वै सुश्रोणि क्षिप्रं तत्प्रतिहन्यते ॥ १०४
 शमयत्यशुभं घोरं दुःस्वप्नं चापकर्षति । स्त्रीषु वल्लभतां याति सभायां पाथिवस्य च ॥ १०५
 विवादे जयमामोति युद्धे शूरत्वमेव च । गच्छंतः क्षेममध्वानं गृहे च नित्यसंपदः ॥ १०६
 शरीरभेदे वक्ष्यामि गतिं तस्य वरानने । नीलकण्ठो हरिच्छमश्रुः शशाङ्काङ्गितमूर्धजः ॥ १०७
 त्र्यक्षस्त्रिशूलपाणिश्च वृषघ्नानः पिनाकधृक् । नन्दितुल्यबलः श्रीमान्मन्दितुल्यपराक्रमः ॥ १०८
 विचरत्येविरात्सर्वान्सर्वलोकान्ममाऽऽङ्गया । न हन्यते गतिस्तस्य अनिलस्य यथाऽम्बरे ॥
 मम तुल्यबलो भूत्वा तिष्ठत्याभूतसंस्तवम् ॥ १०९
 यम भक्ता वरारोहे ये च शृण्वन्ति मानवाः । तेषां गतिं प्रवक्ष्यामि इह लोके परत्र च ॥ ११०
 ब्राह्मणो वेदमामोति क्षत्रियो जयते महीम् । वैश्यस्तु लभते लाभं शूद्रः सुखमवामुपात् ॥
 व्याधिघ्नो मुच्यते रोगाद्बद्धो मुच्येत बन्धनात् । गुर्विणी लभते पुत्रं कन्या विन्दति सत्पतिम्
 नष्टं च लभते सर्वमिह लोके परत्र च ॥ ११२
 गवां शतसहस्रस्य सम्पद्दत्तस्य यत्फलम् । तत्फलं भवति श्रुत्वा विभोर्दिव्यामिमां कथाम् ॥
 पादं वा यदि वाऽप्यर्थं श्लोकं श्लोकार्धमेव वा । यस्तु धारयते नित्यं रुद्रलोकं स गच्छति ॥
 + (इतिहासमेनं गिरिराजपुत्रि मया सुतुष्टेन तवाम्बुमेक्षणे ।
 निवेदितं पुण्यफलादियुक्तं मया च गीतं चतुराननेन) ॥ ११५

+ धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख "स्तेमहाश्लोभ" । घ. ड. स्ते महावपुर्गो । २ घ. "कदेह" । ३ ख. ग. ड. "व त्वमेव सू" । ४ क. परस्य सूक्ष्मस्यमे । ५ ख. ग. "स्य सूक्ष्मस्य" । ६ ख. परमस्त्व । ७ क. "पुण्यमहत्तरम्" । नी । ८ ख. ग. न. विष्णुलोकेति । ९ क. पुण्या । १० क. च । ख. ग. ड. "च्छते" । ११ ख. ग. ड. "मो नि" । १२ ख. घ. ड. गतिस्तस्य । १३ ख. ग. घ. ड. "ने" । हरिश्चन्द्रमुनीलकण्ठः श्र । १४ ख. घ. "त्यधि- १७३५" । १५ क. ग. घ. ड. "तैपुत्रमे" ।

: (लिङ्गोद्भवस्तव)

कथामिमां पुष्पफलादियुक्तां निवेद्य देव्याः शशिवद्भर्षजः ।

वृषस्य सृष्टेन सहोमया प्रभुर्जगाम किष्किन्धगुहां गुहमियः ॥

११६

क्रान्ते मया पापहरं महापदं निवेद्य तेभ्यः प्रददौ ममञ्जनः ।

अधीत्य सर्वं त्वखिलं सलक्षणं जगाम आदित्यपथं द्विजोत्तमाः ॥

११७

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोको नीत्यष्टस्तो नाम चतुष्पञ्चाशाऽध्यायः ॥ ५५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१५२

अथ पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ।

लिङ्गोद्भवस्तवः ।

ऋषयस्तुः—

गुणकर्मप्रभावैश्च कोऽधिको वदतां वैरः । श्रोतुमिच्छामहे सम्पंगैर्ष्यगुणविस्तरम् ॥

१

सून उवाच—

अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् । महादेवस्य माहात्म्यं विभुत्वं च महात्मनः ॥

२

पूर्वं त्रैलोक्यत्रिजये विष्णुना समुद्राहृतम् । बलिं बद्ध्वा महोजास्तु त्रैलोक्याधिपतिः पुरा ॥

३

मनष्टेषु च दैत्येषु महष्टे च शचीपते । अथाऽऽजुषुः प्रभुं द्रष्टुं सर्वे देवाः सवामवाः ॥

४

यत्राऽऽस्ते विश्वरूपात्मा क्षीरोदस्य समीपनः । सिद्धब्रह्मर्षयो यस्या गन्धर्वाप्सरसां गणाः ॥

५

नागा देवर्षयश्चैव नद्यः सर्वे च पर्वताः । अभिगम्य महात्मानं स्तुवन्ति पुरुषं हरिम् ॥

६

स्वं धाता त्वं च कर्ताऽस्य त्वं लोकान्मृजसि प्रभो । त्वत्प्रसादाच्च कल्याणं प्राप्तं त्रैलोक्यमव्ययम्

७

अमुराश्च जिताः सर्वे बलिर्षदश्च वै त्वया ॥

एवमुक्तः सुरैर्विष्णुः सिद्धैश्च परमार्षिभिः । प्रत्युवाच ततो देवान्सर्वास्तान्पुरुषोत्तमः ॥

८

भूयतामभिधास्यामि कारणं सुरसत्तमाः । यः सृष्टा सर्वभूतानां कालः कालकैरः प्रभुः ॥

९

येनहं ब्रह्मणा सार्धं सृष्टा लोकाश्च मायया । तस्यैव च प्रसादेन आदौ सिद्धत्वमागतम् ॥

१०

पुरा तमसि चाव्यक्ते त्रैलोक्ये ग्रासिते मया । उदरस्थेषु भूतेषु लोकेऽहं शयितस्तदा ॥

११

सहस्रशीर्षो भूत्वाऽथ सहस्राक्षः सहस्रपात् । शङ्खचक्रगदापाणिः शयितो विमलेऽम्भासि ॥

१२

एतस्मिन्नन्तरे दूरात्पश्यामि क्षमितमभम् । शतसूर्यमतीकाश उल्लन्तं स्वेन तेजसा ॥

१३

चतुर्वक्त्रं महायोगं पुरुषं काञ्चनप्रभम् । कृष्णाजिनधरं देवं कण्ठलुविभूषितम् ॥

निमेषान्तरमात्रेण प्राप्तोऽसौ पुरुषोत्तमः ॥

१४

ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा सर्वलोकनमस्कृतः । कस्त्वं कुतो धा किंचिद् विष्टसे वद मे विभो ॥

१५

अहं कर्ताऽस्मि लोकानां स्वयंभूविंशतोमुखः । एवमुक्तस्तदा तेन ब्रह्मणाऽहमुवाच तम् ॥

१६

अहं कर्ता च लोकानां संहर्ता च पुनः पुनः । एवं संभाषमाणाभ्यां परस्परजयैषिणाम् ॥

उत्तरां दिशमाश्रयाय ज्वालाला दृष्टाऽप्यधिष्ठिता ॥

१७

ज्वालां ततस्तामालोक्य विस्मितौ च तदाऽनघाः । तेजसा चैव तेनाथ सर्वं ज्योतिष्कृतं जलम्
वर्धमाने तदा ब्रह्मावत्यन्तपरमाद्भुते । अतिदुद्राव तां ज्वालां ब्रह्मा चाहं च सत्वरौ ॥ १९
दिवं भूमिं च विष्टभ्य तिष्ठन्तं ज्वालमण्डलम् । तस्य ज्वालस्य मध्ये तु पश्योवो विपुलप्रभम् ॥
मादेशमात्रमव्यक्तं लिङ्गं परमदीपितम् । न च तत्काञ्चनं मध्ये न शैलं न च राजतम् ॥ २१
अनिर्देश्यमचिन्त्यं च लक्ष्मालक्ष्यं पुनः पुनः । महौजसं महाधोरं वर्धमानं भृशं तदा ॥
ज्वालामालायतं न्यस्तं सर्वभूतभयंकरम् ॥ २२

अस्य लिङ्गस्य योऽन्तं वै गच्छते मन्त्रकारणम् । घोररूपिणमत्यर्थं भिन्दन्तमिव रोदसी ॥ २३
ततो मामब्रवीद्ब्रह्मा अथो गच्छत्वतन्द्रितः । अन्तमस्य विजानीमो लिङ्गस्य तु महात्मनः ॥
अहमूर्ध्वं गमिष्यामि यावदन्तोऽस्य दृश्यते । तदा तौ समयं कृत्वा गतामूर्ध्वमग्रथ ह ॥ २५
ततो वर्षसहस्रं तु अहं पुनरथो गतः । न च पश्यामि तस्यान्तं भीतिश्चाहं न संशयः ॥ २६
तथा ब्रह्मा च श्रान्तश्च न चान्तं तस्य पश्यति । समागतो मया सार्धं तत्रैव च महाम्भसि ॥
ततो विस्मयमापैचाबुधौ तस्य महात्मनः । मायया मोहितौ तेन नष्टसंज्ञौ व्यवस्थितौ ॥ २८
ततो ध्यानगतं तत्र ईर्ष्वरं सर्वतोमुखम् । प्रभवं निधनं चैव लोकानां प्रभुमव्ययम् ॥ २९
ब्रह्माऽञ्जलिपुटो भूत्वा तस्मै शर्वाय शूलिने । महाभैरवनादाय भीमरूपाय दीप्तिने ॥
अव्यक्ताय महान्ताय नमस्कारं प्रकुर्महे ॥ ३०

नमोऽस्तु ते लोकसुरेश देव नमोऽस्तु ते भूतपते महान्त ॥

नमोऽस्तु ते शाश्वत सिद्धयोने नमोऽस्तु ते सर्वजगत्प्रतिष्ठ ॥ ३१

परमेष्ठि(ष्ठी) परं ब्रह्म अक्षरं परमं पदम् । श्रेष्ठस्त्वं वामदेवश्च रुद्रः स्कन्दः शिवः प्रभुः ॥ ३२
त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वर्मेकारः परं पदम् । स्वाहाकारो नमस्कारः संस्कारः सर्वकर्मणाम् ॥
स्वधाकारार्थं जाप्यश्च ब्रतानि नियमास्तथा । वेदा लोकाश्च देवाश्च भगवानिव सर्वशः ॥ ३४
आकाशस्य च शुद्धस्त्वं भूतानां प्रभवाव्ययम् । भूमेर्गन्धो रसश्चापि तेजोरूपं महेश्वर ॥ ३५
वायोः स्पर्शश्च देवेश वयुश्चन्द्रमम(मम)स्तथा । पुरो ज्ञानं च देवेश प्रकृतौ बीजमेव च ॥ ३६
त्वं कर्ता सर्वभूतानां कालो मृत्युर्गोऽन्तकः । त्वं धारयसि लोकान्तांस्त्वमेव सृजसि प्रमो ॥ ३७
पूर्वेण वदनेन त्वमिन्द्रत्वं(स्त्वं) च प्रकाशते । दक्षिणेन च वक्त्रेण लोकान्तंक्षिप्येति प्रमो ॥ ३८
पश्चिमेन तु वक्त्रेण वरुणत्वं करोषि वै । उत्तरेण तु वक्त्रेण सौम्यत्वं च व्यवस्थितम् ॥ ३९
रोजसं पशुधा देव लोकानां प्रभवावर्धयः । आदित्या यमवो रुद्रा महर्षेश्चाग्निनीसुतौ ॥ ४०
साध्या विद्यापरा नामाधारणाय तपोधनाः । बाल्यखिल्पा महान्मानस्तपःसिद्धाश्च सुव्रताः ॥
त्वत्तः प्रसूता देवेश ये चान्ये नियतव्रताः । उमा सीता सितीवाली कुहार्पात्रिरेव च ॥ ४२

१ ग. द. 'सुतम' भ. २ ग. प. 'अनिदु' । ३ क. 'त्वरः दि' । ४ ग. ग. घ. द. 'दियाव वि' । ५ ग. द. 'क्षितिमन्' । ६ ग. ग. घ. द. 'नय च वाच' । ७ ग. ग. घ. द. 'पयो भीनी त' । ८ द. 'भरी ग' । ९ ग. घ. द. 'मृ श्रेष्ठय वा' । १० ग. ग. घ. द. 'य जप्य' । ११ ग. द. 'गरः वा' । १२ क. 'देवय प' । १३ ग. द. 'शिवो' । १४ क. 'गमे प्र' । १५ ग. घ. द. 'मेऽने' । १६ ग. घ. द. 'रिषाः रा' । १७ ग. घ. घ. द. 'रमे' । १८ ग. द. 'चम' । १९ ग. 'व्यय' । २० ग. '१९ ग. ग. घ. द. 'व्ययशक्तिः । वा' ।

। (लिङ्गोद्भवस्तवः)

लक्ष्मीः कीर्तिश्रुतिर्मैधा लज्जा क्षान्तिर्वपुः स्वधा । तुष्टिः पुष्टिः क्रिया चैवं वाचां देवी सरस्वती
त्वन्तः प्रसूता देवेश संख्या रात्रिस्तथैव च ॥

४३

सूर्यायुतानामयुतप्रभावं नमोऽस्तु ते चन्द्रमहस्रगोचर ।

नमोऽस्तु ते पर्वतरूपधारिणे नमोऽस्तु ते सर्वगुणाकराय ॥

४४

नमोऽस्तु ते पट्टिशरूपधारिणे नमोऽस्तु ते चर्मविभूतिधारिणे ।

नमोऽस्तु ते रुद्रपिनाकागणये नमोऽस्तु ते श्यामकचकारिणे ॥

४५

नमोऽस्तु ते भस्मविभूषिताङ्ग नमोऽस्तु ते कामशरीरनाशन ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाससे नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाहवे ॥

४६

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यरूप नमोऽस्तु ते देव हिरण्यनाभ ।

नमोऽस्तु ते नेत्रसहस्राक्षि नमोऽस्तु ते देव हिरण्यरेतः ॥

४७

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवर्ण नमोऽस्तु ते देव हिरण्यगर्भ ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यचरि नमोऽस्तु ते देव हिरण्यदायिने ॥

४८

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यमालिने नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवाहिने ।

नमोऽस्तु ते देव हिरण्यवर्त्मने नमोऽस्तु ते भैरवनादनादिने ॥

४९

नमोऽस्तु ते भैरववेगवेग नमोऽस्तु ते शंकर नीलकण्ठ ।

नमोऽस्तु ते दिव्यसहस्रबाहो नमोऽस्तु ते नर्तनवादनप्रिय ॥

५०

एवं संस्तुयमानस्तु व्यक्तो भूत्वा महागतिः । भाति देवो महायोगी सूर्यकोटिममप्रभः ॥

५१

अभिभाष्यस्तदा हृष्टो महादेवो महेश्वरः । वक्त्रकोटिसङ्क्षेपे ग्रसमान इवोम्बरम् ॥

५२

एकग्रीवस्त्वेकजटो नानाभूषणभूषितः । नानारत्नावचित्राङ्गो नानामाल्यानुलेपनः ॥

५३

पिनाकपाणिर्भगवान्द्विपभासनशूलधृक् । दण्डकृष्णाजिनधरः कपाली घोरहृत्पृक् ॥

५४

ज्वालयन्नेवपीथी च सुगणामभयंकरः । हुन्द्भिस्त्रयनिर्घापपर्वन्पनिनदोपमः ॥

मुक्तो हासस्तदा तेन नभः सर्वभूषणम् ॥

५५

तेन शब्देन महता वयं भीता महात्मनः । तद्वाचा च महायोगी श्रीनोऽहं सुरात्मना ॥

५६

पश्येतां च महाभार्या भयं सर्वं प्रमुच्यताम् । युवां प्रसूनां गात्रेषु मम पूर्वं मृगाननी ॥

५७

अयं मे दक्षिणो बाहुर्नैऋत्यलोकापितामहः । वामा बाहुश्च मे विष्णुर्नैऋत्यं युद्धेषु विप्रति ॥

भीतोऽहं युवयोः सम्यग्भरं दक्षि यथेप्सतम् ॥

ततः प्रहृष्टमनसीं प्रणवां पादयोः पुनः । ऊचतुश्च महात्मानो पुनरेव तदाऽनयो ॥

५८

यदि प्रीतिः समुत्पन्ना यदि देवो वरय नो । भक्तिर्भवतु नो नित्यं त्वयि देव सुरेश्वर ॥

५९

१ रा. ग. घ. ड. 'य वा च दे' । २ क. 'भा च न' । ३ रा. घ. ड. ते दिव्यसहस्रबाहो । ४ रा. घ. ड. ते शिरसनचर्मधर । ५ रा. घ. ड. ते वक्त्रकोटिसङ्क्षेपे । ६ रा. घ. ड. ते श्यामकचकारिणे । ७ रा. घ. ड. तेन । ८ रा. 'तेनो' । ९ रा. घ. ड. नाद । १० रा. घ. ड. 'स्त्रु' । ११ रा. घ. ड. 'नाना' । १२ रा. घ. ड. 'नाना' । १३ रा. घ. ड. 'नाना' । १४ रा. घ. ड. 'नाना' । १५ रा. घ. ड. 'नाना' । १६ रा. घ. ड. 'नाना' । १७ रा. घ. ड. 'नाना' । १८ रा. घ. ड. 'नाना' । १९ रा. घ. ड. 'नाना' । २० रा. घ. ड. 'नाना' । २१ रा. घ. ड. 'नाना' । २२ रा. घ. ड. 'नाना' । २३ रा. घ. ड. 'नाना' । २४ रा. घ. ड. 'नाना' । २५ रा. घ. ड. 'नाना' । २६ रा. घ. ड. 'नाना' । २७ रा. घ. ड. 'नाना' । २८ रा. घ. ड. 'नाना' । २९ रा. घ. ड. 'नाना' । ३० रा. घ. ड. 'नाना' । ३१ रा. घ. ड. 'नाना' । ३२ रा. घ. ड. 'नाना' । ३३ रा. घ. ड. 'नाना' । ३४ रा. घ. ड. 'नाना' । ३५ रा. घ. ड. 'नाना' । ३६ रा. घ. ड. 'नाना' । ३७ रा. घ. ड. 'नाना' । ३८ रा. घ. ड. 'नाना' । ३९ रा. घ. ड. 'नाना' । ४० रा. घ. ड. 'नाना' । ४१ रा. घ. ड. 'नाना' । ४२ रा. घ. ड. 'नाना' । ४३ रा. घ. ड. 'नाना' । ४४ रा. घ. ड. 'नाना' । ४५ रा. घ. ड. 'नाना' । ४६ रा. घ. ड. 'नाना' । ४७ रा. घ. ड. 'नाना' । ४८ रा. घ. ड. 'नाना' । ४९ रा. घ. ड. 'नाना' । ५० रा. घ. ड. 'नाना' । ५१ रा. घ. ड. 'नाना' । ५२ रा. घ. ड. 'नाना' । ५३ रा. घ. ड. 'नाना' । ५४ रा. घ. ड. 'नाना' । ५५ रा. घ. ड. 'नाना' । ५६ रा. घ. ड. 'नाना' । ५७ रा. घ. ड. 'नाना' । ५८ रा. घ. ड. 'नाना' । ५९ रा. घ. ड. 'नाना' । ६० रा. घ. ड. 'नाना' ।

भगवानुवाच—

एवमस्तु महाभागौ सृजतां विविधाः प्रजाः । एवमुक्त्वा स भगवांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥ ६१
एवमेव मयोक्तो वः प्रभावस्तस्य योगिनः । तेन सर्वमिदं सृष्टं हेतुमात्रा वयं त्विह ॥ ६२
एतद्विरूपमज्ञातमव्यक्तं शिवसंज्ञितम् । अचिन्त्यं तद्दृश्यं च पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः ॥ ६३
[* तस्मै देवाधिपत्याय नमस्कारं प्रयुज्ज्वहे । येन सूक्ष्ममचिन्त्यं च पश्यन्ति ज्ञानचक्षुषः] ६४
महादेव नमस्तेऽस्तु महेश्वर नमोऽस्तु ते । सुरासुरवरश्रेष्ठ मनोहंस नमोऽस्तु ते ॥ ६५

सूत उवाच—

एतच्छ्रुत्वा गताः सर्वे सुराः स्वं स्वं निवेशनम् । नमस्कारं प्रयुज्जानाः शंकराय महात्मने ॥
इमं स्तवं पठेयस्तु ईश्वरस्य महात्मनः । कामांश्च लभते सर्वान्पापेभ्यस्तु विमुच्यते ॥ ६७
एतत्सर्वं सदा तेन विष्णुना प्रभविष्णुना । महादेवप्रसादेन उक्तं ब्रह्म सनातनम् ॥
एतद्गः सर्वमाख्यातं मया माहेश्वरं बलम् ॥ ६८

इति श्रीमहापुराणे धातुश्लोके लिङ्गोद्गस्तो नाम पञ्चपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४१३८

अथ पटपञ्चाशोऽध्यायः ।

पितृवर्णनम् ।

ज्ञानपायन उवाच—

अगात्कथममावास्यां मासि मासि दिवं नृपः । ऐहः पुरुरवाः सूत कथं वाऽतर्पयतिपितृन् ॥ १
सूत उवाच—
तस्य चाहं प्रवक्ष्यामि प्रभावं ज्ञानपायन । ऐहस्पाऽऽदित्यसंयोगं सोमस्य च महात्मनः ॥ २
अर्पां सारमयस्येन्द्रोः पक्षयोः शुक्लकृष्णयोः । ह्यमष्टद्वी पितृमतः पक्षस्य च विनिर्णयः ॥ ३
सोमाश्चैवामृतमासिः पितृणां तर्पणतथा । कन्वाग्नेश्वाऽऽत्तसोमानां पितृणां चैव दर्शनम् ॥ ४
यथा पुरुरवाश्चैहस्तर्पयामास वै पितृन् । एतत्सर्वं प्रवक्ष्यामि पर्वणि च यथाक्रमम् ॥ ५
यदा तु चन्द्रमूर्यौ तौ नक्षत्रेण समागतौ । अमावास्यां निवसत एकरात्रिकमण्डले ॥ ६
स गच्छति तदा द्रष्टुं दिवाकरनिशाकुरौ । अर्पयिष्याममागस्यां मातामहपितामहौ ॥
अभिवाद्य तदा तत्र कालापेशः प्रतीक्षति ॥ ७
प्रतीक्षमानसोमाच्च धिर्ब्रथं तत्परिस्तावत् । ऐलः पुरुरवा विद्वान्मासि मासि मयत्नतः ॥
उपाप्ते पितृमन्वं तं समोर्ध्वं स दिवा स्थितः ॥ ८

* धनुर्दिशान्तर्गतग्रन्थो यः पुस्तके नास्ति ।

१ य. क. तमर* । २ य. 'सुपा । म' । ३ य. घ. ड. 'पंगतया' । ४ य. 'शस्त्रेण' । ५ य. ग. घ. ड. 'मि । म' । ६ य. घ. ड. 'मायाया' । ७ क. 'नीक्ष्यते । प्र' । ८ य. घ. ड. 'विनिर्णय' । ९ य. ग. घ. ड. 'विनि-
र्णय' ।

(पितृवर्णनम्)

द्विलवं कुटुमात्रं तु ते उभे तु विचार्य सः । सिनीवालीममाणेन सिनीवालीमुपासकः ॥ ९

कुटुमात्रां कलां चैव ज्ञात्वापास्ते कुटुं पुनः । स तदा भानुवत्पेककालवेक्षी मपश्यति ॥ १०

सुधामृतं कुतः सोमैः सवेन्मासतृप्तये । दशभिः पञ्चभिश्चैव सुधामृतपरिस्रवैः ॥ ११

कृष्णपक्षे तदा पीत्वा दुग्धमानं तथाऽशुभिः । सद्यः प्रक्षरता तेन सौम्येन मधुना च सः ॥ १२

निर्वापणार्थं दत्तेन पित्र्येण विधिना नृपः । सुधामृतेन राजेन्द्रस्तर्पयामास वै पितृन् ॥

सौम्यां बहिपदः काव्या अग्निष्वात्तास्तथैव च ॥ १३

ऋतुराग्निस्तु यः प्रोक्तः स तु संवत्सरो मतः । जज्ञिरे ऋतवस्तस्मादृतुश्चऽऽर्वाक्ष ये ॥

आर्तवो बर्धमासाख्याः पितरो ब्रह्मसूनुवः । ऋतुः शितामहा मासा ऋतुश्चैवाब्दसूनुवः ॥ १५

प्रपितामहास्तु वै देवाः पञ्चऽब्दा ब्रह्मणः सुनाः । सौम्यास्तु सौम्यजा ज्ञेयाः काव्या ज्ञेयाः कवेः सुताः

उपहृताः स्मृता देवाः सोमजाः सोमपास्तथा । आज्यपास्तु स्मृताः कार्वाणस्तृप्यन्ति पितृजातयः

काव्या बहिपदश्चैव अग्निष्वात्ताश्च ते त्रिधा । गृहस्था ये च यज्वान ऋतुर्बहिपदो ध्रुवम् ॥ १८

गृहस्थार्थापि यज्वानो अ(ह्वा)ग्निष्वात्तास्तथाऽर्वाः । अष्टकापतयः काव्याः पञ्चाब्दास्तास्त्रिषोडश

एषां संवत्सरो ह्यग्निः सूर्यस्तु परिवत्सरः । सोम इद्वत्सरः प्रोक्तो वायुश्चैवानुवत्सरः ॥ २०

वृद्धस्तु वत्सरस्तेषां पञ्चाब्दा ये युगात्मकाः । लेखाश्चैवोष्मपाश्चैव दिवाकीर्त्याश्च ते स्मृताः ॥

एते विवन्त्यमावास्यां मासि मासि सुधां दिवि । तांस्तेन तर्पयामास यावदासीन्पुङ्गवाः ॥

यस्मात्प्रसूयते सोमामासि मासि नियोजत । तस्मात्सुधामृतं तद्वै पितृणां सोमपायिनाम् ॥

एवं तदमृतं सौम्यं सुधा च मधु चैव ह । कृष्णपक्षे यैर्था चेन्द्रोः कलाः पञ्चदश क्रमात् ॥ २४

विबन्त्यम्बुमयीर्देवास्रपस्त्रिंशत् छन्दनाः । पीत्वो च मासं गच्छन्ति चतुर्दशं सुधामृतम् ॥ २५

इत्येवं पीयमानस्तु देवैश्च निशाकरः । समागच्छद्मावास्यां भागे पञ्चदशे स्थितः ॥ २६

सुषुप्ताप्यायितं चैव अमावास्यां यथाक्रमम् । पितृन्ति द्विकलं कालं पितरस्ते सुधामृतम् ॥ २७

ततः पीतक्षये संपिे सूर्योऽसात्रेकरश्मिना । आप्यायंयत्सुपुञ्जेन पितृणां सोमपायिनाम् ॥ २८

निःशेषायां कलायां तु सोममाप्याययत्पुनः । सुषुप्ताप्यापमानस्य भागं भागमहः क्रमात् ॥

कलाः क्षीयन्ति ताः कृष्णाः शुक्लाश्चाऽऽप्याययन्ति तेषु ॥ २९

एवं सूर्यस्य वीर्येण चन्द्रस्याऽऽप्यायिता तनुः । इत्यते पौर्णमास्यां वै शुक्रः संपूर्णमण्डलः ॥

संसिद्धिरेवं सोमस्य पक्षयोः शुक्रकृष्णयोः ॥ ३०

इत्येव पितृमान्जोमः स्मृत इद्वत्सरः क्रमात् । क्रान्तः पञ्चदशैः सार्धं सुधामृतपरिस्रवैः ॥ ३१

अतः पर्वाणि वक्ष्यामि पर्वणां संघयस्तथा । ग्रन्थिमन्ति यथा पर्वाणीक्षुवेणोर्भवन्त्युत ॥ ३२

१ ख. घ. ड. 'ततः ते' । २ ख. घ. 'विकरापेक्षा' । ३ ख. ग. घ. 'भास्वद्वै एत' । ४ ख. ग. घ. क. 'वज्र' । ५ ख. घ. ड. 'बहिपद' । ६ ख. घ. क. 'एतान्बहिपदः वाञ्छानमि' । ७ ख. घ. ड. 'पुण्यमि' । ८ ख. घ. ड. 'पास्तथा' । ९ ख. 'व्यामिषाः क' । १० ख. ग. घ. ड. 'व्यामिषस्ताः पि' । ११ ख. ग. ग. ड. 'व्यप्य-यन्ता' । १२ ख. 'कीर्त्य' । १३ ख. घ. ड. यदा । १४ ख. ग. घ. ड. 'त्वाऽर्धमा' । १५ घ. ड. 'तुद्वत्सरेण' निशाकरम् । १६ ग. ड. 'विदम' । १७ ख. ड. 'द्विगु' । १८ क. घ. ग. १९ ख. ग. घ. ड. 'सिक्' ।

तेषां सर्वासां पर्वणि शुक्लकृष्णानि वै विदुः । पूर्णमावास्यायोर्भेदेर्ग्रन्थिर्था संधयश्च वै ॥ ३३
 अर्धमासास्तु पर्वणि वृतायाप्रभृतीनि तु । अग्रयाघानक्रिया यस्मात्क्रियते पर्वसंधिषु ॥ ३४
 (सायाह्ने ह्यनुमत्याऽसौ द्वौ लवौ काल उच्यते । लवौ द्वावेव राकायाः कालो ज्ञेयोऽपराह्निकः
 + प्रतिपत्कृष्णपक्षस्य कालेऽतीतेऽपराह्निकः ।) सायाह्ने प्रतिपच्चैव स कालः पौर्णमासिकः ॥
 व्यतीपाते स्थिते सूर्ये लेखोर्ध्वं ? तु युगान्तरे । युगान्तरोदिते चैव लेखोर्ध्वं ? शशिनः क्रमात् ॥ ३५
 पौर्णमाते व्यतीपाते यदीक्षते परस्परम् । यस्मिन्काले सै सोपान्ते च व्यतीपात एव तु ॥ ३६
 कालं सूर्यस्य निर्देशं दृष्ट्वा संख्यां तु सर्पति । स वै पथं ? क्रियाकालः कालात्सद्यो विधीयते ॥
 पूर्णेन्दोः पूर्णपक्षे तु रात्रिसंधिषु पूर्णिमा । यस्मात्तामनुपश्यन्ति पितरो दैवतैः सह ॥
 तस्मादनुर्मतिर्नाम पूर्णिमा प्रथमा स्मृता ॥ ४०
 अत्यर्थं भ्राजते यस्मान्पौर्णमास्यां निशाकरः । रज्जनाच्चैव चन्द्रस्य राकेति कवयो विदुः ॥ ४१
 अमा वसेतामृते तु यदा चन्द्रदिवास्तौ । एकां पञ्चदशीं रात्रिममावास्या तैवः स्मृता ॥ ४२
 ततोऽपरस्यै तैर्व्यक्तः पौर्णिमारयां निशाकरः । यदीक्षते व्यतीपाते दिवा पूर्णौ परस्परम् ॥
 चन्द्रार्कावपराह्णे तु पूर्णात्मानौ तु पूर्णिमा ॥ ४३
 विच्छिन्नां ताममावास्यां पश्यन्श्च समागतौ । अन्योन्यं चन्द्रमूर्तिं तौ पदा नदृशे उच्यते ॥ ४४
 द्वौ द्वौ लवाचमावार्थां यः कालः पर्वसंधिषु । द्वयक्षरे कुटुमानं तु एवं कालस्तु स स्मृतः ॥
 नष्टचन्द्रोऽप्यमावास्या मध्यसूर्येण संगता ॥ ४५
 दिवसाधेन रात्र्यर्थं सूर्यं प्राप्य तु चन्द्रमाः । सूर्येण सहसा भुङ्क्तं गत्वा प्रातस्तनोत्सवौ ॥
 द्वौ कालौ संगमधैव मध्याह्ने निष्पतेद्विभेः ॥ ४६
 प्रतिपच्छुक्लपक्षस्य चन्द्रमाः सूर्यमण्डलात् । निर्मुच्यमानयोर्मध्ये तयोर्मण्डलयोस्तु वै ॥ ४७
 स तदा ह्याहूतेः कालो दर्शस्य च वपट्क्रिया । एतद्वृत्तं ज्ञेयममावास्याऽस्य पर्वणः ॥ ४८
 दिवा पर्वण्यमावास्यां क्षीणन्दौ बहुले तु वै । तस्मादिवा ह्यमावास्यां गृह्णतेऽसौ दिवाकरः ॥
 गृह्यते वै दिवा ह्यस्मादमावास्यां दिविसंभेः ॥ ४९
 कलानामपि वै तार्तां यदुमान्याजडात्मकैः । तिथीनां नागनेयानि विद्वद्भिः संज्ञितानि वै ॥
 दक्षयेतामथान्योन्यं सूर्याचन्द्रमसावुभौ । निष्कामत्वथ तेनैव क्रमशः सूर्यमण्डलात् ॥ ५१

* भद्रविराजन्तर्गतप्रत्ययः क पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति रा. ग. घ. पुस्तकेषु । × यस्य दिलारभ्य ततः
 स्मृत्यन्तप्रत्ययस्य मध्यस्थः । रा. घ. ड. पुस्तकेषु वर्तते ।

१ रा. घ. ड. 'कः पौर्णिमा' । २ घ. ड. 'मामातु' । ३ रा. घ. ड. 'समीप्यागतेऽनो वर' । ४ रा. घ. ड. 'ह्याऽह्ने' । ५ घ. ड. 'पौर्णिमा' । ६ रा. घ. ड. 'मतीनाम' । ७ रा. घ. ड. 'तस्मात् रात्रि' । ८ रा. घ. ड. 'सिं
 ते रतः' । ९ रा. घ. ड. 'तस्मात् रात्रि' । १० रा. घ. ड. 'स्यात्काल' । ११ रा. घ. ड. 'क्षयः कुटुमानु' ।
 १२ रा. घ. ड. 'चन्द्रममावास्याममध्यमात्रेण दि' । १३ रा. घ. ड. 'रात्रि' । १४ रा. घ. ड. 'मिति' ।
 १५ रा. घ. ड. 'निष्कामत्व' । १६ रा. घ. ड. 'निष्कामत्व' । १७ रा. घ. ड. 'निष्कामत्व' । १८ रा. घ. ड. 'निष्कामत्व' ।
 १९ रा. घ. ड. 'निष्कामत्व' । २० रा. घ. ड. 'निष्कामत्व' ।

; (पितृवर्णनम्)

द्विलवेन ह्यहोरात्रं भास्करं स्पृशने शशी । स तदा ब्राह्मतेः कालो दशस्य च वषट्किया ॥ ५२
 कुहेति कौकिलेनोक्तो यः कालः परिचिह्नितः । तत्कालसंज्ञिता यस्मादपावास्या कुहूः स्मृता ॥
 सिनीवालीप्रमाणेन क्षणशेषो निशाकरः । अमावास्यां विशत्यर्कं सिनीवाली ततः स्मृता ॥
 (* अनुमत्याः सराकायाः सिनीवाली कुहूस्तथा । एतासां द्विलवः कालः कुहूमात्रा कुहूस्तथा ॥
 इत्येव पर्वसंधीनां कालो वै द्विलवः स्मृतः ॥) ५५
 पर्वणः पर्वकालस्तु तुल्यो ये तु वषट्किया । चन्द्रसूर्यव्यतीपाते उभे ते पूर्णिमे स्मृते ॥ ५६
 प्रतिपत्यैश्चदशयोध पर्वकालो द्विमात्रकः । कालः कुहूभिनीवालयोः समुद्रो द्विलवः स्मृतः ॥ ५७
 अर्काग्रिमण्डले सोमे पर्वकालः कलावयवः । एवं स शुक्राक्षो वै रजन्वाः पर्वसंधिषु ॥ ५८
 संपूर्णमण्डलः श्रीपांश्चन्द्रया उपरज्यते । यस्मादाप्यायते सोमः पञ्चदश्यां तु पूर्णिमा ॥ ५९
 दशभिः पञ्चभिश्चैव कलाभिर्विवक्रमाम् । तस्मात्कालाः पञ्चदशी सोमे नास्ति तु षोडशी ॥
 तस्मात्सोमस्य भवति पञ्चदश्यां महाक्षयः ॥ ६०
 इत्येते पितरो देवाः सोमपाः सोमवर्धनाः । आर्तिवा भूतवो यस्मात्ते देवां भावयन्ति च ॥ ६१
 अतः पितृभ्यश्चामि मासश्चाद्भुजस्तु ये । तेषां गतिं च सत्त्वं च गतिं श्राद्धस्य चैव हि ॥ ६२
 न मृतानां गतिः शक्या विज्ञातुं पुनरागतिः । तपसाऽपि प्रसिद्धेन किं पुनर्मासचक्षुषा ॥ ६३
 श्राद्धदेवान्पितृनेतान्पितरो लौकिकाः स्मृताः । देवाः सौम्याश्च-यज्वानः सर्वे चैव ह्ययोनिजाः
 देवास्ते पितरः सर्वे देवास्तान्भावयन्त्युत । मनुष्याः पितरश्चैव तेभ्योऽन्ये लौकिकाः स्मृताः ॥
 पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । यज्वानो ये तु सोमन सोमवन्तस्तु ते स्मृताः ॥ ६६
 ये यज्वानः स्मृतास्तेषां ते वै बर्हिपदः स्मृताः । कर्मस्वेतेषु युक्तास्ते त्व्यन्त्यादेहसंभरात् ॥ ६७
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्तेषां होमिनो याज्ययाजिनः । तेषां ते धर्मसाधर्म्यात्स्मृता सा योज्यकैर्द्विजैः
 ये चाऽप्याश्रमधर्मेण प्रख्यानेषु व्यवस्थिताः ॥ ६८
 अन्ते चैव नैव सीदन्ति श्रद्धायुक्तेन कर्मणा । ब्रह्मचर्येण तपसा यज्ञेन प्रजया च वै ॥ ६९
 श्रद्धया विद्यया चैव प्रदानेन च सप्तया । कर्मस्वेतेषु ये युक्ता भवन्त्यादेहपातनात् ॥ ७०
 देवैस्तेः पितृभिः सार्धं सूर्यभरिः सोमपायकैः । स्वर्गान् दिवि गोदन्ते पितृमन्तमुपासते ॥ ७१
 प्रजावतां प्रशमैव स्मृता सिद्धा क्रियावताम् । तेषां तेषां दद्यात्तं तत्कालीनैश्च चान्यथैः ॥ ७२
 मासं श्राद्धभुजस्तृप्तिं लभन्ते सोमलौकिकाः । एते मनुष्याः पितरो मासि श्राद्धभुजस्तु ते ॥ ७३
 तेभ्योऽपरे तु ये चान्ये संकीर्णाः कर्मयोगिणः । श्रद्धायाऽऽश्रमधर्मेभ्यः सर्वाभिराहाविरजिताः
 भिन्नदेशा दुरात्मानः प्रेतभूता यमक्षये । सकर्मण्ये । शोचन्ति यान्तास्थानमागताः ॥ ७५
 दीर्घायुषाऽतिशुक्रार्थे विवर्णाश्च विवामसाः । सुत्विषासापरीताश्च विद्रवन्ति ततस्ततः ॥ ७६
 सरित्सरस्वदीपानि वापीश्चैव जलेप्सवः । पराश्रानि च लिप्सन्ते काल्यमानास्तनस्ततः ॥ ७७
 स्थानेषु पाच्यमानाश्च यातायातेषु तेषु वै । शाल्यमन्यौ भैतरण्यां च कुम्भीपाकेषु तेषु च ॥ ७८

* धनविज्ञानवर्णनग्रन्थ क पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ रा. ग. घ. ङ. बालस्तु सममप्यते ॥ २ क. घ. कुहूः । ३ ग. न प ड. 'पुनर्प्रतिपद्यन्ते. प' । ४ क. कायप' । ५ रा. प. 'बान्माव' । ६ रा. ग. घ. ङ. 'या. अश्रदेवति' । ७ ग. घ. 'ज्वानो दयज्वानो हा' । ८ ग. ग. प. ड. 'पानि भवन्त्या' । ९ रा. घ. ङ. न नाव । १० स ग. घ ॥ 'क्षयेः सोमपाज्यये । स्व' । ११ ड. स्मृता. शुक्राः हि । १२ रा. ङ. निषेधे दत्ताऽर्ण । १३ रा. ग. घ. ङ. मासया' । १४ घ. ङ. घे । १५ रा. ग. प. ड. 'ध' । १६ रा. घ. 'नि' । १७ क. 'न्ये य दना' । १८ प. 'प' पच्य' । १९ 'पु जतयना' ।

नृणां गच्छति । तदस्याणि वर्षाणां तु कृतं युगम् । नैव नावच्छेदी मंदरा संख्यांश्च तथाविधः ॥
 इमाम् च संख्याम् संख्यांश्चैव च त्रिषु । एकपायेन वनेन सहस्राणि श्रुतानि च ॥ २४
 त्रैमासीणि सहस्राणि संख्यांश्च परिकीर्तयेत् । तस्यास्तु विद्यती संख्या संख्यांश्च तथाविधः ॥
 द्वापरं द्वे महर्षे नृ युगमादृषीर्नीतिनः । तस्यापि द्विजती संख्या संख्यांश्च संख्याया समः ॥ २५
 कथं परमहंसं नृ युगमादृषीर्नीतिनः । तस्याप्येकशती संख्या संख्यांश्च संख्याया समः ॥ २६
 एषा द्वादशमाहरी युगाख्या परिकीर्तिता । कृतं त्रेता द्वापरंश्च कलियुगे चतुष्टयम् ॥ २७
 अथ संप्रतिराः सृष्टा मानुषेण प्रमाणतः । कृतस्य सावद्रुद्राणि वर्षाणां तत्प्रमाणतः ॥ २८
 सहस्राणां शतान्यस्य चतुर्दश तु संख्यया । चत्वारिंशत्सहस्राणि कलिहालपुगस्य तु ॥ २९
 अपूर्वं संख्यातकालश्च कालेष्टिरह विधेयतः । एवं चतुर्गुणः कालो विना संख्यांश्चैव स्मृतः ॥
 नियुतान्येकपदं विंशतिरंशानि तु तानि वै । चत्वारिंशतीणि चैव नियुतानि च संख्यया ॥
 विंशतिश्च सहस्राणि स संख्यांश्चतुष्टये ॥ ३०
 एवं चतुर्गुणाख्या तु साधिका श्रेयससिद्धिः । कृतश्रेतादियुक्तौ सा मनोरन्तरमुच्यते ॥ ३१
 गन्धर्वारस्य संख्या तु वर्षाणि निबोधत । विश्वकोट्यस्तु वर्षाणां मानुषेण प्रकीर्तिताः ॥ ३२
 सात्पष्टितथाऽन्यानि नियुतान्यधिकानि तु । विंशतिश्च सहस्राणि कार्त्तव्यं सांकेतिकं विना ॥
 गन्धर्वारस्य संख्यायां संख्याविद्विजैः स्मृता । गन्धर्वारस्य कालोऽयं युगैः सार्धं प्रकीर्तितः ॥
 चतुर्दशसप्ततं मे प्रथमं तत्कृतं युगम् । त्रैतागिष्टं वक्ष्यामि द्वापरं कलिनेव च ॥ ३३
 शुभपरसामेतामौ द्विषा मर्त्यं न क्षपते । क्रमागतं गया क्षेत्रसुभ्यं प्रोक्तं युगद्वयम् ॥
 परमिष्येभगवताज्ञेन पञ्चकुलवाचसपैव च ॥ ३४
 तत्र त्रेतायुगास्थाऽऽशी मनुः सप्तपथ ते । भीते स्मार्ते च धर्मं च ब्रह्मणा च भवोदितम् ॥ ३५
 द्वापरादिप्रतपंगमस्य मनुः सागर्तस्त्रितम् । इत्यादिलक्षणं भीतं धर्मं सप्तपथोऽब्रवीत् ॥ ३६
 परम्परगतं धर्मं स्वीते चाऽऽचारलक्षणम् । वर्णाश्रमाचारपुनं मनुः स्वपंथुरोऽब्रवीत् ॥ ३७
 सत्येन ब्रह्मर्षीणं क्षुतेन तपसा च वै । तेषां सुतस्तपसमापयेय क्रमेण तु ॥ ३८
 सात्पथीनां मनोभैम आये त्रेतापुंगस्य तु । अशुद्धिपूर्वकं तेषामग्निगर्भेषा च ॥ ३९
 अभिष्यत्तास्तु ते मयास्त्वरथायैर्निदर्शितैः । आदिकल्पे न देवानां मातृर्भूनास्तु ते स्वयम् ॥ ४०

* इदमर्थं साहित्य-क. पुरतः । * अदित्यपर्यन्तम् इदमर्थं सत्त्वतस्त्वेव कालस्तु काले त्रिष्ट विरोधं शति एत. ग.
 ध. द. पुरतःपु ।

१ ग. घ. द. 'ना सहस्री' । २ रा. घ. घ. तस्य । ३ रा. घ. घ. द. च शीघ्रं प्रीतिर् । ४ रा. घ. 'लेख पु' ।
 ५ ग. घ. द. 'विपक्षिणीया द्वे' । ६ रा. घ. द. 'परे च कलि चैव' । ७ घ. 'परे च कलि चैव' चतुर्वधम् । भ' । ८ घ.
 द. 'सारा दत्ता भ' । घ. 'सारा दत्ता भ' । ९ रा. घ. द. 'या दृष्टिरेव स' । ग. घ. 'या दृष्टिरेव स' । १० घ. 'युगम्' ।
 ११ रा. घ. द. 'सत्त्वतः' । १२ ग. रा. घ. द. 'न' । १३ घ. द. 'न' । १४ रा. घ. द. 'न' । १५ घ. द. 'न' । १६ रा. घ. द. 'न' । १७ घ. द. 'न' । १८ रा. घ. द. 'न' । १९ घ. द. 'न' । २० रा. घ. द. 'न' । २१ घ. द. 'न' । २२ रा. घ. द. 'न' । २३ घ. द. 'न' । २४ रा. घ. द. 'न' । २५ घ. द. 'न' । २६ रा. घ. द. 'न' । २७ घ. द. 'न' । २८ रा. घ. द. 'न' । २९ घ. द. 'न' । ३० रा. घ. द. 'न' ।

(युगार्णवम्)

प्रेक्षां त्वथ सिद्धीनामप्यासां च प्रवर्तनम् । आसन्मन्त्रा व्यतीतेषु ये कल्पेषु सहस्रशः ॥
 ते मन्त्रा वै पुनस्तेषां प्रतिभाससमुत्थिताः ॥ ४९
 ऋचो यज्ञं च सामानि मन्त्राश्चाथर्वेणानि च । सप्तर्षिभिस्तु ते प्रोक्ताः स्मार्तं धर्मं मनुर्जगौ ॥
 त्रैतादौ संहिता वेदाः केवला धर्मोपपत्तयः । संरोधादायुषश्चैव व्यस्यन्ते द्वापरेषु ते ॥ ५०
 ऋषयस्तपसा देवाः कलौ च द्वापरेषु वै । अनादिनिरना दिव्याः पूर्वं सृष्टाः स्वयंभुवा ॥ ५१
 सधर्माः समजाः साक्षा यथावर्धं युगे युगे । विक्रियन्ते समानार्या वेदवादा यथायुगम् ॥ ५२
 आरम्भयज्ञाः सत्रस्य हविर्यज्ञा विशांपैतेः । परिचारयज्ञाः शूद्रास्तु जपयज्ञा द्विजोत्तमाः ॥ ५३
 तैसा ममुदिता वर्णास्त्रेयायां धर्मपालिताः । क्रियावन्तः प्रजावन्तः समृद्धाः सुखिनस्तथा ॥ ५४
 ब्राह्मणाननुवर्तन्ते क्षत्रियाः क्षत्रियान्विशः । वैश्यानुवर्तिनः शूद्राः परस्परमनुव्रताः ॥ ५५
 शुभाः प्रवृत्तयस्तेषां धर्मा वर्णाश्रमास्तथा । संकल्पितेन मनसा वाचांक्तेन स्वकर्मणा ॥
 प्रेतायुगे त्वयिकलः कर्मरम्भः प्रसिध्यति ॥ ५६
 आर्येषां बलं रूपमारार्यं धर्मशीलता । सर्वमाधारणा ह्येते प्रेतायां वै भवन्त्युत ॥ ५७
 वर्णाश्रमव्यवस्थानं तेषां ब्रह्मा तथाऽकरोत् । पुनः प्रजान्तु ता मोहात्तान्बर्धन्न क्षपालयन् ॥ ५८
 परस्परविरोधेन मृतं ताः पुनरन्यथुः । मनुः स्त्रायंभुगो दृष्ट्वा र्याधातव्यं प्रजापतिः ॥ ५९
 ध्यात्वा तु शतरूपायाः पुमान्त उदयादयत् । भियत्र भेत्तानपदादीं प्रथमं तौ महीपती ॥ ६०
 ततः प्रभृति राजान उदपना दण्डधारिणः । प्रजानां रत्ननाथैश्च राजानस्त्वभवजृम्भाः ॥ ६१
 अच्छक्षरापौ ये जेतुमशक्या मनुजा भुवि । धर्ममंथ्यानामर्थाय तेषां शास्त्रे तपोमयाः ॥ ६२
 वर्णानां प्रविभोगाश्च प्रेतायां संप्रकीर्तिताः । संहिताश्च ततो मन्त्रा ऋषिभिर्ब्राह्मणैस्तु ते ॥ ६३
 यज्ञः प्रवर्तितश्चैव तदा ह्येवं तु दैवतैः । र्यामैः श्रुतेर्नृपैश्चैव सर्वमभारसंहृतैः ॥ ६४
 सार्धं विश्वभुजा चैव देवेन्द्रेण मर्ताजमा । स्त्रायंभुगेऽनरे देवैर्यासने प्राक्प्रवर्तिताः ॥ ६५
 सत्यं जपस्तपो दानं त्रेगायां धर्म उच्यते । क्रिया धर्मश्च हृषते सत्यधर्मः प्रवर्तते ॥ ६६
 प्रजापते ततः शृग आयुष्मन्तो महाबलाः । न्यस्त्रदण्डमहाभागा यज्जानो ब्रह्मवादिनः ॥ ६७
 पदपत्रायताक्षाश्च दृष्टरक्षाः सुमंदिनाः । सिंहांतका महासस्त्रा मत्प्रमानङ्गाभिनिः ॥ ६८
 महाधनुर्धराश्चैव त्रेगाया चक्रवर्तिनः । सर्वलक्षणसंयुक्ता न्यग्रोधपरिमण्डलाः ॥ ६९
 न्यग्रोधौ तौ स्मृतौ व. ह. व्यासो न्यग्रोध उच्यते । व्यामनैरोच्छ्रयो यस्य सम उर्व्वतु देहिनः ॥
 समुच्छ्रयपरिणीतो ज्ञयो न्यग्रोधमण्डलः ॥ ७०
 चक्रं रथो मणिर्भार्या निरिन्द्रा मजस्तथा । ममंतिजयरत्नानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥ ७१
 चक्रं रथो मणिः रत्नं धनुरस्त्रं च पञ्चमम् । केतनिधिश्च सप्तैते प्राणहीनाः प्रकीर्तिताः ॥ ७२

१ च. प्र. ग. २ ग. ३ ह. दोषश्च ३ ख ग. ४. ह. देवको. ५ क विनीकन्त. ६ ग. घ. पते ह.
 ७. ६ क. तथा. ७ ग. घ. ह. दिक्कलः. ८ ग. घ. ह. वायव्यः. ९. १० ग. ह. मन्त्रावर्धः. ११ ग. घ. १
 व्यातव्यः. ११ ख. ग. घ. ह. पमते ये तु नृप. १२ ख ग. घ. आश्रयः. १३ ख ग. घ. तैसा. स. १४ घ.
 यामैः शु. १५ ख. घ. संहृतैः. १६ क. ते. दामेनैरोच्छ्रयादयव. १७ ख ग. रथो मजस्तथा. १८ ख ग. घ.
 ७. हीनाने नभने. भ.

चत्वार्याहुः सहस्राणि वर्षाणां तु कृतं युगम् । तत्र तायच्छवी संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 इतरामु च संध्यामु संध्यांशेषु च वै त्रिषु । एकापायेन वर्तन्ते सहस्राणि शतानि च ॥ २४
 त्रेता त्राणि सहस्राणि संख्यैव परिकीर्त्यते । तस्यास्तु त्रिशती संध्या संध्यांशश्च तथाविधः ॥
 द्वापरं द्वे सहस्रे तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्यापि द्विशती संध्या संध्यांशः संध्यया समः ॥ २५
 कलिं वर्षसहस्रे तु युगमाहुर्मनीषिणः । तस्याप्येकशती संध्या संध्यांशः संध्यया समः ॥ २७
 एषा द्वादशसाहस्री युगाख्या परिकीर्तिता । कृतं त्रेता द्वापरंश्च कलियैव चतुष्टयम् ॥ २८
 अत्र संवत्सराः सृष्टा मानुषेण प्रमाणतः । कृतस्य तावद्दश्याभि वर्षाणां तत्प्रमाणतः ॥ २९
 सहस्राणां शतान्यत्र चतुर्दश तु संख्यया । चत्वारिंशत्सहस्राणि कलिं कालयुगस्य तु ॥ ३०
 * एवं संख्यातकालश्च कालेऽपि विशेषतः । एवं चतुर्गुणः कालो विना संध्यांशकः स्मृतः ॥
 + नियुतान्येकपदविंशतिरंशानि तु तानि वै । चत्वारिंशद्वात्रिणि चैव नियुतानि च संख्यया ॥
 विंशतिश्च सहस्राणि स संध्यांशश्चतुष्टये ॥ ३२
 एवं चतुर्गुणाख्या तु साधिका द्वेकसप्ततिः । कृत्रेतादियुक्तां सा मनोरन्तरमुच्यते ॥ ३३
 मन्वन्तरस्य संख्या तु वर्षाग्रेण निबोधन । त्रिशत्कोऽस्तु वर्षाणां मानुषेण प्रकीर्तिताः ॥ ३४
 सप्तपट्टिस्तथाऽन्यानि नियुतान्यधिकानि तु । विंशतिश्च सहस्राणि कालोऽयं संधिकं विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यायां संख्याविद्भिर्द्भिर्जः स्मृता । मन्वन्तरस्य कालोऽयं युगैः सार्धं प्रकीर्तितः ॥
 चतुःसहस्रयुक्तं वै प्रथमं तत्कृतं युगम् । त्रेतात्रिशष्टं वक्ष्यामि द्वापरं कलियैव च ॥ ३७
 युगपत्समवेतार्थो द्विधा वक्तुं न शक्यते । क्रमागतं मया क्षेत्रज्ञं प्रोक्तं युगद्वयम् ॥
 ऋषिर्धर्ममराज्जेन व्याकुलत्वः तथैव च ॥ ३८
 तत्र त्रेतायुगस्याऽऽदौ मनुः सप्तर्षयश्च ते । श्रौतं स्मार्तं च धर्मं च ब्रह्मणा च प्रोचोदितम् ॥ ३९
 दारामिहोत्रसंयोगमृग्यजुःसाममज्ञितम् । इत्यादिलक्षणं श्रौतं धर्मं सप्तर्षयोऽब्रुवन् ॥ ४०
 परम्परगतं धर्मं स्मार्तं चाऽऽचारलक्षणम् । वर्णाश्रमाचारमुनं मनुः स्वायंभुवोऽब्रवीद् ॥ ४१
 सत्येन ब्रह्मचर्येण श्रुतेन तपसा च वै । तेषां सुतप्तपसःसामर्थ्येण क्रमेण तु ॥ ४२
 वर्षाणां मनोश्चैव आयो त्रेतायुगस्य तु । अनुद्विपूर्वं तेषामग्निरापूर्वमेव च ॥ ४३
 युगेऽप्युक्तस्तु ते मन्त्रास्तराकाशनिदर्शनेः । आदिकल्पे तु देवानां प्रादुर्भास्तु ते स्वयम् ॥

सू. यमं नास्ति-क. पुस्तके । ४-अस्मिन्मर्थ-यान इदमर्थं सख्यातस्येककालस्तु काले त्विह विशेषत इति ख. ग.

श्रुत्यादिप्र ।

१ अ. ग. १०० तत्कृतं । २ ख. ग. घ. तस्य । ३ ख. ग. घ. द. च त्रीणि त्रीणित । ४ ख. घ. 'सिग यु' ।
 नै । यातिरास्त । द. तिकु सं । ५ ख. ग. द. 'पर न कलि चैव । घ. 'पर न कलि चैव चतुर्विधम् । अ. '७ प.
 'न्योन्यामु । ८ अ. द. 'अस्त्येष्टेष्टो मा' । ९ ख. द. 'या पट्टिचैव स' । ग. घ. 'या । पट्टिचैव स । १० अ. 'युगः ।
 'शास्त्रमेकान्तम्' । ११ ख. 'म' । १२ ख. 'य' । १३ ख. ग. घ. द. 'तै प्रादृतं त' । १४ ख. 'ग. घ. द. 'ताशिष्टं
 १५ ग. घ. द. 'काले याननास्या' । १६ ख. ग. द. 'सहित' । घ. संयुत । १७ घ. 'स्मात्तैर्मावा' । १८ ख. ग. घ. द. 'तै
 १९ ख. ग. घ. 'तत्तद्दश्या' ।

भार्या पुरोहितश्चैव सेनानी रथकृञ्च यः । मन्त्र्यद्वयः कलभश्चैव प्राणिनैः सम्प्रकीर्तिताः ॥ ७०
 स्तनान्येतानि दिव्यानि संसिद्धानि महात्मनाम् । चतुर्दश विधेयानि सर्वेषां चक्रवर्तिनाम् ॥
 विष्णोर्देशेन जायन्ते पृथिव्यां चक्रवर्तिनः । मन्त्रन्तरेषु सर्वेषु अतीतानामतेषु वै ॥ ७२
 (* भूवभव्यानि यानीह वर्तमानानि यानि च । त्रेतायुगादिकेष्वत्र जायन्ते चक्रवर्तिनः ॥ ७१

भद्राणीयानि तेषां वै भवन्तीह महीक्षिताम् । अद्भुतानि च चत्वारि बलं धर्मः सुखं धनम् ॥
 अन्योन्यस्याविरोधेन प्राप्यन्ते वै नृपैः समम् । अयो धर्मश्च कामश्च यशो विजय एव च ॥
 ऐश्वर्येणाणिमाद्येन प्रभुशक्त्या तथैव च । अन्नेन तपसा चैव ऋषीनभिभवन्ति च ॥
 बलेन तपसा चैव देवदानवप्रभानुपान् ॥ ७३

लक्षणैश्चापि जायन्ते शरीरस्थैरमानुषैः । केशस्थिता ललाटोर्णा जिह्वा चाऽऽस्यप्रमार्जनी ।
 ताम्रप्रभोष्ठदन्तोष्ठाः श्रीवत्साश्वध्वरोमशाः ॥ ७४

आजानुवाहश्चैव जालहस्ता वृषोक्किनाः । न्यग्रोधपरिणाहाश्च सिंहस्कन्धाः सुमेहनाः ॥
 गजेन्द्रगतयश्चैव महाहनव एव च ॥ ७५

पादयोश्चक्रमत्स्यौ तु शङ्खपद्मौ तु हस्तयोः । पञ्चाशीतिमहस्ताणि ते भवन्त्यजरा नृपाः ॥ ७६
 असङ्गा गतयस्तेषां चतस्रश्चक्रवर्तिनाम् । अन्तरिक्षे समुद्रे च पातालैः पर्वतेषु च ॥ ७७

इत्या दानं तपः सत्यं त्रेतायां धर्म उच्यते । तदा प्रवर्तते धर्मो वर्णाश्रमविभार्गवः ॥ ७८
 मर्यादास्थापनार्थं च दण्डनीतिः प्रवर्तते । हृष्टपुष्टाः प्रजाः सर्वाः क्षरोगाः पूर्णमानसाः ॥ ७९

एको वेदश्चतुष्पादस्त्रेतायुगविधौ स्मृतः । त्रीणि वर्षसहस्राणि तदा जीवन्ति मानवाः ॥ ८०
 पुत्रपौत्रसमाकीर्णाः म्रियन्ते च क्रमेण तु । एष त्रेतायुगे धर्मस्त्रेतासंघो निबोधत ॥ ८१

त्रेतायुगस्वभावस्तु संध्यापादेन वर्तते । संध्यायां वै स्वभावस्तु युगपादेन तिष्ठति ॥ ८२

शांशेपायन उवाच—

कथं त्रेतायुगमुखे यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तनम् । पूर्वं स्वायंभुवे सर्गे यथावत्तद्वरीहि मे ॥ ८३
 अन्तर्हितायां संध्यायां सार्धं कृतयुगेन वै । कलारुपायां मृत्तायां प्राप्ते त्रेतायुगे तदा ॥

वर्णाश्रमव्यवस्थानं कृतवन्तश्च वै पुनः ॥ ८४
 संभारांस्तान् संभृत्य कथं यज्ञः प्रवर्तितः । एतच्छ्रुत्वाऽयमीत्सुनः श्रुयंतां शांशेपायन ॥ ८५

यथा त्रेतायुगमुखे यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तनम् । ओषध्यां च जातासु मृत्ते वृष्टिसर्जने ॥ ८६
 प्रतिष्ठितायां वार्तायां गृहाश्रमपुरेषु च ॥ ८७

वर्णाश्रमव्यवस्थानं कृत्वा मन्त्राश्च संहिताम् । मन्त्रान्संयोजयित्वाऽथ इहामुत्रेषु कर्मसु ॥ ८८
 तथा विश्वभुगिन्द्रस्तु यज्ञं प्रवर्तयत्तदा । देवैः सहितः सर्वैः सर्वसंभारसंभृतम् ॥ ८९

* धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

तस्मान्न दानं यज्ञं वा प्रशंसन्ति महर्षयः । [तुच्छं मूलं फलं शाकमुदपात्रं तपोधनाः ॥
 एवं दत्त्वा विभवतः स्वर्गलोके प्रतिष्ठिताः ॥ ११५]
 अद्रोहश्चाप्यलोभश्च दमो भूतदया तपः । ब्रह्मचर्यं तथा सत्यमनुकोशः क्षमा धृतिः ॥
 सनातनस्य धर्मस्य मूलमेतद्वरासदम् ॥ ११६]
 धर्मपद्मात्मको यज्ञस्तपश्चानन्यात्मकम् । यज्ञेन देवानामोति वैराग्यं तपसा पुनः ॥ ११७]
 ब्राह्मण्यं कर्मसंन्यासाद्वैराग्यात्प्रेक्षते लयम् । ज्ञानात्प्राप्नोति कैवल्यं पश्चात् गतयः स्मृताः ॥
 एवं विवादः सुमहान्यज्ञस्याऽऽसीत्प्रवर्तने । ऋषीणां देवतानां च पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ ११८]
 ततस्ते ऋषयो दृष्ट्वाऽद्भुतं वर्त्म बलेन तु । वमोर्वाच्यमनादृत्य जग्मुस्तं वै ययागताः ॥ १२०]
 गतेषु देवसंघेषु देवा यज्ञमर्चामुयुः । श्रूयन्ते हि तपःसिद्धा ब्रह्मक्षत्रपया नृपाः ॥ १२१]
 मिथश्चतोत्तानपादौ ध्रुवो मेधातिथिर्वसुः । रुमेधा विरजाश्चैव शङ्खपादैश्च एव च ॥
 प्राचीनवर्हिः पर्जन्यो हविर्धानादयो नृपाः ॥ १२२]
 एते चान्ये च बहवो नृपाः सिद्धा दिवं गताः । राजर्षयो महासत्त्वा येषां कीर्तिः प्रतिष्ठिता ॥
 (* तस्माद्विशिष्यते यज्ञात्तपः सर्वेषु कारणैः । ब्रह्मणा तपसा सृष्टं जगद्विद्वमिदं पुरा ॥)
 तस्मान्नात्येति तथैवस्तपोमूलमिदं स्मृतम् । यज्ञमवर्तनं ह्यर्धमतः स्वार्थंभुवेऽन्तरे ॥
 ततः प्रवृत्तिं यज्ञोऽयं युगैः सह व्यवर्तत ॥ १२५]

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ब्रह्मप्रवर्तनं नाम सप्तपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४५५७

अथाष्टपञ्चाशोऽध्यायः ।

चतुर्थगण्डयानम् ।

सूत उवाच—

अथ ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि द्वापरस्य विधिं पुनः । तत्र त्रेतायुगे क्षीणे द्वापरं प्रतिपद्यते ॥ १]
 द्वापरादौ प्रजानां तु सिद्धिस्त्रेतायुगे तु या । परिवृत्ते युगे तस्मिन्स्ततः सा संप्रणश्यति ॥ २]
 ततः प्रवर्तते तासां प्रजानां द्वापरे पुनः । लोभोऽधृतिर्वैणिम्युद्धं तत्त्वानामविनिश्चयः ॥ ३]
 संपेदश्चैव वर्णानां कार्पाणो च विनिर्णयः । यात्रा वधः पणो दण्डो मदो दम्भोऽक्षमाऽवलम्बा ॥
 एषां रजस्तमोयुक्ता प्रवृत्तिर्द्वापरे स्मृता ॥ ४]

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो ट. पुस्तके नास्ति । + धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति ।

१ रा. ग. घ. उच्छेदः । २ रा. राज्यं तं । ग. घ. 'राजं तं' । ३ क. ग. घ. वैद्व्यं । ४ रा. ग. घ. पूर्व । ५ रा. 'एवा इतं धर्मं व' । ग. घ. ट. 'एवा इतधर्मं व' । ६ रा. घ. ट. 'वायव्यं' । ध्रु. ७ रा. 'द्वयं' । ८ रा. घ. 'द्वय-
 रतपः' । ९ क. 'यज्ञमयो' । १० रा. 'होतव्यतः' । ग. घ. ट. 'होतव्यं' । ११ क. 'णो चापि' । १२ क. 'व-
 यशीपयोः पयोर्दण्डो' । १३ ग. घ. ट. 'दम्भः' । १४ ग. घ. ट. 'एवा' ।

: (चतुर्थ्याह्वयनम्)

आद्ये कृते न धर्मोऽस्ति त्रेतायां संप्रपद्यते । द्वापरे व्याकुली भूत्वा मण्डयति कलौ युगे ॥ ५
वर्णीनां विपरिध्वंसः संकीर्त्यते तथाऽऽश्रमः । दैधमुत्पद्यते चैव युगे तस्मिन्भुतौ स्मृतौ ॥ ६
दैर्घ्योच्छ्रुतेः स्मृतेश्चैव निश्चयो नाधिगम्यते । अनिश्चयाधिगमनाद्धर्मतत्त्वं न विद्यते ॥

धर्मतत्त्वं तु भिन्नानां मतिभेदो भवेन्नृणाम् ॥

७

परस्परविभिन्नैस्तेर्दृष्टीनां विभ्रमेण च । अयं धर्मो ह्ययं नेति निश्चयो नाधिगम्यते ॥

८

कारणानां च वैकल्यात्कारणस्याप्यनिश्चयात् । मतिभेदे च तेषां वै दृष्टीनां विभ्रमो भवेत् ॥ ९

ततो दृष्टिविभिन्नैस्तैः कृतं शास्त्रकुलं त्विदम् । एको वेदश्चतुष्पादस्वेतास्विह विधीयते ॥ १०

सरोधादायुषर्थैर्दृश्यते द्वापरेण च । वेदव्यासैश्चतुर्धा तु व्यस्यते द्वापरादिषु ॥ ११

ऋषिपुत्रैः पुनर्वेदा भिद्यन्ते दृष्टिविभ्रमैः । मन्त्रब्राह्मणविन्यासैः स्वरवर्णविपर्ययैः ॥ १२

संहिता ऋग्यजुःसाम्नां संहन्यन्ते श्रुतांपिभिः । सामान्याद्वैकृताच्चैव दृष्टिविभ्रमैः कचित्कचित् ॥

ब्राह्मणं कल्पसूत्राणि मन्त्रमवचनानि च । अन्ये तु र्भहितास्तथैः केचित्तान्मत्यवस्थिताः ॥ १४

द्वापरेषु प्रवर्तन्ते भिन्नवृत्ताश्चार्वा द्विजाः । एकमाध्वर्यवं पूर्वमासीद्द्वैधं पुनस्ततः ॥ १५

सामोऽयं विपरीतार्थैः कृतं शास्त्रकुलं त्विदम् । आध्वर्यवस्य प्रस्तावैर्वहुषा व्याकुलं कृतम् ॥ १६

तथैवाध्वर्यवः कृत्वा विवर्णैश्चाप्यसंज्ञैः । व्याकुलं द्वापरे भिन्नं क्रियते भिन्नदर्शनैः ॥ १७

तेषां भेदाः प्रभेदाश्च विकल्पैश्चाप्यसंज्ञायाः । द्वापरे संप्रवर्तन्ते विनश्यन्ति पुनः कलौ ॥ १८

तेषां विपर्ययाश्चैव भवन्ति द्वापरे पुनः । अदृष्टिर्मरणं चैव तथैव व्याधुषद्रवाः ॥ १९

बाह्मनःकर्मजैर्दुःसौनिर्वेदो जायते पुनः । निर्वेदाज्जायते तेषां दुःस्रमोक्षविचारैरेण ॥ २०

विचारणाच्च वैराग्यं वैराग्यादोपदर्शनम् । दोषाणां दर्शनाच्चैव द्वापरे ज्ञानसंभवः ॥ २१

तेषां च मानिनां पूर्वमाद्ये स्वायंभुवेऽन्तरे । उत्पद्यन्ते हि शास्त्राणां द्वापरे परिपन्थिनः ॥ २२

आयुर्वेदविकल्पैश्च अङ्गानां ज्योतिषस्य च । अर्थशास्त्रविकल्पश्च हेतुशास्त्रविकल्पनम् ॥ २३

स्मृतिशास्त्रप्रभेदैश्च मस्यानानि पृथक्पृथक् । द्वापरेष्वभिर्वर्तन्ते मतिभेदास्तथा नृणाम् ॥ २४

मनसा कर्मणा वाचा कृच्छ्राद्वार्ता प्रसिध्यति । द्वापरे सर्वभूतानां कायकेशपुरस्कृता ॥ २५

लोभोऽधृतिर्विणिग्युद्धं तन्त्रानामविनिश्चयः । वेदशास्त्रप्रणयनं धर्माणां संकरस्तथा ॥ २६

द्वापरेषु प्रवर्तन्ते रागो लोभो वधस्तथा । वर्णाश्रमपरिध्वंसाः कामद्वेषौ तथैव च ॥ २७

पूर्णं वर्षसहस्रे द्वे पद्मायुस्तथा नृणाम् । निःशेषे द्वापरे तस्मिन्स्तस्य संख्या तु पादतः ॥ २८

प्रतिष्ठिते गुणैर्हीनो धर्मोऽसौ द्वापरस्य तु । तथैव संख्यापादेन अंशस्तस्यावतिष्ठते ॥ २९

द्वापरस्य च वर्षे या तिष्ठस्य तु निवोषण । द्वापरस्यांशोऽपि तु प्रतिपत्तिः कलैरतः ॥ ३०

१ क च । २ ख. ग. घ ङ 'पादय दृष्टिस्तु योनित्' । ३ क. 'त्व निगय' । ४ ख. ग. घ. ङ. 'व व्यस्यते ।
५ ख. ग. घ. ङ 'पुत्र ये । ६ ख 'पिमिस्तुः पुनर्वेदा मि' । ७ घ. 'पिमिस्तु पुनर्वेदा मि' ७ ख ग घ ङ.
प्रसिद्धास्तान्ते के । ८ ख. ग. घ. 'मान्विता । ९ १० ख. ग. घ. ङ. 'मान्वादि' घ. 'मान्याद्वैपरीतार्थे क' । १०
य भिदे । ११ ख. घ. ङ. 'भेदप्रवर्तिना वि' । १२ ख. ग. घ. 'इयन्ते पु' । १३ ख. ग. घ. ङ. 'ययोत्पमा भ' ।
१४ ख. घ. 'दुस्रं मो' । १५ ख. घ. 'रमम् । वि' । १६ ख. घ. ङ. 'वेगमहावि' । १७ ख. घ. ङ. 'ह्याच अ' ।
१८ ख. ग. ङ. 'शास्त्रे वि' । १९ घ. 'द्विभेदाश्च प्र' । २० ख. ग. ङ. 'दाच प्र' । २१ ख. ग. घ. 'तिष्ठितैर्गुणै' ।
२२ घ. 'वतिष्ठते । २३ ख. ग. घ. 'वेपु प्र' ।

हिंसाऽसूयाऽनृतं माया वधश्चैव नपस्विनाम् । एते स्वभावान्तिष्ठस्य साधयन्ति च वै प्रजाः ॥
एष धर्मः कृतः कृत्स्नो धर्मश्च परिहीयते । मनसा कर्मणा स्तुत्या वार्ता सिध्यति वा न वा ॥

कलौ प्रमारको रोगः सततं क्षुद्रयानि वै । अनावृष्टिभयं घोरं देशानां च विपर्ययः ॥ ३२

न प्रमाणं स्मृतेरस्ति तिष्ठे लोके युगे युगे । गर्भस्थो म्रियते कश्चिद्यौवनस्थस्तथाऽपरः ॥

स्थाविरे माध्यकौमारे म्रियन्ते वै कलौ प्रजाः ॥

अधार्मिकास्त्वनाराचारा मोहकोपालपतेजसः । अनृतप्लवाश्च सततं तिष्ठे जायन्ति वै प्रजाः ॥ ३५

दुरिष्टदुरीधीतैश्च दुराचारैर्दुरागमैः । विप्राणां कर्मदांपैस्तैः प्रजानां जायते भयम् ॥ ३६

हिंसा माया तथेर्ष्या च क्रोधोऽसूयाऽक्षमाऽनृतम् । तिष्ठे भवन्ति जन्तूनां रागो लोभश्च सर्वशः

संक्षोभो जायतेऽस्यर्थं कलिमासाद्य वै युगम् । नाधीयन्ते तदा वेदा न यजन्ते द्विजातयः ॥

वृत्तीदंति नराश्चैव क्षत्रियाः सविशः क्रमात् ॥

शूद्राणामन्ययोनेस्तु संचन्या ब्राह्मणैः सह । भवन्तीह कलौ तस्मिन्क्षयर्नासनभोजनैः ॥ ३९

राजानः शूद्रभूयिष्ठाः पापघ्नानां प्रवर्तकाः । भ्रूणहत्याः प्रजास्तत्र प्रजा एवं प्रवर्तते ॥ ४०

आयुर्मेधा बलं रूपं कुलं चैव प्रहीयते । शूद्राश्च ब्राह्मणाचाराः शूद्राचाराश्च ब्राह्मणाः ॥ ४१

राजवृत्ते स्थिताश्चौराश्चौरवृत्ताश्च पाथिवाः । भृत्याश्च नष्टमुहदो युगान्तं पृथुपस्थिते ॥ ४२

अशीलिन्योऽव्रताश्चापि स्त्रियो मद्यामिषमियाः । मायामात्रा भविष्यन्ति युगान्ते प्रत्युपस्थिते ॥

श्वापदमवलम्बं च गवां चैवाप्युक्षयः । साधूनां विनिवृत्तिश्च विद्यात्तर्हिर्मकलौ युगे ॥ ४४

तदा सूक्ष्मो महोदकौ दुर्लभो दानमूलवान् । चतुराश्रमशैथिल्याद्धर्मः प्रविचलिष्यति ॥ ४५

तदा क्षल्पफला देवी भवेद्भूमिर्भीयसी । शूद्रास्तपश्चरिष्यन्ति युगान्ते प्रत्युपस्थिते ॥ ४६

तदा वैकीर्णिको धर्मो द्वापरे यश्च मासिकः । त्रेतायां वत्तरस्थश्च एकोद्भाद्रतिरिच्यते ॥ ४७

अरक्षितारो हर्तारो बलिभागस्य पाथिवाः । युगान्तेऽपि भविष्यन्ति स्वरक्षणपरायणाः ॥ ४८

अक्षत्रिपाथ राजानो विशाः शूद्रोपजीविनः । शूद्राभिवादिनः सर्वे युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥ ४९

यतपथ भविष्यन्ति बहवोऽस्मिन्कलौ युगे । निम्नवर्षी तदा देवो यदा स्यात्तु युगक्षयः ॥ ५०

सर्वे पाणिजकाश्चापि भविष्यन्त्ययमे युगे । (*शूद्राश्च यत्तिनश्चैव गृह्यसास्तपस्विनः ॥

लोलराः परदारेषु नष्टमार्गाः कलौ युगे । भूमिष्ठं कूटमानैश्च पण्यं विक्रीयते जनैः ॥ ५१

कुशीलचर्या पापघ्नेष्ट्याहैः समावृतम् । पुरुषार्थं बहुस्त्रीकं युगान्ते पण्यं पस्थिते ॥ ५२

बहूपाचनको लोको भविष्यति परस्परम् । कल्यादनः कृत्वाक्योऽनाजो नानमूपकः ॥ ५३

न कृते प्रतिकर्ता च क्षीणो लोको भविष्यति । अग्रह्णा चैव पतिते तद्युगान्तस्य रुक्षणम् ॥ ५४

नरशून्या वसुमती, शून्या चैव भविष्यति । मण्डलानि भवन्त्यत्र देशेषु नगरेषु च ॥ ५५

अन्धोदका क्षालपफला भविष्यन्ति वसुंधरा । गोप्ताश्चाप्यगोप्ताः प्रभविष्यन्त्यशासनाः ॥ ५६

* नास्त्यय श्लोकः क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ क. र दर्शनं च । २ क. 'ययम् । न । ३ ग. ग घ ङ. 'वियं मां' । ४ ख ग. घ. ङ. 'मिन्नेऽनाचारमो' ।
५ क. 'तु । धुमा' । ६ ख. ग. घ. ङ. 'नागन' । ७ ख. घ. 'ते प्रत्यु' । ८ ग. घ. च. 'स्मिन्मते यु' । ९ क. 'गो गोमिनां तथा ।
१० क. काहिनी । घ. घ. 'काहिनी । ११ क. 'कहा' । १२ घ. विप्राः शू' । १३ ग. ङ. 'स्त' । १४ ख.
'अपि शा' ।

(चतुर्थपाद्यानम्)

हर्तारः पररत्नानां परदारमर्षकाः । कामान्मानो दुरात्मानो ह्यधर्मात्माहमप्रियाः ॥ ५७
 मनुचैतनाः-पुंसो मृतकेनास्तु चूलिकाः । ऊनपोदमवर्षाश्च (+प्रजायन्ते युगक्षये ॥ ५८
 शुक्रदन्ता जिताक्षाश्च मुण्डाः कापायवामसः । शूद्रा धर्मं चारुष्यन्ति युगान्ते पर्युपस्थिते ॥ ५९
 सस्यचौरा भविष्यन्ति तथा चैलाभिपर्शनाः । चौराश्चौरस्य हर्तारो हर्तुहर्तार एव च ॥ ६०
 ज्ञानकर्षण्युपरते लोके निष्क्रियतां गते । कीटप्रधिकर्षणाश्च) धर्षयिष्यन्ति मानवान् ॥ ६१
 सुभिक्षं क्षेममारोग्यं सामर्थ्यं दुर्लभं भवेत् । कौशिकाः मनिवत्स्यन्ति देशान्मुद्रयपीडितान् ॥
 दुःखेनाभिप्लुतानां च परमायुः शतं भवेत् । दृश्यन्ते न च दृश्यन्ते वेदाः कालयुगेऽखिलाः ॥
 उत्सीदन्ति तथा यज्ञाः केवला धर्मपीडिताः । कपायिणश्च निग्रन्थास्तथा कापालिनश्च ह ॥ ६४
 वेदविक्रयिणश्चान्ये तीर्थविक्रयिणोऽपरे । वर्णाश्रमाणां ये चान्ये पापण्डाः पारुष्यिनः ॥ ६५
 उत्पद्यन्ते तथा ते वै संप्राप्ते तु कलौ युगे । नाधीयन्ते तदा वेदाः शूद्रा धर्मायकोविदाः ॥ ६६
 यजन्ते नाश्वमेधेन राजानः शूद्रयोनयः । स्त्रीविधं गोविधं कृत्वा हत्वा चैव परस्परम् ॥
 उपहृत्युस्तदाऽन्योन्यं साधयन्ति तथा मजाः ॥ ६७
 दुःखमचरन्तोऽस्त्रायुर्देशास्सादः सरोगता । मोहो ग्लानिस्तथा सौख्यं तपोदृष्टं कलौ स्पृतम् ॥
 मर्जासु भ्रूणहत्या च अथ वै संपवर्तते । तस्मादायुर्वलं रूपं कलिं प्राप्य प्रहीयते ॥
 दुःखेनाभिप्लुतानां वै परमायुः शतं नृणाम् ॥ ६९
 दृश्यन्ते नाभिदृश्यन्ते वेदाः कलियुगेऽखिलाः । उत्सीदन्ते नदा यज्ञाः केवला धर्मपीडिताः ॥
 तदा त्वल्पेन कालेन सिद्धिं यास्यन्ति मानवाः । धन्या धर्मं चरिष्यन्ति युगान्ते द्विजसत्तमाः ॥
 श्रुतिस्मृत्युदितं धर्मं ये चरन्त्यनसूयकाः । ज्ञेतायां वार्षिको धर्मो द्वापरे मासिकः स्पृतः ॥
 यथाशक्ति चरन्प्राज्ञस्तदह्मा प्रामुष्यात्कलौ ॥ ७२
 एषा कलियुगेऽवस्था संध्याशं तु निबोध मे । युगे युगे तु हीयन्ते श्रीस्त्रीन्यादाश्च सिद्धयः ॥ ७३
 शुगस्वभावास्तसंन्यास्तु तिष्ठन्तीमास्तु पादशः । संध्यास्वभावाचांशेषु पादशस्ते प्रतिष्ठिताः ॥ ७४
 एवं संध्याशके काले संप्राप्ते तु युगान्तिके । तेषां शास्ता दामाधूता भृमगां निधनोत्थितः ॥
 मोत्रेण वै चन्द्रमसो नाम्ना मनितिरुच्यते । माधवस्य तु सौंदेशेन पूर्वं स्वायंभुवेऽन्तरे ॥ ७६
 समाः स विंशति पूर्णाः पर्यटन्त्यै वसुंधराम् । आचकर्ष स वै सेना सवाजिरथकुञ्जराम् ॥ ७७
 प्रगृहीतायुधैर्वैभैः शतशोऽथ सहस्रशः । स तदा तैः परितृतो म्लेच्छान्दहन्ति सहस्रशः ॥ ७८
 स हत्वा सर्वगथैव राजस्तावृक्षद्रव्योनिजान् । पापण्डान् स ततः सर्वाजिनेषान्कृतवान्मधुः ॥ ७९
 नात्यर्थं धार्मिजा ये च तान्सर्वान्दहन्ति सर्वशः । वर्णवृत्त्यासजातांश्च ये च तानुपजीविनः ॥ ८०
 चर्दीच्यान्मध्यदेशांश्च पार्वतीगांस्तथैव च । प्राच्यान्पतीच्यांश्च तथा विन्ध्यपृष्ठापरान्तिकान् ॥ ८१
 तथैव दाक्षिणात्यांश्च द्रविडान्तिदलैः सह । गान्धारान्पारदाथैव पङ्क्तवान्पवनंस्तथा ॥ ८२

+ धनुर्बिहान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके न स्ति ।

१ ग. प. ट. 'दति तथा यत्न. के' । २ ग. ॥ इ. 'दित के' । ३ ग. घ. इ. 'इय तदा' । ४ ख. प. क. 'रताऽस्या' । ५ घ. 'ता हस्त्यादिबन्धने च तपो' । ६ ग. ता । परस्परविह्वलय तपो' । ६ क. 'जातुभ्रूणहत्यायामथ ।
 ७ ख. इ. ह्यन्ते ।

तुषारान्वर्धरांश्चीनाञ्जूलिकान्तरदानखमान् । लम्पाकानथ केनांश्च किरातानां च जातयः ॥ ८३
 प्रवृत्तेचक्रो बलवान्मेच्छानामन्तर्द्विभुः । अधृष्टः मवेभूतानां चनाराथ वसुधाम् ॥ ८४
 भाधवस्य तु सौन्दर्येन देवस्य हि मिज्जिवात् पर्यजन्निवर्धश्च परिनिर्मम वीर्यवान् ॥ ८५
 गोत्रेण वै चन्द्रमसः पूर्वं कलियुगे मधुः द्वाविंशत्युज्जिते वर्षे भक्तान्ते विंशतिं समाः ॥ ८६
 विनिघ्नन्मर्षभूतानि मानवानि सहस्रतः । कृत्वा वीरायश्च तु पृथग्वै कर्मणा ॥
 परस्परनिमित्तेन कोपेनाऽऽहंस्वके । तु ॥ ८७
 स सधित्वा वृषल न्यायस्तानधामिहान् । गङ्गा मुनीनां निष्ठां प्राप्तः महानुभयः ॥ ८८
 ततो व्यतीते तस्मिन्स्तु भ्रमात्त्य मय्यभेदिके । उपायमर्थिवन्मन्त्रेच्छाश्चैव सहस्रशः ॥
 तत्र संभ्रातके बाले नमस्ते तु युगान्तिके । स्थितान् लयावधिष्ठासु प्रजास्विह काचकनित् ॥
 अमद्भासातस्ता नै लोकेष्वेतत्तु वृन्दशः । उपहिंसन्ति चान्मोन्यं प्रपद्यन्ते पारसरम् ॥ ९१
 अराजके युगवशात्संशयं समुपास्थिते । प्रजास्तदा सर्वः पारसरभूयादितः ॥ ९२
 व्याकुलाश्च परिभ्रान्तास्त्यक्त्वा दारान्मृगाभि दास्यान्माणात्ममतेक्षन्तो निष्कारुण्यः सुकुलिनाः
 नष्टे श्रूते स्मृते धर्मे परम्परदत्तास्तदा । निर्भयादा निराक्रन्दा निस्त्रहा निगपत्रयाः ॥ ९४
 नष्टे वर्षे प्रतिहता ह्रस्वकाः पञ्चविंशकाः । हित्वा दाराश्च पुत्रांश्च विषादव्याकुलेन्द्रियाः ॥ ९५
 अनावृष्टिदताश्चैव वातां सुखः दुःखिताः । प्रत्यन्तास्ताश्चिवावन्ते हिवा जनपदान्स्कान् ॥
 सन्तिः सागरानूपांस्तेवन्ते पर्वतास्त्रिदा । मधुमानैर्पूलकलैर्निगन्ति सुवश्रिताः ॥ ९७
 चीरैर्वस्त्राजिनधरा निष्पन्ना निष्परिग्रहाः । वर्णाश्रमपरिभ्रष्टाः सैकरं घोरमाश्रिताः ॥ ९८
 एता काष्ठाभनुमत्ता अत्ययोपाः प्रजास्तथा । जरास्थाश्चिवाविष्टा दुःखाभिर्वैदग्गमम् ॥
 विचारणं तु निर्धेदात्साम्यावैस्था विचारणात् । साम्यावस्थासु संवधः संबोधाद्धर्मशीलता ॥
 तासूपगमयुक्तासु कलिशिष्टैस्तु वै स्वयम् । अहोरात्रं तदा तासां युगं तु परिवर्तते ॥ १०१
 चित्तसंमोहनं कृत्वा तांस्तैः सप्तमं तु तत् । भाविनोऽर्थस्य च बलात्ततः कृतमवर्तते ॥ १०२
 प्रवृत्ते तु पुनस्तस्मिन्ततः कृतयुगे तु वै । उत्तमज्ञः कलिशिष्टास्तु कार्तपुत्रयः प्रजास्तदा ॥ १०३
 तिष्ठन्ति चेह ये सिद्धाः ईदृष्टा विचारन्ति च । ईदृशं सप्तपथैव तत्र ते च व्यवस्थिताः ॥
 ब्रह्मसन्नविशः शूद्रा वीजार्थे मे स्मृता इह । कलिजैः सह ते सर्वे निर्विशेषास्तदाऽभवन् ॥
 तेषां सप्तपथो धर्म कथयन्तीतरं तु च । वर्णाश्रमाचारयुक्तः श्रौतः स्मार्तो द्विधा तु सः ॥ १०६
 ततस्तेषु क्रियावत्सु वर्तन्ते वै प्रजाः कृते । श्रौतः स्मार्तः कृतानां तु धर्मः सप्तपिदांशतः ॥
 तासु धर्मव्यवस्थार्थं तिष्ठन्तीहाऽऽयुगमक्षयात् । मन्वन्तराधिकारेषु तिष्ठन्ति मुनयस्तु वै ॥ १०८
 यथा दावप्रदग्धेषु तृणेष्वेव तपे ऋतौ । नवानां प्रथमं ईदृशेषां मूले तु संभवः ॥ १०९

१ प. 'दधान्याशू' । २ ख. ग घ 'तवस्त्रो व' । ३ ख. ग. घ. ड. मावर्' । ४ ख. ग. घ. ड. 'वस्त्रे-
 हनि' । ५ ख. घ. 'जति. च' । ६ ख. ग. घ. ड. 'रग वीजाव' । ७ ख. ग. घ. ड. 'त्रेण' । ८ क. निष्ठा प्राप्तः
 सु । ९ क. 'रान्कृ' । १० ख. ग. घ. ड. 'रपत्राजै' । ११ ख. ग. घ. ड. 'रयस्तु' । १२ ग. ड. 'वस्थां वि' ।
 १३ ख. ग. घ. ड. 'स्यामद्यो बो' । १४ ख. ग. घ. ड. 'छातु वै' । १५ प. ड. 'रात्रस्तदा' । १६ क. घ. मुदृष्टा । ड.
 सुदृष्टा । १७ ख. घ. ड. 'सप्त' । १८ ख. ग. घ. 'श्रौतस्मार्त' । १९ ख. ग. घ. 'तु अर्धे सप्तपिदांशत' । २० ग. घ. ड.
 द. 'रथा तेषां' ।

(कथिलक्षणम्)

॥ तथा कर्तव्यगानां तु कलिङ्गेष्विह संभवः । एवं युगाद्युगस्येह संतानस्तु परस्परम् ॥
वर्तते ह्यव्ययच्छेदाद्यावन्मन्वन्तरक्षणः ॥

११०

सुखमायुर्वलं रूपं धर्माधीं काम एव च । युगेष्वेतानि हीयन्ते त्रीणि पादक्रमेण तु ॥
संसंध्यारोषे हीयन्ते युगानां धर्मसिद्धयः । इत्येष प्रतिसंधिवः कीर्तितस्तु मया द्विजाः ॥
चतुर्युगानां (णां) सर्वेषामेतानैव प्रसाधनम् । एषां चतुर्युगावृत्तिरासहस्रात्मवर्तते ॥

१११

११२

११३

ब्रह्मणस्तदहः प्रोक्तं रात्रिश्च तावती स्मृता । अत्राऽऽर्जः जहीषावो भूतानामयुःसयात् ॥
एतदेव तु सर्वेषां युगानां लक्षणं स्मृतम् । एषां चतुर्युगानां (णां) तु गणना लोकसप्ततिः ॥

क्रमेण परिवृत्ता तु मनोरन्तरमुच्यते ॥

११४

चतुर्युगे तथैकमिन्भवतीह यथाद्युतम् । तथा चान्येषु भवति पुनस्तद्वै यथाक्रमम् ॥

११५

सर्गे सर्गे यथा भेदा उपपद्यन्ते तथैव तु । पञ्चविंशत्परिमिता न न्यूना नाधिकास्तथा ॥

११६

तथा कल्पयुगीः सार्धं भवन्ति समलक्षणाः । मन्वन्तराणां सर्वेषामेतदेव तु लक्षणम् ॥

११७

तथा युगान् परिवर्तनानि चिरप्रवृत्तानि युगसंभवात् ।

तथा न संतिष्ठति जीवलोकः क्षणोदशम्यां पारिवर्तमानः ॥

इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं युगानां वै समासतः । अतीतानागतानां वै सर्वमन्वन्तरेणाह ॥

११८

अनागतेषु बह्व्य तर्कः कार्यो विज्ञानता । मन्वन्तरेषु सर्वेषु अतीतानागतेषु ॥

११९

मन्वन्तरेण चैतेन सर्वार्थेयान्तराणि वै । उपरुत्तानां विज्ञानीत्येव कले कलाने चैव हि ॥

अस्याभिमानिनः सर्वे नामरूपैर्विबन्धुः । देवा ह्यविद्या ये च इह मन्वन्तरेभ्यः ॥

१२०

ऋषयो मनवश्चैव सर्वे तुलयाः प्रयोजनैः । एवं वर्णाश्रमाणां तु परिभागा युगे युगे ॥

१२१

युगस्वभावाच्च तथा विभक्ते नैवदा भयः । वर्णाश्रमविभागाश्च युगानि युगसिद्धये ॥

१२२

अनुपङ्गः समाख्यानः सृष्टिर्मा निराधरा । निस्तरेण ऽऽनुपङ्गः च स्थितिं वक्ष्ये युगेणाह ॥

१२३

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे चतुर्युगाख्यान नामऽष्टमोऽध्यायः । ५८ ॥

आहूतः श्रेष्ठकानां समस्तद्वयः—४८८३

मो. प. ५८. ५९ ।

म. ५९. ५८ म् ।

सूत उवाच—

११

युगेषु यस्तु जायन्ते प्रजास्ता वै निर्वधया । आसुरी सप्तगोराक्षैपशाची यक्षराक्षसी ॥
यस्मिन्युगे च संप्रतिस्तासां यस्तु जायितम् ॥

विजाचामुरगन्धर्वा यक्षराक्षसपञ्चजाः । युगाग्रे नु जीयन्ति ऋते मृत्युं वधेन ते ॥

१२

१२

• इदमेव भाषितं व पुनरेकं ।

१ म. ग. म. द. 'मोक्ष' वा । २ म. ग. घ. 'सिद्धिर्मा' वा । ३ स. घ. द. 'निर्वधया' । ४ छ. द. गणिता
५ छ. 'म. प. गिका' वा । ६ द. 'प्राप्त' । ७ म. घ. द. तथा ८ म. चिरं प्र । ९ छ. घ. द. हि दुःखाभि । १
१० म. भाग पु । ११ म. ग. घ. द. 'प्राप्तमाम्नायः' वा । १२ म. ग. घ. द. 'विजान्ता' वा ।

मनुष्याणां पशूनां च पक्षिणां स्थावरैः सह । तेषामायुः परिक्रान्तं युगधर्मेण सर्वशः ॥ ३
 अस्थितिस्तु कलौ दृष्टा भूतानामायुस्तु वै । परमायुः शतं त्वेतन्मुष्याणां कलौ स्मृतम् ॥ ४
 देवासु प्रमाणास्तु सप्तमहाङ्गलं ह्रस्वम् । अङ्गुलानां शतं पूर्णमष्टपञ्चाशदुत्तरम् ॥ ५
 देवासुरप्रमाणं तदुच्छ्रायं कलिजैः स्मृतम् । चत्वारश्चाप्यशीतिश्च कलिजैरङ्गुलैः स्मृतम् ॥ ६
 स्वेनाङ्गुलप्रमाणेन उर्ध्वपादमस्तकम् । इत्येष मानुषोत्सेधो ह्रस्वतः युगान्तिके ॥ ७
 सर्वेषु युगकालेषु अतीतानामन्तेष्विह । स्वेनाङ्गुलप्रमाणेन अष्टतालः स्मृतो नरः ॥ ८
 आपाद्रेतो मस्तकं तु नवतालो भवेत्तु यः । मंडताजानुयादुस्तु स सुःखेऽपि पृज्यते ॥ ९
 गवाश्च हस्तिनां चैव गडिपस्थावरात्मनाम् । क्रमेण तेन योगेन हासदृष्टी युगे युगे ॥ १०
 पद्मस्यङ्गुलोत्सेधः पशूनां ककुदस्तु वै । अङ्गुलाष्टशतं पूर्णमुत्सेधः करिणां स्मृतः ॥ ११
 अङ्गुलानां सहस्रं तु चत्वारिंशङ्गुलं विना । पञ्चाशतं हयानां च उत्सेधः शाखिनां स्मृतः ॥
 मानुषस्य शरीरस्य संनिवेशस्तु यादृशः । तल्लक्षणस्तु देवानां दृश्यते तत्परदर्शनात् ॥ १३
 बुद्ध्याऽतिशययुक्तं च देवानां कायमुच्यते । देवानतिशयं च मानुषं कायमुच्यते ॥ १४
 इत्येते वै परिक्रान्ता भावा ये दिव्यमानुषाः । पशूनां पक्षिणां चैव स्थावराणां निबोधत ॥
 गायो ह्यनौ महिषोऽश्वा हस्तिनः पक्षिणो नगाः । उपयुक्ताः क्रियास्वेते यज्ञियास्विह सर्वशः
 देवस्थानेषु जायन्ते तदूपा एव ते पुनः । यथाशयोपभोगास्तु देवानां शुभमर्तयः ॥ १७
 तेषां क्लान्तकौस्त्रैः समाणैः स्थाणुगङ्गनैः । मनोज्ञैस्तत्त्वभावनैः सुखिनां ह्युपेक्षितैः ॥ १८
 अतः शिष्टान्मवस्थापि सतः सार्धंस्तथैव च । सदिति ब्रह्मणः शब्दस्तदन्तो ये भवन्त्युत ॥
 सायुज्यं ब्रह्मणोऽत्यन्तं तेन सन्तः प्रवेक्षते ॥ १९
 दशात्मके ये विषये कारणे चाष्टलक्षणे । न कृष्यन्ति न हृष्यन्ति जिवात्मानस्तु ते स्मृताः ॥
 सामान्येषु च धर्मेषु तथा वैशेषिकेषु च । ब्रह्मक्षत्रावशो युक्ता यस्मात्तस्माद्भिजातयः ॥ २१
 वर्णाश्रमेषु युक्तस्य स्वर्गमोमुखचारिणः । श्रौतस्मार्तस्य धर्मस्य मोनाद्धर्मः ॥ उच्यते ॥ २२
 विद्यायाः साधनात्साधुर्व्रह्मचारी गुणैर्हितः । क्रियाणां साधनाच्चैव गृहस्थः सायुरुच्यते ॥ २३
 साधनातपमोऽरण्ये सार्धं त्रिगुणैः स्मृतः । यतमानो यतिः साधुः स्मृतो योगस्य साधनात् ॥
 एवमाश्रमधर्माणां साधनात्साध्याः स्मृताः । गृहस्थो ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ॥ २५
 न च देवा न पितरां मुनयो न च मानवाः । अयं धर्मो ह्ययं नेति धर्मो भिन्नदर्शनाः ॥ २६
 धर्माधर्माविह मोर्ता मृच्छान्तर्वा क्रियात्कर्ता । कुजलाकुलकं कर्म धर्माधर्माविति स्मृतौ ॥ २७
 [+ धारणौ धृतिरित्यर्था द्वातोर्ध्वः प्रकीर्तितः । अवधारणेऽपहृत्वे च अधर्म इति चोच्यते ॥ २८
 अथैष्टपात्रको धर्म आचार्यरुपादिदृश्यते] । वृद्धा ह्यलोलुपाश्चैव आत्मवन्तो ह्यधर्मकाः ॥
 मर्यादविनीताः क्रतवस्तानाचार्यान्प्रचक्षते ॥ २९

+ अनुविहितान्तं तदस्या य युक्तं नाम्नि ।

१ म ग-ह वन १२३ ॥ २ ख-घ-च-द-त-म-न-य-न-॥ ३ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ ४ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ ५ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ ६ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ ७ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ ८ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ ९ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १० ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ ११ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १२ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १३ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १४ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १५ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १६ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १७ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १८ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ १९ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २० ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २१ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २२ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २३ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २४ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २५ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २६ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २७ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २८ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥ २९ ख-घ-ह-ते-द-म-न-य-न-॥

: (कपिलप्रणम्)

स्वयमाचरते यस्मादाचारं स्थापयत्यपि । आचिनोति च शास्त्रार्थान्धैः संनिर्गन्धितः ॥ ३०

पूर्वेभ्यो वेदविदेह श्रौतं सप्तर्षयोऽद्भुवन् । ऋचो यजुंषि सामानि ब्रह्मणोऽङ्गानि च श्रुतिः ॥

मन्वन्तरस्यासीत्तस्य स्मृत्वाऽऽचारं पुनर्जगौ । तस्मात्स्मार्तः स्मृतो धर्मो वर्णाश्रमविभागजः ॥

स एष द्विविधो धर्मः शिष्टाचार इहोच्यते । शेषशब्दाच्छिष्ट इति शिष्टाचारः मचक्षते ॥ ३३

मन्वन्तरेषु ये शिष्टा इह तिष्ठन्ति धार्मिकाः । मनुः सप्तर्षयश्चैव लोकसंतानकारणात् ॥

धर्मार्थं ये च शिष्टा वै याथातथ्यं प्रवृत्तते ॥

३४

मन्वाद्यश्व ये शिष्टा ये मया प्रागुदीरिताः । तैः शिष्टैश्चरितो धर्मः सम्प्रगेव युगे युगे ॥ ३५

जयी धानी दण्डनीतिरिज्या वर्गाश्रमास्तथा । शिष्टैराचर्यते यस्मान्मनुना च पुनः पुनः ॥

पूर्वैः पूर्वगतत्वाच्च शिष्टाचरः स शाश्वतः ॥

३६

दानं सत्यं नपोऽलोभो विद्येज्यामनचौ दया । अष्टौ तानि चरित्राणि शिष्टाचारस्य लक्षणम् ॥

शिष्टा यस्माच्चरन्त्येनं मनुः सप्तर्षयश्च वै । मन्वन्तरेषु सर्वेषु शिष्टाचारस्ततः स्मृतः ॥ ३८

विज्ञेयः श्वगाच्छ्रुतः स्मरणात्स्मार्त उच्यते । इज्यावेदात्मकः श्रौतः स्मार्तो वर्णाश्रमात्मकः

मत्यङ्गानि च वक्ष्यामि धर्मस्येह तु लक्षणम् ॥

३९

दृष्टौ प्रभृतमर्थं यः पृष्टो वै न निगूहति । यथा भूतप्रवादस्तु इत्येतत्सत्यलक्षणम् ॥

४०

ब्रह्मचर्यं जगो मौनं निराहारत्वमेव च । इत्येतत्तपसो मूलं सुधीरं तदुरासदम् ॥

४१

पशूनां द्रव्यहविषामृकूमागयजुषां तथा । ऋत्विजां दक्षिणानां च संयोगो यज्ञ उच्यते ॥ ४२

आत्मनस्सर्वभूतेषु या हितायाह्नाय च । समा प्रवर्तते दृष्टिः कृत्स्ना ह्येषा दया स्मृता ॥ ४३

आकृष्टोऽभिन्नो वाऽपि नाऽऽक्रोशेद्यो न हन्ति वा । वाक्यनःकर्षभिः क्षान्तिस्तितिक्षैषा क्षमा स्मृता

स्वामिनाऽऽरक्ष्यमाणानामुन्मृष्टग्रानां च सत्सु च । परस्वानामनादानमलोभ इह कीर्यते ॥ ४५

मैथुनस्यासमाचांगे ह्यविन्तनमकलनम् । निवृत्तिर्ब्रह्मचर्यं तदच्छिद्रं दम उच्यते ॥ ४६

आत्मार्थं वा परार्थं वा इन्द्रियाणीह यस्य वै । न विथ्वा संपवर्तन्ते श्रमस्यैतच्च लक्षणम् ॥ ४७

दशात्मके यो विषये कारणे चाष्टलक्षणे । न क्लृपेच्च प्रतिहतः स जितात्मा विभाष्यते ॥ ४८

यद्यदिष्टतमं द्रव्यं न्यायनोपागतं च यत् । तत्तद्गम्यते देयमित्येतद्दानलक्षणम् ॥ ४९

दानं त्रिविधमित्येतत्कनिष्ठज्वेष्टमध्यमम् । तत्र नैःश्रेयसं ज्ञेयं कनिष्ठं स्वार्थसिद्धौ ॥

कारुण्यं तसर्वभूतेभ्यः सुविभागस्तु बन्धुषु ॥

५०

श्रुतिस्मृतिभ्यां विहितो धर्मो वर्णाश्रमात्मकः । शिष्टाचाराविरुद्धश्च धर्मः सत्साधुसङ्गतः ॥

अद्वेषो ह्यनिष्टेषु तथेष्टानभिनन्दनम् । प्रीतितापविषादेभ्यो विनिवृत्तिर्विरक्तता ॥ ५२

संन्यासः कर्मणो न्यासः कृतानामकृतेः सह । कुशलाकुशलानां च प्रहाणं त्याग उच्यते ॥ ५३

अव्यक्ताग्नौऽग्निशेषाच्च विकाराऽस्मिन्नेतने । चेतनाऽचेतनान्यत्वविज्ञानं ज्ञानमुच्यते ॥ ५४

५४

१ ख. ग. घ. ङ 'वि शेषं शिष्टः प्रकृतः । २ ख घ 'श्रान्ते वायुग्रामे प्र' । ३ क. 'वक्षते । ४ ख ग. 'इवा तु म' । ५ क. ग. 'शो योग ड' । ६ ख. घ. ङ. च। प्रवर्तते मन्' । ७ ख. घ. ङ. 'वात् अवि' । ८ क. 'भाष्यते । ९ ख. घ. ङ. 'येष्ट' । १० ख. घ. ङ. 'व्यासवार्थभूतेभ्यः गवि' ।

अद्विरा-वेधस्तथैव भाद्राजोऽथ वाष्कलिः । तथोऽमृतस्तथा मार्ग्यः शेनी संहतिरेव च ॥ ९८
 पुरुकुत्तोऽथ मांधाता अम्बरीपस्तथैव च । युवनाश्वः पौरुकुत्सस्तसदस्युः सदस्युमान् ॥
 आहार्योऽथाजमीदथ ऋपभो बालिरेव च । पृषदश्वो विरूपश्च कण्वश्चैवाथ मुद्गलः ॥ १००
 उतःपश्च भरद्वाजस्तथा वाजश्रवा अपि । आयाप्यश्च मुँवित्तिश्च वामदेवस्तथैव च ॥ १०१
 ओगजो वृहदुरुषश्च ऋषिदीर्घर्तपास्तथा । कशीवांश्च त्रयस्त्रिंशत्स्पृता अद्विरसो वराः ॥
 एते मन्त्रकृतः सर्वे काश्यपास्तु निबोधन्ते ॥ १०२
 कश्यपश्चैव वत्सरो विभ्रमो रैभ्य एव च । असितो देवलश्चैव पठेते ब्रह्मवादिनः ॥ १०३
 अत्रिरचिसनश्चैव इयामांवांश्चार्थे निष्ठुरः । बल्लूगैको मुनिर्धोमांस्तथा पूर्वातिथिश्च यः ॥
 इत्येते चात्रयः प्रोक्ता मन्त्रकारा मर्हपयः ॥ १०४
 वसिष्ठश्चैव शक्तिश्च तथैव च पराशरः । चतुर्थ इन्द्रप्रमतिः पञ्चमस्तु भरद्गुः ॥ १०५
 षष्ठस्तु गैत्रावरुणः कुण्डिनः सप्तमस्तथा । [* एते सप्तर्षयो विष्णु ब्रह्मक्षेत्रनिवासिनः ॥ १०६
 ब्रह्मक्षेत्रं महातीर्थं ब्रह्मणा निमित्तं पुरा । + कुरुक्षेत्रे पुण्यतमे पितामहनिपचिते ॥ १०७
 देवानां च ऋषीणां च मुनीनां तत्र सद्गमः । ब्रह्मणा च कृतं प्रश्नं क दृष्टो व युदेवना ॥ १०८
 ऋषिगणैस्तदा प्रोक्तं न दृष्टो (दृष्टा) वायुदेवता । इति चिन्तयतां तेषामनुमात्रस्तु दृष्टवान् ॥
 दृष्टं पुरं च तत्राऽऽसीद्वायोर्नाम्ना पुरं परम् । [× अष्टादशसहस्राणि द्विजाः संस्थापितास्तदा
 शूद्रास्ताद्विगुणास्तत्र स्थापिता मातरिश्वा । तानुवाच ततो देवो मातरिश्वा महविभुः ॥ १११
 ह्यं मन्त्राक्तिकर्तारो मन्त्रान्ना ख्यातिमाप्नुयुः । ह्यं दूतं तु प्रत्येकं द्विजान्भजत भो द्विजाः ॥
 भवतां तु भविष्यन्ति गोत्राहो (ष्ये) कादशैव हि । विवाहकालोऽभिमतश्चत्वरस्त्रिनादरः ॥
 तत्राकोत्सासिदस्तास्तु रक्षाः सुबालिनो नराः । तत्र स्नानं न पश्यन्ति यथाऽन्ये स विधिः शुभः
 गोत्रजायाश्च नैवेद्यं तथार्कं पृथक्पृथक् । चतस्रः सुभगास्तत्र कर्तुः कुण्डनमाद्रात् ॥ ११५
 एवमेव कुलाचारो भवतां कथितः कियान् । मर्जनेन च वापीयं भवज्वरविनाशिनी ॥
 अस्यां नान्याधिकारीऽस्ति मर्जने मर्त्यपुङ्गवाः । पद स्थानानि च मन्त्रान्ना दृष्ट्वा पूजो भवेन्नरः ।
 तत्तीर्थं भुवि विख्यातं हनुमान्यत्र जीवितः । तत्रैवै स्थापिता विष्णो वायुना ब्रह्मवादिना ॥
 देवत्रयाणामादेशाद्धर्मसंक्षपाय च । यत्र रुद्रः स्थिरश्चाऽऽसीद्विष्णु सर्वसु मूर्तिमान् ॥ ११९
 र्वाडादिष्वथ देवेशः स्थापितो वायुना तदा । कामदः सर्वदः सूर्यो मंथुरीशः प्रतापवान् ॥
 सहस्रकरस्तपुक्तः सर्वायुषविभूषितः । रत्नादेवीभुतः श्रीमांस्त्रयाश्वारस्त्रयीमयः ॥ १२१
 सूर्यकुण्डं च तत्राऽऽसीद्ब्रह्मकुण्डमतः परम् । रुद्रकुण्डं ह्येः कुण्डमेतत्कुण्डचतुष्टयम् ॥ १२२

* एते सप्तर्षय इत्यारभ्य विधेया ब्राह्मणस्य त्वित्यन्तमन्य क म द पुस्तकेषु नास्ति । + इदं च नास्ति य पुस्तके । × भुविद्विजान्तमन्यः य पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ग. प. द. 'द्विरो वे' । २ ख. ग. घ. द. 'व भर' । ३ ग. घ. द. 'आवास्तथा' । ४ ख. घ. र्यः 'ततो' । ग. द. र्यः 'शिनी' । ५ ख. ग. घ. संहति' । ६ ख. घ. सुचित्ति' । ७ ख. च र्यतो व' । ८ ख. घ. द. 'तमास्त' । ९ ख. 'द काश्य' । १० ग. द. 'मात्राश्वोऽय तिष्ठतः' । ११ घ. 'य तिष्ठतः' । १२ द. 'स्पृष्टो' । १३ द. 'द्विजः' । १४ ख. 'प्रमितिः' । १५ घ. 'दृष्टो' । १६ ख. 'तत्रैव र्यो' । १७ ग. ख. घ. द. 'वायुना' ।

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

(* नव दुर्गाः स्थितास्तत्र क्षेत्रमंरक्षणाय च । द्वाद्वयं त्रिगुणेशं तथा यज्ञचतुष्टयम् ॥ १२३
 विवाहव्रतचूडासु करे तेषां मदीयते । आनारा विविधाः प्रोक्ता वाढवानां प्रयत्नतः ॥ १२४
 तावन्नो द्विगुणाः शूद्रा याचन्तो ब्राह्मणाः स्मृताः । कुशरूपा द्विजाः पूर्वं सूरिभिर्नस्तः स्थिताः
 मन्त्रैर्मन्त्राविदोऽर्थैः कृता वै शास्त्रतोऽद्वैतैः । वागीरूपतडागानि देवतागतनानि च ॥ १२५
 धर्मशालाऽपि बहुला वायुस्थाने महापुरे । रत्नावती स्वर्गमयी गङ्गा चामृवाहिनी ॥ १२६
 कलौ दृषदती नाम पद्मापातकनाशिनी । वायुना स्थापितं ह्येतच्छामनं पापनाशनम् ॥ १२७
 सुनन्दनं वनं तत्र रम्यं राजर्षिसेवितम् । एतत्स्थानं मया प्रोक्तं सर्वेषां च समामृतम् ॥ १२८
 निरू(रु)पमाश्च ते विभावयुना स्थापिताश्च ये । उग्रमौ चैव द्वेयेशि विधेया ब्राह्मणस्य तु ॥]

(+ मुद्युञ्जश्चाष्टमश्चैव नवमोऽथ ब्रह्मपतिः । दशमस्तु भरद्वाजो मन्त्रब्राह्मणकारकाः ॥ १३१
 एतं चैव हि कर्तारो विधर्मध्वंमकारिणः) । लक्षणं ब्रह्मणश्चैतद्विहितं सर्वशाश्विनाम् ॥ १३२
 हेतुहितैः स्मृतो धार्तराक्षसहन्त्यादत्तं परैः । अथ वार्थपरिभाषेर्हिनातेर्मतिकर्मणः ॥ १३३
 तथा निवचनं मृषाद्वाक्यार्थस्यावधारणम् । निन्दां तामाहुराचार्या यदोपाभिन्त्यते वचः ॥ १३४
 प्रपूर्वाचरन्ततेर्गतोः प्रशंसा गुणवत्तया । इदं त्विदमिदं नेदमित्यनिश्चित्य संशयः ॥ १३५
 इदमेव विधातव्यमित्ययं विधिरुच्यते । अन्यस्यान्यस्य चोक्तत्वाद्बुधाः परकृतिः स्मृता ॥
 यो ह्यत्यन्तरोक्तश्च पुराकल्पः स उच्यते । पुरा विक्रान्तवाचित्वात्पुराकल्पस्य कल्पना ॥ १३७
 मन्त्रब्राह्मणकल्पेस्तु निगमैः शुद्धिस्तैः । अनिश्रित्य कृत्यामाहुर्व्यवधारणकलौनाम् ॥ १३८
 यथा हीदं तथा तद्दे इदं वाऽपि तथैव तर्त् । इत्येव ह्युद्देशोऽयं दशमो ब्राह्मणस्य तु ॥ १३९
 इत्येतद्ब्राह्मणस्याऽदौ विहितं लक्षणं वृत्तैः । तस्य तद्वृत्तिरुद्दिष्टा व्याख्याऽऽप्यनुपदं द्विनः ॥
 मन्त्राणां कलानं चैव विधिदृष्टेर्षु कर्मसु । मन्त्रो मन्त्रयतेर्धातोर्ब्राह्मणो ब्रह्मणोऽवनात् ॥ १४१
 अल्पाक्षरगतान्दिग्धं सारवद्विषयतोमुत्तमम् । अस्तोभमनवधं च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ॥ १४२

एति श्रीमहापुराणे वायुश्लोक ऋषिः कृतः नामोऽष्टमः ॥ ५९ ॥

आदिनः श्लोकानां सप्तष्टकाः— ४८२५

अथ पठार्यायः ।

महास्थानतीर्थवर्णनम् ।

श्रुगय ऊचुः—

श्रुगयस्वद्वयः श्रुत्वा सूतमाहुः सुदुस्तरम् । कथं वेदाः पुरा व्यस्तास्त्वचो हृदि महामते ॥ १

सूत उवाच—

शपरे तु पुराट्ते मनोः स्वायंभुवेऽनरे । ब्रह्मा मनुमुवाचेदं तद्वादिष्ये महामते ॥

* मनुविद्वान्तर्गतमन्यो घ. पुनके नास्ति । * मनुविद्वान्तर्गतमन्यः ग ग घ ङ. पुनकेषु नास्ति ।

१ घ. 'स्वयं द्विजः पू' । २ घ. 'येदाः' । ३ घ. 'सा य दशवेति वि' । ४ घ. 'न ब्राह्मणस्यैव' । ५ ग. घ. 'मनः' । ६ ग. घ. घ. 'मनु' । ७ ग. घ. 'येन ह' । घ. 'येन कर्मणा' । न' । ८ 'नोऽवना' । ९ घ. 'माहुः' । १० घ. 'तु पठ' । ११ ग. घ. 'दं वेदनाय' । १२ घ. 'माहुः' ।

- परितो यो गान स्वस्वधीर्वा द्विजावयः । मन्त्रना युगनोपेण मेवं चैव यथाक्रमम् ॥ ३
- अथयमानं युगवशाद्विषयिष्ठं हि दृश्यते । दृग्माद्वस्त्रभागेन श्वशिशुं कृतादिदम् ॥ ४
- चरिष्ये तेनो चले वायवे मयि चैव प्रमदयति । वेदवेदा हि कार्याः स्पूर्वाभ्युद्वेगविनाशनम् ॥ ५
- वेदे नाशमनुभासे यथा नाशं गमिष्यति । यज्ञे नष्टे देवनाशमन्तः सन्नं प्रमदयति ॥ ६
- आद्यो वेदश्चतुष्पादैः द्यतमाहर्षमहितः । पुनरेवमगुणः कृन्तो यज्ञो वै सर्वकामधुक् ॥ ७
- एवमुक्तस्तथैत्युक्त्वा यन्त्रोक्तहिते रतः । वेदेषु चतुष्पादं चतुर्धा व्यभजन्मनुः ॥ ८
- ब्रह्मणा वचनापात लोकाणां हितकाम्यया । तदिदं वर्तमानेन यूप्याकं वेदकलानम् ॥ ९
- यन्मन्तरेण वक्ष्यामि व्यतीतानां प्रकल्पनम् । मत्प्रेषेण परांशं वै तन्निश्चायन सत्तयाः ॥ १०
- अस्मिन्पुगे कृतो व्यासः पाराशर्यः परंतपः । द्वैतार्थेन इति रूपा विष्णोरेवः प्रकीर्तितः ॥ ११
- ब्रह्मणा चोदितः सोऽस्मिन्वेदं वस्तुं प्रचक्रमे । अः शिष्यान्स जग्राह चतुरो वेदकारणात् ॥ १२
- जैमिनि च सुमन्तुं च वैशम्पायनमेव च । पैलं तेषां चतुर्थं तु पञ्चमं लोमहर्षणम् ॥ १३
- ऋग्वेदश्चाथकं पैलं जग्राह विधिवद्विजम् । यजुर्वेदप्रवक्तारं वैशम्पायनमेव च ॥ १४
- जैमिनि सामवेदार्थश्चाथकं सोऽन्वयप्रथमः । तथैवाथर्ववेदस्य सुमन्तुप्रपितृसत्तमम् ॥ १५
- इतिहासपुराणस्य वक्तारं सम्भवेयं हि । मां चैव मतिजग्राह भगवानीश्वरः प्रभुः ॥ १६
- एकं आसीद्यजुर्वेदस्तं चतुर्धा व्यकल्पितम् । चतुर्होत्रप्रभृच्छिष्येभ्यो यज्ञप्रकल्पयत् ॥ १७
- आथर्वयं यजुर्मिस्तु ऋग्विभार्त्रं तथैव च । उद्गाथं सामविधयश्चैव ब्रह्मत्वं चाप्यथर्वभिः ॥ १८
- प्रस्तुत्यपक्रोशज्ञे वेदेनाथर्वणेन तु ॥ १९
- ततः स ऋध्विभृत्स्य ऋग्वेदं समकलयत् । होतृकं कल्पयते तेन यज्ञवाहं जगद्वितम् ॥ २०
- सामभिः सामवेदं च तेनोद्गात्रमरोचयत् । राजस्तवथर्ववेदेन सर्वकर्मापकारयत् ॥ २१
- आख्यमानिष्ठाप्युपाख्यमानिर्वाधीभिः कुलकर्मभिः । पुराणसंहितां चक्रे पुराणार्थविशारदः ॥ २२
- यच्छिष्टं तु यजुर्वेदे तेन यज्ञमपायुनत् । युज्जानः स यजुर्वेद इति शास्त्रविनिश्चयैः ॥ २३
- पदानामुद्भूतत्वाच्च यज्ञं विप्रभाणि वै । स तेनोद्भवीष्यस्तु ऋग्विभिवेदपारगैः ॥ २४
- प्रयुज्यते श्वश्वमेपस्तेन वा युज्यते तु सः ॥ २५
- अथो यदीति पैलस्तु व्यभजत्तद्विधा पुनः । द्विः कृत्वा संयुगे चैव शिष्याभ्यामददात्मभुः ॥ २६
- इन्द्रप्रमत्तये चैकां द्वितीयां वाप्तकलाय च । चतस्रः संहिताः कृत्वा वाप्तकलिद्विजसत्तमः ॥ २७
- शिष्यान्ध्यापयामास सुष्ठुपाभिरताम्रितान् ॥ २८
- वीक्ष्यं तु मयमां शाखां द्वितीयावप्रिषाढरम् । पाराशरं तृतीयां तु याज्ञवल्क्यवर्षाधाराम् ॥ २९
- इन्द्रप्रमत्तिरेकां तु संहितां द्विजसत्तमः । अध्यापयन्महाभागं मार्कण्डेयं यशस्विनम् ॥ ३०
- सत्यश्वरसमर्थं तु पुत्रं स तु महायथाः । सत्यश्रवाः सत्यहितं पुनरध्यापयद्विजः ॥ ३१

१ अ. ग. घ. द. मृते युगे तां । २ अ. घ. द. तां । ३ अ. ग. । द. सं वात्तां मं । ४ घ. वेदे । द. २२ मे देहि । ५ द. 'दः दयता' । ६ ग. म. घ. द. ममदे । पुं । ७ अ. द. 'दाय धा' द. ग. म. घ. 'रय वाधो-
वाधय' । ८ ग. म. घ. 'वयाध' । ९ ग. म. घ. 'मिन्मन्' । १० घ. 'द' । वात् । ११ द. २६
औष्ठे । १२ अ. ग. घ. द. 'व द' । १३ अ. घ. द. 'तय वरादत्त' । १४ घ. द. 'मिद्विजसत्तमः' । पुं । १५
अ. घ. द. । पारा । १६ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । १७ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । १८ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । १९ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २० अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २१ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २२ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २३ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २४ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २५ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २६ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २७ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २८ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । २९ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । ३० अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' । ३१ अ. घ. द. 'यज्ञे' । ग. घ. द. 'यज्ञे' ।

(महास्थानतीर्थवर्णनम्)

सोऽपि सत्यतरं पुत्रं पुनरध्यापयद्विभुः । सत्यश्रियं महात्मानं सत्यधर्मपरायणम् ॥ २९

अथवंस्तस्य शिष्या वै त्रयस्तु सुमहौजयः । सत्यश्रियेभ्यु विदांसः शास्त्रग्रहणतपराः ॥ ३०

शौकल्यः प्रथमस्तेषां तस्मादन्यो रथान्तरः । वाक्कलिश्च भरद्वाज इतिशाखाभवर्तकाः ॥ ३१

देवमित्रस्तु शाकल्यो ज्ञानाहंकारगर्वितः । जनकस्य स यज्ञे वै विनाशमगमाद्विजः ॥ ३२

शांशपायन उवाच—

कथं विनाशमगमत्स मुनिर्ज्ञानगर्वितः । जनकस्याश्वमेधेन कथं वादो बभूव ह ॥ ३३

किमर्थं चाभवद्वादः केन सार्धमथापि वा । सर्वमेतन्नयादृत्तमाचक्ष्व विदितं तव ॥

ऋषीणां तु वचः श्रुत्वा तदुत्तरमथाब्रवीत् ॥ ३४

सूत उवाच—

जनकस्याश्वमेधे तु महानासीत्प्रमागमः । ऋषीणां तु सहस्राणि तत्राऽऽजगमुनेकशः ॥

राजर्षेर्जनकस्याथ तं यज्ञं हि दिदृक्षवः ॥ ३५

आगताभ्याह्वयान्दृष्ट्वा जिज्ञासाऽस्याभवत्ततः । को न्वेषां ब्राह्मणः श्रेष्ठः कथं मे निश्चयो भवेत्

इति निश्चित्य मनसा बुद्धिं चक्रे जनाधिपः ॥ ३६

गवां सहस्रमादाय सुवर्णमधिकं ततः । ग्रामाभ्यन्तानि दासांश्च मुनीन्माह नराधिपः ॥

सर्वानहं प्रपन्नाऽस्मि शिरसा श्रेष्ठभागिनः ॥ ३७

यदेतद्वाहनं वित्तं यो वः श्रेष्ठमर्मा भवेत् । तस्मै तद्वपुर्भीतं हि विद्यावित्तं द्विजोत्तमाः ॥ ३८

जनकस्य वचः श्रुत्वा मुनयस्ते श्रुत्वाऽपि दृष्ट्वा धनं महासारं धनवृद्ध्या जिघृक्षवः ॥

आह्वयंचक्रुर्गोन्यं वेदज्ञानगदोद्वगाः ॥ ३९

मनसा गतांचितास्ते ममेदं धनमिदमुत । ममेवै श्रित्वेत्यन्यो ब्रूहि किं वा विकल्प्यते ॥

इत्येवं धनदोषेण वादांश्चक्रुर्नेकशः ॥ ४०

तथाऽन्यस्तत्र वै विद्वान्ब्रह्मवाहमुतः कविः । याज्ञवल्क्यो महातेजास्तपस्वी ब्रह्मवित्तमः ॥ ४१

ब्रह्मणोऽद्वात्समुत्तरो वाक्पः मोराच सुस्तरम् । जिघ्र्य ब्रह्मविदां श्रेष्ठो धनमेतद्दृष्ट्वा भो ॥

नपस्य च गृहं नतन ममेतन्न त्र संशयः । मर्धवेदेदृष्टं वक्ता नान्यः कथितु परतमः ॥

यो वा न प्रीयते निमः समेऽह्यन मा चिरम् ॥ ४३

ततो ब्रह्मार्णवः शुक्रः समुद्र इव प्रप्लवे । गान्ध्याच नतः सस्थो याज्ञवल्क्यो हमन्त्रि ॥ ४४

क्रोधं मा प्रीयते द्वाभौ च यनः गल्लवादिनः । यदा महे यथायुक्तं जिज्ञासन्तः परस्परम् ॥ ४५

ततोऽभ्युपागमरेषां दाता जगमुनेकशः । तदस्रधा शर्मरथः सुस्मदर्थनगंभवः ॥ ४६

लोकं वेदे तथाऽध्यागमे निद्यास्यानिरल्लुप्ताः । आपोत्तमगुणैर्युक्ता नृनौचपरिवर्जनाः ॥ ४७

वादाः समभवन्तत्र धनहेतोर्महान्प्रनाम् ॥

४७

१ ग. गते परं । २ ग. दं 'दस्य वि' । ३ ग. घ. दान्त्यः । ४ घ. दयन्तः । ५ ख. घ. 'द्विजाः । तां' ।
६ घ. 'विपक्ष दये वै क' । ७ ख. 'भिस्माज्ज' । ८ ग. ग. द. दासिभिः । ९ क. 'दि' । प्रहया । १० क. ग. 'त' । तां ।
११ ग. द. 'मयाऽन्वय' । १२ ग. घ. द. 'दयसे' । १३ ग. ग. घ. द. 'वेदेद' । १४ ख. घ. 'वेदेद' । १५ ख. घ. 'वेदेद' ।

ऋषयस्त्वेकतः सर्वे याज्ञवल्क्यस्तथैकतः । सर्वे ते मुनयस्तेन याज्ञवल्क्येन धीमता ॥

एकैकशस्ततः पृष्टा नैवोत्तरमयाब्रुवन् ॥

०४८

तान्विजित्य मुनीन्सर्वान्ब्रह्मरान्निर्महाश्रुतिः । शाकल्यमिति होवाच वादकर्तारमञ्जसा ॥ ४९

शाकल्य वद वक्तव्यं किं ध्यायन्नवतिष्ठसे । पूर्णस्त्वं जडमानेन वाताध्मातो यथा हतिः ॥ ५०

एवं स धर्षितस्तेन रोषात्ताम्रास्यलोचनः । प्रोवाच याज्ञवल्क्यं तं परुषं मुनिसंनिधौ ॥ ५१

स्वमस्मास्तृणवत्कृत्वा तथैवेमाद्विजोत्तमान् । विद्याधनं महासारं स्वयंग्राहं जिघृक्षसि ॥ ५२

शाकल्येनैवमुक्तं स याज्ञवल्कः समब्रवीत् । ब्रह्मिष्ठानां बलं विद्धि विद्यातत्त्वार्थदर्शनम् ॥ ५३

कामधार्थेन संघट्टस्तेनार्थं कामयामहे । कामप्रश्रयना विवाः कामप्रश्रान्वदामहे ॥ ५४

पण्यैपोऽस्य राजर्षेस्तस्मान्नोतं धनं मया । एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य शाकल्यः क्रोधमूर्च्छितः ॥

याज्ञवल्क्यमधोवाच कामप्रश्रार्थवद्वचः ॥

५५

मूहीदानीं मयोदिष्टान्कामप्रश्रान्वयार्थतः । ततः समभवद्वादस्त्वोर्ब्रह्मविदोर्भटान् ॥

५६

साग्रं प्रश्नसदृशं तु शाकल्यस्तमचचुर्दत् । याज्ञवल्क्योऽब्रवीत्सर्वानृषीणां शृण्वतां तदा ॥ ५७

शाकल्ये चापि निर्वादे याज्ञवल्क्यस्तमब्रवीत् । प्रश्नमेकं मयापि त्वैवं वद शाकल्य कामिकम् ॥

सापः पणोऽस्य वादस्य अनुबन्धृत्युमाव्रजेत् ॥

५८

अयं मर्जोदितं प्रश्ने याज्ञवल्क्येन धीमता । शाकल्यस्तमविज्ञाय सद्यो मृत्युमयःमुगात् ॥ ५९

एवं मृतः स शाकल्यः प्रश्नव्याख्यानपीडितः । एवं वादश्च सुमहानासीत्तेषां धनार्थिनाम् ॥

६०

शृण्वीणां मुनिभिः सार्धं याज्ञवल्क्यस्य चैवं हि ॥

सर्वे पृष्टान्तु संप्रश्नाञ्जतशोऽथ सहस्रतः । व्याख्यार्थं वै मुने तेषां प्रश्ननारं महोगतिः ॥ ६१

याज्ञवल्क्यो धनं गृह्य यशो विख्याप्य चाऽऽत्मनः । जगाम वै गृहं स्त्रैस्यः शिष्यैः पण्डितो वशी

देवीभिस्तु शाकल्यो महान्मा द्विजमत्तमः । चकार संहिताः पञ्च बुद्धिमान्यदवित्तमः ॥ ६३

तच्छिष्या अभवन् च मुद्रलो गालकस्तथा । खलीयश्च तथा यस्म्यः शाश्वरेयस्तु पञ्चमः ॥ ६४

प्रोवाच संहितास्तिस्रः शाकल्यैर्ज्यैरर्थीतरः । निरुक्तं च पुनश्चक्रे चतुर्थं द्विजमत्तमः ॥ ६५

तस्य शिष्यास्तु चतारः केनचो दालकिस्तथा । धर्मशर्मा देवशर्मा सर्वे व्रतधरा द्विजाः ॥

शाकल्ये तु मृते सर्वे ब्रह्मप्राप्ते बभूवुरे । तदा चिन्तां परां प्राप्य गच्छे ब्रह्मणोऽन्तिकम्

ताञ्जान्या चेतना ब्रह्मा प्रेषितः पयने पुरे । तत्र गच्छत यूयं चः सयः पापं मण्डयति ॥ ६८

द्वादशार्कं नमस्कृत्य तथा वै यालुकेनरम् । एकादशं तथा रुद्रान्वायुपुत्रं विशेषतः ॥

फण्डे चतुष्टये स्नात्वा ब्रह्मैहत्यां तरिष्यथ ॥

६९

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

सर्वे शीघ्रतरा भूत्वा तत्पुरं समुपागताः । स्नानं कृतं विधानेन देवानां दर्शनं कृतम् ॥ ७०
 उत्तरं श्वरं नमस्कृत्य चाद्वानां प्रसादतः । सर्वे पापविनिर्मुक्ता गतास्ते सूर्यमण्डलम् ॥ ७१
 तदा प्रभृति तत्तीर्थं जातं पातकनाशनम् । वायोः पुरं पवित्रं च वायुना निर्मितं पुरा ॥ ७२

अञ्जनीगर्भसंभूतो हनुमान्पवनान्तमजः । यदा जातो महादेव हनुमान्सत्यविक्रमः ॥
 तदैव निर्मितं तीर्थं वायुना ब्रह्मयोनिना ॥ ७३
 उर्व्या जातास्तु ये शूद्रा ब्राह्मणानां निषेदिताः । वृत्त्यर्थं ब्रह्मयज्ञार्थं करस्तेषु कृतो महान् ॥
 अनेन विधिना जातं विप्राणां शासनं महत् । गोघ्नो वाऽपि कृतघ्नो वा सुरापी गुरुतल्पगः ॥
 र्वाडादित्यं नमस्कृत्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ७५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त महास्नानतीर्थवेदसाचाप्रणयनवर्णनं नाम पष्ठऽध्यायः ॥ ६० ॥

आदि०: श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—४९००

अथ पष्ठऽध्यायः ।

प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ।

ऋषय ऊचुः—

भारद्वाजो याज्ञवल्क्यो गार्गीकिः सालकिस्तथा । धीमाञ्जयवलाकश्च नैगमश्च द्विजोत्तमः ॥ १
 वाष्कलिश्च भरद्वाजस्तिस्रः प्रोवाच संहिताः । रथीतरो निरुक्तं च पुनश्चक्रे चतुर्थकम् ॥ २
 त्रयस्तस्याभनञ्जिण्या महात्मानो गुणान्विताः । धीमानन्दायनीयश्च पञ्चगारिश्च वृद्धिमान् ॥
 तृतीयश्चाऽऽर्यवस्ते च तपसा संशितव्रताः ॥ ३
 रथीतराग * महातेजाः संहिताज्ञानपारगाः । इत्येते बह्वृचाः प्रोक्ताः संहिता यैः प्रवर्तिताः ॥ ४
 वैशम्पायनगोत्रोऽमौ यजुर्देव्यकल्पयत् । पठशीतिस्तु येनोक्ताः संहिता यत्तुपा शुभाः ॥ ५
 जिघ्रेश्वरः श्रद्धां ताश्च जगृहुस्ते विधानतः । एकस्तन परित्स्वको याज्ञवल्क्यो महातपाः ॥
 पठशीतिश्च तस्यापि संहितानां विकल्पकाः । ६
 सर्वेषामेव तेषां वै त्रिधा भेदाः प्रकीर्तिताः । त्रिधा भेदास्तु ते प्रोक्ता भेदेऽस्मिन्नवमे शुभे ॥ ७
 उद्रीच्या मध्यदेशश्च प्राच्याश्चैव पृथग्विधाः । इयामायनिरुद्रीच्यनां प्रथमः संप्रभूतः ॥ ८
 मध्यदेशप्रतिष्ठानामारुणिः प्रथमैः स्मृतः । आलम्बिगादिः प्राच्यानां त्रयोदश्यादयस्तु ते ॥ ९
 इत्येते चरकाः प्रोक्ताः संहितावादिनो द्विजाः । ऋषयस्तद्वचः श्रुत्वा सूनं जिज्ञामयोऽनुवन् ॥
 चरकाध्वर्यवः केन कारणं ब्रूहि तत्त्वतः । किञ्चीर्णं कस्य हेतोश्च चरकत्वं च भोजिरे ॥
 इत्युक्तः प्राह तेषां स चरकत्वमभ्युपगम्य ॥

११

* आश्वलायनचनम् ।

१ य. भारद्वाजः । २ य. सर्वपापैः । ३ य. स. मयः । ४ य. देवो ह । ५ क. तदेव । ६ य. नन्द । ७ य. य. भरद्वाजः । ८ य. लभि मा । ९ य. लभि ग । १० य. य. आऽऽन । ११ य. प. यान ।
 १२ य. म. य. १३ य. द. दिगः ३ ।

सूत उवाच—

कार्यमासीदपीणां च किञ्चिद्ब्राह्मणसत्तमाः । मेरुपृष्ठं समासाद्य तैस्तदा त्विति मन्त्रितम् ॥
यो नोऽत्र सप्तरात्रेण नाऽगच्छेद्विजसत्तमाः । स कुर्याद्ब्रह्मवध्यां वै समयो नः प्रकीर्तितः ॥ १३
ततस्ते सगणाः सर्वे वैशम्पायनवार्जिताः । प्रययुः सप्तरात्रेण यत्र संधिः कृतोऽभवत् ॥ १४
ब्राह्मणानां तु वचनाद्ब्रह्मवध्यां चकार सः । शिष्यान्थ समानीय स वैशम्पायनोऽब्रवीत् ॥ १५
ब्रह्मवध्यां चरध्वं वै मत्कृते द्विजसत्तमाः । सर्वे यूयं समामेय्य ब्रूतं मैतद्वितं वचः ॥ १६

याज्ञवल्क्य उवाच—

अहमेव चरिष्यामि तिष्ठन्तु मुनयस्त्वमे । वलं चोत्थापयिष्यामि तपसा स्वेन भाषितः ॥ १७
एवमुक्तस्ततः क्रुद्धो याज्ञवल्क्यमथाब्रवीत् । उवाच यत्त्रयाऽधीतं सर्वं प्रत्यर्पयस्व मे ॥ १८
एवमुक्तः स रूपाणि यज्ञं पि प्रददौ गुरोः । रुधिरं तथाक्तानि छर्त्विता ब्रह्मवित्तमः ॥ १९
ततः स ध्यानमास्थाय सूर्यमाराधयद्विजाः । सूर्यब्रह्म यदुलिखं त्वं गत्वा प्रतितिष्ठति ॥ २०
ततो यानि गतान्यूर्ध्वं यज्ञं प्यादित्यमण्डलम् । तानि तस्मै ददौ तुष्टः सूर्यो वै ब्रह्मरातपे ॥
अश्वरूपाय मार्तण्डो याज्ञवल्क्याय धीमते ॥ २१

यज्ञं प्यऽधीयन्ते यानि ब्राह्मणा येन केन च । अश्वरूपाय दत्तानि ततस्ते वाजिनोऽभवन् ॥
ब्रह्महत्या तु यैर्धार्णी चरणाचरकाः स्मृताः । वैशम्पायनशिष्यास्ते चरकाः समुदाहृताः ॥
इत्येते चरकाः प्रोक्ता वाजिनस्ताम्रिबोधत । याज्ञवल्क्यस्य शिष्यास्ते कण्ववैधेयशालिनः ॥
मध्यन्दिनश्च शापेयी विदिग्धश्चाप्य उदलः । ताम्रायणश्च वात्स्यश्च तथा गालवशैपिरी ॥
आटवी च तथा पैर्णी धीरणी सपरायणः ॥ २५

इत्येते वाजिनः प्रोक्ता दश पञ्च च संस्मृताः । शतमेकाधिकं कूर्त्स्नं यजुषां वै विकल्पकाः ॥
पुत्रमध्यापयामास सुमन्तुमथ जैमिनिः । सुमन्तुथापि सुत्वानं पुत्रमध्यापयत्पुत्रः ॥

+ सुकर्माणं सुतं भुत्वा पुत्रमध्यापयत्पुत्रः । २७

स सदस्तमधीत्याऽऽशु सुकर्माऽप्यथ संहिताः । प्रोवाचाग सहस्रस्य सुकर्मा सूर्यवर्चसः ॥ २८

अनध्यायेष्वधीयानांस्ताञ्जयान शतक्रतुः । प्राथोपवेशमकुरोत्ततोऽसौ शिष्यकारणात् ॥ २९

क्रुद्धं दृष्ट्वा ततः शक्रो वरमस्मै ददौ पुनः । भाषिनौ ते महावीर्यौ शिष्यायनलवर्चसौ ॥ ३०

अधीयानौ मरुभाज्ञौ सदस्रं संहितायुभा । एतौ सुरौ महाभागौ मा कुक्ष्य द्विजसत्तम ॥ ३१

इत्युदन्वा वासतः श्रीमान्सुकर्माणं यशस्विनम् । शान्तकोपं द्विजं दृष्ट्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ३२

तस्य शिष्यो भवेद्दीर्घमानोऽर्जुनी द्विजमत्तमाः । हिरण्यनाभः कौशिल्यो द्वितीयोऽभून्नराधिपः ॥

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

अध्यापर्यंतु पौष्पज्जी सहस्रार्थं तु संहिताः । ते नोऽत्रोदीच्यसामान्याः शिष्याः पौष्पज्जिनः शुभाः
शतानि पञ्च कौशिल्यः संहितानां च वीर्यवान् । शिष्या हिरण्यनाभस्य स्मृतास्ते प्राच्यसामगाः ॥
लोकाक्षी कुथमिथैव कुशीती लाङ्गलिस्तथा । पौष्पेज्जिशिष्याश्चत्वारस्तेषां भेदान्निबोधत ॥ ३६

राणायनीयः संहितण्डिपुत्रस्तस्मादन्यो मूलचारी सुविद्वान् ।

सकैतिपुत्रः सहस्रात्यपुत्र एतान्भेदान्वित्व लोकाक्षिणस्तु ॥

३७

त्रयस्तु कुथुमेः पुत्रा औरसो रसपासरः । भागवित्तिथ्य तेजस्वी त्रिविधाः कौथुमाः स्मृताः ॥

शौरिद्युः श्रुतिपुत्रश्च द्वौवेतौ चरितव्रतौ । राणायनीयः सौमित्रिः सामवेदविशारदौ ॥ ३९

प्रोवाच संहितास्तिस्रः श्रुतिपुत्रो महातपाः । चैलः प्राचीनयोगश्च सुरालश्च द्विजोत्तमाः ॥ ४०

प्रोवाच संहिताः पदं तु पाराशर्यस्तु कौथुमः । आसुरायणवैशाख्यौ वेदवृद्धपरायणौ ॥ ४१

प्राचीनयोगपुत्रश्च बुद्धिमांश्च पतञ्जलिः । कौथुमस्य तु भेदास्ते पाराशर्यस्य पदं स्मृताः ॥

लाङ्गलिः शालिहोत्रश्च पदपदं प्रोवाच संहिताः ॥

४२

भोलुकिः कामहानिश्च जैमिनिर्लोमगायिनिः । कण्डुश्च कीहलश्चैव पडेते लाङ्गलाः स्मृताः ॥

एते लाङ्गलिनः शिष्याः संहिता यैः मसाधिताः ॥

४३

तनो हिरण्यनाभस्य कृतशिष्यो नृपात्मजः । सोऽकरोच्च चतुर्विंशत्संहिता द्विपदां वरः ॥

प्रोवाच चैव शिष्येभ्यो येभ्यस्तांश्च निबोधत ॥

४४

रांडेश्य महवीर्यश्च पञ्चमो बाह्वनस्तथा । तालकः पाण्डकश्चैव कालिको राजिकस्तथा ॥

गौतमश्चाजबस्तश्च सोमराजोऽपतत्ततः ॥

४५

पृष्ट्रः परिकृष्टश्च उल्लल्लश्च एव च । यवीयसश्च वैशालो अङ्गुलीयश्च कौशिकः ॥

४६

सालिमज्जरिसत्यश्च कापीयः कानिकश्च यैः । पाराशरश्च धर्मात्मा इति क्रान्तास्तुसामगाः ॥ ४७

सामगानां तु सर्वेषां श्रेष्ठौ द्वौ तु प्रकीर्तितौ । पौष्पजिश्च कृतिश्चैव संहितानां विकल्पकौ ॥ ४८

अथर्षाणां द्विधा कृत्वा सुमनुरददाद्विजाः । कवन्धाय तुहैः कृत्स्नं स च विद्यायथाक्रमम् ॥ ४९

कवन्धस्तु द्विधा कृत्वा पथ्यायैकं पुनर्ददौ । द्वितीयं वेदस्पर्शाय स चतुर्थोऽकरोत्पुनः ॥ ५०

मोदो ब्रह्मवलश्चैव पिप्पलादस्तथैव च । शौष्कायनिश्च धर्मज्ञश्चतुर्थस्तपनः स्मृतः ॥

वेदस्पर्शस्य चत्वारः शिष्यास्त्वेते दृढव्रताः ॥

५१

पुनश्च त्रिविधं विद्धि पथ्यानां भेदमुत्तमम् । जाजलिः कुमुदादिश्च तृतीयः शौनकः स्मृतः ॥

शौनकस्तु द्विधा कृत्वा ददावेकं तु वैश्वे । द्वितीयां संहितां धीमान्सेन्धवायनसंज्ञिते ॥ ५३

सैन्धवो मुञ्जकेशाय भिन्ना सा च द्विधा पुनः । नक्षत्रकल्पो वैतानस्तृतीयः संहिताविधिः ॥

चतुर्थोऽद्विरसः कल्पः शान्तिकल्पश्च पञ्चमः ॥

५४

श्रेष्ठास्त्वथर्वणो ह्येते संहितानां विकल्पनाः । पदशः कृत्वा मयाऽप्युक्तं पुराणमृषिसत्तमाः ॥

१ एत ग घ. द. 'वत पौष्पजिः य' । २ क. नाग्योदी । ३ क. कौशिक्य । ४ ख. ग घ. द. लोकाक्षिः । ५ घ ग. औरसा । ६ ख. ग घ. द. 'नीवि सौ' । ७ ख घ. द. 'पाः । चोल । ८ म. घ. 'शिष्येनस्तु पद्वै प्रो' । ९ क. 'यिनः । क' १० क. वण्डय । ११ ग. घ. 'दधन्मह' । १२ ग द. 'जायतन्ततः । १३ ग घ. यः पारा' । १४ ग. घ. द. पौष्पजिश्च । १५ क. पुनः । १६ क द. 'शौवाय' । ग. 'शैवाय' । १७ ख. ट. यन्त्रे ।

आत्रेयः सुमतिर्धाम्नाकाश्यपो ह्यकृतव्रणः । भारद्वाजोऽथिवर्चाश्च वशिष्ठो मित्रयुश्च यः ॥

सावर्णिः सौमदत्तिस्तु सुशर्मा शांशपायनः ॥

५६

एते शिष्या मम ब्रह्मन्पुराणेषु दृढव्रताः । त्रिभिस्तिष्ठतः कृतास्तिष्ठतः संहिताः पुनरेव हि ॥

काश्यपः संहिताकर्ता सावर्णिः शांशपायनः । सामिका च चतुर्थी स्यात्सा चेपा पूर्वसंहिता ॥

सर्वास्ता हि चतुष्पादाः सर्वाश्चकार्यवाचिकाः । पाठान्तरे पृथग्भूता वेदशाखा यथा तथा ॥

चतुःसाहस्रिकाः सर्वाः शांशपायनिकामृते ॥

५९

लोमहर्षणिका मूलास्ततः काश्यपिकाः पराः । सावर्णिकोस्तृतीयास्ता यजुर्वचिष्यार्थपण्डिताः ॥

शांशपायनिकाश्चान्या नोदनोर्थविभृषिताः । सहस्राणि ऋचामष्टौ पदशतानि तथैव च ॥ ६१

एताः पञ्चदशान्याश्च दशान्या दशभिस्तथा । बालखिलयाः संहर्षेपाः ससावर्णाः प्रकीर्तिताः ॥

अष्टौ साम सहस्राणि सामानि च चतुर्दश । आरण्यकं सहोमं च एतद्वायन्ति सामगाः ॥ ६३

द्वादशैव सहस्राणि छन्द आध्वर्यवं स्मृतम् । यजुषां ब्राह्मणानां च तथा व्यासो व्यकल्पयत् ॥

सग्राभ्यारण्यकं तत्स्यात्समप्रकरणं तथा । अतः परं कथानां तु पूर्वा इति विशेषणम् ॥ ६५

ग्राभ्यारण्यं समग्रं च ऋग्वाह्यणयजुः स्मृतम् । तथा हारिद्रवीणां खिलान्युपखिलानि च ॥

तथैव तैत्तिरीयाणां परशुद्रा इति स्मृतम् ॥

६६

द्वे सहस्रे शतेन्यूनं वेदे वाजसनेयके । ऋग्गणः परिसंख्यातो ब्राह्मणं तु चतुर्गुणम् ॥

६७

अष्टौ सहस्राणि शतानि चाष्टावशीतिरन्यान्यधिकश्च पादः ॥

एतत्प्रमाणं यजुषामृचां च सशुक्रियं साखिलयाज्ञवल्क्यम् ॥

६८

तथा चरणविद्याणां प्रमाणं संहितां गृण । पदसाहस्रमृचामुक्तमृचः पद्विंशतिः पुनः ॥

एतावदधिकं तेषां यजुः कामं विवेक्ष्यति ॥

६९

११ १२

एकादश सहस्राणि दश चान्या दशोत्तराः । ऋचां दश सहस्राणि अशीतिविंशतानि च ॥ ७०

सहस्रमेकं मन्त्राणामृचामुक्तं प्रमाणतः । एतावदशुगुब्बिस्तारमन्यद्याथर्विकं बहु ॥

७१

ऋचामथर्वणां पञ्च सहस्राणि विनिश्चयः । सहस्रमन्यद्विज्ञेयमृषिभिर्विज्ञातं विना ॥

७२

एतदङ्गिरसा प्रोक्तं तेषामारण्यकं पुनः । इति संख्या प्रसंख्याता शाखाभेदास्तथैव च ॥

७३

कर्तारश्चैव शाखानां भेदे हेतुस्तथैव च । सर्वमन्वन्तरेऽप्येवं शाखाभेदाः समाः स्मृताः ॥

७४

प्राजापत्या श्रुतिर्निष्ठा तद्विकल्पास्तिवमे स्मृताः । अनित्यभावाद्देवानां मन्त्रोत्पत्तिः पुनः पुनः ॥

७५

मन्वन्तराणां क्रियते मुराणां नामनिश्चयः । द्वापरेषु पुनर्भेदाः ध्रुवीनां परिकीर्तिताः ॥

७६

पुनर् वेदं तदा न्यस्य भगवानुपि सत्तमः । शिष्यैरप्यथ पुनर्दत्त्वा तपस्तप्तुं गतो वनम् ॥

७७

तस्य शिष्यमजिष्येस्तु शाखाभेदास्त्वमे कृताः ॥

७८

अत्रानि वेदाश्चत्वारो भीर्मासा न्यायविस्तरः । धर्मशास्त्रं पुराणं च विद्यास्त्वेषाथतुर्दश ॥

७९

आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्वश्चैव ते त्रयः । अर्थशास्त्रं चैतर्था तु विद्यास्त्वष्टादशैव तु ॥

८०

१३ क. ग. घ. ङ. 'मोः' । १४ ग. घ. ङ. 'ला' । १५ ग. घ. ङ. 'विता' । १६ ग. घ. ङ. 'विता' । १७ ग. घ. ङ. 'विता' । १८ ग. घ. ङ. 'विता' । १९ ग. घ. ङ. 'विता' । २० ग. घ. ङ. 'विता' । २१ ग. घ. ङ. 'विता' । २२ ग. घ. ङ. 'विता' । २३ ग. घ. ङ. 'विता' । २४ ग. घ. ङ. 'विता' । २५ ग. घ. ङ. 'विता' । २६ ग. घ. ङ. 'विता' । २७ ग. घ. ङ. 'विता' । २८ ग. घ. ङ. 'विता' । २९ ग. घ. ङ. 'विता' । ३० ग. घ. ङ. 'विता' । ३१ ग. घ. ङ. 'विता' । ३२ ग. घ. ङ. 'विता' । ३३ ग. घ. ङ. 'विता' । ३४ ग. घ. ङ. 'विता' । ३५ ग. घ. ङ. 'विता' । ३६ ग. घ. ङ. 'विता' । ३७ ग. घ. ङ. 'विता' । ३८ ग. घ. ङ. 'विता' । ३९ ग. घ. ङ. 'विता' । ४० ग. घ. ङ. 'विता' । ४१ ग. घ. ङ. 'विता' । ४२ ग. घ. ङ. 'विता' । ४३ ग. घ. ङ. 'विता' । ४४ ग. घ. ङ. 'विता' । ४५ ग. घ. ङ. 'विता' । ४६ ग. घ. ङ. 'विता' । ४७ ग. घ. ङ. 'विता' । ४८ ग. घ. ङ. 'विता' । ४९ ग. घ. ङ. 'विता' । ५० ग. घ. ङ. 'विता' । ५१ ग. घ. ङ. 'विता' । ५२ ग. घ. ङ. 'विता' । ५३ ग. घ. ङ. 'विता' । ५४ ग. घ. ङ. 'विता' । ५५ ग. घ. ङ. 'विता' । ५६ ग. घ. ङ. 'विता' । ५७ ग. घ. ङ. 'विता' । ५८ ग. घ. ङ. 'विता' । ५९ ग. घ. ङ. 'विता' । ६० ग. घ. ङ. 'विता' । ६१ ग. घ. ङ. 'विता' । ६२ ग. घ. ङ. 'विता' । ६३ ग. घ. ङ. 'विता' । ६४ ग. घ. ङ. 'विता' । ६५ ग. घ. ङ. 'विता' । ६६ ग. घ. ङ. 'विता' । ६७ ग. घ. ङ. 'विता' । ६८ ग. घ. ङ. 'विता' । ६९ ग. घ. ङ. 'विता' । ७० ग. घ. ङ. 'विता' । ७१ ग. घ. ङ. 'विता' । ७२ ग. घ. ङ. 'विता' । ७३ ग. घ. ङ. 'विता' । ७४ ग. घ. ङ. 'विता' । ७५ ग. घ. ङ. 'विता' । ७६ ग. घ. ङ. 'विता' । ७७ ग. घ. ङ. 'विता' । ७८ ग. घ. ङ. 'विता' । ७९ ग. घ. ङ. 'विता' । ८० ग. घ. ङ. 'विता' ।

॥ (प्रजापतिवशानुर्वातनम्)

ज्ञेया ब्रह्मर्षयः पूर्वतेभ्यो देवर्षयः पुनः । राजर्षयः पुनस्तेभ्य ऋषिप्रकृतयस्त्रयः ॥
तेभ्य ऋषिप्रकृतयो मुनिभिः संशितव्रतैः ॥

८०

कश्यपेपु वशिष्ठेपु तथा भृग्वङ्गिरोऽत्रिपु । पञ्चस्वेतेषु जायन्ते गोत्रेषु ब्रह्मवादिनः ॥
यस्माद्वपन्ति ब्रह्माणं तेन ब्रह्मर्षयः स्मृताः ॥

८१

धर्मस्याथ पुलस्त्यस्य क्रतोश्च पुलहस्य च । प्रत्यूषस्य प्रभासस्य कश्यपस्य तथा पुनः ॥
देवर्षयः सुतास्तेषां नामतस्ताञ्चिबोधत । देवर्षी धर्मपुत्रौ तु नरनारायणाबुधौ ॥

८२

बालखिल्यः क्रतोः पुत्राः कर्दमः पुलहस्य तु । कुबेरश्चैव पौलस्त्यः प्रत्यूषस्याचलः स्मृतः ॥
पर्वतो नारदश्चैव कश्यपस्यात्मजाबुधौ । ऋषन्ति देवान्यस्मात्ते तस्माद्देवर्षयः स्मृताः ॥

८५

मानवे वैषये वंशे ऐदवंशे च ये नृपाः । ऐडा ऐक्ष्वाकनाभागा ज्ञेया राजर्षयस्तु ते ॥
ऋषन्ति रज्जनायस्मात्प्रजा राजर्षयस्ततः । ब्रह्मलोकमतिष्ठास्तु स्मृता ब्रह्मर्षयो मताः ॥

८७

देवलोकमतिष्ठाश्च ज्ञेया देवर्षयः शुभाः । इन्द्रलोकमतिष्ठास्तु सर्वे राजर्षयो मताः ॥
अभिजात्या च तपसा मन्त्रव्याहरणैस्तथा । एवं ब्रह्मर्षयः प्रोक्ता दिव्या राजर्षयस्तु ये ॥

८९

देवर्षयस्तथाऽन्ये च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् । भूतभव्यभवज्ञानं सत्याभिव्याहृतं तथा ॥
संबुद्धास्तु स्वयं ये तु संबुद्धा ये च वै स्वयम् । तपसेह प्रसिद्धा ये गर्भे यैश्च प्रनो[णो]दितम्

९०

मन्त्रव्याहारिणो ये च ऐश्वर्यात्सर्वमाश्च ये । इत्येतैः ऋषिभिर्युक्ता देवद्विजनुजास्तु ये ॥
एतान्भावानधीयाना ये चैत ऋषयो मताः । उप्तैते सप्तभिश्चैव गुणैः सप्तर्षयः स्मृताः ॥

९३

दीर्घायुषो मन्त्रकृत ईश्वरा दिव्यचक्षुषः । बुद्धाः प्रत्यक्षधर्माणो गोप्रावर्तकाश्च ये ॥
पद्मकामाभिरता नित्यं शीलिनो गृहमेधिनः । तुल्यैर्घर्व्यहरन्ति स्म भेदष्टैः कर्महेतुभिः ॥

९५

अग्राम्यैर्वैतयन्ति स्म रसैश्चैव स्वयंकृतैः । कुटुम्बिन ऋद्धिमन्तो बालान्तरनिवासिनः ॥
कृतादिषु युगौख्येषु सर्वेष्वेव पुनः पुनः । वर्णाश्रमव्यवस्थानं क्रियन्ते प्रथमं तु वै ॥

९७

प्राप्ते त्रेतायुगमुखे पुनः सप्तर्षयस्तिवह । प्रवर्तयन्ति ये वर्णानाश्रमांश्चैव सर्वशः ॥
तेषामेवान्वये वीरा उत्पद्यन्ते पुनः पुनः ॥

९९

जायमाने पिता पुत्रे पुत्रः पितरि चैव हि । एवं सभेत्याविच्छेदैर्द्वैतयन्त्यायुगक्षयात् ॥
अष्टाशीतिसहस्राणि प्रोक्तानि गृहमेधिनान् ॥

९९

अर्धमगो दक्षिणा ये तु पितृधोणं समाश्रिताः । दाराग्निहोत्रिणस्ते वै ये प्रजाहेतवः स्मृताः ॥
गृहमेधिनान् च संलयेयाः श्वशानान्याश्रयन्ति ते । अष्टाशीतिसहस्राणि निहिता उत्तरायणे ॥

ये श्रूयन्ते दिवं प्राप्ता ऋषयो ह्यर्च्यरेतसः । मन्त्रब्राह्मणकर्तारो जायन्ते ह युगक्षये ॥
एवमावर्तमानस्मि द्वारेषु पुनः पुनः । कल्पनां भाष्यविद्यानां नानाशास्त्रकृतः क्षये ॥

+ क्रियते तैर्विवरणं त्रेतादौ संयुगे प्रभुः ॥

१०३

+ इदमर्थं नास्ति क. घ पुस्तकेयोः ।

१ ख. घ 'या देवर्षे' । २ 'भ्यो प्रहर्ष' । ३ ग. ह 'प्रवृत्त' । ४ ख. घ 'वर्षिण' । ५ घ. 'पश्चात्' । ६ घ. 'देवर्षे वै' । ७ ख. ग. ट 'त वारिष्ये' । ८ 'त वा ऋषि' । ९ सप्त दे । १० ख. घ. बुद्ध । ११ क ग घ 'न प्रव' । १२ ग घ 'शालीना गृ' । १३ ख. ग. घ. ह. अदृष्टे । १४ ख. ग घ ह 'शान्त्यस्तु सर्वास्तेव । १५ 'दाद्वय' । १६ क घ ड 'यान स' । १७ ग ह. 'ते । क्रियते तैर्विवर्तनित' । अ ।

भविष्ये द्वापरे चैव द्रौणिर्द्वैपायनः पुनः । वेदव्यासो ह्यनीतेऽस्मिन्भविता सुमहातपाः ॥ १०४
भविष्यन्ति भविष्येणु शाखाप्रणयनानि तु । तस्मै तद्ब्रह्मणा ब्रह्म तपसा प्राप्तमव्ययम् ॥ १०५
तपसा कर्म संप्राप्तं कर्मणा हि ततो यशः । यशसा प्राप्य सत्यं हि सत्येनाप्तो हि चाव्ययः ॥
अव्ययादमृतं शुक्रममृतात्सर्वमेव हि । ध्रुवमेकाक्षरमिदं स्वात्ममेव व्यवस्थितम् ॥

वृहत्त्वाद्वृहणाचैव तद्ब्रह्मेत्यभिधीयते ॥ १०७

प्रणवावस्थितं भूयो भूर्भुवः स्वरिति स्मृतम् । ऋग्यजुः सामार्थर्वानि यत्तस्मै ब्रह्मणे नमः ॥ १०८

+जगतः प्रलयोत्पत्तौ यत्तत्कारणसंज्ञितम् । महतः परमं गुह्यं तस्मै सुब्रह्मणे नमः ॥ १०९

अर्गाधपारमक्षर्यं जगत्संमोहनालयम् । सप्तकाशप्रवृत्तिभ्यां पुरुषार्थप्रयोजनम् ॥ ११०

सांख्यज्ञानवतां निष्ठा गतिः संग्रहमात्मनः । यत्तदव्यक्तममृतं प्रकृतिब्रह्म शाश्वतम् ॥ १११

प्रधानमात्मयोनिश्च गुह्यं सत्त्वं च शन्यते । अविभागस्तथा शुक्रमक्षरं बहुवाचकम् ॥

परमब्रह्मणे तस्मै नित्यमेव नमो नमः ॥ ११२

कृते पुनः क्रिया नास्ति कुत एवाकृतक्रिया । सकृदेव कृतं सर्वं यद्वै लोके कृताकृतम् ॥ ११३

श्रोतव्यं वै श्रुतं वाऽपि तथैवासाधुसाधुनाम् । ज्ञातव्यं चाथ मन्तव्यं स्पृष्टव्यं भोज्यमेव च ॥

द्रष्टव्यं चाथ श्रोतव्यं ज्ञातव्यं वाऽथ किञ्चन ॥ ११४

दर्शितं यदनैनैव ज्ञानं तद्वै सुरर्षिणाम् । यद्वै दर्शितवानेप कस्तदन्वेष्टुमर्हति ॥

सर्वाणि सर्वान्सर्वाश्च भगवानेव सोऽब्रवीत् ॥ ११५

यदा यत्क्रियते येन तदा तत्सोऽभिमान्यते । *येनेदं क्रियते पूर्वं तदन्येन विभावितम् ॥

यदा तु क्रियते किञ्चित्केन चिद्वैद्व्यायं क्वचित् । तेनैव तत्कृतं पूर्वं कर्तृणां प्रतिभाति वै ॥ ११७

विरक्तं चातिरिक्तं च ज्ञानाज्ञाने प्रियाप्रिये । धर्माधर्मौ सुखं दुःखं मृत्युश्चामृतमेव च ॥

ऊर्ध्वं तिर्धगधोभागस्तस्यैवाष्टकारणम् ॥ ११८

स्यायंभुवोऽथ ज्येष्ठस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । प्रत्येकैविविधं भयति त्रेतास्विह पुनः पुनः ॥ ११९

व्यस्यते लोकविधं तद्द्वापरेण पुनः पुनः । ब्रह्मा चैतदुवाचाऽऽदौ तस्मिन्वैवम्बवतेऽन्तरे ॥ १२०

आवर्तमाना ऋषयो युगाख्यासु पुनः पुनः । कुर्वन्नि संहिता वेते जायमानाः परस्परम् ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि श्रुतर्षीणां स्मृतानि वै । ता एव संहिता एते आवर्तन्ते पुनः पुनः ॥ १२२

श्रिता दक्षिणपथानं ये श्मशानानि भेजिरे । युगे युगे तु ताः शाखा व्यस्पन्ते तैः पुनः पुनः

द्वापरेऽपिह सर्वेण संहिताश्च श्रुतर्षिभिः । तेषां गोत्रेऽपिषाः शाखा भवन्तीह पुनः पुनः ॥

ताः शाखास्तत्र कर्तारो भवन्तीह युगक्षयात् ॥ १२४

+ नास्त्यय शोक रा. घ. पुरतक्थो. * इदमर्थस्तानि मयेदं भियते पूर्वं नतदन्तेन भाषितमात रा. घ. ह. पुनःकेपु ।

१ ग. घ. ८. 'व्यासो ह्य' । २ ह. तपसा 'वमणा प्राप्त कर्मणा वाऽपि तेजः । पुनश्च तेजसा सत्य गत्येनाम्योहिं रत्नयम् । प्राप्त प्राप्ताः शुक्र प्रवृत्तानुमुच्यते । ३ घ. 'नमः प्राप्त कर्मणा वाऽपि तपसा । पुनश्च तेजसा सत्य गत्येनाम्यो भिनन्यम् । तस्मात् कर्मणा प्राप्तं त्रेत्यामृतमुच्यते । धृ' । ४ क. 'भवेत्तु येन' । ५ र. घ. 'गा रापर' । ६ रा 'गतिग न' । ७ घ. ह. रा. ८ घ. 'देव सात्तसा' । ९ 'प्रष्टव्य' । १० ग. घ. ह. प्राप्य । ११ घ. ह. 'विता । यत्र' । १२ रा. घ. ह. नरे । १३ घ. भवेत् । १४ रा. घ. 'तिरक्त' । १५ ग. 'रेय' । १६ रा. देता । १७ ग. घ. 'म' । १८ ग. 'म' ।

(प्रजापतिवशानुकीर्तनम्)

एवमेव तु विज्ञेयं व्यतीतानागतेष्विह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु शाखाप्रणयनानि वै ॥ १२९
 अतीतेषु अतीतानि वर्तन्ते सांप्रतेषु च । भविष्याणि च यानि स्युर्वर्ष्यन्तेऽनागतेष्वपि ॥
 पूर्वेण पश्चिमं ज्ञेयं वर्तमानेन चोभयम् । एतेन क्रमयोगेन(ण)मन्वन्तरविनिश्चयः ॥ १३०
 एवं देवाश्च पितर ऋषयो मनवश्च ये । मन्त्रैः सहोर्ध्वं गच्छति ह्यवर्तन्ते च तैः सह ॥ १३१
 जनलोकात्सुराः सर्वे पशुकल्पात्पुनः पुनः । पर्याप्तकाले संप्राप्ते संभूता नैव[ध]नस्य तु ॥ १३२
 अवश्यं भाविनाऽर्थेन संवध्यन्ते तदा तु ते । तनस्ते दोषवज्जन्म पश्यन्ते रागपूर्वकम् ॥ १३३
 निवर्तते तदा वृतिस्तेषामादोषदर्शनात् । एवं देवयुगानीह दश कृत्वा निवर्तते ॥ १३४
 जनलोकात्तपोलोकं गच्छन्तीहानिवर्तनम् । एवं देवयुगानीह व्यतीतानि सहस्रशः ॥
 निधनं ब्रह्मलोके वै गतानि मुनिभिः सह ॥ १३५
 न शक्यमानुपूर्वेण तेषां वक्तुं सविस्तरात् । अनादित्वाच्च कालस्य असंख्यानान् सर्वशः ॥
 मन्वन्तराण्यतीतानि यानि कल्पैः पुरा सह । पितृभिर्मुनिभिर्देवैः सार्धं सप्तर्षिभिश्च वै ॥
 कालेन प्रतिस्पृष्टानां युगानां च निवर्तनम् ॥ १३६
 एतेन क्रमयोगेन(ण)कल्पमन्वन्तराणि तु । सप्तजानि व्यतीतानि शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १३७
 मन्वन्तरान्ते संहारः संहारान्ते च संभवः । देवतानामृषीणां च मनोः पितृगणस्य च ॥ १३८
 न शक्यमानुपूर्वेण वक्तुं वर्षशतैरपि । विस्तरस्तु निसर्गस्य संहारस्य च सर्वशः ॥
 मन्वन्तरस्य संख्या तु मानुषेण निबोधत ॥ १३९
 देवतानामृषीणां च संख्यानार्थविशारदैः । त्रिशत्कोट्यस्तु संपूर्णाः संख्याताः संख्यया द्विजैः
 सप्तपष्टिस्थाऽन्वानि नियुतानि च संख्यया । त्रिंशत्तिश्च सहस्राणि कालोऽयं साधिकाद्विना ॥
 मन्वन्तरस्य संख्यैषा मानुषेण प्रकीर्तिता । वत्सरैरेव दिव्येन प्रवक्ष्याम्यन्तरं मनोः ॥ १४०
 अष्टौ शतसहस्राणि दिव्यया संख्यया स्मृतर्ध्वं । द्विपञ्चाशत्तथाऽन्वानि सहस्राण्यधिकानि तु ॥
 चतुर्दशगुणो ह्येष काल आभूतसंयुतः । पूर्णं युगसहस्रं स्यात्तदहर्द्वयः स्मृतम् ॥ १४१
 तत्र सर्वाणि भूतानि दग्धान्यादित्यरश्मिभिः । ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा सह देवर्षिदानवैः ॥
 प्रविशन्ति सुरश्रेष्ठं देवदेवं महेश्वरम् ॥ १४२
 स स्रष्टा सर्वभूतानि कल्पादिषु पुनः पुनः । इत्येष स्थितिकालो वै मनोर्देवर्षिभिः सह ॥ १४३
 सर्वमन्वन्तराणां वै प्रतिसंधिं निबोधत । युगाख्या या समुद्दिष्टा प्रागेवास्मिन्मर्यादजयाः ॥
 कृतव्रतादिसंयुक्तं चतुर्युगमिति स्मृतम् । तदेकसप्ततिगुणं परिवृत्तं तु साधिकम् ॥
 मनोरेतमधीकारं प्रोवाच भगवान्मभुः ॥ १४४
 एवं मन्वन्तराणां तु सर्वेषामेव लक्षणम् । अतीतानागतानां वै वर्तमानेन कीर्तितम् ॥ १४५
 इत्येष कीर्तितः सर्गो मनोः स्वायंभुवस्य ह । प्रतिसंधिं तु वक्ष्यामि तस्य चैवापरस्य तु ॥
 मन्वन्तरं यथा पूर्वमृषिभिर्देवतैः सह । अवश्यं भाविनाऽर्थेन यथा तद्वै निवर्तते ॥ १४६

(पृथिवीदीहनम्)

मन्वन्तरेष्वतीतेषु भविष्याणां तु साधनम् । एवमत्यन्तविच्छिन्नं भवत्याभृतसंस्तुतात् ॥ १७६

मन्वन्तराणां परिवर्तनानि एकान्तवस्तानि महर्गतानि ॥

महर्जने चैव जनं तपश्च एकान्तगानि स्म भवन्ति सत्ये ॥

१७७

तद्भाविनां तत्र तु दर्शनेन नानान्वदष्टेन च प्रत्ययेन ॥

सत्ये स्थितानीह तदा तु तानि प्राप्ते विकारे प्रतिसर्गकाले ॥

१७८

मन्वन्तराणां परिवर्तनानि मुञ्चन्ति सत्यं तु ततोऽपरान्ते ॥

ततोऽभियोगाद्दिपमममाणं विशन्ति नारायणमेव देयम् ॥

१७९

मन्वन्तराणां परिवर्तनेषु चिरप्रवृत्तेषु विधिस्वभावात् ॥

क्षणं रसं तिष्ठति जीवलोकः क्षयोदयाभ्यां परिवन्दमानः ॥

१८०

इत्युत्तराण्येष्वपिस्तनानां धर्मात्मनां दिव्यदृशां मन्त्रनाम् ॥

वायुमणीतान्युपलभ्य दृश्यं दिव्यौजसा व्याससमामयोगैः ॥

१८१

सर्वाणि राजपिपुरापिप्रान्ति ब्रह्मपिदेवोरगवन्ति चैव ॥

सुरेशमहर्षिपितृप्रजेशैर्युक्तानि सम्यक्परिवर्तनानि ॥

१८२

उदारधैराभिजनघृतीनां प्रकृष्टमेधाभिसमेधितानां ॥

कीर्तिद्युतिरूपातिभिरम्बितानां पुण्यं हि विरूपापनवीश्वराणाम् ॥

१८३

स्वर्गीयमेतत्परमं पवित्रं पुत्रीयमेतच्च परं रहस्यम् ॥

जप्यं महत्पर्यसु चैतद्व्यं दुःस्वप्नशान्तिः परमायुषेयम् ॥

१८४

प्रजेशदेवर्षिमनुप्रधाना पुण्यममूर्तिं प्रथितामजस्य ॥

ममापि विरूपापनसंयगाय सिद्धिं जुषध्वं सुमहेततत्त्वम् ॥

१८५

इत्येतदन्तरं प्रोक्तं मनोः स्वायंभुवस्य तु । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वैर्णवाम्यहम् ॥ १८६

इति धामदापुराणे वायुप्रं ले प्रजापतिवत्तानुर्वातेन नामैष्यष्टाध्यायः ॥ ६१ ॥

आदितः श्रेष्ठतारं सप्तलक्षं—६०८६

अथ द्विपटाध्यायः ।

पृथिवीदीहनम् ।

शशिपापन उवाच—

तमं मन्वन्तराणां तु शानुमिच्छापि तत्परमं । देवतानां च सर्वेषां ये च यस्यान्तरे मनोः ॥ १

सुत उवाच—

मन्वन्तराणि यानि स्मृतीतानामगतानि ह । समामादितराच्चैव स्रुतौ च निबोधनं ॥ २

स्वायंभुवो मनुः पूरं मनुः स्वायंभुवस्पर्षा । आचमन्नाममश्वेन नया रत्नचासुर्षो ॥

पठेन मनसोऽनीता वदाम्यष्टावनामगान् ॥

३

सावर्णाः पञ्चरौच्यश्च भौत्यो वैवस्वतस्तथा । वक्ष्याम्येतां पुरस्तात् मनोवैवस्वतस्य ह ॥ ४

मन्वः पञ्च येऽतीता मानवांस्तान्निबोधत । मन्वन्तरं मया चोक्तं क्रान्तं स्वार्थं भुवस्य ह ॥ ५

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मनोः स्वारोचिषस्य च । प्रजासर्गं समासेन द्वितीयस्य महात्मनः ॥ ६

॥ आसन्नै तु पिता देवा मनुस्वारोचिषेऽन्तरे । पारावताश्च विद्वांसो द्वावेव तु गणौ स्मृतौ ॥ ७

तु पितायां सप्तपुत्राः क्रतोः पुत्राः स्वरोचिषेः । पारावताश्च शिष्टाश्च द्वादशौ तौ गणौ स्मृतौ ॥

छन्दजाश्च चतुर्विंशद्व्यास्ते वै तदा स्मृतौः ॥ ८

वैवस्य शोऽथ बापान्यो गांषा देवायनस्तथा । अजश्च भगवान्देवो दुरोणश्च महाबलः ॥ ९

आपश्चापि महाव हर्षहौजाश्चापि वीर्यवान् । चिकित्वाग्निभृतो यश्च अंशो यश्चैव पठ्यते ॥

॥ अजश्च द्वादशस्तेषां तु पिताः पारकीर्तिनाः । इत्येते क्रतुपुत्रास्तु तदाऽऽसन्नसोमपायिनः ॥ ११

प्रचेताश्चैव यो देवो विश्वदेवास्तथैव च । समञ्जो विश्वतो यश्च अजिह्वश्चारिमर्दनः ॥ १२

अजिह्वानमहीपातौ विद्यावन्तौ तथैव च । अजोपौ च महाभागी यवीयश्च महाबलः ॥ १३

होता यज्वा च इत्येते पाराक्रान्ताः परावनाः । इत्येता देवता आसन्नमनुस्वारोचिषेऽन्तरे ॥ १४

सोमपास्तु तदा होताश्चतुर्विंशतिदेवताः । तेषामिन्द्रस्तदा आसीद्द्विषश्च लोकविभुनः ॥ १५

ऊर्जो बसिष्ठपुत्रस्तु स्तम्भः काश्यप एव च । भार्गवश्च तदा द्रोणो ऋषभोऽङ्गिरसस्तथा ॥ १६

[+ पौलस्त्यश्चैव दत्तात्रिणात्रेयो निष्कलस्तथा । पौलहस्य च धार्वास्तु एते सप्तर्षयः स्मृताः] ॥ १७

चैत्रः कविरुतश्चैव कृतान्तो विभृतो रविः । बृहद्ब्रह्म नवर्षैर्वै शुभाश्चैव नव स्मृताः ॥ १८

मनोः स्वारोचिषस्यैते पुत्रा वंशकराः स्मृताः । पुराणे परिसंख्याता द्वितीयं चैतदन्तरम् ॥ १९

सप्तर्षयो मनुर्देवाः पितरश्च चतुष्टयम् । मूलं मन्वन्तरस्यैते तेषां चैवान्तरे प्रजाः ॥ २०

ऋषीणां देवतः पुत्राः पितरो देवसुनवः । ऋषयो देवपुत्राश्च इति शास्त्रविनिश्चयः ॥ २१

मनोः क्षत्रं विश्वैश्च सप्तर्षिभ्यो द्विजातयः । एतन्मन्वन्तरं प्रोक्तं समासाज्ज तु विस्तरात् ॥ २२

स्वार्थं भुवेन विस्तरां ज्ञेयः स्वार्गोचिषस्य तु । न शैब्यो विस्तरस्तस्य वक्तुं वर्षशतैरपि ॥

पुनरुक्तबहुत्वात् प्रजानां वै कुले कुले ॥ २३

तृतीयस्तस्य वर्षोऽयं औचमस्यान्तरे मनोः । पञ्चैव देवगणाः प्रोक्तास्तान्वक्ष्यामि निबोधत ॥ २४

सुधामानश्च देवाश्च ये चान्ये वंशवर्तिनः । मनुर्देवाः शिवाः सत्या गणा द्वादश वै स्मृताः ॥

सत्यो धृतिर्दमो दान्तः क्षमः क्षामो धृतिः शौचः । ईषोर्जाश्च तथा ज्येष्ठो वपुष्मांश्चैव द्वादश ॥ २५

इत्येते नामभिः क्रान्ताः सुधामानस्तु द्वादश ॥

सहस्रपारो विश्वात्मा शंभुतारो वृद्धसुः । विश्वया विश्वकर्मा च मनस्वन्तो विराड्यंशाः ॥

ज्योतिश्चैव विभाज्यश्च कीर्तिमन्वंशशरणिः । अन्यानाराधितो देवो वसुधिष्णो विवस्वसुः ॥

* इदमर्थं नास्ति य पुस्तके । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + धनुर्ध्वान्तर्गतमन्यो य. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ट. पुनस्तास्तु म । २ ग. ड. चोवक्ष् । ३ ख. ग. ड. मनोः स्वा । ४ ख. ग. ड. 'रे । परा ।

५ ख. घ. 'षः । परा । ६ ख. घ. 'ताः । वैषस्य । ७ ख. पदार्ता । ग. घ. ड. पदका । ८ घ. तथा । ९ ड. 'विकृत ।

१० ख. घ. विभृतो । ११ क. 'व सुताश्च' । १२ ख. 'येव परित्या' । १३ ग. घ. ड. सत्य । १४ ख. 'य जत्' ।

१५ क. 'व चैव । १६ ख. घ. 'विभेदो द' । १७ ख. स्मृतिः । १८ ख. घ. यतपारो । १९ ग. घ. ड. 'प्यता. २

उयो' । २० ख. घ. 'पिने देशे व' । २१ ख. ड. 'विधो वि' ।

(पृथिवीदोहनम्)

- दिनक्रतुः सुधर्मा च धृतवर्मा यशस्विनः । केतुमांश्चैव अन्येते कीर्तिनास्तु प्रमर्दनाः ॥ २८
- हंसस्वरोऽहिहा चैव मनर्दनयशस्करौ । सुदानो वसुदानश्च सुमञ्जसविपावुर्भौ ॥ २९
- यत्तु बाहयतिश्चैव सुविर्सेमुनयस्तथा । शिवा ह्येते तु विज्ञेया यज्ञिया द्वादशापराः ॥ ३०
- संस्वानामपि नामानि निबोधत यथामतम् । दिक्पतिर्वाक्पतिश्चैव विश्वः शंभुस्तथैव च ॥ ३१
- स्वमृद्वीकोऽधिपथैव वचोधा मुदासर्वशः । वासवश्च सदाश्वश्च क्षेमानन्दौ तथैव च ॥ ३२
- सत्या ह्येते परिक्रान्ता यज्ञिया द्वादशापराः । इत्येता देवता ह्यामर्त्तात्तमस्यान्तरे मनोः ॥ ३३
- भजश्च परशुश्चैव दिव्यो दिव्यौषधिर्नयः । देवानुजम्भाप्रतिमो महोत्साहौ शिजस्तथा ॥ ३४
- विनीतश्च सुकेतुश्च सुमित्रः सुबलः शुचिः । औत्तमस्य मनोः पुत्रास्त्रयोदश महार्हतमनः ॥
- एते क्षत्रवणेतारस्तृतीयं चैतदन्तरम् ॥
- औत्तमो परिसंख्यातः सर्गः स्वरोचिषेण तु । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च तामसांस्तान्निबोधत ॥
- चतुर्थे त्वथ पर्याये तामसस्यान्तरे मनोः । [असत्योः स्वरूपाः सुविग्रो हरयश्चतुरो गणाः ॥ ३७
- पुलस्त्यपुत्रस्य सुतास्तामसस्यान्तरे मनोः] । गणस्तु तेषां देवानामेकैकः पञ्चविंशकः ॥ ३८
- इन्द्रियाणां शतं यदि मुनयः प्रतिजानते । सत्यमागास्तु शीर्ष्यवास्तमश्चैवाष्टमस्तथा ॥
- इन्द्रियाणि तदा देवा मनोस्तस्यान्तरे स्मृताः ॥ ३९
- तेषां च प्रभुदेवानां शिविरिन्द्रः प्रतापवान् । सप्तर्षयोऽन्तरे चैव तान्निबोधत सत्तमाः ॥ ४०
- काव्यो हर्षस्तथा चैव कौशय्यः पृथुरेव च । आत्रेयश्चाग्निरित्येव ज्योतिर्धामा च भार्गवः ॥ ४१
- पौलहो वनपीठश्च गोत्रवासिष्ठ एव च । चैत्रस्तथाऽपि पौलस्त्य ऋषयस्तामसेऽन्तरे ॥ ४२
- जनुर्धनस्तथा शान्तिर्नरः रूपातिर्भयस्तथा । भियभृत्यो ह्यवस्थिश्च पृष्ठलोढो दृढोद्यतः ॥
- ऋतश्च ऋतवन्धुश्च तामसस्य मनोः सुताः ॥ ४३
- पञ्चमे त्वथ पर्याये मनोऽभ्यारिण्येऽन्तरे । गणार्हेषु सुमपाख्याता देवतानां निबोधत ॥ ४४
- अमृतात्माभूतरजोविकुण्डाः ससुमेधसः । चरिण्योस्तु शुभाः पुत्रा वसिष्ठस्य मजापतेः ॥
- चतुर्दश च चत्वारो गणास्तेषां तु भास्वराः ॥ ४५
- सर्वप्रविप्रोऽग्निभासश्च प्रत्येतिष्ठाभूतस्तथा । सुपतिर्वाविरावश्च वाचिनोदः स्रवास्तथा ॥ ४६
- मैविराशी च वादश्चैव प्राशयेति चतुर्दश । अमृताभाः स्मृता ह्येते देवाभ्यारिण्येऽन्तरे ॥ ४७
- मतिश्च सुमतिश्चैव ऋतसत्यौ तथैव च । आद्यतिर्विद्युतिश्चैव मदो विनय एव च ॥ ४८

* धनुस्विहान्तर्गतमन्यो ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. घ. द. 'शिवजाः । के' । २ य. द. प्रतर्दनाः । य. प्रदर्शनाः । ३ क. 'भो । जन्तुवा' । ४ ख. ग. घ. द. 'समुद' । ५ ग. 'राः । पश्चाना' । ६ क. ख. सत्याना' । ७ य. ग. य. द. 'शः । राश्वथैव' । ८ घ. 'दावलाः । ९ ग. क. 'त्याः सुगराः सुरिहा ह' । १० घ. द. वदयपः । ११ क. ख. घ. 'तिधा' । १२ ग. द. 'गैवाः । १३ क. गोत्रे वा' । १४ ख. च । चित्र' । १५ ख. 'रे । अनु वन्दुस्त' । घ. 'रे । अनुवन्द' । १६ ग. द. 'पणस्त' । १७ घ. द. 'लोडः पुपु' । इतथ कृत' । १८ ख. घ. 'रे । अनु वन्दुस्त' । घ. 'रे । अनुवन्द' । १९ ग. द. 'तामो भूतरजा वैकुण्डः स' । २० क. स्ववधि' । २१ ग. घ. 'य सत्यति' । २२ ख. द. 'स्तु ये स' । २३ ख. ग. घ. 'मतिरागो च । २४ ख. घ. द. 'य सतथे' । ग. 'य सतथेति । २५ ख. घ. घ. क. च । अनु' ।

- जेता जिष्णुः सहस्रैव सुतिषाञ्श्रवसस्तथा । इत्येतानीह नामानि आभूतरजसां विदुः ॥ ४२
- वृषभेक्षा जयो भीमः शुचिर्दान्तो यशो दमः । नाथो विद्वानजेयश्च कौशो गौरो ध्रुवस्तथा ॥ ४३
- कीर्तितास्तु विकुण्डा वै सुमेधास्तु निबोधत ॥ ४४
- मेधा मेधातिथिश्चैव सत्यमेधास्तथैव च । पृथिवेधाल्पमेधाश्च भूयोमेधादयः प्रभुः ॥ ४५
- दीप्तिमेधा यशोमेधा स्थिरमेधास्तथैव च । सर्वमेधाश्चमेधाश्च प्रतिमेधाश्च यः स्मृतः ॥ ४६
- मेधावान्मेधहर्ता च कीर्तितास्तु सुमेधसः ॥ ४७
- विभुरिन्द्रस्तदा तेषामासीद्विक्रान्तपौरुषः । पौलस्त्यो वेदवाहुश्च यजुर्नामा च कौशयपः ॥ ४८
- हिरण्यरोमाङ्गिरसौ वेदश्रीश्चैव भार्गवः । ऊर्ध्वबाहुश्च वासिष्ठः पर्जन्यः पौलहस्तथा ॥ ४९
- सत्यनेनस्तथाऽऽत्रेया ऋषयो रैवतान्तरे ॥ ५०
- महापुराणसंभाव्यः प्रत्यङ्गपरहा शुचिः । बलबन्धुर्निरामित्रः केतुभृद्गो दृढव्रतः ॥ ५१
- चरिष्मन्वस्य पुत्रास्ते पञ्चमं चैतदन्तरम् ॥ ५२
- स्वारोचिषोत्तमश्चैव तामसो रैवतस्तथा । भियव्रतान्वया ह्येते चन्वारो मनवस्तथा ॥ ५३
- पट्टे खल्वय पर्याये देवा ये चाक्षुषेऽन्तरे । आद्याः प्रसूता भाव्याश्च पृथुकाश्च दिवौकसः ॥ ५४
- महानुभावो लेखाश्च पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ५५
- दिवौकसः सर्ग एव प्रोच्यते मातृनामभिः । अत्रेः पुत्रस्य नप्तार आरण्यस्य प्रजापतेः ॥ ५६
- गणश्च तेषां देवानामेकैको ह्यष्टकः स्मृतः ॥ ५७
- अन्तरीक्षो वसुहयो ह्यतिथिश्च भियव्रतः । श्रोता मन्ता सुमन्ता च आद्या ह्येते प्रकीर्तिताः ॥ ५८
- इषेनभद्रस्तथा पश्यः पथ्यनेत्रो महायज्ञाः । सुमनाश्च सुवेताश्च रैवतः सुमचेतसः ॥ ५९
- सुतिथैव महासत्त्वः प्रसूत्याः परिकीर्तिताः ॥ ६०
- विजयः सुजयश्चैव मनोद्यानौ तथैव च । सुमतिः सुपरिश्चैव विज्ञातोऽर्थपतिश्च यैः ॥ ६१
- भाव्या ह्येते स्मृता देवाः पृथुकास्तु निबोधत ॥ ६२
- अजिष्टः शक्रपत्न्यो देवो वानपृष्ठस्तथैव च । शक्रः सत्यधृःपुण्यश्च विष्णुश्च निजपस्तथा ॥ ६३
- अजितश्च महाभागः पृथुकास्ते दिवौकसः ॥ ६४
- लेखास्तथा प्रवक्ष्यामि श्रुततो मे निबोधत । मनोजयः अयासस्तु प्रचेतास्तु महायज्ञौ ॥ ६५
- पातो ध्रुवक्षिनिथैव अद्रनथैव वीरिवान् । अवमो बृहस्पतिश्चैव लेखाः भूपरिकीर्तिताः ॥ ६६
- मनोजयो महावीर्यस्तेषामिन्द्रस्तदाऽभवत् । उन्नतो भार्गवश्चैव इतिमानङ्गिरः सुतः ॥ ६७
- सुधार्मा काश्यपश्चैव वसिष्ठो विरजस्तथा । अतिमानश्च पौलस्त्यः सहिष्णुः पौलहस्तथा ॥ ६८
- मथुरानेय इत्येते सप्त वै चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ६९
- ऊरुः पूरः दातमुद्रस्तपरी सत्यवाकृतिः । अग्निष्णुदतिरात्रश्च सद्युम्नश्चोत ते नव ॥ ७०

१ ग. प. विष्णुः । २ क. 'मानसः' । ३ ख ग द. 'वृक्षणी' । ४ घ. 'वृक्षी' । ५ प. 'वृक्ष' । ६ क. 'न' ।
 ७. 'रौतौ वे' । ८ प. 'विभिः केतुर्धेही' । ९ ग. द. 'भावो ले' । ८ ग. 'ते नाममातृभिः' । ९ ग. 'परयते' ।
 १०. ख. ग. 'मृगता' । ११. क. द. 'सूताः प' । १२. ग. द. 'मनस्योनी' । १३. ख. ग. प. य. 'मनसा ह्ये' ।
 १४. ७. य. 'दायः मन्त्रपुत्रः' । १५. ग. य. 'वा । ध्रुवो ह्य' । १६. ग. प. द. 'मानसः' । १७. ख. ग. य.
 १८. 'नमता' ।

(पृथिवीदोहनम्)

अभिमन्युश्च दशमो नौदलेया मनोः सुताः । चाक्षुषस्य सुता ह्येत पष्टं चैव तदन्तरम् ॥ ६८
वैवस्वतेन संख्यातस्तस्य सर्गो महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च कथितं त्रै मया द्विजाः ॥

ऋषय ऊचुः—

चाक्षुषस्य तु दायादः संभूतः कदम्बान्वये । तस्यान्ववाये येऽप्यन्ये तज्ज्ञो ब्रूहि यथातथम् ॥ ७०

सूत उवाच—

चाक्षुषस्य निसर्गं तु समासाच्छ्रोतुमर्हथ । तस्यान्ववाये संभूतः पृथुर्वैन्यः प्रतापवान् ॥ ७१

प्रजानां पतयथान्ये दक्षः प्राचेतसस्तथा । उत्तानपादं जग्राह पुत्रमग्निः प्रजापतिः ॥ ७२

दैक्षकस्य तु पुत्रोऽस्य राजा ह्यासीत्प्रजापतेः । स्वायंभुवेन मनुना दत्तोऽग्रेः कारणं प्रति ॥ ७३

मन्वन्तरमथाऽऽसाद्य भविष्यं चाक्षुषस्य ह । पष्टं तदनुनक्षयामि ज्योत्स्नातेन वै द्विजाः ॥ ७४

उत्तानपादाच्चतुरां सृष्ट्वा त्रित्वाविनी । ऋषयस्य कन्या धर्मज्ञा सृष्ट्वा नाम विश्रुता ॥ ७५

उत्पन्ना चाधिधर्मेण ध्रुवस्य जननी शुभा । धर्मस्य पत्न्यां लक्ष्यां वै उत्पन्ना सा शुचिस्मिता ॥

ध्रुवं च कीर्तिमन्तं च अयस्मन्तं वसुं तथा । उत्तानपादोऽजनयत्कन्ये द्वे च शुचिस्मिते ॥

मनस्विनीं स्मरां चैव तयोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

ध्रुवो वर्षसहस्राणि दश दिव्यानि धीर्यवान् । तपस्तेपे निराहारः प्रार्थयन्निपुलं यशः ॥ ७६

त्रेतायुगे तु प्रथमे पौत्रः स्वायंभुवस्य सः । आत्मानं चारयन्योगार्थयन्सुमहद्यशः ॥ ७८

तस्मै ब्रह्मा ददौ प्रीतो ज्योतिषां स्थानमुत्तमम् । आभूतसंष्ट्रवं हृद्यमस्तोदयविवर्जितम् ॥ ७९

तस्यातिमात्राद्युद्धिं च महिमानं निरीक्ष्य ह । दैत्यासुराणां पार्थवैः श्लोकमप्युजना जगौ ॥ ८०

अहोऽस्य तपसो धीर्यमहो श्रुतमहो हुतम् । स्थिताः सप्तर्षयः कृत्वा यत्रेनपुपरि ध्रुवम् ॥

ध्रुवे दिवं समासक्तमीश्वरः स दिवस्पतिः ॥

८१

ध्रुवात्पुष्टिं चैव भव्यं च भूमिः सा स्रुपे नृपा । स्वां छायामाह वै पुष्टिर्भव नारी तु तां विभुः ॥

सत्याभिष्ठाहूते तस्य सद्यः स्त्री साऽभवच्छदा । दिव्यमंहननाच्छाया दिव्याभरणभूषिता ॥ ८३

छायायां पुष्टिराधत्त पक्ष पुत्रानकल्पमान । प्राचीनगर्भं वृषकं वृकं च वृहलं धृतिम् ॥ ८४

पत्नी प्राचीनगर्भस्य सुवर्चा स्रुपे नृपम् । नाज्जोदारधियं पुत्रमिन्द्रो यः पूर्वजन्मनि ॥ ८५

संवत्सरमहस्रान्ते सकृदाहारमाहरत् । एवं मन्वन्तरं युक्तमिन्द्रत्वं प्राप्तवान्विभुः ॥ ८६

उदारधेः सुतं भद्राऽजनयत्सा दिवजयम् । रिपुं रिपुंजयं जज्ञे वराद्री सा दिवर्जयात् ॥ ८७

रिपोराधत्त वृहती चाक्षुषं सर्वतेजसम् । + तस्य पुत्रो मनुर्विद्वान्ब्रह्मज्ञप्रवर्तकः ॥ ८८

व्यजीजनत्पुष्करिण्यां वारुण्यां चाक्षुषं मनुम् । प्रजापतेरात्मजायामरण्यस्य महात्मनः ॥ ८९

+ चाक्षुषं नाम विख्यातं मनुं धर्मार्थकौटिहम् । मनोरजायन्त दत्तं लट्वायां शुभाः सुताः ॥

कन्यायां वै महाभागैर्बराजस्य प्रजापतेः ॥

९०

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । † इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ य. द. नाद्वले । २ ग. तथा । ३ ख. ग. घ दत्तक । ४ ख. ग. घ. द. तुरः सृष्ट्वाऽधत्तमाग्निनी ।
५ ग. घ. द. 'ते । स्वरा मन्वन्तरी वै' । ६ ख ग. घ. द. मे । ७ ख. घ. च घान्य च भूमिस्थी सु । ८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९ ग. द. च
घान्य च भूमिस्थी सु । १० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ११ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २१ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । २९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३१ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ३९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४१ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ४९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५१ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ५९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६१ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ६९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७१ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ७९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८१ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ८९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९१ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९२ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९३ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९४ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९५ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९६ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९७ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९८ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । ९९ ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु । १०० ख. घ. घान्य च भूमिस्थी सु ।

ऊरुः पुरुः शतपुत्रस्तपस्वी सत्यवाकविः । अग्निपुदतिराश्रय सुघुन्नश्चेति ते नव ॥
 अभिमन्युश्च दशमो नहुलायां मनोः सुताः ॥ ११
 ऊगोरजनयत्पुत्रान्पडाग्रेयी महामर्मान् । अङ्गं सुमनसं स्वातिं क्रतुमेन्निरसं शिवम् ॥ १२
 अङ्गात्सुनीथाऽपत्यं वै वेनमेकं व्यजायत । अपचारेण वेनस्य प्रकोपः सुपहानभूत् ॥ १३
 प्रजार्थमृषयस्तस्य ममन्युर्दक्षिणं करम् । वेनस्य पाणौ मयिते संवभूव महोद्भूतः ॥ १४
 *वेन्यो नाम महीपालो यः पृथुः परिकीर्तितः ॥ १४
 स धन्वी कवची जातस्तेजसा मज्ज्वलजिव । पृथुर्वैन्यः सर्वलोकान्तरसं सत्रपूर्वजः ॥ १५
 राजसूयाभिषिक्तानामाद्यः स वसुधाधिपः । तस्य स्तवार्थमुत्पन्नौ निपुणौ सूतमागधौ ॥ १६
 तेनेयं गौर्महाराज्ञा दुग्धा सस्यानि धीमता । प्रजानां वृत्तिकामानां देवैर्ऋषिगणैः सह ॥ १७
 पितृभिर्दानवैश्चैव गन्धर्वैरप्सरोगणैः । सैवैः पुण्यजर्नैश्चैव वीरुद्भिः पर्वतैस्तथा ॥ १८
 तेषु तेषु तु पात्रेषु दुग्धमाना वसुंधरा । प्रादाद्यथेप्सितं क्षीरं तेन लोकांस्त्वधारयत् ॥ १९

ऋषय ऊचुः—

विस्तरेण पृथोर्जनम कीर्तयस्व महामते । यथा महात्मना दुग्धा पूर्वं तेन वसुंधरा ॥ १९
 यथा देवैश्च नागैश्च यथा ब्रह्मादिभिः सह । यथा यज्ञैः सगन्धर्वैरप्सरोगणैश्च पुरा ॥ १००
 +यथायथा च तैर्दुग्धा विधिना येन येन च ॥ १०१
 तेषां पात्रविशेषांश्च दोग्धारं क्षीरमेव च । तेषां वरसंविशेषांश्च तत्राः प्रहृष्टि पृच्छताम् ॥ १०२
 यस्मिंश्च कारणे पाणिर्वैनस्य मयितः पुरा । कुदैर्महर्षिभिः पूर्वं तत्सर्वं कथयस्व नः ॥ १०३

सूत्र उवाच—

वैर्णयिष्यामि वो विभ्राः पृथोर्वैन्यस्य संभवम् । एकाग्राः प्रयताश्चैव शुभ्रपृथ्वं द्विजोत्तमाः ॥
 नाशुचेर्नापि पापाय नाशिष्यायाहिताय च । वैर्णयेयमिमं पुण्यं नात्रताय कथंचन ॥ १०४
 स्वर्ग्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च संमितम् । रहस्यमृषिभिः प्रोक्तं शृणुयाद्योऽनसूयकः ॥ १०५
 यक्षेमं श्रावयेन्मर्त्यः पृथोर्वैन्यस्य संभवम् । ब्राह्मणेभ्यो नपस्कृत्य न स शोचेत्कृताकृतम् ॥ १०६
 गोप्ता धर्मस्य राज्ञोऽसौ बभूवाभिसमः प्रभुः ॥ १०७
 अत्रिवंशसमुत्पन्नो ह्यत्रो नाम प्रजापतिः । यस्य पुत्रोभवद्देनो नात्यर्थं धार्मिकस्तथा ॥ १०८
 जातो मृत्युसुतायां वै सुनीथायां प्रजापतिः । स मातामहदोषेण वेनः कालात्मजात्मजः ॥ १०९
 स धर्मं पृष्टतः कृत्वा कामालोभे व्यवर्तत । स्थापनेन स्यापपापास धर्मपेते स पाथिवः ॥ ११०
 वेदशास्त्राण्यतिक्रम्य ह्यधर्मं निरतोऽभवत् । निःस्वाध्यायवपदकाराः प्रजास्तस्मिन्प्रशासति ॥ १११
 आसन्न च पपुः सोमं हुनं यज्ञेषु देवताः ॥ ११२

* एतदर्थं पदानिः श्रीः—“जनयित्वा सुनं तस्य पृथुं प्रयितपोदयम् । अश्रुवस्त्वेव रे राजन्मुनयो मुदिताः प्रजाः” इति वा. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । + इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके ।

१ ग. घ. ङ. “वा कृतिः । २ ख. घ. ङ. आ । अ । ३ ख. घ. ङ. “मैत्रिमोत्रिनम् । मुनीयामादितिविद्वान् । ४ ग. घ. ङ. “दात्र १ ग. घ. ङ. घ ये लो” । ५ ख. ग. ङ. “माद स । ६ घ. ग. ङ. सौ । ७ घ. ग. घ. ङ. “निर्देन्यस्य । ८ ख. घ. ङ. “वर्तते” । ९ ख. ग. घ. ङ. “वर्तते” । १० घ. ङ. “सुघुर्महम् । ११ ख. ग. घ. ङ. “य । १२ ख. ग. घ. ङ. “यतोऽस्मा” । १३ ख. ग. घ. ङ. “यतोऽस्मा” ।

(पृथिवीदोहनम्)

नं यद्वृण्यं नं होतव्यमिति तस्य प्रजापतेः । आसीत्प्रतिज्ञा क्रूरेयं विनाशे प्रत्युपस्थिते ॥ १११
अद्भुमिडपश्च एडपश्च सर्वयज्ञे द्विजातिभिः । मयि यज्ञो विधातव्यो मयि होतव्यमित्यपि ॥ ११२
तपनिक्रान्तमर्गादिमाददानमसांपतम् । ऊर्ध्वमहर्षयः सर्वे मरीचिप्रमुखास्तथा ॥ ११३
वयं दीक्षां प्रवक्ष्यामः संवत्सरशतान्वहन् । माऽधर्मं वेन कार्षीस्त्वं नैष धर्मः-सनातनः ॥

निधने च प्रसूतोऽसि प्रजापतिरसंशयः ॥ ११४
पालयिष्ये प्रजाश्रेति त्वया पूर्वं प्रतिश्रुतम् । तास्तथा वादिनैः सर्वान्ब्रह्मर्षीन्ब्रवीत्तदा ॥
स प्रहस्य तु दुर्बुद्धिरिदं वचनकोविदः । स्रष्टा धर्मस्य कथान्यः श्रोतव्यं कस्य वै मया ॥ ११५
धीर्धुनतपःसन्धैर्मया वा कः समो भुवि । मेहात्मानमहून् मां यूयं जानीत तत्त्वतः ॥ ११७
प्रभैवः सर्वलोकानां धर्माणां च विशेषतः । इच्छन्दहेयं पृथिवीं प्रावयेयं जलेन वा ॥
सृजेयं वा प्रमेये वा नात्र कार्या विचारणा ॥ ११८

यदा न शक्यते स्तम्भान्मानाश्च भृशमोहितः । अनुनेतुं नृपो वेनस्ततः क्रुद्धा महर्षयः ॥ ११९
निरुद्धं तं महाबाहुं विस्फुरन्तं यथाऽनलम् । ततोऽस्य वामहस्तं ते ममन्धृशकोपिताः ॥ १२०
तस्मान्प्रमथ्यमानाद्भ्रुजं पूर्वमभिधुतः । ह्रस्वोऽतिमात्रं पुरुषः कृष्णश्चापि तथा द्विजाः ॥ १२१
स भीतः प्राञ्जलिश्चैव स्थितवान्प्राकुलेन्द्रियः । तमार्तं विहलं दृष्ट्वा निपीदित्यमुषिकल ॥
निपादवंशकर्ताऽसौ बभूवानन्तर्विक्रमः । धीवरानसृजेत्तोऽपि वेनकलमपसंभवान् ॥ १२३
ये चान्ये विन्ध्यनिलयास्तुभ्रुरास्तुवराः खसाः । अधर्मकचयश्चापि संभूता वेनकलमर्षात् ॥
पुनर्महर्षयस्तस्यै पाणिं वेनस्य दक्षिणम् । अरणीमिव संरम्भान्ममन्धुर्जातमन्यवः ॥ १२५
पृथुतस्मात्समुत्पन्नः करास्फालनतेजसः । पृथोः करतलाद्वाऽपि यस्माज्जातः पृथुस्ततः ॥
दीप्यमानः स्ववपुषा सासादभिरिवोज्ज्वलन् ॥ १२६

आधर्म्यं^१ नाम धनुर्गुह्यं महारवम् । शरांश्च बिभ्रद्रक्षार्थं कचवं च महामभम् ॥ १२७
तस्मिज्जातेऽथ भूतानि समष्ट्यानि सर्वशः । सैमत्पञ्चे महाराज्ञि वेनश्च त्रिदिवं गतः ॥ १२८
समुत्सृजेन राजैपिः स सत्पुत्रेण धीमता । ऋत्रातः स पुरुषव्याघ्रः पुत्राञ्जो नरकात्तदा ॥
तं नद्यश्च समुद्राश्च रत्नान्पादाय सर्वशः । अभिपेकाय तोयं च सर्व एवोपतस्थिरे ॥ १३०
पितामहश्च भगवानग्निरोभिः सहामरैः । स्थावराणि च भूतानि जङ्गमानि च सर्वशः ॥ १३१
समागम्य तदा वेनमभ्यपिञ्चमराधियम् । महता राजराज्येन महाराजं महाद्युतिम् ॥ १३२
तोऽभिषिक्तो महाराजो देवैरङ्गिरसः सुतैः । आदिराजो महाराजः पृथुर्वन्यः प्रतापवान् ॥
पित्राऽप्यङ्गितास्तैस्य प्रजास्तेनानुराजिताः । ततो राजेति नामास्य अनुरागादजायत ॥ १३४
आपस्तस्तम्भुरे चास्य समुद्रमभिषास्यतः । पर्वताश्च विशीर्यन्ते ध्वजभङ्गश्च नाभवत् ॥ १३५

* एतदर्थस्थाने-“पुरुषव्याघ्रः पुनाग्रो नरकात्त्रायते ततः” इति क. पुस्तके ।

१ ख. घ. द. नदात् । २ ख. ग. घ. द. “नेड्य प्र” । ३ ख. ग. घ. द. “नः पूर्वो” । ४ ख. ग. घ. द. “दा ।
वेनः प्र” । ५ ख. मन्दारमानी हून् । ६ घ. द. “अव स” । ७ ख. ग. घ. द. “युतिः । ८ ख. द. पुत्रः स कृ” ।
९ ख. घ. द. “जन्वाऽपि । १० ग. “रा यवेतः । ११ ग. घ. द. “पि विद्धि तान्वेन” । १२ ख. घ. द. “यान् । पु” ।
१३ घ. स्य दक्षिण भरणीमिव । कर प्रसप सं” । १४ ख. ग. घ. द. मयापेतुर्महाराज वे” । १५ ख. वृपतिः । १६ ख.
ग. घ. द. “न्यत्र प्र” ।

अकृष्टपृथ्व्या पृथिवी मिध्यन्त्यक्षानि चिन्तया । सर्वकामदुष्टा गावः पुटके पुटके मधु ॥ १३६

एतस्मिन्नेव काले च यज्ञे पैतामहे शुभे । सूतः सुत्यां समुत्पन्नः सौत्येऽहनि महामतिः ॥

तस्मिन्नेव महायज्ञे जज्ञे प्राज्ञोऽथ मागधः ॥ १३७

[* सामगेपु तु गायत्सु खगभाण्डे वैश्वदेवके । सामगाने समुत्पन्नस्तस्मान्मागध उच्यते]

ऐन्द्रेण हविषा चापि हविः भूक्तं बृहस्पतेः । जुहावेन्द्राय देवेन ततः सूतो व्यजायत ॥ १३८

प्रमादस्तत्र संजज्ञे प्रायश्चित्तं च कर्मसु । शिष्यहव्येन यत्पृक्तमभिभूतं गुरोर्हविः ॥

अधरोत्तरचारेण जज्ञे तद्वर्णचैकृतम् ॥ १३९

यच्च क्षत्रात्समभवद्भ्राह्मण्यं हीनयोनितः । सूतः पुर्वेण साधर्म्यात्तुल्यधर्मः प्रकीर्तितः ॥ १४०

मध्यमो ह्येव सूतस्य धर्मः क्षत्रोपजीवनम् । रथनागाश्च चरितं जघन्यं च चिकित्सितम् ॥ १४१

पृथोस्तवार्थं तौ तत्र समाहूतौ सुरपिभिः । तावूचुर्पुनयः सर्वे स्तूयतामेव पाथिवः ॥

कर्मतदनुकूलं वा पात्रं स्तोत्रस्य चाप्ययम् ॥ १४२

तावूचतुस्तदा सर्वास्तानृषीन्सूतमागधौ । आवां देवानृषींश्चैव प्रीणयावः स्वकर्मभिः ॥ १४३

न चास्य कर्म वै विदो न तथा लक्षणं यशः । स्तोत्रं येनास्य कुर्यान्नो राजस्तेजस्विनो विजाः ॥

ऋषिभिस्तौ नियुक्तौ तु भविष्यैः स्तूयतामिति । दानधर्मरतौ नित्यं सत्यवाक्संजितेन्द्रियः ॥ १४४

ज्ञानशीलो वदान्यस्तु संग्रामेष्वपराजितः ॥ १४५

यानि कर्माणि कृतवानृथुष्यापि महाबलः । तानि शीलेन बृद्धानि स्तुवन्निः सूतमागधैः ॥

ततस्तवान्ते सुमीतः पूयः प्रादात्प्रजेश्वरः । अन्तर्देशं सूत्राय गगधान्मागधाय च ॥ १४६

तदा वै पृथिवीपालाः स्तूयन्ते सूतमागधैः । आशीर्वादैः प्रबोध्यन्ते सूतमागधवन्दिभिः ॥ १४८

तं दृष्ट्वा परममीताः मजा ऊर्चुर्भर्षयः । एष वो वृत्तिदो वैन्यो भवत्विति नराधिपः ॥ १४९

सतो वैन्यं महाभागं मजाः समभिदुद्रुतुः । त्वं नो वृत्तिं विधत्स्वेति महर्षेर्वचनात्तदा ॥

सोऽभिदुद्रुतः मजाभिस्तु मजाहितचिकीर्षया ॥ १५०

धनुर्गृहीत्वा घाणांश्च वसुधामार्दयद्दली । अस्यार्दनभयवस्ता गौर्भूत्वा प्राद्वन्मही ॥ १५१

तां पृथुर्यनुरादाय द्रवन्तीमन्ववावत । सा लोकान्द्रक्षालोकादीन्गत्वा वैन्यभयात्तदा ॥

ददर्श चाग्रतो वैन्यं कार्मुकोद्यतधारिणम् ॥ १५२

ज्वलन्निर्विशिखैर्वर्णैर्दासैर्जसमच्युतम् । महायोगं महात्मानं दुर्धर्षभर्मरैरपि ॥ १५३

अलग्नीं तदा त्राणं वैन्यमेवान्वपद्यत । कृताञ्जलिपुटा देवी पूज्या लोकैस्त्रिभिः सदा ॥

उवाच वैन्यं नाधर्मं रीतिवधे परिप्रेयसि । कथं धारयिता चासि मजा राजन्मया विना ॥ १५४

गपि लोकाः स्थिता राजन्मयेदं धार्यते जगत् । महते च विनश्येयुः मजाः पाथिवस्तत्तम ॥ १५५

न मामहमि वै हन्तुं श्रेयश्चेत्तं चिकीर्षसि । मजानां पृथिवीपाल दृष्टुं चेदं च यो मम ॥ १५६

उपागतः समाख्याः सर्वे मिध्यन्त्युपक्रमाः । इत्वाऽपि मां न शक्तस्त्वं मजानां पालने नृप ॥

* धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः कः पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ड. 'सि तु यजतस्तस्य वै मने । सोमे सुतः समुपपन्नस्ततः सीते तदाऽहनि । त' २ रा. ग. घ. ड. 'प्रे' मनुष्ये पुनर्भवे तु मा' । ३ ख. घ. घ. ड. 'साराय्या' । ४ ग. घ. ड. 'पयसा चान् नराधिपः । ता' । ५ रा. घ. ड. 'मरै' ।

(पृथिवीलोहनाम्)

अन्नभूता भविष्यामि जदि कोपं महायुते । अवध्याश्च स्त्रियः प्राहुस्तिर्यग्योनिशतेष्वपि ॥

पत्न्यं पृथिवीपाल धर्मं न त्यक्तुमर्हसि ॥

१९९

एवं बहुविधं वाक्यं श्रुत्वा राजा महामनाः । क्रोधं निशृङ्ख धर्मात्मा वसु शमिदमब्रवीत् ॥ १६०

एकस्मार्थाय यो हन्यादात्मनो वा परस्य वा । एकं प्राणं बहून्वाऽपि कामं न स्यास्ति पातकम्

यस्मिन्स्तु निहते भद्रे लभन्ते वदवः सुखम् । तस्मिन्हते शुभे नास्ति पातकं चोपपातकम् ॥ १६१

सोऽहं प्रजानिमित्तं त्वां चविष्यामि वसुंशरे । यदि मे वचनं नाद्य करिष्यसि जगद्धितम् ॥

त्वां निहन्याद्य बाणेन मच्छासनराज्जुखीम् । अत्मानं प्रययित्वेह धारयिष्याम्यहं प्रजाः ॥

सा त्वं वचनमासाद्य मम धर्मभृतां वर । संजीवय प्रजा नित्यं शक्ता ह्यसि न संशयः ॥ १६२

बुद्धितृप्तं च मे गच्छ एकमेतं महद्वरम् । नियच्छेत्त्वां तु धर्मार्थं प्रयुक्तं धोरदर्शने ॥ १६३

प्रयुवाच ततो वैन्यमेवमुक्ता सती मही । एवमेतदहं राजन्विधास्यामि न संशयः ॥ १६४

वत्सं तु मम तं धृच्छ क्षरेयं येन वत्सला । समां च कुरु सर्वत्र मां त्वं धर्मभृतां वर ॥

यथा विष्यन्दमानं च क्षीरं सर्वत्र भावयेत् ॥

१६५

तत उत्सारयामास शिलानालानि सर्वशः । धनुष्कोट्या ततो वैन्यस्तेन शैला विधर्षिताः ॥

मन्वन्तरेष्वतीतेषु विषमाऽऽसीद्वसुंधरा । स्वभावेनाभवंस्तस्याः समानि विषमाणि च ॥ १७०

न हि पूर्वविसर्गे वै विषमे पृथिवीतले । प्रविभागः पुराणां वा ग्रामाणां वाऽपि विद्यते ॥ १७१

न सस्यानि न गोरक्षा न कृषिर्न वणिक्पथः । चाक्षुषस्यान्तरे पूर्वमेतदासीत्पुरा किल ॥

वैवस्वतऽन्तरे तस्मिन्सर्वस्यैतस्य संभवः ॥

१७२

समत्वं पुत्रौ वाऽऽसीद्व्यस्तस्मिन्स्तदेव हि । तत्र तत्र प्रजास्ता वै निवसन्ति स्म सर्वदा ॥ १७३

आवर्धनान्पुष्पं तु प्रजानामभवत्किल । * कृच्छ्रं गैव तदा तासामित्येवमनुशुश्रु ॥

आसीद्वृद्धिं लोकेऽस्मिन्सर्वस्यैतस्य संभवः ॥

१७४

+ कृच्छ्रं गैव महता सोऽपि प्रमृष्टोऽपपीपु वै । स कलायित्वा वत्सं तु चाक्षुषं मनुभीवरः ॥

पृथुर्दुग्धाह सस्यानि सृतले पृथिवीं ततः ॥

१७५

सस्यानि तेन दुग्धानि (वै) र्गन्धेन तु वसुंधरी । मनुं च चाक्षुषं कृत्वा वत्सं पात्रे च भूमये ॥

तेनाग्नेन तदा ता वै वर्तयन्ते प्रजाः मदा ॥

१७६

ऋषिभिः स्तूयते वाऽपि पुनर्दुग्धा वसुंधरा । वत्सः सोमस्त्वभूतेषां दोग्धा चापि वृहस्पतिः ॥

पात्रमासीत्तु च्छन्दांसि गायत्र्यादीनि सर्वशः । क्षीरमासीत्तदा तेषां तपो ब्रह्म च शाश्वतम् ॥

पुनः स्तुत्वा देवगणैः पुरंदरपुरगेगमैः । सौवर्णं पात्रमादार्थं अमृतं दुदुहे तदा ॥

तमेव वर्तयन्तै च देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥

१७७

* इदं धर्मं नास्ति क. पुनर्दुग्धा. + इदं धर्मं नास्ति रा. ग. घ. ङ. पुनर्दुग्धा.

१ घ. 'पि। न मेवष्ट' । २ रा. ङ. 'दि एषन्ते' । ३ ग. ङ. 'प्रजा भारयिता सस्यम् । सा । न घ' ।
 द. 'वत्ये त्वय' । ४ घ. घ. ङ. 'दंनम् । श' । ५ ग. घ. ङ. पश्य । ६ रा. ग. घ. 'न मे क्षी' । ७ क. 'वे । त' ।
 ८ घ. 'हि समेषि' । ९ रा. घ. 'पिर्वसल । स' । १० ग. 'ताम् । म' । ११ रा. ग. घ. ङ. भूमे । १२ रा घ.
 द. 'नरसतो दे' । १३ रा. 'य मुषाधिरे नदाऽभवत् । देवा ग. 'व दुग्धा पृथ्वीं मुषापत्रः । महर्षे. पुनर्दुग्धयते च मनु-
 भरा । अन्त्याप्रमाद' य विं । घ. ङ. 'दि हि' ।

(पृथुवंशादुकीर्तनम्)

- एवंप्रभावो राजाऽऽमोदैन्यः स नृपसत्तमः । नमस्यश्चैव पुत्राश्च भूतप्राप्तेन सर्वशः ॥ ५
- ब्राह्मणैश्च महाभागैर्वैदवेदाङ्गारगैः । पृथुरेव नमस्कृत्यो ब्रह्मयोगिनः सनातनः ॥ ६
- पार्थिवैश्च महाभागैः प्रार्थयन्निर्भयशः । आदिराजा नमस्कृत्यः पृथुर्न्यः प्रतापवान् ॥ ७
- योधैरपि च सहस्राणि प्रार्थयन्निर्जयं युधि । आदिकर्ता नगणां वै नमस्यः पृथुरेव हि ॥ ८
- यो हि योद्धा रणं याति कीर्तयित्वा पृथुं नृपम् । स घोररुद्धे सङ्ग्रामे क्षेपी तरति कीर्तिमान् ॥
- वैश्वैरपि च राजपिर्वैश्यवृत्तिमयास्थितैः । पृथुरेव नमस्कृत्यो वृत्तिदाना महायशः ॥ १०
- एते व-सविशेषाश्च दोग्धारः क्षीरमेव च । पात्राणि च मयोक्तानि मर्षणेष्वथ यथाक्रमम् ॥ ११
- ब्रह्मणा प्रथमं दुग्धा पुत्रा पृथ्वी महात्मना । बाहुं कृत्वा तदा वत्सं वीजानि वसुधातले ॥ १२
- ततः स्वायंभुवे पूर्व तदा मन्वन्तरे पुनः । वत्सं स्वायंभुवं कृत्वा वृधोऽऽग्नीध्रिग वै मही ॥
- मनौ स्वरोचिषे दुग्धा मही चैत्रेण धीमता । [* मनुं स्वरोचिषं कृत्वा वत्सं सस्यानि वै पुरा
- उत्तमेऽनुत्तमेनापि दुग्धा देवभुजेन तु । मनुं कृत्वोत्तमं वत्सं सर्वसस्यानि धीमता ॥] १५
- पुनश्च पञ्चमे पृथ्वी तामसस्यान्तरे मनोः । दुग्धेयं तामसं वत्सं कृत्वा तु वज्रवधूना ॥ १६
- चारिष्णवस्य देवस्य संप्राप्ते चान्तरे मनोः । दुग्धा मही पुराणेन वत्सं चारिष्णवं प्रति ॥ १७
- चाक्षुषेऽपि च संप्राप्त तदा मन्वन्तरे पुनः । दुग्धा मही पुराणेन वत्सं कृत्वा तु चाक्षुषम् ॥ १८
- चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते वैवस्वते पुनः । वैन्वेनेयं मही दुग्धा यथा ते कीर्तितं मया ॥ १९
- इतैर्दुग्धा पुरा पृथ्वी व्यतीतेऽप्यन्तरेषु वै । देवादिभिर्मनुष्यैश्च तथा भूतादिभिश्च या ॥ २०
- (+ एवं सर्वेषु विज्ञेया क्षातीतानागतेष्विह । देवा मन्वन्तरेष्वस्य पृथुं सृजुत मजाः ॥ २१
- पृथोस्तु पुत्रौ विक्रान्तौ जज्ञातेऽन्तर्धिपालिनौ । शिखण्डिनी हविर्शनमन्वर्धानाश्च जायत ॥ २२
- हविर्धानात्पदादौषी धिपणाऽजनयत्सुतान् । प्राचीनैर्वर्हिषं श्रुतं गयं कृष्णं व्रजाजिनौ ॥ २३
- प्राचीनवर्हिषगवान्महानासीत्प्रजापतिः । वलधुततपोवीर्यैः पृथिव्यामेकराटसौ ॥
- प्राचीनाग्राः कुशास्तस्य तस्मात्प्राचीनवर्हिषी ॥ २४
- समुद्रतनपायां तु कृतदारः स वै प्रभुः । महन्स्तपसः पारे सवर्णायां प्रजापतिः ॥
- सवर्णाऽप्यतः सामुद्री दश प्राचीनवर्हिषः) ॥ २५
- क्षेत्रे प्रचेतसो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः । अपृथग्धर्चवरणास्तेऽतप्यन्त महत्तपः ॥
- दश वर्षसहस्राणि समुद्रसलिलेक्षयाः ॥ २६
- तपश्चरत्सु पृथिवीं प्रचेतसु महीरुहाः । अरह्यर्षीणाः खं वसुवर्ध्नाय प्रजापतयः ॥ २७
- प्रत्याहते तदा तस्मिन्प्राप्तुपस्यान्तरे मनोः । नाशकन्मारुतो वानं वृणं खमभवद्दुर्भः ॥
- दश वर्षसहस्राणि न शेरुश्रेष्ठितुं मजाः ॥ २८
- तदुपधृत्य तपसा सर्वे युक्ताः प्रचेतसः । मुखेभ्यो वायुमग्निं च समसृजुर्जातमन्यवः ॥ २९

* अनुविहान्तर्गतमन्यो इ. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विहान्तर्गतमन्यो इ. पुरतरे नास्ति ।

१ घ. 'धेयद्विज' । २ ख. ग. घ. ङ. 'ह्यान्तं प्रागन्क्षेपी' । ३ क. 'मिषा प्रधेना' । ४ छ. घ. 'ये स विपा-
यिनो हि' । ५ ग. घ. 'नद्विषा यु' । ६ ख. ग. घ. 'रुगाय वृष्ण मतादि' । ७ क. घोः । ८ छ. ग. घ.
'वीडरत' । ९ छ. ग. घ. 'सर्वोच्येतेनो नाम धनुर्वेदस्य पारगाः' । अ । १० छ. ग. घ. ङ. 'अ वृणवतेषु पारगा य
म' । ११ क. 'मया भात' ।

उन्मूलानथ तान्वृक्षान्कृत्वा वायुरशोषयत् । तानग्निरदहद्दुधोर एवमासीद्द्रुमक्षयः ॥ ३०
 द्रुमक्षयमथो वृद्ध्वा किञ्चिच्छेषेषु शक्तिषु । उपगम्याब्रवीदेताञ्चाजा सोमः प्रचेतसः ॥ ३१
 दृष्ट्वा प्रयोजनं सर्वं लोकसंतानकारणात् । कोपं त्यजत राजानः सर्वं प्राचीनवर्हिषः ॥ ३२
 वृक्षाः क्षित्वा जनिष्यन्ति शाम्येतामग्निमारुतौ । रत्नभूता तु कन्येयं वृक्षाणां वरवर्णिनी ॥ ३३
 भविष्यं जानता ह्येषा मया गोभिर्विवर्धिता । मारिषा नाम नाम्नैषा वृक्षैरेव विनिर्भिता ॥
 भार्या भवतु वो ह्येषा सोमगर्भविवर्धिता ॥ ३४

युष्माकं तेजसोऽर्धेन मम चार्धेन तेजसः । अस्यामुत्पत्स्यते विद्वान्दक्षो नाम प्रजापतिः ॥ ३५
 स इमां दशधूम्रिष्ठां युष्मत्तेजोमयेन वै । अग्निनाऽग्निसमो भूयः प्रजाः संवर्धयिष्यसि ॥ ३६
 ततः सोमस्य वचनाज्जगृह्णस्ते प्रचेतसः । संहत्य कोपं वृक्षेभ्यः पत्नीं धर्मेण मारिषाम् ॥ ३७
 मारिषायां तनस्ते वै मनसा गर्भमादधुः । दशभ्यस्तु प्रचेतोभ्यो मारिषायां प्रजापतिः ॥ ३८
 दक्षो जज्ञे महातेजाः सोमस्यांशेन वीरवान् । असृजन्मनसा चाऽऽदौ प्रजा दक्षो न मैथुनात् ॥ ३९
 अचरांश्च चरांश्चैव द्विपदोऽथ चतुष्पदः । विसृज्य मनसा दक्षः पश्चान्नम्रत स्त्रियः ॥ ४०
 ददौ स दश धर्माय कश्यपाय त्रयोदश । कालस्य नयने युक्ताः सप्तविंशतिमिन्दवे ॥ ४१
 एभ्यो दद्यात् ततोऽन्या वै चतस्रोऽरिष्टनेभिने । द्वे चैव बाहुपुत्राय द्वे चैवाङ्गिरसे तथा ॥
 कन्यामर्कौ कृशाभ्याय तेभ्योऽपत्यं निबोधत ॥ ४२
 अन्तरं चाक्षुषस्यात्र मनोः पठं तु ह्रीमते । मनोर्वैवस्वतस्यापि सप्तमस्य प्रजापतेः ॥ ४३
 तामु देवाः त्रया माघो नागा दितिजदानवाः । गन्धर्वाप्सरसश्चैव जज्ञिरेऽन्याथ जातयः ॥
 ततः प्रभृति लोकेऽस्मिन्मजा मैथुनसंभवाः । संकल्पाद्दर्शनात्स्पर्शात्पूर्वेषां सृष्टिरुच्यते ॥ ४५

ऋषय ऊचुः—

देवानां दानवानां च देवर्षीणां च ते शुभः । संभवः कथितः पूर्वं दक्षस्य च महात्मनः ॥ ४६
 प्राणान्मजापतेर्जन्म दक्षस्य कथितं त्वया । कथं प्राचेनमत्वं च पुनर्लभे महातपाः ॥ ४७
 एतं नः संशयं सूत व्याख्यातुं त्वमिहार्हसि । स दौहित्रश्च सोमस्य कथं श्वशुरतां गतः ॥ ४८

सूत उवाच—

उत्पात्तिश्च निरोधश्च नित्यं भूतेषु सत्तमाः । ऋषयोऽन न मुञ्चन्ति विद्यायन्तश्च ये नराः ॥ ४९
 युगे युगे भवन्त्येते सर्वे दक्षादयो दिजाः । एनश्चैव निरुध्गन्ते विद्वांस्तत्र न मुञ्चति ॥ ५०
 उग्रैश्च कानिष्ठयमप्येषां पूर्वं नासीद्भिजोत्तमाः । तप एव गरीयोऽभूत्प्रभावश्चैव कारणम् ॥ ५१
 इमेऽत्रमृष्टि यो वेद चाक्षुषस्य चराचरम् । प्रजानामायुरुचीर्णः स्वर्गलोके महीयते ॥ ५२
 एष गगः समाख्यातथाक्षुषस्य समासतः । इत्येते षट्सिर्गा हि क्रान्ता मन्वन्तश्चात्मकाः ॥
 स्मरन्भुजाः संक्षेपाश्चाक्षुषान्ता यथाक्रमम् ॥ ५३
 एते मनी यथामज्ञं प्रोक्तो वै द्विजमत्तमाः । चरस्वर्तेविसर्गेण तेषां क्षेपस्तु विस्तरः ॥ ५४

१ ग. म. घ. ड. 'वैवस्वतः' । २ ग. ड. 'विष्वज्जानता देवा भूता मर्त्ये ये नराः' । मा. १ ग. म. घ. ड. 'तेजसा' । ४ ग. घ. ड. 'धर्मैः' । त. ५ ग. 'जन्मान्मजानी' । ६ ड. 'सोऽपते' । ७ क. 'परा' । वि. ८ स. 'म. मुञ्चति' । ९ ग. घ. ड. 'यो मुञ्चति' । १० ग. 'विष्वे' । ११ ग. म. घ. ड. 'पूर्वमा' । १२ ग. 'वि' । य. ए. १३ ग. 'वि' ।

(वैवस्वतसर्गवर्णनम्)

अनन्ता नातिरिक्ताश्च सर्वे सर्गा विवस्वतः । आरोग्यायुः प्रमाणेन धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥

एतन्नेव गुणानेति यः पठत्यनसूयकः ॥

५५

वैवस्वतस्य वक्ष्यामि सांप्रतस्य महात्मनः । समासाध्यासतः सर्गे ब्रुवतो मे निबोधत ॥

५६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे प्रथमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥

आदितः श्लोकानां सम्प्रत्यङ्काः—५३३५

अथ चतुर्थोऽध्यायः ।

वैवस्वतसर्गवर्णनम् ।

सूत उवाच—

सप्तमे त्वथ पर्षाये मनोर्वैवस्वतस्य ह । मारीचात्कश्यपाद्देवा जङ्घिरे परमर्षयः ॥

१

आदित्या वसवो रुद्राः साध्या विश्वे मरुद्गणाः । भृगवोऽङ्गिरसश्चैव ऋषी देवगणाः स्मृताः ॥

आदित्या मरुतो रुद्रा विज्ञेयाः कश्यपात्पजाः । साध्याश्च वसवो विश्वे धर्मपुत्रास्त्रयो गणाः

भृगोस्तु भार्गवो देवो ऋङ्गिरोऽङ्गिरसः सुतः । वैवस्वतेऽन्तरे ऋस्मिन्नित्यं ते छन्दजाः सुराः ॥

॥ एतेऽपि च गमिष्यन्ति महतः कालपर्ययात् ॥

एष मार्गस्तु मारीचो विज्ञेयः सांप्रतः शुभः । तेजस्वी सांप्रतस्तेषामिन्द्रो नाम्ना महाबलः ॥

अतीतानागता ये च वर्तन्ते ये च सांप्रतम् । सर्वे मन्वन्तरेन्द्रास्तु विज्ञेयास्तुत्यलक्षणाः ॥

६

भूतभण्यभवन्नाथाः सहस्राक्षाः पुरंदराः । मघान्तश्च ते सर्वे शृङ्गिणो वज्रपाणयः ॥

सर्वैः ननुशतेनेष्टं पृथक्शतगुणेन तु ॥

७

त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्त्यवलानि च । अभिभूयावतिष्ठन्ते धर्मायैः कारणैरपि ॥

८

तेजसा तपसा बुद्ध्या घलश्रुतपराक्रमैः । भूतभण्यभवन्नाथा यथा ते प्रभविष्मदः ॥

एतत्सर्वं पक्ष्यामि ब्रुवतो मे निबोधत ॥

९

भूतं भण्यं भविष्यं तत्स्मृतं लोकत्रयं द्विजैः । भूर्लोकोऽयं स्मृतो भूमिरन्तरिक्षं भुवं स्मृतम् ॥

भण्यं स्मृतं दिवं होतृत्वेण वक्ष्यामि साधनम् ॥

१०

ध्यायता पुनर्कामेण ब्रह्मणाऽग्रे विभाषितम् । भूरिति व्याहृतं पूर्वं भूर्लोकोऽयमभूत्तदा ॥

११

भूस्तत्तायां स्मृतो धातुस्तथाऽसौ लोकदर्शने । भूतत्वादर्शनत्वाच्च भूर्लोकोऽयमभूत्ततः ॥

अतोऽयं प्रथमो लोको भूतत्वाद्भूद्विजैः स्मृतः ॥

१२

भूनेऽस्मिन्भवदित्युक्तं द्वितीयं ब्रह्मणा पुनः । भवत्युत्पन्नमानेन कालशब्दोऽयमुच्यते ॥

१३

भवनात्तु भुवर्लोको निरुक्तोऽनिरुच्यते । अन्तरिक्षं भुवस्तस्माद्वितीयो लोको उच्यते ॥

१४

उत्पन्ने तु भुवर्लोके तृतीयं ब्रह्मणा पुनः । भव्येति व्याहृतं यस्माद्भव्यो लोकस्तदाऽभवत् ॥

अनागते भण्य इति शब्द एष विभाव्यते । तस्माद्भव्यो ह्यसौ लोको नामतस्तु दिवं स्मृतम् ॥

स्वरित्युक्तं तृतीयोऽण्यो भाव्यो लोकस्तदाऽभवत् । भाव्य इत्येव धातुर्वै भाव्ये काले विभाव्यते

* इदमर्थं नास्ति क पुस्तके

भूरितीयं स्मृता भूमिरन्तरिक्षं भुवं स्मृतम् । दिवं स्मृतं तथा भाव्यं त्रैलोक्यस्य संग्रहः ॥ १८
 त्रैलोक्यगुक्तैर्व्याहारैस्तिष्ठो व्याहृतयोऽभवन् । नार्थ इत्येव धातुर्न धातुर्ज्ञः पालने स्मृतः ॥ १९
 यस्माद्भूतस्य लोकस्य भव्यस्य भवतस्तदा । लोकत्रयस्य नायास्ते तस्मादिन्द्रा द्विजः स्मृताः
 प्रधानभूता देवेन्द्रा गुणभूतास्तथैव च । मन्वन्तरेषु ये देवा यज्ञभाजो भवन्ति हि ॥ २०
 यज्ञगधर्वरक्षांसि पिशाचोरगदानवाः । पाहमानः स्मृता स्ते देवेन्द्राणां तु सर्वशः ॥ २१
 देवेन्द्रा गुरवो नाथा राजानः पितरो-हि ते । रक्षन्तीषाः प्रजाः सर्वा धर्मेणेह सुरोत्तमाः ॥ २२
 इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं देवेन्द्राणां समासतः । सप्तर्षीन्संप्रवक्ष्यामि सांप्रतं ये दिवि स्थिताः ॥ २३
 गाधिजः कौशिको धीमान्विश्वामित्रो महातपाः । भार्गवो जमदग्निश्च ऊरुपुत्रः प्रतापवान् ॥ २४
 बृहस्पतिस्तुश्चापि भारद्वाजो महातपाः । औत्थयो गौतमो विद्वाञ्छरद्वात्राम धार्मिकः ॥ २५
 स्वायंभुवोऽत्रिभंगवान्ब्रह्मकोशस्तु पञ्चमः । पृष्ठो वैशिष्टपुत्रस्तु वसुपुत्रोऽपि विभुतः ॥ २६
 वत्सारः काश्यपश्चैव सप्तैते साधुसंप्रताः । एते सप्तर्षयः सिद्धा वर्तन्ते साप्रतेऽन्तरे ॥ २७
 इक्ष्वाकुश्चैव नाभागो धृष्टः शर्पातिरेव च । नरिष्यन्तश्च विरुवातो नाभ उद्दिष्ट एव च ॥ २८
 कश्यपश्च पृषधश्चैव वसुमान्नवमः स्मृतः । मनोर्वैवस्वतस्यैते नव पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ २९
 कीर्तिता वै मया स्ते सप्त चैतदन्तरम् ॥ ३०
 इत्येष वै मया पादो द्वितीयः कथितः द्विजाः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च भूपः किं वर्णयाम्यहम्

इति श्रीनारदापुराणे वायुब्रह्मे वैवस्वतसर्गवर्णनं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५३६६

इत्यनुषङ्गपादो द्वितीयः ।

अथोपोद्घातपादस्तृतीयः

अथ पञ्चविंशतितमोऽध्यायः ।

प्रजापतिवशानुकीर्तनम् ।

अथ ऊचुः—

श्रुत्वा पादं द्वितीयं तु क्रान्तं स्मृतं धीमता । अतस्तृतीयं पप्रच्छ पादं वै शांशपायनः ॥ १
 पादः क्रान्तो द्वितीयोऽयमनुषङ्गेन यस्त्वया । तृतीयं विस्तरात्पादं सोपोद्घातं प्रकीर्तय ॥ २
 एवमुक्तोऽग्रवीरस्तुतः प्रहृष्टेनान्तरात्मना ॥ ३

स्तुत उवाच—

कीर्तयिष्ये तृतीयं च सोपोद्घातं सविस्तरम् । पादं समुद्रयाद्रिषा गन्धो मे निबोधत ॥ ४
 मनोर्वैवस्वतस्येमं सांप्रतम्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च निसर्गं शृणुत द्विजाः ॥ ५
 चतुर्गुणैकसप्तत्या संख्यातः पूर्वमेव तु । सप्त देवगणैश्चैव ऋषिभिर्दानवैः सह ॥ ६

१ ग. क. यकोपः । २ ग. घ. ड. 'गताक्षया' . म. । ३ क. 'छो वासि' । ४ घ. ड. यतिष्ठ । ५ क. ग. प. '२०' . ग. 'प्रायसि' । ६ ग. घ. घ. ड. 'नाभागोऽपि' । ७ क. ग. घ. ड. 'सप्तमानुष्य' . ८ घ. घ. ९ घ. 'व सो मे' ।

(प्रजापतिवैशानुकीयेनम्)

पितृगन्धर्वयक्षैश्च रक्षोभूतगणैस्तथा । मानुषैः पशुभिश्चैव पक्षिभिः स्थावरैः सह ॥ ६
 मन्वादिभिरभविष्यन्तमाख्यानैर्बहुविस्तारम् । वक्ष्ये वैवस्वतं सर्गं नमस्कृत्य विवस्वते ॥ ७
 आद्ये मन्वन्तरेऽतीताः सगाः प्रावर्तकाश्च ये । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्णं सप्ताऽऽसन्त्ये महर्षयः ॥
 चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते त्रैवस्वते पुनः ॥ ८
 दक्षस्य च ऋषीणा च भृगुवादीनां महौजसाम् । शापान्महेश्वरस्याऽऽसीत्प्रादुर्भावो महात्मनाम्
 भूयः सप्तर्षयस्ते च उत्पन्नाः सप्त मानसाः । पुत्रत्वे कल्पिताश्चैव स्वयमेव स्वयंभुवा ॥ १०
 प्रजामेतानकृद्भिस्तेरुपयजिर्भ्रमात्मभिः । पुनः प्रवर्तितः सर्गो यथापूर्वं यथाक्रमम् ॥ ११
 तेषां प्रसूतिं वक्ष्यामि विशुद्धज्ञानकर्मणाम् । समासच्यासयोगाभ्यां यथावदनुपूर्वशः ॥ १२
 येषामन्वयसंभूतैर्लोकैऽयं सचराचरः । पुनः स पूरितः सर्गो ग्रहनक्षत्रमण्डितः ॥ १३
 एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मुनीनां संशयोऽभवत् । ततस्तं संशयाविष्टाः स्मृतं संशयनिश्चये ॥
 सत्कृत्य परिपमच्छुर्मुनयः सशितव्रताः ॥ १४

ऋषय ऊचः—

कथं सप्तर्षयः पूर्वमुपन्नाः सप्त मानसाः । पुत्रत्वे कल्पिताश्चैव तन्नो निगद सत्तम ॥
 ततोऽब्रवीन्महातेजाः स्मृतः पौराणिकः शुभम् ॥ १५

स्मृत उवाच—

कथं सप्तर्षयः सिद्धा ये वै स्वायंभुवेऽन्तरे । मन्वन्तरं समासाद्य पुनर्वैवस्वतं किल ॥ १६
 भवाभिगापात्संविद्धा ह्यमाप्तास्ते तदा तपः । उपपन्ना जने लोके सकृदागामिनस्तु ते ॥ १७
 ऊचुः सर्वे ततोऽन्वोऽयं जनलोकं मेहर्षयः । ऊचुरेव महाभागा वारुणे वितते कर्ता ॥ १८
 सर्वे वयं प्रसूयामश्चाक्षुषम्यान्तरे मनोः । पितामहान्प्रजाः सर्वे ततः श्रेयो भविष्यति ॥ १९
 स्वायंभुवेऽन्तरे शप्ताः सत्यार्थं ते भवेन तु । जज्ञिरे वै पुनस्ते ह जनलोकौदिवं गताः ॥ २०
 देवस्य महतो यज्ञे वारुणीं विश्रतस्तनुम् । ब्रह्मणो जुहवः शुरुमग्नौ पूर्वं प्रजेप्सया ॥
 ऋषयो जज्ञिरे पूर्वं द्वितीयमिति नः श्रुतम् ॥ २१
 भृगुगङ्गिरा मरीचिः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुः । अत्रिश्चैव वसिष्ठश्च अग्नौ ते ब्रह्मणः सुताः ॥ २२
 तथाऽस्य वितते यज्ञे देवाः सर्वे समागताः । यज्ञाङ्गानि च सर्वाणि वपद्कारश्च मूर्तिमान् ॥
 मूर्तिमन्ति च सामानि यजुषि च सहस्रशः । ऋग्वेदश्चाभवत्तत्र पदक्रमविभूषितः ॥ २४
 यजुर्वेदश्च वृत्ताढ्य ओंकारवदनोज्ज्वलः । स्थितो यज्ञार्थसंपृक्तसूक्तब्राह्मणमत्रवान् ॥ २५
 सामवेदश्च वृत्ताढ्यः सर्वगोयपुरःसरः । विश्वायस्वादिभिः सार्धं गन्धर्वैः संभृतोऽभवत् ॥ २६
 ब्रह्मवेदस्तथा पंजैः कृत्याविथिभिरन्वितः । मत्स्यगिरिसर्गोऽथ द्विशरीरशिरोऽभवत् ॥ २७
 लक्षणानि स्वरा स्तोभा निरुक्तस्वरभक्तयः । आश्रयस्तु वपद्कारो निग्रहमप्रहावपि ॥ २८
 दीप्ता दीप्तरिला दीनी दिशः पदिशगीश्वराः । देवकन्याश्च पत्न्यश्च तथा मातर एव च ॥ २९
 आयुः सर्वत एवैते देवस्य यजतो मुखे । मूर्तिमन्तः स्वरूपारूपा वरुणस्य वपुर्मृतः ॥ ३०

स्वयंभुवस्तु ता दृष्ट्वा रेतः समपतद्भुवि । ब्रह्मर्षेर्भावभूतस्य विधानाच्च न संशयः ॥ ३१
 कृत्वा जुहार्धं सुग्भ्यां च सुवेण पविष्ट्वा च । आज्यवज्जुहु(ह)वांचके मन्त्रवच्च पितामहः ॥ ३२
 ततः स जनयामास भूतग्रामं प्रजापतिः । तस्यार्वाङ्मतेजसस्तस्य यज्ञे लोकेषु तैजसम् ॥ ३३
 तमसा भावव्याप्यत्वं तथा सत्त्वं तथा रजः ॥ ३४
 सगुणात्तेजसो नित्यं आकाशे तमसि स्थितम् । तमसस्तेजसत्वाच्च सर्वभूतानि जाज्ञिरे ॥ ३५
 यदा तस्मिन्नजायन्त काले पुत्रास्तु कर्मजाः । आर्यस्थात्यामुपादाय स्वशुक्रं हुतवांश्च ह ॥ ३६
 शुक्रं हुतेऽथ तस्मिंस्तु प्रादुर्भूता महर्षयः । ज्वलन्तो वपुषा युक्ताः सप्त वै प्रसवर्गुणैः ॥ ३७
 हुते चाशौ सकृच्छुके ज्वालाया निःसृतः कविः । हिरण्यगर्भस्तं दृष्ट्वा ज्वालां भिक्षा विनिःसृतम्
 भृगुस्त्वमिति होवाच यस्मात्तस्मात्स वै भृगुः ॥ ३८
 महादेवस्तथोद्भूतं दृष्ट्वा ब्रह्माणमब्रवीत् । ममैष पुत्रकामस्य दीक्षितस्य त्वयं प्रभोः ॥ ३९
 विजज्ञेऽथ भृगुर्देवो मम पुत्रो भवत्वयम् ॥ ४०
 तथेति समनुज्ञातो महादेवः स्वयंभुवा । पुत्रत्वे कल्पयामास महादेवस्तथा भृगुम् ॥ ४१
 वारुणा भृगवस्तस्मात्तदपत्यं च स प्रभुः ॥ ४२
 द्वितीयं तु ततः शुक्रमङ्गारेष्वपेतत्प्रभुः । अङ्गारेष्वङ्गिरोऽङ्गानि संहितानि ततोऽङ्गिराः ॥ ४३
 संभूतिं तस्य तां दृष्ट्वा ब्रह्मर्षाणामब्रवीत् । रेतोधास्तुभ्यमेवाहं द्वितीयोऽयं समास्तिवति ॥ ४४
 एवमस्तिवति सोऽप्युक्तो ब्रह्मणा सदैर्हस्यपतिः । तस्मादङ्गिरसश्चापि आग्नेया इति नः श्रुतम् ॥ ४५
 पदकृत्वस्तु पुनः शुक्रे ब्रह्मणा लोकेकारिणा । हुते समभवत्तत्र पदेऽब्रह्मण इति श्रुतिः ॥ ४६
 मरीचिः प्रथमस्तत्र मरीचिभ्यः सर्पुर्न्यथितः । क्रतौ तस्मिन्सुतो जज्ञे यतस्तस्मात्स वै क्रतुः ॥ ४७
 अहं तृतीय इत्यर्थस्तस्मादग्निः स कीर्तयते । केशैश्च निशितैर्भूतः पुलस्त्यस्तेन स स्मृतः ॥ ४८
 केशैर्लम्बैः समुद्भूतस्तस्मात्तु पुलहः स्मृतः । वसुमध्यात्समुत्पन्नो वसुमान्वसुधाश्रयः ॥ ४९
 वशिष्ठ इति तत्त्वज्ञैः प्रोच्यते ब्रह्मवादिभिः । इत्येते ब्रह्मणः पुत्रां मानसाः षण्महर्षयः ॥ ५०
 लोकस्य संतानकरास्तेरिमा वर्धिताः प्रजाः । प्रजापतय इत्येवं पठ्यन्ते ब्रह्मणः सुताः ॥ ५१
 अपरे पितरो नाम एतैरेव महर्षिभिः । उत्पादिता ऋषिगणाः सप्त लोकेषु विश्रुताः ॥ ५२
 मारीचा भार्गवाश्चैव तथैवाङ्गिरसोऽपरे । पौलस्त्याः पौलहाश्चैव वाशिष्ठाश्चैव विश्रुताः ॥ ५३
 आत्रेयाश्च गणाः प्रोक्ताः पितॄणां लोकविश्रुताः ॥ ५४
 एते समासतस्तात पुरैव तु गुणास्त्रयः । अमृताश्च प्रकाशाश्च ज्योतिष्मन्तश्च विश्रुताः ॥ ५५
 तेषां राजा यमो देवो यमैर्विहतकल्मषः । अपरे प्रजानां पतयस्ताञ्जगुण्यमन्त्रिद्रुताः ॥ ५६
 कर्दमः कडपपः शेषो विक्रान्तः सुश्रवास्तथा । बहुपुत्रः कुमारश्च विवस्वान्तशुचिश्रवाः ॥ ५७
 मचेतसोऽरिष्टनेमिर्विजुलश्च प्रजापतिः । इत्येवमादयोऽन्येऽपि बहवश्च प्रजेऽवराः ॥ ५८
 कुशोन्नगा बालखिल्याः संभूताः परमर्षयः । मनोजवाः सर्वगताः सार्वभौमाश्च तेऽभवन् ॥ ५९

१ ख. 'व तस्मिन् शुक्रं' । २ घ. द. अहे । ३ ख. घ. द. स्थितः । ४ ख. घ. युष्मा युष्माः प्रसवर्गुणैः ।
 ५ क. ख. घ. 'एरा ब्रह्मण' । ६ ख. घ. त्वया प्र' । ७ क. ख. घ. प्रभो । ८ ख. घ. द. 'देव स' । ९ घ. 'विवप
 र' । १० घ. 'हिरादण' । ११ क. ख. ग. द. 'स्यति' । १२ द. 'कपारि' । १३ ख. ग. घ. 'यद्वाङ्म' । १४ घ.
 'सुते' । क. 'सु' । १५ ख. ग. घ. द. 'नय तस्मा' । १६ घ. 'नेते' । १७ ग. घ. 'सुमान्वय' । १८ क. अमृताश्च ।

: (प्रजापतिवशाभुकीर्तनम्)

जाता भस्मव्यपोद्भूयां ब्रह्मर्षिगणपमताः । वैखानसा मुनिगणास्तपःश्रुतपरायणाः ॥ ५६
 श्रोतोभ्यस्तस्य चोत्पन्नाभिनौ रूपसंमितौ । विदुर्जन्माक्षरजसो विमला नेत्रसंभवाः ॥ ५७
 ज्येष्ठाः प्रजानां पतयः श्रोतोभ्यस्तस्य जज्ञिरे । ऋषयो रोमरूपेभ्यस्तथा स्वेदमलोद्भवाः ॥ ५८
 दारुणा हि रुते मासा निर्यासाः पक्षसंभयः । वत्सरा ये त्वहोरात्राः पित्र्यं (त्र्यं) ज्योतिश्च दारुणम्
 रौद्रं लोहितमित्वाद्गुल्लोहितं कनकं स्मृतम् । तन्मैत्रमिति विज्ञेयं धूमश्च पञ्चवः स्मृताः ॥ ६०
 येऽर्चिपस्तस्य ते रुद्रास्तथाऽऽदित्याः समुद्भवाः । अङ्गारेभ्यः समुत्पन्ना ज्योतिषो दिव्यमानुषाः
 आदिमानस्य लोकस्य ब्रह्मा ब्रह्मसमुद्भवः । सर्वकामदमित्याहुस्तत्र कन्यामुदाहरन् ॥ ६२
 ब्रह्मा सुरगुरुस्तत्र त्रिदशैः संममीदति । इमे वै जनयिष्यन्ति भृजाः सर्वाः प्रजेश्वराः ॥ ६३
 सर्वे प्रजानां पतयः सर्वे चापि तपस्विनः । तत्प्रसादादिमाह्लोकाभ्यारयेयुरिमाः क्रियाः ॥
 द्वंद्वं संवर्धयामास तत्र तेजो विवर्धनम् । देवेषु वेदविद्वांसः सर्वे राजर्षयस्तथा ॥ ६५
 वेदमन्त्रपराः सर्वे प्रजापतिगुणोद्भवाः । अनन्तं ब्रह्म सत्यं च तपश्च परमं भुवि ॥ ६६
 सर्वे हि वयमेते च तवैव प्रसवः प्रभो । ब्रह्म च ब्राह्मणाश्चैव लोकाश्चैव चराचराः ॥ ६७
 मरीचिमादितः कृत्वा देवाश्च ऋषिभिः सह । अपत्यानीह संचिन्त्य तेऽपत्यं कामयामहे ॥ ६८
 तस्मिन्पक्षे महाभागा देवाश्च ऋषिभिः सह । एतद्देशसमुद्भूताः स्थानकालाभिमानिनः ॥ ६९
 न च तेनैव रूपेण स्थापयेयुरिमाः प्रजाः । युगादिनिधर्माभ्यैव स्थापयेयुरिमाः प्रजाः ॥ ७०
 ततोऽब्रवीह्लोकगुरुः परमित्यविचारयन् । एवं देवा विनिश्चित्य मया सृष्टा न संशयः ॥
 भवतां वंशसंभूताः पुनरेते महर्षयः ॥ ७१
 तेषां भृगोः कीर्तिपिप्ये वंशं पूर्वं महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च मथमस्य प्रजापतेः ॥
 भार्ये भृगोरप्रतिमे उत्तमेऽभिजने शुभे । हिरण्यकशिपोः कन्या दिव्या नाम परिश्रुता ॥
 पुलोमश्चापि पौलोमी कुहिता वरवर्णिनी ॥ ७३
 भृगोस्त्वजनपदिष्या काव्यं वेदविदां वरम् । देवामुराणामाचार्यं शुक्रं कविमुतं ब्रह्म ॥ ७४
 स शुक्रशोभना ख्यातः स्मृतः काव्योऽपि नामनः । पितृणां मानसी कन्या सोमपानां पशुस्विनी
 शुक्रस्य भार्या गोनाम विजज्ञे चतुरः सुतान् ॥ ७५
 ब्राह्मेण तेजसा पुक्तः स जातो ब्रह्मवित्तमः । तस्यामेव तु चत्वारः पुत्राः शुक्रस्य जज्ञिरे ॥ ७६
 त्वष्टा वरुणी द्राविती शण्डामर्का च ताम्रुर्मा । ते तदाऽऽदित्यसंकाशा ब्रह्मकल्पाः प्रभावनः ॥
 रक्षानः पृथुरश्मिश्च विद्वानपस्य वृद्धद्विराः । वरुणिणः सुता खेने ब्रह्मिष्ठाः सुरयाजकाः ॥ ७८
 इज्याधर्माविनाशार्थं मनुमेत्याभ्यैवयोजयन् । निरस्यमानं वै धर्मं दृष्टेन्द्रो मनुमब्रवीत् ॥ ७९
 एतेनैव तु कामं त्वां प्रापयिष्यामि याजनम् । धृत्वेन्द्रस्य तु तदाकथं तस्मादेशात्प्राक्रमेत् ॥ ८०
 त्रिरोभूतेषु तेष्विन्द्रो धर्मपत्नीं च चेतनाम् । ग्रहेण मोचयित्वा तु ततः सोऽनुससार ताम् ॥ ८१

१ ग. घ द. 'दिव्यो प्र' । २ ग. ग घ. द. 'न' । भूतोमान् । ३ ग. ग घ वित्त उजो । ४ ग घ.
 द. 'ब्रह्ममश' । ग । ५ ग. घ. 'रुद्र' । ग । ६ ग. घ द. 'न. मन्त्र' । ७ ग. घ. द. 'विशुद्ध' ।
 ८ ग 'नभि' । ९ ग. घ. द. 'देव' । १० घ 'नभि' । ११ द 'मार्ग' । १२ ग 'गोनाम' । १३ ग.
 घ 'नभि' । १४ द 'न' । १५ ग 'गोनाम' । १६ ग.

तत इन्द्रविनाशाय यतमानान्यर्तोस्तु नान् । तत्राऽऽगतान्पुनर्दृष्ट्वा दुष्टानिन्द्रः महन्त्य(ण्य) तु ॥

सुष्वाप देवदेवस्य वेद्यां वै दक्षिणे तनः ॥

८२

तेषां तु भैक्ष्यमाणानां तत्र शालाऽग्नैः सह । शीर्षाणि न्यपतंस्तानि खर्जुराण्यभवंस्ततः ॥

८३

एवं चरुणिः पुत्रा इन्द्रेण निहताः पुरा । यजेन्यां देवयानी च शुक्रस्य दुहिताऽभवत् ॥

८४

त्रिशिरा विश्वरूपास्तु त्वष्टः पृत्रोऽभवन्महान् । * यशोधरायामुत्पन्नो वैरोचन्या महायशः ॥

विश्वरूपातुजश्चापि विश्वकर्मा यमः स्मृतः ॥

८५

भृगेस्तु भृगवो देवा जज्ञिरे-द्वादशाऽऽत्मजाः । देव्यां तान्सुपुत्रे सर्वाङ्काव्यथैवोऽऽत्मजान्मभूः ॥

भुरनो भावनथैव अन्यथान्यायतस्तथा । क्रतुः श्रवाश्च सूर्या च व्यजयो व्यश्रुपश्च यः ॥

प्रसवश्चाप्यजथैव द्वादशोऽधिपतिः स्मृतः

८७

इत्येते भृगवो देवाः स्मृता द्वादश याज्ञिकाः । पौलोम्यजनयत्पुत्रं ब्रह्मिष्ठं वसिनं विभुम् ॥

८८

व्याधितः सोऽष्टमे मासि गर्भः कूरेण कर्मणा । व्यवनाव्यवनः सोऽर्थं चेतनस्तु र्धचेतसः ॥

प्राचेतसाच्च्यवनक्रोधादध्वानं पुरुषादजः ॥

८९

जनयामास पुत्रौ द्वौ सुकन्यायां च भार्गवः । ओत्मवानं दधीचं च तावुभौ साधुसंतौ ॥

९०

सारस्वतः सारस्वत्यां क्षत्रीयाश्चोपपद्यते । रुचीं पत्नीं महाभागा आत्मवानस्य नाहुषी ॥

९१

तस्यै तूर्वोर्हपिर्जज्ञे ऊरू भित्वा महायशः । और्वश्चाऽऽसीद्वचीकस्तु दीप्ताग्निंसहशमभः ॥

९२

जमदग्निर्नृचीकस्य सत्यवत्यां व्यजायत । भृगोर्ध्वं चरुपयांसि रौद्रवैष्णवयोस्तथा ॥

९३

जमनाद्वैष्णवस्याग्नेर्जमदग्निरजायत । रेणुका जमदमेस्तु शक्रतुल्यपराक्रमम् ॥

ब्रह्मज्ञत्रमयं रामं सुपुत्रेऽमिततेजसम् ॥

९४

और्वस्याऽऽसीत्पुत्रशतं जमदग्निपुरोगमम् । तेषां पुत्रसहस्राणि भार्गवाणां परस्परार्धे ॥

९५

ऋत्पन्तरेषु वै बाह्या बहवो भार्गवाः स्मृताः । वैत्सो विश्वोऽम्बिषेणर्थं पाण्डः पथ्यः सशौनकः

गोत्रेण सप्तमा ह्येते पत्ना ज्ञेयास्तु भार्गवाः ॥

९६

शृणुताङ्गिरसो वंशमग्नेः पुत्रस्य धीमतः । यस्यान्ववाये संभूता भारद्वाजाः सगौतमाः ॥

देवाश्चाङ्गिरसो मुख्यास्त्वपुमन्तो महौजसः ॥

९७

सुरूपा चैव मारीची कार्दमी च तथा स्वगद । पथ्या च मानवी कन्या तिस्रो भार्यास्त्वथर्वणः

इत्येताऽङ्गिरसः पत्न्यस्तासु वक्ष्यामि संततिम् ॥

९८

अथर्वणस्तु दायादास्तासु जाताः कुलोद्बहाः । उत्पन्ना महता चैव तपसा भावितात्पेनाम् ॥

वृहस्पतिः सुरूपायां गौतमः सुपुत्रे स्वराट् । अरन्ध्यं वामदेवं च उत्तथ्यमुशिजं तथा ॥

१००

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ य. प्रदाय । २ य. द. 'वध वेदधे द' । ३ क. य. महमा । ४ य. जयन्ती । ५ य. य. द. 'वानुज' ।
६ य. द. 'य वेदन तु प्र' । ७ य. य. 'तन तु प्र' । ८ य. 'सः । प्रचेतसाच्च्यवेन क्रो' । य. 'तः । प्रचे' ।
९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १० य. 'प्रचेत' । ११ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २१ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । २९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३१ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ३९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४१ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ४९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५१ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ५९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६१ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ६९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७१ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ७९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८१ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ८९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९१ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९२ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९३ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९४ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९५ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९६ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९७ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९८ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । ९९ य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' । १०० य. 'तः । वेतसा च्यवने क्रो' ।

धिष्णुः पुत्रस्तु पथ्यायां संवर्तेश्वर मानसः । विचित्रश्च तथा यस्य शरद्वांश्चाप्युतथ्यजः ॥ १०१ ॥
 आदिजो दीर्घतया बृहदुत्थो वामदेवजः । धिष्णोः पुत्रः सुधन्वान ऋषभश्च सुधन्वैनः ॥ १०२ ॥
 रथकारः स्मृता देवा ऋषयो ये परिश्रुताः । बृहस्पतेर्भरद्वाजो विश्वनोः सुमहापशाः ॥ १०३ ॥
 अङ्गिरसस्तु संवर्तो देवानङ्गिरसः शृणु । बृहस्पतेर्गवीर्यामो देवा ह्यङ्गिरसः स्मृताः ॥ १०४ ॥
 औरसाङ्गिरसः पुत्राः सुरूपायां विजङ्गिरे । औदार्यायुर्दनुर्दक्षो दर्भः प्राणस्तथैव च ॥ १०५ ॥
 हविष्पांश्च हविष्पुंश्च क्रेतुः सत्यश्च ते दश ॥ १०६ ॥
 अयस्वस्तु उतथ्यश्च वामदेवस्तथोसिर्जः । भारद्वाजाः शांकृतिका गार्ग्यकान्वरथीतराः ॥ १०७ ॥
 मुद्गला धिष्णुवृद्धश्च हरिता वायवस्तथा । तथा भासा भरद्वाजा आर्षभाः किमयास्तथा ॥ १०८ ॥
 एते ह्यङ्गिरसः पक्षा विज्ञेया दश पञ्च च । ऋण्यन्तरेषु वै बाह्या बहवोऽङ्गिरसः स्मृताः ॥ १०९ ॥
 मारीचं परिवक्ष्यामि वंशमुत्तमपूरुषम् । यस्यान्ववाये संभूतं जगत्स्थायरजङ्गमम् ॥ ११० ॥
 मरीचिरापञ्चकमे ताभिर्ध्यायन्मजेप्सया । पुत्रः सर्वगुणोपेतः प्रजावीनसुरुचिर्दितिः ॥ १११ ॥
 संपूज्यैते प्रशस्तायां मनसा भाविता प्रभुः ॥ ११२ ॥
 आहूताश्च ततः सर्वा आपः समवसत्प्रभुः । तासु प्रणिहितात्मानभेकः सोऽजनयत्प्रभुः ॥ ११३ ॥
 पुत्रमप्रतिमब्रह्माऽरिष्टनेमिः प्रजापतिः । पुत्रं भेरीचं सूर्याभं वधी वेशो व्यजीजनत् ॥ ११४ ॥
 प्रध्यायन्निह सतां वाचं पुत्रार्थी सलिले स्थितः । सप्त वर्षसदृशाणि ततः सोऽप्रतिभोऽभवत् ॥ ११५ ॥
 कश्यपः सवितुर्वद्वांस्तेन स ब्रह्मणोः समः । मन्वन्तरेषु संवर्षु ब्रह्मणांऽंशेन जायते ॥ ११६ ॥
 कन्यानिमित्तमिहैतुं क्ते दक्षेण कुपिताः प्रजाः । अपिच ततः कश्यं कश्यं मद्यमिहोच्यते ॥ ११७ ॥
 अर्हधिकेता हि विज्ञेयी वाय्मनः कश्य उच्यते । कश्यं मद्यं स्मृतं विभैः कश्यपानां च कश्यपः ॥ ११८ ॥
 करोति नाम यद्वाचो वैचं क्रमुद्राहृतम् । दक्षाभिनासः कुपिताः कश्यपस्तेन सोऽभवत् ॥ ११९ ॥
 तस्माच्च कश्यपेनोक्तो ब्रह्मणा परमेष्ठिनो । तस्मादक्षः कश्यपाय कन्यास्ताः प्रत्यपद्यत ॥ १२० ॥
 सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वास्ता लोकमातरः ॥ १२१ ॥
 इत्येतमृषिसर्गं तु पुण्यं यो वेद चारुणम् । आयुष्मान्पुण्यवाङ्मुदः सुखवानोऽत्यमुत्तमम् ॥ १२२ ॥
 धारणाच्छ्रवणाद्यैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ १२३ ॥
 अधात्रुवपुनः सर्वे मुनयो रोमहर्षणम् । विनिवृत्ते प्रजासर्गे पष्टे वै चाक्षुरस्य ह ॥ १२४ ॥
 निसर्गः संप्रवृत्तोऽयं मनोर्विबल्यतस्य ह ॥ १२५ ॥

रुत उवाच—

प्रजाः सृजेति व्यादिष्टः स्वयं दक्षः स्वयंभुवा । भसर्ज दक्षो भूतानि गतिमन्ति धृवाणि च ॥
 उपस्थितेऽन्तरे द्वास्मिन्मनोर्विबल्यतस्य ह ॥

* इदमर्थं नास्ति इ. पुष्टके । + इदमर्थं नास्ति य. पुष्टके ।

१ रा. ग. ह. धिष्णुः । २ ग. य. धिष्णुः । ३ ग. य. धिष्णुः । ४ ग. य. धिष्णुः । ५ रा. सं. घ. 'तः मनः' । ६ रा. घ. दक्षः प्रा । ७ रा. घ. द. प्रतः घ । ८ घ. 'येशिजः' । ९ रा. घ. द. 'जः । भर' । १० घ. ह. रमो प । ११ रा. 'रथस्तथा । मा' । १२ ग. य. 'वाग्मि' । १३ रा. 'उद्यमविता तत्र मनसा माविता पुनः । १४ य. 'उद्यम' मनसा मनसा भा' । १५ य. 'येशिजः' । १६ य. 'उद्यमविता तत्र मनसा' । १७ रा. ग. य. 'उद्यमो दक्षेन कुरिः' । १८ रा. 'राव' । १९ रा. 'दक्ष' । २० रा. 'दक्ष' । २१ रा. 'ना । दक्षानुपुष्टोदय' । २२

ततः प्रवृत्तो दक्षस्तु प्रजाः स्रष्टुं चतुर्विधाः । जरायुजाण्डजाश्चैव उद्भिज्जाः स्वेदजास्तथा ॥ १२२ ॥
दश वर्षसहस्राणि तपन्वां घोरं महत्तपः । संभावितो योगवलयैरणिमाद्यैर्विशेषतः ॥ १२३ ॥

आत्मानं व्यभजच्छ्रीमान्मनुष्योरगराक्षसान् । * देवासुरसगन्धर्वान्दिव्यसंहननप्रजान् ॥

ईश्वरानात्मनस्तुल्यान्रूपद्रविणतेजसा ॥ १२४ ॥

तथैवान्पानि मुदितो गतिमन्ति ध्रुवाणि च । मानसान्येव भूतानि सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः ॥

ऋषीन्देवान्सगन्धर्वान्मनुष्योरगराक्षसान् । यक्षभूतपिशाचांश्च वयःपशुमृगांस्तथा ॥ १२५ ॥

यदाऽस्य मनसा सृष्टा न व्यवर्षन्त ताः प्रजाः । अपघ्याता भगवता महादेवेन धीमता ॥

मैथुनेन च भावेन सिसृक्षुर्विविधाः प्रजाः । असिक्तीं चावहत्पत्नीं वीरणस्य प्रजापतेः ॥

सुतां सुमहता युक्तां तपसा लोकधारिणीम् । यया धृतमिदं सर्वं जगत्स्थावरजङ्गमम् ॥ १२६ ॥

अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ प्राचेतसं प्रति । दक्षस्योद्भूतो भार्यामसिक्तीं वीरणां पौराणम् ॥ १२७ ॥

कूपानां नियुतं दक्षः सर्पिणां साभिमानिनाम् । नदीगिरिषु सर्जस्ताः पृष्ठतोऽनुययौ प्रभुः ॥

तं दृष्ट्वा ऋषिभिः प्रोक्तं प्रतिष्ठास्यति वै प्रजाः । प्रथमोऽत्र द्वितीया तु दक्षस्येह प्रजापतेः ॥

तथाऽगच्छद्यथाकालं कूपानां नियुते तु सः । असिक्तीं वैरिणीं यत्र दक्षः प्राचेतसोऽवहत् ॥ १२८ ॥

अथ पुत्रसहस्रं स वैरिण्याममितौजसो । असिक्क्यां जनयामास दक्षः प्राचेतसः प्रभुः ॥ १२९ ॥

तांस्तु दृष्ट्वा महातजाः स विवर्षयिष्यन्प्रजाः । देवापिः प्रियसंवादो नारदो ब्रह्मणः सुतः ॥

नाशाय वचनं तेषां शापायैवाऽऽत्मनोऽब्रवीत् ॥ १३० ॥

पः स वै मोच्यते विमः कश्यपस्येति कृत्रिमः । दक्षश्चापभयाच्चीतो ब्रह्मपितृन् कर्मणा ॥

यः कश्यपसुतस्याथ परमेष्ठिं व्यवजायत । मानसः कश्यपस्येह दक्षश्चापभयात्पुनः ॥ १३१ ॥

तस्मात्स कश्यपस्याथ द्वितीयं मानसोऽभवत् । स हि पूर्वमप्युत्पन्नो नारदः परमेष्ठिनः ॥ १३२ ॥

येन दक्षस्य पुत्रास्ते हर्यश्वा इति विश्रुताः । निन्दार्थं नाशिताः सर्वे विनष्टाश्च न संशयः ॥

तस्योद्यतस्तदा दक्षः क्रुद्धो नाशाय वै प्रभुः । ब्रह्मर्षिर्नैव पुरस्कृत्य याचितः परमेष्ठिना ॥

ततोऽभिसंधितं चक्रे दक्षस्तु परमेष्ठिना । कन्वायां नारदो यत्नं तव पुत्रो भवतिवति ॥ १३३ ॥

ततो दक्षः सुतां प्रादात्त्रिषां वै परमेष्ठिने । तस्मात्स नारदो जज्ञे भूयः शौन्तो भयादपिः ॥

तद्वपुश्च विप्रास्ते जातकौतूहलाः पुनः । अपृच्छन्वदतां श्रेष्ठं सूतं तत्रार्थदर्शिनम् ॥ १३४ ॥

कृपय ऊचुः—

कथं विनाशिताः पुत्रा नारदेन महात्मना । प्रजापतिसुतास्ते वै प्रजाः प्राचेतसात्मजाः ॥

स तथैव वचनं श्रुत्वा जिज्ञासासंभवं शुभम् । मोवाच मधुरं वाक्यं तेषां सर्वगुणान्वितम् ॥

दक्षपुत्राश्च हर्यश्वा विवर्षयिषवः प्रजाः । समागता महावीर्या नारदस्तानुवाच ह ॥ १३५ ॥

* एतदर्थस्यानेनैव श्लोकः—देवासुरसगन्धर्वान्मनुष्योरगराक्षसान् । समनवानेतांस्त्वान्दिव्यसंहननप्रजान् । इति या. ग. घ. ड. पुस्तकेषु ।

१ ग. घ. ड. 'व तथा स्व स्वेदजोद्भिज्जाः' । ग. घ. ड. 'व तथा स्व स्वेदनोद्भिज्जाः' । २ ग. घ. ड. भृगुसौ यौ । ३ ग. घ. ड. पुत्रा । ४ ख. घ. ड. 'रिपसहस्रताः' । ५ ख. घ. ड. 'यान् द्वि' । ६ ख. ग. ड. 'तेन सः' । ७ ग. घ. ड. अश्विनौ । ८ ख. घ. ड. 'शाम्' । ९ घ. ड. 'शाम्' । १० घ. ड. 'पूर्व' । ११ ख. घ. ड. 'तेन' । १२ घ. ड. 'यः' । १३ ख. ड. 'शान्तमयो कविः' । घ. 'शान्तमयो कविः' ।

: (कश्यपीयप्रजासर्ग)

वालिका वत सूर्यं वै न प्रजानीय भूतलम् । अन्तमूर्ध्वमधश्चैव कथं सक्षय्य वै प्रजाः ॥ १४७
किं श्रमाणं तु मेदिन्याः स्रष्टव्यानि तथैव च । भविष्यायेह स्रष्टव्यं अन्यथा किं नु सक्षय्य ॥

अल्पं वाऽपि बहुर्वाऽ(वाऽ)पि तत्र दोषस्तु दृश्यते ॥ १४८

ते तु तद्वचनं श्रुत्वा प्रयाताः सर्वतोदिशम् । बायुं तु समनुप्राप्य गतास्ते वै पराभवम् ॥ १४९

अद्यापि न निवर्तन्ते भ्रमन्तो वायुमिश्रिताः । एवं वायुपथं प्राप्य भ्रमन्ते ते महर्षयः ॥ १५०

स्वेपु पुत्रेषु नष्टेषु दक्षः प्राचेतसः पुनः । वैरिण्यामेव पुत्राणां सहस्रपसृजत्प्रभुः ॥ १५१

प्रजा विवर्धयिषन्नः शबलाभ्याः पुनस्तु ते । पूर्वमुक्तं वचस्तत्र श्राविता नारदेन ह ॥ १५२

तच्छ्रुत्वा वचनं सर्वे कुमारस्ते महौजसः । अन्योन्यमूचस्ते सर्वे सम्प्रगाह महानृपिः ॥

भ्रातॄणां पदवी चैव गन्तव्या नात्र संशयः । १५३

ज्ञात्वा प्रमाणं पृथ्व्याश्च सुखं स्रक्ष्यामहे प्रजाः । ऋतेऽपि तेनैव मार्गेण प्रयाताः सर्वतोदिशम् ॥

अद्यापि न निवर्तन्ते समुद्रेभ्य इवाऽऽपगाः ॥ १५४

ततः प्रभृति चैव भ्राता भ्रातुरन्वेपणे रतः । प्रयातो नश्यति तथो तत्र कार्यं विजानता ॥ १५५

नष्टेषु शबलाभेषु दक्षः कुद्रोऽभवद्विभुः । नारदं नाशमेहीति गर्भवासं वसेति च ॥ १५६

तथा तेष्वपि नष्टेषु महात्मसु पुरा किल । पण्डितकन्याऽसृजद्वक्षो वैरिण्यामेव विश्रुताः ॥ १५७

तास्तदा प्रतिजग्राह पत्न्यर्थे कश्यपः प्रभुः । धर्मः सोपस्तु भगवांस्तथैवान्ये महर्षयः ॥ १५८

इमां विस्मृष्टिं दक्षस्य कृत्स्नां यो वेद तत्त्वतः । आयुष्मान्कीर्तिमान्धन्यः प्रजापतिश्च भवत्युत ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते प्रजापतिवशानुकीर्तन नाम पञ्चपञ्चमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५८२५

अथ दृष्टव्यमिदमध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

ऋषय ऊचुः—

देवानां दानवानां च दैत्यानां चैव सर्वज्ञः । उत्पत्तिं विस्तरेणेह ब्रूहि वैवस्वतेऽन्तरे ॥ १

सूत उवाच—

धर्मस्य तावद्वक्ष्यामि निसर्गं तं निबोधत । अरुन्धती वसुधायाम् लम्बा भानुर्मरुत्वती ॥ २

संकलरा च मुहूर्ता च साध्या विश्वा तथैव च । धर्मपत्न्यो दश त्वेता दक्षः प्राचेतसो ददौ ॥

साध्यां पुत्रास्तु धर्मस्य साध्यान्वा दश जज्ञिरे । साध्या नाम महाभागान्छन्दजा यज्ञभागिनः ॥

देवेभ्यस्तान्परान्देवान्देवज्ञाः परिर्चयन्ते ॥

ब्रह्मेणो वै मुखात्स्मृता जया देवाः प्रजेप्सया । सर्वे मन्त्रशरीरास्ते स्मृता मन्वन्तरेऽपि ह ॥ ४

* दक्षमर्थं नास्ति ख. ग. घ ङ पुस्तकेषु ।

१ ख. ग. ङ 'जान च भू' । २ ङ दिशा. । ३ ग. घ ङ तु नाशन प्रा. । ४ ख. घ. ङ. 'न्ते विस्तारा-
यामलिखत् । त' । ५ ख. ग. घ. ङ. 'यदा' । ६ ख. घ. ङ. 'क्षो भिरि' । ७ घ 'व्या पनी तु ध' । ८ ङ.

दर्शश्च पौर्णमासश्च बृहद्यच्च रथंतरम् । चित्तिश्चैव विचित्तिश्च आकृतिः कूतिरेव च ॥ ६
 विज्ञाता चैव विज्ञातो मनो यज्ञश्च ते स्मृताः । नामान्येतानि तेषां वै जगानां प्रथितानि च ॥
 ब्रह्मशापेन ते जाताः पुनः स्वायंभुवे जिताः । स्वरोचिषे वै तुषिताः सत्याश्चैवोत्तमे पुनः ॥ ८
 तामेते हरयो नाम वैकुण्ठा रैवतान्तरे । साध्याश्च चाक्षुषे नाम्ना छन्दजा जज्ञिरे सुराः ॥ ९
 धर्मपुत्रा महाभागाः साध्या ये द्वादशामराः । पूर्वं स्म अनुसूयन्ते चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ १०
 स्वरोचिषेऽन्तरेऽसीता देवा ये वै महौजसः । तुषिता नाम तेऽन्योन्यमुच्यन्ते चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ११
 किंचित्छिष्टे तदा तस्मिन्देवा वै तुषिताऽमुवन् । इतरेतरं महाभागान्वयं साध्यान्मविश्य वै ॥
 मन्वन्तरे भविष्यामस्तन्नः श्रेयो भविष्यति ॥ १२
 एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्यान्तरे मनोः । तस्माद्द्वादश संभूता धर्मात्स्वायंभुवात्पुनः ॥ १३
 नरनारायणौ तत्र जज्ञाते पुनरेव हि । विपश्चिदिन्द्रो यक्षाऽऽसीत्तथा सत्यो हरिश्च तौ ॥
 स्वरोचिषेऽन्तरे पूर्वमास्तां तौ तुषितौ सुरौ ॥ १४
 तुषितानां तु साध्यत्वे नामान्येतानि वक्ष्यते । मनोऽनुमन्ता प्राणश्च नरो यानश्च धीर्यवान् ॥
 चित्तिर्हपो नयश्चैव हंसो नारायणस्तथा । प्रभवोऽथ विभुश्चैव साध्या द्वादश जज्ञिरे ॥ १५
 स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ततः स्वरोचिषे पुनः । नामान्यासन्पुनस्तानि तुषितानां निबोधत ॥ १७
 प्राणोऽपानस्तथोदानः समानो व्यान एव च । चक्षुः श्रोत्रं तथा प्राणः स्पर्शो बुद्धिर्मनस्तथा ॥
 माणापानाबुदानश्च समानो व्यान एव च । नामान्येतानि पूर्वं तु तुषितानां स्मृतानि ह ॥ १९
 वसोस्तु वसवः पुत्राः साध्यानां मनुजाः स्मृताः । परो ध्रुवश्च सोमश्च आपश्चैवानलोऽनिलः ॥
 मत्स्यपृथग् ममासश्च वसवोऽष्टौ प्रकीर्तिताः ॥ २०
 धरस्य पुत्रो द्रविणो हुतहंस्ववहस्तथा । ध्रुवपुत्रो भवो नाम्ना कालो लोकप्रकालनः ॥ २१
 सोमस्य भगवान्वर्चा ध्रुवश्च ग्रहबोधनः । रोहिण्यां तौ समुत्पन्नौ त्रिषु लोकेषु विभ्रतौ ॥ २२
 धारोर्मिकलिलाश्चैव चयश्चन्द्रमसः सुताः । आपस्य पुत्रो नैतण्ड्यः शमः शान्तस्तपैव च ॥ २३
 स्कन्दः सनत्कुमारश्च जज्ञे पादेन तेजसः । अग्निपुत्रः कुमारस्तु शरस्तम्बे व्यजायत ॥
 तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च पृष्ठजाः ॥ २४
 आनिलस्य शिवा भार्गो तस्याः पुत्रो मनोजवः । अविज्ञातगातिश्चैव द्वौ पुत्रावनिलस्य च ॥ २५
 मत्स्यस्य विदुः पुत्र ऋषिर्नार्म्यो तु देवलः । द्वौ पुत्रौ देवलस्यापि क्षमावन्तौ मेनीषिणौ ॥ २६
 वृहस्पतेस्तु भगिनी वरुणी ब्रह्मचारिणी । योगसिद्धा जगत्कृन्त्यमसर्को विचरत्युत ॥ २७
 मभामस्य तु मा भार्गो वसूनामष्टमस्य ह । विश्वकर्मा सुतस्तस्या जातः शिल्पिप्रजापतिः ॥
 स कर्ता सर्वशिल्पानां त्रिदशानां चैव वर्षिकः । भूषणानां च सर्वेषां कर्ता कारयिता च सः ॥
 सर्वेषां च विमानानि देवतानां करोति सः । मानुषाथोपजीवन्ति यस्य शिल्पानि शिल्पिनः ॥

१ ग. ग. घ. ङ. 'मुनी जि' । २ ग. ग. घ. ङ. 'मसा ह' । ३ स घ. ङ. ह । ४ ख. ग. घ. ङ. 'रो पान' ।
 ५ ग. घ. ङ. 'निर्वृ' । ६ ग. ङ. 'अ भोऽप्राप्त' । ७ ग. घ. ङ. 'हयो रजस' । ८ ग. घ. ङ. भोः पुत्र
 मुमां तु रसा' जने मुमावृणम् । त । ९ ग. ग. घ. ङ. 'य भोऽप' । १० घ. ङ. 'अऽप दे' । ११ ग. घ. ङ. मन-
 रिन्ने । १२ ग. ग. घ. ङ. 'नी भुवग मन्वादिनी' । यो । १३ ख ग घ. 'साय रनिष्ट' । १४ । १५ ख
 घ. 'ति' । १६ ग. ग. घ. ङ. 'य भव' । १७ । १८ ख

(वक्ष्यपीयप्रजासर्गः)

विश्वे(श्च)देवास्तु विश्वाया जज्ञिरे दश विश्रुताः । क्रतुर्दक्षः श्रवः सत्यः कालः कामो धुनिस्तथा
 कुरुब्रान्मभवांश्चैव रोचमानश्च ते दश । धर्मपुत्राः स्मृता ह्येते विश्वायां जज्ञिरे शुभाः ॥ ३२
 मरुत्वन्यां तु मरुतो भानवो भानुजाः स्मृताः । मुहूर्ताश्च मुहूर्तायां घोषं लम्बा व्यजायत ॥ ३३
 संकल्पायां तु संजज्ञे विद्वान्संकल्प एव च । नागवीध्यस्तु जाम्बां च पथप्रयसमाश्रिताः ॥ ३४
 पृथिवीविषयं सर्वभूतैर्नृथ्यां व्यजायत । एष सर्गः समाख्यातो विद्वान्धर्मस्य शाश्वतः ॥ ३५
 मुहूर्ताश्चैव तिध्यश्च पतिभिः सह सुव्रताः । नामतः संप्रवक्ष्यामि ब्रुवतो मे विबोधत ॥ ३६
 अहोरात्रविभागश्च नक्षत्राणि सप्तोसतः । मुहूर्ताः सर्वनक्षत्रा अहोरात्रविदस्तथा ॥ ३७
 अहोरात्रकलानां तु पदशतीत्यधिका स्मृता । रवेर्गतिविशेषेण सर्वेषु क्रतुमिच्छतः ॥ ३८
 ततो वेदविदश्चैतां तिथिमिच्छन्ति पर्वसु । अविशेषेषु कालेषु योज्यः स पितृदानतः ॥ ३९
 रौद्रः सार्वस्तथा मैत्रः पिण्ड्यवासव एव च । आप्योऽथ वैश्वदेवश्च ब्राह्मो मध्याह्नसंश्रितः ॥ ४०
 प्राजापत्यस्तथा ऐन्द्रस्तथेन्द्रो निर्ऋतिस्तथा । वारुणश्च तथार्थ्यङ्गो भोगाभ्यापि दिनाश्रिताः ॥
 एते दिनमुहूर्ताश्च दिवाकरविनिमिताः । शंकुच्छायाविशेषेण वेदितव्याः प्रमाणतः ॥ ४२
 अजास्तथाऽर्धुभ्रश्च पूषा हि यमदेवताः । आग्नेयभ्यापि विज्ञेयः प्राजापत्यस्तथैव च ॥ ४३
 ब्रह्मसौम्यस्तथाऽऽदित्यो बार्हस्पत्योऽथ वैष्णवः । सावित्रोऽथ तथा त्वष्ट्रो वायव्यश्चेति संप्रहः
 एकरात्रिमुहूर्ताः स्युः क्रमोक्ता दश पञ्च च । इन्द्रोर्गत्युदया श्लेषा नालिकाः पादिकास्तथा ॥
 कालावस्थ्यास्त्विमास्त्वेते मुहूर्ता देवताः स्मृताः ॥ ४५
 सर्वग्रहाणां जीष्येव स्थानानि विहितानि च । दक्षिणोत्तरमध्यानि तानि विद्याद्यथाक्रमम् ॥
 स्थानं जारद्वयं मध्ये तथैरावतमुत्तरम् । वैश्वानरं दक्षिणतो निर्दिष्टमिह तत्त्वतः ॥ ४७
 अश्विनी कृत्तिका याम्या नागवीथिरिति स्मृता । पुष्योऽश्लेषापुनर्वसु वीथिरैरावती मता ॥
 तिस्रस्तु वीथयो ह्येता उत्तरो मार्ग उच्यते ॥ ४८
 पूर्वोत्तरे फाल्गुन्यौ च मघा चैर्वीर्यमी स्मृता । हस्तचित्रे तथा स्वाती गोवीथीत्यभिज्ञान्दिता ॥
 ज्येष्ठा विशाखाऽनुराधा वीथी जारद्वयी स्मृता । एतास्तु वीथयस्तिष्ठो मध्यमो मार्ग उच्यते ॥
 मूलं चाऽऽषाढे द्वे चापि अजवीध्यभिज्ञान्दिता । श्रवणं च धनिष्ठा च गार्गी शतभिषक्तया ॥
 वैश्वानरी भार्द्रपदे रेवती चैवं कीर्तिता । स्मृता वीध्यस्तु तिस्रस्ता भोगां वै दक्षिणो बुधैः ॥
 सप्तविंशत्तु याः कन्या दक्षः श्रोमाय ता ददौ । सर्वा नक्षत्रानाम्यस्ता ज्योतिषे चैव कीर्तिताः ॥
 तासां भेषत्यान्यभवनदीप्तान्पमिततेजसा ॥ ५३
 यास्तु शेषास्तदा कन्याः प्रतिजग्राह कश्यपः । चतुर्दश महाभागाः सर्वास्ता लोकमातरः ॥ ५४

१ क. 'लान् मरुत्वनो म' । २ ग. घ. ड. च । नक्षत्राण्यस्तु जामाया-प' । ३ घ. ड. 'दक्षलामजा' ।
 ४ ग. घ. प. ड. 'रश्मि वि' । ५ ग. घ. ड. 'माश्रितः' । ६ ख. स्मृताः । ७ घ. एवैकं नृभिर्निलसः । तं । ८ ख. ग.
 ड. 'ति नियुक्तः । तं । ९ घ. 'तः । १० ख. संप्रहः । ११ ख. 'द्रः संप्रहः' । १२ घ. 'विध्य वा' । १३ ख. 'मध्यम्य' ।
 १४ घ. 'भजत' । १५ ख. 'ती इदृशा' । १६ घ. 'दे दन्त्यु' । १७ ख. प. ड. 'मार्गमी स्मृ' । १८ ख. घ. 'वीध्यो-
 रपति' । १९ ख. ग. घ. 'वन्धय' । २० ग. ड. 'री मरु' । २१ क. 'मार्गं वै दक्षिण बु' । २२ घ. 'मन्यभवनदी-
 प्ता' । २३ ग. 'मन्यभवनदी-
 प्ता' ।

(वक्ष्यपीयप्रजासर्गः) :

अदितिर्दितिर्दनुः काला अरिष्टा सुरसा तथा । सुरभिर्विनर्ता चैव ताम्रा क्रोधवशा इरा ॥

कैट्वेर्मुनिश्च धर्मज्ञः प्रजास्तासां निबोधत ॥

५५

चारिण्यवेऽन्तरेऽसीति ये द्वादश पुरोगमाः । वैकुण्ठा नाम ते साध्या बभूवुश्चाक्षुषेऽन्तरे ॥ ५६

उपस्थितेऽन्तरे हस्मिन्पूनेवैवस्वतस्य ह । आराधिता ह्यदित्या ते समेत्याऽऽहुः परस्परम् ॥ ५७

एतामेव महाभागामदिति संप्रविश्य वै । वैवस्वतेऽन्तरे हस्मिन्योगादर्धेन तेजसः ॥ ५८

गच्छामः पुत्रतामस्यास्तौन्नः श्रेयो भविष्यति । अदित्यास्तु प्रसूतानामादित्यत्वं भविष्यति ॥ ५९

एवमुक्त्वा तु ते सर्वे चाक्षुषस्याऽन्तरे मनोः । जज्ञिरे द्वादशाऽऽदित्या मारीचात्कश्यपात्पुनः ॥

शतक्रतुश्च विष्णुश्च जज्ञाते पुनरेव हि । वैवस्वतेऽन्तरे हस्मिन्नरनारायणौ सुरौ ॥ ६१

तेषामपि हि देवानां निधनोत्पत्तिरुच्यते । यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमयानुभौ ॥

प्रजापतेश्च विष्णोश्च भवस्य च महात्मनः ॥

६२

श्रेष्ठानुश्रविके यस्माच्छक्ताः शब्दादिलक्षणे । अष्टात्मकेऽणिमाद्ये च तस्मात्ते जज्ञिरे सुराः ॥ ६३

इत्येष विषये रागः संभूत्याः कारणं स्मृतम् । ब्रह्मशापेन संभूता जयाः स्वायंभुवे जिताः ॥ ६४

स्वाराचिपे वै तृपिताः सत्याश्चैवोत्तमे पुनः । तामसे हरयो देवा जाताश्चारिण्यवे तु वै ॥

वैकुण्ठाश्चाक्षुषे साध्या आदित्याः सांप्रते पुनः ॥

६५

धाताऽर्यमा च मित्रश्च वरुणोऽशो भगस्तथा । इन्द्रो विवस्वान्पूषा च पर्जन्यो दक्षमः स्मृतः ॥

ततस्त्वष्टा ततो विष्णुरजघन्योऽजघन्यजः । इत्येते द्वादशाऽऽदित्याः कश्यपस्य सुताः स्मृताः

सुरभी कश्यपाद्गुदानेकादश विजज्ञिरे । महादेवप्रसादेन तपसा भाविता सती ॥ ६८

अङ्गारकं तथा सर्पं निर्ऋतिं सदसस्पतिम् । अजैकपादहिर्वुध्नमूर्ध्वकेतुं ज्वरं तथा ॥ ६९

भुवमं चेश्वरं मृत्युं कपालं चैव विश्रुतम् । देवानेकादशैतास्तु रुद्रास्त्रिभुवनेश्वरान् ॥

तपसा तेन महता सुरंभी तानजीजनत् ॥

७०

ततो दुहितरावन्ये सुरंभी द्वे व्यजायत । रोहिणी चैव रुद्राभा मोन्वारी च यशस्विनी ॥ ७१

रोहिण्यां जज्ञिरे कन्याश्चतस्रो लोकविश्रुताः । सुरूपा ईसकीला च भद्रा कामदुघा तथा ॥

सुप्वे कामदुघा तु सुरूपा तनयद्वयम् ॥

७२

ईसकीला नृमेहिषा भद्रार्थ्यास्तु व्यजायत । विश्रुतास्तु महाभागा गन्धर्वा वाजिनः सुताः ॥

उच्चैःश्रवास्तदा जाताः खेचरास्ते मनोजवाः । श्वेताः शोणाः पिशङ्गाश्च सारङ्गा हरितार्जुनाः ॥

रुद्रा देवोपवाहास्ते गन्धर्वयोनयो हवाः ॥

७४

भूपो जज्ञे सुरभ्यास्तु श्रीमार्थन्द्राभसुप्रभः । * वृषो दक्ष इति ख्यातः कण्ठेमशिदलप्रभः ॥ ७५

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ स. ग. घ. ड. 'दनुर्वाचा नारिष्टानामुपरतया । २ स. ग. ड. 'ता ताम्रा मुनिः क्रोधव' । ३ क. वटुम् । ४ ग. घ. ड. दुर्गता च नाम्ना प्र' । ५ स. ग. घ. ड. 'रिण्यावन्त' । ६ क. 'न तेजसः । स. 'न तेजसा । ग' । ७ स. ग. घ. ड. 'स्तसु श्रे' । ८ स. ग. घ. ड. 'स्यायो प्र' । ९ स. ड. 'न वैश्वरं मृत्यु कपालं य' । १० स. ग. घ. ड. 'रमिस्तान' । ११ स. घ. ड. 'रमिद्वे व्य' । १२ स. ग. घ. ड. 'गान्धर्वी च । १३ ग. घ. ड. 'ईसकीला । ग. घ. ड. 'हयवाली । १४ स. ग. घ. ड. 'वै गोमदुघा तु । १५ क. 'वृषमृगिन्म' । १६ घ. 'यारतन्य जातयः । नि' । १७ क. 'शना ।

(कश्यपविप्रव्रजार्थम् ।)

संगी ककुब्जी धृतिमानमृतालयमंभवः । सुरभ्यनुमते दत्तो ध्वजो माहेश्वरस्तु सः ॥ ७६
इत्येने कश्यपसुता रुद्रादित्याः प्रकीर्तिताः । धर्मपुत्राः स्मृताः माध्या विधे च वसवस्तथा ॥
आरिष्टनेमिपत्नीनामपत्यानीह षोडश । बहुपुत्रस्य विदुषश्चतस्रो विद्युतः स्मृताः ॥
प्रत्यङ्गिरसजाः श्रेष्ठा ऋचो ब्रह्मर्षिमतकृताः ॥ ७८

कृशाश्वस्य तु देवर्षेर्देवप्रहरणाः स्मृताः । एते युगमहस्मान्ते जायन्ते पुनरेव हि ॥ ७९
सर्वे देवगणा विनास्त्रयस्त्रिंशत्तु च्छन्दजाः । एतेषामपि देवानां निरोधोत्पत्तिरुच्यते ॥ ८०
यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमयावुभौ । एते देवनिकायास्ते संभवन्ति युगे युगे ॥ ८१

ऋषय ऊचुः—

माध्याश्च वसवो विधे रुद्रादित्यान्तथैव च । अभिजात्या प्रभावैश्च कर्मभिर्धैर्व विभृताः ॥ ८२
प्रजापतेश्च विष्णोश्च भवस्य च महात्मनः । अन्तरं ज्ञातुमिच्छामो यश्च यस्माद्भिदीप्यते ॥ ८३
यश्च यस्मात्प्रभवति यश्च यस्मिन्प्रतिष्ठितः । ज्यायान्यो मध्यमश्चैव कनीयान्यश्च तेषु वै ॥ ८४
प्रधानभूतो यस्तेषां गुणभूतश्च तेषु यः । कर्मभिश्चाभिजात्या च प्रभावेण च यो महान् ॥
एतत्प्रवृद्धि नः सर्वं त्वं हि वेत्थ यथायथम् ॥ ८५

सूत उवाच—

अत्र वो वैर्णयिष्येऽहमन्तरं तेषु यत्स्मृतम् । यद्ब्रह्मविष्णुरुद्राणां शृणुष्व मे विवक्षतः ॥ ८६
राजसी तामसी चैव सात्त्विकी चैव ताः स्मृताः । तैन्वः स्वयंभुवः प्रोक्ताः काले काले भवन्ति याः ॥
एनासामन्तरं वक्तुं नैव शक्यं द्विजोत्तमाः । गुणवृद्धिर्निर्वृद्धत्वाद्द्विधातुग्रहवन्धतः ॥ ८८
प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च गुणवृद्धिर्मिह द्विजः । पथाश्वत्था प्रवक्ष्यामि तन्नानां तन्निरोधतः ॥ ८९
[* त्राणी तु राजगी तेषां कालाख्या तामसी स्मृता । सात्त्विकी पौरुषी चैव कर्म तासां निरोधतः]
एका तु कुरुते तासां राजसी सर्वतः प्रजाः । एका चैवार्णवस्था तु साऽनुग्रहाति सात्त्विकी ॥
एका सा क्षिपते काले तामसी ग्रमने प्रजाः ॥ ९१
रजसा तु समुद्रितो ब्रह्मा संभवते यदा । पुरुषाख्या तदा तस्य सात्त्विकी विनिवर्तते ॥ ९२
यदा भवति कालान्मा उद्रेकात्तमस्तु मः । ब्रह्माख्या सा तदा त्वस्य राजसी विनिवर्तते ॥
सत्तोद्रेकात्तु पुरुषो यदा भवति स प्रभुः । कालाख्या सा तदा तस्य पुनर्न भवतीति वै ॥ ९४
क्रमात्तस्य निवर्तन्ते रूपं नाम च कर्म च । श्रैलोक्ये वर्तमानस्य सर्गानुग्रहनिग्रहः ॥ ९५
यदा भवति ब्रह्मा च तदा चान्तरमुच्यते । यदा च पुरुषो ब्रह्मा न चैव पुरुषस्तु सः ॥ ९६
[+ यदा च पुरुषो भवति ब्रह्मा न भवते तदा । यदा भक्ष्यन्वति हि तदा न पुरुषस्तु सः ॥ ९७
यदा भद्रो भवेद्भूयो ब्रह्मा न भवते तदा । यदा न भवति ब्रह्मा न चैव पुरुषस्तु सः] ९८

* अनुविधान्तर्गतग्रन्थः क पुरुषे नास्ति । + अनुविधान्तर्गतग्रन्थः क सः पुत्तरूपोऽस्ति ।

१ ग. ग. घ. ङ. 'श' यद्भुवो जगमे' । २ ग. ग. घ. ङ. 'ताः । शृणु' । ३ घ. ङ. च. 'ग. घ. ङ. 'ग. घ. ङ. 'सर्वतः' । ४ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९ घ. ङ. 'सर्वतः' । १० घ. ङ. 'सर्वतः' । ११ घ. ङ. 'सर्वतः' । १२ घ. ङ. 'सर्वतः' । १३ घ. ङ. 'सर्वतः' । १४ घ. ङ. 'सर्वतः' । १५ घ. ङ. 'सर्वतः' । १६ घ. ङ. 'सर्वतः' । १७ घ. ङ. 'सर्वतः' । १८ घ. ङ. 'सर्वतः' । १९ घ. ङ. 'सर्वतः' । २० घ. ङ. 'सर्वतः' । २१ घ. ङ. 'सर्वतः' । २२ घ. ङ. 'सर्वतः' । २३ घ. ङ. 'सर्वतः' । २४ घ. ङ. 'सर्वतः' । २५ घ. ङ. 'सर्वतः' । २६ घ. ङ. 'सर्वतः' । २७ घ. ङ. 'सर्वतः' । २८ घ. ङ. 'सर्वतः' । २९ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३० घ. ङ. 'सर्वतः' । ३१ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३२ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३३ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३४ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३५ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३६ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३७ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३८ घ. ङ. 'सर्वतः' । ३९ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४० घ. ङ. 'सर्वतः' । ४१ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४२ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४३ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४४ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४५ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४६ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४७ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४८ घ. ङ. 'सर्वतः' । ४९ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५० घ. ङ. 'सर्वतः' । ५१ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५२ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५३ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५४ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५५ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५६ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५७ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५८ घ. ङ. 'सर्वतः' । ५९ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६० घ. ङ. 'सर्वतः' । ६१ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६२ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६३ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६४ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६५ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६६ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६७ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६८ घ. ङ. 'सर्वतः' । ६९ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७० घ. ङ. 'सर्वतः' । ७१ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७२ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७३ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७४ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७५ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७६ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७७ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७८ घ. ङ. 'सर्वतः' । ७९ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८० घ. ङ. 'सर्वतः' । ८१ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८२ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८३ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८४ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८५ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८६ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८७ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८८ घ. ङ. 'सर्वतः' । ८९ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९० घ. ङ. 'सर्वतः' । ९१ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९२ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९३ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९४ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९५ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९६ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९७ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९८ घ. ङ. 'सर्वतः' । ९९ घ. ङ. 'सर्वतः' । १०० घ. ङ. 'सर्वतः' ।

मणिर्विभजते वर्णान्निचित्रान्मण्डलिकं यथा । वैमल्यादाश्रयवशात्तद्वर्णः स्यात्तद्वर्जनः ॥ ९९

तदा गुणवशात्तस्य वर्णमभ्यन्तरेण वर्जनम् । एकत्वे च पृथक्त्वे च प्रोक्तगताद्दर्शनम् ॥ १००

एको भूत्वा यथा मेघः पृथक् पृथक् वतिष्ठते । रूपतो वर्णतश्चैव तथा गुणवशात्तु सः ॥ १०१

भवत्येको द्विधा चैव त्रिधा मूर्तिविनाशनात् । एको ब्रह्माऽन्तर्कृतेन पुरुषश्चेति ये त्रयः ॥ १०२

एकस्यैताः स्मृतास्त्रिस्तनवस्तु स्वयंभुवः । ब्राह्मी च पौरुषी चैव अन्तर्कारी च ते त्रयः ॥

तत्र या राजसी तस्य तनुः सा चैव प्रजाकरी । या तामसी ॥ कालाख्या प्रजाक्षयकरी तु सा ॥

सात्त्विकी पौरुषी या तु सान्निग्रहकरी स्मृता ॥ १०४

राजस्या ब्रह्मणोऽंशेन मरीचिः कश्यपोऽभवत् । तामसी चान्तर्कृता तु तदंशेनाभवद्भवः ॥ १०५

सात्त्विकी पौरुषी या सा तस्यांशो विष्णुरुच्यते । त्रैलोक्ये नाः स्मृतास्त्रिस्तनवस्तु स्वयंभुवः

नानाप्रयोजनार्था हि कालोऽवस्थां करोति यः । ब्रह्मत्वेन प्रजाः सृष्ट्वा विष्णुत्वेनानुगृह्य च ॥

वैष्णव्याऽनुगृहीतास्ता रौद्र्याऽनुग्रसते पुनः ॥ १०७

एकः स्वयंभुवः कालस्त्रिभिस्त्रिभ्यो करोति सः । सृजते चानुगृह्णाति प्रजाः संहरते तथा ॥ १०८

इत्येताः कथितास्त्रिस्तनवस्तु स्वयंभुवः । प्राजापत्या च रौद्री च वैष्णवी चैव ताः स्मृताः ॥

एका तनुः स्मृता वेदे धर्मशास्त्रे पुरातने । सांख्ययोगपरैर्वैरैः पृथक्त्वैकत्वदर्शिताः ॥

आभिजातप्रभावैर्ऋषिभिस्तत्त्वदर्शिताः ॥ ११०

एकत्वे च पृथक्त्वे च तामु भिन्नाः प्रजास्तिवह । इदं परमिदं नेति युवन्तो भिन्नदर्शनाः ॥ १११

ब्रह्माणं कारणं केचित्केचित्माहुः प्रजापतिम् । केचिच्छिवं परत्वेन प्रजुर्विष्णुं तथाऽपरं ॥

अविज्ञानेन संसक्ताः सक्ता रैत्यादिचेत्तसा । ११२

तत्त्वं कालं च देशं च कार्योप्यावेक्ष्य तत्त्वतः । कारणं च स्मृता ह्येता नानार्थेष्विह देवताः ॥

एकं निन्दति यस्तेषां सर्वानेव स निन्दति । एकं प्रशंसमानस्तु सर्वानेव प्रशंसति ॥

॥ एकं निन्दति यस्तेषां सर्वानेव स निन्दति । एकं यो वेत्ति पुरुषं तमाहुर्ब्रह्मवादिनम् ॥ ११४

अद्वैतस्तु सदा कार्यो देवतासु विज्ञानता । न शक्यमीश्वरं ज्ञातुमैश्वर्येण व्यवस्थितम् ॥ ११५

एकात्मा स त्रिधा भूत्वा संमोहयति यः प्रजाः । एतेषां च त्रयाणां तु विचरन्त्यन्तरं जनाः ॥

जिज्ञासन्तः परीक्षन्तः संक्ता रूपाविवेकतः । इदं परमिदं नेति वदन्ति भिन्नदर्शिनः ॥ ११७

यातुधानान्विशन्त्येताः पिशाचाश्चैव ताञ्जरान् । एकत्वेन पृथक्त्वेन स्वयंभुर्व्यवतिष्ठते ॥ ११८

गुणमात्रात्मिकाभिस्तु तनुभिर्मोहयन्प्रजाः । तेष्वेकं यजते यस्तु स तदा यजते त्रयम् ॥ ११९

तस्मादेवास्त्रयो ह्येते नैरन्तर्यं व्यवस्थिताः । तस्मान्पृथक्त्वमेकत्वसंख्या संख्यगतागतम् ॥

एकत्वं वा बहुत्वं वा तेषु को ज्ञातुमर्हति ॥ १२०

यस्मात्सृष्ट्वाऽनुगृह्णाति ग्रसते चैवं ते प्रजाः । गुणात्मकत्वात्रैकाल्ये तस्मादेकः स उच्यते ॥ १२१

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ग घ. ड सा तनुप्रदमा स्मृ० । २ रा ग घ. ड. 'नार्था हि कालोऽवस्था क' । ३ ग घ. ड. स्वय-
भुवात्त्वैवि० । ४ ख ॥ ड रास्तनव स्मृ० । ५ क ड 'परं वो' । ६ 'श्रीकश्यपे' ७ ड. 'रण्यादि' । ८ रा.
घ. ड. 'तसः । ॥' । ९ रा. ग. वाँ च चक्षुः । १० ग. शक्यता । ११ ग. घ. ड. 'स्वयंभु' । १२ ख. ग. 'ति
संभिन्ना भि' । १३ 'ति युवन्तो भिन्नदर्शना' । १४ 'या' । १५ घ 'वत्त्व स' । १६ ख. ग. ड 'व स प्र' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

सदं ब्रह्माणमिन्द्रं च लोकपालानृपीन्दनम् । देवं तमेकं बहुधा प्राहुर्नारायणं द्विजाः ॥ १२२
 प्राज्ञापत्या तनुयां च तनुयां चैव वैष्णवी । मन्वन्तरे च कल्पे च आवर्तन्ते पुनः पुनः ॥ १२३
 *क्षेत्रज्ञो अ(ह)पि चाऽऽनेप्य विभजेदित्यनुग्रहात् । तेजसा यशसा बुद्ध्या श्रुतेन च वलेन च ॥
 जायन्ते तत्समाश्रित्य तानपीह निर्वापत ॥ १२४

राजस्या ब्रह्मणोऽश्वेन मरीचिः कश्यपोऽभवत् । तामस्यास्तस्य चांशेन कालात्मा रुद्र उच्यते
 सारिवर्या पुरुषांशेन यज्ञे विष्णुरभूत्तदा ॥ १२५

त्रिषु कालेषु तन्मैता ब्रह्मणस्तनवोऽशजाः । कालो भूत्वा पुनश्चासौ रुद्रः संहरति प्रजाः ॥ १२६
 संप्राप्ते चैव कल्पान्ते समरस्मिदिवाकुरः । भूत्वा संवर्तकादित्यो लोकास्तीक्ष्ण तदा दहन् ॥ १२७

विष्णुः प्रजाऽनुगृह्णाति नामरूपविपर्ययैः । तस्यां तस्यामवस्थायां तच्चर्तुत्पाद्य कारणम् ॥ १२८
 सरोद्विक्ता तु या प्रोक्ता ब्रह्मणः पौरुषी तनुः । तस्यांशेन विजज्ञे स इह स्वार्पभुवेऽन्तरे ॥

आकृत्या मनसो देव उत्पन्नः मथ्ये विभुः ॥ १२९

ततः पुनः स वै देवः प्राप्ते स्वरोचिषेऽन्तरे । तुषितायां समुत्पन्नो र्जजितस्तुषितैः सह ॥ १३०

औत्तम चान्तरे चैव तुषितस्तु विदः सं व । वशवर्तभिर्रुपन्नो वशवर्ती हरिः पुनः ॥ १३१

सत्यायामभवत्सत्यः सः सह सुरोत्तमैः । तामस्यान्तरे चापि संप्राप्ते पुनरेव हि ॥

भार्यायां हरिभिः सार्धं हरिरेव बभूव ह ॥ १३२

चारिण्येऽन्तरे चापि हरिर्देवः पुनस्तु सः । विकुण्डायामजो जज्ञे ह्याभूतजतैः सह ॥

वैकुण्ठः स पुनर्देवः संप्राप्ते चाक्षुषेऽन्तरे ॥ १३३

धर्मो नारायणः साध्यः साध्यः सह सुरैरभूत् । स तु नारायणः साध्यः प्राप्ते वैवस्वतेऽन्तरे ॥

मारीचात्कश्यपाद्विष्णुरदित्यां संवभूव ह । त्रिभिः क्रमैरिमांल्लोकाञ्जित्वा विष्णुरुक्मैर्मम ॥

मत्यपादपदिन्द्राय देवेभ्यर्थाव स प्रभुः । इत्येतास्तनवस्तस्य व्यतीताः सप्त सप्तसु ॥

मन्वन्तरेऽप्यतीतेषु याभिः संरक्षिताः प्रभोः ॥ १३६

यस्माद्विष्णुमिदं सर्वं वामनेन ह जायता । तस्मात्स वै स्मृतो विष्णुर्विशेषार्तोः प्रवेशनात् ॥ १३७

इत्येतद्ब्रह्मणश्चैव वामनस्य महात्मनः । एकत्वं च पृथक्त्वं च विशिष्टत्वं च कीर्तितम् ॥ १३८

देवतानामिहांशेन जायन्ते प्रास्तु देवताः । तानां तास्तेजसा बुद्ध्या श्रुतेन च वलेन च ॥

जायन्ते तत्समाश्रित्य ता वै तेषामनुग्रहात् ॥ १३९

यद्यद्विभूतिपरसत्त्वं श्रीमद्भूतमेव वा । तच्चदेवावगच्छन् विष्णोस्तेजोऽज्ञसंभवम् ॥ १४०

स एवं जायतेऽश्वेन केचिदिच्छन्ति मानवाः । ततोऽपरं श्रुवन्तीममन्योन्वांशेन जायते ॥ १४१

एवं विउदमाशने दृष्ट्वा तान् स्रवन्ति ह । यस्मान्न विद्यते भेदो मनमश्नेतस्य ह ॥

तस्मादनुग्रहान्तेषां क्षेत्रज्ञाने भवन्त्युत ॥ १४२

एकस्तु प्रभुगयत्या वै बहुधा भवतीश्वरः । भूत्वा यस्माच्च बहुधा भवत्येवः पुनस्त सः ॥ १४३

* नन्दमिर्मा क. पुस्तके ।

१३ ग. द. जे निर । १३ ग. द. हीव क । १३ ग. द. हीव प्र । ४ क. ग. हत् । वि । ५ क. ग. द. 'येव । यदा । ६ क. 'दुरनिधि' । ७ ग. क. घ. 'मने वि' । ८ ग. द. 'ती' । ९ ग. घ. ड. ह्यायाः । १० ग. द. 'रे कवि' । ११ क. म । वैकुण्ठागमनी ज । १२ ग. घ. 'द्वे' । १३ क. घ. 'जाः । तस्मा' ।

तस्मात्सुमनसो भेदाज्जायन्ते तेजसश्च ह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु प्रजाः स्थावरजङ्गमाः ॥
 सर्गादौ सकृदुत्पन्नास्तिष्ठन्तीह प्रशंसया ॥ १४४
 प्राप्ते प्राप्ते तु कल्पान्ते रुद्रः संहरति प्रजाः । जायन्ते मोहयन्तोऽन्यानीश्वरा योगमायया ॥
 ऐश्वर्येण चरन्तस्ते मोहयन्ति ह्यनीश्वराः । तस्मादोपपचारेषु युक्तायुक्तं न विद्यते ॥ १४५
 भूतापवादिनो दुष्टा मध्यस्था भूतभाविनः । भूतापवादिनः शक्तास्त्रयो वेदाः प्रवादिनाम् ॥
 * परीक्ष्य यो न गृह्णाति गृह्णाति च विपर्ययात् । दृढपूर्वश्रुतत्वाच्च प्रवादाच्चैव लौकिकात् ॥
 चतुर्भिः कारणैरेभिर्यथातत्त्वं न विन्दति ॥ १४७
 पूर्वमर्थान्तरे न्यैस्ताः कालान्तरगता अपि । तेनान्यत्सन्तमप्यर्थं द्वेगान्न प्रतिपद्यते(?) ॥ १४८
 दैवानां द्रव्यभूतो यो गुणभूतस्तु तेषु यः । कर्मणां मेहतां कर्ता अभिजात्या च यो महान् ॥
 श्रुतज्ञैः कारणैरेतैश्चतुर्भिः परिकीर्त्यते ॥ १४९
 अशक्तरुष्टो जानाति देवताः प्रविभागशः । इमौ चोदाहरन्त्यत्र श्लोकौ योगेश्वरं प्रति ॥ १५०
 आत्मनः प्रतिरूपाणि परेषां च सहस्रशः । कुर्याद्योगबलं प्राप्य तैश्च सर्वैः सहाऽऽचरेत् ॥ १५१
 प्राप्नुयाद्विपर्ययैव तथैवोपगतपश्चरन् । संहरेच्च पुनः सर्वान्मूर्त्यतेजो गुणानिव ॥ १५२
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गुणैरन्तर्ये कश्यपीयप्रजासर्गो नाम वदपठितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५९७७

अथ सप्तपठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

अथ कश्यपः—

एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य नैमिषेयास्तपस्विनः । पप्रच्छर्कपयः श्रेष्ठं वचनस्य यथाक्रमम् ॥ १
 सप्तस्विवह कथं देवा जाता मन्वन्तरेष्विवह । इन्द्रविष्णुप्रधानास्ते आदित्यास्तु महौजसः ॥
 एतत्प्रमृष्टं हि नः सर्वं विस्तराद्रोमहर्षण ॥ २
 एवमुक्तस्तदा सूतो विनयी ब्रह्मवादिभिः । उवाच वदतां श्रेष्ठो यथा पृष्टो महार्पेभिः ॥ ३
 सूत उवाच—
 ब्रह्मणो वै मुष्मात्पृष्टा यथा देवाः प्रजेप्सया । सर्वे मन्त्रशरीरास्ते स्मृता मन्वन्तरेष्विवह ॥ ४
 दर्शश्च पौर्णमासश्च वृहद्यच्च रथन्तरम् । आकूतः प्रथमस्तेषां ततस्त्वाकूर्तिरेव च ॥ ५
 विचित्रैश्च सुविचित्रैश्च आकूतिः कूर्तिरेव च । अधीष्टस्तु ततो ज्ञेयः अधीतिश्चैव तत्ततः ॥ ६
 विज्ञातिश्चैव विज्ञातो मनवो ये च द्वादश ॥ ६

* इदमर्थं नास्ति क एतत्के ।

१ इ. परिक्षयो । २ ग. रीक्षा यो । रीक्षया न । ३ ख. न्यस्ता कालान्तरगतामपि । ग. न्यस्ता कालोत्तरप-
 सामपि । ग. न्यस्ता कालान्तरगतामपि । ४ क. दर्शना । ५ क. मनवा । ६ ख. ग. य. इ. सूर्यस्तेनगु-
 ७ क. घ. इ. शिष्ट । ८ ख. इ. विद्वन्त्यते । वि० ।

(कश्यपयिप्रजासर्गः)

ज्ञेयो द्वादशपुत्रश्च यथाब्देन समाजयेत् । तं दृष्ट्वा चाब्रवीदब्रह्मा जया देवानमूयत ॥ ७
 दास्यमिहोत्रसंयोगमिष्यामारभतेति च । एवमुक्त्वा तु तं ब्रह्मा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ८
 ततस्ते नाभ्यनन्दन्त तद्वाच्यं परमेष्ठिनः । सन्यस्येह तु कर्माणि ब्राह्मणः कर्मजानि तु ॥ ९
 यमेष्वेवावतिष्ठन्ते दोषं दृष्ट्वा तु कर्मसु । क्षयातिशययुक्तं तु ते दृष्ट्वा कर्मणां फलम् ॥ १०
 जुगुप्सन्तः प्रसूतिं च निस्तन्द्रा निर्मपाऽभवन् । अजैस्त्वं कादृशमाणास्ते विरक्ता दोषदर्शिनः ॥
 अर्थं धर्मं च कामं च हित्वा ते वै व्यवस्थिताः । पौरुषं ज्ञानमास्थाय तेजः संक्षिप्य चाऽऽस्थिताः
 तेषां च तपःप्रियायं ज्ञात्वा ब्रह्मा चुकोप ह । तानब्रवीत्तदा ब्रह्मा निरुत्साहान्मुरानय ॥ १३
 प्रजार्थमिह यूयं वै प्रजासृष्टाऽस्मि नान्यथा । प्रसूयध्वं यजध्वं चेत्युक्तवानस्मि यत्पुरो ॥ १४
 यस्माद्विक्रमनादृत्य मम वैराग्यमास्थिताः । जुगुप्समानाः स्वं जन्म संतर्पितं नाभिनन्दय ॥ १५
 (+ कर्मणां च कृतो न्यासो ह्यष्टतत्त्वाभिकाङ्क्षया । तस्माद्यूयमनादृत्य सप्तकृत्वस्तु यास्यथ) ॥
 ते शप्ता ब्रह्मणा देवा जयास्तं वै प्रसादयन् । क्षमास्माकं महादेव यदज्ञानात्कृतं विभो ॥ १७
 प्रणिपत्य सानुनयं ब्रह्मा तानब्रवीत्पुनः । लोके मयाऽननुज्ञातः कः स्वातन्त्र्यमिहाहति ॥ १८
 मया परिगतं सर्वं कथमच्छन्दतो मम । प्रतिपत्स्यन्ति भूतानि शुभं वा यदि वाऽशुभम् ॥ १९
 लोके यदस्ति किञ्चिद् सैवासाच्च व्यवस्थितम् । बुद्ध्यात्मना मया व्याप्तं को मां लोकेऽतिसंधयेत्
 भूतानां तर्कितं यच्च यथाप्येषां विधारितम् । तथा विचारितं यच्च तत्सर्वं विदितं मम ॥ २१
 मया स्थितमिदं सर्वं जगत्स्वावरजद्रमम् । आशामयेन तत्त्वेन कथं छेत्तुमिहोत्सहे ॥ २२
 यस्माच्चाहं विवृत्तो वै सर्गार्थमिह नान्यथा । इह कर्मण्यनारभ्य को मे छन्दादिमोक्षयेत् ॥ २३
 परिभाष्य ततो देवानजयान्वै नष्टचेतसः । अब्रवीत्स पुनस्तान्वै धृतान्दण्डे प्रजापतिः ॥ २४
 यस्मान्मार्गभित्तं धाय संन्यासो वः कृतः पुरा । यस्मात्स विफलो यतो ह्यपारस्त्वमेव यः कृतः ॥
 भवित्तांस्तः सुखोदको देवा भावेषु जायताम् ॥ २५
 आत्मच्छन्देन वो जन्म भविष्यति सरोत्तमाः । मन्वन्तरेषु संयुद्धाः पदसु सर्वे गमिष्यथ ॥ २६
 वैवस्वतान्तेषु सुरास्तथा स्वायम्भुवादिषु । तान्ब्रह्मा तत्र श्लोको गीतः पुरातनः ॥
 त्रयो विद्यां ब्रह्मचर्यं प्रसूतिं श्राद्धमेव च । यज्ञं चैव तु दानं च एषामेव तु कुर्वताम् ॥
 स हि स्पृशिरजा भूत्वा वसतेऽन्यप्रशंसया ॥ २८
 स एवं श्लोकमुक्त्वा तु जयादेवानथाब्रवीत् । वैवस्वतेऽन्तरेऽतीते मत्समीपमिहेष्यथ ॥ २९
 ततो यूयं मया सार्धं सिद्धिं प्राप्स्यथ शान्धवीम् । एवमुक्त्वा तु तान्ब्रह्मा तत्रैवान्तरधीयत ॥ ३०
 ततो देवास्तिरोभूत ईश्वरे ह्युक्तोर्भयाः । प्रपन्ना अणिमयैश्च युक्ता योगवलान्विताः ॥ ३१
 ततस्तेषां तु अस्तन्वस्ताऽभवन्द्वादश हृदाः । जया इति समारूपां जाताश्चोदधिसंनिभाः ॥

* एतदर्थस्यान इदमर्थम्—ज्ञेयो दशपुत्रः पञ्चान्तेन सामाजयेत्यत्रादिति ख ग घ ङ. पुस्तकेषु । + नास्त्ययं श्लोको घ. पुस्तके ।

१ घ. 'गमिष्यामा' । २ ख. ग घं. 'ह' 'ष्ठत' से। ३ क. जज्ञ को। ४ ख. 'प्रजाः सृष्टा जना' । घ. प्रजाः सृष्ट्वा प्रजाऽन्यथा । ५ क. 'य. धै जयय' । ६ क. घ. 'हंसि' म' । ७ क. सत्वास्तत्त्वव्यं । ८ ख. ग. घ. ट. 'स' 'कामादि' । ९ ग. 'मति' से । १० ख. घ. ट. 'ता वः सु' । ११ ख. घ. ट. शन्वा । १२ क. श्लोक दृष्ट्वा । १३ क. 'या देवा' । १४ घ. गति । १५ क. ग. ट. मयम् । १६ ख. ग. घ. ट. 'ता' 'कुरुपू' ।

ततः स्वायंभुवे तस्मिन्सर्गे ते जज्ञिरे सुराः । अजितायां रुचेः पुत्रा अजिता द्वादशात्मकाः ॥
विधिश्च मुनयश्चैव क्षेमो नन्दोऽन्ययस्तथा । प्राणोऽपानः सुधामा चैव ऋतुशक्तिव्यवस्थिताः ॥
इत्येते मानसाः सर्वे अजिता द्वादश स्मृतौ ॥ ३४

ते च यज्ञे सूरैः सार्धं यज्ञभाजस्तदा स्मृताः । स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ततः स्वारोचिये पुनः ॥
तुषितौ नाम ते ह्यासन्माणाख्या यज्ञियोः सुराः । पुनस्ते तुषिता देवा उत्तमे त्वन्तरे स्वयम् ॥
तुषितायां समुत्पन्नाः पुनः पुत्राः स्वरोचियः ॥ ३५

उत्तमस्य तु ते पुत्राः सत्यायां जज्ञिरे शुभाः । ततः सत्याः स्मृता देवा उत्तमे चान्तरे तदा ॥
अभवन् यज्ञभाजस्ते तृतीये द्वापरान्तरे । ते तु सत्याः पुनर्देवाः संप्राप्ते तामसेऽन्तरे ॥ ३६

हैर्पा ये तमसः पुत्रा जज्ञिरे द्वादशैव तु । हरयो नाम ते देवा यज्ञभाजस्तथाऽभवन् ॥ ३७
ततस्ते हरयो देवाः प्राप्ते चारिण्येऽन्तरे । वैकुण्ठायां ततस्ते वै चरिण्योर्जज्ञिरे सुराः ॥
वैकुण्ठा नाम ते देवाः पञ्चमस्यान्तरे मनोः ॥ ३८

ततस्ते वै पुनर्देवा वैकुण्ठाः प्राप्य चाक्षुषम् । साध्यायां द्वादश सुता जज्ञिरे धर्मसूनुवः ॥ ३९
ततस्ते वै पुनः साध्याः संक्षीणे चाक्षुषेऽन्तरे । उपस्थिते मनोः सर्गे पुनर्वैवस्वतस्य ह ॥ ४०
आद्ये त्रेतायुगमुखे प्राप्ते वैवस्वतस्य तु । अंशेन साध्यास्तेऽदित्या मारीचात्कश्यपान्पुनः ॥ ४१

जज्ञिरे द्वादशाऽऽदित्या वर्तमानेऽन्तरे पुनः । यदा त्वेते समुत्पन्नाश्चाक्षुषस्यान्तरे मनोः ॥ ४२
ततः स्वायंभुवे साध्या जज्ञिरे द्वादशामराः । एवमाद्या जंवास्ते वै शापात्सप्तमवन्तदा ॥ ४३
य इमां सप्तसंभूतिं देवानां देवशासनात् । पठेद्यः श्रद्धया युक्तः मत्प्रवाचं न गच्छति ॥ ४४
इत्येता भूतयः सप्त जयानां सप्तलक्षणाः । परिक्रान्ता मया चाद्य किं भूयः श्रोतुमिच्छथ ॥ ४५

अथ ऊचुः—

दैत्यानां दानवानां च गन्धर्वैर्गैरसप्तसाम् । सर्पभूतपिशाचानां पशूनां पक्षिवीरुयाम् ॥
उत्पत्तिं निधनं चैव विस्तरात्कथयस्व नः ॥ ४६

एवमुक्तस्तदा सूत उवाच ऋषिसत्तमान् । दितेः पुत्रद्वयं जज्ञे कश्यपादिति नः श्रुतम् ॥ ४७
कश्यपस्याऽऽत्मजौ तौ वै सर्वेभ्यः पूर्वजौ स्मृतौ । सौत्येऽह्न्यतिरात्रस्य कश्यपस्याऽऽश्वमेधिके ॥
हिरण्यकशिपुर्नाम प्रथमं दृष्ट्वा गतसन् ॥ दित्या गर्भाद्विनिःसृत्य तत्राऽऽसीनोऽयसंसदि ॥
हिरण्यकशिपुस्तस्मात्कर्मणा तेन स स्मृतः ॥ ४८

अथ ऊचुः—

हिरण्यकशिपोर्नाम जन्म चैव महात्मनः । प्रभावं चैव दैत्यस्य विस्तराद्भूहि नः प्रभो ॥ ४९
सूत उवाच—

कश्यपस्याश्वमेधोऽभूत्पुण्यो वै पुत्रक्रे पुरा । ऋषिभिर्देवनाभिश्च गन्धर्वैरुपशोभितः ॥ ५०
उत्कृष्टेनैव विधिना आख्यानादौ यथाविधि । आसनान्युपकृतानि काञ्चनानि तु पञ्च वै ॥

• अथ संविराजः ।

१ ग. 'ता नसाः । वि' । प. 'सामराः । वि' । २ ख. घ. य ऊचुः शक्तिर्भूतः स्विनिः । इ' । ३ ग. द. 'ताः ।
लोकोभिः मु' । ४ ग. घ. द. 'सायने' । ५ य. य क्षिप्तः । ६ ग. घ. द. 'स्य दयः पु' । ७ ग. द. 'दयो' । ८ ग.
'लोको' । ९ ग. द. 'सुता' । १० ख. द. 'भूतो' । ११ य. द. 'मरा' । १२ क. ग. घ. 'पशूनां' ।

(कश्यपीयप्रज्ञासर्गः)

कुंशपूतानि त्रीण्यत्र कूर्चः फलकमेव च । मुख्यत्विजश्च चत्वारस्तेषां तान्युपकल्पयेत् ॥ ५६

शुभं तत्राऽऽमनं यत्तु होतुरर्थे प्रकल्पितम् । हिरण्यं तथा दिव्यं दिव्यास्तरणसंस्तृतम् ॥ ५६

अन्तर्धत्नी दितिश्चैव पत्नीत्वं समुपागता । दश वर्षसहस्राणि गर्भस्तस्या अवर्तत ॥ ५७

स तु गर्भो विनिःसृत्य मातुर्वै उदरात्तदा । उपकृत्वासनं यत्तु होतुरर्थे हिरण्यम् ॥

निपसाद स गर्भोऽत्र तत्राऽऽसीनः शशंस च ॥ ५८

आरूपौनपञ्चमान्वेदान्महर्षिः काश्यपो यथा । तं दृष्ट्वा मुनयस्तस्य नामाकुर्वन्स्तु तद्विधम् ॥ ५८

हिरण्यकशिपुस्तस्मात्कर्मणा तेन विधृतः । हिरण्याक्षोऽनुजस्तस्य सिद्धिका तस्य चानुजा ॥

राहोः सा जननी देवी विमचिचेः परिग्रहः ॥ ६०

हिरण्यकशिपुर्द्वैत्यश्चचार परमं तपः । शतं वर्षसहस्राणां निराहारो ह्यधःशिराः ॥ ६१

तं ब्रह्मा छन्द्यामास दैत्यं गुह्ये वरेण तु । सर्वाभरत्वं विमेशाः सर्वभूतेभ्य एव च ॥

योगादेवान्निर्जित्य सर्वदेवत्वमास्थितः ॥ ६२

दानवाश्चासुराश्चैव देवाः सैमा भवन्तु वै । मारुतेर्यन्महैश्वर्यमेव मे दीयतां वरः ॥ ६३

एवमुक्तोऽथ ब्रह्मा तु तस्मै दत्त्वा यथेप्सितम् । दत्त्वा तस्मै वरान्दिव्यांस्तत्रैवान्तरधीयत ॥

हिरण्यकशिपुर्द्वैत्यः श्लोकैर्गीतः पुरातनैः ॥ ६४

राजा हिरण्यकशिपुर्वां यामाशां निषेवते । तस्यै तस्यै दिशे देवा नमश्चकुर्महर्षिभिः ॥ ६५

एवंमभावो दैत्येन्द्रो हिरण्यकशिपुर्द्वैजाः । तस्याऽऽसीन्नरसिंहः स विष्णुर्मृत्युः पुरा किल ॥

नवैस्तु तेन निर्भिन्नानाद्रुद्रा नृणाः स्मृताः ॥ ६६

हिरण्याक्षमुताः पञ्च विक्रान्ताः सुमहाबलाः । उत्कुरः शकुनिश्चैव कालनाभस्तथैव च ॥ ६७

महानाभश्च विक्रान्तो भूतसंतापनस्तथा । हिरण्याक्षमुता ह्येते देवैरपि दुरामदाः ॥ ६८

तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च बौद्धेयः स गणः स्मृतः । शतं तानि सहस्राणि निहतास्तारकामये ॥ ६९

हिरण्यकशिपोः पुत्राश्चत्वारस्तु महाबलाः । र्भैरवादः पूर्वजस्तेषामर्पन्तुहादस्तथैव च ॥

संहादश्च हृदयैव हृदपुत्राभिर्वापत ॥ ७०

हादो निसुन्दश्च तथा हृदपुत्रौ बभूवुः । सुन्दोपसुन्दौ विक्रान्तौ निसुन्दतनयाबुभौ ॥ ७१

ब्रह्मघ्नस्तु महावीर्यो मूकस्तु हृददायिनः । मारीचः सुन्दपुत्रैस्तु ताडकामुपपद्यते ॥ ७२

ताडका निहता साऽथ राघवेण बलीयसा । मूको विनिहतश्चापि किराते सच्यसाचिना ॥ ७३

उत्पन्ना महता चैव तपसा भाविताः स्वयम् । तिस्रः कोट्यस्तु तेषां वै मणिवर्तनिवासिनाम् ॥

अवध्या देवताणां वै निहताः सच्यमाचिना ॥ ७४

अनुहादसुतो वायुः मिनीवाली तथैव च । तेषां तु शतसाहस्रो गणो ढालाहलः स्मृतैः ॥ ७५

१ ग. ड. 'त्ययन्' । सु. १. २. घ. ड. 'दित्य' । ३ घ. 'सिंहकृत' । ४ ड. 'सन्त्यामवर्धत' । ५ ख. 'म्यान' । ६ क. 'प्रहात' । दि. १० क. 'प्रेम' । स. १८ ख. घ. ड. 'प्रेम' । १ ग. ड. 'सम' । १० ख. घ. ड. 'शिरोधै' । श्लोको गीतः ११ क. 'तस्यास्तस्या दिशो दे' । १२ ख. ग. ड. 'धनु' । स. १३ ख. ग. घ. ड. 'दैत्यस्तु दि' । १४ क. 'भिर्नस्तत' । गुदा न. १५ ग. 'बालेय' । १६ ख. घ. ड. 'लार' । सु. १७ ग. ड. 'प्रहराद' । १८ ख. घ. ड. 'निहता' । १९ घ. ड. 'निसुन्द' । २० ख. घ. 'प्रथ' । ना. २१ घ. 'यम' । दण्डके निहत मोऽथ । २२ ख. घ. ड. 'निरा' । २३ क. ग. घ. ड. 'त. भिने' ।

विरोचनस्तु मांइलादिः पञ्च तस्यांऽऽत्मजाः स्मृताः । गवेष्टी कालनेमिश्च जम्भो वाष्कल एव च
शंभुस्तु अनुजस्तेषां स्मृतोः प्रहादसूनवः ॥ ७६

यथाप्रधानं वक्ष्यामि तेषां पुत्रान्दुरासदान् । शुम्भश्चैव निशुम्भश्च विष्वक्सेनो महौजसः ॥ ७७

गवेष्टिनः सुता ह्येते जम्भस्य शतदुन्दुभिः । (* तथा दक्षश्च खण्डश्च चत्वारो जम्भसूनवः ॥ ७८

विरोधश्च मनुश्चैव दृक्षायुः कुशलीमुखः । वाष्कलस्य सुता ह्येते कालनेमिसुतान्शृणु ॥ ७९

ब्रह्मजित्क्षत्रजिचैव देवान्तकनरान्तकौ । कालनेमिसुता ह्येते शंभोस्तु गृणुत प्रजाः ॥ ८०

धनुको ह्यसिलोमा च नाघलश्च सगोमुखः । गवाक्षश्चैव गोमांश्च शंभोः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ८१

विरोचनस्य पुत्रस्तु बल्लिरेकः प्रतापवान् । बल्लेः पुत्रशतं जज्ञे राजानः सर्व एव ते ॥ ८२

तेषां प्रधानाश्चत्वारो विक्रान्ताः सुमहाबलाः । सहस्रबाहुर्व्येष्टस्तु बाणो द्रविणसंमतः ॥ ८३

कुम्भनामो गर्दभाक्षः कुशिरित्येवमादयः ॥ ८४

शकुनी पूतना चैव कन्ये द्वे तु बल्लेः सुते । बल्लेः पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽप्य सहस्रशः ॥ ८५

बल्लियों नामविरुपातो गणो विक्रान्तपौरुषः । + बाणस्यैव चेन्द्रमनसो लौहित्यमुपपद्यते ॥ ८६

दितिर्विनष्टपुत्रा वै तोषयामास कश्यपम् । स कश्यपः प्रसन्नात्मा सम्यगाराधितस्तथा ॥ ८७

वरेण च्छन्दयामास सा च वरे वरं ततः । स तु तस्यै वरं प्रादात्प्रापितं भगवान्प्रभुः ॥ ८८

किमिच्छेत्सीति चाप्युग्रो मारीचस्तामभाषत ॥ ८९

मारीचं कश्यपं तुष्टं भर्तारं प्राञ्जलिस्तथा । इतपुत्राऽस्मि भगवन्नादित्यैस्तव सन्तुभिः ॥ ९०

शक्रं नैतारमिच्छेयं पुत्रं दीर्घतपोन्वितम् । अहं तपश्चरिष्यामि गर्भमाधातुमर्हसि ॥ ९१

तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा मारीचः कश्यपस्तथा । प्रत्युवाच महतेजा दितिं परमदुःखिताम् ॥ ९२

एवं भवतु भद्रे ते शुचिर्भव तपोधने । जनयिष्येति सत्पुत्रं शक्रहन्तारमाहवे ॥ ९३

पूर्णं वपशतं तावच्छुचिर्यदि भविष्यति । पुत्रं त्रिलोकभैरवमथ त्वं जनयिष्यसि ॥ ९४

एवमुक्त्वा महतेजास्तया समवसत्प्रभुः । तामालिङ्ग्य त्रिभुवनं जगाम भगवानृषिः ॥ ९५

गते भर्तरे सा देवी दितिः परमहर्षिता । कुशलं वनमामास तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ९६

तपस्तस्यां तु कुर्वतां परिचर्या चकार ह । सहस्राक्षः सुरश्रेष्ठः परया गुणसंपदा ॥ ९७

अग्निं समित्कुशं काष्ठं फलं मूलं तथैव च । न्यवेदयत्सहस्राक्षो यथान्यदपि किंचन ॥ ९८

गात्रसंवाहनेश्चैव श्रमापनयनैस्तथा । शक्रः सर्वेषु लोकेषु दितिं परिचचार ह ॥ ९९

एवमाराधिता शक्रमुवाचाथ दितिस्तथा ॥ १००

* धनुर्ध्यानन्तर्गतप्रन्यो म पुस्तके नास्ति । + तदिमन्गणे हते देवोवक्रान्ते दुर्नयेऽमरित्यधिकं रा. पुस्तके ।

१ रा. ग. घ. ङ. 'स्यानुजः' । २ ग. घ. वेष्टी या । ३ रा. ग. घ. ङ. शंभुः पशोऽनु । ४ क. 'ताः । प्राह्लादिम्' । ५ घ. घ. 'भानान्वक्ष्या' । ६ घ. ङ. दक्षः गुह्यम् । ७ क. 'थ प्रयस्तु ज' । ८ घ. 'व दक्षायुः शकुनी मु' । ९ रा. घ. ङ. च । १० रा. ङ. शुम्भनामो । ११ क. घ. 'स्य चन्द्र' । १२ रा. 'सो लोहित्यानु' । रा. घ. ङ. 'सो लोहित्यानु' । १३ रा. घ. ङ. 'स्तथा । ४' । १४ क. 'छति मयि शुभ्रे मा' । १५ रा. ग. ङ. 'हता' । १६ घ. गर्भं पातु ममाह' । १७ रा. ग. ङ. 'प्यमि पुत्रं त्वं जगद्वहा' । १८ रा. घ. ङ. 'वंसहस्र मे शु वि' । १९ क. 'प्रचर' । २० ग. घ. ङ. 'शक्रा' । २१ रा. घ. ङ. 'सु' ।

सप्तर्षयस्तथैवोर्ध्वमाधुवात्सप्तमस्तु यः । वातस्कन्धः परिवहस्तत्र तिष्ठन्तु मे सुताः ॥ १२०
 एतत्सर्वं चरन्त्येते काले काले ममाऽऽत्मजाः । त्वत्कृतेन च नाम्ना वै भवन्तु मरुतस्त्वमे ॥
 ततस्तेषां तु नामानि मातापुत्रौ प्रचक्रतुः । तत्कृते कर्मभिश्चैव मरुतो वै पृथक्पृथक् ॥ १२२
 सैष्वज्योतिस्तथाऽऽदित्यः सत्यज्योतिस्तथाऽपरः । तिर्यग्ज्योतिश्चैव सज्योतिर्ज्योतिष्मानपरस्तथा
 प्रथमस्तु गणः प्रोक्तो द्वितीयं मे निबोधत । ऋतजित्सत्यजिचैव सुपेणः सेनजित्तथा ॥ १२४
 सत्यमित्रोऽभिमित्रश्च हरिमित्रस्तथाऽपरः । गण एष द्वितीयस्तु तृतीयं मे निबोधत ॥ १२५
 ऋतः सत्यो ध्रुवो धर्ता विधर्ताऽथ विधारयः । ध्वान्तश्चैव धुनिश्चैव ह्यग्नौ भीमस्तथैव च ॥
 अभियुः साक्षिपश्चैवमाह्वयश्च गणः स्मृतः ॥ १२६
 ईदृक्चैव तथाऽन्यादृग्वादृक्च प्रतिकृत्तया । ऋक्ततथा समितिश्चैव संरम्भश्च तथा गणः ॥ १२७
 ईदृक्च पुरुषश्चैव अन्यादृक्षाच्च चेतसः । समितासमिदृक्षाच्च प्रतिदृक्षाच्च वै गणाः ॥ १२८
 (+मरुतिद्रसरैतश्चैव तथा देवो दिशोऽपरः । यजुश्चैवानुदृक्सामस्तथाऽन्यो मानुषीविशः ॥
 दैत्या देवाः समाख्याताः सप्तैते सप्तका गणाः ॥) १२९
 एते होकोनपञ्चाशन्मरुतो नामतः स्मृताः । प्रसंख्यातास्तथा ताभ्यां दित्या चेन्द्रेण चैव हि १२९
 कृत्वा तेषां तु नामानि दितिरिन्द्रमुवाच ह । वातस्कन्धं चरन्त्येते मम पुत्राश्च पुत्रक ॥
 विचरन्तु च भद्रं ते देवैः सह ममाऽऽत्मजाः ॥ १३०
 तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा सहस्राक्षः पुरंदरः । उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा मातर्भवतु तत्तथा ॥ १३१
 सर्वमेतद्यथोक्तं ते भविष्यति न संशयः । देवभूता महात्मानः कुमारो देवसंमताः ॥
 देवैः सह भविष्यन्ति यज्ञभाजस्तैवाऽऽत्मजाः ॥ १३२
 तस्मात्ते मरुतो देवाः सर्वे चेन्द्रानुजामराः । विज्ञेयाश्चामराः सर्वे दितिपुत्रास्तपस्विनः ॥ १३३
 एवं तौ निश्चयं कृत्वा मानापुत्रौ तपोधनौ । जग्मनुस्त्रिदिवं हृष्टौ शक्रोऽपि त्रिदिवं गतः ॥ १३४
 मरुतां हि शुभं जन्म ह्युवाच पठेत वा । नादृष्टिभयमाप्नोति ब्रह्मापुत्र भवत्युत ॥ १३५
 इति धीमदापुराणे वायुश्रौत उपोद्गतपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नाम सप्तपठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६२१२

अथाष्टपठितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रजासर्गः ।

सूत्र उवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि दनुपुत्राज्जिबोधन । अभवन्दनुपुत्रास्तु वंशे रुर्याता महासुराः ॥ १

+ धनुनिहान्तर्गतग्रन्थः य ए पुस्तकयोगांस्ति ।

१ क. जा. । सप्त ते । २ ख. घ. द. सप्तज्योतिर् । ३ ग. द. 'यतुज्योतिर्गयो' । ४ ख. घ. 'यानुहरितस्त' ।
 ५ घ. 'मित्रधर्मिष्व दुरेभि' । ६ ख. द. 'यो न्यामिष्व दुरे मि' । ७ क. हस्तः । ८ ख. घ. द. 'न्तथ धुनिर्तथ' ।
 ९ क. 'या' । हस्ता । १० क. घ. गुणा । ११ ख. द. 'रभस्तथा' । १२ क. ध्रुवा १३ क. 'स्तथा ऽऽत्मा' । १४ ख.
 घ. द. 'सं प्रीतिपु' । १५ क. शरणा । १६ ग. 'श्री विष्णुभाभूतजवर' । मी १७ ख. घ. द. 'शक्राभामुदतजवर' । म ।
 १८ घ. 'दयाताः सहस्र' । वि ।

(कश्यपीयप्रज्ञासर्गः)

- विमचित्तिमधानास्ते शतं तीव्रपराक्रमाः । सर्वे लब्धवराश्चैव सुतप्ततपसस्तथा ॥ २
- सैत्थसंधाः पराक्रान्ताः क्रूरा मायाविनश्च ते । महाबलौ अपक्वानो ह्यवहण्यश्च दानवाः ॥ ३
- कीर्त्यमानान्मया सर्वान्प्राधान्येन निबोधत ॥ ४
- दिग्मूर्धा शङ्कुर्णश्च तथा शङ्कुर्निरामयः । शङ्कुर्णो महाबिम्बो गवेष्टिर्दुन्दुभिस्तथा ॥ ५
- अजामुखोऽथ भगवाञ्छिलो वामनस्तथा । मरीचिरसकश्चैव महागार्भोऽद्विराट्ठतः ॥ ६
- विस्रोभ्यश्च सुकेतुश्च सुवीर्यः सुहृदस्तथा । इन्द्रजिद्विश्वजिचैव तथा सुरविमर्दनः ॥ ७
- एकचक्रः सुबाह्वश्च तारकश्च महाबलः । वैश्वानरः पुलोमा च प्रवीणोऽथ महाशिराः ॥ ८
- स्वर्भानुर्वृषपर्व चैव मुण्डकश्च महासुरः । धृतराष्ट्रश्च सूर्यश्च चन्द्र इन्द्रश्च तापिनः ॥ ९
- सूक्ष्मश्चैव निचन्द्रश्च ऊर्ध्वनाभो महागिरिः । असिलोमा सुकेशश्च सदृश बलको दश ॥ १०
- तथा गगनमूर्धा च कुम्भेर्भो महोदरः । प्रभोदाहश्च कुपयो हयग्रीवश्च वीर्यवान् ॥ ११
- असुरश्च विरूपाक्षः सुपथोऽथ महासुरः । अजो हिरण्यमयश्च शतपायुश्च शम्बरः ॥ १२
- शरभः शलभश्चैव सूर्याचन्द्रमसावुभौ । असुराणां सुरावेतौ सुराणां सार्पनाविमौ ॥ १३
- इति पुत्रा दनोर्विशे प्रधानाः परिकीर्तिताः । तेषामपरिसंख्येयं पुत्रपौत्राद्यनन्तकम् ॥ १४
- इत्येते त्वसुराः प्रोक्ता दैतेया दानवाश्च ये । स्वर्भानुस्तु स्मृतो दैत्यो ह्यनुभानुर्दनोः सुतः ॥ १५
- इमे तु वंशानुगता दनोः पुत्रास्तु ये स्मृताः ॥ १६
- एकाक्ष ऋषभोऽरिष्टः प्रेलम्बनरकावपि । इन्द्रवाधनकेशी च मेरुः शंभोऽथ धेनुकः ॥ १७
- गवेष्टिश्च गवाक्षश्च तालकेतुश्च वीर्यवान् । एते मनुष्यैर्मस्तिं दनोः पुत्रा मया स्मृताः ॥ १८
- दैत्यदानवसंघर्षे जाता भीमपराक्रमाः । सिंहिकायामयोत्पन्ना विमचित्तिमुवास्तित्वमे ॥ १९
- सैहिकेया इति ख्याताश्चतुर्दश महासुराः । शतैर्गालश्च बलवाक्यासः शाम्बरस्तथैव च ॥ २०
- + अनुलोमः शुचिश्चैव वातापिश्च सितान्शुकः । हरैकल्पः कालनाभो भीमश्च नरकस्तथा ॥ २१
- राहुर्ज्येष्ठस्तु तेषां वै चन्द्रसूर्यप्रमर्दनः । इत्येते सिंहिकापुत्रा देवैरपि दुरासदाः ॥ २२
- दाक्षणाभिजनाः क्रूराः सर्वे ब्रह्मद्विपश्च ते । दशान्यानि सहस्राणि सैहिकेयो गणाः स्मृतः ॥ २३
- निहतो जामदग्न्येन भार्गवेण बलीयसा । स्वर्भानोस्तु मया कन्या पुलोमोऽथ शची सुता ॥ २४
- उपदानवीयमस्यापि शमिष्ठा वार्षपर्वणी । पुलोमा कालिका चैव वैश्वानरसुते उभे ॥ २५
- प्रभाया नृहपः पुत्रो जपन्तश्च शचीसुतः । पुंरुं जह्नेऽथ शमिष्ठा कुप्यन्तमुपदानवी ॥ २६
- वैश्वानरसुते क्षेते पुलोमाकालिके उभे । उभे ह्यपि तु ते कन्ये मारीचस्य परिग्रहे ॥ २७

+ एतदर्थे स्थान इदमर्थं ख ग घ. क. पुस्तकेषु ' इत्येता नमुचिथैव वातायो दन्वाजकः ' इति ।

१ ख. द. सत्यराया प । घ. सयाः सत्यप । २ ख. घ. ह. व । ३ ख. घ. ह. 'लाय य' । ४ ख. 'दुर्निरायायः' । ५ ख. ह. 'म मथनामोऽजो वामनस्त' । ६ घ. 'चिरिधवश्च' । ७ ख. घ. ह. 'लाय य' । ८ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । ९ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १० घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । ११ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १२ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १३ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १४ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १५ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १६ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १७ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १८ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । १९ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । २० घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । २१ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । २२ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । २३ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । २४ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । २५ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । २६ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' । २७ घ. 'पा शूरश्च देवजित्' ।

ताभ्यां पुत्रसहस्राणि पट्टिर्दानवपुद्गवाः । चतुर्दश तथाऽन्यानि हिरण्यपुरवासिनाम् ॥ २६
 पौलोमाः कालकेयाश्च दानवाः सुमहाबलाः । अवध्या देवतानां ते निहताः सव्यसाचिनाः ॥
 मयस्य जार्ता ये पुत्राः सर्वे वीरपराक्रमाः । मायावी दुन्दुभिश्चैव वृषश्च महिषस्तथा ॥ २८
 वालिको वज्रकर्णश्च कन्या मन्दोदरी तथा । दैत्यानां दानवानां च सर्ग एव प्रकीर्तितः ॥ २९
 दनायुपायाः पुत्रास्तु स्मृताः पञ्च महाबलाः । अक्षरुर्वलिजन्मौ च विरक्षश्च विषस्तथा ॥ ३०
 अक्षरोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम महासुरः । निहतः कुबलाश्वेन उत्तङ्कवचनात्किल ॥ ३१
 बलः पुत्रौ महावीरौ तेजसाऽप्रतिमाबुधौ । कुम्भिलश्चक्रवर्मा च स कर्णः पूर्वजन्मानि ॥ ३२
 विरक्षस्यापि पुत्रौ द्वौ कालकश्च वरश्च तौ । विषस्य त्वभयपुत्राश्चत्वारः क्रूरकर्भिणः ॥
 श्राद्धहा यज्ञहा चैव ब्रह्महा एशुहा तथा ॥ ३३

क्रान्ता दनायुपापुत्रा वृत्रस्यापि निबोधत । जज्ञिरे श्वसनाद्घोराद्वृत्रस्येन्द्रेण युध्यतः ॥ ३४
 भर्तारो मनसा ख्याता राक्षसाः सुमहाबलाः । ज्ञतं तानि सहस्राणि महेन्द्रानुचराः स्मृताः ॥
 सर्वे ब्रह्मविदः सौम्या धार्मिकाः सुसूगमूर्तयः । प्रजासन्तर्गताः सर्वे निवसन्ति सुधार्मिकाः ॥
 दैत्यानां दानवानां च सर्ग एव प्रकीर्तितः । प्रवाहाजनयत्पुत्रान्यज्ञे च गायनोत्तमान् ॥ ३७
 सत्त्वनः सत्त्वात्मकश्चैव कलापश्चैव वीर्यवान् । कृतवीर्यो ब्रह्मचारी सुगण्डुश्चैव सप्तमः ॥ ३८
 पनथैव तरणपथश्च सुचन्द्रो दशमस्तथा । इत्येते देवगन्धर्वा विज्ञेयाः परिकीर्तिताः ॥ ३९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे कश्यपीयप्रज्ञासर्गो नामाष्टपटितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६१५१

अथ नवपटितमोऽध्यायः ।

कश्यपीयप्रज्ञासर्गः ।

सूत उवाच—

गन्धर्वाप्सरसः पुण्या र्मानेयाः परिकीर्तिताः । चित्रसेनोग्रमेनश्च ऊर्जायुरनघस्तथा ॥ १
 धृतराष्ट्रः पुलोमा च सूर्यवर्चास्तर्धैव च । शुगपचृणपरकालिदितिभिश्चरथस्तथा ॥ २
 त्रयोदंशो भ्रमिशिराः पर्जन्यश्च चतुर्दशः । कलिः पञ्चदशश्चैव नारदश्चैव षोडशः ॥
 इत्येते देवगन्धर्वा र्मानेयाः परिकीर्तिताः ॥ ३
 चतुस्त्रिंशधर्वापस्यस्तेषामप्सरसः शुभाः । अन्तेरा दारवत्या च मिमंशुल्या सुरोत्तमा ॥ ४
 मिथ्रकेयी तथा चाशी पैणिनी वाऽप्यलम्बुषा । मारीची पुत्रिका चैव विद्युर्दानी निलोत्तमा ॥
 अद्रिहा लक्षणा चैव देवी रम्भा मनोरमा । सुवगा च सुगान्धुश्च पुंजिता सुप्रनिष्ठिता ॥ ६
 पुण्डरीका सुगन्धा च सुदन्ता सुरसा तथा । हेमो नारदनी चैव सुदृष्टा कमला च या ॥ ७

१ रा. प. ट. 'ता हेमायाः पुत्राः पञ्चमहापरा' । ग. २ घ. 'लक्षित्रा च' । ३ ट. 'वसु' । ४ ग. ५. 'नर्वाः प्रार्थनाः' । ५ ग. 'दत्ता शक्तिशिराः' । ६ ट. 'शक्तिशिरा' । ७ घ. 'नो अलिप्ति' । ८ रा. 'ता' । प्रयत्नि' । ८ च. 'भा' । गन्तव्यद्वयवत्ता च । ९ रा. 'नन्ता दानवाया च' । घ. 'नन्ता दानवाया च' । १० ग. 'कशिपुता मु' । ११ ग. 'मिथ्र' । १२ घ. 'पैणिनी' । घ. 'वाग्मिनी' । १३ घ. ट. 'सुवगा' । ग. १४ रा. ट. 'पुत्रिका' । १५ ट. 'देवमन्त्रा मु' । १६ रा. 'देवा क' । १७ ग. '२७' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

सुभुजा हंसपादा च लौकिकयोऽप्सरसस्तथा । गन्धर्वाप्सरसो ह्येता मौनयाः परिकीर्तिताः ॥ ८
 गन्धर्वाणां दुहितरौ मया याः परिकीर्तिताः । (तासां नामानि सर्वाणाम् कीर्त्यमानानि मे शृणु ॥
 सुयशा प्रथमा तासां गान्धर्वी नदनन्तरम् । विद्यावती चारुर्मुखी सुमुखी च वरानना) ॥ १०
 तत्रेमे सुयशापुत्रा महाबलपराक्रमाः । मचेतसः सुता यक्षास्तेषां नामानि मे शृणु ॥ ११
 कम्बलो हरिकेशश्च कपिलः काञ्चनस्तथा । मेघमाली तु यक्षाणां गण एव उदाहृतः ॥ १२
 सुयशाया दुहितरश्चतस्रोऽप्सरसः स्मृताः । तासां नामानि वै सम्पद्यन्वतो मे निबोधत ॥ १३
 लोहेयी त्वभञ्ज्येष्टा भरता तदनन्तरम् । कुशाङ्गी च विशाला च रूपेणाप्रतिमा तथा ॥ १४
 ताभ्योऽपरे यक्षगणाश्चत्वारः परिकीर्तिताः । उत्पादिता विशालेन विक्रान्तेन महात्मना ॥
 लोहेया भरतेयाश्च कुशाङ्गेयाश्च विश्रुताः । विशालेयाश्च यक्षाणां पुराणे प्रथिता गणाः ॥ १६
 इत्येतैरसुरैर्धर्महाबलपराक्रमैः । नैर्धर्मगमैर्व्याप्ता लोका लोकविदां वराः ॥ १७
 गन्धर्वाश्चाथ बालेया विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता महावीर्या महामन्त्रवैनायकाः ॥ १८
 विक्रमौदार्यसंपन्ना महाबलपराक्रमाः । तेषां नामानि वक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ १९
 चित्राङ्गदो महावीर्यश्चित्रवर्मा तथैव च । चित्रकेतुर्महाभागः सोमदत्तोऽथ धीर्यवान् ॥
 तिस्रो दुहितरश्चैव तासां नामानि वक्ष्यते (मे शृणु) ॥ २०
 प्रथमा त्वमिका नाम कम्बला तदनन्तरम् । तथा वसुमती नाम रूपाणाप्रतिमौजसः ॥ २१
 ताभ्यः परे क्रमरेण गणा उत्पादितास्तिरमे । त्रयो गन्धर्वमूढपानां (णां) विक्रान्ता युद्धदुर्मदाः ॥
 आग्नेयाः कम्बलेयाश्च तथा वसुमतीसुताः । तैर्गणैर्विविधैर्व्याप्तमिमं लोकं चराचरम् ॥ २३
 विद्यावन्तश्च तेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता महाभागा रूपाविद्याधनेश्वराः ॥ २४
 तेषामुद्गीर्णवीर्याणां गन्धर्वाणां महात्मनाम् । नामानि कीर्त्यमानानि शृणुष्व मे विवक्षतः ॥ २५
 हिरण्यरोमा कपिलः सुलोमा मागधस्तथा । चन्द्रकेतुश्च वै गाङ्गो गोदधैश्च महाबलः ॥ २६
 महविद्यावदातानां विक्रान्तानां तपस्विनाम् । इत्येवमादिर्हि गणो द्वे चान्ये च सुलोचने ॥ २७
 शिवा च सुमनाश्चैव ताभ्यामपि महात्मना । उत्पादिता विश्र्वसा विद्याचरणगोचराः ॥ २८
 शैवेयाश्चैव विक्रान्तास्तथा सौमनसा गणाः । एतैर्व्याप्तमिमं लोकं विद्याधरगणैस्त्रिभिः ॥ २९
 एभ्योऽनेकानि जातानि अभ्वरान्तरचारिणाम् । लोके गणत्रयान्येव विद्याधरविचेष्टिताः ॥
 अवर्धुलयाश्च तेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता ह्यश्वमुखाः किनरास्तास्त्रिबोधत ॥ ३१
 समुद्रसेनः कालिन्द्रो महानेत्रो महाबलः । सुवर्णघोषः सुग्रीवो महाघोषश्च धीर्यवान् ॥ ३२
 इत्येवमादिर्हि गणः किनराणां महात्मनाम् । इयाननानां विद्वद्भिर्विस्तीर्णः परिकीर्त्यते ॥ ३३
 तथा समुत्थितेनैव विक्रान्तेन महात्मना । उत्पादिता नरमुखाः किनराः शाशपायनाः ॥ ३४
 हरिपेणः सुपेणश्च वारिपेणश्च धीर्यवान् । रुद्रचेन्द्रर्त्ता च चन्द्रदुर्गमहादृमा ॥ ३५
 विन्दुश्च विन्दुसारश्च चन्द्रवंशाश्च किनराः । इत्येने किनराः श्रेष्ठा लोके रूपाताः सुशोभनाः ॥

* अनुविहितमर्तप्रन्या ग. पुस्तके न स्ति ।

१ य. द. 'रन स्मृताः । ग' । २ स. 'ताः । अन्वादिष्या यु' । ३ य. द. 'रौ मौनयाः परिविधुताः ।
 ४ य. द. 'अभमयी । ५ य. द. 'हृणादा । ६ क. 'ने । लोक' । ७ य. द. 'गङ्गा । ८ क. 'मुखाश्च ।
 ९ य. द. 'वाऽप्युत्पत्तये' ।

नृत्यगीतप्रगल्भानामेतेषां द्विजसत्तमाः । लोके गणज्ञतान्येव किन्नराणां महात्मनाम् ॥ ३७
 येषां यक्षोपशान्तश्चे लौहेया रूपशालिनी । दुहिता सुरविन्देति प्रकाशा सिद्धसंमता ॥ ३८
 उपायाकेतनस्याहि स्वयमुत्पादितो गणः । करालकेन भूतानां तेषां नामानि मे शृणु ॥ ३९
 भूता भूतगणैर्ज्ञेया आवेशकनिवेशकाः । * सुतौरः कालभवनानिर्देशकविदेशकाः ॥
 इत्येवमादिर्हि गणो भूमिगोजरकः स्मृतः ॥ ४०
 विज्ञेय इह लोकेऽस्मिन्भूतानां भूतनायकः । ये नृक्कृष्टा भवन्त्येषामम्बरान्तरचारिणाम् ॥
 वृक्षाग्रमात्रमाकाशं ते चरन्ति न संशयः ॥ ४१
 तत्रेमे देवगन्धर्वाः प्रायेण कथिता मया । देवोपस्थाननिरता विज्ञेयास्ते यज्ञस्विनः ॥ ४२
 नारायणं सुरगुरं विरजं पुष्करेक्षणम् । हिरण्यगर्भं च तथा चतुर्वक्त्रं स्वयंभुवम् ॥ ४३
 शंकरं च महादेवमीशानं च जगत्प्रभुम् । इन्द्रपूर्वास्तयाऽऽदित्यान्कद्रांश्च वसुभिः सह ॥ ४४
 उपतस्थुः सगन्धर्वा नृत्यगीतविशारदाः । त्रिदशाः सर्वलोकस्या निपुणा गीतवादिनः ॥ ४५
 हंसो वैष्णवः कनिष्ठोऽन्यो मध्वपयो च दहा जुहुः । चतुर्धो विषणश्चैव ततो वासिकचिस्तथा ॥
 पशुस्तु तुम्बुरुस्तेषां ततो विश्वावसुः स्मृतः । इमाश्चाप्सरसो दिव्या विहिताः पुण्यलक्षणाः ॥
 सुषुवेऽष्टौ महाभागा भरिष्ठा देवपूजिताः । अनवद्यामनवशामन्वतां मदनमिषाम् ॥
 अरूपां सुभगां भासीमरिष्टाऽष्टौ च्वजायत ॥ ४८
 मनोवती मुकेशा च तुम्बुरोस्तु सुते उभे । पञ्चचूडास्त्विषा दिव्या दैविक्योऽप्सरसो दश ॥
 मेनका सहजन्या च पणिनी पुञ्जिकस्थला । घृतस्थला घृताची च विश्वाची पूर्वचीत्यपि ॥
 प्रम्लोचेत्यभिधिव्याताऽनुम्लोचन्ती तथैव च ॥ ५०
 अनादिनिधनस्याथ जज्ञे नारायणस्य या । उर्रोः सर्वानवद्याङ्गी उर्ध्वेऽप्येकादशी स्मृता ॥ ५१
 मेनस्य मेनका कन्या ब्रह्मणो हृष्टचेतसः । सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यो महायोगाश्च ताः स्मृताः ५२
 गणा अप्सरसां रूपाताः पुण्यास्ते वै चतुर्दश । + आहताः शोभयन्तश्च गणा ह्येते चतुर्दश ॥
 ब्रह्मणो मानसाः कन्याः शोभयन्त्यो मनोः सुताः । वेगयन्तस्त्वरिष्टाया ऊर्जायाश्चाग्निर्भवः ।
 (x अपूर्णमत्यथ सूर्यस्य रश्मिजाताः सुभास्वराः । गर्भस्तेजश्च सोमस्य ज्ञेयास्ते कुरवः शुभाः ॥
 यज्ञोत्पन्नाः शुभा नाम ऋक्सामान्यास्तु बहवः) । वारिजा ह्यमृतोत्पन्ना अमृता नामतः स्मृताः
 वायुत्पन्ना सुदा नाम भूमिजाता भवास्तु वै । विद्युतश्च रुचो नाम भृत्योः कन्याश्च भैरवाः ॥
 शोभयन्त्यश्च कामस्य गणाः प्रोक्ताश्चतुर्दश । सेन्द्रोपेन्द्रैः सुरगणै रूपातिशयनिर्मिताः ॥ ५८

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + एतदर्थस्त्यानेऽय प्रश्नः—‘आहता शोभयन्त्यश्च वेगवत्यस्तथैव च । दुर्ग-
 याथ युवायथ तथा भेकुरवः शुभाः । बहवो यमतोवेदा भुवश्च रुचयस्तथा । भैरवाः शोभयन्त्यश्च गर्भा ह्येते चतुर्दश’
 इति—ख. ग. पुस्तकयोः । x धनुर्ध्वान्तर्गतप्रश्न. क पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ड. यथा ‘य’ । २ ग. घ. ड. ‘य लोहाया’ । ३ ग. घ. ड. ‘उपयाजित’ । ४ ख. घ. प. ड. ‘सुतम्’ ।
 ५ क. ‘तारका’ । ६ घ. ड. ‘कलि भवतानि’ । ७ क. ‘ये वल्क’ । ८ ख. ग. ड. ‘उपेक्षा कनिष्ठाया म’ । ९ ख. घ.
 ड. ‘यो विषणश्च ततो वसुम्’ । १० घ. ‘न्यो ब्रह्मणो’ ११ क. ‘वन्त्यस्त’ । १२ ख. ‘सूर्यस्य’ । १ ग. घ. क. ‘युवत्यश्च’ ।
 १३ घ. ड. ‘ता. शुभा.स्व’ । १४ ख. ग. ड. ‘सुतिजा’ । १५ क. ‘यन्य’ कामगुणम् । १६ ख. ग. ड. ‘ताः ।
 शिलातिल म ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

शुभरूपा महाभागा दिव्या नारी तिलोत्तमा । ब्रह्मणश्चाभिकुण्डाच्च देवनारी प्रभावती ॥
 रूपयौवनसंपन्ना उत्पन्ना लोकविभ्रता ॥ ६९
 वेदीतलसमुत्पन्ना चतुर्वक्त्रस्य धीमतः । नाम्ना वेदवती नाम सुरनारी महामभा ॥ ७०
 तथा यमस्य दुहिता रूपयौवनशालिनी । वरहेमनिभा हेमा देवनारी सुलोचना ॥ ७१
 इत्येते बहुसार्देहं भास्वरा ह्यप्सरोगणाः । देवतानामृषीणां च पत्न्यस्ता मातरश्च हे ॥ ७२
 सुगन्धाश्चम्पवर्णाश्च सर्वाश्चाप्सरसः समाः । संप्रयोगे तु कान्तेन माद्यन्ति मदिरां विना ॥
 तासामप्यायते स्पर्शादानन्दश्च विवर्धते ॥ ७३
 (अपर्वते नारदे पूर्वं रेतः स्कन्धं प्रजापतेः । पर्वतस्तत्र संभूतो नारदश्चैव तावभौ ॥ ७४
 तयोर्यत्रीयसी चैव तृतीयाऽहन्धरी स्मृता । देवरूपोऽस्य मूर्त्यजन्म तस्मिन्नारदपर्वतौ ॥ ७५
 विनतायास्तु पुत्रौ द्वावरूपो गरुडश्च ह । पट्विशिष्टो स्वसारश्च यवीयस्यस्तु ताः स्मृताः ॥ ७६
 गायत्र्यादीनि च्छन्दांसि सर्पिर्ण्याश्च पक्षिणः । हव्यवाहानि सर्वाणि दिक्षु संनिहितानि च ॥
 कण्डूनागसहस्रं वै चराचरमजीजनत् । अनेकाशिरसां तेषां खेचराणां महात्मनाम् ॥
 बहुधा नामधेयानां प्रायशस्तु निबोधत ॥ ७८
 तेषां प्रधानतर्गाश्च शेषवासुकितक्षकाः । सर्गर्णीरम्ब जम्भम्ब अञ्जनो वामनस्तथा ॥ ७९
 पेरावतमहापद्मौ कम्बलाश्वतरावभौ । ऐलपत्रम्ब शङ्खश्च कर्कोटकपुनंजयौ ॥ ८०
 महाकर्णो महानीलो धृतराष्ट्रबलाहकौ । कुमारः पुण्ड्रदेन्तश्च सुमुखो दुर्मुखस्तथा ॥ ८१
 शिलीमुखो दधिमुखः कालीयः शालिपिण्डकः । विन्दुपादः पुण्डरीको नागध्यापूरणस्तथा ॥
 कपिलश्चाम्बरीपथे धृतपादश्च कच्छपः । महापादः पञ्चचित्रश्च गन्धर्वोऽर्थं मनस्विकः ॥ ८३
 नहुषः खररोमा च मणिरीत्येवमादयः । काद्रवेया मया रूपाताः खशायास्तु निबोधत ॥ ८४
 खशा विजङ्गे पुत्रौ द्वौ विभ्रतौ रूपादकौ । ज्येष्ठे पश्चिमसंख्यायां पूर्वस्यां मनुजास्तथा ॥ ८५
 विलोहितं विकर्णं त्र पूर्वं साऽज्जनयत्सुतम् । चतुर्भुजं चतुष्पादं द्विपूर्वां द्विधागतिम् ॥ ८६
 सर्वाङ्गकेशं स्थूलाङ्गं तुङ्गनासं महोदरम् । स्थूलशीर्षं महाकर्णं मुञ्जकेशं मनोरंभम् ॥ ८७
 हस्त्योष्ठं दीर्घजङ्घं च अश्वदंष्ट्रं महाहनुम् । रक्तजिह्वं जटाशं च स्थूलास्यं दीर्घनासिकम् ॥ ८८
 गुह्यकं शितिकर्णं च महानग्दं महोमुखम् । एवंविधं खशा पुत्रं विजङ्गे साऽतिभीषणम् ॥ ८९
 तस्यानुजं द्वितीयं तु खशा चैव व्यजायत । त्रिशीर्षं च त्रिपादं च बिहस्तं कृष्णलोचनम् ॥ ९०
 ऊर्ध्वकेशं हरिच्छमश्रुं शिलासंहननं दृढम् । हस्वकागं सुत्राङ्गं च महाकायं महाबलम् ॥ ९१
 आकर्णदारितास्यं च लम्बैश्च स्थूलनासिकम् । स्थूलोष्ठमष्टदंष्ट्रं च द्विजिह्वं शङ्कुकर्णकम् ॥ ९२

+ धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. 'आश्व' । २ ख. ग. घ. ङ. 'हृषा ना । ३ ख. ङ. 'न्धा चाप्यनिपन्दा स' । ४ क. ग.
 'ण । इत्येव' । ५ ख. घ. ङ. 'नियता' । ६ ख. घ. 'वै श्वर' । ७ ख. घ. ङ. 'गाना शे' । ८ ग. 'काः । कर्णार-
 ध्वय' । ९ क. 'कर्णार' । १० ख. भौ । एवा' । ११ 'सौ । एल' । १२ घ. ङ. 'कर्णो महानीलो भू' । १३ ख. ङ.
 'पदप्र' । १४ ख. घ. ङ. 'या । शुभा' । १५ ख. ग. घ. ङ. 'वित्पादः पुण्डरीकना' । १६ ख. घ. ङ. 'अ तथा
 पाप' । १७ क. 'अ भयस्वि' । १८ ग. 'रमम् । ह' । १९ ख. ग. घ. ङ. 'स्थूलध' । २० ख. घ. ङ. 'क शम्' ।
 २१ ख. घ. ङ. 'हास्य' । २२ ख. घ. ङ. 'विहस्त' । २३ ख. ङ. 'अश्व' ।

पिङ्गलोद्धतनयनं जटिलं पिङ्गलं तथा । महाकर्णं महोरस्कं कौटिहीनं कुशोदरम् ॥

नैखिनं लोहितग्रीवं सा कनिष्ठं प्रसूयते ॥

८३

सद्यः प्रसूतमात्रौ तु विट्टद्वौ च प्रमाणतः । उभाभोगसमर्थाभ्यां शरीराभ्यामुपस्थितौ ॥

सद्योजानविट्टद्वौ मातरं पर्यभूयताम् ॥

८४

ज्यायास्तयोस्तु यः कुरो मातरं सोऽभ्यर्कपत । अवर्षन्मातरायाहि भक्षार्थं क्षुधयाऽर्दितः ॥ ८५

न्यपेधयत्पुनर्होने ज्यायांसं तु कनिष्ठकः । अवर्षत्सोऽसकृत्तं वै रक्षेमां मातरं स्वशाम् ॥

बाहुभ्यां परिगृह्णेन मातरं तां व्यमोचयत् ॥

८६

एतस्मिन्नेव काले तु मर्दुर्भूतस्तयोः पिता । तां दृष्ट्वा विकृताचारौ वसतां हीत्यभापत ॥

८७

तौ तु त पितरं दृष्ट्वा बलवन्तौ त्वरान्वितौ । मातुरेव पुनश्चाङ्गे प्रलपेतां स्वमायया ॥

८८

अथावर्षादपि भार्याभावाभ्यामुक्तवत्यसि । पूर्वपाचक्ष्व तत्रेन तथैवाऽऽभ्यां व्यतिक्रमम् ॥ ८९

मातुलं भजते पुत्रः पितृभजति कन्यका । यथाशीला भवेन्माता तथाशीलो भवेत्पुत्रः ॥ ९०

यद्वर्णा तु भवेद्भूमिस्तद्वर्णं मलिलं ध्रुवम् । मातृणां शीलदोषेण तथा शीलगुणैः पुनः ॥

विभिन्नास्तु प्रजाः सर्वास्तथा ख्यातिवशेन च ॥

९१

बलशीलादिभिस्तासामादितिर्धर्मतत्परः । गन्धशीला दितिश्चैव प्रवाच्ययनशालिनी ॥

धर्मशीलादिभिश्चैव प्रबोधबलशालिनी ॥

९२

गीतशीला तथाऽग्निष्ठा मायाशीला दनुः स्मृता । विनता तु पुनर्देवी वैहायसगतिप्रिया ॥ ९३

तपोमयेन शीलेन सुरभिः समलंकृता । क्रोधशीला तथा क्रोद्धः क्रोधेनासुखशीलका ॥ ९४

दनायुपायाः शीलं वै वैरानुग्रहलक्षणम् । त्वं च देवि महाभागं क्रोधशीला मताऽसि मे ॥ ९५

इत्येतानि स्वशीलानि स्वभावालोकनाष्ट्रणां । कर्मता यत्नतो बुद्ध्या रूपतो बलतस्तथा ॥

क्षमातथैव भिन्नानि भावितार्थबलेन च ॥

९६

रजःसत्ततमोवृत्तौ दिक्शरूपाः स्वभावतः । मातुलं त्वर्नुयातास्ते पुत्रका गुणवृत्तिभिः ॥

९७

इत्येवमुक्त्या भगवान्स्वशामप्रतिमां तदा । पुत्रावाहूय साम्रा वै चक्रे सोममभीतयः (?) ॥ ९८

ताभ्यां च यत्कृतं तस्यास्तदाचष्ट तदा स्वशा । मात्रा यथा समाख्यातं कर्म ताभ्यां पृथक्पृथक्

तेन धात्वर्थयोगेन तत्त्वदर्शां चकार ह. ॥

९९

यक्ष इत्येव धातुर्न सादने कृपणे च सः । यक्षयत्युक्तवान्यस्मात्तस्माद्यसो भवत्ययम् ॥ १००

रक्ष इत्येव धातुर्न पात्रेन स विभारूपते । उक्तवार्थैव यस्मात्तु रक्ष मे मातरं स्वशाम् ॥

नाम्नाऽयं राक्षमस्तस्माद्भविष्यति तथाऽऽत्मजः ॥

१०१

स तदा नदिमान्दृष्ट्वा विज्ञाय तु तयोः पिता । तथा भाविनमर्थं च बुद्ध्या मातृकृतं तयोः ॥

* इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके ।

१ ग. 'दिलोद्वदिगिद्विद्वम् । म' । य. द. 'दिलोद्वदिगिद्विद्वम् । म' । २ य. घ. द. कस्या (१) ।
३ ग. द. निलि । ४ ग. 'य एव्ये येनाष्टपेदिद्वम् । एव विधु पुमार सा । ५ ग. म. 'य सप्रयुत । ६ ग.
घ. द. 'त । प्रसज गो । ७ य. ग घ द. 'युता मरुद तद्वयानि' । ८ ग. शीतशीला । ९ क. यदु. १० ग.
घ. 'न्या । ११ ग. नि गजी । १२ द. 'विर्षा' । १३ य. द. पुत्राया मे तु । १४ य. ग. गोमामे ।

(दृश्यपीयप्रणामार्गः)
तावुभौ क्षुधितौ दृष्ट्वा विस्मितः परिमृग्य च । तयोः प्रादिनादाहारं प्रजापतिरसृग्बसे ॥ १०३
पितृ तां क्षुधितौ दृष्ट्वा वरं चेय तयोर्ददौ । युवयोर्हस्तसंस्पर्शो नक्तमेव तु सर्वशः ॥ १०४
नक्तादाराविहारो च दिवास्वप्नोपभोगिनौ । नक्तं चैव बलीयांसौ दिवास्वप्नावुभौ युवाम् ॥
मातरं रक्षतं चैव धर्मश्चैवानुशिष्यताम् । इत्युक्त्वा कश्यपः पुत्रौ तत्रैवान्तरधीयत ॥ १०६
गते पितरि तां वीरौ निसर्गादेव दारुणौ । विपर्ययेण वर्तन्तौ किमसौ प्राणिर्दिसकौ ॥ १०७
महाबलौ महासत्त्वौ महाकायौ दुरासदौ । पापाविनौ च दृश्यौ तावन्तर्धानगतावुभौ ॥ १०८
तौ कामरूपिणौ घोरौ विकृतिज्ञौ स्वभावतः । रूपानुरूपराहारैः प्रभवेतामुभावपि ॥ १०९
देवागुरावृषीश्चैव गन्धर्वाङ्गिरनरानपि । पिशाचांश्च मनुष्याश्च पक्षगान्पक्षिणः पशून् ॥ ११०
भक्षार्थमपि लिप्सन्तौ सर्वतस्तौ निशाचरौ । इन्द्रेण तु वैरौ चैव धृतौ दत्त्वा त्ववध्यताम् ॥ १११
यक्षस्तु न कदाचिद् निशीथे लोककथिरम् । आहारं न परीप्सन् च शब्देनानुचचार ह ॥ ११२
आमसाद पिशाचौ द्वौ जैनुचण्डौ च तावुभौ । पिद्वाभावूर्वरोमाभौ वृत्तासौ तु मुदावगौ ॥
असृष्टासवसाहारी पुरुषादौ महाबलौ । कन्याभ्यां महिनौ तौ तु ताभ्यां प्रियचिकीर्षया ॥ ११४
द्वे कन्ये कामरूपिणौ तदाचारे च ते शृंगे । आहारार्थमदन्तौ तौ कन्याभ्यां सहितावुभौ ॥
तेऽपश्यन्पराक्षसं तत्र कामरूपं महाबलम् । महिमा संनिपाते तु दृष्ट्वा चैव परस्परम् ॥ ११६
रक्षमाणौ ततोऽन्योन्यं परस्परजिघृक्षवः । पितरावचतुः कन्ये युतामानयतं द्रुतम् ॥ ११७
जीवद्वाहं विशृङ्खलं विस्फुरन्तं पदे पदे । ततः समभिसृज्यन्तं कन्ये जगृहतुस्तदा ॥
गृहीत्वा हस्तयोस्ताभ्यामानीते पितृमंतादि ॥ ११८
ताभ्यां करे गृहीतं तं पिशाचावथ राक्षसम् । पृच्छतां कोऽसि कस्य त्वं स च सर्वमभापत ॥
तस्य कर्माभिविज्ञातं हात्वा तौ राक्षससंभौ । अजस्र खण्डं तस्यैते प्रत्यपादयतां सुने ॥
तौ तृष्टौ कर्मणा तस्य कन्ये द्वे ददतुस्तु ते ॥ १२१
पैशाचेन विराहेन मुदत्वा बुद्ध्वाहनः । अजः खण्डश्च ताभ्यां तौ तदाश्रावयतां धनम् ॥ १२२
इयं ब्रह्मधना नाम मम कन्या द्रव्योमिका । ब्रह्मसत्त्वधनादारा इति खण्डोऽभ्यभापत ॥ १२३
इयं जन्तुना नाम कन्या सर्वाङ्गमुन्दरी । जन्तवोऽस्या धनादारास्तावश्रावयतां धनम् ॥
मर्माङ्गकेषी नाम्ना च कन्या जन्तुधना तथा । अकर्णान्ताऽन्यरोमा च कन्या ब्रह्मधना तु या ॥
ब्रह्मधनं प्रमृता मी तत्तत्त्वां चैव कन्यका । एवं पिशाचकन्ये ते मिथुने द्वे प्रमूयताम् ॥
तयोः प्रजाविमर्गं च ह्यतो मे निरोधत ॥ १२६
देवप्रहेतृप्रथः ? शोकनेयो यथस्तथा । विस्फूर्जितैर वातुश्च आपो व्याघ्रन्तथैव च ॥ १२७
सर्पश्च राक्षस्यु संने यातुधानात्मना दश । सुगस्यानुचरा तेने सह तेन भ्रमन्ति च ॥ १२८
हेतुपुत्रस्तथा लट्ठमुल्केऽर्क्षिरे चात्मजा । मान्धवाश्च सुपाली च प्रहेतुनयाऽनृण् ॥
प्रहेतुनयः श्रीमान्पुत्रोपा नामविधुनः ॥ १२९

१ य. १५३० । २ य. द. 'बसे' । ३ क. 'ता गुर' । ४ स. 'द्वौ जाल्प' । ५ क. 'जन्तु च । य.
द. 'जन्तु' । ६ य. ग. य. द. 'ममार्थ' । ७ य. द. 'उमे' । ८ य. द. 'नित' । ९ य. 'श्रावय' । १० य.
'देवप्र' । ११ क. 'भय' । १२ य. य. द. 'हेतु' । १३ य. 'कन्ये' । १४ य. 'द्वौ' । १५ य. 'द्वौ' । १६ य.
'म' । १७ य. 'म' । १८ य. 'म' । १९ य. 'म' । २० य. 'म' । २१ य. 'म' । २२ य. 'म' । २३ य. 'म' । २४ य. 'म' । २५ य. 'म' । २६ य. 'म' । २७ य. 'म' । २८ य. 'म' । २९ य. 'म' ।

वधपुत्रौ दुराचारौ विघ्नश्च क्षयनश्च ह । विद्युत्पुत्रो दुराचारो रूपनो नाम राक्षसः ॥
 स्फूर्जपुत्रा निकुम्भश्च क्रूरो वै ब्रह्मराक्षसः । वातपुत्रो विरागस्तु आपपुत्रस्तु जम्बुकः ॥ १६०
 व्याघ्रपुत्रो निरानन्दो जन्तुनां विघ्नकारकः । इत्येते वै पैराक्रान्ताः क्रूराः सर्वे तु राक्षसाः ॥
 कीर्तिता यातुधानास्तु ब्रह्मधानान्निबोधत । यैः पिता धुनिः क्षेमो ब्रह्मो पापोऽथ यज्ञहा ॥
 स्वाकोटकः कलिः सर्पो ब्रह्मधानात्मजा दश । स्वसारो ब्रह्मराक्षस्यैस्तेषां चेमाः सुदारुणाः ॥
 रक्तकर्णो महाजिह्वाऽक्षया चैवोपहारिणी । ऐतेषामन्वये जाताः पृथिव्यां ब्रह्मराक्षसाः ॥ १६४
 श्लेष्मातकतरुष्वेते प्रायशस्तु कृतालयाः । इत्येते राक्षसाः क्रान्ता यक्षस्यापि निबोधत ॥ १६५
 चक्रमेऽप्सरसं यक्षः पञ्चस्थलीं क्रतुस्थलीम् । तां लिप्सुश्चिन्तयानश्च नन्दनं स चचार ह ॥
 वैभ्राजं सुराभिं चैव तथा चैत्रयं च यत् । दृष्टवान्नन्दने तस्मिन्नप्सरोभिः सहासतीम् ॥ १६७
 नोपायं विन्दते तत्र तस्या लाभाय चिन्तयन् । दूषितः स्वेन रूपेण कर्मणा तेन दूषितः ॥ १६८
 ममोद्भिजन्ते भूतानि भयार्थवृत्तस्य सर्वशः । तत्कथं नाम चार्चयिष्यामि प्राप्नुयामहमङ्गनाम् ॥ १६९
 दृष्टोपायं ततः सोऽथ शीघ्रकारी व्यवर्तत । कुन्वा रूपं वसुरुचेर्गन्धर्वस्य तु गुह्यकः ॥
 ततः सोऽप्सरसां मध्ये तां जग्राह क्रतुस्थलीम् ॥ १७०
 वृद्ध्वा वसुरक्षि तं सा भावेनैवाभ्यवर्तत । संवृणः स तया सार्धं दृश्यमानोऽप्सरोगणैः ॥ १७१
 तत्र संसिद्धकरणः सद्यो जातः सुतोऽस्य वै । परिणाहोच्छ्वयैर्धुकः सद्यो वृद्धो ज्वलञ्छ्रिया ॥
 राजाऽहमिति नाभिर्हि पितरं सोऽभ्यभाषत । तवान् जेतुं न भीतिः पिता तं प्रत्युवाच ह ॥
 मानाऽनुकूपो रूपेण पितृवार्थेण जायते । जाते स तस्मिन्हेरणे स्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥ १७४
 स्वभावं प्रतिपद्यन्ते वृद्धौ यक्षराक्षसाः । श्रियमाणाः प्रसुप्ताश्च कुद्रा भीताः महपिताः ॥
 ततोऽन्नयीदप्सरसं स्मयमानः स गुह्यकः । गृहे मे गच्छ सुयोनि गपुत्रा वरवर्णिनी ॥ १७६
 उस्तुक्ता सदसा न च वृद्धा स्वं रूपमास्थितम् । विभ्रान्ताः प्राद्रवन्भीताः क्रोधमानांप्सरोगणाः ॥
 तन्मन्त्रिस्त्वं गच्छन्तां पुनः तां सान्त्वयन्गिरा । गन्धर्वाप्सरसां मध्ये तां नीत्वा स न्यवर्तत ॥
 तां च वृद्धा नमुन्यनि गतास्याप्सरसां गणाः । यक्षानां त्वं जनिषीति प्रोचुस्तं वै क्रतुस्थलीम् ॥
 ज ॥ १७८ तु त्रैग तनो यक्षः स्वमालयम् । न्यग्रोधरोहिणं नाम गुह्यका यत्र शेरते ॥
 तस्मिन्निवासो यक्षानां न्यग्रोधः सर्वतः म्रियः ॥ १७९
 यक्षो रजतनाभस्तु गुह्यकानां पितामहः । अनुहादस्य दैत्यस्य भद्रामतिवरां सुताम् ॥ १८०
 उपयेमे स भद्रायां यस्यां मणिवरो वशी ॥ १८१
 जमे सा मणिभद्रं च शक्रतुल्यपराक्रमम् । तयोः पत्न्यौ भगिन्यौ तु क्रतुस्थस्यात्मजे शुभे ॥
 नाम्ना पुण्यजनी चैव तथा देवजनी च या । विजमे मणिभद्राक्षु पुत्रान्पुण्यजनी शुभान् ॥
 सिद्धार्थं सृष्टेर्जं च सुमन्तं नन्दनं तथा । कन्यकं यौविकं चैव मणिदत्तं वसुं तथा ॥ १८४

१ रा. एतयोः । २ रा. म. घ. ट. "नन्दः सर्पो वै विं" । ३ व. परिक्र" । ४ रा. म. घ. यमे वि" । ५ रा. म.
 घ. ट. "ह्रा पयोऽप" । ६ ट. घ. "स्वतेयो" । ७ रा. म. घ. ट. "क्षीं मे" । ८ रा. म. घ. ट. "धियाव" । ९ व. एतासाम् ।
 १० घ. ट. "रति ये" । ११ रा. म. घ. "यादृशप्रश" । १२ व. "यं यत्तुमते कन्य" । १३ घ. ट. जगता नामी ।
 १४ रा. "ते महन्तो" । १५ रा. "एतन्मा विप्रस्या मा" । १६ रा. घ. ट. शदे यो वक्ष्यामि वरो । १७ रा. घ.
 ट. मणि ।

(कदवपीयप्रजामर्गः)

सर्वाभूतं शङ्खं च पिङ्गाक्षं भीरुमेव च । तथा मन्दरशोभिं च पुष्यं चन्द्रप्रभं तथा ॥ १५५
 मेघपूर्णं सुभद्रं च प्रद्योतं च महौजसम् । धुतिमत्केतुमन्तौ च मित्रं मौलिसुदर्शनी ॥ १५६
 चत्वारो विंशतिश्चैव पुत्राः पुण्यजनाः शुभाः । जज्ञिरे मणिभद्रस्य ते सर्वे पुण्यलक्षणाः ॥
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च यक्षाः पुण्यजनाः शुभाः ॥ १५७
 विजज्ञे देवजननी पुत्रोन्मणिवरात्मजोत् । पूर्णभद्रं ह्येषरथं मणिमन्त्रिन्दिवर्धनी ॥ १५८
 कुस्तुम्बुचं पिङ्गाक्षं स्थूलकर्णं महौजसम् । त्वेत्तं च विपुलं चैव पुण्यवन्तं भयावहम् ॥ १५९
 पद्मवर्णं सुनेत्रं च यक्षं वालं वकं तथा । कुमुदं क्षेमकं चैव वर्धमानं तथा दम्भम् ॥ १६०
 पद्मनाभं वराङ्गं च सुवीरं विजयं कृतिम् । पूर्णभासं हिरण्यपाक्षं सुकृवं चैव भादवः ॥ १६१
 पुत्रा मणिवरस्यैते यक्षा चैव गुह्यकाः स्मृताः । सुरूपाश्च विरूपाश्च स्रग्विणः मियदर्शनाः ॥ १६२
 तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ १६३
 खशापास्त्वपरे पुत्रा राक्षसाः कामरूपिणः । तेषां यथा प्रधानान्वै वर्धमानान्निबोधत ॥
 लालोविः कुयनो भीमः सुमाली मयुरेव च । विस्फुजितो विपुज्जिह्वो मातङ्गो धूम्रितस्तथा ॥
 चन्द्रार्कः सुकरो युध्नः कपिलोमः महासकः । क्रीडः परशुनाभश्च चक्राक्षश्च निशाचरः ॥ १६६
 त्रिशिराः शतदंष्ट्रश्च तुण्डैकेनश्च राक्षसैः । यक्षश्चाकम्पनश्चैव दुर्मूर्खश्चैव शिलीमुखः ॥ १६७
 इत्येते राक्षसवरा विक्रान्ता गणरूपिणः । सर्वलोके चरास्ते तु त्रिदशानां समकृपाः ॥ १६८
 सप्त चान्या दुहितरस्ताः शृणुष्वं यथाक्रमम् । तासां च यः प्रजासर्गो येन चोत्पादिता गणाः ॥
 आलम्बा उत्कचा कृष्णा निर्झना कपिला शिवा । केशिनी च महाभागा भगिन्यः सप्त चाः स्मृताः
 ताभ्यो लोकाभिपादश्च हन्तारो युद्धदुर्मदाः । उदीर्णा राक्षसगणा इमे उत्पादिताः शुभाः ॥
 आलम्बेयो गणः भूर उत्कचेयो गणस्तथा । तथा कार्ण्येशश्चैषा राक्षसा ह्युत्तमा गणाः ॥
 तथैव नैर्झता नाम त्र्यम्बकानुचरेण ह । उत्पादितः प्रजासर्गो गगेश्वरचरेण तु ॥ १७३
 * उत्पादिता वलग्रता उदीर्णा यक्षराक्षसाः । विक्रान्ताः शौर्यसंपन्ना नैर्झता देवराक्षसाः ॥
 येषामधिपतिर्युक्तो नाज्जा खयातो विरूपकः ॥ १७४
 तेषां गणशतानेका उद्धतानां महात्मनाम् । प्रायेणानुचरन्त्येते श्रेकरं जगतः मधुम् ॥ १७५
 दैत्यराजेन कुम्भेन महाकाया महात्मना । उत्पादिता महावीर्या महाबलपराक्रमाः ॥ १७६
 कापिलेया महावीर्या उदीर्णा दैत्यराक्षसाः । कैम्पनेन च यक्षेण केशिन्यांस्ते परे जनाः ॥ १७७
 उत्पादिता वैलग्रता उदीर्णा यक्षराक्षसाः । केशिनीदुहितुश्चैव नीलायाः क्षुद्रैर्मानसाः ॥ १७८
 आलम्बेयेन जनिता नैर्झाः सुरसिकेन हि । नैला इति समाख्याता दुर्जया घोरविक्रमाः ॥
 चरन्ति पृथिवीं कृत्स्नां तत्र ते देवलौकिकाः । बहुत्वाच्चैव सर्गस्य तेषां वक्तुं न शक्यते ॥

+ इदमपि नास्ति अ. म. घ. द. पुस्तकेषु ।

१ घ. 'शोभं' । २ अ. ग. घ. द. 'निमान्ते' । ३ अ. ग. द. 'मित्रागौ' । ४ घ. 'त्रान्गुचिवरात्मनाम्' ।
 ५ १५ अ. द. 'जायते' । ६ ग. द. 'हमस्त' । ७ घ. 'स्वम्बर' । ८ अ. 'हमय' । ९ ललात्री । १० अ. ग.
 ध. 'शुक्रान्तो' । ११ अ. घ. 'शुरानभ' । १२ अ. 'रा' शिव' । १३ ग. द. 'शोकोक' । १४ अ. द. 'सः' ।
 अ. '१५ अ. ग. द. 'य' निराचरः' । १६ अ. 'न्तामन' । १७ ग. सर्वं 'लोके चरा' । १८ ग. 'कृपा' । १९ अ.
 घ. 'वर्धमान' । २० घ. द. 'न्या कप' । २१ अ. 'महाशय' । २२ अ. घ. द. 'राक्षसाः' ।

तस्यास्त्वपि च नीलाया विकचा नाम राक्षसी । उद्दिता स्वभावविकचा मन्दसत्त्वपराकर्मा ॥
 तस्या अपि विरूपेण नैर्ऋतेनेह च प्रजाः । उत्पादिताः सुराः(१)घोराः शृणु तांस्त्वनुपूर्वशः ॥ १८२
 दंष्ट्राकरालविकृता महाकर्णा महोदराः । हारका भीष्कार्थैव तथैव कामकाः परे ॥ १८३
 वैनकाश्च पिशाचाश्च बाहकाः माशकाः परे । भूमिराक्षसा ह्येते मन्दाः पुरुषविक्रमाः ॥ १८४
 चरन्त्यहृष्टपूर्वाश्च नानाकारा ह्यनेकशः । उत्कृष्टबलसखा ये ते च वै खेचराः स्मृताः ॥ १८५
 लक्षमात्रेण चाऽऽकाशं स्वल्पाः स्वल्पं चरन्ति वै । एतैर्न्यासमिमं लोकं शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 भूमिराक्षसकैः सर्वैरनेकैः क्षुद्रराक्षसैः । नानामकारैराक्रान्ता ज्ञानादेशाः समन्ततः ॥ १८७
 समासाभिहताश्चैव ह्यष्टौ राक्षसमातरः । अष्टौ विभागा ह्येषां दि विरुधाता अनुपूर्वशः ॥ १८८
 भद्रका निकराः केचिद्यज्ञनिष्पत्तिहेतुकाः(२) । सहस्रशतसंख्याता मर्त्यलोकविचारिणः ॥ १८९
 पूतना मातृसामान्यास्तथा भूतभयंकराः । बालानां मानुषे लोकं ग्रहा वैमानहेतुकाः ॥ १९०
 स्कन्दग्रहादप्यथैव आपकास्त्रासकादयः । कौमारान्ते तु विज्ञेया बालानां ग्रहवृत्तयः ॥ १९१
 स्कन्दग्रहविशेषाणां मायिकानां तथैव च । पूतनानामभूतानां ये च लोकविनायकाः ॥ १९२
 सहस्रशतसंख्यानां मर्त्यलोकाविचारिणाम् । एवं गणशतान्येव चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ १९३
 यक्षाः पुण्यजना नाम तथा ये केऽपि गुह्यकाः । यक्षा देवजनाश्चैव तथा पुण्यजनाश्च ये ॥ १९४
 गुह्यकानां च सर्वेषामगस्त्या ये च राक्षसाः । पौलस्त्या राक्षसा ये च विश्वामित्राश्च ये स्मृताः ॥
 यक्षाणां राक्षसानां च पौलस्त्यागस्त्यश्च ये । तेषां राजा महाराजः कुबेरो ह्यलकाधिपः ॥
 यक्षा हृष्टा पिवन्तीह नृणां मांसमद्यज्वमाम् । रसांस्त्वनुप्रवेशेन पिशाचाः पमिपीडनैः ॥ १९७
 सर्वलक्षणसंपन्नाः सप्तश्रेयाश्च देवतैः । भास्वरा घलवन्तश्च ईश्वराः कामरूपिणः ॥ १९८
 अनाभिभाष्या विक्रान्ताः सर्वलोकनमस्कृताः । सूक्ष्माश्चौगविवनो मेध्या वरदा यज्ञियाश्च ये ॥
 देवानां तुल्यधर्माणां ह्यसुराः सर्वशः स्मृताः । त्रिभिः पादैस्तु गन्धर्वा देवैर्हीनाः प्रभावतः ॥
 गन्धर्वेभ्यस्त्रिभिः पादैर्हीना वै सर्वगुह्यकाः । प्रभावतुल्या यक्षाणां विज्ञेयाः सर्वराक्षसाः ॥
 ऐश्वर्यहीना यक्षेभ्यः पिशाचास्त्रिगुणं पुनः ॥ २०१
 एयं धनेन रूपेण आयुषा च बलेन च । धर्मैश्वर्येण बुद्ध्या च तपःश्रुतपराक्रमैः ॥ २०२
 देवासुरेभ्यो हीयन्ते धीन्पादान्वै परस्परम् । गन्धर्वाद्याः पिशाचान्तायतस्रो देवयोनयः ॥ २०३

सूत उवाच—

अनः शृणुन् भद्रं वः प्रजाः क्रोधवशात्पमकाः । क्रोधायां कन्यका जज्ञे द्वादश ह्यात्मसंभवाः ॥
 ता भार्याः पुलहस्याऽऽसन्नामतस्ता निबोधत ॥ २०४
 मृगी च मृगमन्दा च हरिमद्रा इरावती । भूता च कपिशा दंष्ट्रा निशा निर्ग्रा तथैव च ॥
 श्वेता चैव स्वरा चैव सुरसा चेति विश्रुताः ॥ २०५
 मृग्यास्तु हरिणाः पुत्रा मृगाद्यान्याः शशास्तथा । न्यङ्गराः शरभा ये च रुखः पृषपाश्च ये ॥
 मृगराजा मृगमन्दाया गवयाद्यापरे तथा । महिषोष्टराहाश्च खड्गगौरिमुखास्तथा ॥ २०७

१ स. घ. क. 'जा । विष्णवेन तस्यापि न' । २ स. 'दे । रेखा' । ३. 'दे । रेखायाः पि' । ४ स. घ. द. 'राः त्यासकाः । ५ ग. घ. 'बांस्तु जा' । ५ स. ग. घ. द. 'तेतां वै । ६ स. ग. घ. द. 'जानुभ' । ७
 'व्यतमा । ८ स. 'विश्रुति' । ९ स. घ. द. 'ममासे' । १० घ. 'रमृग' ।

(कश्यपीयप्रजासर्गः)

हरेस्तु हरयः पुत्रा गोलङ्गूलतरक्षवः । वानराः-किनराश्चैव व्याघ्राः किंपुरुपास्तथा ॥

इत्येभ्यमादयोऽन्येऽपि इरावत्या निबोधन ॥

२०८.

* सूर्यस्याण्डकपाले द्वे समानीय तु भौवनः । हस्ताभ्यां पद्मिगुह्याथ रथंतरमगायत ॥

२०९.

साम्ना प्रसूयमानेन सद्य एव गजोऽभवत् । स प्रागच्छदिरावत्यै पुत्रार्थे स तु भौवनः ॥ २१० ॥

इरावत्याः सुतो यस्मात्तस्मादैरावतः स्मृतः । देवराजोपवाहत्वात्प्रथमः स मतङ्गराट् ॥

शुभ्राभ्राभध्यतुर्दंष्ट्रः श्रीमानैरावतो गजः ॥

२११.

अस्मजस्यैकमुलस्य सुवर्णाभस्य हस्तिजः । पद्मदन्तस्य हि भद्रस्य औपवाहश्च वै बलः ॥ २१२ ॥

तस्य पुत्रोऽञ्जनश्चैव सुप्रतीकोऽथ वामनः । पद्मश्चैव चतुर्थोऽभूद्वस्तिनी चाश्रमुस्तथा ॥ २१३ ॥

दिग्गजांस्तांश्च चत्वा(तुर)ः श्वेताऽजनयताऽऽश्रुगान् । भद्रं पृथं च मन्दं च संकीर्णं चतुरः सुवान्

संकीर्णोऽप्यञ्जनो यस्तु उपवाहो यमस्य तु । भद्रो यः सुप्रतीकस्तु हरितः स ह्यर्पापंतः ॥ २१५ ॥

पद्मो मन्दस्तु यो गौरो द्विपो ह्यैलविलस्य सः । मृगः इयामस्तु यो हस्ती उपवाहः स पावकः ॥

पद्मोत्तरस्तु यः पद्मो गजो वै वरुणो गणः । उपलेपनमेपश्च तस्याष्टौ जज्ञिरे सुताः ॥ २१७ ॥

उदग्रभावेनोपेता जायन्ते तस्य चान्वये । श्वेतवालनस्ताः पिङ्गा वर्ष्मन्तो मतङ्गराजाः ॥

मतङ्गजान्मवक्ष्यामि नागानन्यानपि क्रमात् ॥

२१८.

कपिलः पुण्डरीकश्च सुमनाभो रथान्तरः । जातौ नाम्ना सुतौ ताभ्यां सुप्रतिष्ठमर्दनौ ॥ २१९ ॥

शूलाः स्थूलाः शिरोदान्ताः शुद्धवालनस्तास्तथा । यलिनः शक्तिनश्चैव स्मृताभ्त्वाकूलिका गजाः

पुष्पदन्तो वृहत्तामा पद्मदन्तो दन्तपुष्पवान् । ताम्रवर्णा च तत्पुत्रः सहचारिविपाणितः ॥ २२१ ॥

अन्वये चास्य जायन्ते लम्बोष्ठाश्चारुदर्शिनः । इयामाः सुदर्शनाश्चण्डा नानापिडापताननाः ॥

चामदेवोऽञ्जनश्यामः साम्नो जज्ञेऽथ वामनः । भार्या चैवाद्वाद तस्य नीलवल्लभौ सुतौ ॥

चण्डाश्चारुशिरोग्रीवा व्यूढोरस्कास्तरस्विनः । नरैर्विद्धाः कुले तेषां जायन्ते विकृता गजाः ॥ २२४ ॥

सुप्रतीकस्तु रूपेण नास्त्यस्य सदृशो गजः । तस्य महारी संर्षती पृथश्चित्सुतास्तथा ॥ २२५ ॥

पञ्चशो दीर्घतालवोष्ठाः सुविभक्तशिरोदराः । जायन्ते मृदुसंभूता वंशे तस्य मतङ्गराजाः ॥ २२६ ॥

अञ्जनादञ्जेना साम्नो विजज्ञे चाञ्जनावती । + एवं माता तयोश्चापि प्रथितायुरजः सुतौ ॥

महाविभक्तशिरसः स्निग्धनीमृतसंनिभाः । सुदर्शनाः सुवर्ष्माणः पद्माभाः परिपण्डलाः ॥

शूनाः पीतायतमुखा गजास्तस्यान्वयेऽभवन् ॥

२२८.

जज्ञे चन्द्रमसः साम्नः पिङ्गला कुमुदद्युतिः । पिङ्गलायाः सुतौ तस्या महापद्मोर्मिपालिनौ ॥

समायवरदाक्षिणोऽम्बुद्वलिनोदरान् । हस्तिपुट्टे भ्रियानागान्वादि तस्य कुत्रोद्भवान् ॥ २३० ॥

* इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके । + एनदर्थेऽन इदमर्थे 'पर्यायानां तयोश्चापि प्रथिताः पुत्रः सुतौ' इति ख.
प. द. पुस्तकेषु ।

१ य. मयुः । ग. घ. मायु- । २ द. 'प्रत्यु' । ३ द. 'गो वृज्ज' । ४ ख. 'ह्यैलविलस्य' । ५ य. 'तरः
पद्मकु' त गजो वर' । घ. द. 'तर. पद्मकु' को दिग्गजो वाह' । ६ य. ग. घ. द. 'मिनः । अ. ' ।
७ ख. ग. घ. 'दर्शनाः । इयामास्त्वदर्शनाश्च नानापिताय' । ८ य. 'इति' । ९ ख. ग. घ. द. 'जन सा' ।
१० प. द. 'चण्डाश्च विकृता हरीन् । द' ।

एतान्देवासुरे युद्धे जयार्थं जगृहुः सुराः । कृतार्थं च विसृष्टास्तैः पूर्वोक्ताः प्रपयुर्दिशः ॥ २३१
 एतेषामन्वये जातान्विनीतांस्त्रिदशा ददुः । अङ्गाय लोमपादाय सूत्रकाराय वै द्विपान् ॥ २३२
 द्विरदो द्विरदाभ्यां च हस्ताद्धस्ती करात्करी । वरणाद्वारणो दन्ती दन्ताभ्यां गर्जनाद्गजः ॥
 कुञ्जरः कुञ्जचारित्रान्नागो नगविरोधतः । भैत्वा यातीति मातङ्गो द्विपो द्वाभ्यां पिवन्स्मृतः ॥
 सामजः सामजातत्वादिति निर्वचनक्रमः ॥ २४४

एषां जिह्वापरामुत्तिरि(र)वाक्त्वं ह्यशिशपजम् । बलस्यानवतो या तु या चैषां गूढमुक्ता ॥
 उभयं दन्तिनामेतत्स्वयंभूसुरशापजम् ॥ २४५

देवदानवगन्धर्वाः पिशाचोरगराससाः । कन्यासु जाता दिश्यागैर्नानासत्त्वास्ततो गजाः ॥
 संभूतिश्च भैभूतिश्च नामनिर्वचनं तथा । एतद्गजानां विज्ञेयं येषां राजा विभावसुः ॥ २४७

कौशिकाद्याः समुद्रात्तु गङ्गायास्तदनन्तरम् । अञ्जनस्यैकमूलस्य प्राच्यान्नागवने तु तत् ॥ २४८
 उत्तरा तस्य विन्ध्यस्य गङ्गाया दक्षिणं च यत् । गङ्गोद्ग्रेदात्करूपेभ्यः सुप्रदीकस्य तद्गनम् ॥

अपरेणोत्कलाच्चैव ह्यावेदिभ्यश्च पञ्चमम् । एकभूवात्पजस्यैतद्गामनस्य वनं स्मृतम्(?) ॥ २४०
 अपरेण तु लौहित्यमासिन्धोः पश्चिमेन तु । यमस्यैतद्गनं प्रोक्तमनुपर्वतमेव तत् ॥ २४१

भूतिविजज्ञे भूताश्च रुद्रस्यानुचरान्प्रभो । स्थूलान्कृशांश्च दीर्घांश्च वामनान्द्वैश्वकान्समान् ॥
 लम्बकर्णान्प्रलम्बोष्ठाण् लम्बजिह्वास्तनोदरान् । एकरूपान्विरूपांश्च लम्बस्फिक्स्थूलापिण्डिकान् ॥

सरोवरसमुद्रादिनदीपुलिनवासिनः । कृष्णान्मौरांश्च नीलांश्च श्वेतांश्च लोहितारुणान् ॥ २४४
 पञ्चनैव शयलान्धूषान्कङ्कश्रीसतदारुणान् । गुञ्जकेशान्हृषीकेशान्सर्पयज्ञोपवीतिनः ॥ २४५

विष्टेष्टाक्षान्विरूपाक्षान्कृशाक्षानेकलोचनान् । बहुशीर्षान्विशिर्षांश्च एकशीर्षानशीर्षकान् ॥
 चण्डांश्च विकटांश्चैव विरोमान्ारोगशांस्तथा । अन्धांश्च जटिलांश्चैव कुब्जान्हेपकवामनान् ॥ २४७

सरोवरसमुद्रादिनदीपुलिनसेविनः । एककर्णान्महाकर्णाञ्छङ्कुर्कर्णानिकर्णिकान् ॥ २४८
 दीर्घणो नखिनश्चैव निर्देन्तांश्च द्विजिह्वकान् । एकहस्तान्दिहस्तांश्च त्रिहस्तांश्चाप्यहस्तकान् ॥

एकपादान्द्विपादांश्च त्रिपादान्वहुपादकान् । महायोगान्महासत्त्वान्सुतपक्वान्महाबलान् ॥ २५०
 सर्वप्रगानप्रतिघान्प्रक्षान्प्रकाशकपिणः । घोरान्क्रूरांश्च मेध्यांश्च शिवान्पुण्यान्सवादिनः ॥ २५१

कुशहस्तान्महाजिह्वान्महाकर्णान्महाननान् । हस्तादांश्च सुखादांश्च शिरोदांश्च कपालिनः ॥ २५२
 धन्विनो मुद्गरपरानसिन्धुधरास्तथा । दीक्षास्मान्दीप्तनेत्रांश्च चित्रमाल्यानुलेपनान् ॥ २५३

अन्नादाग्निशितादांश्च बहुरूपान्मुष्काकान् । रात्रितोभ्याचरान्घोरान्कचित्सीम्भान्दिव्याचरान् ॥
 नक्तंचरान्सुदुःमेध्यान्मौरांस्तान् निशाचरान् ॥ २५४

परस्वै च भयं देवं सर्वं ते गतमानसाः । नैषां भार्याऽस्ति पुत्रो वा सर्वं ते ह्यध्वरेतसः ॥ २५५
 शतं ताभि सहस्राणि भूतानागात्पयोगिनाम् । एते सर्वे महात्मानो भूत्याः पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

कपिशो जज्ञे कृष्णान्दी कृष्णान्डाञ्जलिरे पुनः । मिथुनानि पिशाचानां वर्णेन कपिशेन च ॥
 कपिशान्पिशिशाचान्ते सर्वे च पिशिताननाः ॥ २५७

१ ग. घ. द. वरुणाश्वी । २ व. मरुद्वर्जनि । ३ ग. ग. 'मिरुवाल्' इ । ४ क. 'विश्वक' इ । ५ प. 'प्रमू' । ६ ग. घ. 'वि' इ । ७ ग. 'वि' इ । ८ ग. घ. 'वि' इ । ९ ग. घ. 'वि' इ । १० ग. घ. 'वि' इ । ११ ग. घ. 'वि' इ । १२ ग. घ. 'वि' इ । १३ ग. घ. 'वि' इ । १४ ग. घ. 'वि' इ । १५ ग. घ. 'वि' इ । १६ ग. घ. 'वि' इ । १७ ग. घ. 'वि' इ । १८ ग. घ. 'वि' इ । १९ ग. घ. 'वि' इ । २० ग. घ. 'वि' इ । २१ ग. घ. 'वि' इ । २२ ग. घ. 'वि' इ । २३ ग. घ. 'वि' इ । २४ ग. घ. 'वि' इ । २५ ग. घ. 'वि' इ । २६ ग. घ. 'वि' इ । २७ ग. घ. 'वि' इ । २८ ग. घ. 'वि' इ । २९ ग. घ. 'वि' इ । ३० ग. घ. 'वि' इ । ३१ ग. घ. 'वि' इ । ३२ ग. घ. 'वि' इ । ३३ ग. घ. 'वि' इ । ३४ ग. घ. 'वि' इ । ३५ ग. घ. 'वि' इ । ३६ ग. घ. 'वि' इ । ३७ ग. घ. 'वि' इ । ३८ ग. घ. 'वि' इ । ३९ ग. घ. 'वि' इ । ४० ग. घ. 'वि' इ । ४१ ग. घ. 'वि' इ । ४२ ग. घ. 'वि' इ । ४३ ग. घ. 'वि' इ । ४४ ग. घ. 'वि' इ । ४५ ग. घ. 'वि' इ । ४६ ग. घ. 'वि' इ । ४७ ग. घ. 'वि' इ । ४८ ग. घ. 'वि' इ । ४९ ग. घ. 'वि' इ । ५० ग. घ. 'वि' इ । ५१ ग. घ. 'वि' इ । ५२ ग. घ. 'वि' इ । ५३ ग. घ. 'वि' इ । ५४ ग. घ. 'वि' इ । ५५ ग. घ. 'वि' इ । ५६ ग. घ. 'वि' इ । ५७ ग. घ. 'वि' इ । ५८ ग. घ. 'वि' इ । ५९ ग. घ. 'वि' इ । ६० ग. घ. 'वि' इ । ६१ ग. घ. 'वि' इ । ६२ ग. घ. 'वि' इ । ६३ ग. घ. 'वि' इ । ६४ ग. घ. 'वि' इ । ६५ ग. घ. 'वि' इ । ६६ ग. घ. 'वि' इ । ६७ ग. घ. 'वि' इ । ६८ ग. घ. 'वि' इ । ६९ ग. घ. 'वि' इ । ७० ग. घ. 'वि' इ । ७१ ग. घ. 'वि' इ । ७२ ग. घ. 'वि' इ । ७३ ग. घ. 'वि' इ । ७४ ग. घ. 'वि' इ । ७५ ग. घ. 'वि' इ । ७६ ग. घ. 'वि' इ । ७७ ग. घ. 'वि' इ । ७८ ग. घ. 'वि' इ । ७९ ग. घ. 'वि' इ । ८० ग. घ. 'वि' इ । ८१ ग. घ. 'वि' इ । ८२ ग. घ. 'वि' इ । ८३ ग. घ. 'वि' इ । ८४ ग. घ. 'वि' इ । ८५ ग. घ. 'वि' इ । ८६ ग. घ. 'वि' इ । ८७ ग. घ. 'वि' इ । ८८ ग. घ. 'वि' इ । ८९ ग. घ. 'वि' इ । ९० ग. घ. 'वि' इ । ९१ ग. घ. 'वि' इ । ९२ ग. घ. 'वि' इ । ९३ ग. घ. 'वि' इ । ९४ ग. घ. 'वि' इ । ९५ ग. घ. 'वि' इ । ९६ ग. घ. 'वि' इ । ९७ ग. घ. 'वि' इ । ९८ ग. घ. 'वि' इ । ९९ ग. घ. 'वि' इ । १०० ग. घ. 'वि' इ ।

(नृदयपीयप्रजासर्गः)

कुम्भानि पोडशान्यानि वर्तमानास्तदन्वयाः । नामतस्तान्मवक्ष्यामि पुरुषादांस्तदन्वयान् ॥
छगन्लछगली चैव वक्रो वक्रमुखी तथा । पोडशानां गणा चैव सूची सूचीमुखस्तथा ॥ २५९
कुम्भपात्रश्च कुम्भी च वज्रदंष्ट्रश्च दुन्दुभिः । उपचारोऽपचारश्च उलूखल उलूखली ॥ २६०
अनर्कश्च अनर्की च कुखण्डश्च कुखण्डिका । पाणिपात्रः पाणिपात्री पांशुः पांशुमती तथा ॥
नितुण्डश्च नितुण्डी च निपुणा निपुणस्तथा । छलादोच्छेपणा चैव प्रस्कन्दः स्कन्दिका तथा ॥
पोडशानां पिशाचानां गणाः प्रोक्तास्तु पोडश ॥ २६२

अर्जामुखा वक्रमुखाः पूरिणः स्कन्दिनस्तथा । विषादाङ्गारिकाश्चैव कुम्भपात्राः प्रैकुन्दकाः ॥
उर्ध्वचारोलूखलिका ह्यनर्काश्च कुखण्डिकाः । पाणिपात्रार्थं नैतुण्डा ऊर्णाश्च निपुणास्तथा ॥
सूचीमुखोच्छेपणादाः कूल्मान्येतानि पोडश । इत्येता ह्यभिजातास्तु कूल्माण्डानां प्रकीर्तिताः ॥
पिशाचास्ते तु विज्ञेयाः सकुल्या इति जज्ञिरे । वीभत्सं विवृताचारं पुत्रपौत्रमन्तकम् ॥
अतस्तेषां पिशाचानां लक्षणं च निबोधत ॥ २६६

सर्वाद्वक्त्रेण वृत्ताख्या दंष्ट्रिणो नखिनस्तथा । तिर्यङ्गाः पुरुषादाश्च पिशाचास्ते ह्यधोमुखाः ॥
अकेशका ह्यरोमाणस्त्वग्म्वसाधर्मवाससः । कूल्माण्डिकाः पिशाचास्ते तिलभक्षाः सदामिपाः ॥
वक्राङ्गहस्तपादाश्च वक्रशीलागतास्तथा । ज्ञेया वक्रपिशाचास्ते वक्रगाः कामरूपिणः ॥ २६९
लम्बोदरास्तुण्डनाशा हस्वकायशिरोभुजाः । नितुन्दकाः पिशाचास्ते तिलभक्षाः म्रियश्रवाः ॥

वामनाकृतयश्चैव वाचालाः हृतगामिनः । पिशाचानर्कमर्कास्ते वृक्षवासादनमियाः ॥ २७१
ऊर्ध्वबाहूर्ध्वरोमार्णं उवृत्ताश्च तथालयाः । मुञ्चन्ति पांशूनङ्गेभ्यः पिशाचाः पांशवश्च ते ॥ २७२
धर्मेनैमन्तकाः शुष्काः श्मश्रुलाशीरवाससः । उपवीराः पिशाचाश्च श्मश्रुलानातनास्तथा ॥ २७३
विष्टव्यासा महाजिह्वा लेलिहाना ह्यलूखलाः । हस्तपुस्तुलशिरसो विरेता वद्विपण्डकाः ॥
पिशाचाः कुम्भपात्रास्ते अदृष्टान्नानि भुञ्जते । सुक्ष्मास्तु रोमशाः पिङ्गा वृष्टावृष्टाश्चरन्ति वै ॥
अमुक्ताश्च विशन्तीह निपुणास्ते पिशाचकाः । आकर्णदारितास्याश्च लम्बभूस्तुलनासिकाः ॥
* शून्यागाराश्रयाः स्थूलाः पिशाचाः पूरणास्तु ते । हस्तपादाकान्तैर्गणा हस्वकाः क्षितिहृद्यः ॥
पालादास्ते पिशाचा वै सृजिकागृहसेविनः ॥ २७७

पृष्ठतःपाणिपादाश्च हस्वका वातरंहसः । पिशितादाः पिशाचास्ते सङ्ग्रामे रुधिराशिनः ॥ २७८
नम्रका ह्यनिकेताश्च लम्बकेशाश्च पिण्डकाः । पिशाचाः स्कन्दिनस्ते वै अन्या उच्छेपणाशिनः ॥
पोडश जातयस्तेषां पिशाचानां प्रकीर्तिताः ॥ २७९

एवंविधान्पिशाचांस्तु दीनान्दृष्ट्वाऽनुकुम्भया । तेभ्यो ब्रह्मा वरं प्रादात्कारुण्यादल्पचेतसः ॥
अन्तर्धानं प्रजुस्तेषां कामरूपत्वमेव च ॥ २८०

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ रा. ग. घ. "ना रणा । २ ग. घ. ड. "वज्रदंष्ट्रक" । ३ ख. घ. छ. "निरुन्दय निरुन्दी च । ४ क. "वा वक्रम्" । ५ रा. छ. ट. "प्रकुन्द" । ६ ख. ड. "परिधि" । ७ रा. घ. ड. "थ वै तु" । ८ क. "याः मुकुल्या इ" । ९ ट. शा दत्ता । १० रा. ग. घ. ड. "कैमाकी" । ११ क. "ण ऊर्ध्ववृक्षस्तथा । १२ क. मयनाः । १३ क. "सुदृष्ट" । १४ रा. घ. ड. "रतोन्द" । १५ रा. घ. ड. "न्तरणा" । १६ ग. घ. ड. "भ्यो गार्धपिण्डिकाः । १७ क. उच्छेपणाशिनः । १८ ख. घ. ड. "दमान्यास्तु जात्योऽपि" ।

उभयोः संध्योश्चरं स्थानान्याजीवमेव च । गृहाणि यानि भग्नानि शून्यान्यल्पजनानि च ॥
विध्वस्तानि च यानि स्युरनाचारोपितानि च । असंसृष्टोपलिप्तानि संस्कारैर्वर्जितानि च ॥
राजमार्गोपरध्याश्च निष्कृष्टाश्चत्तराणि च । द्वाराण्यटालकाश्चैव निर्भमान्संक्रमास्तथा ॥ २८३
पथो नद्योऽथ तीर्थानि चैत्यवृक्षान्महापथान् । पिशाचा विनिविष्टा वै स्थानेष्वेतेषु सर्वशः ॥

अधार्मिका जनास्ते च आजीवा विहिताः सुरैः । वर्णाश्रमाः संकरिकाः कारुशिल्पिजनस्तथा ॥
अमृतोपमसत्त्वानां चौरविश्वासघातिनाम् । एतैरन्यैश्च बहुभिरन्यायोपार्जितैर्धनैः ॥
आरभन्ते क्रिया यास्तु पिशाचास्तत्र देवताः ॥ २८६

मधुमांसौदनैर्दध्ना तिलचूर्णसुरासवैः । धूपैर्हारिद्रकशरैस्तैलभैद्रुडौदनैः ॥ २८७

कृष्णानि चैव चासांसि भूयाः सुपनसस्तथा । एवं युक्ताः सुबलयस्तेषां वै पर्वसंधिषु ॥
पिशाचानामनुज्ञाय ब्रह्मा सोऽधिपतिर्ददौ ॥ २८८

सर्वभूतपिशाचानां गिरिशं शूलपाणिनम् । दंष्ट्रां त्वजनयत्पुत्रान्वाग्राह्यैर्नृणां भामिनी ॥ २८९
द्विपिनश्च सुतास्तस्य व्यालेयाश्चाऽऽमिपाशिनः । ऋषायाश्चापि कार्त्स्न्येन प्रजासर्गं निबोधत ॥
तस्या दुहितरः पञ्च तासां नामानि मे शृणु ॥ २९०

मीना माता तथा वृत्ता परिवृत्ता तथैव च । अनुवृत्ता तु विज्ञेया तासां वै शृणुत प्रजाः ॥ २९१
सहस्रदन्ता मकराः पावीर्नास्तिमिरोहिताः । इत्येवमादिर्हि गणो यैर्नो विस्तीर्ण उच्यते ॥ २९२
ग्राह्याश्चतुर्विधा ज्ञेया तथैवमुच्येष्टका अपि । निष्कांश्च शिशुमारान्श्च मीनां व्यजनयत्प्रजाः ॥

वृत्ता कूर्मविकाराणि नैकानि जलचारिणाम् । तथा शङ्खविकाराणि जनयामास नैकशः ॥ २९४
गण्डूकानां विकाराणि अनुवृत्ता व्यजायत । ऐरणानां विकाराणि शम्बूकानां तथैव च ॥
तथा शुक्तिविकाराणि वराटककृतानि च । तथा शङ्खविकाराणि परिवृत्ता व्यजायत ॥ २९६

कालकूटविकाराणि जलौकविहितानि च । इत्येव हि ऋषेर्विशः पञ्च शाखाः मकीर्तिताः ॥ २९७
तिर्यग्धेतुकमाद्याहुर्वहुलः(?) वंशविस्तरम् । संस्वेदजविकाराणि यथा येभ्यो भवन्ति ह ॥ २९८
स्वस्तिपिकशरीरेभ्यो जायन्त्युत्पादका द्विजाः । मनुष्याः स्वेदमलजा उदना नाम जन्तवः ॥

[* तथा शिरसि चैले च मूत्राः संस्वेदजाः स्मृताः । चन्द्रादित्याग्नितापां पृथिव्यां संपवन्ति ये ॥
तृणपेघपसिकायाः स्मृताः संस्वेदजन्तवः ।] नानापिपीलिकगणाः कीटका वृद्धपादकाः ॥
शङ्खोपलविकाराणि कीलकाचारकाणि च । इत्येवमादिवहुलाः स्वेदजाः पायिषा गणाः ॥ ३०२

तथा वर्मादितप्तभगस्त्वद्भ्यो वृष्टिभ्य एव च । नैका मृगशरीरेभ्यो जायन्ते जन्तवस्त्विये ॥
मीनेकाः पिप्पला दंशास्तथा तित्तिरपुत्रिकाः । नीलचित्राश्च जायन्ते हलका बहुविस्तराः ॥
जलजाः स्वेदजाश्चैव जायन्ते जन्तवस्त्विये । काशतोपञ्ज(ज)काः कीटानलदा बहुपादकाः ॥

निहृल रांमलार्थव पिच्छलाः परिकीर्तिताः । इत्येवमादिर्हि गणो जलजः स्वेदजः स्मृतः ॥
सर्पिभ्यो मापशृङ्गानां जायन्ते क्रमशस्त्वयो । विलज्जम्रास्रपूणेभ्यः फलेभ्यश्चैव जन्तवः ॥ ३०७

* धनुर्विद्यानतनप्रत्ययः क. ग पुस्तकयोर्नरित ।

१ प. ट. 'जिमी विहितः तु' । २ रा ग. ह. मक्षमु' । ३ क. ट्ट्या । ४ क. 'राज्या व्या' । ५ क. 'मदयथा' । ६ क. 'नालमर्गे' । ७ रा. ह. 'या तेनोदका' । ग. 'या तेनोदका' । ८ क. 'ध नाग व्य' । ९ रा. ग. य. ह. 'नागव' । १० रा. य. 'शासः प्रकीर्तिताः' । नि । ११ रा. य. ट. 'नका पिच्छा' । १२ क. 'पौदन' ।

(कर्त्तव्यार्थप्रकाशम्)

मुद्गन्धः पनसंभ्यश्च तण्डुलेभ्यस्तथैव च । तथा कोटरशुष्केभ्यो निहितेभ्यो भवन्ति हि ॥ ३०८
 अन्येभ्योऽपि च जायन्ते न हि तेभ्यश्चिरं सदा । जन्तवस्तुरगादिभ्यो विषादिभ्यस्तथैव च ॥
 बहुन्यहानि निक्षिप्ते संभवन्ति च गोमये । जायन्ते कृमयो विषाः काष्ठेभ्यश्च घृणादयः ॥ ३१०
 क्रमा द्रुमाणां जायन्ते त्रिविधा नीलमक्षिकाः । तथा शुष्कविकारेभ्यः पुत्रिकाः प्रभवन्ति च ॥
 कालिकां वतिकेभ्यश्च सर्पा जायन्ति सर्वथा । संस्वेदजाश्च जायन्ते वृक्षिकाः शुष्कगोमयात् ॥
 (* गोभ्यो हि महिषेभ्यश्च जायन्ते जन्तवः प्रभो । मत्स्यादयश्च त्रिविधा अण्डकुक्षौ विशेषतः ॥
 चैवीरिकाश्च जायन्ते तथा गोजाकुलानि च । तथाऽन्यानि च सूक्ष्माणि जलौकादीनि जातयः
 [+रूपोत्कुररादिभ्यः सूक्ष्मा यूकास्तथैव च । × तथैवान्येऽपि संख्याता अष्टापदकलीरकाः] ॥
 मौसिकाणां विकाराणि जायन्ते जातयोऽपरे ।) प्रायेण तु वसन्त्यस्मिन्नुच्छिष्टोदककर्मणे ॥
 मशकानां विकाराणि श्रमराणां तथैव च । तृणेभ्यः समजायन्त पुत्रिकाः पुत्रसप्तकाः ॥ ३१७
 मणिच्छेदांस्तथा व्यालाः पोतजाः परिकीर्तिताः । शतवेरिविकाराणि करीपेभ्यो भवन्ति हि ॥
 एवमादिरसंख्यातो गणः संस्वेदजो मया । समासाभिहितो ह्येव प्राकर्षवशजः स्मृतः ॥ ३१९
 तथाऽन्ये नैर्हनाः सत्त्वास्ते स्मृता उपमर्गजाः । पूतास्तु योनिजाः केचिकेचिदौत्पत्तिकाः स्मृताः
 प्रायेण देवाः सर्वे वै विज्ञेया ह्युपपत्तिजाः । केचित्तु योनिजा देवाः केचिदेवानिमित्ततः ॥ ३२१
 तूलालाघश्च कोलश्च शिवा कन्या तथैव च । अपत्यं सरमायास्तु गणा वै सरमादयः ॥ ३२२
 इयामश्च शवलश्चैव अर्जुनो हरितस्तथा । कृष्णो धूम्रावृणश्चैव तूलालावृश्च कद्रुकाः ॥ ३२३
 सुरमाऽथ विजज्ञे तु शतमेकं शिरांमृतम् । सर्पाणां तक्षको राजा नागानां चापि वासुकिः ॥
 तमोवहुल इत्येव गणः क्रोधवशात्मकः ॥ ३२४
 पुलहस्याऽऽत्मजात्सर्गस्ताम्रायास्तत्रिविधतैः । वह्न्यास्त्वभिविख्यातास्ताम्रायाश्च विजज्ञिरे ॥
 श्येनी भासी तथा क्रौञ्ची धृतराष्ट्री शुकी तथा । अरुणस्य भार्या श्येनी तु वीर्यवन्तौ महाबलौ
 संपातिं च जटायुं च प्रसूता पक्षिसत्तमा ॥ ३२६
 संपातिरजनस्पुत्रं कन्यामेकां तथैव च । जटायुश्च ये पुत्राः काकशृङ्गाश्चकणिनः ॥ ३२७
 भार्या गरुत्मतश्चापि भासी क्रौञ्ची तथा शुकी । धृतराष्ट्री च भद्रा च तास्वपत्न्यानि वक्ष्यते (चम्पहम्) ॥
 शुकी गरुत्मतः पुत्रान्सुपुत्रे प्रदं परिश्रुतान् । त्रिशिरं समुखं चैव वलं पृष्ठं महाबलम् ॥ ३२९
 धिशङ्खनेत्रं समुखं सुरूपं सरसं बलम् । एषा पुत्राश्च पौत्राश्च गरुडानां महात्मनाम् ॥ ३३०
 चतुर्दश सहस्राणि कूराणां पञ्चगशिनाम् । पुत्रपौत्रविस्मर्गश्च तेषां वै वंशविस्तरः ॥ ३३१
 व्याप्तानि यानि देशानि (स्थानानि) तानि वक्ष्यं यथाक्रमम् । शालमलिद्वीपमखिलं देवकृतं च पर्वतम्

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नो ४. पुस्तक न अस्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नो ४. पुस्तके न अस्ति । × इदमर्थं नास्ति
 ४ पुस्तके ।

१ ग. ड. "नो किम" । २ ख. यः । कुम्भीणां जायते केया विवि । ३ ख. घ. ड. "कागनि" । ४ ग. ड.
 अन्तकु । ५ ग. ड. "तः । चैवीरि" । ६ ग. खीररा । म । ७ ख. ड. माक्षिकशा । ८ ख. ग. ड. "दास्तृणा व्या ।
 ९ क. ग. "नि किरी" । १० ख. ड. "लाघ श्यो" । ११ ख. "व हलात्वा" । घ. "बहुलात्वा" । ड. "व इलाला" । च.
 त्या । १२ क. "रोमत" । १३ ख. ग. घ. ड. "त । पट्टकन्या" । १४ ख. "वित्रंभयवन्ता द्विरदा. सप्तस्य ये । ज ।
 घ. "तिर्जयवन्ता द्विरद- मयमाथ ये । च" । १५ ग. घ. ड. चरातु । १६ ग. ड. नि दिशास्तु ता ।

मणिमन्तं च शैलेन्द्रं सहस्रशिखरं तथा । पर्णमालं सुकेशं च शतशृङ्गं तथाऽचलम् ॥ ३३३
 कौरजं पञ्चशिखरं ह्रस्वकूटं च पर्वतम् । प्रचण्डवायुप्रभवैर्दीपितैः पद्मरागिभिः ॥ ३३४
 शैलजालानि व्याप्तानि गारुडैस्तैर्भहात्मभिः । भासीपुत्राः स्मृता भासा उलूकाः काककुट्टाः ॥
 मयूराः कलचिह्नाश्च कपोता लावन्तिचित्राः । * क्रौञ्ची वार्धोणसाञ्जयेनी कुररान्सारसान्वकान्
 इत्येवमादयोऽन्येऽपि क्रव्यादा ये च पक्षिणः । धृतराष्ट्री च हंसाश्च कलहंसाश्च भामिनी ॥ ३३७
 चक्रवाकाश्च विहगान्सर्वाश्चैवादकान्द्रिजान् । एतानेव विजज्ञेऽथ पुत्रपौत्रमनन्तकम् ॥ ३३८
 गरुडस्याऽऽत्मजाः प्रोक्ता इरायाः शृणुन प्रजाः । इरा भजज्ञे कन्या वै तिस्रः कमललोचनाः ॥
 वनस्पतीनां पृक्षाणां वीरुषां चैव मातरः । लता चैवाय वल्ली च वीरुधा चेति तास्तु वै ॥ ३३९
 लता वनस्पतीञ्जज्ञे ह्यपुष्पाण्युल्लिखितान् । युक्तान्पुष्पफलैर्वृक्षांल्लता वै संप्रसूयते ॥ ३४०
 अथ वल्ली तु गुल्माश्च त्वक्सारस्तृणजातयः । वीरुधा तदपत्न्यानि वंशश्चात्र समाप्यते ॥ ३४१
 एते कश्यपदायादा व्याख्याताः स्याणुजङ्गमाः । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च यैरिदं पूरितं जगत् ॥
 इति सगैकदेशस्य प्रीतितोऽवयवो भया । मारीचोऽयं प्रजासर्गः समासेन प्रकीर्तितः ॥
 न ज्ञायं व्यासतो वक्तुमपि वर्षशतैर्द्विजाः ॥ ३४३
 अदितिर्धर्मशीला तु बलशीला दितिः स्मृता । तपःशीला तु सुरभिर्भायाशीला दनुः स्मृता ॥
 [+मुनिश्च गन्धशीला वै भावाध्ययनशालिनी । गीतशीला त्वरिष्ठाऽथ क्रोधशीला खशा स्मृता]
 क्रूरशीला तथा कट्टुः क्रौञ्चश्च श्रुतिशालिनी । इरौऽनुग्रहशीला तु दनायुर्भक्षणे रता ॥ ३४६
 वाहशीला तु यिनता ताम्रा वै पाशशालिनी । स्वभावा लोकमातूणां शीलान्येतानि सर्वशः ॥
 धर्मतः शीलतो पुण्या क्षमया बलरूपतः । रजःसत्त्वतमोदृत्ता धार्मिकाधार्मिकास्तु वै ॥ ३४७
 मातृतुल्याश्चाभिजाताः कश्यपस्याऽऽत्मजाः प्रजाः । देवतासुरगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगाः ॥
 पिशाचाः पशवश्चैव गृगाः पतंगवीरुधः ॥ ३४८
 यस्माद्वाक्षायणीष्वेते जज्ञिरे मानुषीप्तिह । मन्वन्तरेषु सर्वेषु तस्मान्छ्रेष्ठास्तु मानुषाः ॥ ३४९
 धर्मार्थकाममोक्षाणां मानुषाः साधकास्तु वै । ततोऽथःश्रोतसंस्ते वै उत्पद्यन्ते सुरासुराः ॥
 जायन्ते कार्ष्णिस्त्रिद्वयं मानुषेषु पुनः पुनः । इत्येव वंशप्रभवः प्रमंरुपातस्तपस्विनाम् ॥ ३५१
 सुराणामसुराणां च गन्धर्वाप्सरसां तथा । यक्षराक्षःपिशाचानां सुपर्णैरगपक्षिणाम् ॥ ३५२
 व्यालानां शिखिनां च शोषधीनां च सर्वशः । कृमिकीटपतद्भानां शूद्राणां जलजाश्च ये ॥
 पशूनां ब्राह्मणानां च श्रीमतां पुण्यलक्षणः ॥ ३५३
 आयुष्यर्थे धन्यश्च श्रीमान्हितसुखावहः । श्रोतव्यश्चैव मननं ग्राह्यश्चैवानुसूयता ॥ ३५४
 इमं तु वंशं नियमन यः पठेन्महात्मनां ब्राह्मणत्रयमसिद्धि ।
 अपत्यलार्भ हि लभेत पुण्ड्रं श्रियं धनं प्रेत्य च शोभनां गतिम् ॥ ३५५
 इति श्रीमहापुराणे कशुभोक्त उपोद्घातपादे कश्यपीयप्रजासर्गो नाम नवपञ्चितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
 आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६९०६

* एतदभेधानि 'कोजा वार्धोणसाः देवताः कुरराः गारुगा वराः' इति रा. ग. घ. ङ. पुरतरेषु ।

† भद्रविहाराध्याययोः ग. पूरते न भिन्नः ।

१ ग. श. ग. १. स्मृताऽन्योऽथ मु. २ रा. घ. ङ. 'द्विरादपले हि ग' । ३ ग. ङ. शोषां च मु. घ.

४ ङ. शोषां च मु. ५ ङ. 'रा महर्षिः' ।

अथ सप्ततितमोऽध्यायः ।

ऋषिवशानुकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एवं प्रजासु सृष्टासु कश्यपेन महात्मना । प्रतिष्ठितासु सर्वासु स्थावरसु चरासु च ॥ १
 अभिपिच्याधिपत्येपु(१) तेषां मुख्यः प्रजापतिः । ततः क्रमेण राज्यानि व्यादेष्टुमुपचक्रमे ॥ २
 द्विजातीनां धीरूथां च नक्षत्राणां ग्रहैः सह । यज्ञानां तपसां चैव सोमं राज्येऽभ्यपेचयत् ॥ ३
 बृहस्पतिं तु विश्वेषां ददावद्विरसां पतिम् । भृगूणामधिपं चैव काव्यं राज्येऽभ्यपेचयत् ॥ ४
 आदित्यानां पुनर्विष्णुं वसूनामथ पावकम् । प्रजापतीनां दक्षं च मरुतामथ वासवम् ॥ ५
 दैत्यानामथ राजानं भृहादे दितिनन्दनम् । नारायणं तु साध्यानां रुद्राणां वृषभध्वजम् ॥ ६
 विप्रचित्तिं च राजानं दानवानामथाऽऽदिशत् । अर्षां तु वरुणं राज्ये राज्ञां वैश्रवणं पतिम् ॥ ७
 यक्षाणां राक्षसानां च पाण्डिमानां धनस्य च ॥ ८
 वैवस्वतं पितॄणां च यमं राज्येऽभ्यपेचयत् । सर्वभूतपिशाचानां गिरिशं शूलपाणिनम् ॥ ९
 शैलानां हिमवतं च नदीनामथ सागरम् । गन्धर्वाणामधिपतिं चक्रे चित्ररथं तदा ॥ १०
 उर्यःश्वसप्तमथानां राजानं चाभ्यपेचयत् । मृगाणामथ शार्ङ्गलं गोवृषं च चतुर्पदाम् ॥ ११
 पक्षिणामथ सर्वेषां गृहं पततां वरम् । गन्धानां मारुतं चैव भूतानामशरीरिणाम् ॥ १२
 शैवदाकाशवलानां च वायुं बलवतां वरम् । सर्वेषां दंष्ट्रिणां शेषं नागानामथ वासुकिम् ॥ १३
 सरीसृपाणां सर्पाणां नागानां चैव तक्षकम् । सागराणां नदीनां च मेघानां वपितस्य च ॥ १४
 आदित्यानामन्यतमं पर्जन्यमभिपिक्तवान् ॥ १५
 सर्वाप्सरोगणानां च कामदेवं तैथैव च । ऋतूनामथ मासानामार्तवानां तथैव च ॥ १६
 पक्षाणां च विपक्षाणां मुहूर्तानां च पर्वणाम् । कलाकाष्टाममाणानां गतेरयनयोस्तथा ॥ १७
 गणितस्म्यःष योगस्य चक्रे संवत्सरं प्रभुम् ॥ १८
 प्रजापतिर्वै रजसः पूर्वस्यां दिशि विश्रुतम् । पुत्रं नाम्ना सुधामानं राजानं सोऽभ्यपेचयत् ॥ १९
 पश्चिमस्यां(मायां) दिशि तथा रजसः पुत्रमच्युतम् । केतुमन्तं महात्मानं राजानं सोऽभ्यपेचयत् ॥ २०
 मनुष्याणामधिपतिं चक्रे वैवस्वतं मनुम् । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सपत्तना ॥ २१
 यथाप्रदेशमथापि धर्मेण परिपाल्यते ॥ २२
 स्वायंभुवेऽन्तरे पूर्वं ब्रह्मणा तेऽभिपेक्षिताः । नृपा ह्येतेऽभिपिच्यन्ते मनवो ये भवन्ति वै ॥ २३
 मन्वन्तरेऽप्यतीतेषु गता ह्येतेषु पार्थिवाः । एवमन्येऽभिपिच्यन्ते प्राप्ते मन्वन्तरे पुनः ॥ २४
 अतीतानामर्ताः सर्वे स्मृता मन्वन्तरेभराः ॥ २५
 राजसूयेऽभिपिक्तश्च पृथुरोभिर्नरोक्षैर्मैः । वेददृष्टेन विधिना कृते राजा मतापवान् ॥ २६
 एतानुत्पाद्य पुत्रास्तु प्रजासंतानकारणात् । पुनरेव महाभागः भजानां पतिरीश्वरः ॥ २७
 कश्यपो गोत्रकामस्तु चैवार परमं तपः । पुत्रो गोत्रकरो मयं भवेतामिह्यचिन्तयत् ॥ २८

तस्य प्रध्यायमानस्य कश्यपस्य महात्मनः । ब्रह्मणोऽञ्जौ सुतौ पश्चात्पादुभूतौ महौजसाः ॥ २४
 वत्साराश्वासितश्चैव तावुभौ ब्रह्मवादिनौ । वत्साराभिध्रुवो जज्ञे रैभ्यश्च स महायशाः ॥ २५
 रैभ्यस्य रैभ्या विज्ञेया निध्रुवस्य निबोधत । च्यवनस्य सुकन्यायां सुमेधाः समपद्यत ॥ २६
 निध्रुवस्य तु या पत्नी माता वै कुण्डपायिनाम् । असितस्यैकपर्णायां ब्रह्मिष्ठः समपद्यत ॥ २७
 शाण्डिल्यानां वचः श्रुत्वा देवैः सुमहायशाः । निध्रुवाः शाण्डिला रैभ्यास्त्रयः पश्चात्तु कश्यपाः
 वरमभृतयो देवा देवलस्य प्रजास्त्विमाः । चतुर्युगे त्वतिक्रान्ते मनोर्हिषादशे प्रजाः ॥
 अथावशिष्टे तस्मिंस्तु द्वापरे संपवर्तते ॥ २९

मानसस्य च रिप्यन्तस्तस्य पुत्रो दमः किल । मानसस्तस्य दायादस्तृणविन्दुरिति ध्रुवः ॥ ३०
 त्रेतायुगमुखे राजा हृतीये संवभूव ह । तस्य कन्या त्विडिविला रूपेणामृतिमाश्रयत् ॥
 पुलस्त्याय स राजर्षिस्तौ कन्यां प्रत्यपादयत् ॥ ३१

ऋषिरिडिविलायां तु विश्रवाः समपद्यत । तस्य पत्न्यश्चतस्रस्तु पौलस्त्यकुलवर्धनाः ॥ ३२
 घृहस्पतेर्वृहत्कीर्तिर्देवाचार्यस्य कीर्तिता । कन्यां तस्योपपेभे स नाम्ना वै देववर्णिनीम् ॥ ३३
 पुष्पोत्कटो च वाकां च सुते माल्यवतः स्थिते । कैकसीं मालिनः कन्यां तासां तु शृणुत प्रजाः
 ज्येष्ठं वैश्रवणं तस्य सुपुत्रे देववर्णिनी । दिव्येन विधिना युक्तमापेणैव ध्रुवेन च ॥
 राक्षसेन च रूपेण आसुरेण बलेन च ॥ ३५

त्रिपादं सुमहाकायं स्थूलशीर्षं मेहातनुम् । अष्टदंष्ट्रं हरिच्छमश्रुं शङ्कुकर्णं विलोहितम् ॥ ३६
 ह्रस्वबाहुं प्रबाहुं च पिङ्गलं सुविभीषणम् । वैवर्तज्ञानसंपन्नं संबुद्धं ज्ञानसंपदा ॥ ३७
 एवंविधं सुतं दृष्ट्वा विश्वरूपधरं तथा । पिता दृष्ट्वाऽब्रवीत्तत्र कुबेरोऽभिमतिं स्वयम् ॥ ३८
 कुत्सायां कितिशब्दोऽयं शरीरं वेरमुच्यते । कुबेरः कुशरीरत्वान्नाम्ना तेन च सोऽङ्कितः ॥ ३९
 यस्माद्विश्रवसोऽपत्यं साहस्यपाद्विश्रवा इव । तस्माद्विश्रवणो नाम नाम्ना लोके भविष्यति ॥ ४०
 ऋद्ध्यां कुबेरोऽजनयद्विद्वतं नलकूबरम् । रावणं कुम्भकर्णं च कन्यां शूर्पणखां तथा ॥
 विभीषणचतुर्यास्तान्कैकस्यजनयत्सुताम् ॥ ४१

शङ्खकुर्णो दशग्रीवः पिङ्गलो रक्तमूर्धजः । चतुर्गुणादिशतिभुजो महाकायो महाबलः ॥ ४२
 जाताऽञ्जननिभो दंष्ट्री लोहितग्रीव एव च । राजसेनो यथा युक्तो रूपेण च बलेन च ॥ ४३
 सत्यबुद्धिर्दृढतनु राक्षसैरेव रावणः । निसर्गाशरुणः क्रूरो रावणाद्रावणस्तु सः ॥ ४४

हिरण्यकशिपुस्त्वासीत्स राजा पूर्वजन्मनि । चतुर्युगानि(णि) राजाऽत्र त्रयोदश स राक्षसः ॥ ४५
 ताः पञ्च कोट्यो वर्षाणामारूपाः संख्यया द्विजैः । नियुतान्येकपष्टि संख्या विद्धिरुदाहृताः ॥
 षष्टि शतसहस्राणि वर्षाणां तु स रावणः । देवतानामृषीणां च घोरं कृत्वा प्रजागरम् ॥ ४७
 त्रेतायुगे चतुर्विंशे रावणस्तपसः क्षयात् । रामं दाशरथिं प्राप्य सगणः सयभीषिवान् ॥ ४८
 महोदरः प्रहस्तश्च महाप्राणः खरस्तथा । पुण्योत्तटागाः पुत्रास्ते कन्या कुम्भीनसी तथा ॥ ४९
 त्रिशिरा दूषणश्चैव विद्वज्जिह्वश्च राक्षसः । कन्या यैतालिका चैव वाकापाः प्रसेवाः स्मृताः ॥

१ क. 'विस्तारः' । २ सू. घ. ड. 'पाः । ना' । ३ ग. घ. ड. 'मि रैषिणे यस्वा वि' । ४ क. ड. 'तितः' ।
 ५० । ५ सू. 'हृदय' । ६ ग. 'यत्सुन्दरं ने' । ७ क. 'नो जयय' । ग. घ. 'नोऽब्रवा लु' । ८ घ. ड. 'एवबुद्धिपूर्वकैः' ।
 ९ ग. घ. ड. 'नि । साव' । १० सू. ग. घ. ड. 'हिनम् । घ' । ११ क. ग. ड. 'मि' । १२ सू. ग. घ. ड. 'व्यालि' ।
 १३ ग. घ. 'मयः स्मृतः' । १४

(ऋषिवशानुकीर्तनम्)

इत्येते क्रूरकर्माणः पौलस्त्या राक्षसा दश । दारुणाभिजनाः सर्वे देवैरपि दुरासदाः ॥ ५१
 सर्वे लब्धवराश्चैव पुत्रपौत्रसमन्विताः । यक्षाणां चैव सर्वेषां पौलस्त्या ये च राक्षसाः ॥ ५२
 आगस्त्यवैश्वामित्राणां क्रूराणां ब्रह्मरक्षसाम् । वेदाध्ययनशीलानां तपोव्रतनिषेविणाम् ॥ ५३
 तेषामिडाविलो राजा पौलस्त्यः सैन्यपिङ्गलः । इतरे वै यज्ञमुखास्तेन रक्षोगणास्त्रयः ॥ ५४
 यातुधाना ब्रह्मधाना वार्ताश्चैव दिवाचराः । निशाचरगणास्तेषां च वारः कविभिः स्मृताः ॥
 पौलस्त्या नैर्ऋताश्चैव आगस्त्याः कौशिकास्तथा । इत्येताः सप्त तेषां वै जातयो राक्षसाः स्मृताः
 तेषां रूपं प्रवक्ष्यामि स्वभावेन व्यवस्थितम् । वृत्ताक्षाः पिङ्गलाश्चैव महाकाया महोदराः ॥ ५७
 अप्रदंष्ट्राः शङ्कुकर्णा ऊर्ध्वरोमाण एव च । आकर्णदारितास्याश्च मुञ्जधूमोर्ध्वमूर्धजाः ॥ ५८
 स्थूलशीर्षाः सिताभाश्च ह्रस्वैकाश्च प्रवाहुकाः । ताम्रास्या लम्बजिह्वाप्ता लम्बभ्रूस्थूलनासिकाः ॥
 नीलाङ्गा लोहितशीर्षा गम्भीराक्षा विभीषणाः । महाघोरस्वराश्चैव विकटा वदपिण्डकाः ॥
 स्थूलाश्च तुङ्गनासाश्च शिलासंहनना वृदाः । दारुणाभिजनाः क्रूराः प्रायशः क्षिप्रकर्मिणः ॥ ६१
 सकण्डलाङ्गदापीढा मुकुटोष्णीषधारिणः । विचित्रवस्त्राभरणाश्चित्रस्रगनुलेपनाः ॥ ६२
 अन्नादाः पिशितादाश्च पुरुपादाश्च ते स्मृताः । इत्येतद्रूपसामर्थ्यं राक्षसानां बुधैः स्मृतम् ॥
 न सर्वैस्तबलं धुदं यतो मायाकृतं हि तत् ॥ ६३
 पुलहस्य युगाः पुत्राः सर्वे व्यालाश्च दंष्ट्रिणः । भूताः पिशाचाः सर्पाश्च भ्रमरा हस्तिनस्तथा ॥
 वानराः किनराश्चैव मणिकिंपुरुषास्तथा । येऽन्ये चैव परिक्रान्ता मायाक्रोधवशानुगाः ॥ ६५
 अनपत्यः क्रतुस्तस्मिन्स्मृतो वैवस्वतेऽन्तरे । न तस्य पुत्रः पौत्रो वा तेजः संक्षिप्य वा स्थितः ॥
 अत्रैर्वैशं प्रवक्ष्यामि तृतीयस्य प्रजापतेः । तस्य पत्न्यश्च सुन्दर्यो दशैवाऽऽसन्पतिव्रताः ॥ ६७
 भद्राश्वस्य घृताच्यां वै दक्षाप्सरसि सूनवः । भद्रा शूद्रा च यद्रा च शलदा मलदा तथा ॥ ६८
 वेला खला च सप्तैता या च गोचपला स्मृता । तयो मानरसा चैव रत्नकूटा च ता दश ॥
 आग्नेयवंशकृत्तासां भर्ता नाम्ना प्रभाकरः । भद्रायां जनयामास सोमं पुत्रं यशस्विनम् ॥ ७०
 स्वर्भानुना हते सूर्ये पतमाने दिवो महीम् । तपोभिभूते लोकेऽस्मिन्प्रभा येन प्रवर्तिता ॥ ७१
 स्वस्ति तेऽस्ति इति चोक्तः स पतन्निह दिवाकरः । ब्रह्मर्षेर्वचनात्तस्य न पप्रात दिवो महीम् ॥
 अत्रिश्रेष्ठानि गोत्राणि यश्चकार महातपोः । यज्ञेष्वाग्निघनश्चैव सुरैर्यश्च प्रवर्तितः ॥ (?) ७३
 सता स्वजनयत्पुत्रानामैतुल्याननामकान् । दश तास्वेव महता तपसा भावितप्रभाः ॥ ७४
 स्वस्त्यात्रेया इति ख्याता ऋषयो वेदपारगाः । तेषां विख्यातयज्ञसौ ब्रह्मिष्ठौ सुमहौजसौ ॥
 दत्तात्रेयस्तस्य ज्येष्ठो दुर्वासास्तस्य चानुजः । यवीयसी सुता तस्यामवला ब्रह्मनादिनी ॥
 अत्राप्युदाहरद्गतीं श्लोकं पौराणिकाः पुरा ॥ ७६
 अत्रेः पुत्रं महात्मानं ज्ञानात्मानमकल्पमम् । दत्तात्रेयं तनुं विष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ७७

* एतदर्थस्थानेऽन्यथाः-प्रायोऽन्योयः परिक्रान्तो मयामोय यशान्वय इति ख. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ प. 'सा' । अगस्त्यविश्व । २ क. 'मैलपि' । ३ प. 'विदो रा' । ४ घ. 'ह. सत्यपि' । ५ ख. प. ङ. 'सप्तैताः प्रवाहुकाः । ता' । ६ ख. ङ. 'मते बले बुदी धृते मायाकृते तपा । पु' । ७ क. 'यमकि' । ८ ग. घ. 'स्व पत्न्यः पुत्रो वा । ९ क. 'या' । जज्ञे' । १० ख. 'शेषनिधने चैव सुरैर्वैश्वप्रवर्तितम् । स । प. 'शेषनिधने' । ११ ख. 'तमनान' ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव बलारकमविष्टिराः ॥
 एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥ ७८
 कश्यपान्नारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जङ्घिरे च त्वरुन्धत्यास्तात्रिवोधत सत्तमाः ॥ ७९
 नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धती मत्स्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजा दक्षशापात्तु नारदः ॥ ८०
 पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनाष्टष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्रे सुरैः सह ॥
 वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥ ८१
 अत्रौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥ ८२
 अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥ ८३
 काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुङ्को जज्ञे गुणान्वितः ॥ ८४
 उत्पद्यन्ते च पीवर्यां पटिपे शुक्रसूनवः । भूरिश्रवा भ्रुभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥ ८५
 कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सा त्वेगुहस्य च ॥ ८६
 श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥
 पराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥ ८७
 अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्पां घृताक्षां समपद्यत ॥
 कुशीतियः समाख्यात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥ ८८
 पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्भुजः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्वेमे उपमन्यवः ॥ ८९
 मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥
 एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥ ९०
 इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ऋष्ट विश्रुताः । भ्रातरः सुमहाभागा येषां वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥
 त्रीँडोऽकान्यारयन्तीमान्देवर्षिणसंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 धैवर्षाप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥ ९१

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत उपोद्घातपाद ऋषिवशानुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मृतस्य विदितात्मनः । उच्चरं परिपमन्त्रुः मृतपुत्रं द्विजातयः ॥ १

श्राद्धपापन उवाच—

कथं द्वितीयमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु यां । आसीदाक्षावणी पूर्वमुपा कथमजायत ॥ २

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं मृत उवाचेति यः पुस्तके ।

(आदप्रक्रियारम्भः)

मैनाकश्चैव दौहित्री दौहित्री च तथा ह्युग । एकपर्णा तथा चैव तथा या चैकपाटला ॥ १

गङ्गा चैव सरिच्छ्रेष्ठा सर्वासां पूर्वजा तथा । पूर्वमेव मयोद्विष्टं शृणुष्व मम सर्वशः ॥ २

क एते पितरश्चैव वर्तन्ते क च वा पुनः । श्रोतुमिच्छामि भद्रं ते आदस्य च परं विधिम् ॥ ३

पुत्राश्च ते स्मृताः केषां कथं च पितरस्तु ते । पितरः कथमुत्पन्नाः कस्य पुत्राः किमात्मकाः ॥ ४

स्वर्गे तु पितरोऽन्ये ये देवानामपि देवताः । एवं वै श्रोतुमिच्छामि पितृणां सर्गमुत्तमम् ॥ ५

यथावद्वत्तमस्माभिः श्राद्धं प्रीणाति वै पितृन् ॥ ६

यदर्थं ते न दृश्यन्ते तत्र किं कारणं स्मृतम् । स्वर्गे हि के तु वर्तन्ते पितरो नरके तु के ॥ ७

अभिसंधाय पितरं पितुश्च पितरं तथा । पितुः पितामहं चैव त्रिषु पिण्डेषु नामनः ॥ १०

कानि श्राद्धानि देवानि कथं गच्छन्ति वै पितृन् । कथं च शक्तास्तं दातुं नरकस्थाः फलं पुनः ॥ ११

के चेह पितरो नाम कान्यजामो वयं पुनः । देवा अपि पितृन्स्वर्गे यजन्तेति हि नः श्रुतम् ॥ १२

एतदिच्छामि वै श्रोतुं विस्तरेण बहुश्रुत्वा । स्पष्टाभिधानमर्थं वै तद्वचान्वक्तुमर्हति ॥ १३

ऋषीणां तु वचः श्रुत्वा सूतस्तच्चाधेदं शिवान् । आचक्षते यथाप्रशं ऋषीणां मानसं ततः ॥ १४

सूत उवाच—

अत्र वो वर्षापिप्यामि यथाप्रशं यथाश्रुतम् । मन्वन्तरेषु जायन्ते पितरो देवसूतवः ॥ १५

अतीतानामते ज्येष्ठाः कनिष्ठा क्रमशस्तु ते । देवैः सार्धं पुरास्तीताः पितरो येऽन्तरेषु वै ॥ १६

वर्तन्ते सप्तमे ये तु तान् वै वक्ष्यामि निश्चयात् ॥ १७

श्राद्धं चैषां मनुष्याणां श्राद्धमेव प्रवर्तते । देवानसृजत ब्रह्मा नायक्षन्निति वै पुनः ॥ १८

तप्तसृज्य तदात्मानमसृजंस्ते फलायिनः ॥ १९

ते शप्ता ब्रह्मणा मूढा नष्टमज्ञा भविष्यथ । न स्म किंचिद्विजानन्ति ततो लोको ह्यमुद्यत ॥ २०

ते भूयः प्रणताः सर्वे याचन्ति स्म पितामहम् । अनुग्रहाय लोकानां पुनस्तानब्रवीत्प्रभुः ॥ २१

प्रायश्चित्तं चरन्तं वै व्यभिचारो हि वैः कृतः । पुत्रान्स्वान्परितृच्छन्तं ततो ज्ञानमवाप्स्यथा ॥ २२

ततस्ते स्वान्मुतांश्चैव प्रायश्चित्तजिघृक्षवः । अपृच्छन्संयतात्मानो विधिवच्च मिथो मिथः ॥ २३

तेभ्यस्ते निपतात्मानः प्रशंससुरनेकधा । प्रायश्चित्तानि धर्मज्ञा वाक्यनः कर्मजानि तु ॥ २४

ते पुत्राननुष्मीता लब्धसंज्ञा दिवौकसः । यूयं वै पितरोऽस्माकं ये वयं प्रतिबोधिताः ॥ २५

धर्मज्ञानं च कामश्च को वरो वः प्रदीयताम् ॥ २६

पुनस्तानब्रवीद्ब्रह्मा यूयं वै सत्यवादिनः । तस्माद्यदुक्तं गुण्याभिस्तत्तथा न तदन्यथा ॥ २७

उक्तं च पितरोऽस्माकमिति वै तनया स्वज्ञाः । पितरस्ते भविष्यन्ति तेभ्योऽयं दीयतां वरः ॥ २८

तेनैव वचसा पुत्रा ब्रह्मणः परमेष्ठिनः । पुत्राः पितृदयमाजगमुः पुत्रत्वं पितरः पुनः ॥ २९

तस्मात्ते पितरः पुत्राः पितृत्वं तेषु तस्मृतम् । एवं स्मृत्वा पितृन्पुत्रान्पुत्राश्च पितरस्तु ॥ ३०

व्याजहार पुनर्ब्रह्मा पितृनात्मविष्टद्वये ॥ ३१

यो यनिष्ठा पितृन्श्राद्धे क्रियां वांचितकरिष्यति । राक्षसा दानवाश्चैव फलं प्राप्स्यति तस्य तत् ॥ ३२

श्राद्धराप्स्यापिताश्चैव पितरः सोमपच्ययम् । आप्याप्यमाना गुण्याभिर्वर्धयिष्यन्ति तस्य ॥ ३३

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव वलारकमविष्टिराः ॥

एते नृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥

कश्यपाचारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्ताज्जिवोधत सत्तमा ॥

नारदस्तु वसिष्ठापारुन्धती प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजा दक्षशापात्तु नारदः ॥

पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनावृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्ते सुरैः सह ॥

वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥

अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥

अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्विजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥

काली पराशराजज्ञे कृष्णद्वैपायनं भूम् । द्वैपायनादरुणां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥

उत्पद्यन्ते च पीवर्या पट्टिमे शुकमूनवः । भूरिश्रवा भूभुः भुम्भुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥

कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य परनी सात्वेगुहस्य च ॥

श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥

पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥

अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यं घृताच्यां समपद्यत ॥

कुंशातियः समारुपात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥

पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवदमुः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥

मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्षेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥

एते पक्षा वसिष्ठाना स्मृता एकादशैव तु ॥

इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । भ्रातर सुमहाभागा येषा वंशाः प्रतिष्ठिताः ॥

श्रीछोक्रान्धारयन्तीमान्देवर्षिगणसंकुलान् । तेषा पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥

यैर्व्याप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्यैव गभस्तिभिः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत उपाद्गतपाद ऋषिवशनुकीर्तन नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥ १

श्राद्धपायन उवाच—

कथं द्वितीयमुत्पन्ना भवानी मावसती तु यां । आमीहास्तापणी पूर्वमुपा कथमजापत ॥ २

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्मात्पूर्वं सूत उपायेति यः पुस्तके ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रथिता भुवि । इयमाश्च मुद्गलाश्चैव वलारकमविष्टिराः ॥
 एते चृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥ ७८
 कश्यपाक्षारदश्चैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्तात्रिवोधत सत्तमाः ॥ ७९
 नारदस्तु वसिष्ठायारुन्धती मलयपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजो दक्षशापात्तु नारदः ॥ ८०
 पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनादृष्ट्या हते लोके व्यग्रे शक्ते सुरैः सह ॥
 वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥ ८१
 अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च भवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास काश्वपादौषधेन तु ॥ ८२
 अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्दिजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥ ८३
 काली पराशराजज्ञे, कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरण्यां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥ ८४
 उत्पद्यन्ते च पीवर्यां पडिमे शुक्रसूनुवः । भूरिश्वा प्रभुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥ ८५
 कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढव्रता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सार्वभौमस्य च ॥ ८६
 श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च श्यामा घृष्णाः सम्लिकाः । ऊष्मा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥
 पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥ ८७
 अत ऊर्ध्वं निबोधध्वमिन्द्रप्रतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥
 कुशीतिपः सभारुपात इन्द्रप्रतिम उच्यते ॥ ८८
 पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्भुजः । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येये उपमन्यवः ॥ ८९
 मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्षेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥
 एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥ ९०
 इत्पेते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा दृष्ट विश्रुताः । आतरः सुमहाभागा येषां वंशाः प्रविष्टिताः ॥
 श्रीछोकोन्धारयन्तीमान्देवर्षिगणसंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽप्य सहस्रशः ॥
 यैर्व्याप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥ ९१

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत उपोद्घातपाद ऋषिवंशानुनीतैः नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्यप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य मृतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥ १

शशिपायन उवाच—

कर्णं दितीयमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु यौ । आसीदाक्षापणी पूर्वमुपा कथमजायत ॥ २

मेनायां पितृकन्यायां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतस्याः पूर्वं सूत उवाचेति यः पुस्तके ।

तस्य गोत्रान्वये जाताश्चत्वारः प्रार्थिता भुवि । श्यामाश्च मुद्गलाश्चैव वलारकनविष्टिराः ॥
 एते वृणां तु चत्वारः स्मृताः पक्षा महौजसाम् ॥ ७८
 कश्यपाचारदशैव पर्वतोऽरुन्धती तथा । जज्ञिरे च त्वरुन्धत्यास्ताञ्चिवोधत सत्तमाः ॥ ७९
 नारदस्तु वसिष्ठाचारुन्धतीं प्रत्यपादयत् । ऊर्ध्वरेता महातेजो दक्षशापाचु नारदः ॥ ८०
 पुरा देवासुरे तस्मिन्सङ्ग्रामे तारकामये । अनाद्यष्टया हते लोके व्यग्रे शक्ते सुरैः सह ॥
 वसिष्ठस्तपसा धीमान्धारयामास वै प्रजाः ॥ ८१
 अन्नौषधं मूलफलमोषधीश्च प्रवर्तयन् । तास्तेन जीवयामास कारुण्यादौषधेन तु ॥ ८२
 अरुन्धत्यां वसिष्ठस्तु शक्तिमुत्पादयद्भिजाः । सागरं जनयच्छक्तेरदृश्यन्ती पराशरम् ? ॥ ८३
 काली पराशराज्जज्ञे कृष्णद्वैपायनं प्रभुम् । द्वैपायनादरुणां वै शुको जज्ञे गुणान्वितः ॥ ८४
 उत्पद्यन्ते च पीवर्यां पट्टिमे शुक्रसूनवः । भूरिश्रवा भूधुः शंभुः कृष्णो गौरश्च पञ्चमः ॥ ८५
 कन्या कीर्तिमती चैव योगमाता दृढयता । जननी ब्रह्मदत्तस्य पत्नी सार्वभौहस्य च ॥ ८६
 श्वेताः कृष्णाश्च गौराश्च क्षामा धूम्राः समूलिकाः । ऊष्मपा दारकाश्चैव नीलाश्चैव पराशराः ॥
 पाराशराणामष्टौ ते पक्षाः प्रोक्ता महात्मनाम् ॥ ८७
 अत ऊर्ध्वं निबोधध्वनिमिन्द्रमतिमसंभवम् । वसिष्ठस्य कपिञ्जल्यां घृताच्यां समपद्यत ॥
 कुर्वांतिपः समारुपात इन्द्रमतिम उच्यते ॥ ८८
 पृथोः सुतायाः संभूतः पुत्रस्तस्याभवद्भुम् । उपमन्युः सुतस्तस्य यस्येमे उपमन्यवः ॥ ८९
 मित्रावरुणयोश्चैव कुण्डिनो ये परिश्रुताः । एकार्पेयास्तथैवान्ये वसिष्ठा नाम विश्रुताः ॥
 एते पक्षा वसिष्ठानां स्मृता एकादशैव तु ॥ ९०
 इत्येते ब्रह्मणः पुत्रा मानसा ह्यष्ट विश्रुताः । भ्रातरः सुमहाभागा येषां वंशाः मतिष्ठिताः ॥
 त्रींशोऽकान्धारयन्तीयान्देवपिण्डसंकुलान् । तेषां पुत्राश्च पौत्राश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥
 यैर्व्याप्ता पृथिवी सर्वा सूर्यस्येव गभस्तिभिः ॥ ९१

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपाद ऋषिवशानुनीतं नाम सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५९७

अथैकसप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्यप्रक्रियारम्भः ।

* एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य सूतस्य विदितात्मनः । उत्तरं परिपमच्छुः सूतपुत्रं द्विजातयः ॥ १

शांशपायन उवाच—

कथं दितीपमुत्पन्ना भवानी प्राक्सती तु यौ । आसीदाक्षायणी पूर्वमुपा कथमजायत ॥ २

मेनापां पितृनृन्यापां जनयामास शैलराट् । के चैते पितरश्चैव येषां मेना तु मानसी ॥ ३

* एतन्मातृपुत्रं सूत उवाचेति च. पुस्तके ।

श्राद्धैराप्यायितः सोमो लोकानाप्याययिष्यति । कृत्स्नं सपर्वतवनं जङ्गमाजङ्गमैर्हृतम् ॥ ३०

श्राद्धानि पुष्टिकामाश्च ये करिष्यन्ति मानवाः । तेभ्यः पुष्टिं प्रजाश्चैव दास्यन्ति पितरः सदा ॥

श्राद्धे तेभ्यः प्रदास्यन्ति त्रीन्पिण्डान्नामगोत्रतः । सर्वत्र वर्तमानास्ते पितरः प्रपितामहम् ॥

तेषामाप्याययिष्यन्ति श्राद्धदानेन वै प्रजाः ॥

एवमाज्ञा कृता पूर्वं ब्रह्मणा परयेष्टिना । तेनैतत्सर्वथा सिद्धं दानमध्ययनं तपः ॥

ते तु ज्ञानप्रदातारः पितरो वो न संशयः । इत्येते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः ॥

अन्यान्पितरो ह्येते देवाश्च पितरश्च ह ॥

एतद्ब्रह्मवचः श्रुत्वा सूतस्य विहितात्मनः । पप्रच्छमुनयो भूयः सूतं तस्माद्यदुत्तरम् ॥

ऋषय ऊचुः—

क्रियन्तो वै पितृगणाः कस्मिन्काले च ते गणाः । वर्तन्ते देवमवरा देवानां सोमवर्धनाः ॥ ३६

सूत उवाच—

एतद्बोऽहं प्रवक्ष्यामि पितृसर्गमनुत्तमम् । शंयुः पप्रच्छ यत्पूर्वं पितरं वै बृहस्पतिम् ॥ ३७

बृहस्पतिमुपासीनं सर्वज्ञानार्थकोविदम् । पुत्रः शंयुरिमं प्रश्नं पप्रच्छ विनयान्वितः ॥ ३८

क एते पितरो नाम क्रियन्तः के च नामतः । समुद्भूताः कथं चैते पितृत्वं समुपागताः ॥ ३९

कस्माच्च पितरं पूर्वं यज्ञेऽयुज्यन्त नित्यशः । क्रियार्थं सर्वा वर्तन्ते श्राद्धपूर्वा महात्मनाम् ॥ ४०

कस्मै श्राद्धानि देयानि किं च दत्तं महाफलम् । केषु वाऽप्यक्षयं श्राद्धं तीर्थेषु च नदीषु च ॥

केषु वै सर्वमामोति श्राद्धं कृत्वा द्विजोत्तमः । कश्च कालो भवेच्छ्राद्धे विधिः कश्चानुवर्तते ॥ ४२

एतदिच्छामि भगवन्विस्तरेण यथातथम् । व्याख्यातुमानुपूर्व्येण यच्चोदाहृतं मया ॥ ४३

बृहस्पतिरिदं सम्यगेवं पृष्टो महामतिः । व्याजहाराऽऽनुपूर्व्येण प्रश्नं प्रश्नविदो वरः ॥ ४४

बृहस्पतिरुवाच ।

कथयिष्यामि ते तात यन्मां स्वं पारिपुच्छसि । विनयेन यथान्यायं गम्भीरं प्रश्नमुत्तमम् ॥ ४५

धौरन्तरिक्षं पृथिवीं नक्षत्राणि दिशस्तथा । सूर्याचन्द्रमसौ चैव तथाऽहोरात्रमेव च ॥ ४६

न बभूवुस्तदा तात तमोभूगमिदं जगत् । ब्रह्मैको दुश्चरं तत्र चचार परमं तपः ॥ ४७

शंयुस्तमब्रवीद्भयः पितरं ब्रह्मविद्यमम् । सर्वदैव व्रतस्नातं सर्वज्ञानविदो वरम् ॥ ४८

कीदृशं सर्वभूतेशस्तपस्तेषु प्रजापतिः । एवमुक्तो बृहचेजा बृहस्पतिरुवाच तम् ॥ ४९

वैषां तपसां युक्तिस्तपोयोगमनुत्तमम् । ध्यायंस्तदा तद्भगवांस्तेन लोकानवामृजत् ॥ ५०

* एतच्छुभंयानि ज्ञानानि लोकान्वेदांश्च कृत्स्नशः । योगमाविश्य तत्समृद्धं ब्रह्मणा योगचक्षुषा ॥ ५१

शांशपताः सांतानिका नाम यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः । ते वैराजा इतिख्याता देवानां दिवि देवताः ॥ ५२

कथं द्वितीयमुत्तपसा युक्तः पूर्वमेव तस्मात् प्रभुः । देवानमृजत् ब्रह्मा योगं युक्त्वा सनातनम् ॥ ५३

मेनायां पितृकन्द्य इति ख्याताः । असत्त्वा महाजसः । सर्वकामप्रदाः पूज्या देवदानवमानवैः ॥ ५४

यमाख्याता गन्धर्वपूजिताः । अमूर्तयस्त्रयस्तेषां चत्वारस्तु सुमूर्तयः ॥ ५५

गन्धर्वन्ते एवमूर्तयः । तेषामपश्चाद्वर्तन्ते चत्वारः सुक्ष्ममूर्तयः ॥ ५६

१ ए. 'व व-पूजयामि विरेषा' । २ ग. 'मृजयामि' । ३ क. 'ज्वलन्ति' । ४ क. 'की नृतेजा' । ५ ए. ग. घ. ङ. 'लोकां वारिचमवः पुनः ॥

(आद्रकल्पः)

आप्याययन्ति ते यस्मात्सोमं चान्नं च योगतः । ऊचुस्तान्वै पितृस्तस्माच्छोकानां लोकसत्तमाः ॥
 मनोजवाः स्वधाभक्षाः सर्वकामपरिच्छदाः । लोभमोहभयापेता निश्चिताः शोकवर्जिताः ॥ ६९
 एते योगं परित्यज्य प्राप्ता लोकान्सुदर्शनान् । दिव्याः पुण्या महात्मानो विपाप्मानो भवन्त्युत
 ततो युगसहस्रान्ते जायन्ते ब्रह्मादिनः । मनिलम्ब्य पुनर्योगं मोक्षं गच्छन्त्यमूर्तयः ॥ ६१
 व्यक्ताव्यक्तं परित्यज्य महायोगवलेन वा । नश्यन्त्युल्लेख्य गगने क्षीणविद्युत्प्रभेव च ॥ ६२
 उन्मृज्य देहजातानि महायोगवलेन च । निराख्योपाख्यतां यान्ति सरितः सागरे यथा ॥ ६३
 क्रियया गुरुपूजाभिर्योगं कुर्वन्ति नित्यशः । ताभिराप्याययन्त्येते पितरो योगवर्धनाः ॥ ६४
 श्रद्धे प्रीताः पुनः सोमं पितरो योगमास्थिताः । आप्याययन्ति योगेन त्रैलोक्यं येन जीवति ॥
 तस्माच्छ्रद्धानि देवानि योगिभ्यो यत्नतः सदा । पितॄणां हि वलं योगो योगात्सोमः प्रवर्तते
 सहस्रशस्तु विमानैर्भोजयेद्यावदागतान् । एकैस्तु योगवित्प्रीतः सर्वानर्हति तच्छृणु ॥ ६७
 कल्पितानां सहस्रेण स्नातकानां शनेन च । योगाचार्येण यद्भुक्तं त्रायते महतो भयात् ॥ ६८
 गृहस्थानां सहस्रेण वानप्रस्थशतेन च । ब्रह्मचारिसहस्रेण योगी ह्येको विशिष्यते ॥ ६९
 नास्तिको वा विकर्मा वा संकीर्णस्तस्करोऽपि वा । नान्यत्र कारणं दानं योगेष्वाह प्रजापतिः
 पितरस्तस्य तुष्यन्ति सुदृष्टेनेव कर्पकाः । पुत्रो वाऽप्यथ वा पौत्रो ध्यानिनं भोजयिष्यति ॥ ७१
 अलाभे ध्यानिभिर्भूणां भोजयेद्ब्रह्मचारिणो । तदलाभेऽप्युदासीनं गृहस्थमपि भोजयेत् ॥ ७२
 यस्तिष्ठेदेकपादेन वायुभक्षः शतं समाः । ध्यानयोगी परस्तस्मादिति ब्रह्मानुशासनम् ॥ ७३
 सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् । तस्मादतिथिमार्यान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः ॥ ७४
 पूजयेच्चाध्यर्पाद्येन वेश्मना भोजनेन च । उर्वी सागरपर्वन्तां देवा योगेश्वराः सदा ॥
 नानारूपैश्चरन्त्येते प्रजा धर्मेण पालयन् ॥ ७५
 तस्माद्वाच वै दानं विप्रायतिथये नरः । प्रदानानि प्रवक्ष्यामि फलं चैषां तथैव च ॥ ७६
 अश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च । पुण्डरीकसहस्रेण योगिष्वावसथो वरम् ॥ ७७
 आद्य एव गणः प्रोक्तः पितॄणाममितीजसाम् । भावयन्सप्त कालान्वै स्थित एव गणः सदा ॥ ७८
 अत उर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सर्वान्पितृगणान्पुनः । संततिं संस्थितिं चैव भावनां च यथाक्रमम् ॥ ७९
 इति श्रीमहापुराणे वायुसंहितायां त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ ७१ ॥
 आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६६७६

अथ द्विषततितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पः ।

सूत उवाच—

मेधावतां श्रेष्ठाः स्वैर्गो पितृगणाः स्मृताः । चत्वारो स्मृतिमन्त्रश्च त्रयस्तेषामपूर्वयः ॥
 एकविसर्गं तु कीर्तयिष्ये निबोधत ॥

१ ख. पितृन्मन्त्राः । ग घ. द. पितृन्मन्त्राः । २ क. मिथै च कु. । ३ ख. घ. आर्द्रः । ४ ख. °कस्तान्म-
 पुजयेद्य ह. । ५ क. °पत्रेण वै । ६ ख. घ. °रिणाम् । त. ° ख. ग. घ. द. °भे सुतः । ७ ख. °यान्तं
 १३ ग. घ. द. लोत्तान्विनं ।

या वै दुहितरस्तेषां दौहित्राश्चैव ये स्मृताः । धर्ममूर्तिधरास्तेषां ये त्रयः परमा गणाः ॥ २
 नामानि लोकसर्ग च तेषां त्रये समासतः । लोका विरजसो नाम्ना यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः ॥
 अमृत्यः पितृगणाः पुत्रास्ते वै प्रजापते । विरजस्य द्विजाः श्रेष्ठा वैराजा इति विश्रुताः ॥
 एष वै प्रथमः कल्पो वैराजानां प्रकीर्तितः ॥ ४
 तेषां तु मानसी कन्या मेना नाम महागिरेः । पत्नी हिमवतः शुभ्रा यस्यां मैनाक उच्यते ॥ ५
 जातः सर्वोपधिपरः सर्वरत्नाकरात्मवान् । पर्वतः प्रवरः पुण्यः नैश्वस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत् ॥ ६
 तिस्रः कन्यास्तु मेनाया जनयामास शैलराट् । अपर्णामेकपर्णा च तृतीयामेकपाटलाम् ॥ ७
 आश्रिते द्वे क्षपर्णा तु अनिकेता तपोऽचरत् । न्यग्रोधमेकपर्णी तु पाटलामेकपाटला ॥
 शतं वर्षसहस्राणि दुश्चर देवदानवैः ॥ ८
 आहारमेकपर्णेन एकपर्णी समाचरत् । पाटलेनैव चैकेन विद्वान्यौदेकपाटला ॥ ९
 पूर्णे पूर्णे सहस्रे द्वे आहार वै प्रचरतुः । एका तत्र निराहारा ता माता मृत्यभापत ॥ १०
 निषेधयन्ती क्षुमेति माता स्नेहेन दुःखिता । सा तथोक्ता तथा देवी मात्रा दुश्चरचारिणी ॥ ११
 उमेति सा महाभागा त्रिषु लोकेषु विश्रुता । तथेति नाम्ना तेनासौ निरुक्ता कर्मणा शुभा ॥ १२
 एतच्च त्रिकुमारीक जगत्स्थास्यति श्लाघ्यतम् । एतासां तपसा दत्त यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ १३
 तपःशरीरास्ताः सर्वास्तिष्ठो योगवलान्विताः । देव्यस्ताः सुमहाभागाः सर्वाश्च स्थिरयौवनाः ॥
 सर्वाश्च ब्रह्मवादिन्यः सर्वाश्चैवोर्वरेतसः । उमा तासां वरिष्ठा च श्रेष्ठा च वरवर्णिनी ॥ १५
 महायोगवलोपेता महादेवमुपस्थिता । दन्तकाण्डोशनास्तस्याः पुत्रो वै भृगुनन्दनः ॥ १६
 असितस्यैकपर्णी तु पत्नी साध्वी दृढव्रता । दत्ता हिमवता तस्मै योगाचार्याय धीमते ॥
 देवलं सुपुत्रे सा तु ब्रह्मिष्ठ मानसं सुतम् ॥ १७
 यां चैतासा कुमारीणां तृतीया त्वेकपाटला । पुत्रं शतशिलाकस्य जैगीपव्यमुपस्थिता ॥ १८
 तस्यापि शङ्खलिखितौ स्मृतौ पुत्रावयोनिजौ । इत्येतां वै महाभागा कन्या हिमवतः शुभाः ॥
 रुद्राणी सा तु प्रवरा स्वगुणैरतिरिच्यते । अन्योन्यप्रीतिरनयोरुमाशंकरयोरथ ॥ २०
 श्लेष संसक्तपोर्ज्ञात्वा शङ्कितः किल वृत्रहा । ताभ्यां मैथुनसक्ताभ्यामपत्योद्भवभीरुणा ॥
 तपोः सकाशमिन्द्रेण प्रेषितो हव्यवाहनः ॥ २१
 अनयो रतिविप्रं च त्वमाचर हुताशन । सर्वत्र गत एव त्वं न दोषो विद्यते तदा ॥ २२
 इत्येवमुक्ते तु तथा बहिना च तथा कुतम् । उमादह समुत्सृज्य शुक्र भूमीं विसर्जितम् ॥ २३
 ततो रुपितया देव्या शसोऽग्निः शाशपायन । इदं चोक्तवती तद्धि रोपगद्गद्वा गिरा ॥ २४
 यस्मान्मृत्युवितृष्णाया रतिविप्रं हुताशन । कुतवानस्य कर्तव्यं तस्माच्चमसि दुर्मतिः ॥ २५
 यदेव विश्रुतं गर्भं रौद्रं शुभं महार्घं भूमि । गर्भं त्वं धारयस्वैवमेपा ते दण्डधारणां ॥ २६

१ ग घ ङ पा यधय परमा गण । ना । २ ख घ ड लोक स । ३ ख ग घ ङ 'स्यानुनो' । ४ घ.
 'ध्यावे' । ५ क 'योपतयादे' । ६ ग घ ङ 'पमा तु' । ७ ख घ ङ 'या वै ता' । ८ ख 'ता ब्रह्मवादिन्यः क' ।
 ९ ग घ ङ 'रा स्तुग्री' । १० क 'योध्या' । १० ग 'योस्तया' । ११ ख खय । १२ द प्रास्ते' । १३ क
 'र्भो' । १४ ख विट् । १५ ख 'क यदा प्र' । १६ ग घ ङ 'प्रभुम्' । १७ ख 'पा' । शाशप रापादुदानी
 ज व ।

(भाद्रकल्प)

- स शापरोषाद्द्राण्या अन्तर्गर्भो हुताशनः । बहून्वर्षगणान्गर्भं धारयामास वै द्विजाः ॥ २७
- स गङ्गामुपगम्याऽऽह श्रूयता सरिदुत्तमे । सुमहान्परिखेदो मे गर्भधारणकारणात् ॥ २८
- मद्विताथमिमं गर्भमतो धारय निम्नगे । मत्प्रसादाच्च खेदो वै मन्दस्तव भविष्यति ॥ २९
- तथेत्युक्त्वा तदा सा तु संप्रहृष्टा महानदी । तं गर्भं धारयामास दहमानेन तेजसा ॥ ३०
- साऽपि कृच्छ्रेण महतां स्विद्यमाना महानदी । कालं प्रकृष्टं सुमहद्गर्भधारणतत्परा ॥ ३१
- तथा परिगतं गर्भं कुशौ हिमवतः शुभे । शुभ शरवणं नाम चित्रं पुष्पितपादपम् ॥ ३२
- तत्र तं व्यसृजद्गर्भं दीप्यमानपिवानलम् ॥ ३३
- रुद्राग्निगङ्गातनयस्तत्र जातोऽरुणप्रभः । आदित्यशतसंकाशो महातेजाः प्रतापवान् ॥ ३४
- तस्मिञ्जाते महाभागे कुमारो जाह्नवीसुते । विमानयनैराकाशं पतत्रिभिरिडाटतम् ॥ ३५
- देवदुन्दुभयो नेवुराकाशे मधुरस्वराः । पुमुचुः पुष्पवर्षं च सैवराः सिद्धचारणाः ॥ ३६
- जगुर्गन्धर्वमुल्याश्च सर्वशस्तत्र तत्र ह । यक्षा विद्याधराः सिद्धाः किनराश्चैव सर्वशः ॥ ३७
- महानागसहस्राणि प्रवराश्च पतत्रिणः । उपतस्थुर्पहाभागमाग्रेयं शंकरात्मजम् ॥ ३८
- प्रभावेर्णं हुतास्तेन दैत्यदानवराक्षसाः ॥ ३९
- सह सप्तपिभार्याभिरादावेशामिसंभव । अभिषेकप्रयाताभिर्दृष्टो वर्ज्यं स्वरुण्यतीम् ॥ ४०
- ताभिः स वालार्कनिधो रौद्रः परिवृतः प्रभुः । स्निह्यमानाभिरत्यर्थं स्वकाभिरिव मातृभिः ॥ ४१
- युगपत्सर्वदेवीर्हं दिवृक्षुर्जाह्नवीसुतः । पण्डुखान्यसृजच्छ्रीमांस्तासां प्रीत्या महापुतिः ॥ ४२
- श्रीमान्कमलपत्राक्षस्तुरुणादित्यसंनिभः । येन जातेन लोकानामाक्षेपस्तेजसा कृतः ॥ ४३
- तेन जातेन महता देवानामसहिष्णवः । स्कन्दिता दानवगणास्तस्मात्स्कन्दः प्रतापवान् ॥ ४४
- कृत्तिकाभिस्तु यस्मात्स बर्धितः स पुरातनः । कार्तिकेय इति ख्यातस्तस्मादसुरसूदनः ॥ ४५
- जृम्भतस्तस्य दैत्यारिर्ज्वालामालाकुलात्तदा । मुखाद्विनिर्गता तस्य स्वशक्तिरपराजिता ॥ ४६
- श्रीदार्थं चैव स्कन्दस्य विष्णुभा प्रभविष्णुना । गरुडादति सृष्टौ हि पक्षिणौ हि प्रभद्रकौ ॥ ४७
- मधुरः कुक्कुटश्चैव पताका चैव वायुना । यस्य दत्ता सरस्वत्या महावीणा महास्वना ॥ ४८
- अजः स्वयभुवा दत्तो मेघो दत्तश्च शंभुना ॥ ४९
- मायाविहरणे निम्ना गिरौ क्रीडे निपातिते । तारके चासुरवरे समुदीर्णे निपातिते ॥ ५०
- सेन्द्रोपेन्द्रैर्महाभागैर्देवैश्चसुतः प्रभुः । सैनापत्येन दैत्यारिरभिषिक्तः प्रतापवात् ॥ ५१
- देवसेनापतिस्त्वेव पठ्यते नरनार्यकः । देवारिस्कन्दनः स्कन्दः सर्वलोकेश्वरः प्रभुः ॥ ५२
- प्रमथैर्विविधैर्देवैस्तथा भूतगणैरपि । मातृभिर्गन्धर्वाभिश्च विनायकगणैस्तथा ॥ *
- इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सेना-युत्पत्तिरचन नाम द्विषत्तितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥
- आदितः श्लोकानां सप्तष्टकाः—६७२६

* नानाध्वजपरिमण्डितं क स घ ङ पुस्तकेषु । परंतु कथासमस्याऽयमेव पाठः समीचीन इति प्रतिभाति ।

१ क ग ङ 'न' चेतसा । २ स ग घ ङ 'ता' खेय । ३ ग घ ङ 'त्वरम्' । ४ ग घ ङ 'चिन' । ५ क ग घ. ६ खवरा । ६ व 'ण' तदा तेन । ७ स 'नै' । ८ 'दे' ।

अथ त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पः ।

[*वृहस्पतिरुवाच—

लोकाः सोमपदा नाम मारीचेर्यत्र वै सुताः । पितरो दिवि चर्तन्ते देवास्तान्भावयन्ति वै ॥ १
 अग्निष्वात्ता इति ख्याताः सर्व एवामितौजसः । एतेषा मानसी कन्या अच्छोदा नाम निम्नगा
 अच्छोदं नाम तद्विष्यं सरो यस्याः समुच्छ्रितम् । अद्रिकाप्सरसा युक्तं विमानैर्धिष्ठितं दिवि ॥
 अमूर्तिमतश्च पितृन्दृष्टो सा तु विस्मिता । पीडिताऽनेन दुःखेन बभूव वरवर्णिनी ॥ ४
 सा हृष्टा पितरं वव्रे वसूनामन्तरिक्षगम् । अमावसुरिति ख्यातपायोः पुत्रं यशस्विनम् ॥ ५
 सा तेन व्यभिचारेण मनसः कामचारिणी । पतिकामा तदा सा च योगभ्रष्टा पपात ह ॥ ६
 सा त्वपश्यद्विमानानि पतन्ती सा दिवश्च्युता । त्रसरेणुप्रमाणानि तेऽपश्यच्च तान्पितॄन् ॥ ७
 सुसूक्ष्मानपरित्यक्तानधीनुधिष्विवाऽऽहितान् । त्रायध्वमित्युवाचाथ पतन्ती तानवाकिशराः ॥ ८
 तैरुक्ता सा तु मा भैषीरित्युक्ताऽधिष्ठिताऽभवत् । ततः प्रसादयत्सा वै पितृस्तान्दीनया गिरा
 ऊचुस्ते पितरः कन्यां भ्रष्टैश्वर्या व्यतिक्रमात् । भ्रष्टैश्वर्या स्वदोषेण पतसि त्वं शुचिस्मिते ॥
 यैः क्रियन्ते च कर्माणि शरीरैरिह देवतैः । तैरेव तत्कर्मफलं प्राप्नुवन्तीह देवताः ॥ ११
 सद्यः फलन्ति कर्माणि देवत्वे मेत्य मानुषे । तस्मादभावसौ(मुं)त्वं(तिं) त्वं मेत्य माप्स्यसे फलम्
 इत्युक्ताया वै पितरः पुनस्ते तु प्रसादिताः । ध्यान्वा प्रसादं संचक्रुस्तस्यास्ते त्वनुकम्पया ॥
 अवश्यंभाविनं हृष्टा ह्यर्थमूचुस्ततः सुराः । सोमपाः पितरः कन्या राज्ञश्चैव ह्यमावसोः ॥ १४
 उत्पन्नस्य पृथिव्यां तु मानुषत्वे महात्मनः । कन्या भत्वा त्विमांल्लोकान्पुनः माप्स्यसि स्वानिति
 अष्टाविंशे भवित्री त्वं द्वापरे मत्स्ययोजिजा । अस्यैव राज्ञो दुहिता अद्रिकाया ह्यमावसोः ॥ १६
 पराशरस्य दायादमुपेस्त्वं जनयिष्यसि । स वेदमेकं विप्रपिथतुर्था वै करिष्यति ॥ १७
 महाभिपस्य पुत्रौ द्वौ शंतनोः कीर्तिवर्धनौ । विचित्रवीर्यं धर्मं त्वमेवोत्पादयिष्यसि ॥ १८
 चित्राङ्गदं च राजानं तेजोबलगुणान्वितम् । एतानुत्पाथ पुत्रास्त्वं पुनर्लोकानवाप्स्यसि ॥ १९
 व्यतिक्रमात्पितॄणां त्वं माप्स्यसे जन्म कुतिसतम् । तस्यैव राज्ञस्त्वं कन्या अद्रिकाया भविष्यसि
 कन्या भूत्वा ततश्च त्विमांल्लोकानवाप्स्यसि । एतमुक्ता तु दासेयी जाता सत्यवती तु सा ॥
 अद्रिकाया सुता मत्स्यां सुता जाता ह्यमावसोः । अद्रिकामत्स्यसंभूता गङ्गायामनुसगमे ॥ २२
 तस्य राज्ञो हि सा कन्या राज्ञो वीर्यं सदैव हि । विरजा नाम ते लोका दिवि रोचन्ति ते गणाः
 अग्निष्वात्ताः स्मृतास्तत्रै पितरो भास्वरप्रभाः । तान्दानवगणा यक्षा रक्षोगन्धर्वकिन्नराः ॥ २४
 भूतसर्पपिशाचाश्च भावयन्ति फलाधिनिः । एते पुत्राः समाख्याताः पुलहस्य प्रजापतेः ॥ २६

* धनुर्निहान्तर्गतग्रन्थः य ग घ ङ मुस्तथेपु नास्ति ।

१ क 'शच्युता' । २ य. ग घ ङ 'नृ' स सू । ३ य व 'रिखतोऽधि' । ४ ग घ. 'तः' प्रता ।
 ५ य रा तपयि । ६ ग ग घ ङ 'चन्ति स्म दे' । ७ य. ग घ ङ 'क्षायाममा' । ८ य 'ता रिषास्त' ।
 ९ ङ. 'श विरजो मा' ।

(आद्धकल्पः)

त्रय एते गणाः प्रोक्ता धर्ममूर्तिधराः शुभाः । एतेषां मानसी कन्या पीवरी नाम विश्रुता ॥ २६
 योगिनी योगपत्नी च योगमाता तथैव च । भविता द्वापरं प्राप्य अष्टाविंशं तदैवं तु ॥ २७
 पराशरकुलोद्भूतः शुक्रो नाम महातपाः । श्रीमान्योगी महायोगी योगस्तस्माद्विजोत्तमाः ॥ २८
 व्यासोदरण्यां संभूतो विधूम इव पावकः । स तस्यां पितृकन्यायां योगाचार्यान्परिश्रुताम् ॥ २९
 कृष्णं गौरं प्रभुं शंभुं तथा भूरिश्रुतं च वै । कन्यां कीर्तिमतीं चैव योगिनीं योगमातरम् ॥ ३०
 ब्रह्मदत्तस्य जननी महिषी त्वणुहस्य तु । एतानुत्पाद्य धर्मात्मा पुत्रान्योगमवाप्य च ॥ ३१
 महायोगतपाश्चैव अपरावर्तिनीं गतिम् । आदित्यकिरणोपेतं त्वणुनर्भावमास्थितः ॥ ३२
 सर्वव्यापी विनिर्मुक्तो भविष्यति महामुनिः । अमूर्तिमन्तः पितरो धर्ममूर्तिधरास्तु ये ॥ ३३
 त्रय एते गणास्तेषां चत्वारोऽन्ये निबोधत । यान्त्रह्यामि द्विजश्रेष्ठा मूर्तिमन्तो महार्थभाः ॥ ३४
 उत्पन्नास्ते स्वधायास्तु कन्या ह्येते कवेः सुताः । पितरो देवलोकेषु ज्योतिर्भासिषु भास्वराः ॥
 सर्वकामसमृद्धेषु द्विजास्तान्भावयन्त्युत । एतेषां मानसी कन्या गौर्नाम दिवि विश्रुता ॥ ३६
 दत्तसेना कुमारेण शुक्रस्य महिषी प्रिया । एकत्रिंशच्च विख्याता भृगूणां कीर्तिवर्धनाः ॥ ३७
 मरीचिगर्भास्ते लोकाः समावृत्य दिवि शुताः । एते ह्यद्विरसः पुत्राः साधवैः सह विवर्धिताः ॥
 उत्पन्नाः स्मृतास्ते तु पितरो भास्वरा दिवि । तान्सात्रियगणान्दृष्ट्वा भावयन्ति फलाधिनाः ॥ ३९
 एतेषां मानसी कन्या यशोदा नाम विश्रुता । पत्नी सा विश्वमहत्तः क्षपा वै विश्वैश्वर्यमणः ॥
 राजर्षेर्जननी देवी खट्वाङ्गस्य महात्मनः । यस्य यज्ञे पुरा गीता गार्थो दिव्यैर्महर्षिभिः ॥ ४१
 अग्नेर्जन्म तथा दृष्ट्वा शण्डिल्यस्य महात्मनः । यजमानं दिलीपं ये पश्यन्ति सुसमाहिताः ॥ ४२
 सत्यव्रतं महात्मानं ते स्वर्गजयिनोऽपराः । आज्यपा नाम पितरः कर्दपस्य प्रजापतेः ॥ ४३
 समुत्पन्नस्य पुलहादुत्पन्नास्तस्य वै पुनः । लोकेष्वेतेषु वर्तन्ते कामगेषु विहंगमाः ॥ ४४
 एतान्वैश्यगणाः श्राद्धे भावयन्ति फलाधिनाः । एतेषां मानसी कन्या विरजा नाम विश्रुता ॥
 ययातेर्जननी साध्वी पत्नी सा नहुपस्य तु । सुकाला नाम पितरो वसिष्ठस्य प्रजापतेः ॥ ४६
 हिरण्यगर्भस्य सुताः शूद्रास्तान्भावयन्त्युत । मानसा नाम ते लोका बहन्ते यत्र ते दिवि ॥ ४७
 एतेषां मानसी कन्या नर्भदा सरिता वरा । सा भावयति भूतानि दक्षिणापथगामिनी ॥ ४८
 जननी त्रसदस्पोहिं पुरुकुलपतिग्रहः । एतेषामभ्युपगर्भेन्मनुर्भवन्तश्चरः ॥ ४९
 मन्वन्तरादौ श्राद्धानि भवतेयति सर्वशः । पितृणामनुपूर्व्येण सर्वेषां द्विजसत्तमाः ॥ ५०
 तस्मादिह स्वधर्मेण श्रौद्धं देयं तु श्रद्धया । सर्वेषां राज्ञेयः पात्रैरपि वा रजतान्वितः ॥ ५१
 दत्तं स्रयां पुरोधाय तथा भीणाति ये पितृन् । सोमस्याऽऽप्यायनं कृत्वा गर्भैर्वस्वतस्य च ॥
 उदगायनं चैत्रौ च अश्वमेधं तदामुपात् । पितृन्भीणानि च भक्त्या पितरः भीणयन्ति तम् ॥
 पितरः पुष्टिकामस्य प्रजाकामस्य वा पुनः । पुष्टिं प्रजां च स्वर्गं च प्रयच्छन्ति न संशयः ॥
 देवकार्यादिपि सदा पितृकार्यं विशिष्यते । देवताभ्यः पितृणां हि प्रमाप्यायनं स्मृतम् ॥ ५६

१ ख. 'विदे वदे' । २ क. 'जिमु देतम्' । ३ ग. 'हायया । श्री' । ४ क. 'तमः । व्या' ।
 ५ क. 'मादृ' । ६ ग. घ. ट. 'प्रभातः' । ७ ख. घ. ट. 'सिद्धिं' । ८ ख. घ. ट. 'सुताः' । ९ 'ला
 द्योर्भविष्यति यजमानः' । ए. १० ग. घ. 'अजन्तः' । ११ क. 'दक्षिः' । १२ क. ग. घ. ट. 'सा र्धम' ।
 १३ ग. 'पुत्रा' । १४ क. घ. ट. 'मासः' । १५ ग. घ. 'भद्रे' । १६ घ. 'द्वैवै' । १७ ग. ट. 'चामा' ।

न हि योगगतिः सूक्ष्मा पितृणामपि तृप्तयः । तपसा हि प्रसिद्धेन दृश्यन्ते मांसचक्षुषा ॥ ५८
 इत्येते पितरश्चैव लोका दुहितरश्च वै । दौहित्रा यजमानाश्च प्रोक्ता ये भावयन्ति तान् ॥ ५९
 चत्वारो मूर्तिमन्तश्च त्रयस्तेषामपूर्वयः । तेभ्यः श्राद्धानि सत्कृत्य देवाः कुर्वन्ति यत्नतः ॥ ६०
 भक्ताः प्राञ्जलयः सर्वे सेन्द्रास्तद्गतमानसाः । विश्वे च सिकताश्चैव पृथिजाः शङ्गिण(ण)स्तथा
 कृष्णाः श्वेतास्त्वजाश्चैव विधिवत्पूजयन्त्युत । प्रजास्तां वातरश्नां दिवाकीर्त्यास्तथैव च ॥ ६१
 लेखाश्च मरुतश्चैव ब्रह्माद्याश्च दिवाकसः । अत्रिभृग्वह्मिषाद्याश्च ऋषयः सर्व एव च ॥ ६२
 यक्षा नागाः सुपर्णाश्च किनरा राक्षसैः सह । पितृस्त्वपूजयन्सर्वे नित्यमेव फलायिनः ॥ ६३
 एवमेते महात्मानः श्राद्धे सत्कृत्य पूजिताः । सर्वान्कामान्प्रयच्छन्ति शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ६४
 हित्वा त्रैलोक्यसंसारं जरामृत्युभयं तथा । मोक्षं योगमर्थैश्वर्यं प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६५
 मोक्षोपायमर्थैश्वर्यं सूक्ष्मदेहाश्च देवताः । कृत्स्नं वैराग्यमानन्त्यं प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६६
 ऐश्वर्यं विहितं योगमैश्वर्यं वित्तपुत्तमम् । योगैश्वर्यादृते मोक्षः कथं चित्रोपपद्यते ॥ ६७
 अपक्षस्यैव गमनं गगने पक्षिणो यथा । वरिष्ठः सर्वधर्माणां मोक्षधर्मः सनातनः ॥ ६८
 विमानानां सहस्राणि युक्तान्यप्सरसां गणैः । सर्वकामप्रसिद्धानि प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ६९
 प्रज्ञा पुष्टिः स्मृतिर्मैत्रा राज्यमारोग्यमेव च । पितृणां हि प्रसादेन प्राप्यते सुमहात्मनाम् ॥ ७०
 मुक्तवैदूर्यवासांसि वाजिनामायुतानि च । कोटिशश्चापि रत्नानि प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ७१
 ईसवर्हिणयुक्तानि मुक्तवैदूर्यवन्ति च । किङ्किणीजालनदानि सदापुष्पफलानि च ॥ ७२
 मीत्वा नित्यं प्रयच्छन्ति भैरव्याणां पितामहाः ॥ ७३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्त उपोद्घातपादे आद्रकल्पो नाम त्रिंशत्तितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६७९९

अथ चतुःस्रतितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

सौवर्णं राजतं ताम्रं पितृणां पात्रमुच्यते । रजतं रजताक्तं वा पितृणां पात्रमुच्यते ॥ १
 रजतस्य कर्था वाऽपि दर्शनं दानमेव च । अनन्तपक्षयं स्वर्ग्यं पितृणां दानमुच्यते ॥ २
 पितृनेतेन दानेन सत्पुत्रास्तारयन्त्युत ॥ ३
 राजते हि स्वधा दुग्धा पात्रेऽस्मिन्पितृभिः पुरा । स्वधादायार्थमिस्तात् तस्मिन्दत्ते तदक्षयम्
 कृष्णाजिनस्य सांनिध्यं दर्शनं दानमेव वा । रक्षोघ्नं ब्रह्मवर्चस्यं पितृस्तत्तद्विस्तारयेत् ॥ ४
 काश्चनं राजतं ताम्रं दौहित्रं कुतपस्तिलाः । वस्त्रं च पावनीयानि त्रिदण्डी योग एव च ॥ ५
 श्राद्धकर्मण्यं येषो विधिर्विज्ञाः सनातनः । आयुः कीर्तिः प्रजाश्चैव प्रज्ञासंततिवर्धनः ॥ ६

१ ख. 'तुर्ग' न पितृस्यः । त. १. घ. 'तृणां च पितृस्यः । त. २ ख. ग. द. 'तृतेऽपि' । ३ ख. 'देहे
 च ते त्रिपदाः । क. १. ग. द. 'देहे च दे' । ४ क. 'मोक्षो य' । ५ क. ख. 'त्माना' मु. ६ ख. द. 'विद्वे' । ७ द.
 मानुषाणां । ८ क. घ. 'वा चापि' । ९ ग. घ. द. 'त्रेःस्मिपि' । १० घ. 'सद्विद' । ११ क. 'दग्धो यो' ।

(आदकल्पः)

दिशि दक्षिणपूर्वस्यां विदिवस्थानं विशेषतः । सर्वतोऽरतिमात्रं तु चतुरस्रं सुसंहितम् ॥ ७
 वक्ष्यामि विधिवत्स्थानं पितृणामनुशासनात् । धन्यमारोग्यमायुष्यं बलवर्णविवर्धनम् ॥ ८
 तत्र गर्तास्त्रयो कार्यास्त्रयो दण्डाश्च खादिराः । रतिमात्रास्तु ते कार्या रजतेन विभूषिताः ॥
 ते वितस्तायताः कार्याः सर्वतश्चतुरङ्गुलाः ॥ ९
 प्राग्दक्षिणमुखान्भूमौ स्थितानमुपिरांस्तथा । अग्निः पवित्रपूताग्निः पुत्रयेत्सततं शुचिः ॥ १०
 पायसां हज्जग्वयेन शोधनं चाधिरेव तु । तर्पणात्सततं ह्येवं तृप्तिर्भवति शाश्वती ॥ ११
 इह चापुत्रं च श्रीमान्सर्वकर्मसमन्वितः । एवं त्रिपञ्चस्रातो योऽर्चयेत् पितृन्सदा ॥
 मन्त्रेण विधिवत्सम्पन्नश्चमेषफलं लभेत् ॥ १२
 तत्स्याप्येदमावास्या(?)गते भूचतुरङ्गुले । त्रिःसप्तसंज्ञास्ते यज्ञास्त्रैलोक्यं धार्यते तु वै ॥ १३
 तस्य पुष्टिरथैश्वर्यमायुः संततिरेव च । विचित्रा भजते लक्ष्मीर्मांसं च लभते क्रमात् ॥ १४
 पाप्मापहं पावनीयमश्चमेषफलं तथा । अश्चमेषफलं ह्येतद्विज्ञैः सत्कृत्य पूजितम् ॥
 मन्त्रं वक्ष्याम्यहं तस्मादमृतं ब्रह्मनिर्मितम् ॥ १५
 देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च । नमः स्वधायै स्वाहायै नित्यमेव भवन्त्युत ॥ १६
 आद्यावसाने आदस्य त्रिरावर्तं जपेत्सदा । पिण्डनिर्वपणे चैव जपेदेव तत्समाहितः ॥
 पितरः क्षिमायान्ति राक्षसाः मद्रवन्ति च ॥ १७
 पितृस्तस्मिन् लोकेषु मन्त्रोऽयं तास्यत्युत । पठ्यमानः सदा श्राद्धे निर्यतं ब्रह्मवादिभिः ॥ १८
 राज्यकामो जपेदेनं सदा मन्त्रमतन्द्रितः । वीर्यशौचार्थसत्त्वं च श्रीरायुर्बलवर्धनम् ॥ १९
 प्रीयन्ते पितरो येन जप्येन नियमेन च । सप्ताचिपं प्रवक्ष्यामि सर्वकाममदं शुभम् ॥ २०
 अमूर्तानां समूर्तानां पितृणां दीप्ततेजसाम् । नमस्यामि सदा तेभ्यो ध्यानिभ्यो योगचक्षुषः ॥
 इन्द्रादीनां जनयितारो भृगुमारीचयोस्तथा । सप्तर्षीणां पितृणां च तान्ममस्यामि कामदान् ॥ २२
 मन्वादीनां सुरेशानां सूर्योचन्द्रमसोस्तथा । तान्ममस्कृत्य सर्वान्वै पितॄन्कुशलदायकान् ॥ २३
 नक्षत्राणां चरादीनां पितृनथ पितामहान् । द्यावापृथिव्योश्च तथा नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ २४
 देवर्षीणां जनयितृश्च सर्वलोकनमस्कृतान् । अभयस्य सदा दैतून्ममस्येऽहं कृताञ्जलिः ॥ २५
 प्रजापतेः कंदर्पाय सोमाय वरुणाय च । योगयोगेश्वरेभ्यश्च नमस्यामि कृताञ्जलिः ॥ २६
 पितृगणेश्वरः सप्तभ्यो नमो लोकेषु सप्तसु । स्वयंभुवे नमश्चैव ब्रह्मणे योगचक्षुषे ॥ २७
 एतदुक्तं सर्वसप्तर्षिब्रह्मर्षिगणपूजितम् । पवित्रं परमं ह्येतच्छ्रीमद्रसोविनाशनम् ॥ २८
 अनेन विधिना युक्तस्त्रीन्परांलुभते नरः । अन्नमायुः सुतांश्चैव ददते पितरो भुवि ॥ २९
 भक्त्या परमया युक्तः श्रद्धधानो जितेन्द्रियः । सप्ताचिपं जपेद्यस्तु नित्यमेव समाहितः ॥
 सप्तर्षीपसमुद्रार्थो पृथिव्यामेकराहपत्नेव ॥ ३०

१ घ. 'स्यानानि' येस्येव । घ. १२ ख. ड. 'न निवेशयेत्' । स. १३ क. घ. 'सा खात्र' । १४ ग. ड. वाऽति-
 रेव च । त. १५ क. ग. ड. 'देवतेभ्यः' । १६ ख. ग. म. 'स्वाहायै स्वधायै नि' । १७ ख. घ. ड. 'यतेभ्यः' । १८ ख. ग.
 'शौर्याय' । १९ घ. 'योगि' । १० घ. ड. 'शुभम्' । २१ ख. ग. घ. ड. 'अनेन' । १२ ख. घ. ड. 'तुनप्लवर्णवेषु'
 च । न. १३ स. ग. ड. 'णां च वायव्योः पि' । घ. 'णां च वेद्यो पि' । १४ घ. 'दातुर्नमो' । १५ ख. ग. घ. ड.
 'सप्ताचिपं' । १६ घ. ग. ददतः ।

यत्किञ्चित्पच्यते गेहे भक्ष्यं वा भोज्यमेव च । अनिवेद्य न भोक्तव्यं तस्मिन्नायतने सदा ॥ ३१
क्रमशः कीर्तयिष्यामि वलिपात्राण्यतः परम् । येषु यच्च फलं प्रोक्तं तन्मे निगदतः शृणु ॥ ३२
इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे आद्रकल्पो नाम चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—५९९०

अथ पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पः ।

वृहस्पतिरुवाच—

पालाशं ब्रह्मवर्चस्पमश्वत्थे राज्यभार्वना । सर्वभूताधिपत्यं च पुंसे नित्यमुदाहृतम् ॥ १
(*पुष्टिकामं च न्यग्रोधं बुद्धिं मज्ञां धृतिं स्मृतिम् । रसोऽन्नं च यशस्यं च काशमयं पात्रमुच्यते ॥ २
सौभाग्यमुत्तमं लोके मैथुके समुदाहृतम् ।) फलपुपात्रे च कुर्वाणः सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ३
परा धृतिरथो कर्तुः प्राकाश्यं च विशेषतः । विल्वे लक्ष्मीस्तथा मेधा नित्यमायुष्यमेव च ॥ ४
क्षेत्रारामतडागेषु सर्वसस्येषु चैव हि । वर्षेदजस्रं पर्जन्यो वेणुपात्रेषु कुर्वतः ॥ ५
एतेष्वेव सुपात्रेषु ये चैवाऽऽग्रयण ददुः । सकृदप्यत्र यज्ञानां सर्वेषां फलमुच्यते ॥ ६
पितृभ्यो यस्तु माल्यानि सुगन्धीनि च सर्वशः । सदा दद्याच्छिष्या युक्तः स विभाति दिवाकरः
गुग्गुलादींस्तथा धूपान्वितृभ्यो यः प्रयच्छति । सयुक्तान्मधुसर्पिर्भ्यां सोऽश्वमेधफलं लभेद् ॥
धूपं गन्धगुणोपेतं कान्तं पितृपरायणम् । लभते स्त्रीष्वपत्यानि इह चामुत्र चोभयोः ॥
दद्यादेव पितृभ्यस्तु नित्यमेव ह्यतन्द्रितः ॥ ९
दीपं पितृभ्यः प्रयतः सदा यस्तु प्रयच्छति । स लोकेऽप्रतिभं चक्षुः सदा च लभते शुभम् ॥ १०
तेजसा यशसा चैव कान्त्या चैव वलेन च । भुवि प्रकाशो भवति भ्राजते च त्रिविष्टपे ॥
अप्सरोग्भिः परिवृतो विमानाग्रे स मोदते ॥ ११
गंधान्पुष्पाणि धूपाश्च दद्यादाज्याहुतीश्च वै । फलमूलनमस्कारैः पितॄणां प्रयतः शुचिः ॥
पूर्वं कृत्वा द्विजान्पश्चात्पूजयेदन्नसंपदा ॥ १२
आद्रकाले तु सततं वायुभूतः पितामहाः । आविशन्ति द्विजान्दृष्ट्वा तस्मादेतद्ब्रवीषि ते ॥ १३
वस्त्रैरन्नैः प्रदानैस्तैर्मक्ष्यपेयैस्तथैव च । गोभिरश्वैस्तथा ग्रामैः पूजयित्वा द्विजोत्तमान् ॥ १४
भवन्ति पितरः प्रीताः पूजितेषु द्विजातिषु । तस्मादन्नेन विधिवत्पूजयेद्विजसत्तमान् ॥ १५
सन्वोचराभ्यां पाणिभ्यां कुर्याद्वल्लेखनं द्विजः । प्रोक्षणं च तथा कुर्याच्छ्राद्धकर्मपश्चात्तन्द्रितः ॥ १६
दर्भान्पिण्डास्तथा भक्ष्यान्पुष्पाणि त्रिविधानि च । गन्धदानमलंकारभैक्षैकं निर्वपेद्बुधः ॥ १७
पोषयित्वा जनं सम्यगैश्वर्यः स्यादुत्तरो द्विजः । अभ्यर्च्य दर्भपिञ्जलैस्त्रिभिः कुर्याद्यथाविधि ॥

* धनुर्दिहान्तर्गतग्रन्थो ह पुस्तके नास्ति ।

(आद्रकलः)

अंपसव्यं पितृभ्यश्च दद्यादन्नगनुत्तमम् । तानुच्चार्य सवेषां वृक्षार्थं सूत्रमेव च ॥ १९
 खण्डनं पेपेण चैव तथैवोलेखनं तथा । सकृदेव हि देवानां पितॄणां त्रिभिरुच्यते ॥ २०
 एकं पवित्रं हस्तेन पितृन्सर्वान्सकृत्सकृत् । चैलमन्त्रेण पिण्डेभ्यो दत्त्वा दर्शनजं हितम् ॥ २१
 सदा सपिस्तिर्लैर्युक्तास्त्रीन्पिण्डान्निर्वपेद्भुवि । जानुं कृत्वा तथा सव्यं भूमौ पितृपरायणः ॥ २२
 पितृन्पितामहांश्चैव तथैव प्रपितामहान् । आहूय च पितृन्प्राञ्चान्पितृतीर्थेन यत्नतः ॥ २३
 पिण्डान्परिक्षिपेत्सम्पगपसव्यमतन्द्रितः ॥ २४
 अन्नेनाद्भिश्च पुष्पैश्च भक्ष्यैश्चैव पृथग्विधैः । पृथङ्जातामहानां तु केचिदिच्छन्ति मानवाः ॥ २४
 ग्रीन्पिण्डानानुपूर्वेषु साङ्गुष्ठान्पुष्टिवर्धनान् । जान्वन्तराभ्यां यत्नेन पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् २५
 सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां धर्मं मन्त्रे च पर्ययः । नमो वः पितरः शुभ्यै सदा ह्येवमतन्द्रितः २६
 दक्षिणस्यां तु पाणिभ्यां प्रथमं पिण्डमुत्सृजेत् । नमो वः पितरः सौम्याः पठन्निव्यमतन्द्रितः २७
 सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां धर्मं सर्वमतन्द्रितः । जललस्य लेखायामुदपात्राच्च सेवनम् ॥ २८
 सौमसूत्रं नवं दद्याच्छोणं कार्पासिकं तथा । पत्रेणै पितृसूत्रं च कौशेयं परिवर्जयेत् ॥ २९
 वर्जयेत्तद्दशां यज्ञे भृष्टपुष्टतर्ज्जुजाम् । न ग्रीणन्ति तथैतानि दातुं प्राप्यापतो भवेत् ॥ ३०
 श्रेष्ठमाहुस्त्रिककुदमञ्जनं नित्यमेव च । कृष्णेभ्यश्च तिलेभ्यश्च यच्चैलं परिरक्षितम् ॥ ३१
 चन्दनागुरुणी वोभे तमालोशीरपन्नकम् । धूपं च गुग्गुलं श्रेष्ठं तुरूपकं धूपमेव च ॥ ३२
 शुक्लाः सुमनसाः श्रेष्ठास्तथा पद्मोत्पलानि च । गन्धवन्सुपपन्नानि यानि चान्यानि कृत्स्नशः ॥ ३३
 जपासुमनसो भण्डीरूपकामकुरण्डकाः । पुष्पाणि वर्जनीयानि धाद्रकर्मणि नित्यशः ॥ ३४
 यानि गन्धादपेतानि र्भ्रगन्धानि यानि च । वर्जनीयानि पुष्पाणि भूतिमन्विच्छता तदा ॥ ३५
 द्विजातपस्तथाऽन्विष्टा नियताः स्युर्द्व्युक्ताः । पूजयेद्यजमानस्तु विधिवद्दक्षिणामुखः ॥ ३६
 तेषामभिमुखो दद्याद्दर्भापिण्डांश्च यत्नतः । अनेन विधिना साक्षादर्चयेत्प्राञ्चान्पितामहान् ॥ ३७
 हरिता वै सपिञ्जलयः पुष्पैस्त्रिगुणैः समाहिताः । रत्निमात्रप्रदानेन पितृतीर्थेन संस्थिताः ॥ ३८
 उपमूलं तथा नीलाः भस्तराद्यकुलोद्यमाः । तथा श्यामाकनीवारा दुर्वाराः समुद्राहताः ॥ ३९
 पूर्वं कीर्तितवाञ्छ्रेष्ठो बभूवाथ प्रजापतिः । तस्य बाला निपतिता भूमौ चाऽऽकाशमार्गतः ॥ ४०
 तत्सामन्वेभ्यः सैदा काशाः प्राद्रकर्मणि पूजिताः । पिण्डनिर्वपणं तेषु कर्तव्यं भूतिमिच्छता ४१
 प्रजापुष्टिर्भूतिः कीर्तिः प्रज्ञाकान्तिसमन्विता । भवन्ति रुचिरा नित्यं विषाध्मानोऽवर्जिताः ॥ ४२
 सकृदेवाऽऽस्तेर्द्दर्भापिण्डार्थं दक्षिणामुखः । प्राग्दक्षिणाग्रनियतो विधिं चाप्यनुवक्ष्यति ॥ ४३
 न दीनो वाऽपि वा क्रुद्धो न चैवान्यमना नरः । एकाग्रमाधाय मनः धाद्रं कुर्यात्सदा वुषः ॥
 निहन्मि सर्वं यदमेध्यवद्भवेद्दत्ताश्च सर्वेऽसुरदानवा मया ॥
 रसांसि यक्षाश्च पिशाचसंघा हता मया यातुधानाश्च सर्वे ॥ ४५ ॥

१ ग. घ. ड. 'द्विजनमुत्' । २ क. 'प्र' । तमुच्चार' । ३ क. 'भोयणं' । ४ घ. 'वृक्षैर्गुणैः स्यात्पितॄणां कृषिर्' ।
 ५ ख. घ. ट. 'यातानां' । ६ ख. ड. 'यं पदम्' । ७ ख. ग. ड. 'यद्यप्य' । ८ ख. 'वस्तुतः' । न । ९ ख. 'तुष्ट्यापनं'
 १० । ग. घ. ड. 'तुष्ट्यापनं' । १० ख. घ. ड. 'तिलैस्तेले यत्नात्पु' । ११ क. 'उपगन्तीति' । १२ ख. ग. घ. ट. 'वैधि-
 प्यन्वि' । १३ ख. 'पुष्पशुक्लाः स' । १४ ख. 'प्रत्यलानकु' । ग. 'प्रत्यारानकु' । घ. 'प्रत्यारामकु' । ड. 'प्रत्यारानकु' ।
 १५ क. 'य. समाका' । १६ क. 'प्रजाका' । १७ ख. घ. 'निवताः' । भ' ।

* एतेन मन्त्रेण सुसंयतात्मा तां वै वेदां सकृदुल्लिख्य धीरः ।

भूतिं शिवां हि ध्रुवमिच्छमानः क्षिपेद्विजातिदिशमुत्तरां गतः ॥ ४६ ॥

एवं पित्रे दृष्टमन्नं हि यस्य तस्यासुरा वर्जयन्तीह सर्वे ।

यस्मिन्देसे पठ्यते एष मन्त्रस्तं वै देशं राक्षसा वर्जयन्ति ॥ ४७ ॥

(+अन्नप्रकारान्नाशुचिः साधु वीक्षणचैवान्नं संस्पृशंश्चापि दद्यात् ।

पवित्रपाणिश्च भवेत्तथा हि सहस्रकृत्तस्य फलं समश्नुते ॥ ४८ ॥)

अनेन विधिना नित्यं श्राद्धं कुर्याद्विजः सदा । मनसा काङ्क्षितं यद्यत्तत्तद्दुः पितामहाः ४९

पितरो हृष्टमनसो रक्षांसि विमनांसि च । भवन्त्येवं कृते श्राद्धे नित्यमेव प्रयत्नतः ॥ ५०

शूद्राः श्राद्धे क्षीरचाशु(?) चल्बजास्तरवस्तथा । वारणाश्च लवाश्चैव लंबवर्पाश्च नित्यशः ॥

एवमादीन्यथान्यानि तृणानि परिवर्जयेत् ॥ ५१

अज्जनाभ्यज्जनागन्धोर्मानुमलयनं(?) तथा । काशैः पुनर्भैवैः कार्यं सर्वमेव फलं भवेत् ॥ ५२

काशाः पुनर्भैवा ये च वैर्हणा उपवर्हणाः । अयं ते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः ॥ ५३

पुष्पगन्धादिधूपानामेष मन्त्र उदाहृतः । आहृत्य दक्षिणायां तु होमार्थे विप्रयत्नतः ॥ ५४

अस्वर्यं लौकिकं वाऽपि जुहुयात्कर्मसिद्धये । अन्तराधाय समिधं तथा होमो विधीयते ॥

समाहितेन मनसा प्रयतामिः प्रयत्नतः ॥ ५५

अग्नये कव्यव्रोहाम स्वधा अङ्गिरसे नमः । सोमाय वै पितृभ्यो स्वधा अङ्गिरसे नमः ॥

यमाय चैवाङ्गिरसे स्वधा नम इति ब्रुवन् ॥ ५६

इत्येते वै होममन्त्रा मन्त्राणामनुपूर्वशः । दक्षिणातोऽग्नये नित्यं सोमायान्तरतस्तथा ॥ ५७

एतयोरन्तरं नित्यं जुहुयाद्वै विवस्वते । उपचारं स्वधाकारं तथैवोल्लेखनं च यत् ॥ ५८

होमजप्ये नमस्कारः प्रोक्षणं च विशेषतः । अज्जनाभ्यज्जने चैव पिण्डसंवापनं तथा ॥ ५९

अश्वमेधफलेनैव तत्स्मृतं मन्त्रपूर्वकम् । क्रियाः सर्वा यथोद्दिष्टाः प्रयत्नेन समाचरेत् ॥ ६०

बहुहव्यत्वमेवाग्री सुसमिद्धे विशेषतः । विधूमे लेहिहाने च होतव्यं कर्मसिद्धये ॥ ६१

अप्रबुद्धे सधूमे च जुहुयाद्यो हुताशने । यजमानो भवेदन्धः सोऽपुत्र इति नः श्रुतम् ॥ ६२

अल्पेन्धनो वा रूक्षा वा विस्फुलिङ्गश्च सर्वशः । ज्वालाधूमोऽप्येवमप्यथ स तु बहिर्न सिद्धये ॥ ६३

दुर्गन्धश्चैव नीलश्च कुण्ठश्चैव विशेषतः । भूमिं विगाहते यत्र तत्र विद्यात्पराभवम् ॥ ६४

अर्चिष्मान्पिण्डितश्चिखः सर्पिष्काञ्चनसंभवः । स्निग्धः प्रदक्षिणश्चैव बद्धिः स्वात्कार्यसिद्धये ॥

नरनारीगणेभ्यश्च पूजां प्राप्नोति शाश्वतीम् । अक्षयाः पूजितास्तेन भवन्ति पितरोऽन्यथाः ॥

स्थाल्युदुम्बरपात्राणि फलानि समिधस्तथा । श्राद्धे चातिपवित्राणि मेध्यानीति व्रिषोपतः ॥ ६५

पवित्रं वा द्विजश्रेष्ठ शूद्रये जन्मकर्मसु । पात्रेषु फलपुद्दिष्टं यन्मया श्राद्धकर्मणि ॥ ६६

तदेव कृत्स्नं विशेषं समित्सु च यथाकामम् । कृत्वा समाहितं चित्तमग्नये वै करोम्यहम् ॥ ६७

* नास्त्यय श्लोकः क. पुस्तके । + धनुर्विहातवर्गप्रत्ययः क. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ङ. पित्रे २ ख. ग. ङ. 'या। वीर' । ३ घ. 'व बलव' । ४ घ. ग. ङ. लम्बावः । ५ ङ. 'न्यामनु' । ६ ख. 'मातुःप्रलेप' । ७ ख. ग. ङ. बहिर्न उपवर्हणः । अ' । ८ घ. 'क्षिण भागं हो' । ९ ख. घ. 'वाहनाय । १० क. 'पसेव्य' । ११ ख. ग. ङ. स्थाल्यौ । १२ ख. ग. ङ. त्यानि च वि' ।

(आद्रकल्पः)

अनुज्ञातः कुरुष्वेति तथैव द्विजसत्तमैः । पत्नीमादाय पुत्रांश्च जुहुयाद्धन्यवाहनम् ॥ ७०
 समभ्युक्षन्प्रोथपुताभ्यत्यविकङ्कताः । उदुम्बरास्तथा विल्वचन्दना यज्ञियाश्च ते ॥ ७१
 सरलो देवदारुश्च शालश्च खदिरस्तथा । समिदर्थं प्रशस्ताः स्युरेते वृक्षा विशेषतः ॥ ७२
 ग्राम्याः कण्टकिनश्चैव यज्ञिया येन केन च । पूजिताः समिदर्थे तु पितॄणां वचनं तथा ॥ ७३
 समिद्धिः कल्कलेयाभिर्जुहुयाद्यो हुताशनम् । फलं यत्कर्मणस्तस्य तन्मे निगदतः शृणु ॥ ७४
 आपसं सर्वकामीयमश्वमेधफलं हि तत् । श्लेष्मातको नक्तमालः कपित्थः शाल्मलिस्तथा ॥ ७५
 नीपो विभीतकश्चैव बलीभिश्च तथैव च । शकुनानां निवासश्च वर्जयेच्च महीरुहान् ॥
 अयज्ञियाः स्मृता ये च वृक्षाश्चैव तु वर्जयेत् ॥ ७६
 स्वधेति चैव मन्त्रान्ते पितॄणां वचनं तथा । स्वाहेति चैव देवानां यज्ञकर्मण्युदाहृतम् ॥ ७७

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकल्पो नाम पञ्चसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६५५७

अथ यद्वसति तमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पः ।

सूत उवाच—

देवाश्च पितरश्चैव तेभ्योऽन्ये पितरस्तथा । आथर्वणविधिर्ह्येव प्रत्युवाच बृहस्पतिः ॥ १
 पूजयेच्च पितॄन्पूर्वं देवांश्चापि विशेषतः । देवेभ्योऽपि पितॄन्पूर्वमर्चयन्तीह यजतः ॥ २
 दक्षस्य जुहिता रूपाता लोके विश्वेति नामतः । विपिना सा तु धर्मज्ञ दत्ता धर्माय धर्मतः ॥
 तस्याः पुत्रा महात्मानो विश्वे देवा इति श्रुतिः ॥ ३
 मरुयातास्त्रिषु लोकेषु सर्वलोकनमस्कृताः । समस्तास्ते महात्मानश्चेरुग्रं महत्तपः ॥ ४
 हिमवच्छिखरे रम्ये देवगन्धर्वसेविते । सर्वाप्सररोभिश्चरितं देवगन्धर्वसेवितम् ॥ ५
 शुद्धेन मनसा प्रीताः पितरस्तानथाब्रुवन् । वरं वृणीध्वं प्रीताः स्म कं कामं करवामहे ॥ ६
 एवमुक्ते तु पितृभिस्तदा त्रैलोक्यभावनः । प्रजानामधिपो ब्रह्मा विश्वानिति दीपमब्रवीत् ॥ ७

ब्रह्मोवाच—

महातेजा महादेवस्तपसा तैस्तु तापितः । तपसा तेन सुप्रीतः कं कामं विदधामि वः ॥ ८
 एवमुक्तास्तदा विश्वे ब्रह्मणा लोककर्तृणा । उच्युते सहिताः सर्वे ब्रह्माणं लोकभाविनम् ॥ ९
 आद्रेऽस्माकं भवेदंशो ह्येन नः काङ्क्षितो वरः । प्रत्युवाच ततो ब्रह्मा तान् त्रिदिवपूजितान् ॥
 भविष्यत्येवमेवेति काङ्क्षितो वो वरस्तु यः । पितृभिस्तु तथेत्युक्त्वा एवमेतन्न संशयः ॥ ११
 सहास्माभिस्तु वो भान्वं यत्किञ्चिक्रियते त्विह । अस्माकं कलिगते आद्रे गुप्मानग्रासनं ह वै ॥
 भविष्यति मनुष्येषु सत्प्रमतेद्ब्रवीमि ते । माल्यैर्गन्धैस्तथाऽग्नेन गुप्मानग्रेऽर्चयिष्यति ॥ १३
 प्रदाता चेति गुप्माक्रमस्माकं दास्यते ततः । विसर्जनमथास्माकं पूर्वं पश्चात्तु देवताः ॥ १४

- रक्षणं चैव श्राद्धस्य आतिथ्यं च विधिद्वयम् । भूतानां देवतानां च पितॄणां श्राद्धकर्मणि ॥
 एवं विधिकृतः (तं) सम्पक् सर्वमेतद्भविष्यति ॥ १५
- एवं दत्त्वा वरं तेषां ब्रह्मा पितृगणैः सह । भूतानुग्रहकृद्देवः संचचार यथामुखम् ॥ १६
- वेदे पञ्च महायज्ञा नराणां समुदाहृताः । एतान्पञ्च महायज्ञानिर्विपेक्षततं नरः ॥ १७
- यत्र यास्यन्ति दातारः संस्थानं वै निबोधत । निर्भयं निरहंकारं निःशोकं निर्व्यथकृपम् ॥
 ब्रह्मस्थानमवाप्नोति सर्वकामपुरस्कृतम् ॥ १८
- शूद्रेणापि प्रकर्तव्याः पक्षैते मन्त्रवर्जिताः । अतोऽन्यथा तु यो भुङ्क्ते स ऋणं नित्यमश्नुते ॥ १९
- ऋणं च भुङ्क्ते पापात्मा यः पचेदात्मकारणात् । तस्मान्निर्वर्तयेत्पञ्च महायज्ञान्सदा बुधः ॥ २०
- नैवेद्यं केचिदिच्छन्ति जीवत्यपि प्रयत्नतः । उदकर्ष्य वलिं कुर्यादुदकुम्भं तथैव च ॥ २१
- वलिं सुविदितं कुर्यादुच्चादुच्चतरं क्षिपेत् । परशृङ्गवर्षां पूर्वं वलिं सूक्ष्मं समुत्क्षिपेत् ॥ २२
- न निवेद्यो भवेत्पिण्डः पितॄणां यस्तु जीवति । इष्टेनाग्नेन भक्ष्यैश्च भोजयेत् यथाविधि ॥
 विधानं वेदविहितमेतद्वक्ष्यामि यत्नतः ॥ २३
- देवदेवा महात्मानो ह्येतेऽपि पितरो ह्युत । इच्छन्ति केचिदाचार्याः पश्चात्पिण्डनिवेदनम् ॥ २४
- पूजनं चैव विमार्णां पूर्वमेव हि नित्यशः । तद्विधमर्थकुशलानित्युवाच बृहस्पतिः ॥ २५
- पूर्वं निवेदयेत्पिण्डं पश्चाद्विप्रान्श्च भोजयेत् । योगात्मानो महात्मानः पितरो योगसंभवाः ॥
 सोममाप्वापयन्त्येते पितरो योगमास्थिताः ॥ २६
- तस्माद्दद्याच्छुचिः पिण्डान्योगिभ्यस्तत्परायणः । पितॄणां हि भवेदेतत्साक्षादिव हुतं हविः ॥ २७
- ब्राह्मणानां सहस्रेभ्यो योगी चाग्रासने यदि । यजमानं च भोक्तृश्च नौरिवाम्भसि तारयेत् ॥
 असतां प्रग्रहो यत्र सतां चैव विमार्जना । दण्डो देवकृतस्तत्र सद्यः पतति दारुणः ॥ २८
- हित्वाऽऽगमं सधर्माणं घालिशं यत्र भोजयेत् । आदिकर्म समुत्सृज्य दाता तत्र विनश्यति ॥ २९
- पिण्डमग्नौ सदा दद्याद्भोगार्थी तु प्रयत्नतः । प्रजार्थी योपिते दद्यान्मध्यमं तत्र पूर्वकम् ॥ ३०
- उत्तमां पुतिमन्विच्छन्तोऽपि नित्यं प्रयच्छति । प्रज्ञां पूजां यशः कीर्तिं गोपु नित्यं प्रयच्छति ॥
 मार्ययन्दीर्घमायुश्च वायसेभ्यः प्रयच्छति । सौकुमार्यमथान्विच्छन्कुक्कुटेभ्यः प्रयच्छति ॥ ३१
- एवमेतत्समुद्दिष्टं पिण्डनिर्वपणात्फलम् । आकाशं क्षमेद्वाऽपि स्थितोऽप्सु दक्षिणामुखः ॥
 पितॄणां स्थानमाकाशं दक्षिणा चैव दिग्भवेत् ॥ ३२
- एकं विप्राः पुनः प्राहुः पिण्डोद्धरणमग्रतः । अनुज्ञाते तु तैर्विभैर्वानमुद्दिष्टं (दधि) यतामिति (?) ॥ ३३
- पुष्पाणां च फलानां च भक्ष्याणामन्नतस्तथा । अग्रमुद्धृत्य सर्वेषां जुहुयाज्जातवेदांसि ॥ ३४
- भक्ष्यमन्नं तथा पेर्यमनुत्तमफलानि च । हुत्वा चार्शो ततः पिण्डानिर्विपेक्षदक्षिणामुखः ॥ ३५
- (अथैतस्वताय सोमाय हुत्वा पिण्डं निवेद्य सः । उदकानयनं कृत्वा पश्चाद्विप्राश्च भोजयेत् ॥
 आनुपूर्व्यां च विमान्भक्ष्यैश्च शक्तितः) ॥ ३६

* यन्विधानान्तर्यतग्रन्थः क. पुस्तके न स्ति ।

१ ख. सख्ये । २ ख. ग. 'ह । पूजानु' । ३ ख. ग. घ. 'पि च क' । ४ ख. ग. घ. द. वारं । ५ क. ग. 'ना सर्वमे' । ६ ख. घ. 'नता । द' । ७ क. घत्ये । ग. ग. द. घत्ये । ८ क. स्मिती सुद' । ९ ख. द. एते । १० ख. 'दोद्धा' । ११ ख. ग. घ. द. 'यमुत्पद्यावि क' । १२ द. तोषयेत् । १३ द. 'रि. द्रव्य' ।

(श्राद्धकल्पः)

स्निग्धैर्मक्ष्यैः सुगन्धैश्च तर्पयेत् रसैस्तथा । एकाग्रः पर्युपासीत प्रयतः प्राञ्जलिःस्थितः ॥

तत्परः श्रद्धानश्च कामानामोति मानवः ॥

३९

अक्षुद्रत्वं कृतज्ञत्वं दाक्षिण्यं सत्कृतं च यत् । ततो यज्ञं च दानं च प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥४०

अतः परं विधिं सौम्यं भुक्तवत्सु द्विजातिषु । आनुषूच्येण विहितं तन्मे निगदतः शृणु ॥

४१

प्रोक्ष्य भूमिमथोद्धृत्य पूर्वं पितृपरायणः । ततोऽत्र विकिरं कुर्याद्विधितृष्टेन कर्मणा ॥

४२

स्वर्धा वाच्य ततो विप्रा विधिवद्भूरिदाक्षिणान् । अन्नशेषमनुज्ञाप्य सत्कृत्य द्विजसत्तमान् ॥

४३

प्राञ्जलिः प्रयतश्चैव अनुगम्य विसर्जयेत् ॥

४३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते श्राद्धकल्पो नाम पटसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—६९५१

अथ सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

सकृदभ्यर्चिताः प्रीता भवन्ति पितरोऽव्ययाः । योगात्मानो महात्मानो विपाप्मानो महौजसः

मेत्य च स्वर्गलाभाय कामैश्वर्यं सुविस्तरम् । येषां चाप्यनुवृण्वन्ति मोक्षप्राप्तिकमेण तु ॥

२

तानि वक्ष्याम्यहं सौम्याः सरांसि सरितस्तथा । तीर्थानि चैव पुण्यानि देशाञ्चौलांस्तथाऽऽश्रमान्

पुण्यो यस्त्रिषु लोकेष्वमरकण्टकपर्वतः । पर्वतप्रवरः पुण्यः सिद्धचारणसेवितः ॥

४

यत्र वर्षसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानि च । तपः सुदुश्चरं तेपे भगवानङ्गिराः पुरा ॥

५

यत्र मृत्योर्गेतिर्नास्ति तथैवामुररक्षसाम् । न भयं चैव वाऽलक्ष्मीर्षावद्भूमिर्धारिष्यति ॥

६

तेजसा यशसा चैव भ्राजते स नगोत्तमः । शृङ्गमालपवतो नित्यं बद्धिः संवर्तको यथा ॥

७

मृदवश्च सुगन्धाश्च हेमाभाः भिषदर्शनाः । शान्ताः कुशा इति रुपाताः पिबन्दक्षिणनर्मदाम् ॥

दृष्टवान्स्वर्गसोपानं भगवानङ्गिराः पुरा । अग्निहोत्रे महातेजाः प्रस्तरार्थेकुशोत्तमान् ॥

९

तेषु दर्भेषु पिण्डान्योऽमरकण्टकपर्वते । दयात्सकृदपि प्राज्ञस्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥

१०

तद्भवत्यक्षयं श्राद्धं पितॄणां प्रीतिवर्धनम् । अन्तर्धानं च गच्छन्ति क्षेत्रमासाद्य तत्सदा ॥

११

तत्र ज्वालोरसः पुण्यो दृश्यतेऽद्यापि सर्वशः । सशल्यानां च सत्त्वानां विशल्यकरणी नदी ॥

महाक्षिणा तु सावर्ता वापी सा पर्वतोत्तमे । कलिङ्गदेशपार्श्वार्धे पितॄणां प्रीतिवर्धनम् ॥

१३

सिद्धक्षेत्रमृषिप्रेष्ठा यदुक्तं परमं भुवि । संपतो देवदैत्यानां श्लोकमप्युशना जगौ ॥

१४

धन्यास्ते पुरुषा लोके ये प्राप्यामरकण्टकम् । पितॄन्संतर्पयिष्यन्ति श्राद्धे पितृपरायणाः ॥

१५

अल्पेन तपसा सिद्धिं गमिष्यन्ति न संशयः । सकृदेवाभ्यर्चितास्तत्र स्वर्गपमरकण्टके ॥

१६

महेन्द्रपर्वते रम्ये पुण्यं शकानिषेवितम् । तत्राऽऽरुह्य भवेत्प्रीतिः श्राद्धं चैव महत्फलम् ॥

१७

विल्वाधः शिखरे युक्ता दिव्यं चक्षुः प्रवर्तते । अदृश्यं चैव भूतानां देववचरते महीम् ॥

१८

१ क. विपिना त. २ ख. "तोऽत्रवि". ३ ख. ग. घ. ट. विकिरं. ४ ख. ग. "राधे कु". घ. "रध कु".

५ य. "लापरः पु".

सप्तगोदावरे चैव गोकर्णे च तपोवने । अश्वमेधफलं तत्र स्नात्वा च लभते नरः ॥ १९
 धृतपापस्थलं प्राप्य पूतः स्नात्वा भवेन्नरः । रुद्रस्तत्र तपस्तेपे देवदेवो महेश्वरः ॥ २०
 गोकर्णे वर्णितं विभैर्नास्तिकानां निदर्शनम् । अत्रास्त्रणस्य सावित्री पठतः संप्रणश्यति ॥ २१
 देवाधिभवने शृङ्गे सिद्धचारणसेविते । आरुह्य तं तु नियमाचतो यान्ति त्रिविष्टपम् ॥ २२
 दिव्यैश्चन्दनवृक्षैश्च पादपैरुपशोभितम् । आपश्चन्दनसंपृक्ता वहन्ति सततं यतः ॥ २३
 नदी प्रवर्तते ताभ्यस्ताम्रपर्णीति नामतः । योपेव समेदासेदा दक्षिणं याति सागरम् ॥ २४
 नद्यास्तस्यास्तु या आपो मूर्छमाना महोदधौ । शङ्का भवन्ति मुक्ताश्च जायन्ते शङ्खमुक्तिकाः ॥ २५
 पदकानयनं कृत्वा शङ्खमौक्तिकसंयुतम् । आधिभिर्न्याधिभिश्चैव मुक्ता यान्त्यमरावतीम् ॥ २६
 चन्दनेभ्यः प्रयुक्तानां शङ्खानां मौक्तिकस्य च । पापकर्तृनपि पितृस्तारयन्ति यथाश्रुति ॥ २७
 *चन्द्रतीर्थे वरे पुण्ये पुण्यकृद्भिर्निषेविते । चन्द्रतीर्थे कुमार्यां तु कावेर्यां प्रभवेऽक्षये ॥ २८
 श्रीपर्वतस्य तीर्थेषु वैकृते च तथा गिरौ ॥
 एकस्था यत्र दृश्यन्ते वृक्षा ह्यौशिरपर्वते । पौलाशाः खादिरा विल्वा प्लक्षान्वत्यविकङ्कताः ॥
 एतद्दि मण्डलं सिद्धं यक्षिणं द्विजसत्तमाः । अस्मिन्मुक्त्वा जनोऽङ्गानि क्षिप्रं यात्यमरावतीम् ॥
 कर्माणि स्वप्रयुक्तानि सिध्यन्ति प्रभवत्यये । दुष्प्रसक्तानि पितृषु प्रयुक्तानि भवन्त्युत ॥ ३१
 पितृणां दुहिता पुण्या नर्मदा सरितां वरा । तत्र आद्धानि दत्तानि अक्षयाणि भवन्त्युत ॥ ३२
 माठरस्य वने पुण्ये सिद्धचारणसेविते । अन्तर्धानं न गच्छन्ति सक्तास्तस्मिन्महागिरौ ॥ ३३
 विन्ध्ये चैव गिरौ पुण्ये धर्माधर्मनिदर्शनम् । पापधारां न पश्यन्ति धारां पश्यन्ति साधवः ॥ ३४
 तस्यां तु दृश्यते पापं केषांचित्पापकर्मणाम् । स्पष्टा भवति सा धारा प्रायशः शुभकर्मणाम् ॥ ३५
 कोशलायां मतङ्गस्य वापी पापनिपृदनी । ज्ञातास्तस्यां दिवं यान्ति कामचारविहंगमाः ॥ ३६
 कुमारकोशलातीर्थे पर्वते पालपञ्जरे । पाण्डुकूले समुद्रान्ते पण्डारकवने तथा ॥ ३७
 विमले च विपापे च सत्कृत्य प्रभवेऽर्भयम् । श्रीवृक्षे गृध्रकूटे च जम्बूभागं च नित्यशः ॥ ३८
 असितस्यै गुरोः पुण्ये योगाचार्यस्य धीमतः । तत्रापि आद्धानान्त्यमसितायां च नित्यशः ॥
 पुष्करेष्वक्षयं आर्द्रं तपश्चैव महाफलम् । महोदधौ प्रभासे च तस्मादेवं विनिर्दिशेत् ॥ ४०
 दैविकायां वृषां नाम रूपः सिद्धनिषेवितः । समुत्पतन्ति तस्याऽऽपो गवां शब्देन नित्यशः ॥
 योगेश्वरैः सदा जुष्टः सर्वपापवह्निर्कृतैः । दद्याच्छार्द्रं तु यस्तस्मिन्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥
 अक्षयं सर्वकामीयं आर्द्रं प्रीणाति वै पितृन् । जातवेदः शिला तत्र साक्षादग्रेः सनातनी ॥ ४३
 यस्त्वार्धं प्रविशेत्तत्र नाकपृष्ठे स मोदते । अग्निः शान्तः पुनर्जातस्तस्मिन्दत्तं तदक्षयम् ॥ ४४
 दशशम्भोधिके तीर्थे तीर्थे पञ्चाश्वोधिके । यथाहिष्टं फलं तेषां क्रतूनां नात्र संशयः ॥ ४५
 रुपातं ह्यशिशो नाम तीर्थं सद्यो वरप्रदम् । आर्द्रं तत्र तदाऽक्षय्यं दत्त्वा स्वर्गं च मोदते ॥ ४६

* इदमर्थं नास्ति क. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ क आपः स्वादनस । २ क. "महाखे" । ३ ख. घ. ङ. सयुक्ति । ४ ख. ग. घ. "क्षयम् । श्री" ५ ख. ग. ङ. पलाशाः । ६ ख. घ. ङ. सिद्धाय" ७ ख. ग. घ. ङ. "पुं सुप्रयुक्ता भ" । ८ ख. ग. घ. ङ. पुण्यधर्मोपमं निदर्शनीम् । धारा पापानां । ९ ख. "वः । देवा न ह" । १० क. न । ११ ग. "वकुशिरा" । १२ ख. न्ते विष्टा । १३ क. "भये श्री । १४ ग. ङ. "स्य गिरौ पुं" । १५ ग. घ. ङ. जुष्ट स" । १६ ग. घ. ङ. "कृतम् । द" ।

(आद्यकल्पः) .

श्राद्धं कुम्भे विमुञ्चन्ति ज्ञेयं पापनिपूदनम् । श्राद्धं तत्राक्षयं प्राक्तं जैष्यहोमतपांसि च ॥ ४७
 अजतुङ्गे शुभे तीर्थे तर्पयेत्सततं पितॄन् । दृश्यते पर्वसु च्छाया यत्र नित्यं दिवौकताम् ॥
 पृथिव्यामक्षयं दत्तं नीरुजा यत्र पाण्डवाः ॥ ४८
 योगेश्वरैः सदा जुष्टं सर्वपापबहिष्कृतैः । दद्याच्छ्राद्धं तु यस्तस्मिन्स्तस्य वक्ष्यामि यत्फलम् ॥ ४९
 अर्चितास्तेन वै साक्षाद्भवन्ति पितरः सदा । अस्मिन्लोके वशी यः स्यात्प्रेत्य स्वर्गे स मोदते ॥
 प्रापशः प्रवरः पुण्यः शिवो नाम हृदस्तथा । तत्र व्याससरः पुण्यं दिव्यं ब्रह्मसरस्तथा ॥ ५१
 उज्जन्तः पर्वतः पुण्यो यस्मिन्योगेश्वरालयः । तत्रैव चाऽऽथमः पुण्यो वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ ५२
 ऋग्यजुःसामशिरसैः कापोतः पुण्यसाहयः । आरुयतैः पञ्चमो वेदो सृष्ट्वा ह्येतेषु ब्रह्मणा ॥ ५३
 गत्वैतान्मुच्यते पापाद्विजो वह्निः सनातनः । श्राद्धं चाऽऽनन्त्यमेतेषु जप्यहोमतपांसि च ॥ ५४
 पुण्डरीके महातीर्थे पुण्डरीकसमं फलम् । ब्रह्मतीर्थे महातीर्थे अश्वमेधफलं लभेत् ॥ ५५
 सिन्धुसागरसंभेदे तथा पञ्चनदेऽक्षयम् । कीरकात्मा ततः पुण्यो मण्डवायां च पर्वते ॥ ५६
 देयं सप्तरे श्राद्धं मानसे च विशेषतः । महाकूटे च वन्दे च गिरौ त्रिककुंभे तथा ॥ ५७
 संध्यायां च महाविद्यां दृश्यते महद्भुतम् । अश्रद्धधानान्नाभ्येति साऽभ्येति च धृतव्रतान् ॥ ५८
 जातवेदःशिला तत्र साक्षादैष्यैः सनातनी । श्राद्धानि चाग्निकार्यं च तत्र कुर्यात्सदाऽक्षयम् ॥
 संश्रयित्वैकमेकेन सायाह्नं प्रति नित्यशः । तस्मिन्देयं सदा श्राद्धं पितॄणामक्षयाधिना ॥ ६०
 कृतात्मा वाऽऽकृतात्मा वा यत्र विज्ञायते नरः । स्वर्ग्यमार्गमर्पदं नाम तीर्थं सद्योवरमदम् ॥
 वैराण्युत्सृज्य तस्मिन्सु दिवं सप्तर्षयो गताः ॥ ६१
 अद्यापि तानि दृश्यन्ते वैराण्येव गतानि तु । स्नात्वा स्वर्गपत्राप्नोति तस्मिन्स्तीर्थोत्तमे नरः ॥
 रूपातमायतनं तत्र नन्दिसिद्धनिषेवितम् । भेन्दीश्वरस्य या मूर्तिर्दुराचारैर्न दृश्यते ॥ ६३
 दृश्यन्ते काञ्चना यूपाः संचिप्ये (हृष्टे) भास्करोदये । कृत्वा प्रदक्षिणं तास्तु गच्छन्त्यन्तर्हिता दिवम्
 सर्वतश्च कुरुक्षेत्रं सुतीर्थं च विशेषतः । पुण्यं सनत्कुमारस्य योगेशस्य महात्मनः ॥
 कीर्त्यते च तिलान्दत्त्वा पितॄणां वै सदाऽक्षयम् ॥ ६४
 ओमसे चाक्षयं श्राद्धं धर्मराजनिवेशने । श्राद्धं दत्तमर्षीवस्यां विधिना च यथाक्रमम् ॥ ६५
 पुनः संनिहितानां वै कुरुक्षेत्रे विशेषतः । अर्चयेद्वा पितॄंस्तत्र सत्पुत्रस्तृणो भवेत् ॥ ६६
 विनशने सरस्वत्यां ब्रह्मपश्रवणे तथा । व्यासतीर्थे सरस्वत्यां त्रिपुष्टे च विशेषतः ॥ ६७
 देयमोङ्कारपवने श्राद्धमक्षयमिच्छता । सर्वतश्चैव गङ्गायां मैनाके च नगोत्तमे ॥ ६८
 यमुनाप्रभवे चैव सर्वपापैः प्रमुच्यते । अत्युष्णाश्चातिशीताश्च आपस्तत्र निदर्शनम् ॥ ६९
 यमस्य भगिनी पुण्यं मार्तण्डदुहिता तथा । तत्राक्षयं तदा श्राद्धं पितॄभिः पूर्वकीर्तितम् ॥ ७०
 वैष्णवतुङ्गहृदे स्नात्वा सद्यो भवति ब्राह्मणः । तस्मिन्दि श्राद्धमानन्त्यं जपहोमतपांसि च ॥ ७१

* एतदर्थस्यानेऽयं पाठः स, पुस्तके—'तस्मिन्देधे तथा श्राद्धं पितॄणामक्षयाधिना' इति ।

१ ड. ज पही । २ ख. घ. ड. 'मः कपो' । ३ घ. प. ड. 'ह्यामपयमावेदाः छटा हो' । ४ दे. 'कुम्भे त' ।
 ५ ग. द. 'जनयो' । ६ ख. ग. घ. ड. 'दभिः सनातनः' । ७ अ. '५४' । ८ ख. 'याहे प्र' । ९ घ. द. 'स्वर्गमा' । १० ख. घ.
 द. 'नन्दे' । ११ ग. द. 'संचिप्ये' । १२ क. 'न ते तु ग' । १३ ख ग. द. 'क्षयात्' । १४ ओ. '१३ घ. 'निषेवणे' । १५ ।
 १६ ख. घ. द. 'मावास्था' । १७ ख. ग. घ. ड. 'क्षेत्रे वि' । १८ क. 'ता वयासेने वि' । १९ क. ग. प्रभा तु ।

स्थाणुभूतश्चरंस्तेषु वसिष्ठो वै महातपाः । अद्यापि यत्र दृश्यन्ते पादपा मणिर्चाचिताः ॥ ७२
 तुला तु दृश्यते यत्र धर्माधर्मप्रदर्शिनी । यया वै तुलितं विभैस्तीर्थानां फलमुत्तमम् ॥ ७३
 पितृणां वृहिता योगा गन्धकालीति विश्रुता । चतुर्थो ब्रह्मणश्चांशः पराशरकुलोद्भवः ॥ ७४
 व्यस्य त्वेकं चतुर्धा तु चेदं धीमान्महामुनिः । महायोगं महात्मानं यो व्यासं जनविष्यति ॥ ७५
 अच्छोदकं नाम सरो यत्राच्छोदा समुच्छ्रिता । मत्स्ययोनौ पुनर्जाता नियोगाद्वारणेन तु ॥ ७६
 तस्या यत्राऽऽश्रयः पुण्यः पुण्यकृद्भिर्नैवेतः । सकृदत्तं तु वै श्राद्धमक्षयं समुदाहृतम् ॥
 तस्यां योगसमाधाने दत्तं युगपदुद्भवेत् ॥ ७७

कुवेरतुङ्गे व्यामोचे व्यासतीर्थे तथैव च । पुण्यः स ब्राह्मणो दद्याच्छ्राद्धमानन्यमक्षयम् ॥ ७८
 सिद्धैस्तु सेविता नित्यं दृश्यते नाकृतात्मभिः । अनिवर्तनं तु नन्दायां वेद्यां प्रागुत्तरे(?)दिशि ॥
 सिद्धक्षेत्रं तु वै जुष्टं यत्प्राप्य न निवर्तते । महालये पदं न्यस्तं महादेवेन धीमता ॥ ८०
 देवगलये तपस्तप्त्वा एकपादेन ईश्वरः । नीहारश्च युगं दिव्यमुमातुङ्गे स्थितं जलम् ॥ ८१
 उमातुङ्गे भृगोस्तुङ्गे ब्रह्मतुङ्गे महालये । कौद्रवत्वां च शाण्डिल्यां मुहायां वामनस्य च ॥ ८२
 गत्वा चैतानि पूतः स्याच्छ्राद्धमक्षयमेव च । जपो होमस्तथा ध्यानं यत्किञ्चित्सुकृतं भवेत् ८३
 ब्रह्मचर्यं यजन्ते वै गुरुभक्ताः शतं समाः । एवमादीनि सद्यस्तां स्नात्वा प्राप्नोति सत्फलम् ॥
 कुमारधारा तत्रैव दृष्टा पापप्रणाशनी । यानासनं च तत्रैव सद्यः स्याद्यत्पददृश्यते ॥ ८५
 शैलकीर्तिपुराभ्यासे कामानाप्नोति पुष्कलान् । अहंश्यः सर्वभूतानां देववचरते महीम् ॥ ८६
 काश्यपस्य महातीर्थं कालसर्पिरिति श्रुतम् । तत्र श्राद्धानि देवानि नित्यमक्षयमिच्छता ॥ ८७
 अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं शालग्रामसमन्ततः । दृष्ट्या न दृश्यते तत्र प्रत्यक्षमकृतात्मनाम् ॥ ८८
 प्रत्यादेशो ह्यग्निष्ठानां शिष्टानां च निवेशनम् । तत्र चैव हृदे पुण्ये दिव्यो वै नागराद्यतः ॥ ८९
 पिण्डं गृह्णाति हि सदा न गृह्णात्यसता हि सः । अतिप्रदीप्तैर्भुजैर्भोक्तुमत्र न शक्यते(?) ॥ ९०
 प्रत्यक्षं दृश्यते धर्मस्तीर्थयोरनयोर्द्वयोः । देवदारुवने चापि चारयेस्तं निदर्शनम् ॥ ९१
 विधूतानि तु पापानि दृश्यन्ते मुकृतात्मनाम् । भागीरथ्यां प्रयागे च नित्यमक्षयमुच्यते ॥ ९२
 कालञ्जरे दशार्णायां नैमिषे कुहजाङ्गले । वाराणस्यां नगर्यां तु देयं श्राद्धं तु यत्नतः ॥ ९३
 तस्यां योगेश्वरो नित्यं तत्तस्यां दत्तमक्षयम् । दत्तं चैतेषु पूतः स्याच्छ्राद्धमानन्यमेव च ॥ ९४
 जपो होमस्तथा ध्यानं यत्किञ्चित्सुकृतं भवेत् । लौहिल्ये चैतरण्यां वै स्वर्णवेद्यां तथैव च ॥ ९५
 सकृदेव समुद्रान्ते दृश्यते पुण्यकर्माभिः । गङ्गायां धर्मगुप्ते च सरसि ब्रह्मणस्तथा ॥ ९६
 गयायां गृध्रकूटे च श्राद्धं दत्तं महाफलम् । हिमं च ऋषते तत्र समन्तात्पञ्चयोजनम् ॥ ९७
 भरतस्याऽऽश्रमे पुण्येऽरण्यां पुण्यतमं स्मृतम् । मत्तद्वस्य पदं तत्र दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ ९८

* अत्राऽऽमनेषुदमार्गम् ।

१ रा. ग. प. गान्धर्व । २ ख. घ. लोदवः । व्यं । ३ ख. ग. घ. द. 'मोघे व्या' । ४ ग. घ. द. 'ननीश्व' ।
 ५ ग. घ. कारद्वयत्वां घां । ६ कारद्वयत्वां घां । ७ ख. घ. द. 'ति यत्नतः' । ८ ख. दृष्ट्या । ९ ग. शैलः की ।
 १० घ. 'कीर्तिः पु' । ११ ख. 'द्वयं स' । १२ घ. कश्यपस्य । १३ ग. द. 'प्रमे स' । १४ ग. घ. द. 'वि धार' ।
 १५ घ. द. 'त्यं तस्यां दत्तमक्षय' । १६ ख. घ. द. 'त्वा चैतानि पू' । १७ क. च । तत्रै । १८ क. ग. द. गयायां ।
 १९ ख. घ. द. 'पुण्ये रण्यां पु' ।

(आद्रकल्पः)

रुंयापितं धर्मसर्वस्वं लोकस्यास्य निदर्शनम् । एवं पञ्चवनं पुण्यं पुण्यकृद्भिर्निषेवितम् ॥

यस्मिन्पाण्डुविशालेति तीर्थं सद्यो निदर्शनम् ॥

९९

तुलामानैस्तथा चापैः शास्त्रैश्च विविधैस्तथा । उन्मज्जन्ति तथा लभे ये वै पापकृतो जनाः ॥

तृतीयायां तथा पादे निःस्वरे पावमण्डले(?) । महाहृदे वै कौशिक्यां दत्तं श्राद्धं महाफलम् ॥

मुण्डपृष्ठे पदं न्यस्तं महादेवेन धीमता । बहून्देवयुगांस्तप्त्वा तपस्तीव्रं मुदुश्चरम् ॥ १०२

अल्पेनाप्यत्र कालेन नरो धर्मपरायणः । पाप्मानमुत्सृज्यतां जर्णीत्वचामिवोरगः ॥ १०३

सिद्धानां प्रीतिजननैः पापानां च भयंकरैः । लेलिहानैर्महाभोगै रक्षितं तु दिवानिशम् ॥ १०४

नाम्ना कनकनन्दीति तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् । उद्रीच्यां मुण्डपृष्ठस्य देवर्षिगणसेवितम् ॥

तत्र स्नात्वा दिवं याति कामचारो विहंगमाः ॥

१०५

दत्तं चापि तथा श्राद्धमक्षयं समुदाहृतम् । ऋणैस्त्रिभिस्तदा स्नात्वा निक्षिणोति नरोत्तमः ॥

तीरे तु सरसस्तत्र देवस्याऽऽयतनं महत् । आरुह्य तज्जपंस्तत्र सिद्धो याति दिवं ततः ॥ १०७

उत्तरं मानसं गत्वा सिद्धिं प्राप्नोत्यनुत्तमाम् । तत्र गत्वा सुरश्रेष्ठं दृश्यते महद्भुतम् ॥ १०८

तस्मिन्निर्वर्तयेच्छ्राद्धं यथाशक्ति यथावलम् । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च नित्यशः ॥

मानसे सरसि श्रेष्ठे दृश्यते महद्भुतम् । दिवश्च्युता महाभागा ह्यन्तरिक्षे विराजते ॥ ११०

गङ्गा त्रिपथगा देवी सोमपादाच्च्युता भुवि । आकाशे दृश्यते तत्र तोरणं सूर्यसंनिभम् ॥ १११

जाम्बूनदमयं दिव्यं स्वर्गद्वारमित्राऽऽयतम् । यतः प्रवर्तते भूयः पूर्वसागरमन्तिमम् ॥ ११२

पावनी सर्वभूतानां धर्मज्ञानां विशेषतः । चन्द्रभागा च सिन्धुश्च त्रैमे मानससंनिभे ॥

सागरं पश्चिमं याति दिव्यसिन्धुर्नदीवरः ॥

११३

पर्वतो हिमवान्नाम नानाधातुविभूषितः । योजनानां सहस्राणि आयतोऽशीतिरुच्यते ॥ ११४

सिद्धचारणसंकीर्णः सिद्धचारणसेवितः । तत्र पुष्करिणी रम्या सुपुञ्जा नाम विश्रुता ॥ ११५

दश वर्षसहस्राणि तत्र जातस्तु जीवति । श्राद्धं भवति चाऽऽनन्त्यं तस्यां दत्तं महोदयम् ॥

तारयेश्च यदा श्राद्धं दशपूर्वान्दशापरान् ॥

११६

सर्वं पुण्यं हिमवतो गङ्गा पुण्या च सर्वतः । समुद्रगाः समुद्राश्च सर्वे पुण्याः समन्ततः ॥ ११७

एवमादिषु सर्वेषु श्राद्धं निर्वर्तयेद्बुधः । पूतो भवति स्नात्वा तु दत्त्वा दत्त्वा तथैव च ॥ ११८

शैलमानुषु तुङ्गेषु कन्दरेषु गुहासु च । जम्बूद्वारान्तस्त्रेषु तथा मध्वणेषु च ॥ ११९

पुलिनेऽपामानां च तथैव मध्वे गुहे । महोदधौ गवां गोष्ठे संगमेषु वनेषु च ॥ १२०

असंसृष्टोपलिप्तासु ह्यासु सुरभीषु च । गोमयेनोपलिप्तेषु विविक्तेषु गृहेषु च ॥ १२१

कुर्याच्छ्राद्धमथैतेषु नित्यमेव यथाविधि । प्रदक्षिणं दिशं गत्वा सर्वकामचिकीर्षकः ॥ १२२

एवमेतेषु सर्वेषु श्राद्धं कुर्यादतन्द्रितः । एवमेव तु मेधावी ब्राह्मी सिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १२३

त्रैवर्ण्यं विहितं स्थाने धर्मवर्णाश्रमे तथा । कोपस्थानस्य संत्यागात्प्राप्यते पितृपूजनम् ॥ १२४

१ ग. ड. 'मू'। यच्चम्पकव'। घ. 'मू'। यत्पावकव'। २ झ 'मिस्तेरह्यं सदि'। ३ ख घ. 'त्वा निः
कीणाति'। ४ ग. निक्षिणाति'। ५ क. 'त्वा पुर'। ६ ख. घ. ड. 'नितमान्'। ७। ८ क. 'उभौ सा'। ८ क. 'निभी'।
सा'। ९ ख. ग. घ. 'दिव्यो सि'। १० ख. घ. ड. 'तस्यां'। ११-ख ग. घ. ड. 'आदे'। १२ ख. 'त्वा दानं त'।
१३ ख. ग. घ. 'भैतत्तु मे'। १४ घ. 'वर्ण्यविहिताः आदे धर्मा व'। १५ ख ग. घ. ड. 'स्थाना य'।

तीर्थान्यनुसरन्धीरः श्रद्धधानो जितेन्द्रियः । कृतपापश्च शुध्येत किं पुनः शुभकर्मकृत् ॥ १२६
 तिर्यग्योनिं न गच्छेच्च कुदेशे न च जायते । स्वर्गो भवति वै विप्रो मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 अथर्द्धधानाः पाप्मानो नास्तिकाः स्थितसंशयाः । हेतुद्रष्टा च पश्येत् न तीर्थफलमश्नुते ॥ १२७
 गुरुतीर्थे परा सिद्धिस्तीर्थानां परमं पदम् । ध्यानं तीर्थपरं वस्माद्ब्रह्मतीर्थं सनातनम् ॥ १२८
 उपवासात्परं ध्यानमिन्द्रियाणां निवर्तनम् । उपवासनिवद्धा हि प्राणैरिह पुनः पुनः ॥ १२९
 प्राणापानौ समौ कृत्वा विषयाणीन्द्रियाणि च । बुद्धिं मनसि संयम्य सर्वेषां तु निवर्तनम् ॥
 प्रत्याहारं पुनर्बुद्धिं मोक्षोपायमसंशयम् । इन्द्रियाणां मनो घोरं बुद्ध्यादीनीं भवर्तनम् ॥ १३१
 अनाहारात्संयं याति विद्यादनशनं तपः । निग्रहाद्बुद्धिमर्नसो रम्या बुद्धिस्तु जायते ॥ १३२
 क्षीणेषु सर्वपापेषु क्षीणेष्वेवेन्द्रियेषु च । परिनिर्वाति शुद्धात्मा यथा वह्निर्मिरिन्धनः ॥ १३३
 कारणेभ्यो गुणेभ्योऽथ व्यक्ताव्यक्तस्य कृत्स्नशः । वियोजयति क्षेत्रज्ञं तेभ्यो योगेन योगवित् ॥
 तस्य नास्ति गतिस्थानं व्यक्ताव्यक्तं न संशयः । अनासन्न सदसश्चैव नैव किंचित्स्थितेरिति ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रौत आद्रकल्पे तीर्थयात्रा नाम सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— ७०८६

अथाष्टसप्ततितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पः ।

बृहस्पतिरुवाच—

अतः परं प्रवक्ष्यामि दानानि च फलानि च । आद्रकर्मणि मेध्यानि वर्जनीयानि यानि च ॥ १
 हिममैषतने कुर्यादाहरेद्वा हिमं ततः । अग्निहोत्रमतः पुण्यं परमं हि ततः स्मृतम् ॥ २
 नक्तं तु वर्जयेच्छ्राद्धं राहोर्न्यय दर्शनात् । सर्वस्वेनापि कर्तव्यं क्षिप्तं वै राहुदर्शने ॥ ३
 उपरागे न कुर्याद्य पङ्के गौरिव सीटति । कुर्वाणस्तूदरेत्पापार्ण्येज्जनैरिव सागरे ॥ ४
 विश्वदेवं च सौम्यं च बहुमांसपरं हविः । विपाणं वर्जयेत्खाद्गममुयानाशनाय वै ॥ ५
 त्वष्टा वै वार्यमांस्तु देवेशेन महात्मना । पिवञ्चाचीपतेः सोमं पृथिव्यामपतत्पुरा ॥ ६
 श्यामाकास्तु तथोत्पन्नाः पित्रर्थमपि पूजिताः । विप्रुपस्तस्य नासाभ्यामसक्ताभ्यां तथेक्षवः ॥ ७
 श्लेष्माणः शीतला हृद्या मधुराश्च तथेक्षवः । श्यामाकैरिस्तुभिश्चैव पितृणां सार्वकामिकम् ॥
 कुर्यादाग्न्यर्पणं यस्तु स शीघ्रं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ८
 श्यामाका इस्तिनामा च पटोलं बृहतीफलम् । अगस्त्यस्य शिखा तीव्रा कपापाः सर्व एव च ॥
 एवमादीनि चान्पानि स्वादूनि मधुराणि च । नागरं चात्र वै देयं दीर्घमूलकमेव च ॥ १०

* एतदर्थरथाने 'आसन्नः सदसश्चैव नैव किंचित्स्थितः' इति क. पुस्तके ।

१ ग. घ. ड. नीरः । २ ख. घ. का. छिन्नः । ३ ख. घ. ड. 'धमानि' । ४ ख. ग. घ. ड. 'विषयाणीन्द्रि' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'ना निव' । ६ ख. घ. ड. 'नसा र' । ७ ख. 'प्रतपने' । ८ ख. तपः । ९ घ. 'यस्तु हरेत्पापं म' ।
 १० ख. ग. ड. 'पाप म' । ११ क. 'ममागौरि' । १२ ख. ग. घ. ड. 'मागेन दे' । १३ क. 'तथैव च । दे' । १४ ग.
 ड. 'क्षेमश. क्षी' ।

(आद्रकल्पः)

वैशीकराः सुरसाः सर्जकं भूस्तृणानि च । वर्जनीयानि वक्ष्यामि आद्रकर्मणि नित्यशः ॥ ११ ॥
 [* लशुनं गुञ्जनं चैव पलाण्डुः पिण्डमूलकम् । करम्भाद्यानि चान्यानि हीनानि रसगन्धतः ॥
 आद्रकर्मणि वर्ज्यानि कारणं चात्र वक्ष्यते । पुरा दे(दै)वासुरे युद्धे निर्जितस्य वलेः सुरैः ॥ १३ ॥
 व्रणेभ्यो विस्फुन्तो वै पतिता रक्तविन्दवः । तत एतानि वर्ज्यानि आद्रकर्मणि नित्यशः ॥ १४ ॥
 अथ वेदोक्तनिर्यासाष्टैवणान्पूर्णेणानि च । आद्रकर्मणि वर्ज्यानि याश्च नायौ रजस्वलाः ॥ १५ ॥
 दुर्गन्धं फेनिलं चैव तथा वै पल्वलोदकम् । न लभेद्यत्र गौस्तृप्तिं नक्तं यैश्चैव गृह्यते ॥ १६ ॥
 आविकं मार्गमाष्टं च सर्वमेकशफं च यत् । माहिषं चामरं चैव पयो वर्ज्यं विजानता ॥ १७ ॥
 अतः परं मवक्ष्यामि वर्ज्यान्देशान्प्रयत्नतः । न द्रष्टव्यं च यैः आद्रं शौचाशौचं च कृत्स्नशः ॥ १८ ॥
 वन्यमूलफलाहारैः आद्रं कुर्याच्च अद्रया । रक्षिषिष्टमवाप्नोति स्वर्गं मोक्षं यश्चक्रम् ॥ १९ ॥
 अनिष्टशब्दसंकीर्णं जन्तुव्याप्तमथापि वा । पूतिगन्धां तथा भूमिं आद्रकर्मणि वर्जयेत् ॥ २० ॥
 नद्यः सागरपर्यन्ता द्वारं दक्षिणपूर्वतः । त्रिशङ्कुं वर्जयेद्देशं सर्वं द्वादशयोजनम् ॥ २१ ॥
 उत्तरेण महानद्या दक्षिणेन च कैकटात् । देशस्त्रैशङ्कवो नाम वर्जितः आद्रकर्मणि ॥ २२ ॥
 कार्द्वेस्कराः कलिङ्गाश्च सिन्धोरुत्तरमेव च । मनष्टाश्रमधर्माश्च वर्ज्या देशाः प्रयत्नतः ॥ २३ ॥
 नम्रादयो न पश्येयुः आद्रमेवं व्यवस्थितम् । गच्छन्ति तैस्तैर्दृष्टानि न पितृश्च पितामहान् ॥ २४ ॥

शंपुरुषाच—

नम्रादीन्भगवन्सम्पन्नमाद्य परिपृच्छतः । कथय द्विजमुल्पाद्यय विस्तरेण यथातथम् ॥ २५ ॥
 एवमुक्ता महातेजा बृहस्पतिरुवाच तम् । सर्वेषामेव भूतानां त्रयी संवरणं स्मृतम् ॥ २६ ॥
 परित्यजति यो मोहात्ते वै नम्रादयो जनाः । प्रलीयते नरो यस्माभिरालम्ब्य यो हृपः ॥ २७ ॥
 हृपं यश्च परित्यज्य मोक्षमन्यत्र मार्गति । हृथा वेदाश्रमास्तस्मिन्प्रायो वै सम्पद्भूत पश्यति ॥ २८ ॥
 ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या वृषपाश्चैव सर्वशः । पुरा दे(दै)वासुरे युद्धे निर्जितैरसुरैस्तदा ॥ २९ ॥
 पापैर्षण्डवैकृतास्ता नैषा सृष्टिः स्वयंभुवः । + यद्विआद्रकनिर्ग्रन्थाः शक्यता जीवन्ति कर्पटाः ॥
 ये धर्मं नानुवर्तन्ते ते वै नम्रादयो जनाः । हृथाजटी हृथामुण्डी हृथानग्रथ यो द्विजः ॥ ३१ ॥
 वृथाग्रवी वृथाजायी ते वै नम्रादयो जनाः । कुलंधमा निकाशाश्च तथा पुष्टिकलेशकाः ॥ ३२ ॥
 कृतकर्माक्षितास्त्वेते कुपथाः परिकीर्तिताः । एभिर्निर्द्वैतं वा आद्रं हृथा गच्छति मानवान् ॥
 ब्रह्मग्रथ कृतग्रथ नास्तिक्रा गुरुतल्पगाः । दस्यवश्च नृशंसाश्च दर्शनेनैव वर्जिताः ॥ ३४ ॥

* पनुविहान्तर्मतग्रन्थो द. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थे आनेऽय पाठः—‘द्विआद्रकश्च निर्ग्रन्थाः शाक्या पुष्टिकलशकाः’ इति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ट. ‘साः मज्जकं’ । २ घ. ‘गन्धि च । था’ । ३ ख. ग. घ. ‘नि चान्यानि’ । ४ क. ‘परण’ ।
 ५ ग. घ. ट. यत्रैव । ६ ख. ग. ट. राज्यानिष्ठाम् । ७ ख. ग. ट. च वैकटः । ८ क. ‘रक्षराः’ । ९ घ. ‘नि पितृ-
 भापि पेता’ । १० क. विस्तारे । ११ ख. ग. ट. विस्तारय यथा । १२ क. ‘मा द्विजोत्तमाः । प्र’ । १३ क. ‘सो यः
 स्वाभिः’ । १४ क. वयो वेदममस्तं । १५ घ. ‘पमाथ न स’ । १६ ख. ट. ‘लाथ न स’ । १७ ख. ‘वणा वैकृताः
 प्राता नै’ । १८ क. ‘कृतस्तात नै’ । १९ घ. ‘कृतस्तात नै’ । २० क. ‘मुषा । द्वि’ । २१ ग. व. ‘विदि था’ । २२ क.
 ‘मरी । वृ’ । २३ फ. ‘निपादाथ तथा पुष्टिनिपा’ । २४ क. ख. ग. घ. ‘तं दृष्टं वा आद्रं गच्छन्ति था’ । २५ क.
 ‘नवा । प्र’ ।

उक्तं श्राद्धं मया पूर्वं विधिश्र श्राद्धकर्मणि । परिशिष्टं प्रवक्ष्यामि ब्राह्मणानां यथाक्रमम् ॥ ४
 न मीमांस्याः सदा विप्राः (ऋषिचित्रं ह्येतदुत्तमम् । दैवे पित्र्ये च सततं श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५
 यस्मिन्दोषाः प्रपश्येरन्सद्भिर्वा वर्जितस्तु यः । जानीयाद्वाऽपि संवासाद्दर्जयेत्तं प्रयत्नतः ॥ ६
 अविज्ञातं द्विजं श्राद्धे परीक्षेत सदा बुधः । सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ ७
 तस्मादतिथिमायान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः) । पूजयेच्चापि पाथेन पादाभ्यञ्जनभोजनैः ॥ ८
 उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वरास्तथा । नानास्वरैश्चरन्त्येते मजा धर्मेण-पालयन् ॥ ९
 अर्चयित्वा ततो दद्याद्विप्रायातिथये नरः । व्यञ्जनानि च भक्ष्याणि फलं तेषां तथैव च ॥ १०
 आग्निष्टोमं तु पयसा प्रामुयाद्वै तथा श्रुतम् । सर्पिषा तु शुभं चक्षुः षोडशाहफलं लभेत् ॥
 मधुना त्वतिरात्रस्य फलं च समवामुयात् ॥ ११

तैत्तमामुयाच्छ्रद्धधानो नरो वै सर्वैः कामैर्भोजयेद्यस्तु विप्रान् ।

सर्वार्थदः सर्वविप्रातिथेयः फलं भुङ्क्ते सर्वमेधस्य नित्यम् ॥ १२

यस्तु श्राद्धेऽतिथिं माँष्य दैवे वाऽप्यचमन्यते । तं वै देवा निरस्पन्ति होता यद्वत्परां वसुम्(?) ॥
 देवाश्च पितरश्चैव बह्विश्चैव हि तान्द्विजान् । आविश्य भुङ्क्ते तद्वै लोकानुग्रहकारणात् ॥ १४
 अपूजिता दहन्त्येते दद्युः कामांश्च पूजिताः । सर्वस्वेनापि तस्माद्वै पूजयेदतिथीन्सदा ॥ १५
 वानप्रस्थो गृहस्थश्चैव गृहमभ्यागतोऽथवा । बालाः स्त्रिणा यतिश्चैव जानीयादतिथीन्सदा ॥ १६
 अभ्यागतो याचकः स्यादतिथिः स्यादयाचकः । अतिथेरतिथिः श्रेष्ठः सोऽतिथिर्योग उच्यते ॥
 न घोरो नापि संकीर्णो नाविधी न विशेषवित् । न च संतानसमृद्धो न सेवी नाचरोऽतिथिः ॥
 पिपासिताय श्रान्ताय श्रान्तायातिबुभुक्षते । तस्मै सत्कृत्य दातव्यं यज्ञस्य फलमिच्छता ॥ १९
 आरुह्य भृगुतुक्त्रे तु गत्वा पुष्पां सरस्वतीम् । आपसां तु नदीं पुष्पां गङ्गां देवीं महानदीम् ॥ २०
 हिमवत्प्रभवा नद्यो याश्चान्या ऋषिपूजिताः । +सरस्तीर्थाभिसेवेया नदी नववहास्तथा ॥ २१
 गत्वैतान्मुच्यते पापैः स्वर्गे नित्यं महीयते । दशरात्रमशौचं तु प्रोक्तं वै मृतसूतके ॥ २२
 ब्राह्मणस्य विशेषेण क्षत्रिये द्वादशं स्मृतम् । अर्धमासं तु वैश्यस्य मासाच्छ्रद्धस्तु शुध्यति ॥ २३
 उदक्या सर्ववर्णानां त्रिरात्रेण तु शुध्यति । उदक्यां सूतिकां चैव श्वानमन्यावसायिनम् ॥ २४
 नग्रादीन्मृतहारान्श्च स्पृष्ट्वाऽशौचं विधीयते । स्नात्वा सचैलो मृद्भिस्तु द्वादशभिस्तु शुध्यति ॥
 एतदेव भवेच्छौचं मैथुने वमने तथा । मृदा प्रक्षाल्य हस्तौ तु कुर्याच्छौचविधिं नरः ॥ २५
 प्रक्षाल्य चाद्भिर्हस्तौ च स्नात्वा चैव मृदा पुनः । मृदं गृहे ततो द्विस्तु पुनरेव मृदं बुधः ॥ २६
 एवं शौचविधिर्दृष्टः सर्ववर्णेषु नित्यदा । परिदद्यान्मृदस्तिष्ठो हस्तपादावसेचनम् ॥ २७
 आरण्ये शौचमेतत्तु ग्राम्ये वक्ष्याम्यतः परम् । मृदस्तिष्ठः पादयोस्तु हस्तयोस्तिष्ठ एव च ॥
 मृदः पञ्चदशमेध्ये हस्तादीनां विभागशः । अनिर्णिते मृदं दद्यान्मृदन्ते त्वद्भिरेव तु ॥ ३१
 कण्ठं शिरो वा प्रावृत्त्य रथपापादगतस्तु वा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥

* धनुर्दिहान्तर्गतप्रश्नः स पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थं च, पुस्तके ।

(आद्रकल्पः)

प्रक्षाल्य पात्रं निक्षिप्य आचम्याभ्युक्षणं पुनः । द्रव्यस्यान्यस्य तु तथा कुर्यादभ्युक्षणं पुनः ॥
 पुष्पदीनां तृणानां च प्रोक्षणं हविषां तथा । पराहतानां द्रव्याणां निधायभ्युक्षणं तथा ॥ ३४
 नामोक्षितं हरेर्किंचिच्छाब्दे दैवे तथा पुनः । उत्तरेणाऽऽहरेर्द्वेधां दक्षिणेन विसर्जयेत् ॥ ३५
 * विच्छिन्नं स्याद्विपर्यसि दैवे पित्र्ये तथैव च । दक्षिणेन तु हस्तेन दक्षिणां वेदिमालिखेत् ॥
 कराभ्यामेव देवानां पितॄणां विकरं(?) शुभम् । क्षुभितस्वप्नयोश्चैव तथा मूत्रपुरीषयोः ॥ ३७
 निष्ठीविते तथा व्यक्ते भुक्त्वा विपरिधाय च । उच्छिष्टस्य च संस्पर्शे तथा पादावसेचने ॥ ३८
 उत्सृष्टस्य सुसंभापे ह्यशुचि(?) प्रयतस्य च । संदेहेषु च सर्वेषु शिखां मुक्त्वा तथैव च ॥ ३९
 बिना यज्ञोपवीतेन मोहाच्च यैद्युपस्पृशेत् । ओष्ठस्य दन्तसंस्पर्शे दर्शने चान्त्यवासिनाम् ॥ ४०
 जिह्वा चैव संस्पृश्य दन्तासक्तं तथैव च । सशब्दमङ्गुलीभिश्च प्रणतश्चावलोकयन् ॥ ४१
 यश्चाधर्मं स्थितो मोहादाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् । उपविश्य शुचौ देशे प्रणतः प्रागुद्भुजः ॥ ४२
 पादौ प्रक्षाल्य हस्तौ तु अन्तर्जानुरूपस्पृशेत् । प्रसन्नास्त्रिः पित्रेचापः प्रयतः सुसमाहितः ॥ ४३
 द्विरेव मार्जनं कुर्यात्सकृदभ्युक्षणं ततः । खानि मूर्धानमात्मानं हस्तौ पादौ तथैव च ॥ ४४
 अभ्युक्षणं तथा तस्य यद्यपीमांसितं भवेत् । एवमाचमनं तस्य वेदा यज्ञास्तर्पांसि च ॥ ४५
 दानानि ब्रह्मचर्यं च भवन्ति सफलास्तथा । क्रियां यः कुरुते मोहादनाचम्यैव नास्तिकः ॥
 भवन्ति च वृथा तस्य क्रिया ह्येता न संशयः । वाग्भावशुद्धिर्नार्णिकमशुष्टं वाऽप्यनिन्दितम् ॥
 मध्याह्न्येतानि ज्ञेयानि दुष्टमेभ्यो विपर्ययः । न वक्तव्यः सदा विप्रः क्षुधितो नास्ति किंचन ॥
 तस्मै सत्कृत्य यो दद्याद्यूपो यज्ञ उच्यते । अष्टशुक्लं शृताक्षं तु कृशवृत्तिमयाचकम् ॥ ४९
 एकान्तशीलं हीमन्तं सदा श्राद्धेषु भोजयेत् । यो ददात्यन्तिभेभ्यश्च स ब्रह्मघ्नो दुरात्मवान् ॥
 अपि जातिज्ञातं गत्वा न स मुच्येत किल्विपात् । विषमं भोजयेद्विप्रानेकपङ्क्त्यां च यो नरः ॥
 नियुक्तो वाऽनियुक्तो वा पङ्क्त्या हरति दुष्कृतम् । पापेन गृह्यते क्षिप्रमिष्टापूर्तं च नश्यति ॥
 यतिस्तु सर्वविषाणां सर्वेषामभ्य उत्सवे । इतिहासपञ्चमान्वेदान्यः पठेत्तु द्विजोत्तमः ॥ ५३
 अन्तरं यथाभ्युक्ष्यं निशोक्तव्यो विज्ञानतः । विवेदोऽन्तरस्तस्य द्विवेदस्तदन्तरः ॥ ५४
 एकवेदस्तथा पश्चादयायाध्यायी ततः परम् । पावनां ये च पङ्क्त्या चै तान्मवक्ष्ये निबोधत ॥
 य एते पूर्वनिर्दिष्टाः सर्वे ते ह्यनुपूर्वशः । पंडेद्भी विनयी योगी सर्वतन्त्रस्तथैव च ॥ ५६
 यायावरश्च पञ्चैते विज्ञेयाः पङ्क्तिपावनाः । अष्टादशानां विज्ञानानामेकः स्यात्पारगोऽपि यः ॥ ५७
 यथावद्वर्तमानश्च सर्वे ते पङ्क्तिपावनाः । त्रिणाचिकेतस्त्रैविद्यो यश्च धर्मान्यष्टेद्विजः ॥ ५८
 वार्हस्पत्ये तथा शास्त्रे पारं यश्च द्विजो गतः । सर्वे ते पावना विषाः पङ्क्तीनां समुदाहृताः ॥
 आमन्त्रितस्तु यः श्राद्धे योषितं सेवते द्विजः । पितरस्तस्य तं मासं तस्य रेतसि शेरते ॥ ६०
 श्राद्धे दत्त्वा च भुक्त्वा च मेधुनं यो निषेवते । पितरस्तस्य तं मासं रेतःस्था नात्र संशयः ॥

* इदमर्थं नास्ति ख. ग पुस्तकयोः ।

१ क. 'या । प्रोक्षितं तु ह' । २ घ. 'रेण ह' । ३ घ. 'विप्रं' । ४ क. 'वेदमा' । ५ घ. क. य
 उप' । ६ घ. घ. 'शुद्धिनि' । ७ ख. ग. घ. क. 'अक्षिष्टार्थं पृथीकामं क' । ८ ख. घ. 'त' । मा ददात्पातितं सर्वम-
 प्रवीरो दु' । ९ घ. 'त' । मा ददात्पातितं चैवमत्र श्रुत्यो दु' । १० ख. घ. क. 'योगं नि' । ११ क. 'नाथेव प' । १२ ग. घ.
 क. 'इदमर्थं नास्ति ख. ग पुस्तकयोः । १३ क. 'केतवे' ।

उक्तं श्राद्धं मया पूर्वं विधित्वा श्राद्धकर्मणि । परिशिष्टं प्रवक्ष्यामि ब्राह्मणानां यथाक्रमम् ॥ ४
 न मीमांस्याः सदा विमाः (ऋषित्रिं द्वेत्तदुत्तमम् । दैवे पित्र्ये च सततं श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५
 यस्मिन्दोषाः प्रपश्येरन्सद्भिर्वा वर्जितस्तु यः । जानीयाद्वाऽपि संवासाद्दर्जयेत्तं प्रयत्नतः ॥ ६
 अविज्ञातं द्विजं श्राद्धे परीक्षेत सदा बुधः । सिद्धा हि विप्ररूपेण चरन्ति पृथिवीमिमाम् ॥ ७
 तस्मादतिथिमायान्तमभिगच्छेत्कृताञ्जलिः) । पूजयेद्यापि पाथेन पादाभ्यञ्जनभोजनैः ॥ ८
 उर्वी सागरपर्यन्तां देवा योगेश्वरास्तथा । नानारूपैश्चरन्त्येते प्रजा धर्मेण-पालयन् ॥ ९
 अर्चयित्वा ततो दद्याद्विप्रायातिथये नरः । व्यञ्जनानि च भक्ष्याणि फलं तेषां तथैव च ॥ १०
 आग्निष्टोमं तु पयसा प्रामुयाद्वै तथा श्रुतम् । सर्पिषा तु शुभं चक्षुः षोडशाहफलं लेभेत् ॥ ११
 मधुना त्वतिरात्रस्य फलं च समवामुयात् ॥ ११

तस्मात्पुण्याच्छ्रद्धधानो नरो वै सर्वैः कामैर्भोजयेद्यस्तु विमान् ।

सर्वार्थदः सर्वविप्रातिथेयः फलं भुङ्क्ते सर्वमेधस्य नित्यम् ॥ १२

यस्तु श्राद्धेऽतिथिं प्राप्य दैवे वाऽप्यवमन्यते । तं वै देवा निरस्यन्ति होता यद्वत्परां वसुम्(?) ॥
 देवाश्च पितरश्चैव बद्धिश्चैव हि तान्द्विजान् । आविश्य भुङ्क्ते तद्वै लोकानुग्रहकारणात् ॥ १४
 अपूजिता दहन्त्येते दद्युः कामाश्च पूजिताः । सर्वस्वेनापि तस्माद्वै पूजयेदतिथीन्सदा ॥ १५
 वानप्रस्थो गृहस्थश्चैव गृहमभ्यागतोऽथवा । बालाः स्त्रिया यतिश्चैव जानीयादतिथीन्सदा ॥ १६
 अभ्यागतो वाचकः स्यादतिथिः स्यादयाचकः । अतिथेरतिथिः श्रेष्ठः सोऽतिथिर्योग उच्यते ॥
 न घोरो नापि संकीर्णो नाविधी न विशेषविद् । न च संतानसमृद्धौ न सेवी नाचरोऽतिथिः ॥
 पिपासिताय श्रान्ताय श्रान्तायातिबुभुक्षते । तस्मै सत्कृत्य दातव्यं यज्ञस्य फलमिच्छता ॥ १९
 आरुह्य भृगुतुङ्गे तु गत्वा पुष्पां सरस्वतीम् । आपगां तु नदीं पुष्पां गङ्गां देवीं महानदीम् ॥ २०
 हिमवत्प्रभवा नद्यो याथान्या ऋषिपूजिताः । +सरस्तीर्थाभिसेवेद्या नदी नववहास्तथा ॥ २१
 गत्वैतान्मुच्यते पापैः स्वर्गे नित्यं महीयते । दशरात्रप्रशौचं तु प्रोक्तं वै मृतसूतके ॥ २२
 ब्राह्मणस्य विशेषेण क्षत्रिये द्वादशं स्मृतम् । अर्धमासं तु वैश्यस्य मासाच्छ्रद्दस्तु शुध्यति ॥ २३
 उदक्पा सर्ववर्णानां त्रिरात्रेण तु शुध्यति । उदक्यां सूतिकां चैव श्वानमन्त्यावसायिनम् ॥ २४
 नद्यादीन्मृतहारांश्च स्पृष्ट्वाऽशौचं विधीयते । स्नात्वा सचैलो मृष्टिस्तु द्वादशभिस्तु शुध्यति ॥
 एतदेव भवेच्छौचं मेषुने वमने तथा । मृदा प्रक्षालय हस्तौ तु कुर्याच्छौचविधिं नरः ॥ २५
 प्रक्षालय चाग्निर्हस्तौ च स्नात्वा चैव मृदा पुनः । मृदं गुह्ये तनो द्विस्तु पुनरेव मृदं बुधः ॥ २६
 एवं शौचविधिर्दृष्टः सर्ववर्णेषु नित्यदा । परिदद्यान्मृदस्तिस्त्रो हस्तपादावसेचनम् ॥ २७
 आरण्यं शौचमेतत्तु ग्राम्यं वक्ष्याम्यतः परम् । मृदस्तिस्त्रः पादयोस्तु हस्तयोस्तिस्त्र एव च ॥
 मृदेः पञ्चदशमेध्ये हस्तादीनां विभागश्च । अनिर्णिक्ते मृदं दद्यान्मृदन्ते त्वाङ्गिरेव तु ॥ २९
 कण्ठे शिरो वा प्रावृत्य रथपापादगतस्तु वा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचान्तोऽप्यशुचिर्भवेत् ॥

* भृगुश्रद्धान्तर्गतग्रन्थः ख पुस्तके नास्ति । + नास्तीदमर्थः घ. पुस्तके ।

ख ग. घ. ड. तं । ३ क तिथौ य. । ४ ख. ग. घ. ड. प्राप्त ५ ख. ग. ड. 'य सताम' ।

घ. ड. 'व विक्षेया अति' । ८ ग. घ. ड. 'यो नाभि' । ९ क. सन्तो न' । १० ख. घ

ड. 'दशो मे' ।

(आद्धः)

शुक्लैस्तुणैर्वा काष्ठैर्वा पत्रैर्वैष्णुदलेन वा । मृन्मयैर्भाजनैर्वाऽपि तिरोधाय वसुंधराम् ॥ ६०
 उद्धनोदकमादाय मृत्तिकां चैव वाग्यतः । दिवा उद्धुष्यद्भुः कुर्याद्रात्रौ चैव दक्षिणामुखः ॥ ६१
 दक्षिणेन च हस्तेन गृहीयाद्देवं कण्ठलुम् । शौचं चैव धामहस्तेन गुदे तिसस्तु मृत्तिकाः ॥ ६२
 दश चापि पुनर्दद्याद्दामहस्तक्रमेण तु । द्वाभ्यां वाऽपि पुनर्दद्याद्धस्तानां पञ्च मृत्तिकाः ॥ ६३
 मृदा मक्षाल्य पादौ च आचम्य च यथाविधि । आपस्तयाज्यास्त्रयश्चैव सूर्याभिपवनाम्भसाम् ॥
 कुर्यात्संनिहितं नित्यं प्राज्ञसौम्ये कण्ठलुम् । असत्कार्यं कार्यभेदैर्यथावत्पादधावनम् ॥ ६५
 आचमनं द्वितीयेन देवकार्यं ततः परम् । उपवासस्त्रिरात्रं तु दृष्टहस्ते ह्युदाहृतः ॥ ६६
 विषकृष्टेन कृच्छ्रेण प्रायश्चित्तमुदाहृतम् । स्पृष्ट्वा श्वानं श्वपार्कं वा तप्तकृच्छ्रं समाचरेत् ॥ ६७
 मानुषास्त्रीनि संस्पृश्य उपोष्यं शुद्धिकारणम् । त्रिरात्रमुक्तं सस्नेहमकरात्रमतोऽन्यथा ॥ ६८
 कारस्कराः पुलिन्दाश्च तथाऽऽन्धश्वरादयः । पीत्वा चापो भूतिलये गत्वा चैव युगंधराम् ॥ ६९
 सिन्धोरुत्तरपर्यन्तं तथा दिव्यन्तरे शतम् । पापदेशाश्च ये केचित्पापैरप्युपिता जनैः ॥ ७०
 शिष्टैश्च वर्जिता ये च ब्राह्मणैर्वेदपारगैः । गत्वा देशानपुण्यास्तु कृत्स्नं पापं सममुते ॥ ७१
 मनोवर्षकिरथामिश्रं काले चैवोपलेभनम् । विरुपायनं च शौचानां नित्यमज्ञानमेव च ॥ ७२
 अतोऽन्यथा तु यः कुर्यान्मोहाच्छौचस्य संकरम् । पिशांचान्यानुधानाश्च फलं गच्छत्यसंशयम् ॥
 शौचमध्वजधानस्य स्लेच्छजातिषु जायते । अपज्ञाश्चैव पापो वा तिर्यग्योनिगतोऽपि वा ॥ ७४
 शौचेन मोक्षं कुर्वाणः स्वर्गवासी भवेन्नरः । शुचिकामा हि देवा चैवैवैरेतदुदाहृतम् ॥ ७५
 श्रीभक्तमनुचि चैव वर्जयन्ति सुराः सदा । त्रीणि शौचानि कुर्वन्ति न्यायतः शुभकर्मणः ॥ ७६
 व्रतस्यायाऽऽतिथेयाय शौचयुक्ताय धीमते । पितृभक्ताय दान्ताय सानुक्रोशाय च द्विजाः ॥ ७७
 वैतनैः प्रीताः प्रपच्छन्ति पितरो यामवर्धनाः । मनसा काङ्क्षितान्काष्ठांस्तैलौक्यममवानिति ॥ ७८

इति धीमद्व्याख्यानं वायुश्रौतं आद्धकलो नामाष्टमस्तोत्रोऽध्यायः ॥ ५८ ॥

आदिनः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७१६४

अथ नामस्तोत्रमोऽध्यायः ।

आद्धः ।

क्रमः ऊतुः—

अथ धीमद्व्याख्यानं आद्धकलो नामाष्टमस्तोत्रोऽध्यायः । धीमो नः आद्धकलो वै क्रियाभिः परिकीर्तितः ॥
 अथ धीमद्व्याख्यानं आद्धकलो नामाष्टमस्तोत्रोऽध्यायः । यद् येषं परामात्रं ज्ञापेन्नम्य यथागतम् ॥ २

सूत उवाच—

कथं विद्यामि ते विना ज्ञापेन्नम्य मनं तु यत्नं । आद्धं मनि परामात्रात्मन्ये मृग्यं विदुः

१. य. द. 'वेद' । २. य. म. म. 'वि. ज्ञापेन्नम्य' । ३. य. म. द. 'नो' । ४. य. म. 'नो' । ५. य. म. 'नो' । ६. य. म. 'नो' । ७. य. म. 'नो' । ८. य. म. 'नो' । ९. य. म. 'नो' । १०. य. म. 'नो' । ११. य. म. 'नो' । १२. य. म. 'नो' । १३. य. म. 'नो' । १४. य. म. 'नो' । १५. य. म. 'नो' । १६. य. म. 'नो' । १७. य. म. 'नो' । १८. य. म. 'नो' । १९. य. म. 'नो' । २०. य. म. 'नो' । २१. य. म. 'नो' । २२. य. म. 'नो' । २३. य. म. 'नो' । २४. य. म. 'नो' । २५. य. म. 'नो' । २६. य. म. 'नो' । २७. य. म. 'नो' । २८. य. म. 'नो' । २९. य. म. 'नो' । ३०. य. म. 'नो' । ३१. य. म. 'नो' । ३२. य. म. 'नो' । ३३. य. म. 'नो' । ३४. य. म. 'नो' । ३५. य. म. 'नो' । ३६. य. म. 'नो' । ३७. य. म. 'नो' । ३८. य. म. 'नो' । ३९. य. म. 'नो' । ४०. य. म. 'नो' । ४१. य. म. 'नो' । ४२. य. म. 'नो' । ४३. य. म. 'नो' । ४४. य. म. 'नो' । ४५. य. म. 'नो' । ४६. य. म. 'नो' । ४७. य. म. 'नो' । ४८. य. म. 'नो' । ४९. य. म. 'नो' । ५०. य. म. 'नो' । ५१. य. म. 'नो' । ५२. य. म. 'नो' । ५३. य. म. 'नो' । ५४. य. म. 'नो' । ५५. य. म. 'नो' । ५६. य. म. 'नो' । ५७. य. म. 'नो' । ५८. य. म. 'नो' । ५९. य. म. 'नो' । ६०. य. म. 'नो' । ६१. य. म. 'नो' । ६२. य. म. 'नो' । ६३. य. म. 'नो' । ६४. य. म. 'नो' । ६५. य. म. 'नो' । ६६. य. म. 'नो' । ६७. य. म. 'नो' । ६८. य. म. 'नो' । ६९. य. म. 'नो' । ७०. य. म. 'नो' । ७१. य. म. 'नो' । ७२. य. म. 'नो' । ७३. य. म. 'नो' । ७४. य. म. 'नो' । ७५. य. म. 'नो' । ७६. य. म. 'नो' । ७७. य. म. 'नो' । ७८. य. म. 'नो' । ७९. य. म. 'नो' । ८०. य. म. 'नो' । ८१. य. म. 'नो' । ८२. य. म. 'नो' । ८३. य. म. 'नो' । ८४. य. म. 'नो' । ८५. य. म. 'नो' । ८६. य. म. 'नो' । ८७. य. म. 'नो' । ८८. य. म. 'नो' । ८९. य. म. 'नो' । ९०. य. म. 'नो' । ९१. य. म. 'नो' । ९२. य. म. 'नो' । ९३. य. म. 'नो' । ९४. य. म. 'नो' । ९५. य. म. 'नो' । ९६. य. म. 'नो' । ९७. य. म. 'नो' । ९८. य. म. 'नो' । ९९. य. म. 'नो' । १००. य. म. 'नो' ।

ये चान्ये पापकर्माणः सर्वास्तान्परिवर्जयेत् । देवदेवार्पिर्निदायां रताश्चैव विशेषतः ॥ ३५

अमुरान्यातुधानांश्च दृष्टमेषिर्ब्रजन्त्युत । ब्राह्मं कृतयुगं प्रोक्तं त्रेता तु क्षत्रियं स्मृतम् ॥

वैश्यं द्रापरमित्याहुः शूद्रं कलियुगं स्मृतम् ॥ ३६

पितर ऊचुः—

वेदाः कृतयुगे पूज्यास्त्रेतायां तु सुरास्तथा । युद्धानि द्वापरे नित्यं पापण्ड्याश्च कलौ युगे ॥ ३७

अपमानापावित्रश्च कुक्कुटो ग्रामसूकरः । खा चैव दर्शनादेव हन्ति श्राद्धं न संशयः ॥ ३८

शावसृतकसंसृष्टो दीर्घरोगिभिरेव च । मलिनैः पतितैश्चैव न द्रष्टव्यं कथं चन ॥ ३९

अन्नं पश्येयुरेते वै नैतत्स्यादव्यक्तव्ययोः । वत्संसृष्टं मघानार्थं संस्कारैश्चापदो भवेत् ॥ ४०

हविषां संहतानां तु पूर्वमेव विवर्जनम् । मृतसंयुक्ताभिरङ्गिश्च प्रोक्षणं च विधीयते ॥ ४१

सिद्धार्थकैः कृष्णतिलैः कार्यं वाऽप्यवकीरणम् । गुरुसूर्याग्निवस्तूनां दर्शनं वाऽपि यत्नतः ॥ ४२

आसनाखटवर्गानिपु पादोपहतमेव च । अमेध्यैर्जङ्गमैर्दृष्टं शुष्कं पर्युषितं च यत् ॥ ४३

अंशितं परिदुष्टं च तथैवाग्रावलेहितम् । शर्कराकेशपापाणैः कीटैर्व्याप्युर्ध्वतम् ॥ ४४

पिण्याकमथितं चैव तथा तिलवयादिषु । सिद्धोक्षताश्च ये भक्ष्याः प्रत्यक्षलवणीकृताः ॥ ४५

वाससा चावधूतानि वर्ज्यानि श्राद्धकर्मणे । सन्ति वेदविरोधेन केचिद्बिज्ञानमानिनः ॥ ४६

अयैक्षपतयो नाम ते श्राद्धस्य यथा रजः । दधि शौकं तथाऽभक्ष्याः शुक्लं चौपं विवर्जितम् ॥ ४७

वैतार्कं वर्जयेद्यत्सर्वानभिपवानपि । सैन्धवं लवणं यच्च तथा मानससंभवम् ॥ ४८

पवित्रं परमं श्वेतप्रत्यक्षमपि वर्तते । अग्नौ निक्षिप्यं गृहीयाद्वस्तौ प्रक्षिप्य यत्नतः ॥ ४९

गमयेन्मस्तकं चैव ब्रह्मतीर्थं हि तत्स्मृतम् । द्रव्याणां प्रोक्षणं कार्यं तथैवाऽवपनं पुनः ॥ ५०

निधाय चाङ्गिः मिश्रेत तथैवाप्सु निवेशनम् । अरिष्टतुमुले विवर्णं त्विच्छुदन्धनान्यपि ॥ ५१

विदलानां च सर्वेषां चर्पवच्छौचमिष्यते । तथा दन्तास्थिदाहूणां शृङ्गाणां चावलेखनम् ॥ ५२

सर्वेषां मृन्मयानां तु पुनर्दाह उदाहृतः । मणिवज्रप्रवालानां मुक्ताशङ्खमणेतथा ॥ ५३

सिद्धार्थकानां कल्केन तिलकल्केन वा पुनः । स्याच्छौचं सर्ववालानामाविकानां च सर्वशः ॥ ५४

आविकानां च सर्वेषां मृद्भिरङ्गिर्विधीयते । आद्यन्तयोस्तु शौचानामङ्गिः प्रक्षालनं पुनः ॥ ५५

च भस्मना समुदाहृतम् । फलपुष्पशालाकानां पूजनं चाङ्गिरिष्यते ॥ ५६

प्रोक्षणं च भूमेश्चैवोपलेपनम् । निष्कम्प्य वाह्यतो ग्रामाद्वायुप्ता वसुंधरा ॥ ५७

चैव मृद्भिः शौचं विधीयते । एवमेव समुद्दिष्टः शौचानां विधिरुत्तमः ॥ ५८

परं प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥

मातृशृङ्गास्तथिमदक्षिणेन ह्पुष्पं चाक्षयात्रं पदं च ।

कुर्यात्पुरीषं च शिरोऽवगुण्ठय न च स्पृशेत्तत्र शिरः करेण ॥ ५९

१ क. घ. 'मृदु' । २ ख. 'सृष्टो' । ३ ख. 'नष्टदग्ने' । ४ क. 'समु' । ५ घ. 'रत्नप' ।

६ क. 'वर्जितम्' । ७ ग. 'द. 'वैष्णवपुष्पा' । ८ घ. 'यं चाप्युपवी' । ९ द. 'मानज्य पा' । १० ग. घ. द.

अग्निं परिदुष्टं च । १० ख. घ. 'यदवाव' । ११ घ. 'सिद्ध' । १२ ख. ग. द. 'दाहता' । १३ क. 'अन्नत' ।

१४ घ. 'वसायत' । १५ ख. घ. द. 'शास्त्र' । १६ क. 'शुक्ल' । १७ क. 'रू' । १८ घ. 'विष' । १९ क.

तांति । २० क. 'प्यक्लीवा' । २१ ख. घ. द. 'रिटे तु तुल्ये विवर्णदधन्ना' । २२ ख. घ. द. 'पि' । २३ द.

२४ ग. 'दा भस्म' । २५ ख. ग. घ. द. 'मृदुप' ।

(आद्रकल्पः)

मुण्डाञ्जाटिलकापायाश्चाद्रकालेऽपि वर्जयेत् । शिखिभ्यो वा त्रिदण्डिभ्यः श्राद्धं यत्नात्मदापयेत्
 येन व्रते स्थिता नित्यं ज्ञानिनो ध्यानिनस्तथा । देवभक्ता महात्मानः पुनीयुर्दर्शनादपि ॥११
 सर्वं योगेश्वरैर्व्याप्तं त्रैलोक्यं वै निरन्तरम् । तस्मात्पश्यन्ति ते सर्वे यत्किंचिज्जगतीगतम् ॥ १२
 व्यक्ताव्यक्तं वशीकृत्य सर्वस्थापि च यत्परम् । सदसचेति यैर्दृष्टं सदसच्च महात्मनाम् ॥ १३
 सर्वज्ञानानि दृष्टानि मोक्षादीनि महात्मनाम् । तस्मात्तेषु सदा सक्तः प्रामोत्यनुपमं शुभम् ॥१४

ऋचो हि यो वेद स वेद वेदान्यजुषि यो वेद स वेद यज्ञम् ।

सामानि यो वेद स वेद ब्रह्म यो यानसं वेद स वेद सर्वम् ॥ १५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकरूपे ब्राह्मणपरांक्षणं नाम नवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७२५९

अथासातितमोऽध्यायः ।

आद्रकरूपे दानफलम् ।

गृहस्पतिरूपाय—

अतः परं प्रवक्ष्यामि दानानि च फलानि च । तारणं सर्वभूतानां स्वर्गमार्गं सुखायहम् ॥ १
 लोके श्रेष्ठतमं स्वर्ग्यमात्मनश्चापि यत्प्रियम् । सर्वं पितृणां दातव्यं तेपामेवाक्षपार्थिना ॥ २
 जाम्बूनदमयं दिव्यं विमानं सूर्यसंनिभम् । दिव्याप्सरारोभिः संकीर्णमन्नदो लभते फलम् ॥ ३
 आच्छादनं तु यो दद्याद्दहनं आद्रकर्माणि । आयुः प्रकौममैश्वर्यं रूपं च लभते सुतम् ॥ ४
 उपवीतं तु यो दद्याच्छ्राद्धकालेषु धनयितुः । पानं च सर्वविमाणां ब्रह्मदानस्य यत्फलम् ॥ ५
 कृतं विधेषु यो दद्याच्छ्राद्धकाले कण्ठलुप्तम् । मधुश्रीरसवा धेनुर्दातारमुपतिष्ठति ॥ ६
 चक्राविद्धं तु यो दद्याच्छ्राद्धकाले कण्ठलुप्तम् । धेनुं लभते दिव्यां पयोदां काम्पदोहिनीम् ॥ ७
 पूर्णशय्यां तु यो दद्यात्पुष्पमालाविभूषिताम् । प्रासादो ह्युत्तमो भूत्वा गच्छन्तमनुगच्छति ॥ ८
 भवनं रत्नसंपूर्णं सशय्यासनभोजनम् । श्राद्धे दत्त्वा यतिभ्यस्तु नाकपृष्ठे स मोदते ॥ ९
 मुक्ताभूषणैश्चासांभि रत्नानि विविधानि च । वाहनानि च दिव्यानि अयुतान्यर्शुदानि च ॥ १०
 सुमहज्ज्वलनरुणं रत्नकामसमन्वितम् । सूर्यचन्द्रमयं दिव्यं विमानं लभतेऽक्षयम् ॥ ११
 अप्सरोभिः परिवृतं कामनं तु मनोजवम् । वसते स विमानाद्ये सूर्यमानः सयन्ततः ॥ १२
 *दिव्यैर्गन्धैः प्रसिञ्चन्ति पुष्परुष्टिभिरेव च । गन्धर्वाप्सरसस्तत्र गायन्ते वादयन्ति च ॥ १३
 कन्या युवतगो मुख्याः सहिताथाप्सरोगणैः । सुस्वरेस्ते त्रिविध्यन्ते सततं हि मनोरमैः ॥ १४
 अभ्यदानसहस्रेण रथदानशतेन च । दन्तिनां च सहस्रेण योगिन्या वसते नरः ॥ १५
 दद्यात्पितृभ्यो योगिभ्यो यस्तूज्ज्वलनमम्भामि । अथ निष्कसहस्राणां फलं मामोति मानवः ॥

* एतदर्थं स्थान इदमर्थं 'दिव्यैः पुंभिः प्रसिञ्चन्ति पुंभूतिभिर्देवैः य' इति ग. ग. घ. ङ. पुस्तकेषु ।

१ ग. यत्नेन हा । २ क. 'जुलम' । ३ ख. ग. ङ. 'मिनाम्' । जा. 'म' । ग. घ. 'यामम' । ४ ग. ङ. 'जुलम' । घ. फ. म. 'म' । तुमन्नां तु । ग. ङ. 'म' । दूतयानां तु । ग. 'म' । पुनर्ना तु । ५ ख. ग. घ. ङ. 'नि प्रयु' । ६ ग. घ. ङ. 'वयिन्त्यानां म' । ७ क. 'देसा वि' । ग. 'देसा वि' । ८ १३. ग. घ. ङ. 'मिनामयो करः ।

(आद्रकल्पः)

दधि गव्यमसंसृष्टं भक्ष्योन्नानाविधांस्तथा । तदन्नं शोचति आद्धे वर्षासु च मघासु च ॥ ४४
घृतेन भोजयेद्विभान्घृतं भूमौ समुत्सृजेत् । गयार्था इस्तिनश्चैव दत्त्वा आद्धे न शोचति ॥ ४५
ओदनं पायसं सर्पिर्मधुमूलफलानि च । भक्ष्यांश्च विविधान्दत्त्वा प्रेत्य चेह च मोदते ॥ ४६
शर्कराक्षीरसंयुक्तं पृथुकं नित्यमक्षयम् । स्पृश्य संवत्सरं प्रीताः कुशरैर्मसुरेण च ॥ ४७
सकुलाजास्तथा पूषाः कुलपापव्यञ्जनैस्तथा । सर्पिःस्निग्धानि हृद्यानि दद्यात् सैकंस्तु भोजयेत् ॥
आद्धेप्वेतानि यो दद्यात्पञ्चानि लभते निधिम् ॥ ४८

नवसस्यानि यो दद्याच्छ्राद्धे सत्कृत्य यत्नतः । सर्वभोगानवाप्नोति पूज्यते च दिवं गतः ॥ ४९
भक्ष्यभोज्यानि चोष्वाणि पेयलेहवराणि च । सर्वश्रेष्ठानि यो दद्यात्सर्वश्रेष्ठो भवेन्नरः ॥ ५०
वैश्वदेवं च सौम्यं चैव त्वाद्गमांसं परं हविः । विषाणं वर्जयेत्त्वाहं असूयां नाशयामहे ॥ ५१
भोजनेऽऽयासनं दद्यादतिथिभ्यः कृताञ्जलिः । सर्वपद्मक्रियाणां स फलं प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ५२
क्षिप्रमत्युष्णमक्लिष्टं दद्याच्चान्नं वुभुक्षते । व्यञ्जनं च तथा स्निग्धं भक्त्या सत्कृत्य यत्नतः ॥ ५३
तृणादित्यसंकाशं विमानं हंसबाहनम् । अन्नदो लभते तिस्रः कैत्याकोटीस्तथैव च ॥ ५४
अन्नदानात्परं दानं विद्यते नेह किञ्चन । अन्नाद्भूतानि जायन्ते जीवन्ति च न संशयः ॥ ५५
जीवदानात्परं दानं न किञ्चिदिह विद्यते । अन्नैर्जीवति त्रैलोक्यमन्नस्यैव हि तत्फलम् ॥ ५६
अन्ने लोकाः प्रतिष्ठन्ति लोकदानस्य तत्फलम् । अन्नं भजापतिः साक्षाच्चेन सर्वमिदं ततम् ॥
तस्मादन्नसमं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ ५७

यानि रत्नानि मेदिन्यां वाहनानि स्त्रियस्तथा । क्षिप्रं प्राप्नोति तत्सर्वं पितृभक्तो हि मानवः ॥
प्रतिश्रुपं सदा दद्यादतिथिभ्यः कृताञ्जलिः । देवास्ते संमतीक्षन्ते दिव्यातिथयैः सहस्रशः ॥ ५९
सर्वाण्येतानि यो दद्यात्पृथिव्यामेकराहभवेत् । त्रिभिर्द्वाभ्यामथैकेन दानेन तु सुखी भवेत् ॥ ६०
दानानि परमो धर्मः सद्भिः सत्कृत्य पूजितः । त्रैलोक्यस्याऽऽधिपत्यं हि दानादेव व्यवस्थितम्
राजा तु लभते राज्यमधनश्चोत्तमं धनम् । क्षीणायुर्लभते चाऽऽयुः पितृभक्तः सदा नरः ॥
यान्कामान्मनसाऽर्थेन तांस्तस्य पितरो ददुः ॥ ६२

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकल्पे दानफलं नामाष्टाविंशतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३२१

अथैकाशीतितमोऽध्यायः ।

आद्रकल्पे तिथिविशेषे आद्रकलम् ।

बृहस्पतिरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि आद्रकर्मणि पूजितम् । काम्प्यनैमिचिकान्सं आद्रकर्मणि नित्यशः ॥ १

१ क. स्या नानाविधास्त° । २ ख. ग. घ. ङ. छायाशः । ३ क. 'मृ' । यद्य संवत्सरं प्रीत्या हृ° । ४ ख. प. द. सः हृत्य मो° । ५ ग. घ. ङ. व सद्ग° । ६ ख. ग. घ. ङ. दत्त्वा अति° । ७ क. प. कल्पको° । ८ ख. प. क. अमाजित° । ९ ख. घ. ङ. 'पते हि दानादेव भुवं स्थितः । रा° । १० ख. घ. ङ. छा अवितात° । ११ क. 'सि विदुः ।

पुत्रदा धनमूलाः स्युरष्टकास्तिस्र एव च । पूर्वपक्षो वरिष्ठो हि पूर्वा चित्रा उदाहृता ॥ २
 प्राजापत्या द्वितीया स्यात्तृतीया वैश्वदेविकी । आया पूर्वाः सदा कार्या मांसैरन्या भवेत्सदा ॥
 (*शाकैरन्या तृतीया स्यादेवं द्रव्यगतो विधिः । अन्वष्टका पितृणां वै नित्यमेव विधीयते ॥ ४
 यद्यन्या च चतुर्थी स्यात्तां च कुर्याद्विशेषतः । तामु आदं नृपः कुर्यात्सर्वस्वेनापि नित्यशः ॥
 परत्रेह च सर्वेषु नित्यमेव सुखी भवेत् । पूजकानां सदात्कर्पो नास्तिकानामधोगतिः ॥ ६
 पितरः पर्वकालेषु तिथिकालेषु देवताः । सर्वे पुरुषमायान्ति निषानमिव घेनवः ॥ ७
 मा स्म ते प्रतिगच्छेपुरष्टकाः सुरपूजिताः । मोघस्तस्य भवेच्छोको लब्धं चास्य विनश्यति ॥ ८
 देवास्तु दायिनो यान्ति तिर्यग्गच्छन्त्यदायिनः । भ्रष्टां पुष्टिं स्मृतिं येषां पुत्रानैश्वर्यमेव च ॥ ९
 कुर्वाणः पौर्णमास्यां च पूर्वं पूर्णं समभ्युते । प्रतिपद्नलाभाय लब्धं चास्य न नश्यति ॥ १०
 द्वितीयायां तु यः कुर्याद्विपदाधिपतिर्भवेत् । ब्राह्मिनां तृतीया तु शत्रुघ्नी पापवर्नाशिनी ॥ ११
 चतुर्थ्यां कुरुते श्राद्धं क्षत्रोद्भिद्राणि पश्यति । पञ्चम्यां वै प्रकुर्वाणः प्राप्नोति महतीं श्रियम् ॥
 षष्ठ्यां श्राद्धानि कुर्वाणं द्विजास्तं पूजयन्त्युत । कुरुते यस्तु सप्तम्यां श्राद्धानि सततं नरः ॥
 महासन्नमवाप्नोति गणानामधिपो भवेत् । संपूर्णामृद्धिमाप्नोति योऽष्टम्यां कुरुते नरः ॥ १४
 श्राद्धं नवम्यां कुर्वाण ऐश्वर्यं काङ्क्षितार्थं सिध्यम् । कुर्वन् दशम्यां तु नरो ब्राह्मीं श्रियमवाप्नुयात् ॥
 वेदाधैवाऽऽमुयात्सर्वान्प्रणाशमेनमस्तथा । एकादश्यां परं दानमैश्वर्यं सततं तथा ॥
 द्वादश्यां रौद्रलाभं तु जयमाहुर्वसूनि च ॥ १६
 मर्जां बुद्धिं पशून्मेधां स्वातन्त्र्यं पुष्टिमुत्तमाम् । दीर्घमायुर्यैश्वर्यं कुर्वाणस्तु त्रयोदशीम् ॥ १७
 युवानश्च मृता यस्य गृहे तेषां प्रदापयेत् । शस्त्रेण तु हता ये वै तेषां दद्याच्चतुर्दशीम् ॥ १८
 तथा विपमजातानां यमलानां तु सर्वशः । अमावास्यां प्रयत्नेन श्राद्धं कुर्याच्छुचिः सदा ॥
 सर्वान्कामानवाप्नोति स्वर्गमानन्त्यमभ्युते । ऋतं दद्यादमावास्यां सोममाग्यायनं महत् ॥ २०
 एवमाग्यायितः सोमस्त्रीष्टौकान्वारपिप्यति । सिद्धचारणमन्त्रैः स्तूपपात्रस्तु नित्यशः ॥ २१
 स्तवैः पुण्यैर्मनोऽपि सर्वकामपरिच्छदैः । नृत्यवादित्रगीतैश्च अप्सरोभिः सहस्रशः ॥ २२
 उपक्रीडैर्विमानैस्तु पितृभक्तं ददन्नतम् । स्तुवन्ति देवगन्धर्वाः सिद्धसंघाश्च तं सदा ॥ २३
 पितृभक्तस्त्वमावस्यां सर्वान्कामानवाप्नुयात् । प्रत्यक्षमर्चिनास्तेन भवन्ति पितरः सदा ॥ २४
 पितृदेवा मया यस्मात्तस्मात्तास्वक्षयं स्मृतम् । पित्र्यं कुर्वन्ति तस्यां तु विशेषेण विचक्षणैः ॥
 तस्मान्मर्यादां वै वाञ्छन्ति पितरो नित्यमेव हि । पितृदेवभक्ता ये तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते आद्रकल्पे त्रिविधे श्राद्धफलवर्णनं नामैकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३४७

* धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थो ग पुस्तके नास्ति ।

१ क. दारपनमूला अष्ट । २ ख. द. 'मूलं स्यु' । ३ क. 'श्वदेविकी । ४ घ. 'पि शक्तिः । ५ । घ. 'पि शक्तिः । ५ । ५ क. घ. 'रः सर्व' । ६ क. प्रजा । ७ ख. द. 'मावास्यां सर्व' । ८ म. 'शशनी । ९ ग. द. 'यै र्थोपकाङ्क्षितम् । कु' । १० ख. ग. द. 'राज्यका' । ११ ख. घ. द. 'द्वेदेवस्य म' । १२ ख. ग. घ. द. 'कुर्यात्सतस्तामु वि' । १३ घ. म. द. 'णः । एतस्मान्मर्यादां वा' ।

: (आद्धकल्पः)

अथ दशशतितमोऽध्यायः ।

आद्धकल्पे नक्षत्रविशेषे आद्धफलम् ।

वृहस्पतिस्वाच —

यमस्तु यानि आद्धानि प्रोवाचं शिवविन्दवे । तानि मे शृणु कात्स्न्येन नक्षत्रेषु पृथक्पृथक् ॥ १
 आद्धं यः कृत्तिकायोगे करोति सततं नरः । अग्नीनाथाय सापत्यो जायते स गतज्वरः ॥ २
 अपत्यकामो रोहिण्यां सौम्येनौजस्विता भवेत् । प्रायशः भूरकर्मा तु चाऽऽर्द्रायां आद्धमाचरेत्
 क्षेत्रभागी भवेत्पुत्री आद्धं कुर्वन्पुनर्वसौ । धनधान्यसमाकीर्णः पुत्रपौत्रसमाकुलः ॥ ४
 तुष्टिकामः पुनस्तिष्ये आद्धं कुर्वीत मानवः । आश्लेषासु पितृनर्च्य वीरान्पुमानवामुपात् ॥ ५
 श्रेष्ठो भवति शशीनां मघासु आद्धमाचरन् । फल्गुनीषु पितृनर्च्य सौभाग्यं लभते नरः ॥ ६
 मघानशीलः सापत्य उत्तरासु करोति यः । स सत्सु मुख्यो भवति हस्ते यस्तर्पयेत्पितृन् ॥ ७
 चित्रायां चैव यः कुर्यात्पश्येद्भवतः सुतान् । स्वातिना चैव यः कुर्याद्विद्वाह्यौभमवानुपात् ॥ ८
 पुनार्थं तु विशाखासु आद्धमीहेतु मानवः । अनुराधासु कुर्याणो नरक्षकं प्रवर्तयेत् ॥ ९
 आधिपत्यं लभेच्छ्रेष्ठं ज्येष्ठायां सततं तु यः । मूलेनाऽऽरोग्यमिच्छन्ति आपाढासु महद्यशः ॥ १०
 आपाढाभिश्चोत्तराभिर्वीतशोको भवेन्नरः । श्रवणेन तु लोकेषु मामुपात्परमां गतिम् ॥ ११
 राजपभागैर्धनिष्ठासु मामुपादिपुलं धनम् । आद्धं त्वभिजिता कुर्वन्वेदान्साङ्गानवामुपात् ॥ १२
 नक्षत्रे चारुणे कुर्वन्भिषयसिद्धिपवामुपात् । पूर्वे प्रोष्टादे कुर्वन्निन्दतेऽजायिकं फलम् ॥ १३
 उत्तरास्वनतिक्रम्य विन्देद्राश्व सहस्रशः । वहुर्गुणकृतं द्रव्यं विन्देत्कुर्वेत्सु रेवतीम् ॥

अथाश्विभिनीयुक्तो भरण्यामायुश्चतुस्रम् ॥

१४

इमं आद्धविधिं कुर्वन्जशविन्दुर्गर्हीमिमाम् । * कृत्स्नां तु लेभे स कृत्स्नां लब्ध्वा च प्रशंसत तम् ॥

इति भीमहापुराणे वायुश्लोके नक्षत्रविशेषे आद्धफलवर्णनं नाम दशशतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७३६२

अथ दशशतितमोऽध्यायः ।

आद्धकल्पे भिन्नकालिकृतसिमाधनद्रव्यविशेषमया आद्धादिकल-
 माक्षणपरीक्षादिकथनम् ।

(+ शंखस्वाच —

किंचिदत्तं पितृणां तु धिनोति नदतां नर । किं हि स्त्रियाधिररात्राय किं चाऽऽनन्याय कल्पयते ॥)

* एतदर्थं स्पष्टान् इदमर्थम्—' इच्छां सख्यतो दृष्टौ लब्ध्वा च प्रशंसत ताम् इति ' इ. पुस्तके । + धनविद्वान्त-
 र्गतमर्थो य. पुस्तके नास्ति ।

१ य. इ. 'य शशी' । २ य. 'शिशिवि' य. 'शयशिवि' । ३ य. य. य. 'नृ. शायु' । ४ य. इ. 'तते ।
 भा' । ५ य. य. य. 'उत्तरासु आमगामु पीत' । ६ य. 'वन्त्या गन्ती' । ७ य. 'रने' । ८ य. 'पदम् । ९' । १० य. 'विन्द
 शेऽनर्तकं फलम् न' । ११ य. य. इ. 'हृष्टाह' । १२ य. य. य. 'पृष्ठी' ।

बृहस्पतिरुवाच—

हवींषि आद्रकाले तु यानि आद्रविदो विदुः । तानि मे शृणु सर्वाणि फलं चैषां यथाबलम् ॥
 तिलैर्ब्राह्मिषैर्वैपैरिन्द्रिबलफलेन च । दत्तेन मासं प्रीयन्ते आद्रेन तु पितामहाः ॥ ३
 मत्स्यैः प्रीणन्ति द्वौ मासौ त्रीन्मासान्हारिणेन तु । शाशं तु चतुरो मासान्पक्ष प्रीणाति शाकुनम् ॥
 वाराहेण तु षण्मासांश्छागलं साप्तमासिकम् । आष्टमासिकमित्युक्तं यच्च भार्पतकं भवेत् ॥ ५
 रौरवेण तु प्रीयन्ते नव मासान्पितामहाः । गवयस्य तु मासेन दृप्तिः स्यादशमासिकी ॥ ६
 कूर्मस्य चैव मासेन मासानेकादशीव तु । आद्रमेवं विजानीयाद्गन्धं संवत्सरं भवेत् ॥ ७
 तथा गव्यसमायुक्तं पायसं मधुसर्पिणा । बघ्नीणस्य मासेन दृप्तिर्द्वादशवार्षिकी ॥ ८
 आनन्त्याय भवेद्युक्तं खाद्यमांसैः पितृक्षये । कृष्णच्छागस्तथा गोधा आनन्त्यायैव कल्प्यते ॥
 अत्र गाथाः पितृगीताः कीर्तयन्ति पुराविदः । तास्तेऽहं संप्रवक्ष्यामि यथावत्संनिबोधत ॥
 अपि नैः स्वकुले जायाद्योऽन्नं दद्यान्नयोदशीम् । पायसं मधुसर्पिर्भ्यां छायायां कुञ्जरस्य तु ॥
 आजेन सर्वलोहेन वर्षासु च मघासु च । एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् ॥
 * गौरीं वाऽप्युद्बुद्धेन्द्रार्थं नीलं वा दृष्टुमृच्छेत् ॥ १२

शंयुरुवाच—

गयादीनां फलं तात प्रब्रूहि मम पृच्छतः । पितृणां चैव यत्पुण्यं निखिलेन ब्रवीहि मे ॥ १३

बृहस्पतिरुवाच—

(+अन्धमध्ये गयाश्राद्धं यः करोति च मानवः । सर्वान्कामान्त लभते स्वर्गलोके महीयते १४
 यदि पुत्रो गयां गच्छेच्छ्राद्धं कुर्यादतन्द्रितः । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 उद्यतस्तु गयां गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः । विधाय कर्पद्विषेण ग्रामस्यापि प्रदक्षिणम् ॥ १६
 ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् । कृत्वा प्रदक्षिणं गच्छेत्प्रतिग्रहविवाहितः ॥ १७
 केशश्मश्रुनखादीनां वपनं न मशस्यते । अतो न कार्यं वपनं श्राद्धार्थं ना गयासदा(?) ॥ १८
 वित्तशाठ्यं न कुर्वीत गयाश्राद्धे सदा नरः । वित्तशाठ्यं तु कुर्वाणो न तीर्थफलभागभवेत् ॥
 ब्रह्मकुण्डे प्रभासे च ब्रह्मवेद्यां तथैव च । प्रेतपर्वतमासाद्य श्राद्धं कुर्याद्विधानतः ॥ २०
 उत्तरे मानसे चैव यत्र मैनाकसंज्ञकाः । उदीच्यां कनखले चैव दक्षिणे मानसे तथा ॥ २१
 ज्ञात्वा कृत्वा तथा श्राद्धं पितृलोकं समुदरेत् । स्वर्गपातालमर्त्येषु नास्ति तीर्थसमं भुवि ॥ २२
 तेषु श्राद्धं प्रकुर्वीत यदीच्छेत्परमां गतिम् । धर्मारण्यं ततो गच्छेदाधं दृष्ट्वा गदाधरम् ॥ २३
 मत्तङ्गे स पुनर्दृष्ट्वा बुद्धा नारायणं तथा । श्राद्धं कृत्वा विधानेन कुलकोटीः समुदरेत् ॥ २४
 यदि पुत्रो गयां गच्छेत्कदाचित्कालपर्ययात् । तानेव भोजयेद्विधानब्राह्मणा ये प्रकल्पिताः ॥
 अमानुषतया विप्रा ब्राह्मणा ये प्रकल्पिताः । तेषु तुष्टेषु संतुष्टाः पितृभिः सह देवताः ॥ २६
 न विचार्य कुलं शीलं विद्यां च तप एव च । पूजितैस्तैस्तु राजेन्द्र मुक्तिं प्राप्नोति मानवः ॥

* इदमर्थं नास्ति य. पुस्तके । + अन्धमध्ये इत्यारभ्य दयादिचक्षण इत्यन्तप्रभवः य. पुस्तके वर्ततेऽग्रेव
 स्थले गयामाहात्म्यमपि तत्रिचत्वारिंशत्पाद्यादुपरितनं द्रष्टव्यम् ।

१ ख. ग. घ. 'या । वार्धो' । २ ग. घ. ड. 'कं सह्यमांसं पि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'या लोह भा' ।
 ४ ख. ग. घ. ड. नः स्वकुले जायायो नोद' ।

(आद्रकर्मः)

ततः प्रवर्तयेच्छ्राद्धं यथाशक्तिवलावलम् । कामान्स लभते दिव्यान्मोक्षोपायं च विन्दति ॥
 सवर्णां जातयो मित्रा वान्धवाः सुहृदश्च ये । तेभ्यो भूय गयाकूपे पिण्डा देया विधानतः ॥
 तेऽपि यान्ति दिवं सर्वे पिण्डदा इति नः श्रुतम् । अज्ञातनामगोत्राणां मन्त्र एष प्रकीर्तितः ॥
 पितृवंशे समुत्पन्ना मातृवंशे तथैव च । गुरुष्वगुरुवन्धूनां ये चान्ये वान्धवास्तथा ॥ ३१
 ये ये कुले लुप्तापिण्डाः पुत्रद्वारविध्वजिताः । विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम ॥ ३२
 क्रियालोपगता ये च येचान्ये गर्भसंस्थिताः । तेभ्यो दत्तो मया पिण्डो ह्यक्षय्यमुपतिष्ठताम् ॥ ३३
 आत्मनस्तु महाबुद्धे गमयायां तु तिलैर्विना । पिण्डनिर्वपणं कुर्यात्तथा चान्येऽत्र गोत्रजाः ॥
 पुत्रेभ्योऽपि दुहितृभ्य इष्टेभ्योऽपि च सर्वज्ञः । दद्यात्पिण्डं प्रयत्नेन बुद्धिमान्सुसमाहितः ॥
 त्रिदिवं यान्ति ते सर्वे पिण्डदा इति च श्रुतिः । ब्रह्महा च कृष्णश्च महापातकिनश्च ये ॥ ३६
 ते सर्वे ननुष्कृता यान्ति गयायां पिण्डपातनात् । ब्रह्मघ्नस्य मुरापस्य बालवृद्धगुरुद्वहः ॥ ३७
 नाशमायाति वै पापं गयायामनुयाति यः । यस्मान्ना पातयेत्पिण्डं तं नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् ॥ ३८
 दुर्लभं त्रिषु लोकेषु नास्ति तीर्थं गयासमम् । नरकस्या दिवं यान्ति स्वर्गस्या मोक्षमाप्नुयुः ॥
 अपि नस्ते भविष्यन्ति कुले सन्मार्गशीलिनः । गयामुपेत्य ये पिण्डान्दास्यन्त्यस्माकमादरात् ॥
 मकरे वर्तमाने तु ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । प्रेतपक्षे च चैत्रे च दुर्लभं पिण्डपातनम् ॥ ४१
 अधिमासे जन्मदिने चास्ते च गुरुशुक्रयोः । न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥
 गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विचक्षणः ॥ ४२
 (*गयायामक्षयं श्राद्धं जपहोमतपांसि च । पितृर्हयार्हे ते एव तस्मात्तत्राक्षयं स्मृतम् ॥ ४३
 पुनीयादेकविंशं तु गौर्वाभुत्पादितः सुतः । मातामहांस्तु पद्भूय इति तस्य फलं स्मृतम् ॥ ४४
 फलं वृषस्य वक्ष्यामि गदतो मे निबोधत । वृषोत्सृष्टा पुनात्येव दशावीतान्दशावरान् ॥ ४५
 यत्किंचित्संपृश्यते तोषेरुत्तीर्णेन जलान्महीम् । वृषोत्तमं पितृणां तु अक्षयं समुदाहृतम् ॥ ४६
 यद्यद्वि संस्पृशेत्तोयं लाङ्गूलादिभिरन्ततः । सर्वं तदक्षयं तस्य पितृणां नात्र संशयः ॥ ४७
 शृङ्गैः खुरैर्वा यद्भूमिमुल्लिखत्यनिशं वृषः । मधुकुल्याः पितृस्तस्य अक्षयास्ता भवन्ति वै ॥ ४८
 (+सहस्रनल्वमात्रेण तडाकेन यथा श्रुतिः । तृप्तिस्तृप्तिः पितृणां वै तद्बृहस्पत्याधिकोच्यते ॥ ४९
 यो ददाति शुद्धैर्मिश्रांस्तिलान्नै श्राद्धकर्मणि । मधुना मधुमिश्रान्वा अक्षयं सर्वमेव तत् ॥ ५०

बृहस्पतिरुवाच—)

न ब्राह्मणान्परीक्षेत सदा देये तु मानवः । दैवे कर्मणि पित्र्ये च श्रूयते वै परीक्षणम् ॥ ५१
 सर्ववेदव्रतस्नाताः पक्षीनां पावना द्विजाः । ये च भाष्यविदो मुख्या ये च व्याकरणे रताः ५२
 अधीपते पुराणं च धर्मशास्त्रं तथैव च । त्रिणाचिकेतपश्चाद्विस्त्रिमुष्णैः पदद्वयेत् ॥ ५३
 यत्प्रोदयसुतश्चैव छन्दोगो ज्येष्ठसामगः । पुण्येषु येषु तीर्थेषु अभिषेककृतप्रताः ॥ ५४
 मुख्येषु येषु सत्रेषु भवन्त्यनर्भृथप्लुताः । ये च सद्योजना नित्यं स्वकर्मनिरताश्च ये ॥
 अक्रोपनाः शान्तिपरास्तान् श्राद्धे निमज्जयेत् ॥ ५५

१ * धनुर्विद्वान्तर्गतमन्य. ग. पुस्तके नास्ति । + धनुर्विद्वान्तर्गतमन्यो य. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. घ. ड. 'स्ये हि ते । २ य. तरयाः । ३ ग. क. 'यु । येन येन ६२' । ४ ग. ड. 'निध वा १५ ग. घ. ड. देवाम् । ५ क. 'य धुनाः ।

[+ ये चापि नित्यं दशसु सुकृतेषु व्यवस्थिताः । *स्वकर्मनिरता नित्यं तान्श्राद्धेषु निमग्नयेत् ॥
 एतेषु दत्तमक्षयपमेते वै पङ्क्तिपावनाः । श्रद्धया ब्राह्मणा ये तु योगधर्ममनुव्रताः ॥ ५७
 धर्माश्रमवरिष्ठास्ते ह्यव्यक्तव्येषु ते वराः । त्रयोऽपि पूजितास्तेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ५८
 पितृभिः सह लोकाश्च यो ह्येतान्पूजयेन्नरः । पवित्राणां पवित्रं च मङ्गलानां च मङ्गलम् ॥ ५९
 प्रथमः सर्वधर्माणां योगधर्मो निगद्यते । अपाङ्केषांस्तु वक्ष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ ६०
 कितवो मघपो यक्षी पशुपालो निराकृतिः । ग्रामप्रेष्यो वार्धुषिको गायनो वणिजस्तथा ॥ ६१
 अगरदाही गरदः कुण्डाशी सोमविक्रयी । समुद्रयायी दुष्कर्मा तैलिकः कूटकारकः ॥ ६२
 पित्रा विवदमानश्च यस्य चोपपत्तिर्गृहे । अभिशस्तस्तथा स्तेनः शिल्पैर्वशोपजीवति ॥ ६३
 सूचकः पर्वकारी च यस्तु मित्रेषु द्रुहति । गणयाचनकश्चैव नास्तिको वेदवर्जितः ॥ ६४
 उन्मत्तः पण्डकशठो भ्रूणहा मुहुरतपगः । भिषक्जीवः प्रैषणिकः परस्त्री यश्च गच्छति ॥ ६५
 विक्रीणाति च यो ब्रह्म व्रतानि च तपांसि च । नष्टं स्यान्नास्तिके दत्तं कृतघ्ने चैव शंसके ॥ ६६
 यश्च वाणिजके चैव नेह नामुत्र तद्भवेत् । निक्षेपहारिणे चैव कितवे वेदनिन्दके ॥ ६७
 तथा वाणिजके चैव कारुके धर्मवर्जिते । निन्दन्क्रीणाति पण्यानि विक्रीणंश्च प्रशंसति ॥ ६८
 अनृतस्य समावासो न वाणिजश्चाद्रमर्हति । भस्मनीय हुतं हव्यं दत्तं पौनर्भवे द्विजे ॥ ६९
 पाटि काणः शतं पण्डैः श्वित्री यावत्प्रपश्यति । पापरोगी सहस्रस्य दातुर्नाशयते फलम् ॥ ७०
 भ्रष्टये सत्फलात्तस्मादाता यस्य तु बालिशः । यो वेष्टितशिरा भुङ्क्ते यो भुङ्क्ते दाक्षिणामुखः ॥ ७१
 सोपानत्कश्च यो भुङ्क्ते यश्च दद्यात्तिरस्कृतम् । सर्वं तदसुरेन्द्राणां ब्रह्मा भागमकल्पयत् ॥ ७२
 श्वानश्च यातधानाश्च नावेशेरेन्कयंचन । तस्मात्परिवृत्तिं दद्यात्तिलैश्चान्बवकीरयन् ॥ ७३
 राक्षसानां तिलाः प्रोक्ताः शृणां परिवृत्तिस्तथा । दर्शनात्सूकरो हन्ति पर्शपातेन कुक्कुटः ॥ ७४
 रजस्वलानुस्पर्शेन कुक्षो यश्च प्रयच्छति । यस्य मित्रमदेयानि श्राद्धानि च हवींषि च ॥ ७५
 न प्रीणाति पितृन्देवान्स्वर्गं न च न गच्छति ॥ ७६
 नदीतीरेषु रम्येषु सरित्सु च सरस्सु च । विविक्तेषु च प्रीयन्ते दत्तेनेह पितामहाः ॥ ७७
 न चाक्षु पातयेज्जातुं न युक्तो वाचपीरयेत् । न च कुर्वीत भुञ्जानो ह्यन्योन्यं मत्सरं तदा ॥ ७८
 अपसव्ये कृते तेन विविधदर्भपाणिना । पित्र्यमानिषेन कार्यमेवं प्रीणाति वै पितृन् ॥ ७९
 अर्नमत्याऽऽदितो विमानशौ कुर्याद्यथाविधि । पितृणां निर्वपेद्भूपौ सूर्ये वा दर्भसंस्तरे ॥ ८०
 शुरुपसस्य पूर्वाह्ने श्राद्धं कुर्याद्विचक्षणैः । कृष्णपक्षेऽपराह्णे तु रोहिर्णे न विलङ्घयेत् ॥ ८१
 एवमेते महात्मानो महायोगा महौजसः । सदा वै पितरः पूज्या द्रष्टारो देशकालयोः ॥ ८२
 पितृभक्तिरतो नित्यं योगं प्राप्नोत्यनुत्तमम् । ध्यानेन मोक्षं गच्छन्ति हित्वा कर्मशुभाशुभम् ॥ ८३
 यमहेतोर्धुदुष्टं लोहयित्वा जगत्तदा । गुहायां निहतं योगं कश्यपेन महात्मना ॥ ८४

+ धनुषिहान्तर्गतग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । * इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ क. अदेया । घ. द. आदेया २ घ. 'या । अद्वा' । ३ घ. य. द. शिल्पं यथो' । ४ घ. द. 'तः पण्ड' ।
 ५ ख. पण्ड । घ. शण्डः । ६ ख. 'म. कार्याः । ६ ख. य. घ. द. 'वृत्तं तथा । ७ क. ख. य. 'नाच्छूक' । ८ घ. द.
 'शवाते' । ९ ख. 'तु नाशुका वा' । १० ख. सदा । ११ ख. घ. द. 'नुमान्याऽऽदि' । १२ ख. 'मौ सर्वपाददर्भ' ।
 • ३ घ. 'णः । पितृपक्षे । १४ घ. द. पूज्याः सदा' ।

(आदकलयः)

अमृतं गुह्यमुद्धृत्य योगं योगविदां वै । प्रोक्तं सनत्कुमारेण मेहान्तं धर्मशाश्वतम् ॥ ८४
 देवाज्ञां परमं गुह्यमृषीणां च परायणम् । पितृभक्त्या प्रयत्नेन पितृभक्तैश्च नित्यशः ॥ ८५
 तं च योगं समासेन पितृभक्तस्तु कृत्स्नशः । प्रयत्नात्प्राप्तुयाच्च न सर्वमेव न संशयः ॥ ८६
 यस्मै श्राद्धानि देयानि यच्च दत्तं महाफलम् । येषु वाऽप्यक्षयं श्राद्धं तीर्थेषु च नदीषु च ॥
 येषु च स्वर्गप्राप्नोति तत्ते प्रोक्तं ससंग्रहम् ॥ ८७

बृहस्पतिरुवाच—

श्रुत्वैवं श्राद्धकल्पं तु योऽसूयां कुरुते नरः । स मज्जेवरके घोरे नास्तिकस्तपसाऽऽश्रुतः ॥ ८८
 महारोगावमयस्तु स यः संयतमानसः । वेदाश्रमान्मुक्तचित्तः कुम्भीकानधिगच्छति ॥
 जिह्वाछेदं स्तेनमेत्य प्राप्नुयस्तेन चैव ह ॥ ८९

सीदन्ति ते सागरे लोष्टभूता योगद्विपः स्यास्यन्ते यावदुर्वी ॥

तस्माच्छ्राद्धे धर्म उद्दिष्ट एव नित्यं कार्यः श्रद्धाधनेन पुंसां ॥ ९०

परिवादो न कर्तव्यो योगिनां च विशेषतः । परिवादात्कृमिभूत्वा तत्रैव परिवर्तते ॥ ९१

योगं परिवदेद्यस्तु ध्यानिनां पोषकौरणम् । स गच्छेन्नरकं घोरं श्रोता यद्य न संशयः ॥ ९२

आवृतं तपसा सर्वं नरकं घोरदर्शनम् । योगीश्वरार्थरीवादाश्चित्रयं याति मानवः ॥ ९३

योगेश्वराणामाक्रोशं शृणुयाद्यो यतात्मनाम् । स हि कालं चिरं मज्जेत्कुम्भीपाके न संशयः ॥

मनसा कर्मणा वाचा द्वेषं योगिषु वर्जयेत् । मेल्यान्धं तत्फलं भुङ्क्ते इह चैव न संशयः ॥ ९५

न पारगो विन्दति पारमात्मनस्त्रिलोकमध्ये चरति स्वकर्मभिः ।

ऋचो यजुः साम तदङ्गपारगो विकारयेवं ह्यनवाप्य सीदति ॥ ९६

विकारपारः प्रकृतेश्च पारगस्य गीर्गानां विगुणान्तपारगः ।

तत्त्वं चतुर्विंशतियोगपारगः स पारगो यस्त्वयनान्तपारगः ॥ ९७

कृत्स्नं यथा तत्तद्विसर्गमात्मनस्तथैव भूयः प्रलयं सदाऽऽत्मनः ।

प्रत्याहरेद्योगबलेन योगवित्स सर्वपारक्रमयानगोचरः ॥ ९८

वेदस्य वेदिता यो वै वेद्यं विन्दति योगवित् । तं वै वेदविदं प्राहुस्तं प्राहुर्वेदपारगम् ॥ ९९

वेद्यं च वेदितव्यं च विदिन्वा वै यथोविधि । एवं वेदविदं प्राहुस्ततोऽन्धे वेदचिन्तकाः ॥

यज्ञान्वेदांस्तथा कामाज्ज्ञानानि विविधानि च । प्राप्नोत्यायुः प्रजाश्चैव पितृभक्तो धनानि च ॥

श्राद्धे यः श्राद्धकल्पं वै यस्त्विधं नियतं पठेत् । सर्वोण्येतान्वयामोति तीर्थं दानफलानि च ॥

स पद्मिपावनश्चैव द्विजानामग्रभुग्भवेत् । अध्याप्य वा द्विजान्सर्वान्सर्वान्कामानयामुयात् ॥ १०३

यश्चैव शृणुयाज्जित्यमानन्त्यं स्वर्गमश्नुते । मनस्यो जितक्रोधो लोभमोहविचजितः ॥ १०४

तीर्थानां च फलं कृत्स्नं दानादीनां तथैव च । मोक्षोपायो त्वयं श्रेष्ठः स्वर्गोपायो त्वयं परः ॥

इह चापि परा तुष्टिस्तस्मात्तुर्वीतं यत्नतः ॥ १०५

१ ग. द. "परः। प्रो" । २ क. महमर्षे" । ३ ग. "ति । स्तेनमत्याजिह्वाछेदं प्रा" । घ. "ति । स्तेनम-
 र्ष्य जिह्वाछेदं प्रा" । द. "ति । स्तेनमत्याजिह्वा छेदं प्रा" । ४ घ. "विदिन्वा वै" । ५ ग. द. "विकारि" । ६ ग. "प्राप्तोती-
 ति गर्भं या" । घ. द. "परिकरोति गर्भं या" । ७ ग. घ. द. "दानान्तर" । ८ क. रत्नं म । ९ ग. घ. ग. द. "धारिणम् । ए" ।

इमं विधिं यो हि पठेदतश्चितः समाहितः संसदि पर्वसंधिषु ।

अपत्यभाग्भवति परेण तेजसा दिवौकसां स व्रजते सलोकताम् ॥ १०६

येन प्रोक्तस्त्वयं कल्पो नमस्तस्मै स्वयंभुवे । महायोगेश्वरेभ्यश्च सदा च प्रणतो ह्यहम् ॥ १०७

इत्येते पितरस्तात देवानामपि देवताः । सप्तस्वेतेषु ते नित्यं स्थानेषु पितरोऽव्यथाः ॥ १०८

प्रजापतिमुता ह्येते सर्वे चैव महात्मनः । आद्यो गणस्तु योगानां स नित्यो योगवर्धनः ॥ १०९

द्वितीयो देवतानां तु तृतीयो देवताऽरिणाम् । शेषास्तु वर्णिनां ज्ञेया इति सर्वे प्रकीर्तिताः ॥

देवास्तेष्वेतान्यजन्ते वै सर्वेष्वेतेष्ववास्थिताः । आश्रमास्तु यजन्त्येतांश्चत्वारस्तु यथाक्रमम् १११

वर्णाश्चापि यजन्त्येतांश्चत्वारस्तु यथाविधि । तथा संकरजाताश्च म्लेच्छाश्चैव यजन्ति वै ११२

पितृंश्च यो यजेद्भक्त्या पितरः पूजयन्ति तम् । पितरः पुष्टिकामस्य प्रजाकामस्य वा पुनः ॥

पुष्टिं प्रजाश्च स्वर्गं च प्रयच्छन्ति पितामहाः ॥ ११३

देवकार्यादपि सूनोः पितृकार्यं विशिष्यते । देवतानां हि पितरः पूर्वमाप्स्यायनं स्वैयम् ॥ ११४

न हि योगमतिः सूक्ष्मा पितृणां च परा गतिः । तपसा विप्रकृष्टेन दृश्यते मांसचक्षुषा ॥ ११५

सर्वेषां राजतं पात्रमथवा रजतान्वितम् । पावनं ह्युत्तमं प्रोक्तं देवानां पितृभिः सह ॥ ११६

येषां दास्यन्ति पिण्डास्त्रिन्वान्धवा नामगोत्रतः । भूमौ कुशोत्तरायां च अप्सव्यविधानतः ११७

सर्वत्र वर्तमानांस्ते पिण्डाः प्रीयन्ति वै पितृन् । यदाहारो भवेज्जन्तुराहारः सोऽस्य जायते ११८

यथा गोष्ठे प्रनष्टां वै वत्सो विन्दति मातरम् । तथा तं नयते मन्त्रो जन्तुर्यत्रावतिष्ठते ॥ ११९

नाम गोत्रं च मन्त्रश्च दत्तमन्त्रं नयन्ति तम् । अपि योनिशतं प्राप्तान्स्तृप्तिस्ताननुगच्छति ॥ १२०

एवमेवा स्थिता संस्था ब्रह्मणा परमेष्ठिना । पितृणामादिसर्गस्तु लोकानामक्षयार्थिनाम् ॥ १२१

इत्येते पितरो देवा देवाश्च पितरः पुनः । दौहित्रा यजमानाश्च प्रोक्ताश्चैव मयाऽनेयाः ॥ १२२

लोका दुहितरश्चैव दौहित्राश्च सुतास्तथा । दानानि सह शौचेन तीर्थानि च फलानि च १२३

अक्षयत्वं द्विजाश्चैव यायावरविधिस्तथा । प्रोक्तं सर्वं यथान्यायं यथा ब्रह्माऽब्रवीत्पुरा ॥ १२४

बृहस्पतिरुवाच—

इत्येतद्विराट् प्राह ऋषीणां श्रुण्वतां तदा । पृष्टस्तु संशयं सर्वं पितृणां प्राह संसदि ॥ १२५

सत्रे वै वितते पूर्वं तदा वर्षसहस्रिके । यस्मिन्बृहपतिर्होसीद्ब्रह्मा वै देवता प्रभुः ॥ १२६

संवत्सरशतान्प्रश्न तत्रोपेता इति श्रुतिः । श्लोकाश्चात्र पुरा गीता ऋषिभिर्ब्रह्मवादिभिः ॥ १२७

दीक्षितस्य तदा सत्रे ब्रह्मणः परमात्मनः । तत्रैव जातमत्युग्रं पितृभागक्षयार्थिनाम् ॥

लोकानां च हितार्थाय ब्रह्मणा परमेष्ठिना ॥ १२८

सूत उवाच—

एवं बृहस्पतिः पूर्वं पृष्टः पुत्रेण धीमता । प्रोवाच पितृवंशं तु यच्चद्वै समुदाहृतम् ॥

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वरुणस्य निर्वाधत ॥ १२९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते धातुकल्पे उवशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—७४९१

(श्राद्धकल्पः)

अथ चतुरशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वरुणवंशवर्णनम् ।

ऋषयश्चैवमुक्तास्तु परं हर्षमुपागताः । परं शुश्रूषवो भूयः पमच्छुस्तदनन्तरम् ॥ १

ऋषय ऊचुः—

वंशानामानुपूर्व्येण राज्ञां चामिततेजसाम् । स्थितिं चैषां प्रभावं च ब्रूहि नः परिपृच्छताम् ॥ २

एवमुक्तस्ततः सूतस्तथाऽसौ लोमहर्षणः । शुश्रूषामुत्तरारूप्याने ऋषीणां वाक्यकोविदः ॥ ३

आख्यानकुशलो भूयः परं वाक्यमुवाच ह ।

सूत उवाच—

ब्रुवतो मे निबोधस्व ऋषिराह यथा मम ॥ ४

वंशानामानुपूर्व्येण राज्ञां चामिततेजसाम् । स्थितिं चैषां प्रभावं च ब्रुवतो मे निबोधत ॥ ५

वरुणस्य पत्नी सामुद्री शुनादेवीत्युदाहृता । तस्याः पुत्रौ कलिर्वैद्यः सुता च सुरसुन्दरी ॥ ६

कलिपुत्रौ महावीर्यौ जयश्च विजयश्च ह । वैद्यपुत्रौ घृणिश्चैव मुनिश्चैव महाबलौ ॥ ७

प्रजातामनुकामानामन्योन्यस्य प्रभक्षिणौ । भक्षयित्वा तावन्न्योन्यं विनाशं समवाप्तुः ॥ ८

कलिः सुरायां संजज्ञे तस्य पुत्रो मदः स्मृतः । त्वाष्ट्री हिंसा कलेर्भार्या ज्येष्ठा या निकृतिः स्मृता ॥ ९

अमृतान्यान्कलेः पुत्राश्चतुरः पुरुषादकान् । नाकं विघ्नं च विरुधातं सद्रमं विधमं तथा ॥ १०

अशिरस्कस्तयोर्विघ्नो नाकश्चैवाशरीरवान् । सद्रमश्चैकहस्तोऽभृद्धिमर्थकपात्स्मृतः ॥ ११

सद्रमस्य तथा पत्नी तामसी पूतना स्मृता । रेवती विधमस्यापि तयोः पुत्राः सहस्रशः ॥ १२

नाकस्य शकुनिः पत्नी विघ्नस्य च अयोमुखी । राक्षसास्तु महोशीर्पाः संख्याद्वयविचारिणः ॥ १३

रेवतीपूतनापुत्रा नैर्ऋता नामतः स्मृताः । ग्रहास्ते राक्षसाः सर्वे बालानां तु विशेषतः ॥ १४

स्कन्दस्तेषामधिपतिर्ब्रह्मणोऽनुमते प्रभुः ॥ १५

वृहस्पतेर्या भगिनी वरुणी ब्रह्मचारिणी । योगसिद्धा जगत्कृत्स्नमसक्ता चरते सदा ॥ १६

प्रभासस्य तु सा भार्या वसूनामष्टमस्य तु । विश्वकर्मा सुतस्तस्या जातः शिल्पिमजापतिः ॥ १७

त्वष्टा विराजो रूपाणां धर्मपौत्र उदारधीः । कर्ता शिलासहस्राणां त्रिदशानां च वास्तुकृत् ॥ १८

यः सर्वेषां विमानानि देवतानां चकार ह । मानुषाश्चोपजीवन्ति यस्य शिल्पं महात्मनः ॥ १९

मैहादी विश्रुता तस्य त्वष्टुः पत्नी विरोचना । विरोचनस्य भगिनी माता विशिरसस्तु सा ॥ २०

देवाचार्यस्य महतो विश्वकर्माऽस्य धीमतः । विश्वकर्मात्मजश्चैव विश्वकर्मा मयः स्मृतः ॥ २१

सुरेणुरिति विख्याता स्वसा तस्य यवीयसी । त्वाष्ट्री सा सवितुर्भार्या पुनः संज्ञेति विश्रुता ॥ २२

अमृत तपसा सा तु मनुं ज्येष्ठं विचस्वतः । यमौ पुनरमृतासौ यमं च यमुनां च ह ॥ २३

सा तु गत्वा कुरुदेवी बडवारूपधारिणी । सवितुश्चाश्वरूपस्य नासिकाभ्यां तु तौ स्मृतौ ॥ २४

अमृत सा महाभागा त्वन्तरीक्षेऽश्विनौ किल । नासत्यं चैव दत्तं च मार्तण्डस्याऽऽत्मजावुभौ ॥ २५

ऋषय ऊचुः—

कस्मान्मार्तण्ड इत्येष विवस्वानुच्यते बुधैः । किमर्थं साऽश्वरूपा वै नासिकाभ्यामसूयत ॥ २६

एतद्देदितुमिच्छामस्तत्त्वं विज्ञहि पृच्छताम् ॥ २७

मृत उवाच—

चिरोत्पन्नमितिभिन्नमण्डं त्वष्टा विदारितम् । दृष्ट्वा गर्भवधास्त्रीतः कश्यपो दुःखितोऽभवत् ॥
 अण्डे द्विधाकृते त्वण्डे दृष्ट्वा त्वष्टारमब्रवीत् । नैतदण्डं भवाच्चनं मार्तण्डस्त्वं भवानघ ॥ २७
 न खल्वयं मृतोऽण्डस्य इति स्नेहात्पिताऽब्रवीत् । तस्य तदचनं श्रुत्वा नामान्वर्थमुदाहरत् ॥ २८
 यन्मार्तण्डो भवेत्युक्तः पित्राऽण्डे वै द्विधा कृते । तस्माद्विवस्वान्मार्तण्डः पुराणज्ञैर्विभाष्यते २९
 ततः प्रजाः प्रवक्ष्यामि मार्तण्डस्य विवस्वतः । विजज्ञे सवितुः संज्ञाभार्यायां तु त्रयं पुरा ॥ ३०
 मैनुर्यधीयान्सावर्णिः संज्ञायां च तथाऽश्विनौ । शनैश्चरश्च समैते मार्तण्डस्याऽऽत्मजाः स्मृताः ॥
 विवस्वानकश्यपाजज्ञे दाक्षायण्यां महायशः । तस्य भार्याऽभवत्स्वाष्ट्री महादेवी विवस्वतः ॥
 सुरेणुरिति विख्याता पुनः संज्ञेति विद्युता ॥ ३२
 सा तु भार्या भगवतो मार्तण्डस्यातितेजसः । नातुष्यद्भर्तृरूपेण रूपयौवनशालिनी ॥ ३३
 आदित्यस्य हि तद्रूपं मार्तण्डस्य हि तेजसा । गात्रेषु प्रतिरुद्धं वै नातिकान्तमिवाभवत् ॥ ३४
 न खल्वयं मृतो हण्डे इति स्नेहात्तमब्रवीत् । अज्ञानः कश्यपः स्नेहान्मार्तण्ड इति चोच्यते ॥
 तेजस्त्वभ्यधिकं तस्य नित्यमेव विवस्वतः । येनापि तापयामास श्रील्लोकान्कश्यपात्मजः ॥ ३५
 त्रीण्यपत्यानि संज्ञायां जनयामास वै रविः । द्वौ सुतौ तु महावीर्यौ कन्यां कालिन्दिमेव च ॥
 मनुर्विवस्वतो ज्येष्ठः श्राद्धदेवः प्रजापतिः । ततो यमो यमी चैव यमजौ संवभृवतुः ॥ ३८
 शातवर्णं तु तद्रूपं दृष्ट्वा संज्ञा विवस्वतः । असहन्ती स्वकां छायां सवर्णां निर्ममे पुनः ॥ ३९
 महीमयी तु सा नारी तस्याऽच्छायासमुद्रता । प्राञ्जलिः प्रयता भूत्वा पुनः संज्ञामभापत ॥ ४०
 वदस्व किं मया कार्यं सा संज्ञा तामथाब्रवीत् । अहं यास्यामि भद्रं ते स्वमेव भवनं पितुः ॥
 त्वयेह भवने मलं वस्तव्यं निर्विशङ्कया । इमौ च बालकौ मलं कन्या च वरवर्णिनी ॥ ४२
 भर्त्रे वै नैत्रमाख्येयमिदं भगवते त्वया । एवमुक्ताऽब्रवीत्संज्ञां संज्ञां या पार्थिवी तु सा ॥ ४३
 आकेशग्रहणादेवि आशयं नैव कर्हिचित् । आख्यास्यामि मतं तुभ्यं गच्छ देवि स्वगालयम् ॥
 समाधाय च तां संज्ञा तथेत्युक्ता तथा च सा । त्वष्टुः समीपमगमद्द्रीडितेव तपस्विनी ॥ ४५
 पिता तामागतां दृष्ट्वा क्रुद्धः संज्ञामथाब्रवीत् । भर्तुः समीपं गच्छ त्वं मा जुगुप्स दिवाकरम् ॥
 संवमुक्ता तदा पित्रा नियुक्ता च पुनः पुनः । वर्षाणां तु सहस्रं वै वसति स्म पितुर्गृहे ॥ ४७
 भर्तुः समीपं गच्छ त्वं नियुक्ता च पुनः पुनः । अगमद्दृष्ट्वा भूत्वाऽऽच्छाद्य रूपमनिन्दिता ॥
 उत्तरान्तां कुरुन्गत्वा तृणान्पथ चचार सा ॥ ४८
 द्वितीयायां तु संज्ञायां संज्ञेयमिति चिन्त्य ताम् । आदित्यो जनयामास पुत्रायादित्यवर्चसा ॥
 पूर्वजस्य मनोस्तुल्यो सादृश्येन तु तौ भ्रूयः । श्रुतश्रवं तु घर्भज्ञं श्रुतकर्माणमेव च ॥ ५०
 श्रुतश्रवा मनुः सोऽपि सावर्णिर्नैव भविष्यति । श्रुतकर्मा तु विज्ञेयो ग्रहो वै यः शनैश्चरः ॥ ५१
 मनुरेवाभवत्स वै सार्धर्ण इति बुध्यते । संज्ञा तु पार्थिवी सा वै स्वस्य पुत्रस्य वै तदा ॥ ५२

१ रा. घ. ड. 'लुण्णस्त्वण्डास्तेण्डो द्विधा कृतः । त' । २ रा. घ. ड. 'वितुर्भार्या संज्ञाऽपत्यास्तु त्रीण्युता ।

३ रा. घ. ड. मनुं यधीयस चैव सावर्णि च त । ४ रु. 'ज्ञायः पा' । ५ क प्रम् । ६ क. ग. 'वर्ध' । ७ ख. प. ड. 'ति चोच्यते ।

(आह्वयः)

चकाराभ्यधिकं स्नेहं न तथा पूर्वजेषु वै । मनुस्तच्चाक्षयस्तर्जयमस्तद्वै न चाक्षयम् ॥ ५३
 बहुशो यस्य मानस्तु (अवमानितश्च बहुशः) सापत्न्यादतिदुःसितः ।
 तां वै रोपाच चाल्याच भाविनोऽर्थस्य वै वलात् ॥ ५३
 पदा संतर्जयामास संज्ञां वैवस्वतो यमः । सा शशाप ततः क्रोधात्सवर्णा जननी यमम् ॥ ५४
 पदा तर्जयसे यस्मात्पितृभार्या यशस्विनीम् । तस्मात्तवैष चरणः पतिष्यति न संशयः ॥ ५५
 यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः । मनुना सह धर्मात्मा पितुः सर्वं न्यवेदयत् ॥ ५६
 भृशं शापभयोद्भिन्नः संज्ञावाक्यैर्विनिर्जितः । चाल्याद्वा यदि वा मोहान्मां भवांस्त्रातुमर्हति ॥
 शस्तेऽहमस्मि लोकेषा जनन्या तपतां वर । तव मुसादो नस्त्रातु ह्येतस्मान्महतो भयात् ॥ ५८
 विवस्वानेवमुक्तस्तु यमं मौवाच वै प्रभुः । असंशयं पुत्र महद्भविष्यत्यत्र कारणम् ॥ ५९
 येन त्वाभाविशत्क्रोधो धर्मज्ञं सत्यवादिनम् । न शक्यमेतन्मिथ्या तु कर्तुं मातुर्वचस्तव ॥ ६०
 किमयो मांसमादाय यास्यन्ति महीं तव । ततः पादं महाप्राज्ञ पुनः संभाष्यसे सुखम् ॥ ६१
 कृतमेवं वचः सत्यं मातुस्तव भविष्यति । शापस्य परिहारेण त्वं च ज्ञातो भविष्यसि ॥ ६२
 आदित्यस्त्वग्रवीर्यसंज्ञां किमर्थं तनयेषु वै । तुल्येष्वप्यधिकः स्नेह एकस्मिन्क्रियते त्वया ॥ ६३
 सा तत्परिहरन्ती वै नाऽऽवचक्षे विवस्वतः । आत्मना स समाधाय योगं तथ्यमपश्यत् ॥ ६४
 तां शप्नुकामो भगवान्नाशाप कुपितः प्रभुः । सा तत्सर्वं यथातत्प्रमाचक्षते विवस्वतः ॥ ६५
 विवस्वानथ तच्छ्रुत्वा क्रुद्धस्त्वष्टारमभ्ययात् । त्वष्टा तु तं यथान्यायमर्चयित्वा विभावसुम् ॥
 निर्दग्धुकामं रोषेण सान्त्वयामास वै शनैः । तत्रातितेजसा युक्तमिदं रूपं न शोभते ॥ ६७
 असहन्ती तु तत्संज्ञा वने चरति शौहवले । द्रक्ष्यते तां भवानथ स्वां भार्यां शुभचारिणीम् ॥
 श्लाघ्यां यौवनसंपन्नां योगमास्थाय गोपते । अनुकूलं भवेदेवं यदि स्वात्सर्ग्यो मतः ॥ ६९
 रूपं निवर्तयेऽथ ते आद्यं श्रेष्ठपरिदम । रूपं विवस्वतस्वासीर्तिर्यगूर्ध्वमधस्ता ॥ ७०
 तेनासौ व्रीडितो देवो रूपेण तु दिवस्पतिः । तस्माच्चष्टा स चक्रं तु बहु मेने महातपाः ॥ ७१
 अनुज्ञातस्ततस्त्वष्टा रूपनिवर्तनाय तु । ततोऽभ्युपगमात्त्वष्टा मार्तण्डस्य विवस्वतः ॥ ७२
 भ्रमिमारोप्य तच्चेजः शातयामास तस्य वै । तन्न निर्भासितं तेजस्तेजसाऽपहृतेन तु ॥ ७३
 कान्तात्कान्ततरं द्रष्टुमशुभं शुश्रुमे ततः । ददर्श योगमास्थाय स्वां भार्यां वदन्तां तथा ॥ ७४
 अदृश्यां सर्वभूतानां तेजसा नियमेन च । अन्धरूपेण मार्तण्डस्तां मुखे समभावयत् ॥ ७५
 मैथुनाय विचेष्टन्तीं परपुंसोपश्रद्धया । सा तन्निग्रधमच्छक्रं नासिकाभ्यां विवस्वतः ॥ ७६
 देवो तस्मादजायेतामभिनौ धिपजां वरौ । नासत्यश्चैव दत्तश्च स्मृतौ द्वावभिनवाविति ॥ ७७
 मार्तण्डस्य सुतावेतावष्टमस्य प्रजापतेः । तां तु रूपेण कान्तेन दर्शयामास भास्करैः ॥ ७८
 सा तं दृष्ट्वा तदा भार्या तुतोष च मुषोह च । यमस्तु तेन शापेन भृशं पीडितमानसः ॥ ७९
 धर्मेण रज्जयामास धर्मरार्जस्ततस्तु सः । सोऽलभत्कर्मणा तेन शुभेन परमद्युतिः ॥ ८०
 पितृणामाधिपत्यं च लोकपालत्वमेव च । मनुः प्रजापतिस्त्वेवं सावर्णः स महायशः ॥ ८१
 भाग्यसौ नागते तस्मिन्मनुः सावर्णिकेऽन्वरे । मेरुपृष्ठे सुरम्भे वै अद्यापि चरते प्रभुः ॥ ८२

१ क. ग. श्राद्धले । २ ग. घ. द. 'मय मतम् । रु' । ३ ख. ग. 'निर्वर्त' । ४ ख. ग. घ. द. 'र तता द' ।

५ ख. ग. घ. द. भार्या । ६ ग. 'जस्तु' । ७ ख. घ. द. भाव्या सोऽता । ८ ख. घ. द. 'ष्टे तपो धीमता' ।

भ्राता शनैश्चरस्तत्र ग्रहत्वं स तु लब्धवान् । त्वष्टा तु तेन रूपेण विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ॥

महाप्रतिहतं युद्धे दानवप्रतिवारणे ॥

यवीयसी तयोर्या तु यमुना च यशस्विनी । अभवत्सा सरिच्छ्रेष्ठा यमुना लोकभाविनी ॥ ८३

यस्तु ज्येष्ठो महातेजाः सर्गो यस्य तु सांप्रतम् । विस्तरं तस्य वक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ ८४

इदं तु जन्म देवानां शृणुवाद्वा पठेत् वा । वैवस्वतस्य पुत्राणां सप्तानां तु महौजसाम् ॥

आपदं प्राप्य मुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतोत्पत्तिवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—७५५७

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ततो मन्वन्तरेऽतीते चाक्षुषे दैवतैः सह । वैवस्वताय महते पृथिवीराज्यमादिशत् ॥ १

तस्य वैवस्वतो वक्ष्ये सांप्रतस्य महात्मनः । आनुपूर्व्येण वै विषाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २

मनोर्वैवस्वतस्येह सर्गमादाय सांप्रतम् । मनोः प्रथमजस्याऽऽसन्नश्च पुत्रास्तु तत्समाः ॥ ३

इक्ष्वाकुर्नहुपथैव धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तस्तथा प्राशुर्नाभागोऽरिष्ट एव च ॥

करूपश्च पृषधश्च नवैते मानवाः स्मृताः ॥

ब्रह्मणा तु मनुः पूर्वं चोदितस्तुं निबोधत । स्रष्टुं प्रचक्रमे कामं निष्फलं समवर्तत ॥ ५

अथाकरोत्पुत्रकामः परामिष्टिं प्रजापतिः । मित्रावरुणयोरंशे मन्त्राहुतिमावपत् ॥ ६

तत्र दिव्यास्वरधरा दिव्याभरणभूषिता । दिव्यसंनहना चैव इडा जज्ञे इति धृतिः ॥ ७

तामिलेत्यथ होवाच मनुर्दण्डधरः स्मृतः । अनुगच्छामि भद्रं ते तमिला प्रत्युवाच ह ॥ ८

धर्मयुक्तमिदं वाच्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् । मित्रावरुणयोरंशे जाताऽस्मि वदतां वर ॥ ९

तयोः सकाशं यास्यामि मानो धर्मो हतोऽवधीत् । सैवमुक्त्वा पुनर्देवी तयोरन्तिरुपागमत् ॥ १०

गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राज्ञलिर्वाक्यमब्रवीत् । अंशेऽस्मि युवयोरजाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥

मन्त्रैवाहमुक्ताऽस्मि अनुगच्छस्व मामिति । तथा तु वदतां साध्वीमिडामाश्रित्य तावुभौ ॥ १२

देवौ च मित्रावरुणाविदं वचनमचतुः । अनेन तव धर्मज्ञे प्रश्रयेण दमेन च ॥ १३

सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतां स्वो वरवर्णिनि । आवयोस्त्वं महाभागे ख्यातिं कन्या प्रयास्यसि ॥

सुद्युम्न इति विख्यातिस्रपु लोकेषु पूजितः । जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वैवशविवर्धनः ॥ १५

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीर्भावमगमत्प्रभुः । सा तु देवी वरं लब्ध्वा निवृत्ता पितरं प्रति ॥ १६

वृधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्विता । सोमपुत्राद्वयवाचाभ्या ऐलो जज्ञे पुंरुत्तराः ॥ १७

वृधात्सा जनयित्वा तु सुद्युम्नं पुनरागता । सुद्युम्नस्य तु दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ १८

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्धनाकथनम्)

उत्कलश्च गपथैव विनताश्वस्तयैव च । उत्कलस्योत्कलं राष्ट्रं विनताश्वस्य पथिमम् ॥

दिक्ष्ववातस्य राजर्षेर्गयस्य तु गया पुरी ॥

१९

प्रविष्टष्टे मनौ तस्मिन्प्रजाः सृष्ट्वा दिवाकरः । दशधा तदधत्सेत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् ॥

२०

इक्ष्वाकुरेव दायादानन्यान्दश समाप्नुयात् । कन्याभावात्तु सुद्युम्नो नैनं भागमवाप्नुयात् ॥

२१

वशिष्ठवचनाद्याऽऽसीत्पतिष्ठौ नो महाद्युतिः । प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युम्नस्य महात्मनः ॥

२२

तत्पुरुषवसे मादाद्रौष्टं प्राप्य महायज्ञाः । मानवेभ्यो महाभोगा स्त्रीपुंसोर्लक्षणं प्रति ॥

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्पुनः ॥

२३

एतच्छ्रुत्वा तु क्रुपयः पमच्छ्रुस्तदनन्तरम् । मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्कथम् ॥

२४

सूत उवाच—

प्रोवाच वचनं देवी मिषहेतोः मिषं प्रिया । समे ममाऽऽश्रमे देव यः पुमान्संभवेक्ष्यति ॥

भविष्यति ध्रुवं नागी सा तुल्याप्सरसां शुभा ॥

२५

तत्र सर्वाणि भूतानि पिशाचाः पशवश्च ये । स्त्रीभूताः सह रुद्रेण क्रीडन्त्यप्सरसो यथा ॥

२६

उमावनं प्रविष्टस्तु स राजा मृगयां गर्तः । पिशाचैः सह भूतैस्तु रूद्रेः स्त्रीभावमरिष्यते ॥

२७

तस्मात्स राजा सुद्युम्नः स्त्रीभावं लब्धवान्पुनः । महादेवमसादाश्च गाणपत्यमवाप्नुयात् ॥

२८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनोः सृष्टिकथनं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७०६५

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

तत्र वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्धनाकथनम् ।

सूत उवाच—

निसर्गं मनुष्याणां विस्तरेण निबोधत । पृथग्रो हिंसयित्वा तु गुरोर्भगवमभक्षयत् ॥

१

प्रापाच्छ्रुत्स्वमापन्नक्षयवनस्य महात्मनः । करुणस्य तु कारुण्याः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥

२

सहस्रक्षत्रियगणविक्रान्तः संवभूव ह । नाभागोऽरिष्टपुत्रस्तु विद्वानासीद्भलन्दनः ॥

३

भलन्दनस्य पुत्रोऽभूत्प्रांशुर्नाम महाबलः । प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रः प्रजानिरिति विश्रुतः ॥

४

प्रजानेरभवत्पुत्रः खनित्रो नाम वीर्यवान् । तस्य पुत्रोऽभवच्छ्रीपान्शुषो नाम महायज्ञाः ॥

५

शुषस्य विशः पुत्रस्तु प्रतिभानं वभूव ह । विशपुत्रस्तु कल्याणो विविशो नाम धार्मिकः ॥

६

विविशपुत्रो धर्मात्मा खनिनेत्रः प्रतापवान् । करन्धमस्तस्यपुत्रस्त्रेतायुगमुखेऽभवत् ॥

७

करन्धमस्तुतथापि आविक्षित्नाम वीर्यवान् । आविक्षितो व्यतिक्रामत्पितरं गुणवत्तया ॥

८

मैनुत्तो नाम धर्मात्मा चक्रवर्तिसमो नृपः । संवर्तेन दिवं नीतः ससुहृत्सह वान्यवैः ॥

९

* अत्राऽऽपेक्षादाकारेण दिक्ताभावः ।

१ ख. घ. ड. चित्ता । २ क. दिक्षु वा । ग. ड. दिम्पूर्वा तु च ख । ३ घ. ड. 'छाने म' । ४ ख. ग. घ. ड. 'श्राव्यं प्रा' । ५ ख. ग. घ. आभक्षी । ६ क. ग. घ. 'तः' । सहपिताभ्यर्चु । ७ क. 'रुद्रेः स्त्री' । ८ घ. माधिते । ९ क. 'हयः क्षत्रियो युद्धदुर्मदः' । ख । १० घ. ड. 'हसं क्षत्रियमणा वि' । ११ क. 'मानव' । १२ घ. ड. मदतो ।

भ्राता शनैश्चरस्तत्र ग्रहत्वं स तु लब्धवान् । त्वष्टा तु तेन रूपेण विष्णोश्चक्रमकल्पयत् ॥

महामतिहतं युद्धे दानवपतिवारणे ॥

यवीयसी तयोर्या तु यमुना च यशस्विनी । अभवत्सा सरिच्छ्रेया यमुना लोकभाविनी ॥ ८३

यस्तु ज्येष्ठो महातेजाः सर्गो यस्य तु सांप्रतम् । विस्तरं तस्य वक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह ॥ ८४

इदं तु जन्म देवानां शृणुषद्वा पठेत् वा । वैवस्वतस्य पुत्राणां सप्तानां तु महौजमाम् ॥

आपदं प्राप्य मुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ॥

इति श्रीमहापुराणे वामुश्रोके वैवस्वतोत्पत्तिवर्णनं नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७५५७

अथ पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ।

श्राद्धकल्पे वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ततो मन्वन्तरेऽनीते चाक्षुषे दैवतैः सह । वैवस्वताय महते पृथिवीराज्यमादिशत् ॥ १

तस्य वैवस्वतो वक्ष्ये सांप्रतस्य महात्मनः । आनुपूर्व्येण वै विधाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ २

मनोर्वैवस्वतस्येह सर्गमादाय सांप्रतम् । मनोः प्रथमजस्याऽऽसन्नश्च पुत्रास्तु तत्समाः ॥ ३

इक्ष्वाकुर्नहुषश्चैव धृष्टः शर्यातिरेव च । नरिष्यन्तस्तथा प्रांशुर्नाभागोऽरिष्ट एव च ॥

करुषश्च पृषधश्च नवैते मानवाः स्मृताः ॥

ब्रह्मणा तु मनुः पूर्वं चोदितस्तु निबोधत । स्रष्टुं प्रचक्रमे कामं निष्फलं समवर्तते ॥ ४

अथाकरोत्पुत्रकामः परामर्ष्टुं प्रजापतिः । मित्रावरुणयोर्दंशे मनुराहुतिमावपत् ॥ ५

तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता । दिव्यसंनहना चैव इडा जज्ञे इति श्रुतिः ॥ ७

तामिलेत्यथ होवाच मनुर्दण्डधरः स्मृतः । अनुगच्छामि भद्रं ते तमिला प्रत्युवाच ह ॥ ८

धर्मयुक्तमिदं वाच्यं पुत्रकामं प्रजापतिम् । मित्रावरुणयोर्दंशे जाताऽस्मि वदतां वर ॥ ९

तयोः सकाशं यास्यामि मानो धर्मो हतोऽवधीत् । सैवमुक्त्वा पुनर्देवी तयोरन्तिकमागमत् ॥ १०

गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राञ्जलिलिङ्गमब्रवीत् । अंशेऽस्मि युवयोर्जाता देवौ किं करवाणि वाम् ॥ ११

मनुर्नैवाहमुक्ताऽस्मि अनुगच्छस्व मामिति । तथा तु वदतीं साध्वीमिडामाश्रित्य तावुभौ ॥ १२

देवौ च मित्रावरुणाविदं वचनमूचतुः । अनेन तव धर्मज्ञे प्रश्रयेण दमेन च ॥ १३

सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतौ स्वो वरवाणिनि । आनयोस्त्वं महाभागे ख्यातिं कन्या प्रयास्यसि ॥

सुद्युम्न इति विख्यातस्त्रिषु लोकेषु पूजितः । जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वैवस्वतवर्धनः ॥ १५

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीर्भावमगमत्प्रभुः । सा तु देवी वरं लब्ध्वा निवृत्ता पितरं प्रति ॥ १६

बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्विता । सोमपुत्राद्वयवाचास्या ऐलो जज्ञे पुरूरवाः ॥ १७

वधात्सा जनयित्वा तु सुद्युम्नं पुनरागता । सुद्युम्नस्य तु दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः ॥ १८

(वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्छनाकथनम्)

उत्कलश्च गयश्चैव विनताश्वस्तथैव च । उत्कलस्योत्कलं राष्ट्रं विनताश्वस्य पश्चिमम् ॥

दिक्ष्ववातस्य राजर्षेर्गयस्य तु गया पुरी ॥

१९

प्रविष्टे पनौ तस्मिन्प्रजाः सृष्ट्वा दिवाकरः । दशधा तदधत्सेत्रमकरोत्पृथिवीमिमाम् ॥

२०

इक्ष्वाकुरेव दायादानन्यान्दश समाप्नुयात् । कन्याभावात्तु सुद्युम्नो नैनं भागमवाप्नुयात् ॥

२१

वशिष्टवचनाच्चाऽऽसीत्प्रतिष्ठा नो महाद्युतिः । प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युम्नस्य महात्मनः ॥

२२

तत्पुरुषरसे प्रादार्द्राष्ट्रं प्राप्य महायशाः । मानवेभ्यो महाभोगा स्त्रीपुंसोर्लक्षणं प्रति ॥

मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्पुनः ॥

२३

एतच्छ्रुत्वा तु क्रपयः पपच्छुस्तदनन्तरम् । मानवः स तु सुद्युम्नः स्त्रीभावमगमत्कथम् ॥

२४

सूत उवाच—

प्रोवाच वचनं देवी मियहेतोः मियं मिया । समे ममाऽऽश्रमे देव यः पुमान्संपवेक्षयति ॥

भविष्यति ध्रुवं नागी सा तुल्यान्तरसां शुभा ॥

२५

तत्र सर्वाणि भूतानि पिशाचाः पशवश्च ये । स्त्रीभूताः सह रुद्रेण क्रीडन्त्यन्तरसो यथा ॥

२६

उभावर्न प्रविष्टस्तु स राजा मृगयां गर्तः । पिशाचैः सह भूतैस्तु रुद्रेः स्त्रीभावमस्थिते ॥

२७

तस्मात्स राजा सुद्युम्नः स्त्रीभावं लब्धवान्पुनः । महादेवप्रसादाच्च गणपत्यमवाप्नुयात् ॥

२८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते वैवस्वतमनोः सृष्टिकथनं नाम पञ्चाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७०६५

अथ षट्शीतितमोऽध्यायः ।

तत्र वैवस्वतमनुवंशगान्धर्वमूर्छनाकथनम् ।

सूत उवाच—

निसर्गं मनुष्याणां विस्तरेण निवोपत । पृथगो हिंसयित्वा तु गुरोः शर्गावमभक्षयत् ॥

१

शापाच्छूद्रत्वमापन्नश्चयनस्य महात्मनः । करुणस्य तु कारुणाः क्षत्रिया युद्धदुर्मदाः ॥

२

सर्वैस्तक्षत्रियगणविकान्दः संवभूव ह । नाभागोऽरिपुत्रस्तु विद्वानासीद्भलन्दनः ॥

३

भलन्दनस्य पुत्रोऽभूत्मांशुर्नाम महाबलः । प्रांशोरेकोऽभवत्पुत्रः प्रजानिरिति विश्रुतः ॥

४

प्रजानेरभवत्पुत्रः खनित्रो नाम वीर्यवान् । तस्य पुत्रोऽभवच्छ्रीमान्शुभो नाम महायशः ॥

५

शुभस्य विशः पुत्रस्तु प्रतिभानं वभूव ह । विशपुत्रस्तु कल्याणो विविंशो नाम धार्मिकः ॥

६

विविंशपुत्रो धर्मात्मा खनिनेत्रः प्रतापवान् । करन्यमस्तस्यपुत्रत्वेतायुगमुखेऽभवत् ॥

७

करन्यमभुतमापि आविक्षिन्नाम वीर्यवान् । आविक्षितो व्यतिक्रामत्यन्तरं गुणवत्तया ॥

८

भैरुतो नाम धर्मात्मा चक्रवर्तिसमो नृपः । संवर्तेन दिवं नीतः ससुहृत्सह चान्यत्रैः ॥

९

* अत्राऽऽर्पत्यादाकारकादेशाभावः ।

१ ख. घ. ड. वितस्ता । २ क. दिक्षु वा । ग. ड. दिपूर्वा तु च रा । ३ घ. ड. 'द्वाने म' । ४ ख. ग. घ. ड. 'द्राज्वं प्रा' । ५ ख. ग. घ. भागवती । ६ क. ग. घ. 'तः । सहविशार्ध' । ७ क. 'रुद्रेः स्त्री' । ८ घ. माधिते । ९ क. 'रुद्रेः क्षत्रियो युद्धदुर्मदः । रा' । १० घ. ड. 'हसं क्षत्रियणा वि' । ११ क. 'भा न व' । १२ घ. ड. महतो ।

विवादोऽत्र महानासीतसंवर्तस्य बृहस्पतेः । ऋद्धिं दृष्ट्वा तु यज्ञस्य क्रुद्धस्तस्य बृहस्पतिः ॥ १०
 संवर्तेन हते यज्ञे कुपोप सुभृशं तदा । लोकानां स हि नाशाय दैवतैर्हि प्रसादितः ॥ ११
 मनुत्तश्चक्रवर्ती स नरिण्यन्तमवाप्तवान् । नरिण्यन्तस्य दायादो राजा दण्डधरो दमः ॥ १२
 तस्य पुत्रस्तु विक्रान्तो राजाऽऽसीद्राष्ट्रवर्धनः । सुधृती तस्य पुत्रस्तु नरः सुधृतिनः सुतः ॥ १३
 केवलस्तस्य पुत्रस्तु घन्धुमान्केवलतामजः । अथ घन्धुमतः पुत्रो घर्मात्मा वेगवानृषः ॥ १४
 बुधो वेगवतः पुत्रस्तृणविन्दुर्वृधात्मजः । त्रेतायुगमुखे राजा तृतीये संवभूव ह ॥ १५
 कन्या तु तस्य द्रविडा माता विश्रवसो हि सा । पुत्रश्चास्य विशालोऽभूद्राजा परमधार्मिकः ॥ १६
 विशालस्य समुत्पन्ना विशाला येन निर्मिता । विशालस्य सुतो राजा हेमचन्द्रो महाबलः ॥ १७
 सुचन्द्र इति विख्यातो हेमचन्द्रादनन्तरम् । सुचन्द्रतनयो राजा धूम्राश्व इति विश्रुतः ॥ १८
 धूम्राश्वतनयो विद्वान्मृज्जयः समपद्यत । मृज्जयस्य सुतः श्रीमान्सहदेवः प्रतापवान् ॥ १९
 कुशाश्वः सहदेवस्य पुत्रः परमधार्मिकः । कुशाश्वस्य महातेजाः सोमदत्तः प्रतापवान् ॥ २०
 सोमदत्तस्य राजर्षेः सुतोऽभूज्जनमेजयः । जनमेजयात्मजश्चैव प्रेमतिर्नाम विश्रुतः ॥ २१
 तृणविन्दुप्रसादेन सर्वे वैशालका नृपाः । दीर्घायुपो महात्मानो वीर्यवन्तः सुधार्मिकाः ॥ २२
 शर्यातीर्मथुनं त्वासीदानार्तो नाम विश्रुतः । पुत्रः सुकन्या कन्या च भार्या या च्यवनस्य तु ॥
 आनर्तस्य तु दायादो रेवो नाम्ना तु वीर्यवान् । आनार्तो विषयो यस्य पुरी चापि कुशस्थली
 रेवस्य रेवतः पुत्रः ककुषी नाम धार्मिकः । ज्येष्ठो भ्रातृशतस्याऽऽसीद्राजा प्राप्य कुशस्थलीम् ॥
 कन्यया सह श्रुत्वा च गान्धर्वं ब्रह्मणोऽन्तिके । मुहुर्तं देवदेवस्य मूर्त्यं बहुयुगं विभोः ॥ २६
 आजगाम युवा चैव स्वां पुरीं यादवैर्हृताम् । कृतां द्वारवर्ती नाम बहुद्वारा मनोरमाम् ॥ २७
 भोजवृष्ण्यन्धकैर्गुप्तो वसुदेवपुरोगमैः । तां कथां रेवतः श्रुत्वा यथातत्त्वमारिदमः ॥ * २८
 +कन्यां तु बलदेवाय सुव्रतां नाम रेवतीम् । दत्त्वा जगाम शिवरं मेरोस्तपसि संस्थितः ॥
 रेमे रामश्च धर्मात्मा रेवत्या सहितः किल । तां कथामृषयः श्रुत्वा पप्रच्छुस्तदनन्तरम् ॥ ३०

ऋषय ऊचुः—

कथं बहुयुगे काले व्यतीते सूतनन्दन । न जरां रेवतीं प्राप्तौ पलितं च कुतः प्रभो ॥ ३१
 मेरुं गतस्य वा तस्य शर्यातेः संततिः कथम् । स्थिता पृथिव्यामद्यापि श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
 कियन्तो वा सुरगणा गन्धर्वास्त्र च कीदृशाः । यच्छ्रुत्वा रेवतः कालान्मुहूर्तमिव मन्यते ॥ ३३

सूत उवाच—

न जरा स्तुतिर्पासा वा न च मृत्युभयं ततः । न च रोगः प्रभवति ब्रह्मलोकगतस्य हि ॥ ३४
 गान्धर्वं प्रति यद्यापि पृष्टुं मुनिसत्तमाः । ततोऽहं संभवक्ष्यामि यायातथ्येन सुव्रताः ॥ ३५

* भद्रैवाध्यायसमाप्तिः ख. घ. पुस्तकयोः । + कन्यां तु बलदेवाय इत्यारभ्य तत्प्राप्तिवताध्यायस्यसप्ततत्त्वरं तु य इत्यन्तप्रत्ययः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति ।

१ ग. द. 'न्तरः' । २ सु. 'प्रमिति' । ३ ख. 'सीदन्तो' । ४ ख. मार्त । ग. गार्त । ५ ख. घ. द. 'सा वासु' । ६ ख. 'त्वा जगाम द्रमणोऽन्तिकम्' । घ. 'त्वा कथितं वै पुरा सुत' । ७ द. 'सा रेवतं च ककुषिनम्' । ८ ग. द. 'पगे वा' । ९ क. 'मि यथा' । १० ग. द. 'ताः' । ११ ग. द. 'तः' । १२ ग. द. 'तः' । १३ ग. द. 'तः' । १४ ग. द. 'तः' । १५ ग. द. 'तः' । १६ ग. द. 'तः' । १७ ग. द. 'तः' । १८ ग. द. 'तः' । १९ ग. द. 'तः' । २० ग. द. 'तः' । २१ ग. द. 'तः' । २२ ग. द. 'तः' । २३ ग. द. 'तः' । २४ ग. द. 'तः' । २५ ग. द. 'तः' । २६ ग. द. 'तः' । २७ ग. द. 'तः' । २८ ग. द. 'तः' । २९ ग. द. 'तः' । ३० ग. द. 'तः' । ३१ ग. द. 'तः' । ३२ ग. द. 'तः' । ३३ ग. द. 'तः' । ३४ ग. द. 'तः' । ३५ ग. द. 'तः' ।

: (वैवस्वतमनुवंशान्धवेगुन्नालशयकयनम्)

सूत उवाच—

सप्त स्वरास्त्यो ग्रामा मूर्ध्नास्त्वेकविंशतिः । तालाश्चैकोनपञ्चाशदित्येतस्वरमण्डलम् ॥ ३६
 षड्जर्षभौ च गान्धारी मध्यमाः पञ्चमस्तथा । धैवतश्चापि विश्वेयस्तथा चापि निपादवान् ॥ ३७
 सौवीरी मध्यमग्राभो हरिणास्या तथैव च । स्वात्कलोपैत्रलोपेता चतुर्थी शुद्धमध्यमा ॥ ३८
 गार्हा च पायनी चैव दृष्टाका च यथाक्रमम् । मध्यमग्राभिकाः स्थाताः षड्जग्रामं निबोधत ॥
 उत्तरमन्द्रा जननी तथा या चोत्तरायता । शुद्धषड्जा तथा चैव जानीयात्सप्तमी च ताम् ॥ ४०

गान्धारग्राभिकांथान्यान्कीर्त्तयमानानिबोधत । आशिष्टोमिकमाद्यं तु द्वितीयं वाजपेयिकम् ॥ ४१

तृतीयं षौड्ढकं प्रोक्तं चतुर्थं चाऽऽश्वमेधिकम् । पञ्चमं राजसूयं च षष्ठं चक्रमुवर्णकम् ॥ ४२

सप्तमं गोसयं नाम महाष्टाष्टिकमष्टमम् । ब्रह्मदानं च नवमं भान्नापत्यमन्तरम् ॥ ४३

नागपक्षाश्रयं विश्वाहोतरं च तथैव च । हयक्रान्तं मृगक्रान्तं विष्णुक्रान्तं मनोहरम् ॥ ४४

सूर्यक्रान्तं वरेण्यं च मत्तकोकिलैवादिनम् । सावित्रमर्षसावित्रं सर्वतोमद्रमेव च ॥ ४५

सुवर्णं च स्रुतन्द्रं च विष्णुवैष्णुवराजुभौ । सामरं विजयं चैव सर्वभूतमनोहरम् ॥ ४६

हंसं ज्येष्ठं विजानीमस्तुम्बुहामयमेव च । मनोहरमभाश्रयं च गन्धर्वास्तुतश्च यः ॥ ४७

अलम्बुषेष्टश्च तथा नारदश्रिय एव च । कथितो भीमसेनेन नागरीणां यथा मियः ॥ ४८

विकलोपनीतविनता श्रीराख्यो भार्गवमियः । अथिरम्पथ शुक्रश्च पुण्यः पुण्यारकः स्मृतः ॥

विंशतिर्षयमग्रायः षड्जग्राममधुतुर्दश ॥

तथा षड्दशैच्छन्ति गान्धारग्रामसंस्थितान् । ससौवीरा तु गान्धारी ब्रह्मणा लुपयित्ये ॥ ५०

उत्तरादिस्वरस्पर्षैश्च ब्रह्मा वै देवताऽत्र च । हरिदेशसमुत्पन्ना हरिणास्या उपजायत ॥

मूर्ध्ना हरिर्णास्मैव अस्या इन्द्रोऽधिदैवतम् ॥

करोपनीतवितता महद्भिः स्वरमण्डले । सा कलोपनता तस्मान्नाहनश्चान्दैवतम् ॥ ५२

भर्गुदेशसमुत्पन्ना मूर्ध्ना शुद्धमध्यमा । मध्यमोऽत्र स्वरः शुद्धो गन्धर्वश्चाथ देवता ॥ ५३

सूर्यः सह संचरते सिद्धानां मार्गदर्शने । यस्मात्तस्मात्स्मृता मार्गा मृगेन्द्रोऽस्थोऽथ देवता ॥ ५४

सा चाऽऽश्वपसमायुक्ता अनेक्रान्तीरवाश्ववान् । मूर्ध्ना योजना क्षेत्रा रजसा रजनी ततः ॥

तौल उत्तरमन्द्राशः षड्जदैवतकां विदुः । तस्मादुत्तरांलं च प्रथमं स्वेवायतं विदुः ॥

तस्मादुत्तरमन्द्रोऽयं देवताऽस्य ध्रुवो ध्रुवम् ॥

आपामादुत्तरत्वाश्च धैवतस्योत्तरायणः । स्वादिथं मूर्ध्ना क्षेत्रं पितरः श्राद्धदेवताः ॥ ५७

शुद्धषड्जस्वरं कृत्वा यस्मादाग्ने महर्षयः । उपतिष्ठन्ति तस्मात्तं जानीयाच्छुद्धषड्जिकम् ॥ ५८

* द्वयमर्थं नास्ति क. पुनरेके ।

१ ग. द. 'तन्नाथै' । २ ग. ड. 'ग्रामेह' । ३ द. 'अनन्तवि' । ४ ग. ड. 'निकाथान्याः कीर्त्तयमाना निः ।
 ५ द. 'ष्ट षड्मुर्ध्ना' । ६ ग. ड. 'म गोत' । ७ ग. ड. 'लवापि सा च जीवर्न ह्यपि । मा । ८ द. 'सुमद्र' । ९ ग. 'गम्भु-
 शेष्ठ' । १० ग. ड. 'णा भवाभि' । ११ ग. ड. 'वीता तु सौवीरी ब्रह्मणो हु' । १२ ग. ड. 'गाथैव इन्द्रथात्यादि' ।
 १३ ग. 'नीता विजसा म' । ड. 'जीताविजिता म' । १४ क. 'मनुदे' । १५ ड. 'स्वाविदैवतम् । सा । १६ ग. ड. 'पा
 स्वादज' । १७ ग. ड. 'तानि ड' । १८ ग. ड. 'ताया च । १९ ग. 'स्वयन' । २० क. 'सु । अशनाहु' । २२ ग
 ड. 'पञ्चमस्व' ।

यः सेतां मूर्छनां कृत्वा पञ्चमस्वरको भवेत् । यक्षीणां मूर्छना सा तु योक्षिका मूर्छना स्मृता ॥
 नागद्विष्टविषा गीता नोपसर्पन्ति मूर्छनाम् । भवन्तीव हता ह्येते ब्रह्मणा नागदेवताः ॥
 (*यहीनां मूर्छना शेषा वरुणश्चात्र देवता । + जलाधिपेन दृष्टा स्यादप्सु लीला तथैव च ॥
 शकुन्तकानां कृत्वा च उपेगायन्ति किंनराः । उच्यते मूर्छना तस्मात्पक्षिराजोऽत्र देवता ॥ ६२
 [× मनो मन्दयती तेषां मूर्छना मन्दनीत्यपि । कृषीणां स्वातकानां च विश्वे देवाश्च (स्तु) देवतम् ॥
 अन्धक्रमेतकतावा रमन्ते चाऽत्र वाजिनः । अन्धक्रमेति नित्या वै अश्विनी वाऽत्र देवतम् ॥
 + गान्धाररागशब्देन गां धारयतेऽर्थतः । तस्माद्विमुक्तगान्धारी गन्धर्वश्चाधिदैवतम् ॥ ६५
 गान्धारानन्तरं गत्वा सृष्टेयं मूर्छना यतः । तस्माद्बृहत्तरगान्धारी वसवश्चात्र देवताः ॥ ६६
 सेर्यं खलु महाभूता पितामहमुपस्थिता । पद्मेऽयं मूर्छना तस्मात्स्मृता हनलदेवता ॥ ६७
 दिव्येषु चाऽऽपता तेन मन्दपट्टा च मूर्छने । निवृत्तगुणनामानं पञ्चमं चात्र देवतम् ॥ ६८
 पूर्णाः सप्त स्वरा ह्येवं मूर्छनाः संपकीतिताः । नानासाधारणाश्चैव पदेऽनुविदुस्तथा ॥ ६९

इति श्रीमहापुरुषो वायुस्रोतः पञ्चमस्कन्धोऽथ गान्धर्वमुर्जनालक्षणवधः नाम
 षडशोऽध्यायः ॥ ८६ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तषष्ट्यङ्काः— ७६७४

अथ सप्तश्रीवित्तमोऽध्यायः ॥

गीतालंकारनिर्देशः ।

पूर्वाचार्यमतं वृद्ध्या प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वभाः । निश्चितं वै अलंकारास्तान्पे निगदतः शृणु ॥
 अलंकारास्तु वक्तव्याः स्वैः स्वैर्वर्णैः प्रहेतवः । संस्थानयोगैश्च तयो पदानां चान्वेषणया ॥ २
 वाक्यार्थपदयोगार्थैरलंकारस्य पूरणम् । पैदानि गीतकस्याऽऽहुः पुरस्तात्पृष्ठतोऽथवा ॥ ३
 स्थानानि श्रीणि जानीयादुरः कण्डः निरस्तथा । एतेषु त्रिषु स्थानेषु प्रहृत्तो विधिहृत्तमः ॥ ४
 चत्वारः प्रकृतौ वर्णाः भविचारक्षतवैधः । विकल्पमष्टथा चैव देवाः षोडशथा विदुः ॥ ५
 स्थायी वर्णः प्रसंचारी तृतीयमवरोहणम् । आरोहणं चतुर्थं तु वर्णं वर्णविदो विदुः ॥ ६
 तत्रैकः संचरस्थापी सचरोऽस्तु चरीर्भवन् । अथ रोहणवर्णानामवरोहं विनिर्देशेत् ॥ ७
 आरोहणेन चाऽऽरोहवर्णं वर्णविदो विदुः । एतेषामेव वर्णानामलंकारान्विरोधतः ॥ ८
 अलंकारास्तु चत्वारः स्थापनी क्रमैरेजिनः । ममादश्चाममादश्च तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ ९
 विस्वरोष्टृक्लाश्चैव स्थानादेकान्तरं गताः । आवर्तस्याक्रमोत्पत्ती द्वे कार्ये परिणामतः ॥ १०

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नो ग. पुस्तके नास्ति । + नस्त्वित्त्वर्थः क. पुस्तके । × धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नः क. पुस्तके नास्ति । † एतदर्थस्मान् इदमर्थं गान्धारवर्त शब्देन गान्धारित्य या पुनरिति ड. पुस्तके ।

१ ग. द. तयो मूर्छना भूत्वा यथ मत्तारः । २ द. "ह. पक्षिणा मूर्छना भूत्वा पक्षिः । ३ ग. नागाहः ।
 ४ नागद्विष्टमुत्वा गीतं नो । ५ व. वकीतकृता ह्येते ब्रह्मणा ना । ५ क. "पमा यान्ति । ६ द. "य एदे खलु दृष्टा
 पि" । ७ द. दिव्य पञ्चावपात्रेन । ८ व. द. "वाऽत्र वि" । ९ व. द. "या शारः" । १० ग. पादगति । ११ ग. वर्णं प्रे ।
 १२ ग. द. "य. अरो" । १३ क. "पस्तव" । १४ ग. द. "भवेत्" । अ. १५ ग. द. "रोहण" । १६ ग.
 ग. जि. १७ ग. द. गतः । १८ ग. "मोनध्वि" ।

; (गीतालंकारनिर्देशः)

- कुमारमपरं विद्याद्विस्तरं वपनं गतम् । एष वै चोपपाङ्गस्तु कुंतारैर्कः कलाधिकः ॥ ११
- इधेभस्त्वेकान्तरे जातः कलौमात्रान्तरे स्थितः । तस्मिंश्चैव स्वरे वृद्धिस्तिष्ठते तद्विलक्षणा ॥ १२
- इधेनस्तु अपरोहस्तु उत्तरः परिकीर्तितः । कलाकलप्रमाणाच्च सविन्दुर्नाम जायते ॥ १३
- विन्दुरेककला कार्या वर्णान्तस्याधिनी भवेत् । विपर्ययस्वरोऽपि स्याद्यस्य दुर्घटितोऽपि न ॥
- एकान्तेरां तु वाद्यं तु पट्टजतः परमः स्वरः । आक्षेपास्कन्दनं कार्यं काकस्येवोद्युक्कलम् ॥ १५
- संतारौ तौ तु संचार्यौ कार्यं वा कारणं तथैव । आक्षिपमवरोह्यापि प्रोक्षमर्घ्यस्तथैव च ॥ १६
- द्वादशं च कलास्थानमेकान्तरगतं ततः । (* मेढ्रोललितमलंकारमेवं स्वरसप्तमन्त्रितम् ॥ १७
- स्वरसंक्रामकाच्चैव ततः प्रोक्तं तु पुष्कलम् । मक्षिप्तमेव कलया पादोन्नितरयो भवेत् ॥) १८
- द्विकलं वा यथा भूते यत्तद्ग्रासितमुच्यते । उच्चारोद्विस्तराद्वा तथा चाष्टस्वरान्तरम् ॥ १९
- यस्तु स्यादवरोहो वा तारतो मन्द्रतोऽपि वा । एकान्तरहिता ह्येते तमेव स्वरमन्ततः ॥ २०
- मक्षिमच्छेदनो नाम चतुष्कलगणः स्मृतः । अलंकारा भवन्त्येते त्रिंशद्ये वै प्रकीर्तिताः ॥
- वर्णस्थानप्रयोगेण कलामात्राप्रमाणतः ॥ २१
- संस्थानं च प्रमाणं च विकारो लक्षणं तथा । चतुर्विधमिदं ज्ञेयमलंकारप्रयोजनम् ॥ २२
- यथाऽऽत्मनो हलंकारो विपर्यस्तोऽतिगर्हितः । वर्णमेवाप्यलं कर्तुं विषयं ह्यात्मसंभवात् ॥ २३
- नानाभरणसंयोगाद्यथा नार्या विभूषणम् । वर्णस्य चैवालंकारो विपर्यस्तोऽतिगर्हितः ॥ २४
- न पादे कुण्डले वृष्टे न कण्ठे रसना तथैव । एवमेव हलंकारो विपर्यस्तो विगर्हितः ॥ २५
- क्रियमाणोऽप्यलंकारो रागं यश्चैव दर्शयेत् । यथोद्दिष्टस्य मार्गस्य कर्तव्यस्य विधीयते ॥ २६
- लक्षणं पर्यवस्यापि वर्णिकाभिः प्रवर्तनम् । यायातध्येन वक्ष्यामि मासोद्भवमुखोद्भवे ॥ २७
- त्रयोविंशत्यशीतिस्तु तेपामेताद्विपर्ययः । पट्टजपक्षोऽपि तत्त्वादी मध्यो हीनस्वरो भवेत् ॥ २८
- पट्टजमध्यमयोश्चैव ग्रामयोः पर्ययस्तथा । भेनो योत्तरमन्दस्यै पट्टेवात्राविकस्य च ॥ २९
- स्वरालं प्रत्ययश्चैव सर्वेषां प्रत्ययः स्मृतः । अनुगम्य वहिर्गीतं विज्ञातं पञ्चदैवतम् ॥ ३०
- गोरूपाणां पुरस्तात्तु मध्यमांश्चस्तु पर्ययः । तयोर्विभागो गीतानां लावर्णेयमार्गसंस्थितः ॥ ३१
- अनुपङ्गं मपोद्दिष्टं स्वसारं च स्वरान्तरम् । पर्ययः संप्रवर्तते सप्तस्वरपदक्रमम् ॥ ३२
- गान्धरांशेन गीयन्ते चत्वारि मद्रकानि च । पर्ययो मध्यमश्चैव धैवते तु निपादजैः ॥
- पट्टजपर्ययश्च जानीषौ मद्रकेष्वेव ज्ञान्तरे ॥ ३३

* धनुर्विहान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. ड. 'भारं सपरं विद्याद्विस्तरं च मनसः' । २ ग. ड. 'चात्यपा' । ३ ग. 'कुनारै' । ४ ड. 'कुल्लरै' ।
 ग. 'कः कुला' । ५ ग. 'लामात्ररे' । ६ ग. ड. 'क्षणम् । इधे' । ७ ग. ड. 'यिने भ' । ८ ड. 'तौ नमः । ए' ।
 ९ ग. 'तथापुराणं तु खद्वान्तः प' । १० ड. 'राच राज्यस्तु खद्वान्तः प' । ११ ड. 'रः । अक्षेपम स्कन्दन-
 कार्यं काकस्येव यद्य' । १२ ड. 'या । अक्षिप्तम्' । १३ क. 'च तथै' । १४ ड. 'स्वरास्वरं च संक्रामकाप्रयोग्य तु ।
 १५ ड. 'दानान्तयो भ' । १६ ग. ड. 'तद्ग्रासितम्' । १७ ग. 'रापचाम् । य' । १८ ड. 'रत्तर' । १९ ग. ड. 'म' ।
 वायः रय' । २० ग. ड. 'रत्तं ततः । २० ग. ड. 'विमूषा ह्यात्मसंभवनः । न । २१ क. 'यथा । २२ क. 'म' । याभा' ।
 २३ ग. ड. 'मातो यो । २४ ड. 'रय पाठवोऽय वि' । २५ ग. 'म' । नगोनां पु' । २६ ग. ड. 'वप्ये मा' । २७ ग.
 'स्थितिः । भ' । २८ ग. ड. 'अमं मध्यमं चैव ।

बृहदश्वोऽभ्यपिञ्चत्तं तस्मिन्नाष्ट्रे नराधिपः । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु वनं राजा विवेश ह ॥ ३२
बृहदश्वं महाराजं शूरमुत्तमधार्मिकम् । प्रयातं तमुत्तङ्गस्तु ब्रह्मर्षिः प्रत्यवारयत् ॥ ३३

उत्तङ्ग उवाच—

भवैता रक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हति । निरुद्विगस्तैः कर्तुं न हि शक्नोमि पार्थिव ॥ ३४
ममाऽऽश्रमसमीपेषु समेषु मरुधन्वसु । समुद्रो बालुकापूर्णस्तत्र तिष्ठति भूपते ॥ ३५
देवतानामवध्यस्तु महाकायो महाबलः । अन्तर्भूमिगतस्तत्र बालुकान्तर्हितो महान् ॥ ३६
स मनोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम सुदारुणः । शतं लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ॥ ३७
संवत्सरस्य पर्यन्ते स निश्वासं प्रमुञ्चति । यदा तदा मही तत्र चलति स्म सकानना ॥ ३८
तस्य निश्वासवातेन रज उद्भूयते भेहत् । आदित्यपयमावृत्य सप्ताहं भूमिकम्पनम् ॥ ३९
सविस्फुल्लिङ्गं सज्जालं सधूममतिदारुणम् । तेन राजन् शक्नोमि तस्मिन्स्थातुं स्व आश्रमे ॥ ४०
तं वारय महाबाहो लोकानां हितकाम्यया । तेजस्ते सुर्भहाविष्णुस्तेजसाऽऽप्याययिष्यति ॥ ४१
लोकाः स्वस्था भवन्त्वद्य तस्मिन्निहितेऽसुरे । त्वं हि तस्य वधायाद्य समर्थः पृथिवीपते ॥ ४२
विष्णुना च षरो दत्तो मम पूर्वं ततोऽनघ । न हि धुन्धुर्बहावीर्यस्तेजसाऽल्पेन शक्नोते ॥ ४३
निर्दग्धं पृथिवीपाल अपि वर्षशतैरिह । वीर्यं हि सुमहत्तस्य देवैरपि दुरासहम् ॥ ४४
एवमुक्तस्तु राजर्षिरुत्तङ्गेन महात्मना । कुबलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मिन्धुन्धुनिवारणे ॥ ४५
राजा संन्यस्तशस्त्रोऽहमयं तु तनयो मम । भविष्यति द्विजश्रेष्ठ धुन्धुमारो न संशयः ॥ ४६
स तं व्यादिश्य तनयं धुन्धुमारणैर्बुधतम् । जगाम पर्वतायैव तपसे शंसितव्रतः ॥ ४७
कुबलाश्वस्तु धर्मात्मा पितुर्वचनमास्थितः । सहस्रैरेकविंशत्या पुत्राणां सह पार्थिवः ॥
मायावुत्तङ्गसहितो धुन्धोस्तस्य निवारणे ॥ ४८
तमाविशच्चतो विष्णुर्भगवान्स्वेन तेजसा । उत्तङ्गस्य'नियोगात्तु लोकानां हितकाम्यया ॥ ४९
तस्मिन्मयाते दुर्धर्षे दिवि शब्दो महानभूत् । अद्यममृत्युपे नृपो धुन्धुमारो भविष्यति ॥ ५०
दिव्यैः पुष्पैश्च तं देवाः सममंसत अद्भुतम् । स गत्वा पुरुषव्याघ्रस्तनयैः सह वीर्यवान् ॥ ५१
समुद्रं खनयामास बालुकार्णवमव्ययम् । नारायणेन राजर्षिस्तेजसाऽऽप्यायितो हि सः ॥
वभूवातिवली भूय उत्तङ्गस्य वशे स्थितः ॥ ५२
तस्य पुत्रैः खनन्निश्च बालुकान्तर्हितस्तदा । धुन्धुरासादितस्तत्र दिक्षमाश्रित्य पश्चिमाम् ॥ ५४
मुखजेनाग्निना क्रुद्धो लोकानुद्धर्तयन्निव । वारिर्मुस्ताव योगेन महोदधिरिवोदये ॥ ५५
सोमस्य सोमपश्रेष्ठ धारोर्मिकलिलो महान् । तस्य पुत्रास्तु निर्दग्धास्त्रिभिर्हनास्तु राक्षसाः ॥
ततः स राजाऽतिवली धुन्धुवन्धुनिर्वहणः । तस्य वारिपर्यं वेगमपिवत्स नराधिपः ॥ ५७
योगी योगेन वक्ति वा शपथामास वारिणा । निरर्थं च महाकायं बलेनोदकराक्षसम् ॥ ५८

१ घ. राज्ञे मयाधिपम् । २ पु. २ ख. ग. घ. 'यन्' । ३ क. 'वतो रं' । ४ घ. 'र्हति' । नि. ५ ख. ग. घ. द. 'स्तपयतु' । ६ ग. द. 'पुपरितस्तु वै । त' । ७ ख. 'नं उज्जने क इति धृतिः । दे' । घ. 'नं उज्जानक इति धृतिः । दे' । ८ घ. घ. ङ. 'वेतेजो' । ९ ख. ग. घ. महान् । १० ख. 'स्ते समहदिष्णु' । ११ द. 'महदिष्णु' । १२ ख. ग. घ. द. 'सदम्' । घ. १३ ख. घ. द. 'ममद्वुत' । १४ ख. घ. 'ते सोमस' । १५ ग. घ. द. 'तोऽरिह' । १६ क. दृष्टाव । १७ ख. ग. द. 'त्य त म' ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

उत्तङ्गं दर्शयामास कृतकर्मा नराधिपः । उत्तङ्गश्च वरं प्रादात्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥ ५९
अदत्तस्वाक्षयं वित्तं शत्रुभिश्चाप्यधृष्यताम् । धर्मे रतिं च सततं स्वर्गे वासं तथाऽक्षयम् ॥

पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान्स्वर्गे ये रससा हताः ॥ ६०
तस्य पुत्रास्त्रयः शिष्टा दृढाश्वो ज्येष्ठ उच्यते । भद्राश्वः कपिलाश्वश्च कनीयांसौ तु तौ स्मृतौ
धौन्यमारिर्दृढाश्वस्तु हर्षश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्षश्वस्य निकुम्भोऽभूत्सत्रधर्मरतः सदा ॥ ६२
संहताश्वो निकुम्भस्य श्रुतो रणविशारदः । कृशाश्वश्चाक्षयाश्वश्च संहताश्वसुतावुभौ ॥ ६३
तस्य पत्नी हैमवती सती मतिदृष्टती । विरूपाता त्रिषु लोकेषु पुत्रैस्तस्याः प्रसेनजित् ॥ ६४
युवनाश्वः सुतस्तस्य त्रिषु लोकेष्वतिष्ठतिः । अत्यन्तधार्मिको गौरी तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ ६५
अभिज्ञस्ता तु सा भर्मा नदी सा ब्राह्मदा कृता । तस्यास्तु गौरिकः पुत्रश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥
मांधाता यौवनाश्वो वै त्रैलोक्यविजयी नृपः । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका द्विजाः ॥
यावत्सूर्य उदयति यावच्च प्रतितिष्ठति । सर्वं तद्यौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ६८
अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं वंशविदो जनाः । यौवनाश्वं महात्मानं यज्वानमपिमतौजसम् ॥
मांधाता तु तनुर्विष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥

तस्य चैत्ररथी भार्या शशविन्दोः सुताऽभवत् । साध्वी विन्दुमती नाम रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥
पतिव्रता च ज्येष्ठा च भ्रातृणामयुतस्य सा । तस्यामुत्पादयामास मांधाता त्रीन्सुतान्मधुः ॥
पुरुकुत्समम्बरीपं मुचुकुन्दं च विश्रुतम् । अम्बरीपस्य दायादो युवनाश्वोऽपरः स्मृतः ॥ ७२
हरितो युवनाश्वस्य हारितीः शूरयः स्मृताः । एते हार्जिरसः पुत्रौः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७३
पुरुकुत्सस्य दायादत्तसदस्युर्महायशाः । नर्मदायां समुत्पन्नः संभूतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ७४
संभूतस्याऽऽत्मजः पुत्रो हनरण्यः प्रतापवान् । रावणो निहतो येन त्रिलोकीविजये पुरा ॥ ७५
त्रसदश्वोऽनरण्यस्य हर्षश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्षश्वस्तु हृदय्यां जज्ञे वसुमतो नृपः ॥ ७६
तस्य पुत्रोऽभवद्राजा विधन्वा नाम धार्मिकः । आसीत्त्रैधन्वनथापि विद्वांस्र्येवपावनः प्रभुः ॥
तस्य सत्यव्रतो नाम कुशरोऽभून्महाबलः । तेन भार्या विदर्भस्य हता हत्वा दिवौकसान् ॥ ७८
पाणिप्रहणमन्त्रेण निष्ठां संप्रापितेष्विह । विष्णुवृद्धः सुतस्तस्य विष्णुवृद्धा यतः स्मृताः ॥
एते हार्जिरसः पुत्राः क्षात्रोपेताः समाश्रिताः ॥

कामाद्वलाद्य मोहाच्च संकर्षणवलेन चै । भाविनोऽर्थस्य च बलात्तत्कुनं तेन धीमता ॥ ८०
तमवर्मेण संयुक्तं पिता त्रैध्यारुणोऽत्यजत् । अपध्वंसति बहुशोऽवदत्कोधसमन्वितः ॥ ८१
पितरं सोऽग्रवीदेकः क गच्छामीति वै मुहुः । पिता चैनमयोवाच श्वपार्कः सह वर्तय ॥ ८२
नाहं पुत्रेण पुष्यार्थं त्वयाऽद्य कुलपांसन । इत्युक्तः स निराक्रामन्नगरादचनान्निभो ॥ ८३
न चैनं धारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः । स तु सत्यव्रतो धर्माश्चपाकावसयान्तिकम् ॥
पित्रा मुक्तोऽवसदीरः पिता चास्य वनं ययौ ॥

१ रा. ग. द. 'ने' । दत्तं वाचु' । २ क. 'ये राक्ष' । ३ घ. 'सोऽद्य' । ४ ख. घ. 'व्याहृता' । ५ रा. ग. घ. 'ता माता द' । ६ घ. घ. द. 'त्रयास्तयाः । ७ रा. घ. 'कनिमान्तमत्रा यो' । ८ क. घ. द. 'वृद्धा । ९ रा. ग. पुनः । १० रा. घ. द. 'ता मृत' । ११ घ. घ. द. 'नाः सती' । १२ ग. घ. द. 'लोकि' । १३ क. 'अयो' रपन' । १४ ग. द. 'मर्त्य' । घ. 'उहर्ग' । १५ ग. घ. द. वा । १६ क. 'अयोयुगे ।

द्वे चापरान्तिके विद्याद्वयशृङ्गाष्टकस्य तु । प्राकृते नैणवैश्वैव गान्धारांशे प्रयुज्यते ॥ ३४
 पदेस्य तु त्रयं रूपं सप्त रूपं तु कैशिकम् । गान्धारांशेन कात्स्न्येन पर्ययस्य विधिः स्मृतः ॥ ३५
 एवं चैव क्रमोद्दिष्टो मध्यमांशस्य मध्यमः ॥ ३६
 यानि गीतानि प्रोक्तानि रूपेण तु विशेषतः । तत्तु सप्तस्वरं कार्यं सप्तरूपं च कैशिकम् ॥ ३७
 अङ्गदर्शनमित्याहुर्मने द्वे समके तथा । द्वितीयभावाचरणा मात्रा नाभिप्रतिष्ठिता ॥ ३८
 उत्तरे च प्रकृत्येवं मात्रा तल्लीयते तथा । हन्तारः पिण्डको यत्र मात्रार्था नातिवर्तते ॥ ३९
 पादेनैकेन मात्रायां पादोनाभतिवीरणा । संख्यायाश्चोपहर्शनं तत्र यानमिति स्मृतम् ॥ ४०
 द्वितीयं पादं भङ्गं च ग्रहेणाभिप्रतिष्ठितम् । पूर्वपष्ठनृतीये तु द्वितीयं चापरीतके ॥ ४१
 अर्धेन पादसंभ्यस्य पादभागाच्च पञ्चके । पादभागं सपादं तु प्रकृत्यामपि संस्थितम् ॥ ४२
 चतुर्थमुत्तरे चैव मद्रवत्यां चैव मद्रके । मद्रके दक्षिणस्वापि यथोक्ता वर्तते कला ॥ ४३
 पूर्वमेवानुयोगं तु द्वितीया वृद्धिरिष्यते । पादौ चाऽऽहरणं चास्मत्पारं नात्र विधीयते ॥ ४४
 एकत्वेभ्युपयोगस्य द्वयोर्वृद्धि द्विजोत्तम । अनेकसमवायस्तु पताकाहरिणं स्मृतम् ॥ ४५
 तिसृणां चैव वृत्तीनां वृत्तौ वृत्ता च दक्षिणा । अष्टौ तु समवायास्ते सौवीरी मूर्च्छना तर्था ॥ ४६
 कुशल्यनुत्तरः सत्यं सप्तसत्त्वस्वरं तु यः । चित्रशाखासुतं तस्य धार्मिकस्य महात्मनः ॥ ४७
 इति श्रीमहापुराणे वायुश्रौतं गीतालम्कारनिर्देशो नाम सप्ताशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७७२०

अथाष्टाशीतितमोऽध्यायः ।

वैवस्वतमनुवंशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

ककुब्जिनस्तु सं लोकं रैवतस्य गतस्य ह । हता पुण्यजनैः सर्वा राक्षसैः सा कुशस्थली ॥ १
 तद्वै भ्रातृशतं तस्य धार्मिकस्य महात्मनः । निबध्यमाना रक्षोभिर्दिशः समाद्रवन्भयात् ॥ २
 तेषां तु ते भयाक्रान्ताः क्षत्रियास्तत्र तत्र हि । अन्ववायस्तु सुगहान्महास्तत्र द्विजोत्तमैः ॥ ३
 मपता इति विख्याता दिक्षु सर्वासु धार्मिकाः । धृष्टस्य धौर्तिकं सत्रं रणधृष्टं बभूव ह ॥ ४
 तिस्राहसं तु सैगणं क्षत्रियाणां महात्मनाम् । नमस्य च दायादो नाभागो नाम जीर्यवान् ॥

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । अत्यार्थस्य न पूर्वापरसमाप्तिः ।

१ द. 'यमुने' । २ ग. द. 'दत्तस्य रूपं तु ग' । ३ क. ग. तु कौशिकं । ४ क. ग. कैशिकम् । ५ ग. 'मोक्षदे मनके । मनुर्द्वैममके । ६ ग. द. तत्राय । ७ ग. द. 'न्तारोऽपिण्डके य' । ८ द. यां न निव' । ९ ग. द. 'द्वर्ग' । १० द. 'द्विभागे य' । ११ ग. द. 'पतन्तिके । १२ ग. द. 'सामस्य । १३ ग. द. च मन्द्रके । मन्द्रके । १४ ग. द. 'यं वा स्यात्ता' । १५ ग. द. 'त्वमुनयो' । १६ द. वृत्ते । १७ क. 'वीरा मू' । १८ ग. 'धा । कश्यामुत्त' । द. 'धा । कश्यामुत्त' । १९ द. 'ता पूर्णं सप्तस्व' । २० य. धर्मिष्ठस्य । २१ ख. ग. य. द. 'नः । ते बध्य' । २२ ख. 'माः । दायादा' । य. माः । सायागा । द. माः । अमता । २३ ख. य. द. घाटयेंत । २४ ख. ग. य. द. 'सगणः ।

(वैवस्वतमनुवंशवर्गेनम्)

अम्बरीषस्तु नाभागिर्वैरूपस्तस्य चाऽऽत्मजः । पृषदश्वो विरूपस्य तस्य पुत्रो रथीतरः ॥ ६
एतेऽसत्रप्रसूता वै पुनश्चाङ्गिरसः स्मृताः । रथीतराणां भवराः स्याज्जोषेता द्विजातयः ॥ ७
क्षुवतस्तु मनोः पूर्वमिक्ष्वाकुर्भिनिःसृतः । तस्य पुत्रशतं त्वासीदिक्ष्वाकोर्भूरिदक्षिणम् ॥ ९
तेषां ज्येष्ठो विकुक्षिश्च नेभिर्दण्डश्च ते त्रयः । शकुनिप्रमुखास्तस्य पुत्राः पञ्चशतं तु ते ॥ ८
उत्तरापथदेशस्य रक्षितारो महीक्षितः । चत्वारिंशच्चयाऽष्टौ च दक्षिणायां च ते दिशि ॥ १०
विंशतिप्रमुखास्ते तु दक्षिणापथराक्षिणः । इक्ष्वाकुस्तु विकुक्षिं वै अष्टकायामथाऽऽदिशत् ॥ ११

राजोवाच—

मांसमात्रय आद्येयं मृगान्हत्वा महाबल । आद्यमथ नु कर्तव्यमष्टकायां न संशयः ॥ १२
स गतस्तु मृगव्यां वै वचनात्तस्य धीमतः । मृगान्तहस्रशो हत्वा परिश्रान्तश्च वीर्यवान् ॥
भक्षयच्छशकं तत्र विकुक्षिर्मृगयां गतः ॥ १३
आगते स विकुक्षौ तु समांसे सहसैनिके । वसिष्ठं चोदयामास मांसं शीलयतामिति ॥ १४
तथेति चोदितो राज्ञा विधिवत्समुपस्थितः । स दृष्टोपहतं मांसं क्रुद्धो राजानमब्रवीत् ॥ १५
हृद्रेणोपहतं मांसं पुत्रेण तव पाथिव । शशभेसादभोज्यं वै तव मांसं महाद्युते ॥ १६
शशो दुरात्मना पूर्वमरण्ये भक्षितोऽनघ । तेन मांसमिदं दुष्टं पितृणां नृपसत्तम ॥ १७
इक्ष्वाकुस्तु ततः क्रुद्धो विकुक्षिमिदमब्रवीत् । पितृकर्मणि निर्दिष्टो, मया त्वं मृगयां गतः ॥
शशं भक्षयसेऽरण्ये निर्धृष्टः पूर्वमथ नु ॥ १८
तस्मात्परित्यजामि त्वां गच्छ त्वं स्वेन कर्मणा । एवमिक्ष्वाकुना त्यक्तो वसिष्ठवचनात्सुतः ॥ १९
इक्ष्वाकौ संस्थिते तस्मिञ्शशसं पृथिवीमिमाम् । प्राप्तः परमधर्मात्मा स चापोऽध्याधिपोऽभवत्
तदाऽकरोत्स राज्यं वै वसिष्ठपरिनोदितः । ततस्तेनैनसा पूर्णो राज्यावस्थो महीपतिः ॥ २१
कालेन गतवांस्तत्र स च न्यूनतरां गतिम् । ज्ञात्वैवमेतदाख्यानं नाविधिर्भक्षयेतु वै ॥ २२
मां स भक्षयिताऽमुष्य यस्य मांसमिहाहम्पहम् । एतन्मांसस्य मांसत्वं प्रवदन्ति मनीषिणः ॥ २३
शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्यवान् । इन्द्रस्य वृषभृतस्य ककुत्स्थो जायते पुरा ॥
पूर्वपाटीवके युद्धे ककुत्स्थस्तेन स स्मृतः । अनेनास्तु ककुत्स्थस्य पृथुरानेनसः स्मृतः ॥ २५
वृषदश्वः पृथोः पुत्रस्तस्मादन्धस्तु वीर्यवान् । आंग्रस्तु यवनाश्चस्तु श्रावस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
जज्ञे श्रावस्तको राजा श्रावस्ती येन निर्मिता । श्रावस्तस्य तु दायादो बृहदश्वो महायथाः ॥
बृहदश्वमुतथापि कुवलाश्व इति श्रुतिः । यः स धुन्धुवषाद्राजा धुन्धुमारत्वमागतः ॥ २८

अथ उचुः—

धुन्धेर्वीर्यं महापाश श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् । यदर्थं कुवलाश्वः स धुन्धुमारत्वमागतः ॥ २९

सूत उवाच—

बृहदश्वस्य पुत्राणां सहस्राण्येकविंशतिः । सर्वे त्रिधामु निष्पाता बलवन्तो, दुरासदाः ॥ ३०
यभूवर्गामिकाः सर्वे यज्वानो भूरिदक्षिणाः । कुवलाश्वं महावीर्यं शूरमुत्तमधार्मिकम् ॥ ३१

१ क. पञ्चशतास्तु ते । ख. घ. ङ. पञ्चशतास्तु ते । २ क. ङ. 'दिष्टे' । ३ ग. घ. ङ. 'महा' ।
ख. 'यज्वान्' । धां । ४ ख. घ. ङ. 'प्रोक्षित' । ५ ख. घ. ङ. 'महाद' । ६ क. 'यज्वान्' । ७ घ. 'ये' ।
धुन्धुवर्गामिकाः ।

बृहदश्वोऽभ्यपिञ्चत्तं तस्मिन्नाष्ट्रे नराधिपः । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु वनं राजा विवेश ह ॥ ३२
 बृहदश्वं महाराजं शूरमुत्तमधामिकम् । प्रयातं तमुत्तङ्कस्तु ब्रह्मर्षिः मत्प्रवारयेत् ॥ ३३

उत्तङ्क उवाच—

भवता रक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुमर्हति । निरुद्विग्नस्तैषः कर्तुं न हि शक्नोमि पार्थिव ॥ ३४
 ममाऽऽश्रमसमीपेषु सप्रेषु मरुधन्वसु । समुद्रो बालुकापूर्णस्तत्र तिष्ठति भूपते ॥ ३५
 देवतानामवध्यस्तु महाकायो महाबलः । अन्तर्भूमिगतस्तत्र बालुकान्तर्हितो महान् ॥ ३६
 स मनोस्तनयः क्रूरो धुन्धुर्नाम सुदारुणः । शतं लोकविनाशाय तप आस्थाय दारुणम् ॥ ३७
 संवत्सरस्य पर्यन्ते स निश्वासं प्रमुञ्चति । यदा तदा मही तत्र चलति स्म सकानना ॥ ३८
 तस्य निश्वासवातेन रज उद्भूयते भेदः । आदित्यपथमावृत्य सप्ताहं भूमिकम्पनम् ॥ ३९
 सविस्फुल्लिङ्गं सज्वालं सधूममतिदारुणम् । तेन राजान् शक्नोमि तस्मिन्स्थातुं स्व आश्रमे ॥ ४०
 तं वारय महाबाहो लोकानां हितकाम्यया । तेजस्ते सुर्भहाविष्णुस्तेजसाऽऽप्याययिष्यति ॥ ४१
 लोकाः स्वस्था भवन्त्वथ तस्मिन्विनिहतेऽसुरे । त्वं हि तस्य वधायाद्य समर्थः पृथिवीपते ॥ ४२
 विष्णुना च वरो दत्तो मम पूर्वं ततोऽनघ । न हि धुन्धुर्भहावीर्यस्तेजसाऽप्येन शक्यते ॥ ४३
 निर्दग्धं पृथिवीपाल अपि वर्षशतैरिह । वीर्यं हि सुमहत्तस्य देवैरपि दुरासहम् ॥ ४४
 एवमुक्तस्तु राजर्षिरुत्तङ्केन महात्मना । कुबलाश्वं सुतं प्रादात्तस्मिन्धुन्धुनिवारणे ॥ ४५
 राजा संन्यस्तशस्त्रोऽहमयं तु तनयो मम । भविष्यति द्विजश्रेष्ठ धुन्धुमारो न संशयः ॥ ४६
 स तं व्यादिश्य तनयं धुन्धुमारणमुद्यतम् । जगाम पर्वतायैव तपसे शंसितव्रतः ॥ ४७
 कुबलाश्वस्तु धर्मात्मा पितुर्वचनमास्थितः । सहस्रैरेकैर्विशला पुत्राणां सह पार्थिवः ॥ ४८
 प्रापादुत्तङ्कसहितो धुन्योस्तस्य निवारणे ॥ ४९
 तपाविशततो विष्णुर्भगवान्स्वेन तेजसा । उत्तङ्कस्य निषांतात्तु लोकानां हितकाम्यया ॥ ५०
 तस्मिन्प्रपाते दुर्धरं दिवि शब्दो महानभूत् । अद्यमभूत्येव नृपो धुन्धुमारो भविष्यति ॥ ५१
 दिव्यैः पुष्पैश्च तं देवाः सममंसत अद्भुतम् । स गत्वा गुरुपण्याघ्रस्तनयैः सह वीर्यवान् ॥ ५२
 समुद्रं खनयामास बालुकार्णवमव्ययम् । नारायणेन राजर्षिस्तेजसाऽऽप्यायितो हि सः ॥ ५३
 यभूवातिबलो भूय उत्तङ्कस्य वशे स्थितः ॥ ५४
 तस्य पुत्रः खनद्विष बालुकान्तर्हितस्तदा । धुन्धुरासादितस्तत्र दिशमाधित्य पथिमाम् ॥ ५५
 सुखजेनाग्निना क्रुद्धो लोकानुद्धर्तयन्निव । वारिर्मुंसाव योगेन महोदधिरिवोदये ॥ ५६
 सोमस्य सोमपश्रेष्ठ धारोमिकालिलो महान् । तस्य पुत्रास्तु निर्दग्धास्त्रिभिर्कनःस्तु राक्षसाः ॥ ५७
 ततः स राजाऽतिबलो धुन्धुवन्धुनिर्वहणः । तस्य वारिमयं वेगमपिपत्स नराधिपः ॥ ५८
 योगी योगेन वारिं वा शमयामास वारिणा । निरस्यैत्तं महाकायं बलेनोदकराक्षसम् ॥ ५९

१ घ. सान्ने मयापिपत् । २ घ. ग. घ. 'यत् । उ' । ३ क. 'वतो र' । ४ घ. घ. 'दंष्टि । नि' । ५ घ. ग. घ. 'रतयपत्' । ६ घ. घ. 'पुपरिबलु यै । स' । ७ घ. 'नं उन्नमि क इति धुतिः । दे' । ८ घ. 'नं उन्नमि क इति धुतिः । दे' । ९ घ. घ. घ. 'महान् । १० घ. 'स्ते समहदित्' । ११ घ. 'समहदित्' । १२ घ. घ. घ. 'तदम् । १३ घ. घ. घ. 'कनःस्तु' । १४ घ. घ. 'वे संशय' । १५ घ. घ. घ. 'वोऽतिरा । १६ घ. घ. घ. 'त्य न य' ।

(वैवस्वतमनुवंशावर्णनम्)

- उत्तङ्गं दर्शयामास कृतकर्मा नराधिपः । उत्तङ्गश्च वरं प्रादात्तस्मै राज्ञे महात्मने ॥ ५९
- अदात्तस्याक्षयं वित्तं शत्रुभिश्चाप्यवृण्वताम् । धर्मे रतिं च सततं स्वर्गे वासं तथाऽक्षयम् ॥
- पुत्राणां चाक्षयाल्लोकान्स्वर्गे ये रक्षसा हताः ॥ ६०
- तस्य पुत्रास्त्रयः शिष्टा दृढाश्च ज्येष्ठ उच्यते । भद्राश्चः कपिलाश्वश्च कनीयांसौ तु तौ स्मृतौ ॥ ६१
- धौन्धुमारिर्दृढाश्वस्तु हर्षश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्षश्वस्य निकुम्भोऽभूत्क्षत्रवर्मरतः सदा ॥ ६२
- संहताश्चो निकुम्भस्य श्रुतौ रणविशारदः । कुशाश्वश्चाक्षयाश्वश्च संहताश्वसुताबुधौ ॥ ६३
- तस्य पत्नी हैमवती सती मतिदृष्टती । विरुधाता त्रिपु लोकेषु पुर्वस्तस्याः प्रसेनजित् ॥ ६४
- युवनाश्वः सुतस्तस्य त्रिपु लोकेष्वतिष्ठति । अत्यन्तधार्मिको गौरी तस्य पत्नी पतिव्रता ॥ ६५
- अभिज्ञस्ता तु सा भर्मा नदी सा ब्राह्मदा कृता । तस्यास्तु गौरिकः पुत्रश्चक्रवर्ती बभूव ह ॥
- मांधाता यौवनाश्वो वै त्रैलोक्यविजयी नृपः । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका द्विजाः ॥
- चावत्सूर्य उदयति यावच्च प्रतितिष्ठति । सर्वे तथौवनाश्वस्य मांधातुः क्षेत्रमुच्यते ॥ ६८
- अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं वंशविदो जनाः । यौवनाश्वं महात्मानं यज्जानममितौजसम् ॥
- मांधाता तु तनुविष्णोः पुराणज्ञाः प्रचक्षते ॥ ६९
- तस्य चैत्ररथी भार्या शशविन्दोः सुताऽभवत् । साध्वी विन्दुमती नाम रूपेणाप्रतिमा भुवि ॥
- पतिव्रता च ज्येष्ठा च भ्रातृणामयुतस्य सा । तस्यामुत्पादयामास मांधाता त्रीन्सुतान्प्रभुः ॥
- पुरुकुत्समन्वरीपं मुचुकुन्दं च विद्युतम् । अन्वरीपस्य दायादो युवनाश्वोऽपरः स्मृतः ॥ ७२
- हरितो युवनाश्वस्य हारिताः शूर्यः स्मृतः । एते ह्यद्विरसः पुत्रौः स्रात्रोपेता द्विजातयः ॥ ७३
- पुरुकुत्सस्य दायाददत्तस्य दुर्महायशाः । नर्मदायां समुत्पन्नाः संभूतस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ७४
- संभूतस्याऽऽत्मजः पुत्रो हनरण्यः प्रतापवान् । रावणो निहतो येन त्रिलोकीविजये पुरा ॥ ७५
- प्रसदश्वोऽनरण्यस्य हर्षश्वस्तस्य चाऽऽत्मजः । हर्षश्वस्तु दृष्टत्यां जज्ञे वसुमती नृपः ॥ ७६
- तस्य पुत्रोऽभवद्राजा त्रिधन्वा नाम धार्मिकः । आसीत्त्रिधन्वनश्चापि विद्वान्स्त्रेय्यारुणः प्रभुः ॥
- तस्य सत्यव्रतो नाम कुमारोऽभून्महाबलः । तेन भार्या विदर्भस्य हता हत्वा दिवौकसाम् ॥ ७८
- पाणिग्रहणमन्त्रेषु निष्ठां समापितेप्सिह । विष्णुवृद्धः सुतस्तस्य विष्णुवृद्धा यतः स्मृताः ॥
- एते ह्यद्विरसः पुत्राः स्रात्रोपेताः समाश्रिताः ॥ ७९
- कामाद्वलाद्य मोहाद्य संकर्षणबलेन च । भाविनोऽर्थस्य च बलात्तत्कृतं तेन धीमता ॥ ८०
- तमध्वमेण संयुक्तं पिता त्र्यर्थांरुणोऽत्यजत् । अपध्वसेति बहुशोऽवदत्को वममन्त्रितः ॥ ८१
- पितरं सोऽद्यवीदेकः क गच्छामीति वै मुहुः । पिता चैनमयोवाच श्वापकैः सह वर्तय ॥ ८२
- नाहं पुत्रेण पुत्रार्थं त्वयाऽद्य कुलपांसन । इत्युक्तः स निराक्रामन्नगरादचनादिभो ॥ ८३
- न चैनं धारयामास वसिष्ठो भगवानृषिः । स तु सत्यव्रतो धीमाञ्चपाचावसयान्तिकम् ॥
- पित्रा मुक्तोऽवसदीरः पिता चास्य वनं ययौ ॥ ८४

१ स. ग. द. 'ने'। ददत्तं वाञ्छं। २ क. ये राक्षः। ३ घ. 'तोऽद्य'। ४ सं. घ. 'वाट्याश्व'। ५ स. ग. प. 'तो माता र'। ६ स. घ. द. 'त्रिधास्याः'। ७ स. घ. 'उतिमान्मन्त्रा गी'। ८ क. ग. द. बृहदा। ९ स. ग. पुनः। १० स. घ. द. 'आ बृ'। ११ सं. घ. द. 'अः सयो'। १२ ग. घ. द. 'लोकनि'। १३ क. 'अयो रणम'। १४ ग. द. मर्दा'। प. रुद्रा'। १५ ग. घ. द. या। १६ क. प्रयोपयो।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्) .

सस्मिंस्तु विषये तस्य नावर्षत्पाकशासनः । सप्ता द्वादश संपूर्णास्तेनाधर्मेण वै तदा ॥ १८६
दारांस्तु तस्य विषये विश्वामित्रो महातपाः । संन्यस्य सागरानूपे चचार विपुलं तपः ॥ १८७
तस्य पत्नी गले बद्ध्वा मध्यमं पुत्रमौरसम् । शिष्टानां भरणार्थाय व्यक्रीणाद्दोशतेन वै ॥ १८८
तं तु यद्धं गले दृष्ट्वा विक्रीतं तं नरोत्तमः । महर्षिपुत्रं धर्मात्मा मोक्षयामास सुव्रतः ॥ १८९
सत्यव्रतो महाबुद्धिर्भरणं तस्य चाकरोत् । विश्वामित्रस्य तुष्ट्यर्थमनुकम्पार्थमेव च ॥ १९०
सोऽभवद्बालवो नाम गले बद्धो महातपाः । महर्षिः कौशिकस्तावस्तेन वीर्येण मोक्षितः ॥ १९१
तस्य व्रतेन भक्त्या च कृपया च प्रतिज्ञया । विश्वामित्रकलत्रं च वभार विनये स्थितः ॥ १९२
हत्वा मृगान्वराहांश्च महिषांश्च वनेचरान् । विश्वामित्राश्रमाभ्यासे तन्मांसमपचत्ततः ॥ १९३
उपांशुव्रतमास्याय दीक्षां द्वादशवर्षिकीम् । पितुर्नियोगादभजन्तूपे तु वनमास्थिते ॥ १९४
अपोध्यां चैव राज्यं च तथैवान्तःपुरं मुनिः । याज्योपाध्यायसंयोगाद्दशिष्ठः पार्ष्णस्त ॥ १९५
सत्यव्रतस्तु बालपात्रु भाविनोऽर्थस्य वै बलात् । वशिष्ठेऽभ्यधिकं मन्युं धारयामास मन्युना ॥ १९६
पित्रा रुदंस्तदा राष्ट्रात्परित्यक्तं स्वमात्मजम् । न वारयामास मुनिर्वशिष्ठः कारणेन वै ॥ १९७
पाणिग्रहणमन्त्राणां निष्ठा स्यात्सप्तमे पदे । एवं सत्यव्रतस्तान्वै हृतवान्सप्तमे पदे ॥ १९८
जानन्धर्मान्वसिष्ठस्तु न च मन्त्रानिहेच्छति । इति सत्यव्रते रोपं वशिष्ठो मनसाऽकरोत् ॥ १९९
गुरुकुल्या तु भगवान्वसिष्ठः कृतवांस्तदा । न तु सत्यव्रतोऽबुध्यदुपांशुव्रतमस्य वै ॥ २००
तस्मिंश्चोपरते यो यत्पितुरासीन्महामनाः । तेन द्वादश वर्षाणि नावर्षत्पाकशासनः ॥ २०१
तेन त्विदानीं बहुधा दीक्षां तां दुर्वलां भुवि । कुलस्य निष्कृतिः स्वस्य कृतेयं च भवेदिति ॥ २०२
ततो वसिष्ठो भगवान्पित्रा त्यक्तं न्यवारयत् । अभिषेक्ष्याम्बहं राज्ये पश्चादेनमिति प्रभुः ॥ २०३
स तु द्वादश वर्षाणि दीक्षां तामुद्ग्रहन्वली । अविद्यमाने मांसे तु वसिष्ठस्य महात्मनः ॥ २०४
सर्वकामदुषां धेनुं स ददर्श नृपात्मजः । तां वै क्रोधाच्च मोहाच्च श्रमाच्चैव क्षुयान्वितः ॥ २०५
दस्पुधर्मं गतो दृष्ट्वा जघान बलिनां वरः । स तु मांसं स्वयं चैव विश्वामित्रस्य चाऽऽत्मजान् । ॥ २०६
भोजयामास तच्छ्रुत्वा वसिष्ठस्तं तदाऽत्यजत् । श्रोत्राच्च चैव भगवान्वसिष्ठस्तं नृपात्मजम् । ॥ २०७
पातये क्रूर हे क्रूर तव शङ्कुमगोमयम् । यादि ते ग्रीणि शङ्कुनि न स्युर्हि पुरुषाधम ॥ २०८
पितुश्चापरितोषेण गुरोर्दोऽध्रोवधेन च । अभोक्षितोपयोगाच्च त्रिविधस्ते व्यतिक्रमः ॥ २०९
एवं स ग्रीणि शङ्कुनि दृष्ट्वा तस्य महातपाः । त्रिशङ्कुरिति होवाच त्रिशङ्कुस्तेन स स्मृतः । ॥ २१०
विश्वामित्रस्तु दाराणामागतो भरणे कृते । ततस्तस्मै वरं प्रादात्तदा प्रीतस्त्रिशङ्गवे ॥ २११
छिद्यमानो वरेणाय गुरुं यत्र नृपात्मजः । अनावृष्टिभये तस्मिन्गते द्वादशवर्षिके ॥ २१२
अभिषिर्च्य तदा राज्यं याजयामास तं मुनिः । मिषतां दैवतानां च वशिष्ठस्य च कौशिकः । ॥ २१३
ऋग्विष्यपार्थे महापुण्या निम्नगा गिरिकानने । तस्य स्नानेन संभूता कर्मनाशा शुभा नदी ॥ २१४
सप्तरीरं तदा तं वै दिवमारोपयत्प्रभुः ॥ २१५

* नाशयथं श्लोकः क. ग. घ. छ. पुस्तकेषु ।

१ रा. ग. घ. क. "हृदेन ध"। २ क. शिवया। घ. शेफणा। ३ क. पवित्रस्थितः। घ°। ग. द. परिश्रिता।
रां। ४ क. हृदयम्। ५ क. "हृत्पत्या। ६ क. "तो मुख्या उवा"। ७ घ. "दास्यः। से। ८ क. घं. "नु संद"।
९ ग. "प्रोक्षणे"। व. "प्रोक्षणे"। १० ख. "उभयो"। ११ क. ग. घ. "कथ मारये विन्दे मा"।

(वैवस्वतमनुवंशवर्णनम्)

मिपतस्तु वसिष्ठस्य तद्वक्तृमिवाभवत् । अत्राप्युदाहरन्तीमौ श्लोकौ पौराणिका जनाः ॥ ११४
 विश्वामित्रप्रसादेन त्रिशङ्कुर्दिवि राजते । देवैः सार्धं महातेजाऽनुग्रहात्तस्य धीमतः ॥ ११५
 शनैर्यात्यवला रम्या हेमन्ते चन्द्रमण्डिता । अलंकृता त्रिभिर्भावित्रिशङ्कुग्रहभूषिता ॥ ११६
 तस्य सत्यरता नाम भार्या केकयवंशजा । कुमारं जनयामास हरिश्चन्द्रमकल्मषम् ॥ ११७
 स तु राजा हरिश्चन्द्रस्त्रैशङ्कव इति श्रुतः । आहर्ता राजसूयस्य सम्राडिति परिश्रुतः ॥ ११८
 हरिश्चन्द्रस्य तु सुतो रोहिणी नाम वीरवान् । हरितो रोहितस्याथ चञ्चुर्हारीत उच्यते ॥ ११९
 विजयश्च सुदेवश्च चञ्चुपुत्रौ वभूवतुः । जेता सर्वस्य क्षत्रस्य विजयस्तेन स स्मृतः ॥ १२०
 रुक्कस्तनपस्तत्र राजा धर्मार्थकोविदः । रुक्काद्धतकः पुत्रस्तस्माद्वाहुश्च जज्ञिवान् ॥ १२१
 हैहयैस्तालजङ्घ्यैश्च निरस्तो व्यसनी नृपः । शर्केर्यवनकाम्बोजैः पारदैः पल्लवैस्तथा ॥ १२२
 नात्यर्थं धार्मिकोऽभूत्स धैर्ये सत्ययुगे तथा । सगरस्तु सुतो बाहोजेज्ञे सह गरेण वै ॥
 मृगोराश्रममासाद्य त्रैवेण परिरक्षितः ॥ १२३

आग्नेयमस्त्रं लब्ध्वा तु भार्गवात्सगरो नृपः । जघान पृथिवीं गत्वा तालजङ्घ्यान्सहैहयान् ॥
 शकानां पल्लवानां च धर्माग्निरसदच्युतः । क्षत्रियाणां तथा तेषां पारदानां च धर्मवित् ॥

अप्य ऊचुः—

कथं स सगरो राजा गरेण सह जज्ञिवान् । किमर्थं च शकादीनां क्षत्रियाणां महौजसाम् ॥
 धर्मान्कुलोचितान्क्रुद्धो राजा निरसदच्युतः ॥ १२६

सूत उवाच—

बाहोर्व्यसनिनस्तस्य हृतं राज्यं पुरा किल । हैहयैस्तालजङ्घ्यैश्च शर्केः सार्धं समागतैः ॥ १२७
 यवनाः पारदैश्चैव काम्बोजाः पल्लवास्तथा । हैहयार्थं पराक्रान्ता एते पथ गणास्तदा ॥ १२८
 हृतं राज्यं वलीयोभिरेभिः क्षत्रियपुत्रैः । हृतराज्यस्तदा बाहुः संन्यस्य तु तदा नृपः ॥
 वनं प्रविश्य धर्मात्मा सह पत्न्या तपोऽचरत् ॥ १२९
 कस्यचित्त्वथ कालस्य तोयार्थं प्रस्थितो नृपः । दृष्टत्वाहुर्बलत्वाच्च अन्तरा स ममार च ॥
 पत्नी तु यादवी तस्य सगर्भा पृष्ठनोऽन्वगात् । सपत्न्या तु गरस्तम्यै दत्तो गर्भजिघांसया ॥
 सा तु भर्तुर्धितां कृत्वा वैर्हि तं समरोहयत् । और्वस्तां भार्गवो दृष्ट्वा कारुण्याद्विषयवर्तयत् ॥
 तस्याऽऽश्रये तु तं गर्भं सागरेण तदा सहै । व्याजायत महाबाहुं सगरं नाम धार्मिकम् ॥ १३३
 और्वस्तु जातकर्मादीनक्रुत्वा तस्य महात्मनः । अध्याप्य वेदशास्त्राणि तनोऽस्त्रं मत्स्यपादयत् ॥
 जामदग्न्यात्तदाग्नेयमर्मुंररिषि द्रुमहम् । स तेनास्त्रवलेनैव बलेन च समन्वितः ॥

जघान हैहयान्क्रुद्धो रुद्रः पशुगणानिव ॥ १३५
 ततः शकान्सयवनान्काम्बोजान्पारदांस्तथा । पल्लवांश्चैव निःशेषान्कर्तुं व्यवसितो नृपः ॥ १३६
 ते वध्यमाना वीरेण समरेण महात्मना । वसिष्ठं शरणं मयं प्रयत्नाः शरणमपिणः ॥ १३७
 वसिष्ठस्तांस्तपेत्युत्तरा सर्पयेन महामुनिः । सगरं वारयामास तेषां दत्त्वाऽभयं तदा ॥ १३८
 सगरः स्वां प्रतिज्ञां च गुरोर्वारियं निश्चय च । धर्मं जघान तेषां च वेपान्यत्स्वं चकार ह ॥

अर्थ शकानां शिरसो मुण्डयित्वा व्यसर्जयत् । यवनानां शिरः सर्वे काम्योजानां तथैव च ॥
 पारदा मुक्तकेशाश्च पल्लवाः श्मश्रुधारिणः । निःस्वाध्यायवपट्काराः कृतास्तेन महात्मना ॥
 शका यवनकाम्योजाः पल्लवाः पारदैः सह । कलिस्पर्शा माहिषिका दार्वाश्रोलाः ससास्तथा ॥
 सर्वे ते क्षत्रियगणा धर्मरतेषां निराकृतः । वसिष्ठवचनात्पूर्वं सगरेण महात्मना ॥ १४३
 स धर्मविजयी राजा विजित्वेषां वसुंधराम् । अश्वं विचारयामास वाजिमेषाद्य दीक्षितः ॥ १४५
 तस्य चारयतः सोऽश्वः समुद्रे पूर्वदिक्षिणे । वेलासमीपेऽपहतो भूमिं चैव प्रवेशितः ॥ १४५
 स तं देशं मुनैः सर्वैः खानयामास पार्थिवः । आसेदुश्च ततस्तस्मिन्स्तदन्तस्ते महार्णवे ॥ १४६
 तमादिपुरुषं देवं हरिं कृष्णं प्रजापतिम् । विष्णुं कपिलरूपेण हंसं नारायणं प्रभुम् ॥ १४७
 तस्य चक्षुः समासाद्य तेजस्तत्प्रतिपद्यते । दग्धाः पुत्रास्तदा सर्वे चत्वारस्त्ववशेषिताः ॥ १४८
 वह्निकर्तुः सकेतुश्च तथा धर्मरतैश्च यः । शूरः पञ्चवनश्चैव तस्य वंशकराः प्रभोः ॥ १४९
 प्रादाच्च तस्य भगवान्हरिनारायणो वरान् । अक्षयत्वं स्ववंशस्य वाजिमेषशतं तथा ॥

विभुं पुत्रं समुद्रं च स्वर्गं वासं तथाऽक्षयम् ॥

१५०

स समुद्रोऽश्वमादाय ववन्दे सरितां पतिः । सागरत्वं च लेभे स कर्मणा तेन तस्य वै ॥ १५१
 तं चाऽऽश्वमेधिकं सोऽश्वं समुद्रात्प्राप्य पार्थिवः । आजहाराश्वमेधानां शतं चैव पुनः पुनः ॥
 पट्टिपुत्रसहस्राणि दग्धान्यश्वानुसारिणाम् । तेषां नारायणं तेजः प्रविष्टानां महात्मनाम् ॥
 पुत्राणां तु सहस्राणि पट्टिस्तु इति नः श्रुतम् ॥ १५३

ऋषय ऊचुः—

सगरस्याऽऽत्मजा राज्ञः कथं जाता महाबलाः । विक्रान्ताः पट्टिसाहस्रा विधिना केन वा वद ॥

सूत उवाच—

द्वे पत्न्यौ सगरस्याऽऽस्तां तपसा दग्धकिल्बिषे । ज्येष्ठा विदर्भदुहिता केशिनी नाम नामतः ॥
 कनीयसी तु या तस्य पत्नी परमधर्मिणी । अरिष्टनेमिदुहिता रूपेणाश्रयिता भुवि ॥ १५६

और्वस्ताभ्यां वरं प्रादात्तपसाऽऽराधितः प्रभुः । एका जनियते पुत्रं वंशकर्तारमीप्सितम् ॥

पट्टिपुत्रसहस्राणि द्वितीया जनयिष्यति ॥

१५७

मुनेस्तु वचनं श्रुत्वा केशिनी पुत्रमेककम् । वंशस्य कारणं श्रेष्ठा जग्राह नृपतंसदि ॥ १५८

पट्टिपुत्रसहस्राणि सुपर्णभगिनी तथा । *महात्मनस्तु जग्राह सुपतिः स्वमतिर्यथा ॥ १५९

अथ काले गते ज्येष्ठा ज्येष्ठं पुत्रं व्यजायत । असमञ्ज इति रूपातं काकुत्स्थं सगरात्मजम् ॥

सुमतिस्त्वपि जज्ञे वै गर्भं तुभ्यं यशस्विनी । पट्टिपुत्रसहस्राणि तुभ्यमध्याद्विनिःसृताः ॥ १६१

घृतपर्णेषु कुम्भेषु तान्गर्भान्यदधत्ततः । धार्त्रीश्वैकैकशः प्रादात्तावतीः पोषणे नृपः ॥ १६२

तसौ नवसु मासेषु समुत्सृज्ययासुसम् । कुमारस्ते महाभागाः सगरप्रीतिवर्धनाः ॥ १६३

कालेन महता चैव यौवनं प्रतिपेदिरे । पट्टिपुत्रसहस्राणि तेषामश्वानुसारिणाम् ॥ १६४

* एतदर्थस्यानेन दमर्षे 'महात्मा' तु समुद्रतो जग्राह गुमती तथा ' इति रा. ग. घ. पुस्तकेषु ।

१ क. द. 'देवि' । २ रा. ग. भूमिर्भग । ३ ग. 'तुः मुने' । ४ क. 'तत्प्रयः' । ५ क. घ. प्रभो । ६ रा. ग. प. द. विभुः । ७ रा. घ. ऊचुः । ८ रा. ग. 'पितृ' । ९ रा. घ. क. पट्टि पु' । १० रा. ग. घ. द. धेष्ट । ११ रा. ग. प. द. पाटि पु' । १२ द. तु महतो जग्राह गुमती तथा ।

(वैवस्वतमनुवशावर्णनम्)

स तु ज्येष्ठां नरव्याघ्रः सगरस्याऽऽत्मसंभवः । असमञ्ज इति ख्यातो वह्निकुतुर्मावलः ॥ १६९ ॥
 पौराणामहिते युक्तः पित्रा निर्वासितः पुरा । तस्य पुत्रोऽशुमान्नाम असमञ्जस्य वीर्यवान् ॥
 तस्य पुत्रस्तु धर्मात्मा दिलीप इति विभ्रुतः । दिलीपात्तु महातेजा वीरो जातो भगीरथः ॥
 येन गङ्गा सरिच्छ्रेष्ठा विमानैरुपशोभिता । ईजनेन सपुत्राद्भिर्दुहितृत्वेन कल्पिता ॥
 अत्राप्युदाहरन्तीमं श्लोकं पौराणिका जनाः ॥ १६८ ॥
 भगीरथस्तु तां गङ्गामानयामास कर्मभिः । तस्माद्भागीरथी गङ्गा कथ्यते वंशवित्तमैः ॥ १६९ ॥
 भगीरथस्तुतश्चापि श्रुनो नाम वभूव ह । नाभागस्तस्य दायादो नित्यं धर्मपरायणः ॥ १६० ॥
 अम्बरीषः सुतस्तस्य सिन्धुद्वीपस्ततोऽभवत् । एवं वंशपुराणज्ञा गायन्तीति परिश्रुतम् ॥ १७१ ॥
 नाभागेरम्बरीषस्य भुजाभ्यां परिपालिता । वभूव वसुधाऽत्यर्थं तापत्रयविवर्जिता ॥ १७२ ॥
 आयुतायुः सुतस्तस्य सिन्धुद्वीपस्य वीर्यवान् । आयुतायोस्तु दायाद ऋतुपर्णो महायशः ॥
 दिव्याक्षहृदयज्ञोऽसौ राजा नलसखो बली । नली द्वाविति विख्यातौ पुराणेषु दृढव्रतौ ॥
 धीरसेनात्मजश्चैव यक्षेष्वाकुलुलोद्भवः । ऋतुपर्णस्य पुत्रोऽभूत्सर्वकामो जनेश्वरः ॥ १७५ ॥
 सुदासस्तस्य तनयो राजा हंसमुखोऽभवत् । सुदासस्य सुतः प्रोक्तः सौदासो नामै पाथिवः ॥
 ख्यातः कलपापपादो वै नाम्ना मित्रसदृशः सः । वसिष्ठस्तु महातेजाः क्षेत्रे कलपापपादके ॥
 अश्मकं जनयामास इक्ष्वाकुलुलुद्वये ॥ १७७ ॥
 अश्मकस्योरकामस्तु मूलकस्तत्सुतोऽभवत् । अत्राप्युदाहरन्तीमं मूलकं वै नृपं प्राति ॥ १७८ ॥
 स हि रामभयाद्राजा स्त्रीभिः परितृप्तोऽवसत् । विश्वस्त्राणामिच्छन्वै नारीकचमीश्वरः ॥ १७९ ॥
 मूलकस्यापि धर्मात्मा राजा शतरथः स्मृतः । तस्माच्छतरथाज्ज्ञे राजां चैद्विबिडो बली ॥
 आसीरचैद्विबिडः श्रीमान्कृतशर्मा प्रतापवान् । पुत्रो विश्वमहत्तस्य पुत्रिकस्य व्यजायत ॥ १८१ ॥
 दिलीपस्तस्य पुत्रोऽभूत्सद्वान्द्र इति श्रुतिः । येन स्वर्गादिहाऽऽगम्य मुहूर्तं प्राप्य जीवितम् ॥
 त्रयोऽभिसेहिता लोका बुध्या सत्येन चैव हि ॥ १८२ ॥
 दीर्यवाहुः सुतस्तस्य रघुस्तस्मादजायत । अजः पुत्रो रघोश्चापि तस्माज्ज्ञे स वीर्यवान् ॥
 राजा दशरथो नाम इक्ष्वाकुलुलुन्दनः ॥ १८३ ॥
 रामो दशरथिर्वीरो धर्मज्ञो लोकविभ्रुतः । भरतो लक्ष्मणश्चैव शत्रुघ्नश्च महाबलः ॥ १८४ ॥
 मायवं लवणं हत्वा गत्वा मधुवनं च तत् । शत्रुघ्नेन पुरी तत्र मथुरा संनिवेशिता ॥ १८५ ॥
 सुबाहुः शूरसेनश्च शत्रुघ्नसद्वितानुभौ । पालयामासतुः सुतौ वैदेह्यौ मथुरां पुरीम् ॥ १८६ ॥
 अद्भुतयन्त्रेकेतुश्च लक्ष्मणस्याऽऽत्मजा नृभौ । हिमवत्पर्वताभ्यासे स्फीतौ जनपदौ तयोः ॥ १८७ ॥
 अद्भुदस्याद्भुदीया तु देशे कारपथे पुरी । चन्द्रकेतोस्तु मञ्जस्य चन्द्रवर्त्ता पुरी शुभा ॥ १८८ ॥
 भरतस्याऽऽत्मजौ वीरौ तक्षः पुष्कर एव च । गान्धारविषये भिद्धे तयोः पुर्यां महात्मनोः ॥
 तक्षस्य दिक्षु विख्याता रम्या तक्षशिला पुरी । पुष्करस्यापि वीरस्य विख्याता पुष्करावती ॥
 गाथां चैवात्र गायन्ति ये पुराणविदो जनाः । रामे निमग्नास्त्वार्था माहात्म्यात्तस्य धीमतः ॥

१ ग. 'तो महार' । २ ग. घ. द. ता । आपु । ३ ग. घ. द. जारहासुम् । ४ ग. 'म वीर्यवान् रघु' ।
 ५ ग. अ. त्रिदश । द. 'जा त्रिद' । ६ क. ग. द. पुत्रीक । ७ क. तस्य । ८ घ. ग. द. पुरीम् ।

श्यामो युवा लोहिताक्षो दीप्तास्यो मितभाषितः । आजानुबाहुः सुमुखः सिंहस्कन्धो महाभुजः
दश वर्षसहस्राणि रामो राज्यमकारयत् । ऋक्सामयजुषां घोषो ज्याघोपश्च महास्वनः ॥ १९१ ॥
अविच्छिन्नो भवद्रौघैर्दीयतां भुज्यतामिति । जनस्याने वसन्कार्यं त्रिदशानां चकार सः ॥

तमागस्कारिणे पूर्वं पौलस्त्यं मनुजर्षभः । सीतायाः पद्मन्विच्छन्निजघान महायशः ॥ १९५
सत्त्ववान्गुणसंपन्नो दीप्यमानः स्वतेजसा । अति सूर्यं च बह्विं च रामो दाशरथिर्वभौ ॥ १९६
एवमेव महाबाहुरिक्ष्वाकुकुलनन्दनः । रावणं सगणं हत्वा दिवमाचक्रमे त्रिभुः ॥ १९७

श्रीरामस्याऽऽत्मजो जज्ञे कुश इत्यभिधीयते । लवश्चान्यो महावीर्यस्तयोर्देशौ निबोधत ॥ १९८
कुशस्य कोशला राज्यं पुरी चाऽपि कुशस्थली । रूपा निवेशिता तेन विन्ध्यपर्वतसानुषु ॥

उत्तराकोशले राज्यं लवस्य च महात्मनः । श्रावस्ती लोकविख्याता कुशवंशं निबोधत ॥ २००
कुशस्य पुत्रो धर्मात्मा ह्यतिथिः सुमियातिथिः । अतिथेरपि विख्यातो निषधो नाम पार्थिवः ॥

निषधस्य नलः पुत्रो नभः पुत्रो नलस्य तु । नभसः पुण्डरीकस्तु क्षेमधन्वा ततः स्मृतः ॥ २०२
क्षेमधन्वसुतो राजा देवानीकः प्रवापवान् । आसीदहीनगुर्नाम देवानीकात्मनः प्रभुः ॥ २०३

अहीनगोस्तु दापादः पारिषात्रो महायशः । दलस्तस्याऽऽत्मजश्चापि तस्माज्जज्ञे बल्लो नृपः ॥
औड्यो नाम स धर्मात्मा बलपुत्रो बभूव ह । बज्रनाभसुतस्तस्य शङ्खनस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ २०५

शङ्खनस्य सुतो विद्वान्धुपिताम्ब इति श्रुतः । ध्युपिताम्बसुतश्चापि राजा विश्वसहः किल ॥
हिण्पनाभकौशल्यो वशिष्ठस्तसुतोऽभवत् । पौत्रस्य जैमिनेः शिष्यः स्मृतः सर्वेषु शर्मसु ॥

शतानि संहितानां तु पञ्च योऽधीतवांस्ततः । तस्मादधिगतो योगो याज्ञवल्क्येन धीमता ॥
पुष्यस्तस्य सुतो विद्वान्धुवसंधिश्च तत्सुतः । सुदर्शनस्तस्य सुतः अश्विर्वाणः सुदर्शनात् ॥ २०९
अश्विर्वाणस्य धीप्रस्तु शीघ्रकस्य भूतः स्मृतः । मनुस्तु योगमास्थाप कलाप्राममस्थितः ॥

एकोनविंशत्युगे सत्रमावर्तकः प्रभुः ॥ २१०
प्रभुधुतो मनोः पुत्रः सुसंधिस्तस्य चाऽऽत्मजः । सुसंधेश्च तथा मर्यः सहस्वात्माप नामतः ॥

आसीत्सहस्वतः पुत्रो राजा विश्रुतवानिति । तस्याऽऽसीद्विश्रुतवतः पुत्रो राजा बृहद्रथः ॥
एते इक्ष्वाकुदापादा राजानः प्रायशः स्मृताः । वंशे प्रधाना ये तेऽस्मिन्प्राधान्येन तु कीर्तिताः ॥

पठन्सम्पदिर्मां सृष्टिमादित्स्य विवस्वतः । प्रजावानेति सायुज्यं मनेर्विवस्वतस्य सः ॥ २१४
श्राद्धदेवस्य देवस्य प्रजानां पुष्टिदस्य च । विपाप्मा विरजश्चैव आयुष्मान्भवतेऽच्युतः ॥

+ अपुत्रो लभते पुत्रं दीर्घायुः परमां गतिम् ॥ २१५
इति श्रीमद्भागुराणे सायुज्योक्त इक्ष्वाकुवंशानुकीर्तन नामाष्टाधिकितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥
आदितः श्रेयोकानां समष्ट्यङ्काः—७९३५

* पुराण कोट्यासयं लवस्य च महात्मन इत्यर्थे घ. पुनर्नो । + नात्वर्धमिदं क. ग. घ. ङ. पुनर्नो ।

१ ग. ग. घ. ङ. 'विता' । अ. २ घ. ङ. भन्तु ३ क. ग. 'शयो दी' । ४ ग. घ. ङ. 'प्रः ।
रामाय एतयो ज° । ५ घ. घ. ङ. 'विनिर्गुः' । ल. ६ ङ. 'रितानो' । ७ ग. ग. ङ. —

वैवस्वतमनुवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

अनुजस्य विकुक्षेस्तु निमेर्वशं निबोधत । योऽसौ निवेशयामास परं देवपुरोपमम् ॥ १
जयन्तामिति विरूपातं गौतमस्याऽऽश्रमाभितः । यस्यान्ववाये जज्ञे वै जनकादृषितत्तमात् ॥ २
नेमिर्नाम सुधर्मात्मा सर्वसत्त्वनमस्कृतः । आसीत्पुत्रो महारौतः इक्ष्वाकोर्भरितेजसः ॥ ३
स ज्ञापेन वसिष्ठस्य विदेहः सपथ्यत । तस्य पुत्रो मिथिर्नाम जनितः पर्वभिस्त्रिभिः ॥ ४
अरण्यां मध्यमानायां प्रादुर्भूतो महायज्ञाः । नाम्ना मिथिरिविरूपातो जननाज्जनकोऽभवत् ॥
+मिथिर्नाम महावीर्यो येनासौ मिथिलाऽभवत् । राजासौ जनको नाम जनकाद्याप्युदावसुः ॥
उदावसोः सुधर्मात्मा जानितो नैन्दिवर्धनः । नन्दिवर्धनतः शूरः सुकेतुर्नाम धार्मिकः ॥ ७
सुकेतोरपि धर्मात्मा देवरातो महाबलः । देवरातस्य धर्मात्मा बृहदुत्थ इति श्रुतिः ॥ ८
बृहदुत्थस्य तनयो महावीर्यः प्रतापवान् । महावीर्यस्य धृतिमान्सुधृतिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ९
सुधृतेरपि धर्मात्मा धृष्टकेतुः परंतपः । धृष्टकेतुस्तथापि हर्यश्चो नाम विश्रुतः ॥ १०
हर्यश्चस्य भैरवः पुत्रो मरोः पुत्रः प्रतित्वकः । प्रतित्वकस्य धर्मात्मा राजा कीर्तिरथः सुतः ॥ ११
पुत्रः कीर्तिरथस्यापि देवमीढ इति श्रुतः । देवमीढस्य विबुधो विबुधस्य सुतो धृतिः ॥ १२
महाधृतिस्तुतो राजा कीर्तिरारजः प्रतापवान् । कीर्तिराराजस्य ज्ञो विद्वान्महाराजोमेति विश्रुतः ॥ १३
महाराजस्तु विरूपातः स्वर्णरोमा व्यजायत । स्वर्णरोमात्मजस्यापि हस्वरोमाऽभवत्पुत्रः ॥ १४
हस्वरोमात्मजो विद्वान्सीरध्वज इति श्रुतिः । उद्भिन्ना कृपता येन सीता राज्ञा यशस्विनी ॥
रामस्य महिषी साध्वी सुव्रताऽतिपतिव्रता ॥ १५

शांशपायन उवाच—

कथं सीता समुत्पन्ना कृप्यमाणा यशस्विनी । किमर्थं चाकृपदाजा क्षेत्रं यस्मिन्वभूव सा ॥ १६

सूत उवाच—

अग्निक्षेत्रे कृप्यमाणे अश्वमेधे महात्मनः । विधिना सुप्रयुक्तेन तस्मात्सा तु समुत्थिता ॥ १७
सीरध्वजात्तु जातस्तु भानुमात्राम भैथिलः । भ्राता कुशध्वजस्तस्यैव स काश्यपाधिपतिर्दृष्टः ॥ १८
तस्य भानुमतः पुत्रः प्रद्युम्नश्च प्रतापवान् । मुनिस्तस्य सुतश्चापि तस्माद्दर्जवहः स्मृतः ॥ १९
दर्जवहात्सुतद्वानः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः । रार्गातः शकुनेः पुत्रः सुवर्चास्तुतः स्मृतः ॥
श्रुतो यस्तस्य दायादः सुश्रुतस्तस्य चाऽऽत्मजः । सुश्रुतस्य जयः पुत्रो जयस्य विजयः सुतः ॥
विजयस्य क्रतुः पुत्र क्रतुस्य सुनयः स्मृतः । सुनयाद्रीतहृण्यस्तु चीतहृण्योऽत्मजो धृतिः ॥ २२

अथ सुनाश्रुतामाय आयं । + इदमर्थं नास्ति य. घ. पुस्तकयो.)

१ रा. 'हृन्मते' । २ घ. 'ये ज्ञे' । ३ घ. 'रागादे' । ग. घ. द. 'राग इ' । ४ रा. घ. द. 'विमोह' ।
प. ५ द. 'नन्द' । ६ द. 'रातो महात्मनः' । देवराजस्य । ७ घ. 'मरुतेनो मरुपुत्रः' । ८ घ. द. 'नैन्दवः' । प्रतित्वकः ।
९ ग. द. 'सुतः' । १० ग. घ. घ. 'रातः प्र' । रा ग घ. 'रागान' । ११ घ. 'हृन्मते' । १२ रा. घ.
'महाव्रताय नु' ।

धृतेस्तु बहुलाश्वोऽभूद्बहुलाश्वमुतः कृतिः । तस्मिन्संतिष्ठते वंशो जनकानां महात्मनाम् ॥
इत्येतैर्मैथिलाः प्रोक्ताः सोमस्यापि निबोधत ॥

२३

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते मैथिलवंशानुकीर्तनं नाम नववर्तितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—७९५८

अथ नववर्तितमोऽध्यायः ।

तत्र सोमजन्मविवरणम् ।

सूत उवाच—

पिता सोमस्य वै विप्रा जज्ञेऽग्निर्भगवानृषिः । तत्राग्निः सर्वलोकानां तस्यौ स्वेनमये धृतः ॥ १
कर्मणा मनसा वाचा शुभान्येव समाचरन् । काष्ठकुड्यशिलाभूत ऊर्ध्वबाहुर्महाद्युतिः ॥ २
सुदुश्चरं नाम तपो येन तप्तं महत्पुरा । त्रीणि वर्षसहस्राणि दिव्यानीति हि नः श्रुतम् ॥ ३
तस्योर्ध्वरेतसस्तत्र स्थितस्यानिमिषस्पृहा । सोमत्वं तनुरापेदे महाबुद्धिः स वै द्विजः ॥ ४
ऊर्ध्वमाचक्रमे तस्य सोमत्वं भावितात्मनः । सोमः सुप्ताव नेत्राभ्यां दशै वा द्योतयन्दिशः ॥
तं गर्भं विधिनोऽऽदिष्टा दश देव्यो दधुस्तदा । समेत्य धारयामासुर्नैर्च तास्तमश्नुवन् ॥ ६
स ताभ्यः सहसैवाय दिग्भ्यो गर्भः प्रमान्वितः । ययाऽवभासयल्लोकान्भीतांशुः सर्वभावनः ॥
यदा न धारणे शक्तास्तस्य गर्भस्य ताः स्त्रियः । ततः स ताभिः शीतांशुर्निपपात वलुंवराम् ॥
पतन्तं सोममालोक्य ब्रह्मा लोकपितामहः । रथमारोपयामास लोकानां हितकाम्यया ॥ ९
स हि देवमयो विप्रा धर्मार्थी सत्यसंगरः । युक्तो वाजिसहस्रेण सितेनेति हि नः श्रुतम् ॥
तस्मिन्निपतिते देवाः पुत्रेऽग्नेः परमात्मनि । तुष्टबुद्धेक्षणः पुत्रा मानसाः सप्त विभ्रुताः ॥ ११
तत्रैवाक्षिरसस्तस्य भृगोर्धेयाऽऽत्मजस्तथा । ऋग्भिर्भ्यजुर्भिर्विष्णुभिरथर्वाक्षिरसैरपि ॥ १२
ततः संस्तूयमानस्य तेजः सोमस्य भास्वतः । आप्यायमानं लोकांस्त्रीन्भावयामास सर्वशः ॥
स तेन रथमुखेन सागरान्तां वसुंधराम् । त्रिःसप्तकृत्वो विपुलश्चकाराभिप्रदक्षिणम् ॥ १४
तस्य यद्यापि तत्तेजः पृथिवीमन्वपश्यत । ओषधस्ताः समुद्रतास्तेजसा संज्वलन्त्युत ॥ १५
ताभिर्धार्थित्ययं लोकान्मजाध्यापि चतुर्विधाः । पोष्टा हि भगवान्सांभो जगतो हि द्विजोत्तमाः
स लब्धतेजास्तपसा संस्तवैस्तैश्च कर्मभिः । तपस्तेषु महाभागः पद्मानां दशतीर्दश ॥ १७
दिरण्यवर्णा या देव्यो धारयन्त्यात्मना जगत् । विमुक्तासां भवेत्तोमः मरुथेतः स्वेन कर्मणा
तन्मनसैर् ददा राज्यं ब्रह्मा ब्रह्मविदां वरः । वीर्जापधिषु विमानामपां च द्विजसत्तमाः ॥ १९
सोऽभिपिक्तो महातेजा महाराज्येन राजराट् । लोकानां भावयामास स्वभावात्तपतां वरः ॥
सप्तविंशतिरिन्द्रोस्तु दाप्तायण्यो महाव्रताः । ददा प्राचेनसो दत्तो नक्षत्राणीति या विदुः ॥ २१

१ क. 'सर्वं मुनु' । २ ग. 'ता' । ३ ग. 'नेत्राभ्यां सोमः सुप्ताव द' । ४ ग. 'यथा' । ५ ग. 'नो द' । ६ ग. 'आ द' । ७ क. 'सुप्तवतामनक' । ८ ग. 'स तं तनुराचर' । ९ ग. '७' । १० ग. 'पु. ८. परमे' । ११ ग. 'हि वेदनाय वि' । १२ ग. 'मर्षे' । १३ ग. 'मर्षिण्यमागरः' । १४ क. 'वाः मुने प' । १५ क. ग. 'मतेन' । १६ ग. 'विभ्रुता' । १७ क. ग. 'दशानां रते' ।

(सोमजन्मकथनम्)

सं तत्प्राप्य महद्वाज्यं सोमः सोमवतां प्रभुः । समा जज्ञे राजसूर्यं सहस्रशतदक्षिणम् ॥ २२
 हिरण्यगर्भश्चोद्गाता ब्रह्मा ब्रह्मत्वमेपिवान् । सदस्यस्तत्र भगवान्हरिर्नारायणः प्रभुः ॥
 सनत्कुमारप्रभुत्वैराद्यैर्ब्रह्मर्षिभिर्हृतः ॥ २३
 दक्षिणामददत्सोमस्त्रील्लोकानिति नः श्रुतम् । तेभ्यो ब्रह्मर्षिमुखेभ्यः सदस्येभ्यश्च वै द्विजाः ॥
 तं सिनी च कृद्दक्षैव वपुः पुष्टिः प्रभा वसुः । कीर्तिर्धृतिश्च लक्ष्मीश्च नव देव्यः सिपेविरे ॥
 प्राप्त्वावभृथमन्यग्रः सर्वदेवर्षिपूजितः । अतिराजातिराजेन्द्रो दशधाऽतापयद्दिशः ॥ २६
 तदा तत्प्राप्य दुष्प्रापमैश्वर्यमृपिसंस्तुतम् । स विश्रममतिविप्रा विनयौऽविनयाहतः ॥ २७
 बृहस्पतेः स वै भार्या तारां नाम यशस्विनीम् । जहार सहसा सर्वानवमत्याङ्गिरःसुतात् ॥ २८
 स याच्यमानो देवैश्च तथा देवर्षिभिश्च ह । नैव व्यसर्जयत्तारां तस्मायाङ्गिरसे तदा ॥ २९
 उशना तस्य जग्राह पार्ष्णिमङ्गिरसो द्विजाः । स हि शिष्यो महातेजाः पितुः पूर्वं बृहस्पते ॥
 तेन स्नेहेन भगवान्द्रुस्तस्य बृहस्पतेः । पार्ष्णिग्राहोऽभवद्देवः प्रमुखाऽऽजगवं धनुः ॥ ३१
 तेन ब्रह्मर्षिमुखेभ्यः परमास्त्रं महात्मना । उद्दिश्य देवानुत्सृष्टं येनैषां नाशितं यशः ॥ ३२
 तत्र तद्बुद्धमभवत्प्रत्यक्षं तारकामयम् । देवानां दानवानां च लोकस्यकरं महत् ॥ ३३
 तत्र शिष्टास्त्रयो देवास्तुपिताश्चैव ये स्मृताः । ब्रह्माणं शरणं जग्मुरादिदेवं पितामहम् ॥ ३४
 ततो निवार्योशनसं रुद्रं ज्येष्ठं च शंकरम् । ददावाङ्गिरसे तारां स्वयमेव पितामहः ॥ ३५
 अन्तर्वर्त्तानं च तां दृष्ट्वा तारां ताराधिपाननाम् । गर्भमुत्सृज्यसे न त्वं विप्रः प्राह बृहस्पतिः ॥
 मदीयापां तनौ योनौ गर्भो धार्यः कथं च न । अथो नावसृज्यत्तं तु कुमारं दस्युहन्तमम् ॥ ३७
 ईपिकास्तम्बमासाद्य ज्वलन्तमिव पावकम् । जातमात्रोऽथ भगवान्देवानामाक्षिपद्गुः ॥ ३८
 ततः संशयमापन्नास्तारामकथयन्मुराः । सत्यं ब्रूहि सुतः कस्य सोमस्याथ बृहस्पतेः ॥ ३९
 ह्रीयमाणा यदा देवानाऽऽह सा साध्वसाधु वा । तदा तां शशुमारब्धः कुमारो दस्युहन्तमः ॥
 तं निवार्य तदा ब्रह्मा तारां चन्द्रस्य शंस यैः । यदत्र तथ्यं तद्ब्रूहि तारे कस्य सुतस्त्वयम् ॥
 सा प्राञ्जलिबवाचेदं ब्रह्माणं वरदं प्रभुम् । सोमस्येति महात्मानं कुमारं दस्युहन्तमम् ॥ ४२
 ततः सुतमुपग्राह्य सोमो दाता प्रजापतिः । बुध इत्यकरोन्नाम तस्य पुत्रस्य धीमतीः ॥ ४३
 प्रतिपूर्वं च गमने समभ्युत्तिष्ठते बुधैः । उत्पादयामास तदा पुत्रं वै राजपुत्रिका ॥ ४४
 तस्य पुत्रो महातेजा बभूवैलः पुरुरवाः । उर्व्वर्यां जज्ञिरे तस्य पुत्राः पट्सुमहौजसः ॥ ४५
 प्रसह्य धर्षितस्तत्र त्रिवंशो राजयक्ष्मणा । ततो यक्ष्माभिभूतस्तु सोमः प्रक्षीणमण्डलः ॥
 जगाम शरणायाथ पितरं सोऽन्निमेव तु ॥ ४६
 तस्य तत्पापशमनं चकारात्रिर्भह्यशः । स राजयक्ष्मणा मुक्तः त्रिया जज्वाल सर्वशः ॥
 एतत्सोमस्य वै जन्म कीर्तितं द्विजसत्तमाः । वंशे तस्य द्विजश्रेष्ठाः कीर्त्यमानं निबोधत ॥ ४८
 थन्यमारोग्यमायुष्यं पुण्यं कल्मषशोधनम् । सोमस्य जन्म भूत्वैव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सोमोत्पत्तिकथनं नाम नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८००७

१ क. घ. 'बृहद्दे' । २ ग. घ. ड. 'तस्य' । ३ क. 'नये निवेद्यो ह' । ४ घ. ड. 'क्षिप्तः सह' । ५ क. 'क्षिपद्' ।
 ६ घ. ड. यम् । ७ क. 'तः स त' । ८ घ. 'तः । प्रीति' । ९ घ. य. बुधः । १० घ. 'श्व संकल्पशो' ।

अथैकनवतितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

सोमस्य तु वृधः पुत्रो वुवस्य तु पुरुरवाः । तेजस्वी दानशीलश्च यज्वा विपुलदक्षिणः ॥ १
 ब्रह्मवादी पराक्रान्तः शत्रुभिर्युधि दुर्जयः । आहर्ता चाग्निहोत्रस्य यज्वनां च ददौ महीम् ॥
 सत्यवार्कर्मबुद्धिश्च कान्तः संवृतमैधुनः । अतीव पुत्रो लोकेषु रूपेणाप्रतिमोऽभवत् ॥ ३
 तं ब्रह्मवादिनं दान्तं धर्मज्ञं सत्यवादिनम् । उर्वशी वरयामास हित्वा मानं यशस्विनी ॥ ४
 तथा सहावसद्राजा दश वर्षाणि चाष्ट वै । सप्त पदं सप्त चाष्टौ च दश चाष्टौ च वीर्यवान् ॥ ५
 वने चैत्ररथे रम्ये तथा मन्दाकिनीतटे । अलकायां विशालायां नन्दने च वनोत्तमे ॥ ६
 गन्धमादनपादेषु मेरुशृङ्गे नगोत्तमे । उत्तरांश्च कुरूप्राप्य कलापग्राममेव च ॥ ७
 एतेषु वनमुख्येषु सुरैराचरितेषु च । उर्वश्या सहितो राजा रेमे परमया मुदा ॥ ८

ऋषय ऊचुः—

गन्धर्वी चोर्वशी देवी राजानं मानुषं कथम् । देवानुत्सृज्य संप्राप्ता तन्नो ब्रूहि बहुभुतं ॥ ९

सूत उवाच—

ब्रह्मशापाभिभूता सा मानुषं समुपस्थिता । ऐलं तु तं वरारोहा समयेन व्यवस्थिता ॥ १०
 आत्मनः शपामोक्षार्थं नियमं सा चकार त्वै । अनप्रदर्शनं चैव अकाशात्सह मैधुनम् ॥
 द्वौ मेपौ शयनाभ्यासे स तावद्व्यवतिष्ठते । घृतमात्रं तथाऽऽहारः कालमेकं तु पार्थिव ॥ ११
 यद्येष समयो राजन्यावत्कालश्च ते हृदम् । तावत्कालं तु वत्स्यामि एष नः समयः कृतः ॥ १२
 तस्यास्तं समयं सर्वं स राजा पर्यपालयत् । एवं सा चावसैचस्मिन्पुनरुवासे भामिनी ॥ १३
 वर्षाण्यथ चतुर्षष्टिं तद्वक्तृणां शपामोहिता । उर्वशी मानुषं प्राप्ता गन्धर्वाश्चिन्तयाम्बिताः ॥

गन्धर्वा ऊचुः—

चिन्तययध्वं महाभागा यथा सा तु वराहना । आगच्छेत्तु पुनर्देवानुर्वशी स्वर्गभूषणा ॥ १५
 ततो विश्वाससुनिर्म तप्राऽऽह वदतां वरः । तथा तु समयस्तत्र क्रियमाणो मतोऽर्जयः ॥ १६
 समयव्युत्क्रमत्सा वै राजानं त्यक्ष्यते यथा । तदहं वच्मि वः सर्वं यथा त्यक्ष्यति सा नृपम् ॥
 सैतहायो गमिष्यामि गुप्ताकं कार्यसिद्धये । एवमुक्त्वा गतस्तत्र प्रतिष्ठानं महापशः ॥ १८
 स निशायापयाऽऽगम्य मेपमेकं जहार वै । पातुवद्वर्तते सा तु मेपयोश्चारुहासिनी ॥ १९
 गन्धर्वागमनं ज्ञात्वा शयनस्या यशस्विनी । राजानमववीत्सा तु पुत्रो येऽहिपतेति वै ॥ २०
 एवमुक्ता विनिश्चित्य नम्रस्तिष्ठति वै नृपः । नम्रं द्रक्ष्यति मां देवी समयो व्रितयो भवेत् ॥ २१
 ततो भूयस्तु गन्धर्वा द्वितीयं मेपमादहः । द्वितीयेऽपह्ने मेपे ऐलं देवी तमववीत् ॥ २२
 पुत्रो मम हनो राजघ्ननाथाया इव मभो । एवमुक्तस्तदोत्थाय नम्रो राजा मधावितः ॥ २३

१ प. 'वाग्मर्ष' । २. 'वाग्मर्ष' । ३. 'वाग्मर्ष' । ४. 'वाग्मर्ष' । ५. 'वाग्मर्ष' । ६. 'वाग्मर्ष' । ७. 'वाग्मर्ष' । ८. 'वाग्मर्ष' । ९. 'वाग्मर्ष' । १०. 'वाग्मर्ष' । ११. 'वाग्मर्ष' । १२. 'वाग्मर्ष' । १३. 'वाग्मर्ष' । १४. 'वाग्मर्ष' । १५. 'वाग्मर्ष' । १६. 'वाग्मर्ष' । १७. 'वाग्मर्ष' । १८. 'वाग्मर्ष' । १९. 'वाग्मर्ष' । २०. 'वाग्मर्ष' । २१. 'वाग्मर्ष' । २२. 'वाग्मर्ष' । २३. 'वाग्मर्ष' ।

५ ग. ८. १५ क. 'तावत्' । १६ प. ८. 'तस्मै' । १७ प. ८. 'नयाः' । १८. १९. 'मये व्युत्क्रमे मा' । १० ग. ८. क. 'हमा यो' । ११ प. ११.

(चन्द्रवंशावतारम्)

मेपाभ्यां पदवीं राजन्यगन्धर्वैर्व्युत्थितामथ । उत्पादिता तु महती माया तद्भवन् महत् ॥ २४
 मकीशितं तु सहसा ततो नग्नमवक्ष्य सा । नग्नं दृष्ट्वा तिरोऽभूत्सा अप्सरा कामरूपिणी ॥ २५
 तिरोभूतां तु तां ज्ञात्वा गन्धर्वास्तत्र तावुभौ । मेपौ त्यक्त्वा च ते सर्वे तत्रैवान्तार्हताऽभवन्* ॥
 उत्सृष्टावुरणौ दृष्ट्वा राजाऽऽगृह्णाऽऽगतः भ्रमः । अपश्यंस्तां तु वै राजा विललाप मुद्वलितः ॥ २७
 चचार पृथिवीं चैव मार्गमाणस्ततस्ततः । (-भ्रममाणः सुदुःखेन विललाप जगत्पतिः ॥ २८
 वनेषु सरितां कूलेष्वालयेषु महेषु च । विचचार गिरिप्वेको निर्झरोपवनेषु च ॥ २९
 खेटखर्वटवाटीषु नगरे नगरे तथा । पमच्छ सकलान्सत्त्वान्विपीदन्निमग्नवीत् ॥ ३०
 किं न पश्यसि रे मूढं मदमूढं विरुध्य माम् । क गताऽसि वरारोहे धित्ते (ह्यं)भीवितपीदृशम् ॥)
 अथापश्यच्च तां राजा कुरुक्षेत्रे महाबलः ॥ ३१
 पुत्ततीर्थे पुष्करिण्यां विगाडेनामघ्ननाऽऽह्वताम् । क्रीडन्तीमप्सरसोभिश्च पञ्चभिः सह शोभनाम् ॥
 अपश्यत्सा ततः सुभ्रू राजानमविदूरतः । उर्वशी ताः सखीः प्राह अयं स पुरुषोत्तमः ॥ ३३
 यस्मिन्नहमवासीतिः दर्शयामास तं नृपम् । तत आविर्बभूवुस्ताः पर्वच्छडाप्सरास्तु ताः ॥ ३४
 दृष्ट्वा तु राजा तां भीतः मलापान्कुरुते वदन् । आयाहि तिष्ठ मनसा घोरे वचासि तिष्ठ हे ॥ ३५
 एवमादीनि सूक्ष्माणि परस्परमभाषत । उर्वशी त्वन्नवीचैर्न सगर्भाऽहं त्वया प्रभो ॥ ३६
 संवत्सरात्कुमारस्ते भविता नैव संशयः । निशामेकां तु वै राजा अवसस्तु तया सह ॥ ३७
 संप्रहृष्टो जगामाथ स्वपुरं तु महायशाः । गते संवत्सरे राजा उर्वशीं पुनरागमत् ॥ ३८
 उषित्वा तु तया सार्धमेकरात्रं महामनाः । कामार्तश्चाब्रवीदीनां भव नित्यं ममेति वै ॥ ३९
 उर्वश्यथाब्रवीचैनं गन्धर्वास्ते वरं ददुः । तं दृणीष्व महाराज ब्रूहि चैतांस्त्वमेव हि ॥ ४०
 दृष्टे नित्यं हि सालोक्यं गन्धर्वाणां महात्मनाम् । तथेत्युक्त्वा वरं वत्रे गन्धर्वाश्च तथाऽस्तिवात्
 स्थालीमग्रेः पूरयित्वा गन्धर्वाश्च तमब्रुवन् । अनेन इष्ट्वा लोकं तं प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥ ४२
 तमादाय कुमारं तु नगरायोपचक्रमे । निक्षिप्य तमरण्यां च सपुत्रस्तु गृहान्ययौ ॥ ४३
 पुनरादाय दृश्याग्निमन्त्रं तत्र दृष्ट्वान् । समीपतस्तु तं दृष्ट्वा ह्यन्त्रं तत्र विस्मितः ॥ ४४
 गन्धर्वैर्भ्यस्तथाऽऽख्यातुमग्निना गां गतस्तु सः । ध्रुत्वा तमर्थमखिलमरणिं तु समादिशत् ॥ ४५
 अन्वत्थादरणिं कृत्वा मथित्वाऽग्निं यथाविधि । तेनेष्ट्वा तु सलोकं नः प्राप्स्यसि त्वं नराधिप ॥
 मथित्वाऽग्निं त्रिधा कृत्वा ह्ययजत्स नराधिपः । इष्ट्वा यज्ञैर्वहुविधैर्गतस्तेषां सलोकताम् ॥ ४७
 वासाय च स गन्धर्वस्त्रेतायां स महारथः । एकोऽग्निः पूर्वासीद्द्वै पेलस्त्रौस्तानकल्पयत् ॥ ४८
 एवंप्रभावो राजाऽऽसीर्देलस्तु द्विजसत्तमाः । देशे पुण्यतमे चैव महापिभिरलंकृते ॥ ४९
 राज्यं स कारद्वाप्रास प्रयागे पृथिवीपतिः । उत्तरे यामुने तीरे प्रतिष्ठाने पहायशाः ॥ ५०
 तस्य पुत्रा वभूवुर्हं षडिन्द्रोपमतेजसः । गन्धर्वलोके विदिता आयुर्धामानमावसुः ॥ ५१
 विश्वायुश्च शतायुश्च गतायुश्चोर्नशीसुताः । अमावसोस्तु वै जातो भीरा राजाऽथ विश्वजित् ॥
 श्रीमान्भीमस्य दायदो राजाऽऽसीत्काञ्चनप्रभः । विद्वांस्तु काञ्चनस्यापि सुहोत्रोऽभूमहाबलः

* अत्र सधिरार्यः । + घनुश्चिह्नान्तर्गतप्रत्ययः ख. पुस्तके विद्यते ।

१ ग. घ. ड. 'रोभता अ' । २ ख. ग. घ. पुनः । ३ क. ग. 'भनम् । अ' । ४ ग. ड. 'जकीडा । ५ ख.
 ' । जयाये हि । ६ क मृद । ७ ग. घ. एङ् । ८ ग. घ. 'इत्तु । ९ क. 'प्रन्ते मे' ।

सुहोत्रस्याभवज्जहनुः कौशिकगार्ग्यसंभनः । प्रतिगत्य ततो गङ्गा वितते यज्ञकर्मणि ॥ ५४
 ग्रावयामास तं देशं भाविनोऽर्थस्य दर्शनात् । गङ्गया ग्रावितं दृष्ट्वा यज्ञवाटं समन्ततः ॥ ५५
 सौहोत्रिर्वरदः कुद्धो गङ्गां संरक्तलोचनः । अस्य गङ्गेऽवलेपस्य सद्यः फलमवाप्नुहि ॥ ५६
 एतत्ते विफलं सर्वं पीतमम्यः करोम्यहम् । राजर्षिणा ततः पीतां गङ्गां दृष्ट्वा सुरर्षयः ॥ ५७
 उपनिन्युर्महाभागा दुहितृत्वेन जाह्नवीम् । यौवनाश्वस्य पौत्रां तु कावेरीं जहन्तुरावहत् ॥ ५८
 युवनाश्वस्य शापेन गङ्गां येन विनिर्ममे । कावेरीं सरितां श्रेष्ठां जहन्तुभार्यामानिन्दिताम् ॥ ५९
 जहन्तुश्च दयितं पुत्रं सुहोत्रं नाम धार्मिकम् । कावेरीं जनयामास अजकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ६०
 अजकस्य तु दायादो बलाकाश्वो महायशः । उभूतश्च गयः शीलः कुशस्तस्याऽऽत्मजः स्मृतः ॥ ६१
 कुशपुत्रा बभूवुश्च चत्वारो वेदवर्षसः । कुशाश्वः कुशनाभश्च अयूर्तारयशो वसुः ॥ ६२
 कुशस्तम्बस्तपस्तेपे पुत्रार्थी राजसत्तमः । पूर्णं वर्षसहस्रे वै शतक्रतुमपश्यत् ॥ ६३
 सुदुर्गं तापसं दृष्ट्वा सहस्राक्षः पुरंदरः । समर्थः पुत्रजनने स्वयमेवास्य शाश्वतः ॥ ६४
 पुत्रत्वं कल्पयामास स्वयमेव पुरंदरः । गाधिर्नामाभवत्पुत्रः कौशिकः पाकशासनः ॥ ६५
 पौरुकुत्साऽभवद्भार्या गाधिस्तस्यामजायत । पूर्वकन्यां महाभागां नाम्ना सत्यवतीं शुभाम् ॥ ६६
 तां गाधिः पुत्रः काव्याय रुचीकाय ददौ प्रभुः ॥ ६७
 तस्यां पुत्रस्तु वै भर्ता भार्गवो भृगुनन्दनः । पुत्रार्थे साधयामास चरुं गाधेस्तथैव च ॥ ६८
 तथा चाऽऽहूय णिधृतिमृचीको भार्गवस्तदा । उपयोऽप्यश्वरुर्यं त्वया मात्रा च ते शुभे ॥ ६९
 तस्यां जनिष्यते पुत्रो दीप्तिमान्क्षत्रियर्षभः । अजेयः क्षत्रियैर्यद्धे क्षत्रियर्षभसूदनः ॥ ७०
 तवापि पुत्रं कल्पाणि धृतिर्मन्तं तपोधनम् । शमात्मकं द्विजश्रेष्ठं चरुषे विधास्यति ॥ ७१
 एवमुक्त्वा तु तां भार्यामृचीको भृगुनन्दनः । तर्पेत्स्याभिरतो नित्यमरणं प्रविवेश ह ॥ ७२
 गाधिः सदारस्तु तदा ऋचीकाश्रममभ्यगात् । तीर्थयात्राप्रसङ्गेन सुतां द्रष्टुं नरेश्वरः ॥ ७३
 चरुद्वयं गृहीत्वा तु ऋषेः सत्यवती तदा । भर्तुर्वचनमव्यग्रा हृष्टा मात्रे न्यवेदयत् ॥ ७४
 माता तु तस्यै दैवेन दुहित्रे स्वं चरुं ददौ । तस्याश्चरुमयाज्ञानादात्मनः सा चकार ह ॥ ७५
 अथ सत्यवती गर्भं क्षत्रियान्तकरं शुभम् । धारयामास दीप्तेन वपुषा घोरदर्शना ॥ ७६
 तमृचीकस्ततो दृष्ट्वा योगेनाप्यनुमृश्य च । तदाऽब्रवीद्द्विजश्रेष्ठः स्वां भार्यां वरवाणिनीम् ॥ ७७
 भर्त्राऽसि वञ्चिता भद्रे चरुवेत्या सहेतुना । जनिष्यति हि पुत्रस्ते क्षूरकर्माऽतिदारुणः ॥ ७८
 माता जनिष्यते वाऽपि तथाभूतं तपोधनम् । विश्वं हि ब्रह्म तपसा मया तत्र समर्पितम् ॥ ७९
 एवमुक्त्वा महाभागा भर्त्रा सत्यवती तदा । प्रसादयामास पतिं सुतो मे नेदशो भवेत् ॥ ८०
 द्यामणापसदस्त्वन्य इत्युक्तो मुनिरब्रवीत् ॥ ८१
 नैव संकल्पितः कामो मया भद्रे तथा त्वया । उग्रकर्मा भवेत्पुत्रः पितृभानुश्च कारणात् ॥ ८२
 पुनः सत्यवती वाक्यमेवमुक्त्वाऽब्रवीदिदम् । इच्छुः कानपि मुने सज्जेयाः किं पुनः सुतम् ॥ ८३

१ ग. घ. 'शिक्षयाम्' । २ रा. ग. 'वं विवश्रम्य' । ३ घ. 'हायेनोविनिर्ममो' । का. '४ घ. रो देववर्ष' ।
 ५ रा. 'सूत' । घ. 'सूतारयो' । ६ क. 'ता स उग्रं त' । ७ घ. घ. 'गाधिपु' । ८ क. घ. 'धृतिं रुची' । ९ क. रा.
 ग. 'शुभा' । १० क. ग. 'मन्त्रं त' । ११ घ. 'पश्यति' । १२ क. रा. ग. 'सदा' । १३ ग. घ. 'ष्टः सदा' । १४ क.
 मातुः 'निष्यति ते भ' । १५ रा. घ. 'रुचिन्त्या' । १६ घ. 'जनिष्यति' । १७ रा. 'नैव मे' ।

(चन्द्रवंशकथनम्)

शमात्मकमृजुं भर्तः पुत्रं मे दातुमर्हसि । काममेवंविधैः पुत्रो मम स्यात्तु वद ममो ॥	८२
मद्यन्यथा न शक्यं वै कर्तुमेव द्विजोत्तम । ततः प्रसादमकरोत्स तस्यास्तपसो बलात् ॥	८३
पुत्रे नास्ति विशेषो मे पौत्रे वा वरवर्णिनि । त्वया यथोक्तं वचनं तथा भद्रे भविष्यति ॥	८४
तस्मात्सत्यवती पुत्रं जनयामास भार्गवम् । तपस्यभिरतं दान्तं जपदग्निं शमात्मकम् ॥	८५
भृगोश्चरविपर्यासै रौद्रवैष्णवयोः पुरा । जपनाद्वैष्णवस्यामेजपदग्निरजायत ॥	८६
विश्वामित्रः तु दापादं गांधिः कुशिकनन्दनः । प्राप्य ब्रह्मर्षिममतां जगाम ब्रह्मणा हृतः ॥	८७
सा हि सत्यवती पुण्या सत्यव्रतपरायणा । कौशिकीति समाख्याता प्रवृत्तं महानदी ॥	८८
परिश्रुता महाभागा कौशिकी सरितां वरा । इक्ष्वाकुवंशे त्वभवत्सुवेणुर्नाम पाथिवः ॥	८९
तस्य कन्या महाभागा कामली नाम रेणुका । रेणुकायां तु कामरूपां तपोवृत्तिसमन्वितः ॥	९०
आर्चोको जनयामास जपदग्निः सुदारुणम् ॥	९०
सर्वविद्यान्तर्गं श्रेष्ठं धनुर्वेदस्य पारगम् । रामं क्षत्रियहन्तारं प्रदीप्तमिव पावकम् ॥	९१
और्वस्यैवमृचीकस्य सत्यवत्यां महामनाः । जपदग्निस्त्वेपोर्वीर्षाज्जहो ब्रह्मविदां वरः ॥	९१
मध्यमश्च शुनःशेषः शुनैःपुच्छः कनिष्ठकः ॥	९२
विश्वामित्रस्तु धर्मात्मा नाम्ना विश्वरयः स्मृतः । जज्ञे भृगुप्रसादेन कौशिकाद्वंशवर्धनः ॥	९३
विश्वामित्रस्य पुत्रस्तु शुनःशेषोऽभवन्मुनिः । हरिश्चन्द्रस्य यज्ञे तु पशुत्वे नियतः स वै ॥	९४
देवैर्दत्तः शुनःशेषो विश्वामित्राय वै पुनः । देवैर्दत्तः स वै यस्माद्देवरातस्ततोऽभवत् ॥	९५
विश्वामित्रस्य पुत्राणां शुनःशेषोऽग्रजः स्मृतः । मधुच्छन्दो नयथैव कृतदेवौ भुराष्टकौ ॥	९६
कच्छपः पूरणश्चैव विश्वामित्रसुतास्तु वै । तेषां गोत्राणि बहुधा कौशिकानां महात्मनाम् ॥	९७
पाथिवा देवराताश्च याज्ञवल्क्याः समर्पणाः । उदुम्बरा उदुम्बलानास्तारका यमपुङ्गवाः ॥	९८
लोहिण्यां रेणवश्चैव तथा कारीपवः स्मृताः । वभ्रवः पाणिनश्चैव ध्यानजप्यास्तथैव च ॥	९९
शालावत्या हिरण्पाप्ता रथेष्टकृता गालत्राः स्मृताः । देवला यामदृताश्च सालङ्कायनवौष्कलाः ॥	१००
ददातिवादराश्वान्ये विश्वामित्रस्य धीमतः । ऋष्यन्तरविवाद्यास्ते बहवः कौशिकाः स्मृताः ॥	१०१
कौशिकाः सौधुताश्चैव तथाऽन्ये सैधवायनाः । पौरौरवस्य पुण्यस्य ब्रह्मर्षेः कौशिकस्य तु ॥	१०२
दृषद्वर्णीसुतश्चापि विश्वामित्रात्तथाष्टकः । अष्टकस्य सुतो यो हि श्रोक्तो जहनुगणो मया ॥	१०३
ऋषय ऊचुः—	
किं लक्षणैर् धर्मेण तपमेह श्रुतेन वा । ब्राह्मण्यं समनुमानं विश्वामित्रादिभिर्नृपैः ॥	१०४
येन येनाभिधानेन ब्राह्मण्यं क्षत्रिया गताः । विशेषं ज्ञातुमिच्छामस्तपसा दानतस्तथा ॥	१०५
एवमुक्तस्ततो वाक्यमब्रवीद्विदमर्थवत् । अन्यायोपगतैर्द्रव्यैरौष्ठं द्विजसत्तमान् ॥	१०६
धर्माभिकाङ्क्षी यजते न धर्मफलमश्नुते ॥	१०६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. 'ध. योत्रो' । २ ख. 'स्यान्त' । ३ ख. घ. 'मो' । यथन्य । ४ ख. ग. 'गायि कु' । ५ क. घ. 'स्ततो वी' । ६ क. 'शेषः शु' । ७ क. 'नः शृच्छः' । ८ क. घ. 'शेषोऽम' । ९ क. ग. घ. 'शेषोऽम' । १० ग. घ. 'न्दातय' । ११ ख. घ. 'देवो धृ' । १२ क. 'ण्यो रे' । १३ ख. 'वः च्यवन' । घ. 'यः सवन' । १४ ख. साठता । १५ क. 'यास्तलाः' । १६ क. 'शिकासोभ्रमाथै' । ग. 'शिकासोभ्र' । १७ क. ख. ग. 'न्जामि तय' । १८ क. 'राहृय यजने निया' । घ. 'य. 'राहृय यजते हि यः । ध' ।

मम पार्श्वे त्वनाचारस्तव भर्ता महेश्वरः । दरिद्रः सर्व एवेह अछिष्टं लढतेऽनघे ॥ ३२
 मात्रा तथोक्ता वचसा स्त्रीस्वभावाच्चवासपत् । स्मितं कृत्वा तु वरदा हयपार्श्वमथागमत् ॥ ३३
 विपण्णवदना देवी महादेवमभाषत । नेह व्रतस्याम्यहं देव नय मां स्वं निवेशनम् ॥ ३४
 तथोक्तस्तु महादेवः सर्वाङ्गोक्तानवेक्ष्य ह । वासार्थं रोचयामास पृथिव्यां तु द्विजोत्तमाः ॥
 वाराणसीं महातेजाः सिद्धक्षेत्रं महेश्वरः ॥ ३५
 दिवोदासेन तां ज्ञात्वा निविष्टां नगरीं भवः । पार्श्वस्थं स समाहूय गणेशं क्षेमकं *व्रवीत् ॥
 गणेश्वर पुरीं गत्वा शून्यां वाराणसीं कुरु । मृदुना चाभ्युपायेन अतिवीर्यः स पार्थिवः ॥ ३७
 ततो गत्वा निकुम्भस्तु पुरीं वाराणसीं पुरा । स्वप्ने संदर्शयामास मङ्गलं नाम नावितम् ॥ ३८
 श्रेयस्तेऽहं करिष्यामि स्थानं मे रोचयानघ । मद्रूपां प्रतिमां कृत्वा नगर्पन्ते निवेशय ॥ ३९
 तथा स्वप्ने यथा दृष्टं सर्वं कारितवान्द्विजाः । नगरीद्वार्यनुज्ञाप्य राजानं तु यथाविधि ॥ ४०
 पूजा तु महती चैव नित्यमेव प्रयुज्यते । गन्धैर्धूपैश्च माल्यैश्च प्रेक्षणीयैस्तथैव च ॥ ४१
 अन्नमदानयुक्तैश्च अत्यद्भुतमिवाभवत् । एवं संपूज्यते तत्र नित्यमेव गणेश्वरः ॥ ४२
 ततो वरसहस्राणि नगराणां प्रयच्छति । पुत्रान्निर्हरणमायुं च सर्वकामांस्तथैव च ॥ ४३
 राज्ञस्तु महिषी श्रेष्ठा सुयशा नाम विश्रुता । पुत्रार्थमागता साध्वी राज्ञा देवी प्रचोदिता ॥ ४४
 पूजां तु विपुलां कृत्वा देवी पुत्रानयाचत । पुनः पुनरथाऽऽगम्य बहुशः पुत्रकारणात् ॥ ४५
 न प्रयच्छति पुत्रांस्तु निकुम्भः कारणेन तु । राजा यदि तु कुध्येत ततः किञ्चित्प्रवर्तते ॥ ४६
 अथ दीर्घेण कालेन क्रोधो राजानमविशत् । भूतं त्विदं मेहाद्वारि नागराणां प्रयच्छति ॥ ४७
 भीत्या वरांश्च शतशो न किञ्चिन्न प्रयच्छति । मामकैः पूज्यते नित्यं नगरीं मम चैव तु ॥ ४८
 तत्राचिंत्य बहुशो देव्या मे तत्र कारणात् । न ददाति च पुत्रं मे कृतघ्नो बहुभोजनः ॥ ४९
 अतो नार्हति पूजां तु मत्सकाशात्कथंचन । तस्माच्च नाशयिष्यामि तस्य स्थानं दुरात्मनः ॥
 एवं तु स विनिश्चित्य दुरात्मा राजकित्तिवपी । स्थानं गणपतेस्तस्य नाशयामास दुर्मतिः ॥ ५१
 भगमायतनं दृष्ट्वा राजानमगमत्प्रभुः । यस्मादिनपरार्थं मे त्वया स्थानं विनाशितम् ॥ ५२
 अकस्माच्च पुरीं शून्या भवित्री ते नराधिप । ततस्तेन तु ज्ञापेन शून्या वाराणसी लेदा ॥ ५३
 शैष्ट्या पुरीं निकुम्भस्तु महादेवमथानयत् । शून्यां पुरीं महादेवो निर्भये परमात्मेना ॥ ५४
 तुर्यां देवविभूत्यास्तु देव्याश्चैव महात्मनः । रमते तत्र वै देवी रममाणो महेश्वरः ॥ ५५
 न रतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् । देव्याः क्रीडार्ययीशानो देवो वाक्पमथाव्रवीत् ॥
 नाहं वेदम विमोक्ष्यामि अविमुक्तं हि मे गृहम् । महस्यैनामथोवाच अविमुक्तं हि मे गृहम् ॥ ५७
 नाहं देवि गमिष्यामि गच्छस्वेह वमाम्यहम् । तस्माच्चदविमुक्तं हि प्रोक्तं देवेन वै स्वयम् ॥

* अत्राजमाव आर्यः ।

१ रा. भट्ट लढते । घ. अहं लं । २ घ. विवर्णव । ३ घ. 'मी ता देव सम' । ४ घ. क्षेत्रक
 रा. क्षेमक । ५ घ. घ. घ. मद्रूपा । ६ क. 'नित्यं प्रवर्तते । मां १७ घ तत्रागति' । ७ क. 'स्मात्तेऽप' । ग स्मोत्प
 नय' । ८ क. तथा । ९ क. शप्ता । १० घ. घ. 'रमनः । रं' । ११ घ. घ. 'वी देवपौरा तु विस्मिता । दे' ।
 १२ न. घ. देवार्थमपथावयत् । रमते तत्र वै देवी रममाणो महेश्वरम् । न रतिं तत्र वै देवी लभते गृहविस्मयात् ।
 पुनर्यादौति ता देवी देवी । १३ क. रा. 'ह रमाम्य' ।

(चन्द्रवशकीर्तनम्)

- एवं वाराणसी शप्ता अविमुक्तं च कीर्तितम् । यस्मिन्वसति वै देवः सर्वदेवनमस्कृतः ॥ ६०
- युगेषु त्रिषु धर्मात्मा सह देव्या महेश्वरः ॥ ६१
- अन्तर्धानं कलौ याति तत्पुरं तु महात्मनः । अन्तर्हितं पुरे तस्मिन्पुरी सा वसते पुनः ॥ ६२
- एवं वाराणसी शप्ता निवेशं पुनरागता । भद्रश्रेण्यस्य पुत्राणां शतमुत्तमधान्विनम् ॥ ६३
- हत्वा निवेशयामास दिवोदासो नराधिपः । भद्रश्रेण्यस्य राज्यं तु हृतं तेन वलीयसा ॥ ६४
- भद्रश्रेण्यस्य पुत्रस्तु दुर्दमो नाम नामतः । दिवोदासेन बालेति घृणया स विवर्जितः ॥ ६५
- दिवोदासादपद्व्यां वीरो जज्ञे प्रतर्दनः । तेन पुत्रेण बालेन प्रहृतं तस्य वै पुनः ॥ ६६
- वैरस्यान्तं महाराज्ञा तदा तेन विधित्तता । प्रतर्दनस्य पुत्रौ द्वौ वत्सो गर्गश्च विश्रुतः ॥ ६७
- वत्सपुत्रो ह्यलर्कस्तु संनतितस्तस्य चाऽऽत्मजः । अलर्कं प्रति राजर्षिगीतश्लोकौ पुरातनौ ॥ ६८
- षष्टिवर्षसहस्राणि षष्टिवर्षशतानि च । युवा रूपेण संपन्नो ह्यलर्कः काशिसत्तमः ॥ ६९
- लोपामुद्रामसादेन परमायुरवाप्तवान् ॥ ७०
- शापस्यान्ते महाबाहुर्हत्वा क्षेमकराक्षसम् । रम्यामावासयामास पुरीं वाराणसीं नृपः ॥ ७१
- संनतेरपि दायादः सुनीथो नाम धार्मिकः । सुनीथस्य तु दायादः सुकेतुर्नाम धार्मिकः ॥ ७२
- सुकेतुतनयश्चापि धर्मकेतुरिति श्रुतिः । धर्मकेतोस्तु दायादः सत्यकेतुर्महार्थः ॥ ७३
- सत्यकेतुस्तथापि विभुर्नाम प्रजेश्वरः । सुविभुस्तु विभोः पुत्रः सुकुमारस्ततः स्मृतः ॥ ७४
- सुकुमारस्य पुत्रस्तु धृष्टकेतुः स धार्मिकः । धृष्टकेतोस्तु दायादो वेणुहोत्रः प्रजेश्वरः ॥ ७५
- वेणुहोत्रस्तथापि गार्ग्यो वै नाम विश्रुतः । गार्ग्यस्य गर्भभूमिस्तु वात्स्यो वत्सस्य धीमतः ॥ ७६
- ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चैव तयोः पुत्राः सुधार्मिकाः । विक्रान्ता बलवन्तश्च सिंहतुल्यपराक्रमाः ॥ ७७
- इत्येते काश(इय)पाः प्रोक्ता रजेरपि निबोधत । रजेः पुत्रशतान्यासन्पञ्च वीर्यवतो भुवि ॥ ७८
- राजेषमिति विख्यातं क्षत्रमिन्द्रभयावहम् ॥ ७९
- तदा देवासुरे युद्धे समुत्पन्ने सुदारुणे । देवाश्चैवासुराश्चैव पितामहमथामुबन् ॥ ८०
- आवयोर्भगवन्पुद्धे विजेता को भविष्यति । गृहि नः सर्वलोकेश श्रोतुमिच्छामहे वयम् ॥ ८१
- ब्रह्मोवाच—
- येषामर्थाय सङ्ग्रामे रजिरात्तायुषः प्रभुः । योत्स्यते ते विजेष्यन्ति त्रीँल्लोकान्नात्र संशयः ॥ ८२
- रजिर्यतस्ततो लक्ष्मीर्यतो लक्ष्मीस्ततो धृतिः । यतो धृतिस्ततो धर्मो यतो धर्मस्ततो जयः ॥ ८३
- तद्देवा दानवाः सर्वे ततः श्रुत्वा रजेर्ययम् । अभ्ययुर्जयामिच्छन्तः स्तुवन्तो राजसत्तमम् ॥ ८४
- ते हृष्टमनसः सर्वे राजानं देवदानवाः । ऊचुरस्मज्जयाय त्वं गृहाण वरकार्मुकम् ॥ ८५
- रजिष्वच—
- अहं जेष्यामि ते युद्धे देवाञ्चाकुरोगमान् । इन्द्रो भवामि धर्मात्मा ततो योत्स्यामि संयुगे ॥ ८६
- दानवा ऊचुः—
- अस्माकमिन्द्रः प्रह्लादस्तस्यार्थे विजयामहे । अस्मिन्सु समये राजंस्तिष्ठेया देवनोदिते ॥ ८७

१ छ. 'इत्येतस्य' २ ख. 'स्तु सति' ३ ख. ग. घ. 'विभोः श्रोतुं श्रोतुं पु' ४ ख. 'तु युवा' ५ ख. 'वि गर्गो वै' ६ ख. ग. घ. 'स्तु वत्सो वै' ७ ख. 'का राजे' ८ ख. राजेः ९ क. ख. ग. नोः १० ख. घ. 'तो वात्स्यामि' ११ ग. द. 'प्रह्लाद' १२ क. 'दिते' १३ ।

(चन्द्रवंशवर्तिनम्)

सूत उवाच—

धन्वन्तरेः संभवोऽयं श्रूयतामिह वै द्विजाः । स संभूतः समुद्रान्ते मध्यमपानेऽमृते पुरा ॥ १८

उत्पन्नः सकलात्पूर्वं सर्वतश्च श्रिया वृतः । सर्वसांसिद्धकार्यं तं दृष्ट्वा विष्टम्भितः स्थितः ॥

अजस्त्वपि हि होवाच तस्मादैजस्तु स स्मृतः ॥ १९

अजः प्रोवाच विष्णुं तं तनयोऽस्मि तव प्रभो । विष्टस्त्र भागं स्थानं च मम लोके सुरोत्तम ॥

एवमुक्तः स दृष्ट्वा तु तैथ्यं प्रोवाच स प्रभुः । कृतो यज्ञवियागस्तु यज्ञियैर्हि सुरैस्तथा ॥ २०

वेदेषु विधिमुक्तं च विधिहोत्रं महापामिः । न शक्यमिदं होत्रो वै तुल्यं (न्यः) कर्तुं कदाचन ॥

अवोक्तुतोऽसि हे देव नायमहोऽसि वै प्रभो । द्वितीयायां तु संभृत्यां लोके ख्याते गमिष्येति

अणिमादियुता सिद्धिर्भस्त्रस्य भविष्यति । तेनैव च शरीरेण देवत्वं प्राप्स्यसि प्रभो ॥

चक्रमर्च्युतैर्गन्धैर्यक्ष्यन्ति त्वां द्विजातयः ॥ २१

अथ च त्वं पुनश्चैव आयुर्वेदं विधास्यसि । अवश्यंभावी ह्यर्थोऽयं प्राक्मृष्टस्त्वज्जगोनिना ॥ २२

द्वितीयं द्वापरं प्राप्य भविता त्वं न संशयः । तस्मात्तस्मै वरं दत्त्वा विष्णुरन्तर्दधे ततः ॥ २३

द्वितीये द्वापरे प्राप्ते सौमहोत्रः प्रकाशिराद् । पुत्रकायस्तपस्तेषु नृपो दीर्घतयास्तथा ॥ २४

अजं देवं तु पुत्रार्थं हारिराधयिषुर्वृषः । वरेण च्छन्दयापास ग्रीतो धन्वन्तरिर्दृष्टम् ॥ २५

नृप उवाच—

भगवन्पदि तुष्टस्त्वं पुत्रो मे धृतिमान्भव । तथेति समनुज्ञाय त्वैवान्तरधीयत ॥ २६

तस्य गेहे समुत्पन्नो देवो धन्वन्तरिस्तदा । काशिराजो महाराजः सर्वरोगप्रणाशनः ॥ २७

आयुर्वेदं भरद्वाजश्चकार सभिषक्किङ्कगम् । तमष्टधा पुनर्वर्षस्य शिष्येभ्यः प्रत्यवादयत् ॥ २८

धन्वन्तरिस्तथापि केतुमानिति निष्ठृतः । अथ केतुपतः पुत्रो विभो भीमरथो नृपः ॥ २९

दिबोदास इति ख्यातो वाराणस्पथिषोऽभवत् ॥ ३०

पतस्मिन्नेव काले तु पुरीं वाराणसीं पुरा । शून्यां त्रिवेशयापास शेषको नाम राक्षसः ॥ ३१

यस्मा हि सा पुरी पूर्वं निकुम्भेन महात्मना । शून्या वर्षतद्वत्सं वै भविषीति पुनः पुनः ॥ ३२

तस्यां तु शप्तमात्रायां दिबोदासः प्रवेशरः । विषयान्ते पुरीं रम्यां गोपत्यां सन्प्रवेशयत् ॥ ३३

ऋषय ऊचुः—

वाराणसीं किमर्थं तां निकुम्भः शप्तानुपुरा । निकुम्भश्चापि धर्मात्मा सिद्धक्षेत्रं शशाप यः ॥

सूत उवाच—

दिबोदासस्तु राजर्षिर्नगरीं प्राप्य पार्थिवः । वसते तं महातेजाः स्फीतायां वै नराधिपः ॥ ३४

एतस्मिन्नेव काले तु कृतदारो महेश्वरः । देव्याः स मियकामस्तु वसंतः स्वशुरान्तिके ॥

देशज्ञया पारिपदा विश्वरूपास्त्वपोधनाः । पूर्वोक्तै रूपविशेषैस्तोषयन्ति महेश्वरीम् ॥

एतेति तैर्गहादेवो मेना नैव तु हृष्यति । जुगुप्सते सा नित्यं च देवं देवीं तथैव च ।

स तथेति ब्रुवन्नेव देवैरप्यभिचोदितः । भविष्यसीन्द्रो जित्वेति देवैरपि निमज्जितः ॥ ८४
 जघान दानवान्सर्वान्समस्तं वज्रपाणिनः । स विप्रनष्टां देवानां परमश्रीः श्रियं वशी ॥ ८५
 निहत्य दानवान्सर्वानाजहार रजिः प्रभुः । तं तथा तु रजिं तत्र देवैः सह शतक्रतुः ॥ ८६
 रजिपुत्रोऽहमित्युक्त्वा पुनरेवाब्रवीद्वचः । इन्द्रोऽसि राजन्देवानां सर्वेषां नात्र संशयः ॥
 यस्याह्निन्द्र पुत्रस्ते ख्यातिं यास्यामि शत्रुहन् ॥ ८७
 स तु शक्रवचः श्रुत्वा वञ्चितस्तेन मायया । तथेत्येवाब्रवीद्वाजा प्रीयमाणः शतक्रतुम् ॥ ८८
 तस्मिन्स्तु देवसदृशे दिवं प्राप्ते महीपतौ । दायाद्यमिन्द्रादाजहृराचारं तनया रजेः ॥ ८९
 तानि पुत्रशतान्यस्य तच्च स्थानं शचीपतेः । समक्रामन्त बहुधा स्वर्गलोके त्रिविष्टपम् ॥ ९०
 ततः काले बहुतिथे समतीते महाबलः । हनराज्योऽब्रवीच्छक्रो हतभागो बृहस्पतिम् ॥ ९१
 यदरीफलमात्रं वै पुरोडाशं विधत्स्व मे । ब्रह्मर्षे येन तिष्ठेयं तेजसाऽऽप्यायितस्ततः ॥ ९२
 ब्रह्मन्कुर्वीष्यं विमना हतराज्यो हतार्शनः । हतौजा दुर्बलो मूढो रजिपुत्रैः प्रसीद मे ॥ ९३

बृहस्पतिरुवाच—

यद्येवं चोदितः शक्र त्वया स्या पूर्वमेव हि । नाभविष्यत्स्वत्प्रियैर्यं नाकर्तव्यं ममानघ ॥ ९४
 प्रयतिष्यामि देवेन्द्र त्वद्वितार्थं महाद्युते । यथा भीमं च राज्यं च अचिरात्प्रतिपत्स्यसे ॥ ९५
 तथा शक्र गमिष्यामि मा भूते विह्वलं मनः । ततः कर्म चकारास्य तेजःसंवर्धनं महत् ॥ ९६
 तेषां च बुद्धिसंमोहमकरोद्बुद्धिसत्तमः । ते यदा समुता मूढा रागोन्मत्ता विधर्मिणः ॥ ९७
 ब्रह्माद्विपश्च संवृत्ता हतवीर्यपराक्रमाः । ततो लेभे सुरैर्यथैन्द्रस्थानं तथोत्तमम् ॥ ९८
 इत्वा रजिसुतान्सर्वान्कामक्रोधपरायणान् । य इदं पावनं स्थानं प्रतिष्ठानं शतक्रतोः ॥
 शृणुयाद्वा रजेर्वाऽपि न स दौरात्म्यमामुपात् ॥ ९९

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते रजियुद्धं नाम द्विंशतितमोऽध्यायः ॥ १२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८२२८

अथ त्रिंशत्तितमोऽध्यायः ।

चन्द्रवंशवर्णनम् ।

ऋषय ऊचुः—

मरुत्तेन कथं कन्या राज्ञे दत्ता महात्मना । किंवीर्याश्च महात्मानो जाता मरुत्कर्ण्यकाः ॥ १
 सूत उवाच—
 आदेवन्तं मरुत्सोममन्त्रकामः प्रजेश्वरम् । मासि मासि महातेजाः पाष्टिसंवत्सरानृषः ॥ २
 तेन ते मरुतस्तस्य मरुत्सोमेन तोषिताः । अक्षय्यान्नं ददुः प्रीताः सर्वकामपरिच्छदम् ॥ ३
 अन्नं तस्य सकृत्पक्वमहोरात्रे न क्षीयते । कोटिशो दीयमानं च सूर्यस्योदयनादपि ॥ ४

१ द. 'वीर्ये कन्याय' । २ क. 'कान्व्याज' । ३ घ. 'जोऽहं वि' । ४ घ. 'दयः । ह' । ५ ए ग. घ. द. 'यार्धमष्ट' । ६ ग. द. भाग्य । ७ क. 'मोक्षप्राप्ति' । ८ घ. ग. घ. द. 'न्यया । गु' । ९ क. 'दयन्तं म' । १० ए. घ. द. 'रायं न' ।

(चद्रवंशवर्णनम्)

मित्रज्योतिस्तु कन्यायां मरुत्तस्य च धीमतः । तस्माज्जाता महासत्त्वा धर्मज्ञा मोक्षदर्शिनः ॥२॥
 संन्यस्य गृहधर्माणि वैराग्यं समुपस्थिताः । यतिधर्ममवाप्येह ब्रह्मभूयाय ते गताः ॥ ६
 अनैपायस्ततो जातस्तदा धर्मप्रदत्तवान्(?) । सत्रधर्मस्ततो जातः प्रतिपक्षो महातपाः ॥ ७
 प्रतिपक्षमुतश्चापि संजयो नाम विश्रुतः । संजयस्य जयः पुत्रो विजयस्तस्य जैगमिवान् ॥ ८
 विजयस्य जयः पुत्रस्तस्य हर्यद्वतः स्मृतः । हर्यद्वतस्ततो राजा सहदेवः प्रतापवान् ॥ ९
 सहदेवस्य धर्मात्मा अर्दीन इति विश्रुतः । अर्दीनस्य जयत्सेनस्तस्य पुत्रोऽथ संकृतिः ॥ १०
 संकृतेरपि धर्मात्मा कृतधर्मा महायशः । इत्येते सत्रधर्माणो नहुपस्य निबोधत ॥ ११
 नहुपस्य तु दायादाः पडिन्द्रोपमतेजसः । उत्पन्नाः पितृकन्यायां विरजायां महौजसः ॥ १२
 यतिर्ययातिः संयातिरायातिः पर्थं तु द्वयः(?) । यतिज्येष्ठस्तु तेषां वै ययातिस्तु ततोऽवरः ॥१३॥
 काकुत्स्थकन्यां गां नाम लेभे पत्नीं यतिस्तदा । संयातिर्मोक्षमास्थाय ब्रह्मभूतोऽभवन्मुनिः ॥ १४
 तेषां मध्ये तु पञ्चानां ययातिः पृथिवीपतिः । देवयानीमुशनसः सुतां भार्यामवाप ह ॥ १५
 शर्मिष्ठायासुरीं चैव तनयां वृषपर्वणः । यदुं च तुर्यं चैव देवयानीं वृषजायत ॥ १६
 दुह्यां चानुं च पुंश्च च शर्मिष्ठा वार्षपर्वणी । अजीजनन्महावीर्यान्मुतान्देवसुतोपमान् ॥ १७
 रथं तस्मै ददौ रुद्रः प्रीतः परमभास्वरम् । असङ्गं काञ्चनं दिव्यमक्षयौ च महेषुधी ॥ १८
 युक्तं मनोजवैरर्धैरेन कन्यां समुद्दहन् । स तेन रथमुख्येन जिगाय च ततो महीम् ॥ १९
 ययानिर्घुषि दुर्धर्पो देवदानवमानवैः । पौरवाणां वृषाणां च सर्वेषां सोऽभवदर्थः ॥ २०
 यावत्सुदेशमभवः कौरवो जनमेजयः । कुरोः पुत्रस्य राज्ञस्तु राज्ञः पारिक्षितस्य ह ॥ २१
 जगाम स रथो नाशं शार्पाद्भाग्यस्य धीमतः ॥ २२
 गार्ग्यस्य हि सुतं धौलः स राजा जनमेजयः । दुर्वृद्धिर्द्विषस्यामास लोहगन्धं नराधिपम् ॥ २३
 स लोहगन्धो राजर्षिः परिधावन्नितस्ततः । पौरजानपदैस्त्यक्तो न लेभे शर्म कश्चिद् ॥ २४
 ततः स दुःस्वसंतप्तो नालभस्तविदं क्वचित् । शशाप हेतुकमुपि शरणं व्यथितस्तदा ॥ २५
 इन्द्रोतो नाम विरूपातो योऽसौ मुनिरुदारधीः । याजयामास चेन्द्रोतः शौनको जनमेजयम् ॥ २६
 अश्वमेधेन राजानं पावनार्थं द्विजोत्तमः ॥ २७
 स लोहगन्धो व्यनशत्तस्याऽऽवसथमेत्य ह । * स च दिव्यो रथस्तस्माद्रसोश्चेदिपतेस्तथा ॥ २८
 ततः शीक्रेण तुष्टेन लेभे तस्माद्वृहद्वयः । ततो हत्वा जरासंधं भीमस्तं रथमुत्तमम् ॥ २९
 प्रददौ बासुदेवाय प्रीत्या कौरवजन्मदनः ॥ ३०
 स जरां प्राप्य राजर्षिर्ययातिर्नहुपात्मजः । पुत्रं ज्येष्ठं वरिष्ठं च यदुमित्यब्रवीद्वचः ॥ ३१

* अत्रलघ्नस्य न पूर्वापरसंगतिः ।

१ स ड. प्रज्योतिस्तु । ग त्रयोतिस्तु । २ ख. घ. नपलो महस्तत्र तदा धर्मस्य चक्षते ह । ड. नपय-
 स्ततो जातस्तदा धर्मः प्रतापवान् । ३ ख. घ. जज्ञिवान् । ४ ख. घ. ड. आर्दीन । ५ ख. घ. ड. त्मा क्षयम् ।
 ६ ख. 'अ ऊद्वहः । यः । घ. 'अ रुद्रः । यः । ड. 'अ नुद्रवः । यः । ७ घ. जिगाय । ८ क. 'हत् । स ।
 ९ क. घ. 'यः । योव । १० ख. 'पादरीत्य । ११ ख. ग. घ. ड. वारं । १२ ख. घ. 'यः चक्रेण हिम । १३ ड.
 'वुद्धि हिस् । १४ ख. ग. घ. ड. 'गन्धीमराधिपः । स लोहगन्धी रा । १५ क. ग. योः । योव । १६ ख.
 घ. शुष्टेन ।

(चन्द्रयशवर्णनम्)

अनो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । एवं वर्षसहस्रं तु चरेयं यौवनेन ते ॥

५१

*अनुरुवाच—

जीर्णिः शिशुरहं तात जरया ह्यशुचिः सदा । नै भजामि महाराज तां जरां नाभिकामये ॥

ययातिरुवाच—

यस्त्वं मे हृदयाज्जातो वयः स्वं न प्रयच्छसि । जरादोषस्त्वयोक्तोऽयं तस्मात्ते प्रतिपत्स्यते ॥

प्रजा च यौवनं प्राप्ता चिनशिष्यत्यतस्तव । अग्निप्रस्कन्दनपरस्त्वं चाप्येव भविष्यासि ॥ ५४

पुरो त्वं प्रतिपद्यस्व पाप्मानं जरया सह । जरावली च मां तात पलितानि च पर्यगुः ॥ ५५

कान्यस्योशनसः शापाच्च त्वत्तोऽस्मि यौवने । कंचित्कालं चरेयं वै विषयान्वयसा तव ॥ ५६

पूर्णे वर्षसहस्रे ते प्रतिद्रास्यामि यौवनम् । स्वं चैव प्रतिपत्स्यामि पाप्मानं जरया सह ॥ ५७

सूत उवाच—

एवमुक्तः प्रत्युवाच पुत्रः पितरमञ्जसा । ययाऽनुग्रहमे तात करिष्यामि तथैव च ॥ ५८

प्रतिपत्स्यामि ते राजन्याप्मानं जरया सह । गृहाण यौवनं मत्तश्चर कामान्वयेप्सितान् ॥ ५९

जरयाऽहं प्रतिच्छन्नो वयोरूपधरस्तव । यौवनं भवते दृष्ट्वा चरिष्यामि यथार्थवत् ॥ ६०

ययातिरुवाच—

पुरो मीतोऽस्मि भद्रं ते मीतश्चेदं ददामि ते । सर्वकामसमृद्धा ते प्रजा राज्ये भविष्यति * ॥

सूत उवाच—

पुरोरनुमतो राजा ययातिः स्वां जरां ततः । संक्रामयामास तदा प्रसादाद्भार्गवरूपं तु ॥ ६२

यौवनेनाथ वयसा ययातिर्नहुपात्मजः । मीतिपुक्तो नरश्चेष्टश्चचार विषयान्त्वकान् ॥ ६३

यथाकामं यथोत्साहं यथाकालं यथासुखम् । धर्माविरोधाद्वाजनेन्द्रो यथाऽर्हति स एव हि ॥ ६४

देवानतर्पयद्यज्ञैः पितृञ्चाद्रैस्तथैव च । दीनांश्चानुग्रहीरष्टैः कामैश्च द्विजसत्तमान् ॥ ६५

अतिथीनक्षत्रानैश्च वैश्यांश्च परिपालनैः । आनृशंस्वेन शूद्रांश्च दस्यून्संनिग्रहेण च ॥ ६६

धर्मेण च प्रजाः सर्वा यथावदनुरञ्जयन् । ययातिः पालयामास साक्षादिन्द्र इवापरः ॥ ६७

स राजा सिंहविक्रान्तो युवा विषयगोचरः । अविरोधेन धर्मस्य चचार सुखमुत्तमम् ॥ ६८

स मार्गमाणः कामानामन्तदोपनिदर्शनात् । विश्वाच्या सहितो रेमे वैभ्राजे नन्दने वने ॥ ६९

अपश्यत्स यदा तां वै वर्षमानां नृपस्तदा । गत्वा पुरोः सकाशं वै स्वं जरां प्रत्यपद्यत ॥ ७०

स संप्राप्य तु तान्कामांस्तुभ्यः स्निग्धश्च पार्थिवः । कालं वर्षसहस्रं वै सस्मार मनुजाधिपः ॥ ७१

परिसंख्याय कालं च कलाकाष्ठास्तथैव च । पूर्णं मत्वा ततः कालं पुरुं पुत्रमुवाच ह ॥ ७२

यथासुखं यथोत्साहं यथाकालमरिंदम । सेविता विषयाः पुत्र यौवनेन मया तव ॥ ७३

पुरो मीतोऽस्मि भद्रं ते गृहाण त्वं स्वयौवनम् । रौज्यं च त्वं गृहाणेदं त्वं हि मे मियकृत्सुतः ॥

प्रतिपेदे जरां राजा ययातिर्नहुपात्मजः । यौवनं प्रतिपेदे च पुरुः स्वं पुनरात्मेनः ॥ ७६

* अत्राध्यायसमाप्तिः. ख. पुस्तके ।

१ क. ग. श्वर 'दते ज' । २ क. ग. न जुहोति स कालेऽस्मि ता । ३ ख. घ. ड. 'साल्य प्रतिपत्स्यते । प्र' । ख. ह ।
गुं । घ. ह । पुरुषाय । गुं । ४ ख. ग. ड. 'तिः स्वज' । ५ ख. घ. तु । पीरवेणातिव' । ग. ड. तु । पीरवेणाय व' ।
७ घ. ग. घ. ड. 'था हस्ति स । ८ क. 'श्वसहेतो रेमे वै व' । ९ क. खट् । १० ख. ग. ड. 'मनः । अ' ।

अभिषेक्तुर्नामं च नृपं पुरं पुत्रं कनीयसम् । ब्राह्मणप्रमुखा वर्णा इदं वचनमब्रुवन् ॥ ७६
 कथं शुक्रस्य नमरं देवयान्याः सुतं प्रभो । श्रेष्ठं यदुपतिक्रम्य पुरो राज्यं प्रदास्यसि ॥ ७७
 यदुज्येष्ठस्त्वय सुतो जातस्तमनु तुर्वसुः । शर्मिष्ठायाः सुतो द्रुह्यस्ततोऽनुः पुरुरेव च ॥ ७८
 कथं ज्येष्ठानतिक्रम्य कनीयान् राज्यमर्हति । धर्मतो वोभयामि त्वां धर्मं समनुपालय ॥ ७९

यथातिरुवाच—

ब्राह्मणप्रमुखा वर्णाः सर्वे शृण्वन्तु मे वचः । ज्येष्ठं प्रति यथा राज्यं न देयं मे कथंचन ॥ ८०
 मातापित्रोर्वचनकृद्धितपुत्रः प्रशस्यते । यम ज्येष्ठेन यदुना निषोगो नानुपालितः ॥ ८१
 प्रतिकूलः पितुर्यश्च न स पुत्रः सतां मतः । स पुत्रः पुत्रवद्यश्च वर्तते पितृमातृपु ॥ ८२
 यदुनौऽहमवज्ञातस्तथा तुर्वसुनाऽपि च । द्रुह्येण चानुना चैवमप्यवज्ञा कृता भृशम् ॥ ८३
 पुरुणा तु कृतं वाक्यं मानितश्च विशेषतः । कनीयान्मम दायादो जरा येन धृता मम ॥
 सर्वकामः सर्वकृतः पुरुणा पुत्रकारिणा ॥ ८४
 शुक्रेण च वरो दत्तः काव्येनोशनसा स्वयम् । पुत्रो यस्त्वाऽनुवर्तेत स राजा ते महामते ॥ ८५
 भवतोऽनुमतोऽप्येवं पुरु रोज्येऽभिषिच्यताम् । यः पुत्रो गुणसंपन्नो मातापित्रोर्हितः सदा ॥
 सर्वमर्हति कल्याणं कनीयानपि स प्रभुः ॥ ८६
 अर्हः पुरुरिदं राज्यं यः प्रियः प्रियकृत्त्व । वरदानेन शुक्रस्य न शक्यं वक्तुमुत्तरम् ॥ ८७
 पौरजातपदैस्तुष्टैरित्युक्तो नाहुपस्तदा । अभिषिच्य ततः पुरं स्वर्गज्ये सुतमात्मनः ॥ ८८
 दिशि दक्षिणपूर्वस्यां तुर्वसु तु न्यवेशयत् । दक्षिणापरतो राजा यदुं श्रेष्ठं न्यवेशयत् ॥ ८९
 प्रतीच्यामुत्तरस्यां च द्रुह्यं चानुं च तावुभौ । समद्रीपां ययातिस्तु जित्वा पृथ्वीं सप्तागराम् ॥
 व्यभजत्पश्चात् राजा पुत्रेभ्यो नाहुपस्तदा ॥ ९०
 तौर्यं पृथिवी सर्वा समद्रीपा सपत्न्या । यथाप्रदेशं धर्मज्ञैर्धर्मण प्रतिपालयते ॥ ९१
 एवं विभज्य पृथिवीं पुत्रेभ्यो नाहुपस्तदा । पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु प्रीतिमानभवन्नृपः ॥ ९२
 धनुर्न्यस्य पृष्टकांश्च राज्यं चैव सुतेषु तु । प्रीतिमानभवद्वाजा भारमावेश्य बन्धुषु ॥ ९३
 अत्र गाथा महाराज्ञा पुरा गीता ययातिना । योऽभिमत्याहरन्कामान्कूर्मोऽङ्गानीव सर्वशः ॥ ९४
 न जातु कामः कामानामुपभोगेन श्लाघ्यति । हविषा कृष्णवर्त्मव भूय यदाभिवर्धते ॥ ९५
 यत्पृथिव्यां ग्रीहियवं हिरण्यं पशवः स्त्रियः । नालमेकस्य तत्सर्वमिति पश्यन्न मुह्यति ॥ ९६
 यदा तु क्रुते भावं सर्वभूतेषु पात्रकम् । कर्मणा मनसा वाचा ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ९७
 यदा पराज विमेति यदा त्वस्मान्न विभ्यति । यदा नेच्छति न द्वेष्टि ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ ९८
 या दुस्त्यजा दुर्मतिभिर्या न जीर्यति जीर्यतः । दोषः प्राणान्तिको रागस्तां नृणां त्यजतः सुखम्
 जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति जीर्यतः । जीविताशा धनाशा च जीर्यतोऽपि न जीर्यति
 यद्य काममुखं लोके यद्य दिव्यं महत्सुखम् । नृणां क्षयमुखस्यैतत्कलां नार्हति षोडशीम् ॥ १०१

१ क. 'ति । अतः संतो' । ग. घ. ड. 'ति' । सुत संतो' । २ क. राट् । ३ ख. घ. 'जातम' । ४ क. 'राट्' । ५ क. राट् । ६ क. राट् । ७ ग. घ. ड. ज्येष्ठ । ८ क. शिष्य । ९ ख. 'द्विष्ट' । १० क. 'दोषाया' । ११ क. 'यदाऽस्य च कामयेव यदा' ।

(कार्तवीर्योत्पत्तिवचनम्)

एवमुक्त्वा स राजार्षिः सदारः प्रस्थितो वनम् । भृगुतुङ्गे तपस्तप्त्वा तत्रैव च महायशः ॥

पालयित्वा व्रतशतं तत्रैव स्वर्गमाप्तवानमुपात् ॥ १०२

तस्य वंशास्तु पञ्चैते पुण्या देवार्षिसत्कृताः । यैर्याप्ता पृथिवी कृत्स्ना सूर्यस्येव गभास्तिभिः ॥

धन्यः प्रजावानायुष्मात्कीर्तिर्मांश भवेन्नरः । ययातिश्चरितं सर्वं पठञ्छृण्वन्दिजोत्तमः ॥ १०४

इति धीमहापुराणे वायुप्रोक्ते ययातिप्रसवकीर्तन नाम त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८३२८

अथ चतुर्नवतितमोऽध्यायः ।

कार्तवीर्योत्पत्तिविवरणम् ।

सुत उवाच—

यदोर्वेशं प्रवक्ष्यामि ज्येष्ठस्योत्तमतेजसः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च गदतो मे निबोधत ॥ १

यदोः पुत्रा धूम्रवर्हि पथ देवसुतोपमाः । सहस्रजिदय श्रेष्ठः कोटुर्नीलो जितो लघुः ॥ २

सहस्रजित्सुतः श्रीमाञ्जतजिन्नाम पार्थिवः । शतजित्सुना विरुपातास्त्रपः परमधार्मिकाः ॥ ३

हैहयश्च हयश्चैव राजा वेणुहयश्च यः । हैहयस्य तु दायादो धर्मतश्च इति श्रुतिः ॥ ४

धर्मतश्चैस्य कीर्तिस्तु संज्ञेयस्तस्य चाऽऽत्मजः । संज्ञेयस्य तु दायादो महिष्मान्नाम पार्थिवः ॥ ५

आसीन्महिष्मतः पुत्रो भद्रश्रेण्यः प्रतापवान् । वाराणस्यधिपो राजा कथितः पूर्वं एव हि ॥ ६

भद्रश्रेण्यस्य दायादो दुर्मदो नाम पार्थिवः । दुर्मदस्य ततो धीमान्कनको नार्थं विश्रुतः ॥ ७

कनकस्य तु दायादाश्चत्वारो लोकविश्रुताः । कृतवीर्यः कार्तवीर्यः कृतवर्मा तथैव च ॥ ८

कृतो जातश्चतुर्थोऽभूत्कृतवीर्यात्ततोऽर्जुनः । जज्ञे बाहुसहस्रेण सप्तद्वीपेश्वरो नृपः ॥ ९

स हि वर्षायुतं तप्तवा तपः परमदृशरम् । दत्तपाराधयामास कार्तवीर्योऽजिसंभवम् ॥ १०

तस्मै दत्तो वरान्मादाच्चतुरो भूरितेजसः । पूर्वं बाहुसहस्रं तु स वज्रे प्रथमं वरम् ॥ ११

अथर्मे दीयमानस्य सद्भिस्तस्माभिवारणम् । धर्मेण पृथिवीं जित्वा धर्मेणैवानुपालनम् ॥ १२

सहस्राभास्तु बहुजित्वा हत्वा चारीन्सहस्रशः । सहस्राभे युध्यमानस्य वधः स्यादधिकद्रणे ॥ १३

तेनेयं पृथिवी कृत्स्ना सप्तद्वीपा सपत्तना । सप्तोदधिपरिसिप्ता सात्रेण विधिर्ना जनाः ॥ १४

तस्य बाहुसहस्रं तु गुध्यतः किल धीमतः । यौद्धो ध्वजो रथश्चैव प्रादुर्भवति मायया ॥ १५

दश यज्ञसहस्राणि तेषु द्वीपेषु सप्तसु । निरर्गलाः स्म निर्दृक्ताः श्रूयन्ते तस्य धीमतः ॥ १६

सर्वे यज्ञा महाबाहोस्तस्याऽऽसन्भूरितेजसः । सर्वे काञ्चनवेदीकाः सर्वे यूपश्च काचनैः ॥ १७

सर्वे देवैर्महाभागैर्दिमानस्यैरलंकृताः । गन्धर्वैरप्सररोभिश्च नित्यमेवोपशोभिताः ॥ १८

तस्य राज्ञो जगौ गाथां गन्धर्वो नारदस्तथा । चरितं तस्य राजप्रेमहिमानं निरीक्ष्य च ॥ १९

न नूनं कार्तवीर्यस्य गतिं यास्यन्ति मानवाः । यज्ञैर्दानैस्तपोभिश्च विक्रमेण श्रुतेन च ॥ २०

द्वीपेषु सप्तसु स वै खड्गी वरशरासनी । रथी राजाऽप्यनुचरोऽन्योऽगाच्चैवानुदृश्यते ॥ २१
 अनष्टद्रव्यैश्चैवाऽऽसीन्न शोको न च विभ्रमः । प्रभावेण महाराज्ञः प्रजा धर्मेण रक्षतः ॥ २२
 पञ्चाशीतिसहस्राणि वर्षाणां स नराधिपः । सै सप्तद्वीपवान्सम्राट् चक्रवर्ती बभूव ह ॥ २३
 स एष पशुपालोऽभूत्क्षेत्रपालस्तथैव च । स एव दृष्ट्या पर्जन्यो योगित्वाद्गुणोऽभवत् ॥ २४
 स वै बाहुसहस्रेण उपाघातकठिनेन च । भाति रश्मिसहस्रेण शारदेनेव भास्करः ॥ २५
 स हि नागसहस्रेण महिष्यत्यां नराधिपः । कर्कोटकसभां जित्वा पुरीं तत्र न्यवेशयत् ॥ २६
 स वै वेगं समुद्रस्य प्रावदकालाम्बुजेक्षणः । क्रीडन्निर्वै मुखोद्दिग्धः प्रावदकालं चकार ह ॥ २७
 लुलिता क्रीडता तेन हेमस्रग्दाममालिनी । ऊर्मिभ्रुकुटिसंनादा शङ्किताऽभ्येति नर्मदा ॥ २८
 पुरा स तामनुसरन्नवगाढो महार्णवम् । चकारोद्धृत्य वेलान्तं स कालं प्रावृषोद्धनम् ॥ २९
 तस्य बाहुसहस्रेण क्षोभ्यमाणे महोदधौ । भवन्ति लीना निश्चेष्टाः पातालस्था महासुराः ॥ ३०
 चूर्णीकृतमहावीचिलीनमीनमहाविषाः । पतिता विद्धफेनीयमावर्तक्षिप्तदुस्सहम् ॥ ३१
 चकार क्षोभयन्नाजा दोःसहस्रेण सागरम् । देवासुरपरिक्षिप्त क्षीरोदमिव सागरम् ॥ ३२
 मन्दरक्षोभणकृता ह्यमृतोदकशङ्किताः । सहस्रोत्पादि(टि)ता भीता भीमं दृष्ट्वा नृपोत्तमम् ॥ ३३
 नतनिश्चलमूर्धनो बभूवुश्च महोरगाः । सायाहे कदलीपण्डा निर्वतिस्तिमिता इव ॥ ३४
 स वै बद्ध्वा धर्मेणान् उत्तिष्ठः पञ्चाभिः शतैः । लङ्कायां पोहयित्वा तु सवलं रावणं बलात् ॥
 निर्जित्य बद्ध्वा चाऽऽनीय माहिष्यत्यां ववन्ध तम् ॥ ३५
 ततो गत्वा पुलस्त्यस्तु अर्जुनं च प्रसादयेत् । मुमोच राजा पौलस्त्यं पुलस्त्येनानुपालितम् ॥ ३६
 तस्य बाहुसहस्रस्य बभूव उपातलस्वनः । युगान्तेऽम्युदृक्षस्य स्फुटितस्याशनेरिव ॥ ३७
 अहो मृधे महावीर्यं भार्गवो यस्य सोऽच्छिनत् । मृधे सहस्रं बाहूनां हेमतालवनं यथा ॥ ३८
 वृषितेन कदाचित्स भिक्षितश्चित्रभानुना । सप्त द्वीपांश्चित्रभानोः प्रादाज्जिज्ञां विशां पतिः ॥ ३९
 पुराणि घोषान्प्रामांश्च पत्तनानि च सर्वशः । जज्वाल तस्य वाणेण चित्रभानुर्दिधक्षया ॥ ४०
 स तस्य पुरुषेन्द्रस्य प्रीतापेन महायशाः । ददाह कार्तवीर्यस्य शैलांश्चापि वनानि च ॥ ४१
 स शून्यमाश्रमं सर्वं वरुणस्याऽऽत्मजस्य वै । ददाह सवनद्वीपांश्चित्रभानुः सहैर्हयैः ॥ ४२
 स लेभे वरुणः पुत्रं पुरा भास्विनमुत्तमम् । वसिष्ठनामा स मुनिः खण्डितं आपव इत्युत ॥ ४३
 तस्मात्सर्वेवस्तदा क्रोधादर्जुनं शस्त्रान्निभुः । यस्माच्च वर्जितभिर्दं वनं ते मम हेहय ॥ ४४
 तस्मात्ते दुष्करं कर्म कृतमन्यो हनिष्यति । अर्जुनो नाम कौन्तेयो न च राजा भविष्यति(१) ॥ ४५
 अर्जुन त्वां महावीर्यो रामः महरतां वरः । छित्त्वा बाहुमहस्रं वै प्रमथ्य तरसा बली ॥ ४६
 तपस्वी ब्राह्मणश्चैव वधिष्यति महाबलः । तस्य रामस्तदा ह्यसीर्भृत्युः शापेन धीमतः ॥ ४७

१ प. 'यस्माद्भी च त' । २ रा. ट. 'भीचर्मा' । ३ ग. घ. 'व्यताचाऽऽनो' । ४ क. घ. ग. 'वेनम' ।
 ५ क. घ. ग. 'यान्' । ६ ग. घ. 'सप्तमवा' । ७ घ. ट. 'न म' । ८ क. वेगे । ९ क. 'वधवोद्दि' । १० क. कालः ।
 ११ क. घ. 'माने म' । १२ ग. ट. 'विम' । १३ घ. ट. 'निगते स्ति' । १४ प. ट. 'नुजोगामुत्ति' । १५ ग.
 यत् । मु' । १६ घ. प. ट. 'जित' । १७ ग. 'नुजिपुत्र' । १८ क. 'प्रभावेन' । १९ क. 'यः' । २० क.
 'यपान्निभुः' । २१ प. 'त आप द' । २२ ग. ट. 'नुयुता' ।

(ज्यामघवृत्तकथनम्)

राज्ञा तेन वरश्चैव स्वयमेव वृतः पुरा । तस्य पुत्रशतं ह्यासीत्पञ्च तत्र महारथाः ॥ ४८
 कृतास्त्रा वलिनः शूरा धर्मात्मानो यशस्विनः । शूरश्च शूरसेनश्च दृष्ट्वाद्यं द्रुप एव च(?) ॥ ४९
 जयध्वजश्च वै पुत्रा अवन्तिषु विशापैतेः । जयध्वजस्य पुत्रस्तु तालजङ्घ्यः प्रतापवान् ॥ ५०
 तस्य पुत्रशतं ह्येव तालजङ्घ्या इति श्रुतम् । तेषां पञ्च गणाः ख्याता इहयानां महात्मनाम् ॥
 वीरहोत्रा ह्यसंख्याता भोजाश्चावर्तयस्तथा । गुण्डिकेराश्च विक्रान्तास्तालजङ्घ्यास्तथैव च ॥ ५२
 वीरहोत्रसुतश्चापि अनन्तो नाम पार्थिवः । दुर्जयस्तस्य पुत्रस्तु वभूवामित्रदर्शनः ॥ ५३
 अनष्टद्रव्यता चैव तस्य राज्ञो वभूव ह । प्रभावेन महाराजः प्रजास्ताः पर्यपालयत् ॥ ५४
 न तस्य वित्तनाशश्च नष्टं प्रतिलभेत सः । कार्तवीर्यस्य यो जन्म कथयेदिह धीमतः ॥ ५५
 वित्तवान्भवतेऽत्रैव धर्मश्चास्य विवर्धते । यथा त्वष्टा यथा दाता तथा स्वर्गे महीयते ॥ ५६
 इति श्रीसहापुराणे वायुश्रोत्रे कातेवीर्योर्जुनोद्गातिविवरणं नाम चतुर्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥

आदितः श्लोकानां सम्प्रत्यङ्काः—८३८४

अथ पञ्चनवतितमोऽध्यायः ।

ज्यामघवृत्तान्तकथनम् ।

ऋषय ऊचुः—

किमर्थं भूयन् दग्धैर्मापवस्य महात्मनेनः । कार्तवीर्येण विक्रम्य तन्नः प्रहृदि पृच्छताम् ॥ १
 रक्षिता स तु राजार्षेः प्रजानामिति नः श्रुतम् । कथं स रक्षिता भूत्वाऽनार्शपत्तचपोवनम् ॥ २

सूत उवाच—

आदित्यो विप्ररूपेण कार्तवीर्यमुपस्थितः । तृप्तिकामः प्रयच्छान्नमादित्योऽहं न संशयः ॥ ३

राजोवाच—

भगवन्केन ते तृप्तिर्भवेद्ब्रूहि दिवाकर । कीदृशं भोजनं दद्वि श्रुत्वा च विदधाम्यहम् ॥ ४

सूर्य उवाच—

स्थावरं देहि मे सर्वमहार्घं ददतां वर । तेन तृप्तो भवेयं वै न दुष्येऽम्येन पार्थिव ॥ ५

राजोवाच—

न शक्यं स्थावरं सर्वं तेजसा मानुषेण तु । निर्दग्धं तपेतां श्रेष्ठ त्वामेव प्रणमाम्यहम् ॥ ६

आदित्य उवाच—

तुष्टस्तेऽहं शरान्दाग्निं अक्षयान्सर्वतः सुखार्थं । प्राप्तिस्त्याग्निं प्रज्जलिष्यन्ति मम तेजःसमन्विताः ॥ ७

१ रा. 'हायशः । कृ' । २ ग. ॥. 'वृष्टपद' । ३ घ. ड. 'वृष्ण' । ४ रा. ग. घ. ड. 'जस्य पि कर्ता भ' ।
 ५ रा. ग. घ. ड. 'पतिः । ज' । ६ क. 'स्तु जाल' । ७ घ. 'ति स्मृताः । ते' । ८ घ. ड. 'भूताः । ९ रा. ग. घ. ड.
 'सशः । प्र' । १० ग. घ. ड. 'शस्य न' । ११ ग. घ. ड. 'भेद्य सः । १२ घ. भवर्न । १३ क. 'ममप' । १४ रा.
 'मायस्यनैश' । १५ 'मापवस्य' । १५ क. 'लनाम् । का' । १६ रा. घ. ड. 'शयेत तपे' । १७ रा. ग. घ. ड. 'ते
 वृत्तिर्भ' । १८ रा. घ. ड. 'रं दद' । १९ क. ग. 'पतां श्रे' । २० रा. ड. 'न । वे शिमाः प्र' ।

आदिष्टं तेजसा मेघसागरं शोषयिष्यति । शुष्कं भस्म करिष्यामि तेन प्रीतो नराधिप ॥ ८
 ततः शरानथाऽऽदित्यस्त्वर्जुनाय प्रपच्छत । ततः संप्राप्य सुमहत्स्यावरं सर्वमेव हि ॥ ९
 आश्रमानथ ग्रामांश्च घोषांश्च नगराणि च । तपोवनानि रम्याणि वनान्युपवनानि च ॥ १०
 एवं प्राचीनमर्द्धततः सूर्यप्रदक्षिणम् । निर्वृत्ता निस्तृणा भूमिर्दग्धा सूर्येण तेजसा ॥ ११
 एतस्मिन्नेव काले तु आपवो नियमस्थितः । दशवर्षसहस्राणि जलवासा महानृपिः ॥ १२
 पूर्णे ब्रूते महातेजा उदतिप्रत्तपोधनः । सोऽपश्यदाश्रमं दग्धमर्जुनेन महानृपिः ॥ १३
 क्रोधाच्छशाप राजर्षिं कीर्तितं वो यथा मया ॥ १४

सूत उवाच—

क्रोष्टोः शृणुत राजर्षेर्विशमत्तमपूरुषम् । यस्यान्ववाये संभूतो वृष्णिर्दृष्णिकुलोद्बहः ॥ १४
 क्रोष्टोरेकोऽभवत्पुत्रो वृजिनीवान्महायशाः । चार्जिनीवतमिच्छन्ति स्वाहि स्वाहावर्ता वरम् ॥ १५
 स्वाहेः पुत्रोऽभवद्वाजा रशादुर्दत्तां वरैः । सुतं प्रसूतमिच्छन्ति रशादोरुपमात्तमम् ॥ १६
 महाकनुभिरीजे स विविधैराप्तदक्षिणैः । चित्रैश्चित्ररथस्तस्य पुत्रकर्मभिरान्वितः ॥ १७
 एवं चित्ररथो वीरो यज्ञान्विपुलदक्षिणान् । शशबिन्दुः परं वृत्तो राजर्षीणामनुष्ठितः ॥ १८
 चक्रवर्तो महासत्त्वो महावीर्यो बहुर्मजः । तत्रानुवंशश्लोकोऽयं यस्मिन्मीतः पुराविदैः ॥ १९
 शशबिन्दोऽस्तु पुत्राणां शतानामभवच्छतम् । धीमतामनुरूपाणां भूरिद्रविणतेजसाम् ॥ २०
 तेषां पद् च प्रधानास्तु पृथुसाहा महाबलाः । पृथुश्रवाः पृथुयशाः पृथुयर्मा पृथुजयः ॥ २१
 पृथुकीर्तिः पृथुदाता राजानः शशबिन्दवः । शंसन्ति च पुराणानि पार्थश्रवसमन्तरम् ॥ २२
 अन्तरैः स पुरा यस्तु यज्ञस्य तनयोऽभवत् ॥ २३
 उशर्नां स तु धर्मात्मा अवाप्य पृथिवीमिमाम् । आजहाराश्वमेधानां शतमुत्तमैर्धार्मिकः ॥ २४
 मरुतस्तस्य तनयो राजर्षीणामनुष्ठितः । वीरः कम्बलवर्हिस्तु मरुततनयः स्मृतः ॥ २५
 पुत्रस्तु रक्षमकवचो विद्वान्कम्बलवर्हिर्धैः । निहत्य रुक्मकवचः पुरा कवचिनो रणे ॥ २६
 धन्विनो निशितैर्बाणैरवाप श्रियमुत्तमाम् । ब्राह्मणेभ्यो ददौ वित्तमश्वमेधे महायशाः ॥ २७
 राजस्तु रुक्मकवचादपरावृत्य वीरहाः । जज्ञिरे पञ्च पुत्रास्तु महोत्सवा महाबलाः ॥ २८
 रुक्मपुः पृथुरुक्मश्च ज्यामघः परिघो हरिः । परिघं च हरिं चैव विदेहेऽस्यापमर्षिता ॥ २९
 ब्रह्मेपुरभवद्वाजा पृथुरुक्मस्तदाश्रयः । तेभ्यः प्रव्रजितो राज्याञ्ज्यामघोऽभवदाश्रमे ॥ ३०
 मशान्तन्तु वने घोरे ब्राह्मणेनावबोधितः । जगाम धनुरादाय देशमभ्यं रथी ध्वजी ॥ ३१
 नर्मदान्प एकाकी मेर्कलावृत्तिका अपि । ऋक्षवन्तं गिरिं गत्वा श्रुक्तिमन्यामथाविशत् ॥ ३२
 ज्यामघस्याभवद्भार्या सैव्या बलवती भृशम् । अपुत्रोऽपि ॥ वै राजा भार्यामन्यां न विन्दति ॥

१ ग. घ. ड. 'वैमेष्यति' । २ क. 'च्छति । त' । ३ ख. ग. घ. ड. 'दहं ततः सर्वत्र' । ४ क. 'तु अपोनि-
 लयमाधितः । म. घ. तु अपोनिलयमाधितः । ५ क. ग. घ. स्वाहो' । ६ क. 'रुः धृत' । ७ ख. ग. घ. ड. 'वृत्तं रा' ।
 ८ ख. घ. 'प्रमः । त' । ९ ख. अनिश्चयं पु' । ग. अनिरस्य पु' । १० ग. ड. 'न्तरस्य पुरा यस्तु पुण्योस्तु सुतोऽम' ।
 ११ क. 'नाः सुतध' । १२ घ. 'मयमिणः । म' । १३ ख. ग. 'रुक्म' । १४ ख. ग. घ. ड. 'मः विमि' । १५ घ.
 'हाक्याम' । १६ ख. म. ड. 'स्तदाश्र' । १७ ख. ग. ड. 'मदां नृप' । १८ ख. 'कर्ता वृत्तिकावृत्तिकाः' । ग. घ.
 घ. 'कलां वृत्तिकावृत्तिकाः' । १९

(विष्णुवशवर्णनम्)

तस्याऽऽसीद्विजयो युद्धे ततः कन्यामवाप सः । भार्यामुवाच राजा स क्षुपेति तु नरेश्वरः ॥ ३३
 एवमुक्ताऽब्रवीदने कस्येयं ते क्षुपेति सा । यस्ते जानिष्यते पुत्रस्तस्य भार्या भविष्यति ॥ ३४
 तस्य सा तपसोग्रेण सैव्या वैशं प्रसूयत । पुत्रं विदर्भं सुभगा सैव्या परिणता सती ॥ ३५
 राजपुत्रौ तु विद्वांसौ क्षुपायां क्रथेकौशिकौ । पुत्रौ विदर्भोऽजनयच्छूरी रणविशारदौ ॥ ३६
 लोमपादं तृतीयं तु पश्चाज्जज्ञे सुषार्भिकम् । लोमपादात्मजो वस्तुराहृतिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ ३७
 कौशिकस्य चिदिः पुत्रस्तस्माच्चैद्या नृपाः स्मृताः । क्रथो विदर्भपुत्रस्तु कुन्तिस्तस्याऽऽत्मजोऽभवत्
 कुन्तेष्टृष्टसुतो जज्ञे पुरो घृष्टः प्रतापवान् । घृष्टस्य पुत्रो घर्मात्मा निर्हृतिः परवीरहा ॥ ३९
 तस्य पुत्रो दशार्हस्तु महाबलपराक्रमः । दशार्हस्य सुतो व्योमा ततो जीमूत उच्यते ॥ ४०
 जीमूतपुत्रो विकृतिस्तस्य भीमरथः सुतः । अथ भीमरथस्याऽऽसीत्पुत्रो रथवरः किल ॥ ४१
 दांता धर्मरतो नित्यं सत्यशीलपरायणः । तस्य पुत्रो नवरथस्ततो दशरथः स्मृतः ॥ ४२
 तस्य चैकादशरथः शकुनिस्तस्य चाऽऽत्मजः । तस्मात्करम्भको घन्वी देवरातोऽभवत्ततः ॥ ४३
 देवक्षत्रोऽभवद्वाजा देवरातिर्भहायशाः । देवक्षत्रसुतो जज्ञे देवनेः क्षत्रनन्दनः ॥ ४४
 देवनात्स मधुर्जज्ञे यर्यै मेघार्थसम्भवः । मधोश्चापि महातेजा मनुर्मनुवशस्तथा ॥ ४५
 नन्दनश्च महातेजा महारुरुवशस्तथा । आसीत्पुरुर्वशात्पुत्रः पुरुहान्पुरुषोत्तमः ॥ ४६
 जज्ञे पुरुहन्तः पुत्रो भद्रवत्यां पुरुहहः । ऐक्ष्वाकी त्वभवद्भार्या सस्वस्तस्यामजायत ॥
 सैव्वात्सचगुणोपेतः साचवतः कीर्तिवर्धनः ॥ ४७
 इमां विष्टृष्टिं विज्ञाय उपामधस्य महात्मनः । प्रजावानेति सायुज्यं राज्ञः सोमस्य धीमतः ॥

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोके उपामधवृत्तान्तकथनं नाम पञ्चनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८४३२

अथ पणवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुवशवर्णनम् ।

सूत उवाच—

सात्वती रुरसंपेक्षा कौशल्या सुपुत्रे सुतान् । भजिनं भजमानं च दिव्यं देवायुधं नृपम् ॥ १
 अन्धकं च महाभोजं वृंष्टिं च यदुनन्दनम् । तेषां हि सर्गाश्चत्वारः शृणुध्वं विस्तरेण वै ॥ २
 भजमानस्य शृङ्खट्यां वृक्षोपरि बाह्यकः । शृङ्खलस्य सुते ह्ये तु बाह्यकस्ते उदावहत् ॥ ३
 तस्य भार्ये भगिन्यौ ते प्रसूतेति सुतान्वहुन् । निमिश्च पणवश्चैव वृष्टिः परपुरंजयैः ॥ ४

१ क. ग. 'दिवं का' । ड. 'दिवकन्येय' । २ क. ख. 'नं कन्येयं' । ३ ख. 'वै संप' । ४ क. 'मयुकी' । ५ ग. 'यशेति' । ६ क. 'मिकः । लो' । ७ 'ताः विदेविद' । ८ क. ग. 'योविद' । ९ घ. 'पुत्री दष्टः' । १० ख. घ. ड. 'निवृत्तिः' । ११ ख. ग. घ. 'स्तुवलाव' । १२ ग. घ. ड. 'व्योम त' । १३ ख. ड. 'दानय' । १४ क. 'स्वं शील-
 स्मय' । १५ ख. 'नः सूर्य' । १६ घ. 'स्वयमार्थ' । १७ ख. ड. 'वशः पुत्रः' । १८ घ. 'सत्यम्' । १९ क. ग. घ. 'पते
 कौशल्या सुपुत्रे सुतम्' । २० ख. ड. 'वृष्टि' । २१ ख. ग. घ. 'शस्त्रोपरिबाह्यको' । २२ ड. 'विस्तारि-
 त्वाही' । २३ क. 'ते प्राप्' । २४ ख. घ. ड. 'यः । वैवायवाय' ।

ये बाह्यकार्यशृङ्खलायां भजमानाद्विजज्ञिरे । अयतायुतसाहस्रशतजिदथ वामकः ॥ १
 बाह्यकार्याभगिन्यां ये भजमानाद्विजज्ञिरे । तेषां देवावृधो राजा चचार परमं तपः ॥ ६
 पुत्रः सर्वगुणोपेतो मम भूयादिति स्म ह । संयोज्याऽऽत्मानमेवं सैवर्णा सा जलमसृशत् ॥ ७
 सा चोपस्पर्शनात्तस्य चकार ऋषिमापगा । कल्याणं च नरपतेस्तस्य सा निम्नगोत्तमा ॥ ८
 चिन्तयाऽभिपरीताङ्गी जगामाथ विनिश्चयम् । नाधिगच्छामि तां नारीं यस्यापिबन्धिषुः सुतः ॥
 भवेत्सर्वगुणोपेतो राज्ञो देवावृधस्य हि । तस्मादस्य स्वयं चाहं भवाम्यथ सहव्रता ॥
 जज्ञे तस्याः स्वयं हस्तो भावस्तस्य यथेरितः ॥ १०
 अथ भूत्वा कुमारी तु सावित्री परमं वचः । चिन्तयामास राजानं तामियेष स पार्थिवः ॥ ११
 तस्यामाधत्त गर्भं स तेजस्विनमुदारधीः । अथ सा नवमे मासि सुपुत्रे सरितां वरा ॥ १२
 पुत्रं सर्वगुणोपेतं यथा देवावृधेस्मितः । तत्र वंशे पुराणज्ञा गायां गायन्ति वै द्विजाः ॥ १३
 गुणान्देवावृधस्यापि कीर्तयन्तो महात्मनः । यथैव जृणुते दूरान्सर्पश्यति तथाऽन्तिकात् ॥ १४
 वज्रः श्रेष्ठो मनुष्याणां देवैर्देवानृधः समः । पुरुषाः पञ्चपट्टिश्च सहस्राणि च सप्ततिः ॥
 येऽमृतत्वमनुमाप्ता वञ्चुर्देवावृधादपि ॥ १५
 यज्वा दानपतिर्वीरो ब्रह्मण्यः सत्यवाग्बुधः । कीर्तिमांश्च महाभागः सात्वतानां महारथः ॥ १६
 तस्यान्ववाये सुमहांभोजधेमांतिकाबलाः । गान्धारी चैव माद्री च वृष्णेभार्ये वभूवतुः ॥ १७
 गान्धारी जनयामास सुमित्रं मित्रनन्दनम् । माद्री युधाजितं पुत्रं सा तु वै देवमीदृषम् ॥ १८
 अनमित्रं सुतं चैव तावुभौ पुरुषोत्तमौ । अनमित्रसुतो निष्ठो निष्ठस्य द्वौ वभूवतुः ॥ १९
 प्रसेनश्च महाभागः शक्रजिच्च सुतावुभौ । तस्यै शक्रजितः सूर्यः सखा प्राणसमोऽभवत् ॥ २०
 स कदाचिन्निशापाये रथेन रथिनां वरः । तोयकूलादपः स्फुटमुपस्थातुं ययौ रविम् ॥ २१
 तस्योपातिष्ठतः सूर्यो विवस्वानग्रतः स्थितः । अस्पष्टमूर्तिर्भगवांस्तेजोमण्डलवान्विभुः ॥ २२
 अथ राजा विवस्वन्तमुवाच स्थितमग्रतः । यथैव व्योम्नि पश्यामि त्वामहं व्योतिर्वा पते ॥ २३
 तेजोमण्डलिनं चैव तथैवाप्यग्रतः स्थितम् । को विशेषो विवस्वन्स्ते सरूपेनोपगतेन वै ॥ २४
 एतच्छ्रुत्वा स भगवान्मणिरत्नं स्पमन्तकम् । स्वकण्ठादवमुच्चाय ववन्ध नृपतेस्तदा ॥ २५
 ततो ऽवग्रहन्तं तं ददर्श नृपतिस्तदा । प्रतिगामथ तां दृष्ट्वा मुहूर्तं कृतवांस्तथा ॥ २६
 तमतिप्रस्थितं भूयो विवस्वन्तं स शक्रजिद् । श्रोवाचाभिसर्वर्णां त्वं येन लोकान्मयास्पति(सि) ॥
 तदैव मणिरत्नं तन्मां भवान्दानुमर्हति ॥ २७
 स्पमन्तकं नाम मणिं दत्तवांस्तस्य भास्करः । स तमावधय नगरं प्रविवेश महीपतिः ॥ २८

१ ख. ग. ड. 'हृष्टाश्रुताजि' । ग. 'हृष्टाश्रु' । २ ख. घ. ड. 'काया भगिन्यास्ते भ' । ३ ग. 'वं सा वर्णा-
 साजल' । ४ ख. स 'सर्वर्णां ज' । घ. स 'पणाराज' । ५ घ. 'नृपतेस्तस्य तपमा' । ६ क. ख. ग. ड. 'तादा ज' ।
 ७ ख. 'तं तदा देवावृधं तदा' । त' । ग. 'दे वस्तु वृधा तु न तदा' । त' । घ. 'तं तव देवा भूयं तदा' । त' । ड. 'तं
 वस्तु देवावृधं तदा' । त' । ८ ख. ग. घ. ड. 'पश्यामि तं' । ९ ख. ग. घ. ड. 'तिर्भाते' । १० ख. ड. 'हान्मोजयेमा-
 तिकावताः' । ग' । ११ 'हान्मोजयेमातिकावताः' । ग' । १२ क. 'मीदृष' । १३ घ. 'मित्रं ननं' । १४ ख. ग. शब्द ।
 १५ ख. निष्ठो निष्ठस्य' । १६ घ. 'स्य सन्नाजि' । १७ क. 'स्ते साक्षादुप' । १८ ख. ग. घ. ड. 'म' । 'त्वात्कण्ठा' ।
 १९ क. ख. 'दर्शो दवं' । घ. 'वर्तितं' ।

(विष्णुवंशवर्णनम्)

तं जनाः पर्याधावन्त सूर्योऽथं गच्छतीति ह । स तान्विस्मापयित्वाऽथ पुरीमन्तःपुरं तथा ॥ २९
 तं प्रसेनजिते दिव्यं मणिरत्नं स्यमन्तकम् । ददौ भ्रात्रे नरपतिः प्रेम्णा शक्रजिदुत्तमम् ॥ ३०
 * स्यमन्तको नाम मणिर्यस्य राष्ट्रे स्थितो भवेत् । कालवर्षी च पर्जन्यो न च व्याधिभयं तदा ॥
 लिप्सां चक्रे प्रसेनात्तु मणिरत्नं स्यमन्तकम् । गोविन्दो न च तं लेभे शक्रोऽपि न जहार च ॥
 कदाचिन्मृगयां यातः प्रसेनस्तेन भूषितः । स्यमन्तककृते सिंहादथं प्राप्तः सुदारुणम् ॥ ३३
 जाम्बवानृक्षराजस्तु तं सिंहं निजघान वै । आदाय च मणिं दिव्यं स्वं विलं प्रविवेश ह ॥ ३४
 तत्कर्म कृष्णस्य ततो वृष्णपन्थकमहत्तराः । मैत्रौ शृष्टुं तु मन्वानास्तमेव विशशङ्किरे ॥ ३५
 मिथ्याभिर्धौस्तै तेभ्यस्तां बलवानरिसूदनः । अमृष्यमाणो भगवान्वनं स विचचार ह ॥ ३६
 स तु प्रसेनो मृगयामचरत्तत्र चाप्यय । प्रसेनस्य पदं शृणु पुरुषैराप्तकारिभिः ॥ ३७
 ऋक्षवन्तं गिरिवरं विन्ध्यं च नगमुत्तमम् । अन्वेषणपरिश्रान्तः स ददर्श महामनाः ॥ ३८
 साध्वं हतं प्रसेनं तं नाविन्दत्तत्र वै मणिम् । अयं सिंहः प्रसेनस्य शरीरस्याविदूरतः ॥ ३९
 ऋक्षेण निहतो दृष्टः पार्दैर्ऋक्षस्य सूचितः । पदैरन्वेषयामास गुहामृक्षस्य यादवः ॥ ४०
 महर्त्यपि विले वार्ष्णीं शुभाव मपदेरिताम् । धात्र्या कुपारमादाय सुतं जाम्बवतो द्विजाः ॥
 प्रीतिमत्स्याऽथ मणिना मा रोदीरित्युदीरिताम् ॥ ४१

धात्र्युवाच—

प्रसेनमवधौर्लसिहः सिंहो जाम्बवता हतः । सुकुमारक मा रोदीस्तव होप स्यमन्तकः ॥ ४२
 व्यपक्तीकृतं च शब्दं तं तूष्णं सोऽपि ययौ विलम् । अपश्यच्च विलाभ्यासे प्रसेनमवदारितम् ॥
 मविश्य चापि भगवांस्तद्वक्षविलमञ्जसा । ददर्श ऋक्षराजानं जाम्बवन्तमुदारधीः ॥ ४४
 युयुधे वासुदेवस्तु विले जाम्बवता सह । बाहुभ्यामेव गोविन्दो दिवसानेकवर्गतिम् ॥ ४५
 मधिष्ठे च विलं कृष्णे वासुदेवपुरःसराः । पुनर्द्वारवतीमेत्य हतं कृष्णं न्यवेदयत् ॥ ४६
 वासुदेवस्तु निजित्य जाम्बवन्तं महाबलम् । लभे जाम्बवर्तौ कन्यामृक्षराजस्य समताम् ॥ ४७
 भगवत्तेजसा ग्रस्तो जाम्बवान्मसभं मणिम् । मुतां जाम्बवतीमासु विप्लवसेनाय दत्तवान् ॥
 मणिं स्यमन्तकं चैव जग्राहोऽऽत्मविशुद्धये । अनुनीय ऋक्षराजं निर्ययौ च तदा विलात् ॥ ४९
 एवं स मणिर्मादाय विशोऽध्याऽऽत्मनामात्मना । ददौ शक्रजिते तं वै मणिं सात्वतसंनिधौ ॥
 कन्यां पुनर्जाम्बवतीमुवाह मधुसूदनः । तस्मान्मिथ्याभिशापात्स व्यमुच्यत जनार्दनः ॥ ५१
 इमां मिथ्याभिशास्तं यः कृष्णस्येह व्यपोहिताम् । त्रैद मिथ्याभिशास्तेः स नाभिशास्यति काहेचित्
 दशसैवैभ्यो भार्याभ्यः प्रमुञ्चितः शतं मुताः । ख्यातिमन्तम्रयस्तेषां यद्गकारस्तु पूर्वजः ॥
 वीरो व्रतपमिथैव सपस्वैन्तथ सुमियः ॥ ५३

* एतदर्थस्यान इमे भर्षे—‘स्यमन्तकमणि रत्नं धृष्यकं स्व निवेद्यते’ इति घ. पुस्तके । ‘स्यमन्तकमणि रत्ने ररयत्तानिवेद्यते’ इति घ. पुस्तके ।

१ क. समो । ग. द. समो । २ ग. घ. द. प्राप्य । ३ ग. मनेजोर्ध मुनवानास्त्रमेव शंशद्वौ । ४ ग. ‘नाम ते’ । ५ क. ‘विनम् । ६ क. द. ‘त्यमिषे’ । ७ ग. घ. द. ‘इतमस्यदः स तूष्णं वाऽपि । ८ घ. द. ‘उतिः । ९ ग. द. ग. घ. द. ‘मादयति’ । १० क. ‘दीं वराजि । ११ ग. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १२ ग. घ. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २१ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २२ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । २९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३१ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३२ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ३९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४१ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४२ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ४९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५१ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५२ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ५९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६१ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६२ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ६९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७१ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७२ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ७९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८१ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८२ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ८९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९१ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९२ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९३ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९४ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९५ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९६ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९७ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९८ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । ९९ ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः । १०० ग. द. रवाराः सनजिनो भार्याभ्यः शतं मुताः ।

अथ द्वारवती नाम भद्रकारस्य सुर्जनाः । सुषुवे सा कुमारीस्तु तिस्रो रूपगुणान्विताः ॥ ५४
 सत्यभामोत्तमा स्त्रीणां व्रतिनी च दृढव्रता । तथा तपस्विनी चैव पिता कृष्णस्य तां ददौ ॥ ५५
 यत्तच्छक्रजिते कृष्णो मणिरत्नं स्पमन्तकम् । प्रादात्तद्द्वारयत्नधुर्भोजेन शतधन्वना ॥ ५६
 तदा हि प्रार्थयामास सत्यभामामनिन्दिताम् । अकूरो रत्नमन्विच्छन्मार्गं चैव स्पमन्तकम् ॥ ५७
 भद्रकारं ततो हत्वा शतधन्वा महाबलः । रात्रौ तं मणिमादाय ततोऽकूराय दत्तवान् ॥ ५८
 अकूरस्तु तदा रत्नमादाय स नरर्षभः । सपयं कारणं चक्रे बोध्यो नान्यस्त्वपेत्युत ॥ ५९
 वयमभ्युपपत्स्यामः कृष्णेन त्वं प्रार्थितः । मम च द्वारका सर्वा वशे तिष्ठत्यसंशयम् ॥ ६०
 हते पितरि दुःखार्ता सत्यभामा यशस्विनी । प्रययौ रथमारुह्य नगरं वारणावतम् ॥ ६१
 सत्यभामा तु तद्वृत्तं भोजस्य शतधन्वनः । भर्तुर्निवेद्य दुःखार्ता पार्थस्याऽश्रुपवर्तयत् ॥ ६२
 पाण्डवानां तु दग्धानां हरिः कृत्योदकक्रियाम् । तुल्यार्थं चैव भ्रातॄणां नियोजयति सात्यकिम् ॥ ६३
 ततस्त्वरितमाम्ब्य द्वारकां मधुसूदनः । पूर्वजं हलिनं श्रीमानिदं वचनमब्रवीत् ॥ ६४
 हतः प्रसेनः सिंहं शत्रुजिच्छतधन्वना । स्पमन्तकमहं मार्गे तस्य ग्रहर हे प्रभो ॥ ६५
 तदारोह रथं शीघ्रं भोजं हत्वा महाबलम् । स्पमन्तको महाबाहो तदाऽस्माकं भविष्यति ॥ ६६
 ततः प्रवृत्ते युद्धे तु तुमुले भोजकृष्णयोः । शतधन्वौ न चाकूरमवैक्षत्सर्वतो दिशि ॥ ६७
 अग्रेष्ठाभारोहं तु कृत्वा भोजजनार्दनो । शक्तोऽपि सार्धैर्बाहुर्दिक्यो नाकूरोऽभ्युपपद्यत ॥ ६८
 अपयाने ततो बुद्धिं भूयश्चक्रे भयान्वितः । योजनानां शतं सार्धं यथा च प्रत्यपद्यत ॥ ६९
 विज्ञातहृदया नाम शतयोजनगामिनी । भोजस्य बहवा दिव्या मया कृष्णमयोधयत् ॥ ७०
 प्रबुद्धवेगा बहवा त्वध्वनां शतयोजनम् । हृष्टा रथस्य तां वृद्धिं शतधन्वानमर्हयत् ॥ ७१
 ततस्तेस्या हयायास्तु श्रमात्स्वेदाच्च वै द्विजाः । स्वपुंसेतुरथ प्राणाः कृष्णो राममथाब्रवीत् ॥ ७२
 तिष्ठस्वेह महाबाहो दृष्टदोषा मया हया । पद्भ्यां गत्वा हरिष्यामि मणिरत्नं स्पमन्तकम् ॥ ७३
 पद्भ्यामेव ततो गत्वा शतधन्वानमच्युतः । मिथिलाधिपतिं तं वै जयान परमाह्वयित् ॥ ७४
 स्पमन्तकं न चापश्यद्भवा भोजं महाबलम् । निवृत्तं चाब्रवीत्कृष्णं रत्नं देहीति लाङ्गली ॥ ७५
 नास्तीति कृष्णश्चोवाच ततो रामो रुपाऽन्वितः । धिक्शब्दमसक्तुर्पूर्वं प्रत्युवाच जनार्दनम् ॥ ७६
 भ्रातृत्वान्मर्षयाम्येव स्वस्ति तेऽस्तु व्रजाम्बहम् । कृत्यं न मे द्वारकया न त्वया न च वृष्णिभिः ॥ ७७
 प्रविवेश ततो रामो मिथिलामरिमर्दनः । सर्वकामैरुपहृतेर्मिथिलेनैव पूजितः ॥ ७८
 एतस्मिन्नेव काले तु वभ्रूर्मातिमतां वरः । नानारूपान्कृतुं सर्वानाजहार निरर्गलान् ॥ ७९
 दीक्षामयं सकवचं रक्षार्थं प्रविवेश ह । स्पमन्तककृते राजा गाधिपुत्रो महायशः ॥ ८०

१ क. 'जना'। सु० २ क. 'सत्पराजि'। ३ ख. म. ददौ यच्छक्रजितस्यै भद्रकाराय तन्मणिम्। प्र०।
 ४ क. 'तदाहरत्नं भोजे'। ५ ख. घ. ड. 'रौतममन्वि'। ६ द. भद्रका'। ७ क. नान्यैस्त्व'। ८ ख ग घ. न त्वा
 प्रार्थितम्। मम च। ९ क. 'रकाः सर्वा वशे तिष्ठन्त्यसं'। १० क. 'न सज्जि'। ११ घ. हन्तुं। १२ ग घ. ड.
 'होतृत्वोऽमद्वि'। १३ ख. ग घ. ड. 'नातमक'। १४ ख ग घ. ड. दिशः। १५ ख. अनाष्टाभारोहे तु।
 ग. अनाष्टाभारोही तु। घ. अनाष्टाभारोही तु। ड. अनाष्टाभारोही तु। १६ क. 'व्याहारेक्यासाक'। १७ ख. ग. घ.
 ड. 'प्र ह. य'। १८ क. 'दियो य'। १९ ख. ग. घ. ड. 'त'। क्षीणां जवाव्यहृदयामावनस'। २० क. 'दृष्टा रथम'
 तिस्तर'। २१ क. 'स्वस्य हयात्तास्तु'। २२ क. 'मुपतूर'। २३ क. हयः। २४ ख. ग. घ. ड. 'दीपयि'।

(विष्णुवंशवर्णनम्)

अर्थात्रत्नानि चाग्न्याणि द्रव्याणि विविधानि च । पट्टिर्वर्षगते काले यज्ञेषु विन्ययोजयत् ॥
 अक्रूरयज्ञा इत्येते ख्यातास्तस्य महात्मनः । बह्वन्नदक्षिणाः सर्वे सर्वकामपदायिनः ॥ ८२
 अथ दुर्योधनो राजा गत्वाऽथ मिथिलां प्रभुः । गदाशिसां ततो दिव्यां बलभद्रादवाप्तवान् ॥
 प्रसीध तु ततो रामो वृष्ण्यन्धकमहारथैः । आनीतो द्वारकामेव कृष्णेन च महात्मना ॥ ८४
 अक्रूरैस्त्वन्धकैः सार्धमुपायात्पुरुषर्षभः । युद्धे हत्वा तु शत्रुघ्नं सह बन्धुमता वली ॥ ८५
 स्वफलकतनयायां तु नरायां नरसत्तमौ । भङ्गकारस्य तनयौ विश्रुतौ सुमहाबलौ ॥ ८६
 जज्ञातेऽन्धकमुखस्य शत्रुघ्नो बन्धुमांश्च तौ । वधार्थं भङ्गकारस्य कृष्णो न प्रीतिमान्भवेत् ॥ ८७
 ज्ञातिभेदभयाज्जीतस्त्रिमुपेक्षितैर्वास्तथा । अपयाते तथाऽक्रूरं नावर्षत्पाकशासनः ॥ ८८
 अनावृष्ट्या हतं राष्ट्रपभवत्तद्वैधोद्यतम् । ततः प्रसादयामासुरक्रूरं कुकुरान्धकाः ॥ ८९
 पुनर्द्वारवतीं प्राप्ते तदा दानपतौ तथा । प्रवर्ष सहस्राक्षः कुक्षौ जलनिधेस्ततः ॥ ९०
 कन्यां च चासुदेवाय स्वसारं शीलसंभताम् । अक्रूरः प्रददौ श्रीमान्भीत्यर्थं यदुगुंभवः ॥ ९१
 अथ विज्ञाप योगेन कृष्णो बभ्रुगतं मणिम् । सभामध्ये तदा ग्राह तमक्रूरं जनार्दनः ॥ ९२
 यैश्च रत्नं मणिवरं तव हस्तगतं प्रभो । तत्प्रयच्छस्व मानार्हं विपतिमत्र मा कुथाः ॥ ९३
 पट्टिर्वर्षगते काले यज्ञोपोऽभूत्तदा मम । सुसंरुद्धः सकृत्प्राप्तस्तत्कालाश्रित्य यो महान् (?) ॥ ९४
 ततः कृष्णस्य वचनात्सर्वसात्वतसंसदि । प्रददौ तं मणिं बभ्रुकुक्षेन महामतिः ॥ ९५
 ततं आर्जवसंप्राप्तवभ्रुहस्तादार्द्रिदमः । ददौ ग्रहप्रमनसा तं मणिं बभ्रवे पुनः ॥ ९६
 स कृष्णहस्तात्संप्राप्य मणिरत्नं स्यमन्तकम् । आवध्य गान्दिनीपुत्रो विरराजांशुमानिव ॥ ९७
 इमां मिथ्याभिशास्तिं यो विशुद्धामपि चोत्तमाम् । वेद मिथ्याभिशास्तिं स न व्रजेद्य कथंचन ॥
 अनमित्राच्छिनिर्जैत्रे कनिष्ठादृष्टिर्नन्दनात् । सत्यवाचसत्यसंपन्नः सत्यकस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 सात्वकिर्युगृधानैश्च तस्य भूतिः सुतोऽभवत् । भूतेर्युगंधरः पुत्र इति भौत्याः प्रकीर्तिताः ॥ १००
 अमात्यासुतस्य जज्ञे तु सुतः पृथिर्युवाजितः । जज्ञाते तनयौ पृथ्वेः स्व(श्च)फलकश्चित्रकश्च यः
 स्व(श्च)फलकस्तु महाराजो धर्मात्मा यत्र वर्तते । नास्ति व्याधिर्भयं तत्र न चाट्टिभयं तथा ॥
 कदाचित्काशिराजस्यै विभोस्तु द्विजसत्तमाः । ग्रीणि वर्षाणि विपये नावर्षत्पाकशासनः ॥ १०३
 स तत्र वासयामास स्व(श्च)फलकं परमार्चितम् । स्व(श्च)फलकपरिवासेन प्रावर्षत्पाकशासनः ॥
 स्व(श्च)फलकः काशिराजस्य सुतां भार्यामनिन्दितामगान्दिनीं नाम गां सा हि ददौ विषाम् नित्यशः
 सा मातुर्दरस्या वै बहुवर्षशतान्किर्ल । वसति स्म न वै जज्ञे गर्भस्यां तां पिनाऽप्रवीत् ॥ १०६
 जायस्व शीघ्रं भद्रं ते किमर्थं चापि तिष्ठसि । प्रोवाच चैनं गर्भस्या सा कन्यो गौर्दिने दिने ॥

* नास्त्यर्थमिदं क पुनर्लङ् ।

१ रा. घ. भासाय २ क. 'लो विशा हृ' । ३ क. 'रमन्' । ४ घ. घ. ती । यद्वा तु म' । ग. ट. ती । यद्वाऽप म' । ५ क. भीतः सधु' । ६ घ. घ. ट. 'तयानय । अ' । ७ ग. घ. ट. 'द्विपायतः । त' । ८ ट. 'नितिता' । ९ ग. ग. ट. 'यत्तद्वत्' । १० घ. ग. ट. 'ई मन्यमानाय गा' । ११ घ. 'मिदोऽम' । १२ घ. ग. ट. 'होऽम' । १३ क. ग. १४ घ. घ. ट. 'तस्मिन्मन्त्रप्राप्तं वै' । १५ ग. ग. ट. 'दो हतमानस्तुत्यमं' । १६ क. 'नित्यतः' । १७ ग. 'रवयोय' । १८ घ. 'रवयोय' । १९ घ. ग. ट. 'न । निरमन्ती न' । २० ग. ग. ट. 'न्या गो दि' ।

यदि दत्ता तदा स्यां हि यदि स्यामीहतां पितः । तथेत्युवाच तां तस्याः पिता काममपूर्वपुरत् ॥
 दाता यज्वा च शूरश्च श्रुतवानतिथिमियः । तस्याः पुत्रः स्मृतोऽक्रूरः स्व(श्व)फल्को भूरिदक्षिणः
 उपमङ्गुस्तथा मङ्गुर्धदुरश्चारिमेजयः । गिरिरक्षस्ततो यज्ञः शत्रुघ्नो वाऽरिमर्दनः ॥ ११०
 धर्मभृच्च शृष्टृच्यो वर्गमोचस्तथाऽपरः । आवाहप्रतिवाहौ च वसुदेवा वराङ्गना ॥ १११
 अक्रूरादुग्रसेन्यां तु सुतौ द्वौ कुलनन्दिनौ । देवश्चानुपदेवश्च जज्ञाते देवसंभितौ ॥ ११२
 चित्रकस्याभवन्पुत्राः पृथुर्विपृथुरेव च । अश्वघ्रीवोऽश्वबाहुश्च सुपार्श्वकगवेपणौ ॥ ११३
 अरिष्टनेमिरंश्वश्च सुवर्मा चर्मवर्मभृत् । अभूमिर्वर्धुभूमिश्च अविष्टाश्रवणे स्त्रियौ ॥ ११४
 सत्यकौत्साश्चिदुहिता लेभे सा चतुरैः सुतान् । ककुदं भजमानं च शमीकैम्बलवर्हिणौ ॥ ११५
 ककुदस्य सुतो दृष्टिदृष्टेस्तु तनवोऽभवत् । कपोतरामा तस्याथ रेवतोऽभवदात्मजः ॥ ११६
 तस्याऽऽसीर्जुम्बुरुसखा विद्वान्पुत्रोऽभवत्किल । खपायते यस्य नाम्ना स चन्दनोदकदुन्दुभिः ॥
 तस्माच्चाभिजितः पुत्र उत्पन्नस्तु पुनर्वसुः । अश्वमेधं तु पुत्रार्थं आजहार नरोत्तमः ॥ ११८
 तस्य मध्येऽतिरात्रस्य सदोमध्यात्सर्भुंस्थितः । ततस्तु विद्वान्धर्मज्ञो दाता यज्वा पुनर्वसुः ॥
 तस्यापि पुत्रमिधुनं ब्राह्मेयाणाजितः किल । आहुकश्चाऽऽहुकी चैव खपातौ मतिमतां वैरौ ॥ १२०
 इमांश्चोदाहरन्त्यत्र श्लोकान्मति तमाहुकम् । सोपासङ्गानुकर्षाणां सध्वजानां वरुधिनाम् ॥ १२१
 रथानां मेघघोषाणां सहस्राणि दशैव तु । नासत्यवादी त्वासीत्तु नायज्वा नासहस्रदः ॥ १२२
 नाशुचिर्नाप्यधर्मात्मा नाविद्वान् कृशोऽभवत् । आहुकस्य धृतिः पुत्र इत्येवमनुश्रुम ॥ १२३
 श्वेतेन परिचारेण किशोरमतिमान्दृष्टवान् । अशीतिमश्वनिपुतान्वाहुकमतिमोऽव्रजत् ॥ १२४
 पूर्वस्यां दिशि नागानां भोजस्य मतिमोऽभवत् । रूपकाञ्चनकक्षाणां सहस्राण्येकविंशतिः ॥
 तावन्त्येव सहस्राणि उत्तरस्यां तथा दिशि । भूमिपालस्य भोजस्य उत्तिष्ठत्किङ्किणी किल ॥
 आहुकश्चोऽऽहुकान्धाय स्वसारं त्वाहूकीं ददौ । आहुकैन्धस्य दुहिता द्वौ पुत्रौ संवभूवतुः ॥
 देवकथोग्रसेनश्च देवगर्भतमावुभौ । देवकस्य सुता वीरा जज्ञेरे त्रिदशोपमाः ॥ १२८
 देवानामपि देवश्च मुदेशो देवरक्षितः । तेषां स्वसारः सप्तऽऽसन्नमुद्रैर्वार्यं तां ददौ ॥ १२९
 वृकदेवोपदेवा च तथाऽन्या देवरक्षिता । श्रीदेवा शान्तिदेवा च महादेवा तथाऽपरा ॥ १३०
 सप्तमी देवकी तासां सुनामा चारुदर्शना । नरोग्रसेनस्य सुताः कंसंस्तेषां तु पूर्वजः ॥ १३१
 न्यग्रोधश्च सुनामा च कद्रशंकुश्च भूमयः । सुतन् राष्ट्रालयश्च युद्धस्तुर्धः सुपुष्टिमान् ॥ १३२

१ ख. घ. ड. ततोऽस्याहं यः । २ घ. ड. 'भीदिते पि' । ३ ख. ग. घ. ड. 'पूरयत्' । ४ ख. ग. ड. 'रिरिक्त' ।
 ५ ख. ड. 'सोऽपारि' । ६ ख. ग. घ. ड. 'यो गन्वमो' । ७ ख. ग. घ. ड. 'सेन्या तु' । ८ ख. ग. घ. ड. 'न्दिनी दे' ।
 ९ घ. ड. 'वकान्' । १० ड. पुत्रा विधुभिः । ११ क. ख. घ. घ. 'भी वर्मवर्म' । १२ ख. 'घ. 'कात्सल्यदु' । १३ ख.
 'गुरात्मजान् । क' । १४ ड. 'सुरोत्तमान् । क' । १५ क. 'कवठ' । १५ ख. ग. घ. ड. 'कृष्णवृष्णेस्तु' । १६ घ. 'तुम्ब' ।
 १७ क. घ. 'मुष्टितः । १८ क. 'त्यितम् । त' । १९ ख. ग. घ. ड. 'द्वानजि' । २० ख. ग. घ. ड. 'वगः इ' । २१ ड.
 'गं कृशो' । २२ क. 'तिरेजिरे रु' । २३ ख. घ. ड. 'वाप्यवतिष्ठन्त' । २४ ख. 'कात्सल्यदु । ग. 'कात्सल्यदु' । घ.
 ड. 'कात्सल्यदु' । २५ ख. ड. 'जिताः । ते' । घ. 'जितः । ते' । २६ क. 'य संद' । २७ ख. युद्धे तु' । २८ ख. ग.
 घ. ड. 'यः सु' ।

(विष्णुवंशकथनम्)

(३) तेषां स्वसारः पञ्चैव कर्मधर्मवर्ती तथा । शतांकूराष्ट्राला च कन्धा चैव वराङ्गना ॥ १३३
उग्रसेनो महापत्यो विरुघोतः कुरुरोद्भवः । कुरुराणामिमं वंशं धारयन्नमितौजसाम् ॥
आत्मनो विपुलं वंशं प्रजावांश्च भवेन्नरः ॥ १३४
भजमानस्य पुत्रस्तु रैथिमुख्यो विदूरथः । राज्याधिदेवः शूरश्च विदूरश्च सुतोऽभवत् ॥ १३५
तस्य शूरस्य तु सुता जज्ञिरे बलवत्तराः । वातश्चैव निवातश्च शौणितः श्वेतवाहनः ॥ १३६
शमी च गदवर्मा च निदातः शक्रशक्रजित् । शमिपुत्रः प्रतिसिप्तः प्रतिसिप्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
स्वयंभोजः स्वयंभोजाद्धदिकः संवभूव ह । हृदिकस्य सुतास्त्वासन्दश भीमपराक्रमाः ॥
कृतवर्मा कृतस्तेषां शतधन्वा तु मध्यमः । देवार्हश्च वनार्हश्च भिषगद्वैतरथश्च यः ॥ १३७
सुदान्तश्च धियान्तश्च नकुवान्कनकोद्भवः । देवार्हश्च सुतो विद्वाञ्जने कन्वलवर्हिषः ॥ १३८
असमौजाः सुतस्तस्य सुसमौजाश्च विद्युतः । अजावपुत्राय ततः प्रददावसमौजते ॥
सुदंष्ट्रं च सुरूपं च कृष्ण इत्येन्यकाः स्मृताः ॥ १३९
+ अन्धकानामिमं वंशं कीर्तयानस्तु नित्यशः । आत्मनो विपुलं वंशं लभते नात्र संशयः ॥
अस्मक्यां जनयामास शूरो वै देवभीहुपम् । भीष्म्यां तु जनयामास शूरो वै देवभीहुपम् ॥ १४०
भीष्म्यां तु जज्ञिरे शूराङ्गो जायां पुरुषो दश । वसुदेवो महाबाहुः पूर्वमानकदुन्दुभिः ॥ १४१
जज्ञे तस्य प्रसूतस्य दुन्दुभिः माणददिवि । आनर्कोनां च सेंहादः सुमहानमवदिवि ॥ १४२
पपात पुष्पवर्षं च शूरस्य भवने महत् । मनुष्यलोके कृत्स्नेऽपि रूपे नास्ति समो भुवि ॥ १४३
यस्याऽऽसीत्पुरुषाग्रचस्य कीर्तिश्चन्द्रमसो यथा । देवभागस्ततो जज्ञे ततो देवश्रवाः पुनः ॥
अनाहादिकडश्चैव नन्देनश्चैव शृङ्गिनः । श्यामः शमीको गण्डर्षश्चत्वारस्तु वराङ्गनाः ॥ १४४
पृथा च ध्रुतवेदा च श्रुतकीर्तिः श्रुतश्रवा । राजाधिदेवी च तथा पथैता वीरमातरः ॥ १४५
पृथां हृहिरं चक्रे कुन्तिस्तां पाण्डुरावहत् । अनपत्याम वृद्धाय कुन्तिभोजाय तां ददौ ॥ १४६
तस्मात्कुन्तीति विख्याता कुन्तिभोजात्मजा तथा । कुहूरीः पाण्डुमुखस्तस्माद्भार्यामविन्दत ॥
पृथा जज्ञे ततः पुत्रांस्त्रीनग्निसमतेजसः । लोकेऽप्रतिरयान्वीराञ्चक्रतुल्यपराक्रमात् ॥ १४७
धर्मापुधिष्ठिरं पुत्रं मारुताद्य वृकोदरम् । इन्द्राद्धनंजयं चैव पृथा पुत्रानजीजनत् ॥ १४८
माद्रवत्यां तु जनितावाश्विनाविति विश्रुतम् । नकुलः सहदेवश्च रूपसत्त्वगुणान्वितौ ॥ १४९
जज्ञे च श्रुतदेवायां तनयो वृद्धशर्मणः । करूपाधिपतिर्वीरो दन्तवक्रो महाबलः ॥ १५०
कैकेय्यां श्रुतकीर्त्या तु जज्ञे संतर्दनः पुनः । चेकितानवृहत्सत्रौ तथैवान्यौ महाबली ॥ १५१
विन्दानुविन्दावावन्त्यौ भ्रातरौ सुमहाबली । श्रुतश्रवायां चैद्यस्तु शिशुपालो यम् ॥ १५२

* घनुविहान्तर्गनमन्यो द. पुस्तके नास्ति । + नास्तौदमर्ष घ पुस्तके ।

१ ग. 'वंशी त' । २ ख. घ. 'पाली च' । ३ ख. घ. 'हेनः उहा' । ४ ख. घ. व्याख्यातः । ५ ख. ग. घ. द. रथम् । ६ ख. घ. ह. शोणमः ये । ७ घ. द. कुशकुजि । ख. घ. < 'निर्धनः प्रतिदत्तस्य । ८ ग. 'व कनकाङ्क-
नको । द. 'वहन्कयो' । ९ ख. ग. घ. द. स्युन्धः । १० क. 'विमनुयिन् । ना । ११ ग. माया । घ. माटया ।
१२ क. 'यनाटु' । १३ ख. घ. द. 'काचन म' । ग. 'काचन । म' । १४ ख. द. 'न्देवश्रुम्' । १५ क. 'य चत-
रस्तु । १६ घ. द. 'द्वयः । १७ घ. द. धनाः । रा' । १८ द. 'श्रुतौ । न' ।

दमघोषस्य राजपैः पुत्रो विख्यातपौरुषः । यः पुराऽऽसीदशश्रीवः संवभूचारिमर्दनः ॥ १५८
 पटुश्रवानुजस्तस्य रुजकैन्पानुजस्तथा । पत्न्यस्तु वसुदेवस्य त्रयोदश वराङ्गनाः ॥ १५९
 पौरवी रोहिणी चैव मदिरा चापरा तथा । तथैव भद्रा वैशाखी देवकी सप्तमी तथा ॥ १६०
 सुर्गन्धर्वनराजी च द्वे चान्ये परिचारिके । रोहिणी पौरवी चैव वाल्मीकस्याऽऽत्मजाऽभवत् ॥
 ज्येष्ठा पत्नी महाभागा दयिताऽऽनकदुन्दुभेः । ज्येष्ठं लेभे सुतं रामं सारणं निश्वं तथा ॥
 दुर्दमं दमनं शुभ्रं पिण्डारककुशीतकौ । चित्रां नाम कुमारीं च रोहिण्यष्टौ व्यजायत ॥ १६३
 पौत्रौ रामस्य जज्ञाते विज्ञातौ निशितोत्सुकौ । पार्श्वौ च पार्श्वनन्दी च शिशुः सत्यवृत्तिस्तथा ॥
 मन्दवाहोऽर्थं रामाणगिरिकौ गिर एव च । शुक्लगुल्मेति गुल्मश्च दरिद्रान्तक एव च ॥ १६५
 कुमार्यश्चापि पञ्चाद्या नामतस्ता निबोधत । अर्चिष्मती सुनन्दा च सुरसा सुवचास्तथा ॥ १६६
 तथा शतवला चैव सारणस्य सुतास्त्विषाः । भद्राश्चो भद्रगुप्तिश्च [* भद्रविद्यस्तथैव च ॥
 भद्रवाहुर्भद्ररथो भद्रकैलपस्तथैव च । सुपार्श्वकः कीर्तिमांश्च] रोहिताश्वश्च भद्रजः ॥ १६८
 दुर्मदश्चाभिभूतश्च रोहिण्याः कुलजाः स्मृताः । नन्दोपनन्दौ मित्रश्च कुक्षिमित्रस्तथा चलः ॥
 चित्रोपचित्रे कन्ये च स्थितः पुष्टिरथापरः । मदिरायाः सुतां ह्येते सुदेवोऽथ विजज्ञिरे ॥ १७०
 उपविम्बोऽथ विम्बश्च सर्वैर्दन्तमहोजसौ । चत्वार एते विख्याता भद्रापुत्रा महावलाः ॥ १७१
 वैशीखायां समदाच्छौरिः पुत्रं कौशिकमुत्तमम् । देवक्यां जज्ञिरे शौरिः सुपेणः कीर्तिमानपि ॥
 तर्दयो भद्रसेनश्च यजुदायश्च पञ्चमः । पष्ठो भद्रविदेकस्य कंसः सर्वाङ्गयान तान् ॥ १७३
 अथ तत्सामवस्थायामायुष्मान्संवभूव ह । लोकनाथः पुनर्विष्णुः पूर्वकृष्णः प्रजापतिः ॥ १७४
 अर्जुनाताऽभवत्कृष्णा सुभद्रा भद्रभाषिणी । कृष्णा सुभद्रेति पुनर्व्याख्याता वृष्णिनन्दिनी ॥
 सुभद्रायां रथी पार्थादभिनन्द्युरजायत । वसुदेवस्य भार्यासु महाभागान् सप्तसु ॥
 ये पुत्रा जज्ञिरे शूरा नामतस्तान्निबोधत ॥ १७६
 अतोऽस्य सहदेवायां शूरो जज्ञे भैयासखः । शार्ङ्गदेवाऽजनेत्तम्यु शौरौ जज्ञे कुलोद्बहम् ॥ १७७
 उपसङ्गं वसुं चापि तनयौ देवरक्षितौ । एवं दश सुतास्तस्य कंसस्तानप्यघातयत् ॥ १७८
 विजयं रोचनं चैव वर्धमानं तथैव च । एतान्सर्वान्महाभागानुपदेवा व्यजायते ॥ १७९
 + स्वगाहर्वं महारमानं वृकदेवी त्वजायत । आगाही च स्वसा चैव सुरूपा शिशिराषिणी ॥
 सप्तमं देवकी पुत्रं सुनेता सुपुत्रे भुवम् । गवेषणं महाभागं सहस्रपामे चित्रयोधिनम् ॥ १८१
 धादृदेवं पुरा येन वैभवं विरचितं द्विजाः । सैव्यायामददाच्छौरिः पुत्रं कौशिकमव्ययम् ॥ १८२

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. घ. पुस्तकयोर्नास्ति । + इदमर्थे नास्ति ख. घ. पुस्तकयोः ।

१ क. 'नः' । यदुप' । २ द. 'ह्यनुजकन्याहज' । ३ क. 'कन्योनु' । ख. कन्यस्त' । ४ क. 'द्रणाः' । पी ।
 ५ ग. घ. द. 'परद्वे' । ६ ख ग. 'गभी वन' । ७ ख ग. घ. 'चागके' । ८ ख. ग. 'शट त' । घ. 'शठं त' । ९ ख. ग.
 'श्वमन्दी' । १०. 'श्वमदी' च । १०-ख. '३ रोम्राणं गिरिकी गिरिरेव' । ११ क. 'वैधायि' । १२ क. 'विप्रत' । १३ ग. द.
 'कन्यास्त' । १४ ख. 'दुर्मदश्च' । १५ ख. ग. घ. 'तानेतानमुदे' । घ. 'तानेतानवपु' । १६ द. 'त्वदम्भम्' । १७ घ.
 'शाह्यामददा' । १८ ग. घ. द. 'तदायी भ' । १९ ख. ग. घ. द. 'नुज्ञाता' । २० ख. द. 'भयोऽथ' । २१ ख. घ.
 'नरानुसौरजज्ञे' । २२ द. 'त' । आगद्वयं त' । २३ ग. घ. 'नामा तु' । २४ ख. घ. 'सुतम्' । २५ क. घ. द. 'वने' । क.
 'विरचिताः' । द. 'विरचित' ।

(विष्णुसत्कथनम्)

भुगन्धी वन्धर्वनराजो च शौरिस्तां परिग्रहः । पुण्ड्रश्च कपिलश्चैव वसुदेवात्मजौ हि तौ ॥
 तथोराजाऽभवत्पुण्ड्रः कपिलस्तु वनं ययौ ॥ १८३
 तस्यां सप्तभद्रद्वीरे वसुदेवात्मजो बन्धी । राजा नाम निपादोऽसौ प्रथमः स धनुर्धरः ॥ १८४
 विरुपातो देवरातस्य महाभागः सुतोऽभवत् । पण्डितानां मतं प्राहुर्देवश्च वसुदेवम् ॥ १८५
 अस्मद्वयां लभते पुत्रपनोदार्ष्टिं यशस्विनम् । निर्वर्तः शक्रश्चतुर्ग्रं श्राद्धदेवं महाबलम् ॥ १८६
 अजापत श्राद्धदेवो निपपादिर्यतः श्रुतः । एकलव्यो महावीर्यो निपादैः परिवर्धितः ॥ १८७
 गणूपायानपत्याय कृष्णस्तुष्टोऽद्दात्सुतो । चारुदेष्णं च साम्बं च कृतात्मा शश्वलक्ष्णौ ॥
 तन्तिजस्तन्तिमालश्चैव स्वपुत्रौ कनकस्य तु । *वस्तावनेस्त्वपुत्राय वसुदेवः प्रतापवान् ॥
 भौतिर्ददौ सुतं वीरं शौरिं कौशिकमेव च ॥ १८९
 तपाश्च कोधनुश्चैव विरेजाः श्यामसृजिमौ । अनपत्योऽभवच्छायामः श्यामकस्तु वनं ययौ ॥
 जुगुप्समानो भोजत्वं राजपितृवयमाप्नुयात् ॥ १९०
 नय इदं जन्म कृष्णस्य पठेत नियतव्रतः । श्रावयेद्भ्राह्मणथापि सुमहत्सुखगामुयात् ॥ १९१
 देवदेवो महातेजाः पूर्वं कृष्णः प्रजापतिः । विहारार्थं मनुष्येषु जज्ञे नारायणः प्रभुः ॥ १९२
 देवक्यां वसुदेवेन तपसा पुष्करेक्षणः । चतुर्बाहुस्तु संजज्ञे दिव्यरूपाः भ्रियाऽन्वितः ॥ १९३
 भ्रैकाशो भगवान्योगी कृष्णो मानुषमागतः । अव्यक्तो व्यक्तलिङ्गस्थः स एव भगवान्प्रभुः ॥
 नारायणो यतश्चक्रे प्रभवं चारुवैर्यो हि सः । देवो नारायणो भूत्वा हरिरासीत्सनातनः ॥
 योऽसृजच्चोऽदिपुरुषं पुरा चक्रे प्रजापतिम् । अदितेरपि पुत्रत्वमेत्य यादवतन्दनः ॥
 देवो विष्णुरिति ख्यातः शक्रादेर्वरजोऽभवत् ॥ १९६
 प्रसादजं यस्य विभोरादित्याः पुत्रकारणम् । वधार्थं सुरशत्रूणां दैत्यदानवैरक्षसाम् ॥ १९७
 ययातिवंशजस्याथ वसुदेवस्य धीमतः । कुलं पुण्यं यतः कर्म भेजे नारायणः प्रभुः ॥ १९८
 सागराः समकम्पन्त चेलश्च धरणीधराः । जञ्जलुश्चाग्निहोत्राणि जायमाने जनार्दने ॥ १९९
 शिवाश्च प्रबुध्वताः प्रशान्तमभवद्भजः । ज्योतीर्गोप्यभ्यधिकं रेजुर्जायमाने जनार्दने ॥ २००
 अभिजिह्वा नक्षत्रं जयन्ती नाम शर्वरी । मूढतो विजयो नाम यत्र जातो जनार्दनः ॥ २०१
 अव्यक्तः शश्वतः कृष्णो हरिर्नारायणः प्रभुः । जायते स्मैव भगवान्मयैर्मोहयन्प्रजाः ॥ २०२
 आकाशात्पुण्ड्रिश्च चवर्षः त्रिदशेश्वरः । गीर्भिर्मङ्गलयुक्ताभिः स्तुवन्तो मधुसूदनम् ॥ २०३
 महर्षयः सगन्धर्वा उपतस्थुः सहस्रशः ॥
 वसुदेवस्तु तं रात्रौ जातं पुत्रमघोक्षजम् । श्रीवत्सलक्षणं दृष्ट्वा दिवि दिदैर्यैः सुलक्षणैः ॥
 उवाच वसुदेवः स्वं रूपं संहर वै प्रभो ॥ २०४
 भीतोऽहं कंभतस्तात एतदेव प्रवीम्यहम् । मम पुत्रा हतास्तेन ज्येष्ठास्तेऽद्भुतदर्शनाः ॥ २०५

* वस्तावनेरिति संप्रदानार्थे षष्ठी । + नाय श्लोको य पुस्तके ।

१ अ. घ. ड. 'नायु' । २ ग. ड. निनीः । ३ ग. ड. वो नैप । ४ ख. घ. च सुती पञ्चाल । ५ ग. ट. 'श्च खपु' । ६ घ. ड. वस्ताव । ७ ग. ड. लोभिर्दे । ८ ख. घ. ड. च । उभयशक्तौ । ९ ख. ग. ड. 'रजश्यामः सजिमः । अ' । १० क. ग. घ. पठते । ११ क. 'बाहुः स विज्ञेयो दि' । घ. 'बाहुः सजज्ञे यो दि' । १२ ग. घ. ड. प्रवदयो । १३ ख. ग. घ. ड. 'व्यय दिवत् । दे' । १४ ख. घ. 'दनवरोऽभ' । १५ क. ख. ग. 'वराक्ष' । १६ क. 'शान्तिम' । १७ ख. घ. ड. 'ते खेव भ' । १८ ख. ग. 'ज्यै रर' । घ. ड. 'ज्यै सज' । १९ ख. 'देवस्त' । २० ख. घ. 'देवे पुत्र' ।

वसुदेववचः श्रुत्वा रूपं संहतवान्प्रभुः । अनुज्ञातः पिता त्वेन नन्दगोपश्रेष्ठं गतैः ॥

उग्रसेनमते तिष्ठन्प्रशोदायै तदा ददौ ॥

२०६

तुल्यकालं तु गर्भिण्यां यशोदा देवकी तथा । यशोदा नन्दगोपस्य पत्नी सा नन्दगोपतेः ॥ २०७

यामेव रजनीं कृष्णो जज्ञे वृष्णि कुलप्रभुः । तामेव रजनीं कन्यां यशोदाऽपि व्यजायत ॥

तं जातं रक्षमाणस्तु वसुदेवो महायशः । प्रादात्पुत्रं यशोदायै कन्यां तु जगृहे स्वयम् ॥ २०९

दैर्घ्येन नन्दगोपस्य रक्ष षामिति चाग्रवीत् । सुतस्ते सर्वकल्याणो यादवानां भविष्यति ॥

अयं स गर्भो देवक्या अस्मत्केशान्द्विनिष्यति ॥

२१०

उग्रसेनात्मजे तां च कन्यामानकदुन्दुभिः । निर्वेदयामास तदा कन्येति शुभलक्षणा ॥ २११

+ स्वर्सायां तर्नयां कंसो जातां नैवावधारयत् । अथ तामपि दुष्टात्मा ह्युत्ससर्ज मुद्राऽन्वितः ॥

हता वै या यदा कन्या जपत्येव वृथामतिः । कन्या सा वदधे तत्र वृष्णि सद्यनि पूजिता ॥

पुत्रवत्परिपालयान्तो देवा देवान्येधा तदा(?) । तामेव विधिनोत्पन्नामाहुः कन्यां प्रजार्पतिम् ॥

एकौदशा तु जज्ञे वै रक्षार्थं केशवस्य ह । तौ वै सर्वे सुमनसः पूजयिष्यन्ति यादवाः ॥

देवदेवो दिव्यवपुः कृष्णः संरक्षितोऽनया ॥

२१५

ऋषय ऊचुः—

किमर्थं वसुदेवस्य भोजः कंसो नराधिपः । जघान पुत्रान्वालान् च तन्नो व्याख्यातुमर्हसि ॥

सूत उवाच—

शृणुध्वं वै यथा कंसः पुत्रानानकदुन्दुभेः । जाताञ्जाताञ्जिशून्यसर्वाङ्घ्रिपिपेक्षं वृथामतिः ॥ २१७

भयाद्यथा महाबोहुर्जातः कृष्णो विवासितः । तैथा च गोपु गोविन्दः संवृद्धः पुरुषोत्तमः ॥

उक्तं हि किल देवक्या वसुदेवस्य धीमतः । सारध्वं कृतवान्कंसो युवराजस्तदाऽभवत् ॥ २१९

ततोऽन्तरिक्षे वागासीद्विद्या भूतस्य कस्यचित् । कंसो यथा सदा भीतः पुष्कला लोकसाक्षिणी ॥

यामेतां वहसे कंस रथेन परकारणाद् । अस्या यः सप्तमो गर्भः स ते मृत्युर्भविष्यति ॥ २२१

तां श्रुत्वा व्यथितो वाणी तदा कंसो वृथामतिः^{३३} निष्क्रम्य (कृष्य) खड्गं तां कन्यां हन्तुकामोऽभवत्तदा

तमुवाच महाबाहुर्वसुदेवः प्रतापवान् । उग्रसेनात्मजं कंसं सौहृदात्मण्येन च ॥ २२३

न स्त्रियं क्षत्रियो जातुं हन्तुमर्हति कश्चन । उपायः परिदृष्टोऽत्र मया यादवनन्दन ॥ २२४

योऽस्याः संभवते गर्भः सप्तमः पृथिवीपते । तमहं ते प्रयच्छामि तत्र कुर्या यथाक्रमं^{३४} ॥ २२५

+ अथ प्रयोगव्याऽऽप्यं ।

१ क 'प सह' । २ घ 'गृहान्नयत् । उ' । ३ ख. ड. नयन् । ४ ग घ. ड. 'नपतेस्तिष्ठ' । ५ ड ददौ त न' । ६ क ख 'भजायां च । ७ क 'दुन्दुभे' । नि' १८ ख. वैश्या' । ९ ख घ ड 'सायास्तन' । १० क 'नय कसो जातं नै' । ११ ग. ड. यत् । अ' । १२ ख घ. हता नैथा यदा कन्या जज्ञे व्युक्त्वा घृ' । ग. ड. हते धैथा यदा कन्या जज्ञे त्वेया घृ' । १३ ख ग. घ ड 'लघन्ती दे' । १४ ख. ग. घ ड. यदा । १५ घ. घ. ड. 'यैव वि' । १६ ग. घ. ड. 'पतिः । १७ ड. कान सा तु । ग. घ 'द्रास्तु ज' । १८ ड. तां चैव सर्वमेन' । १९ ख. ग घ ड. 'बाहो जा । २० ख ग घ ड. यथा । २१ ख 'रिक्षाद्वागा' । २२ ख. 'कसमल्यन्तगोत्रेण पु' । ग. 'कसमल्यन्तगोत्रेण पु' । घ. ड. 'कसमल्यन्तगोत्रेण पु' । २३ ख. निष्पत्य । ग. घ. नि कस्य । २४ ख. 'तु स्वसार हन्तुमर्हति । उ' । घ. तु यो नृपा हन्तुमर्हति । उ' । २५ ख. ग. घ ड. 'यौवना । २६ ख. ग घ. 'मृ' । तत्तिदा' ।

(विष्णुवशकथनम्)

त्वं त्विदानीं यथेष्टं वृत्तेषां भूरिदासिण । सर्वानस्योस्तु वै गर्भान्सत्यं नेष्यामि ते वशम् ॥
 एवं मिथ्या नरश्रेष्ठ वागेषा न भविष्यति । एवमुक्तोऽनुनीतः स जग्राह तनयांस्तदा ॥ २२७
 वसुदेवश्च तां भार्यामवाप्य मुदितोऽभवत् । कंसश्चास्यावधीत्पुत्रान्पापकर्मा वृथामतिः ॥ २२८

ऋषय ऊचुः—

क एष वसुदेवश्च देवकी च यशस्विनी । नन्दगोपस्तु कस्तृषेय यशोदा च महायशाः ॥
 यो विष्णुं जनयामास या चैनं चाम्भवर्धयत् ॥ २२९

सुत उवाच—

पुरुषाः कश्यपस्याऽऽसन्नादित्यास्तु स्त्रियस्तथा । अथ कामान्महाबाहुर्देवक्याः समवर्धयत् ॥
 अचरत्स महीं देवः प्रविष्टो मातुर्णी तनुम् । मोहयन्सर्वभूतानि योगात्मा योगमायया ॥ २३१
 नष्टे धर्मे तदा जज्ञे विष्णुर्वृष्णि कुले स्वयम् । कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् ॥ २३२
 आहूता रुक्मिणी कन्या सत्या नम्रजितस्तदा । सात्राजिती सत्यभामा जाम्बवत्यपि रोहिणी ॥
 सै(शै)व्या सुदेवी माद्री च सुशीला नाम चापरा । कालिन्दी मित्रविन्दा च लक्ष्मणां जालवासिनी ॥
 एवमादीनि देवीनां सहस्राणि च षोडश । चतुर्दश तु ये प्रोक्ता गर्गाश्चाप्सरसां दिवि ॥
 विचिन्त्य देवैः शक्रेण विशिष्टास्त्विह प्रेषिताः ॥ २३५
 पत्न्यर्थं वासुदेवस्य उत्पन्ना राजवेश्मसु । एताः पत्न्यो महाभागा विष्णुवक्त्रेणस्य विश्रुताः ॥
 मधुसूतारुदेणश्च सुदेणः शरभस्तथा । चारुश्च चारुभद्रश्च भद्रचारुस्तथाऽपरः ॥ २३७
 चारुविन्ध्यश्च रुक्मिण्यां कन्या चारुर्भही तथा । सानुर्भानुस्तथाऽक्षश्च रोहितो मन्त्रयस्तथा ॥
 जरान्धकस्तान्नवक्षा भौमरिश्च जरंध्रमा । चतस्रो जज्ञिरे तेषां स्वसारो गरुडध्वजात् ॥ २३९
 भानुर्भौमरिका चैव तान्नपर्णी जरन्धमा । सत्यभामासुतानेताञ्जाम्बवत्याः प्रजाः शृणु ॥ २४०
 भद्रश्च भद्रगुप्तश्च भद्रविन्दस्तथैव च । सप्तबाहुश्च विरूपाक्षः कन्या भद्रावती तथा ॥
 संयोधनी च विरूपाता ज्ञेया जाम्बवतीसुता ॥ २४१

सङ्ग्रामजिह्व शतजित्तथैव च सहस्रजित् । एते पुत्राः सुदेव्याश्च विष्णुवक्त्रेणस्य कीर्तिताः ॥
 वृको वृकश्चो वृकजिह्वजिनी च सुराङ्गना । मित्रबाहुः सुनीथश्च नासजित्याः प्रजास्त्विह ॥
 एवमादीनि पुत्राणां सहस्राणि निबोधत । प्रयुतं तु समाख्यातं वासुदेवस्य ये सुताः ॥ २४४
 अयुतानि तथाऽष्टौ च शूरा रणविशारदाः । जनार्दनस्य वंशो वः कीर्तितोऽयं यथातथम् ॥
 वृहती नर्तकोन्नेयी मुनये सङ्गता तथा । कन्या सा वृहदुक्यस्यैव शौनेयस्य महात्मनः ॥ २४६
 तस्याः पुत्रास्तु विरूपातास्त्रयः समितिशोभनाः । अज्रदः कुमुदः श्वेतः कन्या श्वेता तथैव च ॥
 अंबगाहश्च चित्रश्च शूरश्चित्रवरश्च यः । चित्रसेनः सुतश्चास्य कन्या चित्रवती तथा ॥ २४८

१ ग. क. 'क्षिणः । स' । २ ख. घ. ड. 'स्यापि ते गर्भान्सत्तं ने' । ३ ख. कथं । ४ ख. ग. घ. 'वस्तुदे' ।
 ख. घ. 'वक्ष्या स' । ५ ख. घ. 'स्तथा । सा' । ६ ख. 'णा जल' । ७ क. ख. घ. 'देवाना' । ८ ख. ग. घ. ड.
 'णास्तवस' । ९ घ. 'देव्यः श' । १० घ. ड. 'मती त' । ११ ग. 'धरः । च' । १२ ड. 'द्रविन्दुस्त' । १३ ख. घ.
 'विन्दस्त' । १४ ग. ड. 'भद्रव' । १५ क. 'सुता' । स' । १६ घ. 'ती नार्तकोन्नेयी' । १७ ख. ग. 'कोन्नेयी' । १८ ग.
 घ. 'सुमये' । ड. 'सुयमे' । १९ ख. ग. घ. ड. 'इयस्तथा' । २० ख. ड. 'स्य शौने' । २१ ख. ग. ड. 'अगावद' । २२ ख.
 'नर' । घ. 'नरयश्च' ।

तुम्बश्च तुम्बवाणश्च जनस्तम्बश्च तावभौ । उपाद्भस्व-स्मृतौ द्वौ तु वज्रारः क्षिप्र एव च ॥ २४९^{*}
 * भूरीन्द्रसेनो भूरिश्च गवेषस्य सुतावभौ । युधिष्ठिरस्य कन्या तु सुततुर्नाम विश्रुता ॥ २५०
 तस्याभ्यश्वसुतो जज्ञे वज्रो नाम महायशः । वज्रस्य प्रतिवाहुस्तु सुचारुस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
 कौशमा सुपार्श्वं तनयं जज्ञे साम्बा तरस्विनम् । तिस्रः कोट्यस्तु पुत्राणां यादवानां महात्मनाम्
 पँष्टिशतसहस्राणि वीर्यवन्तो महाबलाः । देवांशाः सर्व एवेह उत्पन्नास्ते महौजसः ॥ २५३
 दैवासुरे हता ये च असुरा वै महातपाः । इहोत्पन्ना गनुष्येषु वाधन्ते सर्वमानवान् ॥
 तेषामुत्सादनार्थं तु उत्पन्ना यादवे कुले ॥ २५४
 कुलानि दश चैकं च यादवानां महात्मनाम् । सर्वमेककुलं यद्वर्तते वैष्णवे कुले ॥ २५५
 विष्णुस्तेषां प्रमाणे च प्रभुस्थे च व्यवस्थितः । निदेशस्याधिभिस्तस्य वध्यन्ते सर्वमानुषाः ॥
 इति प्रसूतिवृष्णीनां सपासव्यासयोगतः । कीर्तितां कीर्तिनाचैव कीर्तिसिद्धिप्रभीप्सिताम् ॥
 + य इमं कृष्णवंशस्य सुचरित्रस्य धीमतः । स्वर्गापवर्गदं श्रेष्ठं महापातकनाशनम् ॥
 अपुत्रो लभते पुत्रं विचार्यो विचित्रमायात् ॥ २५८

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुवंशानुकीर्तनं नाम पञ्चवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—८६९०

अथ सप्तवतितमोऽध्यायः ।

विष्णुमाहात्म्यकीर्तनम् ।

×सूत उवाच—

मनुष्यप्रकृतीन्देवान्कीर्त्यमानान्निबोधत । संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नः साम्ब एव च ॥ १
 अनिरुद्धश्च पञ्चैते यशवीराः प्रकीर्तिताः । सप्तर्षयः कुबेरश्च यक्षो मणिवरस्तथा ॥ २
 शालकी यदरेक्ष्यैव विद्वान्यन्वन्तरिस्तथा । नन्दिनश्च महादेवः शालङ्कायन उच्यते ॥
 आदिदेवस्तदा जिप्पुरेभिश्च सह दैवतैः ॥ ३

कृपय ऊचः—

विष्णुः किमर्थं संभूतः स्मृताः संभृतयः कति । भविष्याः कति वाऽन्ये तु मादुर्भावा महात्मनः
 ब्रह्मसेवे युगान्तेषु किमर्थमिह जायते । पुनः पुनर्मनुष्येषु तन्नः प्रवृद्धिं पृच्छताम् ॥ ५
 विस्तरणं सर्वाणि कर्माणि रिपुपातिनः । श्रोतुमिच्छामहे सम्यग्देहैः कृष्णस्य धीमतः ॥ ६
 कर्मणामानुषेर्ष्यं च मादुर्भावाश्च ये प्रभोः । या चास्य प्रकृतिः सूत तां चास्मान्प्रकुमर्हसि ॥ ७

* इदमर्थनास्ति ग. पुस्तके. । + अर्थं शार्ङ्गभोक्तेऽधिक. ग. पुस्तके. । × सूत उवाचेति नास्ति क. ग. प. पुस्तकेषु ।

१ रा. घ. ट. 'मत्स्यसु'. २ रा. ट. 'पादयाः सु'. ३ रा. गोयाया । ग. ट. 'वीराणां' । ४ रा. ग. ट. 'पटि रा'.
 ५ ग. घ. ट. 'नामुपभोक्ता वर'. ६ घ. ट. 'गीतयाम्'. ७ घ. 'मते वि'. ८ घ. 'निरमन्त्र'. ९ घ. 'ही नय'.
 १० रा. ग. घ. 'वः शान्'. ११ ट. 'होपा विष्णु'. १२ घ. 'मन्त्रे'. १३ ग. घ. ट. 'देहै रु'. १४ क. ग. 'पू' । १५
 १६ ट. घ. ग. 'प्रभो' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

- कथं स भगवान्विष्णुः सुरेण्वरिनिपूदनः । वसुदेवकुले धीमान्वासुदेवत्वमागतः ॥ ८
- अमरैः सूत किं पुण्यं पुण्यकृद्भिरलं कृतम् । देवलोकं समुच्छ्रज्य मर्त्यलोकमिहाऽऽगतः ॥ ९
- देवमानुषयोर्नेता भूर्भुवःप्रसवो हरिः । किमर्थं दिव्यमात्मानं मारुपे समवेशयत् ॥ १०
- यश्चक्रं वर्तयत्येको मनुष्याणां मनोमयम् । मनुष्ये स कथं बुद्धिं चक्रे चक्रभृतां वरः ॥ ११
- गोपायनं यः कुरुते जगतां सार्वभौतिकम् । स कथं गां गतो विष्णुर्गोपित्वमकरोत्प्रभुः ॥ १२
- महाभूतानि भूतात्मा यो दधार चकार ह । श्रीगर्भः स कथं गर्भे स्त्रिया भूचरया धृतः ॥ १३
- येन लोकान्कर्मैजित्वा त्रिभिस्त्रिंशदिशोऽप्यया । स्थापिता जगतो मार्गास्त्रिवर्गप्रवरास्त्रयः ॥ १४
- योऽन्तकाले जगत्पीत्वा कृत्वा तोयमयं वपुः । लोकमेकार्णवं चक्रे दृश्यादृश्येन वर्त्मना ॥ १५
- यः पुराणे पुराणात्मा वाराहं वपुरास्थितः । ददौ जित्वा वसुमतीं सुराणां सुरसत्तमः ॥ १६
- येन सैहं वपुः कृत्वा द्विधा कृत्वा च यत्पुनः । पूर्वदैत्यो महावीर्यो हिरण्यक्षशिपुर्हतः ॥ १७
- यः पुरा ह्यनलो भूत्वा और्वः संवर्तको विभुः । पातालस्थोऽर्णवगतः पपौ तोयमयं हविः ॥ १८
- सहस्रचरणं देवं सहस्रोंशुं सहस्रशः । सहस्रशिरसं देवं यमाहुर्वै युगे युगे ॥ १९
- नाभ्यारण्यां समुद्भूतं यस्य पैतामहं गृहम् । एकार्णवगते लोके तत्पङ्कजमपङ्कजम् ॥ २०
- येन ते निहता दैत्याः सङ्क्रामे तारकामये । सर्वदेवमयं कृत्वा सर्वागुधधरं वपुः ॥ २१
- गृहस्थेन चोत्सिक्तः कालनेमिर्निपातितः । उत्तरांशे समुद्रस्य क्षीरोदस्यामृतोदधेः ॥ २२
- यः शोते शाश्वतं योगमास्थाय तिमिरं महत् ॥ २२
- पुरारणीं गर्भमवत्त दिव्यं तपःप्रकर्षादितिः पुरा यम् । शक्रं च यो दैत्यगणावरुद्धं गर्भावमानेन भृशं चकार ॥ २३
- यदाऽनिलो लोकेऽपदानि हृत्वा चकार दैत्यान्सलिलेशयांस्तान् । कृत्वाऽऽदिदेवस्त्रिदिवस्व देवांश्चक्रे सुरेशं पुरुहूतमेव ॥ २४
- गार्हपत्येन विधिना अन्वाहार्येण कर्मणा । अग्निमाहवनीयं च वेदिं चैव कुशंक्षुचम् ॥ २५
- प्रोक्षणीयं स्तुवं चैव अवधृष्टयं तथैव च । अथ त्रीनिह यश्चक्रे हव्यभागप्रदानमखे ॥ २६
- हव्यादांश्च सुरांश्चक्रे कव्यादांश्च पितृनपि । भोगार्थं यज्ञविधिना यो यज्ञो यज्ञकर्मणि ॥ २७
- यूपान्समित्क्षुवं सोमं पवित्रं परिधीनपि । यज्ञिपानि च द्रव्याणि यज्ञियांश्च तथाऽनलान् ॥ २८
- सदस्यान्यजमानांश्च अश्वमेधान्कच्छतमान् । विवभ्राज पुरा यश्च पारमेष्ठ्येन कर्मणा ॥ २९
- युगानुरूपं यः कृत्वा त्रींश्लोकान्दि यथाक्रमम् । क्षणा निमेषाः काष्ठाश्च कलास्त्रैकालमेव च ॥ ३०
- मुहूर्तास्तितथयो मासा दिनसंवत्सरं तैथा । ऋतवः कालयोगाश्च प्रमाणं त्रिविधं तृपुं ॥ ३१
- आयुः क्षेत्रोऽभ्युपचयं लक्षणं रूपसौष्ठवम् । मेधो विचं च शौर्यं च शास्त्रस्थैव च पारणम् ॥ ३२

१ क. निवृत् । २ ग. घ. ड. 'भरैरावृत् पु' । ३ ख. 'द्विभिपवितम् । दे' । ४ ग. ड. 'क किमु' । ५ ग. घ. ड. 'तायुर्भ' । ६ ग. घ. ड. 'नुष्ये स' । ७ क. 'ममन्वक' । ८ ख. ग. घ. ड. 'च तपु' । ९ ख. घ. 'स्त्रिया स' । १० क. 'रण्या. स' । ११ ड. 'तु. सुरा' । १२ घ. ड. 'कपात्रानि' । १३ य. घ. ड. 'कृत्वा' । १४ ड. 'वेदीं च' । १५ क. 'सहस्रम् । प्रो' । ख. ड. 'सहस्रयाम् । प्रो' । १६ ग. ड. 'जुवथैव' । १७ क. 'भूय त' । १८ ख. ग. घ. 'श्रीणि च व' । १९ ख. ग. घ. ड. 'त्वा त्रयो लोकाननुक' । २० ख. ग. ड. 'काल्यमे' । २१ व. 'क्षरात्त्रया' । २२ क., तथा । ग. घ. त्रिपु । २३ ग. घ. ड. 'प्रापय' । २४ घ. 'धावत्त च ।

१ दंप्तायां तु वराहेण समुद्रोद्भूयता कृता । माह्लादो निर्जितो युद्धे इन्द्रेणामृतमन्थने ॥ ७९
 विरोचनस्तु माह्लादिभित्तमिन्द्रवधोद्यतः । इन्द्रेणैव स विक्रम्य निहतस्तारकामये ॥ ८०
 भवादवधयतां प्राप्य विशेषास्त्रादिभिस्तु यैः । सङ्ग्रामे निहतः पष्ठे शक्राविष्टेन विष्णुना ॥ ८१
 अशकुवन्तो देवेषु पुरं गौमुं त्रिदैवतम् । निहता दानवाः सर्वे त्रिपुरस्थम्बकेण तु ॥ ८२
 अष्टमे त्वसुराश्चैव राक्षसाश्चान्धकारकाः । जितदेवमनुष्यैस्तु पितृभिश्चैव संगतान् ॥ ८३
 संवृतान्दानवाश्चैव संगतान्कृत्स्नश्च तान् । तथा विष्णुसहायेन महेन्द्रेण निवर्हिताः ॥ ८४
 हतो ध्वजो महेन्द्रेण मायाच्छन्नश्च योधयन् । ध्वजे लक्ष्यं समाविश्य विभ्रंचित्तिर्महाभुजः ॥ ८५
 दैत्यांश्च दानवांश्चैव संहतान्कृत्स्नश्च तान् । रजिः कोलाहले सर्वान्देवैः परिवृतोऽजयत् ॥ ८६
 यज्ञासृतेन विजितो पण्डामर्को तु दैवतैः ॥ ८६
 एते देवाः पुरा वृत्ताः सङ्ग्रामाद्वा दशैव तु । देवासुरक्षयकराः प्रजानामशिवाय च ॥ ८७
 हिरण्यकशिपू राजा वर्षाणामर्बुदं वभौ । तथा शतसहस्राणि ह्यधिकानि द्विसंस्ततिः ॥ ८८
 अशीतिं च सहस्राणि त्रैलोक्यस्येश्वरोऽभवत् ॥ ८८
 पर्याये तस्य राजाऽनु वलिर्वर्षावर्षं पुनः । पेरिष्ठैश्च सहस्राणि त्रिंशच्च नियुतानि च ॥ ८९
 बले रौप्याधिकारस्तु यावत्कालं वभूव ह । म्हालादेन गृहीतोऽभूत्तावत्कालं तदैऽसुरैः ॥ ९०
 इन्द्रास्त्रयस्ते विख्याता असुराणां महोजसः । दैत्यसंस्थमिदं सर्वमासीदशयुगं किल ॥ ९१
 असपत्नं ततः सर्वं रौद्रं द्वायुगं पुरैः । त्रैलोक्यमव्ययमिदं महेन्द्रेण तु पाल्यते ॥ ९२
 म्हालादस्यै ततश्चादसैलोक्यं कालपर्ययात् । पर्यायेण च समाप्ते त्रैलोक्ये पाकशासनः ॥ ९३
 ततोऽसुरान्परित्यज्य यज्ञे देवा उपागमन् । यज्ञे देवानथ गते काव्यं ते ह्यसुराद्युवन् ॥ ९४
 हतं नो मिपतां राष्ट्रं त्यक्त्वा यज्ञं पुनर्गताः । स्थातुं न शक्नुवो ह्यथ प्रविशामो रसातलम् ॥ ९५
 एवमुक्तोऽश्रवीदेतान्विपण्णः सांत्वयन्गिरा । मा भैष्ट धारयिष्यामि तेजसा स्वेन चासुराः ॥ ९६
 वृष्टिरोपधयश्चैव रसा यस्तु च यद्दयम् । कृत्स्ना मयि च तिष्ठेन्तु पादस्तेषां सुरेषु वै ॥ ९७
 युष्मदर्थं प्रदोस्यामि तत्सर्वं धार्यते मया ॥ ९७
 ततो देवासुरान्दृष्ट्वा धृतान्काव्येन धीमता । अमन्त्रयंस्तदा ते वै संविद्या विजिगीषया ॥ ९८
 एष काव्य इदं सर्वं व्यावर्तयति नो यलात् । साधु गच्छामहे तूर्णं क्षीणानाप्याययेस्व तान् ॥ ९९
 प्रसह्य हत्वा शिष्टान्चै पातालं प्रापयामहे ॥ ९९
 ततो देवाः सुसंख्या दानवानभिस्त्य वै । जघ्नुस्त्रैर्वध्यमानास्ते काव्यमेवाभिदुष्टुः ॥ १००

१ घ. दंप्तायां तु । २ ग. घ. द. 'द्रास्तु द्विषा हताः । प्रा' । ३ क. घ. द. यः । संजभो नि' । ४ ग. घ.
 छ. सोर्द्ध । ५ ग. द. जिता दे । ६ ग. द. 'हितः । ह' । ७ क. 'प्रयतिर्म' । ८ क. 'ष्वामार्य' । ९ घ. द. 'ते देवागुर ।
 १० रा. सतिः । ११ । ११ क. पति नेव । १२ ग. राष्ट्रानि' । १३ घ तयाऽनु' । १४ घ. द. रायं ।
 १५ रा. घ. द. पुनः । १६ रा. घ. द. 'वयमिन्द्रमव्ययं महेन्द्रेयानुस' । १७ रा. घ. द. 'एव तुने कस्मिन्' । १८ रा. घ. द.
 ये देव ते' । १९ रा. घ. द. यो देवानुगमन् । यो' । २० क. ग. 'न' । इत्तं । घ. 'न' । इत्तं । २१ ग. घ. द. 'न'
 य मुताः । २२ ग. द. 'तिरीकु' । २३ क. 'छिन्ना' । २४ रा. घ. 'दस्यते' । २५ ग. 'यदिग' । घ. द. 'यदिग' ।
 २६ ग. घ. द. 'शिष्टा' । २७ रा. घ. द. 'देवा' ।

(विष्णुमाहात्म्यरूपमम्)

ततः काव्यस्तु तान्दृष्ट्वा पूर्णं देवैरभिद्रुतान् । समरेऽस्त्रसतातस्तान्देवेभ्यस्तान्दितेः सुतान् ॥

काव्यो दृष्ट्वा स्थितान्देवांस्तत्र देवोऽभ्यर्चिन्तयत् । तानुवाच ततो ध्यात्वा पूर्ववृत्तमनुस्मरन् ॥

त्रैलोक्यं विजितं सर्वं वामनेन त्रिभिः क्रमैः । याल्वद्भो हतो जम्भो निहतश्च विरोचनः ॥१०३॥

महाहंषु द्वादशसु सङ्ग्रामेषु सुरैर्हताः । तैस्तेरुपार्यैर्गुणिष्ठा निहता ये प्रधानतः ॥ १०४ ॥

किञ्चिच्छिष्टास्तु वै यूयं युद्धेऽप्यन्येषु वै स्वयम् । नीतिं वो हि विधास्यामि कालः कश्चित्पतीक्ष्यताम् ॥

यास्याम्यहं महादेवं मघार्थं विजयाय वै । अभिमाप्याययेद्धोता मघैरेव बृहस्पतिः ॥ १०६ ॥

ततो यास्याम्यहं देवं मघार्थं नीललोहितम् । युष्माननुगृहीप्यामि पुनः पश्चादिहाऽऽगतः ॥ १०७ ॥

यूयं तपश्चरध्वं वै संहृता बलकलैर्वनैः । न वै देवा वधिष्यन्ति यावदागमनं मम ॥ १०८ ॥

अमतीपांस्ततो मघान्देवात्प्राप्य महेश्वरात् । [* योत्स्यामहे पुनर्देवांस्ततः प्राप्स्यथ वै जयम् ॥

ततस्ते कृतसंवादा देवान्चुस्ततोऽसुराः । न्यस्तवादा वयं सर्वे लोकान्यूयं क्रमन्तु वै ॥] ११० ॥

वैयं तपश्चरिष्यामः संहृता बलकलैर्वनैः । प्रह्लादस्य वचः श्रुत्वा सत्यव्याहरणं तु तत् ॥ १११ ॥

ततो देवा निवृत्ता वै विज्वरा मुदिताश्च ह । न्यस्तशस्त्रेषु दैत्येषु स्वान्वै जगमुर्यथाऽऽगताम् ॥

ततस्तानव्रवीत्काव्यः कञ्चित्कालमुपास्पृताम् । निरुत्सुकैस्तपोयुक्तैः कालं कार्पायसाधकैः ॥

पितुर्भमाऽऽश्रमस्था वै सर्वे देवाः सवासवाः ॥ ११३ ॥

स संदिश्यासुरान्काव्यो महादेवं प्रपद्य च । प्रणम्यैनमुवाचाय जगत्प्रभवमीश्वरम् ॥ ११४ ॥

मघानिच्छाम्यहं देव ये न सन्ति बृहस्पती । पराभवाय देवानामसुरेष्वभयौवहान् ॥ ११५ ॥

एवमुक्तोऽब्रवीद्देवो मघानिच्छसि वै द्विज । व्रतं चर मणोरिष्टं ब्रह्मचारी समाहितः ॥ ११६ ॥

पूर्णं वर्षसहस्रं वै कुण्डधूममवाञ्जितराः । यदि पार्येसि भद्रं ते मतो मघमवाप्स्यसि ॥ ११७ ॥

तथोक्तो देवदेवेन स शुक्रस्तु महातपाः । पादौ संस्पृश्य देवस्य बाहमित्यभ्यभाषत ॥ ११८ ॥

व्रतं चराम्यहं शेषं यथोद्दिष्टोऽस्मि वै प्रभो । ततो नियुक्तो देवेन कुण्डधारोऽस्य धूमकृत् ॥ ११९ ॥

असुराणां हितार्थाय तस्मिंश्शुक्रे गते तदा । मघार्थं तत्र वसति ब्रह्मैर्चय महेश्वरे ॥ १२० ॥

तद्बुद्ध्वा नैतिपूर्वं तु राज्यं न्यस्तं तदाऽसुरैः । तस्मिंश्छिद्रे तदाऽभ्यादेवास्तान्तमभिद्रवन् + ॥

निशिताचायुधाः सर्वे बृहस्पतिगुरोमयाः ॥ १२१ ॥

दृष्ट्वाऽसुराणां देवान्प्रहृष्टातिगुधान्पुनः । उत्पेतुः सहसा सर्वे संव्रस्तास्ते ततोऽभवन् ॥ १२२ ॥

न्यस्तशस्त्रे जये दत्ते आचार्यं व्रतमास्थिते । संत्यज्य समयं देवास्ते सपत्नजिघांसवः ॥ १२३ ॥

अनाचार्यास्तु भद्रं वो विन्वस्तास्तपसि स्थिताः । चीरवल्काजिनधरा निष्क्रिया निष्परिग्रहाः ॥

रणे विजेतुं देवान्वै न शोक्ष्यामः कथंचन । अशुद्धेन(?) प्रपद्यामः शरणं काव्यमातरम् ॥ १२५ ॥

ज्ञापयामिः कृत्स्नमिदं यावदागमनं गुरोः । विनिवृत्ते ततः काव्ये योत्स्यामो युधि तान्सुरान् ॥

एवमुक्त्वाऽसुरान्योग्यं शरणं काव्यमातरम् । प्रापयन्त ततो भीतास्तदा चैव तदाऽभयम् ॥

* धनुर्विहान्तर्गतप्रत्ययः ख. पुस्तके नास्ति । + अदग्वाव आर्ष ।

१ ख. ग. घ. ड. 'मालसशखार्तान्दे' । २ ग. ड. 'देवाम्यर्चिन्तयन्' । ता' । ३ द. 'प्यलेपु' । ४ ग. घ. ड. च ।
 ५ ग. घ. ड. 'तीयास्त' । ६ ख. घ. ड. 'वर्ष' । ७ घ. ड. 'त्यत' । नि । ८ ख. ग. घ. ड. 'स्तुष्टिस्तपोयुक्ता' । काल कार्पाय साधकाः ।
 ९ घि । १ ख. योय च । ए' । १० ख. घ. ड. 'क्षिरः' । ११ क. 'ययुग' । १२ ख. ग. घ. ड. 'स्यसि म' । १३ क.
 'अवर्षो महेश्वरः' । त' । १४ क. 'ध्यानाति' । १५ क. 'शस्त्रायामः' । १६ क. 'यामस्तदस्मि' ।

त्रयो वर्णास्त्रयो लोकास्त्रिविधं पावकास्त्रयः । त्रैकाल्यं त्रीणि कर्माणि तिस्रो मायास्त्रयो गुणाः ॥
 सृष्टा लोकाः सुराश्चैव येनोऽऽनन्येन कर्मणा । सर्वभूतगणाः सृष्टाः सर्वभूतगणात्मना ॥ ३४
 नृणामिन्द्रियपूर्वेण योगेन रमते च यः । गतागतानां यो नेता सर्वत्र विविधेश्वरः ॥ ३५
 यो गतिर्धर्मयुक्तानामगतिः पापकर्मणाम् । चातुर्वर्ण्यस्य प्रभवश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥ ३६
 चातुर्विध्यस्य यो वेत्ता चातुराश्रेभ्यसंश्रयः । दिगन्तरं नभो भूमिरापो वायुर्विभावर्षुः ॥ ३७
 चन्द्रसूर्यद्वयं ज्योतिर्युगेशः क्षणदाचरः । यः परं ध्रुयते देवो यः परं ध्रुयते तपः ॥ ३८
 यः परं तपसैः प्राहुयः परंपरमात्मवान् । आदित्यादिस्तु यो देवो यश्च दैत्यान्तको विभुः ॥
 युगान्तेऽनन्तको यश्च यश्च लोकान्तकान्तकः । सेतुर्यो लोकसेतूनां मेध्यो यो मेध्यकर्मणाम् ॥
 वेद्यो यो वेदविदुषां प्रभुर्यः प्रभवः प्रभूतः । सोमभूतस्तु भूतानामग्निभूतोऽग्निवर्चसाम् ॥ ४१
 मनुष्याणां मनोभूतस्तपोभूतस्तपस्विनाम् । विनयो नयत्सामां तेजस्तेजस्विनामपि ॥ ४२
 विग्रहो विग्रहाणां यो गतिर्गतिपतामपि । आकाशप्रभवो वायुर्वायुर्भोणो हुताशनः ॥ ४३
 देवा हुताशनमाणाः प्राणोऽग्नेर्धुसूदनः । रसाच्छोणितसंभूतिः शोणितान्मांसमुच्यते ॥ ४४
 मांसान्च मेदसो जन्म मेदसोऽस्थि निरूप्यते । अस्थनो मज्जा समभवन्मज्जातः शुक्रसंभवः ॥ ४५
 शुक्राद्गर्भः समभवद्रसमूलेन कर्मणा । श्रुतवापि प्रथमं चाऽऽपस्ताः सौम्यराशिरुच्यते ॥ ४६
 गर्भोऽप्यसंभवो ज्ञेयो द्वितीयो राशिरुच्यते । शुक्रं सोमात्मकं विद्यादार्तं पावकात्मकम् ॥ ४७
 भावो रसानुगावेतौ त्रिंशो च शशिपावकौ । कफवर्गेऽभवच्छुक्रं पित्तवर्गे च शोणितम् ॥ ४८
 कफस्य हृदयं स्थानं नाभ्यां पित्तं प्रतिष्ठितम् । देहस्य मध्ये हृदयं स्थानं तु मनसः स्मृतम् ॥
 नाभीकोष्ठान्तरं यच्च तत्र देवो हुताशनः । मनः प्रजापतिर्ज्ञेयः कफः सोमो विभोऽव्ययः ॥ ५०
 पित्तमग्निः स्मृतावेतार्धग्रीवोमात्मकं जगत् । एवं प्रैतितो गर्भो वततेऽमुदसंनिभः ॥ ५१
 वायुः प्रवेशनं चक्रे सङ्गतः परमात्मना । स पञ्चधा शरीरस्यो विद्यते वर्षयेत्पुनः ॥ ५२
 प्राणपानौ सफानश्च उदानो व्यानश्च ॥ ५३
 अपानः पश्चिमं कायमुदानोर्ध्वशरीरगः । व्यानो व्यानरूपे येन समानः सर्वसंधिषु ॥ ५४
 भूतावाप्तिस्ततस्तस्य जायतेऽन्द्रियगोचरौ । पृथिवी वायुराकाशमापो ज्योतिश्च पञ्चमम् ॥ ५५
 सर्वेन्द्रिया निविष्टास्तं स्वं स्वं योगं प्रचक्रिरे । पार्थिवं देहमाहुस्तं प्राणात्मानं च माकृतम् ॥ ५६

* एतदर्थं स्थाने तत्राणां प्रथमा वापः स सौम्यो राशिरुच्यत इति घ. पुस्तके । ख. ग. ड. पुस्तकेष्वेतादृश्या एष पाठा वर्तन्ते सेऽस्पृष्टा इति नोतिष्ठिता । + अत्र संधिरार्थः । x अत्र संधिरार्थः ।

१ व. ग. श्रेष्ठस्य । २ घ. कल्पानि । ३ ग. 'नि त्रयो यामात्र' । ४ क. 'नात्यन्तेन' । ५ ग. 'सर्वे म' । ६ ग. घ. ड. सर्वाभ विधिषु । ७ ग. घ. या । ८ क. 'ता चतुसाधनम्' । ९ क. 'धर्मम्' । १० ख. ग. घ. ड. 'न्तरं' । ११ ग. ग. घ. ड. 'वनः च' । १२ ख. ग. घ. परं । १३ ख. ग. घ. 'पता' । १४ क. 'प्राणा हु' । १५ क. 'रयोऽभवच्छोणितं च यो' । १६ ख. घ. ड. 'निरुच्यते' । १७ ग. घ. ड. 'उत्तरस्या त्' । १८ क. 'शेषे क' । १९ ग. घ. ड. 'भणने' । २० क. 'भक्तिर्गोमा' । २१ घ. ड. 'वतते रभे वततेऽमुदसंनिभे' । २२ ग. 'धेतुं पु' । २३ ग. घ. 'नोर्ध्वं दक्षिणं' । २४ क. 'नोर्ध्वं दक्षिणं व्यानं' । २५ ख. ड. घ. 'राष्ट्र' । २६ ग. घ. ड. 'न्द्रियनिविष्टान् सर्वे रं यो' । २७ ख. घ. ड. 'हस्तं प्रा' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

छिद्राण्याकाशयोनीनि जलाश्रावं प्रवर्तते । तेजश्शुष्किता ज्योत्स्ना तेषां यन्नामतः स्मृतम् ॥
सङ्ग्रामा विपयाश्चैव यस्य वीर्यात्प्रवर्तिताः ॥ १७

इत्येतान्पुरुषः सर्वान्सृजद्धौकान्सनातैनः । नैघनेऽस्मिन्कथं लोके नरत्वं विष्णुरागतः ॥ १८
एष नः संशयो धीमन्नेष वै विस्मयो महान् । कथं गतिर्गतिमतामापन्नो मानुर्षी तनुम् ॥ १९
श्रोतुमिच्छामहे विष्णोः कर्माणि च यथाक्रमम् । आश्चर्याणि परं विष्णुर्वेददेवैश्च कथ्यते ॥ २०
विष्णोरुत्पत्तिमाश्चर्यं कथयस्व महामते । एतदाश्चर्यमाख्यानं कथ्यतां वै सुखावहम् ॥ २१
प्रख्यातबलवीर्यस्य प्रादुर्भावो महात्मनः । कर्मणाऽऽश्चर्यभूतस्य विष्णोः सत्त्वमिहोच्यताम् ॥

सूत उवाच—

अहं वैः कीर्तयिष्यामि प्रादुर्भावं महात्मनः । यथा स भगवाञ्जातो मानुषेषु महातपाः ॥ २३
सप्तसप्ततयः प्रोक्ता भृगुशापेन मानुषे । जायते च युगान्तेषु देवकार्यार्थसिद्धये ॥ २४
तस्य दिव्यतनुं विष्णोर्गदतो मे निबोधत । युगधर्मे परावृत्ते काले च शिथिले प्रभुः ॥ २५
कर्तुं धर्मव्यवस्थानं जायते मानुषेष्विह । भृगोः शापनिमित्तेन देवासुरकृतेन च ॥ २६

ऋषय ऊचुः—

कथं देवासुरकृते अद्याहारमवाप्नुयात् । एतद्वेदितुमिच्छामो वृत्तं देवासुरं कथम् ॥ २७

सूत उवाच—

देवासुरं यथा वृत्तं ब्रुवतस्तन्निबोधत । हिरण्यकशिपुर्देवस्यैलोक्यं प्राक्प्रशासति ॥ २८
बलिनाऽधिष्ठितं रौद्रं पुनर्लोकत्रये क्रमात् । सख्यमासीत्परं तेषां देवानामसुरैः सह ॥ २९
युगं वै दशसंकीर्णमासीदव्याहतं जगत् । निदेशस्थायिनश्चैव तयोर्देवासुराऽभवन् ॥ ३०
बलवान्वै विवादोऽयं संप्रवृत्तः सुदारुणः । देवासुराणां च तदा घोरक्षयकरो महान् ॥ ३१
तेषां दायनिमित्तं वै सङ्ग्रामा बहवोऽभवन् । ब्राह्मेऽस्मिन्दश द्वौ च पण्डारमर्कान्तिगाः स्मृताः ॥
नामतस्तु समासेन शृणुध्वं तान्विवक्षतः । प्रथमो नारसिंहस्तु द्वितीयश्चापि वामनः ॥ ३३
तृतीयः स तु बाराहश्चतुर्थोऽस्मृतमन्थनः । सङ्ग्रामः पञ्चमश्चैव सुघोरस्तारकामयः ॥ ३४
षष्ठो ह्यौडीवकस्तेषां सप्तमस्तैषुरः स्मृतः । अन्धकारोऽष्टमस्तेषां ध्वजश्च नवमः स्मृतः ॥ ३५
वार्तश्च दशमो ज्ञेयस्ततो ह्यलं हलः स्मृतः । स्मृतो द्वादशमस्तेषां घोरकोलाहलोऽपरः ॥ ३६
हिरण्यकशिपुर्देवो नरसिंहेन सूदितः । वामनेन बलिर्बद्धसैलोक्याक्रमणे कृते ॥ ३७
हिरण्याक्षो हतो द्वन्द्वे प्रतिवादे तु दैवतैः । महाबलो महासत्त्वः सङ्ग्रामेष्वपराजितः ॥ ३८

दत्तं तेषां तु भीतानां दैत्यानामभयार्थिनाम् । न भेतव्यं न भेतव्यं भयं त्यजत दानवाः ॥
 मत्संनिधौ वर्ततां वो न भीर्भविष्युर्हति । भयाच्चाप्यभिपन्नांस्तान्दृष्ट्वा देवाऽसुरांस्तदा ॥ १२९
 अभिज्ञेयः प्रसह्यतानविचार्य बलाबलम् । तांस्तान्वध्यमानांश्च देवैर्दृष्ट्वाऽसुरांस्तदा ॥ १३०
 देवी क्रुद्धाऽन्नवीदेनाननिद्रत्वं करोम्यहम् । संस्तभ्य श्रीघ्नं संरम्भादिन्द्रं सौऽभ्यचरत्ततः ॥
 ततः संस्तभितं दृष्ट्वा अक्रं देवास्तु यूपवत् । व्यद्रवन्त ततो भीता दृष्ट्वा शक्रं वशीकृतम् ॥ १३२
 गतेषु सुरसद्येषु विष्णुरिद्रमभाषत । मां त्वं प्रविश भद्रं ते नेष्यामि त्वां सुरेश्वर ॥ १३३
 एवमुक्तस्ततो विष्णुं प्रविशेश पुरंदरः । विष्णुना रक्षितं दृष्ट्वा देवी क्रुद्धा वचोऽवदत् ॥ १३४
 ऐषा त्वां विष्णुना सार्धं दहामि मेषवानिव(?) । मिपतां सर्वभूतानां दृष्ट्वा मे तपीबलम् ॥ १३५
 तयाऽभिभूतां तौ देवाविन्द्राविष्णू जलत्पतुः । कथं मुच्येव सहितौ विष्णुरिन्द्रमभाषत ॥ १३६
 इन्द्रोऽन्नवीजहीहिनां यावन्नौ न दहेद्दिभो । विशेषेणाभिभूतोऽहमतस्त्वं जहि मा चिरम् ॥
 ततः समीक्ष्य तां विष्णुः स्त्रीवधं कर्तुमास्थितः । अभिध्याय ततश्चक्रमापन्नः सत्वरं प्रभुः ॥
 तस्याः सत्वरमाणायाः शीघ्रकारी सुरारिहा । स्त्रिया विष्णुस्ततो देव्याः क्रूरं बुद्ध्वा चिकीर्षितम्
 क्रुद्धस्तदस्त्रमाविध्य शिरश्चिच्छेदं माधवः ॥ १३९
 तं दृष्ट्वा स्त्रीवधं घोरं जुहोत भृगुरीश्वरः । ततोऽभिर्भूतो भृगुणा विष्णुर्भार्यावधे तदा ॥ १४०
 यस्मात्ते जानता धर्मानवध्या स्त्री निपूदिता । तस्मात्त्वं समुत्सृज्यो वै मानुषेषु भवत्स्यसि ॥
 ततस्तेनाभिशापेन नष्टे धर्मं पुनः पुनः । लोके सर्वहितार्थीय जायते मानुषेर्विद् ॥ १४२
 अनुव्याहृत्य विष्णुं स तदादाय शिरः स्वयम् । सपानीय ततः काये अपो शृणुदमन्नवीद् ॥
 एष रयां विष्णुना सत्ये हता संजीवयाम्यहम् । यदि कृत्स्नो मया धर्मश्चरितो ज्ञायतेऽपि वा ॥
 तेन सत्येन जीवस्य यदि सत्यं ब्रवीम्यहम् ॥ १४४
 सत्याभिव्याहृता तस्य देवी संजीविता तदा । तदा तां प्रोक्ष्य श्रिताभिरद्भिर्जीविति सोऽगवीद्
 ततस्त्वां सर्वभूतानि दृष्ट्वा सुप्तोत्थितामिव । साधु साध्वित्यद्वयानां वाचस्ताः सत्सुनिर्दिशः ॥
 दृष्ट्वा संजीवितामेवं देवीं तां भृगुणा तदा । मिपतां सर्वभूतानां तदद्भुतमिवाभवत् ॥ १४७
 असंभ्रान्तेन भृगुणा पत्नीं संजीवितां ततः । दृष्ट्वा शक्रो न लेभेऽथ शर्ष काव्यभयात्ततः ॥
 प्रगागरे ततश्चेन्द्रो जयन्तीभात्मनः सुताम् । (क्षप्रोवाच मतिमान्वाक्यं स्वां कन्यां पाकशासनः
 एष काव्यो ह्यनिन्द्राय चरते दारुणं तपः । तेनाहं व्याकुलः पुत्रिं कृतो धृतिपता दृढम्) ॥
 गच्छ संभावयस्त्वंनं श्रमापनयनेः शुभेः । तैस्सैर्मनोनुकूलैश्च श्रान्तारिरतन्द्रिता ॥ १५१
 देवी सा हीन्द्रदुहिता जयन्ती शुभचारेणी । युक्तध्यानं च शाम्यन्तं दुर्वलं धृतिपास्थितम् ॥
 पिशा यथोक्तं काव्यं सा काव्ये कृतवती तदा । गीर्भैर्भवानुसूत्याभिः स्तुर्वती बल्लुभापिणी ॥
 गात्रनरादेनः कान्ते सेवमानो सुसत्त्वहः । शुश्रूषन्त्यनुकूला च उवास बहुलाः समाः ॥ १५४

* अनुविद्वान्तैतन्मयं रां पुस्तके नास्ति ।

१ ग. 'जामु' ० । २ ग. घ. 'स. सा-वाच' । ३ ग. ए. ४ । ४ घ. मय भविताम् । वि' । ५ क. 'निद्रवि' । ६ ग. घ. 'द. देव' । ७ क. ख. 'त. तातो' । ८ क. 'मिदि' । ९ ग. घ. 'जीवित' । १० ग. ख. घ. 'द. ता' । ११ घ. 'ती' । १२ ग. घ. 'मय' । १३ ग. 'द. कनी' । १४ ग. 'मा. भृगु' । १५ ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

पूर्णं धूम्रवर्ते चापि घोरे वर्षसहस्रिके । वरेण च्छन्दयामास काव्यं प्रीतो भवस्तदा ॥ १५५
 एवं धुर्वस्त्वयैकेन चीर्णे नान्येन केनचित् । तस्मात्त्वं तपसा बुद्ध्या श्रुतेन च बलेन च ॥ १५६
 तेजसा चापि विबुधान्सर्वानभिभविष्यसि । यच्च किञ्चिन्मम ब्रह्मन्विद्यते भृगुनन्दन ॥ १५७
 साङ्गं च सरहस्यं च यज्ञोपनिषदां तथा । प्रतिभास्यति ते सर्वं तैच्चाऽऽच्यन्तः(?) न कस्यचित् ॥ १५८
 सर्वाभिभावी तेन त्वं द्विजश्रेष्ठो भविष्यसि । एवं दत्त्वा वैरांस्तस्मै भार्गवाय पुनः पुनः ॥
 अजेयत्वं धनेशत्वमवध्यत्वं च वै ददौ । एताल्लेख्म्या वरान्काव्यः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ १६०
 हर्षात्पादुर्वभौ तस्य देवस्तोत्रं गृहेभिरम् । तदा तिर्यक्स्थितस्त्वेवं तुष्टुवे नीललोहितम् ॥ १६१
 नमोऽस्तु शितिकण्ठाय सूरूपाय सुवर्चसे । रिरिहाणाय लोपाय वत्सराय जगत्पते ॥ १६२
 कपादिने मूर्ध्वरोम्णे ह्याय करणाय च । संस्कृताय सुतीर्थाय देवदेवाय रंहसे ॥ १६३
 उष्णीषिणे सुवक्त्राय सहस्राक्षाय मीढुपे । वसुरेताय रुद्राय तपसे चीरवाससे ॥ १६४
 ह्रस्वाय मुक्तकेशाय सेनान्ये रोहिताय च । (* कवये राजवृद्धाय तक्षकक्रीडनाय च ॥ १६५
 गिरिशायार्कनेत्राय यतिने जाम्बवाय च । सुवृत्ताय सुहस्ताय धन्विने भार्गवाय च) ॥ १६६
 सहस्रबाहवे चैव सहस्रामलचक्षुषे । सहस्रकुक्षये चैव सहस्रचरणाय च ॥ १६७
 सहस्रशिरसे चैव बृहुरूपाय वेधसे । भवाय विश्वरूपाय श्वेताय पुरुषाय च ॥ १६८
 निपाङ्गिणे कवार्चने सूक्ष्माय क्षपणाय च । ताम्राय चैव भीमाय उग्राय च शिवाय च ॥ १६९
 वभ्रवे च पिशङ्गाय पिङ्गलायारुणाय च । महादेवायै शर्वाय विश्वरूपशिवाय चै ॥ १७०
 हिण्ण्यायै च शिष्टाय श्रेष्ठाय मध्यमाय च । + वभ्रवे च पिशङ्गाय पिङ्गलायारुणाय च ॥
 पिनाकिने चेपुमते चित्राय रोहिताय च ॥ १७१
 दुन्दुभ्यायैकपादाय अर्हाय बुद्धये तथा । मृगव्याधाय सर्पाय स्थाणवे भीषणाय च ॥ १७२
 बहुरूपाय चोग्राय भिनेत्रायेश्वराय च । कपिलायैकवीराय मृत्यवे ज्यम्बकाय च ॥ १७३
 बास्तोष्णते पिनाकाय शंकराय शिवाय चै । आरण्यायै गृहस्थाय यतये ब्रह्मचारिणे ॥ १७४
 सांख्याय चैव योगाय ध्यानिने दीक्षिताय च । अन्तर्हिताय शैर्वाय मान्याय मालिने तथा ॥
 बुद्धाय चैव शुद्धाय मुक्ताय केवलाय च । रोधसे चेकितानाय ब्रह्मिष्ठाय महर्षये ॥ १७५
 चतुष्पादाय मेधाय धर्मिणे श्रीधराय च । शिखण्डिने कपालाय [+ दंष्ट्रिणे विश्वमेधसे ॥
 अमतीघाताय दीप्ताय भास्कराय सुमेधसे । क्रूराय विकृतायैव भीमत्साय शिवाय च ॥ १७८
 सौम्याय चैव पुष्पाय धार्मिकाय शुभाय च । अवध्यायामृताङ्गाय नित्याय शाश्वताय च ॥
 कट्याय शरमायैव शूलिने च त्रिचक्षुषे । सोमपायाऽऽज्यपायैव धूमपायोष्मपाय च ॥ १८०
 शुचये रेरिहाणाय सद्योजानाय मृत्यवे । पिशिताशाय स्वर्वाय मेधाय वैद्युताय च ॥ १८१

* धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नो ड. पुस्तके नास्ति । + नास्त्यर्थमिदं क. पुस्तके । ■ धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ ग. काव्यः श्री । २ घ तत्त्वं ते तु न । ड. तत्तुभ्य तु न । ३ ख घ. ड. वरन । ४ क. लम्बा ।
 ५ ख. ग. श्वरः । त । ६ क. ग. ड. गुण्या । ७ ख. से ररि । घ. ड. 'से। रेरे' । ८ ख. घ. 'नेगुप्पाय क्ष' ।
 ९ क. छ. 'य सर्वा' । १० ख. ग. घ. ड. विरूपाय शि । ११ ख. 'य वाशि' । १२ ख. ग. ■ 'य ज्येष्ठा' । १३ ख.
 घ. ड. च । अर । १४ ख. घ. ड. 'य गृह' । १५ ख. ड. सर्वाय । १६ ख. घ. 'से । प्र' । १७ ग. ड. मेधाय ।

व्याश्रिताय श्रविष्टाय भारतायान्तरिक्षये । क्षेमाय सहमानाय सत्याय तपनाय च ॥ १८२
 त्रिपुरघ्नाय दीप्ताय चक्राय रोमशाय च । तिग्मायुधाय मेध्याय सिद्धाय च पुलस्तये ॥ १८३
 रोचमानाय खण्डाय स्फीताय ऋषभाय च । भोगिने युञ्जमानाय शान्तायैवोर्ध्वरेतसे ॥ १८४
 अघघ्नाय मखघ्नाय मृत्यवे यक्षियाय च । कुशानवे प्रचेताय वह्नये किशलाय च ॥ १८५
 सिकत्याय प्रसन्नाय वरेण्यायैव चक्षुषे । क्षिप्रगवे सुधन्वाय प्रमेध्याय पिवाय च ॥ १८६
 रक्षोघ्नाय पशुघ्नाय विघ्नाय शयनाय च । विभ्रान्ताय मेहान्ताय अन्तये दुर्गमाय च ॥ १८७
 दक्षाय च जघन्याय लोकानामीश्वराय च । अनामयाय चोर्ध्वाय संहत्वाधिष्ठिताय च ॥ १८८
 हिरण्यवाहवे चैव सत्याय शमनाय च । असिकंलपाय माघाय री(इ)रिण्यायैकचक्षुषे ॥ १८९
 श्रेष्ठाय वामदेवाय ईशानाय च धीमते । महोक्त्याय दीप्ताय रोदनाय हंसाय च ॥ १९०
 हृदधेन्वने कवाचिने रथिने च वरूथिने । शृगुनायाय शुक्राय वह्निरिष्टाय धीमते ॥ १९१
 अघाय अघसंसाय(?) विप्रियाय मियाय च । दिग्वासःकृतिवासाय भगघ्नाय नमोऽस्तु ते ॥ १९२
 पशूनां पतये चैव भूतानां पतये नमः । मणवे ऋणजुःसात्रे स्वधायै च सुधाय च ॥ १९३
 वषट्कारतमायैव तुभ्यमन्तात्मने नमः । स्रष्ट्रे धात्रे तथा होत्रे हव्ये च क्षपणाय च ॥ १९४
 भूतभव्यभवायैव तुभ्यं कालात्मने नमः । वसवे चैव साध्याय रुद्रादित्याभिवनाय च ॥ १९५
 विश्वाय महंते चैव तुभ्यं देवात्मने नमः । अग्नीषोमस्विगिज्याय पशुमन्त्रौषधाय च ॥ १९६
 दक्षिणावभृथायैव तुभ्यं यज्ञात्मने नमः । तपसे चैव सत्याय त्यागाय च क्षेमाय च ॥ १९७
 अहिंसर्याप्यलोभाय सुवेशायातिशाय च । सर्वभूतात्मभूताय तुभ्यं योगात्मने नमः ॥ १९८
 पृथिव्यै चान्तरिक्षाय दिवाय च महाय च । जनस्तपाय सत्याय तुभ्यं लोकात्मने नमः ॥ १९९
 अव्यक्तायाय महते भूतायैवेन्द्रियाय च । तन्मात्राय मेहान्ताय तुभ्यं तत्त्वात्मने नमः ॥ २००
 [ऋगित्याय चैव लिङ्गाय सूक्ष्माय चेतनाय च । शुद्धाय विभवे चैव तुभ्यं नित्यात्मने नमः] ॥
 नमस्ते त्रिषु लोकेषु स्वरत्नेषु भवादिषु । सत्यान्तेषु महान्तेषु चतुर्षु च नमोऽस्तु ते ॥ २०२
 नमः स्तोत्रे मया हस्मिन्सदसव्याहृतं विभो । मद्रक्त इति ब्रह्मण्य सर्वं तत्क्षन्तुमर्हसि ॥ २०३
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते विष्णुमाहात्म्ये शैब्यस्तवकीर्तने नाम सप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ १७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—८८९२

अष्टादशतितमोऽध्यायः ।

विष्णुमाहात्म्यकीर्तनम् ।

सूत उवाच—

एवमारारुध्य देवेशमीशानं नीललोहितम् । ब्रह्मेति प्रणतस्तस्मै प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ १

* यन् विद्वान्तर्गतमन्यो क. पुरतस्ते नगति ।

१ रा. ग. घ. ङ. 'क्षे' । क्ष' । २ रा. घ. वक्ष्याय । ३ द. मेधाय । ४ क. पुनस्त' । ५ क. रा. ग. 'ने पुत्र' । ६ ग. 'वे हिंस' । ७ घ. 'क्षिप्रं ग' । ८ क. महज्याय । ९ ग. ङ. 'कल्या' । १० द. 'य महाकाशाय धीमते । ईशानाय च दी' । ११ घ. 'दाशाय दी' । १२ ग. सहाय । १३ क. च । नृतये । १४ रा. ग. घ. ङ. धर्मिने । १५ रा. घ. 'क्षे' । १६ घ. 'क्ष' । १७ रा. महते । १८ क. अभिषाम' । १९ रा. ङ. तमाय । २० ग. द. 'वाप मे' । २१ द. मद्रक्ता' । २२ क. चापति' । रा. चापति' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

काव्यस्य गात्रं संस्पृश्य हस्तेन प्रीतिमान्भवं । निकामं दर्शनं दत्त्वा तत्रैवान्तरधीयत ॥ २
 ततः सोऽन्तर्हितं तस्मिन्देवेशानुचरे तदा । तिष्ठन्तीं प्राञ्जलिर्भूत्वा जयन्तीमिदमब्रवीत् ॥ ३
 कस्य त्वं सुभगे का वा दुःखिते मायि दुःखिता । महता तपसा युक्तं किमर्थं मां ऋगुगोपासि ॥
 अनया सततं भक्त्या प्रश्रयेण दमेन च । स्नेहेन चैव सुश्रोणि प्रीतोऽस्मि वरवर्णिनि ॥ ५
 किमिच्छसि वरारोहे कस्ते कामः समृध्यताम् । तं ते संपूरयाम्यद्य यद्यपि स्यात्सुदुर्लभम् ॥ ६
 एवमुक्ताऽब्रवीदेनं तपसा ज्ञातुमर्हसि । चिकीर्षितं मे ब्रह्मिष्ठ त्वं हि वेत्स्य यथातथम् ॥ ७
 एवमुक्तोऽब्रवीदेनां हृष्टा दिव्येन चक्षुषा । माहेन्द्री त्वं वरारोहे मद्दितार्थमिहाऽऽगता ॥ ८
 मया सह त्वं सुश्रोणि दश वर्षाणि भामिनि । अवृश्यं सर्वभूतैस्तु संप्रयोगमिहेच्छसि ॥ ९
 देवेन्द्रानलवर्णाभे वरारोहे सुलोचने । इमं वृणीष्व कामं ते मत्तो वै बल्लभापिणि ॥ १०
 एवं भवतु गच्छामो गृहान्नै मत्तकाशिनि । ततः स्वगृहमार्गस्य जयन्त्या सहितः प्रभुः ॥ ११
 स तथा सर्वसेहेव्या दश वर्षाणि भोगशः । अहस्यः सर्वभूतानां मायया संवृतस्तदा ॥ १२
 कृतार्थमागतं हृष्टा काव्यं सर्वे दितेः सुताः । अभिजग्मुर्गृहं तस्य मुदितास्ते दिदृक्षवः ॥ १३
 गता यदा न पश्यन्तो जयन्त्या संवृतं गुरुम् । दाक्षिण्यं तस्य तद्बुद्ध्वा प्रतिजग्मुर्ध्यागतम् ॥ १४
 बृहस्पतिस्तु संरुद्धं ज्ञात्वा काव्यं चकार ह । पित्र्ये दश वर्षाणि जयन्त्या हितकाम्यया ॥
 बुद्ध्वा तदन्तरं सोऽप्य दैत्यानामिव चोदितः । काव्यस्य रूपमास्थाय सोऽसुरान्समभाषत ॥
 ततः समागतान्पृष्ट्वा बृहस्पतिरुवाच तान् । स्वागतं मम याज्यानां संप्राप्तोऽस्मि हिताय च ॥
 अहं वोऽध्यापयिष्यामि प्राप्ता विद्या मया हि सा । ततस्ते हृष्टमनसो विद्यार्थमुपपेदिरे ॥ १८
 पूर्वं काव्य(व्य) स्तदा तस्मिन्समये दशवर्षिके । ययौ च सप्तकालं स सद्योत्पन्नमतिस्तदा ॥
 समयान्ते देवयानी सद्योजाता मुता तदा । बुद्धिं चक्रे ततश्चापि याज्यानां मत्त्वेषणम् ॥ २०

शुक उवाच—

देवि गच्छामहे द्रष्टुं तव याज्यान्शुचिस्मिते । विभ्रान्तमोक्षिते साध्वि त्रिवर्णायतलोचने ॥ २१
 एवमुक्ताऽब्रवीदेवी भज भक्तान्महाश्रित । एष ब्रह्मन्सतां यथे न यथे लोपयामि ते ॥ २२

सूत उवाच—

ततो गत्वाऽसुरान्पृष्ट्वा देवाचार्येण धीमता । वञ्चितान्काव्यरूपेण वेपसाऽसुरमब्रवीत् ॥ २३
 काव्यं मां तात जानीध्वमेपं ह्याद्विरसो भुवि । वञ्चिता वत यूयं वै मायि शक्ते तु दानवाः ॥

श्रुत्वा तथा ह्रुवाणं तं संप्रान्ता दितिजास्ततः ।

प्रेक्षन्ते स एतौ तत्र स्थिताः खिन्नाः शुचि(सुवि) स्मिताः ॥ २५

संप्रमूढाः स्थिताः सर्वे प्रापयन्त न किंचन । ततस्तेषु प्रमूढेषु काव्यस्तान्पुनरब्रवीत् ॥ २६

आचार्यो वो ह्यहं काव्यो देवाचार्योऽयमद्विराः । अनुगच्छत मां सर्वे त्यजेत न बृहस्पतिम् ॥ २७

एवमुक्ताऽसुराः सर्वे तावुभौ समवेक्ष्य च । तदाऽसुरा विशेषं तु न व्यजानन्स्तयोर्द्वयोः ॥ २८

* अर्थे प्रयोग आर्थः ।

* १ ख. "वः । निष्कामः । २ ख. घ. द. त । ३ घ. "मल ज" । ४ ख. घ. वसदे" । ५ ख. भार्गवः ६ । ग. घ. द. कृत्वा । ७ ड. वेः । ८ क. घ. पूर्वका । ९ ख. "प्रतान् । ए" । १० ख. घ. द. "त्वं मा जानु जा" । ११ क. "न सितारोति शु" । द. "न स्थितासीनाः । शु" । १२ क. "मौक्षत । त" । १३ ख. द. ते ।

वृहस्पतिरुवाचैतानसंभ्रान्तोऽयमद्विराः । काव्योऽहं वो गुरुर्देव्या मद्रूपोऽयं वृहस्पतिः ॥ २९
 स मोहयति रूपेण मामकेनैव वोऽसुराः । श्रुत्वा तस्य ततस्ते वै सम्प्रथार्यवचोऽब्रवीत् ॥ ३०
 अयं नो दश वर्षाणि सततं शास्ति वै प्रभुः । एष वै गुरुस्माकमन्तरेऽसुरयं द्विजः ॥ ३१
 ततस्ते दानवाः सर्वे प्रणिपत्याभिवाद्य च । वचनं जगद्भुस्तस्य चिराभ्यासेन मोहिताः ॥ ३२
 ऊचुस्तमसुराः सर्वे क्रुद्धाः संरक्तलोचनाः । अयं गुरुर्हितोऽस्माकं गच्छ त्वं नासि नो गुरुः ॥
 भार्गवोऽद्विरसो(?) वाऽयं भवत्वेपैव नो गुरुः । स्थिता वयं निदेशेऽस्य गच्छ त्वं साधु मा चिरम्
 एवमुक्त्वाऽसुराः सर्वे प्रापद्यन्त वृहस्पतिम् । यदा न प्रतिपद्यन्ते तेनोक्तं तन्महद्भितम् ॥ ३५
 चुकोप भार्गवस्तेषामवलेपेन वै तदा । बोधिताऽपि मया यस्मान्न मां भजत दानवाः ॥ ३६
 तस्मात्प्रनष्टसंज्ञा वै पराभवं गमिष्यथ । इति व्याहृत्य तान्काव्यो जगामाथ यथागतम् ॥ ३७
 ज्ञात्वाऽभिघस्तानसुरान्काव्येन नु वृहस्पतिः । कृतार्थः स तदा हृष्टः स्वरूपं प्रत्यपद्यत ॥
 बुद्ध्वाऽसुरांस्तदा भ्रष्टान्कृतार्थोऽन्तरधीयत ॥ ३८
 ततः प्रनष्टे तस्मिन्ने विभ्रान्ता दानवास्तदा । अहो विगर्जितस्तेन परस्परपथाद्युवन् ॥ ३९
 पृष्ठतो विमुखाश्चैव ताडिता वेधसा वयम् । दग्धाश्चैवोपैयोगाच्च स्वे स्वे चार्थेषु मायया ॥ ४०
 ततोऽसुराः परित्रस्ता देवेभ्यस्त्वरिता ययुः । प्रह्लादमग्रतः कृत्वा काव्यस्यानुगमं पुनः ॥ ४१
 ततः काव्यं समासाथ अभितस्थुरवाङ्मुखाः । तानागतान्पुनर्दृष्ट्वा काव्यो याज्यानुवाच ह ॥
 मर्याऽपि बोधिताः काले यतो मां नाभिनन्दथ । ततस्तेनावलेपेन गता यूयं पराभवम् ॥ ४२
 प्रह्लादस्तेमथोवाच मानं त्वं त्यज भार्गव । स्वान्याज्यान्भजमानांश्च भक्ताश्चैव विशेषतः ॥ ४४
 त्वया पृष्टा वयं तेन देवाचार्येण मोहिताः । भक्तानर्हसि नस्त्रातुं ज्ञात्वा दीर्घेण वक्षुषा ॥ ४५
 यदि नस्त्वं न कुरुषे प्रसादं भृगुनन्दन । अपध्यातास्त्वया ह्ययं प्रवेक्ष्यामो रसातलम् ॥ ४६

सूत उवाच—

ज्ञात्वा काव्यो यथातत्त्वं कारुण्येनानुकम्पया । एवं शुक्रोऽनुनीतः स ततः कोपं न्ययच्छत ॥
 उवाचेदं न भेतव्यं न गन्तव्यं रसातलम् । अवश्यंभावी हार्योऽयं प्राप्तो वो मयि जाग्रति ॥
 न शक्यमन्यथाकर्तुमदृष्टं हि बलवचरम् । संज्ञा प्रनष्टा या वोऽयं कामं तां प्रतिलप्स्यथ ॥ ४९
 मातुः पर्यायकालो व इति ब्रह्माभ्यभाषत । मत्प्रसादाच्च शुभ्राभिर्भुक्तं त्रैलोक्यमूर्जितम् ॥
 युर्गौरूपा दश संपूर्णा देवानाक्रम्य पूर्णनि । तावन्तमेव कालं वै ब्रह्मा राज्यमभाषत ॥ ५१
 सावार्णिके पुनस्तुभ्यं राज्यं किल भविष्यति । लोकानामीश्वरो भावो पौत्रस्तव पुनर्वलिः ॥
 एवं किलमहं प्रोक्तः पौत्रस्ते ब्रह्मणा स्वयम् । तथैव हतेषु लोकेषु तपोऽस्य न किलाभवत् ॥
 यस्मात्पट्टचयश्चास्य न कामानभिसंथिताः । तस्मादजेन प्रीतेन दत्तं सावार्णिकेऽन्तरे ॥ ५४
 देवराज्यं बलेर्भावन्यमिति मामीश्वरोऽब्रवीत् । तस्माददृश्यो भूतानां कालाकाङ्क्षी स तिष्ठति ॥
 प्रीतेन चापरत्वं वै दत्तं तुभ्यं स्वयंभुवा । तस्मान्निरुत्सुकस्त्वं वै पर्यायं सह माकुलः ॥ ५६
 न च शक्यं मया तुभ्यं पुनस्तद्वै विसर्पितुम् । ब्रह्मणा प्रतिपिद्धोऽस्मि भविष्यं जानता प्रभो ॥

१ क. ग. यो । २ घ. 'ति. । समी' । ३ क. 'गृहीतेऽस्मा' । ४ क. ग. द. 'धिताः स्मेह प' । ५ स. ग. 'प.
 द. 'पथायोगस्ते त्वे वा' । ६ ख घ. द. 'या वो यो' । ७ स. ग. घ. द. पुत्र । ८ क. एवमुक्तोऽनु । ९ क. स
 स्तुत । १० क. ख. 'कर्तुं दृष्टं न' । ११ क. 'गाव्यो दश संपूर्णा दे' । १२ घ. विनाह सप्त । १३ ग. क. 'या हते' ।

(विष्णुमाहात्म्यकथनम्)

इमौ च शिष्यौ द्वौ मह्यं तृत्यावेतौ बृहस्पतेः । दैवतैः सह संरन्धान्सर्वान्धो धारायिष्यतैः ॥

भूत उवाच—

एवमुक्तास्तु दैतेयाः काव्येनाह्लिष्टकर्मणा । ततस्ताभ्यां ययुः सार्धं प्रह्लादप्रमुखास्तदा ॥ ५९
 अवैश्याभावमर्थत्वं(?) श्रुत्वा शक्राच्च दानवाः । सकृद्दोषांसमानास्ते जयं काव्येन भाषितम् ॥ ६०
 दंशिताः सायुधाः सर्वे ततो देवान्समाह्वयन् । अयं देवाः सुरादृष्ट्वा सहग्रामे समुपस्थितान् ॥ ६१
 ततः संवृत्तसंनाहा देवास्तान्समयोधयन् । दैवासुरे ततस्तस्मिन्वर्तमाने शवं समाः ॥

अजयन्नसुरा देवान्ममा देवा अपन्नयन् ॥

६२

देवा ऊचुः—

पण्डामर्कमर्षां न जानीमस्त्वसुरैर्वयम् । तस्माद्यज्ञं समुद्दिष्य कार्यं चाऽऽत्महितं च यत् ॥ ६३
 सज्ज्ञानापहृतावेतौ कृत्वा जेष्यामहेऽसुरान् । अयोपामन्नयन्देवाः पण्डामर्कौ तु तावुधौ ॥ ६४
 यज्ञे समाह्वयिष्यामस्त्यजन्मसुरान्द्रिजौ । ग्रहं तं वा ग्रहीष्यामो ह्यनुजित्य तु दानवान् ॥ ६५
 एवं तत्पजतुस्तौ तु पण्डामर्कौ तदाऽसुरान् । ततो देवा जयं प्राप्ता दानवाश्च पराभूवन् ॥ ६६
 न देवाऽसुरान्पराभाव्य पण्डामर्कावुपामनम् । काव्यशापाभिभूताश्च अनाधाराश्च ते पुनैः ॥ ६७
 वध्यमानास्तदा देवैर्विविशुस्ते रसातले । एवं निरुद्यमास्ते वै कृताः शक्रेण दानवाः ॥
 ततः प्रभृति शापेन भृगुर्नैमित्तिकेन च ॥

६८

जज्ञे पुनः पुनर्विष्णुर्यज्ञे च शिथिले प्रभुः । कर्तुं धर्मव्यवस्थानमधर्मस्यै च नाशनम् ॥ ६९
 मळादस्य निदेशे तु येऽसुरा न व्यवस्थिताः । मनुष्यवर्ध्यास्तान्सर्वान्मन्त्राँऽनुग्याहरत्प्रभुः ॥ ७०

धर्माकारायणस्तस्मात्संस्तुताशुभेऽन्तरे । यज्ञं प्रवर्तयामास चैत्यं वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ७१

मादुर्भावे तद्वाऽन्यस्य ग्रहैवाऽऽसीत्पुरोहितः । चतुर्थ्यां तु युगाख्यायामापन्नैस्वसुरैर्वय ॥ ७२

संभूतः स समुद्रान्तर्हिरण्यकशिपोर्वधे । द्वितीयो नरसिंहोऽर्धद्वद्रः सुरैरुरस्सरः ॥ ७३

बलिसंस्थेषु लोकेषु त्रेतायां सप्तमे युगे । दैत्यैर्लोक्य आक्रान्ते तृतीयो वामनोऽभवत् ॥ ७४

संक्षिप्याऽऽत्मानमग्रेषु बृहस्पतिपुरस्सरम् । यजमानं तु दैत्येन्द्रमदित्याः कुलनन्दनः ॥

द्विजो भूत्वा शुभे काले बलिं वैरोचनं पुरा ॥

७५

त्रैलोक्यस्य भवान्राजा त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम् । दातुमर्हसि मे राजन्विक्रमांस्त्रीनिति प्रभुः ॥ ७६

ददामीत्येव तं राजा बलिर्वैरोचनोऽब्रवीत् । वामनं तं च विज्ञाय ततोऽनुमुदितः स्वयम् ॥ ७७

स वामनो दिवं स्वं च पृथिवीं च द्विजोत्तमाः । त्रिभिः क्रमैर्विश्वमिदं जगदाक्रामत प्रभुः ॥ ७८

अत्यदिच्यत भूतात्मा भास्करं स्वेन तेजसा । प्रकाशयन्दिशः सर्वाः प्रदिशश्च महायशाः ॥ ७९

* अत्र सगिरार्थः । + अत्र सविरार्थः ।

१ क 'त. ए' । २ ख. ग. घ. ङ. 'वश्यमा' । ३ ख. ग. घ. ङ. 'त्वा काव्याय' । ४ ग. ङ. 'दाऽताम' ।
 ५ ग. ङ. 'स्थिता' । ६ त. घ. 'स्थिता. अ' । ७ ख. ग. घ. ङ. 'मावेन जीयाम' । ८ क. 'ण्डामर्क' । ९ ख. ग.
 ङ. 'जताम' । १० क. 'ण्डामर्क' । १० ङ. 'कीं महासुरी' । त. ११ क. 'भवान्' । दे. १२ क. 'ण्डामर्क' । १३ ख.
 ग. घ. ङ. 'नै' । बाध्य । १४ ख. ङ. 'स्य प्रणात' । घ. 'स्य प्रणासन' । १५ क. 'द्वा व्याहारयत्र' । १६ घ. 'रा प्राव' ।
 १७ ग. ङ. 'चोतो वै' । १८ घ. 'भृगुर्' । भूत. पु. १९ ख. ग. घ. ङ. गल. प. २० घ. 'स्मरः' । य. ।

शुशुभे स महाबाहुः सर्वलोकान्प्रकाशयन् । आसुरीं श्रियमाहृत्य त्रीँल्लोकांश्च जनार्दनः ॥ १००
 सपुत्रपौत्रानसुरान्पातालतलमानयत् ॥ १०१
 नमुचिः शम्बरश्चैव प्रह्लादश्चैव विष्णुना । कुरा हता विनिर्धृता दिशः संप्रतिपेदिरे ॥ १०२
 महाभूतानि भूतात्मा सविशेषाणि माधवः । कालं च सकलं विभोस्तत्राद्भुतमदर्शयत् ॥ १०३
 तस्य गात्रे जगत्सर्वमात्मानमनुपश्यति । न किञ्चिदस्ति लोकेषु यदव्याप्तं महात्मना ॥ १०४
 तद्वै रूपमुपेन्द्रस्य देवदानवमानवाः । दृष्ट्वा संमुमुहुः सर्वे विष्णुतेजोविमोहिताः ॥ १०५
 चलिः सितो महापाशैः सवन्धुः ससुहृद्वज्रः । विरोचनकुलं सर्वं पाताले संनिवेशितम् ॥ १०६
 ततः सर्वामरैर्भयं दत्त्वेन्द्राय महात्मने । मानुषेषु महाबाहुः प्रादुरासीज्जनार्दनः ॥ १०७
 एतास्तिक्ष्णः स्मृतास्तस्य दिव्याः संभृतयः शुभोः । मानुष्याः सप्त यास्तस्य शापजांस्तान्निबोधत ॥ १०८
 त्रेतायुगे तु दशमे दत्तात्रेयो बभूव ह । नष्टे धर्मे चतुर्थश्च मार्कण्डेयपुरःसरः ॥ १०९
 (अथश्वमः पञ्चदश्यां तु त्रेतायां संवभूव ह । मांघातुश्चक्रवर्तित्वे तैत्थ्यौ तथ्यपुरःसरः ॥ ११०
 एकोनविंशे त्रेतायां सर्वसञ्ज्ञान्तकोऽभवत् । जामदग्न्यस्तथा वष्टो विश्वामित्रपुरःसरः) ॥ १११
 चतुर्विंशे युगे रामो वशिष्ठेन पुरोधसा । सप्तमो रावणस्यायं जज्ञे दक्षरथात्मजः ॥ ११२
 अष्टमो ह्यपरे विष्णुरष्टाविंशे पराशरात् । वेदव्यासस्ततो जज्ञे जातुकर्णपुरःसरः ॥ ११३
 +तथैव नवमो विष्णुरदित्याः कश्यपात्मजः । देवक्या वसुदेवात्तु ब्रह्मगार्ग्यपुरःसरः ॥ ११४
 अममेयो नियोज्यश्च यत्र कामचरो वशी । फीडते भगवाँल्लोके बालः फीडनकैरिव ॥ ११५
 न प्रमातुं महाबाहुः शक्योऽसौ मधुसूदनः । परं परममेतस्माद्विश्वरूपान्न विद्यते ॥ ११६
 अष्टाविंशतिमे तद्ब्रह्मपरस्याशंसत्येव । नष्टे धर्मे तदा जज्ञे विष्णुर्दृष्टिगुले प्रभुः ॥ ११७
 कर्तुं धर्मव्यवस्थानमसुराणां प्रणाशनम् । मोहयन्सर्वभूतानि योगात्मा योगमायया ॥ ११८
 मविष्टो मानुषीं योनिं प्रच्छन्नश्चरते महीम् । विहारार्थं मनुष्येषु सान्दीपनिपुरःसरम् ॥ ११९
 यत्र कंसं च साल्वं च द्विविदं च महासुरम् । अरिष्टं वृषभं चैव पूतनां कैशिनं हयम् ॥ १२०
 नागं कुबज्यापीडं मल्लराजगृहाधिपम् । दैत्यान्मानुषदेहस्थान्मुद्रयाभासं वीर्यवान् ॥ १२१
 छिन्नं बाहुसहस्रं च वाणस्याद्भुतकर्मणः । नरकश्च हतः संसृपे यवनश्च महाबलः ॥ १२२
 हूतानि च महीपानां सर्वरत्नानि तेजसा । दुराचाराश्च निहताः पार्थिवा ये रसातले ॥ १२३
 एते लोकहितार्थाय प्रादुर्भावा महात्मनः । अस्मिन्नेव युगे क्षीणे संख्याच्छिष्टे भविष्यति ॥ १२४
 कल्किर्विष्णुयज्ञा नाम पाराशर्यः प्रतापवान् । दशमो भाव्यसंभूतो याज्ञवल्क्यपुरःसरः ॥ १२५
 अनुकर्षन्सर्वसेनां हरत्यश्वरथसंकुलाम् । प्रगृहीतायुधैर्विप्रैस्ततः शतसहस्रतः ॥ १२६
 नाल्थर्षे धार्मिका ये च ये च धर्मद्विपः क्वचित् । उदीच्यान्मध्यदेशांश्च तथा विन्ध्यपारान्तिकान् ॥ १२७

* एतादृशान्तर्गतग्रन्थो यः पुस्तके नास्ति । + अयं श्लोकः न विद्यते यः पुस्तकयोः ।

१ ग. घर्माश्रयाः । २ ग. ग. घ. द. विप्रास्त । ३ ग. ग. द. 'यत्' । ४ ग. ग. घ. द. 'हयम्' ।
 ५ ग. ग. द. 'माः । मनु' । ६ ग. ग. द. 'तत्त्वोत्' । ७ द. तत्त्वोत्पत्त्युत्तराः । ८ 'समेता' । ९
 ग. अतो । १० ग. ग. द. 'धर्मो ह्य' । ११ ग. 'सताः । अ' । १२ ग. 'देवताः । १३ ग. 'रं' । १४ ग.
 ग. घ. द. 'मरः । य' । १५ ग. 'य' । १६ ग. 'य' । १७ ग. 'य' । १८ ग. 'य' । १९ ग. 'य' । २० ग. 'य' । २१ ग. 'य' । २२ ग. 'य' । २३ ग. 'य' । २४ ग. 'य' । २५ ग. 'य' । २६ ग. 'य' । २७ ग. 'य' ।

(तुर्वेत्वादिर्विशेषणम्)

तथैव दाक्षिणात्यांश्च द्रविडान्सिंहलैः सह । गान्धारान्पारदांश्चैव पल्लवान्पुनःपञ्चकान् ॥
 तुषतान्पर्वरांश्चैव पुलिन्दान्द्रव्यदान्प्रसात् । लम्पकान्धकान्द्राजिकानांश्चैव स प्रभुः ॥ १०८
 प्रवृत्तचक्रो बलवान्मलेच्छानामन्तकृद्गली । अदृश्यः सर्वभूतानां पृथिवीं विचरिष्यति ॥ १०९
 मानवः स तु संज्ञे देवस्यांशेन धीमतः । पूर्वजन्मनि विष्णुर्यः प्रैमितिर्नाम वीर्यवान् ॥ ११०
 गात्रेण वै चन्द्रममः पूर्णं कलियुगेऽभवत् । इत्येतास्तस्य देवस्य दश संभूतयः स्मृताः ॥ १११
 तं तं कालं च कार्यं च तत्तदुद्दिश्य कारणम् । अंशेन त्रिषु लोकेषु तास्ता योनीः प्रपत्स्यते ॥
 पञ्चविंशोत्थिते कल्पे पञ्चविंशति वै समाः । विनिघ्नन्सर्वभूतानि मानुषानेव सर्वशः ॥ ११३
 कृत्वा धीनायज्ञेषां तु महीं भूरेण कर्मणा । संज्ञानयित्वा वृषलान्प्रापशस्तानधार्मिकान् ॥ ११४
 ततः सं वै तदा कल्किश्चरितार्थः ससैनिकः । कर्मणा निहता ये तु सिद्धास्ते तु पुनः स्वयम् ॥
 अकस्मात्कुपिताऽन्योन्यं भविष्यन्ति च मोहिताः । क्षिपयित्वा तु तान्सर्वान्भाविनाऽर्थेन चोदितान्
 गङ्गापमुनयोर्मध्ये निष्ठां प्राप्स्यति सानुगः । ततो व्यतीते कल्कौ तु सार्मान्यैः (त्यैः) सह सैनिकैः ॥
 नृपेण्यथ विनष्टेषु तदा त्रयग्रहाः प्रजाः । रक्षणे विनिवृत्ते तु इत्वा चान्योन्यमाह्वे ॥ ११८
 परस्परैर्हृताश्चासा निराक्रन्दाः सुदुःखिताः । पुराणि हित्वा ग्रामांश्च तुल्यस्तौ निष्पत्तिग्रहाः ॥
 प्रनष्टश्रुतिधर्माश्च नष्टधर्माश्चमास्तथा । दृष्ट्वा अत्यायुषमैवं भविष्यन्ति वनौकसः ॥ १२०
 सरित्पर्वतसेविन्यः पत्रमूलफलाश्रयाः । चीरपत्राजिनधराः संकरं घोरमास्थिताः ॥ १२१
 अश्वायुषो नष्टवार्ता यद्वाधाधाः सुदुःखिताः । एवं कष्टमनुग्रामाः कलिसंध्यांशके तदा ॥ १२२
 प्रजाः क्षयं प्रयास्यन्ति सार्वं कलियुगेन तु । क्षीणे कलियुगे तस्मिन्मवृत्ते च कृते पुनः ॥ १२३
 प्रपत्स्यन्ते यथान्यायं स्वभावादेव नान्यथा । इत्येतत्कीर्तितं सर्वं देवामुरविचेष्टितम् ॥ १२५
 यदुर्वंशमसङ्गेन महद्भो वृष्णवं यशः । तुर्वसोस्तु प्रवक्ष्यामि पुरोद्दिहोरनोस्तथा ॥ १२६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्लोके विष्णुमाहात्म्यकथनं नामाष्टमवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—९०१८

अथ नवनवतितमोऽध्यायः ।

तुर्वेत्वादिर्विशेषणम्

सूत उवाच—

तुर्वसोस्तु सुतो बहिर्वह्नेर्गोभानुरात्मजः । गोभानोस्तु सुतो वीरस्त्रिमानुरपर्राजिनः ॥ १
 कर्णधर्मस्त्रिसानोस्तु मरुत्तस्य तु चाऽऽत्मजः । अर्न्यस्त्वाविक्षितो राजा मरुत्तः कथितः पुरा ॥
 अनपत्यो मरुत्तस्तु स राजाऽऽसीदिति श्रुतः । दुष्कृतं पौरवं चापि सर्वं पुत्रप्रकल्पयन् ॥ ३

१ ख. ग. घ. लम्पाका । २ ग. 'नन्धका' । ३ घ. 'प्रमति' । ४ ख. ग. 'शरमै' । घ. 'शरमैस्त्रुताः । वि' ।
 ५ ख. ग. घ. ड. 'पाण्येव' । ६ ग. ड. 'शेष तु । ७ ख. ग. ड. 'सर्वं तु' । ८ क. ड. 'क्षयवि' । ९ ख. ग. ड. 'दितः ।
 ग' । १० घ. ड. 'माये स' । ११ घ. ड. 'निके । नृ' । १२ ख. ड. 'रहतथाय नि' । १३ ख. घ. ड. 'स्तानिः
 पति' । १४ क. घ. 'वनौकस इमे स्मृताः । स' । ख. 'व तदा सर्वं वनौकसः । स' । १५ ख. ग. घ. ड. 'वं काशम' ।
 १६ ख. युगे । १७ ख. ग. ड. 'यस्तु त्रैशानो मरुत्तस्तस्य चा' । १८ क. ख. 'न्यस्त्ववीक्षि' । १९ घ. ड. 'रतः
 क' । २० ख. ग. घ. 'दुष्कृतं पौ' । ड. 'दुष्कृतं पौ' ।

एवं ययातिशापेन जरायाः संक्रमेण तु । तुर्वसोः पौरवं वंशं प्रविवेश पुरा किल ॥ ४
 देष्कृतस्य तु दायादः शरूथो नाम पार्थिवः । शरूथात्तु जनापीड्यत्ववारस्तस्य चाऽऽत्मजाः ॥
 पाण्ड्यश्च केरलश्चैव चोलः कुल्यस्तथैव च । तेषां जनपदाः कुल्याः पाण्ड्याश्चोलाः सकेरलाः ॥
 द्रुह्यस्य तनयौ वीरौ बभूवुः सेतुश्च विश्रुतौ । अरुद्धः सेतुपुत्रस्तु वाभ्रवो रिपुरुच्यते ॥ ७
 यौवनाधेन समिति कृच्छ्रेण निहतो बली । युद्धं सुमहदासीत्तु मासान्परि चतुर्दश ॥ ८
 अरुद्धस्य तु दायादो गान्धारो नाम पार्थिवः । ख्यायते यस्य नाम्ना तु गान्धारविषयो महान्
 गान्धारदेशजाश्चापि तुरगा धाजिनां वराः । गान्धारपुत्रो धर्मस्तु धृतस्तस्य सुतोऽभवत् ॥ १०
 धृतस्य दुर्दमो जज्ञे प्रचेतास्तस्य चाऽऽत्मजः । प्रचेतसः पुत्रशतं राजानः सर्व एव ते ॥ ११
 म्लेच्छराष्ट्राधिपाः सर्वे ह्युदीचीं दिशमाश्रिताः । अनेः पुत्रा महात्मानस्त्रयः परमधार्मिकाः ॥
 सभानरश्च पक्षश्च परपक्षस्तथैव च । सभानरस्य पुत्रस्तु विद्वान्कालानलो नृपः ॥ १३
 *कालानलस्य धर्मात्मा सृञ्जयो नाम धार्मिकः । सृञ्जयस्याभवत्पुत्रो वीरो राजा पुरंजयः ॥
 जनमेजयो महासत्त्वः पुरंजयसुतोऽभवत् । जनमेजयस्य राजर्षेर्माहाशालोऽभवन्नृपः ॥ १५
 आसीदिन्द्रसमो राजा प्रतिष्ठितयशो दिवि । महामनाः सुतस्तस्य महाशालस्य धार्मिकः ॥
 + सप्तद्वीपेश्वरो राजा चक्रवर्ती महायज्ञाः । महामनास्तु पुत्रौ द्वौ जनयामास विश्रुतौ ॥ १७
 उशीनरं च धर्मज्ञं तितिशुं चैव धार्मिकम् । उशीनरस्य परम्यस्तु पञ्च राजर्षिवंशजाः ॥ १८
 भृगा कृमी नवा दर्वा पञ्चमी च द्रुपद्वती । उशीनरस्य पुत्रास्तु पञ्च तासु कुलोद्भवाः ॥
 तर्पसा ते सुमहता जातवृद्धाश्च धार्मिकाः ॥ १९
 मृगायास्तु मृगः पुत्रो नवाया नव एव तु । कृम्पाः कृमिस्तु दुर्वायाः सुव्रतो नाम धार्मिकः ॥
 द्रुपद्वतीसुतश्चापि शिविरौशीनरो द्विजाः । शिवेः शिवपुरं ख्यातं यौधेयं तु मृगस्य तु ॥ २१
 नवस्य नवराष्ट्रं तु कृमेस्तु कृमिला पुरी । सुव्रतस्य तथोऽऽम्बष्टा शिविपुत्रान्निबोधत ॥ २२
 शिवेस्तु शिवयः पुत्राश्चत्वारो लोकसंमताः । वृषदर्भः सुवीरस्तु केकयो मदक्रस्तथा ॥ २३
 तेषां जनपदाः स्कीताः केकया माद्रकास्तथा । वृषदर्भाः सूचीदर्भास्तितिशोः शृणुत प्रजाः ॥
 तैतिश्वरभवद्राजा पूर्वस्यां दिशि विश्रुतः । उशद्रयो महाबाहुस्तस्य हेमः सुतोऽभवत् ॥ २५
 हेमस्य सुतपा जज्ञे सुतः सुतयशा बली । जातो मनुष्ययोन्मा वै क्षीणे वंशे प्रजेप्सया ॥ २६
 महायोगी स तु वलिर्वर्द्धो नः स महामनाः । पुत्रानुत्पादयामास चातुर्वर्ण्यकरान्धुवि ॥ २७
 अहं स जनयापास वहं भुङ्क्षे तथैव च । पुण्ड्रं कलिङ्गं च तथा बालेयं सन्नमुच्यते ॥ २८
 बालेया ब्राह्मणाश्चैव तस्य वंशकराः प्रभोः । वलेस्तु ब्रह्मणा दत्ता वराः प्रीतेन धर्मतः ॥ २९

* एतदादिशोकद्वयं य पुस्तके नास्ति । + अयं श्लोको न विद्यते स. पुस्तके ।

१ रा. ग. घ. ट. 'शरूथमणे पुरा । तु' । २ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । ३ रा. ग. घ. ट. 'गुरुयो' ।
 ४ रा. ग. घ. ट. 'उपाधीरथ' । ५ रा. ग. घ. ट. 'तथाऽऽशीरथ' । ६ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । ७ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । ८ रा. ग. घ. ट. 'पार्थिवः' ।
 ९ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । १० रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । ११ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । १२ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । १३ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । १४ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । १५ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' ।
 १६ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । १७ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । १८ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । १९ रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' । २० रा. ग. घ. ट. 'पुनस्तस्य' ।

(तुर्वेत्वादिपञ्चकथनम्)

महायोगित्वमायुश्च कल्पायुःपरिमाणकम् । सङ्ग्रामे चाप्यजेपत्वं धर्मं चैव प्रभावना ॥ ३०
त्रैलोक्यदर्शनं चैव प्राधान्यं प्रसवे तथा । वले चाप्रतिपत्वं वै धर्मतत्त्वार्थदर्शनम् ॥ ३१
चतुरो नियतान्वर्णास्त्वं वै स्थापयितेति च । इत्युक्तो विभुना राजा बलिः श्रान्तिं परां ययौ ॥
कालेन महता विद्वान्स्वं वै स्थानमुपागतः । तेषां जनपदाः स्फीता वज्राङ्गमुल्लकास्तथा ॥ ३३
पुण्ड्राः कलिङ्गाश्च तथा तेषां वंशं निबोधत । तस्य ते तनयाः सर्वे क्षेत्रज्ञा मुनिसंभवाः ॥
संभूता दीर्घतमसः सुदेष्णायां महौजसः ॥ ३४

ऋषय ऊचुः—

कथं बलेः सुताः पञ्च जनिताः क्षेत्रज्ञाः प्रभो । ऋषिणा दीर्घतमसा एतन्नो ब्रूहि पृच्छताम् ॥

सूत उवाच—

अशिशो नाम विरूपाक्ष आसीद्दीप्तानृपिः पुरा । भार्या वै मर्मता नाम वभूवास्य महात्मनः ॥
अशिशस्य कनीयास्तु पुरोधो यो दिवौकसाम् । बृहस्पतिर्बृहत्तेजा मर्मतां सोऽभ्यपद्यत ॥ ३७
उवाच मर्मता तं तु बृहस्पतिमनिच्छती । अन्तर्बन्धस्मि ते भ्रातृज्यैर्दुष्पाटमिता इति * ॥ ३८
अयं हि मे महागर्भो रोचतेऽसि बृहस्पते । अशिशं ब्रह्म चाभ्यस्य पङ्कजं वेदमुद्दिश्व ॥ ३९
अमोघरेतास्त्वं चापि न मां भजितुमर्हसि । अस्मिन्नेव गते काले यथा वा मन्यसे मर्मो ॥ ४०
एवमुक्तस्तथा सम्पद्बृहत्तेजा बृहस्पतिः । कामात्मानं महात्मांऽपि नाऽऽत्मानं सोऽभ्यधारयत् ॥
संवभूवै धर्मात्मा तथा सार्धं बृहस्पतिः । + (उत्सृजन्तं तदा रेतो गर्भस्थः सोऽभ्यभार्त ॥
नोऽस्मात्क न्यसे?) ॥ अस्मिन्द्वयोर्निहास्ति संभवः । अमोघरेतास्त्वं चापि पूर्वं चाहमिहाऽऽगतः ॥ ४३
शशाप तं तदा क्रुद्ध एवमुक्तो बृहस्पतिः ।] अशिशं तं सुतं भ्रातृगर्भस्थं भगवानृपिः ॥ ४४
यस्माच्चमीदृगे काले सर्वभूतेप्सिते सति । मामेवमुक्तवान्मोहात्तमो दीर्घं प्रवेक्षसि ॥ ४५
ततो दीर्घतमा नाम शापादपिरजायत । अथाशिशो बृहत्कीर्तिर्वृहस्पतिरिषौजसा ॥ ४६
ऊर्ध्वरेतास्ततश्चापि न्यवसन्नातुराश्रमे । गोधर्मं सौरभेयात्तु वृषभाच्छ्रुतवान्प्रभो ॥ ४७
तस्य भ्राता पितृव्यस्तु चकार भवनं तदा । तस्मिन्नि तत्र वसति यदृच्छाभ्यागतो वृषः ॥ ४८
दशार्थमादृतान्दर्भाश्चकार सुरभीवृतः । जग्राह तं दीर्घतमा विस्फुरन्तं च शृङ्गयोः ॥ ४९
स तेन निगृहीतस्तु न चचाल पदात्पदम् । ततोऽब्रवीद्वपस्तं वै मुख मां बलिनां वर ॥ ५०
न मयाऽऽसादितस्तात वल्लवांस्त्वद्विधः क्वचित् । त्र्यम्बकं ब्रह्मा देवं यतो जातोऽस्मि (सि) भूतले
मुखं मां बलिनां श्रेष्ठ प्रीतस्तेऽहं वरं वृणु । एवमुक्तोऽब्रवीदेनं जीवंस्त्वं मे क यास्यसि ॥ ५२
तेन त्वाऽहं न मोक्षयामि परस्वैदं चतुष्पदम् । ततस्नं दीर्घतमसं स वृषः प्रत्युवाच ह ॥ ५३
नास्माकं विद्यते तात पातकं स्तेयमेव वा । भक्ष्याभक्ष्यं न जानीमः पेयापेयं च सर्वशः ॥ ५४
कार्याकार्यं न वै विज्ञो गम्यागम्यं तथैव च । न पाप्मानो वयं विप्र घर्षो ह्येष गवां स्मृतः ॥

* उ०५९ श्लो० ३०-५५ । + एतन्निहान्तर्गतमन्यो ह. पुस्तके नास्ति ।

१ ख. ग. घ. कृपय १० । २ क. ख. ड. 'पयते' । ३ ख. ग. घ. च । ४ क. 'मुद्लका' । ५ ग. तपतः ।
६ ग. ड. सुरंगार्या । ७ ड. 'तपसा' । ८ घ. ग. 'ततद्ब्रूहि' । ९ ड. अशिशो । १० क. समता । ११ ड. अशिश । १२ क.
समता । १३ क. समता । १४ ख. 'इत्यममता' । १५ क. रोदते । १६ ख. अस्मिन्नेव घ. अस्मिन्नेव । १७ ख. ग. घ.
विभो । १८ क. 'त्मा च ना' । १९ ख. 'त' । भोस्तात काम्यसे । २० क. 'स्वाहं च' । २१ ख. ग. घ. ट. 'यं
च वै विप्रग' ।

गवां नाम स वै श्रुत्वा संभ्रान्तस्त्वनुमुच्य तम् । भक्त्या चाऽऽश्रुविक्रया गोपु तं वै प्रसादयत्
 प्रसादिते गते तस्मिन्गोधर्मं भक्तितस्तु तम् । मनसैव तदादत्ते तन्निष्ठस्तत्परायणः ॥ ५७
 ततो यवीयसः पत्नीपौतथ्यस्याभ्यमन्यत । विचेष्टमानां रुदतीं दैवात्संमूढचेतनः ॥ ५८
 अवलेपं तु तं मत्वा शरद्वांस्तस्य नाक्षमत् । गोधर्मं वै वलं कृत्वा श्लुपां सै सममन्यत ॥ ५९
 विपर्ययं तु तं दृष्ट्वा शरद्वाभृत्यचिन्तयत् । भविष्यमर्थं ज्ञात्वा च महात्मा च न मृत्युताम् ॥
 प्रोवाच दीर्घतमसं क्रोधात्संरक्तलोचनः । गम्यागम्यं न जानीये गोधर्मत्प्रार्थयन्श्रुताम् ॥ ६१
 दुर्वृत्तस्त्वं त्यजाम्येव गच्छ त्वं स्वेन कर्मणा । यस्मात्स्वमन्यो वृद्धश्च भर्तव्यो दुरनुष्ठितः ॥
 तेनासि त्वं परित्यक्तो दुराचारोऽसि मे मतिः ॥ ६२

सूत उवाच—

कर्मण्यास्मिस्ततः क्रूरे तस्य बुद्धिरजायत । निर्भर्त्स्यं चैव बहुशो बाहुभ्यां परिगृह्य च ॥
 कोष्ठे समुद्रे प्रक्षिप्य गङ्गाम्भसि समुत्सर्जत् ॥ ६३
 जह्यमानः समुद्रेस्तु सप्ताहं स्रोतसा तदा । तं सखीको बलिर्नाम राजा धर्मार्थनस्त्रवित् ॥
 अपश्यन्मज्जगानं तु स्रोतसाऽभ्यासपागतम् ॥ ६४
 तं गृहीत्वा स धर्मात्मा बलिर्वैरोचनस्तदा । अन्तःपुरे जुगोपैनं भक्ष्यैर्भोज्यैश्च तर्पयन् ॥ ६५
 भीतः स वै घरेणाथ च्छन्दयामास वै बलिम् । स च तस्माद्दूरं वज्रं पुंश्चर्या दानवर्षभः ॥ ६६

बलिरुवाच—

संतानार्थं महाभाग भार्याया मम मानद । पुत्रान्धर्मार्थिसंयुक्तानुत्पादयितुमर्हसि ॥ ६७
 एवमुक्तस्तु तेनपिस्तथाऽस्तिवत्युक्तवान्हि तम् । सुदेष्णां नाम भार्या स्वां राजाऽस्मै प्राहिणोत्तदा
 अन्धं वृद्धं च तं दृष्ट्वा न सा देवी जगाम ह । स्वां च धात्रेयैर्को तस्मै भूषयित्वा व्यमर्जयत् ॥ ७०
 कक्षीवचक्षुषौ तस्यां शूद्रयोन्पामृपिवित्री । जनयामास धर्मात्मा पुत्रावेतौ महौजसौ ॥ ७०
 कक्षीवचक्षुषौ तौ तु दृष्ट्वा राजा बलिस्तदा । प्राधीतौ विधिवत्सम्पत्तिश्रौं ब्रह्मवादिनौ ॥ ७१
 सिद्धौ मत्स्यक्षधर्माणौ वृद्धौ श्रेष्ठतमावपि । ममैतद्विति होवाच बलिर्वैरोचनस्तद्वपिम् ॥ ७२
 नेत्पुत्रावच ततस्तं तु ममैताविति चाब्रवीत् । उत्पन्नौ शूद्रपौनौ तु भवच्छत्रासुरोत्तमौ ॥ ७३
 अन्यं वृद्धं च मां मत्वा सुदेष्णा महिषी तव । प्राहिणोदवमानाम शूद्रां धात्रेयर्को मम ॥ ७४
 ततः प्रसादयामास पुनस्तमृपिसत्तमम् । बलिर्भार्या सुदेष्णां च भर्त्सयामास वै प्रभुः ॥ ७५
 पुनर्थनामलंकृत्य ऋषये मत्स्यपादयत् । तां स दीर्घतमा देवीमब्रवीद्यदि मां श्रुमे ॥ ७६
 दृष्ट्वा लवणमिश्रेण स्व(सु)व्यक्तं नम्रकं तथा । लिहिष्यस्यजुगुप्सन्ती आपादतलमस्तकम् ॥ ७७
 ततस्त्वं प्राप्स्यसे देवि पुत्रांश्च मनसेप्सितान् । तस्य सा तद्रूपो देवी सर्वं कृतवती तथा ॥ ७८
 अपानं च समासाद्य जुगुप्सन्ती न्यवर्जयत् । तामुवाच ततः सर्पिर्नृपे परिहृतं श्रुमे ॥
 विनाऽपानं कुमारं त्वं जनपिप्यसि पूर्वजम् ॥ ७९

१ ग. ग. द. 'यत्'। २ ग. ग. प. द. 'इते तं'। ३ ग. ग. प. द. 'सममन्यत'। ४ ग. द. 'प्रतिभिल्य
 यम्'। ५ ग. 'प्रतिभिल्य यम्'। ६ ग. 'सा चापमृ'। ७ ग. 'नः धर्मार्थं न'। ८ द. 'देव मे'। ९ ग. 'जम्'।
 १० ग. 'रा. ग. प. द. मुद्रय'। ११ क. 'पुत्रार्थं द'। १२ द. 'रा. आर्या'। १३ क. 'रा. प. 'नृपि को त'।
 १४ द. ग. द. 'दृष्टौ तं'। १५ द. ग. प. 'पुनस्तम'।

(तुर्वत्वादिवंशक्रमणम्)

ततस्तं दीर्घतमसं सा देवी प्रत्युवाच ह । नार्हसि त्वं महाभाग पुत्रं दातुं ममेदंशम् ॥ ८०

(* ऋषिरुवाच—

तवापराधो देव्येष नान्यथा भविता नु वै । देवीदानो च ते पुत्रमहं दास्यामि सुव्रते ॥ ८१

तस्यापानं विना चैव योग्याभावो(?) भविष्यति । तां त दीर्घतमाश्चैव कुक्षौ स्पृष्ट्वेदमवव्रीत् ॥

प्राशितं दधि यत्तेऽथ ममाङ्गाद्वै शुचिस्मिते । तेन ते पूरितो गर्भः पौर्णिमास्यामित्रोदाधिः ॥ ८३

भविष्यन्ति कुमारस्ते पञ्च देवसुतोपमाः । तेजस्विनः पराक्रान्ता यज्वानो धार्मिकास्तथा ॥

ततोऽङ्गस्तु सुदेष्णाया ज्येष्ठपुत्रो व्यजायत । वङ्गस्तस्मान्कलिङ्गस्तु पुण्ड्रो ब्रह्मस्तथैव च ॥ ८५

वंशभाजस्तु पञ्चैते बलेः क्षेत्रेऽभवन्तदा । इत्येते दीर्घतमसा बलेर्दत्ताः सुताः पुरा ॥ ८६

प्रजोस्त्वपहतास्तस्य ब्रह्मणा कारणं प्रति । अपैत्यमस्य दारेषु स्वेषु मा भून्महात्मनः ॥ ८७

ततो मनुष्ययोन्मा वै जनयामास स प्रजाः । सुरैर्भिर्दीर्घतमसमथ प्रीतो बचोऽब्रवीत् ॥ ८८

विचार्य यस्माद्गोधर्मं त्वमेवं कृतवानसि । तेन न्यायेन मुमुचे अहं प्रीतोऽस्मि तेन ते ॥ ८९

तस्मात्तव तमो दीर्घं निस्तुदांश्च पश्य वै । बार्हस्पत्यं च यत्तेऽन्यत्पापं संतिष्ठते तनौ ॥ ९०

जरामृत्युभयं चैव आघ्राय प्रणुदामि ते । आघ्रातमात्रः सोऽपश्यत्सद्यस्तमसि नाशिते ॥ ९१

आयुष्माश्च युवा चैव चक्षुष्माश्च ततोऽभवत् । गर्वा दीर्घतमाः सोऽथ गौतमः समपद्यत ॥ ९२

कक्षीवांस्तु ततो गत्वा सह पित्रा गिरिप्रजाम् । यथोद्दिष्टे दि विप्रर्थे चचार विपुलं तपः ॥

ततः कालेन महता तपसा भावितः स वै । विधूर्य सानुजो दोषान्ब्रह्मण्यं प्राप्तवान्प्रभुः ॥ ९४

ततोऽब्रवीत्पिता चैनं पुत्रवानरम्यहं प्रभो । सत्पुत्रेण त्वया तात कृतार्थोऽस्मि यशस्विना ॥

युक्तात्मा हि ततः सोऽथ प्राप्तवान्ब्रह्मणः सयम् । ब्रह्मण्यं प्राप्य कक्षीवान्सहस्रप्रसूजत्सुतान् ॥

कृष्णाङ्गा गौतमास्ते वै म्यूताः कक्षीवतः सुताः । इत्येव दीर्घतमसो बलेर्वैरोचनस्य वै ॥ ९७

सर्मानमः समारुपातः संतानं चोभयोस्तयोः । बलिस्तानभिपित्र्येह पञ्च पुत्रानकलमपान् ॥ ९८

कृतार्थः सोऽपि योगात्मा योगमाश्रित्य च प्रभुः । अदृश्यः सर्वभूतानां कालाकाङ्क्षी चरत्युत ॥

तत्राङ्गस्तु राजर्षे राजाऽऽसीदधिवाहनः । सापराधसुदेष्णाया अनपानोऽभवन्नृपः ॥ १००

अनपानस्य पुत्रस्तु राजा दिविरथः स्मृतः । पुत्रो दिविरथस्याऽऽसीद्विद्वान्गर्भरथो नृपः ॥ १०१

× स वै धर्मरथः श्रीमान्येन विष्णुरदे गिरौ । सोमः शक्रेण सह वै यज्ञे पीतो महात्मनो ॥ १०२

सूनुर्धर्मरथस्यापि राजा चित्ररथोऽभवत् । अथ चित्ररथस्यापि राजा दशरथोऽभवत् ॥

लोमपाद इति ख्यातो यस्य शान्ता सुताऽभवत् ॥ १०३

* एतद्विद्वान्तमंतप्रन्यो ह. पुस्तके नास्ति । + इत्येत इत्यारभ्य मंतान् चोभयोस्तयोरित्यन्तप्रन्य. ख.
घ. पुस्तकयोर्नास्ति । × इत आरभ्य अन्यथ मन्त्रित नृः इत्यन्तप्रन्यो न विद्यते ग पुस्तके । ॥ इदमं न विद्यते क.
घ पुस्तयोः ।

१ ख. ग. घ. ते पौत्रं । २ ग. ह. जाययहता तस्य । ३ क. परागमात्यशः । ४ द. तो मानु । ५ ग. द.
रभी दी । ६ ग. द. प्रीता । ७ ग. न्यायात्म मुमुनेन प्रीताऽस्मि न ते । द. न्यायात्सामुमुने प्रीताऽस्मि...ते । ८ ग.
द. वाद्व्रततम. सोऽथ गौत । ९ क. यमनु । १० क. ब्रह्मण्य । ११ ग. द. सानं तं । १२ क. क्षणा धी ।
१३ क. ब्रह्मण्य । १४ ग. द. नृ । कृष्णाङ्गा धी । १५ ग. द. गताः समाह्वताः संतानाश्चो । १६ द. पि युक्तामा ।
१७ ग. घ. द. नागम्य तु राजार्हो । १८ ख. रथः स्थितः । म । १९ घ. शक्रेण । २० क. ना नृप धर्म ।

[*स तु दाशरथिर्विरथतुरङ्गो महामनाः । ऋष्यशृङ्गप्रसादेन जज्ञेऽथ कुलवर्धनः ॥ १०४*
चतुरङ्गस्य पुत्रस्तु पृथुलाश्व इति श्रुतः । पृथुलाश्वसुतश्चापि चम्पो नाम वभूव ह ॥

चम्पस्य तु पुरी रम्या रम्या या मालिनी भवत् ॥] १०५

+ चम्पावती पुरी चम्पा चतुर्वर्णा च वै वसत् । पष्टिर्वर्षसहस्राणि चम्पावत्यां पुराऽवसत् ॥

ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः सर्वे स्वेधर्मनुष्ठिते । सर्वे धर्म वै तपसा सर्वे विष्णुपरायणाः (?) ॥

पूर्णभद्रप्रसादेन हर्यङ्गोऽस्य सुतोऽभवत् ॥

१०७

जज्ञे वै तण्डिकस्तस्य वारणं शुक्रवारणम् । आनयामास स महीं मैत्रैर्वाहनमुत्तमम् ॥ १०८

हैरङ्गस्य तु दायादो राजा भद्ररथः किल । अथ भद्ररथस्याऽऽसीद्बृहत्कर्मा प्रजेश्वरः ॥ १०९

वृहद्भयः सुतस्तस्य तस्माज्जज्ञे बृहन्मनाः । बृहन्मनास्तु राजेन्द्रो जनयामास वै सुतम् ॥ ११०

नाम्ना जयद्रथं नाम तस्माद्बृहत्तमो नृपः । आसीद्बृहत्तमस्तथापि विश्वजिज्जनमेजयः ॥ १११

दायादस्तस्य चाङ्गैर्भ्यो यस्मात्कर्णोऽभवच्चपः । कर्णस्य सुरसेनस्तु द्विजस्तस्याऽऽत्मजः स्मृतः

ऋषय ऊचुः—

सूतात्मजः कथं कर्णः कथं चाङ्गस्य वंशजः । एतदिच्छामे वै श्रोतुमत्यर्थं कुशलो ह्यसि ॥ ११२

सूत उवाच—

वृहद्भानोः सुतो जज्ञे नाम्ना राजा बृहन्मनाः । तस्य पत्नीद्वयं चाऽऽसीच्चैद्यस्योभे च ते सुते ॥

यशोदेवी च सत्या च ताभ्यां वंशस्तु भिद्यते । जयद्रथस्तु राजेन्द्रो यशोदेव्यां व्यजायत ॥

ब्रह्मक्षत्रान्तरः सत्यविजयो नाम विश्रुतः । विजयस्य धृतिः पुत्रस्तस्य पुत्रो धृतव्रतः ॥ ११६

धृतव्रतस्य पुत्रस्तु सत्यकर्मा महायशः । सत्यकर्मसुतश्चापि सूतस्त्वधिरयस्तु वै ॥ ११७

स कर्णं परिजग्राह तेन कर्णस्तु सूतजः । एतद्दः कथितं सर्वं कर्णे यद्वै प्रचोदितम् ॥ ११८

एतेऽङ्गवंशजाः सर्वे राजानः कीर्तिता मया । विस्तेरेणाऽऽनुपूर्व्या च पुरोस्तु शृणुत प्रजाः ॥

सूत उवाच—

पुरोः पुत्रो महाबाहुराजाऽऽसीज्जनमेजयः । अविद्धस्तु सुतस्तस्य यः प्राचीमजयादिशम् ॥

अविद्धतः प्रवीरस्तु मनस्युरभवत्सुतः । राजाऽथो जयदो नाम मनस्योरभवत्सुतः ॥ १२१

(† दायादस्तस्य चाप्यासीद्वन्धुर्नाम महीपतिः । धुन्धोर्वह्नुगवी पुत्रः संजातेस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥

संजातेरथ रौद्राश्वस्तस्य पुत्रान्निवोधत) । रौद्राश्वस्य घृताच्यां वै दंशाप्सरसि सूनवः ॥ १२३

रजेयुश्च कृतेयुश्च कसेयुः स्थण्डिलेयु च । घृतेयुश्च जलेयुश्च स्थलेयुश्चैव सप्तमः ॥ १२४

धर्मेयुः संनतेयुश्च वनेयुर्दंशमस्तु सः । रुद्रा शूद्रा च मद्रा चैव शुभा जामलजा तथा ॥ १२५

तला राला च समैता या च गोपजला स्मृता । तथा ताम्ररसा चैव रत्नकूटी च तौ दश ॥

आग्नेयो वंशतस्तासां भर्ता नाम्ना प्रभाकरः । अनादृष्टस्तु राजर्षी रिबेयुसस्य चाऽऽत्मजः ॥

* धनुर्ध्वान्तरगतं प्रत्ययः रा, घ, ङ, पुस्तकेष्वेव । + एतत्पुत्रो बह्वयं घ, ङ, पुस्तकयोर्न । † एतदिद्वान्तरगतप्रत्ययः रा, पुस्तके शालि ।

१ क. 'य कर्णः' । २ क. 'रणाः शक्रवारणः' । भा । ३ क. 'मन्त्रेणा' । ४ रा, घ, ङ, द, दय । ५ घ. 'मो
रिभ' । ६ रा, घ, ङ, 'दृष्टा य गु' । ७ क. रा, 'जेन्द्र ज' । ८ रा. 'त्यमु' । ९ क. 'महे धो' । १० रा, ङ, देव्या
न्य । ११ घ, घ, ङ, 'भो मय' । १२ घ, ङ, 'मयाति' । १३ क. 'य घे' । १४ घ, च, शठभा । १५ क. 'ताराति' ।
भा । १६ रा, ङ, 'रिबेयु' ।

१ (तुर्वस्वादिवंशकथनम्)

रिवेयोऽर्ज्वलना नाम भार्या वै तक्षकात्मजा । यस्यां देव्यां स राजर्षी रन्ति नाम त्वजीजनत् ॥
 रन्तिनारः सरस्वत्यां पुत्रानजनयच्छुभान् । त्रसुं तथाऽपतिरयं ध्रुवं चैवातिधार्मिकम् ॥ १२९
 गौरी कन्या च विख्याता मांघातुर्जननी शुभा । ध्रुवोऽपतिरयस्यापि कण्ठस्तस्याभवेत्सुतः ॥
 मेघातिथिः सुतस्तस्य यस्मात्काण्डायना द्विजाः । इतिनानुयम(?)स्याऽऽसीत्कन्या साऽजनयत्सुतान्
 त्रिस्रोः सुदयितं पुत्रं मलिनं ब्रह्मवादिनम् । उपदैतं ततो लेभे चतुरर्स्त्विति साऽऽत्मजान् १३२
 सुष्मन्तमथ दुष्म(प्य)न्तं प्रवीरमनघं तथा । चक्रवर्ती ततो जज्ञे दौष्म(प्य)न्तिर्नृपसत्तमः ॥
 शकुन्तलायां भरतो यस्य नाप्ता तु भारतम् । दुष्म(प्य)न्तं प्रति राजानं वागुवाचाशरीरिणी ॥
 माता भैरवा पितुः पुत्रो येन जातः स एव सः । भर स्वपुत्रं दुष्मन्तं सत्यमाह शकुन्तला १३५
 रेतोधाः पुंश्च नयति नरदेव यमक्षयात् । त्वं चास्य धाता गर्भस्य माऽवमंस्थाः शकुन्तलाम् ॥
 भरतस्त्रिष्टपु स्त्रीषु न च पुत्रानजीजनत् । नाभ्यनन्दन् तान्राजा नानुरूपान्ममेत्युत ॥ १३७
 ततस्ता मातरः क्रुद्धाः पुत्राभिन्युर्यप्रक्षयम् । ततस्तस्य नरेन्द्रस्य वितथं पुत्रजन्म तत् ॥ १३८
 ततो मरुद्भिरानीय पुत्रस्तु स बृहस्पतेः । संक्रामितो भरद्वाजो मरुद्भिः क्रतुभिर्बिभुः ॥ १३९
 तत्रैवोदाहरन्तीदं भरद्वाजस्य धीमतः । जन्मसंक्रमणं चैव मरुद्भिर्भरताय वै ॥ १४०
 पत्न्यामासन्नगर्भायोमसिजः संस्थितः किल । आतुर्भार्या स दृष्ट्वाऽथ बृहस्पतिरुवाच ह ॥
 अलंकृत्य तनुं स्वां तु मैथुनं देहि मे शुभे ॥ १४१
 एवमुक्ताऽब्रवीदे [अनमन्तर्वत्नी ह्यहं विभो । गर्भः परिणतश्चायं ब्रह्म व्याहरते गिरा ॥ १४२
 अमोघरेतास्त्वं चापि धर्मश्चैव विगर्हितः । एवमुक्ताऽब्रवीदेनां] स्पयमानो बृहस्पतिः ॥ १४३
 विनयो नोपदेष्टव्यस्त्वया यम कथं चन । हर्षमाणः प्रसन्नैर्ना मैथुनापोषचक्रमे ॥ १४४
 ततो बृहस्पतिं गर्भो हर्षमाणमुवाच ह । संनिविष्टो ह्यहं पूर्वमिह तात बृहस्पते ॥ १४५
 अमोघरेताश्च भवान्वाक्यकाशोऽस्ति च द्वयोः । एवमुक्तः स गर्भेण कुपितः प्रत्युवाच ह ॥ १४६
 यस्मान्मामीदृशे काले सर्वभूतेऽस्ति सति । प्रतिपेक्षसि तैश्चस्मात्तपो दीर्घं प्रवेक्ष्यसि ॥ १४७
 पादाभ्यां तेन तच्छ्रृं मातुर्द्वारं बृहस्पतेः । तद्वेत्सु तयोर्मध्येऽनिवोर्यः शिशुकोऽभवत् ॥ १४८
 सद्योजातं कुमारं तं दृष्ट्वाऽथ ममताऽब्रवीत् । गमिष्यामि ह्येहं स्वं वै भरद्वाजं बृहस्पते ॥ १४९
 एवमुक्त्वा गतायां स पुत्रं त्यजति तत्क्षणात् । भरस्व वादमित्युक्तो भरद्वाजस्ततोऽभवत् ॥
 (+मातापितृभ्यां संत्यक्तं दृष्ट्वाऽथ मरुतः शिशुम् । गृहीत्वैनं भरद्वाजं जगमुस्ते कृपया ततः ॥
 तस्मिन्काले तु भरतो मरुद्भिः क्रतुभिः क्रमात् ।) काम्यनैर्मित्तिकैर्यज्ञैर्यजते पुत्रलिप्सया ॥
 यदा स यजमानो वै पुत्राणांऽऽसादयत्यभुः । यज्ञं ततो मरुतसोमं पुत्रार्थं पुनराहरत् ॥ १५३

* * धनुर्ध्विहान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न । + धनुर्ध्विहान्तर्गतग्रन्थो न घ. पुस्तके ।

१ ख. द. रिवेयो । २ ख. द. रन्तिनारमजी । घ. रन्तिवारमजी । ३ क. ध्रुवः प्र । ४ ख. घ. द. वसुप. ।
 मे । ५ ख. द. 'नुपम' । ६ क. त्रसुः सु । ७ ख. घ. द. 'दानवी त' । ८ ख. घ. द. 'स्तिवलिनात्म' । ९ घ.
 'नृ. सुष्मन्त' । १० ख. सुष्मन्त । ११ ख. घ. दुष्मन्त । १२ ख. घ. दौष्मन्ति । १३ क. मर्ता । १४ ख. पुत्र-
 मुत्रेणे न । १५ घ. पुनमुयति न । १६ ख. 'यामुषि' । घ. क. 'यामुसिजः । १७ ख. घ. द. 'कृता त' । १८ ख.
 घ. क. युवादि मा तु । १९ घ. द. 'मरुद्भिरा' । २० ख. द. 'मे रेतो' । २१ ख. घ. क. 'तस्मात्त्व त' । २२ ख.
 घ. 'वात. सि' । २३ घ. गृह्य त्व म । २४ ख. घ. द. 'तिवाजदीय' ।

तेन ते मरुतस्तस्य मरुत्सोमेन तोषिताः । भरद्वाजं ततः पुत्रं बार्हस्पत्यं मनीषिणम् ॥ १५४
 भरतस्तु भरद्वाजं पुत्रं प्राप्य तदाऽब्रवीत् । मजायां संहृतार्या वै कृतार्थोऽहं त्वया विभो ॥
 पूर्वं तु वितथं तस्य कृतं वै पुत्रजन्यं हि । ततः स वितथो नाम भरद्वाजस्तैर्थाऽभवत् ॥ १५६
 तस्माद्विष्यो भरद्वाजो ब्राह्मण्यात्क्षत्रियोऽभवत् । द्विमुख्यायननामा स स्मृतो द्विपितर(तृक)स्तु वै
 ततोऽथ वितथे जाते भरतः स दिवं ययौ । वितथस्य तु दायादो भुवमन्युर्वभूव ह ॥ १५८
 महाभूतोपमाश्चाऽऽसंश्रित्वारो भुवमन्युजाः । बृहत्क्षत्रो महावीर्यो नरो गाँग्रश्च वीर्यवान् ॥ १५९
 नरस्य सांकृतिः पुत्रस्तस्य पुत्रौ महौजसौ । गुरुवीर्यस्त्रिदेवश्च सांकृत्याववरौ स्मृतौ ॥ १६०
 दायादाश्चापि गाँग्रस्य शिनिचन्द्राद्भूव ह । स्मृताश्चैते ततो गाँग्र्याः क्षात्रोपेता द्विजातयः ॥
 महावीर्यसुतश्चापि भीमस्तस्माद्भुभक्षयः । तस्य भार्या विशाला तु सुपुत्रे वै सुतत्रयम् ॥ १६२
 चत्वारुणि पुष्करिणं तृतीयं सुपुत्रे कपिम् । कपेः क्षत्रवरा ह्येते तयोः प्रोक्ता महर्षयः ॥ १६३
 गौग्राः सांकृतयो वीर्याः क्षात्रोपेता द्विजातयः । संश्रिताऽऽर्क्षिरसं पक्षं बृहत्क्षत्रस्य वक्ष्यति ॥
 बृहत्क्षत्रस्य दायादः सुहोत्रो नाम धार्मिकः । सुहोत्रस्यापि दायादो हस्ती नाम बभूव ह ॥
 तेनेदं निर्मितं पूर्वं नाम्ना वै हस्तिनापुरम् ॥ १६५
 हस्तिनाश्चापि दायादास्त्रयः परमधार्मिकाः । अजमीढो द्विजामीढः पुंसेमीढस्तथैव च ॥ १६६
 *अजमीढस्य पत्न्यस्तु शृभाः कुरुकुलोद्भवाः । नीलिनी केशिनी चैव धूमिनी च वराङ्गना ॥
 अजमीढस्य पुत्रार्स्तु तासु जाताः कुलोद्भवाः । तपसोऽन्ते सुमहतो राज्ञो बृद्धस्य धार्मिकाः ॥
 भरद्वाजमसादेन शृणुध्वं तस्य विस्तरम् । अजमीढस्य केशिन्यां कण्ठः समभवत्किल ॥ १७१
 मेधातिथिः सुतस्तस्य तस्मात्कण्ठायना द्विजाः । अजमीढस्य धूमिन्यां जज्ञे बृहद्भुवर्षः ॥ १७०
 बृहद्भुवर्षोऽहद्विष्णुः पुत्रस्तस्य महाबलः । बृहत्कर्मा सुतस्तस्य पुत्रस्तस्य बृहद्रथः ॥ १७१
 विश्वजित्तनयस्तस्य सेनजित्तस्य चाऽऽत्मजः । अथ सेनजितः पुत्राश्चत्वारो लोकविश्रुताः ॥
 रुचिराश्वश्च काव्यश्च रामो बृहद्रथस्तथा । वत्स श्वावन्तको राजा यस्य ते परिवत्तराः ॥ १७३
 रुचिराश्वस्य दायादः पृथुषेणो महायशसाः । पृथुषेणस्य पारस्तु पाराक्षीपोऽथ जज्ञिवान् ॥ १७४
 यस्य चैकशतं चाऽऽसीदपुत्राणामिति नः श्रुतम् । नीपा इति समांरूपाता राजानः सर्व एव ते
 तेषां वंशकरः श्रीमान् राजाऽऽसीत्कीर्तिवर्धनः । काम्पिल्ये समरो नाग स चेष्टसमरोऽभवत् ॥
 समरस्य परः पारः सत्वदश्व इति त्रयः । पुत्राः सर्वगुणोपेताः पारपुत्रो वृषुर्वभौ ॥ १७७
 वृषांस्तु मुकृतिर्नाम मुकृतेनेह कर्मणा । जज्ञे सर्वगुणोपेनो विश्राजस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥ १७८
 विश्राजस्य तु दायादस्तत्पुण्ड्रो नाम धार्मिकः । वभूव शुक्रजामातो ऋचीभर्ता महायशः ॥
 अणुहस्य तु दायादो व्रजप्रदत्तो महातपाः । योगमूनः सुतस्तस्य विजयसेनोऽभवत्पुत्रः ॥ १८०

* न विद्यतेऽयं श्लोकः क पुस्तके ।

१ म. 'पुत्रे तस्य पुत्रे वै । २ य. 'नमि । तं । ३ य. म. 'स्तस्य' । तं । ४ द. 'सा' । तं । ५ य. द. 'विषो भरद्वाजः प्राप्य' । शत्रिया विनाः । म्भुमन्यायन (न) नामानः स्मृता हि । ६ द. 'गाँग्र' ।
 ७ य. द. 'वीर्योऽभिदे' । ८ द. 'मर्षय' । ९ य. द. 'गाँग्रोः क्षत्रो' । १० म. 'दुर्भ' । ११ द. 'गाँग्रोः मेह' ।
 १२ म. य. द. 'वीर्योः क्षत्रो' । १३ य. द. 'विषो वै' । १४ य. य. द. 'वराङ्गना' । १५ य. य. द. 'पुत्रा' ।
 १६ द. 'विषु शृभाः मुनः' । १७ य. य. द. 'बृहद्रथ' । १८ य. य. द. 'दिवर्ष' । १९ य. द. 'ता श्वी' ।

(तुर्वेत्वादिवशकथनम्)

जहनुस्त्वजनयत्पुत्रं सुरथं नाम भूमिपम् । सुरथस्य तु दायादो वीरो राजा विदूरथः ॥ २३०
विदूरथमुतथापि सार्वभौम इति श्रुतिः । सार्वभौमाज्जयत्सेन आराधिस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
आराधितो महासत्त्वं अयुतायुस्ततः स्मृतः । अक्रोधनोऽयुतायोस्तु तस्मादेवातिथिः स्मृतः ॥
देवातिथेस्तु दायाद ऋक्ष एव बभूव ह । भीमसेनस्तथा ऋक्षादिलीपस्तस्य चाऽऽत्मजः ॥
दिलीपमुनुः प्रतिपस्तस्य पुत्रास्त्रयः स्मृताः । देवापिः शंतनुश्चैव वाहीकश्चैव ते त्रयः ॥ २३४
वाह्लीकस्य तु विज्ञेयः सप्तवाह्लीश्वरो नृपः । वाह्लीकस्य सुतश्चैव सोमदत्तो महायशः ॥
जज्ञिरे सोमदत्तात्तु भूरिभूरिश्रवाः शलः ॥

२३५

देवापिस्तु प्रवव्राज वनं धर्मपरीप्सया । उवाध्यायस्तु देवानां देवापिरभवन्मुनिः ॥ २३६
च्यवनोऽस्य हि पुत्रस्तु इष्टकश्च महात्मनः । शंतनुस्त्वभवद्राजा विद्वान्वै स महाभिषः ॥ २३७
ईयं चोदाहरन्त्यत्र श्लोकं प्रति महाभिषम् । यं यं राजा स्पृशति वै जीर्णं समयतो नरम् ॥
पुनर्युवा स भवति तस्मात्ते शंतनुं विदुः । ततोऽस्य शंतनुत्वं वै प्रजास्विह परिश्रुतम् ॥
सं तूपमेधे धर्मात्मा शंतनुर्जाह्नवीं नृपः ॥

२३९

तस्यां देवव्रतं भीष्मं पुत्रं सोऽज्जनयत्प्रभुः । स च भीष्म इति ख्यातः पाण्डवानां पितामहः ॥
काले विचित्रवीर्यं तु दासेभ्यजनयत्सुतम् । शंतनोर्दयितं पुत्रं प्रजाहितकरं प्रभुम् ॥
कृष्णद्वैपायनश्चैव क्षेत्रे वैचित्रवीर्यके ॥

२४१

धृतराष्ट्रं च पाण्डुं च विदुरं चाप्यजीजनत् । धृतराष्ट्रात्तु गान्धारी पुत्राणां सुपुत्रे ज्ञतम् ॥ २४२
तेषां दुर्योधनो ज्येष्ठः सर्वज्ञत्रयः स प्रभुः । माद्री राज्ञी पृथा चैव पाण्डोर्भार्ये बभूवतुः ॥ २४३
देवदत्ताः सुतास्ताभ्यां पाण्डोरथं विजज्ञिरे । धर्माद्युधिष्ठिरो जज्ञे वायोर्जज्ञे वृकोदरः ॥ २४४
इन्द्राद्धनंजयो जज्ञे शक्रतुल्यपराक्रमः । अश्विभ्यां सहदेवश्च नकुलश्चापि माद्रीजौ ॥ २४५
पञ्चैव पाण्डवेभ्यश्च द्रौपद्यां जज्ञिरे सुताः । द्रौपद्यजनयज्ज्येष्ठं प्रतिविम्बं युधिष्ठिरात् ॥ २४६
हिडम्बा भीमसेनात्तु जज्ञे पुत्रं घटोत्कचम् । काश्या पुनर्भीमसेनाज्जज्ञे सर्ववृकं सुतम् ॥ २४७

सुहोत्रं विजया माद्री सहदेवादजायत । कर्मरत्नां तु वैद्यायां निरमित्रस्तु नाकुलिः ॥ २४८
सुभद्रायां रथी पाथार्दाभिमन्युरजायत । उत्तरायां तु वैराट्यां परिक्षिदभिमन्युजः ॥ २४९
परिक्षितस्तु दायादो राजाऽऽसीज्जनमेजयः । ब्राह्मणान्स्यापयामास स वै वाजसनेयिकात् ॥
असपत्नं तदामर्षिद्वैशम्पार्जनं एव तु । न स्थास्थिहीह दुर्वेदे तवैतद्वचनं भुवि ॥

२५१

यावत्स्यास्याम्यहं लोके तावन्नैतर्पणस्यते । अभितः संस्थितश्चापि ततः स जनमेजयः ॥ २५२
[*पौर्णमास्येन हविषा देवमिष्ट्या प्रजापतिम् । विज्ञाय संस्थितोऽपश्यत्तद्वर्षाष्टां (त्तिदिष्टं) विभार्मिसे
परिक्षितनयश्चापि पौरवो जनमेजयः] । द्विरश्वमेधमाहृत्य ततो वाजसनेयकम् ॥

प्रवर्तयित्वा तद्वत्स्रिखर्वी जनमेजयः ॥

२५४

* एतच्छान्तेयेतन्मन्त्रं स पुस्तके नास्ति ।

१ य. 'दो धीरो । २ घ. 'दो जातो वि' । ३ द. धुत. । ४ ख. घ. द. 'दद चो' । ५ क. स उप' । ६ क. तु
शंतनुर्जन' । ७ क. 'ष्ट भुतिभिद यू' । ८ घ. द. 'हिडम्बा' । ९ ख. घ. करम् । १० घ. 'वैयायो' ।
क. लाहलिः' । ११ घ. द. 'वैया' । १२ ख. घ. द. अश्वपत्त त' । १३ ख. घ. द. 'नमेव' । १४ घ. 'नैव प्रपत्यति ।
अ' । १५ द. 'प्रपत्यति । अ' । १६ घ. द. 'भोगुणे' । १७ य. नि खर्वी । घ. 'निषेवी' ।

स्वर्गमन्त्रकमुखानां स्वर्गमङ्गलनिवासिनाम् । स्वर्गं च मध्यदेशानां भिस्वर्गा जनमेजयः ॥

विषादाद्वाह्मणैः सार्धमभिशास्तः क्षयं ययौ ॥

२५५

तस्य पुत्रः शतानीको बलवान्सत्यविक्रमः । ततः सुतं शतानीकं विमास्तमभ्यपेचयन् ॥

२५६

पुत्रोऽश्वमेधदत्तोऽभूच्छतानीकस्य वीर्यवान् । पुत्रोऽश्वमेधदत्ताद्वै जातः परपुरंजयः ॥

२५७

अधिमामकृष्णो धर्मात्मा सामंतोऽयं महायशः । यस्मिन्प्रशासति महीं युष्माभिरिदमाहृतम् ॥

हुरापं दीधितत्र वै त्रीणि वर्षाणि दुश्चरम् । वर्षद्वयं कुरुक्षेत्रे दृष्टव्यां दिनोत्तमाः ॥ * २५९

ऋषय ऊचुः—

श्रोतुं भविष्यमिच्छामः प्रजानां वै महामते । सूत सार्यं नृपैर्भाव्यं व्यतीतं कीर्तितं त्वया ॥

यत्तु संस्थास्यते कृत्यमुत्पत्स्यन्ति च ये नृपाः । वर्षाग्रतोऽपि प्रहृहि नामतश्चैव तादृगान् ॥

कालं युगममाणं च गुणदोषान्भविष्यतः । सुखदुःखे प्रजानां च धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥

एतत्सर्वं प्रसंख्याय पृच्छतां ब्रूहि तत्त्वतः । स एवमुक्तो मुनिभिः सूतो बुद्धिमतां वरः ॥

आचक्षते यथावृत्तं यथादृष्टं यथाश्रुतम् ॥

२६३

सूत उवाच—

यथा मे कीर्तितं सर्वं व्यासेनाद्भुतकर्मणा । भाव्यं कलियुगं चैव तथा मन्वन्तराणि तु ॥

अनागतानि सर्वाणि ब्रुवतो मे निबोधत । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि भविष्यन्ति नृपास्तु ये ॥

ऐलांश्चैव तथेक्ष्वाकून्सौद्युम्नांश्चैव पाण्डवान् । येषु संस्थाप्यते क्षत्रमैक्ष्वाकवमिदं शुभम् ॥

तान्सर्वान्कीर्तयिष्यामि भविष्ये पठितादृगान् । तेभ्यः परे च ये चान्ये उत्पत्स्यन्ते महीक्षितः

क्षेत्राः पारशवाः शूद्रास्तथा ये च द्विजातयः । अन्ध्राः शकाः पुलिन्दार्थं तूलिका यवनैः सहो

कैवर्त्ताभीरशबरा ये चान्ये म्लेच्छजातयः । वर्षाग्रतः प्रवक्ष्यामि नामतश्चैव तादृगान् ॥

अधिसामकृष्णः सोऽयं सामंतं पौरवाष्ट्रमः । तस्यान्ववाये वक्ष्यामि भविष्ये तावतो नृपान् ॥

अधिसामकृष्णपुत्रो निर्व्वक्त्रो भविता किल । गङ्गायाऽपहृते तस्मिन्नगरे नागसाहये ॥

त्यक्त्वा च तं सवासं च कांशाङ्ग्यो स भिवत्स्यति ॥

२७१

भविष्यदुष्णस्तत्पुत्र उष्णाश्वित्ररथः स्मृतः । शुचिद्रंथश्वित्ररथाद्धृतिमांश्च शुचिद्रयात् ॥

सुपेणो वै महावीर्यो भविष्यति महायशः । तस्मात्सुपेणाद्भविता सुतीर्थो नाम पाण्डवः ॥

रुचः सुतीर्थाद्भविता त्रिचक्षो भविता ततः । त्रिचक्षस्य तु दापादो भविता वै सुखी बलः ॥

सुखीबलसुतश्चापि भाव्यो राजा परिश्रुतः । परि तमुनश्चापि भविता सुनयो नृपः ॥

मेधावी सुनयस्पाथ भविष्यति नराधिपः । मेधाविनः सुतश्चापि दण्डपाणिर्भविष्यति ॥

दण्डपाणोऽनिरामित्रो निरामित्राच्च क्षेमकः । पञ्चविंशनृपा ह्येते भविष्याः पूर्व्वंशजाः ॥

अत्रानुवंशश्लोकोऽयं गीतो विप्रैः पुराविदैः । ब्रह्मक्षत्रस्य यो योनिर्व्वेशो देवर्षिसत्कृतः ॥

क्षेमकं प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ । इत्येव पौरवो वंशो यथावदनुकीर्तितः ॥

* अत्राध्यायममाप्तिर्दृश्यते एव पुस्तके ।

१ घ. 'पारो मा' । २ ख. 'विमातृ' । ३ घ. 'विम' । ४ द. 'ते क्षत्रम्' । ५ क. ए. 'ते क्षत्र' । ६ ख. क्षेत्राः । ७ क. घ. 'तु तति' । ८ घ. क. 'विधीमकृष्णवाय' । ९ ख. घ. क. नृपाः । १० ख. घ. 'विधीम' । ११ क. तं गुप्तं । १२ घ. विप्रैः । १३ घ. विप्रस्य । १४ घ. द. 'विप्रैः' । परिश्रुतम् । १५ घ. द. लेखः ।

(तुर्यस्वादिवशकथनम्)

धीमर्तः पण्डुपुत्रस्य अर्जुनस्य महात्मनः । अंत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि इक्ष्वाकूणां महात्मनाम् ॥
 बृहद्रथस्य दायादो वीरो राजा बृहत्क्षयः । ततः क्षयः सुतस्तस्य वत्सव्यूहस्ततः क्षयात् ॥
 वत्सव्यूहात्पतिव्यूहस्तस्य पुत्रो दिवाकरः । यश्च सप्तमध्यास्ते अयोध्यां नगरीं नृपः ॥२८२॥
 दिवाकरस्य भविता सहदेवो महायशः । सहदेवस्य दायादो बृहदश्वो भविष्यति ॥ २८३॥
 तस्य भानुरथो भाव्यः प्रतीताश्वश्च तत्सुतः । प्रतीताश्वसुनश्चापि सुप्रतीतो भविष्यति ॥
 सहदेवः सुतस्तस्य सुनक्षत्रश्च तत्सुतः ॥ २८४॥
 किंनरस्तु सुनक्षत्राद्भविष्यति परंतपः । भविता चान्तरिक्षस्तु किंनरस्य सुतो महान् ॥ २८५॥
 अन्नरिक्षात्सुपर्णस्तु सुपर्णाचाप्यमित्रजित् । पुत्रस्तस्य भरद्वाजो धर्मी तस्य सुतः स्मृतः ॥२८६॥
 पुत्रः कृतंजयो नाम धर्मिणः स भविष्यति । कृतंजयसुतो ब्राह्मो तस्य पुत्रो रणंजयः ॥ २८७॥
 भविता संजयश्चापि वीरो राजा रणंजयात् । संजयस्य सुतः शाक्यः शाक्याच्छुद्धोदनोऽभवत्
 शुद्धोदनस्य भविता शाक्यार्थे राहुलः स्मृतः । प्रसेनजित्तो भाव्यः क्षुद्रको भविता ततः ॥
 क्षुद्रकाक्षुलिको भाव्यः क्षुलिकात्सुरयः स्मृतः । सुमित्रः सुरयस्यापि अन्त्यश्च भविता नृपः ॥
 एत पेक्षकश्चः प्रोक्ता भवितारः कलौ युगे । बृहद्बलान्वये जाता भवितारः कलौ युगे ॥
 शूराश्च कृतविद्याश्च सत्यसंधा जितेन्द्रियाः ॥ २९१॥
 अत्रानुवंशश्लोकोऽयं भविष्यज्ञैरुदाहृतः । इक्ष्वाकूणामयं वंशः सुमित्रान्तो भविष्यति ॥ २९२॥
 सुमित्रे प्राप्य राजानं संस्थां प्राप्स्यति वै कलौ । इत्येतन्मानवं शस्त्रमैलं च समुदाहृतम् ॥२९३॥
 अंत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि मार्गधियान्बृहद्वयान् । जरासंधस्य ये वंशे सहदेवान्नये नृपाः ॥ २९४॥
 अतीता वर्तमानाश्च भविष्याश्च तथा पुनः । प्राधान्यतः प्रवक्ष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ २९५॥
 सङ्ग्रामे भारते तस्मिन्सहदेवो निपातितः । सोमाधिस्तस्य तनयो राजपिः स गिरिजने ॥२९६॥
 पञ्चाशतं तथाऽष्टौ च समा राज्यमकारयत् । श्रुतैर्ब्रह्मशत्रुः पण्डिसमास्त्वस्य सुतोऽभवत् ॥
 अयुतायुस्तु पेंदर्विशं राज्यं वर्षाण्यकारयत् । समाः शतं निराभिन्नो महीं भुक्त्वा दिवं गतः ॥
 पञ्चाशतं समाः पदं च मुकुतः प्राप्तवान्महीम् । त्रयोविंशं बृहत्कर्मा राज्यं वर्षाण्यकारयत् ॥
 सेनाजित्सप्तं चापि पेंता वै भोक्ष्यते सर्भैः । श्रुतंजयस्तु वर्षाणि चत्वारिंश्रविष्यति ॥
 मर्हचलो महाबाहुर्महाबुद्धिपराक्रमः । पञ्चविंशत्तु वर्षाणि महीं पालयिता नृपः ॥ ३०१॥
 अष्टपञ्चाशतं चाब्दान् राज्यं स्थास्यति वै शुचिः । अष्टाविंशत्समाः पूर्णाः क्षेमो राजा भविष्यति
 भुवतस्तु चतुःपेंतु राज्यं प्राप्स्यति वीर्यवान् । पञ्चवर्षाणि पूर्णानि धर्मनेत्रो भविष्यति ॥३०३॥
 भोक्ष्यते नृपतिश्चैव अष्टपञ्चाशतं समाः । अष्टविंशत्समा राज्यं सुव्रतस्य भविष्यति ॥ ३०४॥
 [अचत्वारिंशदशाष्टौ च दृढसेनो भविष्यति । त्रयस्त्रिंशत्तु वर्षाणि सुमतिः प्राप्स्यते ततः ॥३०५॥
 द्वाविंशतिसमा राज्यं मुंचलो भोक्ष्यते ततः] । चत्वारिंशत्समा राजा सुनेत्रो भोक्ष्यते ततः ॥

+ एतच्छिद्धान्तर्गतप्रन्यो न विद्यते ख. ग पुस्तकयोः ।

१ क. घ. ट. 'त. पाण्डु । २ ख. घ. 'ता शक्यार्थे नाहु । ३ घ. 'कात्कुलि' । ४ घ. 'व्यः कुलि' । ५ क. 'ये क्षेत्र' । ६ ग. घ. ट. 'यथा ये बृहद्रथाः । ज' । ७ क. 'त धुवाय । ८ ग. घ. ट. 'थवाः सप्त' । ९ ख. 'पयंत्रि' । १० घ. 'यद्विंशत' । ११ घ. 'सुव्रत. प्रा' । १२ घ. 'सुव्रत. प्रा' । १३ ग. घ. 'सेनाजि' । १४ क. 'एतो वै भुज्यते' । १५ घ. 'माः । शत । १६ क. 'हमाहुर्महाबुद्धिर्महाभीम' । १७ ख. घ. 'याष्ट. रा' । १८ ख. ग. ट. 'क्षिमा' । १९ घ. ट. 'मुचालो ।

(सुर्वस्वादिवंशक्रमम्)

तस्य पुत्रः कुनालस्तु वर्षाण्यष्टौ भविष्यति । कुनालमूनुरष्टौ च भोक्ता वै वन्धुपालितः ॥
 वन्धुपालितदापादो दैशमाणीन्द्रपालितः । भविता सप्त वर्षाणि देववर्मा नराधिपः ॥ ३३४
 राजा शतधरश्चाष्टौ तस्य पुत्रो भविष्यति । बृहदश्वश्च वर्षाणि सप्त वै भविता नृपः ॥ ३३५
 इत्येते नवै भूपा ये भोक्ष्यन्ति च वसुंधराम् । सप्तविंशच्छतं पूर्णं तेभ्यः शुद्धानामिष्यति ॥ ३३६
 पुष्पमित्रस्तु सेनानीरुद्धत्य वै बृहद्रथम् । कारविष्यति वै राज्यं समाः पटिं सदैव तु ॥ ३३७
 पुष्पमित्रसुताश्चाष्टौ भविष्यन्ति समा नृपाः । भविता चापि तज्ज्येष्ठः सप्त वर्षाणि वै ततः ॥
 वसुमित्रः सुतो भाव्यो दश वर्षाणि पारिवः । ततोऽन्ध्रकः समा द्वे तु भविष्यति सुतश्च वै ॥
 भविष्यन्ति समास्तस्मात्तिस्र एव पुलिन्दकाः । राजा घोषसुतश्चापि वर्षाणि भविता त्रयः(?) ॥
 ततो वै विक्रमित्रस्तु समा राजा ततः पुनः । द्वाविंशद्भविता चापि समा भागवतो नृपः ॥
 भविष्यति सुतस्तस्य क्षेमभूमिः समा दश । दशैते तुङ्गराजानो भोक्ष्यन्तीमां वसुंधराम् ॥ ३४२
 शतं पूर्णं दश द्वे च तेभ्यः किं वा गमिष्यति । अपार्यिवसुदेवं तु बालपाय्यसनिनं नृपम् ॥ ३४३
 देवभूमिस्ततोऽन्यश्च शृङ्गेण भविता नृपः । भविष्यति समा राजा नवकण्ठासनस्तु सः ॥
 भूतिमित्रः सुतस्तस्य चतुर्विंशद्भविष्यति । भविता द्वादश समा तस्माच्चारायणो नृपः ॥ ३४५
 सुशर्मा तत्सुतश्चापि भविष्यति समा दश । चतु(त्वा)रस्तुङ्गकृत्यास्ते नृपाः कण्ठायना द्विजाः ॥
 भाव्याः मणतसामन्ताश्चत्वारिंशश्च पञ्च च । तेषां पर्यायकाले तु तरन्या तु भविष्यति ॥ ३४७
 कण्ठार्धनमथोद्धत्य सुशर्मणं प्रसन्न तम् । शुङ्गानां चापि यच्छिष्टं र्षपित्वा बलं तदा ॥
 सिन्धुको ह्यन्धूजातीयः प्राप्स्यतीमां वसुंधराम् ॥ ३४८
 त्रयोविंशत्समा राजा सिन्धुको भविता त्वेधे । अष्टौ भातश्च वर्षाणि तस्माद्दश भविष्यति(?) ॥
 श्रीशातकर्णिर्भविता तस्य पुत्रस्तु वै महान् । पञ्चाशतं समाः पद्वै शतकर्णिर्भविष्यति * ॥
 आपादबद्धो दश वै तस्य पुत्रो भविष्यति । चतुर्विंशत् वर्षाणि पद्वै समा वै भविष्यति ॥ ३५१
 भविता नेमिकृष्णस्तु वर्षाणां पञ्चविंशतिम् । ततः संवत्सरं पूर्णं हालो राजा भविष्यति ॥
 पञ्चसप्तकराजानो भविष्यन्ति महाबलाः । भाव्यः पुत्रिकपेणस्तु समाः सोऽप्येकविंशतिम् ॥
 सातकर्णिवर्षमेकं भविष्यति नराधिपः । + चकार शातकर्णिस्तु पण्मासान्वै नराधिपः ॥
 अष्टाविंशत् वर्षाणि शिवस्त्रीमी भविष्यति ॥ ३५४

* इत उत्तरमेतदर्थमाधिकम्—‘आपीलवा द्वादश वै तस्य पुत्रो भविष्यति’ इति ख. ड. पुस्तकयोः । + एतदर्थं क. ग. घ. पुस्तकेषु नास्ति ।

१ ख. ग. घ. ड. कुनाल । २ ख. ग. घ. ड. कुनाल । ३ ख. ग. दशर्मा । ४ ख. घ. व. मूर्त्या वै ये ।
 ह. व. मूर्त्या वै ये । ५ क. तेभ्यस्तु गौर्भविष्यति । ६ क. ख. भ्यः शुङ्गो गमि । ७ ग. ड. पि सुज्येष्ठः । ८ ख. ग. घ. ड.
 ‘मित्रम्’ । ९ क. ‘तो भूकः । घ. ‘तोऽन्ध्रकः । १० घ. ड. सुतोऽस्य वै । ११ ख. घ. ‘ते शुङ्गता’ । १२ घ. ड. शि कं ।
 तु । १३ ख. ग. घ. ड. देवस्तु वा । १४ ख. घ. ‘स्तयोत्ताय द्वा’ । ड. ‘स्तयोत्ताय शुङ्गे’ । १५ घ. तु ते रन्त्रा तु भ ।
 घ. ड. ‘तुरन्त्रा तु भ’ । १६ ख. ड. ‘यनानतो द्यु’ । १७ क. ख. ग. शुङ्गानां । १८ क. क्षयति । १९ ख. घ. ड. ‘य’ ।
 कृष्णो भ्रातस्य वै । ग. ‘य’ । त्वष्टे भ्रातस्य वै । २० ग. घ. ड. ‘नि सोऽस्मा’ । २१ क. श्रीसात । २२ क. च सात ।
 २३ ग. घ. ड. ‘नि यदुमाविर्भव’ । २४ ख. ग. ड. ‘शाते’ । त । २५ ख. ग. घ. ड. ‘पुरिक’ । २६ ख. घ. ड.
 ‘शातिः । शात’ । २७ ग. घ. ड. ‘स्वामिर्भव’ ।

राजा च गौतमीपुत्र एकविंशत्समा नृपः । एकोनविंशतिं राजा यज्ञश्रीः सातकर्ण्यथ ॥ ३५५
पदेव भविता तस्माद्विजयस्तु समा नृपः । दण्डश्रीः सातकर्णी च तस्य पुत्रः सप्तस्रयः(?) ॥
पुलोवाऽपि समाः सप्त अन्येषां च भविष्यति । इत्येते वै नृपास्त्रिंशदन्ध्रा भोक्ष्यन्ति ये महीम्
समाः शतानि चत्वारि पञ्च पदेव तथैव च । अन्ध्राणां संस्थिताः पञ्च तेषां वंशाः समाः पुनः
सप्तैव तु भविष्यन्ति दशाऽऽभीरास्ततो नृपाः । सप्त गर्दभिनश्चापि ततोऽथ दश वै शकाः ॥
यवनाष्टौ भविष्यन्ति तुपारास्तु चतुर्दश । त्रयोदश मैनण्टाश्च मौना ह्यष्टादशैव तु ॥ ३६०

अन्ध्रा भोक्ष्यन्ति वसुधां शते द्वे च शतं च वै* । शतानि त्रीण्यशीतिं च भोक्ष्यन्ति वसुधां शकाः
अशीतिं चैव वर्षाणि भोक्तारो यवना महीम् । पञ्चवर्षशतानीह तुपाराणां मही स्मृता ॥ ३६२
शतान्यर्धचतुर्थानि भवितारस्त्रयोदश । मेरुण्डा हृषलैः सार्धं भाग्याऽन्या म्लेच्छजातयः ॥ ३६३
शतानि त्रीणि भोक्ष्यन्ति म्लेच्छा एकादशैव तु । तच्छमेन च कालेन ततः कोलिकिला हृषाः
ततः कोलिकिलेभ्यश्च विन्ध्यशक्तिर्भविष्यति । समाः पण्णवतिं ज्ञात्वा पृथिवीं च समेष्यति ॥
हृषान्वै दिशकाश्चापि भविष्याथ निबोधत । शेषस्य नागराजस्य पुत्रैः स्वरपुरंजयः ॥ ३६६
भोगी भविष्यति राजा नृपो नागकुलोद्देहः । सदाचन्द्रस्तु चन्द्रांशो द्वितीया नखवुंस्तथा ॥

धनधर्मा ततश्चापि चतुर्थो विंशजः स्मृतः । भूतिनन्दस्ततश्चापि वैदेजे तु भविष्यति ॥ ३६८
+अज्ञानां नन्दनस्यान्तं मधुनन्दिर्भविष्यति । तस्य भ्राता यवीयास्तु नाम्ना नन्दिन्याः किल
तस्यान्वये भविष्यन्ति राजानस्ते त्रयस्तु वै । दौहित्रः शिशुको नाम पुरिकायां नृपोऽभवत् ॥
विन्ध्यशक्तिस्ततश्चापि मवीरो नाम धीरवान् । भोक्ष्यन्ति च समाः पट्टि पुरीं काञ्चनकां च वै
यक्ष्यन्ति वाजपेयैश्च समास्रवरदक्षिणैः । तस्य पुत्रास्तु चत्वारो भविष्यन्ति नराधिपाः ॥ ३७२
विन्ध्यकानां कुलेऽतीते नृपा वै वाहिकास्त्रयः । सुमतीको नभिरस्तु समा भोक्ष्यति त्रिंशति(त)म्
शक्यपमा नाम वै राजा माहिषीणां महीपतिः । * पुण्डमित्रा भविष्यन्ति पेंड्रेतिवाज्यपोदशा ॥ ३७४
मेकलायां नृपाः सप्त भविष्यन्ति च सत्तमाः । कोमलायां तु राजानो भविष्यन्ति महाबलाः ॥
मेघा इति समारुपाता बुद्धिमन्तो नवैव तु । नैपन्नाः पार्थिवाः सर्वे भविष्यन्त्यामनुक्षयात् ॥
नलवंशमस्मृतास्ते वीर्यवन्तो महाबलाः । मागधनां महावीर्यो विश्वस्फूर्तिर्भविष्यति ॥ ३७७
उत्तसाध पार्थिवान्सर्वान्सोऽन्यान्वर्णान्क्रियति । कैवर्तान्पञ्चकांश्चैव पुलिन्दान्ब्राह्मणांस्तथा ॥

* एतदनन्तरं स. ग. घ. पुस्तकेष्वधिकः श्लोक उपलभ्यते स यथा 'सप्तपट्टि च वर्षाणि दशाऽऽभीरास्ततो नृपाः । सप्तगर्दभिनश्चैव भोक्ष्यन्तीमां द्विसप्ततिः' इति । + एतदर्थं न. ग. पुस्तके । + एतदर्थेत्याने पुण्डमित्रा भविष्यन्ति यमिनाश्रयोदशेति पाठो ह. पुस्तके ।

१ म. म. क. 'सप्तमो नृपः । ए' । य. 'सप्ततो नृपः । द' । २ स. ग. ह. जा यजुः धीः । ३ म. 'माधयः ।
४ स. प. द. अन्यस्तेषां भ' । ५ स. ग. घ. द. मरुण्डाथ । ६ ह. वै । सप्तपट्टिशतानीह भो । ७ स. ग. प. 'क्षयन्ते व'
८ प. 'क्षितिर्देव व' । ९ ग. 'स मु' । १० स. ग. प. 'क्षयन्ते म्ले' । ११ स. ग. घ. नृपान् ।
१२ स. वै देहि । १३ स. य. 'यः प' । १४ प. 'यति सतो नृ' । १५ स. 'हः । पुत्रमन्द' । १६ प. 'पि यो
स तु । १७ स. प. द. 'ति । शुभ्रानां नकुटस्था' । १८ स. ग. घ. यक्षयन्ते । १९ ग. प. ह. 'शतीः । म' । २०
ग. प. द. महिषीनां । २१ ग. 'न्तिपुट्य' । २२ प. यजुः । २३ स. ग. प. द. 'यन्तीनि संततिः । भो' । २४
द. मेघां तिम' । २५ ग. म. 'क्षयन्ति' ।

(तुर्वस्वादिवचनम्)

स्थापयिष्यन्ति राजानो नानादेशेषु तेजसा । विश्वस्फाणिर्महासत्त्वो युद्धे विष्णुसप्तो वली ॥
 विश्वस्फानिर्नरपतिः क्लीवाकृतिरिवोच्यते । उत्सादयित्वा क्षत्रं तु क्षत्रमन्यत्करिष्यति ॥ ३८०
 ऋदेवान्पितॄन्श्च विम्रांश्च तर्पयित्वा सकृत्पुनः । जाह्नवीतीरमासाद्य शरीरं यस्यते वली ॥ ३८१
 संन्यस्य स्वशरीरं तु शकलोकं गमिष्यति । नवनाकास्तु भोक्ष्यन्ति पुरीं चम्पावतीं नृपाः ॥
 मधुरां च पुरीं रम्पां नागा भोक्ष्यन्ति सप्त वै । अनुगङ्गं प्रयागं च साकेतु मगधांस्तथा ॥
 एताञ्जनपदान्सर्वान्भोक्ष्यन्ते गुप्तवंशजाः ॥ ३८३
 निषधान्यदुर्काश्चैव शैलीतान्कालतोपकान् । एताञ्जनपदान्सर्वान्भोक्ष्यन्ति मणिधान्यजाः ॥ ३८४
 कोशलांश्चार्धपौंड्रांश्च ताम्रलिप्तान्ससागरान् । चम्पां चैव पुरीं रम्पां भोक्ष्यन्ति देवरक्षिताम् ॥
 कलिक्रा महिषाश्चैव महेन्द्रनिलयाश्च ये । एताञ्जनपदान्सर्वान्पालयिष्यति वै गुहः ॥ ३८६
 स्त्रीरंद्रं भक्ष्यकाश्चैव भोक्ष्यते कनकाह्वयः । तुल्यकालं भविष्यन्ति सर्वे ह्येते महीक्षितः ॥ ३८७
 अल्पमसादा ह्यनृता महाक्रोधा ह्यधार्मिकाः । भविष्यन्तीह पवना धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ३८८
 नैव मूर्धाभिषिक्तास्ते भविष्यन्ति नराधिपाः । युगदोषदुराचारा भविष्यन्ति नृपास्तु ते ॥ ३८९
 स्त्रीणां बालवधेनैव हत्वा चैव परस्परम् । भोक्ष्यन्ति कलिश्रेये तु पशुधां पार्थिवास्तथा ॥ ३९०
 उदितोदितवंशोऽस्ते उदितस्तमितास्तथा । भविष्यन्तीह पर्याये कालेन पृथिवीक्षितः ॥ ३९१
 विहीनास्तु भविष्यन्ति धर्मतः कामतोऽर्थतः । तैर्विमिश्रा जनपदा म्लेच्छाचाराश्च सर्वशः ॥
 विपर्ययेण वर्तन्ते नाशयिष्यन्ति वै प्रजाः । कुम्भानृतैरताश्चैव भवितारस्तदा नृपाः ॥ ३९३
 तेषां व्यतीते पर्याये बहुस्त्रीके युगे तदा । लवाल्लवं भ्रश्यमाना आयूरूपवलध्रुवैः ॥ ३९४
 तथा गतास्तु वै काष्ठां प्रजासु जगतीश्वराः । राजानः संप्रणश्यन्ति कालेनोपहतास्तदा ॥ ३९५
 कर्त्तिकेनोपहताः सर्वे म्लेच्छा यास्यन्ति सर्वशः । अधार्मिकाश्च तेऽत्यर्थं पापण्ड्याश्चैव सर्वशः ॥
 प्रनष्टे नृपशब्दे च संध्यैः क्षिप्ते कलौ युगे । किञ्चिच्छिष्टाः प्रजास्ता वै धर्मं नष्टेऽपरिग्रहाः ॥
 असाधर्मा ह्येतास्वाश्च व्याधिशोकेन पीडिताः । अनादृष्टिहताश्चैव परस्परवधेन च ॥ ४०८
 अर्नोथा हि परित्रस्ता वार्तामुत्सृज्य दुःखिताः । त्यक्त्वा पुत्राणि ग्रामांश्च भविष्यन्ति वनौकसः
 एवं नृपेषु नष्टेषु प्रजास्त्यक्त्वा गृहाणि तु । नष्टे स्त्रिये दुरापन्ना भ्रष्टस्नेहाः सुहृज्जनाः ॥ ४००
 वर्षाश्रमपरिभ्रष्टाः संकरं घोरमास्थिताः । सरित्पर्वतसेविन्यो भविष्यन्ति प्रजास्तदा ॥ ४०१
 सरितः सागरानुपान्सेवन्ते पर्वतानि च । अर्द्धान्कलिद्वान्बह्वंश्च काश्मीरान्काशिकोशलान् ॥
 ऋषिकान्तगिरिद्रोणीः संत्रयिष्यन्ति मानवाः । कृत्स्नं हिमवतः पृष्ठं कृत्वा च लवणाम्मसः ॥
 अरण्यान्यभिपत्स्यन्ति आर्या म्लेच्छजनैः सह । मृगैर्मानैर्विहङ्गैश्च व्यापदैस्तन्धुभिस्तथा ॥
 + मधुशाकफुल्लैर्भूलैर्वर्तयिष्यन्ति मानवाः ॥ ४०४

* इत प्रभृति सार्वभौमो नास्ति य. पुस्तके. + इत प्रभृति सार्वभौमो नास्ति य. पुस्तके ।

१ ख. ग. घ. ट. ते जना । विं । २ ख. रिहाच्य । ३ घ. 'र' न्यसत । ४ ख. ग. घ. ड. 'गद्गाप्र' । ५ घ. 'केत म' । ६ ख. घ. ड. जा । नेव । ७ ख. घ. ट. 'ह्यन्ते म' । ८ घ. 'अ पाण्ड्याश्च' । ९ घ. ड. 'ह्यन्ते देवरक्षिता' । कं । १० ख. ग. ड. 'राज्य भोक्ष्य' । ११ क. घ. 'णां वली' । १२ ख. घ. ट. 'शास्तु उ' । १३ घ. 'तन मधे' । १४ ख. 'क्षिना व्याहृत' । ग. घ. ड. 'क्षिना व्याह' । १५ ख. ग. घ. ड. 'ध्याशिष्टे' । १६ ख. घ. 'नाहत' । १७ क. ह्यभासा व्या' । १८ ख. 'नावाप्रतित्र' । ग. ड. 'नाधारप्रतित्र' । घ. 'नाधारव' । १९ ख. 'हान्नहान्न लिङ्गाय पा' । २० ड. 'स्तर्धमि' ।

चीरं पर्णं च विविधं वृक्षलान्यजिनानि च । स्वयं कृत्वा विवत्स्यन्ति यथामुनिर्जनास्तथा ॥
 वीजाजानि तथा निम्नेष्पीहन्तः काष्ठशङ्कुभिः । अजैडकं खरोष्ट्रं च पालयिष्यन्ति यत्नतः ॥
 नदीर्वत्स्यन्ति तोयार्थं कूलमाश्रित्य मानवाः । पार्थिवान्वयवहारेण विवाधन्तः परस्परम् ॥ ४०७
 वैदपत्याः प्रजाहीनाः शौचाचारविर्जिताः । एवं भविष्यन्ति नरास्तदाऽधर्मो व्यवस्थिताः ॥
 हीनाद्दीनास्तथा धर्मान्प्रजा समनुवर्तते । आयुस्तदा त्रयोविंशं न कश्चिदतिवर्तते ॥ ४०९
 दुर्गला विपयगलानां जरया संपरिप्लुताः । पत्रमूलफलाहाराश्चैरकृष्णजिनाम्बराः ॥ ४१०
 वृक्षपथमभिलिप्सन्तश्चरिष्यन्ति वसुंधराम् । एतत्कालमनुमाप्ताः प्रजाः कलियुगान्तके ॥ ४११
 क्षीणे कलियुगे तस्मिन्दिव्ये वर्षसहस्रके । निःशेषास्तु भविष्यन्ति सार्धं कलियुगेन तु ॥
 ससंध्यांशे तु निःशेषे कृतं वै प्रतिपत्स्यते ॥ ४१२
 यदा चन्द्रश्च सूर्यश्च तथा तिष्यद्वृक्षपती । एकरात्रे भविष्यन्ति तदा कृतयुगं भवेत् ॥ ४१३
 एष वंशक्रमः कृत्स्नं कीर्तितो वा यथाक्रमम् । अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताश्च ये ॥ ४१४
 महादेवाभिपेकाद्यु जन्म यावत्परिषितः । एतद्वर्षसहस्रं तु श्रेयं पञ्चाशदुत्तरम् ॥ ४१५
 प्रमाणं वै तथो चोक्तं महाप्रधान्तरं च यत् । अन्तरं तच्छतान्यष्टौ पदैर्विशेष समाः स्मृताः ॥
 एतत्कालान्तरं भाव्या अन्धान्ता ये प्रकीर्तिताः । भविष्यैस्त्वत्र संख्याताः पुराणज्ञैः श्रुतपिभिः
 * सप्तर्षयस्तदा प्राहुः प्रतीपे राशि वै प्रातम् । सप्तविंशैः शतैर्भाष्या अन्धानां ते स्वया पुनः ॥
 सप्तविंशतिपर्यन्ते कृत्स्ने नक्षत्रमण्डले । सप्तर्षयस्तु तिष्ठन्ति पर्यायेण शतं शतम् ॥
 सप्तर्षीणां युगं क्षेत्रदिव्यया संख्याया स्मृतम् ॥ ४१९
 सा सा दिव्या स्मृता पण्डित्दिव्याहायैव सप्तभिः । तेभ्यः प्रवर्तते कालो दिव्यः सप्तपिभिस्तु तैः
 सप्तर्षीणां तु ये पूर्वा दृश्यन्ते उत्तरादिभिः । ततो मध्येन च क्षेत्रं दृश्यते यत्समं दिवि ॥ ४२१
 तेन सप्तर्षयो युक्ता ज्ञेया व्योम्नि शतं समाः । नक्षत्राणामृषीणां च योगस्यैतन्निर्दर्शनम् ॥ ४२२
 सप्तर्षयो मघायुक्ताः काले पारिषिते शतम् । अन्ध्रांशे सचतुर्विंशे भविष्यन्ति मते मम ॥ ४२३
 इमास्तदा तु मृकृतिर्व्यापत्स्यन्ति प्रजां भृशम् । अनृतोपहताः सर्वा धर्मतः कामतोऽर्थतः ॥ ४२४
 श्रौतस्मार्ते प्रशियिले धर्मे वर्णाश्रमे तद्दे । संकरं दुर्गलात्मानः प्रतिपत्स्यन्ति मोहिताः ॥ ४२५
 संसृताश्च भविष्यन्ति शूद्राः सार्धं द्विजातिभिः । ब्राह्मणाः शूद्रपटारः शूद्रा वै मन्त्रयोनयः ॥
 उपस्थास्थान्ति तान्विमास्तदा वै वृत्तिलिप्सवः । लैवं लवं भ्रश्यमानाः प्रजाः सर्वोः क्रमेण तु ॥
 क्षयमेव गमिष्यन्ति क्षीणशेषा युगक्षये । यस्मिन्कृष्णो दिवं यावत्सस्मिन्नेव तदा दिने ॥ ४२८
 मतिपन्नः कलिगुप्तस्तस्य संख्या निबोधत । सदृष्टाणां शतानीह त्रीणि मानुषसंख्याया ॥
 पाण्डे चैव सदृष्टाणि वर्षाणामुच्यते कलिः ॥ ४२९

* इतः प्रवृत्ति पर्यायेण शतं शतमिग्नतमन्त्रो ग. पुस्तके न भिद्यते ।

१ रा. ग. घ. 'जनेस्त' । २ क. 'क्षेत्राद्' । ३ ग. 'वैस्यन्ति' । ४ रा. 'वयोव' । ५ क. 'यदुमन्याः प्र' ।
 ६ घ. 'यदु' । ७ रा. घ. घ. 'नामदी' । ८ ग. घ. घ. 'विशाम' । ९ ग. घ. घ. 'हृदि' । १० ग. घ. घ. 'देवे' ।
 ११ ग. घ. घ. 'राशौ' । १२ ग. घ. घ. 'मा वजु' । १३ ग. घ. घ. 'पटार' । १४ ग. घ. घ. 'मन्त्रायाः प्र' । १५ घ. घ. घ. 'याने' ।
 १६ घ. घ. घ. 'युग' । १७ ग. घ. घ. 'युग' । १८ ग. घ. घ. 'युग' । १९ ग. घ. घ. 'युग' । २० ग. घ. घ. 'युग' । २१ ग. घ. घ. 'युग' । २२ ग. घ. घ. 'युग' । २३ ग. घ. घ. 'युग' । २४ ग. घ. घ. 'युग' । २५ ग. घ. घ. 'युग' । २६ ग. घ. घ. 'युग' । २७ ग. घ. घ. 'युग' । २८ ग. घ. घ. 'युग' । २९ ग. घ. घ. 'युग' । ३० ग. घ. घ. 'युग' । ३१ ग. घ. घ. 'युग' । ३२ ग. घ. घ. 'युग' । ३३ ग. घ. घ. 'युग' । ३४ ग. घ. घ. 'युग' । ३५ ग. घ. घ. 'युग' । ३६ ग. घ. घ. 'युग' । ३७ ग. घ. घ. 'युग' । ३८ ग. घ. घ. 'युग' । ३९ ग. घ. घ. 'युग' । ४० ग. घ. घ. 'युग' । ४१ ग. घ. घ. 'युग' । ४२ ग. घ. घ. 'युग' । ४३ ग. घ. घ. 'युग' । ४४ ग. घ. घ. 'युग' । ४५ ग. घ. घ. 'युग' । ४६ ग. घ. घ. 'युग' । ४७ ग. घ. घ. 'युग' । ४८ ग. घ. घ. 'युग' । ४९ ग. घ. घ. 'युग' । ५० ग. घ. घ. 'युग' । ५१ ग. घ. घ. 'युग' । ५२ ग. घ. घ. 'युग' । ५३ ग. घ. घ. 'युग' । ५४ ग. घ. घ. 'युग' । ५५ ग. घ. घ. 'युग' । ५६ ग. घ. घ. 'युग' । ५७ ग. घ. घ. 'युग' । ५८ ग. घ. घ. 'युग' । ५९ ग. घ. घ. 'युग' । ६० ग. घ. घ. 'युग' । ६१ ग. घ. घ. 'युग' । ६२ ग. घ. घ. 'युग' । ६३ ग. घ. घ. 'युग' । ६४ ग. घ. घ. 'युग' । ६५ ग. घ. घ. 'युग' । ६६ ग. घ. घ. 'युग' । ६७ ग. घ. घ. 'युग' । ६८ ग. घ. घ. 'युग' । ६९ ग. घ. घ. 'युग' । ७० ग. घ. घ. 'युग' । ७१ ग. घ. घ. 'युग' । ७२ ग. घ. घ. 'युग' । ७३ ग. घ. घ. 'युग' । ७४ ग. घ. घ. 'युग' । ७५ ग. घ. घ. 'युग' । ७६ ग. घ. घ. 'युग' । ७७ ग. घ. घ. 'युग' । ७८ ग. घ. घ. 'युग' । ७९ ग. घ. घ. 'युग' । ८० ग. घ. घ. 'युग' । ८१ ग. घ. घ. 'युग' । ८२ ग. घ. घ. 'युग' । ८३ ग. घ. घ. 'युग' । ८४ ग. घ. घ. 'युग' । ८५ ग. घ. घ. 'युग' । ८६ ग. घ. घ. 'युग' । ८७ ग. घ. घ. 'युग' । ८८ ग. घ. घ. 'युग' । ८९ ग. घ. घ. 'युग' । ९० ग. घ. घ. 'युग' । ९१ ग. घ. घ. 'युग' । ९२ ग. घ. घ. 'युग' । ९३ ग. घ. घ. 'युग' । ९४ ग. घ. घ. 'युग' । ९५ ग. घ. घ. 'युग' । ९६ ग. घ. घ. 'युग' । ९७ ग. घ. घ. 'युग' । ९८ ग. घ. घ. 'युग' । ९९ ग. घ. घ. 'युग' । १०० ग. घ. घ. 'युग' ।

, (तुर्वस्वादिवशकथनम्)

दिव्यं वर्षसहस्रं तु तत्संख्यांशं प्रकीर्तितम् । निःशेषे च तदा तस्मिन्कृतं वै प्रतिपत्स्यते ॥ ४३०
 ऐले इक्ष्वाकुवंशश्च सह भेदैः प्रकीर्तितौ । इक्ष्वाकोस्तु स्मृतः क्षत्रः सुभित्रान्तं विवस्वतः ॥ ४३१
 ऐलं क्षत्रं क्षेमकान्तं सोमवंशविदो विदुः । एते विवस्वतः पुत्राः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ४३२
 अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागतश्च ये । ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्राश्चैवान्वये स्मृताः ॥ ४३३
 युगे युगे महात्मानः समतीताः सहस्रशः । बहुत्वान्नामधेयानां परिसंख्या कुले कुले ॥ ४३४
 पुनरुक्तवहुत्वाच्च न मया परिकीर्तिताः । वैवस्वतेऽन्तरे ह्यस्मिन्निमिर्वंशः समाप्यते ॥ ४३५
 ऐतस्यां तु युगाख्यायां यतः क्षत्रं प्रपत्स्यते । तथा हि कथयिष्यामि गदतो मे निबोधत ॥ ४३६
 देवापिः पौरवो राजा इक्ष्वाकोऽथैव यो मतः । महायोगवलोपेतः कलापग्राममास्थितः ॥ ४३७
 सुवर्चाः सोमपुत्रस्तु इक्ष्वाकोस्तु भविष्यति । एतौ क्षत्रप्रणेतारौ चतुर्विंशे चतुर्युगे ॥ ४३८
 नै च विंशे युगे क्षेमवंशस्याऽऽदिर्भविष्यति । देवापिरसपत्नस्तु ऐलादिर्भविता नृपः ॥ ४३९
 क्षत्रप्रवर्तकौ द्वौतौ भविष्येते चतुर्युगे । एवं सर्वत्र विज्ञेयं संतानार्थं तु लक्षणम् ॥ ४४०
 क्षणि कलियुगे तस्मिन्भविष्ये तु कृते युगे । सप्तर्षिभिस्तु तैः सार्धमाथे त्रेतायुगे पुनः ॥ ४४१
 गोत्राणां क्षत्रियाणां च भविष्येते प्रवर्तकौ । द्वापरांशे न तिष्ठन्ति क्षत्रिया ऋषिभिः सह ॥ ४४२
 काले कृतयुगे चैव क्षीणे त्रेतायुगे पुनः । वीजार्थं तं भविष्यन्ति ब्रह्मक्षत्रस्य वै पुनः ॥ ४४३
 एवमेव तु सर्वेषु तिष्ठन्तीहान्तरेषु वै । सप्तर्षयो नृपैः सार्धं संतानार्थं युगे युगे ॥ ४४४
 क्षत्रस्यैव समुच्छेदः संवन्धो वै द्विजैः स्मृतः । मन्वन्तराणां सप्तानां संतानाश्च सुताश्च ते ४४५
 परम्परा युगानां च ब्रह्मक्षत्रस्य चोद्भवः । यथा प्रवृत्तिस्तेषां वै प्रवृत्तानां तथा क्षयः ॥ ४४६
 सप्तर्षयो विदुस्तेषां दीर्घायुष्ट्राक्षयास्तु ते(?) । एतेन क्रमयोगेन ऐलेक्ष्वाकुन्या द्विजाः ॥ ४४७
 उत्पद्यमानास्त्रेतायां क्षीयमाणे कलौ पुनः । अनुयान्ति युगाख्यां तु पावन्मन्वन्तरक्षयः ॥ ४४८
 जामदग्न्येन रामेण क्षत्रे निरवशेषिते । कृते वंशकुलाः सर्वाः क्षात्र्यैवसुधाधिपैः ॥
 द्विवंशकर्णेश्चैव कीर्तिष्येते निबोधत ॥ ४४९
 ऐलस्येक्ष्वाकुनन्दस्य प्रकृतिः परिवर्तते । राजानः श्रेणिबद्धास्तु तथाऽन्ये क्षत्रिया नृपाः ॥ ४५०
 ऐलवंशस्य ये ख्यातास्तथैवैक्ष्वाकवा नृपाः । तेषामेकशतं पूर्णं कुलानामभिषेकिणाम् ॥ ४५१
 तावदेव तु भोजानां विस्तरो द्विगुणः स्मृतः । भजते त्रिंशत् क्षत्रं चतुर्यां तद्यथादिशम् ॥ ४५२
 तेष्वतीताः समाना ये द्रुवतस्ताश्चिबोधत । शतं वै प्रतिविन्ध्यानां शतं नागाः शतं ह्याः ॥
 धृत(धार्तराष्ट्र)ैकतशमशीर्तिर्जनमेजयाः । शतं च ब्रह्मदधानां शीरिणां वीरिणां शतम् ॥ ४५३
 ततः शतं तु पौलानां श्वेताश्वकुंशादयः । ततोऽवरे सहस्रं वै येऽनीताः शतविन्दवः ॥ ४५४
 ईजिरे चाश्वमेधैस्ते सर्वे निघृतदक्षिणैः । एवं राजर्षयोऽतीताः शतशोऽथ सहस्रशः ॥ ४५५
 मनोर्वैवस्वतस्यास्मिन्वर्तमानेऽन्तरे तु ये । तेषां निबोधतोत्पन्ना लोके संततयः स्मृताः ॥ ४५७

१ क. दिव्ये । २ ख. घ. 'संख्या सा हि नीत्येते । निः' । ३ क. 'हस्ता व' । ४ क. एवाऽऽयान्तु यु' ।
 ५ ख. ग. द. नवविं । ६ ख. ग. घ. द. सोऽव' । ७ ख. ग. घ. द. 'पिउमप न्यान्तु । ८ ख. ग. घ. द. 'तामथ
 धृतय ते । ९ ख. ग. घ. द. 'दीर्घायुष्ट्राक्षयन्तु ते' । १० द. युगे । ११ ख. घ. द. 'रपथे' । १२ ख. ग. घ. 'श्वे-
 क्षासो नृ' । १३ क. 'धतः । श' । १४ ग. द. 'राष्ट्र' । १५ क. 'त दुल्लेमना । १६ घ. तु पला' । १७ द.
 'नुशोदयाः । त । १८ घ. शुनः ।

न शक्यं विस्तरं तेषां संतानानां परम्परा । तत्पूर्वापरयोगेन वक्तुं वर्षशतैरपि ॥ ४५८
 अष्टाविंशद्युगाख्यास्तु गृता वैवस्वतेऽन्तरे । एता राजर्षिभिः सार्धं शिष्टा यास्तौ निबोधत ॥
 चत्वारिंशच्च ये चैव भविष्याः सह राजाभिः । युगाख्यानां विशिष्टास्तु ततो वैवस्वतक्षये ॥ ४६०
 एतद्गः कथितं सर्वं समाख्यासयोगतः । पुनरुक्तं बहुत्वाच्च न शक्यं तु युगैः सह ॥ ४६१
 एते ययातिपुत्राणां पञ्चविंश विंशति हिताः । कीर्तिता ह्यमिता ये ये लोकान्वै धारयन्त्युत ॥ ४६२
 लभते च धरान्पञ्च दुर्लभानिह लौकिकान् । आयुः कीर्ति धनं पुत्रान्स्वर्गं चाऽऽनन्त्यमश्नुते ॥
 धारणाच्छ्रवणाच्चैव ते लोकाश्चारयन्त्युत । इत्येष धो मया पादस्तृतीयः कथितो द्विजाः ॥
 विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च किं भूयो वर्तयाम्यहम् ॥ ४६४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते तुर्वस्वादिवैश्वर्णनं नाम नवमवतितमोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—९५१४

इत्युपोद्घातपादस्तृतीयः ।

अथ उपसंहार पादः ।

अथ शततमोऽध्यायः ।

मन्वन्तरनिसर्गवर्णनम् ।

श्रुत्वा पादं तृतीयं तु क्रान्तं सूतेन धीमता । ततश्चतुर्थं पमच्छुः पादं वै ऋषिसत्तमाः ॥ १

ऋषय ऊचुः—

पादः क्रान्तस्तृतीयोऽयमनुपङ्गेण यस्त्वया । चतुर्थं विस्तरात्पादं संहारं परिकीर्तय ॥ २

मन्वन्तराणि सर्वाणि पूर्वाण्येवापरैः सह । सप्तर्षीणामथैतेषां सांप्रतस्यान्तरे मनोः ॥ ३

विस्तरावयवं चैव निसर्गस्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च सर्वमेव ब्रवीहि मे ॥ ४

सूत उवाच—

भवतां कथयिष्यामि सर्वमेतद्यथातथम् । पादं त्विदं ससंहारं चतुर्थं मुनिसत्तमाः ॥ ५

मनोर्वैवस्वतक्षयेऽपि सांप्रतस्य महात्मनः । विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च निसर्गं गृणुत द्विजाः ॥ ६

मन्वन्तराणां संक्षेपं भविष्यैः सह सप्तभिः । प्रलयं चैव लोकानां द्रव्यतो मे निबोधत ॥ ७

एतान्युक्तानि वै सम्यक्सप्तसप्तसु वै मया । मन्वन्तराणि संक्षेपाच्छृणुतानामतानि मे ॥ ८

सावर्णस्य प्रवक्ष्यामि मनोर्वैवस्वतस्य ह । भविष्यस्य भविष्यन्ति समासोच्चन्निबोधत ॥ ९

अनागतस्य सप्तैव स्मृतास्त्विह महर्षयः । कौशिको गालवश्चैव जामदग्न्यश्च भार्गवः ॥ १०

द्वैपायनो वसिष्ठश्च कृपः शारद्वस्तथा । आत्रेयो दीक्षितश्चैव ऋष्यशृङ्गस्तु काश्यपः ॥ ११

भारद्वाजस्तथा द्रोणिरश्वत्थामा महायक्षाः । एते सप्त महात्मानो भविष्याः परमर्षयः ॥ १२

सुतपाश्चाभिमतपाश्च मुखार्थैव गणास्त्रयः । तेषां गणास्तु देवानामपैकैको विंशकः स्मृतः ॥ १३

१ रा. ग. घ. ट. 'तानस्य परस्परम् । त' । २ रा. ग. ट. एते रा' । ३ ट. 'सप्तविंश' । ४ क. ग. टि. रा. घ. ट. 'एते ह' । ५ रा. ग. घ. ट. 'अथ' । ६ क. घ. ट. 'तित्तिधामिता मे' । ७ क. घ. टि. रा. घ. ट. 'य एव वसत्य भोक्त' । ८ ट. '१० रा. घ. ट. 'सुत उवाच । श्रु' । ९ ट. 'न मुने' । १० ट. ग. घ. ट. 'क्षिप्रं मे' । ११ रा. घ. ट. 'एव' । १२ क. ग. ट. 'सप्त विंश' ।

(मन्वन्तरनिसर्गोदिकथनम्)

नामतस्तु प्रवक्ष्यामि निबोधध्वं समाहिताः । रितस्तपथ शुक्रथ घुतिज्योतिष्पभाकरौ ॥ १४
मभासो भासकृद्दर्पस्तेजोरेदिमर्कतुर्विराद् । अविष्मान्योतनो भानुर्यशः कीर्तिर्बुधो धृतिः ॥
विंशतिः सुतपा ह्येते नामभिः परिकीर्तिताः ॥ १५

अप्रभुर्विभुर्विभासश्च जेता हन्ताऽरिहा रितुः । सुमतिः प्रमतिर्दक्षिः समाख्यातो महो महान् ॥
देहो मुनिर्नयो ज्येष्ठः समः सत्यश्च विश्रुतः । इत्येते द्वाविंशतिः परिकीर्तिताः ॥ १७
दमोऽदातो विदः सोमो वित्तवैद्यो यमो निधिः । होमं हव्यं हुतं दानं देयं दाता तपः शपः ॥

ध्रुवं स्थानं विधानं च निर्णयश्चेति विंशतिः । पुरुषा ह्येते समाख्याताः सावर्णेः प्रथमेऽन्तरे ॥
मारीचस्यैव ते पुत्राः कश्यपस्य महात्मनः । सांमतस्य भविष्यन्ति सावर्णस्यान्तरे मनोः ॥ २०
तेषामिन्द्रो भविष्यस्तु बलिर्वैरोचनः पुरा । धीरवांश्चोवरियांश्च निर्मोहः सत्यवांश्चक्री ॥ २१
चरिष्णुराज्यो विष्णुश्च वाचः सुमतिरेव च । सावर्णस्य मनोः पुत्रा भविष्यन्ति नवैव तु ॥ २२

नव चान्येषु वक्ष्यामि सावर्णेश्वरान्तरेषु वै । सावर्णमनवश्चान्ये भविष्यन्ति ब्रह्मणः सुताः ॥ २३
मेरुसावर्णिनस्ते वै दृष्टा ये दिव्यदृष्टिभिः । दक्षस्य ते हि दौहित्राः मियाया बुहितुः सुताः ॥
महता तपसा युक्ता मेरुपृष्ठे महौजसः । ब्रह्मादिभिस्ते जनिता दक्षेणैव च धीमता ॥ २५
महलोकगताऽऽद्वैत्ये भविष्या मेरुभाश्रिताः । महाभार्यास्तु ते पूर्व जज्ञिरे चाक्षुषेऽन्तरे ॥ २६

अपय ऊचुः—

दक्षेण जनिताः पुत्राः कन्यायामात्मनः कथम् । भवेन दक्षिणा चैव धर्मेण च महात्मनः ॥ २७

सूत उवाच—

अतो भविष्यान्वक्ष्यामि सावर्णमनवस्तु ये । तेषां जन्म प्रभावं च नमस्कृत्य प्रचेतसे ॥ २८
वैवस्वते ह्यपस्पृष्टे किञ्चिच्छिष्टे च चाक्षुषे । जज्ञिरे मनवस्ते हि भविष्यानागतान्तरे ॥ २९
प्रचेतसस्य दक्षस्य दौहित्रा मनवस्तु ये । सावर्णा नामतः पञ्च चत्वारः परमर्षिजाः ॥ ३०

संज्ञापुत्रस्तु सावर्ण एको वैवस्वतस्तथा । ज्येष्ठः संज्ञासुतो नाम मनुर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ३१

वैवस्वतेऽन्तरे प्राप्ते समुत्पत्तिस्तयोः शुभा । चतुर्दशैते मनवः कीर्तिताः कीर्तिवर्धनाः ॥ ३२

वेदे भूतो पुराणे च सर्वे ते प्रभविष्णवः । प्रजानां पतयः सर्वे भूतानां पतयः स्थिताः ॥ ३३

तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सर्व्वता । पूर्णं युगसहस्रं वै परिपाल्या नरेश्वरैः ॥ ३४

प्रजाभिस्तपसा चैव विस्तरं तेषु वक्ष्यते । चतुर्दशैव ते ज्ञेयाः सर्गाः स्वायम्भुवादयः ॥ ३५

मन्वन्तराधिकारेषु वर्तन्तेऽत्र सकृत्सकृद् । विनिवृत्ताधिकारास्ते महलोकं समाश्रिताः ॥ ३६

सप्ततीतास्तु ये तेषामष्टौ पृष्ठास्तथाऽपरे । पूर्वेषु सांपतश्चायं शान्तिर्वैवस्वतः प्रभुः ॥ ३७

* इतः प्रभृति श्लोकद्वयं न विद्यते च पुस्तके । + अत्र सतिरार्यः ।

१ ख. घ. ट. 'करः । प्र' । २ ख ग घ. ट. 'रदिमः कृत' । ३ ख दाहो । ४ ख घ. ट. 'तारित. सो' ।
५ ग. घ. ट. 'वित्तवैद्यो य' । ६ ख. ग. घ. 'यमाथे' । ७ ग. ट. 'ति' । मुवा खे । ८ घ. ट. 'त्रा. काश्य' । ९ ख.
घ. ट. 'श्यावरावाश्च' । १० ख. घ. ट. 'मान्हाति' । च' । ११ ख. ट. 'ज्यो वृष्णु' । १२ ख. घ. ट. 'विष्णन्त' ।
१३ क. घ. 'या द्राक्ष' । १४ ख. ट. 'मेद सा' । १५ ख घ. ट. 'वृता म' । १६ क. 'वातु ते' । १७ क. 'द्विपथव' ।
१८ ख. घ. ट. 'हृत्वा प्र' । १९ ख घ ट. 'प्रोत्ता स' । २० ख. भूताना । २१ ख. ग घ. ट. 'पतना । पू' । २२ क.
'न्ते च ग' ।

ये शिष्टास्तान्मवक्ष्यामि सह देवर्षिदानवैः । सह प्रजानिसर्गेण सर्वैस्त्वनागतान्द्विजान् ॥ ३८
 वैवस्वतनिसर्गेण तेषां ज्ञेयस्तु विस्तरः । अन्यूना नातिरिक्तास्ते यस्मात्सर्वे विवस्वतः ॥ ३९
 पुनरुक्ता बहुत्वार्त्तं न वक्ष्ये तेषु विस्तरम् । मन्वन्तरेषु भाव्येषु भूतेष्वपि तथैव च ॥ ४०
 कुले कुले निसर्गास्तु तस्माद्भूयो विभागशः । तेषामेव हि सिद्ध्यर्थं विस्तरेण क्रमेण च ॥ ४१
 दक्षस्य कन्या धर्मिष्ठा सुव्रता नाम विश्रुता । सर्वकन्यार्वाशिष्टा तु श्रेष्ठा धर्मपरा सुता ॥
 गृहीत्वा तां पिता कन्यां जगाम ब्रह्मणोऽन्तिके ॥ ४२
 वैराजस्तमुपासीनं धर्मेण च भवेन च । भवधर्मसमीपस्थं दक्षं ब्रह्माऽभ्यभाषत ॥ ४३
 दक्ष कन्या तवेयं वै जनयिष्यति सुव्रत । चतुरो वै मनूनुत्रांश्चातुर्वर्ण्यकराञ्छुभान् ॥ ४४
 ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा दक्षो धर्मो भवस्तदा । तां कन्यां मनसा जग्मुस्त्रपस्ते ब्रह्मणा सह ॥ ४५
 सत्याभिधायिनां तेषां सद्यः कन्या व्यजायत । सहजानुरूपांस्तेषां चतुरो वै कुमारकान् ॥
 संसिद्धाः कार्यकरणे संभूतास्ते श्रियाऽन्विताः । उपभोगसमर्थैश्च सद्योजातैः शरीरकैः ॥ ४७
 ते दृष्ट्वा तान्स्वयं घृद्ध्वा ब्रह्म व्याहारिणस्तदा । संरब्धा वै व्यकर्षन्त मम पुत्रो ममेत्युत ॥ ४८
 अभिधानान्मनोत्पन्नान्पूर्वै ते परस्परम् । यो यस्य वपुषा तुल्यो भजतां स तु तं सुतम् ॥
 यस्य यः सहश्रद्धापि रुचे वीर्यं च नापतः । तं गृह्णातु सुभद्रं वो वर्णतो यस्य यः समः ॥ ५०
 ध्रुवं रूपं पितुः पुत्रः सोऽनुरुध्यति सर्वदा । तस्मादात्मसमः पुत्रः पितुर्मातृश्चे वीर्यतः ॥ ५१
 एवं ते समयं कृत्वा सवर्णां जग्मुः सुतान् । * यस्मात्सवर्णास्तेषां वै ब्रह्मादीनां कुमारकाः ॥
 सवर्णा मनवस्तस्मात्सवर्णत्वं हि ते यतः । मननान्मानैर्नाद्यैव तस्मात्ते मनवः स्मृताः ॥ ५३
 चाक्षुषस्यान्तरेऽतीते प्राप्ते वैवस्वतस्य ह । रुचेः प्रजापतेः पुत्रो रौच्यो नामाभवत्सुतः ॥ ५४
 भूत्यामुत्पादितो यस्तु भौत्यो नामाभवत्सुतः । वैवस्वतेऽन्तरे राजा द्वौ मनू तु विवस्वतः ॥
 वैवस्वतो मर्त्यैश्च सावर्णो यश्च विश्रुतः । ज्येष्ठः संज्ञासुतो विद्वान्मनुर्वैवस्वतः मभुः ॥ ५६
 सवर्णायाः सुतश्चान्यः स्मृतो वैवस्वतो मनुः । सवर्णा मनवो ये च चत्वारस्तु महर्षिजाः ॥
 तपसा संभृतात्मानः श्वेषु मन्वन्तरेषु वै । भविष्येषु भविष्यन्ति सर्वकार्यार्थसाधकाः ॥ ५८
 प्रथमं मेरुसावर्णेर्दक्षपुत्रस्य वै मनोः । पुत्रा मरीचिगर्भाश्च सुशर्मणश्च ते त्रयः ॥
 संभूताश्च महात्मानः सर्वे वैवस्वतेऽन्तरे ॥ ५९
 दक्षपुत्रस्य पुत्रास्ते रोहितस्य प्रजापतेः । भविष्यस्य भविष्यस्तु एकैको द्वादशो गंजः ॥ ६०
 ऐश्वर्यसंग्रहो राहो वाहुवशस्तथैव च । पौरा द्वादश विज्ञेया उत्तरास्तु निबोधत ॥ ६१

* इतः प्रकृति मनवः स्मृता इत्यन्तमन्यो ग पुनरुक्ते नास्ति ।

१ रा. ग. ट. 'यस्ते प्र' । २ रा. ग. घ. ङ. 'वोस्ताना' । ३ रा. ग. घ. ङ. 'अनूनाति' । ४ ङ. 'सु वक्ष्ये नो' । ५ ङ. 'दि शिष्यार्थ' । ६ म. 'विरिष्टा तु' । ७ रा. मु ज्येष्ठा या वीरिणि मु' । ग. ङ. व. ज्येष्ठा या वीरिणा मु' । घ. त ज्येष्ठा या वीरिणा स्मृता । ८ रा. ग. घ. 'जल्पम्' । ९ रा. अत्र घ' । १० ङ. 'प्रता । च' । ११ रा. ग. घ. ङ. 'मोमाम' । १२ ङ. 'य जायते । ए' । ग. ङ. 'य जयते । ए' । १३ रा. घ. ट. 'र्यं न तेषु तत्' । म' । १४ रा. अत्र घ' । १५ रा. घ. ट. नाम वनः मु' । १६ रा. 'सुगर्जः स' । १७ रा. घ. ट. सावर्णा । १८ रा. ग. घ. ङ. 'विपु' । १९ रा. ग. ङ. गनी । ऐ । २० रा. 'हो राहो रा' । घ. 'हो रे रे स' । २१ घ. परा ।

(मन्वन्तरान्तर्गादिकथनम्)

वाजियो वाजिजिघैव प्रभूतिश्च ककुयथा । दधिक्रावायपक्षाश्च प्रणीतो विजयो मधुः ॥ ६२
 तेजस्मान्नयवो (१) द्रौ तु द्वादशैते मरीचयः । सुशर्मा(र्म)णस्तु वक्ष्यामि नामतस्तु निबोधत ॥ ६३
 वर्णस्तथाऽप्यङ्गविधौ मुरण्यो व्रजनो मतः । अमितो द्रवकेतुश्च जम्भोस्याजस्रशक्रकाः ॥ ६४
 सुनेमिर्धुतपाश्चैव सुशर्माणः प्रकीर्तिताः । तेषामिन्द्रस्तदा भाव्यो ह्यद्रुतो नाम नामतः ॥ ६५
 स्कन्दः सोमप्रतीकाशः कार्तिकेयस्तु पावकः । मेघातिथिश्च पौलस्त्यो वसुः काश्यप एव च ॥
 ज्योतिष्मान्भागवधैव घुतिमानङ्गिरास्तथा । वसिष्ठश्चैव वासिष्ठ आत्रेयो हव्यवाहनः ॥ ६७
 सुतपाः पौल्यश्चैव सप्तैते रोहितान्तरे । घृतिकेतुर्दक्षिकेतुश्चापहस्ता निरामयः ॥ ६८
 पृथुश्चवास्तथोऽनीको भूरिघुन्नो बृहद्रथः । प्रथमस्य तु सावर्णेर्नव पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥ ६९
 दशमे त्वथ पर्याये धर्मपुत्रस्य वै मनोः । द्वितीयस्य तु सावर्णेर्भाज्यस्यैवान्तरे मनोः ॥ ७०
 सुखामना विरुद्धाश्च द्वावेव तु गणौ स्मृतौ । त्विषिवन्तश्च ते सर्वे शतसंख्याश्च ते समाः ॥
 मार्गोऽनायच्छतः प्रोक्ता ऋषिभिः पुरुषेषु वै । देवास्ते वै भविष्यन्ति धर्मपुत्रस्य वै मनोः ॥
 तेषामिन्द्रस्तथा विद्वान्भविष्यः शान्तिरुच्यते । हविष्मान्पौलहः श्रीमान्सुकीर्तिश्चापि भार्गवः ॥
 आपोमूर्तिस्तथाऽऽत्रेयो वसिष्ठश्चापि यः स्मृतः । पौलस्त्यः प्रतिपश्चापि नाभागश्चैव काश्यपः ॥
 अभिमन्युश्चाङ्गिरसः सप्तैते परमर्षयः ॥ ७४
 सुक्षेत्रश्चोत्तमीजाश्च भूरिपेणश्च वीर्यवान् । क्षतानीको निरमित्रो वृषसेनो जयद्रथः ॥ ७५
 भूरिघुन्नः सुवर्चाश्च दशैते मानवाः स्मृताः । एकादशे तु पर्याये सावर्णे वै तृतीयके ॥ ७६
 निर्माणरतयो देवाः कामजा वै मनोजवाः । गणास्त्वेते त्रयः रूपाता देवतानां महात्मनाम् ॥
 एकैकांश्चिन्ततस्तेषां गणास्तु त्रिदिवौकसाम् । मासस्याहानि त्रिंशत्तु यानि वै क्वयवो विदुः ॥
 निर्माणरतयो देवा रात्रयस्तु विहंगमाः । गणास्ते वै त्रयः प्रोक्ता देवतानां भविष्यति ॥ ७९
 मनोजवा मुहूर्तास्तु इति देवाः प्रकीर्तिताः । एते हि ब्रह्मणः पुत्रा भविष्या मैनवः स्मृताः ॥
 तेषामिन्द्रो वृषो नाम भविष्यः सुरराट्मतः । तेषां सप्तर्षयश्चापि कीर्त्यमानाभिवोधत ॥ ८१
 हविष्मान्काश्यपश्चापि वपुष्मान्यथ भार्गवः । वारुणिश्चैव चाऽऽत्रेयो वसिष्ठो भग एव च ॥
 पुष्टिश्चाङ्गिरसो ज्ञेयः पौलस्त्यो निश्चरस्तथा । पौलहो ह्यभितेजाश्च देवा ह्येकादशेऽन्तरे ॥ ८३
 सर्ववैभगः सुधर्मा च देयानीकः पुरोवहः । क्षेमधर्मा गृहेपश्च आदर्शः पौण्ड्रको मतः ॥ ८४
 सावर्णस्य तु ते पुत्राः प्राजापत्यस्य वै मनोः । द्वादशे त्वथ पर्याये रुद्रपुत्रस्य वै मनोः ॥ ८५
 चतुर्थं ऋतुसावर्णे देवास्तस्यान्तरे शृणु । पञ्चैव तु गणाः प्रोक्ता दे(दे)वतानामनागताः ॥ ८६

१ ग. म. घ. ड. 'कायपि प' । २ ख ग. ड. 'धुः । उत्तमायव वीद्री । ३ ग. ड. 'याऽथपविश्व मुर' । घ. 'याऽ-
 थपविश्व मुर' । ४ ख. अस्तितो । ग. अमितो । ५ ड. 'मुनोविपुत्रयथे' । ६ ख. ग. घ. 'मिधुनयथे' । ७ ख. ग. घ. ड.
 'सुधर्मा' । ८ ग. घ. ड. 'स्कन्दोऽसी मां प्रतीयो वै वा' । ९ क 'वक्रः । मायाति । १० ग. घ. ड. 'वक्रः । मे' । १० ख.
 घ. ड. 'सिनधे' । ११ ख. ड. 'हितेऽन्त' । १२ क. 'शा नाको । १३ ड. 'हृदयः । प्र' । १४ ख. 'स्य तदा पादे
 भाव्य' । १५ ख. 'मुगामानो वि' । ग. घ. 'सुस मनो वि' । ड. 'सुखमनो वि' । १६ ख. ग. घ. ड. 'णाना यच्छतं
 क्रान्मृपि' । १७ ख. ग. घ. ड. 'लस्त्योऽप्र' । १८ ग. घ. ड. 'वश्यः । १९ क. 'कैक त्रिष' । २० ग. घ. ड. 'मानवाः ।
 २१ घ. 'व' । वरुणधे' । २२ ख. ग. घ. ड. 'वसिष्ठो । २३ ख. ग. घ. 'शो नप । २४ ख. च । 'देवाया' । घ. ड.
 च । 'मुष्टि' । २५ घ. 'मिरेताथ । २६ ख. घ. ड. 'वैत्रय । २७ घ. 'क्षेत्र' ।

हरिता रोहिताथैव [* देवाः सुमनसस्तथा । सुकर्माणः सुपर्वाश्च पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ ८७]
 ब्रह्मणो मानसा द्वेते एकेको दशको गणः । अरुन्तिजो हविश्चैव] विद्वान्यथ सहस्रशः ॥ ८८
 पर्वतानुचरश्चैव अपोऽंशुश्च मनोजवः । ऊर्जा स्वाहा स्वधा तारा दशैते हरिताः स्मृताः ॥ ८९
 तपोजानिर्धृतिश्चैव वाचा बन्धुश्च यः स्मृतः । रजश्चैव तु राजश्च स्वर्णपादस्तथैव च ॥ ९०
 व्युष्टिर्विधिश्व वै देवो दशैते रोहिताः स्मृताः । उपिताद्यास्तु ये देवास्त्रयस्त्रिंशत्प्रकीर्तिताः ॥
 देवान्सुमनसो विद्धि सुकर्माणो निबोधत । सुपर्वा वृषभः पृष्टः कृपिष्ठुम्भौ विपश्चितः ॥ ९२
 विक्रमश्च कमथैव निधृतः कान्त एव च । एते सुकर्माणो देवा सुतांथैषां निबोधत ॥ ९३
 र्वर्षोदितस्तथा जिष्टो वर्चस्वी घृतिमानहविः । शुभो हविष्कृतात्प्राप्तिर्व्यापृतो दशमस्तथा ॥ ९४
 सुपारा मानता (श्च गणा) स्त्वेते देवा वै संप्रकीर्तिताः । तेषामिन्द्रस्तु विशेष ऋतधामा महाययीः
 कृतिर्वसिष्ठपुत्रस्तु आग्नेयः सुतपोस्तथा । तपोमूर्तिश्चाङ्गिरसस्तपस्वी काश्यपस्तथा ॥ ९६
 तपोऽश्वपानः पौलस्त्यः पुलहश्च तपोरतिः । भार्गवः सप्तमस्त्वेषां विज्ञेयस्तु तपोमतिः ॥ ९७
 एते सप्तपर्यः सिद्धा अन्ये सावर्णिकेऽन्तरे । देववानुपदेवश्च देवश्रेष्ठो विदूरथः ॥ ९८
 मित्रैवान्मित्रविन्दुश्च मित्रसेनो ह्यमित्रह । मित्रबाहुः सुवर्चाश्च द्वादशैते मनोः सुताः ॥ ९९
 त्रयोदशे तु पर्याये भौव्या रौच्यान्तरे पुनः । त्रय एव गणाः प्रोक्ता देवानां तु स्वयंभुवा ॥
 ब्रह्मणो मानसाः पुत्रास्ते हि सर्वे महात्मनः । सुत्रामाणः सुधर्माणः सुकर्माणश्च ते त्रयः ॥
 त्रिदशानां गणाः प्रोक्ता भविष्याः सोमपायिनः । त्रयस्त्रिंशद्देवतांथाः प्राग्भविष्यन्त याज्ञिकैः ॥
 आज्येन पृषदाज्येन ग्रहश्रेष्ठेन चैव हि । देवैर्देवास्त्रयस्त्रिंशत्पृथक्त्वेन निबोधत ॥ १०३
 सुत्रामाणः प्रयाज्यास्तु आज्यपा नाम सांप्रतम् । सुकर्माणोऽनुयाज्यास्तु पृषदाज्याशिनस्तु ये ॥
 उपयाज्याः सुधर्माण इति देवाः प्रकीर्तिताः । दिवस्पतिर्महासत्त्वस्तेषामिन्द्रो भविष्यति ॥ १०५
 पुलहात्मजपुत्रास्ते विज्ञेयास्तु रुचेः सुताः । अङ्गिराश्चैव घृतिमान्पौलैस्त्यः पथ्यवास्तु सः ॥
 पौलहस्तत्त्वदर्शी च भार्गवश्च निरुत्सकः । निष्यक्त्यस्तथाऽऽग्नेयो निर्मोहः काश्यपस्तथा ॥
 स्वरूपश्चैव वासिष्ठः सप्तैते तु त्रयोदशे । चित्रसेनो विचित्रश्चैव तपोधर्मधृतो भवः ॥ १०८
 अनेकसत्रैर्वद्धश्च सूरसो निर्भयः पृथः । रौच्यस्यैते मनोः पुत्रा ह्यन्तरे तु त्रयोदशे ॥ १०९
 चतुर्दशे तु पर्याये भौतस्याप्यन्तरे मनोः । देवतानां गणाः पञ्च प्रोक्ता ये तु भविष्यति ॥ ११०

* धनुर्ध्वान्तर्गतग्रन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ प. 'पार्थिव' । २ म. घ. ड. 'अर्वा तेजो' । ३ क. 'हरिश्चै' । ४ म. ग. घ. 'र्वतोऽनु' । ५ ख. ग. घ. ट. 'अपानु' । ६ म. ग. घ. ड. 'देवाः सु' । ७ म. घ. ड. 'पुत्रो वि' । ८ क. 'वर्षोदि' । ९ क. 'हरि' । १० ड. 'या' ।
 सपारामागतस्तथे' । ११ ग. 'सुपारामागतस्तथे' । १२ ख घ ड. 'शाः घृति' । १३ ख. ग. घ. ट. 'तपस्त' । १४ ग. 'या' । तेषां सु' । १५ ग. ग. घ. ट. 'तपावृतिः' । १६ प. 'प्रमात्रामित्रग्रन्थमिदमेतत्' । १७ ड. 'प्रवान् । मि' ।
 १८ म. 'आज्यपापान्तरे मनोः । प्र' । घ. ट. 'आज्ये रौच्येन' । १९ ख. घ. 'याः प्रथिमाप्यत या' । ग. ड. 'या प्रथिभज्यत या' । २० ग. ट. 'अत्र मनेव ह । दे' । २१ क. 'आज्यास्तु सां' । २२ ख. घ. ड. 'रत्त्वोपप्ययास्तुयाः ।
 पां' । २३ ख घ. ट. 'या पुष्पां' । २४ म. घ. ड. 'इहा । ति' । २५ ख. घ. ड. 'य मय' । २६ ख. ग. घ. ड. 'प्र वृद्ध' । २७ ख. ग. घ. ट. 'भियो रः री' । २८ ख घ. ट. 'भौतस्या' ।

(मन्वन्तरमित्येवमिति च)

चाक्षुषाश्च कनिष्ठाश्च पवित्रा भाजरास्तथा । ऋचाचावृद्धाश्च इत्येते पञ्च देवगणाः स्मृताः ॥ १११ ॥
 + अपरा (परांथा) पि मनोः सूनुन्सप्तैतान्विद्धि चाक्षुषाश्च वृहदाद्यानि सामानि कनिष्ठान्सप्त तान्विद्धुः
 सप्त लोकाः परित्रास्ते भाजिराः सप्त सिन्धवः ॥ ११२

वाचावृद्धानृषीन्विद्धि मनोः स्वार्थं भुवस्य वै । सर्वे मन्वन्तरेन्द्राश्च विज्ञेयास्तुल्यलक्षणाः ॥
 तेजसा तपसा बुद्ध्या बलश्रुतपराक्रमैः । त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥
 सर्वशः स्वैर्गुणैस्तानि इन्द्रास्तेऽभिभवन्ति वै ॥ ११४

भूतापवादिनो हृष्टा मध्यस्था भूतवादिनः । सूतानुवादिनः सक्तास्त्रयो वेदाः प्रवादिनाम् ॥
 अग्निध्रः काश्यपश्चैव पौलस्त्यो मागधश्च यः । भार्गवो शशिव्राहुश्च शुचिराक्षिरसस्तथा ॥
 ओजस्वी सुबलश्चैव भौत्यस्यैते मनोः सुताः ॥ ११६

सावर्णा मनवो ह्येते चत्वारो ब्रह्मणः सुताः । एको वैवस्वतश्चैव सावर्णो मनुश्च्यते ॥ ११७
 रौच्यो भौत्यश्च यौ तौ तु मनोः पौलहभार्गवौ । भौत्यस्यैवाऽऽधिपत्ये तु पूर्णः कल्पस्तु पूर्णतः ×
 सूत उवाच—

निःशेषेषु च सर्वेषु तदा मन्वन्तरेऽपि । अन्तेऽनेकयुगे तस्मिन्क्षीणे संहार उच्यते ॥ ११८
 सप्तैते भार्गवा देवा अन्ते मन्वन्तरे तदा । भुक्त्वा त्रैलोक्यमध्यस्था युगाख्यां श्वेकसप्ततिम् ॥
 पितृभिर्नुभुविश्चैव सार्धं सप्तर्षिभिस्तु ये । यज्वानश्चैव तेऽप्यन्ये तैश्च काश्यवै तैः सह ॥ १२१

महर्लोकं गमिष्यन्ति त्यक्त्वा त्रैलोक्यमीश्वराः । ततस्तेषु गतेषु चैव क्षीणे मन्वन्तरे तदा ॥
 अनाधारमिदं सर्वं त्रैलोक्यं वै भविष्यति ॥ १२२

ततः स्थानानि शून्यानि स्थानिनां तानि वै द्विर्जाः । भ्रमरव्यपन्ति विमुक्तानि ताराकलप्रहैस्तथा
 ततस्तेषु व्यतीतेषु त्रैलोक्यस्येश्वरेऽपि । सेन्द्रास्तेषु महर्लोकं यस्मिंस्ते कल्परासिनः ॥ १२४

जितायाश्च गणा ह्यत्र चाक्षुषान्ताव्यतुर्दश । मन्वन्तरेषु सर्वेषु देवास्ते वै महौजसः ॥ १२५
 ततस्तेषु गतेषु चैव साधो (यु)ज्यं कल्पवासिनाम् । समेत्य देवास्ते सर्वे प्राप्ते संकलने तदा ॥ १२६
 महर्लोकं परित्यज्य गणास्ते वै चतुर्दश । सशरीराश्च श्रूयन्ते जनलोकं सहातुगाः ॥ १२७

एवं देवेष्वतीतेषु महर्लोकं प्राप्ते प्राप्ते । भूतादिष्ववशिष्टेषु स्थावरान्तेषु चाप्युत ॥ १२८
 शून्येषु लोकस्थानेषु महान्तेषु भूरादिषु । देवेषु च गतेषु चैव साधो (यु)ज्यं कल्पवासिनाम् ॥ १२९
 संहृत्य तांस्ततो ब्रह्मा देवाधिपितृदानयान् । संस्थापयति वै सर्गं महद्दृष्ट्वा युगसंये ॥ १३०

चतुर्गुणसहस्रान्तमहर्गुणद्वयानो विदुः । = राधि युगसप्तान्तामहोरात्रविदो जनाः ॥ १३१
 नैमित्तिकः प्राकृतिको यश्चैवाऽऽत्यन्तिकोऽर्धतः । त्रिविधः सर्वभूतानामित्येष प्रतिसंचरः ॥

* इत आरभ्य विद्धि चाक्षुषानित्यन्तग्रन्थो घ. पुस्तके नास्ति । + एतदर्थं यानि सप्त तांस्तान्भागान्विद्धि
 चाक्षुषसप्तैतान्विद्धि क. पुस्तके । ग. द. पुस्तकयोरेतदर्थं नुष्ठितमस्ति । × अत्राध्यायसमाप्तिः. ख. पुस्तके । = इत
 आरभ्य प्रतिध्वर इत्यन्तग्रन्थो ड. पुस्तके नास्ति ।

१ ख घ ड. 'विद्धि' । २ क सवर्णा । ३ ख ड. 'सर्वेषु' । ४ क तद्वाक्ता । ५ ख ग. घ. ड.
 नि गुप्ताभि स्या । ६ ख ग. घ. ड. तदा । ७ ख ग. घ. ड. 'यन्ते वि' । ८ ख. ग. ड. 'स्ते देवा प्राप्ते सक्ताः' ।
 ९ ड. 'कायन' । १० ख. 'पु भवादि' । ११ घ. ड. 'पु युवादि' । १२ क. 'ये तत्र युग' । ग. घ. 'ये वातु' ।

ब्राह्मो नैमित्तिकस्तस्य कल्पदाहः प्रसंगः । प्रतिसर्गे तु भूतानां प्राकृतेः करणक्षयः ॥ १३४
 ज्ञानाच्चाऽऽत्यन्तिकः प्रोक्तः कारणानामसंभवः । ततः संहृत्य तान्ब्रह्मा देवाँल्लोक्यवासिनः ॥ १३५
 अहरन्ते प्रकुरुते सर्गस्य प्रलयं पुनः । सुपुप्सुर्भगवान्ब्रह्मा प्रजाः संहरते तदा ॥ १३६
 ततो युगसहस्रान्ते संप्राप्ते च युगक्षये । तत्राऽऽत्मस्थाः प्रजाः कर्तुं प्रपेदे सः प्रजापतिः ॥ १३७
 तदा भवत्यनाद्यष्टिस्तदा सा शतवार्षिकी । तथा योन्यल्पसाराणि सत्त्वानि पृथिवीतले ॥ १३८
 तान्येवात्र प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च । सप्तारश्मिरयो भूत्वा उदतिष्ठद्भिभावसुः ॥ १३९
 असह्यारश्मिर्भगवान्पिवन्नभो गभास्तिभिः । हरिता रश्मयस्तस्य दीप्यमानास्तु सप्तभिः ॥ १४०
 भूय एव विवर्तन्ते व्यामुवन्तो वेनं शनैः । भौमं काष्ठं धनं तेजो भृशमद्भिस्तु दीप्यते ॥ १४१
 तस्मादुदकं सूर्यस्य तपनोऽति हि कथ्यते । नावृष्या ऋतपते सूर्यो नावृष्या परिविष्यते ॥ १४२
 नावृष्या परिचिन्वन्ति वारिणा दीप्यते रविः । तस्मादपः पिबन्त्यो वै दीप्यते रविरम्बरे ॥ १४३
 तस्य ते रश्मयः सप्त पिबन्त्यभो महार्णवात् । तेनाऽऽहारेण संदीप्ताः सूर्याः सप्त भवन्त्युत ॥ १४४
 ततस्ते रश्मयः सप्त सूर्यभूताश्चतुर्दिशम् । चतुर्लोकमिमं सर्वं दहन्ति शिखिनस्तदा ॥ १४५
 प्रामुवन्ति च भाभिस्तु ऊर्ध्वं चापश्च रश्मिभिः । दीप्यन्ते भास्कराः सप्त युगान्तामिमतापिनः ॥ १४६
 ते वारिणो च संदीप्ता बहुसाहस्ररश्मयः । खं समावृत्य तिष्ठन्ति निर्दहन्तो वसुंधराम् ॥ १४७
 ततस्तेषां प्रतापेन दह्यमाना वसुंधरा । साद्रिनयर्णवा पृथ्वी विस्तेहा समपद्यत ॥ १४८
 दीप्ताभिः संतताभिश्च चित्राभिश्च समन्ततः । अपथोर्ध्वं च तिर्यक् संकुदं सूर्यरश्मिभिः ॥ १४९
 सूर्याग्नीनां प्रवृद्धानां संस्पृष्टानां परस्परम् । एकत्वमुपयातानामेकज्वालं भवत्युत ॥ १५०
 सर्वलोकप्रणोशं च सोऽभिर्भूत्वा तु मण्डली । चतुर्लोकमिव सर्वं निर्दहत्याहु तेजसा ॥ १५१
 ततः प्रलीयते सर्वं जङ्गमं स्यावरं तदा । निर्वृत्ता निस्तृणा भूमिः कूर्मपृष्ठसमा भवेत् ॥ १५२
 अम्यरीपमिवाऽऽभाति सर्वं भारिपितं जगत् । सर्वमेव तदाऽर्चिभिः पूर्णं जाज्वल्यते नभः ॥ १५३
 पातालं यानि सत्त्वानि महोदधिगतानि च । ततस्तानि प्रलीयन्ते भूमित्वमुपयान्ति च ॥ १५४
 द्वीपाश्च पर्वताश्चैव वर्षाण्यथ महोदधिः । सर्वं तद्भस्ममाचक्रे सर्वात्मा पावकस्तु सः ॥ १५५
 समुद्रेभ्यो नदीभ्यश्च पातालभ्यश्च सर्वतः । पिवन्नपः समिद्धोऽग्निः पृथिवीमाश्रितो ज्वलन् ॥ १५६
 ततः संवर्तकः शैलानतिक्रम्य महान्स्थया । लोकान्संहरते दीप्तो घोरः संवर्तकोऽनलः ॥ १५७
 ततः स पृथिवीं भिरवा रसातलमशोषयत् । निर्दह्य तास्तु पातालाद्यागलोकमथादहत् ॥ १५८
 अपस्तान्पृथिवीं दग्ध्वा ऊर्ध्वं स दहते दिवम् । योजनानां सहस्राणि अयुतान्ययुद्धानि च ॥ १५९
 उदतिष्ठच्छिवास्तस्य वदन्त्यः संवर्तकस्य तु । गन्धर्वाश्च पिशाचाश्च समहोरगराक्षसान् ॥ १६०
 तदा दहति संदीप्तो गोलकं चैव सर्वशः ॥ १६१

* अत्राऽऽत्मनैवदमार्थम् ।

१ घ. 'तः कार' । २ ग. 'नः' । ३ ना. घ. ड. 'यान्त्यल' । ४ ग. घ. 'सति' । ५ ग. घ. ड. 'स' । ६ घ. 'भौमकाष्ठे घ' । ७ रा. ग. काष्ठे 'घ' । ८ रा. 'स्मारान्वः स्मृतः सूर्यस्तपतीति । ड. 'स्माप्रदः सूर्यस्य रश्मि' । ९ ग. घ. ड. 'नन्ते वा' । १० क. 'दीप्तः सूर्यः सप्त भवत्युत' । ११ रा. घ. 'ता संदीप्ता' । १२ ग. घ. ड. 'एव निवे' । १३ ड. 'संस्पृष्टा' । १४ रा. घ. ड. 'पातय सो' । १५ रा. घ. ड. 'नीने मांनिमद्भने स्यापरे त' । १६ ग. घ. 'रिषा' । १७ 'रिषदं ग' । १८ क. 'नि भूयानि ।

(सन्वन्तरनिसर्गादिकथनम्)

भूलोकं तु भुवर्लोकं स्वर्लोकं च महस्तथा । घोरो दहति कालाग्निरेवं लोकचतुष्टयम् ॥ १६०
व्योम्नेषु तेषु लोकेषु तिर्यगूर्ध्वमध्याग्निना । तत्तेजः समनुभासं कृत्स्नं जगदिदं शनैः ॥

अयोमुडनिभं सर्वं तदा ह्येवं प्रकाशते ॥ १६१

ततो गजकुलाकारास्तडिद्भिः समलंकृताः । उत्तिष्ठन्ति तदा घोरा व्योम्नि संवर्तका घनाः ॥
केचिन्नीलोत्पलश्यामाः केचित्कुमुदसंनिभाः, केचिद्द्वैदूर्यसंकाशा इन्द्रनीलानिभाः परे ॥ १६३
शङ्खकुन्दनिभाश्चान्ये जात्यञ्जननिभास्तथा । धूम्रवर्णा घनाः केचित्केचित्पीताः पयोधराः ॥
केचिद्रासभवर्णाभा लाक्षारक्तनिभास्तथा । मनःशिलाभास्त्वपरे कपोताभास्तथाऽम्बुदाः ॥

इन्द्रगोपनिभाः केचिदुत्तिष्ठन्ति घना दिवि ॥ (* केचित्पुरधराकाराः केचिद्गजकुलोपमाः ॥
केचित्पर्वतसंकाशाः केचित्स्थलनिभा घनाः) । कुण्डागारनिभाः केचित्केचिन्मीनकुलोपमाः ॥
बहुरूपा घोररूपा घोरस्वरनिनादिनः । तदा जलधराः सर्वे पूरयन्ति नभःस्थलम् ॥ १६८

ततस्ते जलदा घोरा राविणो भास्करात्मिकाः । सप्तथा संवृतात्मानस्तमग्निं शमयन्त्युत ॥ १६९

ततस्ते जलदा वर्षे मुञ्चन्ति च मैत्रीयवत् । सुयोरमशिवं सर्वं नाशयन्ति च पावकम् ॥ १७०

प्रवृष्टैश्च तथाऽत्यर्थं वारिभिः पूर्यते जगत् । अग्निस्तेजोऽभिभूतं च तदाऽग्निः प्रविशत्यपः ॥

नष्टे चाग्नौ वर्षशते पयोदाः पाकसंभवाः । घ्रावर्षन्ति जगत्सर्वे बृहज्जलपरिस्रवैः ॥ १७२

धाराभिः पूरयन्तीमं चोपमानाः स्वर्गभुवा । अन्ये तु सलिलौघैस्तु वेलामभिभवन्त्यपि ॥

साद्रिद्वीपान्तरं पृथ्वी अद्भिः संछायते तदा ॥ १७३

तस्य बृष्टया च तोषं तत्सर्वं हि परिमण्डितम् । प्रविशत्युदधौ विषाः पीतं सूर्यस्य रश्मिभिः ॥

आदित्यरश्मिभिः पीतं जलमत्रेषु तिष्ठति । पुनः पतति तद्भूमौ तेन पूर्यन्ति चार्णवाः ॥ १७५

ततः समुद्राः स्वां वेलाम् परिक्रामन्ति सर्वशः । पर्वताश्च विशीर्यन्ते मही च, प्सु निमज्जति ॥

ततस्तु सहस्रोर्द्धन्तः पयोदास्तान्नभस्तले । संवेष्टयति घोरात्पा दिवि वायुः समन्ततः ॥ १७७

तस्मिन्नेकार्णवे घोरे नष्टे स्थावरजङ्गमे । पूर्णे युगसहस्रे वै निःशेषः कलत्र उच्यते ॥ १७८

अधाम्भसा वृते लोके माहुरेकार्णवं बुधाः । अयं भूमितलं खं च वायुश्चैकार्णवे तदा ॥

नष्टे भावेऽवलीनं तस्माद्भायत न किञ्चन ॥ १७९

पाथिवास्तथ सामुद्रा आपौ हैमाश्च सर्वशः । प्रसरन्त्यो ब्रजन्त्येकं सलिलाख्यां भजन्त्युत ॥

आगतागतिकं चैव तदा तत्सलिलं स्मृतम् । प्रच्छाद्य तिष्ठति महीवर्षवार्धे च तज्जलम् ॥

आभान्ति यस्मात्ता भाभिर्भाशब्दो व्याप्तिदीप्तिषु । भस्म सर्वपनुमाप्य तस्मादम्भो निरुच्यते

नानात्वे चैव शीघ्रे च धातुर्वै अर उच्यते । एकार्णवे तदाऽऽपो वै न शीघ्रास्तेन ता नराः ॥

* धनुर्दिहान्तर्गतप्रन्वो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ क. घोरे । २ ख. ग. घ. ङ. 'प्राप्य ह्री' । ३ घ. पुनः । ४ घ. शतम् । ५ ख. ग. ङ. 'विन्मनः सिद्धनिभास्तथा' ।
षावरनिभाः केचिद्' । ५ ख. 'नाः । क्रोडागा' । घ. ना. 'बृहगा' । ङ. 'नाः । कृतागा' । ६ क. 'रा नरीना भा' ।
७ क. 'मदोदमम् । मु' । ८ ख. 'वायुना । ग. घ. ङ. 'वारिणा' । ९ क. 'भि. प्रायि' । १० ख. घ. ङ. 'वैगते' । ११ ख. ग.
घ. ङ. 'यन्ने ज' । १२ ख. घ. ङ. 'न्तरा पृथिवीभिः' । १३ घ. ङ. 'हृत्वा' । १४ क. 'हृत्वागन्धो' । १५ ख. घ. ङ. 'द' ।
'निर्गते' । १६ घ. 'हे ऽलीनत्यर्थं त' । ग. ङ. 'हृत्वावैली' । घ. 'हे ऽलीनत्यर्थं तत्र महा' । १७ क. 'रा मरुज' ।

तस्मिन्पुगसहस्रान्ते दिवसे ब्रह्मणो गते । तानन्तं कालमेवं तु भवत्येकार्णवं जगत् ॥

तदा तु सर्वव्यापारा निवर्तन्ते प्रजापतेः ॥

१८४

एवमेकार्णवे तस्मिन्नेष्टे स्थावरजङ्गमे । तदा स भवति ब्रह्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥

१८५

सहस्रशीर्षा सुमनाः सहस्रपात्सहस्रचक्षुर्वदनः सहस्रबाहू ।

सहस्रबाहुः प्रथमः प्रजापतिस्त्रयीपथी यः पुरुषो निरुच्यते ॥

१८६

आदित्यवर्णो भुवनस्य गोप्ता अपूर्व एकः प्रथमस्तुरापाद ।

हिरण्यगर्भः पुरुषो यद्वाय्वै संपद्यते वै तमसैः परस्तात् ॥

१८७

चतुर्थ्युगसहस्रान्ते सर्वतःसलिलाद्भुते । सुषुप्तिप्रकाशां स्वां रात्रिं तु कुरुते प्रभुः ॥

१८८

चतुर्विधा यदा शेते प्रजाः सर्वाण्डमण्डिताः । पश्यन्ते तं महात्मानं कालं सप्त महर्षयः ॥

१८९

जनलोकं विवर्तन्तस्तपसा लब्धचक्षुषः । भृगवादयो महात्मानः पूर्वं व्याख्यातलक्षणाः ॥

१९०

सत्यादीन्सप्त लोकान्यै ते हि पश्यन्ति चक्षुषा । ब्रह्माणं ते तु पश्यन्ति महाब्राह्मीषु रात्रिषु ॥

सप्तर्षयः प्रपश्यन्ति सुप्तकालं स्वराशिषु । कल्पानां परमेष्ठित्वात्समादायः स पठ्यते ॥

१९२

संज्ञा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । एवमावेशयित्वा तु स्वात्मन्येव प्रजायते ॥

१९३

अथाऽऽत्मनि महातेजाः सर्वमादाय सर्वकृत् । ततः स वसते रात्रिं तमस्येकार्णवे जले ॥

१९४

ततो रात्रिष्वपि प्राप्ते प्रतिबुद्धः प्रजापतिः । मनः सिद्धयया युक्तं सर्गाय निदधे पुनः ॥

१९५

एवं सलोके निवृत्ते उपशान्ते प्रजापतौ । ब्रह्मनैमित्तिके तस्मिन्कल्पिते वै प्रसंयमे ॥

१९६

देवैर्धियोगः सत्त्वानां तस्मिन्ने कृत्स्नशः स्मृतः । ततो दग्धेषु भूतेषु सर्वेण्वादित्यरश्मिभिः ॥

१९७

देवर्षिपुत्रवर्षेषु तस्मिन्संकलने तदा ॥

गन्धर्वादीनि सत्त्वानि पिशाचान्तानि सर्वशः । कल्पेणादावप्रतप्तानि जन्मेवाऽऽश्रयन्ति वै ॥

१९८

तिर्यग्योनीनि सत्त्वानि नारकेराणि यान्यपि । तदा तान्यपि दग्धानि धूतपापानि सर्वशः ॥

१९९

जने तान्युपपद्यन्ते यावत्संस्तुवते जगत् ॥

व्युष्टायां तु रजन्यां तु ब्रह्मणेऽव्यक्तयोनये । जायन्ते हि पुनस्तानि सर्वभूतानि कृत्स्नशः ॥

ऋषयो मनवो देवाः प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः । तेषामपीह सिद्धानां निधनोत्पत्तिरुच्यते ॥

यथा सूर्यस्य लोकेऽस्मिन्नुदयास्तमनं स्मृतम् । तथा जन्म निरोधश्च भूतानामिह दृश्यते ॥

आभूतसंस्तुवात्समाद्भवः संसार उच्यते । यथा सर्वाणि भूतानि जायन्ते हि वर्षास्त्रिह ॥

स्यावरादीनि सत्त्वानि कल्पे कल्पे तथा प्रजाः । यथार्ताष्टतुलिकानि नानारूपाणि पथेषु ॥

दृश्यन्ते तानि तान्येव तथा ब्रह्माचरात्रिषु । मत्याहारे च सर्गे च गतिमन्ति ध्रुवाणि च ॥

अनिष्क्रमन्ते विज्ञाने च प्रजाकारं प्रजापतिम् । ब्रह्माणं सर्वभूतानि महायोगं मद्देश्वरम् ॥

संज्ञा सर्वभूतानां कल्पादिषु पुनः पुनः । व्यक्ताव्यक्ता महादेवस्तस्य सर्वमिदं जगत् ॥

* अत्राऽऽत्मने पदमर्थम् ।

१ क 'पथि यः' । २ ख. घ. ड. 'तः पुनः' । ३ क 'यः' । ४ घ. ड. 'तं पुनं म' । ५ ग. ड. 'लोके वि' । ६ क. घ. ड. यथा । ७ क. जायतिः । ८ क. घ. ततरे व' । ९ ख. ग. घ. सहात् । १० ख. 'सन्तं च प्र' । ११ क. ड. 'विपुन' । १२ ख. 'क्षयोऽव्यक्तजननः' । जा । १३ ख. ग. घ. ड. नि नियमा-
न्तरी करोत' ।

(मन्वन्तरनिर्गणदिकथनम्)

येनैव सृष्टा प्रथमं प्रयाता आपो हि मार्गेण महीतलेऽस्मिन् ।

पूर्वप्रयातेन तथा ह्यपोऽन्यास्तेनैव तेनैव तु संव्रजन्ति ॥

२०८

यथा शुभेन त्वशुभेन चैव तत्रैव तत्रैव विवर्तमानाः ।

मर्त्यास्तु देहान्तरभावितत्वाद्वेर्वशादूर्ध्वमधश्चरन्ति ॥

२०९

ये चापि देवा मनवः प्रजेशा अन्येऽपि ये स्वर्गगताश्च सिद्धाः ।

तद्भाविताख्यातिवशाच्च धर्म्याः पुनर्निसर्गेण भवन्ति सत्त्वाः* ॥

२१०

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि कालमाभूतसंप्रवम् । मन्वन्तराणि यानि स्युर्व्याख्यातानि मया द्विजाः ॥

सह प्रजानिसर्गेण सह देवैश्चतुर्दश ॥

२११

स युगारूपासहस्रं तु सर्वाण्येवान्तराणि वै । अस्याः सहस्रे द्वे पूर्णे निःशेषः कल्प उच्यते ॥

एतद्भाह्मर्षहर्षेण तस्य संख्यां निबोधत । निमेषस्तुल्यमात्रा हि कृतो लघ्वक्षरेण तु ॥

२१२

मानुपाक्षिनिमेषास्तु काष्ठा पञ्चदश स्मृता । लवः क्षणास्तु पञ्चैव त्रिंशत्काष्ठा तु ते त्रयः ॥

त्रैस्त्यः सप्तोदकाधैर्षं साधिकास्तु लवः स्मृतः । लवास्त्रिंशत्कला ज्ञेया मुहूर्तास्त्रिंशतः कलाः ॥

मुहूर्तास्तु पुनस्त्रिंशदहोरात्रमिति स्थितिः । अहोरात्रं कलानां तु द्व्यधिकानि शतानि पट् ॥

ताश्चैव संख्यया ज्ञेयं चन्द्रादित्यगतिर्वया । निमेषा दश पञ्चैव काष्ठास्तास्त्रिंशतः कलाः ॥

२१७

त्रिंशत्कला मुहूर्तस्तु दशभोगः कला स्मृता । चत्वारिंशत्कलानां तु मुहूर्त इति संज्ञितः ॥

मुहूर्ताश्च लंबाश्चापि प्रमाणज्ञैः प्रकल्पिताः । तस्यानेनाम्भर्षा(सां) चापि पलान्यथ प्रयोदश ॥

मागधेनैव मानेन जलप्रस्थो विधीयते । एते चाप्युदकप्रस्थाश्चत्वारो नालिको घटः ॥

२२०

हेमपापैः कृतचिह्नैश्चतुर्भिश्चतुरङ्गुलैः । सप्ताहनि च रात्रौ च मुहूर्ता वै दिनालिकाः ॥

२२१

रवेर्गतिविशेषेण सर्वेष्वनुषु नित्यशः । अधिकं पदशतं पञ्च कलानां प्रविधीयते ॥

२२२

तदहर्मानुषं ज्ञेयं नाक्षत्रं तु दशाधिकम् । सावनेन तु मासेन अर्धदोऽयं मानुषः स्मृतः ॥

२२३

एतद्विष्यमहोरात्रमिति शास्त्रविनिश्चयः । अह्नाऽनेन तु या संख्या मासत्वयनवार्धिका ॥

२२४

तदा वज्रमिदं ज्ञानं संज्ञा या क्षुण्डक्षयताम् । कलानां सुपरीमाणात्काल इत्यभिधीयते ॥

२२५

यदहर्ग्रेक्षणः प्रोक्तं दिव्या कोटी तु सा स्मृता । शतानां च सहस्राणि दश द्विगुणितानि च ॥

नन्वर्ति च सहस्राणि तथैवान्यानि यानि तु ॥

२२६

एतच्छ्रुत्वा तु ऋषयो विस्मयं परमाद्भुतम् । संस्थासंभजने ज्ञानमपृच्छन्तरं तदा ॥

२२७

१. ऋषय ऊचुः—

संख्यामलपमात्रं तु मानुषेणैव संमतम् । मानेन श्रोतुमिच्छामः संज्ञेयार्थपदाक्षरम् ॥

२२८

* अत्राध्यायसमाप्तिः य. पुस्तके । अनन्तरं सूत उवाचेति च । + इतः प्रकृति सारसंग्रहे नीति न. पुस्तके ।

१ क. 'महोत्तय' । २ ग. घ. मानो हि । ३ ख. घ. द. स्मृताः । लवश्च । ४ ख ग. घ. द. 'दशकास्तु' । ५ ख. ग. घ. द. प्रस्थाः । ६ घ. 'व संधि' । ७ क-ग. द. तु व्याधि । ८ ख. ग. घ. 'हर्तुं तु द' । ९ ख. ग. द. 'भाग कश्च स्मृतम्' । च । १० ख. ग. घ. द. लवश्च । ११ ग. द. 'वाद्यापि' । १२ द. 'जिह्वा पट' । १३ ग. घ. प. द. 'स्मिदं वतु' । १४ क. 'हर्तो वै दिनालिकी' । १५ क. 'वैशु मृ' । १६ घ. द. चण । १७ ख. ग. घ. द. 'य मक्षे' । १८ ग. अक्षय ये मानुषः स्मृताः । ए । १९ ख. घ. द. 'अन्याया सु' । २० ग. 'उत्तुतर' । २१ क. 'सप्तमि दाल तु' । ग. द. 'मप्रशान्तमान तु' ।

तेषां श्रुत्वा स देवस्तु वायुर्लोकहिते रतः । संसेपादिष्वचक्षुष्मान्मोवाच भगवान्प्रभुः ॥ २२९ ॥
एते रात्र्यहनी पूर्वं कीर्तिते त्विह लौकिके । तासां संख्याय वर्षाग्रं ब्राह्म्यं वक्ष्याम्यहः क्षये ॥
कौटीशतानि चत्वारि वर्षाणि मानुषाणि तु । द्वात्रिंशच्च तथा कोट्यः संख्याताः संख्याया द्विजैः
तथा शतसहस्राणि एकोनवन्तिः पुनः । अश्वीतिश्च सहस्राणि एष कालः प्लवस्य तु ॥ २३२
मानुषाख्येण संख्यातः कालो ह्याभूतसंभवः । सप्त सूर्यास्तदाऽग्रेषु तदा लोकेषु तेषु वै ॥ २३३
महाभूतेषु लीयन्ते प्रजाः सर्वाश्चतुर्विधाः । सलिलेनाऽऽप्नुते लोके नष्टे स्थावरजङ्गमे ॥ २३४
विनिवृत्ते च संहारे उपशान्ते प्रजापतौ । निरालोके प्रदग्धे तु नैशेर्न तपसाऽऽवृते ॥
ईश्वराधिष्ठिते ह्यस्मिंस्तदा ह्येकार्णवे किले ॥ २३५

तावदेकार्णवो ज्ञेयो यावदासीदहः प्रभोः । रात्रिस्तु सलिलावस्था निवृत्तौ चाप्यहः स्मृतम् ॥
अहोरात्रस्तथैवास्य क्रमेण परिवर्तते । आभूतसंभवो ह्येष अहोरात्रः स्मृतः प्रभोः ॥ २३७
त्रैलोक्ये यानि सत्त्वानि गतिमन्ति ध्रुवाणि च । आभूतेभ्यः प्रलीयन्ते तस्मादाभूतसंभवः ॥ २३८
* अग्रे भूतः प्रजानां तु तस्माद्भूतः प्रजापतिः । आभूतात्प्लवते चैव तस्मादाभूतसंभवः ॥ २३९
शाश्वते चामृतत्वे च शब्दे चाऽऽभूतसंभवः । अतीता वर्तमानाश्च तथैवानागताः प्रजाः ॥
दिव्यसंख्या प्रसंख्याता अपरार्धगुणीकृता ॥ २४०

परार्धदिगुणं चापि परमायुः प्रकीर्तितम् । एतावान्स्थितिकालस्तु अजस्येह प्रजापतेः ॥
स्थित्यन्ते प्रतिसर्गस्य ब्रह्मणः परमेष्ठिनः ॥ २४१
यथा वायुप्रवेगेन दीपाचिरुपशाम्यति । तथैव प्रतिसर्गेण ब्रह्मा समुपशाम्यति ॥ २४२
तथा क्षमत्तिसंस्पृष्टे महदादौ महेश्वरे । महत्प्रलीयतेऽव्यक्ते गुणसाम्यं ततो भवेत् ॥ २४३
इत्येष च समाख्यातो मया ह्याभूतसंभवः । ब्रह्मनैमित्तिको ह्येष संप्रक्षालनसंयमः ॥ २४४
समासेन समाख्यातो भूयः किं वर्तयामि वः । + य इदं धारयेन्नित्यं शृणुयाद्वाऽऽप्यभीक्ष्णशः ॥
कीर्तनाच्छ्रवणाच्चापि महतीं सिद्धिमाप्नुयात् ॥ ३४५

× ब्राह्मणो लभते विद्यां सन्नियो विजयी भवेत् ।

वैश्यस्तु धनलाभाग्रं भावचैव)द्रुद्रः सुखवामुयात् ॥ २४६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोत्रे मन्वन्तरिनिसर्गादिकथनं नाम शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—२७६०

अथैकशततमोऽध्यायः ।

मूर्धोकादिव्यवस्थावर्णनम् ।

वायुवचा—

असाधारणवृत्तैस्तु हुतशेषादिभिर्द्विजैः । धर्मा वैशेषिकाश्चैव आचीर्णाः सूक्ष्मदर्शिभिः ॥

* नास्त्ययं श्लोको यं पुस्तके । + एतदर्थं स्थाने य इदं ध्यायते नित्यं धारयेयः समादित इति ॥ पुस्तके ।
× अयं श्लोको न विद्यते क. ग. ग. ट. पुस्तकेषु ।

१ क. 'कोटि' । २ ग. घ. ट. 'वर्तते पु' । ३ ख. ग. घ. ट. 'श्रुति' च 'स' । ४ क. 'न तु समाप्' । ५ क. 'तदा' । ६ ख. घ. ट. 'अर्थ' तेषां 'या' । ७ क. 'भूतः ह' । ८ ग. घ. ट. 'एषां पु' । ९ ख. 'तार्थ' दि' । १० ग. घ. ट. 'तार्थ' दि' । ११ घ. 'वेतेन' । १२ क. 'धर्मोपनिषदेषु' आनर्गु' ।

ऋभुः सनत्कुमाराद्या यत्र सन्धूर्ध्वरेतसः । तपसा भावितात्मानस्तत्र सन्तीति वा तपः ॥ २६
सत्येति ब्रह्मणः शब्दः सत्तामानस्तु स स्मृतः । ब्रह्मलोकस्ततः सत्यं सप्तमः स तु प्रास्करः ॥
गन्धर्वाप्सरसो यक्षा गुह्यकौस्तु सराक्षसाः । सर्वभूतपिशाचाश्च नागाश्च सह मानुषैः ॥
स्वलोकवासिनः सर्वे देवा भुवि निवासिनः ॥ २८

मरुतो मातरिभ्यो रुद्रा देवास्तथाश्विनौ । अनिकेतान्तरिक्षास्ते भुवर्लोकया दिव्यौकसः ॥ २९
आदित्या ऋभवो विश्वे साध्याश्च पितरस्तथा । ऋषयोऽङ्गिरसश्चैव भुवर्लोकं समाश्रिताः ॥ ३०
एते वैमानिका देवास्ताराग्रहनिवासिनः । इत्येते क्रमशः प्रोक्ता ब्रह्मव्याहारसंभवाः ॥ ३१
भूर्लोकप्रथमा लोका महदन्ताश्च ते स्मृताः । आरभ्यन्ते तु तन्मात्रैः शुद्धास्तेषां परस्परम् ॥ ३२
शुक्राद्याश्चाक्षुषान्ताश्च ये व्यतीता भुवं श्रिताः । महर्लोकश्चतुर्थस्तु तस्मिन्ते कल्पवासिनः ॥
* इत्येते क्रमशः प्रोक्ता ब्रह्मव्याहारसंभवाः ॥ ३३

भूर्लोकप्रथमा लोका महदन्ताश्च ये स्मृताः । तान्सर्वान्सप्त सूर्यास्ते अधिभिर्निर्वाहन्ति वै ॥ ३४
मैरीचिः कश्यपो दक्षस्तथा स्वायंभुवोऽङ्गिराः । भृगुः पुलस्त्यः पुलहः क्रतुरित्येवमादयः ॥ ३५
प्रजानां पतयः सर्वे वर्तन्ते तत्र तैः सह । निःसत्त्वा निर्पमाश्चैव तत्र ते हर्ध्वरेतसः ॥ ३६
ऋभुः सनत्कुमाराद्या वैराज्यास्ते तपोचनाः । मन्वन्तराणां सर्वेषां सावर्णानां ततः स्मृताः ॥
चतुर्दशानां सर्वेषां पुनरावृत्तिहेतवः ॥ ३७

योगं तपश्च सत्यं च समाधाय तदाऽऽत्मनि । पट्टे काले निवर्तन्ते तत्तदाह(?) विपर्यये ॥ ३८
सत्यस्तु सप्तमो लोको ह्यपुनर्मार्गगामिणाम् । ब्रह्मलोकः समारूपातो ह्यप्रतीयातलक्षणः ॥ ३९
+ पर्वासपारिमाण्येन भूर्लोकः समितिः स्मृतः । भूम्यन्तरं यदादित्यादन्तरिक्षं भुवः स्मृतम् ॥

सूर्यध्रुवान्तरं यच्च स्वर्गलोको दिवः स्मृतः । ध्रुवाज्जनान्तरं यच्च महर्लोकः स उच्यते ॥ ४१
विख्याताः सप्त लोकास्तु तेषां वक्ष्यामि सिद्धयः । भूर्लोकवासिनः सर्वे अत्रादास्तु रसात्मकाः
भुवे स्वर्गे च ये सर्वे सोमपा आज्यपाश्च ते । चतुर्थे येऽपि वर्तन्ते महर्लोकं समाश्रिताः ॥ ४३
विशेषा मानसी तेषां सिद्धिर्बे पञ्चलक्षणा । सद्यश्चोत्पद्यते तेषां मनसा सर्वमोप्सितम् ॥ ४४
एते देवा यजन्ते वै यज्ञैः सर्वैः परस्परम् । अतीतान्वर्तमानाश्च वर्तमानाननागतान् ॥ ४५
प्रथमानन्तरैरिष्टा अन्तराः संप्रवृत्तः पुनः । निवर्ततीत्यासंबन्धोऽतीते देवगणे ततः(?) ॥ ४६
विनिवृत्ताधिकाराणां सिद्धिस्तेषां तु मानसी । तेषां तु मानसी ज्ञेया शुद्धा सिद्धिपरम्परा ॥
उक्ता लोकाश्च चत्वारो जनस्यानुविधितस्था । समासेन मया निमा भूयस्तं वर्तयामि यः ॥

वायुह्वाच—

'मैरीचिः कश्यपो दक्षो वसिष्ठश्चाङ्गिरा भृगुः । + पुलस्त्यः पुलहश्चैव'

* एतदर्थं क. पुस्तके नास्ति । + इत आरभ्य साधर्मेको न विधीः स क्रतुरित्येवमादयः ॥ ४९
पुस्तके नास्ति ।

येन धाते

अयते ग. पुस्तके । × यमुदिहान्वर्तमानयो द.

१ घ. यमाऽऽत्मनि । २ घ. सत्यः । ३ घ. 'वर्ध' मिति ।
अयते तु । ६ घ. सुधि । ७ घ. ग. घ. र. मारिचिः । ८ घ. 'वर्ध' मिति ।
'वर्ध' मिति । ११ ग. ग. घ. द. अमर् । १२ घ. द. र. 'वर्ध' मिति ।
मार । उ । १५ ग. मारिचिः ।

१३ घ. 'वर्ध' मिति । १४ घ. 'वर्ध' मिति । १५ घ. 'वर्ध' मिति । १६ घ. 'वर्ध' मिति । १७ घ. 'वर्ध' मिति । १८ घ. 'वर्ध' मिति । १९ घ. 'वर्ध' मिति । २० घ. 'वर्ध' मिति । २१ घ. 'वर्ध' मिति । २२ घ. 'वर्ध' मिति । २३ घ. 'वर्ध' मिति । २४ घ. 'वर्ध' मिति । २५ घ. 'वर्ध' मिति । २६ घ. 'वर्ध' मिति । २७ घ. 'वर्ध' मिति । २८ घ. 'वर्ध' मिति । २९ घ. 'वर्ध' मिति । ३० घ. 'वर्ध' मिति । ३१ घ. 'वर्ध' मिति । ३२ घ. 'वर्ध' मिति । ३३ घ. 'वर्ध' मिति । ३४ घ. 'वर्ध' मिति । ३५ घ. 'वर्ध' मिति । ३६ घ. 'वर्ध' मिति । ३७ घ. 'वर्ध' मिति । ३८ घ. 'वर्ध' मिति । ३९ घ. 'वर्ध' मिति । ४० घ. 'वर्ध' मिति । ४१ घ. 'वर्ध' मिति । ४२ घ. 'वर्ध' मिति । ४३ घ. 'वर्ध' मिति । ४४ घ. 'वर्ध' मिति । ४५ घ. 'वर्ध' मिति । ४६ घ. 'वर्ध' मिति । ४७ घ. 'वर्ध' मिति । ४८ घ. 'वर्ध' मिति । ४९ घ. 'वर्ध' मिति । ५० घ. 'वर्ध' मिति । ५१ घ. 'वर्ध' मिति । ५२ घ. 'वर्ध' मिति । ५३ घ. 'वर्ध' मिति । ५४ घ. 'वर्ध' मिति । ५५ घ. 'वर्ध' मिति । ५६ घ. 'वर्ध' मिति । ५७ घ. 'वर्ध' मिति । ५८ घ. 'वर्ध' मिति । ५९ घ. 'वर्ध' मिति । ६० घ. 'वर्ध' मिति । ६१ घ. 'वर्ध' मिति । ६२ घ. 'वर्ध' मिति । ६३ घ. 'वर्ध' मिति । ६४ घ. 'वर्ध' मिति । ६५ घ. 'वर्ध' मिति । ६६ घ. 'वर्ध' मिति । ६७ घ. 'वर्ध' मिति । ६८ घ. 'वर्ध' मिति । ६९ घ. 'वर्ध' मिति । ७० घ. 'वर्ध' मिति । ७१ घ. 'वर्ध' मिति । ७२ घ. 'वर्ध' मिति । ७३ घ. 'वर्ध' मिति । ७४ घ. 'वर्ध' मिति । ७५ घ. 'वर्ध' मिति । ७६ घ. 'वर्ध' मिति । ७७ घ. 'वर्ध' मिति । ७८ घ. 'वर्ध' मिति । ७९ घ. 'वर्ध' मिति । ८० घ. 'वर्ध' मिति । ८१ घ. 'वर्ध' मिति । ८२ घ. 'वर्ध' मिति । ८३ घ. 'वर्ध' मिति । ८४ घ. 'वर्ध' मिति । ८५ घ. 'वर्ध' मिति । ८६ घ. 'वर्ध' मिति । ८७ घ. 'वर्ध' मिति । ८८ घ. 'वर्ध' मिति । ८९ घ. 'वर्ध' मिति । ९० घ. 'वर्ध' मिति । ९१ घ. 'वर्ध' मिति । ९२ घ. 'वर्ध' मिति । ९३ घ. 'वर्ध' मिति । ९४ घ. 'वर्ध' मिति । ९५ घ. 'वर्ध' मिति । ९६ घ. 'वर्ध' मिति । ९७ घ. 'वर्ध' मिति । ९८ घ. 'वर्ध' मिति । ९९ घ. 'वर्ध' मिति । १०० घ. 'वर्ध' मिति ।

(भूर्लोकोऽदिव्यवस्थायनम्)

पूर्वं ते संप्रसूयन्ते ब्रह्मणो मनसा इह । ततः प्रजाः प्रतिष्ठाप्य जनमेवाऽऽश्रयन्ति ते ॥ ५०
 कल्पदाहप्रदीपेषु तदा कालेषु तेषु वै । भूरादिषु महान्तेषु मृशं व्याप्तेष्वथाग्निना ॥ ५१
 शिखा संवर्तका ज्ञेया प्राप्नुवन्ति सदा जनाः । यामादयो गणाः सर्वे महर्लोकनिवासिनः ॥ ५२
 महर्लोकेषु दीपेषु जनमेवाऽऽश्रयन्ति ते । सर्वे सूक्ष्मशरीरास्ते तत्रस्थास्तु भवन्ति ते ॥ ५३
 तेषां ते तुल्यसामर्थ्यास्तुल्यमूर्तिधरास्तथा । जनलोके विवर्तन्ते यावत्संस्तुवते जगत् ॥ ५४
 व्युष्टायां तु रजण्यां वै ब्रह्मणोऽव्यक्तयोनिनः । अहरादौ प्रसूयन्ते पूर्ववत्क्रमशस्त्विह ॥ ५५
 स्वायंभुवादयः सर्वे मरीच्यन्तास्तु साधकाः । देवास्ते वै पुनस्तेषां जायन्ते निधनेष्विह ॥ ५६
 यामादयः क्रमेणैव कनिष्ठाद्याः प्रजापतेः । पूर्वं पूर्वं प्रसूयन्ते पश्चिमे पश्चिमास्तथा ॥ ५७
 देवान्वये देवता हि सप्त संभूतयः स्मृताः । व्यतीताः कल्पजास्तेषां तिस्रः शिष्टास्तथा परे ॥
 आवर्तमाना देवास्ते क्रमेणैतेन सर्वशः । गत्वौ जवं जरीभावं दशकृत्वः पुनः पुनः ॥ ५८
 ततस्ते वै गणाः सर्वे दृष्ट्वा भावेष्वनित्यताम् । भाविनोऽर्थस्य च षलात्पुण्याख्यातिवलेन च ॥
 निवृत्तदृष्टयः सर्वे स्वस्थाः सुमनसस्तथा । वैराजे तृपयन्ते लोकमुत्सृज्य तज्जनम् ॥ ५९
 ततोऽन्येनैव कालेन नित्ययुक्तास्तपस्विनः । कथनाच्चैव धर्मस्य तेषां ते जज्ञिरेऽन्वये ॥ ६०
 इहोत्पन्नास्ततस्ते वै स्थानान्यापूरयन्त्युत । देवत्वे च ऋषित्वे च मनुष्यत्वे च सर्वशः ॥ ६१
 एवं देवगणाः सर्वे दशकृत्वो निवर्त्य वै । वैराजेतृपयन्त्यास्ते दश तिष्ठन्त्युपप्लवान् ॥ ६२
 पूर्णे पूर्णे ततः कल्पे स्थित्वा वैराजके पुनः । ब्रह्मलोके विवर्तन्ते पूर्वपूर्वक्रमेण तु ॥ ६३
 एतस्मिन्ब्रह्मलोके तु बलं वैराजके गते । वैराजं पुनरप्येके कल्पस्थानमकल्पयन् ॥ ६४
 एवं पूर्वानुपूर्वेण ब्रह्मलोकगतेन वै । एवं तेषु व्यतीतेषु तपसा परिकल्पिते ॥
 वैराजे तृपयन्ते दशकृत्वो निवर्तते ॥ ६५
 एवं देवयुगानीह व्यतीतानि सहस्रशः । निधनं ब्रह्मलोके तु गतानामृषिभिः सह ॥ ६६
 सूत उवाच—
 न शक्यमार्तुपूर्वेषु तेषां वक्तुं प्रविस्तरम् । अनादित्वाच्च कालस्य असंख्यानान्ध सर्वशः ॥
 एवमेव न संदेहो यथावत्कथितं मया ॥ ६७
 तदुपश्रुत्य वाक्चार्थमृषयः संशयान्विताः । सूतमाहुः पुराणज्ञं व्यासशिष्यं महामतिम् ॥ ७०
 ऋषय ऊचुः—
 वैराजास्ते यदाहारा यन्सत्तोश्च यदाश्रयाः । तिष्ठन्ति चैव यत्कालं तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ ७१
 तदुक्तमृषिभिर्वाक्यं श्रुत्वा लोकार्थतत्त्ववित् । सूतः पौराणिको वाक्यं विनयेन दमब्रवीत् ॥ ७२
 ततः प्राप्यन्तु ते सर्वे श्रेष्ठिशुद्धतमाश्च ये । आभूतसंस्तुवास्तत्र दश तिष्ठन्ति ते जनाः ॥ ७३

* अत्र सूत उवाचेति स. पुस्तके ।

१ स. ग घ. 'जो मान' । २ स. 'मिभिः । म' । ३ स. 'दश यय ययी' । ४ स. 'य तयो' । ५ स. 'उयते जनाः । त' । ग. 'उयतो गतम् । त' । ६ स. 'सर्वस्य । ७ ग. घ. ह. 'साजिधायन्यस्ते । ८ स. 'श्रुत्यपत्रान् । ९ । १० ग. 'पूर्वेषु । ११ स. 'यु स्थानादसमुरादिषु । वै' । १२ स. ग घ. 'जिपूय' । १३ ग घ. 'विनये । १४ । विनयेन । १५ स. ग. ह. 'पूर्वेण । १६ ग. 'शुद्धतम' । ग. 'शुद्धि शुद्धिमतया' । १७ स. 'शुद्धित' । १८ ग. ग. घ. ह. 'उयताः ।

(भूर्लोकैकादिव्यवस्थावर्णनम्)

कोटीनां सहस्रमयुतमित्ययं मध्य उच्यते । कोटिमहस्रनियुता स चान्त इतिसंज्ञितः ॥ ९८
 कोटिकोटिसहस्राणि परार्थ इति कीर्त्यते । परार्थं द्विगुणं चापि परमाहर्षनीपिणः ॥ ९९
 शतमाहुः परिदृढं सहस्रं परिपन्नकम् । विज्ञेयमयुतं तस्मान्नियुतं मयुतं ततः ॥ १००
 अर्बुदं न्यर्बुदं चैवं स्वर्बुदं च ततः स्मृतम् । सर्वं चैव निस्सर्वं च शङ्कुं पदं तथैव च ॥ १०१
 समुद्रं मध्यमे चैव परार्थमपरं ततः । एवमष्टादशैतानि स्थानानि गणनाविधौ ॥ १०२
 शतानीति विजानीयात्संज्ञितानि महर्षिभिः । कल्पसंख्या महत्तस्य परार्थं ब्रह्मणः स्मृतम् ॥
 तावच्छेषोऽपि कालोऽस्य तस्यान्ते प्रतिसृज्यते । पर एष परार्थश्च संख्यातः संख्यया मया ॥
 यस्मादस्य परं वीर्यं परमायुः परं तपः । परा शक्तिः परो धर्मः परा विद्या परा धृतिः ॥ १०५
 परं ब्रह्म परं ज्ञानं परमैश्वर्यमेव च । तस्मात्परतरं भूतं ब्रह्मणोऽन्यन्न विद्यते ॥ १०६
 परे स्थितो ह्येष परः सर्वार्थेषु ततः परः । संख्यातस्तु परा ब्रह्मा तस्यार्थं तु परार्थता ॥ १०७
 संख्येयं चाप्यसंख्येयं सततं चापि तन्निकम् । संख्येयं संख्यया हृष्टमपरार्थाद्विभाष्यते ॥ १०८
 रंशौ दृष्टे न संख्याऽस्ति तदसंख्यस्य लक्षणम् । अनपत्यं सिक्तास्त्रेषु(?) हृष्टवान्पञ्चलक्षणम् ॥
 ईश्वरैस्तत्प्रसंख्यातं शुद्धत्वादिष्यदृष्टिभिः । एवं ज्ञानमैतत्प्रस्तावसर्वं ब्रह्माऽनुपश्यति ॥ ११०
 एतच्छ्रुत्वा तु ते सर्वे नैमिषेयास्तपस्विनः । वायुपर्याकुलास्तास्तु महर्षाद्ब्रह्मदस्वराः ॥ १११
 पमच्छर्मातिरिभानं सर्वे ते ब्रह्मवादिनः । ब्रह्मलोकस्तु भगवन्पावनमाधान्तरैः मभो ॥ ११२
 योजनाग्रेण संख्यातं साधनं योजनस्य तु । क्रोशस्य च परीमाणं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥
 तेषां तद्वचनं श्रुत्वा मातरिभ्यो विनीतवक्त्रः । उवाच मधुरं वाक्यं यथादृष्टं यथाक्रमम् ॥ ११४

वायुख्याच—

एतद्दोऽहं प्रवक्ष्यामि शृणुध्वं मे विवक्षितम् । अव्यक्ताम्यक्तभागो वै महास्थूळो निर्भोऽव्यते ॥
 दशैव महतां भागा भूतादिः स्थूल उच्यते । दशभागाधिकं चापि भूतैर्देः परर्माणुकः ॥ ११६
 परमाणुः सुसूक्ष्मस्तु भावप्राद्यो न चक्षुषा । यदभेद्यतमं लोके विज्ञेयं परमाणु तत् ॥ ११७
 जालान्तरंगिते भानी यत्सूक्ष्मं दृश्यते रजः । प्रथमं तत्प्रमाणानां परमाणुं प्रचक्षते ॥ ११८
 * अष्टानां परमाणूनां समवायो यदा भवेत् । प्रसरेणुः समाख्यातस्तत्प्रसारज उच्यते ॥ ११९
 प्रसरेणवश्च येऽप्यष्टौ रथरेणुस्तु स स्मृतः । तेऽप्यष्टौ समवायस्था वैलाग्रे तत्स्मृतं पुर्यः ॥ १२०
 यलाग्राण्यष्ट लिप्ता स्याष्टका तथाष्टकं भवेत् । एकाष्टकं यवं माहुरङ्गुलं तु यथाष्टकम् ॥ १२१
 द्वादशाङ्गुलपर्वाणि वितस्तिस्थानमुच्यते । रत्निधाङ्गुलिपर्वाणि विज्ञेयो ह्येकविंशतिः ॥ १२२

तदुक्तम्—

* नास्त्यर्थं श्लोकः ग. घ पुस्तकयोः ।

ततः प्राप्यन्त

स. ग. घ. ङ. कोटीतः । २ ङ. कोटीकोटिमः । ३ स. ग. ङ. 'ह्रस्वां प' । ४ घ. 'क्षणां प' ।
 ५ स. घ. 'व वृन्दं चैव सम-गुहम् । ग. ङ. 'व वृन्दं चैव त' । ७ घ. ङ. 'राधो प्रमण. स्मृत. ।
 च ग' । ८ ङ. 'पि तं त्रिकी १०७ राधो । ११ ग. घ. 'ज्ञानप्रतीक-पत्र' । १२ ग. ङ. 'प्रती-
 जना. । त' । १३ 'ज्योतिं ग' । १४ 'लेह्य भगवान्-मानमानन्तरं प्र' । १५ ङ. 'नर प्रमोः । यो' । १६ क. 'यथा ना' । १७ क.
 १८ घ. 'पूर्वै त' । १९ स. ङ. 'तारिः प' । २० ग. घ. ङ. 'मागम् । प' । २१ क. 'यं नागो-य' । २२ घ. घ. ङ.
 २३ 'तिवर्त' । २४ स. ङ. 'यैः । याल' । २५ क. घ. 'शृग' ।
 २६ ङ. 'जगः ।

चत्वारि विंशतिश्चैव इस्तः स्यादङ्गुलानि तु । किष्कुर्द्विरस्तिर्विज्ञेयो द्विचत्वारिंशदङ्गुलः ॥
 पण्यवत्यङ्गुलं चैव धनुराहुर्धनीपिणः । एतद्व्यूतिसंख्यायां पादानं धनुषः स्मृतम् ॥ १२४
 धनुर्दण्डो युगं नाली तुल्यान्येतान्यङ्गुलैः । धनुषस्त्रिशतं नल्लमाहुः संख्याविदो जनाः ॥
 धनुःसहस्रे द्वे चापि गव्यूतिरुपदिश्यते । अष्टौ धनुःसहस्राणि योजनं तु विधीयते ॥ १२६
 एतेन धनुषा चैव योजनं तु समाप्यते । एतत्सहस्रं विज्ञेयं शक्रक्रोशान्तरं तथा ॥ १२७
 योजनानां तु संख्यातं संख्याज्ञानविशारदैः । एतेन योजनाग्रेण ऋणुध्वं ब्रह्मणोऽन्तरम् ॥
 महीतलात्सहस्राणां शतादूर्ध्वं दिवाकरः । दिवाकरात्सहस्रेण तावदूर्ध्वं निशाकरः ॥ १२९
 पूर्णं शतसहस्रं तु योजनानां निशाकरात् । नक्षत्रमण्डलं कृत्स्नमुपरिष्ठात्पकाशते ॥ १३०
 शतं सहस्रं संख्यातो मेरुद्विगुणितं पुनः । ब्रह्मान्तरमयैकैकमूर्ध्वं नक्षत्रमण्डलात् ॥ १३१
 ताराग्रहाणां सर्वेषामथस्ताचरते बुधः । तस्योर्ध्वं चरते शुक्रस्तस्मादूर्ध्वं च लोहितः ॥ १३२
 ततो बृहस्पतिश्चोर्ध्वं तस्मादूर्ध्वं शनैश्चरः । ऊर्ध्वं शतसहस्रं तु योजनानां शनैश्चरात् ॥ १३३
 सप्तपिण्डलं कृत्स्नमुपरिष्ठात्पकाशते । ऋषिभिस्तु सहस्राणां शतादूर्ध्वं विर्भाव्यते ॥ १३४
 योऽसौ तारामये दिव्ये विमाने हस्वरूढके । उत्तानपादुपुत्रोऽसौ मेढीभूतो ध्रुवो दिवि ॥ १३५
 त्रैलोक्यस्यैव उत्सेधो व्याख्यातो योजनैर्मया । मन्वन्तरेषु देवानामिज्या यत्रैव लौकिकी ॥
 वर्णाश्रमेभ्य इज्या तु लोकेऽस्मिन्वा प्रवर्तते । सर्वसां देवयोनीनां स्थितिहेतुः स वै स्मृतः ॥
 त्रैलोक्यमेतद्व्याख्यातमत ऊर्ध्वं निबोधत । ध्रुवादूर्ध्वं महर्लोको यस्मिंस्ते कलरवासिनः ॥
 * (एकयोजनकोटी सा इत्येवं निश्चयं गतम् ॥ १३८
 द्वे कोट्यौ तु महर्लोकायस्मिंस्ते कल्पवासिनः) । यत्र ते ब्रह्मणः पुत्रा दक्षाद्याः साधकाः स्मृताः ॥
 चतुर्गुणोत्तरादूर्ध्वं जनलोकाचपः स्मृतम् । वैराजा यत्र ते देवा भूतदाहिवर्जिताः ॥ १४०
 पद्मेगुणं तु तपोलोकात्सत्यलोकान्तरं स्मृतम् । अगुणमार्कामानां (णां) ब्रह्मलोकः स उच्यते ॥
 यस्मान्न च्यवते भूवो ब्रह्माणं स उपासते । एककोटिर्धनं योजनानां पञ्चाशन्निपुतानि तु ॥ १४२
 ऊर्ध्वभागस्ततोऽण्डस्य ब्रह्मलोकात्परः स्मृतः । चतुर (तस्र)श्चैव कोट्यस्तु नियुक्तौ पञ्चपट्टि च ॥
 एषोऽर्धांशमचारोऽस्य गत्यन्तश्चापरः स्मृतः । ध्रुवाग्रमेतद्व्याख्यातं योजनाग्राद्यथाभूतम् + ॥
 अधोगतीनां वक्ष्यामि भूतानां स्थानकल्पनाम् । गच्छन्ति घोरकर्माणः प्राणिनो यत्र कर्मभिः ॥
 नरको रौरवो रोधः मूकरस्ताल एव च । (५ तप्तकुम्भो महाज्वालः शृङ्गलोऽथ विमोचनः ॥
 कृपी च कृमिभक्षश्च लालामक्षो विजंजनः । अधःशिराः पृथ्वहो रुधिरान्धस्तपैव च) ॥ १४७
 तथा चैतरणं कृष्णमसिपत्रवनं तथा । अग्निज्वालो महाघोरः संदेशोऽथ श्वभोजनः ॥ १४८
 तमथ कृष्णसूत्रश्च लेहश्चार्धसिजस्तथा । अमतिष्ठोऽथ वीच्यश्वनरका खेवमादयः ॥ १४९

* पनुधिद्वान्तर्गतप्रन्वो घ पुन्ये नास्ति । + अग्राध्यायसमाप्तिः ख. पुस्तके । x धनुधिद्वान्तर्गतप्रन्वो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ रा. ग. घ. ङ. 'त्वारो वि' । २ घ. तु. 'निष्पुर्दि' । ३ क. 'न्यायां पादानां धनुः स्मृतः । ४ रा. ग. घ. ङ. 'हे तु ततयोर्ध्वं' । ५ ग. ङ. 'ह्यातं मेरुं दिगु' । ६ ग. ङ. 'आप्यते । ७ क. 'केपीन्' । ८ क. 'यैर्ग' । ९ ग. ङ. 'व्यापगतः । द्वे । १० रा. ग. घ. ङ. स्मृतः । ११ ग. घ. ङ. 'ह्युपस्तु त' । १२ रा. ग. घ. 'तानि प' । १३ रा. ङ. 'योर् न प्र' । १४ रा. ग. घ. ङ. 'नास्ति प्रा' । १५ ग. घ. ङ. 'य मत्' । १६ रा. ग. ङ. 'प्रनि' ।

उपरिष्ठात्सितो घोर उष्णात्मा रौरवो महान् । सुदारुणस्तु शीतात्मा तस्याधस्तात्तपः स्मृतः ॥
एवमादिक्रमेणैव वर्ण्यमानाज्जिबोधत । भूमेरधस्तात्सप्तैव नरकाः परिकीर्तिताः ॥ १७६

अधर्ममूनवस्ते स्युरन्धतामिस्त्रकादयः । रौरवः प्रथमस्तेषां महारौरव एव च ॥ १७७

अस्याधः पुनरप्यन्यः शीतस्तप इति स्मृतः । तृतीयः कालमूत्रः स्यान्महाहविविधिः स्मृतः ॥
अप्रतिष्ठथुर्थः स्यादवीची पञ्चमः स्मृतः । लोहपृष्ठस्तपस्तेषामविधेयस्तु सप्तमः ॥ १७९

घोरत्वादौरवः प्रोक्तः साम्भको दहनः स्मृतः । सुदारुणस्तु शीतात्मा तस्याधस्तात्तमोऽधमः ॥
सर्पो निकृन्तनः प्रोक्तः कालमूत्रेऽतिदारुणः । अप्रतिष्ठे स्थितिर्नास्ति भ्रमस्तास्मिन्सुदारुणः ॥

अवीचिदारुणः प्रोक्तो यन्त्रसंपीडनाच्च सः । तस्मात्सुदारुणो लोहः कर्मणा क्षियणाच्च सः ॥
तथाभूते(त)शरीरत्वादविवे(धि)भ्यस्तु स स्मृतः । पीडवन्धधासङ्गादप्रतीकारलक्षणः ॥ १८३

ऊर्ध्वं शैलमितास्ते तु निरालोकाश्च ते स्मृताः । दुःखोत्कर्षस्तु सर्वेषु अधर्मस्य निमित्ततः * ॥
ऊर्ध्वं लोकैः समावेतो निरालोकौ च तानुभौ । कृटाङ्गारप्रमाणैश्च शरीरी सूत्रनायकाः ॥ १८५

उपभोगसमर्थेस्तु सद्यो जायन्ति कर्मभिः । दुःखमकर्षश्चोर्ध्वस्तु तेषु सर्वेषु वै स्मृतः ॥ १८६
यातनाश्चाप्यसंख्येया नारकाणां तथा स्मृताः । तत्रानुभूय ते दुःखं क्षीणे कर्मणि वै पुनः ॥

तिर्थग्योनौ प्रसूयन्ते कर्मक्षेपे गते ततः । देवार्थं नारकाश्चैव ऊर्ध्वं चाधश्च संस्थिताः ॥ १८८
धर्माधर्मनिमित्तेन सद्यो जायन्ति मूर्तयः । उपभोगार्थमुत्पत्तिरौपचित्ककर्मतः ॥ १८९

पश्यन्ति नारकान्देवा ह्यधोवक्त्रान्धधोगतान् । नारकाश्च तथा देवान्सर्वान्पश्यन्त्यधोमुत्तान् ॥
अनग्रमुलता यस्माद्धारणाश्च स्वभावतः । तस्मादूर्ध्वमधोभावो लोकालोकि न विद्यते ॥ १९१

एषा स्वाभाविकी संज्ञा लोकालोके प्रवर्तते । अपाद्युवपुनर्वायुं ब्राह्मणाः सत्रिणस्तदा ॥ १९२
ऋषय उचुः—

सर्वेषामेव भूतानां लोकालोकनिवासिनाम् । संसारे संसरन्तीह यावन्तः प्राणिनश्च तैर्न १९३
संख्यया परिसंख्याय ततः प्रमूहि कृत्स्नशः । ऋषीणां तद्वचः श्रुत्वा मास्तौ वाक्यमब्रवीत् ॥

यामुक्त्वाच—
न शैक्या जन्तवः कृत्स्नाः प्रसंख्यातुं कथंचन । अनार्थेन्ताश्च संकीर्णा ह्यप्येन व्यवस्थिताः ॥ १९५

गणना विनिवृत्तैरपामानन्येन प्रकीर्तिताः ॥ १९५
न दिव्यचक्षुषा हातुं शक्या ज्ञानेन वा पुनः । चक्षुषा वै योरुत्पातुंमतो ह्यन्ते नराधिपाः १९६

अनैर्नयानाद्वेद्यत्वाच्चैव प्रश्नो विधीयते । ब्रह्मणा संज्ञितं यच्च संख्यया तज्जिबोधत ॥ १९७
यः संहस्रतमो भागः स्यात्पराणां भवेदिह । पार्ययैर्वाः क्रिमयस्तावत्संसेकाद्येपु संभवाः ॥ १९८

* अत्र य. म. पुस्तकयोः अर्थः भवति तपसा 'मुद्योतयः' स्मृतः सर्वे धर्मस्य हि निमित्ततः । तथा ट.
पुस्तकेऽपि 'दुःखोत्कर्षः' स्मृतः सर्वे धर्मस्य हि निमित्ततः । इति ।

१ क. ट. 'विप्रका' । २ ग. य. ट. 'कः शोडश' । ३ क. ग. 'स्तु गीता' । ४ क. ग. ट. 'सप्तोऽध' ।
५ ग. य. ट. 'सिन्धुना स्मृतः । भ' । ६ ग. य. ट. 'सप्त' । ७ ग. य. ट. 'भूतोऽध' । ८ ग. य. ट. 'ऊर्ध्वं तमि' ।
९ य. 'मानः स्वः श' । १० क. 'यज्ञः । उ' । ११ क. 'प्रवृत्ते' । १२ ग. 'वेद्यन्ते त' । ग. ट. 'वेद्यन्ते त' ।
१३ ग. य. ट. 'य न' । १४ ग. य. ट. 'ते' । १५ ग. य. ट. 'य न' । १६ ग. ट. 'दन्ताः मुमुक्षु' ।
१७ ट. 'ते' । १८ ट. 'ते' । १९ ट. 'ते' । २० क. 'विपः । अ' । २१ ग. य. 'नायानादयोय' ।
२२ 'नायानादयोय' । २३ ग. 'यः श्रम' ।

(भूर्लोकदिग्व्यवस्थावर्णनम्)

संसेकज्ञानाभावेन सहस्रेणैव संमिताः । औदका जन्तवः सर्वे निश्चयात्तद्विचारितम् ॥ १९९
 सहस्रेणैव भागेन सत्त्वानां सलिलौकसात् ॥ विहंगमास्तु विज्ञेया लौकिकोस्ते च सर्वशः ॥ २००
 यः सहस्रतमो भागस्तेषां वै पक्षिणां भवेत् । पञ्चवस्तत्समा ज्ञेया लौकिकास्तु चतुष्पदाः ॥ २०१
 चतुष्पदानां सर्वेषां सहस्रेणैव संमिताः । भागेन द्विपदा ज्ञेया लौकिकेऽस्मिन्सु सर्वशः ॥ २०२
 यः सहस्रतमो भागो भागे तु द्विपदा पुनः । धार्मिकास्तेन भागेन विज्ञेयाः संमिताः पुनः ॥
 सहस्रेणैव भागेन धार्मिकेभ्यो दिवं गताः । यः सहस्रतमो भागो धार्मिकाणां भवेद्वि ॥
 संमितास्तेन भागेन योऽतिगतास्तदेव हि ॥ २०४

स्वर्गोपपादकैस्तुल्या यातनास्थानवासिनः । पतिताः पापकर्माणो दुरात्मानो त्रियन्ति ये ॥
 रौरवे तामसे ह्येते शीतोष्णं प्रामुवन्ति ते ॥ २०५
 वेदनाकटुकास्तथ्या यातनास्थानमागताः । उष्णस्तु रौरवो ज्ञेयस्तेजो घोररसात्मकः ॥ २०६
 ततो घर्नात्मकश्चापि शीतात्मा सततं तपः । एवं सुदुर्लभाः सन्तः स्वर्गे वा धार्मिका नराः ॥
 एषा संख्या कृता संख्या (?) ईश्वरेण स्वयंभुवा । गणना विनिवृत्तैषा संख्या ब्राह्मी च मानुषी ॥

ऋषय ऊचुः—

महो जनस्तपः सैव भूतो भाव्यो भवस्तथा । उक्ता ह्येते त्वया लोका लोकानामन्तरेण च ॥
 लोकान्तरं च यादृशै तन्नो ब्रूहि यथातथम् ॥ २०९
 तेषां तद्वचनं श्रुत्वा ऋषीणामूर्ध्वरेतसात् । स वायुर्दृष्टत्स्वार्थं इदं तत्स्वमुवाच ह ॥ २१०

वायुरुवाच—

व्यक्तं तर्केण पश्यन्ति योगात्मत्यक्षदाक्षिनः । मत्याहारेण ध्यानेन तपसां च क्रियात्मना ॥
 ऋभुः सनत्कुमाराद्याः संबुद्धाः शुद्धबुद्धयः । व्यपेतैशोका विरजाः संन्तो ब्रह्मैव सत्तमाः ॥
 अक्षयाः प्रीतिसंयुक्ता ग्रंथं तिष्ठन्ति योगिनः । ऋषीणां बालस्त्रिस्थानां तैर्यथाह्वयभीश्वरैः ॥
 यथा चैव मया दृष्टं सानिध्यं तत्र कुर्वता । अंतर्ध्वं (कर्म) सत्कृतार्थानामालयं चेश्वरस्य यत् ॥ २१४
 ईश्वरः परमाणुत्वाद्भावग्राहो मणीपिणाम् । ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमा धृतिः ॥ २१५
 द्रष्टृत्वमात्मसंबन्धमधिष्ठानत्वमेव च । अवयवानि दशैतानि तस्मिन्तिष्ठन्ति शंकरे ॥ २१६
 विभ्रुत्वात्सलु योगाग्निर्वैष्णवोऽनुग्रहे रतः । स लोकविग्रहो भूत्वा साहाय्यमुपतिष्ठते ॥ २१७
 अक्षरं ध्रुवमव्यग्रमष्टमं त्रयोपमार्गिकम् । तस्येश्वरस्य यन्मोक्षं स्थानं मायापमं परम् ॥ २१८
 मायया कृतमाचष्टे मायी देवो महेश्वरः । देवानामुत्संहारस्तत्प्रमाणं हि कीर्त्यते ॥ २१९
 विस्तरेणाऽऽनुपूर्व्या च द्रुवतो मे निबोधत । त्रयोदशैव कोट्यस्तु नियुता दश पथ च ॥
 भूर्लोकान्द्रव्यलोकौ वै योजनैः संमकीर्त्यते ॥ २२०

१ क 'ज्ञाना भागेन' । ख. घ. ट. 'ज्ञानं वा' । २ ख. ग. घ. ट. 'कान्ते च' । ३ ग. ट. संमिताः । ४ ट. 'न मोक्षे' । ५ ग. 'चिदिह' । स्व' । ६ क 'तिताधर्ममुद्देशाद्दुरा' । ग. घ. ट. 'तिताधर्ममुद्देशा' । ७ ख. 'रवे घोरे तेजो' । ८ क. ग. ट. 'न मिदं' । ९ ख 'पि प्रीताः' । १० क. च । ११ ख. 'ता मयै ईश्वरैः' । ख । १२ ग. ट. 'प्री त्यमा' । १३ ग. ग. ट. 'मयो' । १४ ग. 'मयो भव्यो भवस्तथा' । उ' । १५ ख. घ. ट. 'ता विषयाऽऽप' । १६ ख. ग. घ. ट. 'तत्रोता' । १७ ख. ग. घ. ट. 'न्तो ब्रह्मैव' । १८ क. ग. घ. ट. 'ब्रह्मे' । १९ ग. घ. ट. 'यादृश' । २० क. 'शनयन' । २१ ख. ग. घ. ट. 'यादृश' । २२ क. घ. ट. 'मित्र' । २३ क. घ. ट. 'न्याप्रस्था' ।

एकयोजनकोटी तु पञ्चाशन्निष्ठानि च । उर्ध्वं भागवताण्डं तु ब्रह्मलोकात्परं स्मृतम् ॥ २२१
 * एषोर्ध्वगः प्रचारस्तु गत्यन्तं च ततः स्मृतम् । (+ नित्या ह्यपरिसंख्येयाः परस्परगुणाश्चर्याः ॥
 सूक्ष्माः प्रसवधर्मिण्यस्ततः प्रकृतयः स्मृताः । येभ्योऽधिकर्ता संजज्ञे क्षेत्रज्ञो ब्रह्मसंज्ञितः ॥
 ताम्रं प्रकृतिमत्सूक्ष्ममधिष्ठातृत्वमव्ययम् । अनुत्पाद्यं परं धाम परमाणु परेशयम् ॥ २२४
 अस्यध्याप्यनूतन्यश्च अमूर्तिर्मूर्तिमानसौ । प्रादुर्भावस्तितोभावः स्थितिश्चैवाप्यनुग्रहः ॥ २२५
 त्रिधिरन्यैरनौपम्यः परमाणुर्ब्रह्मेश्वरः । सतेजा एष तमसो यः पुरस्तात्प्रकाशकः ॥ २२६
 षट्पण्मासीत्सौवर्णं प्रथमं त्वौपसर्गिकम् । दृढतं सर्वतो दृष्टमीश्वराद्वचवजायत ॥ २२७
 ईश्वराद्रीजनिर्भेदः क्षेत्रज्ञो बीज इष्यते । योनिं प्रकृतिमाचष्टे सा च नारायणात्मिका ॥ २२८
 विश्लोकस्य सृष्ट्यर्थं लोकसंस्थानमेव च । सन्निसर्गः स तैन्वा च लोकधातुर्महात्मनः ॥ २२९
 पुरस्ताद्ब्रह्मलोकस्य अण्डाद्वर्षाकृच ब्रह्मणः । × तयोर्मध्ये पुरं दिव्यं स्थानं यस्य मनोमयम् ॥
 तद्दिग्रहवतः स्थानमीश्वरस्यामितौजसः । शिवं नाम पुरं तत्र शरणं जन्मभीरूणाम् ॥ २३१
 सहस्राणां शतं पूर्णं योजनानां द्विजोत्तमाः । अभ्यन्तरे तु विस्तीर्णं महीमण्डलसंस्थितम् ॥ २३२
 मध्याह्नकप्रकाशेन परतेजोभिर्मदिना । शातकौम्भेन महता प्राकारेणाकुर्वता ॥ २३३
 द्वारैश्चतुर्भिः सौवर्णैर्मुक्तादामविभूषितैः । तपनीयनिभैः शुभ्रैर्गाढं सुकृतवेष्टनम् ॥ २३४
 तैश्चाऽऽकाशे पुरं रम्पं दिव्यं घण्टादिनादितम् । [+ न तत्र क्रमते मृत्युर्न तापो न जरा श्रमः
 नददन्यैः पुरार्चनं रूपमसौतुमर्हति(?)] सहस्राणां शतं पूर्णं योजनानां दिशो दश ॥ २३६
 तत्पुरं गोवृषाङ्गस्य तेजसा व्याप्य तिष्ठति । भावेन मनसो भूमिर्विन्ध्यस्ता कनकामयी ॥ २३७
 रत्नवालुकया तत्र विन्ध्यस्ता शुशुभेऽधिकम् । शारदेन्दुप्रकाशानि यालसूर्यनिभानि च ॥ २३८
 अर्धश्वेतार्धरक्तानि सौवर्णानि तथैव च । रथचक्रप्रमाणानि नालैर्मरकतप्रभैः ॥ २३९
 सौकुमारेण रूपेण गेष्मिणाऽप्रतिमेन च । तत्र दिव्यानि पद्मानि वनेषूपवनेषु च ॥ २४०
 भृङ्गपत्रनिकाशानि तपनीयानि यानि च । अर्धकृष्णार्धरक्तानि सुकुमारान्तराणि च ॥ २४१
 आतपत्रप्रमाणानि पङ्कजैः संहृतानि च । भूयः सप्त महानद्यस्तासां नामानि बोधत ॥ २४२
 वरा वरेण्या वरदा वरार्हा वरवर्णिनी । वरमा वरभद्रा च रम्पास्तस्मिन्पुरोत्तमे ॥ २४३
 पद्मोत्पलदलोन्मिश्रं केनाद्यावर्तविग्रहम् । जलं मणिदलैरुत्थमावहन्ति सरिद्वराः ॥ २४४
 न तु ब्रह्मर्षयो देवा नासुराः पितरस्तथा । न खल्वन्येऽप्रमेयस्य विदुरीशस्य तत्पुरम् ॥ २४५
 तत्र ये ध्यानमव्यग्रौः संयुक्ता विजितेन्द्रियाः । पश्यन्तीह महात्मानः पुरं तद्गोवृषात्मनः ॥

* अत्र सधित्त्वावर्णः । + धनुर्बिहान्तर्गतमन्थो ग. पुस्तके न विद्यते । इतः प्रभृतिः प्रकृतयः रमृता इत्यन्तः पाठो घ. पुस्तके नास्ति । × एतदर्थं कुटितं ग. घ. ङ. पुस्तकेषु । — धनुर्बिहान्तर्गतमन्थो ग. पुस्तके नास्ति ।

१ प. ङ. 'ई' भगवतोऽण्ड' । २ क. 'धर्मग्र' ३ ख. घ. ङ. 'त्यन्ततः सतः स्मृतः । नि.' ४ ख. ङ. 'भ्रयात् । सूत्रप्रमाण' । ५ ग. घ. ङ. 'सूत्रप्रमाण' । ६ ङ. 'त्याय य' । ७ ख. घ. ङ. 'तत्त्वाद्य लो' । ८ ख. 'व्यं सौवर्णं च म' । ९ प. 'तपना' । १० ख. घ. 'अनिना' । ११ ख. ङ. 'युगोऽऽख्यो' । १२ क. 'नं तपो' । १३ ख. 'वारः रूपमासौतु' । १४. 'चारस्वमासौतुम्' । १५ प. 'मासौतुम्' । १६ ङ. 'ति । भवे' । १७ ङ. 'नि तर्धस्यामन्त' । १८ ख. 'नि किञ्चलैः स' । १९ प. 'जः सेविता' । १९ ख. 'वाही' । २० ङ. 'परमा' । २१ घ. ङ. 'प्रहयं ता व' । २२ ग. 'मा. संयु' ।

(शिवपुरवर्णनम्)

मध्ये पुरवरेन्द्रस्य तस्याप्रतिभतेजसा । सुमहान्मेरुसंकाशो दिव्यो भद्रश्रिया वृतः ॥ २४७
सहस्रपादः प्रासादस्तपनीयमयः शुभः । अनुपमैर्यै रत्नैश्च सर्वतः स विभूषितः ॥ २४८

स्फटिकैश्चन्द्रसंकाशैर्वैद्यैः सोमसंप्रभैः । वालसूर्यप्रभैश्चैव सौवर्णैश्चाग्निसंप्रभैः ॥ २४९

राजतैश्चापि शुशुभे इन्द्रनीलमयैः शुभैः । हृदैर्वज्रमयैश्चैव इत्येवं सुसमाहितैः ॥ २५०

जलैश्च विविधाकारैर्दीप्यद्भिरधिवासितम् । चन्द्रराश्मिप्रकाशाभिः पताकाभिरलंकृतम् ॥ २५१

रुक्मघण्टानिनादैश्च नित्यममुदितोत्सवैः । किंनराणामधीवासैः संध्याभ्राकारराजितैः ॥ २५२

परिवारसमन्ताच्च हेमपुष्पीदकप्रभैः । यथा हि मेरुशैलेन्द्रो हेमशृङ्गैर्विराजते ॥ २५३

(* चाभीकरमपीभिस्तु पताकाभिस्तथा पुरम् । एवं प्रासादराजोऽसौ भूमिकाभिरविराजते ॥

वसन्तप्रतिमा यत्र त्र्यम्बकस्य निवेशने । लक्ष्मीः श्रीश्च वपुर्भाषा कीर्तिः शोभा सरस्वती ॥

देव्या वै सहिता ह्येता रूपगन्धसमन्विताः । नित्या ह्यपरिसंख्याताः परस्परगुणाश्रयाः) ॥

भूषणं सर्वरत्नानां योन्यः कान्तिविलासयोः ॥ २५६

कोटीशतं महामागा विभज्याऽऽत्मानमात्मना । भगवन्तं महात्मानं प्रतिमोदन्त्यतन्द्रिताः ॥ २५७

तासां सहस्रार्थश्रान्याः पृथक् परिचारिकाः । रूपिण्यश्च श्रिया युक्ताः सर्वाः कमललोचनाः ॥ २५८

लीलाविलाससंयुक्तमैर्बैरतिप्रमोहैः । गणैस्ताः सह मोदन्ते शैलाभैः पावकोपमैः ॥ २५९

कुब्जा वामनिकाश्चैव वरगात्रा हयाननाः । पुण्ड्राश्च त्रिकटाश्चैव करालाश्चिपिताननाः ॥ २६०

लम्बोदरा ह्रस्वभुजा विनेत्रा ह्रस्वपादिकाः । मृगेन्द्रवदनाश्चान्या गजवक्रोदरास्तथा ॥ २६१

गजाननास्तथैवान्याः सिंहव्याघ्राननास्तथा । लोहिताक्ष महास्वल्पः सुभगाश्चारुलोचनाः ॥

ह्रस्वकुक्षितकेशश्च सुन्दर्यक्षारुलोचनाः । अन्याश्च कामरूपिण्यो नानावेषधराः स्त्रियः २६३

अभ्यन्तरपरिस्कन्धा देवावाससृहोचिताः । + रराम भगवांस्तत्र दक्षबाहुर्महेश्वरः ॥ २६४

नन्दिना च गणैः सार्धं विश्वरूपमहात्माभिः । तथा रुद्रगणैश्चापि तुल्यादाधिपराक्रमैः ॥ २६५

पावकात्मजसंकाशैर्यूपदंष्ट्रोत्कटाननैः । बन्धमानो विमानश्च(स्थैः) पूज्यमानश्च तन्परैः ॥ २६६

सर्वर्तुमुसुर्मा मालां जिघ्र्माऽणोरसि स्थिताम् । नीलात्पलदलद्वयाम् पृथुताघ्रापनेक्षणम् ॥ २६७

ईपत्कराललम्बां तीक्ष्णदंष्ट्रागर्णांश्चितम् । पृथ्वीनेत्रं वृष्णेक्ष्णं रुचिरं चीरवासमम् ॥ २६८

आहवेवपरिहिष्टं देवानामरिनाशनम् । घातुना बाहुभावेदप पार्श्वे सव्येऽन्तरे स्थितम् ॥ २६९

रत्नैश्च पाट्टिंशं तस्य वामाग्रकरगोचरम् । महाभैरवनिर्घोषं बलेनाप्रतिमोजसम् ॥ २७०

दक्षवर्णधनुर्ध्वं विचित्रं शोभनेऽधिकम् ॥ २७०

त्रिशूलं विद्युताभासमघोषं शत्रुनाशनम् । जाञ्जल्यमानं वपुषा परैर्यै तत्त्रिषा युतम् ॥ २७१

* एतद्विद्वान्तर्गतमन्ये पाठ्यलामो दृश्यते च. पुस्तके । + अत्र परम्यपदमार्यम् । × अत्र सिरार्यं ।

१ ए. दिशो भ० । ५. दिशो म० । ६. दिशो म० । २. स. ह. 'पश्यमय रत्नैः' । ३. ए. ह. 'देवैः' ।
४. क. 'गुहादि' । ५. स. घ. ह. 'स्रवम्' । ६. ६. घ. 'णोपभेदम्' । ७. ७. ग. ह. 'ते' । र. म. न. प्र. । प. 'ते' ।
८. न. म. प्र. । ९. घ. ह. 'दत्तवन्ताः' । १०. क. 'व्याघ्रमन्त्रिण्यश्च' । ११. 'व्याघ्रमन्त्रि' । १२. घ. 'द्वितीयांशम्' । १३.
'द्वितीयांशम्' । १४. क. 'वेद्य' । १५. ए. घ. 'बान्धव' । १६. क. 'सामादित' । १७. स. ह. 'दक्षवर्ण' । १८. घ. 'दक्षवर्ण' ।
१९. ह. 'रत्न' ।

असिश्चैवौजसां श्रेष्ठः शीतरश्मिः शशी तथा । तेजसा वपुषा कान्त्या देवेशस्य महात्मनः ॥
शुशुभेऽभ्यधिकं तत्र वेद्यामग्निसिखा इव ॥ २७२

स्थितः पुरस्तादेवस्य शातकौम्भमयो महान् । शुशुभे रुचिरः श्रीमान्सोदकः स कमण्डलुः ॥
असिमावेश्य चाक्षेपु पाण्डुराम्बरधारिणी । उरश्छेदेन महता मौक्तिकेन विराजिता ॥

चतुर्भुजा महाभागा विजया लोकसंपता ॥ २७४

देव्या आद्यप्रतीहारी श्रीरिचाप्रतिमा परा । विभ्राजन्ती स्थिता चैव कृत्वा देवस्य चाञ्जलिम् ॥
तस्याः पृष्ठानुगाश्चान्याः स्त्रियोऽप्सरोगणान्विताः । ताः खल्वभिनवैः कान्तिरूपतिष्ठान्ति शंकरम्
सर्वलक्षणसंपन्ना वादित्रैरुग्रहंदिताः । उपगायन्ति देवेशं गणा गन्धर्वयोनयः ॥ २७७

अभ्युन्नतो महोरस्कः शरन्मेघसमद्युतिः । शोभते नन्दमानश्च गोपतिस्तस्य वेश्मनि ॥ २७८

स्कन्दश्च सपरीवारः पुत्रोऽस्यामितवीर्यवान् । रक्ताम्बरधरः श्रीमान्वराम्बुजदलक्षणः ॥ २७९

तस्य शाखो विशाखश्च नैगमेयश्च चाष्टवान्नै । व्यपेतव्यसनाः क्रूराः प्रजानां पालने रताः २८०

तैः सार्धं स महानीर्यः शोभते शिखिवाहनः । व्यालकीर्णनकैस्तत्र क्रीडते विश्वतोमुखः ॥ २८१

ये नृपा विबुधेन्द्राणां काञ्चनस्य प्रदायिनः । ये च स्वायतना विप्रा गृहस्था ब्रह्मवादिनः २८२

गूढस्वाध्यायतपस्तथा चैवोच्छृङ्खल्यः । एते सभासदस्तस्य देवेशस्य च संपताः ॥ २८३

मन्वन्तराण्यनेकानि व्यवर्तन्त पुनः पुनः । भूयतां देवदेवस्य भविष्याश्चर्यमुत्तमम् ॥ २८४

व्याघ्राश्चैवानुगास्तत्र काञ्चनामास्तरस्विनः । स्रच्छन्दचारिणः सर्वे स्वयं देवेन निर्मिताः ॥

मृत्योर्मुत्युसमास्ते तु यमदर्पापहारिणः । विभूतिमप्यसंख्येयां को न खल्वभिधास्यते ॥ २८६

अतःपरमिदं भूयो भवेनाद्भुतमुत्तमम् । भूतानामनुकम्पार्थं यत्कृतं तन्निबोधत ॥ २८७

मन्दराद्रिमकाशानां बलेनाप्रतिभोजसाम् । द्वारकुन्देन्दुवर्णानां विद्युद्घननिनादिनाम् ॥ २८८

चूडामणिधराणां वै मेघसंनिभवाससाम् । श्रीवत्साङ्कितवर्जानामङ्गुलीशूलपाणिनाम् ॥ २८९

एवं दिशानां देवानां रूपेणोत्तमशालिनाम् । तस्य प्रासादमुरूपस्य स्तम्भेषूत्तमशोभिषु ॥ २९०

संयताग्निमपीभिस्तु मृद्वलभिः पृथक्पृथक् । पापासहस्रं सिंहानां सुहस्रं तत्र निवासिनाम् २९१

स्तम्भेऽप्यपास्तेतपट्टं(?)व्यम्बकस्य निवेशने । अथ तत्प्रतिसंपूज्य बायोवीर्यं सुविस्मिताः ॥

ऋषयः प्रत्यभापन्त नैमिषेयास्तपस्विनः ॥ २९२

भगवत्सर्वभूतानां प्राण सर्वत्रग प्रभो । के ते सिंहमहाभूताः क्व ते जाताः किमात्मकाः ॥ २९३

सिंहाः केनापराधेन भूतानां प्रभविष्णवा । वैश्वानरमयैः पाशैः संरुद्धास्तु पृथक्पृथक् ॥ २९४

तेषां तद्वचनं श्रुत्वा वायुर्वीर्यं जगाद ह । यद्वै सहस्रं सिंहानामीश्वरेण महात्मना ॥

व्यपनीय स्वकादेहातक्रोधास्ते सिंहविग्रहाः ॥ २९५

* इत उत्तरमेकः श्लोकोऽधिको ह. मुक्तके स यथा—मुदीर्घादितकायानामतीवकूरचक्षुषाम् । दंष्ट्रोक्तमही-
स्यानां मःशिक्रमशालिनाम् । इति ।

१ य. आयः ३० । २ ख. ह. 'पञ्चत्रा' । घ. 'पञ्चैवादि' । ३ ख. 'काम्युज्य' । ४ ख. 'क्ष नटसः । व्य' ।
घ. 'व्य नटसः । व्य' । ५ द. 'न' । ६ घ. ह. 'नः । बाल' । ७ ख. 'आणा रज्जुना न' । घ. 'आणा रज्जुना
न' । ८. 'आणा रज्जुना न' । ९ ख. 'मेघपाशैः प' । ह. 'मेघपाशैः' । १० घ. 'सूतं मृष्टं' । ११ घ. ह. 'क' । शुभिसिम् ।
११ य. घ. ह. नष्ट गृह' ।

(शिवपुरवर्णनम्)

भूतानामभयं दत्त्वा पुरा वद्धाग्नियन्त्रेन । यज्ञभागनिमित्तं च ईश्वरस्याऽऽज्ञया तदा ॥ २९६
 तेषां विधानमुक्तेन सिद्धेनैकेन लीलया । देव्या मन्युं कृतं ज्ञात्वा हतो दक्षस्य स क्रतुः ॥ २९७
 निःसृता च महादेव्या महाकाली महेश्वरी । आत्मनः कर्मसाक्षिण्या भूतैः सार्धं तदाऽनुगैः ॥
 स एष भगवान्क्रोधो रुद्रावासकृतालयः । वीरभद्रोऽप्रमेयात्मा देव्या मन्युप्रमार्जनः ॥ २९८
 तस्य वेद्यं सुरेन्द्रस्य सर्वगुह्यतमस्य वै । संनिवेशस्त्वनौपम्यो मया वः परिकीर्तितः ॥ ३००
 अतः परं प्रवक्ष्यामि ये तत्र प्रतिवासिनः । रम्ये पुरवरश्छेदे तस्मिन्वैहायभूमिषु ॥ ३०१
 नानारत्नविचित्रेषु पताकाबहुलेषु च । सर्वकामसमृद्धेषु वनोपवनशोभिषु ॥ ३०२
 राजतेषु महान्तेषु शातकौम्भमयेषु च । संध्याभ्रसंनिकाशेषु कैलासप्रतिमेषु च ॥ ३०३
 इष्टैः शब्दादिभिर्गीर्णैर्भैवस्यानुसारिणः । प्रासादवर्षमुख्येषु तेषु मोदन्ति सुव्रताः ॥ ३०४
 ब्रह्मघोषैरविरताः कथाश्च विविधाः शुभाः । गीतवादित्रयोपाश्च संस्तवाश्च समन्ततः ॥ ३०५
 संहताश्चैवमतुला नानाश्रयकृतास्तथा । एवमादीनि वर्तन्ते तेषां प्रासादमूर्धनि ॥ ३०६
 सहस्रपादः प्रासादस्तपनीयमयः शुभः । अनौपम्यैर्वै रत्नैः सर्वैतः परिभूषितः ॥ ३०७
 स्फटिकैश्चन्द्रसंकाशैर्बह्व्यमणिसंग्रहैः । घालसूर्यमयैश्चापि सौवर्णैश्चाग्निसंग्रहैः ॥ ३०८
 चुक्रुशुर्लपयः क्षुत्वा नैमिषेयास्तपस्विनः । आपन्नसंशयाश्रमं वाक्यमूचुः समीरणम् ॥ ३०९

ऋषय ऊचुः—

के तु तत्र महात्मानो ये भवस्यानुसारिणः । अनुग्राह्यतमाः सम्पक्वमोदन्ते पुरोत्तमे ॥
 ऋषीणां वचनं श्रुत्वा वायुर्वाक्यमप्याब्रवीत् ॥ ३१०

वायुर्वाच—

भूयतां देवदेवस्य भक्त्यैरनुकल्पिता । ईमन्तः सृजिता दान्ताः शौर्ययुक्ता ह्यलोलुपाः ॥ ३११
 (+ मध्याहाराश्च मात्राश्च आत्मारामा जितेन्द्रियाः । जितदंष्ट्रा महोत्साहाः सौम्या विगतमत्सराः
 भावस्याः सर्वभूतानामव्यापारं अनाकुलाः) । कर्मणा मनसा वाचा विशुद्धेनान्तरात्मना ॥
 अनन्यमनसो भूत्वा प्रपन्ना ये महेश्वरम् ॥ ३१२
 तैर्लब्धं रुद्रसालोक्यं शाश्वतं पदमव्ययम् । भवस्य रूपसादृश्यं नीताश्चैव ह्यनुत्तमम् ॥ ३१४
 वैश्वानरमुखाः सर्वे विश्वरूपाः कपर्दिनः । नीलकण्ठाः सितग्रीवास्तीक्ष्णदंष्ट्रास्त्रिजोचनाः ॥ ३१५
 अर्धचन्द्रकृतोष्णीषा जटामुकुटधारिणः । सर्वे दशभुजा वीराः पद्मान्तरसुगन्धिनः ॥ ३१६
 तरुणादित्यसंकाशाः सर्वे ते पीतवाससः । पिनाकपाणयः सर्वे श्वेतगोट्टपद्मनाः ॥ ३१७
 श्रियाऽन्विताः कुण्डलिनो मुक्ताहारविभूषिताः । तेजसोऽभ्यधिका देवैः सर्वैश्च । सर्वदंशिनः ॥
 विभज्य बहुधाऽऽत्मानं जरामृत्युविवाजिताः । क्रीडन्ते विविधैर्भावेर्भोगान्प्राप्य सुदुर्लभान् ॥
 स्वच्छन्दगतयः सिद्धाः सिद्धैश्चान्यैर्विवोदिताः । एकादशानां रुद्राणां कोट्योऽनेका महात्मानाम्
 एभिः सह महात्मानो देवदेवो महेश्वरः । भक्तानुकम्पी भगवान्मोदते पार्वतीमियः ॥ ३२१

+ एतच्छिष्टान्तर्गतग्रन्थो ग पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. घ. 'द्वानियन्त्रेन' । य. २ ड. 'न्यत्रे' । य. ३ ख. ड. 'दा' । तस्य द्व्यर्थः 'द्विमु' । घ. 'दा' । तस्मा
 'द्विधा' । य. घ. 'न. सर्वसा' । ५ ख. ग. घ. ड. 'मविष्यात्' । ६ क. 'पुण्येषु' । ७ ग. घ. ड. 'त सविभू' । ८ घ. ग. ड.
 'विद्वन्' । ९ क. 'मिसंग्र' । १० ख. घ. ड. 'रात्पलेट्टपाः' । क. ११ क. 'नेकम्' ।

नाहं तेषां तु रुद्राणां भवस्य च महात्मनः । नानात्वमनुपश्यामि सत्यमेतद्ब्रवीमि वः ॥ ३२२
मातरिश्वाऽब्रवीत्पुण्यामित्येतामीश्वराच्छ्रुताम् । अथ ते ऋषयः सर्वे दिवाकरसमप्रभाः ॥

श्रुत्वेमां परमां पुण्यां कथां त्रैयम्बकीं ततः ॥

३२३

भृशं चानुग्रहं प्राप्य हर्षं चैवाप्पनुत्तमम् । संभावयित्वा चाप्येनां वायुमचुर्बहावलम् ॥

३२४

ऋषय ऊचुः—

समीरण महाभाग अस्माकं च त्वया विभो । ईश्वरस्योत्तमं पुण्यमष्टमं त्वौपसार्गिकम् ॥

३२५

तस्य स्थानं प्रमाणं च यथावत्परिकीर्तितम् । यो गन्धेन समृद्धं वै परमं परमात्मनः ॥

३२६

महादेवस्य माहात्म्यं दुर्बुद्धेभ्यः सुरैरपि । स्वेन माहात्म्ययोगेन सहस्रस्यामितौजसः ॥

३२७

यस्य भक्तैश्वरसंमोहो ह्यनुकम्पार्थमेव च । ब्रौह्मी लक्ष्मीः स्वयं जुष्टा या साऽप्रतिमशालिनी ॥

३२८

व्याप्यं ज्योत्स्नेव खं चन्द्रं विन्यस्ता विश्वरूपिणा । विभूनिर्भ्राजतेऽत्यर्थं देवदेवस्य वैशमनि ॥

महादेवस्य तुल्यानां रुद्राणां तु महात्मनाम् । तत्सर्वं नितिलेनेदं वचनादभूतमिदं च ॥

३२९

अपीत्वा(?) खलु सर्वस्य भक्त्याऽस्माभिस्तु सुव्रताः । नास्ति किंचिद्विश्लेषमन्यच्चैवानुगायिनः ॥

प्रश्नं देववर माण यथावद्वक्तुमर्हसि ॥

३३०

सूत उवाच—

स खलुत्राच भगवान्किं भूयो वर्णयाम्यहम् । किं मया चैव वक्तव्यं तद्वदिष्यामि सुव्रताः ॥

३३१

ऋषय ऊचुः—

आदित्याः पारिषर्भेयाः सिंहा वै क्रोधविक्रमाः । वैश्वानरा भूतगणा व्याघ्राश्चैवानुगायिनः ॥

आभूतसंभवे घोरे सर्वमागभृतां क्षये । किमवस्था भवन्त्येते तन्नो ब्रूहि यथार्थवत् ॥

३३२

* एते ये वै त्वया प्रोक्ताः सिंहव्याघ्रगणैः सह । ये चान्ये सिद्धिसेमाप्ता मातरिश्वा जगौद ह

इदं च परमं तत्त्वं समाख्यास्यामि कृण्वताम् । विज्ञातेश्वरसद्भावमव्यक्तं प्रभवं तथा ॥

३३३

तत्र पूर्वगतास्तेषु कुमारा ब्रह्मणा सुताः । सनकश्च सनन्दश्च तृतीयश्च सनातनः ॥

३३४

बौद्धश्च कपिलस्तेषामासुरिश्च महायशाः । मुनिः पञ्चशिखश्चैव ये चान्येऽप्येवमादयः ॥

३३५

ततः काले व्यतिक्रान्ते कल्पानां पर्यये गते । महाभूतविनाशान्ते मलये मत्पुण्ड्रस्थिते ॥

३३६

अनेकरुद्रकोट्यस्तु र्याः प्रसन्ना महेश्वरी । शब्दादीन्विषयान्भोगान्स्वस्याष्टविधैश्रवात् ॥

३३७

प्रविश्य सर्वभूतानि ज्ञानयुक्तेन तेजसा । वैहायपदमव्यग्रं भूतानामनुकम्पया ॥

३३८

तत्र यान्ति महात्मानः परमाणुं महेश्वरम् । तरन्ति सुप्रहावतां जन्ममृत्युदकां नदीम् ॥

३३९

ततः पर्ययान्ति सर्वान्(?) परं ब्रह्माणमेव च । देवा वै सहिताः सप्त या देव्यः परिकीर्तिताः ॥

३४०

यत्तत्सदसं सिंहानामादित्यानां तथैव च । वैश्वानरभूतमव्यव्याघ्राश्चैवानुगायिनः ॥

३४१

आवेश्याऽऽत्मनि तान्सर्वान्संख्यापौड्रवास्तथा । लोकान्सप्त इमान्सर्वान्महाभूतानि पथ च ॥

३४२

* इत आरभ्य ब्रह्मतामिसन्तमन्यो ग. पुस्तके न विवेद ।

१ क. 'शरोऽप्युत । अ० । २ क. ब्राह्मलक्ष्मी स्व० । घ. ब्राह्मलक्ष्मी स्व० । ३ ड. जुष्टा । ४ क. 'पय
शेस्तेरव' चन्द्रविन्यस्तामिदं रूपक । वि० । ५ ख. ग. घ. ङ. 'सा परिषर्भेय सि० । ६ ख. 'धैव । ७ ख. ग.
ड. 'गाम ह । ८ ख. 'स्ते तु कु० । ९ ख. घ. 'कोट्य । १० ख. 'शिखायै । ११ ख. ग. घ. ड. या । १२ क. 'पसया ।
१३ ख. ग. 'इत्यन्यपथ । १४ ड. 'पथ । १५ ग. ड. 'तथाप्य' । १६ क. 'सद्यमानुका' ।

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

विष्णुना सह संयुक्तः करोति विकरोति च । स रुद्रो यः साममयस्तथैव च यजुर्मयः ॥ ३४६
 स एष ओतः प्रोतश्च वहिरन्तश्च निश्चयात् । एको हि भगवान्नाथो ह्यनादिश्चान्तकृद्दिनाः ॥ ३४७
 ततस्त क्रपयः सर्वे दिवाकरसमभारः । स्वं स्वमाश्रमसंवासमारोप्याग्निं तथाऽऽत्मनि ॥ ३४८
 कर्मणा मनसा वाचा विशुद्धेनान्तरात्मना । अनन्यमनसो भूत्वा प्रपद्यन्ते महेश्वरम् ॥ ३४९
 व्रतोपवासनिरताः सर्वभूतदयापराः । योगमनुपमं दिव्यं प्राप्तं तैश्छिन्नसंशयैः ॥ ३५०
 प्रपद्य परया भक्त्या ज्ञानयुक्तेन तेजसा । तैर्लब्धं रुद्रसालोक्यं शान्तं पदमव्ययम् ॥ ३५१
 यः पठेत्तपसा युक्तो वायुशोक्तामिमां स्तुतिम्* । ब्राह्मणः सत्रियो वाऽपि वैश्यो वा स्वक्रियापराः ॥ ३५२
 लभते रुद्रसालोक्यं भक्तिमान्विगतज्वरः । अमद्यप्य यः शूद्रो भवभक्तो जितेन्द्रियः ॥ ३५३
 आभूतसंयुद्धस्थायी अमतीघातलक्षणः । गाणपत्यं स लभते स्थानं वा सार्वकामिकम् ॥ ३५४
 मद्यपो मद्यपैः सार्धं भूतभक्षैश्च मोदते । सोऽर्च्यमानो महीपृष्ठे मर्त्यानां वरदो भवेत् ॥ ३५५
 इति होवाच भगवान्वायुर्चाक्यमिदं वरः ॥ ३५६

इति श्रीमहापुराणे वायुश्लोके शिवपुरवर्णन नामैकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०११५

अथ आधिक्याततमोऽध्यायः ।

प्रतिसर्गवर्णनम् ।

सूत उवाच—

मत्पाहारं मवक्ष्यामि परस्यान्ते स्वयंभुवः । ब्रह्मणः स्थितिकाले तु क्षीणे तस्मिन्स्तदा प्रभीः ॥
 यथेदं कुर्वतेऽध्यात्मं सुमुखं विश्वमीश्वरः । अव्यक्तान्प्रसृते व्यक्तं मत्पाहारे च कृत्स्नशः ॥ २
 'परं' तदनु कल्पानामपूर्णे कल्पसंक्षये । उपस्थिते महापारे ह्यवत्यक्ते तु कस्यचित् ॥ ३
 अन्ते क्रुमस्य संप्राप्तिं पश्चिमस्य मनोस्तदा । अन्ते कलियुगे तस्मिन् (+ क्षीणे) संहार उच्यते ॥ ४
 संप्रक्षाले तदा वृत्ते मत्पाहारे ह्युपस्थिते । मत्पाहारे तदा तस्मिन्भूततन्मात्रसंक्षये ॥ ५
 महर्द्धोदेविकारस्य विशेषान्तस्य संक्षये । स्वभावकारिते तस्मिन्प्रवृत्ते प्रतिसंचरे ॥ ६
 आपो असन्ति वै पूर्वं भूमेर्गन्धात्मकं गुणम् । आचगन्वा ततो भूमिः प्रलयत्वाय कल्पते ॥ ७
 मविष्टे गन्धतन्मात्रे तोयावस्था धरा भवेत् ॥ ८
 आपस्तदा प्रनष्टा वै वेगवत्यो महास्वनाः । सर्वमापूरयित्वेदं तिष्ठन्नि विचरन्ति च ॥ ९

* इत उत्तरमधिक्यं ख. पुस्तके तद्यथा—शिवलोके स वसति यावदानुवृत्तम् । इति । + धनुर्दिहान्तर्ग-
 तप्रन्यो ह. पुस्तके नास्ति ।

१ क. 'युक्त क' । २ क. एव उतप्रो । ३ ख. 'भाः । सन्यस्याय सम चात्यमा' । ४ क. 'मनि । अ' ।
 ५ घ. द. श्रुतिम् । ६ क. ग वा सर्वे । ७ ग घ. द. 'कामे तु । ८ ख. द. 'ओ । तथे' । ९ ख. ग. घ. द.
 'श्वरम् । अ' । १० द. 'रेण क' । ११ ख घ. द. 'परे तदाऽनुक' । १२ ख. घ. 'प्रकाले । १३ क. 'रेप्रपादिते ।
 १४ घ. 'दादिपिका' । १५ ख. ग. घ. द. 'ग्रस्तु वै' ।

अपामस्ति गुणो यस्तु ज्योतिषे लीयते रसः । नश्यन्त्यापस्तदा तच्च रसतन्मात्रसंज्ञयात् ॥ ९०
 तेजसा संहतरसा ज्योतिष्प्रं प्राप्नुवन्त्युत । ग्रस्ते च सलिले तेजः सर्वतोभ्रुसमीक्ष्यते ॥ ९१
 अथाग्निः सर्वतो व्याप्त आदत्ते तज्जलं तदा । सर्वमापूर्यतेऽर्चिर्भिस्तदा जगदिदं शनैः ॥ ९२
 आर्चिर्भिः संतते तस्मिंस्तिर्यग्ध्वमपस्ततः । ज्योतिषोऽपि गुणं रूपं वायुरग्निं प्रकाशकम् ॥ ९३
 प्रलीयते तदा तस्मिन्दीपाधिरेव मासते ॥ ९४
 प्रनष्टे रूपतन्मात्रे हृतरूपो विभाजसुः । उपशाम्यति तेजो हि वायुना ध्रुयते महत् ॥ ९५
 निरालोके तदा लोके वायुभूते च तेजसि । ततस्तु मूलमासाद्य वायुः संभवमात्मनः ॥ ९६
 ऊर्ध्वं चाधश्च तिथ्येव दोधवीति दिशो दश । वायोरपि गुणं स्पर्शमाकाशं ग्रसते च तत् ॥ ९७
 प्रशाम्यति तदा वायुः खं तु तिष्ठत्यनाहतम् । अरूपमरसस्पर्शमगन्धं न च पूर्तिमत् ॥ ९८
 सर्वमापूरयन्नर्दिः सुमहत्तरप्रकाशते । परिमण्डलं तच्छुषिरमाकाशं शब्दलक्षणम् ॥ ९९
 शब्दमात्रं तदाकाशं सर्वमावृत्य तिष्ठति । तं तु शब्दगुणं तस्य भूतादिग्रसते पुनः ॥ १००
 भूतेन्द्रियेषु युगपद्भूतादौ संस्थितेषु वै । अभिमानात्मको ह्येव भूतादिस्त्वामसः स्मृतः ॥ १०१
 भूतादिं ग्रसते चापि महान् वै बुद्धिलक्षणः । महानात्मा तु विज्ञेयः संकल्पो व्यवसायकः ॥ १०२
 बुद्धिर्मेनश्च लिङ्गश्च महानक्षर एव च । पर्यायवाचकैः शब्दैस्तत्माहुस्तत्त्वचिन्तकाः ॥ १०३
 संमलीनेषु भूतेषु गुणसाम्ये तमोमये । स्वात्मन्येव स्थिते चैव कारणे लोककारणे ॥ १०४
 विनिवृत्ते तदा सग्रे प्रकृत्याऽवस्थितेन वै । तदाऽऽद्यन्तपरोक्षत्वादहृष्टत्वाच्च कस्यचित् ॥ १०५
 अनाख्यानादर्थोपत्त्याद्ब्रह्मानिनामपि । आगतागतिकत्वाच्च ग्रहणं तच्च विद्यते ॥ १०६
 भौवप्राधानुमानाच्च चिन्तायित्वेदमुच्यते । स्थिते तु कारणे तस्मिन्नित्येव सदसदात्मिके ॥ १०७
 अनिर्देशया प्रवृत्तिर्नैव स्वात्मिका कारणेन तु । एवं सग्रेऽदयोऽभ्यस्तात्क्रमात्प्रकृतयस्तु वै ॥ १०८
 मत्याहारे तदा सग्रे प्रविशन्ति परस्परम् । येनेदमावृतं सर्वमण्डेयम्पु प्रलीयते ॥ १०९
 सप्तद्वीपसमुद्रान्तं सप्तलोकं सपर्वतम् । उदकावरणं यच्च ज्योतिषा लीयते तु तत् ॥ ११०
 यच्चैजसं चाऽऽवरणमाकाशं ग्रसते तु तत् । यद्वायव्यं चाऽऽवरणमाकाशं ग्रसते तु तत् ॥ १११
 आकाशावरणं यच्च भूतादिग्रसते तु तत् । भूतादिं ग्रसते चापि महान् वै बुद्धिलक्षणः ॥ ११२
 महान्तं ग्रसतेऽव्यक्तं गुणसाम्यं ततः परम् । एतौ संहारविस्तारौ ब्रह्माऽव्यक्तात्ततः पुनः ॥ ११३
 सृजते ग्रसते चैव विकारान्तर्गसंभवे । संसिद्धकार्यकरणाः संसिद्धां ज्ञानिनस्तु ये ॥ ११४
 गत्वा जवं जवीभावे स्थानेष्वपु प्रसंयमात् । मत्याहारे विद्युज्जन्ते क्षेत्रज्ञाः करणैः पुनः ॥ ११५
 अव्यक्तं क्षेत्रमित्याहुर्ब्रह्म क्षेत्रज्ञ उच्यते । साधर्म्यवैधर्म्यैर्कृतः संयोगोऽनादिर्मास्तयोः ॥ ११६
 एवं सग्रेषु विज्ञेयं क्षेत्रज्ञेऽपि ब्रह्मक्षणाः । ब्रह्मविचैव विज्ञेयः क्षेत्रज्ञानात्पृथक्पृथक् ॥ ११७
 विषयाविषयत्वं च क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोः स्मृतम् । ब्रह्मा तु विषयो ज्ञेयोऽविषयः क्षेत्रमुच्यते ॥ ११८
 क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं क्षेत्रं क्षेत्रज्ञार्थं प्रचक्षते । बहुत्वाच्च शरीराणां शरीरी बहुधा स्मृतः ॥ ११९

१ ख. ग. 'मस्तिगु' । २ ख. 'तिषे ली' । ३ क. 'दाऽन्ते च र' । ४ ग. घ. 'भीक्षते' । ५ क. ध्रुयते ।
 ६ ख. ग. घ. ड. महान् । ७ क. ग. 'स्तुमत्' । ८ ग. 'मादौ तु' । ९ घ. 'शब्दरूपसुखे' । १० ख. घ. ड. 'ति तत्र'
 श' । ११ ड. 'द्वयोधत्वा' । १२ ख. ड. 'मात्राया' । १३ ख. घ. 'स्वामिन्ना' । १४ ग. घ. ड. 'संदिश्य' । १५ क.
 'पठन्तु प्र' । १६ ग. ड. यत् । १७ क. ग. 'भान्' । १८ ख. 'ब्रह्मा क्षेत्र' । १९ क. 'कृतसं' ।

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

अव्युहोसंकराच्चैव ज्योतिर्वच्च व्यवस्थितः । यस्मात्प्रतिशरीरं हि सुखदुःखोपलब्धिता ॥

तस्मात्पुरुषनानात्वं विज्ञेयं तु विजानता ॥

३८

यदा प्रवर्तते चैषां भेदानां चैव संयमाः । स्वभावकारिताः सर्वे कालेन महता तदा ॥

३९

निवर्तते तदा तस्य स्थितिरागः स्वयंभुवः । सहसा योज्यकैः सर्वैर्ब्रह्मलोकनिवासिभिः ॥

४०

विनिवृत्ते तदा रागे स्थितावात्मनिवासिनाम् । तत्कालवासिनां तेषां तदा तदोपदर्शनाम् ॥

उत्पद्यतेऽथ वैराग्यमात्मवादप्रणाशनम् । भोज्यभोक्तृत्वर्त्तनानात्वे तेषां तद्भावदर्शनाम् ॥

४२

पृथग्ज्ञानेन क्षेत्रज्ञास्ततस्ते ब्रह्मलौकिकाः । प्रकृतौ करणौतीताः सर्वे नानाप्रदर्शिनः ॥

४३

स्वात्मन्येवावतिष्ठन्ते प्रणान्ता दर्शनात्मकाः । शुद्धा निरञ्जनाः सर्वे चेतनाचेतनास्तथा ॥

४४

तत्रैव परिनिर्वाणाः स्मृता नाऽऽगामिनस्तु ते । निर्गुणत्वाच्चिरात्मानः प्रकृत्यन्ते व्यतिक्रमात् ॥

इत्येवं प्राकृतः प्रोक्तः प्रतिसर्गः स्वयंभुवः । भिद्यन्ते सर्वभूतानां करणानि प्रसंगमे ॥

४६

इत्येव संयमश्चैव तत्त्वानां करणैः सह । तत्त्वप्रसंगयो ह्येव स्मृतो ह्यवर्तको द्विजाः ॥

४७

सुत उवाच—

धर्माधर्मौ तपो ज्ञानं शुभे सत्याद्युते तथा । ऊर्ध्वभावो ह्यधोभावो सुखदुःखे मियाप्रिये ॥

४८

सर्वमेतत्प्रयातस्य गुणमात्रात्मकं स्मृतम् । निरिन्द्रियाणां च तदा ज्ञानिनां यच्छुभाशुभम् ॥

४९

मर्कटैर्यां चैव तत्सर्वं पुण्यं पापं प्रतिष्ठितं । योन्यवस्थां स्वभावे च देहिनां तु निषिध्यते ॥

जन्तूनां पापपुण्यं तु प्रकृतौ यत्प्रतिष्ठितम् । अव्यक्तस्थानि तान्येव पुण्यपापानि जन्तूनां ॥

५१

योजयन्ति पुनर्देहे देहान्यस्ये तथैव च ॥

५२

धर्माधर्मौ तु जन्तूनां गुणमात्रात्मकावुभौ । करणैः स्वैः प्रवीयेते कायत्वेनेह जन्तुभिः ॥

५२

सुचेतनाः प्रलीयन्ते क्षेत्रज्ञाधिष्ठिता गुणाः । सर्गे च प्रतिसर्गे च संसारे चैव जन्तूनां ॥

संयुज्यन्ते वियुज्यन्ते करणैः संचरन्ति च ॥

५३

राजसी तामसी चैव सात्त्विकी चैव वृत्तयः । गुणमात्राः प्रवर्तन्ते पुरुषाधिष्ठितास्त्रिधा ॥

५४

ऊर्ध्वं देवात्मकं सस्वमधोभागात्मकं तमः । तयोः प्रवर्तकं मध्य इहैवाऽऽवर्तकं रजः ॥

५५

इत्येवं परिवर्तन्ते त्रयः श्रोतोऽगुणात्मकाः । लोकेषु सर्वभूतानां तत्र कार्यं विजानता ॥

५६

अविद्यामल्यारम्भा आरम्यन्ते हि मानवैः । एतास्तु गतयस्त्रिस्तः शुभाः पापात्मिकाः स्मृताः

तमसाऽभिभवाज्जन्तुर्गुणपातम्यं न विन्दति । अतस्त्वदर्शनात्सोऽथ त्रिविधं बध्यते ततः ॥

५८

प्राकृतेन च बन्धेन तथा वैकारिकेन च । दक्षिणाभिस्तृतीयेन बद्धोऽत्यन्तं विवर्तते ॥

५९

इत्येते वै त्रयः प्रोक्ता बन्धा ब्रह्मज्ञानहेतुकाः । अनित्ये नित्यसंज्ञा च दुःखे च सुखदर्शनम् ॥

* अस्वे स्वामिति च ज्ञानमशुचौ शुचिनिश्चयः । येषामेते मनोदोषा ज्ञानदोषा विषयात् ॥

६१

१. नास्त्ययं श्लोकः ख. पुस्तके ।

१ घ. अचहा । २ क. हाशक । ३ ख. निम्मिता । ४ घ. लङ्गिता । ५. लक्षिता । ६ ख. घ. दा । विव ।

५ ख. घ. दा तेषां स्थितिरात्म । ग. द. दा तेषां स्थितिरात्म । ६ ग. द. नात्येस्तेषां । ७ क. णानीता । ८ घ.

नात्वद । ९ ख. घ. क. नां वार । १० ख. घ. ड. नां वार । ११ ग. घ. ड. व्यगत । १२ ख. घ. ड. कृत्वा

चै । १३ घ. घ. ड. त्वासु तास्वे दे । १४ क. वः । ये ज । १५ ख. ग. घ. ड. करणैः । १६ घ. वः ।

नियुज्यन्ती वि । १७ ख. घ. ड. वारणः । १८ क. न्तुयथा । १९ घ. न्त निव । २० घ. ड. अभेऽभि ।

रागद्वेषनिवृत्तिश्च तज्ज्ञानं समुदाहृतम् । अज्ञानं तप्तसो मूलं कर्मद्वयफलं रजः ॥
 कर्मजस्तु पुनर्देहो महादुःखं प्रवर्तते ॥ ६२
 श्रोत्रजा नेत्रजा चैव त्वग्निह्वाघ्राणतस्तथा । पुनर्भवकरी दुःखा कर्मणां जायते तु सा ॥ ६३
 सत्तृष्णोऽभिहितो बालः स्वकृतैः कर्मणः फलैः । तैलपालीकवज्जीवस्तत्रैव परिवर्तते ॥ ६४
 तस्मात्स्थूलमनर्थानामज्ञानमुपादिश्यते । तं शैशुमवधार्यैकं ज्ञाने यत्नं समाचरेत् ॥ ६५
 ज्ञानाद्धि त्यज्यते सर्वं त्यागाद्वबुद्धिर्विरज्यते । वैराग्याच्छुध्यते चापि शुद्धः सत्त्वेन मुच्यते ॥
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि रागं भूतापहारिणम् । अभिपङ्गाय यो यस्माद्विषयोऽप्यवशात्मनः ॥ ६७
 अनिष्टमभिपङ्गं हि प्रीतितापविपादनम् । दुःखबलाभेन तापश्च सुखानुस्मरणं तथा ॥ ६८
 इत्येव वैषयो रागः संभूत्याः कारणं स्मृतम् । ब्रह्मादौ स्थावरान्ते वै संसारे ह्याधिभौतिके ॥
 अज्ञानपूर्वकं तस्मादज्ञानं तु विवर्जयेत् ॥ ६९
 यस्य चाऽऽर्थं न प्रमाणं शिष्टाचारं तथैव च । वर्णाश्रमविरोधी यः शिष्टशास्त्रविरोधकः ॥ ७०
 एष मार्गो हि निरधितिर्यग्योनौ च कारणम् । तिर्यग्योनिगतं चैव कारणं स निरुच्यते ॥ ७१
 विविधा यातना स्थाने तिर्यग्योनौ च पाद्भिः । कारणे विषये चैव प्रतिघातस्तु सर्वशः ॥ ७२
 अनैर्धर्म्यं तु तत्सर्वं प्रतिघातात्मकं स्मृतम् । इत्येषा तप्तसो वृत्तिर्भूतादीनां चतुर्विधा ॥ ७३
 सत्त्वस्थमौत्रकं चित्तं यथा सत्त्वप्रदर्शनात् । तत्त्वानां च तथा तत्त्वं दृष्ट्वा वै तत्त्वदर्शनात् ॥ ७४
 सत्त्वक्षेत्रज्ञानानात्वमेतज्ज्ञानार्थदर्शनम् । नानात्वदर्शनं ज्ञानं ज्ञानाद्वैयोगमुच्यते ॥ ७५
 तेन बद्धस्य वै घन्धो मोक्षो मुक्तस्य तेन च । संसारे विनिवृत्ते तु मुक्तो लिङ्गेन मुच्यते ॥ ७६
 निःसंघो ह्यचैतन्यः स्वात्मन्येवावतिष्ठते । स्वात्मव्यवस्थितश्चापि विरूपाख्येन लिख्यते ॥ ७७
 इत्येतल्लक्षणं प्रोक्तं समासाज्ज्ञानभोक्षयोः । स चापि त्रिविधः प्रोक्तो मोक्षो वै तत्त्वदर्शिभिः ॥
 पूर्वं विषोगो ज्ञानेन द्वितीयो रागसंशयात् । लिङ्गाभावात्तु कैवल्यं कैवल्यात्तु निरञ्जनम् ॥ ७९
 निरञ्जनत्वाच्छुद्धस्तु ततो नेता न विद्यते । तृष्णाक्षयात्तृतीयस्तु व्याख्यातं मोक्षकारणम् ॥ ८०
 निमित्तममतीचात इष्टशब्दादिलक्षणे । अष्टावैतानि रूपाणि प्राकृतानि यथाक्रमम् ॥ ८१
 क्षेत्रज्ञत्ववसज्यन्ते गुणमात्रात्मकानि तु । अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि वैराग्यं दोषदर्शनात् ॥ ८२
 दिव्ये च मानुषे चैव विषये पञ्चलक्षणे । अपद्वेषोऽनभिप्यङ्गः कर्तव्यो दोषदर्शनात् ॥ ८३
 तापमीतिविषादानां कार्यं तु परिवर्जनम् । एवं वैराग्यमास्थाय शरीरं निर्ममो भवेत् ॥ ८४
 अनित्यमशिवं दुःखमिति बुद्धिश्चाऽनुचिन्त्यं च । विशुद्धं कार्यकरणं सर्वेभ्यमेति चरान्मुय(१) ॥
 परिपक्वकापायो हि कृत्स्नान्दोषान्प्रपश्यति । ततः प्रमाणकाले हि दोषैर्नैमित्तिकैस्तथा ॥ ८६
 ऊष्मा प्रकुपितः काये तीव्रवायुसमीरितः । स शरीरमुपाश्रित्य कृत्स्नान्दोषान्गुणद्विवै ॥ ८७
 प्राणस्थानानि भिन्दन् हि च्छिन्दन्मर्मोण्यतीत्य च । शैत्यात्प्रकुपितो वायुर्ध्वं तु क्रमते ततः ॥ ८८

१ घ. 'दृष्णाभिहतो' । २ ख. घ. 'लोलक' । ३ क. ख. ग. 'शक्य' । ४ क. 'ना द्विजयते' । ५ ग. द. 'रागाच्छु' । ६ ख. ग. द. 'भिव्यहाय यो' । ७ ख. ग. द. 'पयेध्व' । ८ ख. 'निष्टेष्णोमप्यह' । ९ ग. 'निष्टेष्मिष्ट' ।
 भिव्यहः प्री' । १० ख. ग. घ. द. 'विहृदो यः' । ११ ख. द्विवै धर्मैस्तयोः । १२ घ. 'मात्सर्य' । १३ ख. ग. द. 'सर्वं प्र' ।
 १४ ख. ग. घ. द. 'स्तु नेता नेतान' । १५ ग. 'य' । नैमित्तिकं प्र' । १६ घ. 'शिवु च त' । १७ घ. द. 'मुद्र्याऽनु' । १८ ख.
 'त्यान्येति वस्तुता' । १९ घ. 'त्यान्येति वस्तु ये' । २० द. 'त्यान्येति विभक्त्या' । २१

(प्रतिसर्गवर्णनम्)

स चायं सर्वभूतानां प्राणस्थानेष्ववस्थितः । समासात्संवृते ज्ञाने संवृतेषु च कर्मसु ॥ ८९
 स जीवोऽनभ्यधिष्ठानः कर्मभिः स्वैः पुराकृतेः । अष्टाङ्गप्राणवृत्तीर्वै स विचयावयते पुनः ॥ ९०
 शरीरं प्रजहं (हृत्) सो वै निरुच्छ्वासस्ततो भवेत् । एवं प्राणैः परित्यक्तो मृत इत्यभिधीयते ॥ ९१
 यथेह लोके स्वद्योतं नीयमानमितस्ततः । रज्जनं तद्वधे यत्तु नेता नेता न विद्यते ॥ ९२
 वृष्णाक्षयस्तृतीयस्तु व्याख्यातं मोक्षलक्षणम् । शब्दाद्ये विषये दोषविषये पञ्चलक्षणे ॥ ९३
 अपद्रवोऽनभिष्वङ्गः प्रीतितापविवर्जनम् । वैराग्यकारणं ह्येतत्प्रकृतीनां लयस्य च ॥ ९४
 अष्टौ प्रकृतयो ज्ञेयाः पूर्वोक्ता वै यथाक्रमम् । अव्यक्ताद्यास्तु विज्ञेया भूतान्ताः प्रकृतेर्लयाः ॥ ९५
 वर्णाश्रमाचारयुक्ताः शिष्टाः शास्त्रविरोधिनाः । वर्णाश्रमाणां धर्मोऽयं देवस्थानेषु कारणम् ॥ ९६
 ब्रह्मादीनि पिशाचान्तान्यष्टौ स्थानानि देवताः । ऐश्वर्यमणिमाद्यं हि कारणं ब्रह्मलक्षणम् ॥ ९७
 निमित्तप्रतीक्षात इष्टे शब्दादिलक्षणे । अष्टावेतानि रूपाणि माकृतानि यथाक्रमम् ॥ ९८
 क्षेत्रक्षेप्त्वपृथग्यन्ते गुणमात्रात्मकानि तु । प्रावृत्काले पृथक्त्वेन पश्यन्तीह न चक्षुषा ॥ ९९
 पश्यन्त्येष्वर्थावधं सिद्धा जीवं दिव्येन चक्षुषा । स्वाविति श्वानपानश्र(१)पोनीः प्रविशतस्तथा ॥
 तिर्यग्ध्वंमथस्ताच्च धावतोऽपि यथाक्रमम् । जीवमाणास्तथा लिङ्गं कारणं च चतुष्टयम् ॥ १०१
 पर्यायवाचकैः शब्दैरेकार्थैः सोऽभिलिख्यते । व्यक्ताव्यक्ते प्रमाणोऽयं स नै रूपं तु कृत्स्नशः ॥
 अव्यक्तान्तमृष्टीतं च क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं च यत् । एवं ज्ञात्वा शुचिर्भूत्वा ज्ञानाद्दे विप्रमुच्यते ॥ १०३
 नष्टं चैव यथा तत्त्वं तत्त्वानां तत्त्वदर्शनम् । यथेष्टं परिनिर्याति भिन्ने देहे मुनिर्दृष्टे ॥ १०४
 भिद्यते कारणं चापि अव्यक्ताज्ञानिनस्तथा । मुक्तो गुणशरीरेण प्राणायामेन तु सर्वशः ॥ १०५
 नान्यच्छरीरमादत्ते दग्धे बीजे यथाऽङ्कुरैः । जीविकः सर्वसंसारोद्धाजशरीरमानसः ॥ १०६
 ज्ञानाद्यतुर्दशाच्छब्दः प्रकृतिं सोऽनुवर्तते । प्रकृतिं सत्यमित्याहुर्बिकारोऽद्वयमुच्यते ॥ १०७
 तत्सद्भावोऽद्वृतं ज्ञेयं सद्भावः सत्यमुच्यते । अनामरूपक्षेत्रज्ञनामरूपं प्रचक्षते ॥ १०८
 यस्मात्क्षेत्रं विज्ञानानि तस्मात्क्षेत्रज्ञ उच्यते । क्षेत्रपदव्ययतो यस्मात्क्षेत्रज्ञः शुभ उच्यते ॥ १०९
 क्षेत्रज्ञः स्मर्यते तस्मात्क्षेत्रं तज्ज्ञैर्विर्भाव्यते । क्षेत्रत्यप्रत्ययं ह्यं क्षेत्रज्ञः प्रत्ययी सदा ॥ ११०
 क्षेत्रज्ञात्करणाच्चैव क्षतव्याण्यतथैव च । भाव्यत्वाद्रिपयत्वाच्च क्षेत्रं क्षेत्रविदो विदुः ॥ १११
 महदाद्यं विशेषान्तं सर्वैरूप्यं विलक्षणम् । विकारलक्षणं तद्वै साक्षरक्षरमेव च ॥ ११२
 तमेव च विकारं तु यस्माद्दे क्षरते पुनः । तस्माच्च कारणाच्चैव क्षरमित्यभिधीयते ॥ ११३
 * संसारनरकेभ्यश्च त्रायते पुरुषं च यत् । दुःस्वप्नाणात्पुनश्चापि क्षेत्रमित्यभिधीयते ॥ ११४

* अथ शोको न विद्यते क घ. पुस्तकयोः ।

१ ख ग घ. ड 'युतिर्वै' । २ ख. विसर्ज । ३ क. ग ह्येते प्रष्टुः । ४ घ. 'तन्ताप्राकृतास्तथा । घ' ।
 ५ क देता । ६ ख. ग. घ. ड 'विषयः सि' । ७ ख. 'पा । स्वाविति श्वानपानात्तु यो' घ. 'पा । श्वारित श्वानपानेभ्यो' ।
 ८ 'पा । श्वारित श्वानपानेभ्यो' । ९ घ. भावतोऽपि । १० ग घ. 'व्यक्तोऽत्र' । ११ घ. 'यं रूप्यमृतं पृ कृ' । १२ ख.
 ग ड 'क्षेत्रे । य' । १३ घ. कारण । १४ ख. घ. 'रः । जातीकः । १५ ख. 'राद्रिज्ञे शा । घ 'राद्रिज्ञे या' ।
 १६ ख. ड 'तोऽनिव' । १७ ग. ड. 'माण्यते । १८ घ. ड क्षपण' । १९ ख ग. घ. ड. 'भोजनं च विषयान् क्षेत्र' ।
 २० ख. ग. ड. 'द्वै मोक्षसंक्षरमे' । घ. 'द्वै मोक्षसंक्षरमे' । २१ ग ड. 'द्वै रक्षते ।

सुखदुःखमोहभारवाद्भोज्यमित्यभिधीयते । अचेतत्वाद्धि विषयस्तैर्द्धि धर्मविभुः स्मृतः ॥ ११५
 न क्षीयते न क्षरति विकारमस्य तं तु तत् । अक्षरं तेन चाप्युक्तमक्षीणत्वात्तथैव च ॥ ११६
 यस्मात्पुण्यनुशेते च तस्मात्पुरुष उच्यते । पुरमत्यधिको यस्मात्पुरुषेऽत्यभिधीयते ॥ ११७
 पुरुषं कथयस्वाथ कथं तज्ज्ञैर्विभाष्यते । शुद्धो निरञ्जनाभासो ज्ञानाज्ञानविवर्जितः ॥ ११८
 अस्ति नास्तीति सोऽन्यो वा वद्धो मुक्तो गतः स्थितः । नैर्हेतिकान्तनिर्देश्यसूक्तस्तस्मिन्न विद्यते
 शुद्धत्वार्थं तु देशयो वै हृष्टत्वात्समदर्शनः । आत्मप्रत्ययकारी सारनूनं(?)चापि हेतुकम् ॥
 भावग्राह्यमनुमान्य चिन्तयन्न प्रमुद्यते ॥ १२०
 यदा पश्यति ज्ञातारं शान्तार्थं दर्शनात्मकम् । दृश्यादृश्येषु निर्देश्यं तदां तदुद्धरं वरम् ॥ १२१
 एवं ज्ञात्वा स विज्ञाता ततः शान्तिं नियच्छति । कार्यं च कारणे चैव युद्धयादौ भौतिके तदा ॥
 संमयुक्तो वियुक्तो वा जीवतो वा मृतस्य च । विज्ञाता न च दृश्येत पृथक्त्वेनेह सर्वशः ॥
 स्वेनाऽऽत्मानं तमात्मानं कारणात्मा नियच्छति । प्रकृतौ कारणे चैव स्वात्मन्येवोपतिष्ठेति ॥
 अस्ति नास्तीति सोऽन्यो वा इहामुपेति वा पुनः । एकत्वं वा पृथक्त्वं वा क्षेत्रज्ञपुरुषेति(?)वौ ॥
 आत्मवान्स निरात्मा वा चेत्तैर्नोऽचेतनोऽपि वा । कर्ता वा सोऽप्यकर्ता वा भोक्ता वा भोज्यमेव वा
 यज्ज्ञात्वा न निवर्तन्ते क्षेत्रज्ञे तु निरञ्जने । अर्वाच्यं तदनाख्यानान्दग्राह्यत्वाद्देहेतुनि ॥ १२६
 अमृतकर्मचिन्त्यत्वाद्देवाप्यत्वाच्च सर्वशः । नाभिलिम्पति तत्तरं संप्राप्य मनसा सह ॥ १२७
 क्षेत्रज्ञे निर्गुणे शुद्धे शान्ते क्षीणे निरञ्जने । व्यपेतमुखः दुःखं च निरुद्धे शान्तिमागते ॥ १२८
 निरात्मके पुनस्तस्मिन्वाच्यावाच्यो न विद्यते । एतौ संहारविस्तरौ व्यक्ताव्यक्तौ ततः पुनः
 सृजते प्रसृते चैव ब्रह्मस्तः पर्यवतिष्ठते । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं सर्वं पुनः सर्वं प्रवर्तते ॥ १३०
 अभिप्रायप्रवृत्तेन तस्य ते युद्धिपूर्वकम् । साधर्म्यवैधर्म्यैर्हेतुः संयोगो विधितस्तयोः ॥
 अनादिमानस संयोगो महापुरुषजः स्मृतः ॥ १३१
 यावच्च सर्गप्रतिसर्गकालस्तावच्च तिष्ठति सुसंनिरुध्य ।
 पूर्वं हितव्ये(?)तदबुद्धिपूर्वं प्रवर्तते तत्पुरुषार्थमेव ॥ १३२
 एषा निसर्गप्रतिसर्गपूर्वं प्र(प्रा)धानिकी चेश्वरकारिता च ।
 अनाद्यनन्तौ ह्यभिमानपूर्वकं वित्रासयन्ती जगदभ्युपैति ॥ १३३
 इत्येव प्राकृतः सर्गस्त्वृतीयो हेतुलक्षणः । उक्तो ह्यस्मिन्स्तदाऽत्यन्तं करैर्यस्तस्ममुच्यते(?) ॥ १३४

+ अत्र संधिरार्थः ।

१ क 'वा भो' । २ ख 'यथे तद्विधर्म विभुः स्मृतम् । न । ३ ग. ड. 'स्तद्धि र्भविभुः स्मृतम् । न । ४ घ. ड. 'स्मात्पर्य' । ५ घ. ड. 'रूप इत्य' । ६ घ. 'हेतुकादिनिर्देश्यसूक्तस्त' । ७ ड. 'काशनिर्देश्यसूक्तस्त' । ८ ख. ग. 'मनु देशो वै' । ९ घ. 'रिसर' । १० घ. 'रिय ननुवाऽपि' । १० ख. छ. 'दान्तदुर्धर य' । ११ घ. तथा । १२ ड. 'नियच्छ' । १३ ख. ग. घ. ड. 'ये तत्र स्वा' । १४ ख. 'ष्ठिते । अ' । १५ ख. ग. घ. ड. वा । नाम' । १६ ख. घ. ड. 'तमा चे' । १७ ड. 'वाच्येत' । १८ घ. 'तुभिः । अ' । १९ घ. 'दग्राह्यत्वा' । २० ख. प्रस्तीप' । घ. ड. प्रस्तीप' । २१ क. 'कृतसं' । २२ ख. ग. घ. 'दिमाथेतस्यो' । २३ ख. ड. 'वत्सर्गः प्रतिमर्गः का' । २४-ग. घ. ड. 'ज्वायमि' । २५ ख. ग. घ. 'रस्त' । ड. 'रस्त' ।

(सृष्टिवर्णनम्)

इत्येव प्रतिसर्गो वस्त्रिविधः कीर्तितो मया । विंस्त्रेणाऽऽनुपूर्व्या च भूयः किं वर्तयाम्यहम् ॥
इति श्रीमहापुराणे वायुश्रेष्ठे प्रतिसर्गवर्णनं नाम द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥

आदितः श्लोकानां समष्टयङ्काः—१०२५०

अथ ऋषिस्तवतमोऽध्यायः ।

अथ सृष्टिवर्णनम् ।

प्रथम उचुः—

सूतं सुमहदाख्यानं भवता परिकीर्तितम् । प्रजानां मनुभिः सार्धं देवानामुपिभिः सह ॥ १
पितृगन्धर्वभूतानां पिशाचोरगेरक्षसाम् । दैत्यानां दानवानां च यक्षाणामेव पक्षिणाम् ॥ २
अत्यद्भुतानि कर्माणि विधिमान्धर्मनिश्चयः । विचित्राश्च कथायोगा जन्म चाऽयमनुत्तमम् ॥ ३
तत्कथ्यमानमस्माकं भवता श्रद्धया गिरा । मनःकर्णमुखं सौते मीणात्याभूतसंभवम् ॥ ४
एवमाराध्य ते सूतं सत्कृत्य च महर्षयः । परच्छुः सन्निभः सर्वे पुनः सर्गप्रवर्तनम् ॥ ५
[* कथं सूत महाप्राज्ञ पुनः सर्गः प्रपत्स्यते । धन्येषु संप्रलीनेषु गुणसाम्ये तमोमये ॥ ६
विकारेष्वविस्मृतेषु अव्यक्ते चाऽऽत्मनि स्थिते । + अमद्वत्ते ब्राह्मणेन महासायो(यु)ज्यगैस्तदा ॥
कथं प्रपत्स्यते सर्गस्तत्रः प्रहृष्टि पृच्छताम् ॥ ७
एवमुक्तस्ततः सूतस्तदाऽसौ लोमहर्षणः । व्याख्यातुमुपचक्राम पुनः सर्गप्रवर्तनम् ॥ ८
अहं वो वर्तयिष्यामि यथा सर्गः प्रपत्स्यते । पूर्ववत्स तु विज्ञेयः समासाच्च निरोधतः ॥ ९
दृष्टं चैवानुमेयं च तर्कं वक्ष्यामि युक्तिनः । तस्माद्वाचो निवर्तन्ते अपाप्य मनसा सह ॥ १०
अव्यक्तवत्परोक्षत्वाद्ग्रहणं तदुदासदम् । विकारैः प्रतिसंहृष्टे गुणसाम्ये निवर्तते ॥ ११
प्रधानं पुरुषाणां च साधर्म्येणैव तिष्ठति । धर्माधर्मौ प्रलीयेते अव्यक्तौ प्राणिनां सदा ॥ १२
सत्त्वमात्रात्मको धर्मो गुणसत्त्वे प्रतिष्ठितः । तमोमात्रात्मकोऽधर्मो गुणे तमसि तिष्ठति ॥ १३
अविभागवन्तावेतौ गुणसाम्यस्थिताबुधौ । सर्वकार्ये बुद्धिपूर्वं प्रधानस्य प्रपत्स्यते ॥ १४
अबुद्धिपूर्वं क्षेत्रज्ञो ह्यधिष्ठास्यति तान्गुणान् । एवं तानभिमानेन प्रपत्स्येत पुरस्तदा ॥ १५
यदा प्रवर्तितव्यं तु क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्द्वयोः । भोक्तृभोक्तृत्वसंबन्धं प्रपत्स्येत युताबुधौ ॥ १६
तस्माच्छरणमव्यक्तं साम्ये स्थित्वा गुणात्मकान् । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं तच्च वैषम्यं भजते तु तत् ॥
ततः प्रपत्स्यते व्यक्तं क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्द्वयोः । क्षेत्रज्ञाधिष्ठितं सत्त्वं विकारं जनयिष्यति ॥ १८
महदाद्यं विभोपान्तं चतुर्विंशगुणात्मकम् । क्षेत्रज्ञस्य प्रधानस्य पुरुषस्य प्रपत्स्यते ॥ १९
ब्रह्माण्डं प्रथमः सोऽथ भविता चेश्वरः पुनः । ततो ज्ञेयस्य कृत्स्नस्य सर्वभूतपतिः शिवः ॥ २०
ईश्वरः सर्वभुक्तानां ब्रह्मा ब्रह्ममयो महान् । आदिदेवः प्रधानस्यानुग्रहाय प्रेक्ष्यते ॥ २१

* धनुषिहान्त्वर्धतग्रन्थं ख पुस्तके नास्ति । + नास्त्यर्धमिदं घ. पुस्तके ।

१ घ ढ 'तस्तुम' । २ ख ढ, 'मराक्ष' । ३ ख, ग घ 'सामृत' । ४ ढ 'रेपु वि' । ५ ग ढ 'णा तु म' ।

६ घ ढ अग्र बो । ७ ख ग ढ 'त्वाद्ग्रहणं तं' । ८ ख, घ ढ पुर सर । ९ य । १० ख, ग 'बन्धा प्रपत्स्यन्ते कृता' ।

१० घ ढ 'मुक्तीना' । ११ घ प्रवक्षते ।

अनाद्यौ वरमुत्पादाद्युभौ सूक्ष्मौ तु तौ स्मृतौ । अनादिसंयोगयुतौ सर्वक्षेत्रज्ञमेव च ॥ २२

अद्युद्धिपूर्वकं युक्तौ मशकौ तु वरौ तदा । अपत्ययभेनाद्यं च स्थिताद्युद्धकभैष्यशः(?) ॥ २३

प्रवृत्ते पूर्वतः पूर्वं पुनः सर्गे मपत्स्यते । अज्ञा गुणैः प्रवर्तन्ते रजःसत्त्वतमात्मकम् ॥ २४

प्रवृत्तिकाले रजसाऽभिपैजमहश्चभूतादिविशेष्यतां च ।

विशेषतां चेन्द्रियतां च यान्ति गुणावैसानि पतिभिर्भनुष्याः ॥ २५

सत्याभिध्यायिनस्तस्य ध्यायिनः सन्निधित्तम् । रजःसत्त्वतमा व्यक्ता विधर्माणः परस्परम् ॥

आर्द्यन्ते संप्रपत्स्यन्ते क्षेत्रतज्ज्ञास्तु सर्वशः । संसिद्धकार्यकरणा उत्पद्यन्तेऽभिमानिनः ॥ २७

सर्वे सत्त्वाः प्रपद्यन्ते अव्यक्तात्पूर्वमेव च । भैस्यते या च सुवहाः सांभिकाश्चाप्यसाधिका ॥ २८

संसरन्तस्तु ते सर्वे स्थानप्रकरणैः सह । कार्याणि प्रतिपत्स्यन्त उत्पद्यन्ते पुनः पुनः ॥ २९

गुणमार्धात्मकाश्चैव धर्माधर्मौ परस्परम् । आरप्सन्ती(भन्ते)ह चान्योन्यं वरेणानुग्रहेण च ॥ ३०

सर्वे तुल्याः प्रसृष्टार्थं सर्गादौ यान्ति विक्रियाम् । गुणैस्तत्प्रतिधावन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥

गुणास्ते यानि सर्वाणि प्रार्थ्यैः प्रतिपेदिरे । तान्येव प्रतिपद्यन्ते ह्येज्यमानाः पुनः पुनः ॥ ३२

हिंसाहिंसे मृदुकूरे धर्माधर्मौवृत्तानृते । तज्जाविताः प्रपद्यन्ते तस्मात्तत्तस्य रोचते ॥ ३३

महाभूतेषु नानात्वमिन्द्रियाथेषु स्मृतेषु । विप्रयोगाश्च भूतानां गुणेभ्यः संप्रवर्तते ॥ ३४

इत्येष वो मया ख्यातः पुनः सर्गः समासतः ॥ समासादेव वक्ष्यामि ब्रह्मणोऽथ समुद्भवम् ॥

अव्यक्तात्कारणात्तस्मान्नित्यात्सदसदार्थकात् । प्रधानपुरुषार्थ्यां तु जायते च महेश्वरः ॥ ३६

स पुत्रः संभवपिता जायते ब्रह्मसंज्ञितः । र्भूजते स पुनर्लोकानभिमानगुणात्मकान् ॥ ३७

अहंकारस्तु महत्तस्तस्माद्भूतानि चाऽऽत्मनः । युगपत्संप्रवर्तन्ते भूतान्येवोन्द्रियाणि च ॥

भूतभेदाश्च भूतेभ्य इति सर्गः प्रवर्तते ॥ ३८

विस्तरावयवस्तेषां यथाप्रज्ञं यथाभुतम् । कीर्तितं वो यथा पूर्वं तथैवाभ्युपधार्यताम् ॥ ३९

एतच्छ्रुत्वा नैमिषेयास्तदानीं लोकोत्पत्तिं संस्थितिं च व्यथं च ॥

तस्मिन्तस्त्रेभ्यश्चैव प्राप्य शुद्धाः पुण्यं लोकमृषयः प्राप्नुवन्ति ॥ ४०

यथा सूर्यं विधिवद्देवतादीनिष्ट्वा चैवावभृथं प्राप्य शुद्धाः ॥

त्यक्त्वा देहानायुषोऽन्ते कृतार्थान्पुण्याल्लोकान्प्राप्य यथेष्टं चरिष्यथ ॥ ४१

एते ते नैमिषेया वै इष्टा सृष्टा च वै तदा । जग्मुश्चावभृथस्नाताः स्वर्गं सर्वे तु सन्निधः ॥ ४२

* दत्त उत्तरमयं श्लोकः ख. पुस्तके स यथा—धारणास्तुतुद्धीनां योगानां चैव धार्यताम् । अतन्द्रित्वाः सुध्वन्याधारणायोगनिधया । इति ।

१ य. घ. द. 'वैकायुका म' । २ ग. द. 'मनोस' । ३ ख. ग. द. 'मत्स्यशः' । ४ द. 'मत्स्यपूर्वौ पू' । ५ ख. ग. घ. द. 'पित्राम' । ६ ख. ग. द. 'शेषतां' । ७ ख. घ. 'वधानोप' । ८ द. 'वधानं प्रति' । ९ ख. घ. द. 'यन्तं वै प्र' । १० ग. प्रवृत्ते । ११ द. प्रवृत्ते । १२ ख. घ. द. 'साधकाश्चाप्यसाधकाः' । १३ ख. घ. द. 'साधकाश्चाप्यसाधिकाः' । १४ ग. घ. द. 'आत्मिका' चैव । १५ ख. घ. द. 'आत्वं प्रतिधीयन्ते' । १६ द. दृष्ट्या । १७ क. सृष्ट्या । १८ द. 'धर्मकृता' । १९ ख. ग. घ. द. 'मैकम्' । २० प्र. ११ य. घ. संभावयिता । २१ ख. घ. द. सृष्टते । २२ ख. घ. द. 'तिवाव्य' । २३ ख. ग. द. तु मन्त्रिणः ।

(घटित्रर्जनम्)

विभास्तथा युयमपि इष्टा बहुविधैर्मखैः । आयुषोऽन्ते ततः स्वर्गं गन्तारः स्थ द्विजोत्तमाः ॥
 प्रक्रिया प्रथमः पादः कथावस्तुपरिग्रहः । अनुपङ्ग उपोद्घात उपसंहार एव च ॥ ४४
 एवमेतच्चतुष्पादे पुराणं लोकसंमतम् । उवाच भगवान्साक्षाद्वायुलोकहिते रतः ॥ ४५
 नैमिषे सत्रमासाद्य मुनिभ्यो मुनिसत्तमाः । तत्प्रसादादसंदिग्धं भूतोत्पत्तिलयानि च ॥ ४६
 प्राधानिकीर्षिमां सृष्टिं तथैवैश्वर्यकारिताम् । सम्प्रश्रित्वा मेधावी न मोहमधिगच्छति ॥ ४७
 इमे यो ब्राह्मणो विद्वानितिहासं पुरातनम् । शृणुयाच्छ्रावयेद्वाऽपि तथाऽध्यापयतेऽपि च ॥ ४८
 स्थानेषु स महेन्द्रस्य मोदते शाश्वतीः समाः । ब्रह्मसायो(यु)ज्यैर्गो भूत्वा ब्रह्मणा सह मोक्षयते
 तेषां कीर्तिमतां कीर्तिं प्रजेजानां महात्मनाम् * । प्रययन्पृथिवीशानां ब्रह्मभूयाय गच्छति ५०+
 धन्यं यशस्यमायुष्यं पुण्यं वेदैश्च संमतम् । कृष्णद्वैपायनेनोक्तं पुराणं ब्रह्मवादिनः ॥ ५१
 मन्वन्तरेश्वराणां च यः कीर्तिं प्रथयेदिमाम् । देवतानामृषीणां च भूरिद्रविणतेजसाम् ॥
 स सर्वैर्मुच्यते पापैः पुण्यं च महदामुपात् ॥ ५२
 यश्चेदं श्रावयेद्ब्रह्मन्सदा पर्वणि पर्वणि । घृतपाप्मा जितस्वर्गो ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ५३
 यश्चेदं श्रावयेच्छ्राद्धे ब्राह्मणान्पादमन्ततः । अक्षयं सार्वकामीयं पितृस्तत्रोपतिष्ठति ॥ ५४
 यस्मात्पुंसां ह्यनन्तीदं पुराणं तेन चोच्यते । निरुक्तमस्य यो वेद सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ५५
 तथैव त्रिषु वर्णेषु ये मनुष्याः प्रधानतः । इतिहासमिमं श्रुत्वा धर्माय विदधे(दधते)प्रतिम् ॥ ५६
 यावन्त्यस्य शरीरेषु रोमकूषाणि सर्वशः । तावत्कोटिसहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते ॥
 ब्रह्मसायो(यु)ज्यगो भूत्वा दैवतैः सह मोदने ॥ ५७
 सर्वपापहरं पुण्यं पवित्रं च यशस्वि च । ब्रह्मा ददौ शास्त्रमिदं पुराणं मातरिश्वने ॥ ५८
 तस्माच्चोशनसा प्राप्तं तस्माच्चापि बृहस्पतिः । बृहस्पतिस्तु प्रोवाच सवित्रे तदनन्तरम् ॥ ५९
 सविता मृत्यवे प्राह मृत्युभेन्द्राय वै पुनः । इन्द्रश्चापि वशिष्ठाय सोऽपि सारस्वताय च ॥ ६०

* इतः परमेते श्लोका अधिका उपलभ्यन्ते ख पुस्तके ते च यथा—इदं यः श्रावयेद्ब्रह्मस्तस्य चैवोत्तमा गतिः । धनधान्यसुखैश्चैव प्राप्नोते नात्र संशयः । प्राणेषां लभते विश्वं ब्रह्मसावोजयमामुपात् । क्षत्रियो जयमाप्नोति सुरलोकोत्तमां गतिम् । वैश्यस्तु धनलाभोऽप्यथा धनधान्यलभेति च । शूद्रः सुखमवाप्नोति पुत्रपौत्रादिसंयुतः । श्लोकं श्लोकाध्यायं वा योऽधीते शृणुयाद्यतः । अन्ते विष्णुपुरं याति यत्र गत्वा न शोचति । इति ।

+ ब्रह्मभूयाय गच्छतीत्युत्तरमेते श्लोका अधिकाः ख, पुस्तक उपलभ्यन्ते ते च यथा—

येनैदं भारत पुण्यं शृणुयाद्वाऽप्यमीक्ष्णः । स चापि लभते स्वर्गं वायुप्रोक्ते प्रसादतः ॥
 इदं वायुपुराणं च श्रद्धया वाऽपि यः पठेत् । तस्य एहे स्थिरा लक्ष्मीर्दार्ढ्यमायुरवामुपात् ॥
 लिखित्वा लेखयित्वा च पूजयित्वा यथाविधि । नाग्निबौरभयं तत्र प्रहरोमादिर्न मयम् ॥
 ते सर्वे नाशमायान्ति यावच्चन्द्रयुतारकाः । सर्वपापविनिर्मुक्तो अ(ह)न्ते विष्णुपुरं प्रजेत् ॥
 नच मारीभयं किंचित्सर्वत्र सुखमामुपात् । आयुगरोर्यमेवैष पुत्रपौत्रादिसपदः ॥
 भवन्ति सततं तस्य नात्र कार्या विचारणा । इदं यः क्षत्रियोऽधीते तस्य फलमनन्तकम् ॥
 इहलोके परां कीर्तिं विजयस्तस्य जायते । पुत्रपौत्रसुखं तस्य मृतः स्वर्गपुरं वसेत् ॥
 इदं चाधीतेऽशूद्रः श्रावयेद्वाऽप्यमीक्ष्णः । तस्य एहे स्थिरा लक्ष्मीः सत्य सत्य हि नान्यथा ॥ इति ।

सारस्वतस्त्रिधात्रे च त्रिधामा च शरद्वते । शरद्वतस्त्रिविष्टाय सोऽन्तरिक्षाय दत्तवान् ॥ ६१
 वर्णिणे चान्तरिक्षो वै सोऽपि त्रय्यारुणाय च । त्रय्यारुणो धनंजये च मादात्कृतंजये ॥ ६२
 कृतंजयात्तृणंजयो भरद्वाजाय सोऽप्यथ । गौतमाय भरद्वाजः सोऽपि निर्यन्तरे पुनः ॥ ६३
 निर्यन्तरस्तु प्रोवाच तथा वाजश्रवाय च । स ददौ सोमशुष्माय च ददौ तृणविन्दवे ॥ ६४
 तृणविन्दुस्तु दक्षाय दक्षः प्रोवाच शक्तये । शक्तेः पराशरश्चापि गर्भस्थः श्रुतवानिदम् ॥ ६५
 पराशराज्जातुकर्णस्तस्माद्वैपायनः प्रभुः । द्वैपायनात्पुनश्चापि मया प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ॥ ६६

शांशपायन उवाच—

मया वै तत्पुनः प्रोक्तं पुत्रायामितबुद्धये । इत्येव वांचा ब्रह्मादिगुरुणा समुदाहृता ॥ ६७
 नमस्कार्याश्च गुरुवः प्रयत्नेन मनीषिभिः । धन्यं यज्ञस्यमायुष्यं पुण्यं सर्वार्थसाधकम् ॥ ६८
 पापघ्नं नियमेनेदं श्रोतव्यं ब्राह्मणैः सदा । नाशुचौ नापि पापाय नाप्यसंबत्सरोपिते ॥ ६९
 नाश्रद्धधानाविदुषे नापुत्राय कथंचन । नाहिताय प्रदातव्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ॥ ७०
 अव्यक्तं वै यस्य योनिं वदन्ति व्यक्तं देहं कालमन्तर्गतं च ।
 वह्निं वक्त्रं चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे दृशः श्रोत्रे घ्राणमाहुश्च वायुम् * ॥ ७१
 वाचो वेदाश्चान्तरिक्षं शरीरं क्षितिं पादौ तारका रोमकूपान् ।
 सर्वाणि चाङ्गानि तथैव तानि विद्याश्च अङ्गानि च यस्य पुच्छम् ॥ ७२
 तं देवदेवं जननं जनानां सर्वेषु लोकेषु प्रतिष्ठितं च ।
 वरं वराणां वरदं महेश्वरं ब्रह्माणमादिं मयतो नमस्ये ॥ ७३
 इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते सृष्टिवर्णनं नाम व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०३२३

अथ चतुरधिकशततमोऽध्यायः ।

व्याससंशयापनोदनम् ।

+ शौनकादिप्रपय ऊचः—

सूत सूत महाभाग त्वया भगवता सता । व्यासप्रसादाधिगतशास्त्रसंबोधनेन च ॥ १
 अष्टादश पुराणानि सेतिहासानि चानघ । उपक्रमोपसंहारविधिनोक्तानि कृत्स्नशः ॥ २
 चतुर्दशसहस्रं च मात्स्यं प्रोक्तमतिस्फुटम् । तत्संख्याकं भविष्यं च प्रोक्तं पञ्चशताधिकम् ॥ ३
 मार्कण्डेयं महारम्यं प्रोक्तं नवसहस्रकम् । कथितं ब्रह्मवैवर्तमष्टादशसहस्रकम् ॥ ४
 शतोत्तरं च ब्रह्माण्डं सूर्यसंख्यासहस्रकम् । अथ भागवतं दिव्यमष्टादशसहस्रकम् ॥ ५
 सहस्राणि दशैवोक्तं पुराणं ब्रह्मनामकम् । अयुतश्लोकघटितं पुराणं नामनाभिधम् ॥ ६

* इत उत्तरप्रत्यलुटितो ङ. पुस्तके । + अथग्रन्थायः कव्यतिरिक्तपुस्तकेषु न विद्यते ।

१ ख. ग. घ. ङ. व्यास ब्रह्मादिगुरुणा समुदाहृतम् । २ ख. व्यसततं नरेः । सर्वान्नामानवाप्नोति मोक्षोपायं च विन्दति । समासमिदं वायुपुराणं ख. पुस्तके । ३ घ. ङ. धानेनावि । ४ ग. ङ. समन्तं मतिं च । ५ ग. घ. ङ. वायुः । ६ घ. क्षितिः पादास्तारका रोमकूपान् । ख ।

(व्याससंशयापनोदनम्)

तथैवायुतसंख्यातं पद्मशताधिकमादिकम् । त्रयोविंशतिसाहस्रमनिलं तद्वत् शुभम् ॥ ७
 त्रयोविंशतिसाहस्रं नारदीयमुदाहृतम् । एकोनविंशसाहस्रं वैनेतेयमुदाहृतम् ॥ ८
 सहस्रपञ्चपञ्चाशत्प्रोक्तं पाशं सुविस्तरम् । सप्तदशसहस्रं तु कूर्मं प्रोक्तं मनोहरम् ॥ ९
 चतुर्विंशतिसाहस्रं शौकरं परमाद्भुतम् । एकाशीतिसहस्राणि स्कान्दमुक्तं सुविस्तृतम् ॥ १०
 एवमष्टादशोक्तानि पुराणानि वृद्धन्ति च । पुराणेष्वेव वदवो धर्मास्ते विनिरूपिताः ॥ ११
 रागिणां च विरागाणां यतीनां ब्रह्मचारिणाम् । गृहस्थानां वनस्थानां स्त्रीशूद्राणां विशेषतः ॥
 ब्राह्मणक्षत्रियविशां ये च संकरजातयः । गङ्गाद्या या महानद्यो यज्ञव्रततर्पांसि च ॥ १३
 अनेकविधदानानि यमाश्च नियमैः सह । योगधर्मा बहुविधाः सांख्या भागवतास्तथा ॥ १४
 भक्तिमार्गा ज्ञानमार्गा वैराग्यानिलनीरजाः । उपासनविधिश्चोक्तः कर्मसंशुद्धिचेतसाम् ॥ १५
 ब्राह्मं शैवं वैष्णवं च सौरं शाक्तं तथाऽऽहृतम् । पृथुदर्शनानि चोक्तानि स्वभावनियतानि च ॥
 एतदन्यच्च विविधं पुराणेषु निरूपितम् । अतः परं किमप्यस्ति न वा बोद्धव्यमुत्तमम् ॥ १७
 न ज्ञायेत यदि व्यासो गोपयेदथ वा भवान् । अत्र नः संशयं छिन्धि पूर्णः पौराणिको यतः ॥

सूत उवाच—

शृणु शौनक वक्ष्यामि प्रश्नमेतं सुबुद्धिभम् । अतिगोप्यतरं दिव्यमनारुहेयं प्रचक्षते ॥ १९
 पराशरसुतो व्यासः कृत्वा पौराणिकीं कथाम् । सर्ववेदार्थघटितां चिन्तयामास चेतसि ॥ २०
 वर्णाश्रमवर्तां धर्मो मया सम्यगुदाहृतः । मुक्तिमार्गा बहुविधा उक्ता वेदाविरोधतः ॥ २१
 जीवेश्वरब्रह्मभेदो निरस्तः सूत्रनिर्णये । निरूपितं परं ब्रह्म श्रुतिपुक्तविचारतः ॥ २२
 अक्षरं परमं ब्रह्म परमात्मा परं पदम् । यदर्थं ब्रह्मचर्यादिवानमस्ययतिव्रतम् ॥ २३
 आचरन्ति महाप्राज्ञा धारणां च पृथग्विधाम् । आसनं प्राणरोधश्च मत्पाहारश्च धारणा ॥ २४
 ध्यानं समाधिरेतानि यमैश्च नियमैः सह । अष्टाङ्गानि यदर्थं च चरन्ति मुनिपुङ्गवाः ॥ २५
 यदर्थं कर्म कुर्वन्ति वेदाज्ञामाव्रततपराः । परार्पणधिया सम्यग्निष्कामाः कलिलोज्झिताः ॥ २६
 यज्जसपे निराकर्तुं पापाचरणमात्मनः । गङ्गादितीर्थचर्याणि निषेवन्ते शुचिव्रताः ॥ २७
 तद्ब्रह्म परमं शुद्धमनाद्यन्तमनामयम् । नित्यं सर्वगतं स्थाणु कुटस्थं कूटर्वाजितम् ॥ २८
 सर्वेन्द्रियचराभातं प्राकृतेन्द्रियवर्जितम् । दिक्कालाद्यनवच्छिन्नं नित्यं चिन्मात्रमव्ययम् ॥ २९
 अध्यास्तं सर्ववधश्च विश्वमेतत्प्रकाशते । विश्वस्मिन्नापि चान्येति निर्विकारं च रज्जुवत् ॥ ३०
 सम्यग्विचारितं यद्वत्फेनोर्भिवद्द्रोदकम् । तथा विचारितं ब्रह्म विश्वस्मान्न पृथग्भवेत् ॥ ३१
 सर्वं ब्रह्मैव नानात्वं नास्तीति निगमा जगुः । यस्माद्भवन्ति ब्रह्माण्डकोटयो न भवन्ति च ॥
 यदुन्मेपनिमेषाभ्यां जगतां प्रलयोदयौ । भवेतां या परा शक्तिर्यदाधारतया स्थिता ॥ ३३
 यस्मिन्निदं यतश्चेदं येनेदं यदिदं स्मृतम् । यदज्ञानाज्जगद्भाति यास्मिञ्ज्ञाते जगन्न हि ॥ ३४
 असत्यं यज्जडं दुःखं अचस्तिवति निरूपितम् । विपरीतमतो यद्वै सच्चिदानन्दमूर्तिकम् ॥ ३५
 जीवे जाग्रति विश्वारूपं स्वप्ने यच्चैजसं स्मृतम् । सुषुप्तौ प्राज्ञसंज्ञं यत्सर्वावस्थामु संस्पृतम् ॥
 प्रचक्षुषां चक्षुरथ श्रोत्राणां श्रोत्रप्रप्यति । त्वक्त्वचां रसनं तस्य प्राणं प्राणस्य यद्विदुः ॥ ३७
 बुद्धिज्ञानेन च प्राणाः क्रियाशक्त्या निरन्तरम् । यद्येधिरे ममभ्येतुं ज्ञानं च परमार्पितः ॥ ३८
 रज्जावहिर्मरौ वारि नीलिमा गगने यथा । असद्विश्वमिदं भाति यस्मिन्नज्ञानकदिवनम् ॥ ३९

यदावच्छिन्न एवायं महाकाशो विभिद्यते । कार्योपाधिपरिच्छिन्नं तद्व्यज्जीवसंज्ञकम् ॥ ४०
 मायया चित्रकारिण्या विचित्रगुणशीलया । ब्रह्माण्डं चित्रमतुलं यस्मिन्निचाविवापितम् ॥ ४१
 धावतोऽन्यानतिक्रान्तं वदतो वागगोचरम् । वेदवेदान्तसिद्धान्तैर्विनिर्णीतं तदक्षरम् ॥ ४२
 अक्षराक्षरं परं किञ्चित्सा काष्ठा सा परा गतिः । इत्येवं श्रूयते वेदे बहुधाऽपि विचारिते ॥ ४३
 अक्षरस्याऽऽत्मनश्चापि स्वात्मरूपतया स्थितम् । परमानन्दसंदोहरूपमानन्दविग्रहम् ॥ ४४
 लीलाविलासरसिकं वल्लभीयूपमध्यगम् । शिखिपिच्छकिरीटेन भास्वद्रत्नचितेन च ॥ ४५
 वल्लसद्विघुदाटोपकुण्डलाभ्यां विराजितम् । कर्णोपान्तचरन्नेत्रखञ्जरीटमनोहरम् ॥ ४६
 कुञ्जकुञ्जमियाहन्दविलासरतिलम्पटम् । पीताम्बरधरं दिव्यं चन्दनालेपमण्डितम् ॥ ४७
 अधरामृतसंसिक्तश्रेणुनादेन वल्लवीः । मोहयन्तं चिदानन्दमनङ्गपदभञ्जनम् ॥ ४८
 कोटिकामकलापूर्णं कोटिचन्द्रांशुनिर्मलम् । त्रिकहुण्डविलसद्रत्नगुञ्जामृगाकुलम् ॥ ४९
 यमुनापुलिने तुङ्गे तमालवनकानने । कदम्बचम्पकाशोकपारिजातमनोहरे ॥ ५०
 शिखिपारावतशुकपिकोलाहलाकुले । निरोधार्यं गवामेव धावमानमितस्ततः ॥ ५१
 राधाविलासरसिकं कृष्णारुख्यं पुरुषं परम् । श्रुतवानस्मि वेदेभ्यो यतस्तद्गोचरोऽभवत् ॥ ५२
 एवं ब्रह्मणि चिन्मात्रे निर्मुणे भेदवर्जिते । गोलोकसंज्ञके कृष्णो दीव्यतीति श्रुतं मया ॥ ५३
 नातः परतरं किञ्चिन्निगमागमयोरपि । तथाऽपि निगमो बक्ति ह्यक्षरात्परतः परः ॥ ५४
 गोलोकवासी भगवानक्षरात्पर उच्यते । तस्मादपि परः कोऽमौ गीयते श्रुतिभिः सदा ॥ ५५
 उद्दिष्टो वेदवचनैर्विशेषो ज्ञायते कथम् । धृतेर्वार्धोऽन्यथा बोध्यः परतस्त्वक्षरादिति ॥ ५६
 धृत्यर्थे संशयापन्नो व्यासः सत्यवतीसुतः । विचारयामास चिरं न प्रपेदे यथातथम् ॥ ५७

सूत उवाच—

विचारयन्नपि मुनिर्नाऽऽप वेदार्थनिश्चयम् । वेदो नारायणः साक्षाद्यत्र मुयान्ति सूरयः ॥ ५८
 तदाऽपि महतीमार्तिं सतां हृदयतापिनीम् । पुनर्विचारयामास कं ब्रजामि करोमि किम् ॥ ५९
 पृच्छामि न जगत्स्मिन्सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् । अज्ञात्वाऽन्यतमं लोके संदेहविनिवर्तकम् ॥ ६०
 मेरोः कुहरिणीं गत्वा चचार परमं तपः । यत्र कार्त्तस्वरभूतज्योत्स्नाजालैर्निरन्तरम् ॥ ६१
 सदा प्रवाधते विष्वक्तमःस्तोमं दशतुदम् । चक्रास्ते यत्र परमं कान्तारमतिपुन्दरम् ॥ ६२
 नानाद्रुमलताकुञ्जकुजत्पक्षिनिनादितम् । क्षुत्पिपासाभयकोधतापग्लानिविवाजितम् ॥ ६३
 जलाशयैर्वहुविधैः पक्षिनीखण्डमण्डितैः । जातरूपशिलानद्गतसंचारपक्षिभिः ॥ ६४
 युक्तमम्भोजपवनैः सेव्यमानं समन्ततः । शिवैरध्यासितं भावैर्ह्रिस्तैः सत्तैः समुज्जितम् ॥ ६५
 निर्जनं दिव्यलतिकामिषखण्डविराजितम् । शुकैः पारावतैर्हृदयैरुन्मदमचकोकिलम् ॥ ६६
 उत्पतत्पद्मरजसां पटलामोददिङ्मुखम् । तत्रापि काञ्चनी दिव्या गुहा परमशोभना ॥ ६७
 तां प्रविश्य जिताहारो जितचित्तो जितासनः । सत्पार वेदांश्चतुरस्तदेकाग्रमना मुनिः ॥ ६८
 त्रयीं जगाम शरदां शतस्य स्मरतोऽस्य हि । प्रादुरासंस्ततो वेदाश्चत्वारश्चारुदर्शनाः ॥ ६९
 स्फुरत्पद्मललाशां जटामुकुटधारिणः । कुशमुष्टिकराम्भोजा मृगतत्वम्ण्डितांसकाः ॥ ७०
 स्वैरैः पौडशभिः कृतस्वदनाः प्रणवान्तराः । कचवर्गोद्भवैर्वर्णैः पञ्चावयवपाणयः ॥ ७१
 पवर्गदक्षचरणा वामपादास्तवर्गतः । आत्त(त)गन्त्यन्तवर्णाश्च येषां कुक्षिद्वयात्मकौ ॥ ७२

(व्याससंशयापनोदनम्)

- नाभिनिद्राः कान्तपृष्ठा मोदरा यरलवोत्कचाः । अग्निदक्षांशरुचिरा धराग्रीवा भृतांसकाः ॥
 अन्तस्थसंधिसंस्थाना वैखरीवाग्विजृम्भिताः । अपश्यन्मधुरामेषां हृदयान्भोजकल्पिताम् ॥ ७४
 हरर्भगवतः साक्षादाविर्भावस्थली हि सा । काशीमपश्यद्भ्रूमध्ये मायामाधारसंस्थिताम् ॥ ७५
 लिङ्गदेशे ततः काञ्चीमवन्ती नाभिमण्डले । कण्ठस्यां द्वारकामेषां प्रयागं प्राणगं तथा ॥ ७६
 सव्यापसव्ययोस्तेषां गङ्गाऽपि यमुना नदी । मध्ये सरस्वती साक्षाद्वाक्षेत्रं तथाऽऽनने ॥ ७७
 हनुग्रीवामध्यगतं प्रभासक्षेत्रमुत्तमम् । वदर्थाश्रममेतेषां ब्रह्मरन्ध्रे ददर्श ह ॥ ७८
 पौण्ड्रवर्धननेपालपीठं नयनयोर्युगे । पीठं पूर्णगिरिं नाम ललाटे समदृश्यत ॥ ७९
 कण्ठे च मथुरापीठं काञ्चीपीठं कटिस्थितम् । जालंधरं तथा पीठं स्तनदेशेष्वदृश्यत ॥ ८०
 भृगुपीठं कर्णदेशे अयोध्यां नासिकापुटे । ब्रह्मरन्ध्रे स्थितं ब्राह्मणं शैवं समिन्तसीमनि ॥ ८१
 द्वाकं जिह्वाग्रविषणं वैष्णवं हृदयाम्बुजे । सौरं चक्षुष्मदेशस्थं बौद्धच्छायासुसंगतम् ॥ ८२
 सौभाग्यमणिं कण्ठदेशे पशुबन्धमधोरसि । वाजरेयं कटितटे अग्निहोत्रं तथाऽऽनने ॥ ८३
 अश्वमेधं कटितटे नरमेधमधोदरे । राजसूयं शिरोदेशे आवसत्थं तथाऽधरे ॥ ८४
 ऊर्ध्वोष्ठे दक्षिणाम्नि च गार्हपत्यं मुखान्तरे । हव्यं श्रुतौ मन्त्रभेदास्तथा रोमस्ववस्थितान् ॥
 भृत्यैरिव महाराजं पुराणैर्न्यायमिश्रितैः ॥ ८५
 संहिताभिश्च तैश्च पृथक्पृथक्प्रासितान् । कर्मज्ञानोपासनाभिर्जनानुग्रहकारकान् ॥ ८६
 हृष्टा सुविस्मितमना मुनिः कृष्णो बभूव तान् । ब्रह्मतेजोमयान्दिव्यांस्तपतोऽर्कानि च्युतान् ॥
 ज्वलतोऽग्नीविबोर्दार्काकोटीन्दुसमदर्शनान् ॥ ८७
 वचन्दे सहस्रोत्थाप दण्डवत्प्रतितो मुनिः । कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहं कृतार्थोऽहमितीरयन् ॥ ८८
 अथ मे सफलं जन्म अथ मे सफलं मनः । अथ मे सफलं चाऽऽयुर्ध्ववन्तोऽक्षिगोचराः ॥ ८९
 अलौकिकं लौकिकं च यत्किंचिदपि विद्यते । न तद्वोऽविदितं वेद्यं भूतं भव्यं भवच्च यत् ॥ ९०
 न प्रवृत्तिफला यूयं दर्शयन्तोऽपि तान्सदा । यदक्षाकरसंकोचविधानायेह रागिणाम् ॥ ९१
 प्रपञ्चस्यापि मिथ्यात्वे ब्रह्मत्वे वा विधीतरौ । न मृषारामविषयी तत्संकोचविधिक्षयी ॥ ९२
 अगो लोकहितैर्नूनं परमार्थनिरूपणे । स्वोक्ताः स्वर्गादिविषया नभरा इति निन्दिताः ॥ ९३
 अधिकारिविभेदेन कर्मज्ञानोद्देशतः । प्राप्तं सर्वं जगद्गुणं ब्रह्मब्रह्मात्ममूर्तिभिः ॥ ९४
 अतोऽहं प्रपुमिच्छामि भवन्नश्नेत्कृपालवः । कर्मणां फलमादिष्टं सर्वं कार्पकचेतसाम् ॥ ९५
 ईशार्पितधियां पुंसां कृतस्यापि च कर्मणः । चित्तशुद्धिस्ततो ज्ञानं मोक्षश्च तदनन्तरम् ॥ ९६
 मोक्षो ब्रह्मेकूपमित्येवं सधिदानन्दमेव यत् । सर्वं समाप्पते तस्मिन्ज्ञाते यद्धि कृताकृतम् ॥ ९७
 यन्निःसर्गं चिदाकाशं ज्ञानरूपममृतम् । निरीहमचलं शुद्धमगुणं व्यापकं स्मृतम् ॥ ९८
 रिकारेषु विनश्यत्सु निर्विकारं न नश्यति । यथाऽन्धतमसा व्याप्तलोकस्य र[चि]गेजया ॥ ९९
 लोहस्येव मणिरतद्व्यभिचारितपिबु यत्(?) । यदाभासेन सा सत्तां प्रतिपद्य विजृम्भने ॥ १००
 जीवेश्वरादिरूपेण विश्वाकारेण चाप्यहो । तस्यामपि प्रलीनायां कूटस्थं च यदेकलम् ॥ १०१
 भवद्भिरेवं निर्णीतं तत्तर्ध्वं न संशयः । तथाऽपि यम जिज्ञासा बनेने केवलं हृदि ॥ १०२
 अतोऽपि परमं किंचिद्वर्तने किल वा न वा । तद्वदन्तु महाभागा भवन्नश्नेत्तदध्यानाः ॥ १०३

यच्छ्रवःफलमेवेह जनुषो मे कृतार्थता । एवं ब्रुवन्तमनघं व्यासं सत्यवन्तीसुतम् ॥

साधु साध्विति संकीर्त्य प्रत्युच्चनिगमा वचः ॥

१०४

वेदा ऊचुः—

साधु साधु महाप्राज्ञ विष्णुरात्मा शरीरिणाम् । अजोऽपि जन्म संपद्य लोकानुग्रहमीहसे ॥ १०५

अन्यथा ते न घटते संसारकर्म बन्धनम् । अस्पृष्टो मायया देव्या कदाचिज्ज्ञानगूहया ॥ १०६

विभार्पे स्वेच्छया रूपं स्वेच्छयैव निगूहसे । अस्मत्संमत पुरार्थो भवता संप्रदर्शितः ॥ १०७

पुराणेष्वितिहासेषु सूत्रेष्वपि च नैकधा । अक्षरं ब्रह्म परमं सर्वकारणकारणम् ॥ १०८

तस्याऽऽत्मनोऽप्यात्मभावतया पुण्यस्य गन्धवत् । रसवद्वा स्थितं रूपमवेहि परमं हि तत् ॥

अनुभूतं तदस्माभिर्ज्ञाते प्राकृतिके लये । अक्षरात्परतस्तस्माद्यत्परं केवलो रसः ॥

न च तत्र वयं शक्ताः शब्दातीते तदात्मकाः ॥

११०

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते व्याससंशयापनोदन नाम चतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः— १०४३३

अथ पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ।

ॐ गयामाहात्म्यम् ।

[+ वायुरुवाच—

अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि गयामाहात्म्यमुत्तमम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥] १

सुत उवाच—

सनकाद्यैर्महाभागैर्देवार्पः स च नारदः । सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वकम् × ॥ २

नारद उवाच—

सनत्कुमार मे ब्रूहि तीर्थं तीर्थोत्तमोत्तमम् । तारकं सर्वभूतानां पठतां [= शृण्वतां तथा ॥ ३

सनत्कुमार उवाच—

वक्ष्ये तीर्थवरं पुण्य श्राद्धादौ सर्वतावकम् (?) । गयातीर्थं सर्वदेशे तीर्थेभ्योऽप्यधिकं शृणु ॥ ४

गयासुरस्तपस्तेषु ब्रह्मणा क्रतवेऽर्पितः । प्राप्तस्य तस्य शिरसि शिलां धर्मो ह्यधारयत् ॥ ५

तत्र ब्रह्माऽकरोद्योगं स्थितश्चापि गदाधरः । फल्गुतीर्थादिरूपेण निर्धूलार्थमहर्निशम् ॥

गयासुरस्य विम्रेन्द्र ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह ॥ ६

* १५ गयामाहात्म्य ग. घ ढ पुस्तकेषु न विद्यते । + धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थ. ख. पुस्तके नास्ति । × इत-
उत्तर मुनिपुस्तकेऽप्य अन्य उपलभ्यते सोऽयम्—

गयायाऽना प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मुचिदाम् । निष्कृतिस्त्विह कर्तव्या ब्रह्मणा गोयते पुरा ॥ १ ॥

महाज्ञानं गयाभ्राद गोपृष्टं मरण तथा । वास. पुसा कुरुक्षेत्रे मूर्तिरेषा चतुर्विधा ॥ २ ॥

प्रज्ञाज्ञानेन किं कार्यं गोपृष्टे मरणेन विद्युः । किं कुरुक्षेत्रासेन यदि पुत्रो गया व्रजेत् ॥ ३ ॥

गयायां पिण्डदानेन यत्फलं लभते नरः । न तच्छ्रेयस्य मया वक्तुं रूपमोऽशितैरपि ॥ ४ ॥

इति पुरा तदा वाक्यं न रदो मुनेस्ततः । सनत्कुमारं पप्रच्छ प्रणम्य विधिपूर्वकम् ॥ ५ ॥ इति ।

ॐ धनुर्विद्वान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति ।

(गयामाहात्म्यम्)

कृतयज्ञो ददौ ब्रह्मा ब्राह्मणेभ्यो गृहादिकम् । श्वेतकले तु वाराहे गयो यागप्रकारयत् ॥ ७
 गयानाम्ना गया ख्याता क्षेत्रं ब्रह्माभिकाङ्क्षितम् । काङ्क्षन्ति पितरः पुत्रान्नरकाद्भयभीरवः ॥ ८
 गयां योऽस्यति यः पुत्रः स नस्त्राता भविष्यति । गयाप्राप्तं सुतं दृष्ट्वा पितृणामुत्तमो भवेत् ॥
 पश्यामपि जलं स्पृष्ट्वा सोऽस्मभ्यं किं न दास्यति ॥ ९

*पृष्ट्वा बहवः पुत्रा यद्येकोऽपि गयां व्रजेत् । यजेत चाश्वमेधेन नीलं वा वृषमुत्सजेत् ॥ १०
 गयां गत्वाऽन्नदातो यः पितरस्तेन पुत्रिणः । पक्षत्रयनिवासी च पुनात्यासप्तमं कुलम् ॥
 +नो चेत्पञ्चदशाहं वा सप्तरात्रं त्रिरात्रिकम् ॥ ११

महाकल्पकृतं पापं गयां प्राप्य विनश्यति । पिण्डं दद्याच्च पित्रादेरात्मनोऽपि तिलैर्विना ॥ १२
 ×ब्रह्महत्या सुगयानं स्तेयं गुर्वङ्गनामयः । पापं तत्सङ्गजं सर्वं गयाश्राद्धतद्दिनश्यति ॥ १३

आत्मजोऽप्यन्यजो वाऽपि गयाभूमौ यदा तदा । यन्नाम्ना पातयेत्पिण्डं तन्नयेद्ब्रह्म शाश्वतम् ॥ १४
 ऽनामगोत्रे समुच्चार्य पिण्डपातनमिष्यते । येन केनापि कस्मैचित्स याति परमां गतिम् ॥ १५

+ ब्रह्मज्ञानं गयाश्राद्धं गोशृहे मरणं तथा । वासः पुमां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधा ॥ १६
 ब्रह्मज्ञानेन किं कार्यं गोशृहे मरणेन किम् । वासेन किं कुरुक्षेत्रे यदि पुत्रो गयां व्रजेत् ॥ १७

गयायां सर्वकालेषु पिण्डं दद्याद्विचक्षणः । अधिमासे जन्मदिने चास्तेऽपि गुरुश्रुक्रयोः ॥ १८
 न त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्येऽपि बृहस्पती । + चन्द्रसूर्यग्रहे चैव मृतानां पिण्डकर्मसु ॥ १९

महातीर्थं तु संप्राप्ते क्षतदोषो न विद्यते । तथा दैवमर्मादेन सुप्रहस्तु व्रणेषु च ॥
 पुनः कर्माधिकारी च श्राद्धकृद्ब्रह्मलोकभाक् ॥ २०

सकृद्गयाभिगमनं सकृद्विण्डस्य पातनम् । दुर्लभं किं पुनर्मित्यमस्मिन्नेव व्यवस्थितिः ॥ २१
 प्रमादान्निवृत्ते क्षेत्रे ब्रह्मादेशुक्तिदायके । ब्रह्मज्ञानाद्यथा मुक्तिर्लभ्यते नात्र संशयः ॥ २२

वीकटादिमृतानां च पितॄणां तारणाय च । तस्मात्सर्वपत्यनेन कर्तव्यं सुविचक्षणैः ॥ २३
 ब्रह्मप्रकृतितान्निप्रान्दव्यकव्यादिनाऽर्चयेत् । तैस्तुष्टैस्तोपिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥ २४

मुण्डनं चोपवासश्च सर्वतीर्थेष्वप्यं त्रिभिः । वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रे विशालां विरजां गयाम् ॥ २५
 दण्डं प्रदर्शयेद्भिर्धुर्यां गत्वा न पिण्डदः । दण्डं न्यस्य विष्णुपदे पितृभिः सह भुञ्जते ॥ २६

न दण्डी किलिप्य धत्ते पुण्यं वा परमार्यतः । अनः सर्वा क्रियां त्यक्त्वा विष्णुं ध्यायति भावुकः
 संन्यमेत्सर्वकर्माणि वेदमेकं न संन्यसेत् । मुण्डं कुशोद्य पूर्वोऽस्मिन्पश्चिमे दक्षिणोत्तरे ॥ २८

सार्धक्रोशद्वयं मानं गयेति व्रंक्षेणेतिम् । पञ्चक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाक्षिरः ॥ २९
 तन्मध्ये सर्वतीर्थानि त्रिलोक्ये यानि सन्ति वै । श्राद्धकृत्यो गयाक्षेत्रे पितृगणपतृणो हि सः ॥ ३०

क्षिरसि श्राद्धकृत्यस्तु कृत्यानां शतमुद्धरेत् । गृहाद्यलिनमात्रेण गयायां गमनं प्रति ॥
 स्वर्गारोहणसोपानं पितॄणां च पदे पदे ॥ ३१

* न विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । + इदमर्थं नास्ति ग. पुस्तके । × अर्थं श्लोको नास्ति ख. पुस्तके । ऽ ग
 विद्यतेऽयं श्लोकः क. पुस्तके । + अर्थं श्लोकः ख. पुस्तके × विद्यते । - अर्थं श्लोको न क. पुस्तके ।

१ ग. हृते मते तं । २ ग. 'तवाराहात्म्ये तु ग' । ३ ग. 'गयानं क्षेत्रं ब्रह्मापि काङ्क्षन्ति । वा' । ४ ग.
 'यजन्ति नः पुत्राः स' । ५ ग. 'ताः हि' । ६ ख. 'नात्य' । ७ ग. 'विनेन प्र हृ' । ८ ख. 'क्षिप्य' । ९ ग.
 'तेन' । १० ग. 'न वातन्ते' । ११ ख. 'स्वरा' । १२ ख. 'सोदने' । १३ ग. 'द्विर्गते' ।

पदे पदेऽश्वमेधस्य यत्फलं गच्छतो गयाम् । तत्फलं च भवेन्नूनं समग्रं नात्र संशयः ॥ ३२
 पायसेनापि चरुणा सक्तुना पिष्टकेन वा । तण्डुलैः फलमूलाद्यैर्गयायां पिण्डपातनम् ॥ ३३
 तिलकल्केन खण्डेन गुडेन सघृतेन वा । केवलैर्नैव दद्याद्वा ऊर्जेन मधुनाऽथ वा ॥ ३४
 पिण्याकं सघृतं खण्डं पितृभ्योऽक्षयमित्युत । इज्यते वाऽर्त्तव्यं भोज्यं हविष्यान्नं मुनीरितम् ॥ ३५
 एकतः सर्वनस्तूनि रसवन्ति मूथूनि हि । स्मृत्वा गदाधराङ्घ्र्यवज्जं फल्गुतीर्थान्भु चैकतः ॥ ३६
 *पिण्डासनं पिण्डदानं पुनः प्रत्यवनेजनम् । दक्षिणा चान्नसंकल्पस्तीर्थश्राद्धेष्वयं विधिः ॥ ३७
 नाऽऽवाहनं न दिग्वन्धो न दोषो दृष्टिसंभवः । सकारुण्येन कर्तव्यं तीर्थश्राद्धं विचक्षणैः ॥ ३८
 अन्यत्राऽऽवाहिताः काले पितरो यान्त्यमुं प्रति । तीर्थे सदा वसन्त्येते तस्मादावाहनं न हि ॥ ३९
 तीर्थश्राद्धं प्रयच्छद्भिः पुरुषैः फलकाङ्क्षिभिः । कामं क्रोधं तथा लोभं त्यक्त्वा कार्या क्रियाऽनिशम् ॥ ४०
 ब्रह्मचार्यैकभोजी च भूषापी सत्यवाक्शुचिः । सर्वभूतहिते रक्तः स तीर्थफलमश्नुते ॥ ४१
 तीर्थान्पनुसरन्धीरः पापण्डं पूर्वतस्त्यजेत् । पापण्डः स च विज्ञेयो यो भवेत्कामकारकः ॥ ४२
 तीर्थेषु ये नरा धीराः कर्म कुर्वन्ति तद्गताः । यथा ब्रह्मविदो वेद्यं वस्तु चानन्यचेतसः ॥
 प्रविशन्ति परेशाख्यं ब्रह्म ब्रह्मपरायणाः ॥ ४३
 [+याऽऽस्ते वैतरणी नाम नदी त्रैलोक्यविश्रुता । साऽवतीर्णा गयाक्षेत्रे पितॄणां तारणाय वै ॥
 स्नातो गोदो वैतरण्यां त्रिःसप्तकुलमुद्धरेत् ॥ ४४
 तथाऽक्षयवटं गत्वा विप्रान्ततोषयिष्यति । ब्रह्मप्रकल्पितान्विप्रान्दृष्ट्यकव्यादिनाऽर्चयेत् ॥
 तैस्तुष्टैस्तोषिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥] ४५
 ० गयायां न हि तत्स्थानं यत्र तीर्थं न विद्यते । सान्निध्यं सर्वतीर्थानां गयातीर्थं ततो वरम् ॥
 मीने मेघे स्थिते सूर्ये कन्यायां कार्मुके घटे । गयायां दुर्लभं लोके वदन्ति ऋषयः सदा ॥
 दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयायां पिण्डपातनम् ॥ ४७
 मकरे वर्तमाने च ग्रहणे चन्द्रसूर्ययोः । दुर्लभं त्रिषु लोकेषु गयाश्राद्धं सुदुर्लभम् ॥ ४८
 गयायां पिण्डदानेन यत्फलं लभते नरः । न तच्छक्यं मया वक्तुं कल्पकोटिशतैरपि ॥ ४९

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रुते गयामाहात्म्ये नाम पञ्चाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥

आदितः श्लोकानां सप्तष्टयम्—१०४८२

अथ षडधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

गयामुः कथं ज्ञातः किमभावः किमात्मकः । तपस्तप्तं कथं तेन कथं देहपवित्रता ॥ १

* इत भारभ्य विचक्षणैरिस्तत्तं ग्रन्थव्यापारः एव पुस्तके । + अनुविधानं गतप्रणयः एव, पुस्तके नास्ति ।

० इतः प्रभृति मुद्राभिधेयं ग्रन्थव्यापारः एव पुस्तके वर्तते । ॥ दशमं नास्ति ॥ क. पुस्तके ।

(गयामाहात्म्यम्)

सनत्कुमार उवाच—

विष्णोर्नाभ्यम्बुजाज्जातो ब्रह्मा लोकपितामहः । प्रजाः ससर्ज संभोक्तः पूर्वं देवेन विष्णुना ॥
 आसुरेणैव भावेन असुरानसृजत्पुरा । सौमनसस्येन भावेन देवान्मुमनसोऽसृजत् ॥ ३
 गयासुरोऽसुराणां च महाबलपराक्रमः । योजनानां सपादं च शतं तस्योच्छ्रयः स्मृतः ॥ ४
 स्थूलः पट्टिर्योजनानां श्रेष्ठोऽसौ वैष्णवः स्मृतः । कोलाहले गिरिवरे तपस्तेपे मुदारुणम् ॥ ५
 बहुवर्षसहस्राणि निरुच्छ्वासं स्थिरोऽभवत् । तत्तपस्तापिता देवाः संशोभं परमं गताः ॥ ६
 ब्रह्मलोकं गता देवाः प्रोचुस्तेऽथ पितामहम् । गयासुराद्रस देव ब्रह्मा देवांस्ततोऽब्रवीत् ॥ ७
 ब्रजामः शंकरं देवा ब्रह्माद्याश्च गताः शिवम् । कैलासे चाद्भुवञ्चत्वा रक्षं देव महासुरात् ॥ ८
 ब्रह्माद्यानब्रवीच्छंभुर्व्रजाभिः शरणं हरिम् । क्षीराब्धौ देवदेवेशः स नः श्रेयो विधास्यति ॥ ९
 ब्रह्मा महेश्वरो देवा विष्णुं नत्वा प्रतुष्टुः ॥ ९

देवा ऊचुः—

ॐ नमो विष्णवे भर्त्रे सर्वेषां प्रभविष्णवे । रोचिष्णवे जिष्णवे च राक्षसादिग्रसिष्णवे ॥ १०
 धरिष्णवेऽखिलस्यास्य योगिनां पारयिष्णवे । वधिष्णवे ह्यनन्ताय नमो भ्राजिष्णवे नमः ॥

सनत्कुमार उवाच—

एवं स्तुतो वासुदेवः सुराणां दर्शनं ददौ । किमर्थमागता देवा विष्णुनोक्तास्तमद्भुवन् ॥ ११
 गयासुरभयोद्देव रक्षास्मानब्रवीद्धरिम् । ब्रह्माद्या यान्तु तं दैत्यपागमिष्याम्वहं ततः ॥ १२
 केशवो गढारूढो वरं दातुं गयासुरे । सर्वे स्वं स्वं समास्यार्थं ययुर्वाहनमुत्तमम् ॥ १४
 ऊचुस्तं वासुदेवाद्याः किमर्थं तप्यते त्वया । संतुष्टाः स्वागताः सर्वे वरं ब्रूहि गयासुर ॥ १५

गयासुर उवाच—

यदि तुष्टाः स्य मे देवा ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । सर्वदेवहिजातिभ्यो यज्ञतीर्थशिलोद्यपात् ॥ १६
 *देवभ्योऽतिपवित्रोऽहम्पिभ्योऽपि शिवाव्यपात् । मन्त्रेभ्यो देवदेवीभ्यो योगिभ्यश्चापि सर्वशः
 न्यातिभ्यश्चापि कर्मिभ्यो धर्मिभ्यश्च तथा पुनः । ज्ञ(य)तिभ्योऽतिपवित्रेभ्यः पवित्रः स्यां सदा सुराः
 पवित्रमस्तु तं देवा दैत्यमुक्त्वा ययुर्दिवम् । दैत्यं दृष्ट्वा च स्पृष्ट्वा च सर्वे हरिपुरं ययुः ॥ १९
 शून्यं लोकत्रयं जातं शून्या यमपुरी ह्यभूत् । यम इन्द्रादिभिः सार्धं ब्रह्मलोकं ततोऽगमत् ॥ २०
 ब्रह्माण्मूर्चिरे देवा गयासुरविलोपिताः । त्वया दत्तोऽधिकारो वै गृहाण त्वं पितामह ॥ २१
 ब्रह्माऽब्रवीत्ततो देवान्ब्रजामो विष्णुपव्ययम् । ब्रह्मादयोऽब्रुवन्विष्णुं त्वया दत्तवरेऽसुरे ॥ २२
 तद्दर्शनाद्ययुः स्वर्गं शून्यं लोकत्रयं ह्यभूत् । देवैरुक्तो वासुदेवो ब्रह्माणं स वचोऽब्रवीत् ॥ २३
 गत्वाऽसुरं मार्यपस्य यज्ञार्थं देहि देहकम् । विष्णुक्तः समुरो ब्रह्मा गत्वाऽपश्यन्महासुरम् ॥
 गयासुरोऽब्रवीद्दृष्ट्वा ब्रह्माणं त्रिदर्शः सह । संपूज्योत्थाप्य विधिवत्प्रणमनः श्रद्धयाऽन्वितः ॥ २५

गयासुर उवाच—

अथ मे सफलं जन्म अथ मे सफलं तपः । यदामनोऽतिथिर्ब्रह्मा सर्वं प्राप्तं मयाऽथ वै ॥ २६

* एतदर्थेत्यनेन देवभ्यामतिपवित्राः इति पवित्रे भव भोः मदीयं न पुनर्दे ।

१ क. 'वाङ्म' । २ ख. 'स रक्ष म' । ३ ग. 'जामी विष्णुव्ययम् । क्षी' । ४ क. 'युः । न' । ५ ग. 'वाविष्णुना' । ६ ग. 'य विजगद्' । ७ ग. 'तीर्थं वि' । ८ ख. 'हृते दे' । ९ ग. 'लोहिनाः । १० ग. 'दक्षो वरोऽम्' ।

योगिन्योगाद्भावित्सर्वलोकस्वामिनिर्तुङ्गरो । यदर्थमागतो ब्रह्मंस्तत्कार्यं करवाण्यहम् ॥ २७

ब्रह्मोवाच—

पृथिव्यां यानि तीर्थानि दृष्टानि भ्रमता मया । यज्ञार्थं न तु ते तानि पवित्राणि शरीरतः ॥
त्वया देहे पवित्रत्वं प्राप्तं विष्णुप्रसादतः । अतः पवित्रं देहं त्वं यज्ञार्थं देहि मेऽसुर ॥ २९

गयासुर उवाच—

धन्योऽहं देवदेवेश यदेहं प्रार्थयते त्वया । पितृवंशः कृतार्थो मे देहे यागं करोपि चेत् ॥ ३०
त्वयैवोत्पादितो देहः पवित्रस्तु त्वया कृतः । सर्वेषामुपकारायै यामोऽवश्यं भवत्विति ॥ ३१
इत्युक्त्वा सोऽपतद्भूमौ श्वेतकल्पे गयामुरः । नैर्ऋतां दिक्षमाश्रित्य तदा कोलाहले गिरौ ॥ ३२
शिरः कृत्वोत्तरे दैत्यः पादौ कृत्वा तु दक्षिणे । ब्रह्मा संभृतसंभारो मानसानृत्विजोऽष्टजत् ॥

अग्निश्मरणममृतं शौनकं जाज्जालं मृदुम् । कुमर्यं वेदकौण्डिल्यं हारीतं काश्यपं कृपम् ॥ ३४
 गर्गं कौशिकवासिष्ठौ मुनिं भार्गवमव्ययम् । वृद्धं पौराशरं कण्वं माण्डव्यं श्रुतिकेवलम् ॥ ३५

श्वेतं सुतालं दमनं सुहोत्रं कङ्कमेव च । लौकाक्षि च महाबाहुं जैगिषन्त्यं तथैव च ॥ ३६

दाधिपञ्चमुखं विप्रमूर्ध्नं कर्कमेव च । कात्यायनं गोभिलं च मुनिभूषणमाश्रितम् ॥ ३७

॥ सुपालकं गौतमं च तथा वेदशिरोव्रतम् । जटापालिनमव्यग्रं चाटुहासं च दारुणम् ॥ ३८

+आत्रेयं चाप्यङ्गिरसमपि मन्युं महाव्रतम् । गोकर्णं च गुहावासं शिखाण्डिनमुपाव्रतम् ॥ ३९

अभिगर्भाऽपि पञ्चाग्नीन्मत्वादेतान्यामुजत । दक्षिणाग्निं मार्हपत्याहवनीयौ तपोव्ययः ॥ ४१

सम्भावसन्धौ देवर्षे येषु यज्ञाः प्रतिष्ठिताः । यज्ञस्य च प्रतिष्ठार्थं विभम्भ्यो दक्षिणां ददौ ॥४२॥

हुत्वा पूर्णाहुतिं ब्रह्मा स्नात्वा चावभृथेन तु । यज्ञयूपं सुरैः सार्धं समानीय व्यरोपयत् ॥ ४३

ब्रह्मणः सरसां श्रेष्ठे सरस्येवाऽऽश्रितं शुभम् । चलितश्चक्रितो ब्रह्मा धर्मराजमभाषत ॥ ४४

निश्चलार्थं यमः श्रुत्वा ध्यायन्मस्तुके शिलाम् । शिलायां धारितायां न सञ्चिदध्यासरोच्चलम् ॥

देवानुचेऽथ रुद्रादींश्चिलायां निथलाः किल । तिष्ठन्तु देवाः सकलास्तथेत्यनुत्वा च ते स्थिताः ॥

देवाः पादैर्लक्षयित्वा तथाऽपि चलितोऽसुरः । ब्रह्माऽथ व्याकुलो विष्णुं गतः क्षीराब्जशायिनम्

तुष्टिं प्रणता भूत्वा नत्वा चाऽऽदृत्य त प्रभुम् ॥ ४८

मन्त्रोवाच—

ब्रह्माण्डस्य पते नाथ नमामि जगतां पतिम् । गतिं कीर्तिमतां नृणां भक्तिमुक्तिनदायकम् ॥४९॥

विष्णुमेतेनाऽऽब्रवीद्विष्णुं देव त्वां स्ताति पद्मजः । हरिराद्याऽऽनय त्वं तं विष्णुक्तः स तमानयत् ॥

ब्रह्मोवाच—

ब्रह्माण्डस्य पते नाथ नमामि जगैतां पतिम् । गर्ति कीर्तिप्रतां नृणां भुक्तिमुक्तिनदायकम् ॥४९॥
विष्णुर्भेनोऽब्रवीद्विष्णुं देव त्वां स्तौति पद्मजः । हरिराहाऽऽनय त्वं तं विष्णुक्तः स तमानयत्
अजमुचे हरिः कस्मादागतोऽसि वदस्व तत् ॥ ५०

* इदमर्थं नास्ति स. पुस्तके । + अर्थ भोक्तो न विद्यते स पुस्तके ।

१ ग. 'हि' प्रा० । २ ग. 'धसे श्रुतायोऽह माहवसे तथैव च। ह'। ३ ग. 'य यमोऽश्नय भविष्यति । ४ व. 'द यात्र' । ५ व. पाराशरं । ६ ग. मुगत । ७ रा. 'हु जिमी' । ८ रा. 'गिन्वि च भुवं विष्णुवृ' । ९ रा. 'मुध न' । १० रा. 'भे सुर । ११ रा. 'रातामा विधात्र धारय । १२ रा. 'यत्री य' ।

(गयामाहात्म्यम्)

• ब्रह्मावाच—

देवदेव कृते गगौ प्रचचाल गयासुरः । शिलायां देवरूपिण्यां न्यस्तार्या तस्य भस्तके ॥ ५१

रुद्रादिषु च देवेषु संस्थितेष्वसुरोऽचलत् । इदानीं निश्चलार्थं हि प्रसादं कुरु माधव ॥ ५२

ब्रह्मणे वचनं श्रुत्वा ह्याकृष्य स्वशरीरतः । मूर्तिं ददौ निश्चलार्थं ब्रह्मणे भगवान्हरिः ॥ ५३

आनीय मूर्तिं ब्रह्माऽपि शिलायां समधारयत् । तथाऽपि चलितं वीक्ष्य पुनर्देवमथाऽऽह्वयत् ॥ ५४

आगत्य विष्णुः क्षीराब्धेः शिलायां संस्थितोऽभवत् । जर्नार्दनाभिधानेन पुण्डरीकेतिनामनः ॥ ५५

शिलायां निश्चलार्थं हि स्वयमादिगदाधरः ॥ ५६

निश्चलार्थं पञ्चधाऽऽसीच्छिलायां प्रपितामहः । पितामहोऽयं फल्ग्वीशः केदारः कनकेश्वरः ॥ ५७

ब्रह्मा स्थितः स्वयं तत्र गजरूपी विनायकः । गयादित्यश्चोत्तरार्को दक्षिणार्कोऽपि रविः ॥ ५८

लक्ष्मीः सीताभिधानेन गौरी च मङ्गलाह्वया । गायत्री चैव सावित्री त्रिसंध्या च सरस्वती ॥ ५९

इन्द्रो बृहस्पतिः पूषा वसुतोऽष्टौ महाबलाः । विष्णे देवाश्चाऽऽश्विनयौ* मारुतो विश्वनायकाः ॥ ६०

सयक्षोरगगन्धर्वस्तस्युर्देवाः स्वशक्तिभिः ॥ ६१

आद्यया गदया चासौ]यस्मादैत्यः स्थिरीकृतः । स्थित इत्येव हरिणा तस्मादादिगदाधरः ॥ ६२

ऊचे गयासुरो देवान्किमर्थं बञ्चितो ह्यहम् । यज्ञार्थं ब्रह्मणे दत्तं शरीरमैल्यं मया ॥ ६३

विष्णोर्वचनमात्रेण किं न स्यां निश्चलो ह्यहम् ॥ ६४

यत्सुरैः पीडितोऽत्यर्थं गदया हरिणा तथा । पीडितो यद्यहं देवाः प्रसन्नाः सन्तु सर्वदा ॥ ६५

गदाधरादयस्तुष्टाः प्रोचुः सार्थं गयासुरम् । वरं ब्रूहि प्रसन्नाः स्मो देवानूचे गयासुरः ॥ ६६

यावत्पृथ्वी पर्वताश्च यावच्चन्द्रार्कतारकाः । तावच्छिलायां तिष्ठन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ६७

अन्ये च सकला देवा मन्त्रास्त्रा क्षेत्रपंतु वै ॥ ६८

पञ्चक्रोशं गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः । तन्मध्ये सर्वतीर्थानि प्रयच्छन्तु हितं वृणाम् ॥ ६९

स्तानादितर्पणं कृत्वा पिण्डदानात्फलाधिकम् । महात्मनि सहस्रं च कुलानां चोद्धरेन्नरः ॥ ७०

व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण यूपं तिष्ठत सर्वदा । गदाधरः स्वयं लोकाद्भ्यात्सर्वाधनाशनात् ॥ ७१

श्राद्धं सपिण्डकं येषां ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते । ब्रह्महत्यादिकं पापं विनश्यतु च सेविनाम् ॥ ७२

नैमिषं पुष्करं गङ्गा प्रयागश्चाविशुक्तिकम् । एतान्यन्यानि तीर्थानि दिवि भुव्यन्तरिक्षतः ॥ ७३

समायान्तु सदा नृणां प्रयच्छन्तु हितं सुराः ॥ ७४

+ किं बहुक्त्या सुरगणा युष्मास्वेकाऽपि देवता । चेन्न तिष्ठेदहं चापि समयः प्रतिपालयताम् ॥ ७५

गयासुरवचः श्रुत्वा प्रोचुर्विष्ण्वादयः सुराः । त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्विष्ण्वत्यंतंशयम् ॥ ७६

अस्मत्पादानर्चयित्वा यास्यन्ति परमां गतिम् । देवैर्दत्तवरो दैत्यो हर्षितो निश्चलोऽभवत् ॥ ७७

स्थितेषु चैव देवेषु ब्राह्मणेश्वरो ददावजः । ग्रामांश्च पञ्चपञ्चासत्पञ्चक्रोशीं गयां तथा ॥ ७८

गृहान्कृत्वा ददौ दिव्यान्सर्वोपस्करसंयुतान् ॥ ७९

कामनेनु कलत्रं पारिजातादिकांस्तस्य । महानर्दा क्षीरवहां घृतकुल्यास्तथैव च ॥ ८०

* भुव्यहान्तर्गतमन्यः स, पुस्तके नास्ति । + धाय श्येनः स, पुस्तके न ।

१. च. 'रीकाक्षेति' । २. स. 'ममल म' । ३. स. 'किं तथा मि' । ४. स. 'मन्यय । प' । ५. स. 'निर्विलोभ्ये
याभि यन्ति वंश' । ६. स. 'क्षयम् । धा' । ७. स. 'दान्तो । < स. 'ददौ ह्यजः । ८. स. 'निश्राम् । १०. स. 'कुल्या तर्प' ।

मधुसूतां मधुकुलं दिव्याज्याढ्यसरांसि च । सुवर्णदीर्घिकां चैव वह्नन्नादिपर्वतान् ॥ ७२
 भक्ष्यभोज्यफलादींश्च सर्वं ब्रह्मा सृजन्ददौ । न याचयध्वं विभेन्द्रा अन्यानुक्त्वा ददावजः ॥
 दत्त्वा ययौ ब्रह्मलोकं नत्वा ह्यादिगदाधरम् । धर्मारण्ये तत्र धर्मं याजयित्वा ययाचिरे ॥ ७७
 धर्मयागे च लोभाद्वै प्रतिशृणु घनादिकम् । ततो ब्रह्मा समागत्य ब्राह्मणांस्ताञ्जशाप ह ॥ ७८
 कृतधन्तो यतो लोभे मदत्तेष्वखिलेष्वपि । तस्मादृणाधिका यूयं भविष्यन्ति(थ)सदा द्विजाः ७९
 युष्माकं स्याद्धारिवहा नदी पापाणपर्वताः । नद्यादयो वारिवहा धृन्मयाश्च तथा गृहाः ॥ ८०
 कामधेनुः कल्पवृक्षो मल्लोक्तमुपतिष्ठताम् । एवं क्षप्ता ब्रह्मणा ते मार्ययन्तोऽमुवन्नजम् ॥ ८१
 त्वया यद्वत्तमखिलं तत्सर्वं शापतो गतम् । जीवनार्थं मसादं नो भगवन्कर्तुमर्हसि ॥ ८२
 तच्छ्रुत्वा ब्राह्मणान्ब्रह्मा प्रोवाचेदं दयान्वितः । तीर्थोपजीविका यूयमाचन्द्रार्कं भविष्यथ ॥ ८३
 लोकाः पुण्या गयायां ये श्राद्धिनो ब्रह्मलोकगाः । युष्मान्ये पूजयिष्यन्ति तैरहं पूजितः सदा ॥
 आक्रान्तं दैत्यजटरं धर्मेण विरजाद्रिणा । नाभिकूपसमिपे तु देवी या विरजा स्थिता ॥ ८५
 तत्र पिण्डादिकं कृत्वा त्रिःसप्तकुलमुदरेत् । महेन्द्रगिरिणा तस्य कृतौ पादौ सुनिश्चलौ ॥
 तत्र पिण्डादिकृत्सप्त कुलाभ्युदरते नरः ॥ ८६

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नाम षष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०५६८

अथ सप्तधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

कथं शिला समुत्पन्ना यथाऽऽक्रान्तो गयासुरः । किं रूपं किं च माहात्म्यं तस्याः किं वद नाम च
 सन्तकुमार उवाच—

आसीद्धर्मो महातेजाः सर्वविज्ञानपारगः । विश्वरूपा च तत्पत्नी भर्तृव्रतपरायणा ॥ २
 तस्यां धर्मात्समुत्पन्ना कन्या धर्मव्रता सती । रूपौवनसंपन्ना लक्ष्मीरिव गुणाधिका ॥ ३
 तस्यां ये तु गुणा ह्यासंस्तौ तिष्ठन्ति जगत्रये । धर्मो धर्मव्रतायास्तु श्रिपु लोकेषु मार्गपत् ॥ ४
 नानुरूपं वरं लेभे धर्मोऽथ वरासिद्धये । तपः कुरु वरार्थं त्वं तथेत्युक्त्वा वने ययौ ॥ ५
 कन्या सा च तपस्तेपे सर्वेषां दुष्करं च यत् । वायुभक्ता श्वेतकल्पे युगानामयुतं पुरा ॥ ६
 ब्रह्मणो मानसः पुत्रो मरीचिर्नाम विश्रुतः । पर्यटनपृथिवीं सर्वां कन्यारत्नं ददर्श सः ॥ ७
 रूपौवनसंपन्नां परमे तपसि स्थिताम् । पमच्छाय मरीचिस्तां का त्वं कस्यासि तद्द ॥ ८
 रूपेणानेन मां भीरु विमोहयसि सुव्रते । ब्रह्मात्मजोऽहं विख्यातो मरीचिर्वेदपारगः ॥ ९
 मरीचिर्वचनं श्रुत्वा कन्या प्रोवाच तं मुनिम् । अहं धर्मव्रता नाम धर्मपुत्री तपोन्विता ॥ १०
 पतिव्रतायै विभेन्द्र चरामि परमं तपः । धर्मव्रतां मरीचिस्तामुवाच प्रीतिपूर्वकम् ॥ ११

(गयामाहात्म्यम्)

- पतिव्रता दर्शनाग्ने भविष्यसि शुभव्रते । पतिव्रतेऽस्या पृथ्वीं विचरामि ह्यहर्निशम् ॥ १२
- त्वं चेत्पतिव्रता जाता भजे त्वां भज मां वरम् । लोके न त्वादृशी कन्या मम तुल्यो न ते वरः ॥
- धर्मव्रते धर्मपत्नी तस्माच्च भव मेऽश्रुता । धर्मव्रता मुनिं प्राह धर्मं याचय सुव्रत ॥ १४
- तच्छ्रुत्वा धर्ममगमन्मुनिं धर्मो ददर्श ह । तेजःपुञ्जं वरं नत्वा आसनाध्यादिनाऽर्चयत् ॥ १५
- किमर्थमागतः पृष्ठो मरीचिर्धर्ममब्रवीत् । कन्यार्थं भ्रमता पृथ्वीं दृष्ट्वा ते कन्यका वरा ॥
- मह्यं कन्यां च तां देहि श्रेयस्त्वव भविष्यति ॥ १६
- अध्यादिना समभ्यर्च्य धर्मः प्रोचे तथेति तम् । धर्मव्रतां समानीय दत्तवांस्तां मरीचये ॥ १७
- * ब्राह्मणाय विवाहेन धनरत्नादिकं ददौ । वरं च दत्तवांस्तैस्मै तद्वाकं यत्तथा कृतम् ॥
- अग्निहोत्रेण सहितां स्वाश्रमं तां द्विजोऽनयत् ॥ १८
- रेमे मुनिस्तथा सार्धं यथा विष्णुः श्रिया सह । पार्वत्या च यथा शंभुः सरस्वत्या यथा राज्ञः ॥ १९
- जज्ञे पुत्रशतं तस्यां मरीचिर्विष्णुनोपपम् । मरीचिः फलपुष्पार्थं वनं गत्वा समागतः ॥ २०
- + भ्रान्तः कदाचित्तां पत्नीमुवाचेति पतिव्रताम् । भुक्त्वा तु शयनस्थस्य पादसंवाहनं कुरु ॥ २१
- धर्मव्रता तथेत्युक्त्वा शयनस्थस्य सा मुनेः । पादसंवाहनं चक्रे धृतेनाभ्यश्रय तत्परा ॥ २२
- निद्रायमाणेऽथ मुनौ ब्रह्मा तं देशमागतः । * इयेप दृष्ट्वा ब्रह्माणं मनसाऽर्चयितुं प्रभुम् ॥ २३
- पादसंवाहनं कुर्या किं पूज्योऽयं जगद्गुरुः । इत्याकुला समुत्तस्थौ मत्वा सा तं गुरोर्गुरुम् ॥ २४
- अर्घ्यपाद्यादिकं दत्त्वा ब्रह्माणं समपूजयत् । सत्कृतायां तु शय्यायां विश्राममकरोदजः ॥ २५
- एतस्मिन्नन्तरे भर्ता समुत्तस्थौ स्वतल्पतः । धर्मव्रतामपश्यन्त विप्रः क्रुद्धः शशाप ताम् ॥ २६
- पादसंवाहनं त्यक्त्वा यस्मादाज्ञां विहाय मे । गताऽन्यत्र ततः पापाच्छापदग्धा शिला भव ॥
- भर्ता धर्मव्रता शप्ता मरीचिं माह सा रुपा । शयाने त्वयि संप्राप्ते ब्रह्मा त्वज्जनको गुरुः ॥ २८
- त्वयोत्थाय हि कर्तव्यं स्वगुरोः पूजनं सदा । मया तु धर्मचारिण्या तव कार्ये कृते मुने ॥ २९
- अदोपाऽहं यतः शप्ता तस्माच्छापं ददामि ते । त्वं च शापं महादेवाद्भर्तः प्राप्स्यस्यसंशयम् ॥
- ८ व्याकुलं तं पतिं दृष्ट्वा व्याकुलाऽगात्मजापतिम् । नत्वा शयानं ब्रह्माणमग्निं प्रज्वाल्य चेन्धनैः
- गार्हपत्ये स्थिता चक्रे तपः परमदुष्करम् । तथा शप्तो मरीचिश्च तपस्तेपे सुदारुणम् ॥ ३२
- पतिव्रतायास्तपसा मरीचेस्तपसा तथा । इन्द्रादयश्च संतप्ता गतास्ते शरणं हरिम् ॥ ३२
- ऊचुः क्षीराम्बुधौ सुप्तं संतप्तास्तपसा हरे । पतिव्रतायाश्च मुनेर्ह्यलोक्यं रक्ष केशव ॥ ३४
- इन्द्रादीनां वचुः श्रुत्वा विष्णुर्धर्मव्रतां ययौ । एतस्मिन्नेव काले तु प्रबुद्धो भगवानजः ॥
- ऊचुर्धर्मव्रतां देवा अग्निस्थां तां सकेशवाः ॥ ३५
- अग्निमध्ये तपः कर्तुं कस्य शक्तिः पतिव्रते । त्वया कृतं तत्परमं सर्वलोकभयंकरम् ॥ ३६

* इदमर्थं नास्ति क. पुस्तके । + इत आरभ्य मुनेरित्यन्त नास्ति ख पुस्तके । * नास्तीदमर्थं ख. पुस्तके ।

८ एतन्-श्लोकस्थानेऽथ श्लोकः क पुस्तके—तं व्याकुलं पतिं दृष्ट्वा व्याकुला सा पतिव्रता । पतिव्रताचमाहात्म्यं शाय-
शापं दधार सा ।

१ क. 'तेचलया । २ ख. 'भूमौते त' ३ ख. 'एतस्यै तद्वाक्यं च भविष्यति । अ । ४ ख. 'न चको किं पूज्यः
जगद्गुरुम् । ५ क. 'स्थी च त' । ६ ख. 'हं कोविता । 'स' । ७ ख. देश. सत्रिया सह केशवः । ८ ख.
तपयन्तु ।

वरं वर्यं धर्मज्ञे अस्मत्तो यदधीप्सितम् । विष्ण्वादीनां वचः श्रुत्वा देवान्धर्मव्रताऽब्रवीत् ॥ ३७ ॥
 भर्तृशापमशक्ताऽहं निवर्तयितुमोजसा । (* दत्तो मरीचिना शापो मह्यं स ह्यगच्छतु ॥ ३८ ॥
 धर्मव्रतावचः श्रुत्वा प्रोचुरेतां सुराः पुनः । धर्मव्रते धर्मपुत्रि शापोऽयं परमर्षिणा ॥ ३९ ॥
 दत्तस्ते न निराकर्तुं शक्यो देवद्विजातिभिः । तस्मादन्यं वरं ब्रूहि यतो धर्मस्य संस्थितिः ॥ ४० ॥
 भवेद्वै त्रिषु लोकेषु वेदोक्तस्य शुभव्रते । देवानां वचनं श्रुत्वा देवान्धर्मव्रताऽब्रवीत् ॥ ४१ ॥
 भर्तुः शापान्मोचयितुं न शक्ताश्च यदाऽमराः । मह्यं वरं प्रयच्छध्वं एवंविधमनुत्तमम् ॥ ४२ ॥
 शिलाऽहं हि भविष्यामि ब्रह्माण्डे पावनी शुभा । नदीनदसरस्तीर्थदेवादिभ्योऽतिपावनी ॥ ४३ ॥
 ऋष्यादिभ्यो मुनिभ्यश्च मुख्यदेवेभ्य एव च । त्रैलोक्ये यानि लिङ्गानि व्यक्ताव्यक्तात्मकान्यपि
 तानि तिष्ठन्तु महेहे तीर्थरूपेण सर्वदा ॥ ४४ ॥

तीर्थान्यपि च सर्वाणि नक्षत्रप्रमुखास्तथा । तिष्ठन्तु देवाः सकला देव्यश्च मुनयस्तथा ॥ ४५ ॥
 शिलास्थितेषु तीर्थेषु स्नात्वा कृत्वाऽथ तर्पणम् । श्राद्धं सपिण्डकं येषां ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते ॥
 गदाधरो दृश्यतीर्थं सर्वतीर्थोत्तमोत्तमम् । मुक्तिर्भवेत्पितॄणां च बहूनां श्राद्धतः सदा ॥ ४७ ॥
 जरायुजाण्डजा वाऽपि स्वेदजां वाऽपि चोद्भिदः । त्यक्त्वा देहं शिलायां ते यान्तु विष्णुस्वरूपताम्
 यथाऽर्चिते हरौ सर्वे यज्ञाः पूर्णा भवन्ति हि । तथा श्राद्धं तर्पणं च स्नानं चाक्षयमस्तिवद् ॥
 मम देहे सुरेशानां ये जपन्ति श्रुतादिकम् । अचिरेणापि ते सिद्धाः सिद्धिभाजो भवन्तु वै ॥
 पितॄणां कुलसाहस्रमात्मना सहितं नरः । श्राद्धादिना समुद्भूत्य विष्णुलोकं नयेद्ब्रह्मम् ॥ ५१ ॥
 यावत्यो हि सरिच्छ्रेष्ठा गङ्गाद्याश्च हदाः शुभाः । समुद्राद्याः सरोमुख्या मानसाद्याः सुरेश्वराः
 नृणां श्राद्धं विदधतो मुक्तये निवसन्तु मे ॥ ५२ ॥

+ शरीरेण समापान्तु कचिन्नो यान्तु देवताः । एको विष्णुस्त्रिधापूर्तिर्यावत्संकीर्त्यते युधैः ॥
 तावच्छिलायां सर्वाणि तीर्थानि सह देवतैः । सदा तिष्ठन्तु मुनयो गन्धर्वाणां गणाश्च ये ॥
 यावत्तिष्ठति ब्रह्माण्डं तावत्तिष्ठतु वै शिला । मम देहेऽश्वरूपे च ये जपन्ति तपन्ति च ॥ ५५ ॥
 × जुहोत्यग्नौ च तेषां वै तदक्षय्योपतिष्ठताम्(?) । अक्षयं तु भवेच्छ्राद्धं जपहोमतपांसि च ॥
 शिलापर्वतरूपेण मयि तिष्ठतं सर्वदा ॥ ५६ ॥

पतिव्रतावचः श्रुत्वा देवाः प्रोचुः पतिव्रताम् । त्वया यत्प्रार्थितं सर्वं तद्विष्णुपत्यसंशयम् ॥ ५७ ॥
 गयामुरस्य शिरसि भविष्यसि यदा स्थिरा । तदा पादादिरूपेण स्थास्यामस्त्वपि सुस्थिराः ॥
 वरं शिलायै दत्त्वं तत्रैवान्तर्दधुः सुराः ॥ ५८ ॥

इति श्रीमद्गयामहात्म्ये गायत्र्योक्ते गयामाहात्म्यं नाम सप्तत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ १०७ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०६२६

* धनुश्चिह्नान्तर्गतप्रश्नः ख. पुस्तके नास्ति । + इदमर्थं ख. पुस्तके नास्ति । × इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके ।

१ रा. 'यमर्धं ते ध' । २ रा. भर्तुः शा' । ३ ख. शकुप य' । ४ ख. वरा । ५ ख. 'पा विष्णुर्गो' । ६ ख.
 च कर्तृणां धा' । ७ रा 'आद्याणि चोद्भिजः । त्य' । ८ ख. 'त भो सुराः । देवस्याव' । ९ ख. 'दा पदा' । १० रा.
 तथा यान्त' ।

सनत्कुमार उवाच—

वक्ष्ये शिलाया माहात्म्यं शृणु नारद मुक्तिदम् । यस्या गायन्ति देवाश्च माहात्म्यं मुनिपुंगवाः
 शिला स्थिता पृथिव्यां सा देवरूपाऽतिपावनी । विचित्रारुखं शिलानीर्यं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम्
 तस्याः संस्पर्शनाल्लोकाः सर्वे हरिपुरं ययुः । शून्ये लोकत्रये जाते शून्या यमपुरी लभूत् ॥ ३
 यम इन्द्रादिभिर्गत्वा ऊचे ब्रह्माणमद्भुतम् । अधिकारं गृहाणाय यमदण्डं पितामह ॥ ४
 यममूचे ततो ब्रह्मा स्वगृहे धारयस्व ताम् । ब्रह्मोक्तो धर्मराजस्तु गृहे तां समधारयत् ॥ ५
 यमोऽधिकारं स्वं चक्रे पापिनां शासनादिकम् । एवंविधा गुरुतरा शिला जगति विश्रुता ॥ ६
 यथा ब्रह्मा यथा विष्णुर्यथा देवो महेश्वरः । ब्रह्माण्डे च यथा मेरुस्तथैवं देवकपिणी ॥ ७
 गयासुरस्य शिरसि गुरुत्वाद्धारिता यतः । अतः पवित्रयोर्वीगः पितॄणां मोक्षदायकः ॥ ८
 पवित्रयोर्द्वयोर्वीगे हयमधमजोऽक्रोते । भागार्थमागतान्दृष्ट्वा विष्ण्वादीनब्रवीच्छिला ॥ ९
 शिलास्थितिप्रतिज्ञां तु कुर्वन्तु पितृमुक्तये । तथेत्युक्त्वा शिलायां ते देवा विष्ण्वादयः स्थिताः
 शिलारूपेण मूर्त्या च पद्मरूपेण देवताः । मूर्तामूर्तस्वरूपेण स्थिताः पूर्वप्रतिज्ञया ॥ ११
 दैत्यस्य मुण्डपृष्ठे तु यस्मोत्सा संस्थिता शिला । तस्मात्स मुण्डपृष्ठाद्विः पितॄणां ब्रह्मलोकदः ॥
 आच्छादितः शिलापादः प्रभासेनाद्रिणा यतः । भासितो भास्करोति प्रभासः परिकीर्तितः ॥
 प्रभासं हि विनिर्भिद्य शिलाङ्गुष्ठो विनिर्गतः । (*अङ्गुष्ठोत्थित ईशोऽपि प्रभासेनः प्रकीर्तितः ॥
 शिलाङ्गुष्ठोत्कदेशो यः सा च प्रेतशिला स्मृता) । पिण्डदानाद्यतस्तस्यां प्रेतत्वान्मुच्यते नरः ॥ १५
 महानदीप्रभासाग्रोः संगमे स्नानकृन्नरः । रामो देव्या सह स्नातो रामतीर्थं ततः स्मृतम् ॥ १६
 प्रार्थितोऽप्र महानद्या राम स्नातो भवेति च । रामतीर्थं ततो भूत्वा त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥ १७
 जन्मान्तरशतं साग्रं यत्कृतं दुष्कृतं मया । तत्सर्वं विलयं यातु रामतीर्थोभिपेचनात् ॥ १८
 मन्त्रेणानेन यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्यात् मानवः । रामतीर्थे पिण्डदस्तु विष्णुलोकं प्रयात्यसौ ॥
 तथेत्युक्त्वा स्थितो रामः सीतया भारताग्रजः ॥ १९
 राम राम महाबाहो देवानामभयकर । त्वां नमस्येऽन देवेशं मम नश्यतु पातकम् ॥ २०
 मन्त्रेणानेन यः स्नात्वा श्राद्धं कुर्यात्सपिण्डकम् । प्रेतत्वात्तस्य पितरो त्रिमुक्ताः पितॄतां ययुः ॥ २१
 आपस्तम्बसि देवेश ज्योतिषां पतिरेव च । पापं नाशय मे देवो मनोनाकायकर्मजम् ॥ २२
 नमस्कृत्य प्रभासेनं भासपानं शिरं व्रजेत् । तं च शंभुं नमस्कृत्य कुर्याद्यमयात्रि नः ॥ २३
 रामे वेनं गते शैलमागत्य भरतः स्थितः । पितृपिण्डादिकं कृत्वा रश्मिं संस्थाप्य तत्र च ॥ २४
 रामं सीतां लक्षणं च मुनीन्स्थापितान्प्रभुः । भरतम्याऽऽश्रमे पुण्ये नित्यं पुण्यतर्पितम् ॥
 [+ ममङ्गस्य पदं तत्र दृश्यते सर्वमानुषैः ॥

२५

* अनुविधान्तर्गतमन्त्रः यः पुस्तके नास्ति । + अनुविधान्तर्गतमन्त्रः यः पुस्तके न विद्यते ।

१ म. 'तं यमो ब्रह्मणेन वै । ऊनो विष्णुस्य नापे दुर्नृत्तं कथय ममृत ।' २ ग. 'मात्रा' ।

३ ग. 'देवो यः' । ४ ग. 'देवास्तेशः' । ५ ग. 'रिद्धि' । ६ ग. 'मि. १०॥' । ७ ग. 'नियमः' । राम रामन्दी' ।

८ ग. 'यादम्य वै' । ९ ग. 'देवो गते' । १० ग. 'नरकानि' । ११ । १२ ग. 'रामे' ।

स्थापितं धर्मसर्वस्वं लोकस्यास्य निदर्शनाद् ।] मतङ्गस्य पदे श्राद्धी सर्वास्तारयते पितॄन् ॥ २६
 रामतीर्थे नरः स्नात्वा रामं सीतां समर्च्य च । रामेश्वरं प्रणम्याय न देही जायते पुनः ॥ २७
 शिलाया जपनं भूयः समाक्रान्तं नगेन तु । धर्मराजेन संप्रोक्तो नृ गच्छेति नगः स्मृतः ॥ २८
 यमराजधर्मराजौ निश्चलार्थं व्यवस्थितौ । ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ २९
 द्वौ भवानौ श्यामशवलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ । ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि स्यातामेतावहिंसकौ ॥ ३०
 ऐन्द्रवारुणवायव्ययाम्यनैऋत्यसंस्थिताः । वायसाः प्रतिगृह्यन्तु भूमौ पिण्डं मर्षोऽपितम् * ३१
 शिलाया दक्षिणे हस्ते स्थापितः कुण्डपर्वतः । तिमिरादित्ये ईशानभर्गावेते महेश्वराः ॥ ३२
 वह्निर्द्वौ वरुणौ रुद्राश्चत्वारः पितृपोषदाः । [+ भरताश्रमपासाद्य तान्प्रमेत्पूजयेन्नरः ॥ ३३
 पापेभ्यश्चोपपापेभ्यो मुच्यते पितृभिः सह । यत्र कुत्रापि देवर्षे भरतस्याऽऽश्रमे नरः ॥
 स्नातः श्राद्धादिकं कुर्यात्तत्कल्पोऽपि न हीयते] ॥ ३४
 गयायां चाक्षयं श्राद्धं जपहोमतपांसि च । सर्वमानन्यत्यामाहुर्वै यदत्तं भरताश्रमे ॥ ३५
 चतुर्युगस्वरूपेण चतस्रो रविमूर्तयः । दृष्टाः स्पृष्टाः पूजितास्ताः पितॄणां मुक्तिदा(यि)काः ॥ ३६
 [x मुक्तिर्वापन इत्येव तारकाख्यो विधिः परः । संसारार्णवतप्तानां नावावेतौ सुरेश्वरौ ॥
 तारकं ब्रह्म विश्वेषां मृतानां जीवतामिदम् ॥ ३७
 त्रिविक्रमं च ब्रह्माणं यः पश्येत्पुरुषोत्तमम् । पितृभिः सह धर्मात्मा स याति परमां गतिम्] ॥
 शिलाया वामपादेऽपि तथाऽभ्युद्यन्तको गिरिः । स्थापितः पिण्डदस्तत्र पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥
 नैमिषारण्यपार्श्वे तु ईये ब्रह्मा सुरैः सह । मुख्यसंज्ञं हि तत्तीर्थं देवास्तत्र पदे स्थिताः ॥ ४०
 त्रिषु तेषु पदेष्वेव तीर्थेषु मुनिसत्तम । चर्त्तिकचिदशुभं कर्म तत्प्रणश्यति नारद ॥ ४१
 + तन्नैमिषवनं पुण्यं सेवितं पुण्यपौरुषैः । तत्र व्यासः शुकः पैलः कण्वो वषाः शिवो हरिः ॥
 तेषां दर्शनमात्रेण मुच्यते पातकैर्नरः । वामहस्ते शिलायास्तु तथा चोद्यन्तको गिरिः ॥ ४३
 स पर्वतः समानीतो ह्यगस्त्येन महात्मना + । तत्र ब्रह्मा हरश्चैव तपश्चोम्रं चै चक्रतुः ॥ ४४

* इत उत्तरमेते श्लोका मुद्रितपुस्तकटिप्पण्यामधिका उपलभ्यन्ते ते यथा—

यमोऽपि यमद्विजोऽपि वायसोऽपि महाबलः । सप्तजन्मकृतं पापं बलिं भुक्त्वा विनाशय ॥ १ ॥

रामे वनं गते शैलमामय भरतेन हि । पितुः पिण्डादिकं कृत्वा रामेनः स्थापितोऽत्र वै ॥ २ ॥

स्नात्वा नत्वा च रामेशं रामसीतासमन्वितम् । तत्र श्राद्धं सपिण्डं च कृत्वा विष्णुपुरं व्रजेत् ॥ ३ ॥

पितृभिः सह धर्मोत्तमा कुलायां च शरीः सह ॥ इति ।

+ एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । < यनुविहान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । — इत आरभ्य चोद्यन्तको गिरिरित्यन्तग्रन्थो नास्ति ख. पुस्तके । † इत उत्तरमेते श्लोका मुद्रितपुस्तकपाठेऽधिका उपलभ्यन्ते—

स्थापितः पिण्डदस्तत्र पितॄन्ब्रह्मपुरं नयेत् । कुण्डलोद्यन्तकस्तत्र आत्मनस्तपसा कृतः ॥ १ ॥

ब्रह्मणा तत्र सावित्रीकुमारस्या सह स्थितम् । हृद्वाहृद्ग्रन्थयो गीतिनादं प्रचक्रिरे ॥ २ ॥

कुण्डमुद्यन्तकं तत्र भीतवादिनको गिरिः । अगस्त्यो भगवान्यत्र तपश्चोम्रं चकार ह ॥ ३ ॥

ब्रह्मणस्तु वैरं ऐभ माहात्म्यं मुनि दुर्लभम् । लोपाभूदां तथा आर्या पितॄणां परमां गतिम् ॥ ४ ॥

स्नातस्तत्र च मध्यग्रे सावित्री समुपास्य च । कोटिजन्म भवेद्विप्रो घनाल्यो वेदपारगः ॥ ५ ॥

अगस्त्यस्य पदे स्नात्वा पिण्डदो ब्रह्मलोकगः । पितृभिः सह धर्मात्मा पूज्यमानो दिवौकभाव ॥ ६ ॥

१ ख. "दं नरो गत्वा न" । २ ख. "भि रक्षेता पयि सर्वदा । द्वी । ३ ख. प्रदास्यामि । ४ क. "पादितम् ।

५ ख. "स्व ऐशानमर्षं एते मुनीच" । ६ ख. "लयां वामहस्तेऽपि स्थापितो ह्यन्तः" । ७ ख. चकार ह । ति ।

(गयामाहात्म्यम्)

तत्रागस्त्यस्य हि वरं कुण्डं त्रैलोक्यदुर्लभम् । यत्र मुन्यष्टकं सिद्धं तपस्तप्त्वा शिवं गतम् ॥
कुण्डे मुन्यष्टकं नत्वा पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

४५

अगस्त्येनाथ देवर्षे उदयाद्रेर्महात्मना । शिलाया वामहस्तेऽपि स्थापितो गिरिराट्शुभः ॥

* वादित्रद्यौर्दिव्यगीतैराद्यो वादित्रको गिरिः ॥

४६

ब्रह्मद्यौर्नि प्रविश्याथ निर्गच्छेद्यस्तु मानवः । परं ब्रह्म स यातिह विमुक्तो योगिर्मकटात् ॥
नत्वा गयाकुमारं च ब्राह्मण्यं लगते नरः । सोमकुण्डाभिषेकी ॥ सोमलोकं नयेत्पितॄन् ॥
बलिः काकशिलायां तु काकेश्य ऋणमोक्षदः । स्वर्गद्वारेश्वरं नत्वा स्वर्गाद्ब्रह्मपुरं व्रजेत् ॥
पिण्डदो व्योमगद्गाथां निर्मलः स्वर्नयेत्पितॄन् । शिलाया दक्षिणे हस्ते भस्मकूटमधारयत् ॥
ततोऽसौ भस्मकूटं शिर्षेभस्मनातथ नारदः ॥
घटो घटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्रापितामहः । भद्रहस्त्य पदे मुन्ये पिण्डदः स्वर्नयेत्पितॄन् ॥
तस्यामे शम्भेयनीकुण्डं पश्चिमे कपिला नदी । कपिलेशो नदीतिरि ह्यमासोमसमागमे ॥
कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं नमेष यः । आद्भुतः स्वर्गगामी स्थान्माहेशीकुण्ड एव च ॥
गौरी च महता तत्र सर्वसौभाग्यदायिनी । जनार्दनो भस्मकूटे तस्य हस्ते च पिण्डदः ॥
मन्त्रेण चाऽऽमनोऽभ्येषां सत्यहस्ते तिलैर्विना । ज्वितां दधिसंमिश्रं सर्वं ते विष्णुलोकगः ॥
एव पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । देहि देव गयाक्षीर्षे तस्मै तस्मिन्मृते तु तम् ॥
एव पिण्डो मया दत्तस्तव हस्ते जनार्दन । गयाक्षीर्षे त्वया ददौ मया पिण्डो मृते मयि ।
जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृरूपिणे । पितृपते नमस्तुभ्यं नमस्ते मुक्तिदेतवे ॥
गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दन । लक्ष्मीकन्त नमस्तेऽस्तु नमस्ते पित्रमोक्षद ॥
तं ध्यात्वा पुण्डरीकाक्षं मुच्यते च ऋणप्रयात् । पुण्डरीकाक्षमभ्यर्च्य स्वर्गं प्राप्नुते ध्रुवम् ॥
ब्रह्मभानु तु रंपाल नत्वा भीमो जनार्दनम् । आद्भुतं सपिण्डकं कृत्वा भ्रातृर्भाविष्णुलोकगः ॥
शिलाया दक्षिणे पादे प्रेतवृटो गिरिर्भूतः । धर्मराजेन पादाभ्यां गिरिः प्रेतशिलाप्रभयः ॥
पादेन दूरे निक्षिप्तः शिलायाः पापमारतः । प्रेतभावस्वरूपेण करप्रवृणक्तानने ॥
पृष्ठे स्थिताश्च बहुषो विप्रकारिण एव ते । आद्भुतदिकरणाग्र्या तीर्थं पितृर्विमुक्तिदम् ॥
गतः शिलाङ्गसंस्पर्शाप्रेतवृटः पवित्रताम् । अतकूटश्च तत्राऽऽस्ते देवान्तर पदे स्थिताः ॥
तत्र आद्भुतं कृत्वा प्रेतत्वान्मोक्षयेत्पितॄन् ॥
शिलासमीपे ये विप्र प्रेतरूपा भयानकाः । सर्वे ते यमलोके तु पृथिव्यां पर्यटन्ति वै ॥
गयापुरस्य शिरशि पुण्ये प्रेतादिवाजिते । स्थिता ब्रह्मादयो देवा गतः सोऽपि पवित्रताम् ॥
कीर्तयेत्पु गया पुण्या पुण्यं राजवर्गं गृहम् । च्यवनस्याऽऽश्रमः पुण्यो नदी पुण्या पुनःपुना ॥
वैकुण्ठे हेमदण्डश्च हेमकूटो गिरिस्तथा । आद्भुतपिण्डादिस्तत्र पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥
शिलादक्षिणपादे तु गृध्रवटो गिरिर्भूतः । धर्मराजेन सुखैर्धरणाया सुपन्नः ॥
गृध्ररूपेण सत्राय तपः कृत्वा महर्षयः । विमुक्त्या गृध्रकूटोऽयं तत्र गृध्रेश्वरः शिवरः ॥
तत्र गृध्रेश्वरं दृष्ट्वा यन्ति शंभुप्रदं नराः । तत्र गृध्रवटं नत्वा प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् ॥
तत्र गृध्रगुहायां च पिण्डदः शिवलोकभाक् । तत्र माहेश्वरी धारा पिण्डदः स्वर्नयेत्पितॄन् ॥
मूलक्षेत्र मरुतत्र पिण्डदो ब्रह्मलोकभाक् । रुणमोक्षं पापमोक्षं शिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् ॥
छादिपालेन गिरिणा समाकन्तं त्रिलोदरम् । यत्राऽऽस्ते गजरूपेण विप्रशो निभवायनः ॥
नामी च पिण्डदो यस्तु पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥
नितम्बे मुण्डशृङ्गस्य देवदायनं त्रिभुम् । मुण्डशृङ्गेऽरविन्दादि दृष्ट्वा पारं प्रिनातयेत् ॥
कांस्यरूपेण सथिषो मुनिनाथ तपोऽङ्करोत् । तस्य पादाङ्गिनो यस्मात्कन्यादः प्रद्योतितः ॥
स्नातो जलशय्ये तत्र भगवत्स्वर्गं वृत्तयः । शिलायां च्यवनरूपेण च्यव्याच्यक्यात्मना दिततः ॥
लक्ष्मीनो विष्णुः सार्व तस्मोर्देवमर्थो दिव्यः ॥ इति ।

• इदमर्थं नास्ति यः, पुनश्च ।

तत्र विद्याधरो नाम गन्धर्वाप्सरसां गणैः । [ऋसमेतोऽद्यापि गीतानि दिव्यानि सह गीयते ॥
मोहनश्च सुनीयं च शैलूजो मोहनोत्तमः । पर्वतो नारदध्यानी संगीती पुण्ड्रन्तकः] ॥

हाहाहृह्रप्रभृतयो गीतदानं प्रचक्रिरे ॥

४८

(+ तथा चित्ररथो नाम सर्वगन्धर्वसंहृतः । गायन्ति मधुराण्येव गीतान्यद्रौ महोत्सवम् ॥ ४९

अतः स पर्वतो देवैः सेव्यतेऽद्यापि नित्यशः । धर्मजास्तत्र देवेशो हरो भस्माङ्गरागवान् ॥ ५०

पार्वत्या सहितो रुद्रः पर्वते गीतनादिते । मोदते पूजितो ध्येयः पितृणां परमां गतिम् ॥ ५१

गयायां परमात्मा हि गोपतिर्वा गदाधरः । हीयते वैष्णवी माया तथा रुद्रार्चया मुने) ॥ ५२

शिलाया दक्षिणे हस्ते भस्मकूटो गिरिर्धृतः । धर्मराजेन तत्राऽऽस्ते अगस्त्यः सह भार्यया ॥

अगस्त्यस्य पदे स्नातः पिण्डदो ब्रह्मलोकगः । (+ ब्रह्मणस्तु वरं लेभे माहात्म्यं भुवि दुर्लभम्

लोपायुद्रां तथा भार्यां पितृणां परमां गतिम् ।) तत्रागस्त्येश्वरं दृष्ट्वा मुच्यते ब्रह्महत्याया ॥ ५५

अगस्त्यं च सभार्यं च पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । दण्डिनाऽथ तपस्तेपे सीतादेर्दक्षिणे गिरी ॥ ५६

घटो घटेश्वरस्तत्र स्थितश्च प्रपितामहः । तदग्रे रुविमणीकुण्डं पश्चिमे कपिला नदी ॥

कपिलेशो नदीतीरे अमासोपसमागमे ॥

५७

कपिलायां नरः स्नात्वा कपिलेशं समर्च्य च । कृते आद्ये पिण्डदाने पितरो मोक्षमाप्नुयुः ॥ ५८

अग्निधारा गिरिवरादागतोद्यन्तकादनु । [० तत्र सारस्वतं कुण्डं सरस्वत्या प्रकल्पितम् ॥ ५९

शुक्रस्तत्र सुतैः सार्धं स(प)ण्डामर्कादिभिः प्रभुः । तत्र तत्र मुनीन्द्राणां पदेषु मुनिसत्तम ॥

आद्यपिण्डादिकृत्स्नातः पितृन्स्तारयते नरः ॥

६०

शिलाया वामहस्तेऽपि गृध्रकूटो गिरिर्धृतः] । गृध्ररूपेण संसिद्धास्तपस्तप्त्वा महर्षयः ॥ ६१

अतो गिरिर्गृध्रकूटस्तत्र गृध्रेश्वरः स्थितः । दृष्ट्वा गृध्रेश्वरं नत्वा योयाच्छमोः पदं नरः ॥ ६२

तत्र गृध्रे गुहायां च पिण्डदः शिवलोकभाक् । तत्र गृध्रे बटं नत्वा प्राप्तकामो दिवं व्रजेत् ॥ ६३

ऋणमोक्षं पापमोक्षं शिवं दृष्ट्वा शिवं व्रजेत् । शूलक्षेत्रं च तत्राऽऽस्ते पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

आदिपालेन गिरिणा समाक्रान्तं शिलोदरम् । तत्राऽऽस्ते गजरूपेण विघ्नेशो विघ्ननाशनः ॥

तं दृष्ट्वा मुच्यते विघ्नैः पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥

६५

नितम्बे मुण्डपृष्ठस्य देवदारुवनं त्वभूत् । मुण्डपृष्ठारविन्दाग्रीं दृष्ट्वा पापं विनाशयेत् ॥

गयानामौ सुपुत्रायां पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥

६६

शिलाया वामपादे तु स्थापितः प्रेतपर्वतः । धर्मराजेन पापेभ्यो पिरिः प्रेतशिलाह्वयः ॥ ६७

पादेन दूरे निक्षिप्तः शिलायाः पादभारतः । गतः शिलायाः संसर्गात्प्रेतकूटः पवित्रताम् ॥ ६८

प्रेतकुण्डं च तत्राऽऽस्ते देवास्तत्र पदे स्थिताः । तत्र कुण्डादिकं कृत्वा प्रेतत्वान्मोचयेत्पितृन् ॥

* धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । + एतच्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । — धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके नास्ति । ० धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते । § धनुश्चिह्नान्तर्गतग्रन्थः ख. पुस्तके न विद्यते ।

१ ख. 'लभ्यां वामहस्तेन गृध्रकूटं' । २ ख. 'तु' । कुण्डिनाथं तपस्तेपे शिलायां दक्षिणे । ३ ख. पितृणां परमा गतिः । ४ ख. 'क. 'युः । तत्राग्निः । ५ ख. याति शमोः । ६ ख. गृध्रपु । ७ ख. 'दः स्वर्नयेत्पितृन् । तत्र गृध्रपु' ।

(गयामाहात्म्यम्)

पृथक्स्थिताश्च वह्नो विघ्नकारिण एव ते । आद्यादिकारिणां नृणां स्त्रीर्यं पितृविमुक्तये ॥

प्रेता धानुष्करूपेण करग्रहणकारकाः ॥

७०

पादाङ्कितां मुण्डपृष्ठां महादेवनिवासिनीम् । तां दृष्ट्वा सर्वलोकश्च मुक्तः पापोपपातकैः] ॥ ७१

गयाशिरसि पुण्ये च सर्वपापविवर्जिते । प्रेतादिवर्जितं यस्माच्चतोऽतिपावनं वरम् ॥ ७२

कीकटेषु गया पुण्या पुण्यं राजशृङ्गं वनम् । चयवनस्याऽऽश्रमं पुण्यं नदी पुण्या पुनःपुना ॥

वैकुण्ठो लोहदण्डश्च गृध्रकूटश्च शोणकः । अत्र आद्यादिना सर्वान्पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् ॥ ७४

क्रौञ्चरूपेण हि मुनिर्मुण्डपृष्ठे तपोऽकरोत् । तस्य पादाङ्कितां यस्मात्क्रौञ्चपादस्ततः स्मृतः ॥ ७५

स्नातो जलाशये तत्र नयेत्सर्वं स्वकं कुलम् । बलिः काकशिलायां च काकेभ्य ऋणमोक्षदः ॥

मुण्डपृष्ठस्य सानौ हि लोमशो लोमहर्षणः । द्वावेतौ परमं तप्त्वा तपःसिद्धिं परां गतौ ॥ ७७

आहूतास्तु सरिच्छ्रेष्ठा लोमेशेन महानदी । शरावती वेत्रवती चन्द्रभागा सरस्वती ॥ ७८

कावेरी^१ सिन्धुरीरा च चन्दना च सरिद्वरा । वाशिष्ठी सरयूर्गङ्गा यमुना गर्भक्रीन्दिरा ॥ ७९

महावैतरणी नैमिषा निक्षरा च दिवौकसः । सावर्ण्यलकनन्दा^(१) च उदीची कनकाहवा ॥ ८०

कौशिकी ब्रह्मदा ज्येष्ठा सर्वस्याधैविमोचिनी । कृष्णैवेण्या चैर्वती द्वे नद्यौ मुक्तिदायिके ॥

आहूते सरितां श्रेष्ठे लोमहर्षेण ब्रह्मसत्त्वं^१ तपसस्तु मभावेण नर्पदा मुनिपुङ्गव ॥

तासु सर्वासु यः स्नात्वा पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ८२

ब्रह्मयोनिं प्रविश्याथ निर्गच्छेद्यस्तु मानवः । परं ब्रह्म स यातीह विमुक्तो योनिसंकटात् ॥ ८३

निक्षरायां पुष्करिण्यां स्नातः आद्यादिकं नरः । कुर्यात्क्रौञ्चपदे दिव्ये नियमाद्वासरत्रयम् * ॥

सर्वान्पितृन्नयेत्सर्वं पथ पापिन एव च ॥ ८४

जनार्दनो भस्मकूटे तस्य हस्ते तु पिण्डदः । आत्मनोऽप्यपवाऽप्येषां सत्त्वेनापि तिलैर्विना ॥

जीवतां दधिसमिश्रं सर्वं ते विष्णुलोकगाः ॥ ८५

यस्तु पिण्डो मया दत्तस्तत्र हस्ते जनार्दन । यदुद्दिश्य त्वया देयस्तस्मिन्पिण्डो मृते ममो ॥

एष पिण्डो मया दत्तस्तत्र हस्ते जनार्दन । अन्तकाले मते ममं स्वपा देयो गयाशिरि ॥ ८७

जनार्दन नमस्तुभ्यं नमस्ते पितृमोक्षद । पितृपते नमस्ते तु नमस्ते पितृरूपिणे ॥ ८८

गयायां पितृरूपेण स्वयमेव जनार्दनः । तं दृष्ट्वा पुण्डरीकाक्षं मुच्यते च ऋणत्रयात् ॥ ८९

ॐ नमस्ते पुण्डरीकाक्ष ऋणत्रयविमोचक । लक्ष्मीकान्त नमस्ते तु पितृणां मोक्षदो भव ॥ ९०

वापजानुं सुसंपाल्य नत्वा भीमो जनार्दनम् । आद्यं सपिण्डकं कृत्वा भ्रातृभिर्घ्नलोकभाक् ॥

पितृभिः सह धर्मात्मा कुलानां च श्वतेन च ॥ ९१

* इति परमं श्लोकोऽधिकः ॥ पुस्तके—आद्यं सपिण्डकं कृत्वा पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । जनार्दनाय मेयाय मम-
भ्यर्च्यं गयाविधि ॥ इति । + एतदर्थस्थाने इदमर्थ—देहि देव गयातीर्थं तस्मै तस्मिन्मृते तु तम् । ॐ एतच्छ्लोकस्याने-
श्लोकः क. पुस्तके ॥ गया—नमस्ते पुण्डरीकाक्ष नमस्ते विश्वमात्रेण । एतन्मन्त्रं नमस्तुभ्यं नमस्ते मुक्तिदेवे ॥

१ क. 'गर्भावे' । २ ख. पुनः पुनः वे' । ३ ख. तत्र । ४ ख. 'न कीमदो मुग्ध' । ५ ख. 'महर्षेण साह'
'साह' । ६ क. 'दी सारा' । ७ ख. 'ी' ब्रह्मवेणा च चन्द्र' । ८ क. चन्दना । ९ ख. 'ण्डश्च नदी' । म' । १० ख.
'नाम मदी सारादि' । ११ ख. सर्वाग्निनिमो' । १२ क. 'नमस्तत्र च' । १३ ख. 'मयाती' । १४ ख. 'ते मृते मम' १५
मे भविष्यति । ३' । १५ ख. 'ध्याता' । १६ ख. 'भिराजुने' । १७ ख. 'नां चोद्वेजरादि' ।

शिलायां व्यक्तरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः । लक्ष्मीशो विलुपैः सार्यै तस्मादेवमयी शिला
इति श्रीमहापुराणे सायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नामाष्टाविक्रशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०७१८

अथ नवाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

नारद उवाच—

कथं व्यक्तरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । कथं व्यक्तरूपेण व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः १
कथं गदा समुत्पन्ना यथा ह्यादिगदाधरः । गदालोलं कथं चाऽऽसीत्सर्वपापक्षयंकरम् ॥ २

सनत्कुमार उवाच—

गैदो नामासुरो ह्यासीद्ब्रह्माह्वरो दृढः । प्रार्थितो ब्रह्मणे प्रादात्स्वशरीरास्थिं पुस्त्यजम् ॥ ३
ब्रह्मोक्तो विश्वकर्माऽपि गदां चक्रेऽद्भुतां तदा । तदस्थिं ब्रह्मनिष्पेयैः कुन्दैः स्वर्गे ह्यधारयत् ॥ ४
अथ कालेन महता मनौ स्वायंभुवे कश्चित् । हेती रक्षो ब्रह्मपुत्रस्तपस्तेषु सुदारुणम् ॥ ५
दिव्यवर्षसहस्राणां शतं वायुमभक्षयत् । उन्मुखश्चोर्ध्वबाहुश्च पादाङ्गुष्ठभरेण ह ॥ ६
एकेनातिप्रदव्यग्रः शीर्णपर्णानिलाशनः । ब्रह्मादींस्तपसा तुष्टान्वरं वज्रे वरमदान् ॥ ७
देवैर्देवैश्च शस्त्रास्त्रैर्विधिवैर्मनुजादिभिः । कृष्णेशानादिचक्राद्यैरवध्यः स्या महाबलः ॥ ८
तथेत्युक्त्वाऽन्ताहितास्ते हेतिर्देवानथाजयत् । इन्द्रत्वमकरोद्धेतिर्भावा ब्रह्महरादयः ॥ ९
हरिं ते शरणं जग्मुरुचुर्हेति जहीति सान् । ऊचे हरिरवध्याऽयं हेतिर्देवासुरैः सुराः ॥ १०
महार्हं मे प्रयच्छथ हेति हन्मि हि येन तम् । इत्युक्तास्ते ततो देवा गदां तां हरये ददुः ॥
दधार तां गदामादौ देवैरुक्तौ गदाधरः । गदया हेतिमाहृत्य देवैः स त्रिदिवं ययौ ॥ १२
गदामादाववष्टभ्य गयामासुरशिरःशिलाम् । निश्चलार्थं स्थितो यस्माच्चस्मादादिगदाधरः ॥ १३
शिलापर्वतरूपेण व्यक्त आदिगदाधरः । शिलासौ मुण्डपुष्टादिः प्रभासो नाम पर्वतः ॥ १४
उद्यन्तो गीतनादश्च भस्मकूटो गिरिर्महान् । गृध्रकूटः भेतेकूटश्चाऽऽदिपालोऽरविन्दकः ॥ १५
पञ्चलोकः सप्तलोको वैकुण्ठो लोहदण्डकः । क्रौञ्चपादोऽक्षयवटः फल्गुतीर्थं मधुव्रं(स्र)वा ॥ १६
दधिकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी । वैतरण्यादिरूपेण व्यक्त आदिगदाधरः ॥ १७
विष्णोः पदं रुद्रपदं ब्रह्मणः पदमुत्तमम् । कश्यपस्य पदं दिव्यं द्वौ हस्तौ यत्र निर्गतौ ॥ १८
पञ्चाग्नीनां पदान्यत्र इन्द्रागस्त्यपदे परे । रवेश्च कार्तिकेयस्य क्रौञ्चपातङ्गपोरपि ॥ १९
मुखलिङ्गानि सर्वाणि व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः । आद्यो गदाधरश्चैव व्यक्तः श्रीमान्गदाधरः
गायत्री चैव सावित्री संध्या चैव सरस्वती । गयादित्यश्चोत्तरार्को दक्षिणार्कोऽपि नैमिपः ॥ २१
भेताको गणनायश्च वसवोऽष्टौ मुनीश्वराः । रुद्राश्चैकादशैवाथ तथा सप्तर्षयोऽपरे ॥ २२

१ य. जया । २ ख. लोलः कथं चाऽऽसीत्सर्वपापक्षयंकरम् । स । ३ क. य. गदानां । ख. स्थित्यद्दृढम् । प्र. ५ य.
'नुजैरपि । क' । ६ ख. 'शानस्य च' । ७ य. तम् । ऊ. ८ य. देवैर्यसिदिव ददौ । ग' । ९ य. प्रेमकू. । १०
ख. 'धवाः । घृतकुल्या' । ११ य. 'दिना व्यक्तरूपोदि' । १२ ख. घ्यास्तितः स' । १३ य. 'णार्कप्रियारपिः । खे' ।
१४ य. 'को नाना' । १५ य. 'थी महापलः । ६' ।

(गयामाहात्म्यम्)

सोमनाथश्च सिद्धेशः कपर्दीशो विनायकः । नारायणो महालक्ष्मीविद्या श्रीगुरुपोत्तमः ॥ २३
 मार्कण्डेयेशः कोटीशो ह्यङ्गिरेशः पितामहः । जनार्दनो मङ्गला च पुण्डरीकाक्ष उत्तमः ॥ २४
 इत्यादिव्यक्तरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । हेतियो राक्षसस्तस्मिन्हेतो विष्णुपुरं गतः ॥ २५
 ब्रह्मणा सह रुद्राद्यैः कारिते निथलेऽसुरे । तुष्टावाऽऽद्यगदापाणिं वेधा हर्षेण निर्वृतः ॥ २६

ब्रह्मवाच—

गदाधरं व्यपगतकालकल्पमयं गयामतं चिदितगुणं गुणातिगम् ।
 गुह्यागतं गिरिवरगौरगेहगं गणार्चितं वरदमहं नमामि ॥ २७
 अहःश्रियं त्रिदशगणादिमुश्रियं भवश्रियं दितिभयदारणश्रियम् ।
 कलिश्रियं कलिमलमर्दनश्रियं गदाधरं नमि तमाश्रितश्रियम् ॥ २८
 हृदाहृतं परिवृढगाढसंस्तुतं कामाकृतं सुहृदभरुदिरुद्धिगम् ।
 तमाढ्यगं हृददुरिताघटौकितं स्वह्यौकृतं हृदतरगोत्रसूक्तं वम् ॥ २९
 विदेहकं करणकलाविचित्रितं विजन्मकं दिनकरवेदिभूषितम् ।
 गदाधरं ध्वनिमुखवर्जितं परं नमाम्बहं सततपनादिमार्श्वरम् ॥ ३०
 मनोतिगं मतिगतिवर्जितं परं सदाऽहं स्तुतिशिरसि स्तुनं वुधैः ।
 चिदात्मकं कलिगतकारणातिगं गदाधरं हृदयगतं नमामि तम् ॥ ३१

सनत्कुमार उवाच—

देवैः सार्धं ब्रह्मणैर्वं स्तुतश्चाऽऽदिगदाधरः । ऊचे धरं वृणीष्व त्वं धरं ब्रह्मा तमब्रवीत् ॥ ३२
 शिलायां देवरूपिण्यां न तिष्ठापस्तत्रया विना । स्थास्यामोऽत्र त्वया सार्धं नित्यं व्यक्तादिरूपिणा ॥
 एवमस्तु श्रिया सार्धं स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः । * लोकानां रक्षणार्थाय जगतां मुक्तिहेतवे ॥
 सुव्यक्तः पुण्डरीकाक्षो जनार्दन इति श्रुतः ॥ ३४
 वेदैरगम्या या मूर्तिरादिभूता सनातनी । सुव्यक्ता श्वेतकले सा भविष्यति तथा पुनः ॥
 वाराहकले ह्यव्यक्ता व्यक्तिसम्यगमत्पुरा ॥ ३५
 संतारणाय लोकानां देवानां रक्षणाय च । गयाशिरसि सुव्यक्तो भविष्यति न संशयः ॥ ३६
 ये द्रक्ष्यन्ति सदा भक्त्या देवमादिगदाधरम् । (+ कुष्ठरोगादिनिर्मुक्ता यास्यन्ति हरिपन्दिनम् ॥
 ये द्रक्ष्यन्ति सदा भक्त्या देवमादिगदाधरम्) । ते प्राप्स्यन्ति धनं धान्यमायुरारोग्यमेव च ॥
 कलत्रपुत्रप्राप्तादिगुणकीर्तिमुखानि च । श्रद्धया ये नमस्यन्ति राज्यं ब्रह्मपुरं तथा ॥
 भुक्त्वा व्रजेयुः सततं पुण्यपुञ्जफलं नराः ॥ ३९
 गन्धदानेन गन्धाढ्यः सौभाग्यं पुण्यदानतः । शृण्वदानेन राज्यासिद्धिर्वादीप्तिर्भाविष्यति ॥ ४०
 ध्वजदानात्पापहानिर्यात्राह्वल्लोकभाक् । आरुपिण्डमदो यस्तु विष्णुं नेष्यन्ति वै विनून् ॥
 श्रद्धया ये नमस्यन्ति स्तोत्रेणाऽऽदिगदाधरम् । [× स्तोत्रेण च समभ्यर्च्य विनून्नेष्यन्ति माधवम्
 शिवोऽपि परया भीत्या तुष्टावाऽऽदिगदाधरम् ॥ ४२

* अयं श्लोकः ख. पुस्तके न विद्यते । + धनुर्विद्वान्तर्गतप्रश्नः. ख. पुस्तके नास्ति । × नार्थः श्लोकः ख.

* पुस्तके ।

१ ग. 'स्तत्र' । २ क. 'हते वि' । ३ ग. 'रिटण' । ४ ग. 'रुद्र' । ५ ग. 'विजि' । ६ ग. 'वि' । ७ क. 'भरं
 हरिम्' । ८ ग. 'सि गेह' । ९ ग. 'वन्तकं गया ध' । १० ख. 'दीप्ति प्रदच्छति' । ११ ।

शिव उवाच—

अव्यक्तरूपो यो देवो मुण्डपृष्ठाद्विरूपतः । फल्गुतीर्थादिरूपेण नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४३
 * व्यक्ताव्यक्तस्वरूपेण पदरूपेण संस्थितः । भुखादिलिङ्गरूपेण नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४४
 अव्यक्तरूपो यो देवो जनार्दनस्वरूपतः । मुण्डपृष्ठे स्वयं जातो नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४५
 शिलायां देवरूपिण्यां स्थितं ब्रह्मादिभिः सुरैः । पूजितं सत्कृतं देवैस्त्वं नमामि गदाधरम् ॥ ४६
 यं च दृष्ट्वा ततः स्पृष्ट्वा पूजयित्वा प्रणम्य च । श्राद्धादौ ब्रह्मलोकाग्निर्नमाम्यादिगदाधरम् ॥
 महदादेश जगतो व्यक्तस्यैकं हि कारणम् । अव्यक्तज्ञानरूपं तं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४८
 देहेन्द्रियमनोबुद्धिप्राणाहंकारवर्जितम् । जाग्रत्स्वप्नविनिर्मुक्तं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ४९
 नित्यानित्याविनिर्मुक्तं सत्यमानन्दप्रव्ययम् । तुरीयं ज्योतिरात्मानं नमाम्यादिगदाधरम् ॥ ५०

सनत्कुमार उवाच—

एवं स्तुतो महेशेन प्रीतो ह्यादिगदाधरः । स्थितो देवः शिलायां स ब्रह्माद्यैर्देवतैः सह ॥ ५१
 संस्थितं मुण्डपृष्ठादौ देवमादिगदाधरम् । स्तुवन्ति पूजयन्तीह ब्रह्मलोकं प्रयान्तु ते ॥ ५२
 धर्मायां प्राप्तुयाद्धर्ममार्थायां चार्थमाप्नुयात् । कामानवाप्नुयात्कामी मोक्षार्थी मोक्षमाप्नुयात् ॥ ५३
 + बन्ध्या च लभते पुत्रं वेदवेदाङ्गपारगम् । राजा विजयमाप्नोति शूद्रश्च सुखमाप्नुयात् ॥ ५४
 पुत्रार्थी लभते पुत्रानभ्यर्च्यऽऽदिगदाधरम् । मनसा शोधितं सर्वं पूजायैः प्राप्तुयाद्धरेः ॥ ५५

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्ये नाम त्रयाविंशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०८७३

अथ दशविकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

गयायात्रा प्रवक्ष्यामि शृणु नारद मुक्तिदाम् । निष्कृतिः श्राद्धकर्तृणां ब्रह्मणा गीयते पुरा ॥ १
 उषथश्वेद्वयं गन्तुं श्राद्धं कृत्वा विधानतः । विधाय कार्पटीवेपं कृत्वा ग्रामप्रदक्षिणम् ॥ २
 ततो ग्रामान्तरं गत्वा श्राद्धशेषस्य भोजनम् । ततः प्रतिदिनं गच्छेत्तत्रिंशद्विवर्जितः ॥ ३
 प्रतिग्रहादुपावृत्तः संतुष्टो नियतः शुचिः । अहंकारविमुक्तो यः स तीर्थफलपशुते × ॥ ४
 यस्य हस्तौ च पादौ च मनश्चापि सुसंयतम् । विद्या तपश्च कीर्तिश्च स तीर्थफलपशुते ॥ ५

* इतः प्रभृति जातो नमाम्यादिगदाधरमित्यन्तं ग्रन्थव्यवसासः ख पुस्तके । + न विद्यतेऽयं श्लोकः ख पुस्तके । × इत उत्तरमधिका श्लोका मुद्रितपुस्तकटिप्पण्यनुसृतान्ते ते च यथा—

गुहाचलितमात्रेण बन्ध्या गमनं प्रति । स्वर्गरोहणसोपायं पितृणां च पदे पदे ॥

पदे पदेऽश्वमेधस्य यत्फलं वच्छतो गयाम् । तत्फलं च भवेन्नित्यं समग्रं नान्यं सदायम् ॥

ततो गयां समासाय सातत्यं तत्र निवस्यम् । इति ।

१ ख "श्राद्धिः" । २ ख "मुखादिद्विरु" । ३ ख. "तं नित्यम्" । ४ ख. "हं नमाम्यादिगदाधरम् । धर्मा" । ५ ख. "तिः पितृम्" । ६ ख. च वाक्यान्तं सुव्यवहृतं ।

(गयामाहात्म्यम्)

ततो गयाप्रवेशे च पूर्वतोऽस्ति महानदी । तत्र तोयं समुत्पाद्य स्नातव्यं निर्मले जले ॥ ६
 देवार्दींस्तर्पयित्वाऽथ श्राद्धं कृत्वा यथाविधि । * स्ववेदशास्त्रागादितमर्थ्यावाहनवर्जितम् ॥ ७
 अपरोऽहि शुचिर्भूत्वा गच्छेद्भै प्रेतपर्वते । ब्रह्मकुण्डे ततः स्नात्वा देवार्दींस्तर्पयेत्सुधीः ॥ ८
 कुर्याच्छ्राद्धं सपिण्डानां प्रयतः प्रेतपर्वते । प्राचीनावीतिना भाव्यं दक्षिणाभिमुखं सुधीः ॥ ९
 कव्यवाहोऽनलः सोमो यमश्चैवार्थमा तथा । अग्निष्वाचा वहिपदः सोमपाः पितृदेवताः ॥ १०
 आगच्छन्तु महाभागा गुप्ताभी रक्षितास्त्विह । मदीयाः पितरो ये च कुले जाताः सनाभयः ॥
 तेषां पिण्डमदानर्थमागतोऽस्मि गयामिमाम् । ते सर्वे तृप्तिमायान्ते श्राद्धेनानेन शाश्वतीम् ॥ १२
 आचम्योक्त्वा च पञ्चाङ्गं प्राणायामं प्रयत्नतः । पुनरावृत्तिरहिर्ब्रह्मलोकमिहेतवे ॥ १३
 एवं च विधिवच्छ्राद्धं कृत्वा पूर्वं यथाक्रमम् । पितृनावाद्य चाभ्यर्च्य मन्त्रैः पिण्डप्रदो भवेत् ॥
 तीर्थं प्रेतशिलादौ च चरुणा सधृतेन वा । मसाल्य पूर्वं तत्स्थानं पञ्चगव्यैः पृथक्पृथक् ॥
 तैमैत्रैरथ संपूज्य पञ्चगव्यैश्च देवताम् ॥ १५
 यावत्तिला मनुष्यैश्च गृहीताः पितृकर्मसु । गच्छन्ति तावदसुराः सिंहवस्ता यथा मृगाः ॥ १६
 अष्टकामु च वृद्धौ च गयायां च मृतेऽहनि । मातुः श्राद्धं पृथक्कुर्यादन्यत्र + पतिना सह ॥ १७
 वृद्धिश्राद्धे तु मात्रादि गयायां पितृपूर्वकम् । पाद्यपूर्वं समारभ्य दक्षिणाग्रकुशैः क्रमात् ॥
 पित्रादीनां समास्तीर्य श्रेष्ठं मृद्धोक्तमाचरेत् ॥ १८
 देधुः श्राद्धं सपिण्डानां तेषां दक्षिणभागतः । कुशानास्तीर्य विधिना सकृद्वत्वा तिलोदकम् ॥
 गृहीत्वाऽञ्जलिना तेभ्यः पितृतीर्थेन यत्नतः । सकृन्ना मुष्टिमात्रेण दद्यादस्यपिण्डकम् ॥ *
 ॐ संवन्धिनस्तिलाग्निश्च कुण्डेष्ववाहयेत्ततः ॥ २०
 (+ आब्रह्मस्तस्त्वर्पयन्तं देवविपितृमानवाः । तृप्पन्तु पितरः सर्वे मातृमातामहादयः ॥ २१
 अतीतकुलकोटीनां समद्रीपनिवासिनाम् । आग्रहभुवनल्लोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ २२

* नास्त्यभिदं ख पुस्तके । + आर्पणार्थं प्रयोगः । × क. पुस्तकटिप्पण्यामेतेऽधिका. श्लोका एतदमे द्दग्गते
 ते च यथा—मायसेनापि चरुणा सक्तुना पित्रेण च । गुडेन तण्डुलसैर्वा पिण्डदानं विधीयते ॥

मुष्टिमात्रप्रमाणेन चाऽऽर्द्रामलकमाग्रतः । दाम्नीपत्रप्रमाणेन पिण्डं दद्यादयाशिरे ॥

उदरेस्तं गोप्राणि कुलमेकोत्तरं हतम् । माता पिता च भार्या च भगिनी दुहितुः पतिः ॥

पितृव्या मातृव्या च स गोत्राः प्रकीर्तिताः । विद्यतिविद्यतिः पित्रोरेन्द्राः सोढा क्रमात् ॥

एकादश द्वादश च त्रैलोक्येकोत्तरं हतम् । पिता पितामहश्चैव तथैव अप्रितामहः ॥

माता पितामही चैव तथैव अप्रितामही । मातामहस्तपिता च प्रमातामहश्चादयः ॥

तेषां पित्रो मया दत्तो हस्त्यमुपतिष्ठताम् ॥ इति ।

इत उपरमेतदर्थं ख पुस्तके । तदप्या—तिलाग्न्यमधुदध्यादि पिण्डद्रव्येषु योजयेत् ।

ॐ इत आरभ्य—आर्द्रामलकमाग्रतः प्रण्यन्यथाग्रः ख. पुस्तके । † एतादृशान्तर्गतपन्थो नास्ति ख.
 पुस्तके ।

१ ग. 'मुपाप्य सा' । २ ग. 'ई ह्यांदाया' । ३ ग. 'व्येत-येतपर्वतम् । रामनरिषं ततः आचारेदेदीत्यर्थ-
 'यद्वयः । ४' । ५ ख. यः समन् । ६ क. कल्याणोऽयम् । ७ ख. 'न्नु पिण्डः' । ८ ग. 'दितो म' । ९ ग. 'ई कुर्वा-
 त्पुं यमापि । १०' । ११ ख. 'इ' । १२ ग. '१२' । १३ ख. '१३' । १४ ख. '१४' । १५ ख. '१५' । १६ ख. '१६' । १७ ख. '१७' । १८ ख. '१८' । १९ ख. '१९' । २० ख. '२०' । २१ ख. '२१' । २२ ख. '२२' ।

पिता पितामहश्चैव तथैव प्रपितामहः । माता पितामही चैव तथैव प्रपितामही ॥ २३
 मातामहस्तत्पिता च प्रमातामहकादयः । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यस्य्यमुपतिष्ठताम् ॥ २४
 मुष्टिमात्रप्रमाणं च आर्द्रामलकमात्रकम् । शमीपत्रप्रमाणं वा पिण्डं दद्याद्गयाशिरै ॥
 उद्धरेत्सप्त गोत्राणि कुलानि शतमुद्धरेत् ॥ २५
 पितुर्मातुः स्वभार्याया भगिन्या दुहितुस्तथा । पितृष्वसुर्मातृष्वसुः सप्त गोत्राः प्रकीर्तिताः ॥ २६
 चतुर्विंशतिर्विंशश्च षोडश द्वादशैव हि । रुद्रादिवसवश्चैव कुलान्येकोत्तरं शतम् ॥ २७
 नाऽऽवाहनं न दिग्बन्धो न दोषो दृष्टिसंभवः । न कारुण्येन कर्तव्यं तीर्थश्राद्धं विचक्षणैः ॥ २८
 पिण्डासनं पिण्डदानं पुनः प्रत्यवनेजनम् । दक्षिणा चान्नसंकल्पं तीर्थश्राद्धे स्वयं विधिः ॥ २९
 अस्मत्कुले मृता ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्दर्भपृष्ठे तिलोदकैः ॥ ३०
 * मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्कुशपृष्ठे तिलोदकैः ॥ ३१
 वन्धुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । आवाहयिष्ये तान्सर्वान्दर्भपृष्ठे तिलोदकैः + ॥ ३२
 इत्येतैर्मात्रैः सजलैस्तिलैर्दर्भेषु ध्यानवान् । आवाह्याभ्यर्च्य तेभ्यश्च पिण्डान्दद्याद्यथाक्रमम् ॥ ३३
 अस्मत्कुले मृता ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३४
 मातामहकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३५
 वन्धुवर्गकुले ये च गतिर्येषां न विद्यते । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३६
 अजातदन्ता ये केचिद्ये च गर्भे प्रपीडिताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३७
 अभिद्रग्धाश्च ये केचिन्नाभिद्रग्धास्तथाऽपरे । विदुश्चौरहता ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ३८
 दावदाहे मृता ये च सिंहव्याघ्रहताश्च ये । दंष्ट्रिभिः शृङ्गिभिर्वाऽपि तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥
 उद्धर्धनमृता ये च विपन्नसूहृताश्च ये । औत्सापयान्तिनो ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४०
 अरण्ये वर्धमाने वने क्षुधया तृपया हताः । भूतप्रेतपिशाचाँश्चैतेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४१
 रौरवे चान्धतामिश्रे(स्त्रे) कालसूने च ये मृताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४२
 † आसिपत्रवने घोरैः कुम्भीपाकेषु ये मृताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४३
 अनेकयातनासंस्थाः प्रेतलोके च ये मृताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४४
 अनेकयातनासंस्था ये नीता यमकिंकरैः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४५
 नरकेषु समस्तेषु यातनासु च ये स्थिताः । तेषामुद्धरणार्थाय इमं पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४६
 पशुपानिगता ये च पक्षिकीटसरीसृपाः । अथवा वृक्षयोनिस्थास्तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४७
 जालान्तरसहस्रेषु भ्रमन्तः स्वेन कर्मणा । मानुष्यं दुर्लभं येषां तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥ ४८
 दिव्यन्तरिक्षभूमिष्ठाः पितरो बान्धवादयः । मृता असंस्कृता ये च तेभ्यः पिण्डं ददाम्यहम् ॥
 ये केचित्तेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम । ते सर्वे तृप्तिपापान्तु पिण्डेनानेन सर्वदा ॥ ५०
 येऽबान्धवा बान्धवा वा येऽन्यजन्मनि बान्धवाः । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यस्य्यमुपतिष्ठताम् ॥

* न विपतेऽयं श्लोकः क पुस्तके । + एतद्वेऽयं पाठः स. पुस्तके स यथा—आनद्रास्तन्मर्यादं अस्तिविमन-
 रायम् । मया दत्तो मयि न दत्तवन्तु मुनयप्रयम् ॥ इति । † अथ श्लोको नास्ति स. पुस्तके ।

१ य. क एव च । २ य. 'मयेन दद्यादश्वत्थिदम् । अ' । ३ य. 'वाःसुष्ट' । ४ य. 'नहता ।
 ५ ग. 'आलो' । ६ य. 'निदने शु' । ७ य. 'बाय तेभ्यः । ८ स. न अस्ति' ।

(गयामाहात्म्यम्)

पितृवंशे मृता ये च मातृवंशे च ये मृताः । गुरुश्वशुरवन्धूनां ये चान्ये चान्धवा मृताः ॥ ५१
ये मे कुले लुप्तपिण्डाः पुत्रदारविवर्जिताः । क्रियालोपगता ये च जात्यन्धाः पद्मवस्तथा ॥ ५२
विरूपा आमगर्भाश्च ज्ञाताज्ञाताः कुले मम । तेषां पिण्डो मया दत्तो ह्यक्षयमुपतिष्ठताम् ॥ ५३

आ ब्रह्मणो ये पितृवंशजाता मातुस्तथा वंशभवा मदीयाः ।

कुलद्वये ये मम दासभूता भृत्यास्तथैवाऽऽश्रितसेवकाश्च ॥

५४

मित्राणि शिष्याः पशवश्च वृक्षा वृष्टा वृहस्पतिश्च कृतोपकाराः ।

जन्मान्तरे ये मम संगताश्च तेभ्यः स्वधा पिण्डमहं ददामि ॥ ;

५५

एतैश्च सर्वपथैस्तु स्त्रीलिङ्गान्तं समुह्य च । पिण्डान्दद्याद्यथा पूर्वं स्त्रीणां पात्रादिकारमात् ॥ ५६

स्वगोत्रे परगोत्रे वा दंपत्योः पिण्डपातनम् । अपृथक्निष्फलं श्राद्धं पिण्डं चोदकतर्पणम् ॥

पिण्डपात्रे तिलान्निक्षपत्वा पूरयित्वा शुभोदकैः । * मन्त्रेणानेन पिण्डांस्तान्प्रदक्षिणयथाक्रमम् ॥

परिपिच्य त्रिधा सर्वान्प्रणिपत्य समापयेत् ॥

५८

पितृन्विष्टुष्य चाऽऽचम्य साक्षिणः श्रावयेत्सुरान् । साक्षिणः सन्तु मे देवा ब्रह्मेक्षानादयस्तथा ॥

मया गयां समासाद्य पितॄणां निष्कृतिः कृता ॥

५९

आगतोऽस्मि गयां देव पितृकार्ये गदाधर । त्वमेव साक्षी भगवन्नृणोऽहमृणनयात् ॥

६०

सर्वस्थानेषु चैवं स्थापिपिण्डदानं तु नारद । भेतपर्वतमारभ्य कुर्यात्तर्पणेषु च क्रमात् ॥

६१

तिलमिश्रांस्ततः सक्तुभिर्निषेतपर्वते । + अपसच्येन देवर्षे दक्षिणाभिमुखेन च ॥

६२

ये केचित्प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम । ते सर्वे तृप्तिपायान्तु सक्तुभिस्तिलमिश्रितैः ॥

६३

आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तं पत्किञ्चित्सचराचरम् । मया दत्तेन तोयेन तृप्तिपायान्तु सर्वशः ॥

६४

भेतत्वाच्च विमुक्ताः स्युः पितरस्तस्य नारद । भेतत्वं तस्य माहात्म्यात्कुले चापि न जायते ॥ ६५

नाम्ना भेतशिला ख्याता गयाशिरसि मुक्तये । तीर्थपद्मादिरूपेण स्थितश्चाऽऽदिगदाधरः ॥ ६६

६५

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रुते गयामाहात्म्यं नाम दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११० ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०८३९

अथैकदशधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

आदौ तु पञ्चतीर्थेषु चोत्तरे मानसे विधिः । आचम्य कुशहस्तेन शिरश्चाभ्युक्ष्य चारिणा ॥ १

उत्तरे मानसं गच्छेन्मन्त्रेण ज्ञानमाचरेत् । उत्तरे मानसे ज्ञानं करोम्यात्मविशुद्धये ॥ २

सूर्यलोकादिसंसिद्धिसिद्धये पितृमुक्तये । × ज्ञानार्थं तर्पणं कृत्वा श्राद्धं कुर्यात्सपिण्डरुम् ॥ ३

मानसं हि सरो यत्र तस्मादुचरमानसम् । सूर्यं नत्वाऽर्चयित्वाऽथ सूर्यलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ४

* नास्त्यर्धमिदं क. पुस्तके । + नास्त्यर्धमिदं य. पुस्तके । × एतद्वैयर्थ्येऽयं पाठः—देवरीत्तर्पयित्वाऽथ
याद हत्वा मन्त्रिणम् । इति य. पुस्तके ।

* १ य. दिव्यरश्मि । २ य. सिद्धये । ३ य. 'लुपति' । या. '८ य. 'पि मूर्तं स्या' । म' । ४ य. दन्तु
भुनन्त्यम् । मे' । ५ य. 'उत्तरे मानसं गता मन्त्रेः ज्ञानं गता' । ७ य. 'रो ब्रह्मात्मन दु' ।

(गयामाहात्म्यम्)

- * पूर्वं हि ब्रह्मतीर्थं च कूपे श्राद्धादि कारयेत् । तत्कूपयूपयोर्मध्ये सर्वांस्तारयते पितॄन् ॥
धर्मं धर्मेश्वरं नत्वा महाबोधितं नयेत् ॥ २६
- नमस्तेऽश्वत्थराजाय ब्रह्मविष्णुशिवात्मने । बोधिद्रुमार्यं कर्तॄणां पितॄणां तारणाय च ॥ २७
- येऽमस्कृते मानुवंशे बान्धवा दुर्गतिं गताः । त्वद्दर्शनात्स्पर्शनाच्च स्वर्गतिं यान्तु शाश्वतीम् ॥
ऋणत्रयं मया दत्तं गयाभागत्य वृक्षराट् । त्वत्प्रसादान्महापापाद्विमुक्तोऽहं भवार्णवात् ॥ २९
- तृतीये ब्रह्मसरसि स्नात्वा श्राद्धं सपिण्डकम् । कृत्वा सर्वप्रमाणेन मन्त्रेण विधिवत्सुत ॥ ३०
- + स्नानं करोमि तीर्थेऽस्मिन्नृणप्रयविमुक्तये । तत्कूपयूपयोर्मध्ये ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ३१
- यागं कृत्योत्थितो यूपो ब्रह्मणा यूप इत्यसौ । कृत्वा ब्रह्मसरःश्राद्धं सर्वांस्तारयते पितॄन् ॥
यूपं प्रदक्षिणीकृत्य बाजपेयफलं लभेत् । ब्रह्माणं च नमस्कृत्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ३३
- नमोऽस्तु ब्रह्मणेऽजाय जगज्जन्मादिरूपिणे । भक्तानां च पितॄणां च तारकाय नमो नमः ॥ ३४
- गोमचारसमीपस्था आम्रा ब्रह्ममकल्पिताः । तेषां सेचनमात्रेण पितरो मोक्षगामिनः(णा) ॥ ३५
- आम्रं ब्रह्मसरोद्गतं ब्रह्मदेवमयं तरुम् । विष्णुरूपं प्रसिद्धाय पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ३६
- एको मुनिः कुम्भकुशाग्रहस्त आम्रस्य मूले सलिलं ददानः ॥
आम्रश्च सिक्तः पितरश्च त्स्मा एका क्रिया अर्थकरी प्रसिद्धा + ॥ ३७
- ततो यमबलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन संवतः । यमराजधर्मराजौ निश्चलार्थं व्यवस्थितौ ॥
ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि पितॄणां मुक्तिहेतवे ॥ ३८
- ततः श्वानबलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन नारद । द्वौ श्वानौ श्वामश्वलौ वैवस्वतकुलोद्भवौ ॥
ताभ्यां बलिं प्रयच्छामि रक्षतां पथि सर्वदा ॥
- तस्य काकबलिं दद्यान्मन्त्रेणानेन नारद । ऐन्द्रवारुणवायव्यपाम्बा वै नैर्ऋतास्तथा ॥
वायसाः मतिगृह्णन्तु भूमौ पिण्डं समर्पितम् ॥ ४०
- फल्गुतीर्थे चतुर्थेऽहि स्नानादिकमथाऽऽचरेत् । गयाशिरस्यथ श्राद्धं पादे कुर्यात्सपिण्डकम् ॥
साक्षाद्गयाशिरस्तत्र फल्गुतीर्याश्रितं कृतम् ॥
- नार्गाज्जनार्दनाद्ब्रह्मयूपाच्चोत्तरमानसात् । एतद्गयाशिरः शोक्तं फल्गुतीर्थं तदुच्यते ॥ ४२
- पितामहं समासाद्य यावदुत्तरमानसम् । फल्गुतीर्थं तु विज्ञेयं देवानामपि दुर्लभम् ॥ ४३
- क्रीडयादात्फल्गुतीर्थं यावत्साक्षाद्गयाशिरः । मूलं गयासुरस्यैतत्तस्माच्छ्राद्धं मिहाक्षयम् ॥ ४४
- मुण्डपृष्ठाग्रगण्यस्तात्साक्षार्त्तफल्गुतीर्थकम् । आयो गदाधरो देवो व्यक्ताव्यक्तात्मना स्थितः
विष्ण्वादिपदरूपेण पितॄणां मुक्तिहेतव ॥ ४५

* इदमर्थं न विधत्ते ख. पुस्तके । + नास्त्वर्थमिदं ख. पुस्तके । × इत् उत्तरमेतदर्थं विधत्ते ख. पुस्तके
तद्यथा—यूपं प्रदक्षिणीकृत्य बाजपेयफलं लभेत् ।

१ ख. 'यपितॄणां कर्तॄणां ता' । २ ख. 'दिकारिणे' । ३ ख. 'आम्राश्च सिक्ताः पि' । ४ ख. 'मि
'स्यातामेतावदधिकौ । त' । ५ ख. 'लि क्षिप्त्वा पुनः स्नानं समाचरेत् । ऐ' । ६ ख. 'ण्डं मयोज्जित' । ७ ख.
'द कुर्यादिन्द्रपदा देयु । सा' । ८ ख. 'गार्ज्जना' । ९ ख 'म् । पितामहं समासाद्य यावदक्षिणम् । क्री' । १० ख.
द्वमपाक्ष' । ११ ख. 'वि । तत्र विष्णु' ।

एतद्विष्णुपदं दिव्यं दर्शनात्पापनाशनम् । स्पर्शनात्पूजनाद्वाऽपि पितृणां हृत्तमक्षयम् ॥ ४६.
 आर्द्धं सपिण्डकं कृत्वा कुलसाहस्रमात्मना । नयेद्विष्णुपदं दिव्यमनन्तं शिवमव्ययम् ॥ ४७
 आर्द्धं कृत्वा रुद्रपदे नयेत्कुलशतं नरः । सहाऽऽत्मना शिवपुरं तथा ब्रह्मपदे नरः ॥ ४८
 ब्रह्मलोकं कुलशतं सपुद्गल्य नयेत्पितृन् । * कश्यपस्य पदे आर्द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ४९
 दक्षिणाग्रिपदे आर्द्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । गार्हपत्यपदे आर्द्धी वाजपेयफलं लभेत् ॥ ५०
 आर्द्धं कृत्वाऽऽहवनीये अश्वमेधफलं लभेत् । आर्द्धं कृत्वा सभ्यपदे ज्योतिर्गोमफलं लभेत् ॥
 आवसथ्यपदे आर्द्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । आर्द्धं कृत्वा शक्रपदे इन्द्रलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५२
 अगस्त्यस्य पदे आर्द्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । क्रौञ्चमातङ्गयोः आर्द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५३
 आर्द्धी सूर्यपदे पञ्च पापिनोऽर्कपुरं नयेत् । कार्तिकेयपदे आर्द्धी शिवलोकं नयेत्पितृन् ॥ ५४
 गणेशस्य पदे आर्द्धी रुद्रलोकं नयेत्पितृन् । गजकर्णतर्पणकृन्निर्मलं स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ५५
 अन्येषां च पदे आर्द्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । सर्वेषां काश्यपं श्रेष्ठं विष्णो रुद्रस्य वै पदम् ॥
 ब्रह्मणश्च पदं चापि श्रेष्ठं तत्र मकीर्तितम् ॥ ५६
 भारभ्ये च समाप्तौ च तेषामन्यतमं स्मृतम् । धेयस्करं भवेत्तत्र आर्द्धकर्तुश्च नारद ॥ ५७
 कश्यपस्य पदे दिव्ये भारद्वाजो मुनिः पुरा । आर्द्धं कृत्वोद्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिण्डकम् ॥
 शुक्रकृष्णौ ततो हस्तौ पदमुद्भिध निर्गतौ । दृष्ट्वा हस्तद्वयं तत्र मुनिः संशयमागतः ॥ ५९
 ततः स्वमातरं शान्तां पमच्छ स महामुनिः । कश्यपस्य पदे दिव्यं शुक्ले कृष्णेऽथ वा करे ॥
 पिण्डो देवो मया मातर्जानासि पितरं वद ॥ ६०

शान्तोवाच—

भारद्वाज महामाह देहि कृष्णाय पिण्डकम् । भारद्वाजस्ततः पिण्डं दातुं कृष्णाय चोद्यतः ।
 श्वेतोऽहव्योऽब्रवीच्च पुत्रस्त्वं हि ममौरसः । कृष्णोऽब्रवीन्मम क्षेत्रं ततो मे देहि पिण्डकम् ॥
 स्वैरिष्यथाब्रवीद्वातु क्षेत्रिणे वीजिने ततः । भारद्वाजस्ततः पिण्डं कश्यपस्य पदे ददौ + ॥
 - हंसयुक्तविमानेन ब्रह्मलोकमुपौ गतौ ॥ ६३
 रामो रुद्रपदे आर्द्धे पिण्डदानाय चोद्यतः । पिता दशरथः स्वर्गात्प्रसार्य करमागतः ॥ ६४
 नादात्पिण्डं करे रामो ददौ रुद्रपदे ततः । शास्त्रार्थातिक्रमाद्भीतं राणं दशरथोऽब्रवीत् ॥ ६५
 तारितोऽहं त्वया पुत्र रुद्रलोकमवाप्नुयाम् । हस्ते पिण्डप्रदानेन स्वर्गतिर्न हि मे भवेत् ॥ ६६
 त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा पालयित्वा द्विजान्प्रजाः । यज्ञान्सदक्षिणान्कृत्वा विष्णुलोकं व्रजिष्यासि ॥
 पुर्णयोध्याजनैः सार्धं कृमिकीटादिभिः सह । इत्युक्त्वाऽसौ दशरथो रुद्रलोकं परं ययौ ॥
 भीष्मो विष्णुपदे श्रेष्ठे आष्टय पितरं स्वकम् । आर्द्धं कृत्वोद्यतो दातुं पित्रादिभ्यश्च पिण्डकम् ॥

* इदमर्थं न विद्यते न पुस्तके । + अत्राध्यायसमाप्तिर्दृश्यते एव पुस्तके । - इत्युक्तविमानेनेत्यादिभ्य
 वन्दे श्रीप्रणाममहामन्यत पाठो नास्ति एव पुस्तके ।

१ ए. 'द्वी राजसूय' । २ ख. 'नीयपदे भ' । ३ ख. 'श्रेष्ठ समधृतौ आ' । - ए. 'द्वी योगलोकमवमुयात् । धा' ।
 ५ ख. 'द्वी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् । मत्तद्वाक्ययोः आर्द्धी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । धा' । ६ ए. 'द्वी रुद्रलो' । ७ ए.
 'द्वी पितृन्ब्रह्मपुरं नयेत् । कश्यपस्य पदे आर्द्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् । ग' । ८ ए. 'द्वे भर' । ९ ख. 'न्तः भारद्वाज' ।
 एट्टान् । क' । १० ए. 'द्वे कृष्णे रुद्रलोऽथ । ११ ख. 'वर्धिते त' ।

(गयामाहात्म्यम्)

पितृभिर्निर्गतौ हस्तौ गयाशिरसि शंतनोः । नादात्पिण्डं करे भीष्मो ददौ विष्णुपदे ततः ॥
शंतनुः प्राह संतुष्टः शास्त्रार्थे निश्चलो भवान् । त्रिकालदृष्टिर्भवतु चान्ते विष्णुश्च ते गतिः ॥
स्वेच्छया मरणं चास्तु इत्युक्त्वा मुक्तिमागतः । कनकेशं च केदारं नारसिंहं च वामनम् ॥
उदङ्मार्गे समम्पर्य पितृन्सर्वांश्च तारयेत् ॥ ७२

गयाशिरसि यः पिण्डान्येषां नाम्ना तु निर्वपेत् । नरकस्था दिवं यान्ति स्वर्गस्था मोक्षमामुयुः *
सर्वत्र गुण्डपृष्ठाद्रिः पदैरेभिः सुलक्षितः । प्रयान्ति पितरः सर्वे ब्रह्मलोकमनामयम् ॥ ७४
हेत्यसुरस्य यच्छीर्षं गद्या तद्विधा कृतम् । ततः प्रक्षालिता यस्मात्तीर्थं तत्र विमुक्तये ॥
गदालोलमिति रुपातं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥ ७५

गदालोले महातीर्थे गदाप्रक्षालनाद्धरेः । स्नानं करोमि सिद्धयर्थमक्षयं पद्मामुयाम् ॥ ७६
पञ्चमेऽङ्गि गदालोले स्नात्वा कुर्यात्सपिण्डकम् । आर्द्रं पितृन्ब्रह्मलोकं नयेदात्मानमेव च ॥ ७७
ब्रह्ममकल्पितान्पितृन्ब्रह्मव्यकल्प्यादिना चर्षेत् । तैस्तुष्टैस्तोपिताः सर्वाः पितृभिः सह देवताः ॥
कृते आर्द्धेऽक्षयवटे अन्नेनैव मयत्नतः । पितृभ्येद्ब्रह्मलोकमक्षयं तु सनातनम् ॥ ७९

वटवृक्षसमीपे तु शाकेनाप्युदकेन वा । एकस्मिन्भोजिते विभ्रे कोटिर्भवन्ति भोजिताः ॥ ८०
देयं दानं पोटशकं गयातीर्थपुरोधसे । वस्त्रं गन्धादिभिः पुत्रैः सम्पक्वसंपूज्य यत्नतः ॥ * ८१
एकार्षे वटस्याग्रे यः शोभे योगनिद्रया । बालरूपधरस्तस्मै नमस्ते योगशायिने ॥ ८२
संसारवृक्षशस्त्रायाशेषपापहराय च । असयब्रह्मदात्रे च नमोऽक्षयवटाय वै ॥ ८३
कलौ माहेश्वरा लोका येन तस्माद्गदाधरः । लिङ्गरूपोऽभवत्तं च वन्दे श्रीप्रपितामहम् ॥ ८४

इति श्रीमहापुराणे वायुप्रोक्ते गयामाहात्म्यं नामैकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०९२३

अथ द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ।

गयामाहात्म्यम् ।

सनत्कुमार उवाच—

यशं चक्रे गयो राजा बह्वन्नं बहुदक्षिणम् । यत्र द्रव्यसमूहानां संख्या कर्तुं न शक्यते ॥ + ?

- * स्वर्गस्था मोक्षमामुयुर्ब्रह्मस्मात्परतः कः पुस्तकटिप्पण्यां श्लोकद्वयमधिकं वर्तते तद्यथा—
गयाशिरसि यः पिण्डं शर्मापत्रप्रमाणतः । कन्दमूलफलाचैर्वा दद्यात्स्वर्गं नयेत्पितॄन् ॥ इति ।
पदानि यत्र दृश्यन्ते विष्णुवादीनां तदग्रतः । आर्द्रं कृत्वा सपिण्डं च तेषां लोकाग्रयेत्पितॄन् ॥
- + इत उत्तरं कः पुस्तकटिप्पण्यामधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—
गयातीर्थवटे चैव पितॄणां दत्तमक्षयम् । दृष्ट्वा नत्वा च संपूज्य वटेश मुसमाहितः ॥
पितृभ्येद्ब्रह्मलोकमक्षयं तु सनातनम् ॥
गयायां धर्मशूरे च सरसि ब्रह्मणस्तथा । गयाशीर्षे वटे चैव पितॄणां दत्तमक्षयम् ॥ इति ।
- × संख्या कर्तुं न शक्यत इत्यस्मात्परतः यः पुस्तकेऽधिको ग्रन्थोऽस्ति स यथा—
विधत्ता गयायामग्राह्यपर्वताः पञ्चविंशतिः । प्रशंसन्ति द्विजास्तत्र देशे देशे सुपूजिताः ॥
दानातिशयमालोभ्य सर्वे विष्णवादयः रुग्णः । संतुष्टा गयराजानं वरान्ब्रह्माति चामुखम् ॥
नैव पूर्वं केऽप्युत्तमं करिष्यन्ति चापरे । इति ।

सिकता वा यथा लोके यथा च दिवि तारकाः । तथै रत्नमुवर्णाधिरसंख्यातास्तु दक्षिणाः ॥
 नैवेह पूर्वं ये केचिन्न करिष्यन्ति चापरं । प्रशंसन्ति द्विजास्तृप्ता देशे देशे सुपूजिताः ॥ ३
 गयं विष्ण्वादायस्तृष्ठा वरं ब्रूहीति चाब्रुवन् । गयस्तान्मार्गयामास अभिशप्ताश्च ये पुरा ॥ ४
 ब्रह्मणा ते द्विजाः पूता भवन्तु क्रतुपूजिताः* । + गयापुरीति मन्त्राग्रा रूपाता ब्रह्मपुरी यथा॥
 एवमस्तु वरं दत्त्वा तैश्चान्तर्दधुः सुराः । गयश्च भोगान्संभुज्य विष्णुलोकं परं ययौ ॥ ५
 विशालायां विशालोऽभद्राजाऽपुत्रोऽब्रवीद्विजान् । कथं पुत्रादयो मे स्युर्विशालं चाब्रुवन्निजाः
 गयायां पिण्डदानेनै तव सर्वं भविष्यति । विशालोऽपि गयाशीर्षे पिण्डदः पुत्रवानभूत् ॥ ६
 दृष्ट्वाऽऽकाशे सितं रक्तं कृष्णं पुरुषमग्रवीत् । के यूपं तेपु चैवैकः सितः प्रोचे विशालकम् ॥ ७
 अहं सितस्ते जनक इन्द्रलोकादिहाऽऽगतः । मम पुत्र पिता रक्तो ब्रह्महा पापकृत्तपः ॥ १०
 अयं पितामहः कृष्ण ऋषयो येन घातिताः । अवीचिनरकं प्राप्तौ मुक्तौ त्वत्पिण्डदानतः ॥ ११
 पितृन्पितामहांश्चैव तयैव प्रपितामहान् । प्रीणयामीति यत्तयं त्वया दत्तमर्दिमम् ॥ १२
 तेनास्पृष्टगपद्योगो जातो वाक्येन सत्तपः । × मुक्तिः कृता त्वया पुत्र व्रजामः स्वर्गमुत्तमम् ॥
 एवं पुत्रैः पितॄणां च कर्तव्या मुक्तिरुत्तमा ॥ १३
 त्वं च राज्यं चिरं कृत्वा भुक्त्वा भोगांश्च दुर्लभान् । यज्ञान्सदक्षिणान्कृत्वा याया विष्णुपुरं तैतः
 एवं लब्धवरो राजा राज्यं कृत्वा दिवं गतः । प्रेतराजः सह प्रेतैर्मपाश्चाद्वाहिवं गतः ॥ १५
 प्रेतः कश्चिद्विमुखत्यर्थं वणिजं कं चिदब्रवीत् । मम नाम्ना गयाशीर्षे पिण्डनिर्वापणं कुर्व ॥ १६
 प्रेतभाषविमुक्त्यर्थं त्वं शृण्वान्न धनं मम । तद्वनं सर्वपादाय मयाश्चाद्रव्यं कुर्व ॥ १७
 धनस्यैतस्य पट्टाशं तुभ्यं वै दत्तवानहम् । स्वनामानि यथान्वायं सम्पगारूपातवानहम् ÷ ॥ १८
 गत्वा गयां गयाशीर्षे प्रेतराजाय पिण्डकम् । समदाहन्धुभिः सार्धं स्वपितृभ्यस्ततो ददौ ॥ १९
 प्रेतः प्रेतत्वनिर्मुक्तो वणिक्स्वशृङ्गमागतः । एवं गयस्य शंभोश्च क्षेत्रे विष्णो रवेस्तथा ॥ २०
 उपोषितोऽथ गायत्रीतीर्थे महानदीस्थिते । गायत्र्याः पुरतः स्नात्वा प्रातःसंध्यामुपासयेत् ॥
 आह्ने सपिण्डकं कृत्वा नयेद्ब्रह्मण्यतां कुलम् ॥ २१
 तीर्थे समुदिते स्नात्वा सावित्र्याः पुरतो नरः । संध्यामुपास्य मध्याह्ने नयेत्कुलशतं दिवम् ॥
 पिण्डदानं ततः कुर्यात्पितॄणां मुक्तिकाम्यया ॥ २२
 प्राचीसरस्वतीतीर्थे स्नात्वा चापि यथाविधि । संध्यामुपास्य सायाह्ने विष्णुलोकं नयेत्पितॄन् ॥
 बहुजन्मकृतात्संध्यालोपोन्मुक्तस्त्रिसंध्यकृत् ॥ २३

* भवन्तु क्रतुपूजिता इत्यनन्तरं ख. पुस्तकेऽतिरिक्ताः कतिपयश्लोकाः सन्ति ते यथा—

गयाश्चाद्विधानाय द्विजा मूर्ताश्चतुर्दश । तेषां वाक्यं प्रकुर्वीत यदि ब्रह्मा स्वयं भवेत् ॥ १

गीतमं काश्यपं कौत्सं कौशिकं कण्वमेव च । भारद्वाजं ह्यीशानसं वात्स्यं पाराशरं तथा ॥ २

हरित्कुमारमाण्डव्यं लोकाक्षिं लोकासमहत् । वाशिष्ठं च तयाऽऽज्यं गोत्राण्येषां चतुर्दश ॥ इति ।

+ इदमर्थं नास्ति ख. पुस्तके । × इदमर्थं न विद्यते ख. पुस्तके । — इतः परमेकः श्लोकोऽधिकः ख. पुस्तके—
 गृहीत्वा तद्वनं सर्वं निवृत्तौ गृहमात्मनः । श्यायं निःश्लिष्य तत्रासी नेपमादाय निर्वयेयौ ॥ इति । १

१ क. 'या यदु' । २ क. 'तथाचान्त' । ३ ख. 'च पुत्रादिस्ते भ' । ४ ख. 'त्वा पाठयित्वा द्विजान्मज' । यं ।
 ५ ख. 'त्वा अन्ते वि' । ६ ख. 'वज्र' । ७ क. '६' । पठ्यं पञ्चमापाद्य तु । ८ ख. 'प्रेताः प्रेतत्वनिर्मुक्ता व' । ९ ग. 'संध्या
 समाचरेत्' । धा । १० ख. 'हे नयेत्कुलशतं दिवम्' । वं ।

(गयामहात्म्यम्)

विशालायां लेलिहाने तीर्थे च भरताश्रमे । पादाङ्किते पुण्ड्रपट्टे गदाधरसमीपतः ॥ २४
 तीर्थे चाऽऽकाशगङ्गायां गिरिकर्णमुखेऽपि च । स्नातोऽपि पिण्डदो ब्रह्मलोकं कुलशतं नयेत् ॥
 देवनद्यां चैतरण्यां स्नातः स्वर्गं नयेत्पितृन् । स्नातो गोदो चैतरण्यां त्रिःसप्तकुलमुदरेत् ॥ २५
 सत्यं सत्यं पुनः सत्यं चैतरण्यां तु नारद । एकविंशतिकुलान्बाहुस्तारपेन्नात्र संशयः ॥ * २७
 + या सा चैतरणी नाम नदी ब्रह्मलोक्यविभुता । साऽवतीर्णा गयाक्षेत्रे पितॄणां तारणाप वै ॥ २८
 ✕ त्रिरात्रोपोषणेनैव तीर्थाभिगमनेन च । अदत्त्वा काञ्चनं माथ दग्धो जायते नरः+ ॥ २९
 घृतकुल्या मधुकुल्या देविका च महानदी । शिलायाः संगमो यत्र तत्र प्रोक्ता मधुसूता ॥ ३०
 अयुतं चाश्वमेधानां स्नानकृद्भते नरः । आर्द्धं सपिण्डकं कृत्वा पिण्डदानं तथैव च ॥

कुलानां शतमुद्धृत्य विष्णुलोकं नयेत्पितृन् ० ॥ ३१
 दशाश्वमेधिके हंसतीर्थे चामरकण्ठके । कोटितीर्थे रुक्मकुण्डे पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ ३२
 [१] चैतरण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च । कोटीतीर्थे नरः स्नात्वा दृष्ट्वा कोटीश्वरं च यः ॥
 कोटिजन्म भवेद्दिमो धनाढ्यो वेदपारगः । मार्कण्डेयेशकोटीशो नत्वा स्यात्पितृत्तारकः ॥ ३४
 रुक्मपारिजातवने पार्वत्या सह शंकरः । रक्षस्य संस्थितो रेमे युगानामयुतं पुरा ॥ ३५

* संशय इत्यनन्तरं क. पुस्तकटिप्पण्यमाधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—

यमद्वारे महापारे या सा चैतरणी नदी । तामहं तर्तुमिच्छामि कृष्णां नां प्रददमिहाम् ॥ १

अशक्तो यदि वा शक्तो गोप्रदानं करोति यः । देवनद्यां गोप्रदाने धाद्वदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ इति ॥ २

+ अयं श्लोको नास्ति ख. पुस्तके । ✕ त्रिरात्रोपोषणेनैव श्लोकात्प्राक् क. पुस्तकेऽधिकं श्लोकद्वयमस्ति तद्यथा—
 गोदावर्यां चैतरण्यां यमुनाया तथैव च । देवनद्यां गोप्रदाने धाद्वदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ १
 पुष्करिण्यां घृतकुल्यां मधुकुल्यां तथैव च । कोटितीर्थे रुक्मिणीयै पिण्डदः स्वर्नयेत्पितृन् ॥ इति ॥ २

१) + इतः परमेति श्लोकाः ख. पुस्तकेऽधिका उपलभ्यन्ते ते यथा—

धाद्वी कुमारपारायामभ्येधफलं लभेत् । कुमारमभिगम्याथ नत्वा मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ १

स्नात्वा च सोमपारायां सोमलोकं च गच्छति । सस्वर्नं कुत्रो वाप्य स्वर्गः स्वर्गं नयेत्पितृन् ॥ २

श्रीकृष्णं येऽभ्यर्चयन्ति सुमदां बलमदकम् । ज्ञानं प्राप्य शिवं पुष्पान्त्रयन्ति पुरुषोत्तमम् ॥ ३

द्वादशादिलभ्यर्च्य स्वर्गोऽपि प्रमुच्यते । वैश्वानरं समभ्यर्च्य उत्तमां दीप्तिमाप्नुयात् ॥ ४

मन्दारमभिगम्याथ मन्दारेऽपि प्रपूज्य च । अक्षयं धियमाप्नोति महालक्ष्मीं तथा नरः ॥ ५

विद्यां सरस्वतीं नत्वा विद्यापारं गतो भवेत् । अभ्यर्च्येन्नावर्ध... महदैश्वर्यमाप्नुयात् ॥ ६

नारायणं च वाराहं भूषणं स्वर्गमाप्नोति । क्षेत्रपालं समभ्यर्च्य प्रहर्षेणैव वाध्यते ॥ ७

गहवं च समभ्यर्च्य विष्वक्पात्रप्रमुच्यते । सिद्धेश्वरं च कालेशं सोमनाथमहेश्वरम् ॥ ८

ब्रह्मेश्वरं लोकनाथं ब्रह्मेशं च कपार्दिनम् । अष्टौ लिङ्गानि गुह्यानि संपूज्याथ शिवं जनेशम् ॥ ९

पिण्डदश्चपारण्ये चपकेशं प्रणम्य च । तथैव जम्बुकारण्ये ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ १०

शोकर्णे वायुतीर्थे च दत्तीयाख्ये जलाशये । धाद्वी च पुष्करिण्यां तु ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥ ११

चैतरण्याश्च तरुणं दत्तीयास्यो जलाशयः । तदुत्तरश्चत्तरस्तद्वेदे सामस्तथा ॥ १२

सागरे पिण्डदानेन पितॄणां च परागतिः ॥ इति ॥

० इतः उत्तरमविष्णुश्लोकः ख. पुस्तके 'वर्तते' स यथा—गदाधर दक्षिणे यावतीर्थममुपधाः । महानदिह्नं च
 घृतानां स्वर्गकारकम् । १ एतच्छिद्धान्तर्गतप्रत्यस्थानेऽयं श्लोकः ख. पुस्तके स यथा—
 चशिष्टस्याऽऽश्रमं गत्वा वाजपेयफलं लभेत् । वशिष्टेन नमस्कृत्य तत्कुण्डे पिण्डदो भवेत् ॥ इति ।

मरीचिः फलपुष्पार्थं पारिजातवर्नं गतः । दृष्ट्वा शम्भो महेशेन यस्मात्सुखविघातकः ॥ ३६
 दुःखी भवेति तज्जीतो मरीचिस्तुष्टुवे शिवम् । तुष्टुः प्रोवाच तं शंभुर्दृष्ट्वा वरमुत्तमम् ॥ ३७
 शापाद्भवतु मुक्तिर्मे मरीचिः प्राह शंकरम् । भवेद्भगवांसां मुक्तिस्ते शिवोक्तः प्रययौ गयाम् ॥
 शिलास्थितस्तपस्तेषु सर्वेषां दुष्करं च यत् । मरीचिरीश्वराच्छसः कृष्णत्वमगत्पुरा ॥
 तपसा दारुणेनेह स विभः शुद्धतां गतः ॥ ३९
 हरिरुच्ये मरीचि च वरं दृष्ट्वा हि पुत्रक । किमलभ्यं त्वयि तुष्टे मरीचिः प्राह माधवम् ॥ ४०
 हरशापाद्विमुक्तोऽहं शिला भवतु पावनी । पितृमुक्तिकरी च स्यात्तथेत्युक्त्वा दिवं गतः ॥ ४१
 दिवौकसां पुष्करिणीं समासाद्य नरः शुचिः । यत्र दत्तं पितृभ्यस्तु भवत्यस्यमित्युत ॥ ४२
 तत्र स्नातो दिवं याति स्वशरीरेण मानवः । पाप्मानं प्रजहात्येव जीर्णत्वचमिवोरगः ॥
 तत्पङ्कजवर्नं पुष्पं पुष्पकृद्भिर्निषेधितम् ॥ ४३
 पाण्डुशिला वैः तत्राऽऽस्ते श्राद्धं यत्राक्षयं भवेत् । शुधिष्ठिरस्तु तस्यां हि श्राद्धं कर्तुं ययौ मुने ॥
 तत्र काले पाण्डुनोक्तं मदस्ते देहि पिण्डकम् । हस्तं त्यक्त्वा शिलायां च पिण्डदानं चकार सः
 शिलायां पिण्डदानेन प्रहृष्टो व्यासनन्दनः । वरं ददौ स्वपुत्राय राज्यं कुरु महीतले ॥ ४६
 अकण्ठकं तु संपूर्णं त्वं मे व्राता हि पुत्रक ॥ ४७
 स्वर्गं व्रज शरीरेण भ्रातृभिः परिवारितः । दृष्टिपात्रेण संपूतान्नरक्तस्यान्दिवं नय ॥ ४८
 इत्युक्त्वा प्रययौ पाण्डुः श्लाघ्यं पदमव्ययम् । मतङ्गस्य पदे श्राद्धी ब्रह्मलोकं नयेत्पितृन् ॥
 निर्मथ्याग्निं शमीगर्भे विधिर्विष्ण्वादिभिः सह । लेभे तीर्थं तु यज्ञार्थं त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् ॥
 मत्संज्ञं तु तत्तीर्थं पितॄणां मुक्तिदायकम् । स्नात्वा च तर्पणं कृत्वा पिण्डदो मुक्तिमाप्नुयात् ॥
 पितॄन्स्वर्गं नयेन्नत्वा संगमेऽङ्गारकेश्वरी । गयाकूटे पिण्डदानादश्वमेधफलं लेभेत् ॥ ५२
 भस्मकूटे भस्मनाथं नत्वा च तारयेत्पितॄन् । त्यक्तपापो भवेन्मुक्तः संगमे स्नानमाचरेत् ॥ ५३
 श्राष्ट्रं चक्रेऽश्वमेधाख्यां वशिष्ठो मुनिसत्तमः । इष्टितो निर्गतः शंभुर्वरं दृष्ट्वा वशिष्ठकम् ॥ ५४
 प्राहेति तं वशिष्ठोऽपि शिव तुष्टोऽसि मे वदि । वस्तुष्यं चात्र देवश तथेत्युक्त्वा शिवः स्थितः]
 पिण्डदो धेनुकारण्ये कामधेनुपदेषु च । स्नात्वा नत्वाऽथ संपूज्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ५६
 कर्दमाले गयानाभौ मुण्डपृष्ठसमीपतः । स्नात्वा श्राद्धादिकं कृत्वा पितॄणामनुगो भवेत् ॥ ५७
 फल्गुचण्डीश्मशानाक्षी मङ्गलाद्याः समर्चयेत् । गयायां च दृष्टोत्सर्गात्रः सप्तकुलमुद्धरेत् ॥
 यत्र तत्र स्थिता देवा ऋषयोऽपि जितेन्द्रियाः ॥ ५८
 और्ध्वं गदाधरं ध्यायन्नश्राद्धपिण्डादिदानतः । कुलानां शतमुद्धृत्य ब्रह्मलोकं नयेत्पितॄन् ॥ ५९
 गयागयो गयादित्यो गायत्री च गदाधरः । गया गयासुरश्चैव पैङ्गवा मुक्तिदायिकाः ॥ ६०

* एतदमेऽधिकं श्लोकद्वयं वारितं य. पुस्तके तस्या—

सुष्पृष्टा नमो देवी क्षेत्रपालादिसंयुताम् । पूजयित्वाऽभयं तस्माद्विपरोगादिनाशनीम् ॥

कामपीठं च कामाक्षा(क्षी) पूजयेत्कामरूपिणीम् । सर्वसौभाग्यकामो हि देवो विज्यनिवासिनीम् ॥ इति ॥ २

१ य. 'देवा वामदुषा व' । २ य. 'कं कुर्यात्पितृ' । ३ य. 'आदौ ग' । ४ य. 'ध्यात्वा कुर्याच्छ्राद्धादिकं ततः' ।
 ५ य. 'याशिर' । ६ य. 'पङ्गा(दृच)मुक्तिप्रशः स्मृताः' । गयां प्रशिक्षणीकृत्य गयाविग्रान्प्रपूज्य च । श्राद्धदानादिकं
 देवा पितॄणामनुगो भवेत् । यदि पुनो गया गच्छेत्तदाविद्भाग्ययोगतः । तानेव भोजयेद्विग्रान्प्रपूज्या ये प्ररक्षितोः ।
 पूजयेत् गयाविग्रान्द्व्यकृष्वैरिषानतः । पूजितैस्तैः पूजितः स्युः पितरो देवतास्तथा । ग' ।

(गयामाहात्म्यम्)

गयाख्यानमिदं पुण्यं यः पठेत्सततं नरः । कृष्णपाच्छ्रद्धया यस्तु स याति परमां गतिम् ॥ ६१
 [+ पाठयेद्वा गयाख्यानं विभेभ्यः पुण्यकृत्तरः । गयाश्राद्धं कृतं तेन कृतं तेन सुनिश्चितम् ॥
 गयाया महिमानं च अभ्यसेद्यः समाहितः । तेनेष्टं राजमूयेन अभ्यमेधेन नारद ॥] ६३
 × लिखेद्वा लेखयेद्वाऽपि पूजयेद्वाऽपि पुस्तकम् । तस्य गेहे स्थिरा लक्ष्मीः सुप्रसन्ना भविष्यति
 उपाख्यानमिदं पुण्यं गृहे तिष्ठति पुस्तकम् । सर्पाग्निचौरजनितं भयं तत्र न विद्यते ॥ ६५
 श्राद्धकाले पठेद्यस्तु गयामाहात्म्यमुत्तमम् । विधिहीनं तु तत्सर्वं पितृणां तु गयासमम् ॥ ६६
 यानि तीर्थानि त्रैलोक्ये तानि दृष्टानि तेन वै । येन ज्ञातं गयाख्यानं श्रुतं वा पठितं मुने ॥ ६७

सूत उवाच—

सनत्कुमारो मुनिपुङ्गवाय पुण्यां कथां चाथ निवेद्य भक्त्या ॥

स्वमाश्रमं पुण्यवनैरुपेतं विसृज्य संगीतगुरुं जगाम ॥

६८

इति श्रीमहापुराणे वायुश्रोक उपसंहारपादे गयामाहात्म्य नाम द्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥

उपसंहारपादः समाप्तः ।

आदितः श्लोकानां समष्ट्यङ्काः—१०९९१

समाप्तं चेदं वायुपुराणम् ।

* इत आरभ्य न विद्यत इत्यन्त पाठव्यत्यास ख पुस्तके । + एतद्विद्वान्तर्गतमन्य ख पुस्तके न ।

× एतदर्थस्थानेऽय पाठः ख. पुस्तके—पठेद्वा पाठयेद्वाऽपि पूजयेद्वाऽपि पुस्तकम् । इति ।